LAROUSSE

מִלוֹן
עִבְרִי
צָרְפָתִי

DICTIONNAIRE
HÉBREU
FRANÇAIS

LAROUSSE

מילון חדש עברי־צרפתי

NOUVEAU DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

NOUVEAU DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

PAR

MARC M. COHN

Edition enrichie et mise à jour par

M. CATANE

Docteur de l'Université de Strasbourg

EDITION ACHIASAF

TEL-AVIV

PARIS

מילון חדש
עברי־צרפתי

מאת

מרדכי מ. כהן

מהדורה מורחבת ומעודכנת

בעריכת

ד"ר משה קטן

הוצאת ספרים אחיאסף
תל־אביב

הוצאת לארוס
פאריס

תוכן העניינים

הוצאת ספרים אחיאסף בע״מ
ת.ד. 8414 נתניה 42504
נדפס בישראל תשס״ב

Printed in Israel 2001

הפצת המילון מחוץ לגבולות ישראל
נמצאת בידי **״הוצאת לארוס״**.

Distribution hors d'Israël
réservée à Larousse/HER
Distributeur exclusif au Canada:
Messageries ADP

הדפסה וכריכה במפעלי דפוס כתר, ירושלים

מבוא למהדורה הראשונה

המילון העברי־צרפתי המוגש בזה לציבור מבוסס על אותם העקרונות שהינחו אותנו בחיבור המילון הצרפתי־עברי שהופיע לפני שבע שנים.

ההיסטוריה יוצאת הדופן של השפה העברית, שפה עתיקה וחיה כאחד, לשון־הקודש שהפכה ללשון מודרנית, מעמידה את מחברי המילונים בפני בעיות מיוחדות. אין מניעה, למשל, לוותר במילון צרפתי על ערכים שיצאו מכלל שימוש לפני שלוש מאות שנה ולהפנות את הקורא למילונים מיוחדים לצרפתית עתיקה. לעומת זאת אין להעלות על הדעת מילון עברי שייעדר ממנו אוצר המלים של התנ"ך; הרי בשביל קוראים רבים בחו"ל המילון העברי מיועד קודם כול להבנת התנ"ך. נוסף לכך גם בספרות העברית בת־זמננו וגם בעברית המדוברת תמצא מלים וניבים לרוב הלקוחים מהתנ"ך ומהתלמוד. לעתים קרובות, כשמורגש הצורך במונח חדש, נזקקים לביטוי מהספרות העתיקה שנראה היה שעבר מן העולם. ולכן יש להיזהר טרם מכריזים על מלה עברית כ"מיושנת". עם זאת לא חסרות מלים וצירופי־מלים שללא ספק עבר זמנן; ציינו אותן בסימן °.

מאידך, במה שנוגע ללשון התנ"ך, מילון אינו יכול לשמש תחליף לפרשנות. הדבר בולט במיוחד כשמדובר במלים המופיעות בתנ"ך פעם אחת בלבד ומשמעותן אינה ברורה. במקרים כאלה רשמנו את התרגום הנראה לנו הסביר ביותר, אך הוספנו מראה מקום כדי לאפשר לקורא עיון במקור ובמפרשים (כגון: תִּזָּכֵר [שמות ל"ד י"ט], ראה ערך 2. [זכר]; — או שִׁדָּה [קהלת ב' ח']).

תכונה אחרת הנפוצה בעברית קשורה בדרך הדרש, לפיה משתמשים בביטוי מהתנ"ך או ממקור אחר ומייחסים לו משמעות חדשה ולפעמים בלתי־צפוייה (כגון עֲקֶרֶת־הַבַּיִת, ראה ערך עָקָר). ראוי לציין שאין דרך זו מקובלת על הדרשנים בלבד אלא שייכת גם לרובד העממי. ברוב הלשונות, כשמסווגים מלה מסויימת כ"עממית", הכוונה בדרך כלל לביטוי גס והמוני; בעברית, לפחות עד לתקופה האחרונה, מה שמאפיין את הסיגנון העממי הוא כעין הומור המגיב על מצבים יומיומיים קשים בנוסחאות המקובלות מבית־הכנסת או מן ה"חדר" (כגון בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי, ראה ערך פָּטַר).

רק בדור האחרון פיתחה העברית בארץ גם לשון עגה שעסיסיותה אינה נופלת מזו של שאר האומות (ראה המילון של דן בן־אמוץ ונתיבה בן־יהודה, הוצאת לוין־אפשטיין, ירושלים תשל"ב). חלק מביטויים אלה, שכבר נקלטו בשפה, מופיעים במילוננו; בנוגע לאחרים מצאנו לנכון לחכות עד שיעברו תקופת־הרצה סבירה.

לשון חז"ל מיוצגת במילוננו בהרחבה, אך יש לזכור שהמילון עוסק בשפה העברית ולא הארמית. עם זאת נמצאים בו ביטויים ארמיים רבים שנהוג לשַׁלֵּב אותם במשפטים עבריים.

כמו־כן אנו מביאים את אוצר־המלים של שירי הקודש והחול מימי־הביניים ובכללם הפיוטים העיקריים של מחזור־החגים.

אך מובן מאליו שעיקר תשומת־הלב ניתנה לעברית של ימינו, הספרותית והעיונית, המדעית והטכנית, הרשמית והיומיומית, הכתובה והמדוברת. השפה העברית מתפתחת ומתרחבת בקצב כזה שהמילונים הקלאסיים כמו זה של אליעזר בן־יהודה כבר אינם מספיקים, למרות המידע העשיר הכלול בהם. המילונים שהופיעו לאחרונה שונים מאוד בהיקפם וברמתם. בין החשובים שבהם נזכיר את המילון החדש של אברהם אבן־שושן (7 כרכים, קרית־ספר ירושלים תשכ"ו–תש"ל), המילונים

AVANT-PROPOS DE LA PREMIÈRE ÉDITION

Le dictionnaire hébreu-français que nous présentons aujourd'hui au public s'inspire des mêmes principes que notre dictionnaire français-hébreu.

L'histoire étonnante de l'hébreu, langue morte ressuscitée, langue sacrée sécularisée, pose au lexicographe des problèmes particuliers. Ainsi, dans un lexique français, on peut sans inconvénient faire abstraction des mots tombés en désuétude avant le XVIIe siècle et renvoyer le lecteur à des ouvrages spéciaux consacrés à l'ancien français. Mais on ne conçoit pas un dictionnaire hébreu qui néglige le vocabulaire biblique; n'est-ce pas précisément pour lire la Bible que beaucoup d'usagers le consultent? Ajoutons que la littérature hébraïque moderne et contemporaine et aussi l'hébreu parlé de nos jours sont nourris de réminiscences bibliques et talmudiques. Et il n'est pas rare qu'en guise de néologisme on revienne à un mot qui semblait oublié depuis longtemps. Il est donc imprudent, dans un dictionnaire hébraïque, de qualifier un terme de "vieilli" ou d'"archaïque". Néanmoins il y a des mots et surtout des tournures qui appartiennent incontestablement au passé; nous les marquons du signe °.

Par ailleurs, dans la mesure où il s'agit de mots bibliques, le dictionnaire ne peut se substituer au commentaire. Cela est vrai en particulier pour des mots qui n'apparaissent qu'une fois dans la Bible et dont la signification n'est pas sûre. Nous indiquons dans ce cas le sens qui nous semble le plus probable, mais en ajoutant la référence de manière à permettre au lecteur de se reporter au texte et à l'exégèse (cf p. ex. תִּזָּכָר Exode 34, 19 sous [זכר] 1. 2; — ou שִׁדָּה Ecclésiaste 2, 8).

Une autre particularité de l'hébreu est liée à un procédé très répandu de l'homilétique juive qui consiste à utiliser une citation de la Bible, du Talmud ou de la liturgie en lui donnant un sens nouveau et souvant inattendu (cf p. ex. עֲקֶרֶת־הַבַּיִת sous עָקָר). — Ce qui est remarquable, c'est que cette méthode n'est pas seulement le fait de lettrés, mais caractérise souvent la langue populaire. Dans la plupart des langues une expression classée "populaire" est triviale et grossière; en hébreu, jusqu'à une époque récente, elle implique un humour qui sait appliquer aux situations d'une vie quotidienne difficile des formules rendues familières par la fréquentation de la synagogue et de l'école primaire (cf p. ex. בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי sous פָּטַר).

Ce n'est qu'au cours de la dernière génération que l'hébreu a développé entre autres un argot dont la crudité ne le cède en rien au langage des "nations" (voir le lexique savoureux de D. Ben-Amots et N. Ben-Yehouda, éd. Lewin-Epstein Jérusalem 1972). Quelques-unes de ces expressions, déjà consacrées par l'usage, ont trouvé place dans notre dictionnaire; pour d'autres nous avons estimé qu'il convenait de leur accorder un délai raisonnable de rodage.

L'hébreu rabbinique est largement représenté dans ce volume, étant entendu qu'il s'agit d'un dictionnaire de l'hébreu et non de l'araméen; cependant on y trouvera beaucoup de tournures araméennes qui s'emploient couramment dans un contexte hébraïque.

של ראובן אלקלעי (עברי־אנגלי, מסדה תשכ"ו; — מילון עברי שלם, 3 כרכים, תשכ"ט–תשל"א), וכן הפרסומים הרבים של האקדמיה ללשון העברית. אנו חייבים להם הרבה אם כי לא תמיד הלכנו בעקבותיהם.

מלים לועזיות מובאות במידה שנקלטו בלשון העברית (כגון טֶלֶפוֹן, פְּסִיכוֹלוֹגְיָה). אין אנו מביאים מלים שיש להן תחליף עברי מבוסס (כגון קַלְקוּלַצְיָה, בעברית חִשּׁוּב). במקרה של ספק אנו מביאים את שתי המלים (כגון פּוֹלִיטִיקָה בצד מְדִינִיּוּת).

שמות פרטיים (אישים ומקומות) מופיעים במילון כשתרגומם הצרפתי אינו תעתיק בלבד. משום כך אנו מביאים שְׁלֹמֹה Salomon, יְרוּשָׁלַיִם Jérusalem, לוֹנְדּוֹן Londres, אך לא חִירָם Hiram, תֵּל־אָבִיב Tel-Aviv, טוֹקְיוֹ Tokio.

בנספח הדקדוקי שבסוף המילון (עמ' 785־810) מובאים לוחות המתייחסים לנטיית השמות והפעלים. בעזרת המספרים הרשומים על־יד כל שם ופועל בגוף המילון ימצא הקורא בקלות את הצורה שהוא מחפש. הלוחות מתחשבים בכלל התופעות של תורת־ההגאים המשפיעות על הנטיות (הטעמה, עיצורים גרוניים, בג"ד כפ"ת, הברות פתוחות וסגורות וכו'), אך אינם מתיימרים כמובן להציג את הדקדוק העברי על־פרטיו מבחינה עיונית או היסטורית. לכן מי שנתקל בקשיים דקדוקיים הנובעים במיוחד מצורות חריגות של הנוסח המסורתי או של פייטני ימי־הביניים יפנה לספר־דקדוק ערוך כהלכה או להוצאות מבוארות של הטכסטים המקוריים.

אנו מודים להוצאות לארוס ואחיאסף על סבלנותן הרבה שניצלנו אותה לא מעט, אך בסופו של דבר אנו מקווים שלא איכזבנו אותן.

ירושלים, סיון תשל"ג — מרדכי מ. כהן

למהדורה החדשה

תודתי נתונה לד"ר משה קטן שעבר ביסודיות על המילון העברי־צרפתי ותרם הרבה לתיקונו ולעידכונו. עברו 18 שנה מאז יצאה לאור המהדורה הראשונה ומאז הופיעו מאות מלים וניבים חדשים לא רק בעברית אלא גם בצרפתית, הן בתחום הטכנולוגיה והמדע והן בשפה המדוברת העממית. השתדלנו לקלוט חידושים אלה, תוך שמירה על אופי המילון המיועד לציבור רחב של בעלי תרבות ולא לחוגים מצומצמים של מומחים במקצוע זה או אחר.

כמו־כן ברצוני להודות לקוראים שהציעו תיקונים והשלמות שבחלקם מצאו את מקומם במהדורה הנוכחית.

יישר כוחו של דפוס "כתר" על עבודתו המסורה והמדוייקת.

ירושלים, טבת תשנ"א — מרדכי מ. כהן

caractère du dictionnaire destiné à un large public de personnes cultivées et non à des groupes restreints de spécialistes.

Je voudrais remercier également ceux de nos lecteurs qui ont suggéré des rectifications et des compléments dont une partie a été admise dans la nouvelle édition.

Et merci à l'imprimerie "Kéter" pour son travail scrupuleux et soigné.

Jérusalem, janvier 1991 — Marc M. Cohn

De même nous donnons le vocabulaire essentiel de la littérature religieuse et profane du moyen âge; y compris des principaux poèmes *(piyyoutim)* du rituel des fêtes.

Cela étant, il va de soi que nos efforts ont été consacrés surtout à l'hébreu moderne, littéraire et philosophique, scientifique et technique, officiel et familier, écrit et parlé. L'hébreu se développe avec une telle rapidité que les ouvrages lexicographiques classiques comme le dictionnaire d'E. Ben-Yehouda, malgré la richesse de leur information, sont devenus tout à fait insuffisants. Les lexiques plus récents sont d'importance et de valeur inégales; parmi les meilleurs citons l'excellent dictionnaire hébraïque d'A. Even-Shoshan (7 vol., Kiryat-Séfer Jérusalem 1966–1970), les ouvrages de R. Alcalay (dictionnaire hébreu-anglais, Massada Tel-Aviv–Jerusalem 1965; dictionnaire hébreu, 3 vol., ibid. 1969–1971) et les nombreuses publications de l'Académie de la langue hébraïque. Nous y avons puisé largement sans pour cela nous astreindre à les suivre en tout point.

Nous donnons les mots européens lorsqu'ils sont d'un emploi courant en hébreu (p. ex. פסיכולוגיה, טלפון). Nous ne mentionnons pas ceux qui ont un équivalent hébraïque bien établi (p. ex. קלקולציה, remplacé par l'hébreu חשוב). En cas de doute nous donnons les deux mots (p. ex. פוליטיקה à côté de מדיניות).

Les noms propres (personnes et lieux) figurent au dictionnaire lorsque leur équivalent français n'est pas une simple transcription. Ainsi nous donnons שלמה Salomon, ירושלים Jérusalem, לונדון Londres, mais non חירם Hîram, תל־אביב Tel-Aviv, טוקיו Tokio.

Dans l'appendice grammatical à la fin du volume (pp. 785–810) figurent des tables de déclinaisons et de conjugaisons qui permettent au lecteur, grâce à des numéros de référence, de trouver facilement la forme qu'il cherche. Les tables tiennent compte de toutes les lois phonétiques qui peuvent modifier la flexion des noms et des verbes (accentuation, propriétés des laryngales et des spirantes, syllabes ouvertes et fermées etc.), mais n'ont nullement la prétention de présenter un exposé raisonné ou historique de la grammaire hébraïque. La solution de difficultés grammaticales, provenant notamment de formes exceptionnelles du texte massorétique ou de licences poétiques d'auteurs du moyen âge, est donc à chercher dans des manuels de grammaire ou dans des éditions commentées des textes en questions.

Nous remercions Larousse et l'Edition Achiasaf de leur longue patience, que nous avons souvent mise à l'épreuve, mais que nous espérons finalement n'avoir pas déçue.

Jérusalem, juin 1973 — Marc M. Cohn

A PROPOS DE LA NOUVELLE EDITION

Je tiens à remercier M. Moché Catane qui a soumis le dictionnaire hébreu-français à un examen minutieux et a contribué pour beaucoup à sa correction et à sa mise à jour. Plusieurs années se sont écoulées depuis la première édition et entre temps des centaines de mots et de locutions ont enrichi le vocabulaire non seulement de l'hébreu, mais aussi de la langue française, tant dans le domaine de la technologie et de la science qu'au niveau de la langue parlée. Nous avons réservé une place à ces néologismes en tenant compte toutefois du

2. **באמצע המלה:**

— בעברית קיימות שתי שיטות־כתיב: הכתיב המלא, בתוספת "אימות־הקריאה" ו, י — והכתיב החסר. הכתיב המלא נהוג כשהמלה אינה מנוקדת, והכתיב החסר כשהיא מנוקדת (כגון: תיזמורת — תִּזְמֹרֶת). אך לא תמיד מקפידים על כלל זה, ולכן אם לפניך מלה בכתיב מלא ואינך מוצא אותה, חפש בכתיב חסר — וכן להיפך.

— במיוחד חל הדבר על מלים ממוצא לועזי, בהן גם האות א משמשת כ"אם־קריאה" (כגון: סכימה — סְכֵמָה, פלאסטי — פְּלַסְטִי).

— בנטיית־הפעלים שהאות השורשית השנייה שלהם היא ו או י נשמטות האותיות ו, י בצורות מסויימות (כגון: דָּשׁ — חפש: [דוש], דָּן — חפש: [דין]).

— כשהאות הראשונה של השורש היא ז, ס, צ או ש, באה האות ת של בניין הִתְפַּעֵל אחרי האות הראשונה של השורש; נוסף לכך היא הופכת ל־ד אחרי ז ול־ט אחרי צ (כגון: הִזְדָּרֵז — חפש: זָרֵז, אֶסְתַּמֵּךְ — חפש: סָמַךְ, תִּצְטַדֵּק — חפש: צָדַק, נִשְׁתַּמֵּר — חפש: שָׁמַר). גם ברוב המקרים האלה תמצא רמיזה בגוף המילון.

3. **בסוף המלה:**

— הורד את אותיות־השימוש שהן:

א) בנטיית־השם: סימני־הנקבה ־ה, ־ת (כגון: גְּדוֹלָה — חפש: גָּדוֹל, שׁוֹפֶטֶת — חפש: שׁוֹפֵט);

— סימני־הריבוי ־ֵי, ־ִים, ־וֹת (כגון: בְּנֵי, בָּנִים — חפש: בֵּן, אָבוֹת — חפש: אָב);

— כינויי־הקניין ־ִי, ־ַי, ־ךָ, ־ֶיךָ, ־ַיִךְ, ־ֵךְ, ־וֹ, ־ָיו, ־ָהּ, ־ֶיהָ, ־ֵנוּ, ־ֵינוּ, ־כֶם/ן, ־ֵיכֶם/ן, ־ָם/ן, ־ֵיהֶם/ן (כגון: סוּסִי, סוּסַי וכו' — חפש: סוּס);

— הסיומת ־ָה המסמנת תנועה לכיוון מסויים (כגון: אַרְצָה — חפש: אֶרֶץ).

ב) בנטיית־הפועל: כינויי־הגוף בעבר ־תִּי, ־תָּ, ־תְּ, ־ָה, ־נוּ, ־תֶּם/ן, ־וּ (כגון: אָכַלְתִּי, אֲכַלְתֶּם וכו' — חפש: אָכַל);

— כינויי־הגוף בעתיד ובציווי ־ִי, ־וּ, ־נָה (כגון: תִּשְׁמְעִי, שְׁמַעְנָה — חפש: שָׁמַע)

— כינויי־הפועל ־נִי, ־ךָ, ־ךְ, ־הוּ, ־הָ, ־נוּ, ־כֶם/ן, ־ם/ן (כגון: שְׁמָרַנִי, יִשְׁמָרְךָ וכו' — חפש: שָׁמַר).

הערה: כמה אותיות־שימוש יכולות להצטבר בראש מלה, באמצעה ובסופה (כגון: לִכְשֶׁתִּצְטָרְכוּ — חפש: צָרַךְ).

הוראות לשימוש במילון

– שמות־העצם ניתנים במקומם האלפביתי בנפרד יחיד, שמות־התואר בזכר יחיד.

– הפעלים ניתנים בבניין הקל, עבר, גוף שלישי זכר יחיד (כגון: קָשַׁר) ואחריו הבניינים האחרים לפי הסדר: נִפְעַל, פִּעֵל, הִתְפַּעֵל, הִפְעִיל.

– הצורות הסבילות של פִּעֵל ו־הִפְעִיל (פֻּעַל, הָפְעַל) אינן מופיעות כבניינים בפני־עצמם.

– הצורה נִתְפַּעֵל השגורה בימינו ליד הצורה הִתְפַּעֵל אינה רשומה בנפרד.

– לגבי פעלים שהאות השורשית השנייה שלהם היא ו או י נרשם השורש במקומו האלפביתי בסוגריים מרובעים ואחריו צורת־העבר, כגון: [קום] קָם.

– פועל שאינו בשימוש בבניין הקל נרשם גם הוא במקומו האלפביתי של השורש, כגון: [דפס] נִדְפַּס, הִדְפִּיס.

– שתי מלים או יותר, שוות בכתיבן ובצורתן אך ממוצא שונה (כגון: דָּלַק "בער" ו־דָּלַק "רדף"), מובאות בנפרד ומסומנות במספרים 1. 2....

– כשלפניך מלה ואינך מצליח למצוא את־מקומה במילון, היעזר בהנחיות הבאות:

1. בראש המלה:

– הורד את אותיות־השימוש שהן:
א) ה־הידיעה (כגון: הַשֻּׁלְחָן – חפש: שֻׁלְחָן);
ב) מלות־היחס ב־, כ־, ל־, מ־ (כגון: בְּיוֹם, כַּיּוֹם, לַיּוֹם, מִיּוֹם – חפש: יוֹם);
ג) מלות־החיבור ו־, ש־ (כגון: וְהָיָה, שֶׁהָיָה – חפש: הָיָה);
ד) סימני־הבניינים בנטיית־הפועל ה־, הת־, נ־, נת־ (כגון: הִקְשִׁר, הִתְקַשֵּׁר, נִקְשַׁר, נִתְקַשֵּׁר – חפש: קָשַׁר);
ה) התחיליות א־, י־, נ־, ת־ שבעתיד־הפועל וכן התחילית מ־ של הבינוני בבניינים פִּעֵל, הִתְפַּעֵל, הִפְעִיל (כגון: אָשִׂים, יָשִׂים, נָשִׂים, מֵשִׂים – חפש: [שִׂים] שָׂם).

– מאידך זכור:
כשהאות הראשונה של השורש היא י או נ (וכן ה בשורש הלך ו־ל בשורש לקח), היא עלולה להישמט בנטיית־הפועל (כגון: רֵד, תֵּן – חפש: יָרַד, נָתַן). אך בדרך כלל תמצא במקרים אלו רמיזה בגוף המילון (כגון: לֵךְ, לְכָה, לְכוּ ← הָלַךְ).

2. *A l'intérieur du mot:*

Il existe en hébreu deux sortes de graphies: la *graphie pleine*, où les voyelles *e, i, o, ou* sont indiquées par les lettres י et ו — et la *graphie défective*. La première est employée dans les textes non vocalisés et la seconde dans les textes vocalisés (p. ex. תִּזְמֹרֶת — תיזמורת). Mais la règle n'est pas absolue; aussi, si vous ne trouvez pas un mot selon la graphie pleine, cherchez selon la graphie défective — et inversement.

Ce qui précède s'applique en particulier aux mots d'emprunt, où la lettre א indique également la voyelle *a* (p. ex. פלאסטי — פְּלַסְטִי, סכימה — סְכֵמָה).

—Dans les verbes à deuxième radicale ו ou י, les lettres ו ou י s'élident fréquemment dans la conjugaison, p. ex. דָּשׁ — cherchez: [דוש], דָּן — cherchez: [דין].

—Dans les verbes à première radicale ז, ט, צ ou ש, la caractéristique ת de la conjugaison הִתְפַּעֵל se place après la première radicale; de plus elle se change en ד après ז et en ט après צ (p. ex. הִזְדָּרֵז — cherchez: זֵרֵז, אֶסְתַּמֵּךְ — cherchez: סָמַךְ, תִּצְטַדֵּק — cherchez: צָדַק, נִשְׁתַּמֵּר — cherchez: שָׁמַר). Dans la plupart de ces cas vous trouverez également des renvois dans le dictionnaire.

3. *En fin de mot:*

—Enlevez les lettres-outils, à savoir:

a) dans la déclinaison des noms: les suffixes du féminin ־ה, ־ת (p. ex. גְּדוֹלָה — cherchez: גָּדוֹל, שׁוֹפֶטֶת — cherchez: שׁוֹפֵט);

— les suffixes du pluriel ־ִים, ־ֵי, ־וֹת (p. ex. בָּנִים, בְּנֵי — cherchez: בֵּן, אָבוֹת — cherchez: אָב);

— les suffixes possessifs ־ִי, ־ַי, ־ְךָ, ־ֶיךָ, ־ֵךְ, ־ַיִךְ, ־וֹ, ־ָיו, ־ָהּ, ־ֶיהָ, ־נוּ, ־ֵינוּ, ־כֶם/ן, ־ֵיכֶם/ן, ־ָם/ן, ־ֵיהֶם/ן (p. ex. סוּסִי, סוסי *etc.* — cherchez: סוּס);

— ־ָה qui marque la direction (p. ex. אַרְצָה — cherchez: אֶרֶץ).

b) dans la conjugaison des verbes: les suffixes du passé ־תִּי, ־תָּ, ־תְּ, ־ה, ־ָה, ־נוּ, ־תֶּם/ן, ־וּ (p. ex. אָכַלְתִּי, אָכַלְתָּ *etc.* — cherchez: אָכַל);

— les suffixes du futur et de l'impératif ־ִי, ־וּ, ־נָה (p. ex. תִּשְׁמְעִי, שְׁמַעְנָה — cherchez: שָׁמַע);

— les suffixes objectifs ־נִי, ־ךָ, ־ךְ, ־הוּ, ־ָהּ, ־נוּ, ־כֶם/ן, ־ם/ן (p. ex. שְׁמָרֵנִי, יִשְׁמְרֶךָּ — cherchez: שָׁמַר).

Remarque: Plusieurs lettres-outils peuvent s'accumuler au début, au milieu et à la fin d'un même mot (p. ex. לְכְשֶׁתִּצְטָרְכוּ — cherchez: צָרַךְ).

COMMENT CONSULTER LE DICTIONNAIRE?

— Les *noms* sont donnés à leur place alphabétique à l'état absolu singulier, les *adjectifs* au masculin singulier.

— Les *verbes* sont donnés à la troisième personne masculin singulier du passé de la conjugaison simple (p. ex. קָשַׁר) et ensuite les autres conjugaisons dans l'ordre נִפְעַל, פִּעֵל, הִפְעִיל, הִתְפַּעֵל.

— Les formes passives du פעל et du הִפְעִיל (פֻּעַל, הָפְעַל) ne sont pas considérées comme conjugaisons à part.

— La forme נִתְפַּעֵל, usitée aujourd'hui parallèlement à la forme הִתְפַּעֵל, n'est pas mentionnée séparément.

— Pour les verbes à deuxième radicale ו ou י, la racine figure entre crochets à sa place alphabétique, suivie de la forme du passé, p. ex. קָם [קום].

— Un verbe inusité à la conjugaison simple figure lui aussi à la place alphabétique de la racine, p. ex. [דפס] נִדְפַּס, הִדְפִּיס.

— Deux ou plusieurs homonymes font l'objet d'articles distincts, numérotés 1. 2.,. p. ex. דָּלַק "brûler" et דָּלַק "poursuivre".

— Si vous ne trouvez pas un mot hébraïque dans le dictionnaire, procédez comme suit:

1. *Au début du mot:*

— Enlevez les lettres-outils, à savoir:

a) l'article défini ה (p. ex. הַשֻּׁלְחָן — cherchez: שֻׁלְחָן);

b) les prépositions ב־, כ־, ל־, מ־ (p. ex. בְּיוֹם, כְּיוֹם, לַיּוֹם, מִיּוֹם — cherchez: יוֹם)

c) les conjonctions ו־, ש־ (p. ex. וְהָיָה, שֶׁהָיָה — cherchez: הָיָה);

d) les caractéristiques des conjugaisons ה־, הת־, נ־, נת־ (p. ex. הִקְשִׁר, הִתְקַשֵּׁר, נִקְשַׁר, נִתְקַשֵּׁר — cherchez: קָשַׁר);

e) les préfixes personnels א־, י־, נ־, ת־ du futur des verbes et le préfixes מ־ de certains participes (p. ex. אָשִׂים, יָשִׂים, נָשִׂים, מֵשִׂים — cherchez: שָׂם [שׂים]).

— D'autre part rappelez-vous que si la première radicale d'un verbe est י ou נ (ou ה dans la racine הלך et ל dans לקח), elle peut s'élider dans la conjugaison (p. ex. רֵד, תֵּן — cherchez יָרַד, נָתַן). Mais en général ces cas sont signalés dans le dictionnaire par un renvoi (p. ex. לֵךְ, לְכָה, לְכוּ ← הָלַךְ.).

Rubriques — מקצועות

musique	מוסיקה	מוס	architecture	אדריכלות	אדר
cuisine	מטבח	מטבח	anatomie	אנטומיה	אנטום
mythologie	מיתולוגיה	מיתול	astronomie	אסטרונומיה	אסטר
automobilisme	מכוניות	מכונ	biologie	ביולוגיה	ביול
administration	מינהל	מנהל	banque	בנקאות	בנק
commerce	מסחר	מסחר	géographie	גיאוגרפיה	גיאוגר
droit	משפטים	משפט	géologie	גיאולוגיה	גיאול
mathématiques	מתמטיקה	מתמט	poissons	דגים	דג
sport	ספורט	ספורט	grammaire	דיקדוק	דקדוק
navigation	ספנות	ספנ	religion	דת	דת
oiseaux	עופות	עוף	histoire	היסטוריה	היסט
physique	פיסיקה	פיס	zoologie	זואולוגיה	זואול
psychologie	פסיכולוגיה	פסיכ	éducation	חינוך	חנוך
art militaire	צבא	צבא	agriculture	חקלאות	חקל
botanique	צמחים	צמח	insectes	חרקים	חרק
radiodiffusion	רדיו	רדיו	électricité	חשמלאות	חשמל
médecine	רפואה	רפא	aviation	טיס	טיס
théâtre	תיאטרון	תאטר	technique	טכניקה	טכנ
transports	תחבורה	תחבורה	chimie	כימיה	כימ

Abréviations en français — קיצורים בצרפתית

etc	et cetera	וְכֻלֵּי	*pl*	pluriel	רִבּוּי
f	féminin	נְקֵבָה	*qn*	quelqu'un	פְּלוֹנִי
fpl	féminin pluriel	נְקֵבָה רִבּוּי	*qch*	quelque chose	דְּבַר־מָה
m	masculin	זָכָר	*n*	nom	שֵׁם
mpl	masculin pluriel	זָכָר רִבּוּי	*v*	verbe	פֹּעַל

LISTE DES ABRÉVIATIONS — מפתח הקיצורים

Grammaire et langue דקדוק ולשון

féminin duel	נְקֵבָה זוּגִי	נ"ז	sens figuré	בְּהַשְׁאָלָה	בהש
état construit	נִסְמָךְ	נס'	quelque chose	דְּבַר־מָה	ד"מ
féminin pluriel	נְקֵבָה רִבּוּי	נ"ר	et cetera	וְכֻלֵּי	וכו'
futur	עָתִיד	עת'	masculin	זָכָר	ז
quelqu'un	פְּלוֹנִי	פ'	masculin duel	זָכָר זוּגִי	ז"ז
verbe transitif	פֹּעַל יוֹצֵא	פ"י	masculin pluriel	זָכָר רִבּוּי	ז"ר
verbe intransitif	פֹּעַל עוֹמֵד	פ"ע	pronom personnel	כִּנּוּי־הַגּוּף	כ"ג
pluriel	רִבּוּי	ר	pronom démonstratif	כִּנּוּי־רוֹמֵז	כ"ר
nom	שֵׁם	ש	conjonction	מִלַּת־חִבּוּר	מ"ח
nom de nombre	שֵׁם־מִסְפָּר	ש"מ	préposition	מִלַּת־יַחַס	מ"י
nom propre	שֵׁם פְּרָטִי	ש"פ	interjection	מִלַּת־קְרִיאָה	מ"ק
adjectif	תֹּאַר	ת	mot interrogatif	מִלַּת־שְׁאֵלָה	מ"ש
adverbe	תֹּאַר־הַפֹּעַל	תה"פ	féminin	נְקֵבָה	נ

° מציין מלה או ביטוי הנמצאים בתנ"ך בלבד ואינם בשימוש בלשון ימינו.

°désigne un mot ou une expression qui ne se trouvent que dans la Bible et ne sont pas usités dans la langue d'aujourd'hui.

(81) מספר בסוגריים בצד שם או פועל מתייחס לדגמי הנטיות שבסוף המילון (עמ' 785–810).

(81) Un numéro entre parenthèses à côté d'un nom ou d'un verbe renvoie aux paradigmes des déclinaisons et des conjugaisons en fin du volume (p. 785–810).

(301 נ) (303 ת) נ או ת אחרי מספר בסוגריים בצד פועל מציינות שהאות האחרונה של השורש (נ או ת) מתמזגת עם האות נ או ת של סיומות מסויימות (כגון: בָּחַן (325 נ) פ"י: בָּחַנּוּ, תִּבְחַנָּה; — הִשְׁבִּית (499 ת) פ"י: הִשְׁבַּתִּי, הִשְׁבַּתָּ, וכו').

(301 נ) (303 ת) נ ou ת après un numéro entre parenthèses à côté d'un verbe indiquent que la dernière radicale נ ou ת se confond avec נ ou ת de certains suffixes (p. ex. בָּחַן (325 נ) פ"י בָּחַנּוּ, תבחַנָּה; הִשְׁבִּית (499 ת) פ"י הִשְׁבַּתִּי, הִשְׁבַּתָּ).

(—) מציין שם או פועל שאינם ניתנים לנטייה, כגון: דֹּאַר (—).

(—) désigne un nom ou une forme verbale invariables, p. ex. (—) דֹּאַר.

א

א (אָלֶף)	*alef* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ א'	[valeur numérique:] 1
סוג א'	première qualité
יום א'	dimanche *m*
1. אָב (81) ז	père *m*
אָבוֹת (הורים)	parents *mpl*
‖ (קדמון)	ancêtre *m*, aïeul *m*
אַבְרָהָם אָבִינוּ	le patriarche Abraham
הָאָבוֹת (אברהם יצחק ויעקב)	les patriarches
פִּרְקֵי־אָבוֹת ז"ר	maximes *fpl* des Anciens
‖ (כומר)	abbé *m*, père *m*
‖ משפט אַב־בֵּית־דִּין	président *m* de tribunal
‖ (עיקר)	principe *m*, type *m*, modèle *m*
אַב־טֻמְאָה (ר' אֲבוֹת־טֻמְאָה)	impureté *f* de base
אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה	source *f* de toute impureté
אַב־מָזוֹן (ר' אֲבוֹת־מָזוֹן)	aliment *m* de base
אַב־מְלָאכָה	travail principal
‖ אנטום אַב־עוֹרְקִים	aorte *f*
2. אָב (—) ז (חודש)	*Av* (11e mois de l'année juive: juillet/août)
תִּשְׁעָה בְּאָב	le 9 *Av* (journée de deuil)
אֵב (114) ז צמח	pousse *f*, jeune plante *f*
‖ (רעננות)	fraîcheur *f*, vigueur *f*
כהש נִקְטַף בְּאִבּוֹ	disparu en pleine jeunesse
אַבָּא (—) ז	papa *m*, père *m*
[אבב] הֶאֱבִיב (500) פ"י	faire pousser, produire
אֲבַבִית (17) נ רפא	éruption *f*, exanthème *m*
אַבְגָּר (90) ז צמח	aigremoine *f*
אָבַד (314) פ"ע	se perdre, être perdu, périr
אָבַדְתִּי	je suis perdu
אָבַד אַרְנָקִי	j'ai perdu mon portemonnaie
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו	perdre ses facultés
כהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח	être passé de mode
‖ נֶאֱבַד (392) פ"ע	se perdre, disparaître
‖ אִבֵּד (432) פ"י	perdre, faire périr
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ	perdre connaissance
אִבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת	se suicider
‖ הִתְאַבֵּד (466) פ"ע	se suicider
‖ הֶאֱבִיד (500) פ"י	faire périr, anéantir
אָבֵד, אֲבֵדָה ת	périssable
דָּבָר אָבֵד	affaire urgente
אֲבֵדָה (229) נ (הפסד)	perte *f*
אֲבֵדָה שֶׁאֵינָהּ חוֹזֶרֶת	perte irréparable
‖ (חפץ אבוד)	objet trouvé
אֲבַדּוֹן (—) ז (חרבן)	destruction *f*, ruine *f*, perte *f*
‖ (שאול, גיהינום)	enfer *m*, séjour *m* des morts
אָבְדָן או אָבְדָן (95) ז	destruction *f*, perte *f*
אָבָה (341) פ"ע	vouloir, consentir, daigner
אֵבֶה (—) ז צמח	roseau *m*, jonc *m*
אַבְהוּת (47) נ	paternité *f*
אַבְהוּתִיּוּת (47 בלי ר') נ	paternalisme *m*
אַבְהִי, ־הִית ת	paternel
אַבּוּב (41) ז מוס	hautbois *m*
אַבּוּב־רוֹעֶה	chalumeau *m*, pipeau *m*
‖ (צינור)	tube *m*, tuyau *m*
‖ (של אופניים)	chambre *f* à air
אַבּוּבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	hautboïste *n*
אָבוּד, אֲבוּדָה ת	perdu, désespéré (état)
אִבּוּד (41) ז	perte *f*, ruine *f*
אִבּוּד לָדַעַת	suicide *m*
עממי הָלַךְ לְאִבּוּד	se perdre, être perdu
אֲבוֹי! מ"ק	hélas!, malheur!

א

א (אָלֶף)	alef (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ א'	[valeur numérique:] 1
סוג א'	première qualité
יום א'	dimanche *m*
1. אָב (81) ז	père *m*
אָבוֹת (הורים)	parents *mpl*
‖ (קדמון)	ancêtre *m*, aïeul *m*
אַבְרָהָם אָבִינוּ	le patriarche Abraham
הָאָבוֹת (אברהם יצחק ויעקב)	les patriarches
פִּרְקֵי־אָבוֹת ז"ר	maximes *fpl* des Anciens
‖ (כומר)	abbé *m*, père *m*
‖ משפט אַב־בֵּית־דִּין	président *m* de tribunal
‖ (עיקר)	principe *m*, type *m*, modèle *m*
אַב־טֻמְאָה (ר' אֲבוֹת־טֻמְאָה)	impureté *f* de base
אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה	source *f* de toute impureté
אַב־מָזוֹן (ר' אֲבוֹת־מָזוֹן)	aliment *m* de base
אַב־מְלָאכָה	travail principal
‖ אנטום אַב־עוֹרְקִים	aorte *f*
2. אָב (—) ז (חודש)	*Av* (11e mois de l'année juive: juillet/août)
תִּשְׁעָה בְּאָב	le 9 *Av* (journée de deuil)
אֵב (114) ז צמח	pousse *f*, jeune plante *f*
‖ (רעננות)	fraîcheur *f*, vigueur *f*
בהש נִקְטַף בְּאִבּוֹ	disparu en pleine jeunesse
אַבָּא (—) ז	papa *m*, père *m*
[אבב] הֶאֱבִיב (500) פ"י	faire pousser, produire
אֲבַבִית (17) נ רפא	éruption *f*, exanthème *m*
אֲבַגָּר (90) ז צמח	aigremoine *f*
אָבַד (314) פ"ע	se perdre, être perdu, périr
אָבַדְתִּי	je suis perdu
אָבַד אַרְנָקִי	j'ai perdu mon portemonnaie
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו	perdre ses facultés
בהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח	être passé de mode
‖ נֶאֱבַד (392) פ"ע	se perdre, disparaître
‖ אִבֵּד (432) פ"י	perdre, faire périr
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ	perdre connaissance
אִבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת	se suicider
‖ הִתְאַבֵּד (466) פ"ע	se suicider
‖ הֶאֱבִיד (500) פ"י	faire périr, anéantir
אָבֵד, אֲבֵדָה ת	périssable
דָּבָר אָבֵד	affaire urgente
אֲבֵדָה (229) נ (הפסד)	perte *f*
אֲבֵדָה שֶׁאֵינָהּ חוֹזֶרֶת	perte irréparable
‖ (חפץ אבוד)	objet trouvé
אֲבַדּוֹן (—) ז (חרבן)	destruction *f*, ruine *f*, perte *f*
‖ (שאול, גיהינום)	enfer *m*, séjour *m* des morts
אָבְדָן או אָבְדָן (95) ז	destruction *f*, perte *f*
אָבָה (341) פ"ע	vouloir, consentir, daigner
אֵבֶה (—) ז צמח	roseau *m*, jonc *m*
אַבְהוּת (47) נ	paternité *f*
אַבְהוּתִיּוּת (47 בלי ר') נ	paternalisme *m*
אַבְהִי, ־הִית ת	paternel
אַבּוּב (41) ז מוס	hautbois *m*
אַבּוּב־רוֹעֶה	chalumeau *m*, pipeau *m*
‖ (צינור)	tube *m*, tuyau *m*
‖ (של אופניים)	chambre *f* à air
אַבּוּבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	hautboïste *n*
אָבוּד, אֲבוּדָה ת	perdu, désespéré (état)
אִבּוּד (41) ז	perte *f*, ruine *f*
אִבּוּד לָדַעַת	suicide *m*
עממי הָלַךְ לְאִבּוּד	se perdre, être perdu
אֲבוֹי! מ"ק	hélas!, malheur!

א

א (אָלֶף)	*alef* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ א'	[valeur numérique:] 1
סוג א'	première qualité
יום א'	dimanche *m*
1. אָב (81) ז	père *m*
אָבוֹת (הורים)	parents *mpl*
‖ (קדמון)	ancêtre *m*, aïeul *m*
אַבְרָהָם אָבִינוּ	le patriarche Abraham
הָאָבוֹת (אברהם יצחק ויעקב)	les patriarches
פִּרְקֵי־אָבוֹת ז״ר	maximes *fpl* des Anciens
‖ (כומר)	abbé *m*, père *m*
‖ משפט אַב־בֵּית־דִּין	président *m* de tribunal
‖ (עיקר)	principe *m*, type *m*, modèle *m*
אַב־טֻמְאָה (ר׳ אֲבוֹת־טֻמְאָה)	impureté *f* de base
אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה	source *f* de toute impureté
אַב־מָזוֹן (ר׳ אֲבוֹת־מָזוֹן)	aliment *m* de base
אַב־מְלָאכָה	travail principal
‖ אנטום אַב־עוֹרְקִים	aorte *f*
2. אָב (—) ז (חודש)	*Av* (11e mois de l'année juive: juillet/août)
תִּשְׁעָה בְּאָב	le 9 *Av* (journée de deuil)
אֵב (114) ז צמח	pousse *f*, jeune plante *f*
‖ (רעננות)	fraîcheur *f*, vigueur *f*
בהש נִקְטַף בְּאִבּוֹ	disparu en pleine jeunesse
אַבָּא (—) ז	papa *m*, père *m*
[אבב] הֶאֱבִיב (500) פ״י	faire pousser, produire
אֲבָבִית (17) נ רפא	éruption *f*, exanthème *m*
אַבְגָּר (90) ז צמח	aigremoine *f*
אָבַד (314) פ״ע	se perdre, être perdu, périr
אָבַדְתִּי	je suis perdu
אָבַד אַרְנָקִי	j'ai perdu mon portemonnaie
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו	perdre ses facultés
בהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח	être passé de mode
‖ נֶאֱבַד (392) פ״ע	se perdre, disparaître
‖ אִבֵּד (432) פ״י	perdre, faire périr
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ	perdre connaissance
אִבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת	se suicider
‖ הִתְאַבֵּד (466) פ״ע	se suicider
‖ הֶאֱבִיד (500) פ״י	faire périr, anéantir
אָבֵד, אֲבֵדָה ת	périssable
דָּבָר אָבֵד	affaire urgente
אֲבֵדָה (229) נ (הפסד)	perte *f*
אֲבֵדָה שֶׁאֵינָהּ חוֹזֶרֶת	perte irréparable
‖ (חפץ אבוד)	objet trouvé
אֲבַדּוֹן (—) ז (חרבן)	destruction *f*, ruine *f*, perte *f*
‖ (שאול, גיהינום)	enfer *m*, séjour *m* des morts
אַבְדָן או אָבְדָן (95) ז	destruction *f*, perte *f*
אָבָה (341) פ״ע	vouloir, consentir, daigner
אֵבֶה (—) ז צמח	roseau *m*, jonc *m*
אַבְהוּת (47) נ	paternité *f*
אַבְהוּתִיּוּת (47 בלי ר׳) נ	paternalisme *m*
אַבְהִי, ־הִית ת	paternel
אַבּוּב (41) ז מוס	hautbois *m*
אַבּוּב־רוֹעֶה	chalumeau *m*, pipeau *m*
‖ (צינור)	tube *m*, tuyau *m*
‖ (של אופניים)	chambre *f* à air
אַבּוּבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	hautboïste *n*
אָבוּד, אֲבוּדָה ת	perdu, désespéré (état)
אִבּוּד (41) ז	perte *f*, ruine *f*
אִבּוּד לָדַעַת	suicide *m*
עממי הָלַךְ לְאִבּוּד	se perdre, être perdu
אֲבוֹי! מ״ק	hélas!, malheur!

° אָבָל (—) נ גאוגר — plaine *f*, vallée *f*
אֵבֶל (181, בלי ר׳) ז — deuil *m*
אֵבֶל־יָחִיד — deuil pour un fils unique, chagrin *m* sans bornes
שִׁיר־אֵבֶל ז — élégie *f*, complainte *f*
אֲבֵלוּת (48) נ — deuil *m*
אַבְלָעָה (222) נ — absorption *f*, incorporation *f*
אֶבֶן (163) נ — pierre *f*
אֶבֶן־אֵשׁ — pierre à fusil
אֶבֶן־בֹּחַן — pierre de touche
אֶבֶן־גִּיר — pierre à chaux, calcaire *m*
אֶבֶן־דּוּד — tartre *m*
אֶבֶן־חוֹל — grès *m*
אֶבֶן־חֲכָמִים — pierre philosophale
אֶבֶן־חֵן או ־חֵפֶץ — pierre précieuse
אֶבֶן טוֹבָה או יְקָרָה — pierre précieuse
אֶבֶן־טִפִּין — stalactite *f*, stalagmite *f*
אֶבֶן־יָד — coup-de-poing (arme) *f*
אֶבֶן־מִיל — borne *f*
אֶבֶן־נֶגֶף — pierre d'achoppement, obstacle *m*
אֶבֶן־פִּנָּה — pierre angulaire
יָרָה אֶבֶן־הַפִּנָּה — poser la première pierre
° אֶבֶן רֹאשָׁה — clef *f* de voûte
אֶבֶן־שׁוֹאֶבֶת — aimant *m*
אֶבֶן־שָׁעוֹת — cadran *m* solaire
|| רפא — calcul *m*
אֶבֶן־כְּלָיוֹת — calcul rénal
אֶבֶן־מָרָה — calcul biliaire
|| היסט תְּקוּפַת־הָאֶבֶן נ — l'âge *m* de la pierre
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן הָאֶמְצָעִית — l'ère *f* mésolithique
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן הַחֲדָשָׁה — l'ère néolithique
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן הַקְּדוּמָה — l'ère paléolithique
|| בהש אֶבֶן אַחֲרֵי־הַנּוֹפֵל — coup *m* de pied de l'âne
אֶבֶן שֶׁאֵין לָהּ הוֹפְכִים — objet *m* (*ou* affaire *f*) qui n'intéresse personne
||° (משקל) — poids *m*
אִבֵּן (432 נ) פ״י — pétrifier
|| הִתְאַבֵּן (466 נ) פ״ע — se pétrifier, se fossiliser
אַבְנוּנִי, ־נִית נ — pierreux
אַבְנוּת (47, בלי ר׳) נ — état pierreux
° אַבְנֵט (123) ז — ceinture *f*

אַבְנִי, ־נִית ת — pierreux
° אָבְנַיִם (261) ז״ז (של־יוצר) — tour (du potier) *m*
|| (של־יולדת) — selle (de la parturiente) *f*
בהש יָשְׁבָה עַל־הָאָבְנַיִם — accoucher
אַבְנִית (17, בלי ר׳) נ — tartre *m*
אָבַס (319) פ״י — engraisser, gaver
|| נֶאֱבַס (392) פ״ע — être engraissé *ou* gavé
|| אִבֵּס (432) פ״י — engraisser, gaver
|| הִתְאַבֵּס (466) פ״ע — s'engraisser, se gaver
|| הֶאֱבִיס (500) פ״י — entasser dans la mangeoire
אַבְּסוֹלוּטִי, ־טִית ת — absolu
אַבְּסְטְרַקְטִי, ־טִית ת — abstrait
אַבְּסוּרְד (ר׳ ־דִים) ז — absurde *m*
הֵבִיא לִידֵי־אַבְּסוּרְד — réduire à l'absurde
אַבְּסוּרְדִי, ־דִית ת — absurde
אַבְּסוּרְדִיּוּת (—) נ — absurdité *f*
אֲבַעְבּוּעָה (201) נ רפא — pustule *f*
אֲבַעְבּוּעוֹת — variole *f*, petite vérole
אֲבַעְבּוּעוֹת־חֹרֶף — engelures *fpl*
אֲבַעְבּוּעוֹת־רוּחַ — varicelle *f*
הַרְכָּבָה נ נֶגֶד־אֲבַעְבּוּעוֹת — vaccination *f* antivariolique
|| אֲבַעְבּוּעַת־סַבּוֹן — bulle *f* de savon
אֲבַעְבּוּעִית (17) נ רפא — petite pustule
אִבַּעְיָה (212) נ (שאלה) — question *f*, problème *m*
|| (חיפוש) — recherche *f*
אָבָץ (107) ז כימ — zinc *m*
אִבֵּץ (432) פ״י — zinguer
1. אָבַק (319) נ — étreindre, enlacer
|| נֶאֱבַק (392) פ״ע (עַל־דְּ״מָ) — lutter (pour qch)
|| הִתְאַבֵּק (466) פ״ע — lutter
2. אִבֵּק (432) פ״י (פיזור אבקה) — saupoudrer
|| (העלה אבק) — soulever de la poussière
|| (ניער מאבק) — dépoussiérer, épousseter
|| הִתְאַבֵּק (466) פ״ע — se couvrir de poussière
|| הֶאֱבִיק (500) פ״י — polliniser
אָבָק (107) ז — poussière *f*
|| (אבקה) — poudre *f*
אֲבַק־סוֹפְרִים — poudre à sécher (l'encre)
|| אֲבַק־שְׂרֵפָה — poudre à canon, poudre noire
בהש (מצב־רוח זועם) — humeur explosive

אִבּוּל (41) ז — passage couvert, galerie *f*
אִבּוּן (41) ז — pétrification *f*, fossilisation *f*
אָבוּס, אֲבוּסָה ת — engraissé, gras
אֵבוּס (40) ז — crèche *f*, mangeoire *f*
אִבּוּס (41) ז — engraissement *m*, gavage *m*
אָבוּץ, אֲבוּצָה ת — galvanisé (fer)
אִבּוּק (41) ז (כיסוי באבק) — saupoudrage *m*
|| צמח — pollinisation *f*
|| (הוצאת אבק) — époussetage *m*
אֲבוֹקָדוֹ (—) ז צמח (עץ) — avocatier *m*
|| (פרי) — avocat *m*
אֲבוּקָה (201) נ — flambeau *m*, torche *f*
אַבְזָם (123) ז — agrafe *f*, boucle *f*
אַבְזֶקֶת (—) נ — vermine *f*, mites *fpl*
אַבְזָר או אֲבִיזָר (50) ז — accessoire *m*
אַבְזָרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — accessoiriste *n*
אֶבַח (178, בלי ר׳) ז — carnage *m*
אִבְחָה (240, בלי ר׳) נ — massacre *m*, carnage *m*
אִבְחוּן (41) ז — discernement *m*, diagnostic *m*
אַבְחַי (ר׳ ־חַיִּים) ז זואול — protozoaire *m*
אַבְחֹמֶר (—) ז — protoplasme *m*
אִבְחֵן (462) פ״י — discerner, diagnostiquer
אַבְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — diagnosticien *n*
אַבְחָנָה (222) נ — discernement *m*, distinction *f*
|| רפא — diagnostic *m*
אַבְטוֹ... ← אוֹטוֹ...
אִבְטוּחַ (9) ז צבא — protection *f*, garde *f*
אִבְטַח (465) פ״י — assurer, protéger, garder
אַבְטָחָה (222) נ צבא — protection *f*, garde *f*
אֲבַטִּיחַ (9) ז צמח — pastèque *f*
אֲבַטִּיחַ צָהֹב — melon *m*
אַבְטִיט (1) ז עוף — vanneau huppé
אַבְטִיפּוּס (41) ז — prototype *m*, archétype *m*
אַבְטָלָה (222) נ — chômage *m*
אֲבִי־ ← 1. אָב
אָבִיב (10) ז (עונה) — printemps *m*
|| (שיבלים שטרם בשלו) — épis verts
אֲבִיבִי, ־בִית ת — printanier
אֲבִיבִית (17) נ צמח — érophile *f*
אֶבְיוֹן (21) ז — indigent *m*, pauvre *m*, nécessiteux *m*
אֲבִיּוֹנָה או אֶבְיוֹנָה (201) נ צמח — câpre *f*
|| בהש (תאוה) — concupiscence *f*, désir *m*
אֶבְיוֹנוּת (46) נ — indigence *f*, pauvreté *f*, misère *f*
אֲבִיזָר ← אַבְזָר
אָבִיךְ, אֲבִיכָה ת — poussiéreux, brumeux
אֲבִיכוּת (46) נ — état poussiéreux *ou* brumeux
אֲבִיסָה (201) נ — engraissement *m*, gavage *m*
אָבִיק (10) ז — tuyau *m*, conduit *m*, orifice *m* d'écoulement
אָבִיק, אֲבִיקָה ת — poussiéreux
אַבִּיק (1) ז — alambic *m*, cornue *f*
אָבִיר (נס׳ אֲבִיר) ז דת — patron (Dieu) *m*
אֲבִיר־יִשְׂרָאֵל — le patron d'Israël
אַבִּיר (1) ז (פר) — taureau *m*
|| (סוס) — étalon *m*
|| (גיבור) — héros *m*, guerrier *m*, champion *m*
|| (ראש, מנהיג) — chef *m*, maître *m*
|| היסט (פרש אציל) — chevalier *m*
אַבִּיר, ־רָה ת (חזק) — fort, puissant
אַבִּיר־לֵב — courageux, hardi
|| (נוקשה) — dur, cruel
אַבִּירוּת (46) נ (גבורה) — courage *m*, hardiesse *f*
|| (קשיחות) — dureté *f*, cruauté *f*
|| היסט (מעמד־האבירים) — chevalerie *f*
|| (התנהגות אבירית) — conduite *f* chevaleresque
אַבִּירִי, ־רִית ת — chevaleresque
אִבֵּךְ (432) פ״י — faire monter en volutes
|| הִתְאַבֵּךְ (466) פ״ע — monter en volutes
|| (התערפל) — s'embrumer
|| בהש (הסתבך) — s'embrouiller, s'enchevêtrer
|| הֶאֱבִיךְ (500) פ״י — faire monter en volutes
אֹבֶךְ (—) ז — opacité *f*
אֹבֶךְ (187, ר׳ אֲבָכִים) ז — brouillard *m*, brume *f*, poussière *f* en suspension
אַבְכָה (240) נ — volute (de fumée, de poussière) *f*
אֲבָל מ״ח (אלא) — mais
|| ° תה״פ (באמת) — vraiment, certes
אָבַל (315) פ״ע — être en deuil, être désolé
|| הִתְאַבֵּל (466) פ״ע — prendre le deuil, se désoler
|| הֶאֱבִיל (500) פ״י — désoler, affliger
אָבֵל, אֲבֵלָה ת (שרוי באבל) — éploré, en deuil
|| (שומם) — désolé, désert

אֲגֻדָּה (206) נ צבא	groupe *m* tactique, division *f*
אַגָּדָה (221) נ	légende *f*
‖ (במסורת התלמודית)	homilétique *f*
אַגָּדִי, ־דִית ת	légendaire, fabuleux
אַגַּדְתָּא (—) נ ארמית	récit *m* légendaire
אַגָּדָתִי, ־תִית ת	légendaire
אָגוֹד (21) ז	lien *m*
אִגּוּד (41) ז	association *f*
אִגּוּד מִקְצוֹעִי	syndicat professionnel
אֲגוּדָל (91) ז (ביד)	pouce *m*
‖ (ברגל)	gros orteil
עֲקֵב בְּצַד אֲגוּדָל	pas à pas, à petits pas
אֱגוֹז (21) ז צמח (עץ)	noyer *m*
‖ (פרי)	noix *f*
אֱגוֹז־אֲדָמָה	cacahouète *f*, arachide *f*
אֱגוֹז־הֹדוּ או ־קוֹקוֹס	noix de coco
אֱגוֹז־קִיא	noix vomique
‖ בהש אֱגוֹז קָשֶׁה	personnage *m* peu commode
(בעיה)	un problème difficile
אֱגוֹזָה (229) נ צמח	noyer *m*
אֱגוֹזִיִּים (—) ז״ר צמח	juglandées *fpl*
אֱגוֹזִית (17) נ צמח	noisette *f*
אֱגוֹזָן (—) ז	beurre *m* d'arachides
אִגּוּם (41, בלי ר׳) ז	endiguement *m*
‖ (קניין משותף)	mise *f* en commun, pool *m*
אִגּוּף (41, בלי ר׳) ז צבא	débordement *m*
תְּנוּעַת־אִגּוּף נ	mouvement tournant
אִגּוּר (41, בלי ר׳) ז	stockage *m*, accumulation *f*
אֲגוֹרָה (229) נ	*agora* (monnaie ancienne) *f*
‖ (במדינת־ישראל)	centime (1/100 de *chèkel*) *m*
אָגִיד (10) ז	branchie *f*, ouïe *f*
אֲגִידָה (229) נ	ligature *f*, action *f* de lier
אֲגִירָה (229) נ	accumulation *f*, thésaurisation *f*
אֲגִירַת־מָזוֹן	stockage *m* de vivres
בְּרֵכַת־אֲגִירָה נ	réservoir *m*
אֵגֶל (181) ז	goutte *f*
אֶגְלִיל (1) ז	gouttelette *f*
אֲגַם (53) ז (מקוה־מים)	lac *m*
‖ (בוץ)	marécage *m*, jonchaie *f*
‖ בהש קוֹטֵל קָנִים בָּאֲגַם	ignorant *m*, rustre *m*
אָגֵם, אֲגֵמָה ת	triste, affligé, désolé
אָגַם (432) פ״י	endiguer
אֲגַמְגַּם (53) ז	petit lac, flaque *f* d'eau
אֲגַמָּה (202) נ	petit lac
אַגְמוֹן (21) ז צמח	roseau *m*, jonc *m*
‖ (וו בקצה החכה)	hameçon *m*
אֲגַמִּית (17) נ עוף	poule *f* d'eau, foulque *f*
אַגְמַת־נֶפֶשׁ ← עַגְמַת־נֶפֶשׁ	
אֹגֶן (190) ז	bord *m*
‖ טכנ	collet (d'un tuyau) *m*
אַגָּן (101) נ	bassin *m*, coupe *f*
אַגַּן־טְבִילָה (נוצרי)	fonts baptismaux
אנטום אַגַּן־יְרֵכַיִם	bassin *m*
בהש אַגַּן־הַסַּהַר	pleine lune
‖ גאוגר אַגַּן־נָהָר	bassin *m* d'un fleuve
אַגַּן־הַיָּם־הַתִּיכוֹן	le bassin méditerranéen
אַגָּס (90) ז צמח (עץ)	poirier *m*
‖ (פרי)	poire *f*
אַגַּס סוּרִי	poire sauvage
‖ אַגַּס־אֲדָמָה	topinambour *m*
אַגָּסָה (221) נ צמח	poirier *m*
אֲגַף (53) ז (כנף)	aile *f*
‖ צבא	flanc *m*
‖ (חלק של־בניין)	aile *f*
‖ (יחידה מינהלית)	département *m*, section *f*
‖ מתמט	membre (d'une équation) *m*
אָגַף (318) פ״י	tourner, déborder
‖ אִגֵּף (432) פ״י	prendre de flanc, tourner
אֲגַפִּי, ־פִּית ת צבא	latéral, de flanc
אָגַר (318) פ״י	amasser, entasser, accumuler
‖ נֶאֱגַר (392) פ״ע	être amassé *ou* entassé
‖ אִגֵּר (432) פ״י	entasser, stocker
‖ הִתְאַגֵּר (466) פ״ע	s'entasser, s'accumuler
אַגְרָא (—) ז ארמית	salaire *m*, récompense *f*
לְפוּם־צַעֲרָא אַגְרָא	le salaire est proportionné à l'effort
אִגָּרָא (—) ז ארמית	toit *m*
מֵאִגָּרָא רָמָא לְבֵירָא עֲמִיקְתָּא	du sommet du toit au fond du puits, (tomber) de haut
אַגְרָה (207) נ	taxe *f*, droits *mpl*
כְּבִישׁ־אַגְרָה ז	route *f* à péage
אֶגְרוֹן (21) ז	lexique *m*

‖ בהש אֲבַק־אָדָם	ramassis *m* de gens
אֲבַק־לְשׁוֹן־הָרָע	un brin de médisance
אֲבַק־רִבִּית	quasi-intérêt (prélevé indûment sur un prêt) *m*
אָבָק (163) ז או אִבְקָה (240, ר' גם	boutonnière *f*, oeillet *m*
אִבְקָאוֹת) נ	
אַבְקָה (217) נ	poudre *f*
אַבְקַת־אֲפִיָּה	levure *f*
אַבְקַת־חָלָב/סֻכָּר	lait / sucre *m* en poudre
אַבְקַת־שִׁנַּיִם	poudre dentifrice
‖ (בפרחים)	pollen *m*
אֲבָקִי, ־קִית ת	poussiéreux, pulvérulent
אַבְקִיק (1) ז	grain *m* de poussière
אַבְקִית (17) נ צמח	grain *m* de pollen
אַבְקָן (89) ז צמח	étamine *f*
אַבְקָנִי, ־נִית ת צמח	staminé
רַב־אַבְקָנִי	polyandre
אִבְקֵק (458) פ"י	pulvériser, réduire en poudre
1. [אבר] הֶאֱבִיר (500) פ"ע (טס)	déployer ses ailes, prendre son envolée
2. [אבר] אִבֵּר (432) פ"י (הקשה)	durcir
אִבֵּר לִבּוֹ	endurcir son coeur
‖ הֶאֱבִיר (500) פ"י	durcir, endurcir
אֲבָר (88, בלי ר') ז	plomb *m*
אֵבֶר או אֵיבָר (91) ז	membre *m*, organe *m*
אֵבֶר מִן־הַחַי	membre arraché à une bête vivante
בַּעַל־אֵבָרִים	membru
אֶבְרֵי־הַחוּשִׁים	les organes *mpl* des sens
רמ"ח אֵבָרָיו	tout son corps
‖ בהש אֵבֶר מְדֻלְדָּל	homme déraciné
‖ מתמט (בביטוי אלגברי)	terme *m*
חַד־אֵבֶר	monôme *m*
דּוּ־אֵבֶר	binôme *m*
תְּלַת־אֵבֶר	trinôme *m*
רַב־אֵבֶר	polynôme *m*
‖ דקדוק (של־משפט)	membre *m* de phrase
אֵבֶר (181) ז	aile *f*
אֶבְרָה (243) נ (כנף)	aile *f*
‖ (נוצה)	plume *f*
אַבְרָהָם ש"פ ז	Abraham *m*
אַבְרוֹמָה (—) נ דג	brème *f*
אַבַּרְזִין (1) ז	toile goudronnée, bâche *f*
אַבְרֵךְ! מ"ק (בראשית מ"א מ"ג)	vive le roi!
‖ אַבְרֵךְ (123) ז	jeune clerc, jeune homme
אַבְרֵךְ־מַשְׂכִּי	jouvenceau (étudiant distingué) *m*
אַבְרֵכוּת (48, בלי ר') נ	adolescence *f*
אֶבְרָנִי (ר' ־נִים) ז עוף	oiseau *m* aquatique
אַבְרָקַיִם (263) ז"ז	culotte *f* de golf, knickerbockers *mpl*
אַבְרָשׁ (89) ז צמח	bruyère *f*
אַבְרָשִׁיִּים (—) ז"ר צמח	éricacées *fpl*
אֲבָשִׁים (190) ז"ר	raisins *mpl* sauvages
אַבְשָׁלוֹם ש"פ ז	Absalon *m*
אֶגֶאִי, ־אִית ת גאוגר	égéen
הַיָּם הָאֶגֶאִי	la mer Egée
אַגַּב מ"י	au sujet de, à propos de, à la suite de
אַגַּב אוֹרְחָא	en passant, incidemment
אַגַּב גְּרָרָא	par suite, à cette occasion
‖ אַגַּב או דֶּרֶךְ־אַגַּב תה"פ	à propos, en passant
אֲגָבָה (217) נ צמח	agave *f*
אַגָּבִי, ־בִית ת	accidentel, subsidiaire
‖ אַגָּבִית תה"פ	accidentellement, fortuitement
אָגַד (319) פ"י	lier, attacher
‖ נֶאֱגַד (392) פ"ע	être lié, se lier, s'associer
‖ אִגֵּד (432) פ"י (קשר)	lier, attacher
(ארגן באגודה)	organiser en association
‖ הִתְאַגֵּד (466) פ"ע	s'associer
אֶגֶד (174) ז (צרור)	faisceau *m*, botte (de légumes) *f*
‖ (קישור)	lien *m*, ligature *f*, bande *f*
‖ (תחבושת)	pansement *m*, bandage *m*
‖ צבא	groupe *m*
‖ אֶגֶד־עָרִים	communauté urbaine
אֲגֻדָּה (202) נ (צרור)	faisceau *m*, paquet *m*
אֲגֻדָּה שֶׁל־שְׁטָרוֹת	liasse *f* de billets
‖ (קשר)	lien *m*, entrave *f*
° אֲגֻדּוֹת־מוֹטָה	les chaînes *fpl* de l'oppression
‖ (כיפת־בניין)	voûte *f*, plafond *m*
° אֲגֻדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יְסָדָהּ	il fonda son firmament sur la terre
‖ (חברה)	association *f*
אֲגֻדָּה שִׁתּוּפִית	coopérative *f*

‖ כים גַּז אָדִישׁ — gaz *m* inerte
אֲדִישׁוּת (48, בלי ר׳) נ — indifférence *f*, apathie *f*
אָדַם (317, עת׳ יֶאְדַּם) פ״ע — rougir, rougeoyer
‖ נֶאְדַּם (394) פ״ע — devenir rouge
‖ אִדֵּם (432) פ״י — rougir, colorer en rouge
‖ הִתְאַדֵּם (466) פ״ע — rougir, rougeoyer
‖ הֶאְדִּים (501) פ״ע — rougir
‖ פ״י הֶאְדִּים אֶת־פְּנֵי־פ׳ — faire rougir qn
אָדָם (—) ז — homme *m*, personne *f*
הָאָדָם הַקַּדְמוֹן — l'homme des cavernes
הָאָדָם הַקָּטָן — l'homme de la rue
אָדָם עֶלְיוֹן — surhomme *m*
בֶּן־אָדָם (ר׳ בְּנֵי־אָדָם) — homme, être humain
לְשׁוֹן־בְּנֵי־אָדָם נ — langage courant
כֹּחַ־אָדָם ז — main-d'oeuvre *f*
פֶּרֶא־אָדָם ז — sauvage *m*, brute *f*
‖ ש״פ אָדָם (או אָדָם הָרִאשׁוֹן) — Adam *m*
‖ (כינוי סתמי) — on
אָדָם קָרוֹב אֵצֶל־עַצְמוֹ — chacun pour soi
אֵין אָדָם שֶׁ־ — il n'y a personne qui
כָּל־אָדָם — chacun
אָדֹם, אֲדֻמָּה ת — rouge
אוֹר אָדֹם (ברמזור) — feu rouge
אֲדֹם־הֶחָזֶה ז עוף — rouge-gorge *m*
אַדְמֵי־הָעוֹר ז״ר — les Peaux-rouges *mpl*
אֹדֶם (190, בלי ר׳) ז — rougeur *f*
‖ (צבע אדום) — rouge *m*
הִיא שָׂמָה אֹדֶם — elle met du rouge
‖ (אבן יקרה) — rubis *m*
אֲדַמְדַּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דַּמִּים, ־דַּמּוֹת) ת — rougeâtre
אֲדַמְדַּמּוּת (48, בלי ר׳) נ — teinte *f* rougeâtre
אֲדַמְדֶּמֶת (—) נ רפא — rubéole légère
אֲדָמָה (217) נ (קרקע) — terre *f*, sol *m*
אַדְמַת־בּוּר — terre en friche, jachère *f*
אִישׁ־אֲדָמָה ז — paysan *m*
עֲבוֹדַת־אֲדָמָה נ — agriculture *f*
רְעִידַת־אֲדָמָה נ — tremblement *m* de terre
‖ (חבל־ארץ) — territoire *m*, terre *f*, pays *m*
אַדְמַת־נֵכָר — pays étranger
‖ (כדור־הארץ) הָאֲדָמָה — la Terre
עֲלֵי־אֲדָמוֹת — sur terre

אַדְמוֹמִי, ־מִית ת — rougeâtre
אַדְמוֹמִיּוּת (48, בלי ר׳) נ — teinte *f* rougeâtre
אַדְמוֹמִית (17, בלי ר׳) נ — rougeur *f*, tache rousse
אַדְמוֹן או אַדְמוֹנִי, ־נִית, (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — roux
אַדְמוֹנִית (17) נ צמח — pivoine *f*
אַדְמוֹ״ר (= אֲדוֹנֵנוּ מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ) נ — Révérend Rabbi (titre des rabbins hassidiques)
אַדְמוּת (48, בלי ר׳) נ — rougeur *f*
אַדְמִימוּת (48, בלי ר׳) נ — rougeur légère, rousseur *f*
אַדְמִירָל (1) ז — amiral *m*
אַדְמִירָלִיּוּת (—) נ — amirauté *f*
אַדֶּמֶת (—) נ רפא — érythème *m*
אֲדֶמֶת (—) נ רפא — rubéole
[אדן] הִתְאַדֵּן (466 נ) פ״ע — se comporter en maître
אֶדֶן (163) ז — socle *m*, piédestal *m*
(של־חלון) — rebord (de fenêtre) *m*, appui *m*
(של־מסילת־ברזל) — traverse *f*
אַדְנוּת (48, בלי ר׳) נ — pouvoir *m*, souveraineté *f*
אַדְנִית (17) נ — bac *m* à fleurs
[אדק] נֶאֱדַק (392) פ״ע — s'attacher, se lier
אַדָּק (163) ז — compte-gouttes *m*
‖ (מהדק) — agrafe *f*, trombone *m*
[אדר] נֶאְדַּר (394) פ״י — être admirable, être exalté
‖ אִדֵּר (432) פ״י — glorifier, exalter, décorer
‖ הִתְאַדֵּר (466) פ״ע — être glorifié, être exalté
‖ הֶאְדִּיר (501) פ״י (שיבח) — louer, glorifier
‖ (הגביר) — renforcer, augmenter
לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאְדִּירָהּ — pour la plus grande gloire de la *Tora*
אֲדָר (—) ז — Adar (6e mois de l'année juive: février/mars) *m*
אֲדָר שֵׁנִי — Adar II (dans les années embolismiques)
1. אֶדֶר (163) ז (מעיל) — manteau *m*
2. אֶדֶר (163) ז (הוד) — splendeur *f*, majesté *f*
3. אֶדֶר (163) ז צמח (עץ) — érable *m*
אֶדֶר (181) ז (פוחלץ) — animal empaillé
אִדְּרָא (—) ז ארמית (גורן) — aire *f*
‖ (מושב) — assemblée *f*, session *f*
בהש אִדְּרָא רַבָּא — la Grande Assemblée (partie du livre du *Zohar*)

אֶגְרוֹן (21) ז — recueil *m* de lettres
אֶגְרוֹנוּת (48, בלי ר') נ — lexicographie *f*
אֶגְרוֹף (21) ז — poing *m*
‖ בהש (אלימות) — violence *f*
בַּעַל־אֶגְרוֹף — homme violent *ou* brutal
חֹק־הָאֶגְרוֹף ז — la loi de la jungle
בְּאֶגְרוֹף־בַּרְזֶל — d'une poigne de fer
אִגְרוּף (41) ז (קמיצת־יד) — serrement *m* du poing
‖ ספורט — boxe *f*
אֶגְרוֹפוֹן (21) ז — petit poing
אֶגְרוֹפָן (97) ז ספורט — boxeur *m*
‖ בהש (אדם תקיף) — bagarreur *m*
‖ (כלי־נשק) — coup-de-poing (arme) *m*
אֶגְרוֹפָנוּת (—) נ — boxe *f*
אֲגַרְטָל (95) ז — vase *m*, coupe *f*
אַגְרָן (90) ז — collectionneur *m*
אַגְרָנוּת (48, בלי ר') נ — action *f* de collectionner
אַגְרָנִית (17) נ — collectionneuse *f*
אַגְרֶסִיבִי, ־בִית ת — agressif, de choc
אִגְרֵף (458) פ"י (את־ידו) — serrer, fermer (sa main)
‖ (תקע אגרוף בפ') — donner un coup de poing à
‖ הִתְאַגְרֵף (494) פ"ע ספורט — boxer, faire de la boxe
(יד) — se serrer (en parlant de la main)
אַגְרָרִי, ־רִית ת — agraire
אִגֶּרֶת (254) נ — lettre *f*, épître *f*
אִגֶּרֶת־אֲוִיר — aérogramme *m*
אִגֶּרֶת־חוֹב — obligation *f*
אִגֶּרֶת־שְׁלוֹמִים — lettre amicale
אֵד (1) ז (קיטור) — vapeur *f*
1. [אדב] הֶאֱדִיב (500) פ"י (העציב) — attrister
‖ (המס) — faire fondre
2. [אדב] הִתְאַדֵּב (466) פ"ע — se montrer aimable
1. אָדָה (453) פ"ע (עף) — voler, s'envoler
2. אִדָּה (453) פ"י (הפך לאדים) — évaporer, vaporiser
‖ (בישל באדים) — étuver, cuire à l'étouffée
‖ הִתְאַדָּה (480) פ"ע — s'évaporer
אַדְהָכִי וְהָכִי תה"פ ארמית — entre temps
אֶדְהָם (102) ז — fumée suffocante
אַדְוָה (207) נ — ride (de l'eau), *f*, ondulation *f*, onde *f*, vaguelette *f*
אִדּוּי (23) ז — évaporation *f*, cuisson *f* à la vapeur

אָדוֹם (28) ז (מטבע) — ducat *m*
אָדוֹם ← אָדֹם
אֱדוֹם ש"פ ז — Edom *m*
אֲדוֹמִי, ־מִית (ר' ־מִים או מִיִּים, ־מִיּוֹת) ש/ת — Edomite, Iduméen *n/a*
אָדוֹן (28) ז — maître *m*, seigneur *m*
אָדוֹן לְעַצְמוֹ — son propre maître, indépendant
אֲדוֹן־הָעוֹלָם — maître du monde, Dieu
אֲדוֹנָי — mon Dieu, le Seigneur
‖ (תואר־נימוס) אֲדוֹנִי — monsieur
אָדוֹן נִכְבָּד (בראש־מכתב) — cher monsieur
אֲדוֹנִי הַיּוֹשֵׁב־רֹאשׁ (בראש־נאום) — monsieur le président
אֲדוֹנוּת (48, בלי ר') נ — maîtrise *f*, autorité *f*
אֲדוֹנִית (17) נ — dame *f*
אָדוּק, אֲדוּקָה ת (צמוד) — attaché, intimement lié
‖ (קנאי) — fanatique, invétéré
‖ (דתי קפדן) — dévot, de stricte observance
אִדּוּק (41, בלי ר') ז — lien étroit
אִדּוּר (41, בלי ר') ז — glorification *f*, exaltation *f*
אֲדִי, ־דִית ת — vaporeux
‖ בהש (מעורפל) — brumeux, embrouillé
אָדִיב, אֲדִיבָה ת — aimable, poli
בִּלְתִּי־אָדִיב — peu aimable, impoli
אֲדִיבוּת (48, בלי ר') נ — amabilité *f*, politesse *f*
אֲדִיקוּת (48, בלי ר') נ (דבקות) — fanatisme *m*, attachement absolu
‖ (דתיות קפדנית) — dévotion *f*, orthodoxie *f*, piété *f*
אַדִּיר, ־רָה ת — puissant, éminent, majestueux
מַיִם אַדִּירִים — eaux impétueuses
אַדִּיר חֶפְצִי — je désire ardemment
‖ אַדִּיר (1) ז (שליט) — souverain *m*, chef *m*
אַדִּיר־לָשׁוֹן — homme éloquent, grand orateur
אַדִּיר־מָמוֹן — roi *m* de la finance, millionnaire *m*
אַדִּירֵי־הַצֹּאן — les maîtres *mpl* des troupeaux
אַדִּירֵי־הַתּוֹרָה — les sommités *mpl* de la *Tora*
בהש מִפְעַל־אַדִּירִים ז — entreprise *f* héroïque
‖ בְּאַדִּיר תה"פ — avec force, avec fracas
אַדִּירוּת (48, בלי ר') נ — force *f*, puissance *f*
אָדִישׁ, אֲדִישָׁה ת — indifférent, inerte, apathique

או אָז	peut-être alors
1. אוֹב (22) ז (נאד)	outre *f*
2. אוֹב (22) ז (כישוף)	nécromancie *f*
דָּרַשׁ אֶל־אוֹב	évoquer les morts
בַּעַל־אוֹב	nécromancien *m*
בַּעֲלַת־אוֹב	pythonisse *f*
אוֹבֵד, ־בֶדֶת (ר׳ ־בְדִים, ־בְדוֹת) ת	perdu, égaré
שֶׂה אוֹבֵד	brebis égarée
בֵּן אוֹבֵד	enfant prodigue
‖ אוֹבֵד־עֵצוֹת	perplexe, désemparé
‖ (אומלל)	désespéré, malheureux
עֲדֵי־אוֹבֵד	qui va à sa perte
אוֹבְּיֶקְט (ר׳ ־טים) ז	objet *m*
אוֹבְּיֶקְטִיבִי, ־בִית ת	objectif
אוֹבְּיֶקְטִיבִיּוּת (—) נ	objectivité *f*
אוּבָל (91) ז (פלג־מים)	rivière *f*, cours *m* d'eau
‖ (אמת־מים)	aqueduc *m*
אוֹג (21) ז צמח	anacardier *m*, rue *f*
אוֹגֵד (132) ז דקדוק	copule *f*
אוֹגְדָן (97) ז	classeur *m*
אוֹגוּסְט (—) ז (חודש)	août *m*
אוֹגֵר, ־גֶרֶת (ר׳ ־גְרִים, ־גְרוֹת) ת	qui amasse, qui fait des réserves
‖ אוֹגֵר (132) ז זואול	hamster *m*
אוּד (41) ז	tison *m*
בהש אוּד עָשֵׁן	tison fumant, hâbleur inoffensif
אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ	tison sauvé des flammes
אוֹדוֹת (201) נ״ר	circonstances *fpl*
עַל־אוֹדוֹת־ (על־דבר־)	au sujet de
(בגלל)	à cause de, en raison de
אוֹדִיטוֹרְיָה (—) נ (אולם)	auditorium *m*
‖ (קהל שומעים)	auditoire *m*
אוֹדִיסֵיָה (—) נ	l'Odyssée (poème homérique) *f*
‖ בהש (מסע־הרפתקאות)	odyssée *f*
אִוָּה (453) פ״י	désirer, convoiter, avoir envie
‖ הִתְאַוָּה (480) פ״י	désirer, convoiter
אֲנִי מִתְאַוֶּה לָלֶכֶת	j'ai envie de m'en aller
אַוָּה (208) נ	désir *m*, convoitise *f*
אַוַּת־נֶפֶשׁ	désir *m*, appétit *m*
כְּאַוַּת־נַפְשְׁךָ	tout ton soûl, à ta guise
אוֹהֵב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הֲבִים, ־הֲבוֹת) ת	amant, ami
אוֹהֵב־מִלְחָמָה	belliqueux
אוֹהֵב־שָׁלוֹם	pacifique
אוֹהֵד (126) ז	sympathisant *m*
אוֹהֵד מֻשְׁבָּע	inconditionnel *m*
אִוּוּי (41) ז	désir *m*, souhait *m*
‖ דקדוק דֶּרֶךְ־הָאִוּוּי	optatif *m*
אַוָּז (90) ז עוף	oie *f*
אַוַּז־בָּר	oie sauvage
עוֹר־אַוָּז ז	chair *f* de poule
אַוְזוֹן (21) ז	oison *m*
אוֹזוֹן (—) ז כימ	ozone *m*
אִוְזֵז (458) פ״ע	avancer au pas de l'oie
אַוָּזִית (17) נ	bavette *f* d'aloyau
אוֹטוֹ (—) או אוֹטוֹמוֹבִּיל (ר׳ ־לים) ז	auto *f*, automobile *f*
אוֹטוֹבּוּס (ר׳ ־סים) ז	autobus *m*
אוֹטוֹבִּיוֹגְרָפִי, ־פִית ת	autobiographique
אוֹטוֹבִּיוֹגְרַפְיָה (ר׳ ־פיות) נ	autobiographie *f*
אוֹטוֹגֵנִי, ־נִית ת	autogène
אוֹטוֹמָט (ר׳ ־טים) ז	automate *m*
אוֹטוֹמָטִי, ־טִית ת	automatique
‖ אוֹטוֹמָטִית תה״פ	automatiquement
אוֹטוֹמָטִיּוּת (—) נ	automatisme *m*
אוֹטוֹמַצְיָה (—) נ טכנ	automatisation *f*
אוֹטוֹנוֹמִי, ־מִית ת	autonome
אוֹטוֹנוֹמְיָה (—) נ	autonomie *f*
אוֹטוֹסְטְרָדָה (—) נ	autoroute *f*
אוּטוֹפִּי, ־פִּית ת	utopique
אוּטוֹפְּיָה (ר׳ ־יות) נ	utopie *f*
אוֹטוֹקְרָט (ר׳ ־טים) ז	autocrate *m*
אוֹטוֹקְרָטִי, ־טִית ת	autocratique
אוֹטַרְקִי, ־קִית ת	autarcique
אוֹטַרְקְיָה (—) נ	autarcie *f*
אוֹי! מ״ק	hélas!, malheur!
אוֹי לִי!	malheur à moi!
אוֹי וַאֲבוֹי!	trois fois hélas!
אוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוּשָׁה!	quelle honte!
אוֹיֵב (121) ז	ennemi *m*
אוֹיֵב בְּנֶפֶשׁ	ennemi mortel
אוֹיֵב מֻשְׁבָּע	ennemi juré
אוֹיֶבֶת (254) נ	ennemie *f*

la petite Assemblée (id.) — אִדְּרָא זוּטָא
bien au contraire — אַדְּרַבָּא או אַדְּרַבָּה תה"פ ארמית
parfaitement — אַדְּרַבָּא וְאַדְּרַבָּא
arête (de poisson) *f* — אִדְרָה (240) נ (עצם של־דג)
adriatique — אַדְרִיאָטִי, ־טִית ת גאוגר
la Mer Adriatique — הַיָּם הָאַדְרִיאָטִי
eider (espèce de canard) *m* — אַדְרִיָּה (202) נ עוף
architecte *m* — אַדְרִיכָל או אַרְדִּיכָל (91) ז
architecture *f* — אַדְרִיכָלוּת או אַרְדִּיכָלוּת (—) נ
drachme *f* — אַדַרְכּוֹן או אֲדַרְכְּמוֹן (21) ז
titre *m* de possession — אַדְרַכְתָּא (ר׳ ־תָּאוֹת) נ
manteau *m* — 1. אַדֶּרֶת (252) נ (מעיל)
cape *f* de fourrure — אַדֶּרֶת־שֵׂעָר
choisir qn comme successeur — כהש הִשְׁלִיךְ אַדַּרְתּוֹ אֶל־פ׳
splendeur *f*, majesté *f* — 2. אַדֶּרֶת (252) נ (תפארת)
une vigne splendide — גֶּפֶן־אַדֶּרֶת נ
rester indifférent — אָדַשׁ (315) פ"ע
rendre inerte, neutraliser — ‖ אִדֵּשׁ (432) פ"י כימ
devenir indifférent — ‖ הִתְאַדֵּשׁ (466) פ"ע
rendre indifférent — ‖ הֶאֱדִישׁ (500) פ"י
rendre inerte, neutraliser — כימ
apathie *f* — אַדְשׁוֹן (38) ז
amour *m* — אַהַב (151, ר׳ אֲהָבִים, ־אַהֲבֵי־) ז
biche bien-aimée (terme d'affection) — אַיֶּלֶת־אֲהָבִים נ
courtiser, faire la cour à — הִתְנָה אֲהָבִים עִם
aimer — אָהַב (327) פ"י
il aime rire — הוּא אוֹהֵב לִצְחֹק
il aime le vin — הוּא אוֹהֵב יַיִן
être aimé — ‖ נֶאֱהַב (396) פ"ע
ceux qui s'aiment — ‖ (הדדי) הַנֶּאֱהָבִים
inspirer de l'amour pour — ‖ אִהֵב (435) פ"י
tomber amoureux de — ‖ הִתְאַהֵב (472) פ"ע (בְּ־)
rendre aimable — ‖ הֶאֱהִיב (500) פ"י (דְ"מ עַל־פ׳)
délices *fpl* de l'amour, volupté *f* — אֹהַב (185, ר׳ אֳהָבִים, אָהֳבֵי־) ז
se délecter d'amour — הִתְעַלֵּס בָּאֳהָבִים
amour *m* — אַהֲבָה (209) נ
adultère *m* — אַהֲבָה זָרָה
amour intéressé — אַהֲבָה הַתְּלוּיָה בְּדָבָר
amour-propre *m*, égoïsme *m* — אַהֲבָה עַצְמִית
passion *f* du lucre — אַהֲבַת־בֶּצַע
philanthropie *f* — אַהֲבַת־הַבְּרִיּוֹת
amour passionné — אַהֲבַת־נֶפֶשׁ
coquetterie *f*, flirt *m*, amourette *f* — אֲהַבְהָבִים (102) ז"ר או אֲהַבְהָבוֹת (224) נ"ר
amant *n* — אֲהַבְהָבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש
amant *n* — אַהֲבָן או אֲהַבְתָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש
éprouver de la sympathie pour — אָהַד (327, עת׳ יֶאֱהַד) פ"י
être sympathique — ‖ נֶאֱהַד (396) פ"ע (עַל־פ׳)
réciproquement — אַהֲדָדֵי תה"פ ארמית
sympathie *f*, faveur *f* — אַהֲדָה (209, בלי ר׳) נ
oh!, hélas! — אֲהָהּ! מ"ק
aimé, préféré, chéri — אָהוּב, אֲהוּבָה ת
ami intime — אֲהוּב־נֶפֶשׁ
mon livre préféré — הַסֵּפֶר הָאָהוּב עָלַי
sympathique — אָהוּד, אֲהוּדָה ת
tout le monde l'aime — הוּא אָהוּד עַל־כֻּלָּם
oh!, hélas! — אֲהוֹי! מ"ק
écuyer *m*, palefrenier *m* — אַהוּרְיָר (1) ז
où? — אֱהִי? תה"פ
parasol *m* — אַהִיל (10) ז (שימשיה)
abat-jour *m* — ‖ (מגינור)
dressage *m* d'une tente — אֲהִילָה (201) נ
dresser des tentes — 1. אָהַל (327, עת׳ יֶאֱהַל) פ"ע
s'abriter — ‖ נֶאֱהַל (396) פ"ע
faire habiter sous la tente — ‖ אִהֵל (435) פ"י
abriter, couvrir, protéger — (סכך)
dresser des tentes — ‖ הֶאֱהִיל (500) פ"י
abriter, couvrir, protéger — (סכך)
luire, éclairer, briller — 2. [אהל] הֶאֱהִיל (500) פ"ע
mésembryanthème *m*, aloès *m* — אֲהָל (107, ר׳ אֲהָלִים או אֲהָלוֹת) ז צמח
tente *f* — אֹהֶל (185) ז
dresser une tente — נָטָה או נָטַע אֹהֶל
tente *f* d'assignation — ° אֹהֶל־מוֹעֵד
casanier, sédentaire — כהש יוֹשֵׁב אֹהֶל
Aaron *m* — אַהֲרֹן ש"פ ז
ou, ou bien — אוֹ מ"ח
ou... ou, soit... soit — אוֹ...אוֹ

אוֹן (41) ז (פקעת־חוטים)	pelote *f*, écheveau *m*
אוֹנָאָה או אוֹנָיָה (222) נ	fraude *f*, supercherie *f*
אוֹנָאַת־דְּבָרִים	injures *fpl*, paroles offensantes
אֶוַנְגֶּלְיוֹן (ר׳ ־נִים) זרת	évangile *m*
אוֹנָה (221) נ	station *f*, étape *f*
אוֹנוֹמַסְטִיקָה (—) נ	onomastique *f*
אוֹנוּת (—) נ	force *f*
אִין־אוֹנוּת	impuissance *f*
אוּנִיבֶרְסִיטָאִי, ־אִית ת	universitaire
אוּנִיבֶרְסִיטָה (ר׳ ־טָאוֹת) נ	université *f*
אוּנִיבֶרְסָלִי, ־לִית ת	universel
אוּנִיבֶרְסָלִיּוּת (—) נ	universalité *f*
אוֹנָיָה ← אוֹנָאָה	
אוֹנָן ש״פ ז	Onan *m*
‖ בהש (עקר)	stérile, improductif
אוֹנֵן, ־נֶנֶת ש	personne *f* en deuil (avant les funérailles)
אוֹנָנוּת (—) נ	onanisme *m*
אוֹנְקוֹלוֹגְיָה (—) נ	cancérologie *f*
אוּנְקִיָּה (202) נ (משקל)	once *f*
‖ בהש (כמות קטנה)	quantité *f* infime
אוּנְקָל (91) ז	croc *m*, crochet *m*
אוֹסְטְרִי, ־רִית ת	autrichien
אוֹסְטְרִיָּה ש״פ נ (ארץ)	l'Autriche *f*
אוֹסְטְרָלִי, ־לִית ת	australien
אוֹסְטְרַלְיָה ש״פ נ (יבשת)	l'Australie *f*
אוֹסְטְרָקוֹן (ר׳ ־קָאוֹת) ז	tesson *m* d'argile
אוֹפֶה, ־פָה ש	boulanger *n*
אוֹפּוֹזִיצְיָה (—) נ	opposition (politique) *f*
אוֹפּוֹזִיצְיוֹנִי, ־נִית ת	de l'opposition (politique)
אוֹפּוֹסוּם (ר׳ ־מִים) ז זואול	opossum *m*, sarigue *f*
אוֹפּוֹרְטוּנִיסְט, ־טִית ת	opportuniste *m*
אוֹפּוֹרְטוּנִיסְטִי, ־טִית ת	opportuniste (attitude)
אוֹפְּטִי, ־טִית ת	optique
אוֹפְּטִימִי, ־מִית ת	optimiste (attitute)
אוֹפְּטִימִיּוּת (—) נ	optimisme *m*
אוֹפְּטִימִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	optimiste *m*
אוֹפְּטִיקָאִי (ר׳ ־קָאִים) ז	opticien *m*
אוֹפְּטִיקָה (—) נ	optique *f*
אוֹפְּיוּם (—) ז	opium *m*
אוֹפָן (53) ז (גלגל)	roue *f*
תְּלַת־אוֹפַן ז	tricycle *m*
‖ (מלאך)	*ofân* (ange) *m*
‖ אוֹפַנַּיִם (262) ז״ז	bicyclette *f*
אוֹפַנּוֹעַ (9) ז	motocyclette *f*
אוֹפַנּוֹעָן (97) ז	motocycliste *m*
אוֹפֶנְסִיבָה (ר׳ ־בוֹת) נ צבא	offensive *f*
אוֹפֶּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ מוס	opéra *m*
אוֹפֶּרֶטָּה (ר׳ ־טּוֹת) נ מוס	opérette *f*
אוֹפֶּרָטִיבִי, ־בִית ת	opérationnel
[אוץ] אָץ (382) פ״ע (מיהר)	se hâter, se dépêcher
אָצָה לוֹ דַּרְכּוֹ	il a hâte de partir
אָצָה לוֹ הַשָּׁעָה	il est très pressé
‖ פ״י (דחק)	presser, hâter
‖ הֵאִיץ (525) פ״י (החיש)	accélérer
‖ הֵאִיץ בְּ־ (דחק)	insister auprès de, inciter
אוֹצֵר (132) ז (במוזיאון, בספרייה)	conservateur *m*
אוֹצָר (93) ז	trésor *m*
אוֹצָר בָּלוּם	trésor inépuisable
אוֹצָרוֹת טִבְעִיִּים	richesses naturelles
‖ (אוסף) אוֹצַר־סְפָרִים	bibliothèque *f*
אוֹצַר־מִלִּים	vocabulaire *m*
‖ (קופה) אוֹצַר־הַמְּדִינָה	le trésor public
מִשְׂרַד־הָאוֹצָר ז	ministère *m* des Finances
שַׂר־הָאוֹצָר ז	ministre *m* des Finances
אוֹקוּנוֹס (ר׳ ־סִים) ז דג	perche *f*
אוֹקְטָבָה (ר׳ ־בוֹת) נ מוס	octave *f*
אוֹקְטָן (—) ז	octane *m*
אוֹקְטוֹבֶּר (—) ז (חודש)	octobre *m*
אוּקִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ	once *f*
אוֹקְיָנוֹס (ר׳ ־סִים) ז	océan *m*
הָאוֹקְיָנוֹס הַשָּׁקֵט	l'Océan Pacifique
אוֹקַפִּי (ר׳ ־פִּים) ז זואול	okapi *m*
אוֹקָרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס	ocarina *m*
אוֹר (384, עת׳ יָאוֹר) פ״ע	luire, briller
אוֹרוּ עֵינָיו	ses yeux s'éclairèrent
אוֹרוּ פָּנָיו	son visage rayonna
‖ נָאוֹר (429, עת׳ יֵאוֹר) פ״ע	s'éclairer
° וַיֵּאוֹר לָהֶם	le jour se leva sur eux
‖ הֵאִיר (525) פ״י (הפיץ אור)	éclairer, illuminer
בהש הֵאִיר עֵינֵי־ (גרם סיפוק)	réjouir
בהש הֵאִיר עֵינֵי־ (הסביר)	initier, éclairer

אוֹיָה! מ״ק — hélas!, malheur!
אֱוִיל, ־לָה ת — sot, stupide (personne)
אֱוִילוּת (—) נ — sottise *f*, stupidité *f*
אֱוִילִי, ־לִית ת — sot, stupide (parole *ou* acte)
אֲוִיר (1) ז — air *m*
אֲוִיר צַח — air frais
יָצָא לַאֲוִיר־הָעוֹלָם — naître, voir le jour
קָלוּט מִן־הָאֲוִיר — sans consistance, non fondé
פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר — exagéré, invraisemblable
דֹּאַר־אֲוִיר — poste aérienne
בְּדֶרֶךְ־הָאֲוִיר — par avion
חֵיל־אֲוִיר ז — armée *f* de l'air, aviation *f*
כִּיס־אֲוִיר ז — trou *m* d'air
מִזּוּג־אֲוִיר — conditionnement *m* de l'air
|| מֶזֶג־אֲוִיר ז — temps *m*
מֶזֶג־אֲוִיר טוֹב או יָפֶה — beau temps
מֶזֶג־אֲוִיר רַע — mauvais temps
הַיּוֹם מֶזֶג־הָאֲוִיר יָפֶה — aujourd'hui il fait beau
מַה מֶּזֶג־הָאֲוִיר? — quel temps fait-il?
אֲוִירַאי (ר׳ ־רָאִים) ז צבא — aviateur *m*
אֲוִירָה (201) נ — atmosphère *f*
בהש — atmosphère, ambiance *f*
אֲוִירוֹדִינָמִיקָה (—) נ — aérodynamique *f*
אֲוִירוֹן (21) ז — avion *m*
אֲוִירוֹנוּת (—) נ — aviation *f*
אֲוִירוֹסְטָטִיקָה (—) נ — aérostatique *f*
אֲוִירִי, ־רִית ת — aérien
בְּקַו אֲוִירִי — à vol d'oiseau
אֲוִירִיָּה (202) נ — armée *f* de l'air, flotte aérienne
אוֹכֵל, ־כֶלֶת (ר׳ ־כְלִים, ־כְלוֹת) ת — mangeur
אוֹכֵל־אָדָם — cannibale
אוֹכֵל־בָּשָׂר — carnivore
אוֹכֵל־חֲרָקִים — insectivore
אוֹכֵל־הַכֹּל — omnivore
אוֹכְרָה (—) נ — ocre *f*
אוּל (41) נ — force *f*
בָּרִיא אוּלָם — robuste, en pleine forme
אוּלְטִימָטוּם (—) ז — ultimatum *m*
אוּלְטִימָטִיבִי, ־בִית ת — irrévocable
אוּלְטְרָה־ תחילית — ultra-
אוּלְטְרָה־מוֹדֶרְנִי — ultramoderne
אוּלְטְרָה־סָגֹל — ultraviolet
אוּלַי תה״פ — peut-être
אוֹלִיגַרְכִי, ־כִית ת — oligarchique
אוֹלִיגַרְכְיָה (—) נ — oligarchie *f*
אוֹלִימְפּוּס ש״פ ז (הר ביוון) — Olympe *m*
אוֹלִימְפִּי, ־פִּית ת — olympique
מִשְׂחָקִים אוֹלִימְפִּיִּים — jeux olympiques
אוֹלִימְפִּיָּדָה (ר׳ ־דוֹת) נ — olympiade *f*
אוֹלֶיר (97) נ — masseur *m*, maître baigneur *m*
אוּלָם (98) ז — salle *f*, hall *m*
אוּלַם־קְרִיאָה — salle *f* de lecture
אוּלַם־תָּוֶךְ (בכנסיה) — nef *f*
אוּלָם תה״פ — cependant, pourtant, toutefois
אוּלְקוּס (ר׳ ־סִים) ז — ulcère *m*
אוֹלָר (91) ז — canif *m*
אִוֶּלֶת (252, בלי ר׳) נ — sottise *f*, stupidité *f*
אוֹם (—) ז חשמל — ohm *m*
או״ם = אֻמּוֹת מְאֻחָדוֹת ← אֻמָּה
אוֹמֶן (91) ז — rangée *f* d'épis
אוֹמֵן (132) ז — pédagogue *m*, tuteur *m*
אָב אוֹמֵן — père nourricier
אוֹמְנָה (201) נ — pilier *m*, colonne *f*
אוֹמֶנֶת (254) נ — éducatrice *f*, tutrice *f*
אֵם אוֹמֶנֶת — mère nourricière
° אָוֶן (162) ז (מרמה) — fraude *f*, mal *m*, iniquité *f*
אִישׁ־אָוֶן — homme injuste, méchant *m*
חִקְקֵי־אָוֶן — lois *fpl* injustes
|| (צרה) — malheur *m*
1. אוֹן (21) ז (כוח) — force *f*, puissance *f*
צַעֲדֵי־אוֹן — démarche puissante
אֵין־אוֹנִים — impuissance *f*
בְּאֵין־אוֹנִים — à bout de forces, sans force
חֲסַר־אוֹנִים — impuissant
רַב־אוֹנִים — puissant, plein de force
|| (עושר) — richesse *f*
|| (צאצא) — postérité *f*
|| (כוח־גברא) — force virile
רֵאשִׁית־אוֹנוֹ — son premier-né
2. אוֹן (21) ז (צער) — tristesse *f*, malheur *m*
לֶחֶם־אוֹנִים ז — repas *m* de deuil
3. אוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז (שטר־מכר) — acte *m* de vente

אִוְשֵׁשׁ (458) פ״ע — crépiter
1. [אות] אוֹתֵת (455 ת, עבר (אוֹתַתִּי) פ״י — signaler
2. [אות] נֵאוֹת (430 ת, עבר נֵאוֹתִי) פ״ע — consentir
הוּא נֵאוֹת לָבוֹא — il consentit à venir
|| (התאים) — convenir
|| (נהנה) — jouir de
אוֹת (22) ז (סימן) — signe *m*, signal *m*
אוֹת־אַזְעָקָה — signal d'alarme
אוֹת־הִצְטַיְּנוּת — décoration *f*
אוֹת־קַיִן או אוֹת־קָלוֹן — marque *f* d'infamie
לְאוֹת־ — en signe de, en témoignage de
לְאוֹת־אֵבֶל — en signe de deuil
נָתַן אוֹתוֹתָיו — marquer, laisser des traces
|| (פלא) — présage *m*, signe *m*
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים — sensationnellement
כהש הוֹכִיחַ בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים — prouver à grand renfort d'arguments
|| אוֹת (22, ר׳ אוֹתִיּוֹת) נ — lettre (d'écriture) *f*
אוֹת בְּאוֹת — littéralement
אוֹתִיּוֹת־דְּפוּס — caractères *mpl* d'imprimerie
בְּאוֹתִיּוֹת קִדּוּשׁ־לְבָנָה — en gros caractères
בְּאוֹתִיּוֹת טַל־וּמָטָר — en petits caractères
אוֹת מֵתָה — lettre morte
אֵינוֹ יוֹדֵעַ צוּרַת־אוֹת — il ne sait pas lire
אוֹתִיּוֹת מַחְכִּימוֹת — les écrits restent
אוֹתִי, אוֹתְךָ וכו׳ ← 1. אֶת־
אוֹתֶנְטִי, ־טִית ת — authentique
אָז תה״פ — alors
מֵאָז — depuis, dès lors, depuis que
מֵאָז וּמִתָּמִיד או וּמֵעוֹלָם — depuis toujours
כְּמֵאָז — comme jadis, comme autrefois
עַד־אָז — jusqu'alors
אִזֵּב (432) פ״י — couvrir de mousse
|| הֶאֱזִיב (500) פ״ע — se couvrir de mousse
אַזְבֶּסְט (—) ז — amiante *f*
אַזְבֶּסְטוֹן (ר׳ ־נִים) ז — baraque *f* en plaques d'amiante
אִזְדָּרֶכֶת (ר׳ ־רָכוֹת) נ צמח — mélia *m*
אַזְהָרָה (222) נ — avertissement *m*
אֵזוֹב (40) ז צמח — marjolaine *f*, hysope *f*
|| טחב — mousse *f*

אָזוֹב ש״פ נ (עיר, בלשון יהודי ימי־הביניים) — Orange (Vaucluse)
אֲזוֹבִי, ־בִית ת — moussu
|| כהש (זעיר) — minuscule
אֲזוֹבְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — lavande *f*
אֲזוֹבִית (17) נ צמח — marjolaine *f*
אִזּוּן (41, בלי ר׳) ז — équilibre *m*, compensation *f*
שָׁמַר עַל־אִזּוּן — tenir la balance égale
|| רדיו — essai *m* de voix
אָזוּק, אֲזוּקָה ת — lié, enchaîné
אֵזוֹר (40) ז (חגורה) — ceinture *f*
|| (חלק של־שטח) — zone *f*, secteur *m*, région *f*
אֵזוֹר־תַּעֲשִׂיָּה — zone industrielle
גאוגר הָאֵזוֹר הַמְּמֻזָּג — la zone tempérée
צבא אֵזוֹר־הַקְּרָבוֹת — la zone des combats
רפא אֵזוֹר־הַקֵּיבָה — la région de l'estomac
|| (שיר) — ritournelle *f*
אֲזוֹרִי, ־רִית ת — régional
מוֹעָצָה אֲזוֹרִית — conseil régional
אֲזַי תה״פ — alors
אֲזִילָה (201, בלי ר׳) נ — épuisement *m*, diminution *f*
אֲזִירָה (201, בלי ר׳) נ — action *f* de ceindre
כהש אֲזִירַת־כֹּחוֹת — efforts redoublés
אִזְכּוּר (41) ז — référence *f*, mention *f*
אִזְכֵּר (458) פ״י — se référer à, mentionner
אַזְכָּרָה (222) נ — cérémonie commémorative
||° (קטורת) — offrande *f* de recommandation
|| דת (השם המפורש) — le nom ineffable de Dieu
אָזַל (317) פ״ע — aller, partir, disparaître
זִיל גְּמֹר ארמית — va étudier
|| (תם) הַלֶּחֶם אָזַל — il n'y a plus de pain
סֵפֶר זֶה אָזַל מִן־הַשּׁוּק — ce livre est épuisé
|| כהש אָזְלָה יָדוֹ — être à bout de ressources
אָזְלַת־יָד נ — impuissance *f*, incapacité *f*
אִזְמֵל (123) ז (לפיסול) — ciseau *m*
|| רפא (לניתוחים) — scalpel *m*, lancette *f*
כהש אִזְמֵל־הַבִּקֹּרֶת — le scalpel de la critique
אִזְמֵל (458) פ״י — couper, charcuter, disséquer
אִזְמָרַגְד (ר׳ ־דִים) ז — émeraude *f*
אֹזֶן (190, זוגי אָזְנַיִם 261) נ — oreille *f*
כְּבַד־אֹזֶן — dur d'oreille

באותיות מאירות עינים — en gros caractères
האיר פנים ל־ — faire bonne mine à
האיר פנים בהלכה — expliquer clairement
‖ (הדליק) — allumer
‖ (הבהיר) האיר בעיה — éclaircir un problème
‖ פ"ע האירו פניו — son visage rayonna
פנים מאירות — accueil bienveillant
יאירו דבריך — exprimez-vous clairement
אור (22) ז — lumière *f*
לאור־היום — à la lumière du jour
לאור־הירח — au clair de lune
אור־אדם/ירק — feu rouge/vert
אורות־הבימה — les feux de la rampe
אור־תעתועים — mirage *m*, fata morgana *f*
הפיץ אור על־ — mettre en lumière
הראה באור הנכון — montrer sous son vrai jour
בהש לאור־המצב — en raison de la situation
‖ בהש יצא לאור או ראה אור — paraître (en parlant d'un livre)
הוציא לאור — éditer
מוציא לאור — éditeur
‖ אור ל־ — à la veille de
אור (41) ז — flamme *f*, feu *m*
חג־האורים ז — la fête des Lumières *(Hanoukka)*
בהש התחמם כנגד אורו של־ — bénéficier des lumières de
אורב (132) ז — guetteur *m*, embuscade *f*
אורבני, ־נית ת — guetteur, fureteur
אורג, ־רגת (ר' ־רגים, ־רגות) ש — tisserand *n*
אורגיה (202) נ — orgie *f*
אורגן (1) ז (איבר) — organe *m*
‖ בהש (ביטאון) — organe
‖ מוס (עוגב) — orgue *m*
אורגני, ־נית ת — organique
‖ זבל אורגני — engrais *m* organique
1. אורה (201) נ — lumière *f*
לכאורה — en apparence, à première vue
2. אורה (ר' ־רות) נ צמח — giroflée *f*, rue *f*
אורה, ־רה ש — cueilleur *m*
אורה (229) נ — étable *f*
אוורור (41, בליר') ז — aération *f*, ventilation *f*

אורז, ־רזת (ר' ־רזים, ־רזות) ש — emballeur
אורח, ־רחת (ר' ־רחים, ־רחות) ש — hôte, invité
אורח פורח — vagabond
הכנסת־אורחים נ — hospitalité *f*
חדר־אורחים — chambre *f* d'amis
אורחא (—) ז ארמית — chemin *m*, route *f*, habitude *f*
אגב־אורחא — en passant, incidemment
אורחה (201) נ — caravane
אורטוריה (ר' ־ריות) נ מוס — oratorio *m*
אורי, ־רית ת — lumineux
אוריגינלי, ־לית ת — original
אוריות (47) נ — luminosité *f*
אורים ותמים (—) ז"ר — oracle *m*
אורין (—) ז ארמית — étude *f*
בר־אורין — savant *m*, érudit *m*
אורירות או אוריריות (—) נ — légèreté aérienne
אורירי, ־רית ת — aérien, léger
אוריתא (—) נ ארמית — *Tora f*
מדאוריתא — de par la *Tora*
עממי עם־הארץ מדאוריתא — ignorant parfait
אורלוגין (ר' ־נים) ז — horloge *f*
אורן (—) ז או אורניום (—) ז כימ — uranium *m*
אורפה ש"פ נ (עיר) — Edesse *f*
אורצל (—) ז — pénombre *f*, clair-obscur *m*
אורקולי, ־לית ת — audio-visuel
אוורר (458) פ"י — aérer, ventiler
‖ התאוורר (494) פ"ע — s'aérer, prendre l'air
אורתודוכסי, ־סית ת — orthodoxe
אורתופד (ר' ־דים) ז — médecin *m* orthopédiste
אורתופדי, ־דית ת — orthopédique
אוש (317, עת' יאוש) פ"ע — bruire, froufrouter
‖ אויש (432) פ"ע — bruire, murmurer, chuchoter
‖ התאושש (466) פ"ע — faire entendre un murmure
‖ האויש (500) פ"י — faire bruire
אוש (173) ז או אושה (201) נ — bruissement *m*
אושה בלב — souffle *m* au coeur
אושוש (41) ז — léger bruissement, murmure *m*
‖ רפא — râle *m*
אושכי־בושכי (—) ז"ר ארמית — hocus-pocus *m*
אושני, ־נית ת — bruissant, chuchotant
אושש ← אשש

2. אָח (ר' אָחִים) ז (תנור) — poêle *m*, âtre *m*, brasier *m*
אָח! מ"ק — oh!, ah!, hélas!
אֹחַ (ר' אחים) ז עוף — hibou *m*
אַחָא (—) ז ארמית — frère *m*
אַחְאָב ש"פ ז — Achab (roi d'Israel) *m*
אַחְאִים (61) ז"ר — frères *mpl* et soeurs *fpl*
אֶחָד (נסמך אַחַד־, נ' אַחַת) ש"מ — un
כָּל־אֶחָד — chacun
לֹא בָא אַף אֶחָד — personne n'est venu
כֻּלָּם כְּאֶחָד — tous ensemble, unanimement
עַד־אֶחָד — jusqu'au dernier
לֹא נִשְׁאַר עַד־אֶחָד — il n'en resta pas un seul
אֶחָד בְּשֵׁם שִׁמְעוֹן — un certain Simon
אַחַד־הַבָּתִּים — une des maisons
אַחַד־הָעָם — un homme du peuple
כְּאַחַד־הָאָדָם — comme n'importe qui
אֶחָד מֵעֲשָׂרָה — un sur dix
בהש אֶחָד מִשִּׁשִּׁים — un tout petit peu
‖ (יחיד) — unique
‖ אֶחָד אֶחָד — un par un, l'un après l'autre
אֶחָד... וְאֶחָד (גם...גם) — aussi bien...que
אֶחָד אֲנָשִׁים וְאֶחָד נָשִׁים — aussi bien hommes que femmes
אֶחָד מִן־הַשְּׁנַיִם — de deux choses l'une
הַשָּׁעָה אַחַת — il est une heure
אֶחָד.. וְאֶחָד — l'un...l'autre
אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט — que l'on fasse beaucoup ou peu
(ניגוד) אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב — qui dit une chose et en pense une autre, hypocrite
‖ (משותף) בְּדֵעָה אַחַת — du même avis
לְכֻלָּם מַטָּרָה אַחַת — ils ont tous le même but
אַחַת הִיא — cela revient au même
פֶּה אֶחָד — à l'unanimité
כְּאֶחָד — ensemble
עממי טִפֵּשׁ אֶחָד! — espèce d'idiot!
‖ (ראשון) אֶחָד בְּשַׁבָּת — dimanche
הָאֶחָד בְּמַאי — le premier mai
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ — le premier du mois
‖ אַחַד־עָשָׂר (נ' אַחַת־עֶשְׂרֵה) — onze
‖ אֲחָדִים, ־דוֹת ת (מועטים) — quelques-uns
יָמִים אֲחָדִים — quelques jours
מְכִירָה נ לַאֲחָדִים — vente *f* à des particuliers
‖ אַחַת תה"פ — une fois
אַחַת לְשָׁבוּעַ — une fois par semaine
אַחַת לְתָמִיד — une fois pour toutes
לֹא אַחַת — plus d'une fois
עַל־אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה — à plus forte raison
אַחַת שְׁתַּיִם עממי — illico, tout de suite
כְּאַחַת — ensemble, à la fois
אִחֵד (432) פ"י (חיבר) — unir, réunir, unifier
‖ (ציין במיוחד) — singulariser, distinguer
‖ הִתְאַחֵד (466) פ"ע — s'unir, se réunir
הַקְּצָווֹת מִתְאַחֲדִים — les extrêmes se touchent
‖ הֶאֱחִיד (500) פ"י — unifier
אַחְדוּת (48) נ (זהות) — unité *f*, union *f*
‖ (יחידות) — unicité *f*
אַחֶדֶת (ר' אֲחָדוֹת) נ מתמט — unité *f*
אִחָה (448) פ"י — recoudre, raccommoder, réparer
בהש אִחָה אֶת־הַקֶּרַע — replâtrer les fissures
‖ הִתְאַחָה (482) פ"ע — se raccommoder, se refermer (blessure)
אָחוּ (—) ז — prairie *f*, pré *m*
אָחוֹד (31) ז טכנ — joint *m*
אָחוּד, אֲחוּדָה ת — uni, réuni
אִחוּד (41, בלי ר') ז — union *f*, réunion *f*
אִחוּד־מִשְׁפָּחוֹת — rassemblement *m* des familles
1. ° אַחֲוָה (207) נ — déclaration *f*
2. אַחֲוָה (207, בלי ר') נ — fraternité *f*
[אחוה] הִתְאַחֲוָה (482) פ"ע — fraterniser
אָחוּז (10) ז — pourcentage *m*, proportion *f*
אָחוּז חֲסִימָה — quota électoral
עֲשָׂרָה אֲחוּזִים — dix pour cent
עֶשְׂרִים אָחוּז — vingt pour cent
עממי מֵאָה אָחוּז — cent pour cent, parfait
בָּטוּחַ בְּמֵאָה אָחוּז — absolument certain
אָחוּז, אֲחוּזָה ת — saisi, pris
אֲחוּז־בֶּהָלָה — affolé, pris de panique
אֲחוּז־שֵׁנָה — pris de sommeil
° אֲחוּזֵי־חֶרֶב — portant épée
אָחוּי, אֲחוּיָה ת — recousu, raccommodé, réparé
אִחוּי (23) ת — raccommodage *m*, réparation *f*

כְּלִי אֹזֶן	je suis tout ouïe *ou* tout oreilles
אָטַם אָזְנוֹ	se boucher les oreilles, faire la sourde oreille
נִתְקַל בְּאָזְנַיִם אֲטוּמוֹת	tomber dans l'oreille d'un sourd
גִּלָּה אֹזֶן־פְּ'	adresser la parole à qn
לֹא הֶאֱמִין לְמִשְׁמַע־אָזְנָיו	ne pas en croire ses oreilles
הִטָּה אֹזֶן	prêter l'oreille
הֵעִיר אֹזֶן־פְּ' לְ־	attirer l'attention de qn sur
הֶעֱלִים אָזְנוֹ מִ־	refuser d'entendre
זָקַר אָזְנוֹ	dresser l'oreille
צָלְלוּ אָזְנָיו	les oreilles lui tintent
קָלְטָה אָזְנִי	j'ai entendu dire
בהש אָזְנַיִם לַכֹּתֶל	les murs ont des oreilles
‖ אָזְנֵי־הָמָן	pets-de-nonne *mpl* (pâtisserie)
‖ (ידית)	anse *f*
‖ צמח אֹזֶן־הַגְּדִי	catananche *f*
אֵזֶן (137, בלי ר') ז	ceinturon *m*
אֵזֶן־הַחֶרֶב	porte-épée *m*
.1 **אָזַן** (317 נ, עת' יֶאֱזַן) פ"ע	écouter
רפא	ausculter
‖ הֶאֱזִין (500 נ) פ"ע	écouter
הַמַּאֲזִינִים (ברדיו)	les auditeurs *mpl*
.2 **אִזֵּן** (432 נ) פ"ע	équilibrer, balancer
אִזֵּן אֶת־הַתַּקְצִיב	équilibrer le budget
‖ הִתְאַזֵּן (466 נ) פ"ע	s'équilibrer, se compenser
אַזְנָחָה (222) נ	négligence *f*, laisser-aller *m*
אָזְנִית (17) נ	écouteur (appareil) *m*
אַזְעָקָה (222) נ	alarme *f*, alerte *f*
אַזְעָקַת־שָׁוְא	fausse alerte
פַּעֲמוֹן־אַזְעָקָה ז	sonnette *f* d'alarme
אֲזִקִּים (1) ז"ר	chaînes *fpl*, entraves *fpl*, fers *mpl*
שָׂם בַּאֲזִקִּים	mettre aux fers, enchaîner
אָזַר (318) פ"י	ceindre
בהש אָזַר חַיִל	s'armer de courage
אָזַר כְּגֶבֶר חֲלָצָיו	adopter une attitude virile
‖ נֶאֱזַר (392) פ"ע	être ceint
בהש נֶאֱזַר בִּגְבוּרָה	faire preuve de vaillance
‖ אִזֵּר (432) פ"י	entourer, ceindre, armer
בהש אִזֵּר אֶת־פְּ' עֹז	remplir qn de courage

° וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה	tu m'as rempli de joie
‖ הִתְאַזֵּר (466) פ"ע	se ceindre, s'équiper, s'armer
בהש (התחזק)	se fortifier, se raffermir
הִתְאַזֵּר בְּסַבְלָנוּת	s'armer de patience
אִזְרוּחַ (—) ז	naturalisation *f*
‖ בהש (של־מונח בלשון)	enracinement *m*
אֶזְרוֹעַ (27) נ	bras *m*
אֶזְרָח (89) ז	citoyen *m*, autochtone *m*
אֶזְרַח־הָעוֹלָם	cosmopolite *m*
מִלְחֶמֶת־אֶזְרָחִים נ	guerre civile
‖ (בורגני)	bourgeois *m*
‖ (בניגוד לאיש־צבא)	civil *m*
‖° בהש (עץ מושרש) כְּאֶזְרָח רַעֲנָן	comme un arbre bien enraciné
אִזְרֵחַ (464) פ"י	naturaliser
‖ הִתְאַזְרֵחַ (476) פ"ע	se faire naturaliser
‖ בהש (בלשון)	acquérir droit de cité, s'intégrer
אֶזְרָחוּת (—) נ	citoyenneté *f*
אֶזְרָחוּת טוֹבָה	civisme *m*
תּוֹרַת־הָאֶזְרָחוּת נ	l'instruction *f* civique
חִנּוּךְ ז לְאֶזְרָחוּת	éducation *f* civique
אֶזְרָחִי, ־חִית ת	civil
מִשְׁפָּט אֶזְרָחִי	droit civil
הִתְגּוֹנְנוּת אֶזְרָחִית	défense passive
‖ הַחוּגִים הָאֶזְרָחִיִּים	les milieux bourgeois
אֶזְרָחִית (17) נ	citoyenne *f*
אֶזְרָחָן (97) ז	civil (par opposition à militaire) *m*
אֶזְרָחָנִי, ־נִית ת	civil (par opposition à militaire)
.1 **אָח** (82) ז	frère *m*
אָח חוֹרֵג	demi-frère *m*
‖ (שותף) אָח לְנֶשֶׁק	compagnon *m* d'armes
אָח לְצָרָה	compagnon de misère
שֶׁבֶת־אַחִים	réunion fraternelle
‖ ° (קרוב)	parent *m*
‖ רפא אָח (רַחְמָן)	infirmier *m*
‖ (כומר)	frère *m*
‖ בהש אֵין לוֹ אָח	il n'a pas son pareil
‖ אִישׁ ... אָחִיו	l'un ... l'autre
אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו	ne vous trompez pas l'un l'autre

קָנָה אֲחִיזָה prendre possession, s'installer
אֲחִילוֹפּוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח dorycnium *m*
אַחְיָן (97) ז neveu *m*
אַחְיָן־מִשְׁנֶה petit-neveu *m*
אַחְיָנִית (17) נ nièce *f*
אַחְיָנִית־מִשְׁנֶה petite-nièce *f*
אֲחִירֹתֶם (ר׳ ־רְתָמִים) ז צמח genêt *m*
אֲחִישֶׁבֶת (ר׳ ־שְׁבָתִים) ז צמח fenouil *m*
אֲחִיתֹפֶל שפ״ז Ahitophel (conseiller de David) *m*
בהש עֲצַת־אֲחִיתֹפֶל נ conseil perfide
אִחֵל (435) פ״י souhaiter
אַחֲלַי או אַחֲלֵי מ״ק de grâce!
אַחֲלָיָה (222) נ souhait *m*, voeu *m*
אַחְלָמָה (222, בלי ר׳) נ convalescence *f*
אַחְלָמָה (ר׳ ־מִים) ז améthyste *f*
אָח״ם ר״ת (ר׳ ־אָח״מִים) ז personnage important
(=איש חשוב מאוד)
אִחְסוּן (41) ז magasinage *m*, emmagasinage *m*
אִחְסֵן (458 ג) פ״י emmagasiner, entreposer
אַחְסָנָה (222, בלי ר׳) נ magasinage *m*, dépôt *m*
אַחְפָּר (91) ז fossile *m*
אָחַר (327) פ״ע s'attarder
|| אִחֵר (435) פ״י retarder, différer
אִחֵר תַּאֲרִיךְ postdater
אִחֵר אֶת־הַמּוֹעֵד arriver trop tard
|| פ״ע tarder
אִחֵר לָבוֹא tarder à venir, venir en retard
אַל־תְּאַחֵר ne sois pas en retard
לֹא יְאֻחַר מִן־ pas plus tard que
לְכָל־הַמְּאֻחָר au plus tard
אֵין מֻקְדָּם וּמְאֻחָר il n'y a pas d'ordre chronologique
|| הִתְאַחֵר (472) פ״ע être *ou* se mettre en retard
|| הֶאֱחִיר (500) פ״י retarder, remettre à plus tard
אַחַר או אַחֲרֵי־ (267) מ״י après
אַחַר־כָּךְ או ° אַחֲרֵי־כֵן ensuite, puis
אַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל après tout, en fin de compte
אַחַר־ (או אַחֲרֵי־) הַצָּהֳרַיִם après-midi
הַיּוֹם אַחַר־הַצָּהֳרַיִם cet après-midi
בְּשָׁעָה שָׁלוֹשׁ אַחַר־הַצָּהֳרַיִם à trois heures de l'après-midi

בְּזֶה אַחַר זֶה l'un après l'autre
לְאַחַר־זְמַן plus tard
לְאַחַר מִכֵּן après cela, ensuite
לְאַחַר־מַעֲשֶׂה après coup, a posteriori
לְאַחַר שֶׁ־ או אַחֲרֵי שֶׁ־ après que
כִּלְאַחַר־יָד incidemment, sans faire exprès
|| מֵאַחַר שֶׁ־ du moment que, étant donné que
|| (מאחורי־) derrière
אַחֲרַי! suivez-moi!
אַחֲרַיִךְ גְּבִרְתִּי après vous madame
|| ° אַחַר תה״פ ensuite, puis
אַחַר תַּעַבְרוּ ensuite vous passerez
אַחֵר, אַחֶרֶת (ר׳ אֲחֵרִים, ־רוֹת) ת autre
|| (זר) אֱלֹהִים אֲחֵרִים faux dieux
|| אַחֶרֶת תה״פ (באופן אחר) autrement
אֲנִי חוֹשֵׁב אַחֶרֶת je suis d'un autre avis
|| (אם לא כן) autrement, sinon
אַחֲרַאי (ר׳ ־רָאִים) ז garant *m*
אַחֲרָאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ת responsable
אֲנִי אַחֲרָאִי לַדָּבָר j'en réponds
בִּלְתִּי־אַחֲרָאִי irresponsable
אַחֲרוֹן, ־נָה ת dernier
אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן חָבִיב le meilleur vient à la fin
אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן צוֹחֵק rira bien qui rira le dernier
בַּזְּמַן הָאַחֲרוֹן dernièrement
עַד־דּוֹר אַחֲרוֹן jusqu'à la fin des temps
דת מַיִם אַחֲרוֹנִים ablution *f* après le repas
|| ° הַיָּם הָאַחֲרוֹן la Méditerranée
|| בָּאַחֲרוֹנָה או לָאַחֲרוֹנָה תה״פ dernièrement
אַחֵרוּת (48, בלי ר׳) נ sentiment *m* d'être un autre
אַחֲרֵי ← אַחַר
אַחֲרָיוּת (46, בלי ר׳) נ (משפטית) responsabilité *f*
נְכָסִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אַחֲרָיוּת biens immobiliers
נְכָסִים שֶׁאֵין לָהֶם אַחֲרָיוּת biens mobiliers
שְׁטַר־אַחֲרָיוּת ז lettre *f* de garantie
חַיָּב בְּאַחֲרָיוּתוֹ il en est responsable
(בדואר) בְּאַחֲרָיוּת recommandé
|| (מוסרית) responsabilité
בַּעַל־אַחֲרָיוּת homme responsable
חֲסַר־אַחֲרָיוּת irresponsable
עַל־אַחֲרָיוּתִי sous ma responsabilité

בהש אִחוּי־הַקְּרָעִים	replâtrage *m* des fissures
‖ (בגננות)	suture *f*
‖ (של ארגונים או מוסדות)	fusion *f*
אַחֲוִי, ־וִית ת	fraternel
‖ צבא כֹּחוֹת אַחֲוִיִּים	troupes amies
אִחוּל (41) ז	souhait *m*, voeu *m*
אִחוּלֵי הַלְּבָבִיִּים	mes voeux les plus cordiaux
אָחוֹר (אֲחוֹרֵי־, אֲחוֹרַי וכו׳) ז	partie postérieure, dos *m*
לַאֲחוֹרָיו	en arrière, derrière lui
חֲזוֹר לַאֲחוֹרֶיךָ!	retournez sur vos pas!
מֵאֲחוֹרֵי־הַקְּלָעִים	dans les coulisses
‖ אֲחוֹרַיִם (261) ז״ז	derrière *m*, postérieur *m*
בְּשַׂר־אֲחוֹרַיִם	quartiers *mpl* de derrière
‖ אָחוֹר תה״פ	en arrière
נָסוֹגוּ אָחוֹר	ils reculèrent
מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר	par devant et par derrière
לְאָחוֹר או אָחוֹרָה	en arrière
צבא לְאָחוֹר פְּנֵה!	demi-tour!
‖° הָאוֹתִיּוֹת לְאָחוֹר	ce qui arrivera dans l'avenir
אִחוּר (41) ז	retard *m*
בְּאִחוּר	en retard
בְּאִחוּר שֶׁל־שָׁעָה	avec une heure de retard
אֲחוֹרָה (201) נ (של־נעל)	contrefort *m*
אֲחוֹרִי, ־רִית ת	de derrière
גַּלְגַּל אֲחוֹרִי	roue *f* arrière
‖ אֲחוֹרִית (17) נ	patte *f* de derrière
אֲחוֹרַנִּי, ־נִּית ת	de derrière
‖ אֲחוֹרַנִּית תה״פ (לאחור)	en arrière, à reculons
(למפרע)	rétroactivement
אָחוֹת (34) נ	sœur *f*
אָחוֹת חוֹרֶגֶת	demi-sœur *f*
‖° (קרובה)	parente *f*
‖ רפא אָחוֹת (רַחֲמָנִיָּה)	soeur, infirmière *f*
אָחוֹת מֻסְמֶכֶת	infirmière diplômée
אָחוֹת מַעֲשִׂית	garde-malade *f*
אָחוֹת רָאשִׁית	infirmière *f* en chef
‖ (נזירה)	nonne *f*, religieuse *f*, sœur
‖ אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ	l'une à l'autre
אַחֲוָתִי, ־תִית ת	fraternel

אָחַז (327) פ״י	saisir, prendre, manier
אֲחָזַתּוּ חַמָּה	il a été pris de fièvre
רְעָדָה אֲחָזַתְנִי	j'ai été saisi de terreur
בהש אָחַז אֶת־הָעֵינַיִם	faire un tour de passe-passe, jeter de la poudre aux yeux
‖° (חיזק) אָחַז אֶת־הַבַּיִת	consolider la maison
‖ פ״ע אָחַז בַּנֶּשֶׁק	manier les armes
אָחֲזָה אֵשׁ בַּבַּיִת	la maison a pris feu
אָחַז בְּאֶמְצָעִים	prendre des mesures
אָחַז בְּדִבְרֵי הַמְרֻבִּים	suivre la majorité
אֱחוֹז אֶת־זֶה	adopte ce parti
‖ נֶאֱחַז (392) פ״ע	être saisi, être pris, s'accrocher
נֶאֶחֱזוּ שְׁמוּרוֹת עֵינָיו	ses paupières se ferment
בהש נֶאֱחַז בְּקַשׁ	s'accrocher à un fétu de paille
‖ (התנחל)	s'établir, s'installer (sur une terre)
‖ אִחֵז (432) פ״י	saisir
‖ הִתְאַחֵז (466) פ״ע	se saisir, se prendre
‖ (התנחל)	s'établir, s'installer (sur une terre)
‖ הֶאֱחִיז (500) פ״י	faire saisir
אֶחָז (163) ז	poignée *f*
צבא אֶחָזרוֹבִים	râtelier *m* d'armes
אֲחֻזַּאי (ר׳ ־זָּאִים) ז	propriétaire terrien
אֲחֻזָּה (202) נ	propriété (terrienne), domaine *m*
בַּעַל־אֲחֻזָּה	propriétaire (terrien)
סִפְרֵי־אֲחֻזָּה ז״ר	cadastre *m*
אֲחֻזַּת־עוֹלָם	possession perpétuelle
° אֲחֻזַּת־קֶבֶר	tombeau *m* de famille
אַחְזָקָה (222) נ	entretien *m*
הוֹצָאוֹת־אַחְזָקָה	frais *mpl* d'entretien
אֲחִיגְזָר (ר׳ ־גְזָרִים) ז צמח	orlaya *m*
אָחִיד, אֲחִידָה ת	unique, uniforme
מַס אָחִיד	taxe unifiée, cotisation globale
תִּלְבֹּשֶׁת אֲחִידָה	uniforme (d'élèves) *m*
אֲחִידוּת (—) נ	uniformité *f*, unanimité *f*
אֲחִיזָה (201) נ	prise *f*
בֵּית־אֲחִיזָה ז	poignée *f*, anse *f*
‖ (אסמכתא)	confirmation *f*
מִלַּת־אֲחִיזָה נ	mot-souche *m*
נְקֻדַּת־אֲחִיזָה נ	point *m* d'appui
‖ בהש אֲחִיזַת־עֵינַיִם	mystification *f*
‖ (בעלות)	propriété *f*

|| תה"פ אי־אז או אי־פעם — autrefois, jadis
אי־בזה או אי־שם — quelque part
אי־לזאת — c'est pourquoi
אי־זה (נ' אי־זו, ר' אי־אלה) — quelque
קראתי אי־אלה ספרים — j'ai lu quelques livres
1. אי (16) ז גאוגר — île *f*
חצי־אי — presqu'île *f*
אי־תנועה — refuge (au milieu d'une rue) *m*
אי־התנגדות צבא — îlot *m* de résistance
2. אי (16) ז זואול — chacal *m*
אי! מ"ק — oh!, hélas!
1. אי מילת־שלילה — non- (préfixe négatif)
אי־אמון ז — manque *m* de confiance, défiance *f*
אי־אפשי — je n'ai pas envie
אי־אפשר — impossible
אי־הבנה נ — malentendu *m*
אי־נעימות נ — désagrément *m*
אי־סדר ז — désordre *m*
אי־צדק ז — injustice *f*
אי־ציות ז — désobéissance *f*
אי־שקט ז — inquiétude *f*, agitation *f*
2. אי מ"ח ארמית — si
איב (317) פ"י — détester, haïr
איבה (201) נ — inimitié *f*, hostilité *f*
נטר איבה — garder rancune
פעלות־איבה נ"ר — hostilités *fpl*
איביס (1) ז עוף — ibis *m*
איד (1) ז (צרה) — malheur *m*, désastre *m*
שמחה לאיד — joie maligne
|| (חג של־עובדי־אלילים) — fête païenne
איד (432) פ"י — évaporer, vaporiser
|| התאיד (466) פ"ע — s'évaporer, se vaporiser
אידיאה (ר' ־אות) נ — idée *f*
אידיאולוגיה (ר' ־גיות) נ — idéologie *f*
אידיאל (ר' ־לים) ז — idéal *m*
אידיאלי, ־לית ת — idéal
אידיוט (ר' ־טים) ז — idiot *m*
אידלי, ־לית ת — idyllique
אידליה (ר' ־ליות) נ — idylle *f*
אידיפוס ש"פ ז — Œdipe *m*
תסביך־אידיפוס ז — complexe *m* d'Œdipe

אידיש או אידית (—) נ — yiddish (langue) *m*
אידך (—) ארמית — autre
מאידך (גיסא) — d'autre part, par ailleurs
אידן (—) ז צמח — liber *m*
איה (ר' איות) נ — vautour *m*
איה? מילת־שאלה (לפני שם־עצם) — où?
איה השה? — où est l'agneau?
איני (איך, איו וכו') — où suis-je (où es-tu, *etc*)?
איוב ש"פ ז — Job *m*
בשורת־איוב — mauvaise nouvelle
איוד (41, בלי ר') ז — évaporation *f*, vaporisation *f*
איום (41) ז — menace *f*
איון (21) ז — petite île, îlot *m*
איון (41) ז — anéantissement *m*, négation *f*
איור (41) ז — illustration *f*, enluminure *f*
איוש (41, בלי ר') ז — placement *m* de personnel
איות (41, בלי ר') ז — épellation *f*
איזבל ש"פ נ — Jézabel *f*
איזה או אי־זה ← אי
איזהו (נ' איזוהי) ? — lequel?
איזהו עשיר? — qui est riche?
איזו או אי־זו ← אי
איזשהו (נ' איזושהי) ת סתמי — quelconque, quel qu'il soit
איט (432) פ"י — ralentir
איטליה ש"פ נ (ארץ) — l'Italie *f*
איטלקי, ־קית (ר' ־קים, ־קיות) ש — Italien *n*
איטן (91) ז צמח — phléole *f*
איך? מילת־שאלה — comment?
|| איך שהוא או איכשהו — n'importe comment
איך שיהיה — quoi qu'il arrive
איכה, איכה, איך וכו' ← איה
איכה? מילת־שאלה (= איך) — comment?
|| (איפה) — où?
|| (להבעת צער) — hélas!
איכה ישבה בדד העיר — hélas! la ville demeure solitaire
מגלת־איכה נ — les Lamentations (livre biblique) *fpl*
איכות (48) נ — qualité *f*
איכותי, ־תית ת — qualitatif

הטיל את האחריות על־פ'	rendre qn responsable
קבל עליו/הסיר מעליו את־האחריות	assumer/ décliner la responsabilité
אחרית (17, בלי ר') נ	fin *f*, extrémité *f*
אחרית־דבר	épilogue *m*
אחרית־הימים	la fin des temps
אחריתו מי ישורנה?	qui sait comment cela finira?
אחשדרפן (ר' ־פנים) ז	satrape *m*
אחשורוש ש"פ ז	Assuérus *m*, Xerxès *m*
אחשתרן (97) ז	courrier royal
אחת ← **אחד**	
אט תה"פ	lentement
אט־אט	tout doucement
אט (114) ז	magicien *m*, sorcier *m*
אטאט (461) פ"י	ralentir
אטב (174) ז (לניירות)	agrafe *f*, trombone *m*
(לכביסה וכדו')	pince (à linge, à dessin) *f*
אטד (107) ז צמח	ronce *f*, aubépine *f*
אטה (453) פ"י	ralentir
‖ התאטה (480) פ"ע	se ralentir
אטו תה"פ ארמית	est-ce que par hasard?
אטו מלתא זוטרתא היא?	n'est-ce rien?
אטום, אטומה ת (סתום)	bouché, obtus, étanche, hermétique, muré
חלון אטום	fausse fenêtre
אנטום מעי אטום	caecum *m*
בהש עמד מול קיר אטום	se heurter à un mur
אטום־אזנים	sourd
אטום־לב	sans coeur
פנים אטומות	visage fermé
‖ (לא שקוף) זכוכית אטומה	verre *m* opaque
‖ (עמום) כאב אטום	douleur sourde
רעש אטום	bruit sourd
דקדוק הגה אטום	consonne sourde
אטום (21) ז כימ	atome *m*
אטום (41, בלי ר') ז	obturation *f*
אטומי, ־מית ת	atomique
אטון (41, בלי ר') ז	tissu *m* de lin
אטט (432) פ"י	ralentir
‖ האט (528) פ"י	ralentir
אטי, ־טית ת	lent
מוס	adagio
אטיות (48, בלי ר') נ	lenteur *f*
אטים, אטימה ת	imperméable
אטימה (201) נ	imperméabilisation *f*
אטימות (48, בלי ר') נ	imperméabilité *f*
‖ בהש (טימטום) אטימות־לב	insensibilité
אטימות־מוחין	esprit borné
אטלולא ← **חוכא ואטלולא**	
אטליז (1) ז	boucherie *f*
אטלס (ר' ־לסים) ז (קובץ מפות)	atlas *m*
‖ (אריג)	satin *m*
אטם (318) פ"י	boucher, fermer, obturer
בהש אטם אזניו	se boucher les oreilles
אטם לבו	se montrer insensible
אטם שפתיו	garder bouche close
‖ נאטם (392) פ"ע	se boucher, se fermer
‖ אטם (432) פ"י	obturer, imperméabiliser
‖ התאטם (466) פ"ע	se boucher
בהש (היטמטם)	devenir insensible, s'abrutir
‖ האטים (500) פ"י	rendre imperméable
אטם (163) ז	joint *m*, obturateur *m*
אטם (186) ז	fermeture *f*, obturation *f*
‖° (יסוד אטום של־בניין)	soubassement *m*
‖ רפא אטם־שריר־הלב	infarctus *m* du myocarde
אטמה (236, ר' אטמות) נ	flanc *m*, hanche *f*
אטמוספירה (—) נ	atmosphère *f*
אטמוספירי, ־רית ת	atmosphérique
אטמות (48, בלי ר') נ	insensibilité *f*
אטר (317, עת' יאטר) פ"י	fermer, enfermer
‖ נאטר (392) פ"ע	être fermé, être enfermé
אטר, אטרת (ר' אטרים, ־רות) ת	gaucher
° אטר יד־ימינו	gaucher
אטרות (48, בלי ר') נ	usage *m* de la main gauche
אטריה (202) נ	nouille *f*, pâte *f* alimentaire
אי? מ"ש	où?
אי־זה (נ' אי־זו, ר' אי־אלה)?	quel?, lequel?
אי־אלה ספרים קראת?	quels livres as-tu lus?
אי־מזה?	d'où?
‖ (מילת־קריאה)	quel
אי־זו נערה יפה!	quelle belle fille!

אִין תה"פ ארמית	oui
אִין הָכֵי נַמֵּי	oui, il en est ainsi
אִיֵּן (432 נ) פ"י	nier
אִינְדִּיבִידוּאָלִי, ־לִית ת	individuel
אִינְדִּיגוֹ (—) ז	indigo *m*
אִינְטֶגְרָלִי, ־לִית ת	intégral
מתמט חֶשְׁבּוֹן אִינְטֶגְרָלִי	calcul intégral
אִינְטִימִי, ־מִית ת	intime
אִינְטִימִיּוּת (—) נ	intimité *f*
אִינְטֶלִיגֶנְטִי, ־טִית (ר' ־טִים, ־טִיּוֹת) ת	intelligent
אִינְטֶלִיגֶנְצְיָה (—) נ	intelligence *f*
‖ (אנשי רוח)	le monde intellectuel
אִינְטֶנְסִיבִי, ־בִית ת	intensif
אִינְטֶנְסִיבִיּוּת (—) נ	intensité
אִינְטֶרֶס (ר' ־רָסִים) ז	intérêt *m*
אִינְטֶרֶסַנְט (ר' ־טִים) ז (נוגע בדבר)	intéressé
אֵינְסוֹף (—) ז	infini *m*
אֵינְסוֹפִי, ־פִית ת	infini
אִינְסְטִינְקְט (ר' ־טִים) ז	instinct *m*
אִינְסְטִינְקְטִיבִי, ־בִית ת	instinctif
אִינְסְטָלָטוֹר (ר' ־רִים) ז	plombier *m*
אִינְפוּזְיָה (—) נ רפא	perfusion *f*
אִינְפוֹרְמָטִיבִי, ־בִית ת	destiné à informer
אִינְפוֹרְמַצְיָה (—) נ	information *f*
אִינְפְלַצְיָה (—) נ	inflation *f*
אִינְפְלַצְיוֹנִי, ־נִית ת	propre à l'inflation
אִינְפַנְטִילִי, ־לִית ת	infantile
אִינְפְרָה־אָדֹם, ־אֲדֻמָּה ת	infrarouge
אִינְץ' (ר' אִנְצִ'ים) ז	pouce (2,54 cm) *m*
אִינְקוּבָּטוֹר (ר' ־רִים) ז	incubateur *m*, couveuse *f*
אִינְקְוִיזִיטוֹר (ר' ־רִים) ז	inquisiteur *m*
אִינְקְוִיזִיצְיָה (—) נ דת	inquisition *f*
אִינֶרְצְיָה (—) נ	inertie *f*
אִיסִי (ר' ־סִיִּים) ז	Essénien *m*
אֵיפָה (201) נ	*éfa* (mesure de capacité) *f*
אֵיפָה וְאֵיפָה	deux poids deux mesures
אֵיפֹה? תה"פ	où?
אִיפְּכָא (—) נ ארמית	contraire *m*, inverse *m*
אִיפְּכָא מִסְתַּבְּרָא	le contraire semble vrai
בַּעַל־אִיפְּכָא־מִסְתַּבְּרָא	contradicteur invétéré
אִיצָה (ר' ־צוֹת) נ	hâte *f*
אִיקוֹנִין (ר' ־נִיּוֹת) ז	image *f*, physionomie *f*
‖ דת	icône *f*
אֵיקָלִיפְּטוּס (ר' ־סִים) ז צמח	eucalyptus *m*
אַיָּר (90) ז	illustrateur (de livres) *m*
אִיָּר (—) ז	*Iyyar* (8e mois de l'année juive: avril/mai) *m*
אִיֵּר (432) פ"י	illustrer (des livres)
אִירוֹנְיָה (—) נ	ironie *f*
אִירוּס (־סִים) ז מוס	flûte *f*
אִירוּס (ר' ־סִים) ז צמח	iris *m*
אֵירוֹפָּה ש"פ נ גאוגר	l'Europe *f*
אֵירוֹפִּי, ־פִּית ת	européen
אִירִי, ־רִית (ר' ־רִים, רִיּוֹת) ש	Irlandais *n*
אִירְלַנְד ש"פ נ גאוגר	l'Irlande *f*
אִירָן ש"פ ז גאוגר	l'Iran *m*
אֵירַסְיָה ש"פ ז גאוגר	l'Eurasie *f*
אִירַצְיוֹנָלִי, ־לִית ת	irrationnel
מתמט מִסְפָּר אִירַצְיוֹנָלִי	nombre irrationnel
אִירַצְיוֹנָלִיּוּת (—) נ	irrationalisme *m*
אִישׁ (3) ז (גבר)	homme *m*
וְהָיִיתָ לְאִישׁ	sois un homme
אִישׁ־אֲדָמָה	agriculteur *f*, paysan *m*
אִישׁ־דְּבָרִים	homme éloquent, beau parleur
אִישׁ־דָּמִים	assassin *m*, homme altéré de sang
אִישׁ־מַדָּע	savant *m*, homme de science
אִישׁ־מִלְחָמָה	guerrier *m*, homme de guerre
אִישׁ־מַעֲשֶׂה	homme d'action
אִישׁ־מַפְתֵּחַ	homme indispensable
אִישׁ־עֲסָקִים	homme d'affaires
אִישׁ־צָבָא	militaire *m*
אִישׁ־רִיב	homme querelleur
אֲנָשִׁים	des gens *mpl*
אַנְשֵׁי־הָרוּחַ	les intellectuels *mpl*
אַנְשֵׁי־שֵׁם	des hommes célèbres
‖ (בעל)	mari *m*
‖ אִישׁ־יְרוּשָׁלַיִם	habitant *m* de Jérusalem
אַנְשֵׁי־הַגָּלִיל	les Galiléens *mpl*
‖ אִישׁ־סוֹדוֹ	son confident
אִישׁ־שִׂיחִי	mon interlocuteur
אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ	nos amis
‖ (תואר כבוד) אִישִׁי	monsieur, monseigneur

° אֵיכָכָה? מילת־שאלה — comment?

אֵיכְשֶׁהוּ ← אֵיךְ

אַיִל (157) ז זואול — bélier *m*

‖ בהש (ראש) — chef *m*, prince *m*

אֵילֵי־הַכֶּסֶף — les magnats *mpl* de la finance

אֵיל־הַנֵּפְט — le roi du pétrole

‖ אֵיל־בַּרְזֶל — bélier (machine de guerre)

אַיָּל (95) ז זואול — cerf *m*, daim *m*

אַיַּל־הַצָּפוֹן — renne *m*

אֱיָל (—) ז — force *f*, courage *m*

אַיָּלָה (223) נ זואול. — biche *f*

בהש ° אַיֶּלֶת־אֲהָבִים — biche bien-aimée

אַיֶּלֶת־הַשַּׁחַר — aurore *f*, étoile *f* du matin

אִילוּ, אִילוּ ← אִלּוּ, אִלּוּ

אַיְלוֹנִית (17) נ — femme *f* stérile

אֱיָלוּת (—) נ — force *f*, puissance *f*

אַיָּלִים (—) ז״ר זואול — cervidés *mpl*

אֵילָךְ תה״פ — au-delà, plus loin

אֵילָךְ וְאֵילָךְ — çà et là, de côté et d'autre

מִכָּאן וְאֵילָךְ — désormais, dorénavant

° אֵילָם (98) ז — salle *f*

אִילָן (97, ר׳ גם אִילָנוֹת) ז — arbre *m*

אִילַן־סְרָק — arbre stérile

שְׂדֵה־אִילָן ז — verger *m*

‖ בהש אִילַן־יַחַס — arbre généalogique

תָּלָה עַצְמוֹ בְּאִילָן גָּדוֹל — se référer à une autorité reconnue

אִילָנִית (17) נ זואול — rainette *f*

אָיֹם, אֲיֻמָּה ת — terrible, redoutable, formidable

אֵילַת ש״פ נ — Elath (ville)

סַנְדְּלֵי־אֵילַת — spartiates (sandales) *fpl*

אִיֵּם (432) פ״י — menacer

אִיֵּם עָלַי — il m'a menacé

‖ הִתְאַיֵּם (466) פ״ע (נעשה איום) — devenir terrible

‖ (התמלא אימה) — avoir peur, être apeuré

אֵימָה (201, ר׳ אֵימִים) נ — crainte *f*, peur *f*, terreur *f*

אֵימַת־מָוֶת — frayeur mortelle

אֵימַת־הַצִּבּוּר — trac *m*

הָלַךְ אֵימִים עַל־ — terroriser, terrifier

מִשְׁטַר־אֵימִים ז — régime *m* de terreur

אִימָם ז דת — imam (docteur musulman) *m*

אֵימַת או אֵימָתַי? מילת־שאלה — quand?

מֵאֵימָתַי? — depuis quand?, à partir de quand?

כָּל־אֵימַת שֶׁ־ — chaque fois que

° אֵימְתָה (—) נ — crainte *f*, peur *f*, terreur *f*

אֵימְתָן (97) נ — terroriste *m*

אֵימְתָנוּת (—) נ — terreur *f*, terrorisme *m*

אֵימְתָנִי, ־נִית ת — effrayant, terrifiant

1. אַיִן (—) ז — néant *m*

הוֹצִיא יֵשׁ מֵאַיִן — créer de toutes pièces

דת בְּרִיאָה יֵשׁ מֵאַיִן — création *f* ex nihilo

כְּאַיִן וּכְאֶפֶס — sans aucune valeur

הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אַיִן ר — y trouve-t-on des arbres ou non?

‖ אֵין (292) מילת־שלילה — il n'y a pas

אֵין חָדָשׁ — il n'y a rien de nouveau

אֵין לֶחֶם — il n'y a pas de pain

אֵין דָּבָר — il n'y a rien, il n'y a pas de quoi

אֵין לִי כֶּסֶף — je n'ai pas d'argent

חִנָּם אֵין־כֶּסֶף — gratuitement

אֵין בְּכָךְ כְּלוּם — cela ne fait rien

אֵין בְּדַעְתִּי לְ־ — je n'ai pas l'intention de

אֵין כָּמוֹהוּ — il n'a pas son pareil

אֵין כְּנִיסָה — entrée interdite

לְעוֹלָם אֵין לָדַעַת — on se sait jamais

אֵין לִי אֶלָּא לִשְׁתֹּק — je n'ai qu'à me taire

אֵין צָרִיךְ לוֹמַר — inutile de dire

אֵין שׁוֹאֲלִים — on ne pose pas de questions

מַה שֶּׁאֵין כֵּן בְּ־ — il n'en est pas de même pour

עַד אֵין־קֵץ — indéfiniment

אֵינִי אָשֵׁם — je ne suis pas coupable

אֵינָם יוֹדְעִים — ils ne savent pas

‖ בְּאֵין־ — faute de, à défaut de

‖ בְּאֵין־בְּרֵרָה — faute d'alternative

בְּאֵין־רוֹאֶה — sans être vu

‖ אֵין־סְפוֹר או אֵין־מִסְפָּר — innombrable

לְאֵין־עֲרֹךְ — incomparablement

‖ מֵאֵין־ — faute de

מֵאֵין־מָקוֹם — faute de place

2. אַיִן תה״פ — où? (sans mouvement)

‖ לְאַיִן? — où? (avec mouvement), vers où?

‖ מֵאַיִן? — d'où?

אָכַל (314) פ״י — manger
אָכַל בְּכָל־פֶּה — dévorer à belles dents
בהש אָכַל פְּרִי מַעֲלָלָיו — assumer les conséquences de ses actes
|| (השמיד) — consumer, engloutir, anéantir
הָאֵשׁ אָכְלָה אֶת־הַכֹּל — le feu a tout consumé
אֶרֶץ אוֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ — un pays qui dévore ses habitants
|| (נהנה) אָכַל פֵּרוֹת (של־קרן) — toucher les revenus (d'un capital)
בהש הוא אוכל את עַצְמוֹ — il se mange les sangs
|| בהש אָכַל קֻרְצָה — diffamer, calomnier
|| נֶאֱכַל (392) פ״ע — être mangé, se consumer
|| אִכֵּל (432) פ״י — consommer, consumer
|| הִתְאַכֵּל (466) פ״ע — être consumé, se consumer
|| הֶאֱכִיל (500) פ״י — faire manger, nourrir
הֶאֱכִיל יֶלֶד לֶחֶם — nourrir un enfant de pain
אֹכֶל (190) ז — manger *m*, nourriture *f*
חֲדַר־אֹכֶל ז — salle *f* à manger, réfectoire *m*
שְׁעַת־הָאֹכֶל נ — l'heure *f* du repas
אֹכֶל־נֶפֶשׁ — alimentation *f*
אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ — chacun selon ses besoins
בֵּית־אֹכֶל ז — restaurant *m*, gargotte *f*
אֻכָּל, אֻכָּלָה ת — consumé, réduit en cendres
אָכְלָה (—) נ — manger *m*, nourriture *f*
אִכְלוּס (41, בלי ר׳) ז — peuplement *m*
אֻכְלוּסִים (41) ז״ר או אֻכְלוּסִיָּה (202) נ — population *f*
אַכְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — gros mangeur, gourmand, glouton
אַכְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ — gourmandise *f*
אִכְלֵס (458) פ״י — peupler
|| הִתְאַכְלֵס (494) פ״ע — se peupler
[אכם] הִתְאַכֵּם (466) פ״ע — noircir, devenir noir
|| הֶאֱכִים (500) פ״ע — noircir, devenir noir
אָכֹם, אֲכֻמָּה ת — noir foncé, sombre
אֲכַמְנִי, ־נִית ת — sombre
אֲכַמְנִית (17) נ צמח — myrtille *f*
אָכֵן תה״פ (אמנם כן) — en effet, en vérité, certes
|| (אבל) — toutefois, pourtant, cependant
אִכֵּן (432 נ) פ״י צבא — localiser, repérer
אַכְסַדְרָה (ר׳ ־רָאוֹת) נ — vestibule *m*, galerie *f*

אִכְסוּן (41, בלי ר׳) ז — hébergement *m*
אִכְסֵן (458 נ) פ״י — héberger, loger (un hôte)
|| הִתְאַכְסֵן (494 נ) פ״ע — se loger (provisoirement)
הִתְאַכְסֵן בְּמָלוֹן — descendre dans un hôtel
אַכְסְנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז — hôte *m*
אַכְסַנְיָה (206) נ — auberge *f*, hôtellerie *f*
אַכְסַנְיַת־נֹעַר — auberge de jeunese
אַכְסַנְיָה שֶׁל־תּוֹרָה — centre *m* d'études
בַּעַל־אַכְסַנְיָה — maître *m* de maison, hôte (qui invite) *m*
פָּתַח בִּכְבוֹד הָאַכְסַנְיָה — débuter par des compliments au maître de maison
אַכְסָף (91) ז צמח — cytise *m*
אַכְסְרָה תה״פ — approximativement
1. אָכַף (318) פ״י — obliger, contraindre, imposer
אָכַף שְׁטָר עַל־ — obliger à payer une traite
|| נֶאֱכַף (392) פ״ע — être imposé
2. אִכֵּף (432) פ״י — seller
אֶכֶף (174, בלי ר׳) ז — fardeau *m*, charge *f*, poids *m*
הִכְבִּיד אֶכְפּוֹ עַל־ — peser lourdement sur
אֶבֶן־אֶכֶף — presse-papiers *m*
אַכָּף (90) ז — sellier *m*
אֻכָּף (95) ז — selle *f*
|| גאוגר — col *m*
אֻכָּפִית (17) נ — empiècement *m*
אִכְפַּת תה״פ — il importe
לֹא אִכְפַּת לִי — cela m'est égal, peu m'importe
אם לֹא אִכְפַּת לְךָ — si cela ne te fait rien
מָה אִכְפַּת לְךָ? — que t'importe?
אִכְפַּתִּי, ־תִּית ת — intéressé, concerné
לֹא־אִכְפַּתִּי — indifférent, nonchalant
אִכְפַּתִּיּוּת (—) נ — intérêt (pour qch) *m*
לֹא־אִכְפַּתִּיּוּת — indifférence *f*, nonchalance *f*
אִכָּר (90) ז — paysan *m*
אִכֵּר (432) פ״י — transformer en paysan
|| הִתְאַכֵּר (466) פ״ע — devenir paysan
אַכְרוֹעַ (—) ז צמח — anis *m*
אִכָּרוּת (—) נ — paysannerie *f*, agriculture *f*
אַכְרָזָה (222) נ — proclamation *f*, annonce *f*
אִכָּרִי, ־רִית ת — rustique
אִכָּרִית (17) או אִכֶּרֶת (252) נ — paysanne *f*

אִישִׁי כֹּהֵן גָּדוֹל	monseigneur le grand prêtre
‖ ז״ר אִישִׁים	personnalités *fpl*
אִישֵׁי־הַמְּדִינָה	les notables *mpl* de l'Etat
° חֲדַל־אִישִׁים	dépourvu de force
‖ (כינוי סתמי)	on, quelqu'un
אִישׁ אִישׁ	chacun
אִישׁ אִישׁ וְטַעֲמוֹ	chacun son goût
אִישׁ אֶת־אָחִיו או אֶת־רֵעֵהוּ	l'un l'autre
נִפְגְּשׁוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ	ils se sont rencontrés
‖ (בשלילה) לֹא... אִישׁ/אֵין אִישׁ...	personne
אֵין אִישׁ	personne n'est là
לֹא רָאִיתִי אִישׁ	je n'ai vu personne
אִיֵּשׁ (432) פ״י צבא	garnir (une position)
‖ (משרה)	pourvoir, nommer à (un poste)
אֵישֶׁהוּ תה״פ	quelque part
אִישׁוֹן (21) ז	homoncule *m*, petit homme
‖ (של־העין)	pupille (de l'oeil) *f*
כהש כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ	comme la prunelle de ses yeux
‖ בְּאִישׁוֹן־לַיְלָה	au plus profond de la nuit
אִישׁוּת (—) נ משפט	mariage (juridique) *m*
דִּינֵי־אִישׁוּת ז״ר	droit matrimonial
חַיֵּי־אִישׁוּת ז״ר	vie conjugale
אִישִׁי, ־שִׁית ת	personnel
אִישִׁיּוּת (48, בלי ר׳) נ	personnalité *f*, caractère *m*
בַּעַל־אִישִׁיּוּת	qui a de la personnalité
‖ (ר׳ אִישִׁים)	personnalité (homme important) *f*
‖ אִישִׁיּוּת מִשְׁפָּטִית	personnalité juridique
‖ אִישִׁיּוּת רְצוּיָה	persona grata
אִישִׁית תה״פ	personnellement
אִיְשַׁר! מ״ק ארמית	bravo!, bon succès!
אִית או אִיתָא מילית ארמית	il y a, il existe
אִיֵּת (432, עבר אִיַּתִּי) פ״י	épeler
° **אִיתוֹן** (21) ז	vestibule *m*
אֵיתָן (91) ז	force *f*, impétuosité *f*
אֵיתָנֵי־הַטֶּבַע	les forces *fpl* de la nature
נַחַל־אֵיתָן ז	torrent permanent
° יֶרַח־הָאֵיתָנִים ז	mois *m* des crues (*Tichré*)
חָזַר או שָׁב לְאֵיתָנוֹ	se rétablir, recouvrer la santé
בְּאֵיתָן	avec force
‖ אֵיתָן, ־תָנָה ת	fort, solide, stable, ferme
הוּא אֵיתָן בְּדַעְתּוֹ	il tient fermement à son opinion
‖ תה״פ הוּא עוֹמֵד אֵיתָן	il tient bon
אֵיתָנוּת (48, בלי ר׳) נ	stabilité *f*, fermeté *f*
אַךְ מ״ח (אבל)	mais, cependant, toutefois
‖ (רק)	seulement, uniquement
אַךְ וְרַק	exclusivement
‖ (זה עתה)	juste, à peine
אַךְ הָלַכְתָּ וְהוּא בָּא	à peine étais-tu parti qu'il est venu
‖ (אמנם)	certes, assurément
אַכַּדִּי, ־דִּית ת	akkadien
אִכּוּל (41, בלי ר׳) ז	combustion *f*
‖ כימ	corrosion *f*
אִכּוּן (41, בלי ר׳) ז	localisation *f*
אִכּוּף (41, בלי ר׳) ז	sellage *m*
אַכְזָב (—) ת	décevant, fallacieux, illusoire
נַחַל אַכְזָב	torrent intermittent, oued *m*
מְקוֹר לֹא־אַכְזָב	source *f* intarissable
אִכְזֵב (458) פ״י	décevoir
‖ הִתְאַכְזֵב (494) פ״ע	être déçu
אַכְזָבָה (222) נ	déception *f*, désillusion *f*
אִכְזוּב (41, בלי ר׳) ז	désenchantement *m*
[אכזר] הִתְאַכְזֵר (494) פ״ע	faire preuve de cruauté
אַכְזָר או **אַכְזָרִי**, ־רִית ת	cruel
אַכְזָרוּת או **אַכְזָרִיּוּת** (46, בלי ר׳) נ	cruauté *f*
אֲכָטִיס (—) ז	agate *f*
אָכִיל, אֲכִילָה ת	mangeable, comestible
אֲכִילָה (201) נ	action *f* de manger
אֲכִילָה גַּסָּה	gloutonnerie *f*
עִם־הָאֲכִילָה בָּא הַתֵּאָבוֹן	l'appétit vient en mangeant
כהש אֲכִילַת־קֻרְצָה	diffamation *f*, calomnie *f*
אֲכִילֶס ש״פ ז	Achille *m*
עֲקֵב־אֲכִילֶס ז	talon *m* d'Achille, point *m* vulnérable
אָכִיף, אֲכִיפָה ת משפט	imposé par contrainte
אֲכִיפָה (201) נ	contrainte *f*, coercition *f*
אֲכִיפַת־חֹק	application *f* d'une loi

אִלֵּה (440) פ״י	diviniser
‖ הָאֱלִיהַ (503) פ״י	diviniser
אַלָּה (208) נ	gourdin *m*, matraque *f*
אֵלֶּה או אֵלּוּ כ״ר ר׳	ceux-ci (celles-ci), ces
אֱלֹהוּת (48, בל״ר) נ	divinité *f*
חָכְמַת־הָאֱלֹהוּת נ	la théologie *f*
אֱלֹהִי, ־הִית ת	divin
אֵלּוּ ← אֵלֶּה	
אִלּוּ מ״ח	si
וְאִלּוּ	quant à
כְּאִלּוּ	comme si
אָלוּחַ, אֲלוּחָה ת	contaminé, pollué, septique
אִלּוּחַ (9) ז	contamination *f*, infection *f*
אֲלֵוַי (ר׳ ־וִים) ז צמח	aloès *m*
אֱלוּל (—) ז	*Eloul* (12e mois de l'année juive: août/septembre) *m*
אִלּוּלֵא או אִלּוּלֵי מ״ח	si... ne... pas
אִלּוּלֵי עֶזְרָתְךָ	sans ton aide
אֱלוּלִי, ־לִית ת	d'*Eloul*, d'automne
אָלוּם, (—) ז	alun *m*
1. אִלּוּם (41, בל״ר) ז	mutisme *m*
2. אִלּוּם (41, בל״ר) ז	mise *f* en gerbes
אֲלוּמִינְיוּם (—) ז	aluminium *m*
אַלּוֹן או אֵלוֹן (21) ז צמח	chêne *m*
אַלּוֹן מָצוּי	chêne vert
אַלּוֹן־הַתָּבוֹר	chêne de galle
אַלּוֹן־שַׁעַם	chêne-liège *m*
אַלּוֹן־תּוֹלָע	chêne-kermès *m*
אֲלוּנְטִית (17) נ	serviette *f*, essuie-mains *m*
אֲלוּנְקַאי (61) ז צבא	brancardier *m*
אֲלוּנְקָה (206) נ	brancard *m*
אַלּוּף (41) ז° (ראש שבט)	chef *m* de tribu
‖ (ידיד)	compagnon *m*, ami *m* fidèle
אַלּוּף־נְעוּרִים	ami de jeunesse
‖ צבא	général *m*
רַב־אַלּוּף (ר׳ רַבֵּי־אַלּוּפִים)	généralissime *m*
תַּת־אַלּוּף (ר׳ תַּת־אַלּוּפִים)	lieutenant-général *m*
אַלּוּף־מִשְׁנֶה (ר׳ אַלּוּפֵי־מִשְׁנֶה)	colonel *m*
סְגַן־אַלּוּף (ר׳ סְגָנֵי־אַלּוּפִים)	lieutenant-colonel *m*
אַלּוּף־פִּקּוּד (ר׳ אַלּוּפֵי־פִּקּוּד)	commandant *m* de région militaire
‖ ספורט	champion *m*
‖ (בהמת־בית)	animal *m* domestique
כֶּבֶשׂ אַלּוּף	mouton *m* docile
אִלּוּף (41, בל״ר) ז	apprivoisement *m*, domestication *f*, dressage *m*
"אִלּוּף הַסּוֹרֶרֶת" (לשקספיר)	"la Mégère apprivoisée"
אָלוּץ, אֲלוּצָה ת	contraint, forcé
אִלּוּץ (41) ז	contrainte *f*, coercition *f*
אָלַח (328) פ״י	infecter, souiller, contaminer
‖ נֶאֱלַח (398) פ״ע	être infecté, être contaminé
‖ אִלַּח (440) פ״י	infecter, souiller, polluer
‖ הִתְאַלַּח (477) פ״ע	s'infecter, se souiller
אֶלַח (178, בל״ר) ז	infection *f*
אֶלַח־דָּם	septicémie *f*, empoisonnement *m* du sang
אַלְחוּט (—) ז	radio *f*, T.S.F. *f*
אִלְחוּט (41, בל״ר) ז	émission *f* par radio
אַלְחוּטָאוּת (—) נ	radiotélégraphie *f*
אַלְחוּטַאי (61) או אַלְחוּטָן (97) ז	sans-filiste *m*, radiotélégraphiste *m*
אַלְחוּטִי, ־טִית ת	de radio, de T.S.F.
אִלְחוּשׁ (41) ז רפא	anesthésie (état) *f*
אַלְחוּשׁ (—) ז רפא	anesthésie (opération) *f*
אִלְחֵט (462) פ״י	émettre (*ou* diffuser) par radio
אַלְחֶלֶד (—) ז	métal *m* inoxydable
אִלְחֵשׁ (462) פ״י	anesthésier
אַלְט או אַלְטוֹ (—) ז מוס	alto *m*
אַלְטֶרְנָטִיבָה (201) נ	alternative *f*
אַלְטֶרְנָטִיבִי, ־בִית ת	de rechange
הַפִּתְרוֹן הָאַלְטֶרְנָטִיבִי	la seule autre solution possible
אֱלֵי־ (275) מ״י	à, vers
אַלִּיבִּי (—) ז משפט	alibi *m*
אַלִּיגָטוֹר (21) ז זוחל	alligator *m*
אַלְיֶדַע (—) ז	inconscient *m*
אַלְיָה (236) נ	queue *f*
אַלְיָה וְקוֹץ בָּהּ	il y a une ombre au tableau
‖ (של־האוזן)	lobe *m*
אֵלִיָּהוּ ש״פ ז	Elie *m*
אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא	le prophète Elie

אַכְשָׁרָה (222) נ משפט	habilitation *f*
תְּקוּפַת־אַכְשָׁרָה נ	période *f* de stage
אַל מילת־שלילה	ne... pas
אַל תִּדְאֲגוּ!	ne vous inquiétez pas!
אַל יִפֹּל רוּחֲכֶם!	ne vous découragez pas!
אַל בְּאַפְּךָ!	ne te fâche pas!
אַל גַּעַת!	défense de toucher!
אַל־דֳּמִי לָכֶם!	ne vous relâchez pas!
אַל־בַּרְזִלִּי, ־לִית ת	non-ferreux
‖ אַל (—) ז	néant *m*
שָׂם לְאַל	réduire à néant
אֶל־ (268) מ״י	à, vers
הָלַךְ אֶל־בֵּית־הַסֵּפֶר	aller à l'école
בּוֹא אֵלַי! (על־ידי)	viens vers moi!, approche!
בּוֹא אֵלַי! (לביתי)	viens chez moi!
לֹא אֲלֵיכֶם!	Dieu vous en garde!
אֶל־נָכוֹן	certainement, assurément, effectivement
‖ מֵאֵלָיו	de soi, spontanément
הַדָּבָר מוּבָן מֵאֵלָיו	cela va de soi, c'est évident
1. **אֵל** (119) ז	Dieu *m*
אֵלִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם!	mon Dieu!, bon Dieu!
יִשְׁמְרֵנוּ הָאֵל!	Dieu le garde!
הָאֵלִים (במיתולוגיה)	les dieux *mpl*
בְּנֵי־אֵלִים ז״ר	les anges *mpl*
‖ (יכולת)	pouvoir *m*, puissance *f*
אֵין לְאֵל יָדִי	je suis incapable de
יֵשׁ לְאֵל יָדֵנוּ	nous sommes capables de
‖ בהש ° הַרְרֵי־אֵל	montagnes *fpl* gigantesques
2. ° **אֵל** (= אֵלֶּה) כ״ג	ceux-ci (*f* celles-ci)
הָאֲנָשִׁים הָאֵל	ces hommes
אֶלָּא מ״ח	mais, seulement, ne... que
אֵין לִי אֶלָּא סֵפֶר אֶחָד	je n'ai qu'un livre
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה	tu es notre seul roi
אוֹ אֵינוֹ אֶלָּא...	ou bien serait-ce...
אֶלָּא שֶׁ...	cependant, toutefois
וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁ־	de plus, de surcroît
אֶלָּא אִם כֵּן	à moins que
אֶלָּא מֵעַתָּה	or s'il en est ainsi
אַלִּבָּא תה״פ ארמית	selon, d'après
אַלִּבָּא דַּאֲמֶת	à vrai dire, pour dire la vérité
אַלִּבָּא דִּידִי	selon moi, à mon avis
אַלְבּוֹם (ר׳ ־מִים) ז	album *m*
אַלְבּוּמִין (—) ז	albumine *f*
אַלְבַּטְרוֹס (ר׳ ־סִים) ז עוף	albatros *m*
אֶלְגָּבִישׁ (—) ז (ברד)	grêle *f*
אַבְנֵי־אֶלְגָּבִישׁ	grêlons *mpl*
‖ (בדולח)	cristal *m*
‖ (מטאור)	aérolithe *m*
אַלְגֶּבְּרָה (—) נ מתמט	algèbre *f*
אַלְגֶּבְּרִי, ־רִית ת	algébrique
אַלֵּגוֹרִי, ־רִית ת	allégorique
אַלֵּגוֹרְיָה (ר׳ ־רְיוֹת) נ	allégorie *f*
אֶלֶגִי, ־גִית ת	élégique
אֶלֶגְיָה (ר׳ ־גְיוֹת) נ	élégie *f*
אַלְגֹּם (144) ז צמח	santal *m*
אֶלֶגַּנְטִי, ־טִית ת	élégant
אֶלֶגַּנְטִיּוּת (—) נ	élégance *f*
אַלֶגְרוֹ תה״פ מוס	allegro
אַלֶגְרֶטוֹ תה״פ מוס	allegretto
אָלָה (210) נ (שבועה)	serment *m*
‖ (קללה)	malédiction *f*, anathème *m*
1. **אָלָה** (341) פ״ע	jurer
‖ הֶאֱלָה (511) פ״י	conjurer, adjurer
2. **אָלָה** (341) פ״ע	se lamenter, se désoler
1. **אֵלָה** (201, ר׳ אֵלִים) נ צמח	térébinthe *m*
אֵלָה יִשְׂרְאֵלִית	pistachier *m*
אֵלַת־הַמַּסְטִיק	lentisque *m*
2. **אֵלָה** (201) נ	déesse *f*
אֱלוֹהַּ (—) ז	Dieu *m*
‖ אֱלֹהִים (146) ז״ר (האל האחד)	Dieu *m*
בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים	au commencement Dieu créa
אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ	notre Dieu, notre Père
אִישׁ־אֱלֹהִים ז	homme *m* de Dieu
‖ אֱלֹהִים אֲחֵרִים	faux dieux
בְּנֵי־הָאֱלֹהִים ז״ר	les anges *mpl*
‖° (דיני־שמים)	jugement *m* de Dieu, ordalie *f*
נִקְרַב אֶל־הָאֱלֹהִים	affronter le jugement de Dieu
‖ בהש חֶרְדַּת־אֱלֹהִים נ	terreur panique
עִיר גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים	ville immensément grande

בִּגְדֵי־אַלְמְנוּת ז״ר	habits *mpl* de veuve
אֶלֶמֶנְטָרִי, ־רִית ת	élémentaire
אַלְמַתֶּכֶת (252) נ כים	métalloïde *m*
אַלְנוּס (41) ז צמח	aune *m*
אַלְסוֹף (—) ז	infini *m*
אַלְסוֹפִי, ־פִית ת	infini
אֲלַסְטִי, ־טִית ת	élastique
אֲלַסְטִיּוּת (—) נ	élasticité *f*
אִלְסָר (95) ז צמח	coudrier *m*, noisetier *m*
‖ (פרי)	noisette *f*
1. אָלַף (317, עת׳ יֶאֱלַף) פ״י	apprendre, étudier
‖ אִלֵּף (432) פ״י (לימד)	instruire, éduquer
‖ (בעלי־חיים)	apprivoiser, domestiquer
2. [אלף] הֶאֱלִיף (500) פ״י	augmenter mille fois
בְּרָכוֹת מַאֲלִיפוֹת	mille bons souhaits
1. אֶלֶף (174) ז (פר)	boeuf *m*
2. אֶלֶף (174) ז (מספר)	mille
אֶלֶף לַיְלָה וָלַיְלָה	les mille et une nuits
‖ (אלף שנים)	millénaire *m*
הָאֶלֶף הַשֵּׁנִי	le deuxième millénaire
‖ ° (חלק של־שבט)	clan *m*
‖ ° בהש הַרְרֵי־אֶלֶף	montagnes imposantes
‖ בַּפַּעַם הָאֶלֶף	la millième fois
אָלֶף (—) נ	*alef* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
מֵאָלֶף וְעַד תָּו	de A jusqu'à Z
אֵינוֹ יוֹדֵעַ צוּרַת־אָלֶף	il ne sait pas lire
לֹא בְאֶלֶף רַבָּתִי	définitivement non
אַלְפָא (—) ז	alpha (lettre grecque) *m*
אָלֶפְבֵּית (—) ז	alphabet *m*
לְפִי־סֵדֶר־אָלֶפְבֵּית	par ordre alphabétique
אָלֶפְבֵּיתִי, ־תִית ת	alphabétique
אִלְפָּה (ר׳ ־פָּאוֹת) נ	vedette *f*, barcasse *f*
אַלְפוֹן (21) ז	abécédaire *m*
אַלְפִּית (17) נ	millième (fraction) *m*
אֻלְפָּן (95) ז (של־אומן וכו׳)	studio *m*, atelier *m*
‖ (בית־ספר)	séminaire *m*
‖ (למתחילים)	cours *m* d'hébreu élémentaire
אֻלְפָּנִית (17) נ	séminaire succinct
אִלְפָּס (95) ז	casserole *f*, marmite *f*, pot *m*
[אלץ] נֶאֱלַץ (392) פ״ע	être obligé, être forcé
‖ אִלֵּץ (432) פ״י	obliger, forcer, contraindre
‖ הֶאֱלִיץ (500) פ״י	obliger, forcer, contraindre
° אַלְקוּם (—) ז (משלי ל ל״א)	irrésistible
אֶלֶקְטְרוֹלִיזָה (ר׳ ־זוֹת) ז כים	électrolyse *f*
אֶלֶקְטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס	électron *m*
אֶלֶקְטְרוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים)	électronicien *m*
אֶלֶקְטְרוֹנִי, ־נִית ת	électronique
אֶלֶקְטְרוֹנִיקָה (—) נ	électronique *f*
אַלְקָלִי (—) ז כים	alcali *m*
אַלֶרְגִּי, ־גִּית ת רפא	allergique
אַלֶרְגִּיָּה (—) נ רפא	allergie *f*
אִלְתּוּר (41) ז	improvisation *f*, impromptu *m*
אִלְתִּית (17) נ דג	saumon *m*
[אַלְתַּר] לְאַלְתַּר תה״פ	aussitôt, immédiatement, séance tenante, sur-le-champ
אִלְתֵּר (458) פ״י	improviser
אַלְתְּרָן (97) ז	improvisateur *m*
אֵם (111) נ	mère *f*
אֵם־בַּיִת	intendante (d'un internat) *f*
אֵם זְקֵנָה	grand-mère *f*
אֵם חוֹרֶגֶת	belle-mère (femme du père) *f*, marâtre *f*
לְשׁוֹן־אֵם נ	langue maternelle
‖ אנטום	matrice *f*
‖ אֵם־הַחִטָּה	le blé sauvage
אֵם־הַחֹמֶץ	la mère du vinaigre
אֵם־הַפְּנִינָה	la nacre
‖ עִיר וָאֵם	métropole *f*
אֵם־הַדֶּרֶךְ	carrefour *m*
‖ בהש (יסוד)	principe *m*, base *f*, origine *f*
יֵשׁ אֵם לַמִּקְרָא	le texte vocalisé fait autorité
יֵשׁ אֵם לַמָּסֹרֶת	le texte consonantique fait autorité
‖ (ר׳ אִמּוֹת) אִמּוֹת־הַקְּרִיאָה	lettres muettes
אִם מ״ח	si
אִם כִּי	bien que, quoique
אִם כֵּן	s'il en est ainsi
אֶלָּא אִם כֵּן	à moins que
בִּלְתִּי אִם או כִּי אִם	si ce n'est, sauf
אֵין לִי כֹּל כִּי אִם	je n'ai rien si ce n'est
עַד אִם	jusqu'à ce que

עַד שֶׁיָּבֹא אֵלִיָּהוּ — jusqu'aux calendes grecques
אֶלְיוֹן (21) ז (של־היד) — pouce *m*
‖ (של־הרגל) — gros orteil
אֲלִיחָה (201) נ — infection *f*, contamination *f*
אֱלִיל (1) ז — idole *f*
עֲבוֹדַת־אֱלִילִים נ — idolâtrie *f*
עוֹבֵד־אֱלִילִים ז — idolâtre *m*, païen *m*
‖ בהש (אדם נערץ) — idole
‖ (שוא) — néant *m*
רוֹפֵא־אֱלִיל ז — charlatan *m*, rebouteux *m*
אֱלִילָה (201) נ — déesse *f*
אֱלִילוּת (46) נ — paganisme *m*
אֱלִילִי, ־לִית ת — païen
אַלִּים, ־מָּה ת — violent
כָּל דְּאַלִּים גְּבַר ארמית — la loi du plus fort
אַלִּימוּת (45) נ — violence *f*
אַלִּיפוּת (45) נ ספורט — championnat *m*
זָכָה בָּאַלִּיפוּת — gagner un championnat
אֶלִיפְּטִי, ־טִית ת — elliptique
אֶלִיפְּסָה (ר' ־סוֹת) נ מתמט — ellipse *f*
אַלְכּוֹהוֹל (—) ז — alcool *m*
אַלְכִּימַאי (61) ז — alchimiste *m*
אַלְכִּימְיָה (—) נ — alchimie *f*
אֲלַכְסוֹן (21) ז — diagonale *f*
בַּאֲלַכְסוֹן — en diagonale, obliquement
אֲלַכְסוֹנִי, ־נִית ת — diagonal, oblique
אֲלֶכְּסַנְדֶּר ש״פ ז — Alexandre *m*
אֲלֶכְּסַנְדֶּר מוֹקְדוֹן — Alexandre le Grand
1. [אלל] הֶאֱלִיל (500) פ״י — idolâtrer
2. אִלֵּל (432) פ״י — explorer, sonder
אַלְלַי! מ״ק — hélas!
אַלְלַי לִי! — malheur à moi!
1. [אלם] נֶאֱלַם (392) פ״ע — devenir muet
‖ בהש (נשתתק) — être réduit au silence
‖ אִלֵּם (432) פ״י — réduire au silence
‖ הִתְאַלֵּם (466) פ״ע — garder le silence, se taire
‖ (500) פ״י — rendre muet, faire taire
2. אִלֵּם (432) פ״י — engerber, javeler
אִלֵּם, אִלֶּמֶת (ר' אִלְּמִים, ־מוֹת) ת — muet
‖ דקדוק אוֹת אִלֶּמֶת — consonne muette
אֵלֶם (181, בלי ר') ז — mutisme *m*, silence *m*

אַלָּם (90) ז — homme violent, brute *f*
אַלְמֹג (149) ז צמח (עץ) — santal *m*
‖ זואול (קורל) — corail *m*
אֲלֻמָּה (206, ר' ־מּוֹת או ־מִים) נ — gerbe *f*, javelle *f*
‖ בהש אֲלֻמַּת־אוֹר — faisceau lumineux
אֲלֻמַּת־אֵשׁ — salve *f*
אַלְמוֹן (—) ז — veuvage *m*
אַלְמוֹן (41, בלי ר') ז — réduction *f* au veuvage
אַלְמוֹן (38) ז — mutisme *m*, silence *m*
אַלְמוֹנִי, ־נִית ת — anonyme, inconnu
הַחַיָּל הָאַלְמוֹנִי — le soldat inconnu
‖ פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי — un tel, un certain, Mr X
פְּלוֹנִי וְאַלְמוֹנִי — un tel et un tel
אַלְמוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ — anonymat *m*
אַלָּמוּת (46, בלי ר') נ — violence *f*
אִלְּמוּת (45, בלי ר') נ — mutisme *m*, mutité *f*
אַלְמָוֶת (—) ז — immortalité *f*
בֶּן־אַלְמָוֶת ז — immortel
יְצִירַת־אַלְמָוֶת נ — oeuvre immortelle
‖ צמח — immortelle *f*
אַלְמוֹתִי, ־תִית ת — immortel, éternel
אַלְמֵימָה (201) נ כימ — anhydride *m*
אַלְמֵימָר (91) ז — chaire *f*, estrade *f*
אִלְמָלֵא או אִלְמָלֵי מ״ח (בעיקר לפני פועל) — si
אִלְמָלֵי הָיִיתִי רוֹטְשִׁילְד — si j'étais Rothschild
אִלְמָלֵי לֹא או אִלְמָלֵי שֶׁ־ — si… ne… pas
‖ מ״י (בעיקר לפני שם) — sans, à défaut de
אִלְמָלֵי מוֹרָאָהּ שֶׁל־מַלְכוּת — s'il n'y avait pas la crainte des autorités
אַלְמָן (95) ז — veuf *m*
עממי אַלְמַן־קַשׁ — veuf temporaire
‖ בהש (עזוב) — délaissé, abandonné
לֹא אַלְמָן יִשְׂרָאֵל — Israel n'est pas perdu
אִלְמֵן (458 נ) פ״י — rendre veuf (*ou* veuve)
‖ הִתְאַלְמֵן (494 נ) פ״ע — devenir veuf (*ou* veuve)
בהש (נשאר עזוב) — être délaissé
אַלְמָנָה (226) נ — veuve *f*
אַלְמָנָה חַיָּה — femme abandonnée
אַלְמְנוּת (45, בלי ר') נ — veuvage *m*
אַלְמְנוּת־חַיּוּת — délaissement (d'une femme par son mari) *m*

הִבִּיעַ אֵמוּן לְ־ exprimer sa confiance à
שָׁמַר אֱמוּנִים לְ־ rester fidèle à
אִישׁ־אֱמוּנִים ז homme *m* de confiance
שְׁבוּעַת־אֱמוּנִים נ serment *m* d'allégeance
אִי־אֵמוּן ז manque *m* de confiance, défiance *f*
אִמּוּן (41) ז exercice *m*, entraînement *m*
בֵּית־אִמּוּן (לאפרוחים) poussinière *f*
מַחֲנֵה־אִמּוּנִים ז camp *m* d'entraînement
אֱמוּנָה (201) נ (נאמנות) fidélité *f*, confiance *f*
עָשָׂה מְלַאכְתּוֹ בֶּאֱמוּנָה faire consciencieusement son travail
° וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה et ses bras tinrent bon
|| דת foi *f*
בֶּאֱמוּנָה! par ma foi!
עִקְרֵי־אֱמוּנָה ז״ר articles *mpl* de foi
אֱמוּנָה תְּפֵלָה superstition *f*
אַמּוֹנִיט (ר׳ ־טִים) ז ammonite (mollusque) *m*
אַמּוֹנְיָק (—) ז כימ ammoniaque *f*
אִמּוּנִית (17) נ survêtement *m*, training *m*
אִמּוּץ (41, בלי ר׳) ז (חיזוק) renforcement *m*
אִמּוּץ־הַלֵּב obstination *f*, opiniâtreté *f*
|| (של־ילד) adoption *f*
אֱמוֹצְיוֹנָלִי, ־לִית ת émotif
אָמוּר, אֲמוּרָה ת dit, mentionné, cité
הָאָמוּר לְמַעְלָה susdit, mentionné ci-dessus
כָּאָמוּר comme il est dit
בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים? de quoi s'agit-il?
|| (מיועד) destiné, promis
אֲמוּרָה לְהִנָּשֵׂא promise en mariage
אָמוֹרָא (87) ז amora (docteur du Talmud) *m*
אֱמוֹרִי (—) ש״פ ז Amorrhéen (peuple de l'ancien Orient) *m*
דַּרְכֵי־הָאֱמוֹרִי נ״ר moeurs païennes
אֵמוּרִים (49) ז״ר דת offrandes *fpl*
אִמּוּת (—) ז vérification *f*, confirmation *f*
אָמִיד, אֲמִידָה ת aisé, riche, cossu
אֲמִידָה (201) נ évaluation *f*, estimation *f*
אֲמִידוּת (46, בלי ר׳) נ aisance *f*, richesse *f*
אֶמַיְל (—) ז email *m*
אָמִין, אֲמִינָה ת authentique, véridique, crédible
אֲמִינוּת (46, בלי ר׳) נ authenticité *f*, crédibilité *f*

אַמִּיץ, ־צָה ת courageux, énergique
אַמִּיץ־כֹּחַ vigoureux, fort, puissant
אַמִּיץ־לֵב courageux, vaillant, brave
קֶשֶׁר אַמִּיץ lien étroit
אַמִּיצוּת (—) נ courage *m*, force *f*, vaillance *f*
1. אָמִיר (10) ז (צמרת) sommet *m*, cime *f*
2. אָמִיר (ר׳ אֲמִירִים) ז (שליט ערבי) émir
אֲמִירָה (201) נ parole *f*, discours *m*, élocution *f*
אֲמִירָה בְּעָלְמָא une façon de parler
אֲמִירַת־תְּהִלִּים récitation *f* du psautier
אָמַל (315) פ״ע être malheureux
אָמֵל, אֲמֵלָה ת malheureux, infortuné
אִמֵּל (432) פ״י émailler
אֻמְלָל, ־לָלָה ת malheureux, misérable
אֻמְלָל, ־לָלָה ת malheureux, misérable
אִמְלֵל (458) פ״י rendre malheureux
|| הִתְאַמְלֵל (494) פ״ע devenir malheureux
אֻמְלָלוּת (46, בלי ר׳) נ malheur *m*, infortune *f*
אָמַן (317 נ) פ״י (גידל) élever (un enfant), éduquer
|| נֶאֱמַן (392 נ) פ״ע (גדל) être élevé, être éduqué
|| (התאמת) se vérifier, être confirmé
|| (הובטח) être assuré
יֵאָמְנוּ דִבְרֵיכֶם vos paroles seront vérifiées
לֹא יְאֻמַּן כִּי יְסֻפַּר incroyable mais vrai
|| (התקיים) se maintenir, s'affirmer
|| אִמֵּן (432 נ) פ״י exercer, entraîner, habituer
|| הִתְאַמֵּן (466 נ) פ״ע s'exercer, s'entraîner
|| הֶאֱמִין (500 נ) פ״י croire, avoir confiance
הֶאֱמִין לִפְ׳ croire qn
הֶאֱמִין בִּפְ׳ se fier à qn, croire en qn
אַשְׁרֵי הַמַּאֲמִין bienheureux celui qui a la foi
|| (הפקיד) nommer à un poste de confiance
הֶאֱמִין לְשַׁגְרִיר accréditer comme ambassadeur
הֶאֱמִין אֶת־פ׳ עַל־ד״מ préposer qn à qch
אָמֵן (—) ז foi *f*, certitude *f*, vérité *f*
|| אָמֵן! מ״ק amen!
אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן! ainsi soit-il!
עָנָה אָמֵן אַחֲרֵי־פ׳ approuver ce que dit qn
אֹמֶן (—) ז foi *f*, confiance *f*
אָמָּן או **אָמָן** (90) ז artiste *m*

|| (בשאלה) הֲ... אם est-ce que... ou...?
הַשְּׁמֵנָה היא אִם רָזָה est-elle grasse ou maigre?
הַאִם...? est-ce que?
|| אִם... אִם soit que... ou que, soit... soit
|| (בשבועה) que je périsse si (serment négatif)
חֵי־נַפְשְׁךָ אִם אֶעֶזְבֶךָ aussi vrai que tu vis je ne te quitterai pas
אִם לֹא (בשבועה) que je périsse si... ne... pas
|| בְּאִם au cas où
1. אֹם (143) ז (עם) nation *f*, peuple *m*
2. אֹם (143) נ (של־בורג) écrou *m*
אִמָּא (—) נ maman *f*
אֲמֵבָה (ר׳ ־בות) נ amibe *f*
אַמְבּוֹהָא (—) נ ארמית foule *f*
אַמְבּוּלַנְס (ר׳ ־סים) ז ambulance *f*
אַמְבָּט (95) ז bain *m*, baignoire *f*
אַמְבַּט־מַרְיָם bain-marie *m*
אַמְבַּט־שֶׁמֶשׁ bain de soleil
אִמְבֵּט (458) פ״י baigner
|| הִתְאַמְבֵּט (491) פ״ע prendre un bain
אַמְבַּטְיָה (207) נ baignoire *f*
חֲדַר־אַמְבַּטְיָה ז salle *f* de bains
אַמְבִּיוָלֶנְטִי, ־טית ת ambivalent
אַמְבִּיוָלֶנְטִיּוּת (—) נ ambivalence *f*
אַמְבִּיצְיָה (ר׳ ־יות) נ ambition *f*
בַּעַל־אַמְבִּיצְיוֹת ambitieux
אַמְבִּיצְיוֹזִי, ־זית ת ambitieux
אַמְבָּר (95) ז grenier *m*
אֶמְבַּרְגוֹ (—) ז embargo *m*
הֵטִיל אֶמְבַּרְגוֹ עַל־ mettre l'embargo sur
אַמְגּוּשׁ (41) דת mage (prêtre perse) *m*
אָמַד (318) פ״י évaluer, estimer
אָמַד בְּדַעְתּוֹ considérer, réfléchir à
|| נֶאֱמַד (392) פ״ע être évalué
|| אִמֵּד (432) פ״י évaluer, estimer
|| הֶאֱמִיד (500) פ״י (אמד) évaluer
|| פ״ע (נעשה אמיד) devenir riche, s'enrichir
|| הִתְאַמֵּד (466) פ״ע devenir riche, s'enrichir
אֹמֶד (187, בלי ר׳) ז évaluation *f*, estimation *f*
אֹמֶד־הַדַּעַת supposition *f*, conjecture *f*
בְּאֹמֶד approximativement

אֻמְדוֹת תה״פ approximativement
אֻמְדָּן (93) ז או אֻמְדָּנָה (222) נ évaluation *f*
לְפִי־הָאֻמְדָּן approximativement
אֻמְדָּנוּת (46) נ évaluation *f*, estimation *f*
° אָמָה (227, ר׳ אֲמָהוֹת) נ servante *f*, esclave *f*
אַמָּה (208) נ avant-bras *m*
|| (מידת־אורך) coudée *f*, aune *f*
אַרְבַּע אַמּוֹת 4 coudées (très petite distance)
סָגוּר בְּאַרְבַּע אַמּוֹתָיו enfermé dans son coin
|| אַמַּת־הַבִּנְיָן aune de maçon
|| אַמַּת־מַיִם canal *m*, aqueduc *m*
|| אַמּוֹת־הַסִּפִּים les montants *mpl* du portail
|| אַמָּה (האצבע האמצעית) médius *m*
אִמָּה (ר׳ אִמָּהוֹת) נ mère *f*
° כְּאִמָּה בִּתָּה telle mère telle fille
|| (בדפוס) matrice *f*
אֻמָּה (208) נ nation *f*
אֻמּוֹת־הָעוֹלָם les gentils *mpl*
הָאֻמּוֹת הַמְאֻחָדוֹת (או״ם) les Nations Unies
אֲמָהוֹת ← ר׳ אָמָה
אִמָּהוֹת ← אֵם או אִמָּה
אִמָּהוּת (—) נ maternité *f*
אִמָּהִי, ־הית ת maternel
אֹמוּד (41) ז évaluation *f*, estimation *f*
אֲמוֹדָאוּת (—) נ travail *m* du scaphandrier
אֲמוֹדַאי (61) ז scaphandrier *m*
אָמוּל, אֲמוּלָה ת malheureux, pauvre, misérable
אִמּוּל (41) ז émaillage *m*
אִמּוּם (41) ז (לנעל) forme *f*
|| (לבגד) mannequin *m*
|| ספרנות fantôme *m*
אָמוֹן (28) ז (מחנך) éducateur *m*, précepteur *m*
|| (חניך) élève *m*, disciple *m*, pupille *m*
אָמוֹן ← אָמוֹנְיָק
אָמוּן, אֲמוּנָה ת instruit, éduqué
אָמוּן, אֲמוּנָה ת (רגיל) habitué, entraîné, éduqué
|| (נאמן) fidèle, loyal
שְׁלוּמֵי אֱמוּנֵי יִשְׂרָאֵל les fidèles dévoués d'Israël
אֵמוּן (40) ז confiance
נָתַן אֵמוּן בְּ־ faire confiance à

בִּלְתִּי־אֶמְצָעִי	immédiat, direct
בְּאֹפֶן בִּלְתִּי־אֶמְצָעִי	directement, sans façon
אֶמְצָעִיּוּת (—) נ	entremise *f*, intermédiaire *m*
אִי־אֶמְצָעִיּוּת	simplicité *f*, sans-façon *m*
אֶמְצָעִית (17) נ	milieu *m*
אָמַר (316) פ״י	dire
הֲוֵי אוֹמֵר או אֱמֹר מֵעַתָּה	il s'ensuit que
‖ לֵאמֹר	en ces termes, comme suit
יֵשׁ לוֹמַר	on peut dire, on peut répondre
רוֹצֶה לוֹמַר	cela veut dire, cela signifie
כְּלוֹמַר	c'est-à-dire
תֹּאמַר...	et si tu disais...
‖ אָמַר בְּלִבּוֹ	penser à part soi, se dire
אָמַרְתִּי לָלֶכֶת	j'allais partir
זֹאת אוֹמֶרֶת	c'est-à-dire
‖ נֶאֱמַר (392) פ״ע	être dit
שֶׁנֶּאֱמַר	car il est dit (dans la Bible)
כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר	comme il est dit
נִתְּנָה הָאֱמֶת לְהֵאָמֵר	pour dire la vérité
‖ הִתְאַמֵּר (466) פ״ע	se vanter, se faire fort de
‖ הֶאֱמִיר (500) פ״י (העדיף)	préférer, choisir
‖ פ״ע (עלה)	monter, hausser
הֶאֱמִירוּ הַמְּחִירִים	les prix ont monté
אֹמֶר (183) ז	parole *f*, langage *m*
אִמְרֵי־נֹעַם או ־שֶׁפֶר	belles paroles, langage aimable
אִמְרֵי־שֶׁקֶר	paroles mensongères
אֵמֶר (186, בלי ר׳) ז	parole *f*, discours *m*
גָּמַר אֹמֶר	décider définitivement
בְּלִי אֹמֶר וּדְבָרִים	sans vaines paroles, sans mot dire
1. אַמְרָאָה (222) נ (מרד)	révolte *f*, désobéissance *f*
2. אַמְרָאָה (222) נ (טיסה)	décollage *m*
אַמַרְגָּן (90) ז	impresario *m*
1. אִמְרָה (240) נ (דיבור)	parole *f*, mot *m*
אִמְרַת־כָּנָף	maxime *f*, proverbe *m*, sentence *f*
2. אִמְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ	bord (d'étoffe) *m*, ourlet *m*, lisière *f*
אֲמֶרִיקָאִי, ־קָאִית (ר ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש	Américain *n*
אֲמֶרִיקָה ש״פ נ	l'Amérique *f*
אֲמֶרִיקָה הַצְּפוֹנִית	l'Amérique du Nord
אֲמֶרִיקָה הַלָּטִינִית	l'Amérique latine
אֲמֶרִיקָנִי, ־נִית ת	américain
אֲמַרְכָּל (95) ז	administrateur *m*
אֲמַרְכָּלוּת (46) נ	administration *f*
אֲמַרְכָּלִי, ־לִית ת	administratif
אִמְרֵק (458) פ״י	américaniser
‖ הִתְאַמְרֵק (494) פ״ע	s'américaniser
[אמש] הֶאֱמִישׁ (500) פ״ע	s'obscurcir, descendre (obscurité)
אָמֵשׁ, אֲמֵשָׁה ת	obscur, sombre
אֶמֶשׁ (—) ז	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
‖ אֶמֶשׁ תה״פ	hier soir, la nuit dernière
אֱמֶת (70) נ	vérité *f*
אֱמֶת וְיַצִּיב	c'est parfaitement vrai
אֱמֶת לַאֲמִתָּהּ	la pure vérité
אֱמֶת לְמֶחֱצָה	demi-vérité
לְמַעַן־הָאֱמֶת, לַאֲמִתּוֹ שֶׁל־דָּבָר	pour dire la vérité
בֶּאֱמֶת	en vérité, vraiment
‖ בהש עוֹלַם־הָאֱמֶת ז	l'autre monde, le monde futur, l'au-delà
‖ עממי מְכוֹנַת־הָאֱמֶת נ	machine *f* à déceler le mensonge
‖ (יושר)	droiture *f*
אִמֵּת (432 ת) פ״י	vérifier, confirmer, attester
‖ הִתְאַמֵּת (466 ת) פ״ע	se vérifier, se confirmer
אַמָּת (90) ז	vérificateur (de poids et mesures) *m*
אֲמִתָּה (202) נ	vérité *f*, exactitude *f*, axiome *m*
אַמְתּוֹן (28)	axiome *m*
אֲמִתּוּת (—) נ	vérité *f*, véridicité *f*
הֶעֱמִיד דָּבָר עַל־אֲמִתּוּתוֹ	mettre les choses au point
אַמְתַּחַת (246) נ	sac *m*, sacoche *f*, giberne *f*
בהש אַמְצָאוֹת רַבּוֹת בְּאַמְתַּחְתּוֹ	il a plus d'un tour dans son sac
אֲמִתִּי, ־תִּית ת (נכון)	vrai, authentique
‖ (דובר אמת)	véridique
אֲמִתִּיּוּת (48, בלי ר׳) נ	vérité *f*, authenticité *f*
אַמְתָּלָה (206) נ	prétexte *m*, excuse *f*
אָן? תה״פ	où?
לְאָן?	où? (avec mouvement)
אָנָּא או אָנָּה מ״ק	de grâce, s'il vous plaît

מַעֲשֵׂה־יְדֵי־אָמָן ז — œuvre *f* d'art, chef-d'œuvre *m*
אָמַן־הַמִּלָּה — artiste du discours
אָמָּן (90) ז (בעל־מלאכה) — artisan *m*
בֵּית־אָמָּן ז — atelier *m*
‖ (מומחה) — expert *m*, spécialiste *m*
רוֹפֵא אָמָן — médecin expert
אָמָנָא (—) ז ארמית — chirurgien (dans l'antiquité) *m*
קַרְנֵי־אָמָנָא נ״ר — ventouses *fpl*
אֲמָנָה (212) נ (אמון) — confiance *f*
אִישׁ־אֲמָנָה ז — homme *m* de confiance
קְטַן־אֲמָנָה — de peu de foi, sceptique
שְׁטַר־אֲמָנָה ז — billet *m* à ordre
‖ (אשראי) — crédit *m*
‖ (ברית) — convention *f*
אֲמָנָה בֵּינְלְאֻמִּית — convention internationale
אָמְנָה תה״פ — assurément, effectivement
בְּאָמְנָה — en vérité, vraiment
° אָמְנָה (—) נ — tutelle *f*, garde (d'un enfant) *f*
אַמְנוּן (41) ז דג — tristramelle *f*
אַמְנוּן־וְתָמָר (—) ז צמח — pensée (fleur) *f*
אָמָנוּת או אֻמָּנוּת (46) נ — art *m*
אָמָנוּת (46) נ — métier *m*, profession *f*, artisanat *m*
אָמָנוּתִי או אֻמָּנוּתִי, ־תִית ת — artistique
אָמָנִית או אֻמָּנִית (17) נ — artiste *f*
אָמְנָם תה״פ — à la vérité, en vérité, sans doute
אָמְנָם? תה״פ — vraiment?
הַאָמְנָם? — est-ce que vraiment?
אַמְנָעָה (222) נ צבא — entrave *f*, interdiction *f*
אֵשׁ־אַמְנָעָה נ — tir *m* d'interdiction
אֱמַנְצִיפַּצְיָה (—) נ — émancipation *f*
אַמְפִיבִּי, ־בִּית ת — amphibie
רֶכֶב אַמְפִיבִּי — véhicule *m* amphibie
אֶמְפִּירִי, ־רִית ת — empirique
אַמְפִיתֵיאַטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז — amphithéâtre *m*
אַמְפֶּר (ר׳ ־רִים) ז חשמל — ampère *m*
אַמְפֶּרְמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז חשמל — ampèremètre *m*
1. אָמַץ (315) פ״ע — être fort, être courageux
חֲזַק וֶאֱמָץ! — bon courage!
‖ פ״י אָמַץ אֶת־לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter

‖ אִמֵּץ (432) פ״י (חיזק) — fortifier, renforcer
אִמֵּץ אֶת־לְבָבוֹ — s'obstiner, s'entêter
אִמֵּץ אֶת־הַמַּחְשָׁבָה — se creuser la cervelle
אִמֵּץ יְדֵי־פ׳ — encourager qn
עֲבוֹדָה מְאַמֶּצֶת — travail acharné
‖ (ילד) — adopter
‖ הִתְאַמֵּץ (466) פ״ע — s'efforcer, faire un effort
° (התמרד) — se révolter
‖ הֶאֱמִיץ (500) פ״ע — se fortifier
פ״י הֶאֱמִיץ אֶל־לִבּוֹ — serrer sur son cœur
2. אִמֵּץ (432) פ״י (סגר) — fermer
אִמֵּץ עֵינָיו — fermer les yeux
‖ הִתְאַמֵּץ (466) פ״ע — se fermer
אָמֹץ, אֲמֻצָּה ת — gris
אֹמֶץ (186, בלי ר׳) ז — force *f*, énergie *f*, courage *m*
אֹמֶץ־לֵב או ־רוּחַ — courage *m*, vaillance *f*
בְּאֹמֶץ — courageusement, vaillamment
אַמְצָאָה (222) נ — invention *f*
אֻמְצָה (207) נ — tranche (de viande) *f*, bifteck *m*
‖ (מרק בשר) — bouillon *m*
אֶמְצַע (63) ז — milieu *m*
בְּאֶמְצַע — au milieu
בהש יָדוֹ בְּאֶמְצַע — il est mêlé à cette affaire
הָלַךְ בְּאֶמְצַע — suivre le juste milieu
אֶמְצָעוּת (46, בלי ר׳) נ — milieu *m*, entremise *f*
בְּאֶמְצָעוּת־ — par l'intermédiaire de, au moyen de, grâce à
אֶמְצָעִי (ר׳ ־עִים) ז — moyen *m*
כָּל־הָאֶמְצָעִים כְּשֵׁרִים בְּעֵינָיו — tous les moyens lui sont bons
אָחַז או נָקַט אֶמְצָעִים — prendre des mesures
אֶמְצָעֵי־זְהִירוּת ז״ר — mesures *fpl* de précaution
אֶמְצָעֵי־הַתִּקְשֹׁרֶת — les médias *mpl*
אֶמְצָעֵי־תַשְׁלוּם ז״ר — moyens de paiement
הַמַּטָּרָה מְקַדֶּשֶׁת אֶת־הָאֶמְצָעִים — la fin justifie les moyens
‖ אֶמְצָעִים ז״ר — moyens *mpl*, ressources *fpl*
בַּעַל־אֶמְצָעִים — homme riche *ou* fortuné
מְחֻסַּר־אֶמְצָעִים — dépourvu de ressources
אֶמְצָעִי, ־עִית ת — moyen, intermédiaire
הַדֶּרֶךְ הָאֶמְצָעִית — le juste milieu

בלתי־אֶמְצָעִי — immédiat, direct
בְּאֹפֶן בלתי־אֶמְצָעִי — directement, sans façon
אֶמְצָעִיּוּת (—) נ — entremise *f*, intermédiaire *m*
אִי־אֶמְצָעִיּוּת — simplicité *f*, sans-façon *m*
אֶמְצָעִית (17) נ — milieu *m*
אָמַר (316) פ״י — dire
הֱוֵי אוֹמֵר או אֱמֹר מֵעַתָּה — il s'ensuit que
|| לֵאמֹר — en ces termes, comme suit
יֵשׁ לוֹמַר — on peut dire, on peut répondre
רוֹצֶה לוֹמַר — cela veut dire, cela signifie
כְּלוֹמַר — c'est-à-dire
תֹּאמַר... — et si tu disais...
|| אָמַר בְּלִבּוֹ — penser à part soi, se dire
אָמַרְתִּי לָלֶכֶת — j'allais partir
זֹאת אוֹמֶרֶת — c'est-à-dire
|| נֶאֱמַר (392) פ״ע — être dit
שֶׁנֶּאֱמַר — car il est dit (dans la Bible)
כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר — comme il est dit
נִתְּנָה הָאֱמֶת לְהֵאָמֵר — pour dire la vérité
|| הִתְאַמֵּר (466) פ״ע — se vanter, se faire fort de
|| הֶאֱמִיר (500) פ״י (העדיף) — préférer, choisir
|| פ״ע (עלה) — monter, hausser
הֶאֱמִירוּ הַמְּחִירִים — les prix ont monté
אֹמֶר (183) ז — parole *f*, langage *m*
אִמְרֵי־נֹעַם או ־שֶׁפֶר — belles paroles, langage aimable
אִמְרֵי־שֶׁקֶר — paroles mensongères
אֵמֶר (186, בלי ר׳) ז — parole *f*, discours *m*
גָּמַר אֹמֶר — décider définitivement
בְּלִי אֹמֶר וּדְבָרִים — sans vaines paroles, sans mot dire
1. אַמְרָאָה (222) נ (מרד) — révolte *f*, désobéissance *f*
2. אַמְרָאָה (222) נ (טיסה) — décollage *m*
אַמַּרְגָּן (90) ז — imprésario *m*
1. אִמְרָה (240) נ (דיבור) — parole *f*, mot *m*
אִמְרַת־כָּנָף — maxime *f*, proverbe *m*, sentence *f*
2. אִמְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — bord (d'étoffe) *m*, ourlet *m*, lisière *f*
אֲמֵרִיקָאִי, ־קָאִית (ר ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש — Américain *n*
אֲמֵרִיקָה ש״פ נ — l'Amérique *f*
אֲמֵרִיקָה הַצְּפוֹנִית — l'Amérique du Nord

אֲמֵרִיקָה הַלָּטִינִית — l'Amérique latine
אֲמֵרִיקָנִי, ־נִית ת — américain
אֲמַרְכָּל (95) ז — administrateur *m*
אֲמַרְכָּלוּת (46) נ — administration *f*
אֲמַרְכָּלִי, ־לִית ת — administratif
אִמְרֵק (458) פ״י — américaniser
|| הִתְאַמְרֵק (494) פ״ע — s'américaniser
[אמש] הֶאֱמִישׁ (500) פ״ע — s'obscurcir, descendre (obscurité)
אָמֵשׁ, אֲמֵשָׁה ת — obscur, sombre
אֶמֶשׁ (—) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
|| אֶמֶשׁ תה״פ — hier soir, la nuit dernière
אֱמֶת (70) נ — vérité *f*
אֱמֶת וְיַצִּיב — c'est parfaitement vrai
אֱמֶת לַאֲמִתָּהּ — la pure vérité
אֱמֶת לְמֶחֱצָה — demi-vérité
לְמַעַן־הָאֱמֶת, לַאֲמִתּוֹ שֶׁל־דָּבָר — pour dire la vérité
בֶּאֱמֶת — en vérité, vraiment
|| בהש עוֹלַם־הָאֱמֶת ז — l'autre monde, le monde futur, l'au-delà
|| עממי מְכוֹנַת־הָאֱמֶת נ — machine *f* à déceler le mensonge
|| (יושר) — droiture *f*
אִמֵּת (432 ת) פ״י — vérifier, confirmer, attester
|| הִתְאַמֵּת (466 ת) פ״ע — se vérifier, se confirmer
אַמָּת (90) ז — vérificateur (de poids et mesures) *m*
אֲמִתָּה (202) נ — vérité *f*, exactitude *f*, axiome *m*
אֲמִתּוֹן (28) — axiome *m*
אֲמִתּוּת (—) נ — vérité *f*, véridicité *f*
הֶעֱמִיד דָּבָר עַל־אֲמִתּוּתוֹ — mettre les choses au point
אַמְתַּחַת (246) נ — sac *m*, sacoche *f*, giberne *f*
בהש אַמְצָאוֹת רַבּוֹת בְּאַמְתַּחְתּוֹ — il a plus d'un tour dans son sac
אֲמִתִּי, ־תִּית ת (נכון) — vrai, authentique
|| (דובר אמת) — véridique
אֲמִתִּיּוּת (48, בלי ר׳) נ — vérité *f*, authenticité *f*
אַמַתְלָה (206) נ — prétexte *m*, excuse *f*
אָן? תה״פ — où?
לְאָן? — où? (avec mouvement)
אָנָּא או אָנָּה מ״ק — de grâce, s'il vous plaît

מַעֲשֵׂה־יְדֵי־אָמָּן ז — œuvre *f* d'art, chef-d'œuvre *m*
אָמַּן־הַמִּלָּה — artiste du discours
אָמָּן (90) ז (בעל־מלאכה) — artisan *m*
בֵּית־אָמָּן ז — atelier *m*
|| (מומחה) — expert *m*, spécialiste *m*
רוֹפֵא אָמָּן — médecin expert
אָמָּנָא (—) ז ארמית — chirurgien (dans l'antiquité) *m*
קַרְנֵי־אָמָּנָא נ״ר — ventouses *fpl*
אֲמָנָה (212) נ (אמון) — confiance *f*
אִישׁ־אֲמָנָה ז — homme *m* de confiance
קְטַן־אֲמָנָה — de peu de foi, sceptique
שְׁטַר־אֲמָנָה ז — billet *m* à ordre
|| (אשראי) — crédit *m*
|| (ברית) — convention *f*
אֲמָנָה בֵּינְלְאֻמִּית — convention internationale
אָמְנָה תה״פ — assurément, effectivement
בְּאָמְנָה — en vérité, vraiment
° אָמְנָה (—) נ — tutelle *f*, garde (d'un enfant) *f*
אַמְנוּן (41) ז דג — tristramelle *f*
אַמְנוֹן־וְתָמָר (—) ז צמח — pensée (fleur) *f*
אָמְנוּת או אֳמָנוּת (46) נ — art *m*
אֻמָּנוּת (46) נ — métier *m*, profession *f*, artisanat *m*
אָמְנוּתִי או אֳמָנוּתִי, ־תִית ת — artistique
אָמָּנִית או אֳמָנִית (17) נ — artiste *f*
אָמְנָם תה״פ — à la vérité, en vérité, sans doute
אָמְנָם? תה״פ — vraiment?
הַאָמְנָם? — est-ce que vraiment?
אַמְנָעָה (222) נ צבא — entrave *f*, interdiction *f*
אֵשׁ־אַמְנָעָה נ — tir *m* d'interdiction
אֶמַנְצִיפַּצְיָה (—) נ — émancipation *f*
אַמְפִיבִּי, ־בִית ת — amphibie
רֶכֶב אַמְפִיבִּי — véhicule *m* amphibie
אֶמְפִּירִי, ־רִית ת — empirique
אַמְפִיתֵאַטְרוֹן (ר׳ ־נים) ז — amphithéâtre *m*
אַמְפֶּר (ר׳ ־רים) ז חשמל — ampère *m*
אַמְפֶּרְמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז חשמל — ampèremètre *m*
1. אָמֵץ (315) פ״ע — être fort, être courageux
חֲזַק וֶאֱמָץ! — bon courage!
|| פ״י אָמֵץ אֶת־לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter
|| אִמֵּץ (432) פ״י (חיזק) — fortifier, renforcer
אִמֵּץ אֶת־לְבָבוֹ — s'obstiner, s'entêter
אִמֵּץ אֶת־הַמַּחְשָׁבָה — se creuser la cervelle
אִמֵּץ יְדֵי־פ׳ — encourager qn
עֲבוֹדָה מְאַמֶּצֶת — travail acharné
|| (ילד) — adopter
|| הִתְאַמֵּץ (466) פ״ע — s'efforcer, faire un effort
° (התמרד) — se révolter
|| הֶאֱמִיץ (500) פ״ע — se fortifier
פ״י הֶאֱמִיץ אֶל־לִבּוֹ — serrer sur son cœur
2. אִמֵּץ (432) פ״י (סגר) — fermer
אִמֵּץ עֵינָיו — fermer les yeux
|| הִתְאַמֵּץ (466) פ״ע — se fermer
אָמֹץ, אֲמֻצָּה ת — gris
אֹמֶץ (186, בלי ר׳) ז — force *f*, énergie *f*, courage *m*
אֹמֶץ־לֵב או ־רוּחַ — courage *m*, vaillance *f*
בְּאֹמֶץ — courageusement, vaillamment
אַמְצָאָה (222) נ — invention *f*
אֻמְצָה (207) נ — tranche (de viande) *f*, bifteck *m*
|| (מרק בשר) — bouillon *m*
אֶמְצַע (63) ז — milieu *m*
בָּאֶמְצַע — au milieu
בהש יָדוֹ בָּאֶמְצַע — il est mêlé à cette affaire
הָלַךְ בָּאֶמְצַע — suivre le juste milieu
אֶמְצָעוּת (46, בלי ר׳) נ — milieu *m*, entremise *f*
בְּאֶמְצָעוּת־ — par l'intermédiaire de, au moyen de, grâce à
אֶמְצָעִי (ר׳ ־עִים) ז — moyen *m*
כָּל־הָאֶמְצָעִים כְּשֵׁרִים בְּעֵינָיו — tous les moyens lui sont bons
אָחַז או נָקַט אֶמְצָעִים — prendre des mesures
אֶמְצְעֵי־זְהִירוּת ז״ר — mesures *fpl* de précaution
אֶמְצְעֵי־הַתִּקְשֹׁרֶת — les médias *mpl*
אֶמְצְעֵי־תַשְׁלוּם ז״ר — moyens de paiement
הַמַּטָּרָה מְקַדֶּשֶׁת אֶת־הָאֶמְצָעִים — la fin justifie les moyens
|| אֶמְצָעִים ז״ר — moyens *mpl*, ressources *fpl*
בַּעַל־אֶמְצָעִים — homme riche *ou* fortuné
מְחֻסַּר־אֶמְצָעִים — dépourvu de ressources
אֶמְצָעִי, ־עִית ת — moyen, intermédiaire
הַדֶּרֶךְ הָאֶמְצָעִית — le juste milieu

אַנְטִיקְוָר (ר׳ ־רים) ז — antiquaire *m*, bouquiniste *m*
אַנְטִיקְוָרְיוֹן (ר׳ ־נים) ז — antiquariat *m*, commerce *m* d'antiquités
אַנְטִישֵׁמִי, ־מִית ת — antisémite
אַנְטִישֵׁמִיּוּת (48, בלי ר׳) נ — antisémitisme *m*
אַנְטִיתֵזָה (ר׳ ־זות) נ — antithèse *f*
אַנְטִלְיָה (—) ש״פ נ גאוגר — les Antilles *fpl*
אַנְטֶנָּה (ר׳ ־נות) נ — antenne *f*
אֲנִי כ״ג — je, moi
בִּלְשׁוֹן־אֲנִי — à la première personne
אֲנִי מַאֲמִין — credo
אֲנִי תְּפִלָּה שֶׁ־ — je fais des voeux pour que
אֲנִי תִקְוָה — j'espère, j'ai bon espoir
‖ אֲנִי (—) ז — moi *m*
פֻּלְחַן־הָאֲנִי ז — le culte du moi, l'égotisme *m*
אֳנִי (—) נ — flotte *f*, convoi (de navires) *m*
אֳנִי (199, בלי ר׳) ז — deuil *m*, misère *f*
אֳנִיָּה (202) נ — bateau *m*, navire *m*
אֳנִיַּת־מַשָּׂא — cargo *m*
אֳנִיַּת־מִפְרָשׂ — bateau à voile
אֳנִיַּת־נוֹסְעִים — paquebot *m*
אֳנִיַּת־קִיטוֹר — bateau à vapeur
‖ צבא אֳנִיַּת־דֶּגֶל — vaisseau-amiral *m*
אֳנִיַּת־מַשְׁחִית — destroyer *m*
אֳנִיַּת־סִיּוּר — croiseur *m*
אֳנִיַּת־שִׁרְיוֹן — cuirassé *m*
אֲנִיָּה (—) נ — lamentation *f*
תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה — pleurs et lamentations
אַנִילִין (—) ז כימ — aniline *f*
אָנִין, אֲנִינָה ת — délicat, fin
אֲנִין־הַדַּעַת — délicat, sensible, raffiné
אֲנִין־הַטַּעַם — d'un goût raffiné, gourmet
אֲנִינוּת (48, בלי ר׳) נ — deuil *m*, désolation *f*
‖ אֲנִינוּת־הַדַּעַת — délicatesse *f*, sensibilité *f*
אֲנִינוּת־נֶפֶשׁ — délicatesse *f* de l'âme
אֲנִיֶּנֶת (259) נ — petit navire, embarcation *f*
אֲנִיסוֹן (—) ז צמח — anis *m*
אָנִיץ (10) ז — faisceau *m*, paquet *m*
אֲנִיצֵי־פִשְׁתָּן — faisceaux de tiges de lin, mèches *fpl* d'étoupe
אֲנָךְ (97) ז — fil *m* à plomb, sonde *f*
‖ מתמט — perpendiculaire *f*, verticale *f*
הוֹרִיד אֲנָךְ — abaisser une perpendiculaire
אֲנָךְ (—) ז — onyx *m*
אִנֵּךְ (432) פ״י — dresser verticalement
אֲנָכִי, ־כִית ת — vertical
אָנֹכִי כ״ג — je, moi
אָנֹכִיּוּת (48, בלי ר׳) נ — égoïsme *m*
אָנֹכִיִּי, ־כִיִּית ת — égoïste
אֲנַכְרוֹנִיסְטִי, ־טִית ת — anachronique
אֲנָלִיזָה (ר׳ ־זות) נ — analyse *f*
אֲנָלִיטִי, ־טִית ת — analytique
מתמט הַנְדָּסָה אֲנָלִיטִית — géométrie analytique
אֲנֵמִי, ־מִית ת רפא — anémique
אֲנֵמִיָּה (—) נ רפא — anémie *f*
1. אָנַן (317 נ, עת׳ יֶאֱנַן) פ״ע — être en deuil
‖ הִתְאוֹנֵן (487 נ) פ״ע — se lamenter, se plaindre
2. אָנַן (317 נ) — se masturber
אֲנַן כ״ג ארמית — nous
אֲנַן סָהֲדֵי — nous sommes témoins
אֲנָנָס (ר׳ ־סים) ז צמח — ananas *m*
אָנַס (318) פ״י — forcer, obliger, contraindre
אָנַס עַצְמוֹ מִן־ — se priver de, s'abstenir de
אֵין אוֹנֵס — sans contrainte, à volonté
‖ (אישה) — violer
‖ נֶאֱנַס (392) פ״ע — être contraint *ou* forcé
‖ (אישה) — être violée
‖ אִנֵּס (432) פ״י — faire violence à, contraindre
‖ (אישה) — violer
אֹנֶס (190) ז — contrainte *f*, force majeure
בְּאֹנֶס או מֵאֹנֶס — par contrainte, malgré soi
נְחִיתַת־אֹנֶס נ — atterissage forcé
‖ (של־אישה) — viol *m*
אַנָּס (90) ז — homme violent, gangster *m*
‖ (של־אישה) — agresseur (d'une femme) *m*
אָנַף (317, עת׳ יֶאֱנַף) פ״ע — s'irriter, être en colère
‖ הִתְאַנֵּף (466) פ״ע — se mettre en colère
אֶנֶף (174, בלי ר׳) ז — colère *f*, courroux *m*
אֲנָפָה (217) נ עוף — héron *m*
אִנְפּוּף (41) ז — nasillement *m*, nasalisation *f*
אַנְפּוּרְיָה (—) נ — mercerie *f*
כְּלֵי־אַנְפּוּרְיָה ז״ר — articles *mpl* de mercerie

אַנְאוֹרְגָּנִי, ־נִית ת	inorganique
כִּימְיָה אַנְאוֹרְגָּנִית	chimie minérale
אַנְאַלְפַבֵּיתִי, ־תִית ת	analphabète
אַנְאַלְפַבֵּיתִיּוּת (—) נ	analphabétisme *m*
אַנְגּוֹרָה (—) נ זואול	angora (chat) *m*
אַנְגִּינָה (201) נ רפא	angine *f*
אַנְגְּלִי, ־לִיָּה (ר׳ ־לִים, ־לִיּוֹת) ש	Anglais *n*
‖ אַנְגְּלִי, ־לִית ת	anglais
דִּבֵּר אַנְגְּלִית	parler anglais
אַנְגְּלִיָּה ש״פ נ (ארץ)	l'Angleterre *f*
אַנְגְּלִיקָנִי, ־נִית ת	anglican
אַנְגַּרְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	corvée *f*, réquisition *f*
אֲנָגְרָמָה (ר׳ ־מוֹת) נ	anagramme *f*
אֶנְדּוֹקְרִינוֹלוֹגְיָה (—) נ רפא	endocrinologie *f*
אֶנְדֶּמִי, ־מִית ת רפא	endémique
אַנְדַּנְטֶה תה״פ מוס	andante, modérément
‖ אַנְדַּנְטֶה (—) ז מוס	andante *m*
אַנְדְּרוֹגִינוֹס (ר׳ ־סִים) ז	androgyne *m*
אַנְדַּרְטָה (206) נ	statue *f*, monument *m*
אַנְדְּרָלָמוּסְיָה (202) נ	anarchie *f*, désordre *m*
1. אָנָה (341, עת׳ יֶאֱנֶה) פ״ע (אבל)	être en deuil
2. אִנָּה (453) פ״י (רימה)	tromper, escroquer
3. אִנָּה (453) פ״י (זימן)	causer, occasionner
לֹא יְאֻנֶּה לוֹ כָּל־רָע	il ne lui arrivera aucun mal
אָנָה? תה״פ	où?
‖ עַד־אָנָה?	jusqu'à quand?
אָנֶה וָאָנָה תה״פ	çà et là, dans tous les sens
אָנָּה ← אָנָּא	
אֻנָּה (208) נ	lobe *m*
אָנוּ כ״ג	nous
אָנוֹד (—) ז חשמל	anode *f*
אִנּוּךְ (—) ז	soudure *f*
אָנוֹמַלְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	anomalie *f*
אָנוֹנָה (201) נ צמח	anone *f*
אַנּוֹנָה (201) נ	annuité *f*, pension *f*
אָנוֹנִימִי, ־מִית ת	anonyme
אָנוֹנִימִיּוּת (—) נ	anonymat *m*
אָנוּס, אֲנוּסָה ת	forcé, contraint
צְחוֹק אָנוּס	rire forcé
‖ היסט הָאֲנוּסִים ז״ר (בספרד)	les Marranes *mpl*
אִנּוּס (41) ז	contrainte *f*, violence *f*
‖ (שֶׁל־נָשִׁים)	viol *m*
אָנוֹפֶלֶס (—) ז חרק	anophèle (moustique) *m*
אָנוֹרְמָלִי, ־לִית ת	anormal
אָנוּשׁ, אֲנוּשָׁה ת	désespéré, grave, mortel
חוֹלֶה אָנוּשׁ	gravement malade
מַכָּה אֲנוּשָׁה	blessure mortelle
‖ אֲנוּשׁוֹת תה״פ	mortellement
אֱנוֹשׁ (—) ז	homme *m*
בֶּן־אֱנוֹשׁ ז	être humain
יַחֲסֵי־אֱנוֹשׁ ז״ר	relations humaines
אִנּוּשׁ (—) ז	anthropomorphisme *m*
אֱנוֹשׁוּת (—) נ	humanité *f*
אֱנוֹשִׁי, ־שִׁית ת	humain
הַמִּין הָאֱנוֹשִׁי	le genre humain
יַחַס אֱנוֹשִׁי	traitement humain
מַאֲמָץ אַל־אֱנוֹשִׁי	effort inhumain
אֱנוֹשִׁיּוּת (—) נ	attitude humaine, humanitarisme *m*
אֶנְזִים (ר׳ ־מִים) ז כימ	enzyme *m*
[אנח] נֶאֱנַח (308) פ״ע	soupirer, gémir
‖ הִתְאַנֵּחַ (477) פ״ע	soupirer
אֲנָחָה (217) נ	soupir *m*, gémissement *m*
אַנְחַת־רְוָחָה	soupir de soulagement
עָזַב אֶת־פ׳ לַאֲנָחוֹת	laisser qn tomber
הוֹצִיא אֲנָחָה	pousser un soupir
אֲנַחְנוּ כ״ג	nous
אַנְטַארְקְטִי, ־טִית ת גאוגר	antarctique
אֶנְטוֹמוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז	entomologiste *m*
אֲנָטוֹמִי, ־מִית ת	anatomique
אֲנָטוֹמְיָה (—) נ	anatomie *f*
אַנְטִיבְּיוֹטִי, ־טִית ת	antibiotique
אַנְטִיבְּיוֹטִיקָה (—) נ	antibiotique *m*
אַנְטִילוֹגָרִיתְמוּס (ר׳ ־סִים) ז	antilogarithme *m*
אַנְטִילְיָה (ר׳ ־לִיּוֹת) נ	noria *f*
אַנְטִימוֹן (—) ז כימ	antimoine *m*
אַנְטִינוֹמְיָה (—) נ	antinomie *f*
אַנְטִיסֶפְּטִי, ־טִית ת רפא	antiseptique
אַנְטִיפּוֹד (ר׳ ־דִים) ז	antipode *m*
אַנְטִיפָּתִי, ־תִית ת	antipathique
אַנְטִיפַּתְיָה (—) נ	antipathie *f*
אַנְטִיקָה (201) ר (כלי ישן נושן)	antiquité *f*

אֲסִיפָה (201, בלי ר׳) נ récolte *f*
‖ בהש (פטירה) décès *m*
אָסִיר, אֲסִירָה ת prisonnier, captif
‖ בהש אֲסִיר־תּוֹדָה reconnaissant
אֲסִיר־תַּאֲוָה animé d'un désir ardent
אֲסִיר־תִּקְוָה plein d'espoir
‖ היסט אֲסִירֵי־צִיּוֹן les martyrs *mpl* du sionisme
אָסִיר (1) ז prisonnier *m*
אֲסִירָה (201) נ emprisonnement *m*
אַסְיָתִי, ־תִית ת גאוגר asiatique
אַסְכּוֹלָה (201) נ école (idéologique) *f*, doctrine *f*
אֶסְכָטוֹלוֹגִי, ־גִית ת eschatologique
אֶסְכָטוֹלוֹגְיָה (—) נ eschatologie *f*
אַסְכָּלָה (222) נ gril *m*
אַסְכָּרָה (—) נ רפא diphtérie *f*
אֵסֶל (181) ז palanche *f*, tige (de porteur) *f*
אִסְלָאם (—) ז דת Islam *m*
אַסְלָה (236) נ chaise percée, siège *m* de W.-C.
אִסְלֵם (458) פ״י convertir à l'Islam
‖ הִתְאַסְלֵם (494) פ״ע se convertir à l'Islam
אָסָם (107) ז grenier *m*, entrepôt *m*, magasin *m*
אֹסֶם (186, בלי ר׳) ז abondance *f*
אָסַם (318) פ״י engranger, emmagasiner
‖ אִסֵּם (432) פ״י emmagasiner
אַסְמָכָה (201) נ référence *f*
אַסְמַכְתָּה (ר׳ ־תָּאוֹת) נ référence *f*
‖ משפט assurance (sans engagement formel) *f*
אָסַף (318) פ״י (לקט) rassembler, ramasser, réunir
אָסַף כֶּסֶף ramasser de l'argent
אָסַף בולים collectionner des timbres
אָסַף חֹמֶר לְמֶחְקָר réunir des matériaux pour une étude
‖ חקלאות récolter
‖ צבא servir d'arrière-garde à
‖ (הקהיל) rassembler
‖ (נתן מקלט) recueillir
‖ ° (הסיר) enlever, retirer
אֱסֹף יָדְךָ! retire ta main!, arrête-toi!
אָסַף נֶפֶשׁ־פ׳ tuer, détruire
אָסַף אֶת־פ׳ מִצָּרַעְתּוֹ guérir qn de la lèpre
‖ נֶאֱסַף (392) פ״ע être ramassé, être cueilli
‖ (התקהל) se rassembler, se grouper
נֶאֱסַף עַל־פ׳ s'assembler contre qn
‖ ° (נעלם) disparaître, se retirer, cesser
נֶאֶסְפָה הַשִּׂמְחָה la joie a cessé
נֶאֱסַף אֶל־אֲבוֹתָיו או אֶל־עַמָּיו rejoindre ses ancêtres, décéder
נֶאֱסַף מִצָּרַעְתּוֹ être guéri de la lèpre
‖ אִסֵּף (432) פ״י (לקט) ramasser, réunir
‖ (הכניס לביתו) recueillir
‖ הִתְאַסֵּף (466) פ״ע s'amasser, s'entasser
‖ (התקהל) se rassembler, se réunir
אֹסֶף (187, ר׳ אֳסָפִים) ז collection *f*
אֲסֵפָה (229) נ assemblée *f*, réunion *f*
אֲסֵפָה כְּלָלִית assemblée générale
אֲסֵפָה מְכוֹנֶנֶת assemblée constituante
אֲסֵפַת־הַנִּבְחָרִים la chambre des députés
אֲסֵפַת־עָם réunion publique
אֲסֻפָּה (ר׳ ־פּוֹת) נ (קבוצה) groupe *m*
° בַּעֲלֵי־אֲסֻפּוֹת ז״ר les docteurs *mpl*
‖ (קובץ־מאמרים) compilation *f*, recueil *m*
אַסְפּוּג (21) ז crêpe (pâtisserie) *f*, beignet *m*
אַסְפּוֹרְט וכו׳ ← סְפּוֹרְט וכו׳
אַסְפִּירִין (—) ז רפא aspirine *f*
אַסְפִּירְנָה (ר׳ ־נוֹת) נ דג brochet *m*
אַסְפַלְט (—) ז asphalte *m*
כְּבִישׁ־אַסְפַלְט ז route asphaltée
אִסְפְּלָנִית (17) נ רפא pansement *m*, emplâtre *m*
אַסְפָּמְיָה ש״פ נ (ארץ) l'Espagne *f*
רוֹאֶה חֲלוֹם בְּאַסְפָּמְיָה bâtir des châteaux en Espagne
אַסְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש collectionneur *n*
אַסְפָנוּת (—) נ habitude *f* de collectionner
אֲסַפְסוּף (—) ז populace *f*, racaille *f*, pègre *f*
אֲסַפְסוּפִי, ־פִית ת populacier
אַסְפֶּסֶת (—) נ צמח luzerne *f*
אַסְפָּקָה (222, בלי ר׳) נ approvisionnement *m*
צבא חֵיל־אַסְפָּקָה ז intendance *f*
תּוֹרַת־אַסְפָּקָה נ logistique *f*
אַסְפַּקְלָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז espion *m*
אַסְפַּקְלַרְיָה (202) miroir *m*
‖ בהש אַסְפַּקְלַרְיָה מְאִירָה clarté transparente

אַנְפִּילָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ	pantoufle *f*
אַנְפִּין (—) ז״ר ארמית	face *f*, visage *m*
אַנְפִּין קַדִּישִׁין	les saints visages (les anges)
רַב־אַנְפִּין	vaste, de grande envergure
זְעֵיר־אַנְפִּין ← זְעֵיר	
אַנָפִית (17) נ עוף	butor *m*
אִנְפֵּף (458) פ״י	nasiller, nasaliser
אַנְפְּפָנִי, ־נִית ת	nasillard
אֶנְצִיקְלוֹפֶּדִי, ־דִית ת	encyclopédique
אֶנְצִיקְלוֹפֶּדְיָה (ר׳ ־דְיוֹת) נ	encyclopédie *f*
אֶנְצִיקְלִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ דת	encyclique *f*
אָנַק (317) פ״ע	soupirer, gémir
‖ נֶאֱנַק (392) פ״ע	soupirer, gémir
נֶאֱנַק דֹּם	gémir silencieusement
‖ הִתְאַנֵּק (466) פ״ע	éclater en gémissements
אֶנֶק (181, בלי ר׳) ז	gémissements *mpl*
אָנֶקְדּוֹטָה (ר׳ ־טוֹת) נ	anecdote *f*
אָנֶקְדּוֹטִי, ־טִית ת	anecdotique
1. אֲנָקָה (218) נ (אנחה)	gémissement *m*, soupir *m*
2. אֲנָקָה (217) נ זוחל	varan *m*
אַנְקוֹל (21) ז	croc *m*, crochet *m*
אַנְקוֹלִית (17) נ	petit crochet
אַנְקוֹר (21) ז עוף	moineau *m*, passereau *m*
אֶנֶרְגֶּטִיקָה (—) נ פיס	énergétique *f*
אֶנֶרְגִּיָּה (—) נ פיס	énergie *f*
אֶנֶרְגִּיָּה גַּרְעִינִית	énergie nucléaire
אֲנַרְכִי, ־כִית ת	anarchique
אֲנַרְכְיָה (—) נ	anarchie *f*
אֲנַרְכִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	anarchiste *m*
1. [אנשׁ] נֶאֱנַשׁ (392) פ״ע (חלה)	tomber gravement malade
‖ הִתְאַנֵּשׁ (466) פ״ע	s'aggraver, empirer
2. אִנֵּשׁ (432) פ״י (ייחס תכונות אנוש)	personnifier
‖ הֶאֱנִישׁ (500) פ״י	personnifier
אֱנָשׁ (ר׳ אֱנָשֵׁי) ז ארמית	homme *m*
הַיְנוּ דְּאָמְרֵי אֱנָשֵׁי	comme disent les gens
אַנְשׁוֹבִי (ר׳ ־בִים) ז רג	anchois *m*
אֲנָשִׁים ← אִישׁ	
אַנְתּוֹלוֹגְיָה (—) נ	anthologie *f*
אַנְתְּרוֹפּוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז	anthropologue *m*
אַנְתְּרוֹפּוֹלוֹגִי, ־גִית ת	anthropologique
אַנְתְּרוֹפּוֹלוֹגְיָה (—) נ	anthropologie *f*
אַנְתְּרוֹפּוֹמֶטְרִיָּה (—) נ	anthropométrie *f*
אַסְדָּה (237, ר׳ אֲסָדוֹת) נ	radeau *m*
אַסְוָאָה (222) נ	camouflage *m*
אָסוּךְ (28) ז (כד)	cruche *f*
‖ (לסיכת מכונות)	burette *f*
אָסוּם, אֲסוּמָה ת	abondant, fertile
אָסוּם (—) ז	emmaganisage *m*, ensilage *m*
אָסוֹן (28, ר׳ אֲסוֹנוֹת) ז	malheur *m*, catastrophe *f*
אֲסוֹנוֹת־דְּרָכִים	accidents *mpl* de la route
אִסּוּף (—) ז	rassemblement *m*, groupement *m*, action *f* de collectionner
אֲסוּפִי, ־פִית (ר׳ ־פִים, ־פִיּוֹת) ש	enfant trouvé
אָסוּר, אֲסוּרָה ת (קשור)	lié, attaché, enchaîné
‖ (כלוא)	emprisonné, prisonnier, détenu
בֵּית־אֲסוּרִים ז	prison *f*
‖ (שאין רשות לעשותו)	défendu, interdit
אָסוּר לְעַשֵּׁן	défense *f* de fumer
דת מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים	aliments prohibés
אֵסוּר (40) ז	lien *m*, chaîne *f*
אִסּוּר (41) ז	défense *f*, interdiction *f*
אָסוּתָא (—) נ ארמית	santé *f*
‖ אָסוּתָא! מ״ק (ברכה למתעטש)!	à vos souhaits!
אִסְטְנִיס (ר׳ ־סִים) ז	homme délicat *ou* raffiné
אִסְטְנִיסוּת (48) נ	délicatesse *f*, santé *f* fragile
אַסְטְרוֹאִיד (ר׳ ־דִים) ז אסטר	astéroïde *m*
אַסְטְרוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז	astrologue *m*
אַסְטְרוֹלוֹגְיָה (—) נ	astrologie *f*
אַסְטְרוֹנָאוּט (ר׳ ־טִים) ז	astronaute *m*
אַסְטְרוֹנָאוּטִיקָה (—) נ	astronautique *f*
אַסְטְרוֹנוֹמִי, ־מִית ת	astronomique
מִסְפָּרִים אַסְטְרוֹנוֹמִיִּים	nombres astronomiques
אִסְטְרָטֵגִי וכו׳ ← סְטְרָטֵגִי וכו׳	
אַסְיָה ש״פ נ (יבשת)	l'Asie *f*
אַסְיָה הַקְּטַנָּה	l'Asie Mineure
אֲסִימוֹן (ר׳ ־נִים) ז	jeton *m*
אֲסִימֶטְרִי, ־רִית ת	asymétrique
אֲסִימֶטְרִיָּה (—) נ	asymétrie *f*
אַסִּיסְטֶנְט, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טִיּוֹת) ש	assistant *n*
אָסִיף (—) ז	récolte *f*
חַג־הָאָסִיף ז	la fête de la Récolte *(Soukkoth)*

אָפוּן ← אֲפוּנָה
אַפּוֹן (21) ז — petit nez
אָפּוּן (—) ז — supplice *m* de la roue
אֲפוּנְדָּה (235) נ — ceinture *f*, bourse (portée à la ceinture) *f*
אֲפוּנָה (201, בלי ר') נ או אָפוּן (10) ז צמח — pois *m*
אֲפוּנָה רֵיחָנִית — pois de senteur
אֶפּוֹס (ר' ־סִים) ז — épopée *f*
אִפּוּס (—) ז (שלילה) — négation *f*, annulation *f*
|| טכנ — mise (d'un appareil) *f* au point zéro
אָפוּץ, אֲפוּצָה ת — dense
אָפוֹר (21) ז — grisaille *f*
אִפּוּר (—) ז — maquillage *m*
אַפּוֹתֵקָאִי, ־אִית ת — hypothécaire
אָפַז (317, עת' יֶאֱפַז) פ"ע — sautiller
אוֹפְזִים קוֹפְזִים — sautant et bondissant
אַפְטָרָה (222) נ — épilogue *m*
אֹפִי (199) ז — caractère *m*
בַּעַל־אֹפִי — qui a du caractère
חֲסַר־אֹפִי — sans caractère, sans personnalité
תּוֹרַת־הָאֹפִי נ — la caractérologie *f*
אַפִּי, ־פִּית ת — nasal
אֶפִּי, ־פִּית ת — épique
אֶפִּידְיָסְקוֹפּ (ר' ־פִּים) נ — lanterne *f* magique
אֶפִּידֶמְיָה (ר' ־יוֹת) נ רפא — épidémie *f*
אֲפִיָּה (202, בלי ר') נ — cuisson (au four) *f*
אִפְיוּן (41, בלי ר') ז — caractérisation *f*, caractéristique *f*
אֶפִּיזוֹדָה (ר' ־דוֹת) נ — épisode *m*
אֶפִּיטְרוֹפּוֹס או אַפּוֹטְרוֹפּוֹס (ר' ־פְּסִים) ז — tuteur *m*, patron *m*
|| (על־רכוש) — administrateur *m*, syndic *m*
אֶפִּיטְרוֹפְּסוּת או אַפּוֹטְרוֹפְּסוּת (45) נ — tutelle *f*
אֶפִּיטְרוֹפְּסִי או אַפּוֹטְרוֹפְּסִי, ־סִית ת — de tuteur
אֶפִּיטְרוֹפְּסִית או אַפּוֹטְרוֹפְּסִית (17) נ — tutrice *f*, patronnesse *f*
אָפִיל, אֲפִילָה ת — tardif, qui mûrit tard
אִפְיֵן (458 נ) פ"י — caractériser
|| הִתְאַפְיֵן (490 נ) פ"ע — se caractériser, être caractérisé
אָפְיָנִי, ־נִית ת — caractéristique

אֲפִיסָה (201, בלי ר') נ — anéantissement *m*
אֲפִיסַת־כֹּחוֹת — épuisement *m* des forces
אֲפִיסוּת (45) נ — manque *m*, épuisement *m*
אֲפִיפָה (201) נ — encerclement *m*
אַפִּיפְיוֹר (ר' ־רִים) ז — pape *m*
אַפִּיפְיוֹרוּת (—) נ — papauté *f*
אֲפִיפִית (17) נ — gaufre (pâtisserie) *f*, gaufrette *f*
אָפִיץ, אֲפִיצָה ת — aigre
אָפִיק (10) ז (של־נחל) — lit (d'une rivière) *m*
|| בהש (מסלול) — voie *f*, canal *m*, route *f*
אֲפִיקוֹמָן (—) ז (קינוח־סעודה) — dessert *m*
|| דת (בסדר של־פסח) — *afiqomân* (pain azyme consommé en fin de repas) *m*
אֶפִּיקוֹרוֹס (ר' ־רְסִים) ז — épicurien *m*, mécréant *m*
אֶפִּיקוֹרְסוּת (—) נ — hérésie *f*, hétérodoxie *f*
אֶפִּיקוֹרְסִי, ־סִית ת — hérétique, hétérodoxe
דֵּעָה אֶפִּיקוֹרְסִית — opinion *f* non-conformiste
אֹפֶל (186, בלי ר') ז — ténèbres *fpl*, obscurité *f*
יִקָּחֵהוּ אֹפֶל! — que le diable l'emporte!
אָפַל (315) פ"ע — être obscur, être sombre
|| אִפֵּל (432) פ"י — obscurcir, assombrir
|| הֶאֱפִיל (500) פ"ע — devenir obscur, s'obscurcir
הֶאֱפִיל עַל־ — mettre dans l'ombre, couvrir
|| הֶאֱפִיל פ"י — obscurcir, camoufler (les lumières)
אָפֵל, אֲפֵלָה ת — obscur, sombre
אֲפֵל (119, בלי ר') ז — obscurité *f*
אֲפֵלָה (229) נ — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
אֲפִלּוּ מ"ח (אף) — même
|| (גם אם) — même si
אֲפִלּוּ הָכֵי ארמית — cependant, néanmoins
אַפְלוּל, אַפְלוּלָה ת — obscur, sombre
אַפְלוּלִי, ־לִית ת — obscur, sombre
אַפְלוּלִית (17, בלי ר') נ — crépuscule *m*, pénombre *f*
אֲפֵלוּת (48, בלי ר') נ — obscurité *f*
אַפְּלָטוֹן ש"פ ז — Platon *m*
אַפְּלָטוֹנִי, ־נִית ת — platonique
אַהֲבָה אַפְּלָטוֹנִית — amour *m* platonique
אַפְלָיָה (222) נ — discrimination *f*
אִפְלֵל (458) פ"י — obscurcir, assombrir
|| הִתְאַפְלֵל (490) פ"ע — s'obscurcir, s'assombrir

אַסְפָּרָגוֹס (ר׳ ־סים) ז צמח — asperge *f*
אַסְפַּרְגֵּל (ר׳ ־גְּלִים) ז צמח — coing *m*
אֶסְפֵּרַנְטוֹ (—) ז — espéranto *m*
אֶסְפְּרֵסוֹ (—) ז — café *m* express
אַסְקוּטְלָה (201) נ — plateau (de verre) *m*, tablette *f*
אַסְקֵטִי, ־טִית ת — ascétique
אַסְקִימוֹ (ר׳ ־אִים) ז — Eskimo *m*
אַסְקֻפָּה (208) נ — seuil *m*
|| בהש עָשָׂה פ׳ כְּאַסְקֻפָּה — faire litière de qn
אַסְקֻפָּה נִדְרֶסֶת או תַּחְתּוֹנָה — souffre-douleur *m*
אַסְקַרְיָה (206) נ — vergue *f*
אָסַר (318) פ״י (קשר) — lier, attacher
|| (רתם לעגלה) — atteler
|| (כלא) — enchaîner, emprisonner
|| (ציווה לא לעשות) — interdire, défendre
אָסַר עַל־פ׳ לְדַבֵּר — défendre à qn de parler
|| בהש אָסַר מִלְחָמָה — engager une guerre
|| נֶאֱסַר (392) פ״ע (נקשר) — être lié, être attaché
|| (נכלא) — être enchaîné, être emprisonné
|| (הוטל עליו איסור) — être interdit
|| אִסֵּר (432) פ״י — enchaîner, enprisonner
1. אִסָּר (90) ז (מטבע) — as (monnaie romaine) *m*
2. אִסָּר או אֱסָר (90) ז — interdiction *f*
אִסְרוּ־חַג (—) ז — lendemain *m* de fête
אֶסְתֵּטִי, ־טִית ת — esthétique
פְּגַם אֶסְתֵּטִי — faute *f* de goût
אֶסְתֵּטִיקָה (—) נ — esthétique *f*
אֶסְתֵּטִיקָן (97) ז — esthète *m*
אַסְתֵּר (123) ז צמח — aster *m*
אֶסְתֵּר ש״פ נ — Esther *f*
אִסְתְּרָא (—) ז ארמית — statère (monnaie ancienne) *m*
אַף מ״ח — même, aussi
אַף כִּי או אַף שֶׁ־ — même si
° אַף כִּי (לא כל שכן) — à plus forte raison
|| אַף עַל־גַּב שֶׁ־ או אַף עַל־פִּי שֶׁ־ — bien que, quoique
אַף עַל־פִּי־כֵן — néanmoins, tout de même
|| הַאַף אֵין זֹאת? — n'est-ce pas?
הַאַף אָמְנָם...? — est-ce que vraiment...?
אַף (53, בלי ר׳) ז (חוטם) — nez *m*
בהש גְּבַהּ־אַף — hautain, fier, dédaigneux
עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאַפְּכֶם — jusqu'a ce que vous en ayez la nausée
הוֹבִיל בָּאַף — mener par le bout du nez
תָּחַב אַפּוֹ בְּכָל־דָּבָר — fourrer son nez partout
|| ° (כעס) — colère *f*, rancune *f*
חָרָה או עָלָה אַפּוֹ — se mettre en colère, se fâcher
חֲרוֹן־אַף ז — accès *m* de colère, emportement *m*
הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ — retenir sa colère, patienter
כִּלָּה אַפּוֹ בְּ־ — déverser sa fureur sur
שָׁב אַפּוֹ מִן־ — apaiser son ressentiment contre
|| עַל־אַף־ — malgré
עַל־אַפּוֹ וְעַל־חֲמָתוֹ — malgré lui
|| אַפַּיִם (262) ז״ז (נחיריים) — narines *fpl*
בהש רוּחַ־אַפֵּינוּ נ — l'air de notre respiration (notre trésor vital)
|| (פנים) נָפַל אַפַּיִם אַרְצָה — tomber face à terre
בְּזֵעַת־אַפֶּיךָ — à la sueur de ton front
|| (כעס) — colère *f*, irritation *f*
אֶרֶךְ־אַפַּיִם — longanime, patient, tolérant
קְצַר־אַפַּיִם — impatient, intolérant
|| ° אַפַּיִם תה״פ — au double
מָנָה אַחַת אַפָּיִם — une portion double
אָפַד (319, עת׳ יֶאְפֹּד) פ״י — ceindre, revêtir
|| נֶאְפַּד (394) פ״ע — être ceint de, être revêtu de
|| אִפֵּד (432) פ״י — ceindre, envelopper
|| הֶאְפִּיד (501) פ״י — ceindre, couronner
אֲפֻדָּה (208) נ — gilet *m*, veste *f*, pull-over *m*
אַפֶּדֶן (176, בלי ר׳) ז — palais *m*, pavillon *m*
אָפָה (341) פ״י — cuire (au four)
|| נֶאֱפָה (409) פ״ע — être cuit
אֵפוֹא תה״פ — donc, par conséquent
מִי אֵפוֹא? — qui donc?
אֵפוֹד (40) ז (בגד) — mantelet *m*
|| (כלי־פולחן בימי־קדם) — statuette *f* magique
אַפּוֹטְרוֹפּוֹס וכו׳ ← אֶפִּיטְרוֹפּוֹס וכו׳
אָפוּי, אֲפוּיָה ת — cuit (au four)
אִפּוּי (23) ז — cuisson *f* (au four)
אִפּוּל (41, בלי ר׳) ז — obscurcissement *m*
|| בהש — voile *m*, black-out *m*
הֵטִיל אִפּוּל — garder le silence, jeter un voile

|| בהש (שגרתי) אָדָם אָפֹר — homme *m* sans relief
אֲפַר (97) ז — prairie *f*
אֲפֵר (119) ז — masque *m*, loup *m*, bandeau *m*
1. אִפֵּר (432) פ"י (הפך לאפר) — réduire en cendres
|| (הוציא את־האפר) — enlever la cendre de
אִפֵּר מִקְטַרְתּוֹ — curer sa pipe
|| הִתְאַפֵּר (466) פ"ע — se transformer en cendres
|| הֶאֱפִיר (500) פ"ע (נעשה אפור) — devenir gris
2. אִפֵּר (432) פ"י (צבע את־פניו) — maquiller
|| הִתְאַפֵּר (466) פ"ע — se maquiller
אַפָּר (90) ז — maquilleur *m*
אֶפְרוֹחַ (9) ז — poussin *m*, oiselet *m*
אֶפְרוֹחִית (17) נ — jeune oiselle *f*
אַפְרוּרִי, ־רִית ת — grisâtre
אַפְרוּרִית או אַפְרוּרִיּוּת (—) נ — grisaille *f*
אַפִּרְיוֹן (21) ז — chaise *f* à porteurs, baldaquin *m*
אַפִּרְיוֹן נְמַטֵּיהּ — rendons hommage
אַפְּרִיל (—) ז — avril *m*
אַפְרִיקָאִי, ־קָאִית (62) ש — Africain *n*
אַפְרִיקָה ש"פ נ (יבשת) — l'Afrique *f*
אַפְרִיקָנִי, ־נִית ת — africain
אַפַּרְכוֹס (21) ז — éparque *m*, gouverneur *m*
אַפַּרְכִיָּה (202) נ — éparchie *f*, province *f*
אֲפַרְכֶּסֶת (252) נ (משפך) — entonnoir *m*
עָשָׂה אָזְנוֹ כַּאֲפַרְכֶּסֶת — dresser l'oreille
|| אנטום (של־האוזן) — pavillon (de l'oreille) *m*
|| טכנ (של־טלפון) — écouteur *m*
אֲפַרְסְמוֹן (21) ז צמח — plaqueminier *m*, baumier *m*
|| (בושם) — baume *m*
|| (פרי) — kaki *m*
אֲפַרְסֵק (122) ז (עץ) — pêcher *m*
|| (פרי) — pêche *f*
אֲפַרְפַּר, ־פֶּרֶת (ר' ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת — grisâtre
אַפַּרְקְדָן תה"פ — couché sur le dos
אֶפְרָתִי (ר' ־תִים) ת (מבית־לחם) — de Bethléem
|| (מאפרים) — éphraïmite
|| בהש (אציל) — noble, distingué, éminent
אֶפֶשׁ (181, בלי ר') — volonté *f*, désir *m*
אִי אֶפְשִׁי בּוֹ — je n'en veux pas
אִפְשׁוּר (—) ז — action *f* de rendre possible
אֶפְשָׁר תה"פ — il se peut, il est possible

מָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת? — que peut-on faire?
אִי־אֶפְשָׁר — il est impossible
אִפְשֵׁר (458) פ"י — rendre possible
|| הִתְאַפְשֵׁר (490) פ"ע — devenir possible
אֶפְשָׁרוּת (46) נ — possibilité *f*
אֶפְשָׁרִי, ־רִית ת — possible
בִּלְתִּי־אֶפְשָׁרִי — impossible
אַפָּתִי, ־תִית ת — apathique
אַפָּתְיָה (—) נ — apathie *f*
אַפְתָּעָה (222) נ — surprise *f*
אֵץ תה"פ מוס — presto
אֶצְבַּע (65) נ (של־היד) — doigt *m*
אֵינוֹ נוֹקֵף אֶצְבַּע — il ne remue pas le petit doigt
|| (האצבע השנייה) — index *m*
|| (של־הרגל) — doigt (de pied) *m*, orteil *m*
עַל־רָאשֵׁי־אֶצְבָּעוֹת — sur la pointe des pieds
|| (מידה) — pouce *m*
אֶצְבְּעוֹן (30) ז — dé *m* à coudre
אֶצְבְּעוֹנִי, ־נִית ת — minuscule, tout petit
|| אֶצְבְּעוֹנִי ז — le Petit Poucet
|| אֶצְבְּעוֹנִית (17) נ צמח — digitale *f*
אַצָּה (208) נ צמח — algue *f*
אִצְוָה (207) נ — fournée *f*
אִצְטַבָּה (208) נ (ספסל) — banquette *f*
|| (מדף) — étagère *f*
אִצְטַגְנִין (1) ז — astrologue *m*
אִצְטַגְנִינוּת (—) נ — astrologie *f*
אִצְטַדְיוֹן (21) ז ספורט — stade *m*
אִצְטוֹמְכָה (206) נ — estomac *m*
אַצֶטוֹן (—) ז כימ — acétone *m*
אִצְטְוָנָה (212) נ — cylindre *m*
אִצְטְוָנִי, ־נִית ת — cylindrique
אַצֶטִילֶן (—) ז כימ — acétylène *m*
אִצְטְלָה (ר' ־לָאוֹת) נ — toge *f*
הוּא רָאוּי לְאִצְטְלָה זוֹ — il mérite cet honneur
אִצְטְלִית (17) נ — tunique *f*
אִצְטְרֻבָּל (95) ז צמח — pomme *f* de pin
|| (חרוט) — cône *m*
אִצְטְרֻבָּלִי, ־לִית ת — conique
אִצְטְרוֹלָב (ר' ־בִים) ז אסטר — astrolabe *m*
אִצְטַרְכִיָּה (—) נ — provisions *fpl*

[אפן] נֶאֱפַן (392 נ) פ"ע	être roué
‖ אִפֵּן (432 נ) פ"י	rouer
אֹפֶן (190) ז	manière *f*, façon *f*, mode *m*
בְּכָל־אֹפֶן	de toute façon, quoi qu'il en soit
בְּשׁוּם אֹפֶן	en aucune façon, à aucun prix
בְּאֹפֶן שֶׁ־	en sorte que, de telle façon que
בַּאֲפָנִים שׁוֹנִים	de différentes manières
‖ אָפְנַיִם (261) ז"ז	équilibre *m*
עַל־אָפְנָיו	comme il faut, correctement
דָּבָר דָּבוּר עַל־אָפְנָיו	parole dite à propos
אָפְנַאי (ר' ־נָאִים) ז	couturier *m*
אָפְנָאִית (ר' ־נָאִיּוֹת) נ	modiste *f*
אֶפֶנְדִּי (ר' ־דִים) ז	effendi (notable turc) *m*
אָפְנָה (207) נ	mode *f*
הָאָפְנָה הָאַחֲרוֹנָה	le dernier cri
יָצָא מִן־הָאָפְנָה	être passé de mode
אִפְנוּן (41) ז חשמל	modulation *f*
אִפְנוּן־תֶּדֶר	modulation de fréquence
אִפְנוּן־תְּנוּפָה	modulation d'amplitude
אַפְנָיָה (212) ז	renvoi *m*
אַפְנָן (ר' ־נָנִים) ז חשמל	modulateur *m*
אִפְנֵן (458 נ) פ"י	moduler
אַפַּנְתָּה (ר' ־תָּאוֹת) נ	empeigne (de souliers) *f*
אָפְנָתִי, ־תִית ת	à la mode
אָפֵס (315) פ"ע	disparaître, cesser, finir
אָפְסָה כָּל־תִּקְוָה	tout espoir est perdu
אָפְסוּ כֹּחוֹתָיו	être à bout de forces
‖ נֶאֱפַס (392) פ"ע	être réduit à néant
‖ אִפֵּס (432) פ"י	anéantir, réduire à néant
‖ (כיוון מכשיר)	mettre au point zéro
‖ הִתְאַפֵּס (466) פ"ע	s'anéantir, s'évanouir
‖ הֶאֱפִיס (500) פ"י	réduire à néant, annuler
אֶפֶס תה"פ	mais, toutefois, pourtant
אֶפֶס כִּי	bien que, quoique
אֶפֶס (163) ז	néant *m*, zéro *m*
כְּאַיִן וּכְאֶפֶס	sans importance, sans valeur
בְּאֶפֶס־	sans, à défaut de
בְּאֶפֶס־יָד	sans effort
בְּאֶפֶס־מַעֲשֶׂה	sans bouger, sans remuer
עַד־אֶפֶס־מָקוֹם	jusqu'à la dernière place
בהש אֶפֶס גָּמוּר או מֻחְלָט	nullité complète

אֶפֶס בֶּן־אֶפֶס	double zéro (homme sans valeur)
‖ מתמט (סיפרה)	zéro *m*
מִסְפָּר בֶּן־שְׁנֵי־אֲפָסִים	nombre *m* à deux zéros
‖ צבא שְׁעַת־הָאֶפֶס נ	l'heure *H*
‖ אַפְסִי (אַפְסְךָ וכו') מ"י	en dehors de moi
אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד	après moi le déluge
‖ אֲפָסַיִם (262) ז"ז	confins *mpl*, limites *fpl*
מֵאַפְסֵי־אָרֶץ	des confins de la terre
אֹפֶס (190) ז	cheville *f*
מֵי־אָפְסַיִם ז"ר	eau *f* qui va jusqu'à la cheville
אַפְסוּסִי, ־סִית ת	nul, insignifiant
אַפְסוּת או אַפְסִיּוּת (47, בלי ר') נ	nullité *f*, néant *m*
אַפְסִי, ־סִית ת	nul, insignifiant
אַפְסִיס (1) ז	abside *f*
אַפְסְנָאוּת (—) נ צבא	intendance *f*
אַפְסְנַאי (ר' ־נָאִים) ז צבא	intendant *m*
אַפְסָנוּת (—) נ	nihilisme *m*
אַפְסְנָיָה (—) נ צבא	approvisionnement *m*
אַפְסַנְתִּין (—) ז צמח	absinthe *f*
אַפְסָר (95) ז	longe *f*
אִפְסֵר (458) פ"י	attacher à la longe
אֶפַע (—) ז	néant *m*, nullité *f*
אֶפְעֶה (77) ז זואול	vipère *f*
אָפַף (318) פ"י	entourer, envelopper
‖ אוֹפֵף (455) פ"י	entourer, envelopper
אָפַץ (318) פ"י	serrer, ajuster
אָפָץ (107) ז צמח	noix *f* de galle
1. [אפק] הֶאֱפִיק (500) פ"י	mettre à l'horizontale
2. אָפַק (432) פ"י	retenir, refréner
‖ הִתְאַפֵּק (466) פ"ע	se retenir, se dominer
אֹפֶק (190) ז	horizon *m*
‖ בהש צַר־אֹפֶק	étroit d'esprit
רְחַב־אֹפֶק	large d'esprit
הִרְחִיב אֶת־הָאֹפֶק	élargir son horizon
אֶפֶקְטִיבִי, ־בִית ת	effectif
אָפְקִי, ־קִית ת	horizontal
אֵפֶר (181) ז	cendre *f*
אֵפֶר־מִקְלֶה	braise éteinte
בֵּית־אֵפֶר ז	cendrier *m*
‖ בהש (הבל) רוֹעֶה אֵפֶר	songe-creux *m*
אָפֹר, אֲפֹרָה ת	gris

אַקְרַאי (—) ז — hasard *m*, accident *m*
בְּאַקְרַאי או בְּדֶרֶךְ־אַקְרַאי — par hasard
אַקְרָאִי, ־אִית ת — accidentel, fortuit
אַקְרוֹבָּט (ר׳ ־טים) ז — acrobate *m*
אַקְרוֹבָּטִיקָה (—) נ — acrobatie *f*
אַקְרוֹסְטִיכוֹן (—) ז — acrostiche *m*
אַקָרִית (17) נ — sarcopte *m*
אֶרְאֵל (ר׳ אֶרְאֶלִּים) ז דת — archange *m*
אָרַב (318) פ״ע — faire le guet, s'embusquer
אֶרֶב (174) או אֹרֶב (187) ז — embuscade *f*, embûche *f*
אַרְבֶּה (—) ז חרק — sauterelles *fpl*
אַרְבָּה (206) נ — barque *f*, canot *m*, péniche *f*
אַרְבָּה (244, ר׳ אֲרָבוֹת 195) נ — va-et-vient *m*
אַרְבּוֹת־יָדַיִם — brassées (de nageur) *fpl*
אֲרֻבָּה (208) נ — cheminée *f*
מְנַקֵּה־אֲרֻבּוֹת ז — ramoneur *m*
|| (אשנב) — lucarne *f*
|| (מחבוא ליונים) — cache *f*
|| בהש אֲרֻבַּת־הָעַיִן — l'orbite *f* de l'oeil
אֲרֻבּוֹת־הַשָּׁמַיִם — les écluses *fpl* du ciel
אַרְבָּעָה (נ׳ אַרְבַּע) ש״מ — quatre
הוֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע — quadrupède
בְּאַרְבַּע עֵינַיִם — entre quatre yeux, en tête-à-tête
אַרְבַּעְתֵּנוּ (־תְּכֶם וכו׳) — nous quatre
|| אַרְבָּעָה־עָשָׂר (נ׳ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה) — quatorze
|| אַרְבָּעוֹת נ״ר — groupes *mpl* de quatre
צָעֲדוּ בְּאַרְבָּעוֹת — défiler en rang par quatre
|| אַרְבַּע־כַּנְפוֹת (—) נ — gilet *m* à franges (vêtement rituel)
אַרְבָּעוֹן (30) ז מתמט — tétraèdre *m*
אַרְבָּעִים (—) ש״מ — quarante
אַרְבַּעְתַּיִם תה״פ — au quadruple
אָרַג (318) פ״י — tisser
|| נֶאֱרַג (392) פ״ע — être tissé
|| אֵרֵג (437) פ״י — tisser
|| הִתְאָרֵג (473) פ״ע — se tisser
אֶרֶג (174) ז (אריגה) — texture *f*, tissage *m*
|| (אריג) — tissu *m*, étoffe *f*
|| (בוכייר) — navette *f*
|| בהש אֶרֶג־הַמְּאֹרָעוֹת — le fil des événements
אֶרְג (ר׳ ־גים) ז פיס — erg *m*

אַרְגּוֹן (—) ז כימ — argon *m*
אִרְגּוּן (41) ז — organisation *f*, mise *f* en oeuvre
|| (אגודה) אִרְגּוּן־נֹעַר — organisation de jeunesse
אַרְגָּוָן (97) ז — pourpre *f*
אִרְגּוּנִי, ־נִית ת — relatif à l'organisation
אַרְגְּוָנִי, ־נִית ת — pourpré, de pourpre
|| אַרְגְּוָנִית (17) נ — manteau *m* de pourpre
אַרְגָּז (95) ז — caisse *f*, coffre *m*
אַרְגָּזוֹן (30) ז — cageot *m*, petite caisse
אַרְגִּיעָה (—) ז — moment *m*, instant *m*
עַד־אַרְגִּיעָה — pour la durée d'un instant
אַרְגְּלִיָּה (236, בלי ר׳) נ — trousse *f* à outils
אַרְגָּמָן (104, בלי ר׳) ז — pourpre *f*
אַרְגְּמָנִי, ־נִית ת — pourpré, de pourpre
|| אַרְגְּמָנִית (17) נ (חילזון) — murex *m*
אַרְגְּמֶנֶת (—) נ רפא — érythème *m*
אִרְגֵּן (458 נ) פ״י — organiser
|| הִתְאַרְגֵּן (490 נ) פ״ע — s'organiser
אַרְגֶּנְטִינָה ש״פ נ (ארץ) — l'Argentine *f*
אַרְגֶּנְטִינִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Argentin *n*
|| אַרְגֶּנְטִינִי, ־נִית ת — argentin
אַרְגָּעָה (222) נ — accalmie *f*, répit *m*
צבא אוֹת־אַרְגָּעָה ז — signal *m* de fin d'alerte
אָרָד (107, בלי ר׳) ז — bronze *m*
אָרֹד, אֲרֻדָּה ת — bronzé, basané
אַרְדִּיכָל, אַרְדִּיכָלוּת ← אַדְרִיכָל, אַדְרִיכָלוּת
אָרָה (341) פ״י — cueillir, récolter
|| נֶאֱרָה (409) פ״ע — être cueilli
אֲרוּבָּה (201) נ — planche *f* à pain
אָרוּג (49) ז — tissage *m*
אֻרְוָה (208) נ — écurie *f*
אֵרוּחַ (44, בלי ר׳) ז — hébergement *m*
אֲרוּחָה (201) נ — repas *m*
אֲרוּחָה קַלָּה — collation *f*, casse-croûte *m*
אֲרוּחַת־בֹּקֶר — petit déjeuner
אֲרוּחַת־צָהֳרַיִם — déjeuner *m*
אֲרוּחַת־אַרְבַּע — goûter *m*
אֲרוּחַת־עֶרֶב — dîner *m*
אֲרוּחַת־לַיְלָה — souper *m*
אֵרוֹטִי, ־טִית ת — érotique
אֵרוֹטִיקָה (—) נ — érotisme *m*

אָצִיל (10) ז (קצה) — extrémité *f*, limite *f*
אָצִיל, אֲצִילָה ת — noble
אֲצִיל־נֶפֶשׁ — magnanime, généreux
|| כים גָּזִים אֲצִילִים — gaz *mpl* inertes
אַצִּיל (1) ז או אַצִּילָה (201) נ — aisselle *f*
אֲצִילָה (201, בלי ר׳) נ — prélèvement *m*, émanation *f*
אֲצִילַת־סַמְכֻיּוֹת — délégation *f* de pouvoirs
אֲצִילוּת (45, בלי ר׳) נ — noblesse *f*
אֲצִילוּת־נֶפֶשׁ — grandeur *f* d'âme, générosité *f*
הָאֲצִילוּת מְחַיֶּבֶת — noblesse oblige
|| (בקבלה) — émanation *f*
בהש עוֹלַם־הָאֲצִילוּת ז — le monde spirituel
אֲצִילִי, ־לִית ת — noble, aristocratique
אֲצִירָה (201, בלי ר׳) נ — accumulation *f*, stockage *m*
אֵצֶל (269) מ״י — à côté de, près de
|| (בבית־) — chez
בֹּא אֶצְלֵנוּ — viens chez nous
|| (ברשות־) — entre les mains de
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים יֵשׁ לִי אֶצְלְךָ — tu me dois dix sicles
אָצַל (318) פ״י (השרה) — prélever, impartir
אָצַל מֵרוּחוֹ עַל־פ׳ — faire participer qn à son inspiration
אָצַל סַמְכוּת — déléguer un pouvoir
|| (מנע) אָצַל דְ״מ מִפְ׳ — refuser qch à qn
|| נֶאֱצַל (392) פ״ע — être prélevé, émaner
|| אִצֵּל (432) פ״י — ennoblir
|| הִתְאַצֵּל (466) פ״ע — émaner, se répandre
|| הֶאֱצִיל (500) פ״י (השפיע) — répandre, diffuser
|| (העלה לדרגת־אציל) — anoblir
אֻצָּלָה (208, בלי ר׳) נ — noblesse *f*, aristocratie *f*
אָצָן (100) ז ספורט — sprinter *m*
אֶצְעָדָה (224) נ — bracelet *m*
אָצַץ (432) פ״י — presser, serrer, écraser
אָצַר (318) פ״י — accumuler, amasser, stocker
|| נֶאֱצַר (392) פ״ע — s'accumuler, s'amasser
|| אִצֵּר (432) פ״י — amasser, stocker
1. אֶקְדָּח (—) ז (אבן יקרה) — escarboucle *f*
2. אֶקְדָּח (89) ז (נשק) — pistolet *m*, révolver *m*
אֶקְדַּח תֻּפִּי — révolver à barillet
אֶקְדָּחָן (100) ז — manieur *m* de révolver
|| בהש (אלים) — gangster *m*, bandit *m*

אִקְדֵּם (458) פ״ע מוס — préluder
אֲקָדֶמַאי (ר׳ ־מָאִים) ז — universitaire *m*
אַקְדָּמָה (222) נ (פתיחה) — préface *f*, préambule *m*
|| מוס — prélude *m*
אַקְדָּמוּ (נסמ׳ ־מוּת) נ ארמית — introduction *f*
אַקְדָּמוּת־מִלִּין — entrée *f* en matière
אֲקָדֶמִי, ־מִית ת — académique, universitaire
תֹּאַר אֲקָדֶמִי — titre *m* universitaire
|| (עיוני) — théorique, abstrait
וִכּוּחַ אֲקָדֶמִי — discussion académique
אֲקָדֶמְיָה (ר׳ ־מִיּוֹת) נ — académie *f*
אֲקָדֶמִיּוּת (—) נ — caractère *ou* style *m* académique
אַקְדָּשָׁה (222) נ — dédicace *f*
אַקּוֹ (ר׳ אַקּוֹיים) ז זואול — bouquetin *m*
אֵקוֹלוֹגְיָה (—) נ — écologie *f*
אֵקוּמֶנִי, ־נִית ת — oecuménique
אַקּוֹן (40) ז — nasse *f*
אֲקוּסְטִי, ־טִית ת — acoustique
אֲקוּסְטִיקָה (—) נ — acoustique *f*
אַקּוֹרְדְּיוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס — accordéon *m*
אַקּוֹרְדְּיוֹנִיסְט (ר׳ ־טִים) ז מוס — accordéoniste *m*
אַקְוַרְיוּם (ר׳ ־מִים) ז — aquarium *m*
אַקְטוּאָלִי, ־לִית ת — actuel
אַקְטוּאָלִיּוּת (—) נ — actualité *f*
אַקְטוּאָר (ר׳ ־רִים) ז — actuaire *m*
אַקְטוּאָרִי, ־רִית ת — d'actuaire *m*
אַקְטִיבִי, ־בִית ת — actif
אַקְטִיבִיּוּת (—) נ — activité *f*, activisme *m*
אִקְלוּם (—) ז — acclimatation *f*
אַקְלִים (1) ז — climat *m*
אַקְלִימָאוּת (—) נ — climatologie *f*
אַקְלִימַאי (61) ז — climatologue *m*
אַקְלִימִי, ־מִית ת — climatique, climatérique
אִקְלֵם (458) פ״י — acclimater
|| הִתְאַקְלֵם (490) פ״ע — s'acclimater
אֶקְסְטָזָה (ר׳ ־זוֹת) נ — extase *f*
אֶקְסְטָטִי, ־טִית ת — extatique
אֶקְסְטֶנְסִיבִי, ־בִית ת — extensif
אֶקְסְפְּרֶס (—) ז — express (train *ou* lettre) *m*
אֶקְסְקְלוּסִיבִי, ־בִית ת — exclusif

אֲרִיכוּת (45, בלי ר׳) נ — longueur *f*
בַּאֲרִיכוּת — longuement
אֲרִיכוּת־לָשׁוֹן — prolixité *f*
אֲרִיכוּת־פָּנִים — patience *f*, longanimité *f*
אֲרִיכוּת־יָמִים — longue vie, longévité *f*
בהש לְאַחַר אֲרִיכוּת־יָמִים — après la mort
אֲרִינָמָל (ר׳ ־נְמָלִים) ז חרק — fourmilion *m*
אָרִיס (10) ז — métayer *m*
אֲרִיסוּת (45, בלי ר׳) נ — métayage *m*, bail *m* à partage de fruits
אֲרִיסְטוֹ ש״פ ז — Aristote *m*
אֲרִיסְטוֹן (—) ז — repas *m*, festin *m*
אֲרִיסְטוֹקְרָטִי, ־טִית ת — aristocratique
אֲרִיסְטוֹקְרָטְיָה (202) נ — aristocratie *f*
אֲרִירָה (201) נ — malédiction *f*, anathème *m*
אֲרִיתְמֶטִי, ־טִית ת — arithmétique
טוּר אֲרִיתְמֶטִי — progression *f* arithmétique
אֲרִיתְמֶטִיקָה (—) נ — arithmétique *f*
אָרַךְ (317, עת׳ יֶאֱרַךְ) פ״ע — durer, se prolonger
אָרְכוּ הַיָּמִים — le temps a passé
הַקְּרָב אָרַךְ שָׁעָה — le combat dura une heure
‖ נֶאֱרַךְ (392) פ״ע — se prolonger
‖ הִתְאָרֵךְ (473) פ״ע — s'allonger, se prolonger
‖ הֶאֱרִיךְ (500) פ״י — allonger, prolonger
הֶאֱרִיךְ יָמִים — vivre longtemps
הֶאֱרִיךְ יָמִים אַחֲרֵי־ — survivre à
בהש הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ — retenir sa colère, se modérer
הֶאֱרִיךְ לָשׁוֹן — parler avec impertinence
הֶאֱרִיךְ נַפְשׁוֹ — faire preuve de patience
הֶאֱרִיךְ פָּנִים — être aimable *ou* prévenant
‖ (נתן ארכה) — différer, remettre, reporter
הֶאֱרִיךְ מוֹעֵד־פֵּרָעוֹן — reporter une échéance
הֶאֱרִיךְ תֹּקֶף־דַּרְכּוֹן — proroger un passeport
‖ הֶאֱרִיךְ פ״ע (התעכב) — s'attarder
הֶאֱרִיךְ בְּשִׂיחָה — faire traîner une conversation
‖ (נעשה ארוך יותר) — s'allonger, se prolonger
הַיָּמִים מַאֲרִיכִים — les jours s'allongent
לְמַעַן יַאֲרִיכוּן יָמֶיךָ — pour que ta vie se prolonge
אָרֵךְ או אָרוֹךְ (נסמ׳ אֶרֶךְ־, אֲרֻכָּה ת׳ — long
אֶרֶךְ־אָזְנַיִם — aux longues oreilles
‖ (בזמן) שָׁעָה אֲרֻכָּה — longtemps
דֶּרֶךְ אֲרֻכָּה — long voyage, grande distance
אֲרֻכָּה הִיא — cela prendra beaucoup de temps
‖ בהש אֶרֶךְ־אַפַּיִם — patient, modéré, tolérant
אֶרֶךְ־רוּחַ — indulgent
‖ בַּאֲרֻכָּה או אֲרֻכּוֹת תה״פ — longuement
סִפֵּר אֲרֻכּוֹת — raconter en détail
טִיֵּל אֲרֻכּוֹת וּקְצָרוֹת — se promener de long en large
אֹרֶךְ (187, בלי ר׳) ז — longueur *f*
אֹרֶךְ־גַּל — longueur d'onde
אֹרֶךְ (גֵיאוֹגְרָפִי) — longitude *f*
קַו־אֹרֶךְ ז — méridien *m*
מִדַּת־אֹרֶךְ ז — mesure *f* de longueur
לְאֹרֶךְ־הַכְּבִישׁ — le long du chemin
לְכָל־אָרְכּוֹ — de tout son long
אַמָּה אָרְכּוֹ — il a une coudée de large
לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ — en long et en large
‖ (בזמן) אֹרֶךְ־יָמִים — longévité *f*
לְאֹרֶךְ־יָמִים — pour longtemps, à jamais
אָרֹךְ כְּאֹרֶךְ־הַגָּלוּת — démesurément long
‖ בהש אֹרֶךְ־אַפַּיִם — patience *f*, indulgence *f*
אֹרֶךְ־רוּחַ — patience *f*, modération *f*
אַרְכָאִי, ־אִית ת — archaïque
אַרְכֻּבָּה (208) נ (ברך) — genou *m*
אַרְכֻּבּוֹתָיו נוֹקְשׁוֹת — ses genoux s'entrechoquent
‖ טכנ (ידית) — manivelle *f*
אַרְכֻּבִית (17) נ צמח — renouée *f*
אַרְכָּה (206) נ — délai *m*, moratoire *m*
אַרְכּוֹן (21) ז — archonte *m*, seigneur *m*
אַרְכּוֹף (21) ז (טבעת בצד־האוכף) — étrier *m*
‖ (מכשיר־עינויים) — brodequins *mpl*
אָרְכִּי, ־כִּית ת — longitudinal
חֲתָךְ אָרְכִּי — section longitudinale
אַרְכֵיאוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — archéologue *m*
אַרְכֵיאוֹלוֹגִי, ־גִית ת — archéologique
אַרְכֵיאוֹלוֹגְיָה (—) נ — archéologie *f*
אַרְכִיבִּישׁוֹף (ר׳ ־פִים) ז דת — archevêque *m*
אַרְכִידֻכָּס (ר׳ ־סִים) ז — archiduc *m*
אַרְכִידֻכָּסִית (ר׳ ־סִיּוֹת) נ — archiduchesse *f*
אַרְכִיהֶגְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז דת — archevêque *m*
אַרְכִיּוֹן (21) ז — archives *fpl*

אָרוּךְ ← אָרֹךְ
אֲרוּכָה (201, בלי ר׳) נ — guérison *f*, remède *m*
עָלְתָה לוֹ אֲרוּכָה — se remettre, se rétablir
הֶעֱלָה אֲרוּכָה — se cicatriser, guérir
אֲרוּמָה (—) נ — arôme *m*
אָרוֹן (29) ז — armoire *f*
אֲרוֹן־בְּגָדִים — garde-robe (armoire) *f*
אֲרוֹן־סְפָרִים — bibliothèque (armoire) *f*
אֲרוֹן־קִיר — placard *m*, garde-manger *m*
‖ דת אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ — le tabernacle (dans une synagogue)
° אֲרוֹן־הַבְּרִית — l'Arche *f* d'Alliance
‖ (של־מת) — cercueil *m*
אָרְוָן (90) ז — valet *m* d'écurie, palefrenier *m*
אֲרוֹנִית (17) נ — table *f* de nuit
אָרוּס, אֲרוּסָה ת — fiancé
אֵרוּסִים (41) או אֵרוּסִין ז״ר — fiançailles *fpl*
אֵרוּעַ (9) ז — événement *m*
אָרוּר, אֲרוּרָה ת — maudit
אֶרֶז (163) ז צמח — cèdre *m*
בָּחוּר כָּאֶרֶז — jeune homme robuste
קָשֶׁה כָּאֶרֶז — têtu comme un mulet
‖ בהש אַרְזֵי־הַלְּבָנוֹן — les cèdres du Liban (les grands docteurs)
אָרַז (318) פ״י — emballer, empaqueter
אָרַז מְזוְּדוֹתָיו — faire ses valises
‖ נֶאֱרַז (392) פ״ע — être emballé
אֹרֶז (—) ז צמח — riz *m*
אַרְזָה (236) נ — panneau *m* en bois de cèdre
אַרְזָף (—) ז צמח — renoncule *f*
אָרַח (328) פ״ע — cheminer, voyager
אָרַח לְחֶבְרָה עִם־ — se joindre à, s'associer avec
‖ אֵרַח (442) פ״י — recevoir (un hôte)
‖ הִתְאָרֵחַ (476) פ״ע — être l'hôte (de), descendre (chez)
‖ הֶאֱרִיחַ (503) פ״י — recevoir, loger chez soi
אֹרַח (195) ז — chemin *m*, route *f*
עוֹבֵר־אֹרַח — passant *m*
אַגַּב־אֹרַח — en passant, à propos, incidemment
‖ בהש (מנהג) — habitude *f*, coutume *f*, mode *m*
אֹרַח־חַיִּים — manière *f* de vivre, moeurs *fpl*

אָרְחִי וְרִבְעִי — ma vie quotidienne
כְּאֹרַח־אַרְעָא — selon la coutume du pays
כְּאֹרַח גִּבְרִין יְהוּדָאִין — à la manière juive
‖ (אופן) — manière *f*
בְּאֹרַח זְמַנִּי — temporairement
בְּאֹרַח־פֶּלֶא — miraculeusement
בְּאֹרַח־קֶבַע — régulièrement
בְּאֹרַח רִשְׁמִי — officiellement
אָרְחֵי פָּרְחֵי (—) ז״ר ארמית — vagabonds *mpl*
אַרְטֵזִי, ־זִית ת — artésien
בְּאֵר אַרְטֵזִית — puits artésien
אַרְטִילֶרְיָה (—) נ צבא — artillerie *f*
אֲרִי או אַרְיֵה (ר׳ אֲרָיוֹת) ז — lion *m*
גּוּר־אַרְיֵה ז — lionceau *m*
‖ בהש אֲרִי בֶּן־אֲרִי — homme illustre de famille illustre
אֲרִי שֶׁבַּחֲבוּרָה — le plus marquant du groupe
חֵלֶק־הָאֲרִי ז — la part du lion
‖ אֲרִי־הַיָּם — otarie *f*
אָרִי, ־רִית ת — aryen
אֲרִיאַדְנָה ש״פ נ מיתול — Ariane *f*
אֲרִיאֵל (—) ז (גיבור) — héros *m*, guerrier *m*
‖ ש״פ ז — le Temple (de Jérusalem)
אֲרִיבָה (201) נ — embuscade *f*, guet *m*
אָרִיג (10) ז — tissu *m*, étoffe *f*
אֲרִיגָה (201) נ — tissage *m*
בֵּית־אֲרִיגָה ז — manufacture *f* de tissage
אַרְיֵה ← אֲרִי
אֲרִיָּה (202) נ — cueillette *f*
אַרְיָה (208) נ מוס — aria *f*
אֲרִיזָה (201) נ — emballage *m*, conditionnement *m*
בֵּית־אֲרִיזָה ז — poste *m* d'emballage
נְיַר־אֲרִיזָה ז — papier *m* d'emballage
אָרִיחַ (ר׳ אֲרִיחִים) ז (לבנה) — demi-brique *f*
‖ (מרצפת) — dalle *f*
‖ אֲרִיחִים — crochets (parenthèses droites) *mpl*
אָרִיךְ, אֲרִיכָה ת — long
תַּקְלִיט אֲרִיךְ־נֶגֶן — microsillon *m*
אֲרִיכָא (נ׳ אֲרִיכְתָּא, ר׳ אֲרִיכִין) ת ארמית — long
אֲרִיכָה (201, בלי ר׳) נ — longueur *f*
‖ (סבלנות) — patience *f*

|| בהש דֶּרֶךְ־אֶרֶץ נ (נימוסים) — savoir-vivre *m*, politesse *f*
(אומנות) — métier *m*, profession *f*
תַּלְמוּד־תּוֹרָה עִם־דֶּרֶךְ־אֶרֶץ — étude jointe à un métier
° הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ — décéder, mourir
|| עַם־הָאָרֶץ ז (נכבדי־העם) — les notables *mpl*
(בור) — ignorant *m*, rustre *m*
אַרְצִי, ־צִית ת (חמרי) — terrestre, matériel
|| (של־כל־המדינה) — national
כִּנּוּס אַרְצִי — congrès national
אַרְצִיּוּת (—) נ — matérialisme *m*
אָרָק ← עָרָק
[ארק] הֶאֱרִיק (500) פ"י חשמל — mettre à la terre
אַרְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ חשמל — prise *f* de terre
אַרְקְטִי, ־טִית ת גאוגר — arctique
אַרְקְטִיקָה (—) נ — le cercle arctique
אָרַר (354) פ"י — maudire
אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר — maudit l'homme qui
|| נֶאֱרַר (392) פ"ע — être maudit
|| אֵרֵר (437) פ"י — maudire, réprouver
|| הִתְאָרֵר (473) פ"ע — être maudit *ou* réprouvé
|| הֵאִיר (525) פ"י — maudire
אֵרֶר (163) ז — malédiction *f*
אָרַשׁ (318) פ"י — prononcer, dire, exprimer
אֶרֶשׁ (163, בלי ר׳) ז — parole *f*, expression *f*
אֵרַשׂ (437) פ"י — se fiancer (en parlant d'un homme)
אֵרַשׂ אִשָּׁה — se fiancer avec une femme
אֹרְשָׂה לְאִישׁ — se fiancer avec un homme
|| הִתְאָרֵשׂ (473) ז — se fiancer (homme ou femme)
הַזּוּג הִתְאָרֵשׂ — le couple s'est fiancé
אֲרֶשֶׁת (250) נ — expression *f*
אֲרֶשֶׁת־פָּנִים — physionomie *f*, air *m*
אֲרֶשֶׁת־שְׂפָתַיִם — parole *f*, langage *m*
אֵשׁ (114, בלי ר׳) נ — feu *m*
אֵשׁ אוֹכֶלֶת — feu dévorant
בָּא בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם — affronter tous les périls
עָלָה בָאֵשׁ — être la proie des flammes
הֶעֱלָה או הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ — incendier, brûler
שִׁלַּח בָּאֵשׁ או שִׁלַּח אֵשׁ בְּ־ — mettre le feu à
אֶבֶן־אֵשׁ נ — silex *m*
לְשׁוֹן־אֵשׁ נ — flamme *f*, flammèche *f*
בהש שִׂחֵק בְּאֵשׁ — jouer avec le feu
|| (התלהבות) — ardeur *f*, enthousiasme *m*
חוֹצֵב לַהֲבוֹת־אֵשׁ — jeter feu et flamme
מֵי־אֵשׁ ז"ר — acide *m* sulfurique
|| צבא (ירי) אֵשׁ! — feu!
פְּקֻדַּת־אֵשׁ נ — ordre *m* de tirer
פָּתַח בְּאֵשׁ — ouvrir le feu
הֵשִׁיב אֵשׁ — faire feu en retour
הַפְסָקַת־אֵשׁ נ — cessez-le-feu *m*
אֵשׁ־תּוֹתָחִים — tir *m* d'artillerie
א"ש (=אמוני־שדה) ז"ר צבא — exercices *mpl* de campagne
אֶשְׁבּוֹל (21) ז צמח — spadice *m*
אֶשְׁבָּל (95) ז צמח — épiaire *m*
אַשְׁבֹּרֶן (189) ז — bassin *m*, mare *f*, flaque *f* d'eau
|| (מישור) — plan *m*, surface plane
אֶשְׁגָּר (95) ז — dépêche *f*, message *m*, information *f*
אַשְׁגָּרָה (222) נ — routine *f*, habitude *f*
אֶשֶׁד (174) ז — cascade *f*, chute *f* d'eau
[אשד] הִתְאַשֵּׁד (466) פ"ע — se déverser, s'écouler
אֲשֵׁדָה (ר׳ אֲשֵׁדוֹת, אַשְׁדוֹת־) נ — pente *f*, versant *m*
אַשְׁדּוֹד ש"פ נ (עיר) — Ashdod *f*
אַשְׁדּוֹדִית (—) נ — dialecte *m* d'Ashdod (Néh. 13,24)
אִשָּׁה (אֵשֶׁת־, אִשְׁתִּי וכו׳; ר׳ ־נָשִׁים, נְשֵׁי־, נָשַׁי, נְשֵׁיכֶם) נ — femme *f*
אֵשֶׁת־אִישׁ — femme mariée
אֵשֶׁת־חַיִל — femme vaillante, maîtresse femme
אֵשֶׁת־מְדָנִים — femme querelleuse
אֵשֶׁת־נְעוּרִים — amour *m* de jeunesse
עממי הַכֹּל מִן־הָאִשָּׁה — cherchez la femme
נָשִׁים דַּעְתָּן קַלָּה — souvent femme varie
|| בֵּית־הַנָּשִׁים ז — gynécée *m*, harem *m*
|| (מישהי) אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ — l'une à l'autre
|| (נקבה בחיות) — femelle *f*
אִשֶּׁה (73) ז דת — sacrifice brûlé sur l'autel
אַשְׁהָיָה (222) נ — retard *m*, délai *m*
אַשְׁוָה (207) נ — bobine *f*

אַרְכִיּוֹנַאי (61) ז	archiviste *m*
אַרְכִיפֶּלָג (ר׳ ־גִים) ז	archipel *m*
אַרְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	qui a de longues jambes
‖ (מאריך בדיבור)	prolixe, verbeux, loquace
אַרְכָנוּת (46, בלי ר׳) נ	prolixité *f*, verbosité *f*
אַרְכָנִי, ־נִית ת	prolongé, traînant, fastidieux
אֲרַכְרַךְ, ־רַכָּה ת	un peu long
אֲרָם ש״פ ז (ארץ ועם)	Aram (l'ancienne Syrie) *f*
אֲרַם־נַהֲרַיִם	la Mésopotamie
אַרְמָדִיל (ר׳ ־לִים) ז זואול	tatou *m*
אַרְמוֹן (ר׳ ־מוֹנוֹת או ־מְנוֹת) ז	palais *m*, château *m*
אֲרָמִי, ־מִית ת	araméen
הַלָּשׁוֹן הָאֲרָמִית	la langue araméenne
דִּבֵּר אֲרָמִית	parler araméen
אֲרַמִּי, ־מִּיָּה (ר׳ ־מִּים, ־מִּיּוֹת) ש	Araméen *n*
אַרְמִילוּס ש״פ ז דת	Armilus *m*, tyran pervers
[ארמל] הִתְאַרְמֵל (494) פ״ע	devenir veuf
הִתְאַרְמְלָה	devenir veuve
אַרְמְלוּת (45, בלי ר׳) נ	veuvage *m*
אַרְמֵנִי, ־נִית ת	arménien
אַרְמֶנְיָה ש״פ נ (ארץ)	l'Arménie *f*
אֹרֶן (190) ז צמח	pin *m*
אֹרֶן־יְרוּשָׁלַיִם	pin sylvestre
אֹרֶן־הַסֶּלַע	pin pignon *m*
אַרְנָב (95) ז זואול	lièvre *m*
‖ אַרְנַב־יָם	escargot marin
אַרְנָבִיָּה (202) נ	enclos *m* à lièvres
אַרְנֶבֶת (252) נ זואול	lièvre *m*
שְׂפַת־אַרְנֶבֶת נ	bec-de-lièvre *m*
‖ (הנקבה)	hase *f*
אַרְנָה (ר׳ ־נוֹת) או אַרְנִיָּה (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח	bolet *m*
אַרְנוֹנָה (ר׳ ־נוֹת או ־נִיּוֹת) נ	taxe *f*, impôt *m*
‖ (מס־מקרקעין)	impôt foncier
אַרְנָק (95) ז	sac *m* à main, bourse *f*, porte-monnaie *m*
1. אָרַס (318) פ״י	prendre à ferme, affermer
2. אֵרַס (436) פ״י	se fiancer (en parlant de l'homme) avec
‖ הִתְאָרֵס (473) פ״ע	se fiancer (homme ou femme)
אֶרֶס (163) ז	poison *m*, venin *m*
אַרְסִי, ־סִית ת	vénéneux, venimeux
צֶמַח אַרְסִי	plante vénéneuse
נָחָשׁ אַרְסִי	serpent venimeux
בהש מַבָּט אַרְסִי	regard venimeux
אַרְסִיּוּת (—) נ	vénénosité *f*, venimosité *f*
אַרְסָן (—) ז כימ	arsenic *m*
אַרְסָנוּת (—) נ	venimosité *f*, méchanceté *f*
אַרְסָנִי, ־נִית ת	vénéneux, venimeux
אָרַע (328) פ״ע	arriver (accidentellement)
‖ אֵרַע (442) פ״ע	arriver, se produire
‖ הִתְאָרַע (476) פ״ע	arriver, se produire
אַרְעָא (—) נ ארמית	terre *f*, sol *m*
אַרְעָא קַדִּישָׁא	la Terre Sainte
כְּעַפְרָא דְאַרְעָא	comme la poussière du sol
אַרְעוֹן (39) ז	événement *m*
אֲרָעִי, ־עִית ת	accidentel, contingent, provisoire
אַרְעַי תה״פ	accidentellement, par hasard
דִּירַת־אַרְעַי נ	logement *m* provisoire
שִׂיחַת־אַרְעַי נ	conversation occasionnelle
אֲרָעִיּוּת (—) נ	caractère accidentel *ou* provisoire
אַרְעִית (17) נ	fond *m*, fondement *m*
אֶרֶץ (164) נ (כדור־העולם)	terre *f*
שָׁמַיִם וָאָרֶץ	ciel et terre
כַּדּוּר־הָאָרֶץ ז	le globe terrestre
‖ (קרקע)	terre, sol *m*
נָפַל אַרְצָה	tomber par terre
‖ (מדינה)	pays *m*, région *f*
אֶרֶץ־אָבוֹת	pays natal
אֶרֶץ גְּזֵרָה	région déserte
אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל	la Palestine
אֶרֶץ־הַבְּחִירָה	la Terre Promise
אֶרֶץ־הַקֹּדֶשׁ או ־הַצְּבִי	la Terre Sainte
אַרְצוֹת־הַבְּרִית	les Etat-Unis
אַרְצוֹת־הַשְּׁפֵלָה	les Pays-Bas
בְּחוּץ־לָאָרֶץ	à l'étranger
‖ הָאָרֶץ	le pays (d'Israël)
חָזַר אַרְצָה	rentrer en Israël
עָלָה אַרְצָה	immigrer en Israël

אַשְׁמֹרֶת־הַבֹּקֶר	la relève de l'aube
קִדֵּם אַשְׁמוּרוֹת	se lever avant le jour
אַשְׁמָן (98) ז (אפלה)	ténèbres *fpl*
‖ בהש (קבר)	tombe *f*
אַשְׁמֹרֶת ← אַשְׁמוּרָה	
אֶשְׁנָב (98) ז (חלון קטן)	lucarne *f*, vasistas *m*
‖ (בקופה)	guichet *m*
‖ צבא (בחומה)	meurtrière *f*
אֶשְׁנַבַּאי (ר׳ ־בָּאִים) ז	guichetier *m*
אַשָּׁף (90) ז	sorcier *m*, enchanteur *m*, magicien *m*
‖ בהש אַשַּׁף־מִטְבָּח	chef *m*, maître-queux *m*
אָשָ"ף (—) ז (=ארגון לשחרור פלשתין) ז	O.L.P. (Organisation pour la Libération de la Palestine) *f*
1. אַשְׁפָּה (206) נ (נרתיק)	carquois *m*
° בְּנֵי־אַשְׁפָּתוֹ	ses flèches *fpl*
2. אַשְׁפָּה (206) נ (זבל)	fumier *m*, ordures *fpl*
פַּח־אַשְׁפָּה ז	poubelle *f*
שַׁעַר־הָאַשְׁפּוֹת ז (בירושלים)	porte *f* de Siloé
אִשְׁפּוּז (41, בלי ר׳) ז (איכסון)	hébergement *m*
‖ (בבית־חולים)	hospitalisation *f*
אִשְׁפֵּז (458) פ״י (איכסן)	héberger
‖ (בבית־חולים)	hospitaliser
אֻשְׁפִּיז (ר׳ ־זים) ז	hôte (qui est reçu) *m*
אֻשְׁפִּיזְכָן (97) ז	aubergiste *m*, hôte (qui reçoit) *m*
אֶשְׁפָּר (95) ז	portion *f*, ration *f*
אַשְׁפָּר (95) ז	raccommodeur (d'habits) *m*
‖ (דקורטור)	décorateur *m*
אַשְׁפָּרָה (222) נ	finissage (de tissus) *m*
אַשְׁפֹּת (ר׳ ־פַּתּוֹת) נ	tas *m* de fumier
חִבֵּק אַשְׁפַּתּוֹת	se rouler dans le fumier
אַשְׁפְּתָן (90) ז	éboueur *m*
אִשְׁקוּקָה (—) נ	échecs (jeu) *mpl*
לוּחַ־אִשְׁקוּקָה ז	échiquier *m*
אִשְׁקוּקָן (97) ז	joueur *m* d'échecs
1. אָשַׁר (317, עת׳ יֶאֱשַׁר) פ״ע (צעד)	marcher
‖ אִשֵּׁר (432) פ״י (הדריך)	conduire, guider
2. אִשֵּׁר (432) פ״י	confirmer, attester, approuver
אִשֵּׁר קַבָּלָה	accuser réception
‖ (שיבח)	acclamer, faire l'éloge de

‖ (נתן אושר)	rendre heureux
‖ הִתְאַשֵּׁר (466) פ״ע	se confirmer, se vérifier
‖ (נעשה מאושר)	devenir heureux
‖ הֶאֱשִׁיר (500) פ״י	rendre heureux
אֹשֶׁר (186, בלי ר׳) ז	bonheur *m*
בְּאָשְׁרִי או לְאָשְׁרִי	pour ma chance, heureusement
אֲשֶׁר מ״ח	qui, que, lequel
הַבַּיִת אֲשֶׁר מִמּוּל	la maison d'en face
הָאִישׁ אֲשֶׁר רָאִיתִיו	l'homme que j'ai vu
הַמַּתָּנָה אֲשֶׁר אָמַרְתָּ	le cadeau dont tu as parlé
הַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי גָּר בּוֹ	la maison où j'habite
‖ (מי ש־) אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ	celui que tu bénis est béni
‖ (מה ש־) אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי בָּא	ce que je craignais est arrivé
כָּל־אֲשֶׁר לוֹ	tout ce qu'il a
‖ ° (כדי ש־)	pour que
‖ ° (מפני ש־)	parce que
‖ בַּאֲשֶׁר (במקום ש־)	là où, partout où
בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת	là où tu mourras je mourrai
בַּאֲשֶׁר הֵם שָׁם	partout où ils se trouvent
(משום ש־) בַּאֲשֶׁר הוּא יֶלֶד	puisqu'il est un enfant
בַּאֲשֶׁר לְ־ או אֲשֶׁר לְ־	quant à
וַאֲשֶׁר לִי אַל־תִּדְאַג	quant à moi ne t'inquiète pas
‖ כַּאֲשֶׁר (בשעה ש־)	lorsque, au moment où
כַּאֲשֶׁר הִגַּעְתִּי	lorsque je suis arrivé
(כמו ש־)	comme, de même que
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לוֹ	on lui fera comme il a fait
כַּאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי	tant pis si je suis perdu
כַּאֲשֶׁר הוּא	tel qu'il est
‖ מֵאֲשֶׁר	plus que
אַשְׁרָאָה (222) נ	inspiration *f*
אַשְׁרַאי (—) ז	crédit *m*
אַשְׁרָה (217) נ	visa *m*
אַשְׁרַת־מַעֲבָר	visa de transit
אֲשֵׁרָה ש״פ נ דת	Astarté (déesse cananéenne) *f*

אַשׁוּחַ (9) ז צמח	sapin *m*
אַשׁוּחִית (17) נ צמח	sapinette *f*
אִשּׁוּם (—) ז משפט	accusation *f*
כְּתַב־ או גִּלְיוֹן־אִשּׁוּם ז	acte *m* d'accusation
אָשׁוּן, אֲשׁוּנָה ת	dur, raide, rigide
אֱשׁוּן (—) ז	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
אֱשׁוּן־חֹשֶׁךְ	ténèbres profondes
1. אָשׁוּר (ר׳ אֲשׁוּרִים) ז צמח	buis *m*
2. אָשׁוּר (10) או אַשּׁוּר (41) ז (צעד)	pas *m*
מָעֲדוּ אֲשׁוּרַי	mes pas chancellent
‖ לַאֲשׁוּרוֹ	exactement, avec précision
הֵבִין ד״מ לַאֲשׁוּרוֹ	comprendre qch exactement
אַשּׁוּר ש״פ ז	l'Assyrie *f*, les Assyriens *mpl*
אִשּׁוּר (41) ז	confirmation *f*, approbation *f*
כְּתַב־אִשּׁוּר ז	attestation *f*, certificat *m*
בְּאִשּׁוּר־הַמֶּמְשָׁלָה	avec l'accord du gouvernement
אַשּׁוּרוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז	assyriologue *m*
אַשּׁוּרוֹלוֹגְיָה (—) נ	assyriologie *f*
אַשּׁוּרִי, ־רִית ת	assyrien
אִשּׁוּשׁ (—) ז	renforcement *m*, raffermissement *m*
אָשׁוּת (46) נ זואול	taupe *f*
אַשְׁחָר (ר׳ ־רִים) ז צמח	nerprun *m*
אֻשְׁיָה (ר׳ אֻשְׁיוֹת, אֻשְׁיוֹת־) נ	fondation *f*, base *f*
אֲשִׁינוּת (—) נ	dureté *f*, rigidité *f*
אָשִׁישׁ (10) ז	adulte *m*, homme *m* d'âge mûr
1. אֲשִׁישָׁה (201) נ (גביע)	coupe (à boire) *f*
2. אֲשִׁישָׁה (ר׳ ־שׁוֹת או ־שִׁים) נ (עוגה)	gâteau *m* de fruits secs
אֶשֶׁךְ (174) ז אנטום	testicule *m*
אַשְׁכָּבָה (222) נ	obsèques *fpl*, funérailles *fpl*
תְּפִלַּת־אַשְׁכָּבָה נ	requiem *m*
אֶשְׁכּוֹל (ר׳ אֶשְׁכּוֹלוֹת או אַשְׁכּוֹלוֹת, אַשְׁכְּלוֹת־) ז	grappe *f*
אֶשְׁכּוֹל־בָּנָנוֹת	régime *m* de bananes
אֶשְׁכּוֹל־בֵּיצִים	ovaire *m*
‖ בהש אִישׁ־אֶשְׁכּוֹלוֹת ז	encyclopédie vivante
אֶשְׁכּוֹלִית (17) נ	pamplemousse *m*
[אשכל] הִתְאַשְׁכֵּל (466) פ״ע	se former en grappe
אַשְׁכְּנַז ש״פ ז (עם בימי־קדם)	les Scythes *mpl*
‖ (כינוי לגרמניה)	l'Allemagne *f*
אַשְׁכְּנַזִּי, ־זִית ת	*achkenazi* (juif originaire d'Europe septentrionale)
יְהוּדִי־אַשְׁכְּנַזִּי	judéo-allemand
אַשְׁכָּף (95) ז	cordonnier *m*, savetier *m*, sellier *m*
אֶשְׁכָּר (95) ז	don *m*, présent *m*, tribut *m*
אֶשְׁכְּרוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז צמח	buis *m*
אֵשֶׁל (181) ז צמח	tamaris *m*
‖ בהש אֵשֶׁל גָּדוֹל	grand savant, grand homme
‖ בהש (= אֲכִילָה שְׁתִיָּה לִינָה)	hébergement *m*
הוֹצָאוֹת־אֵשֶׁל נ״ר	frais *mpl* de logement et de nourriture
אֶשְׁלָג (—) ז	potasse *f*
אַשְׁלְגָן (—) ז כימ	potassium *m*
אַשְׁלְגָן גָּפְרִיתִי	sulfite *m* de potassium
אַשְׁלָיָה (222) נ	illusion *f*, déception *f*
הוֹצִיא אַשְׁלָיָה מִלֵּב־פּ׳	désabuser, décevoir, désillusionner qn
אָשַׁם (315) פ״ע	être fautif, être coupable
‖ ° (שמם)	être désert, être désolé
‖ נֶאְשַׁם (392) פ״ע	être accusé
‖ ° (שמם)	être ruiné, être dévasté
‖ הֶאְשִׁים (500) פ״י	accuser
אָשָׁם (107) ז	faute *f*, culpabilité *f*
בִּי הָאָשָׁם	c'est ma faute
‖ (קרבן)	sacrifice *m* de rachat (d'une faute)
אָשָׁם תָּלוּי	sacrifice de rachat d'une faute douteuse
אָשֵׁם, אֲשֵׁמָה ת	coupable
אַשְׁמַאי (ר׳ ־מָאִים) ז	pécheur *m*, criminel *m*
זָקֵן אַשְׁמַאי	vieux mécréant
אַשְׁמְדַאי ש״פ ז	Asmodée (chef des démons) *m*
צְחוֹק־אַשְׁמְדַאי ז	rire *m* diabolique
אַשְׁמָה (236) נ	faute *f*, culpabilité *f*, accusation *f*
אַשְׁמַת־שָׁוְא	fausse accusation
בְּאַשְׁמָתוֹ	par sa faute
שֶׁלֹּא בְּאַשְׁמָתוֹ	innocemment
‖ משפט כְּתַב־אַשְׁמָה ז	acte *m* d'accusation
הוֹדָה בְּאַשְׁמָה	plaider coupable
כָּפַר בְּאַשְׁמָה	plaider non coupable
אַשְׁמוּרָה (201) או אַשְׁמֹרֶת (259) נ	veille *f*, veillée *f*

אִתְעָרוּתָא דִלְעֵילָא	réveil de la grâce divine
אֲתָר (97) ז	lieu *m*, endroit *m*, site *m*
בְּכָל־אֲתָר וַאֲתָר	partout
עַל־אֲתָר	sur-le-champ
אִתֵּר (432) פ״י	localiser
‖ הִתְאַתֵּר (466) פ״ע	être localisé
אֶתֶר (—) ז כימ	éther *m*
‖ (חלל)	espace *m*
עַל־גַּלֵּי־הָאֶתֶר	sur les ondes de la radiodiffusion
אַתְרָא (—) ז ארמית	lieu *m*, localité *f*
מָרָא דְאַתְרָא דת	rabbin *m* de la localité
אַתְרָאָה (222) נ	avertissement *m*, ultimatum *m*
‖ צבא	ordre *m* préparatoire
אֶתְרוֹג (21) ז צמח	cédrat *m*
אֶתֶרִי, ־רִית ת	éthéré
אִתְרַע פ״ע ארמית	être brisé, être détruit
אִתְרַע מַזָּלוֹ	il n'a pas eu de chance
אַתָּת (90) ז	signaleur *m*
אִתֵּת (432 ת) פ״י	signaler, transmettre par signaux
אִתְּתָא (—) נ ארמית	femme *f*
אַתָּתוּת (—) נ	signalisation *f*

|| אֲשֵׁרָה (ר׳ ־רוֹת או ־רִים) נ (גן) — bois sacré
אִשְׁרוּר (41) ז — ratification *f*
אַשְׁרוּשׁ (21) ז צמח — plante *f* à tubercule
אַשְׁרֵי מ״ק — heureux (qui...)
אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר — heureux l'homme qui
אַשְׁרֵי הָאִמָּהוֹת — heureuses les mères
|| אַשְׁרַי (אַשְׁרֶיךָ, וכו׳) — que je suis heureux!
אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ — tu es heureux et satisfait
אִשְׁרֵר (458) פ״י — ratifier
אִשֵּׁשׁ (432) או אוֹשֵׁשׁ (455) פ״י — fortifier, renforcer
אִשֵּׁשׁ צְעָדָיו — raffermir ses pas
|| הִתְאַשֵּׁשׁ (466) או הִתְאוֹשֵׁשׁ (488) פ״ע — se rétablir, se ranimer, recouvrer ses esprits
הַחוֹלֶה מִתְאוֹשֵׁשׁ — le malade reprend des forces
אֵשֶׁת ← אִשָּׁה
אֶשְׁתָּדָא תה״פ ארמית — cette année
אֶשְׁתָּקַד תה״פ ארמית — l'an dernier, il y a un an
כְּדְאֶשְׁתָּקַד — comme auparavant
אַיֵּה הַשֶּׁלֶג דְּאֶשְׁתָּקַד? — où sont les neiges d'antan?
1. אֵת־ או אֶת־ (אוֹתִי, אוֹתְךָ..., אוֹתָנוּ, אֶתְכֶם, אוֹתָם) מ״י — [préposition introduisant le complément direct]
קָרָאתִי אֶת־הַסֵּפֶר — j'ai lu le livre
חִפַּשְׂתִּי אוֹתְךָ — je t'ai cherché
|| אוֹתוֹ (נ׳ אוֹתָהּ, ר׳ אוֹתָם/ן) — celui-ci, le même
אוֹתוֹ הָאִישׁ — cet homme, le même homme
אוֹתוֹ הָאִישׁ — Jésus *m*
אוֹתָם הָאֲנָשִׁים — ces hommes, les mêmes
2. אֵת־ (אִתִּי, אִתְּךָ וכו׳) מ״י — avec
בּוֹא אִתִּי — viens avec moi
נָתָן אֶת־מַרְטִין — Nathan et Martin (associés)
|| מֵאֵת־ — de, de la part de
״הַבְּרֵכָה״ מֵאֵת־בְּיַאלִיק — "le Lac" de Bialik
אֵת (114) ז — bêche *f*
אֵת־חֲפִירָה — pelle *f*
אַתְּ ← אַתָּה
אָתָא ← אָתָה
אֶתְגָּר (95) ז — défi *m*, provocation *f*
אִתְגֵּר (458) פ״י — défier, mettre en défi, provoquer
אָתָה (345, צווי תָּא, אֲתָיוּ) או אָתָא פ״ע — venir, arriver
אָתָה בֹקֶר — le matin est arrivé, voici le matin
נֵיתֵי סֵפֶר וְנֶחֱזֵה — prenons un livre et regardons
תָּא חֲזֵי ארמית — viens et regarde
תָּא שְׁמַע — viens et écoute
תֵּיתֵי לִי — je me félicite
אַתָּה (נ׳ אַתְּ) כ״ג — tu, toi
אָתוֹן (29, ר׳ אֲתוֹנוֹת) נ — ânesse *f*
אַתּוּנָה ש״פ נ (עיר) — Athènes *f*
אַנְשֵׁי־אַתּוּנָה ז״ר — les Athéniens *mpl*
אִתּוּר (41) ז — localisation *f*
אִתּוּת (—) ז — signalisation *f*
אַתְחָלָה (ר׳ ־לוֹת) נ — commencement *m*, début *m*
אַתְחַלְתָּא (—) נ ארמית — commencement *m*, début *m*
אַתְחַלְתָּא דִגְאֻלָּה — l'aube *f* de la rédemption
אַתְחָלְתִי, ־תִית ת — initial
אָתֵיאִיסְטִי, ־טִית ת — athée
אֶתְיוֹפִּי, ־פִּית ת — éthiopien
אֶתְיוֹפְּיָה ש״פ נ (ארץ) — l'Ethiopie *f*
אַתִּיק (1) ז — pilier *m*, portique *m*, galerie *f*
אֶתִיקָה (—) נ — éthique *f*
אַתְלֵט (ר׳ ־טִים) ז ספורט — athlète *m*
אַתְלֵטִי, ־טִית ת — athlétique
אַתְלֵטִיקָה (—) נ ספורט — athlétisme *m*
אַתֶּם (נ׳ אַתֶּן) כ״ג — vous
אַתְמְהָא! מ״ק — c'est étonnant!, c'est étrange!
אַתְמָהָה (222) נ — étonnement *m*, surprise *f*
אֶתְמוֹל תה״פ — hier
אֶתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם — précédemment
אַתֶּן ← אַתֶּם
אַתֵּנָה כ״ג — vous *fpl*
אֶתְנָה (20) נ — salaire honteux
אֶתְנוֹגְרַפְיָה (—) נ — ethnographie *f*
אֶתְנוֹלוֹגְיָה (—) נ — ethnologie *f*
אֶתְנַח (89) ז — pause *f*
אֶתְנַחְתָּא (—) נ ארמית — pause *f*
אֶתְנִי, ־נִית ת — ethnique
אֶתְנַן (98) ז — salaire honteux
אֶתְנַן־זוֹנָה — prix *m* du stupre
אִתְעֲרוּתָא (—) נ ארמית — réveil *m*, élan *m*

‖ פ״י	corrompre, gâter
בהש (השניא)	faire détester, rendre odieux
הִבְאִישׁ רֵיחוֹ בְּעֵינֵי־פ׳	faire tomber en disgrâce auprès de
הִבְאִישׁ דְּבָרִים כְּנֶגֶד־	diffamer, décrier
בְּאֻשָׁה (207) נ (סרחון)	pourriture *f*, puanteur *f*
‖ צמח	mauvaises herbes, ivraie *f*
1. **בָּבָא** (ר׳ בָּבוֹת) ז ארמית	porte *f*
‖ (חלק של־מסכת)	partie *f*, section *f*
בָּבָא קַמָּא	première section
בָּבָא מְצִיעָא	section intermédiaire
בָּבָא בָּתְרָא	dernière section
2. **בָּבָא** ש״פ ז	Bava (nom d'un docteur de la *Michna*)
בָּבָא דַנְטוֹנָא	Beuve de Hantone (héros épique)
מַעֲשֵׂה־בָבָא ז	conte *m* fantastique
בָּבָה (210) נ	prunelle (de l'oeil) *f*, pupille *f*
בהש שָׁמַר כְּבָבַת־עֵינוֹ	garder comme la prunelle de ses yeux
בֻּבָּה (208) נ	poupée *f*
תֵּאַטְרוֹן־בֻּבּוֹת ז	théâtre *m* de marionnettes
בהש מֶמְשֶׁלֶת־בֻּבּוֹת נ	gouvernement *m* fantoche
בָּבוּאָה (204) נ	reflet *m*, image *f*, silhouette *f*
בָּבוּאַת־תַּעְתּוּעִים	fata morgana *f*, illusion *f*
בהש בָּבוּאָה דְּבָבוּאָה	faible reflet *m*
בַּבּוּן (41) ז זואול	babouin *m*
בַּבּוֹנָג (ר׳ ־גים) ז צמח	matricaire *f*, camomille *f*
בָּבֶל ש״פ נ	Babylone *f*, la Babylonie
גָּלוּת־בָּבֶל נ	exil *m* de Babylone
מגדל־בָּבֶל ז	tour *f* de Babel
בַּבְלִי, ־לִית ת	babylonien
בֻּבֶּנֶת (ר׳ בֻּבּוֹנוֹת) נ	petite poupée
בֻּבָּתִי, ־תִית ת	de poupée
בַּג (57, בלי ר׳) ז	portion *f*, ration *f*
פַּת־בַּג נ	pain quotidien, subsistance *f*
1. **בָּגַד** (302) פ״ע (מעל) בְּ־	trahir, tromper
‖ נִבְגַּד (389) פ״ע	être trahi, être trompé
2. **בָּגַד** (302) פ״י (לבש)	se vêtir de, mettre (un vêtement)
1. **בֶּגֶד** (—) ז (בגידה)	trahison *f*
2. **בֶּגֶד** (165) ז	vêtement *m*
בֶּגֶד־יָם	maillot *m* de bain
בִּגְדֵי־שְׂרָד	vêtements *mpl* de cérémonie
בַּגְדָּד ש״פ נ (עיר)	Bagdad *m*
בְּגוֹ ← 2. גַּו	
בָּגוֹד, בְּגוֹדָה ת	traître, infidèle
בִּגּוּד (—) ז	habillement *m*
בֶּגוֹנְיָה (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח	bégonia *m*
בָּגוֹר, בְּגוֹרָה ת	adulte
בִּגּוּר (41) ז	arrivée *f* à l'âge adulte
בְּגִידָה (201) נ	trahison *f*
בְּגִידָה בְּמַלְכוּת	haute trahison
בְּגִידוּת (—) נ	infidélité *f*, déloyauté *f*
בְּגִין (276) מ״י	pour, en faveur de, à cause de
בָּגִיר, ־רָה ת משפט	majeur (qui a l'âge légal)
בְּגִירָה (201, בלי ר׳) נ	maturation *f*, puberté *f*
בַּגִּירוּת (—) נ משפט	majorité (âge légal) *f*
בִּגְלַל־ ← גלל	
בָּגַר (305) פ״ע	devenir adulte, grandir, mûrir
‖ הִתְבַּגֵּר (467) פ״ע	devenir adulte
‖ הִבְגִּיר (499) פ״ע	devenir adulte, mûrir
‖ פ״י	rendre mûr
בַּגְרוּת (—) נ רפא	puberté *f*
‖ (גיל)	âge mûr
‖ חינוך בְּחִינוֹת־בַּגְרוּת נ״ר	examens *mpl* du baccalauréat
תְּעוּדַת־בַּגְרוּת נ	diplôme *m* de bachelier
‖ בהש בַּגְרוּת־הַמַּחְשָׁבָה	maturité *f* de la pensée
1. **בַּד** (53) ז (אריג)	étoffe *f*, tissu *m*, toile *f*
‖ (בקולנוע)	écran *m*
הֶעֱלָה עַל־הַבַּד	porter à l'écran
2. **בַּד** (53) ז (ענף)	branche *f*, rameau *m*
‖ (מוט)	perche *f*, barre *f*, poutre *f*
‖ (מכבש לזיתים)	barre de pressoir
בֵּית־הַבַּד ז	pressoir *m* d'olives
‖ ° (גיד)	tendon *m*, nerf *m*
3. **בַּד** (53) ז (בדיה)	invention *f*, mensonge *m*
ספּוּר־בַּדִּים ז	histoire *f* fantaisiste
4. **בַּד** (—) ז	part *f*, portion *f*, partie *f*
בַּד בְּבַד	à parts égales, en même temps
בָּדָא (335) פ״י	imaginer, fabriquer (un mensonge)

ב

ב (בֵּית)	*beth* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ב'	[valeur numérique:] 2
יוֹם ב'	lundi *m*
1. בְּ־, בַּ־, בָּ־, בִּ־, בֶּ־ (272) מ"י	à, en, dans
אֲנִי גָר בְּיִשְׂרָאֵל	j'habite en Israel
אִמִּי בִּירוּשָׁלַיִם	ma mère est à Jérusalem
בַּחֶדֶר חַם	dans la chambre il fait chaud
שָׂם בִּמַעֲטָפָה	mettre dans une enveloppe
‖ (זמן)	à, en, pendant
בָּאָבִיב/בַּקַּיִץ	au printemps/en été
בַּבֹּקֶר/בָּעֶרֶב	le matin/le soir
פַּעֲמַיִם בַּיּוֹם	deux fois par jour
בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה	l'année dernière
בִּנְעוּרַי	dans ma jeunesse
בֶּעָתִיד	à l'avenir
‖ (תמורה)	pour, contre
קָנָה לֶחֶם בְּשֶׁקֶל	acheter du pain pour un sicle
הֶחְלִיף פָּרָה בַּחֲמוֹר	échanger une vache contre un âne
‖ (באמצעות־)	à, avec, par
הָלַךְ בָּרֶגֶל	aller à pied
נָסַע בִּמְכוֹנִית	aller en voiture
כָּתַב בְּעִפָּרוֹן	écrire au crayon
כָּתַב בִּמְכוֹנָה	écrire à la machine
‖ (עם־) קָפֶה בְּחָלָב	café au lait
‖ (נגד־) נִלְחַם בָּאוֹיֵב	se battre contre l'ennemi
‖ (בין־) הַיָּשָׁר בָּאָדָם	le plus juste des hommes
‖ (תואר־הפועל) בֶּאֱמֶת	en vérité, vraiment
בַּסֵּתֶר	en cachette, secrètement
בְּרָצוֹן	volontiers, avec plaisir
בְּצֵאתוֹ	en sortant
2. בַּר־ (במקום בֶּן־ או בַּר־)	fils *m* de
יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה	José fils de Rabbi Juda
בָּא ← [בוא]	
‖ בָּא, בָּאָה ת (נכנס)	venu, arrivé
בָּרוּךְ הַבָּא	soyez le bienvenu
בָּאֵי־עוֹלָם ז"ר	les habitants *mpl* de la Terre
‖ (עתיד)	futur, à venir, prochain
בַּשָּׁבוּעַ הַבָּא	la semaine prochaine
לְהַבָּא	à l'avenir
הָעוֹלָם הַבָּא	le monde futur
הַבָּאוֹת נ"ר	les événements *mpl* à venir
‖ בָּא־כֹּחַ (ר' בָּאֵי־כֹחַ) ז	fondé *m* de pouvoir
בֵּאוּר (49) ז	explication *f*, commentaire *m*
בֵּאוּרִי, ־רִית ת	explicatif
בָּאוּשׁ, בְּאוּשָׁה ת	pourri, putride, fétide
‖ בְּאוּשִׁים ז"ר	raisins verts, verjus *m*
בָּאוּשׁ (49) ז	putréfaction *f*, pourriture *f*
בָּאוּת־כֹּחַ (—) נ	représentation légale
בְּאִישָׁה (201, בלי ר') נ	putréfaction *f*
בְּאֵר (118, ר' בְּאֵרוֹת 140) נ	puits *m*
בהש בְּאֵר־שַׁחַת	la tombe
בֵּאֵר (436) פ"י	expliquer, commenter, interpréter
‖ הִתְבָּאֵר (475) פ"ע	s'expliquer, devenir clair
בְּאֵר־שֶׁבַע ש"פ נ (עיר)	Beér-Chéva *m*
בְּאשׁ (בָּאְשׁוֹ, בלי ר') ז	puanteur *f*, fétidité *f*
בָּאַשׁ (325) פ"ע	puer, sentir mauvais
‖ נִבְאַשׁ (397) פ"ע	pourrir, devenir fétide
בהש נִבְאַשׁ בְּעֵינֵי־פ'	devenir odieux à qn
‖ הִתְבָּאֵשׁ (475) פ"ע (עִם־)	se rendre odieux à
‖ הִבְאִישׁ (502) פ"ע	se corrompre, se gâter
(ענבים)	commencer à mûrir

בְּדִיקַת־חָמֵץ — recherche *f* du levain (la veille de la Pâque)
בְּדִיקָה רְפוּאִית — visite médicale
בְּדִיקָה שֶׁלְּאַחַר־הַמָּוֶת — autopsie *f*
בָּדַל (305) פ״ע — se séparer, se détacher
|| נִבְדַּל (389) פ״ע — être différent, se différencier
יִבָּדֵל לְחַיִּים — qu'il reste en vie (se dit d'un vivant mentionné après un mort)
|| בִּדֵּל (433) פ״י — isoler, mettre à part
|| הִתְבַּדֵּל (467) פ״ע — se séparer, se mettre à part
|| הִבְדִּיל (499) פ״י — séparer, mettre à part
לְהַבְדִּיל — sans vouloir faire de comparaison
|| פ״ע דת — prononcer la *havdala* (à l'issue du sabbat)
בָּדָל (105) ז — bout *m*, reste *m*
בְּדַל־אֹזֶן — lobe *m* de l'oreille
בְּדַל־סִיגַרְיָה — mégot *m*
בהש בְּדַל־שִׂיחַ — un brin de conversation
בָּדֵל, בְּדֵלָה ת — seul, solitaire, isolé, séparé
בְּדֵלוּת (46, בלי ר׳) נ — isolement *m*, séparation *f*
בְּדֹלַח (195, ר׳ בְּדֹלָחִים) ז — cristal *m*
בְּדֹלַח־הֶהָרִים — quartz *m*, cristal de roche
היסט לֵיל־הַבְּדֹלַח ז — Nuit *f* de Cristal (9.11.1938)
[בדלח] הִתְבַּדְלֵחַ (495) פ״ע — se cristalliser
|| בהש (נעשה זך) — devenir limpide
בְּדָלְחִי, ־חִית ת — cristallin, transparent
בַּדְלָן (ר׳ ־נִים) ז — isolationniste *m*, séparatiste *m*
בַּדְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ — isolationnisme *m*
בַּדְלָנִי, ־נִית ת — isolationniste, séparatiste
בָּדַק (302) פ״י — examiner, vérifier, rechercher
בָּדַק אֶת־הֶחָמֵץ — rechercher le levain (la veille de la Pâque)
בָּדַק אַחֲרֵי־פ׳ — faire une enquête sur qn
בהש בָּדַק בְּצִיצִיּוֹת — chercher la petite bête
בָּדַק חוֹלֶה — examiner un malade
|| נִבְדַּק (389) פ״ע — être examiné, être vérifié
|| בִּדֵּק (433) פ״י — examiner minutieusement
בֶּדֶק (166) ז — fissure *f*, brèche *f*, dégât *m*
בֶּדֶק־בַּיִת — réparations immobilières, remise *f* en état
בהש — revision générale

בַּדָּק (90) ז — censeur *m*
בַּדְקָן (90) ז — pédant *m*, fureteur *m*, critique *m*
בַּדְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ — méticulosité *f*, minutie *f*
בַּדְקָנִי, ־נִית ת — méticuleux, scrutateur
בִּדֵּר (433) פ״י (פיזר) — dissiper, éparpiller
|| (הפיג שעמום) — divertir, distraire
|| הִתְבַּדֵּר (467) פ״ע (התפזר) — s'éparpiller
|| (הפיג שעמומו) — se divertir, se distraire
בַּדְּרָן (90) ז — amuseur *m*, humoriste *m*
בַּדְּרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — divertissement *m*
בָּהּ ← בְּ־
בָּהּ בַּשָּׁעָה — à la même heure
בֵּהּ ארמית — en lui
מִנֵּהּ וּבֵהּ — sur-le-champ, du tac au tac
בַּהֲדֵי־ מ״י ארמית — avec
בַּהֲדֵי־הֲדָדֵי — ensemble
בְּהֶדְיָא תה״פ ארמית — expressément, explicitement
בָּהָה (344) פ״ע — être consterné, être stupéfait
תּוֹהֶה וּבוֹהֶה — perplexe, désorienté, ahuri
בֹּהוּ (—) ז — chaos *m*, confusion *f*, désolation *f*
תֹּהוּ וָבֹהוּ — désert *m* et désolation
tohu-bohu *m*
בָּהוּל, בְּהוּלָה ת (חרד) — soucieux, préoccupé
|| (נחפז) — pressé, accéléré, impatient
|| (דחוף) — urgent
בְּהוֹנוֹת ← בֹּהֶן
בַּהֶרֶת (17) נ — tache claire
בַּהַט (—) ז — albâtre *m*
בְּהִיָּה (202) נ — stupéfaction *f*, ahurissement *m*
בָּהִיל, בְּהִילָה ת — effaré, effarouché
בֶּהָלָה (201, בלי ר׳) נ — panique *f*, effarement *m*
בְּהִילוּת (45, בלי ר׳) נ — hâte *f*, précipitation *f*
|| (דאגה) — inquiétude *f*, anxiété *f*
בְּהִינָה (201) נ — marche *f* sur la pointe des pieds
בָּהִיק, בְּהִיקָה ת — brillant, étincelant, lumineux
בְּהִיקָה (201, בלי ר׳) נ — luminosité *f*
בְּהִיקוּת (45) נ — clarté *f*, éclat *m*, splendeur *f*
בָּהִיר, בְּהִירָה ת — clair
יוֹם בָּהִיר — journée claire
עממי בְּיוֹם בָּהִיר אֶחָד — un beau matin
שֵׂעָר בָּהִיר — cheveux blonds

בָּדָא מִלִּבּוֹ	inventer de toutes pièces
בַּדָּאוּת (46) נ	imagination *f*, fantaisie *f*
בַּדַּאי (ר׳ בַּדָּאִים) ז	menteur *m*
בַּדָּאִי, ־אִית ת	mensonger, imaginaire, fictif
בַּדַּאי (—) ז	fiction *f*
בָּדַד (305) פ״ע	être seul, être isolé
‖ נִבְדַּד (389) פ״ע	être isolé
‖ בּוֹדֵד (454) פ״י	isoler, mettre à part
‖ בִּדֵּד (433) פ״י פיס	isoler
‖ הִתְבּוֹדֵד (487) פ״ע	s'isoler, se mettre à l'écart
‖ הִבְדִּיד (499) פ״י פיס	isoler
בָּדָד או לְבָדָד תה״פ	seul, isolément
יָשַׁב בָּדָד	demeurer seul
בֶּדֶד (—) ז	solitude *f*, isolement *m*
בָּדָה (352) פ״י	imaginer, fabriquer (un mensonge)
‖ נִבְדָּה (408) פ״ע	être inventé
‖ בִּדָּה (447) פ״י (המציא)	inventer, imaginer
(הוכיח כשקרן)	convaincre de mensonge
הָעֵד בֻּדָּה	le témoin a été convaincu de mensonge
‖ הִתְבַּדָּה (480) פ״ע (אדם)	être convaincu de mensonge
(נבואה)	se révéler faux
בְּדוֹד (—) ז	solitude *f*, isolement *m*
בָּדוּד, בְּדוּדָה ת	isolé, solitaire
‖ בהש בְּגָדִים בְּדוּדִים	vêtements *mpl* en loques
בִּדּוּד (41, בלי ר׳) ז	isolement *m*, mise *f* à l'écart
‖ פיס	isolation (d'un corps, d'un local) *f*
חָמְרֵי־בִּדּוּד ז״ר	matières isolantes
בָּדוּחַ, בְּדוּחָה ת	gai, allègre, joyeux
דַּעְתּוֹ בְּדוּחָה עָלָיו	il est de bonne humeur
בִּדּוּחַ (9) ז	amusement *m*, divertissement *m*
בָּדוּי, בְּדוּיָה ת	inventé, fabriqué, imaginaire
שֵׁם בָּדוּי	pseudonyme *m*
בֶּדְוִי, ־וִית (ר׳ ־וִים, ־וִיּוֹת) ש	bédouin *n*
בִּדּוּי (—) ז	invention *f*, fiction *f*
בָּדוּל, בְּדוּלָה ת	séparé, distinct, isolé
בִּדּוּל (—) ז (הפרדה)	distinction *f*
‖ (התבדלות)	isolement *m*, ségrégation *f*
בִּדּוֹן (21) ז	baraquement *m* en toile
בַּדּוֹנָג (ר׳ ־גִים) ז	toile cirée, linoléum *m*

בָּדוּק, בְּדוּקָה ת	éprouvé, authentique
בִּדּוּק (—) ז	vérification *f*, contrôle *m*
בְּדוּקִי, ־קִית ת	de père inconnu
בִּדּוּר (51) ז	divertissement *m*, distraction *f*
שַׂחְקַן־בִּדּוּר ז	artiste *m* de cabaret
בִּימַת־בִּדּוּר נ	tréteaux *mpl*
בִּדּוּרִי, ־רִית ת	divertissant, amusant, comique
בְּדוּת (ר׳ בְּדֻיּוֹת) נ	fiction *f*, invention *f*
בְּדוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ	fiction *f*, invention *f*, blague *f*
בָּדַח (330) פ״ע	être gai, se divertir
‖ בִּדַּח (439) פ״י	égayer, amuser, divertir
סִפּוּר מְבַדֵּחַ	histoire amusante
‖ הִתְבַּדַּח (477) פ״ע	s'amuser, se divertir
בָּדֵחַ, בְּדֵחָה ת	gai, allègre, joyeux
בַּדְחִית (ר׳ ־חִיּוֹת) נ	opéra-bouffe *m*
בַּדְחָן (90) ז	farceur *m*, amuseur *m*
בַּדְחַן־הֶחָצֵר	bouffon *m* de cour
בִּדְחֵן (457 נ) פ״ע	faire des bouffonneries
בַּדְחָנוּת (—) נ	bouffonnerie *f*, facétie *f*
בַּדְחָנִי, ־נִית ת	bouffon, facétieux
בְּדִיד (15) ז	rigole *f*, petit fossé
בַּדִּיד (1) ז	rameau *m*, brindille *f*, petite canne
בְּדִידָה (201, בלי ר׳) נ	isolement *m*, retraite *f*
בְּדִידוּת (—) נ	isolement *m*, solitude *f*
חַיֵּי־בְּדִידוּת ז״ר	vie *f* solitaire
היסט בְּדִידוּת מַזְהִירָה	splendide isolement
בְּדָיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	fiction *f*, invention *f*
בִּדְיוֹנִי, ־נִית ת	fictif, imaginaire
מַדָּע בִּדְיוֹנִי	science-fiction *f*
בָּדִיחַ, בְּדִיחָה ת	gai, amusant, spirituel
בְּדִיחָה (201) נ	anecdote *f*, plaisanterie *f*
בְּדִיחוּת (45, בלי ר׳) נ	gaieté *f*, hilarité *f*
בְּדִיחוּת־הַדַּעַת	bonne humeur
בְּדִיחוּתָא (—) נ ארמית	plaisanterie *f*, facétie *f*
מִלְּתָא (ר׳ מִלֵּי) דִּבְדִיחוּתָא	mot *m* d'esprit
בְּדִיל (1) ז	étain *m*
אֶבֶן־בְּדִיל נ	fil *m* à plomb
בְּדִילוּת (45, בלי ר׳) נ	isolement *m*, retraite *f*
בְּדִיעֲבַד תה״פ בארמית	après coup, a posteriori
בְּדִיקָה (201) נ	examen *m*, vérification *f*
בְּדִיקַת־דָּם	analyse *f* de sang

הֵבִיא קָרְבָּן	offrir un sacrifice
הֵבִיא בְּחֶשְׁבּוֹן	prendre en considération
הֵבִיא בִּמְבוּכָה	rendre perplexe
הֵבִיא לִידֵי חֵטְא	entraîner à pécher
הֵבִיא אֶת־ פ׳ לִידֵי צַעַר	faire de la peine à qn
הֵבִיא לְבֵית־הַדְּפוּס	éditer
הֵבִיא לִידֵי־גְמָר	mener à bonne fin
הֵבִיא רְאָיָה מִן־	tirer argument de
הֵבִיא קֶטַע	citer un passage
‖ לְהָבִיא	inclusivement
בּוֹאֲךָ או בּוֹאֲכָה מ״י	en direction de
בּוֹאֲךָ עַזָּה	en direction de Gaza
בּוֹאֵשׁ (ר׳ בּוֹאֲשִׁים) ז זואול	putois *m*
בּוֹגֵד, ־גֶדֶת (ר׳ ־גְדִים, ־גְדוֹת) ש	traître *n*
בּוֹגְדוּת (—) נ״ר	trahison *f*
בּוֹגְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ	traîtrise *f*, déloyauté *f*
בּוֹגְדָנִי, ־נִית ת	traître
בּוֹגֵר, ־גֶרֶת (ר׳ גְרִים, ־גְרוֹת) ת	adulte
‖ (תלמיד לשעבר)	ancien élève
‖ בּוֹגֵר־אוּנִיבֶרְסִיטָה	licencié (ès lettres *etc*)
בּוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דְדִים, ־דְדוֹת) ת	isolé, solitaire
מִקְרֶה בּוֹדֵד	cas isolé
יְרִיּוֹת בּוֹדְדוֹת	(tir) coup par coup
בּוּדְהָא ש״פ ז	Bouddha *m*
תּוֹרַת־בּוּדְהָא נ	bouddhisme *m*
בּוּדְהִיסְטִי, ־טִית ת	bouddhiste
בּוֹדֵק (132) ז	contrôleur *m*, vérificateur *m*
בּוֹהֵמָה (—) נ	bohème (artistes non-conformistes) *f*
בּוֹהֵמִי, ־מִית ת (של־בוהמיה)	bohémien
‖ (צוענִי)	bohémien, tzigane
‖ (של־הבוהמה)	bohème
בּוֹהֶמְיָה ש״פ נ	la Bohême (pays)
בּוֹהֲקָנִי, ־נִית ת	luisant
[בוז] בָּז (378) פ״ע (לְ־)	mépriser, dédaigner
בּוּז (41, בלי ר׳) ז	mépris *m*, dédain *m*
‖ בּוּז! מ״ק	fi!
בּוּז לֶעָרִיץ!	à bas le tyran!
בּוּזָה (201, בלי ר׳) נ	opprobre *m*, ignominie *f*
בּוֹזְמַנִּית תה״פ	simultanément
בּוֹחֵן, ־חֶנֶת (ר׳ ־חֲנִים, ־חֲנוֹת) ש	examinateur *n*
בּוֹחֵר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חֲרִים, ־חֲרוֹת) ש	électeur *n*
רְשִׁימַת־בּוֹחֲרִים נ	liste électorale
קְהַל־הַבּוֹחֲרִים ז	le corps électoral
בּוֹטֶה, ־טָה ת	mordant, caustique, incisif
דְּבָרִים בּוֹטִים	paroles mordantes
בּוֹטָנִי, ־נִית ת	botanique
בּוֹטָנִיקָה (—) נ	botanique *f*
[בוך] נָבוֹךְ (429) פ״ע	être perplexe
‖ הֵבִיךְ (526) פ״י	rendre perplexe
1. בּוּל (41) ז (תו)	timbre *m*
בּוּל־דֹּאַר	timbre-poste *m*
בּוּל־הַכְנָסָה	timbre-quittance *m*
אֹסֶף־בּוּלִים ז	collection *f* de timbres
אַסְפַן־בּוּלִים ז	collectionneur *m* de timbres
2. בּוּל (41) ז (גוש)	bloc *m*, masse *f*
בּוּל־עֵץ	souche *f*, bûche *f*
בהש בּוּל־עֵץ (אדם מטומטם)	tête *f* de bois
יָשֵׁן כְּבוּל־עֵץ	dormir comme une marmotte
3. בּוּל (—) ז (יבול)	récolte *f*
‖ ° יֶרַח־בּוּל	le mois de *marhechwân*
בּוּלָאוּת (—) נ	philatélie *f*
בּוּלַאי (61) ז	philatéliste *m*
בּוּלָאִי, ־אִית ת	philatélique, relatif aux timbres
בּוּלְגָרִי, ־רִית ת	bulgare
בּוּלְגַרְיָה ש״פ נ (ארץ)	la Bulgarie
בּוּלוֹן (21) ז	album *m* de timbres
בּוֹלֵט ־לֶטֶת (ר׳ ־לְטִים, ־לְטוֹת) ת	saillant, proéminent
מַפָּה בּוֹלֶטֶת	carte *f* en relief
בהש אִישִׁיּוּת בּוֹלֶטֶת	personnalité éminente
בּוֹלִיבִי, ־בִית ת	bolivien
בּוֹלִיבְיָה ש״פ נ (ארץ)	la Bolivie
בּוֹלֶשֶׁת (—) נ	police secrète
בּוֹמְבַּסְטִי, ־טִית ת	ampoulé, grandiloquent
בּוֹמְבַּסְטִיּוּת (—) נ	emphase *f*, grandiloquence *f*
[בון] ← 1. [בין]	
1. בּוֹנֶה (73) ז	bâtisseur *m*, constructeur *m*
בּוֹנֵה־עָרִים	urbaniste *m*
בּוֹנֶה חָפְשִׁי	franc-maçon *m*
2. בּוֹנֶה (73) ז זואול	castor *m*
בּוֹנוּס (ר׳ ־סִים) ז	bonus *m*, prime *f*

כָּחֹל בָּהִיר	bleu clair
בְּלָשׁוֹן בְּהִירָה	en un langage clair et net
בְּהִירוּת (45, בלי ר׳) נ	clarté *f*, luminosité *f*
בִּבְהִירוּת רַבָּה	très clairement
בָּהַל (325) פ״ע	être inquiet, être effrayé
‖ נִבְהַל (397) פ״ע (נפחד)	s'inquiéter, s'effrayer
(נחפז)	se hâter, se dépêcher
‖ בִּהֵל (434) פ״י (הפחיד)	effrayer
(האיץ)	faire hâter, presser
‖ הִתְבַּהֵל (471) פ״ע	s'effrayer
‖ הִבְהִיל (502) פ״י (הפחיד)	effrayer
(האיץ)	faire venir en hâte, alerter
הִבְהִיל רוֹפֵא	faire venir en hâte un médecin
בֶּהָלָה (220) נ (חרדה)	frayeur *f*, panique *f*
עוֹרֵר בֶּהָלָה	provoquer une panique
‖ (חיפזון)	hâte *f*, précipitation *f*
בָּהֶם, בָּהֶן ← בְּ־	
בֹּהֵם (ר׳ בֹּהֲמִים) ז	conducteur *m* de troupeaux
בִּהֵם (434) פ״י (נהג בהמה)	conduire un troupeau
(עשה לבהמי)	rendre animal *ou* bestial
‖ הִתְבַּהֵם (471) פ״ע	devenir animal *ou* bestial
בְּהֵמָה (230) נ	animal (domestique) *m*, bête *f*
בֶּהֱמַת־מַשָּׂא	bête *f* de somme
מְגַדֵּל־בְּהֵמוֹת ז	éleveur *m*
‖ (שם כולל)	bétail *m*
בְּהֵמָה גַּסָּה	gros bétail, bovins *mpl*
בְּהֵמָה דַקָּה	menu bétail
בַּהֵמָה ← בְּ־	
בַּהֲמוּת או בַּהֲמִיּוּת (45, בלי ר׳) נ	bestialité *f*
בְּהֵמוֹת (—) ז זואול	hippopotame *m*
בַּהֲמִי, ־מִית ת (מטומטם)	abruti, bête
‖ (אכזרי)	brutal, bestial
בַּהֲמִיּוּת ← בַּהֲמוּת	
[בהן] הִבְהִין (502 נ) פ״ע	marcher sur la pointe des pieds
בֹּהֶן (185, ר׳ בְּהוֹנוֹת) נ (של־היד)	pouce *m*
(של־הרגל)	gros orteil
בָּהַק (325) פ״ע	luire, briller
‖ הִתְבַּהֵק (471) פ״ע	scintiller, resplendir
‖ הִבְהִיק (502) פ״י	faire luire, faire briller
‖ פ״ע	briller, luire

1. בֹּהַק או בַּהַק (—) ז (זוהר)	lueur *f*, éclat *m*
2. בֹּהַק (—) ז או בַּהֶקֶת (—) נ רפא	vitiligo *m*
בַּהֲקָן (90) ז	albinos *m*
[בהר] הִתְבַּהֵר (471) פ״ע	s'éclaircir, devenir clair
‖ הִבְהִיר (502) פ״י	éclaircir
‖ פ״ע	s'éclaircir
בֹּהַר (197, בלי ר׳) ז	lumière *f*, clarté *f*, éclat *m*
בַּהֶרֶת (ר׳ בֶּהָרוֹת) נ רפא	tache (sur la peau) *f*
בֶּהָרוֹת־קַיִץ	taches *fpl* de rousseur
טִיפוּס־הַבֶּהָרוֹת ז	typhus *m* exanthématique
בּוֹ ← בְּ־	
בּוֹ בַּיּוֹם	le même jour
בּוֹ בַּזְּמַן	en même temps, simultanément
[בוא] בָּא (383) פ״ע	venir, entrer, arriver
בּוֹאֲךָ לְשָׁלוֹם	soyez le bienvenu
יָבוֹא!	entrez!
אָנָה אֲנִי בָא?	que vais-je devenir?
הָלַךְ כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּא	revenir les mains vides
בָּא אֶל־אֲבוֹתָיו	décéder, mourir
בָּאָה הַשֶּׁמֶשׁ	le soleil s'est couché
תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה	tant mieux pour lui, bravo!
בָּאוּ מַיִם עַד־נֶפֶשׁ	je (tu, *etc*) n'en peux plus
בָּא בִּבְרִית עִם־	conclure une alliance avec
בָּאוּ בִּבְרִית־נִשּׂוּאִים	ils se sont mariés
בָּא בִּדְבָרִים	engager des pourparlers
בָּא בְּחֶשְׁבּוֹן	entrer en ligne de compte
אֵין זֶה בָא בְּחֶשְׁבּוֹן	il n'en est pas question
בָּא בְּטַעֲנוֹת עַל־	exprimer des griefs contre
בָּא בַּיָּמִים	avancer en âge, vieillir
בָּא בִּמְבוּכָה	être perplexe
בָּא בְּמַגָּע עִם־	prendre contact avec
כָּל־הַבָּא לַיָּד	tout ce qui tombe sous la main
בָּא לִידֵי־יֵאוּשׁ	désespérer
בָּא עַל־הֶחָתוּם	apposer sa signature
בָּא עַל־שְׂכָרוֹ	recevoir sa récompense
עממי בָּא לִי לָשִׁיר	j'ai envie de chanter
‖ (התקיים)	arriver, se produire
אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי בָא	ce que je craignais est arrivé
לֶעָתִיד לָבוֹא	dans les temps à venir
‖ הֵבִיא (523) פ״י	faire venir, amener, apporter
הֵבִיא אִתּוֹ אֶת־בְּנוֹ	amener son fils avec soi

בִּזְבֵּז (461) פ״י — gaspiller, dépenser
בהש בִּזְבֵּז אֶת־מֶרְצוֹ — gaspiller son énergie
|| הִתְבַּזְבֵּז (491) פ״ע — se gaspiller
בַּזְבְּזָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — prodigue *n*
בַּזְבְּזָנוּת (46, בלי ר׳) נ — gaspillage *m*, prodigalité *f*
בַּזְבְּזָנִי, ־נִית ת — dispendieux, prodigue
בָּזָה (342) פ״י — mépriser, dédaigner, outrager
|| נִבְזָה (406) פ״ע — être méprisé, être outragé
|| בִּזָּה (447) פ״י — outrager, insulter
|| הִתְבַּזָּה (480) פ״ע — s'avilir
|| הִבְזָה (508) פ״י — rendre méprisable
בָּזֹה (נס׳ בְּזֹה־, בלי ר׳) ת — méprisable, vil, indigne
בְּזֵה־נֶפֶשׁ — abject
בִּזָּה (208) נ — butin *m*, pillage *m*
בָּזוּי, בְּזוּיָה ת — méprisé, méprisable
בָּזוּקָה (ר׳ ־קוֹת) נ צבא — bazooka *f*
בִּזּוּר (—) ז — décentralisation *f*
בָּזַז (356) פ״י — piller, saccager
|| נִבְזַז (388) או נָבֹז (414) פ״ע — être pillé
|| בִּזֵּז (433) פ״י — piller, saccager
בִּזָּיוֹן (38) ז — outrage *m*, humiliation *f*, insulte *f*
כְּדֵי בִזָּיוֹן וָקֶצֶף — c'en est assez!
בִּזְיוֹן־הַמֵּת — manque *m* de respect à un mort
בִּזְיוֹן־בֵּית־הַמִּשְׁפָּט — outrage *m* à magistrat
בִּזְיָה (201) נ — pillage *m*, mise *f* à sac
בָּזִיךְ (201) או בָּזֵךְ (139) נ — coupelle *f*, jatte *f*, sébile *f*, bol (en bois) *m*
בְּזִיק (1) ז — éclair *m*
1. בְּזִיקָה (201) נ (פיזור) — saupoudrage *m*
2. בְּזִיקָה (201) נ (נצנוץ) — lueur *f* brusque, éclair *m*
בַּזְיָר (ר׳ ־רִים) ז — fauconnier *m*
בָּזֶל ש״פ נ (עיר) — Bâle *m*
בַּזֶּלֶת (—) נ — basalte *m*
בָּזַע (332) פ״י — déchirer, mettre en pièces
בָּזָק (105) ז — éclair *m*
מִלְחֶמֶת־בָּזָק ז — guerre-éclair *m*
1. בֶּזֶק (—) ז — télécommunication *f*
2. בֶּזֶק (166) ז (אבן) — caillou *m*
1. בָּזַק (304) פ״י (פיזר) — éparpiller, saupoudrer
|| נִבְזַק (388) פ״ע — être dispersé *ou* saupoudré
|| (חדר) — se répandre, s'infiltrer
|| הִתְבַּזֵּק (467) פ״ע — se disperser, s'éparpiller
|| הִבְזִיק (498) פ״י — disperser, éparpiller
2. בָּזַק (304) פ״ע (הבריק) — jaillir (éclair), briller
|| נִבְזַק (388) פ״ע — luire, briller
|| הִתְבַּזֵּק (467) פ״ע — jaillir (lumière)
|| הִבְזִיק (498) פ״י — éclairer brusquement
(צילום) — éclairer au magnésium (flash)
צבא — attaquer à la mitrailleuse (d'avion)
בָּזַר (304) פ״י — disperser, éparpiller
|| בִּזֵּר (433) פ״י — disperser, décentraliser
בָּזָר (ר׳ ־רִים) ז — bazar *m*
בַּחוּן (41) ז — tour *f* de guet
בָּחוֹן (14) ז — vérificateur *m*, essayeur *m*
1. בָּחוּר (בַּחוּר־, בַּחוּרִי, בַּחוּרִים וכו׳) ז — jeune homme *m*
בַּחוּר־חֶמֶד (ר׳ בַּחוּרֵי־חֶמֶד) — charmant jeune homme
בַּחוּר־יְשִׁיבָה (ר׳ בַּחוּרֵי־יְשִׁיבָה) — étudiant *m* d'école talmudique
2. בָּחוּר, בְּחוּרָה ת — choisi, excellent, préféré
בָּחוּר וָטוֹב — d'élite, du meilleur choix
בַּחוּרָה (201) נ — jeune fille *f*
בַּחוּרוֹן (21) ז — petit jeune homme
בְּחוּרִים (41) ז״ר או בְּחוּרוֹת (42) נ״ר — jeunesse *f*
בַּחוּרֹנֶת (ר׳ ־רוֹנוֹת) נ — petite jeune fille
בְּחִילָה (201, בלי ר׳) נ — nausée *f*, dégoût *m*
בְּחִינָה (201) נ — examen *m*, épreuve *f*
בְּחִינַת־גְּמָר — examen final
בְּחִינַת־כְּנִיסָה — examen *m* d'entrée
בְּחִינַת־מַעֲבָר — examen *m* de passage
בְּחִינַת־מִשְׁנֶה — examen *m* de rattrapage
נִגַּשׁ לִבְחִינָה — se présenter à un examen
עָמַד בִּבְחִינָה — réussir un examen
|| (השקפה) — point *m* de vue
מִבְּחִינָה מוּסָרִית — du point de vue moral
מִבְּחִינָה מְסֻיֶּמֶת — en un certain sens
מִכָּל־הַבְּחִינוֹת — à tous les égards
בִּבְחִינַת־ או בְּחִינַת־ — en tant que, en qualité de
מִקְרֶה זֶה הוּא בְּחִינַת־חִידָה — ce cas est énigmatique
בָּחִיר, בְּחִירָה ת — élu, choisi, préféré

בּוּנְקֶר (ר' ־רִים) ז צבא	casemate *f*, blockhaus *m*
[בוס] בָּס (378) פ"י	fouler aux pieds, écraser
‖ בּוֹסֵס (454) פ"י	piétiner, écraser
‖ פ"ע	patauger
‖ הִתְבּוֹסֵס (487) פ"ע	se rouler, se vautrer
הִתְבּוֹסֵס בְּדָם	baigner dans une mare de sang
‖ הֵבִיס (526) פ"י	battre (l'ennemi), défaire
הוּבַס	être battu, être défait
בּוּעָה (201) נ	bulle *f*
בּוּעִית (17) נ	petit bulle
1. בּוֹעֵר, ־עֶרֶת (ר' ־עֲרִים, ־עֲרוֹת) ת	brûlant
‖ בהש שְׁאֵלָה בּוֹעֶרֶת	question brûlante
2. בּוֹעֵר (ר' ־עֲרִים) ז (בער)	ignorant *m*
בּוּעָתִי, ־תִית ת	vaporeux, gazeux
בּוּץ (—) ז	lin fin
בּוּצִין (ר' ־נִים) ז צמח	bouillon-blanc *m*
בּוּצִינָא (—) ז ארמית	lumière *f*
בּוּצִינָא קַדִּישָׁא	le saint flambeau (titre donné aux rabbins mystiques)
בּוּצִיץ (ר' ־צִים) ז צמח	butome *f*
בּוּצִית (17) נ	canot *m*, petite barque
בּוֹצֵר (132) ז	vendangeur *m*
בּוּקָא (ר' בּוּקֵי) ז ארמית	bouteille *f*
בּוּקֵי סְרִיקֵי	des bouteilles vides
בהש בּוּקֵי סְרִיקֵי	futilités *fpl*, absurdités *fpl*
בּוּקָה (—) נ	dévastation *f*, désolation *f*
בּוּקְיוֹן (ר' ־נִים) ז	bouffon *m*
בּוּקִיצָה (ר' ־צוֹת) נ צמח	orme *m*
בּוֹקֵק, ־קֶקֶת (ר' ־קְקִים, ־קְקוֹת) ת	vide, stérile
גֶּפֶן בּוֹקֵק	vigne *f* stérile
בּוֹקֵק (132) ז (חמסן)	brigand *m*
בּוֹקֵר (132) ז	éleveur *m* de boeufs, cow-boy *m*
בּוֹקְרוּת (—) נ	élevage *m* de boeufs
1. בּוֹר (22) ז	fosse *f*, citerne *f*, ornière *f*
בּוֹר־שְׁפָכִים	fosse d'aisances
‖ ° (כלא)	cachot souterrain, basse-fosse
‖ בהש (קבר)	tombe *f*
יוֹרְדֵי־בוֹר ז"ר	les défunts *mpl*
2. בּוֹר (—) ז כימ	bore *m*
בּוּר, ־רָה ת (אדמה)	en friche, inculte
שְׂדֵה־בּוּר ז	champ *m* en friche, jachère *f*
‖ בהש (אדם)	ignorant, illettré, ignare
בּוּר מְדְּאוֹרַיְתָא	ignorant complet
1. [בור] בָּר (378) פ"ע (אדמה)	rester en friche
‖ הֵבִיר (526) פ"י	laisser en friche
2. [בור] בָּר (378) פ"י (ברר)	éclaircir, explorer
בּוֹרֵא (131) ז	créateur *m*
בּוֹרֵא־עוֹלָם	le créateur du monde (Dieu)
בּוֹרְדָם (—) ז רפא	dysenterie *f*
בּוּרוּת (—) נ	ignorance *f*, analphabétisme *m*
בּוּרִי (—) ז דג	muge *m*, mulet *m*
בָּוַרְיָה ש"פ נ (ארץ)	la Bavière
בּוֹרִית (17) נ צמח	saponaire *f*
‖ (סבון)	savon *m*, lessive *f*
בּוּרְמָה ש"פ נ (ארץ)	la Birmanie
בּוּרְנָס (91) ז	capuchon *m*
בּוּרְסָה (ר' ־סוֹת) נ	bourse (édifice, institution) *f*
בּוֹרֵר (132) ז (ממיין)	trieur *m*
בּוֹרֵר־אָפִיקִים	sélecteur *m* de programmes
‖ (בין יריבים)	arbitre *m*
בּוֹרְרוּת (45) נ	arbitrage *m*
בּוֹשׁ (384) פ"ע (התבייש)	avoir honte, être honteux
בּוֹשְׁנִי	j'ai honte, je suis confus
אוֹדֶה וְלֹא אֵבוֹשׁ	j'avoue sans honte
‖ (התאכזב)	être déçu, désespérer
חִכָּה עַד־בּוֹשׁ	faire le pied de grue
‖ בִּיֵּשׁ (451) פ"י	faire honte à
‖ בּוֹשֵׁשׁ (454) פ"ע	tarder, s'attarder
‖ הִתְבַּיֵּשׁ (468) פ"ע	avoir honte
הִתְבַּיֵּשׁ לְךָ!	tu n'as pas honte!
‖ הִתְבּוֹשֵׁשׁ (487) פ"ע	avoir honte
‖ הֵבִישׁ (526) או הוֹבִישׁ (515) פ"י	faire honte à
בּוּשָׁה (201) נ	honte *f*
אוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוּשָׁה!	quelle honte!
בּוּשָׁה וְחֶרְפָּה!	c'est scandaleux!
1. בַּז (53) ז עוף	faucon *m*
בַּז גַּמָּדִי	émerillon *m*
2. בַּז (—) ז (שלל)	pillage *m*, butin *m*
הָיָה לָבַז	être livré au pillage
בָּזָא (335) פ"י	couper, diviser
בִּזְבּוּז (—) ז עוף	serin *m*
בִּזְבּוּז (41) ז	gaspillage *m*, perte *f*

בטוח לאמי	sécurité sociale
בטוח־מחלה	assurance contre la maladie
בטוח־משנה	réassurance *f*
בטוחה (ר׳ ־חות) נ	sécurité *f*, assurance *f*
‖ (ערובה)	garantie *f*, gage *m*
המציא בטוחות	fournir des garanties
בטוחות או **בטוחות** תה״פ	en sécurité, sûrement
בטוי (23) ז	expression *f*, prononciation *f*
בטוי־שפתים	simples paroles *fpl*
שבועת־בטוי נ	voeu (sans engagement envers autrui) *m*
נתן בטוי ל־	faire entendre, exprimer
כלי־בטוי ז	organe *m*
‖ (ניב)	expression *f*, locution *f*
‖ מתמט בטוי אלגברי	expression algébrique
בטול (41) ז (הפסקה)	arrêt *m*, suspension *f*
בטול־מלאכה	arrêt de travail
בטול־זמן	perte *f* de temps
בטול־תורה	interruption *f* des études
‖ (שלילה)	annulation *f*, suppression *f*
בטול־החלטה	révocation *f* d'une décision
בטול־היש	annihilation *f* de l'être
בטול־חק	abolition *f* d'une loi
‖ (זלזול)	dédain *m*, mépris *m*
התיחס לפ׳ בבטול	traiter qn comme du néant
בטון (—) ז	béton *m*
בטון מזין	béton armé
1. **בטון** (—) ז (חיזוק בבטון)	bétonnage *m*
2. **בטון** (—) ז (של־בגד)	doublure *f*
בטח (97) ז	appui (de fenêtre) *m*
בטח (332) פ״ע (ב־)	avoir confiance (en)
‖ בטח (439) פ״י	assurer (commercialement, contre un risque)
‖ הבטיח (504) פ״י (עשה לבטוח)	affermir, fortifier, protéger
הבטיח את־הבית	garantir la sécurité de la maison
הבטיח את־עתידו	assurer son avenir
‖ (נתן הבטחה)	promettre
הבטיח הרים וגבעות	promettre monts et merveilles
מבטח לו שיצליח	il est sûr de réussir
מבטחני (נ׳ מבטחתני)	je suis sûr
בטח (179, בלי ר׳) ז	sécurité *f*, assurance *f*, sûreté *f*
‖ בטח או לבטח תה״פ (בשלוה)	en sécurité
עממי (בודאות)	certainement, assurément
בטחה (—) נ (שלוה)	confiance *f*, sentiment *m* de sécurité
‖ (ודאות)	certitude, assurance
אוכל לומר לך בבטחה ש־	je peux t'assurer que
בטחון (38) ז	certitude *f*, assurance *f*, confiance *f*
בטחון עצמי	confiance *f* en soi
תלה בטחונו ב־	mettre sa confiance en
‖ (אמונה)	confiance *f*, foi *f*
בעל־בטחון	plein de foi
‖ (ודאות)	certitude, assurance
‖ טכנ חגורת־בטחון נ	ceinture *f* de sûreté
סכת־בטחון נ	épingle *f* de sûreté
‖ צבא	sécurité *f*
כחות־הבטחון ז״ר	les forces armées
שר־הבטחון ז	ministre *m* de la défense nationale
מועצת־הבטחון נ	le Conseil de Sécurité (à l'O.N.U.)
בטחוני, ־נית ת	de sécurité, de défense
המצב הבטחוני	la situation du point de vue de la sécurité
שקולים בטחוניים	considérations *fpl* de sécurité
בטטה (ר׳ ־טות) נ צמח	patate douce
בטיחות (45, בלי ר׳) נ	sûreté *f*, sécurité *f*
אמצעי־בטיחות ז״ר	mesures *fpl* de sécurité
בטילה (—) נ	oisiveté *f*, chômage *m*
בטיש (1) ז	dame (outil) *f*
בטישה (201) נ (כבישה)	damage (de la terre) *m*
‖ (חבטה)	coup *m*, choc *m*, ruade *f*
בטל (309) פ״ע (שבת)	être oisif, chômer
בטל מדברי־תורה	négliger ses études
‖ (חדל)	cesser, s'arrêter
בטלו הקרבנות	les sacrifices ont cessé
‖ נבטל (388) פ״ע (בוטל)	être aboli, être annulé
(נמנע)	s'abstenir, se tenir quitte

בְּחִיר־לִבָּהּ — l'élu de son coeur
בְּחִירַת־לִבּוֹ — l'élue de son coeur
בְּחִירָה (201) נ — choix *m*
אֶרֶץ־הַבְּחִירָה נ — la Terre d'élection
בֵּית־הַבְּחִירָה ז — le Temple (de Jérusalem)
לְפִי־בְּחִירָה — au choix
בְּחִירָה חָפְשִׁית — libre arbitre *m*, libre choix *m*
|| (למוסד ציבורי) — élection *f*
זְכוּת־בְּחִירָה נ — droit *m* de vote
עָרַךְ בְּחִירוֹת — organiser des élections
מַעֲרֶכֶת־בְּחִירוֹת נ — campagne électorale
בְּחִירוֹת אֲזוֹרִיּוֹת — scrutin *m* de circonscription
בְּחִירוֹת יְשִׁירוֹת — scrutin direct
בְּחִירוֹת יַחֲסִיּוֹת — scrutin proportionnel
בְּחִישָׁה (201) נ — brassage *m*, action *f* de remuer
|| בהש — intervention *f*, immixtion *f*
בְּחִישָׁה בִּקְדֵרָה שֶׁל־אַחֵר — immixtion dans les affaires d'autrui
1. בָּחַל (325) פ"ע (מאס) בְּ־ — avoir la nausée de
|| הִתְבַּחֵל (471) פ"ע — éprouver la nausée
|| הִבְחִיל (502) פ"י — donner la nausée, dégoûter
2. בָּחַל (325) פ"ע (הבשיל) — mûrir
|| בִּחֵל (434) פ"ע — mûrir
|| הִבְחִיל (502) פ"ע — mûrir
|| פ"י (פירות) — faire mûrir
מטבח (בשר) — blanchir (dans l'eau bouillante)
בַּחַל (—) ז — nausée *f*, dégoût *m*
בֹּחַל (—) ז (תאנה מתבשלת) — figue mûre
|| (התבגרות) — puberté *f*
בַּחַן (152) ז — tour *f* de guet
בַּחָן (99) ז — vérificateur *m*, examinateur *m*
בָּחַן (325 ג) פ"י — examiner, éprouver, scruter
בּוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב — qui scrute les reins et le coeur
|| נִבְחַן (397 ג) פ"ע — être examiné
|| הִבְחִין (502 ג) פ"י (בְּ־) — discerner, apercevoir
הִבְחִין בֵּין... לְ־ (או...וּבֵין־) — distinguer entre ... et
בֹּחַן (185) ז — épreuve *f*, test *m*
אֶבֶן־בֹּחַן נ — pierre *f* de touche
תְּמוּנַת־בֹּחַן (בטלויזיה) נ — mire *f*
בַּחְבִּין (1) ז זואול — palpe *f ou m*

בָּחַר (325) פ"י — choisir, élire
|| (למוסד ציבורי) בָּחַר בִּפ' — élire qn
|| נִבְחַר (397) פ"ע — être choisi, être élu
בַּחֲרוּת (45, בלי ר') נ — jeunesse *f*, adolescence *f*
בַּחְרָן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ת — délicat, difficile (dans son choix)
בַּחְרָנוּת (46, בלי ר') נ — délicatesse *f*, exigence *f*
בָּחַשׁ (325) פ"י — remuer, agiter, brouiller
בָּחַשׁ אֶת־הַתֵּה בְּכַפִּית — remuer le thé avec une cuillère
|| פ"ע בהש בָּחַשׁ בִּקְלַחַת — mettre son nez dans une affaire
|| נִבְחַשׁ (397) פ"ע — être remué, être agité
|| בִּחֵשׁ (434) פ"י — remuer, agiter, malaxer
|| הִתְבַּחֵשׁ (471) פ"ע — être remué, être agité
בַּחֲשָׁה (ר' בַּחֲשׁוֹת) נ מטבח — louche *f*, spatule *f*
בַּחְשָׁן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ת — indiscret, fouineur
[בטא] נִבְטָא (403) פ"ע — être prononcé
|| בִּטֵּא (443) פ"י (הגה) — prononcer, articuler
(הביע) — exprimer
|| הִתְבַּטֵּא (478) פ"ע — s'exprimer
בִּטָּאוֹן (38, ר' בִּטְאוֹנִים) ז — organe (journal *etc*) *m*
בִּטְבּוּט (—) ז — enflure *f*, gonflement *m*
בִּטְבֵּט (457) פ"י (ניפח) — enfler, gonfler
|| פ"ע (בצבץ) — émerger, surgir
|| הִתְבַּטְבֵּט (491) פ"ע (התנפח) — s'enfler
|| (בצבץ) — émerger, surgir, faire saillie
בָּטָה (342) פ"י — prononcer, proférer
בָּטָה כְּמַדְקְרוֹת־חָרֶב — prononcer des paroles incisives
בִּטּוּא (ר' ־אים) ז — expression *f*
בָּטוּחַ, בְּטוּחָה ת — sûr, assuré, certain
בְּטוּחַנִי (נ' בְּטוּחָתְנִי) — je suis sûr
סָמוּךְ וּבָטוּחַ — sûr et certain
|| (נאמן) אִישׁ בָּטוּחַ — homme digne de confiance
עֵסֶק בָּטוּחַ — affaire *f* de tout repos
בִּטּוּחַ (9) ז — assurance *f*
דְּמֵי־בִּטּוּחַ ז"ר — prime *f* d'assurance
חֶבְרַת־בִּטּוּחַ נ — compagnie *f* d'assurances
תְּעוּדַת־בִּטּוּחַ נ — police *f* d'assurance
בִּטּוּחַ־חַיִּים — assurance sur la vie

בִּיוֹגְרַפְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	biographie *f*
בִּיוֹכִימְיָה (—) נ	biochimie *f*
בִּיּוּל (—) ז	timbrage *m*, affranchissement *m*
בִּיּוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז	biologiste *m*
בִּיּוֹלוֹגִי, ־גִית ת	biologique
בִּיּוֹלוֹגְיָה (—) נ	biologie *f*
בִּיּוּם או בִּמּוּי (41) ז	mise *f* en scène
1. בִּיּוּן (—) ז צבא	service *m* de renseignements, espionnage *m*
2. בִּיּוּן (—) ז מתמט	interpolation *f*
בִּיּוּץ (—) ז מטבח	épaississement (par addition d'oeufs) *m*
‖ רפא	ovulation *f*
בִּיּוּשׁ (41, בלי ר׳) ז	offense *f*, humiliation *f*
בִּיּוּת (41, בלי ר׳) ז	domestication *f*, apprivoisement *m*
בִּיזַנְטְיוֹן ש״פ ז (עיר)	Byzance *f*
בִּיזַנְטִינִי, ־נִית ת	byzantin
בִּיֵּל (451) פ״י	timbrer, affranchir
בִּילְהַרְצְיָה (—) נ רפא	bilharzia (ver parasite) *f*
בִּיל״וּ (= בית יעקב לכו ונלכה)	Bilou (mouvement d'immigrants 1882) *m*
בִּילוּאִי (ר׳ בִּילוּאִים) ז	membre *m* du Bilou
בִּילְיַרְד (—) ז	billard (jeu) *m*
בִּיֵּם (451) פ״י	mettre en scène
‖ בהש בִּיֵּם בְּחִירוֹת	faire un simulacre d'élections
בִּימַאי או בַּמַּאי (61) ז	régisseur *m*, metteur *m* en scène
בִּימָה או בָּמָה (201) נ	scène *f*, podium *m*, estrade *f*
‖ (בבית־כנסת)	tribune *f*, chaire *f*
בִּימָתִי, ־תִית ת	scénique, théâtral
1. [בין] בָּן (385 נ) פ״י	comprendre
‖ נָבוֹן (429 נ) פ״ע	devenir raisonnable
‖ בּוֹנֵן (454 נ) פ״י	s'intéresser à, surveiller
‖ הִתְבּוֹנֵן (487 נ) פ״ע (בְּ־)	contempler, observer
‖ הֵבִין (526 נ) פ״י	comprendre
הַדָּבָר מוּבָן מֵאֵלָיו	cela va de soi
‖ פ״ע הֵבִין בְּ־	s'y connaître en
2. בִּיֵּן (451 נ) פ״י מתמט	interpoler
בֵּין־ (274) מ״י	entre, parmi
בֵּין־הָעַרְבַּיִם	à l'approche du soir
בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת	au crépuscule
‖ בֵּין... וּבֵין־ (או... לְבֵין־)	entre... et
בֵּינִי וּבֵינְךָ	entre toi et moi, entre nous
דְּבָרִים שֶׁבֵּינוֹ לְבֵינָהּ	affaires *fpl* intimes
בֵּינֵינוּ לְבֵין־עַצְמֵנוּ	entre nous
יָשַׁב בֵּינוֹ לְבֵין־עַצְמוֹ	être assis à part
‖ בֵּין... לְ־	entre... et (différence)
מַה בֵּין רְחוֹב לִשְׁבִיל?	en quoi une rue diffère-t-elle d'un sentier?
‖ בֵּין־כֹּה וָכֹה או בֵּין־כָּךְ וּבֵין־כָּךְ	de toute façon, pendant ce temps
בֵּין שֶׁ־... וּבֵין שֶׁ־	soit que... soit que
‖ בֵּין־ תחילית	inter- (préfixe)
בֵּין־דָּתִי או בֵּינְדָּתִי	interconfessionnel
בֵּין־יַבַּשְׁתִּי או בֵּינְיַבַּשְׁתִּי	intercontinental
בֵּין־לְאֻמִּי או בֵּינְלְאֻמִּי	international
בֵּין־מִשְׂרָדִי או בֵּינְמִשְׂרָדִי	interministériel
בֵּין־עִירוֹנִי או בֵּינְעִירוֹנִי	interurbain
בִּינָה (201) נ	raison *f*, compréhension *f*
הִגִּיעַ לְבִינָה	atteindre l'âge de raison (40 ans)
שֵׁן־בִּינָה נ	dent *f* de sagesse
זֶה לְמַעְלָה מִבִּינָתִי	cela me dépasse
בֵּינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס	intervalle (entre les lignes de la portée) *m*
בֵּינוֹנִי, ־נִית ת	moyen, intermédiaire, médiocre
לְמַעְלָה מִבֵּינוֹנִי	au-dessus de la moyenne
הַמַּעֲמָד הַבֵּינוֹנִי	la classe moyenne
‖ דקדוק	participe *m*
בֵּינוֹנִי פּוֹעֵל	participe actif
בֵּינוֹנִי פָּעוּל	participe passif
בֵּינוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	médiocrité *f*
בֵּינוֹת־ (266) מ״י	entre
מִבֵּינוֹת לְ־	d'entre
בֵּינַיִם (—) ז״ז	milieu
אִישׁ־בֵּינַיִם ז	intermédiaire *m*, champion *m*
יְמֵי־הַבֵּינַיִם ז״ר	le moyen âge
קְרַב־בֵּינַיִם ז	duel *m*
צַו־בֵּינַיִם ז משפט	ordonnance *f* de référé
קְרִיאַת־בֵּינַיִם נ	interruption *f*
בֵּינַיְמִי, ־מִית ת	médiéval

נִבְטַל מִן־הַמְּלָאכָה — se dispenser d'une tâche
‖ בִּטֵּל (433) פ״י (השבית) — faire cesser
בִּטֵּל זְמַן — perdre du temps
‖ (שם לאל) — annuler, abolir, supprimer
בִּטֵּל חוֹזֶה — annuler un contrat
בִּטֵּל פְּסַק־דִּין — casser un jugement
בִּטֵּל חֹק — abolir une loi
בַּטֵּל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ — que sa volonté soit faite et non la tienne
‖ (חשב לאפס) — considérer comme nul
בִּטֵּל כְּעַפְרָא דְאַרְעָא — n'accorder aucune importance à
בִּטֵּל אֶת־פ׳ — n'avoir aucune estime pour qn
‖ הִתְבַּטֵּל (467) פ״ע (בוטל) — être annulé
(הלך בטל) — perdre son temps, être désoeuvré
(ביטל ערך עצמו) — se faire tout petit
‖ הִבְטִיל (498) פ״י — faire cesser
(פועלים) — réduire au chômage
בָּטֵל, בְּטֵלָה ת (שאינו עובד) — oisif, désoeuvré
הָלַךְ בָּטֵל — être oisif, être désoeuvré
‖ (שפג תוקפו) — nul, sans valeur
בָּטֵל וּמְבֻטָּל — nul et non avenu
‖ (חסר־ערך) — futile, insignifiant, vain, oiseux
דְּבָרִים בְּטֵלִים — balivernes *fpl*, futilités *fpl*
שִׂיחָה בְּטֵלָה — conversation oiseuse
בָּטֵל בְּשִׁשִּׁים — quantité *f* négligeable
בַּטָּלָה (221, בלי ר׳) נ — oisiveté *f*, chômage *m*
דְּמֵי־בַטָּלָה ז״ר — indemnité *f* d'inactivité
‖ (הבלים) — inutilité *f*, vanité *f*
לְבַטָּלָה — en vain, pour rien, inutilement
בְּרָכָה נ לְבַטָּלָה — bénédiction *f* sans objet
בהש בְּרָכָה לְבַטָּלָה — effort *m* inutile
בַּטְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — oisif, fainéant
עֲשָׂרָה בַּטְלָנִים — dix pensionnaires (entretenus par la communauté) *mpl*
‖ בהש (רחוק מהמציאות) — maladroit *m*, raté *m*
בַּטְלָנוּת (—) נ (חוסר־מעש) — oisiveté *f*
בהש (חוסר־התמצאות) — maladresse *f*
בַּטְלָנִי, ־נִית ת — inefficace, négligent, bâclé
בֶּטֶן (166) נ (כרס) — ventre *m*, abdomen *m*
תַּאֲוַת־הַבֶּטֶן נ — gloutonnerie *f*
‖ (של־האשה) — ventre, sein *m*, entrailles *fpl*
פְּרִי־בֶטֶן ז — fruit *m* des entrailles
מִבֶּטֶן — de naissance, depuis la naissance
‖ (של־בקבוק וכו׳) — ventre
‖ בהש בֶּטֶן־אֳנִיָּה — cale *f* d'un bateau
בֶּטֶן־הָאֲדָמָה — les entrailles *fpl* de la terre
מִבֶּטֶן־שְׁאוֹל — des profondeurs de la tombe
1. [בטן] **הִבְטִין** (498 נ) פ״י (גרם הריון) — engrosser
‖ פ״ע (התבלט) — se bomber
2. **בִּטֵּן** (433 נ) פ״י (חיזק בבטון) — bétonner
3. **בִּטֵּן** (433 נ) פ״י (בגד) — doubler (un vêtement)
בֹּטֶן (186) ז צמח — cacahuète *f*, arachide *f*
בִּטְנָה (242) נ — doublure (d'un vêtement) *f*
עֲלֵי־בִטְנָה ז״ר — pages *fpl* de garde
בָּטְנָה (ר׳ ־נִים) ז צמח (פרי) — pistache *f*
‖ (עץ) — pistachier *m*
בַּטְנוּן (41) ז מוס — contrebasse *f*
בַּטְנוּנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז מוס — contrebassiste *m*
בַּטְנוּנִי, ־נִית ת — ventru
בַּטְנוּנִית (17) נ מוס — violoncelle *m*
בָּטַשׁ (304) פ״י (דרך) — fouler, damer (la terre)
‖ (בעט) — ruer, donner des coups de pied
‖ בִּטֵּשׁ (433) פ״י — fouler, broyer, écraser
בֵּי־ מ״י ארמית — chez
בֵּי־רַב — école *f*
בַּר־בֵּי־רַב — écolier *m*
1. **בִּי** ← בְּ־
2. **בִּי** מ״ק — de grâce, s'il vous plaît
° בִּי אֲדוֹנִי — de grâce monseigneur
בִּיאָה (201) נ — arrivée *f*, venue *f*
בִּיאַת־הַגּוֹאֵל — l'arrivée du Messie
‖ (שקיעה) בִּיאַת־הַשֶּׁמֶשׁ — coucher *m* du soleil
‖ משפט (הזדווגות) — cohabitation *f*, coït *m*
בִּיב (1) ז — conduit *m*, caniveau *m*, rigole *f*
בִּיב־שְׁפָכִים — égout *m*, cloaque *m*
בִּיֵּב (451) פ״י — pourvoir d'une canalisation
בִּיבְּלִיוֹגְרַפְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — bibliographie *f*
בִּיבָר (91) ז — jardin *m* zoologique, ménagerie *f*
בִּיגַמְיָה (—) נ — bigamie *f*
בִּיּוּב (—) ז — canalisation *f* d'égout
בִּיוֹגְרָפִי, ־פִית ת — biographique

בֵּית־מִדּוֹת maison spacieuse
בֵּית־מַדְרֵגוֹת cage *m* d'escalier
בֵּית־מִדְרָשׁ (ר׳ בָּתֵּי־מִדְרָשׁ או ־שׁוֹת) maison d'études, salle *f* d'études
בֵּית־מִטְבָּחַיִם (ר׳ בָּתֵּי־מִטְבָּחַיִם) abattoir *m*
בֵּית־מָלוֹן (ר׳ בָּתֵּי־מָלוֹן) hôtel *m*
בֵּית־מִסְחָר (ר׳ בָּתֵּי־מִסְחָר) maison de commerce
בֵּית־מִקְדָּשׁ (ר׳ בָּתֵּי־מִקְדָּשׁ) sanctuaire *m*
בֵּית־מַרְזֵחַ (ר׳ בָּתֵּי־מַרְזֵחַ) estaminet *m*
בֵּית־מִרְקַחַת (ר׳ בָּתֵּי־מִרְקַחַת) pharmacie *f*
בֵּית־מִשְׁפָּט (ר׳ בָּתֵּי־מִשְׁפָּט) tribunal *m*
בֵּית־נִבְחָרִים (ר׳ בָּתֵּי־נִבְחָרִים) chambre *f* des députés
בֵּית־נְכוֹת (ר׳ בָּתֵּי־נְכוֹת) musée *m*
בֵּית־נָשִׁים (ר׳ בָּתֵּי־נָשִׁים) gynécée *m*, harem *m*
בֵּית־סֹהַר (ר׳ בָּתֵּי־סֹהַר) prison *f*
בֵּית־סֵפֶר (ר׳ בָּתֵּי־סֵפֶר) école *f*
בֵּית־סְפָרִים (ר׳ בָּתֵּי־סְפָרִים) bibliothèque *f*
בֵּית־קְבָרוֹת (ר׳ בָּתֵּי־קְבָרוֹת) cimetière *m*
בֵּית־קָפֶה (ר׳ בָּתֵּי־קָפֶה) café (lieu public) *m*
בֵּית־שִׁמּוּשׁ (ר׳ בָּתֵּי־שִׁמּוּשׁ) cabinet *m*, w.-c. *m*
|| מִבַּיִת תה״פ de l'intérieur
בֵּית (—) נ *beth* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
בֵּית־לֶחֶם ש״פ נ (עיר) Bethléem *m*
בֵּית־לַחְמִי, ־מִית ת Bethléémite
בַּיֵּת (451 ת) פ״י domestiquer
|| הִתְבַּיֵּת (468 ת) פ״ע s'apprivoiser
|| הֵבִית (526 ת) פ״י rapatrier
צבא הֵבִית מָטוֹס ramener un avion à sa base
בַּיְתוֹסִים (—) ז״ר Boéthusiens (secte) *mpl*
בֵּיתִי, ־תִית ת domestique, familial
אֲוִירָה בֵּיתִית atmosphère familiale
בַּעֲלֵי־חַיִּים בֵּיתִיִּים animaux domestiques
|| צמח חַד־בֵּיתִי monoïque
דּוּ־בֵּיתִי dioïque
בֵּיתִיּוּת (—) נ familiarité *f*, intimité *f*
בִּיתָן (91) ז pavillon *m*
בֵּיתָנִי, ־נִית ת casanier, sédentaire
בְּךָ, בָּךְ ← בְּ־
בָּכָא (ר׳ בְּכָאִים) ז צמח micocoulier *m*
|| עֵמֶק־הַבָּכָא ז Vallée *f* des Peupliers (près de Jérusalem)
בהש vallée *f* des pleurs (l'exil)
בִּכְדִי תה״פ en vain, inutilement
בִּכְדֵי־ ← דַּי
בָּכָה (352) פ״ע pleurer
|| פ״י בָּכָה אֶת־פּ׳ pleurer qn
|| נִבְכָּה (408) פ״ע être pleuré
|| בִּכָּה (447) פ״י pleurer (un mort), déplorer
|| הִתְבַּכָּה (480) פ״ע fondre en larmes
|| הִבְכָּה (508) פ״י faire pleurer
בֶּכֶה (—) ז pleurs *mpl*, lamentations *fpl*
בָּכוּי, בְּכוּיָה ת éploré, désolé
קוֹל בָּכוּי voix éplorée
פָּנִים בְּכוּיוֹת visage couvert de larmes
בְּכוּי (23, בלי ר׳) ז affliction *f*, désolation *f*
בְּכוֹר (22) ז premier-né *m*, aîné *m*
מַכַּת־בְּכוֹרוֹת נ mort *f* des premiers-nés (10e plaie d'Egypte)
בהש בְּכוֹר־מָוֶת l'ange *m* de la mort
עממי בְּכוֹר־שָׂטָן petit diable
בְּכוֹר־אָבִיב (—) ז צמח primevère *f*
בִּכּוּר (41) ז (של־פירות) maturation *f*
|| (העדפה) préférence *f*
|| בִּכּוּרִים ז״ר prémices *fpl*
חַג־הַבִּכּוּרִים ז le fête des Prémices (Pentecôte)
בְּכוֹרָה (201, בלי ר׳) נ (בת ראשונה) première-née
|| (זכות־הבכור) droit *m* d'aînesse
בהש (זכות קדימה) préférence *f*, priorité *f*
מְנָיוֹת־בְּכוֹרָה נ״ר actions préférentielles
|| (הופעה ראשונה) début *m*, inauguration *f*
הַצָּגַת־בְּכוֹרָה נ première *f*
טִיסַת־בְּכוֹרָה נ baptême *m* de l'air
נְאוּם־בְּכוֹרָה ז discours inaugural
בִּכּוּרָה או **בַּכּוּרָה** (201) נ fruit *m* précoce, primeur *f*
בְּכוּת (—) נ lamentation *f*, deuil *m*
בַּכְחוּס ש״פ ז מיתול Bacchus (dieu du vin) *m*
בְּכִי (5, בלי ר׳) ז lamentation *f*, plainte *f*
בְּכִי־תַמְרוּרִים plaintes amères
בַּעַל־בֶּכִי pleurard *m*, pleurnicheur *m*

בִּינִית (17) נ דג — barbeau *m*
בֵּינְתַיִם תה״פ — entre-temps, en attendant
בִּיסְמוּת (—) ז כימ — bismuth *m*
בֵּיפָר (97) ז — étable *f* de taureau
בִּיֵּץ (451) פ״י מטבח — épaissir (en ajoutant des œufs)
בֵּיצָה (201, ר׳ בֵּיצִים) נ — oeuf *m*
בֵּיצָה קָשָׁה — oeuf dur
בֵּיצָה שְׁלוּקָה — oeuf poché
בֵּיצָה רַכָּה — oeuf à la coque
בֵּיצָה טְרוּפָה — oeuf brouillé
דְּמוּי־בֵּיצָה — oviforme
בהש בֵּיצָה שֶׁלֹּא נוֹלְדָה — la peau de l'ours
בֵּיצִי, ־צִית ת — en forme d'oeuf, ovale
בֵּיצִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ מטבח — oeufs *mpl* sur le plat
בֵּיצִית (17) נ צמח — ovule *m*
בְּאֵר (159) נ — puits *m*, citerne *f*
בַּיָּר (ר׳ ־רִים) ז — puisatier *m*
בֵּירָא (—) נ ארמית — fosse *f*, puits *m*
בֵּירָא עֲמִיקְתָּא — puits profond
1. בִּירָה (201) נ (מבצר) — citadelle *f*
|| (עיר ראשית) — capitale *f*
2. בִּירָה (—) נ (משקה) — bière *f*
בֵּירוּת ש״פ נ (עיר) — Beyrouth *m*
בִּירִית (17) נ — jarretière *f*
מִסְדַּר־הַבִּירִית (באנגליה) ז — ordre *m* de la jarretière
בִּירָנִית (17) נ — citadelle *f*, forteresse *f*
בִּישׁ, בִּישָׁא (ר׳ ־שִׁין) ת ארמית — mauvais
בִּישׁ־גַּדָּא או ־מַזָּל — malchanceux, malheureux
עֵינָא בִּישָׁא — le mauvais oeil
עֵסֶק בִּישׁ — une sale affaire
בַּיֵּשׁ ← בּוֹשׁ
בִּישׁוֹף (ר׳ ־פִים) ז — évêque *m*
בִּישׁוּת (—) נ — mal *m*, méchanceté *f*
בַּיְשָׁן (ר׳ ־נִים) ז — timide *m*
בַּיְשָׁנוּת (46, בלי ר׳) נ — timidité *f*, modestie *f*
בַּיְשָׁנִי, ־נִית ת — timide, modeste
בַּיִת (155, ר׳ בָּתִּים, בָּתֵּי־ וכו׳) ז — maison *f*
בַּעַל־בַּיִת (ר׳ בַּעֲלֵי־בָתִּים) ז — maître *m* de maison, propriétaire *m*
בֶּן־בַּיִת (ר׳ בְּנֵי־בַיִת) ז — membre *m* de la famille, familier *m*
הָיָה בֶּן־בַּיִת אֵצֶל־פ׳ — avoir ses entrées chez qn
חַיַּת־בַּיִת (ר׳ חַיּוֹת־בַּיִת) נ — animal *m* domestique
הָלַךְ הַבַּיְתָה — aller à la maison
אֲנִי בַּבַּיִת — je suis chez moi
שִׁעוּרֵי־בַיִת ז״ר — devoirs (scolaires) *mpl*
(משפחה) גְּבֶרֶת מֵאִיר לְבֵית־נָתָן — Madame Meyer née Nathan
בֵּית־אָב (ר׳ בָּתֵּי־אָבוֹת) — famille *f*
בֵּית־אָבוֹת (ר׳ בָּתֵּי־אָבוֹת) (מושב זקנים) — hospice *m* de vieillards
|| (שושלת) בֵּית־דָּוִד — la dynastie de David
|| (אסכולה) בֵּית־הִלֵּל — l'école *f* de Hillel
|| הַבַּיִת (בית־המקדש) — le Temple
הַר־הַבַּיִת ז — la montagne du Temple
הַבַּיִת הַשֵּׁנִי — le Second Temple
|| הַבַּיִת הַלָּבָן (בוושינגטון) — la Maison Blanche
בֵּית עֶלְיוֹן/תַּחְתּוֹן — chambre haute/basse
חַבְרֵי־הַבַּיִת ז״ר — les parlementaires *mpl*
|| הַבַּיִת הַלְּאֻמִּי — le Foyer National
|| אנטום בֵּית־בְּלִיעָה — pharynx *m*, gosier *m*
בֵּית־שֶׁחִי — aisselle *f*
|| (חלקי־לבוש) בֵּית־יָד — gant *m*
בֵּית־שׁוֹק — tige (de botte) *f*
|| (מיכל) בֵּית־קִבּוּל — récipient *m*, capacité *f*
חשמל בֵּית־נוּרָה — douille *f*
|| (שדה) בֵּית־בַּעַל — terrain arrosé par la pluie
בֵּית־שְׁלָחִים — terrain irrigué artificiellement
|| (של־שיר) — strophe *f*, couplet *m*
בֵּית־דֹּאַר (ר׳ בָּתֵּי־דֹאַר) — bureau *m* de poste
בֵּית־דִּין (ר׳ בָּתֵּי־דִין) — tribunal *m*
בֵּית־חוֹלִים (ר׳ בָּתֵּי־חוֹלִים) — hôpital *m*
בֵּית־חַיִּים (ר׳ בָּתֵּי־חַיִּים) — cimetière *m*
בֵּית־חֲרֹשֶׁת (ר׳ בָּתֵּי־חֲרֹשֶׁת) — usine *f*
בֵּית־יַיִן (ר׳ בָּתֵּי־יַיִן) — taverne *f*, cabaret *m*
בֵּית־יְתוֹמִים (ר׳ בָּתֵּי־יְתוֹמִים) — orphelinat *m*
בֵּית־כֶּלֶא (ר׳ בָּתֵּי־כֶלֶא) — prison *f*
בֵּית־כְּנֶסֶת (ר׳ בָּתֵּי־כְנֶסֶת או ־כְּנֵסִיּוֹת) — synagogue *f*
בֵּית־כִּסֵּא (ר׳ בָּתֵּי־כִסֵּא) — cabinet *m* d'aisances
בֵּית־מְגוּרִים (ר׳ בָּתֵּי־מְגוּרִים) — maison *f* d'habitation

בלוטת־מין	gonade *f*
בלוטי, ־טית ת רפא	glandulaire
בלוי, בלויה ת	usé, fané, flétri
בלוי (23) ז (השחתה)	usure *f*, destruction *f*
‖ בלוי־זמן	passe-temps *m*
‖ (בידור)	divertissement *m*, distraction *f*
בלוי נעים!	amusez-vous bien!
שקע בבלויים	s'adonner aux plaisirs
בלויים (23) ז״ר	haillons *mpl*, loques *fpl*
בלול, בלולה ת	mélangé
בלום, בלומה ת (סתום)	fermé, bouché
‖ (גדוש)	plein, rempli
אוצר בלום	trésor *m* inépuisable
בהש (למדן)	encyclopédie vivante
בלום (—) ז	freinage *m*, refrènement *m*
בלון (21) ז	ballon *m*
בלונדיני, ־נית ת	blond
‖ בלונדינית (17) נ	blonde *f*
בלוס, בלוסה ת	mélangé, non trié
בלוע (—) ז	anéantissement *m*
בלועה (201) נ	tourbillon *m*, remous *m*
‖ גאול	puisard *m*
בלוף (21) ז	bluff *m*
בלוק (21) ז (גוש־בתים)	pâté (de maisons) *m*
‖ (של־בטון)	cube (de béton) *m*, parpaing *m*
בלוקדה (201) נ	blocus *m*
בלורית (17) נ	mèche (sur le front) *f*, toupet *m*
בלוריתן (ר׳ ־תנים) ז	homme chevelu
בלוש (51) ז	recherche *f*, investigation *f*
בלות (46, בלי ר׳) נ	usure *f*
[בלח] הבליח (504) פ״ע	vaciller (flamme)
בלט (306) פ״ע	émerger, faire saillie
בהש	se faire remarquer, se distinguer
‖ נבלט (388) פ״ע	être mis en relief
‖ התבלט (467) פ״ע	émerger
בהש	se faire remarquer, se distinguer
‖ הבליט (498) פ״י	mettre en relief, dégager
הבליט חזהו	bomber le torse
בהש (הדגיש)	souligner, mettre en évidence
הבליט רעיון	insister sur une idée
בלט (166) ז	relief *m*
דפוס־בלט ז	typographie *f*
בלט (ר׳ ־טים) ז	ballet *m*
בלטה (ר׳ ־טות) נ עממי	carreau (de céramique) *m*
בלטי, ־טית ת	balte
הים הבלטי	la Mer Baltique
בלטרסטיקה (—) נ	belles-lettres *fpl*
1. בלי מ״י	sans
בלי־גבול	illimité
בלי־הרף	sans cesse, sans trêve
בלי־משים	sans le faire exprès
בלי־ספק	sans aucun doute
בלי־עין־הרע!	le Ciel nous en garde!
בלי־לדעת	sans savoir
בלי ש־	sans que
לבלי־חת	sans peur, intrépide
לבלי־ערך	incomparablement
מבלי־	sans faute de, à défaut de
2. בלי (—) ז	néant *m*, destruction *f*
בליה או בלייה (212, בלי ר׳) נ	usure *f*
בליחה (201) נ	scintillement *m* faible
בליטה (201) נ	saillie *f*, protubérance *f*
בליטות (45, בלי ר׳) נ	proéminence *f*
בליל (1, בלי ר׳) ז (תערובת)	mélange *m*
בהש בליל־לשונות	mélange de langues
‖ (מספוא)	fourrage *m*, pâtée *f*
בלילה (201) נ	mixture *f*, détrempe *f*
1. בלימה (201) נ	freinage *m*, enrayage *m*
בהש בלימת־פה	musellement (de la presse) *m*
2. בלימה (—) נ	néant *m*, abîme *m*
תלוי על־בלימה	suspendu au-dessus du néant
בליסטי, ־טית ת	balistique
בליסטיקה (—) נ	balistique *f*
בליסטרה (ר׳ ־ראות) נ	baliste *f*, catapulte *f*
אבני־בליסטרה נ״ר	boulets *mpl*
בליעה (201) נ	déglutition *f*
‖ בית־הבליעה ז (לוע)	pharynx *m*, gosier *m*
(ברובה)	magasin (de fusil) *m*
‖ פיס (של־קרינה)	absorption *f*
בליעל (—) ז	méchanceté *f*, vice *m*, perfidie *f*
איש־ או בן־בליעל ז	méchant *m*, perfide *m*
דבר־בליעל ז	fourberie *f*, imposture *f*

בְּכִיָּה (202) נ	lamentation *f*, plainte *f*
בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת	désastre *m* irréparable
גָּעָה בִּבְכִיָּה	éclater en larmes
בַּכְיָן (ר׳ ־נִים) ז	pleurard *m*, pleurnicheur *m*
בִּכְיֵן (459 נ) פ״ע	pleurnicher, larmoyer
‖ הִתְבַּכְיֵן (493 נ) פ״ע	pleurnicher
בַּכְיָנוּת (46, בלי ר׳) נ	pleurnicherie *f*
בַּכְיָנִי, ־נִית נ	larmoyant
בָּכִיר, בְּכִירָה ת (גדול בשנים)	aîné
‖ (בעל־דרגה־גבוהה)	supérieur, de première classe
פָּקִיד בָּכִיר	haut fonctionnaire
קָצִין בָּכִיר	officier supérieur
בַּכְיָר (95) ז	navette (tissage) *f*
בַּכִּיר, ־רָה ת (פרי)	précoce
בְּכִית (2, בלי ר׳) נ	lamentation *f*, deuil *m*
בָּכֶם, בָּכֶן ← בְּ־	
בֻּכְנָה (ר׳ ־נוֹת) נ טכנ	piston *m*
בֵּכֶר (166) ז	jeune chameau
בִּכֵּר (433) פ״ע	mûrir précocement
‖ פ״י (העדיף)	préférer
‖ הִתְבַּכֵּר (467) פ״ע	mûrir précocement
בהש	mûrir (pensée)
‖ הִבְכִּיר (499) פ״י	faire mûrir précocement
(נקבה)	accoucher d'un premier-né
בִּכְרָה (241) נ	jeune chamelle
בַּל מ״ח	ne...pas
תְּנַאי בַּל־יַעֲבֹר	condition *f* sine qua non
בַּל־תַּשְׁחִית	défense d'abîmer
לְבַל־	pour ne...pas
בֵּל ש״פ ז מיתול	Bêl (divinité babylonienne) *m*
בְּלַאי (—) ז	amortissement *m*, usure *f*
בַּלַּאי (ר׳ בַּלָּאִים) ז	chiffonnier *m*
בְּלָאִים (—) ז״ר או בְּלָאוֹת (—) נ״ר	lambeaux *mpl*, loques *fpl*
בִּלְבַד ← לְבַד	
בִּלְבַדִּי, ־דִּית ת	exclusif
בִּלְבּוּל (41) ז	confusion *f*, désordre *m*
‖ (מבוכה)	preplexité *f*, embarras *m*
עממי בִּלְבּוּל־מֹחַ	cassement *m* de tête
בֻּלְבּוּל (41) ז עוף	bulbul (oiseau chanteur) *m*
בֻּלְבּוּס (41) ז צמח	bulbe *m*
‖ עממי	patate *f*
בֻּלְבּוּסִי, ־סִית ת	bulbeux
בִּלְבֵּל (457) פ״י (ערבב)	confondre, déranger
‖ (הביך)	embrouiller, troubler
עממי אַל־תְּבַלְבֵּל לִי אֶת־הַמֹּחַ!	ne me casse pas la tête!
‖ הִתְבַּלְבֵּל (491) פ״ע	s'embrouiller
בַּלְבְּלָן (ר׳ ־נִים) ז	semeur *m* de confusion
בַּלְבֶּלֶת (—) נ	confusion *f*, désordre *m*
[בלג] הִבְלִיג (498) פ״ע	se retenir, rester serein
הִבְלִיג עַל־יְגוֹנוֹ	surmonter son chagrin
הִבְלִיג עַל־רִגְשׁוֹתָיו	refouler ses sentiments
בֶּלְגִּי, ־גִּית ת	belge
בֶּלְגְּיָה ש״פ נ (מדינה)	la Belgique
בַּלָּגָן (—) ז עממי	désordre *m*, anarchie *f*, pagaïe *f*
בֶּלְגְּרָד ש״פ נ (עיר)	Belgrade *m*
בַּלָּדָה (ר׳ ־דוֹת) נ	ballade *f*
בַּלְדָּר (95) ז	courrier *m*, messager *m*
בָּלֶה, בָּלָה ת	usé, flétri, délabré
בָּלָה (342) פ״ע	s'user, se faner, se flétrir
‖ נִבְלָה (406) פ״ע	s'user, se détériorer
‖ בִּלָּה (447) פ״י	user, détériorer, corrompre
מְבַלֶּה־עוֹלָם	fainéant *m*, oisif *m*
‖ (האריך ימים אחרי־)	survivre à
‖ (הוציא זמנו)	passer (son temps)
בִּלִּיתִי עֶרֶב יָפֶה	j'ai passé une belle soirée
תְּבַלּוּ בִּנְעִימִים	amusez-vous bien
בִּלָּה יָמָיו בְּ־	passer sa vie à
‖ הִתְבַּלָּה (480) פ״ע	s'user, se détériorer
בִּלָּה (439) פ״י	troubler, effrayer
בַּלָּהָה (ר׳ ־הוֹת) נ	terreur *f*, frayeur *f*
חֲלוֹם־בַּלָּהוֹת ז	cauchemar *m*
מֶלֶךְ־בַּלָּהוֹת ז	le roi des démons
בְּלוֹ (—) ז	taxe *f*, accise *f*
בָּלוּא, בְּלוּאָה ת	usé, fripé, en lambeaux
בְּלוֹאִים (12) ז״ר או בְּלוֹאוֹת (2) נ״ר	haillons *mpl*
בַּלּוּט (41) ז צמח	gland *m*
בַּלּוּטָה (201) נ אנטום	glande *f*
בַּלּוּטַת־הַכָּרֵס	pancréas *m*
בַּלּוּטַת־הַמָּגֵן או ־הַתְּרִיס	glande thyroïde

בִּלְתִּי־טָהוֹר	impur
בִּלְתִּי־מֻגְבָּל	illimité
בִּלְתִּי־מוּבָן	incompréhensible
בִּלְתִּי־מוּדָע	inconscient
בִּלְתִּי־מַסְפִּיק	insuffisant
בִּלְתִּי־נָכוֹן	inexact
בִּלְתִּי־תָלוּי	indépendant
‖ מ״ח בִּלְתִּי אִם־	si ce n'est, excepté, sauf
לְבִלְתִּי	pour ne... pas
‖ מ״י (294)	sans, en dehors de
אֵין בִּלְתֶּךָ	il n'a a rien hors de toi
מִבִּלְתִּי־	à défaut de, faute de
בָּם ← בְּ־	
בְּמָאוּת (—) נ	mise *f* en scène
בַּמַּאי ← בִּימַאי	
בִּמְבּוּם (41) ז	fredonnement *m*
בִּמְבּוּק (—) ז צמח	bambou *m*
בִּמְבֵּם (457) פ״י	fredonner (un air)
בְּמִדְבַּר, סֵפֶר־ ז	le livre des Nombres
בָּמָה (210) נ דת (במקרא)	haut-lieu *m*
‖ (גבעה)	hauteur *f*, colline *f*
‖ (תיאטרון) ← בִּימָה	
בְּמוֹ־ מ״י	de, par
בְּמוֹ־עֵינַי	de mes propres yeux
בְּמוֹ־יָדָיו	de ses mains
בִּמּוּי ← בִּיּוּם	
בֵּמוֹל (—) ז מוס	bémol *m*
בַּמְיָה (—) נ צמח	ketmie *f*
בֵּן (112) ז (ביחס להוריו)	fils *m*
בֶּן־אָח או בֶּן־אָחוֹת	neveu *m*
בְּנֵי־בָנִים	petits-enfants *mpl*
בֶּן־דּוֹד (ר׳ בְּנֵי־דוֹדִים)	cousin *m*
בֶּן־זְקוּנִים	fils né sur le tard
בֵּן חוֹרֵג	beau-fils (fils du conjoint) *m*
בֶּן־טוֹבִים (ר׳ בְּנֵי־טוֹבִים)	fils de bonne famille, fils à papa
בֶּן־מֶלֶךְ (ר׳ בְּנֵי־מְלָכִים)	prince *m*
‖ בְּנֵי־נְעוּרִים	jeunes gens *mpl*, jeunesse *f*
בֶּן־אָדָם (ר׳ בְּנֵי־אָדָם)	homme *m*, être humain
בֶּן־בָּקָר (ר׳ בְּנֵי־בָקָר)	bovin *m*
בְּנֵי־צֹאן	ovidés (moutons ou chèvres) *mpl*
‖ (גיל)	âgé de
בֶּן־חֲמִשִּׁים	âgé de cinquante ans
בֶּן־יוֹמוֹ	né le jour même, nouveau-né
בֶּן־גִּילוֹ	du même âge
בֶּן־דָּוִד	le fils de David (le Messie)
בֶּן־דּוֹרוֹ	son contemporain
‖ (מוצא)	originaire de, habitant *m*
בֶּן־יְרוּשָׁלַיִם	originaire (*ou* habitant) de Jérusalem, hiérosolymitain
בְּנֵי־הַגָּלִיל	les habitants de la Galilée
בֶּן־כְּפָר	villageois *m*
הוּא בֶּן־עִירִי	il est de la même ville que moi
בְּנֵי־אַרְצִי	mes compatriotes *mpl*
‖ (זיקה) בֶּן־בְּרִית	allié *m*
דת	coreligionnaire (juif) *m*
בֶּן־זוּג	conjoint *m*
בֶּן־שִׂיחִי	mon interlocuteur
בֶּן־חָסוּת	protégé *m*
‖ (בעל־תכונה)	doué de, pourvu de
בֶּן־אַלְמָוֶת	immortel
בֶּן־בְּלִיַּעַל	scélérat *m*, canaille *f*
בֶּן־בָּשָׂר (שמן)	corpulent
בֶּן־בָּשָׂר (אדם)	être *m* de chair
בֶּן־חוֹרִין	homme libre
בֶּן־חַיִל	homme valeureux
בֶּן־חֲלוֹף	transitoire, éphémère
בֶּן־תּוֹרָה	érudit *m*
בֶּן־תְּמוּתָה	mortel
‖ (ראוי ל־)	susceptible de
בֶּן־אֲכִילָה	mangeable, comestible
בֶּן־בִּצּוּעַ	réalisable
בֶּן־מָוֶת	passible de mort
‖ (צעיר זכר)	garçon *m*
בָּנִים וּבָנוֹת	garçons et filles
‖ בֶּן־ מ״י	pendant, au cours de
בֶּן־לַיְלָה	en une nuit
בֶּן־רֶגַע	en un instant, instantanément
1.בֵּן ← בְּ־	
2. בֵּן ← 1. [בין]	
בִּנְאוּם (41, בלי ר׳) ז	internationalisation *f*
בַּנָּאוּת (—) נ	bâtiment (industrie) *m*

נַחֲלֵי־בְלִיַּעַל ז״ר — des torrents perfides

בְּלִישָׁה (201) נ — recherche *f*, investigation *f*

בְּלִית (—) נ גאול — détritus *mpl*

בָּלַל (356) פ״י — mélanger, confondre, détremper

|| נִבְלַל (388) פ״ע — être mélangé, se mêler

|| בּוֹלֵל (454) פ״י — assimiler (une population)

|| הִתְבּוֹלֵל (487) פ״ע — s'assimiler

|| הִבְלִיל (498) פ״י — mélanger, mêler

בֶּלֶל (—) ז — mélange confus

בָּלַם (304) פ״י — freiner, refréner, entraver

בְּלֹם פִּיךָ! — tais-toi!

|| נִבְלַם (388) פ״ע — être freiné, être entravé

|| בִּלֵּם (433) פ״ע — freiner, refréner

|| הִתְבַּלֵּם (467) פ״ע — se fermer, être bouché

בֶּלֶם (166) ז — frein *m*

בֶּלֶם־אֲוִיר — frein à air comprimé

בֶּלֶם־יָד — frein à main

בַּלָּם (90) ז — serre-freins *m*

בֻּלְמוּס (—) ז — boulimie *f*

|| בהש (תאוה) — frénésie *f*, fringale *f*

בַּלָּן (90) ז — maître-baigneur *m*, garçon *m* de bains

בַּלָּנִית (17) נ (עובדת בבית־מרחץ) — serveuse *f* d'établissement de bains

|| (מגבת גדולה) — serviette *f* de toilette

בָּלַס (306) פ״י — inciser, faire des entailles

בּוֹלֵס שִׁקְמִים — inciseur *m* de sycomores

בְּלָסָם (—) או בַּלְסְמוֹן (—) ז — baume *m*

בָּלַע (332) פ״י — avaler, engloutir, absorber

כְּבוֹלְעוֹ כָּךְ פּוֹלְטוֹ — ce qui entre par une oreille sort par l'autre

|| נִבְלַע (402) פ״ע — être englouti, être absorbé

דקדוק אוֹת נִבְלַעַת — lettre éliminée par assimilation ou par élision

|| בִּלַּע (439) פ״י — détruire, ruiner

בִּלַּע עֲצַת־פּ׳ — confondre les projets de qn

בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח — il (Dieu) aura supprimé la mort pour toujours (paroles de consolation)

פֶּן יְבֻלַּע לוֹ — de peur qu'il lui en cuise

|| הִתְבַּלַּע (477) פ״ע — se confondre, être absorbé

(נטמע) — s'assimiler, s'intégrer

|| הִבְלִיעַ (504) פ״י (הגניב) — introduire en fraude, glisser

הִבְלִיעַ בִּנְעִימָה — mentionner en passant

הִבְלִיעַ בַּחֶשְׁבּוֹן — faire passer dans le compte

(העלים) הִבְלִיעַ בִּשְׁתִיקָה — passer sous silence

דקדוק הִבְלִיעַ עִצּוּר — assimiler une consonne

בֶּלַע (179, בלי ר׳) ז — proie *f*

|| (ספיגה) — absorption *f*

|| דִּבְרֵי־בֶלַע ז״ר — calomnie *f*, insulte *f*

בַּלָּע (94) או בַּלְעָן (97) ז — glouton *m*, vorace *m*

בִּלְעֲדֵי־ (275) מ״י — sans, excepté, en dehors de, indépendamment de

|| מִבַּלְעֲדֵי־ — à l'exception de, en dehors de

בִּלְעָדִי, ־דִית ת — exclusif

זְכוּת בִּלְעָדִית — droit exclusif, monopole *m*

בִּלְעָדִיּוּת (—) נ — exclusivité *f*, monopole *m*

בִּלְעָם ש״פ ז — Balaam *m*

בַּלְעָן ← בַּלָּע

בַּלְעָנוּת (—) נ — gloutonnerie *f*, voracité *f*

בִּלֵּף (433) פ״י עממי — bluffer, en imposer

בַּלְפָן (ר׳ ־נים) ז עממי — bluffeur *m*, farceur *m*

בָּלַק (304) פ״י — détruire, démolir

|| בִּלֵּק (433) פ״י — trancher, détruire

בַּלְקָן ש״פ ז גאוגר — les Balkans *mpl*

אַרְצוֹת־הַבַּלְקָן נ״ר — les pays *mpl* balkaniques

בָּלֵרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ — ballerine *f*

בָּלַשׁ (304) פ״י — chercher, fouiller, fureter

|| בִּלֵּשׁ (433) פ״י — enquêter sur, filer (un suspect)

בַּלָּשׁ (90) ז — détective *m*, limier *m*, agent secret

בֵּלְשַׁאצַּר ש״פ ז — Balthazar *m*

בַּלָּשׁוּת (—) נ — investigations policières

בַּלָּשִׁי, ־שִׁית ת — de détective, policier

רוֹמָן בַּלָּשִׁי — roman policier

בַּלְשָׁן (97) ז — philologue *m*, linguiste *m*

בַּלְשָׁנוּת (—) נ — philologie *f*, linguistique *f*

בַּלְשָׁנוּת הַשְׁוָאָתִית — linguistique comparée

בַּלְשָׁנִי, ־נִית ת — philologique, linguistique

בִּלְתִּי תה״פ — non, in- (*préfixe*)

בִּלְתִּי־אֶפְשָׁרִי — impossible

בִּלְתִּי־חֻקִּי — illégal

בַּסְתְּנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז — jardinier *m*, horticulteur *m*
בְּעָא פ״י ארמית — désirer, vouloir, demander
לְכָל מָאן דְּבָעֵי — à qui de droit
בַּעְבּוּעַ (9) ז — bulle *f*
בַּעְבּוּעַ־סַבּוֹן — bulle de savon
|| רפא — ampoule *f*
בִּעְבּוּעַ (9) ז — bouillonnement *m*
בַּעְבּוּעִית (17) נ — petite bulle
בַּעֲבוּר־ (276) מ״י — à cause de, en raison de
|| (תמורת־) — pour, en échange de
|| (למען־) — pour, en vue de
|| בַּעֲבוּר שֶׁ־ — afin que, pour que
בִּעְבַּע (465) פ״ע (העלה בעבועים) — bouillonner
|| (פרפר במים) — se débattre (dans l'eau)
|| (התפרץ) — jaillir, sourdre
בִּעְבַּע בִּצְחוֹק — glousser de rire
|| (בגרונו) — s'éclaircir la gorge
|| הִתְבַּעְבַּעַ (495) פ״ע — bouillonner
בהש — se répandre
בַּעֲגָלָא תה״פ ארמית — bientôt, rapidement
בְּעַד תה״פ — auprès, au-delà
מִבַּעַד לְ־ — derrière, à travers
|| בְּעַד־ (277) מ״י (אחרי־) — derrière
סָגַר הַדֶּלֶת בַּעֲדוֹ — fermer la porte derrière soi
|| (בגלל־) — à cause de
|| °(תמורת־) — pour, en échange de
עוֹר בְּעַד עוֹר — peau pour peau
|| (לטובת־) — pour, en faveur de
הִצְבִּיעַ בְּעַד־מֻעֲמָד — voter pour un candidat
בְּעַד וָנֶגֶד — pour et contre
1. בָּעָה (344) פ״ע (בעבע) — bouillonner
|| הִבְעָה (508) פ״י — provoquer des ampoules
גַּז מַבְעֶה — gaz vésicatoire
2. בָּעָה (344) פ״י (חשף) — découvrir, mettre à nu
|| נִבְעָה (406) פ״ע — se découvrir, être divulgué
נִבְעוּ מַצְפּוּנָיו — ses secrets ont été révélés
|| הִבְעָה (508) פ״י — découvrir, mettre à nu
הִבְעָה אֶת־שִׁנָּיו — montrer ses dents
משפט הַמַּבְעֶה — animal *m* qui broute (et cause des dégâts)
3. בָּעָה (344) פ״י — demander, interroger

בְּעוּט (50) ז — ruade *f*, coup *m* de pied
בִּעוּר (50) ז — élimination *f*
בִּעוּר־חָמֵץ — élimination du levain (la veille de la Pâque)
בִּעוּר־הַבַּעֲרוּת — suppression *f* de l'analphabétisme
בְּעוּת (50) ז — frayeur *f*, terreur *f*
בִּעוּתֵי־לַיְלָה — terreurs *fpl* nocturnes
בֹּעַז ש״פ ז — Booz *m*
|| בהש — cultivateur aisé
בָּעַט (325) פ״ע (בְּ־) — ruer, donner un coup de pied
ספורט (בכדורגל) — botter (le ballon)
בהש (מאס) — regimber, se rebeller contre
|| נִבְעַט (397) פ״ע — recevoir un coup de pied
|| בִּעֵט (434) פ״י — donner des coups de pieds
בהש — regimber, se rebeller contre
|| הִבְעִיט (502) פ״י — dribbler (le ballon)
בַּעַט (152) ז או בְּעָטָה (216) נ — coup *m* de pied
בִּעֲטֵט (459) פ״י — ruer de tous les côtés
בַּעֲטָן (ר׳ ־נִים) ז — cheval rueur
בַּעֲטָנוּת (46, בלי ר׳) נ — habitude *f* de ruer
בְּעָיָה (212) נ — problème *m*
בְּעָיָה כְּאוּבָה — problème douloureux
מַעֲרֶכֶת־בְּעָיוֹת נ — problématique *f*
בְּעִיטָה (201) נ — ruade *f*, coup *m* de pied
ספורט (בכדורגל) — coup *m*
בְּעִיטָה חָפְשִׁית — coup franc
בְּעִיטַת־פְּתִיחָה — coup *m* d'envoi
בְּעִיטַת־עֳנָשִׁים — penalty *m*
|| בהש (מרד) — rébellion *f*, révolte *f*
בְּעִילָה (201) נ — cohabitation *f*
בְּעִיר (1, בלי ר׳) ז — bétail *m*
בָּעִיר, בְּעִירָה ת — inflammable
בְּעִירָה (201, בלי ר׳) נ — combustion *f*
בְּעָיָתִי, ־תִית ת — problématique
בְּעָיָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* problématique
בְּעָיָתָנוּת (46, בלי ר׳) נ — problématique *f*
בַּעַל (152) ז (של־אשה) — mari *m*
בַּעַל־נְעוּרִים — compagnon *m* de jeunesse
|| (אדון) — maître *m*, propriétaire *m*
בַּעַל־אֲבֵדָה — propriétaire d'un objet perdu

בַּנַּאי (62) ז — maçon *m*, ouvrier *m* du bâtiment
בִּנְאֵם (461) פ״י — internationaliser
בָּנָה (342) פ״י — bâtir, construire
בָּנָה מֵחָדָשׁ — rebâtir, reconstruire
בהש בָּנָה אָב — constituer un précédent
‖ נִבְנָה (406) פ״ע — être bâti, être construit
(שוקם) — être reconstruit
‖ בִּנָּה (47) פ״י — reconstruire, consolider
1. בָּנוּ ← בְּ־
2. בָּנוּ ← בָּנָה
בָּנוּי, בְּנוּיָה ת — bâti, construit
שֶׁטַח בָּנוּי — surface bâtie, agglomération *f*
בִּנּוּי (—) ז — construction *f*, reconstruction *f*
בָּנוֹת ← בַּת
בֶּנְזִין (—) ז — benzine *f*, essence *f*
°בְּנִיָּה (—) נ — édifice *m*
בְּנִיָּה (202) נ — bâtiment (profession) *m*
תּוֹרַת־הַבְּנִיָּה נ — architecture *f*
בָּנִיּוּת (46, בלי ר׳) נ — filiation *f*
בִּנְיָמִין ש״פ ז — Benjamin *m*
בִּנְיָן (95) ז (בנייה) — bâtiment (profession) *m*
פּוֹעֲלֵי־בִּנְיָן ז״ר — ouvriers *mpl* du bâtiment
‖ (בית) — édifice *m*, bâtiment *m*
בִּנְיַן־עַל — superstructure *f*
בהש בִּנְיַן־אָב — prototype *m*
רֹב־בִּנְיָן וְרֹב־מִנְיָן — la grande majorité
בִּנְיַן־קְלָפִים — château *m* de cartes
‖ דקדוק — voix (dans la conjugaison) *f*, forme *f*
בִּנְיָן קַל — forme simple
בִּנְיָן כָּבֵד — forme intensive
בִּנְיָן חוֹזֵר — forme réfléchie
בִּנְיָן גּוֹרֵם — forme factitive
בַּנָּלִי, ־לִית ת — banal
בַּנָּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — banalité *f*
בָּנָנָה (ר׳ ־נוֹת) נ צמח — banane *f*
בַּנְק (ר׳ ־קִים) ז — banque *f*
בַּנְק־הַדֹּאַר — service *m* des chèques postaux
בַּנְקָאוּת (—) נ — métier *m* de banquier
בַּנְקַאי (61) ז — banquier *m*
בַּנְקָאִי, ־אִית ת — bancaire
בַּס (53) ז מוס — basse *f*

בָּסָה (342) פ״י — patauger
בָּסוּם, בְּסוּמָה ת (נעים) — aromatisé, délicieux
‖ (שיכור) — éméché, gris, ivre
בִּסּוּם (41, בלי ר׳) ז — action *f* de parfumer
‖ (שיכרון) — ivresse *f*, enivrement *m*
בָּסוֹן (21) ז מוס — basson *m*
בִּסּוּס (41, בלי ר׳) ז — consolidation *f*
‖ בהש (הנמקה) — justification (d'une thèse) *f*
בָּסוּר, בְּסוּרָה ת — qui n'est pas mûr
בָּסִים, בְּסִימָה ת — parfumé, odorant, agréable
בְּסִימוּת (45, בלי ר׳) נ — saveur *f*
‖ בְּסִימוּת־הַדַּעַת — euphorie *f*, bien-être *m*
בָּסִיס (15) ז — base *f*, fondement *m*, piédestal *m*
‖ מתמט — base
‖ צבא — base, dépôt *m*
בְּסִיס אֲוִיר — base aérienne
‖ כימ — base
בְּסִיסָה (201, בלי ר׳) נ — pataugeage *m*
בְּסִיסִי, ־סִית ת — fondamental, de base
לָשׁוֹן בְּסִיסִית — langage *m* élémentaire
‖ כימ — basique
בְּסִיסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère fondamental
‖ כימ — basicité *f*
בָּסִיר, בְּסִירָה ת — qui manque de maturité
בָּסָם ← בָּשָׂם
בַּסָּם (90) ז — parfumeur *m*
בֹּסֶם ← בֹּשֶׂם
1. בָּסַס (356) פ״י — fouler aux pieds
2. בִּסֵּס (433) פ״י — fonder, consolider, affermir
‖ הִתְבַּסֵּס (467) פ״ע — se consolider, s'affermir
צבא — consolider ses positions
בהש (הסתמך) הִתְבַּסֵּס עַל — se fonder sur
בָּסַר (304) פ״ע (בְּ־ או עַל־) — mépriser, dédaigner
‖ בִּסֵּר (433) פ״ע — mépriser, dédaigner
בֹּסֶר (191, בלי ר׳) ז — fruits *mpl* qui n'ont pas mûri
עִנְבֵי־בֹּסֶר ז״ר — verjus *m*, raisins verts
בהש יְצִירַת־בֹּסֶר נ — oeuvre *f* sans maturité
בִּסָּרוֹן (38, בלי ר׳) ז — mépris *m*, dédain *m*
בַּסְרוּת (45, בלי ר׳) נ — manque *m* de maturité
בָּסְרִי, ־רִית ת — qui manque de maturité
בֻּסְתָּן (95) ז — verger *m*, jardin *m*

3. בִּעֵר (434) פ"י éliminer, extirper, exterminer
|| (בהמה) brouter, ravager
|| הִבְעִיר (502) פ"י ravager, saccager
בִּעֵר (—) ז destruction *f*
הָיָה לְבָעֵר être livré à la destruction
בְּעֵרָה (230) נ incendie *m*, combustion *f*
בַּעֲרוּת (47, בלי ר') נ ignorance *f*
[בעת] נִבְעַת (397 ת) פ"ע être effrayé
|| בִּעֵת (434 ת)פ"י effrayer, épouvanter
|| הִבְעִית (502) פ"י effrayer, épouvanter
בַּעַת (152) ז terreur *f*, peur *f*, angoisse *f*
(בפסיכולוגיה) phobie *f*
בַּעַת־חוּצוֹת agoraphobie *f*
בַּעַת־מַיִם hydrophobie *f*
בְּעָתָה (216) נ terreur *f*, frayeur *f*, épouvante *f*
בְּעָתוּת (ר' ־תוּתִים) ז cauchemar *m*, oppression *f*
בֹּץ (144, בלי ר') ז boue *f*
בהש שָׁקַע בַּבֹּץ s'enfoncer dans l'ornière
בִּצְבּוּץ (41) ז éclosion *f*, percement *m*
מֵי־בִצְבּוּץ ז"ר eau *f* d'infiltration
בִּצְבֵּץ (457) פ"ע filtrer, poindre, pointer, percer
בִּצָּה (208) נ marécage *m*, marais *m*
בִּצּוּעַ (9, בלי ר') ז (הגשמה) réalisation *f*
בַּר־בִּצּוּעַ réalisable
|| (פשרה) compromis *m*
בִּצּוּעִי, ־עִית ת de réalisation, d'exécution
קְשָׁיִים בִּצּוּעִיִּים difficultés *fpl* de realisation
בִּצּוּעִיּוּת (—) נ efficience *f*, politique *f* du fait accompli
1. בָּצוּר, בְּצוּרָה ת (עיר) fortifié
2. בָּצוּר, בְּצוּרָה ת (ענבים) vendangé
בִּצּוּר (41) ז fortification *f*
בִּצּוּרֵי־שָׂדֶה fortification de campagne
בִּצִּי, בִּצִּית ת boueux, bourbeux
בְּצִיעָה (201) נ action *f* de rompre (le pain)
בָּצִיק, בְּצִיקָה ת pâteux
בָּצִיר (15, בלי ר') ז vendange *f*
בְּצִירָה (201, בלי ר') נ vendange *f*
בָּצָל (105) ז צמח oignon *m*, bulbe *m*
בִּצֵּל (433) פ"ע poindre, croître, pousser
|| פ"י מטבח assaisonner d'oignon

בְּצַלִּית (17) נ ciboulette *f*
בְּצַלְצַל (95) או בְּצַלְצוּל (41) petit oignon
בִּצָּנִי, ־נִית ת marécageux
בִּצָּנִית (17) נ עוף bécasseau *m*
בֶּצַע (179, בלי ר') ז gain *m*, profit *m*, intérêt *m*
בֶּצַע־כֶּסֶף lucre *m*
רוֹדֵף בֶּצַע âpre au gain
מַה־בֶּצַע ז quel profit?, à quoi bon?
1. בָּצַע (332) פ"י (חמד) convoiter
בּוֹצֵעַ בֶּצַע qui s'adonne au lucre
|| בִּצַּע (439) פ"י tirer profit de, exploiter
2. בָּצַע (332) פ"י (חתך) trancher, couper
בָּצַע עַל־הַלֶּחֶם rompre *ou* entamer le pain
|| (עשה פשרה) faire un compromis
|| בִּצַּע (439) פ"י (גזר) retrancher, supprimer
° מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי il me retranche de la trame
(הגשים) réaliser, exécuter
בִּצַּע פְּסַק־דִּין exécuter une sentence
|| הִתְבַּצַּע (477) פ"ע se réaliser, être réalisé
בֶּצַע (105) ז marais *m*
בָּצַץ (356) פ"ע émerger, poindre
|| פ"י sécréter
בָּצַק (309) פ"ע enfler, gonfler
|| הִתְבַּצֵּק (467) פ"ע s'enfler, se gonfler
בָּצֵק (140) ז pâte *f*
בְּצֵק־עָלִים pâte feuilletée
בְּצֵק־שְׁמָרִים levain *m*
בָּצֵק, בְּצֵקָה ת enflé, gonflé, empâté
בְּצֵקִי, ־קִית ת pâteux, empâté
בְּצֵקִיּוּת (47, בלי ר') נ caractère pâteux
בַּצֶּקֶת (—) נ רפא oedème *m*
בַּצַּקְתִּי, ־תִּית ת רפא oedémateux
בֶּצֶר (—) ז minerai *m*, filon *m*
1. בָּצַר (304) פ"י (ענבים) ceuillir, vendanger
|| נִבְצַר (388) פ"ע être vendangé
2. בָּצַר (304) פ"י (המעיט) diminuer, restreindre
|| נִבְצַר (388) פ"ע être empêché, être impossible
נִבְצַר מִמֶּנִּי לְהָבִין cela dépasse mon entendement
|| בִּצֵּר (433) פ"י barricader, fortifier
בִּצֵּר לְעַצְמוֹ עֶמְדָּה consolider sa position

בַּעַל־אֲחֻזָּה (ר׳ בַּעֲלֵי־אֲחֻזּוֹת)	propriétaire foncier, hobereau *m*
בַּעַל־אֶמְצָעִים (ר׳ בַּעֲלֵי־אֶמְצָעִים)	cossu
בַּעַל־בַּיִת (ר׳ בַּעֲלֵי־בָתִּים)	maître *m* de maison, propriétaire *m*, bourgeois *m*
בַּעַל בְּעַמָּיו	notable *m*
בַּעַל־הוֹן (ר׳ בַּעֲלֵי־הוֹן)	capitaliste *m*
‖ (שיש לו תכונה)	doué de, pourvu de
בַּעַל־אֶגְרוֹף (ר׳ בַּעֲלֵי־אֶגְרוֹף)	homme brutal
בַּעַל־אֹפִי (ר׳ בַּעֲלֵי־אֹפִי)	homme *m* de caractère
בַּעַל־בָּשָׂר (ר׳ בַּעֲלֵי־בָשָׂר)	homme gros, obèse
בַּעַל־בְּרִית (ר׳ בַּעֲלֵי־בְרִית)	allié
בַּעַל גּוּף (ר׳ בַּעֲלֵי־גוּף)	corpulent, grossier
בַּעַל־דָּבָר (ר׳ בַּעֲלֵי־דָבָר)	intéressé *m*
בַּעַל־דָּבָר (אדם חשוב)	homme influent
(כינוי לשטן)	le diable, le démon
בַּעַל־דְּבָרִים (ר׳ בַּעֲלֵי־דְבָרִים)	adversaire *m*
בַּעַל־דְּבָרִים (דברן)	bavard *m*
בַּעַל־דִּין (ר׳ בַּעֲלֵי־דִין)	plaideur *m*
בַּעַל־דֵּעָה (ר׳ בַּעֲלֵי־דֵעָה)	homme influent
בַּעַל וָתֵק (ר׳ בַּעֲלֵי־וָתֵק)	ancien (dans la profession), vétéran
בַּעַל־זְרוֹעַ (ר׳ בַּעֲלֵי־זְרוֹעַ)	homme *m* à poigne
בַּעַל־זֶרַע (ר׳ בַּעֲלֵי־זֶרַע) צמח	spermatophyte *m*
בַּעַל־חוֹב (ר׳ בַּעֲלֵי־חוֹב) (לווה)	débiteur *m*
בַּעַל־חוֹב (מלוה)	créancier *m*
בַּעַל־חַיִּים (ר׳ בַּעֲלֵי־חַיִּים)	animal *m*
בַּעַל־חֲלוֹמוֹת (ר׳ בַּעֲלֵי־חֲלוֹמוֹת)	rêveur *m*
בַּעַל־חֻלְיוֹת (ר׳ בַּעֲלֵי־חֻלְיוֹת)	vertébré *m*
בַּעַל־יְכֹלֶת (ר׳ בַּעֲלֵי־יְכֹלֶת)	qui a des resources, aisé
בַּעַל־מוּם (ר׳ בַּעֲלֵי־מוּמִים)	invalide *m*
בַּעַל־מְלָאכָה (ר׳ בַּעֲלֵי־מְלָאכָה)	artisan *m*
בַּעַל־מִקְצוֹעַ (ר׳ בַּעֲלֵי־מִקְצוֹעַ)	spécialiste *m*, professionnel *m*
בַּעַל־מֶרֶץ (ר׳ בַּעֲלֵי־מֶרֶץ)	énergique
בַּעַל־נִימוּסִים (ר׳ בַּעֲלֵי־נִימוּסִים)	poli
בַּעַל־נֵס (ר׳ בַּעֲלֵי־נִסִּים)	miraculé
בַּעַל־נֵס (עושה ניסים)	thaumaturge *m*
בַּעַל־נִסָּיוֹן (ר׳ בַּעֲלֵי־נִסָּיוֹן)	expérimenté
בַּעַל־נֶפֶשׁ (ר׳ בַּעֲלֵי־נֶפֶשׁ)	homme *m* sensible
בַּעַל־עֵצָה (ר׳ בַּעֲלֵי־עֵצוֹת)	de bon conseil
בַּעַל־עֵרֶךְ (ר׳ בַּעֲלֵי־עֵרֶךְ)	précieux
בַּעַל־צוּרָה (ר׳ בַּעֲלֵי־צוּרָה)	imposant
בַּעַל־קוֹמָה (ר׳ בַּעֲלֵי־קוֹמָה)	de haute taille
בַּעַל־שְׁאִלְתָּה (ר׳ בַּעֲלֵי־שְׁאִלְתּוֹת)	interpellateur *m*
בַּעַל־שֵׁם (ר׳ בַּעֲלֵי־שֵׁם)	réputé, célèbre
בַּעַל־שֵׁם (עושה ניסים)	thaumaturge *m*
בַּעַל־שִׂמְחָה (ר׳ בַּעֲלֵי־שְׂמָחוֹת)	héros *m* de la fête
בַּעַל־תְּפִלָּה (ר׳ בַּעֲלֵי־תְפִלָּה)	officiant *m*
בַּעַל־תְּשׁוּבָה (ר׳ בַּעֲלֵי־תְשׁוּבָה)	pénitent *m*, repenti *m*
‖ בְּעָלִים ז״ר	propriétaire *m*
‖ (אל כנעני)	Baal
‖ חקל גדולי־בַּעַל ז״ר	cultures non irriguées
שְׂדֵה־בַּעַל (ר׳ שְׂדוֹת־בַּעַל) ז	terrain *m* sans irrigation artificielle
בָּעַל (325) פ״י	dominer, posséder, épouser
אִשָּׁה בְּעוּלַת־בַּעַל	femme mariée
בַּעַלְבַּתִּי, ־תִית ת (בורגני)	bourgeois
‖ (קרתני)	provincial, petit bourgeois
בַּעֲלָה (רק בנסמך בַּעֲלַת־, בַּעֲלוֹת־) ז	femme *f*
בַּעֲלַת־בַּיִת	maîtresse *f* de maison
בַּעֲלַת־יֹפִי	belle femme
[צירופים אחרים ← בַּעַל]	
בַּעֲלוּת (47) נ משפט	droit *m* de propriété
בַּעֲלוּת מְשֻׁתֶּפֶת	copropriété *f*
בַּעֲלָן (ר׳ ־נים) ז	avide, impatient
בַּעֲלָנוּת (46, בלי ר׳) נ	avidité *f*, impatience *f*
בַּעַץ (—) ז	métal blanc, régule *m*
בִּעֵץ (434) פ״י טכנ	réguler
בַּעַר (ר׳ בוֹעֲרִים) ת	ignorant, stupide, illettré
1. **בָּעַר** (325) פ״ע (היה טיפש)	être ignorant
‖ נִבְעַר (397) פ״ע	devenir ignorant *ou* stupide
נִבְעַר מִדַּעַת	insensé
2. **בָּעַר** (325) פ״ע (עלה באש)	brûler
‖ כהש בָּעֲרָה חֲמָתוֹ	sa colère éclata
עוֹנָה בּוֹעֶרֶת	période *f* de pointe
‖ פ״י	brûler, consumer
‖ נִבְעַר (397) פ״ע	s'enflammer, se consumer
‖ בִּעֵר (434) פ״י	allumer, incendier
‖ הִבְעִיר (502) פ״י	allumer, incendier

הִתְעַמְּלוּת־בֹּקֶר נ	gymnastique matinale
תֵּשַׁע בַּבֹּקֶר	neuf heures du matin
מִבָּקְרוֹ שֶׁל־בֹּקֶר	dès le petit jour
לַבְּקָרִים	chaque matin, quotidiennement
1. בַּקָּר (90) ז (רועה־בקר)	bouvier *m*
2. בַּקָּר (90) ז (מבקר)	contrôleur *m*
בִּקֵּר (433) פ״י (ערך ביקורת)	contrôler, critiquer
‖ (ערך ביקור)	visiter
בִּקֵּר אֵצֶל־פ׳	faire une visite à qn
בִּקֵּר בְּמוּזֵיאוֹן	visiter un musée
בִּקֵּר בְּבֵית־סֵפֶר	fréquenter une école
‖ הִתְבַּקֵּר (467) פ״ע	être contrôlé, être critiqué
בַּקָּרָה (221) נ	contrôle *m*, revision *f*, régie *f*
כְּבַקָּרַת־רוֹעֶה עֶדְרוֹ	comme un berger passe son troupeau en revue
טכנ לוּחַ־בַּקָּרָה ז	tableau *m* de contrôle
בַּקְרָן (ר׳ ־נים) ז	critiqueur *m*, censeur *m*
בַּקְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ	critique *f* systématique
בַּקְרָנִי, ־נית ת	critique, frondeur
בִּקֹּרֶת (257, ר׳ בִּקּוֹרוֹת) נ	critique *f*, contrôle *m*
מָתַח בִּקֹּרֶת עַל־	critiquer
לְמַטָּה מִכָּל־בִּקֹּרֶת	au-dessous de tout
בִּקֹּרֶת סִפְרוּתִית	critique *f* littéraire
בִּקֹּרֶת־הַמִּקְרָא	critique *f* biblique
מַאֲמַר־בִּקֹּרֶת	recension *f*
בִּקָּרְתִּי, ־תית ת	critique
בִּקָּרְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	esprit *m* critique
בִּקֵּשׁ (433) פ״י (חיפש)	chercher, demander
‖ בִּקֵּשׁ ד״מ מִפּ׳ או מִיַּד־פ׳	demander qch à qn
בִּקֵּשׁ נְדָבוֹת	demander l'aumône
בִּקֵּשׁ סְלִיחָה	demander pardon
בִּקֵּשׁ אֶת־פ׳ לָצֵאת	prier qn de sortir
‖ (חפץ)	vouloir, désirer
בִּקֵּשׁ טוֹבַת־פ׳	vouloir du bien à qn
בִּקֵּשׁ לַעֲשׂוֹת ד״מ	tenter de faire qch
‖ (התחנן)	implorer, solliciter
בִּקֵּשׁ רַחֲמִים	implorer pitié, demander grâce
בִּקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ	demander d'avoir la vie sauve
‖ הִתְבַּקֵּשׁ (467) פ״ע	être demandé, être sollicité
הַקָּהָל מִתְבַּקֵּשׁ לָשֶׁבֶת	le public est prié de s'asseoir
הִתְבַּקֵּשׁ לִישִׁיבָה שֶׁל־מַעְלָה	décéder, trépasser
הַמַּסְקָנָה מִתְבַּקֶּשֶׁת	la conclusion s'impose
בַּקָּשָׁה (221) נ (חיפוש)	recherche *f*
בַּקָּשַׁת־פַּרְנָסָה	recherche d'un gagne-pain
‖ (משאלה)	demande *f*, prière *f*, requête *f*
לְפִי־בַקָּשַׁת־הַקָּהָל	à la demande du public
הִגִּישׁ בַּקָּשָׁה	présenter une requête
בַּקָּשָׁה לִי אֵלֶיךָ	j'ai qch à te demander
‖ בְּבַקָּשָׁה	s'il te plaît, s'il vous plaît
הִכָּנֵס בְּבַקָּשָׁה	entrez s'il vous plaît
בְּבַקָּשָׁה לְהִכָּנֵס	veuillez entrer s'il vous plaît
בְּבַקָּשָׁה מִמְּךָ	je vous en prie
בַּקְשִׁישׁ (ר׳ ־שים) ז	pourboire *m*, pot-de-vin *m*
בַּקְשָׁן (ר׳ ־נים) ז	solliciteur *m*, importun *m*
בַּקְשָׁנִי, ־נית ת	suppliant, insistant, pressant
בִּקְתָּה (206) נ	cabane *f*, hutte *f*, masure *f*
1. בַּר (57, בלי ר׳) ז	extérieur *m*, dehors *m*
תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ	sincère, intègre
‖ בַּר תה״פ	dehors, extérieurement
בַּר מִן־	en dehors de, excepté
בַּר מִנַּן	loin de nous, Dieu nous garde
בַּר־מִנַּן ז (כינוי למת)	cadavre *m*, mort *m*
מִלְּבַר	en sus, par extrapolation
חֲמִישִׁית מִלְּבַר	augmentation *f* de 25%
2. בַּר (בְּרִי וכו׳; — ר׳ בָּנִים) ז	fils *m*
‖ בַּר־אוֹרְיָן	savant *m*, érudit *m*
בַּר־אֲכִילָה	mangeable, comestible
בַּר־בֵּי־רַב	écolier *m*
בַּר־בִּצּוּעַ	réalisable
בַּר־דַּעַת	raisonnable, intelligent
בַּר־הָכֵי	expert, compétent
בַּר־מִצְוָה (ר׳ בְּנֵי־מִצְוָה)	majeur, astreint aux devoirs religieux
גִּיל־בַּר־מִצְוָה ז	l'âge de la majorité religieuse
בַּר־נַשׁ (— , בלי ר׳)	bonhomme *m*, type *m*
בַּר־סַמְכָא	autorité *f*, personne compétente
בַּר־פְּלוּגְתָּא	contradicteur *m*, adversaire *m*
בַּר־קְיָמָא	viable, durable
בַּר־תֹּקֶף	valable
בַּר, בָּרָה ת	pur, limpide
בַּר־לֵבָב	au coeur pur

‖ הִתְבַּצֵּר (467) פ"ע	se barricader, se fortifier
בַּצָּרָה (207) נ	bergerie *f*
1. בִּצָּרוֹן (38) ז (ביטחון)	bastion *m*, fortification *f*
2. בִּצָּרוֹן (38) ז (בצורת)	sécheresse *f*
בַּצֹּרֶת (257) נ	sécheresse *f*, manque *m* de pluie
בִּצָּתִי, ־תִית ת	marécageux, bourbeux
[בקא] הִתְבַּקֵּא (478) פ"ע	devenir connaisseur
בַּקְבּוּק (41) ז	bouteille *f*
(של תינוק)	biberon *m*
צַוַּאר־בַּקְבּוּק	goulot *m*
‖ בהש צַוַּאר־בַּקְבּוּק ז	embouteillage *m*
בַּקְבּוּק (41, בלי ר') ז	glouglou *m*
בַּקְבּוּקוֹן (21) ז	petite bouteille, flacon *m*
בִּקְבֵּק (457) פ"ע	glouglouter
[בקה] הִתְבַּקָּה (480) פ"ע	devenir connaisseur
בַּקָּה (ר' בַּקּוֹת) נ חרק	moustique *m*
בִּקּוּעַ (—) ז	action *f* de fendre
‖ בֵּית־בִּקּוּעַ ז	tranchant (d'une hâche) *m*
בִּקּוּר (41) ז	visite *f*
עָרַךְ בִּקּוּר	faire une visite
הֵשִׁיב בִּקּוּר	rendre une visite
בִּקּוּשׁ (41) ז	demande *f*
הֶצֵּעַ וּבִקּוּשׁ	offre *f* et demande
בַּקְטֶרְיוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז	bactériologue *m*
בַּקְטֶרְיוֹלוֹגִי, ־גִית ת	bactériologique
בַּקְטֶרְיוֹלוֹגְיָה (—) נ	bactériologie *f*
בָּקִי, בְּקִיאָה ת	expert, connaisseur, versé
בְּקִיאוּת (45, בלי ר') נ	compétence *f*, érudition *f*
בִּקְיָה (—) נ צמח	vesce *f*
בְּקִיעַ (9) ז	fente *f*, crevasse *f*, lézarde *f*
‖ בְּקִיעַ־עֵץ	morceau *m* de bois, bûche *f*
בָּקִיעַ, בְּקִיעָה ת	fissile
בְּקִיעָה (201) נ	fission *f*, fissure *f*, percée *f*
‖ (של־האפרוחים)	éclosion *f*
בְּקִיעוּת (45, בלי ר') נ	fissilité *f*
בַּקָּלָה (ר' ־לוֹת) ז דג	morue *f*
בָּקַע (332) פ"י	fendre
‖ פ"ע	se fendre, éclater, percer
בָּקַע אוֹר	une lueur filtre
הַקּוֹל בּוֹקֵעַ וְעוֹלֶה	la voix monte irrésistiblement
‖ נִבְקַע (402) פ"ע	se fendre, s'ouvrir
(אפרוח)	éclore
(נפרץ) נִבְקְעָה הָעִיר	une brèche fut faite dans les remparts de la ville
בהש נִבְקַע הַשַּׁחַר	le jour commence à poindre
נִבְקְעָה אָזְנוֹ	son oreille s'est ouverte
‖ בִּקַּע (439) פ"י	fendre, percer
עִיר מְבֻקָּעָה	ville démantelée
(טרף)	mettre en pièces, éventrer, déchirer
‖ הִתְבַּקַּע (477) פ"ע	se fendre, crever
‖ הִבְקִיעַ (504) פ"י	prendre d'assaut
הִבְקִיעַ דֶּרֶךְ	frayer un chemin
ספורט הִבְקִיעַ שַׁעַר	marquer un but
הִבְקִיעַ שְׁחָקִים	fendre les airs
‖ פ"ע	percer, se frayer un passage
1. בֶּקַע (179) ז (מטבע)	*bèqa* (monnaie antique) *m*
2. בֶּקַע (179) ז (סדק)	fente *f*, fissure *f*, crevasse *f*
‖ (גזר־עץ)	bûche *f*
‖ רפא	hernie *f*
בִּקְעָה (242) נ גאוגר	vallée *f*
בִּקְעַת־הַיַּרְדֵּן	la vallée du Jourdain
בַּקְעֲצוּר (41) ז צמח	saxifrage *f*
בְּקַעַת (ר' בְּקָעִיּוֹת) נ	copeau *m*, éclat (de bois) *m*
בָּקַק (356) פ"י	vider, dévaster, abolir
‖ נָבַק (417) פ"ע	se vider, être dévasté *ou* désolé
נָבְקָה רוּחוֹ	son courage défaille
נָבְקָה חָכְמָתוֹ	sa sagesse s'évanouit
‖ בּוֹקֵק (454) פ"י	vider, dévaster
‖ הִתְבּוֹקֵק (487) פ"ע	être vidé, être dévasté
בָּקָר (105, בלי ר') ז	bovins *mpl*, gros bétail
בֶּן־בָּקָר ז	boeuf *m*
בְּשַׂר־בָּקָר ז	viande *f* de boeuf
צְלִי־בָּקָר ז	rôti *m* de boeuf
עֶגְלַת־בָּקָר נ	génisse *f*
בֹּקֶר (191) ז	matin *m*, matinée *f*
בֹּקֶר בֹּקֶר	chaque matin
הַבֹּקֶר	ce matin
מָחָר בַּבֹּקֶר	demain matin
בֹּקֶר טוֹב!	bonjour!
בְּבֹקֶר לא־עָבוֹת אֶחָד	un beau matin
אֲרוּחַת־בֹּקֶר נ	petit déjeuner

ברוכים הבאים	soyez les bienvenus!
ברוך השם!	Dieu merci!, grâce à Dieu
ברוך־כשרון	plein de talent
1. ברום (ר׳ ־מים) ז (אריג)	vêtement précieux
2. ברום (—) ז כימ	brome *m*
ברומטר (ר׳ ־מטרים) ז	baromètre *m*
ברומטרי, ־רית ת	barométrique
ברומיד (ר׳ ־דים) ז	bromure *m*
ברומית (ר׳ ־מיות) נ צמח	brome *f*
ברון (ר׳ ־נים) ז	baron *m*
הברון	le baron (Edmond de Rothschild, 1865-1936)
על־חשבון הברון	aux frais de la princesse
ברונזה (—) נ	bronze *m*
תקופת־הברונזה נ	l'âge *m* de bronze
ברוניקה ש״פ נ	Bérénice *f*
‖ צמח (ר׳ ־קות)	véronique *f*
ברונית (17) נ	baronne *f*
ברוץ, ברוצה ת	excessif, excédentaire
ברוץ (14) ז	débordement *m*, surplus *m*, excédent *m*
צנור־ברוץ ז	trop-plein *m*
ברוק, ברוקה ת	étincelant, brillant
ברוק (—) ז	baroque *m*
ברור, ברורה ת	clair, évident
ברור כשמש	clair comme le jour
ברור לי ש־	il est évident pour moi que
‖ ברורות תה״פ	clairement, distinctement
דבר ברורות	parler clairement *ou* nettement
בירור (14) ז	éclaircissement *m*, mise *f* au point
הדבר טעון בירור	l'affaire a besoin d'être éclaircie
קים בירור	procéder à une explication
בבירור	clairement, exactement
‖ (מיון) בירור־הפרי	tri *m* de fruits
ברוש (21) ז צמח	cyprès *m*
ברוש (—) ז	brossage *m*
°ברות (21) ז צמח	cyprès *m*
ברות או ברות (—) נ	aliment *m*, nourriture *f*
ברז (166) ז	robinet *m*
ברז (304) פ״י	tirer (un liquide d'un robinet)
‖ נברז (388) פ״ע	être tiré (vin), être coulé
‖ ברז (436) פ״י	mettre en perce (un tonneau)
ברזג (459) פ״ע	marier
ברזול (41, בלי ר׳) ז	ferrage *m*, ferrement *m*
ברזיל ש״פ נ (ארץ)	le Brésil
ברזל (71) ז	fer *m*
ברזל־יציקה	fonte *f*
בטון־ברזל ז	béton armé
מסלת־ברזל נ	voie ferrée
עפרות־ברזל ז״ר	minerai *m* de fer
תקופת־הברזל נ	l'âge *m* du fer
‖ בהש ביד־ברזל	d'une main de fer
מסך־ברזל ז	rideau *m* de fer
צבא מנת־ברזל נ	vivres *mpl* de réserve
‖ משפט צאן־ברזל	mainmorte *f*
נכסי־צאן־ברזל ז״ר	biens *mpl* inaliénables
ברזל (459) פ״י	ferrer
ברזלון (—) ז צמח	sidérite *m*
ברזלי, ־לית ת	ferreux, ferrugineux, de fer
אל־ברזילי	non-ferreux
1. ברח (332) פ״ע	fuir, s'enfuir
‖ הבריח (504) פ״י	faire fuir, mettre en fuite
בהש הבריח עצמו מן־	se dérober à
‖ (העביר בסתר)	faire passer en contrebande
הבריח את־הגבול	traverser illégalement la frontière
הבריח מן־המכס	frauder la douane
2. ברח (332) פ״י (סגר)	fermer, verrouiller
‖ הבריח (504) פ״י	verrouiller
בהש (קשר)	relier, rassembler
ברחן (ר׳ ־נים) ז (עריק)	déserteur *m*
‖ (פושט רגל)	banqueroutier *m*
ברחש (ר׳ ־שים) ז חרק	lepte *m*, trombidion *m*
ברטוניה ש״פ נ	la Bretagne (province française)
ברי תה״פ	certainement, assurément
ברי לי ש־ או כי	je suis certain que
ברי ושמא	certitude ici hésitation là
ברי (ברי, בלי ר׳) ז	santé *f*, solidité *f*, intégrité *f*
על־בריו (־בריה וכו׳)	exactement, à fond
ידע שפה על־בריה	savoir parfaitement une langue

בָּרָה כַּחַמָּה	limpide comme le soleil
1. בַּר (—) ז (תבואה)	blé *m*
מַה לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר?	que fait d'ivraie auprès du bon grain?
2. בַּר (—) ז (שדה)	champ *m*, campagne *f*
גִּדּוּלֵי־בַר ז״ר	plantes *fpl* sauvages
חַיּוֹת־בַּר נ״ר	animaux *mpl* sauvages
חֲזִיר־בַּר ז	sanglier *m*
3. בָּר (ר׳ בָּרִים) ז (מסבאה)	bar *m*, cabaret *m*
‖ (ארון למשקאות)	buffet *m*, bar *m*
בֹּר (26, בלי ר׳) ז (טוהר)	pureté *f*, limpidité *f*
בֹּר־יָדַיִם	intégrité *f*, probité *f*
‖ (חומרי ניקוי)	alcali *m*
1. בָּרָא (336) פ״י	créer
‖ נִבְרָא (403) פ״ע	être créé
לֹא הָיָה וְלֹא נִבְרָא	cela n'a jamais existé
2. בֵּרֵא (445) פ״י	déboiser, défricher
3. [ברא] הִבְרִיא (507) פ״ע	engraisser, grossir
‖ (החלים)	se rétablir (d'une maladie)
‖ פ״י	rendre vigoureux, réconforter
(האכיל)	nourrir, gaver
בְּרֵאשִׁית תה״פ	au début, au commencement
מַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית ז	la création (du monde)
סֵפֶר־בְּרֵאשִׁית ז	le livre de la Genèse
שֵׁשֶׁת־יְמֵי־בְּרֵאשִׁית	les six jours de la création
‖ מִבְּרֵאשִׁית	dès le début, dès l'origine
הִתְחִיל מִבְּרֵאשִׁית	recommencer à zéro
בַּרְבּוּר (41) ז עוף	cygne *m*
‖ בהש שִׁירַת־הַבַּרְבּוּר נ	le chant *m* du cygne
בַּרְבָּר (ר׳ ־רִים) ז	barbare *m*
בִּרְבֵּר (457) פ״ע עממי	radoter, papoter
בַּרְבָּרִי, ־רִית ת	barbare, cruel, inhumain
בֶּרְבֶּרִי, ־רִית ת	berbère
בַּרְבָּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	barbarie *f*, cruauté *f*
בָּרַג (304) פ״י	visser
‖ נִבְרַג (388) פ״ע	être vissé
‖ בֵּרֵג (436) פ״י	dévisser
‖ הִתְבָּרֵג (474) פ״ע	se visser
‖ הִבְרִיג (498) פ״י	visser
בֹּרֶג (187) ז	vis *f*
‖ בהש בֹּרֶג קָטָן	un petit rouage
עממי חָסֵר לוֹ בֹּרֶג	il a le timbre fêlé
בַּרְגּוּל (—) ז	gruau *m*
בָּרְגִּי, ־גִּית ת	en spirale
מִשְׁטַח בָּרְגִּי	surface hélicoïdale
[ברגן] הִתְבַּרְגֵּן (491 ג) פ״ע	s'embourgeoiser
בָּרְגָּנוּת (—) נ	bourgeoisie *f*
בָּרְגָּנוּת זְעִירָה	petite bourgeoisie
בָּרְגָּנוּת בְּכִירָה	haute bourgeoisie
בָּרְגָּנִי (ר׳ ־נִים) ז	bourgeois *m*
בָּרְגָּנִי זָעִיר	petit bourgeois
‖ בָּרְגָּנִי, ־נִית ת	bourgeois
בְּרַגְרַג (91) ז	petite vis
בָּרַד (304) פ״ע	grêler
‖ נִבְרַד (388) פ״ע	se couvrir de grêle
‖ הִבְרִיד (498) פ״י	couvrir de grêle
בָּרָד (—) ז	grêle *f*
בָּרֹד, בְּרֻדָּה ת	tacheté, moucheté, grêlé
בָּרְדּוֹ ת	grenat
בַּרְדְּלָס (ר׳ ־סִים) ז זואול	guépard *m*, once *m*
בַּרְדָּס (95) ז	capuchon *m*
1. בָּרָה (342) פ״י (אכל)	manger
‖ הִבְרָה (509) פ״י	nourrir, donner à manger
(הגיש סעודת־ניחומים)	réconforter par une collation (après l'enterrement d'un parent)
2. בָּרָה (342) פ״י (בחר)	choisir
בְּרַהְמִין (ר׳ ־נִים) ז דת	brahmane *m*
בֵּרוּא (—) ז	déboisement *m*, défrichement *m*
בָּרוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז	barographe *m*
בָּרוּד (—) ז עממי	explosion *f*
בַּרְוָז (95) ז עוף	canard *m*
‖ עממי (שמועת־שוא)	canard *m*, fausse nouvelle
בַּרְוָזָה (226) נ עוף	cane *f*
בַּרְוָזוֹן (30) ז עוף	caneton *m*
בַּרְוָזִיָּה (202) נ	canardière *f*
בַּרְוָזָן (97) ז זואול	ornithorynque *m*
בְּרוּטוֹ תה״פ	brut
בְּרוּטָלִי, ־לִית ת	brutal
בְּרוּטָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	brutalité *f*
בָּרוּךְ ש״פ ז	Baruch *m*
בָּרוּךְ, בְּרוּכָה ת	béni

בֶּרֶךְ (165, זוגי בִּרְכַּיִם 262) נ — genou *m*
|| טכנ (ארכובה) — coude *m*
|| גאוגר בֶּרֶךְ־נָהָר — boucle *f* d'un fleuve
בְּרָכָה (213, נס' בִּרְכַּת־) נ — bénédiction *f*, salut *m*
תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה — grâces lui soient rendues, tant mieux pour lui
יַעַמְדוּ עַל־הַבְּרָכָה — qu'ils soient remerciés
דִּבְרֵי־בְּרָכָה ז״ר — hommage, allocution *f*
הֱיֵה בְּרָכָה! — salut!
זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה — de bienheureuse mémoire
קִדֵּם בִּבְרָכָה — accueillir favorablement
בִּרְכוֹת נֶאֱמָנוֹת — sincères félicitations
בִּבְרָכָה (בסוף מכתב) — avec mes compliments
|| (שפע) — abondance *f*
גִּשְׁמֵי־בְּרָכָה ז״ר — pluies bienfaisantes
|| (שי) — don *m*, cadeau *m*, présent *m*
|| דת — bénédiction *f*
בִּרְכַּת־הַמָּזוֹן — actions *fpl* de grâces (après le repas)
בִּרְכַּת־כֹּהֲנִים — bénédiction sacerdotale
בִּרְכַּת־הַשֵּׁם — blasphème *m* du nom divin
שֶׁבַע בְּרָכוֹת — les 7 bénédictions (du mariage)
בהש בְּרָכָה לְבַטָּלָה — peine perdue
בְּרֵכָה (229) נ — mare *f*, étang *m*, bassin *m*
בְּרֵכַת־דָּגִים — vivier *m*
בְּרֵכַת־שְׂחִיָּה — piscine *f*
בְּרֵכִיָּה (ר' ־יּוֹת) נ עוף — canard *m* sauvage
בְּרַם תה״פ — cependant, pourtant
בַּרְמַנָּן ← 1. בַּר
בַּרְנָשׁ (ר' ־שִׁים) ז — individu *m*, type *m*
בַּרְס (ר' ־סִים) ז — couverture (de laine) *m*
[ברס] הִבְרִיס (498) פ״י — braire
בִּרְסוּק (—) ז — tannage *m*
בַּרְסִי (ר' ־סִים) או בֻּרְסְקִי (ר' ־קִים) ז — tanneur *m*
בִּרְסֵק (459) פ״י — tanner
בֻּרְסְקָאוּת (—) נ — tannage *m*
בָּרַץ (304) פ״ע — déborder
|| בֵּרֵץ (436) פ״י — faire déborder
|| הִבְרִיץ (498) פ״י — faire déborder
בָּרַק (304) פ״י — lancer (des éclairs, des rayons)
|| פ״ע — briller, luire
|| הִתְבָּרֵק (474) פ״ע — briller, s'allumer
|| הִבְרִיק (498) פ״ע — briller, étinceler
(התעוור) — être ébloui, être aveuglé
|| פ״י (צחצח) — astiquer, polir, briquer
(שלח מברק) — télégraphier
בָּרָק (105) ז — éclair *m*, foudre *f*
|| (זוהר) — éclat *m*
בַּרְקַאי (—) ז — l'étoile *f* du matin (Vénus)
בַּרְקִית (—) נ רפא — glaucome *m*
בַּרְקָן (90) ז צמח — chardon *m*
בָּרֶקֶת (254) נ — agate *f*, émeraude *f*
בָּרַר (355) פ״י — choisir, trier, sélectionner
|| (בדק) — débrouiller, démêler, éclaircir
|| נָבַר (413) או נִבְרַר (388) פ״ע — être choisi
(היטהר) — se purifier, se nettoyer
|| בֵּרֵר (436) פ״י — choisir, trier, sélectionner
(טיהר) — épurer, purifier
(הבהיר) — éclaircir, clarifier
|| הִתְבָּרֵר (474) פ״ע — s'éclaircir, s'avérer
הִתְבָּרֵר דִּינוֹ — son cas a été examiné
מִתְבָּרֵר שֶׁ־ — il s'avère que
|| (התנקה) — se purifier, se nettoyer
(התנהג בטוהר) — avoir une conduite pure
עִם־נָבָר תִּתְבָּרָר — avec les purs tu agis en pur
|| הֵבַר (527) פ״י (ליטש) — polir
(טיהר) — purifier, nettoyer
|| הִבְרִיר (498) פ״י — éclaircir, clarifier
בְּרָרָה (215) נ — marchandise *f* de deuxième choix
בְּרֵרָה (229) נ — choix *m*, alternative *f*, option *f*
יֵשׁ בְּרֵרָה — il y a d'autres possibilités
אֵין (או לֵית) לִי בְּרֵרָה — je n'ai pas le choix
בְּאֵין או בְּלֵית בְּרֵרָה — à défaut d'autre solution
בַּרְרָן (ר' ־נִים) ז — délicat, difficile, exigeant
בַּרְרָנוּת (46, בלי ר') נ — goût difficile *ou* exigeant
בַּרְרָנִי, ־נִית ת — délicat, difficile, exigeant
בֵּרֵשׁ (436) פ״י — brosser
|| הִתְבָּרֵשׁ (474) פ״ע — se brosser
|| הִבְרִישׁ (498) פ״י — brosser
בַּרְתַּלְמַי ש״פ ז — Barthélemy *m*
היסט לֵיל־בַּרְתַּלְמַי ז — la nuit de la Saint-Barthélemy (1572)

הֶעֱמִיד הַדְּבָרִים עַל־בֻּרְיָם	mettre les choses au point
בָּרִיא, בְּרִיאָה ת (שאינו חולה)	sain, bien portant
שֵׂכֶל בָּרִיא	bon sens
‖ (שמן)	gros, gras
בְּרִיא־בָשָׂר	qui a de l'embonpoint
בְּרִיאָה (201, בלי ר׳) נ	création *f*
בְּרִיאַת־הָעוֹלָם	la création du monde
‖ הַבְּרִיאָה	la création, la nature
בְּרִיאוּת (45, בלי ר׳) נ	santé *f*
בְּרִיאוּת־הַנֶּפֶשׁ	hygiène mentale
מִשְׂרַד־הַבְּרִיאוּת ז	ministère *m* de la santé
אֵינֶנִּי בְּקַו־הַבְּרִיאוּת	je ne me porte pas bien
לִבְרִיאוּת!	à vos souhaits!
הָעִקָּר הַבְּרִיאוּת!	pourvu qu'on ait la santé!
בֶּרִי־בֶּרִי (—) ז רפא	béribéri (maladie) *m*
בְּרִיגָדָה (ר׳ ־דות) נ צבא	brigade *f*
בְּרִיָּה (202) נ (בריאה)	création *f*
‖ (טבע)	nature *f*
עַצְלָן מִבְּרִיָּתוֹ	paresseux de nature
‖ (יצור)	créature *f*
הַבְּרִיּוֹת ז״ר	les gens, le monde
אוֹהֵב־הַבְּרִיּוֹת	philanthrope
מַה־יֹּאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת?	qu'en dira-t-on?
בְּרִיָּה (201, בלי ר׳) נ	alimentation *f*, manger *m*
בְּרִיוֹם (ר׳ ־מים) ז חרק	éphémère *m*
בַּרְיוּם (—) ז כימ	baryum *m*
בִּרְיוֹן (ר׳ ־נים) ז	brigand *m*, voyou *m*, apache *m*
בִּרְיוֹנוּת (45, בלי ר׳) נ	violence *f*, vandalisme *m*
בִּרְיוֹנִי, ־נִית ת	brutal, grossier
בְּרִיוּת (—) נ ארמית	santé *f*
בְּרִיוּת־גּוּפָא	santé du corps
בְּרִיוּת־רוּחַ	santé mentale
בְּרִיזָה (201, בלי ר׳) נ	coulage (de métal fondu) *m*
בְּרִיחַ (9) ז	verrou *m*
‖ אנטום עֶצֶם־בְּרִיחַ נ	clavicule *f*
‖ צבא (ברובה)	culasse *f* mobile
1. בָּרִיחַ (20) ז (פליט)	fuyard *m*, fugitif *m*
2. בָּרִיחַ ← נָחָשׁ בָּרִיחַ	
בְּרִיחָה (201) נ	fuite *f*
בָּרִיטוֹן (ר׳ ־נים) ז מוס	baryton *m*
בְּרִיטִי, ־טִית ת	britannique
‖ בְּרִיטִי (ר׳ ־טים) ז	Britannique *m*
בְּרִיטַנְיָה ש״פ נ (מדינה)	la Grande-Bretagne
בְּרִיכָה (201) נ (אפרוחים)	couvée *f*
‖ חקל	marcottage *m*
בֶּרִילְיוּם (—) ז כימ	béryllium *m*
בְּרִירָה (201) נ	tri *m*, sélection *f*
הַבְּרִירָה הַטִּבְעִית	la sélection naturelle
בְּרִירוּת (—) נ	clarté *f*, limpidité *f*, évidence *f*
בְּרִישָׁה (201, בלי ר׳) נ	brossage *m*
בְּרִית (2, ר׳ בְּרִיתוֹת) נ	alliance *f*
כָּרַת בְּרִית	conclure une alliance
בַּעַל־בְּרִית ז	allié
אַרְצוֹת־הַבְּרִית נ	les Etats-Unis
בְּרִית־הַמּוֹעָצוֹת	l'URSS (=Union des Républiques Socialistes Soviétiques)
‖ (נישואים)	mariage *m*
בָּאוּ בִּבְרִית־הַנִּשּׂוּאִים	se marier
אֵשֶׁת־בְּרִיתוֹ נ	sa femme légitime
‖ דת אֲרוֹן־הַבְּרִית ז	l'arche *f* de l'Alliance
לוּחוֹת־הַבְּרִית ז״ר	les tables *fpl* de la Loi
הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה	le Nouveau Testament
הַבְּרִית הַיְשָׁנָה	l'Ancien Testament
בְּרִית־מִילָה	circoncision *f*
בֶּן־בְּרִית ז	coreligionnaire (juif) *m*
בֹּרִית ← בּוֹרִית	
בָּרַיְתָא (ר׳ ־תות) נ	*michna* externe (ne figurant pas au recueil officiel)
1. בָּרַךְ (325) פ״ע (כרע)	s'agenouiller
‖ הִבְרִיךְ (498) פ״י	faire agenouiller
חקל	marcotter
2. [ברך] נִבְרַךְ (388) פ״ע	se féliciter
‖ בֵּרֵךְ או בֵּרַךְ (436) פ״י	bénir, saluer, féliciter
בֵּרֵךְ אֶת־פ׳ בְּחַג שָׂמֵחַ	souhaiter bonne fête à qn
בֵּרֵךְ אֶת־פ׳ לְשָׁלוֹם	dire bonjour à qn
‖ דת (אמר ברכה)	prononcer une bénédiction
‖ (קילל)	maudire, blasphémer
‖ הִתְבָּרֵךְ (474) פ״ע	être béni, se féliciter
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ	Dieu béni soit-il
(ניחן) הִתְבָּרֵךְ בְּכִשְׁרוֹן רַב	être doué d'un grand talent

בְּשָׂרִי, ־רִית ת (של־הגוף)	charnel
‖ מטבח	de viande, gras, carné
בַּשְׂרָנוּת (46) נ	corpulence *f*, embonpoint *m*
בַּשְׂרָנִי, ־נִית ת	charnu, gras, corpulent
[בשש] ← בּוֹשׁ	
בֹּשֶׁת (257, בלי ר׳) נ (בושה)	honte *f*, ignominie *f*
בְּבֹשֶׁת־פָּנִים	honteusement, la tête basse
לְבָשְׁתִּי	à ma honte
בֵּית־בֹּשֶׁת ז	bordel *m*, lupanar *m*
‖ משפט	indemnité *f* pour dommage moral
‖ ° (כינוי לבעל)	l'infâme (surnom péjoratif
	du dieu Baal)
1. בַּת (54, ר׳ בָּנוֹת, בְּנוֹת־, בְּנוֹתַי וכו׳) נ	fille *f*
בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה	en mettant les points
	sur les i
בַּת־אָח, בַּת־אָחוֹת	nièce *f*
בַּת־דּוֹד (ר׳ בְּנוֹת־דּוֹדִים)	cousine *f*
בַּת־מֶלֶךְ (ר׳ בְּנוֹת־מְלָכִים)	princesse *f*
בַּת־גַּלִּים ז	sirène *f*
בַּת־שִׁבְעִים	septuagénaire *f*
בַּת־הַגָּלִיל	habitante *f* de la Galilée
בַּת־זוּג	conjointe *f*, compagne *f*
בַּת־חוֹרִין	femme libre
[צירופים אחרים ← בֵּן, 2. בַּר]	
בֵּית־סֵפֶר ז לְבָנוֹת	école *f* de filles
‖ (נקבה של־בעלי־חיים)	femelle *f*
בַּת־יַעֲנָה (ר׳ בְּנוֹת־יַעֲנָה)	autruche *f*
‖ ° (עיר) בַּת־בָּבֶל	Babylone (personnifiée)
בַּת־רַבִּים	grande ville
יָפוֹ וּבְנוֹתֶיהָ	Jaffa et sa banlieue
עִיר־בַּת נ	ville *f* satellite
‖ (מדינה) בְּנוֹת־הַבְּרִית	les pays alliés
‖ בהש בַּת־אוֹר	lueur subite
בַּת־אֵשׁ	étincelle *f*
בַּת־עַיִן	prunelle *f*
בַּת־צְחוֹק	sourire *m*
בַּת־קוֹל	écho *m*, voix surnaturelle
בַּת־רֹאשׁ	mouvement *m* de tête
בַּת־שִׁיר	muse *f*, poétesse *f*
‖ בְּבַת אַחַת	en une fois, à la fois
2. בַּת (ר׳ בַּתִּים) נ (מידת־נפח)	*bât* (mesure de
	capacité) *f*
בַּתַּאי (62) ז	bourgeois *m*, propriétaire *m*
בָּתָה (ר׳ בָּתוֹת) או בַּתָּה (ר׳ בַּתּוֹת) נ	broussaille *f*
בָּתוּל, בְּתוּלָה ת	vierge
קַרְקַע בְּתוּלָה	sol *m* vierge, terrain *m* vierge
בְּתוּלָה (201) נ	vierge *f*
בְּתוּלָה זְקֵנָה	vieille fille
° בְּתוּלַת־בַּת־עַמִּי	ma chère nation
מיתול בְּתוּלַת־יָם	sirène *f*
‖ חקל בְּתוּלַת־שִׁקְמָה	sycomore non élagué
בְּתוּלִי, ־לִית ת	virginal, chaste
בְּתוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pureté virginale, chasteté *f*
בְּתוּלִים (41, רק ר׳) ז״ר	virginité *f*, hymen *m*
בִּתּוּק (41) נ	dissection *f*
בָּתוּר, בְּתוּרָה ת	découpé, déchiqueté
בִּתּוּר (51) ז	découpage *m*, dissection *f*
בָּתִּים ← בַּיִת	
בַּתִּיסְפֵירָה (ר׳ ־רוֹת) נ	bathysphère *f*
בֶּתֶק (166) ז	fente *f*, fissure *f*
בִּתֵּק (433) פ״י	fendre
‖ הִתְבַּתֵּק (467) פ״ע	se fendre
בֶּתֶר (166) ז	morceau *m*, tranche *f*
דת בְּרִית־בֵּין־הַבְּתָרִים נ	l'Alliance avec Abraham
	(Genèse chap. XV)
בהש בִּתְרֵי־לְבָבִי	mon coeur déchiré
‖ (בקעה) הָרֵי־בֶתֶר ז״ר	monts déchiquetés
1. בָּתַר (302) פ״י	découper, dépecer
‖ בִּתֵּר (433) פ״י	découper, dépecer, disséquer
2. בָּתַר מ״י ארמית	après
אָזְלִינַן בָּתַר רֻבָּא	nous suivons la majorité
‖ בָּתַר־ תחילית	post-
בָּתַר־מִקְרָאִי	postbiblique
בַּתְרָא (נ׳ בַּתְרַיְתָא; ר׳ בַּתְרָאֵי) ת ארמית	dernier
בָּבָא בַּתְרָא	dernière section (d'un traité)
בִּתְרוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז	vallée encaissée

בִּשְׁבִיל־ (276) מ"י (למען־) pour, en faveur de
בִּשְׁבִיל לְ־ afin de
|| (בגלל־) à cause de, en raison de
בִּשְׁבִיל־כָּךְ à cause de cela, pour cette raison
בִּשְׁבִיל שֶׁ־ parce que, pour que
בְּשֶׁגַּם מ"ח puisque, quoique
בִּשּׁוּל (41, בלי ר') ז cuisine (art) *f*, cuisson *f*
בֵּית־בִּשּׁוּל ז cuisine (local) *f*, gargote *f*
בִּשּׁוּל־פֵּרוֹת maturation *f* des fruits
בָּשׂוּם, בְּשׂוּמָה ת parfumé
בִּשּׂוּם (41, בלי ר') ז aromatisation *f*
בְּשׂוֹרָה (201) נ nouvelle *f*, annonce *f*, message *m*
אִישׁ־בְּשׂוֹרָה ז porteur d'une bonne nouvelle
יוֹם־בְּשׂוֹרָה ז jour faste (où une bonne nouvelle est arrivée)
בְּשׂוֹרוֹת־אִיּוֹב mauvaises nouvelles
|| דת (בנצרות) הַבְּשׂוֹרָה la Bonne Nouvelle, l'Evangile *m*
בָּשִׁיל (15, בלי ר') ז saison *f* de mûrissement
|| (יבול בשל) moisson *f*, récolte *f*
בְּשִׁילָה (201, בלי ר') נ maturation *f*
בְּשִׁילוּת (45, בלי ר') נ maturité *f*
בָּשִׂים, בְּשִׂימָה ת parfumé, délicieux, odorant
בְּשִׂימוּת (45, בלי ר') נ saveur (d'un plat) *f*
בָּשַׁל (309) פ"ע (פירות) mûrir
|| (תבשיל) être cuit
|| בִּשֵּׁל (433) פ"י (פירות) faire mûrir
(תבשיל) cuire, faire cuire, cuisiner
בִּשֵּׁל בְּאֵדִים cuire à la vapeur *ou* à l'étouffée, étuver, poêler
|| הִתְבַּשֵּׁל (467) פ"י (פירות) mûrir
(תבשיל) être cuit
|| הִבְשִׁיל (498) פ"י faire mûrir
|| פ"ע mûrir
בָּשֵׁל, בְּשֵׁלָה ת mûr
בֹּשֶׁל (191, בלי ר') ז maturité *f*
בְּשֵׁלוּת (48, בלי ר') נ maturité *f*
בִּשְׁלֵל (459) פ"י מסכה blanchir (légumes, viande)
בִּשְׁלָמָא ← שְׁלָמָא
בָּשַׂם או בָּסַם (306) פ"ע être parfumé
|| בהש (היה נעים) être agréable, être délicieux
|| בִּשֵּׂם (433) פ"י parfumer, aromatiser
בהש (הנעים) rendre agréable, agrémenter
יְבֻשַּׂם לוֹ! grand bien lui fasse!
יְבֻשַּׂם לָכֶם! bon appétit!
|| הִתְבַּשֵּׂם (467) פ"ע se parfumer
בהש (היה מרוצה) être content, se délecter
הִתְבַּשְּׂמָה דַּעְתּוֹ עָלָיו se sentir tout heureux
(השתכר) s'énivrer, se griser
|| הִבְשִׂים (498) פ"י parfumer, aromatiser
בֶּשֶׂם (166) או בָּשָׂם (105) ז ← בֹּשֶׂם
בֹּשֶׂם (191) ז parfum *m*, arome *m*
מֵי־בֹשֶׂם ז"ר parfum (liquide) *m*
בַּשָּׂם (90) ז parfumeur *m*
בַּשָּׂמוּת (—) נ parfumerie (art) *f*
בָּשְׂמִי, ־מִית ת parfumé
בַּשְׂמִיּוֹת (47, בלי ר') נ odeur *f* agréable
בְּשֹׂמֶת (259, בלי ר') נ arome *m*, fumet *m*
בָּשָׁן ש"פ ז (חבל־ארץ) Basan (région de Syrie) *m*
בָּשְׁנָה (—) נ honte *f*, ignominie *f*
בָּשַׁס (304) פ"י fouler aux pieds, écraser
בָּשָׂר (105) ז chair *f*, viande *f*
בָּשָׂר חַי viande crue
בְּשַׂר־כֶּבֶשׂ viande de mouton
בַּעַל־בָּשָׂר ז homme corpulent
בהש לֵב־בָּשָׂר ז coeur *m* tendre
סִיר־בָּשָׂר ז pot *m* de viande
בְּשַׂר־תּוֹתָחִים chair à canon
|| (גוף) רָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ se laver
מִבְּשָׂרִי חָזִיתִי j'ai éprouvé par moi-même
עַצְמִי וּבְשָׂרִי mon os et ma chair (parent)
|| (בעל־חיים) être vivant
בָּשָׂר וָדָם être *m* de chair et de sang
בְּנֵי־בָּשָׂר ז"ר les mortels *mpl*
כָּל־הַבָּשָׂר חָצִיר toute chair est comme l'herbe
אַהֲבַת־בְּשָׂרִים נ amour charnel
דֶּרֶךְ־כָּל־בָּשָׂר נ le chemin de toute chair (vers la mort)
|| (של־פרי) chair, pulpe *f*
בִּשֵּׂר (433) פ"י annoncer
|| הִתְבַּשֵּׂר (467) פ"ע recevoir une nouvelle
בְּשָׂרוֹנִי, ־נִית ת carnivore

(שוחרר)	être libéré, être sauvé
2. גָּאַל (325) פ״י (טימא)	souiller, salir
‖ נִגְאַל (397) פ״ע	être souillé, être sali
‖ גֹּאֵל (436) פ״י	souiller, salir
‖ הִתְגָּאֵל (475) פ״ע	se souiller, se salir
‖ הִגְאִיל (502) פ״י	souiller, salir
גֹּאַל (197) ז	souillure *f*, profanation *f*
גְּאֻלָּה (201) נ (פדיון)	rachat *m*
גְּאֻלַּת־דָּם נ	vendetta *f*
° מִשְׁפַּט־הַגְּאֻלָּה ז	droit *m* de rachat
° אַנְשֵׁי־גְאֻלָּתֶךָ ז״ר	tes parents *mpl*, ta parenté
‖ (הצלה משיכחה)	sauvetage *m* de l'oubli
‖ (שחרור)	libération *f*, délivrance *f*
‖ דת	rédemption *f*
1. גַּב (53) ז	dos *m*
גַּב־אוֹפַן	jante *f*
גַּב־הַיָּד	le dos de la main
גַּב־כִּסֵּא	dossier *m* d'une chaise
צבא תֵּל־גַּב ז	parados *m*
מֵאֲחוֹרֵי־גַבּוֹ	derrière son dos
פָּנָה גַּבּוֹ לְ־	tourner le dos à
הַקַּשׁ שֶׁשָּׁבַר אֶת־גַּב־הַגָּמָל	la goutte qui fait déborder le vase
2. גַּב־ או גַּבֵּי־ מ״י	près de
עַל־גַּב (מעל ל־)	sur, au-dessus de
עַל־גַּב (בגלל)	à cause de
אַף עַל־גַּב שֶׁ־	quoique, bien que
‖ לְגַבֵּי־	par rapport à, quant à
לְגַבֵּי־דִידִי	quant à moi, pour ma part
‖ עַל־גַּבֵּי־ (מעל ל־)	au-dessus de
(על־יד־)	à côté de, auprès de
עָמַד עַל־גַּבֵּי־פ'	se tenir à côté de qn
1. גֵּב (113) ז	cavité *f*, dépression (du sol) *f*
מֵי־גֵבִים ז״ר	flaque *f* d'eau, eaux stagnantes
2. גֵּב (113) ז (לוח)	planche *f*
3. גֵּב (113) ז (ארבה)	sauterelle *f*
גֹּב (144) ז	fosse *f*
גֹּב־אֲרָיוֹת	fosse aux lions
גֶּבֶא (175) ז	cavité *f*, dépression (du sol) *f*
מֵי־גְבָאִים ז״ר	mare *f*, étang *m*
גַּבָּאוּת (46, כלי ר') נ	fonction *f* d'administrateur
גַּבַּאי (62) ז	administrateur *m*
‖ (גובה)	receveur *m*, trésorier *m*
גַּבַּאי־צְדָקָה	encaisseur *m* d'oeuvres de bienfaisance
גַּבָּאִית (17) נ	dame patronnesse
גֶּבֶב (88) ז	amas *m*, tas *m*, amoncellement *m*
בהש דִּבְרֵי־גֶבֶב ז״ר	verbiage *m*
גִּבֵּב (302) פ״י	amasser, entasser, amonceler
‖ נִגְבַּב (389) פ״ע	s'entasser, s'amonceler
‖ גֻּבַּב (433) או גּוֹבֵב (454) פ״י	amasser, entasser
בהש גִּבֵּב דְּבָרִים	parler avec prolixité
‖ הִתְגַּבֵּב (467) או הִתְגּוֹבֵב (487) פ״ע	s'entasser
גְּבָבָה (215) נ	chaume *m*, éteule *f*
‖ בהש (פסולת)	déchets *mpl*, rebut *m*
גַּבְבָן (97) ז	bavard *m*
גַּבְבָנִי, ־נִית ת	verbeux, prolixe
גַּבֶּבֶת (—) נ (גיבוב)	amas *m*, entassement *m*
‖ בהש (פטפוט)	verbiage *m*, prolixité *f*
גָּבַהּ (333) פ״ע	être haut, être élevé
בהש גָּבַהּ לִבּוֹ	être fier, s'enorgueillir
גָּבְהוּ מִמֶּנִּי הַדְּבָרִים	cela me dépasse
‖ הִגְבִּיהַּ (505) פ״י	hausser, rehausser, élever
הִגְבִּיהַּ לִבּוֹ	se vanter, s'enorgueillir
הִגְבִּיהַּ קוֹלוֹ	élever la voix
‖ פ״ע	s'élever, monter, grandir
הִגְבִּיהַּ עוּף	s'élever dans les hauteurs
הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת	qui siège dans les hauteurs
‖ הִתְגַּבֵּהַּ (477) פ״ע	s'élever, monter
בהש (התגאה)	s'enorgueillir
גָּבָה (352) פ״י	percevoir, encaisser
גָּבָה עֵדוּת	recueillir un témoignage
‖ נִגְבָּה (408) פ״ע	être perçu, être encaissé
גָּבֹהַּ (נס' גְּבַהּ־) או גָּבוֹהַּ, גְּבוֹהָה ת	haut
מוס קוֹל גָּבֹהַּ	voix aiguë
חשמל מֶתַח גָּבוֹהַּ	haute tension
בהש לָשׁוֹן גְּבוֹהָה	langage arrogant
עממי הַחַלּוֹנוֹת הַגְּבוֹהִים	les hautes sphères
‖ גְּבַהּ־גַּלִּים	agité (mer)
גְּבַהּ־עֵינַיִם	orgueilleux, vaniteux
גְּבַהּ־קוֹמָה	de haute taille
גְּבַהּ־רוּחַ	orgueilleux, fier, hautain

ג

ג (גִּימֶל) *guimel* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ג' [valeur numérique:] 3
יוֹם ג' mardi *m*
גֵּאֶה (או ° גֵּא), גֵּאָה ת fier, orgueilleux, hautain
גֵּאָה (—) נ fierté *f*, orgueil *m*, arrogance *f*
גָּאָה (344) פ״ע (התרומם) croître, monter, s'élever
מֵי־הַנָּהָר גָּאוּ les eaux du fleuve montaient
בהש (התעלה) manifester sa grandeur
|| גֵּאָה (449) פ״י exalter, glorifier
|| הִתְגָּאָה (481) פ״ע (בְּ־) être fier, s'enorgueillir, tirer vanité (de)
|| הִגְאָה (509) פ״י faire monter, hausser
גֵּאוֹבּוֹטָנִיקָה (—) נ géobotanique *f*
גֵּאוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז géographe *m*
גֵּאוֹגְרָפִי, ־פִית ת géographique
גֵּאוֹגְרָפְיָה (—) נ géographie *f*
גֵּאוֹדֶסִי, ־סִית ת géodésique
גֵּאוֹדֶסְיָה (—) נ géodésie *f*
גַּאֲוָה (209) נ fierté *f*, orgueil *m*, arrogance *f*
בַּעַל־גַּאֲוָה fier, orgueilleux, hautain, altier
גֵּאוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז géologue *m*
גֵּאוֹלוֹגִי, ־גִית ת géologique
גֵּאוֹלוֹגְיָה (—) נ géologie *f*
גְּאוּלִים (41, ר׳ בלבד) ז״ר délivrance *f*, libération *f*
גֵּאוֹמוֹרְפוֹלוֹגְיָה (—) נ géomorphologie *f*
גֵּאוֹמֶטְרִי, ־רִית ת géométrique
טוּר גֵּאוֹמֶטְרִי progression *f* géométrique
גֵּאוֹמֶטְרִיָּה (—) נ géométrie *f*
גָּאוֹן (30) ז (תפארת) majesté *f*, gloire *f*
|| (יהירות) fierté *f*, orgueil *m*
|| גְּאוֹן־הַגַּלִּים le déferlement des vagues

גְּאוֹן־הַיַּרְדֵּן les fourrés *mpl* du Jourdain
|| (אדם מוכשר מאוד) génie *m*
|| הָרַב הַגָּאוֹן Som Eminence le rabbin
הַגָּאוֹן מִוִּילְנָא le Maître de Vilna (R. Elie)
היסט הַגְּאוֹנִים les *Gueonim* (VIIe–XIe siècles)
גְּאוֹנוּת או גְּאוֹנִיּוּת (בלי ר׳) נ caractère génial
|| היסט (משרת הגאון בבבל) dignité *f* de *gaôn*
גְּאוֹנִי, ־נִית ת génial
|| היסט (של־הגאונים) des *Gueonim*
הַסִּפְרוּת הַגְּאוֹנִית les écrits *mpl* des *Gueonim*
גֵּאוֹפּוֹלִיטִי, ־טִית ת géopolitique
גֵּאוֹפּוֹלִיטִיקָה (—) נ géopolitique *f*
גֵּאוֹפִיסִיקָה (—) נ géophysique *f*
גֵּאוֹצֶנְטְרִי, ־רִית ת géocentrique
גֵּאוּת (48, בלי ר׳) נ (הוד) majesté *f*, grandeur *f*
|| (יהירות) orgueil *m*, fierté *f*
|| (עלייה) hausse *f*, crue *f*
גֵּאוּת וָשֵׁפֶל flux *m* et reflux *m*
בהש גֵּאוּת כַּלְכָּלִית prospérité *f* économique
גַּאַוְתָן (ר׳ ־נִים) ז homme orgueilleux
גַּאַוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ orgueil *m*, fierté *f*
גַּאַוְתָנִי, ־נִית ת orgueilleux, fier, hautain
גְּאֵיוֹן (ר׳ ־נִים) ז homme orgueilleux
גְּאֵיוֹנִי, ־נִית ת orgueilleux, présomptueux
גֵּאָיוֹת ← גַּי
1. גָּאַל (325) פ״י (פדה) racheter
גּוֹאֵל הַדָּם vengeur *m*
|| (הציל משיכחה) sauver de l'oubli
|| (שחרר) libérer, sauver
|| נִגְאַל (397) פ״ע (נפדה) être racheté
(ניצל משכחה) être sauvé de l'oubli

גְּבִיר (1) ז	seigneur *m*, maître *m*
‖ עממי (אדם עשיר)	richard *m*
גְּבִירָה (201) נ	dame *f*, maîtresse *f*
‖ °(אם־המלך)	reine-mère *f*, douairière *f*
גְּבִירוּת (45) נ	allures *fpl* de grand seigneur
גְּבִירִי, ־רִית ת	de grand seigneur
גָּבִישׁ (15) ז	cristal *m*
גְּבִישִׁי, ־שִׁית ת	cristallin
גְּבִישִׁיּוּת (—) נ	nature cristalline (d'un corps)
1. גָּבַל (302) פ״י	pétrir, malaxer
‖ נִגְבַּל (389) פ״ע	être pétri, être malaxé
‖ גִּבֵּל (433) פ״י	pétrir, malaxer
‖ הִתְגַּבֵּל (467) פ״ע	être pétri, être malaxé
2. גָּבַל (302) פ״י	délimiter, tracer (une limite)
‖ פ״ע גָּבַל בְּ־	être limitrophe de, friser
‖ נִגְבַּל (389) פ״ע	être limité, se borner
‖ הִגְבִּיל (499) פ״י	délimiter, définir
(קבע)	fixer, déterminer
(צמצם)	limiter, restreindre
בְּעֵרָבוֹן מֻגְבָּל	à responsabilité limitée
גְּבַל ש״פ נ (עיר)	Byblos *f*
גַּבָּל (90) ז	pétrisseur *m*, malaxeur *m*
גַּבְלוּל (51) ז	pâton *m*, morceau *m* de pâte
גַּבְלוּת (—) נ	tresse *f*
גַּבְלִית (17) נ	saillie *f*, corniche *f*
גַּבָּן (90) ז	fromager *m*, fabricant *m* de fromage
גִּבֵּן, גִּבֶּנֶת (ר׳ גִּבְּנִים, גִּבְּנוֹת) ת	bossu
1. גִּבֵּן (433 ג) פ״י (עיקם)	rendre bossu, déformer
‖ הִתְגַּבֵּן (467 ג) פ״ע	devenir bossu
2. גִּבֵּן (433 ג) פ״ע (עשה גבינה)	caséifier
‖ הִתְגַּבֵּן (467) פ״ע	se coaguler, se cailler
גַּבְנוּן (51) ז	bosse *f*
‖ בהש (בליטה)	bosse de terrain, éminence *f*
גַּבְנוּנִי, ־נִית ת	bossu
‖ (מקומר)	convexe
גַּבְנוּנִיּוּת (—) נ	convexité *f*
גַּבְנוּת (45, בלי ר׳) נ	gibbosité *f*
גִּבְנֵן (459 ג) פ״י	courber, déformer, rendre bossu
‖ הִתְגַּבְנֵן (493 ג) פ״ע	se pelotonner
גֶּבֶס (—) ז	plâtre *m*, gypse *m*
גַּבָּס (90) ז	plâtrier *m*
גִּבֵּס (433) פ״י	mettre dans le plâtre, plâtrer
גִּבְסִי, ־סִית ת	gypseux, plâtreux
גֶּבַע (179) ז	colline *f*, monticule *m*
[גבע] הִתְגַּבֵּעַ (477) פ״ע	s'arrondir, se voûter
‖ הִגְבִּיעַ (505) פ״ע	faire saillie
גִּבֵּעַ, גִּבַּעַת (ר׳ גִּבְּעִים, גִּבְּעוֹת) ת	bossu, voûté
גִּבְעָה (242) נ	hauteur *f*, colline *f*, monticule *m*
גִּבְעוֹל (21) ז	tige *f*
גִּבְעוֹלִי, ־לִית ת	en forme de tige
גִּבְעוֹן ש״פ ז (עיר)	Gabaon *m*
גִּבְעוֹנִים ש״פ ז״ר	Gabaonites *mpl*
גָּבַר (305) פ״ע	devenir fort, augmenter, croître
גָּבַר עַל־	vaincre, l'emporter sur
גָּבַר חַיִל	réussir, avoir du succès
גָּבְרָה יָדוֹ	avoir le dessus, avoir l'avantage
הַחֹם גָּבַר	la chaleur augmente
‖ גִּבֵּר (433) פ״י	fortifier, renforcer
גִּבֵּר חֲיָלִים	se fortifier, se raffermir, s'efforcer
‖ הִתְגַּבֵּר (467) פ״ע (התחזק)	prendre des forces
הִתְגַּבֵּר כָּאֲרִי	se montrer fort comme un lion
הִתְגַּבֵּר עַל־	l'emporter sur, venir à bout de
הִתְגַּבֵּר עַל־קְשָׁיִים	surmonter des difficultés
הִתְגַּבֵּר עָלָיו יִצְרוֹ	la passion s'est emparée de lui
‖ (התרבה)	augmenter, croître
מַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר	source *f* intarissable
‖ הִגְבִּיר (499) פ״י	renforcer, intensifier
הִגְבִּיר מַאֲמַצָּיו	redoubler d'efforts
גֶּבֶר (135) ז מוס	dominante *f*
1. גֶּבֶר (ר׳ גְּבָרִים) ז	homme *m*, mâle *m*
2. גֶּבֶר (ר׳ גְּבָרִים) ז (תרנגול)	coq *m*
קְרִיאַת־הַגֶּבֶר נ	le chant du coq
גַּבְרָא (ר׳ גַּבְרֵי או גַּבְרִין) ז ארמית	homme *m*
גַּבְרָא רַבָּא	un grand homme
כֹּחַ־גַּבְרָא ז	puissance sexuelle
חלופי־גַּבְרֵי ז״ר	changement *m* de personnel
גַּבַּרְדִּין (—) ז	gabardine *f*
גַּבְרוּת (47, בלי ר׳) נ	virilité *f*
גַּבְרִי, ־רִית ת	viril, mâle, masculin
גַּבְרִיאֵל ש״פ ז	Gabriel *m*
גַּבְרָנִי, ־נִית ת	viril, mâle, masculin

‖ גָּבוֹהַּ ז דת	Dieu *m*
‖ גְּבוֹהָה תה״פ	de manière hautaine
דִּבֵּר גְּבוֹהָה גְבוֹהָה	parler avec arrogance
גֹּבַהּ (196) ז	hauteur *f*, altitude *f*
עממי עָמַד עַל־הַגֹּבַהּ	être à la hauteur
‖ מתמט (של־מצולע)	hauteur *f*
‖ בהש (גאוה)	orgueil *m*
גֹּבַהּ־אַף או ־עֵינַיִם	orgueil, arrogance *f*
גַּבָּה (208) נ	sourcil *m*
גַּבְהוּת (45, בלי ר׳) נ	hauteur *f*, grandeur *f*
‖ בהש (גאוה)	orgueil *m*
גַּבְהוּת־לֵב	orgueil *m*, arrogance *f*
גַּבְהָן או גְּבַהְתָּן (90) ז	homme de haute taille
גַּבְהָנוּת (46, בלי ר׳) נ	arrogance *f*
גַּבְהָנִי, ־נִית ת	de haute taille, élancé, svelte
גָּבוּב, גְּבוּבָה ת	entassé, amoncelé
גִּבּוּב (51) ז	amas *m*, amoncellement *m*
בהש גִּבּוּב־דְּבָרִים	verbiage *m*, flot *m* de paroles
גָּבוֹהַּ ← גָּבֹהַּ	
גְּבוֹהִית (17) נ	femme *f* de haute taille
1. גִּבּוּי (23) ז (גביה)	perception *f*, encaissement *m*
2. גִּבּוּי (23, בלי ר׳) ז (תמיכה)	soutien *m*, appui *m*
גְּבוּל (41, ר׳ ־לִים או ־לוֹת) ז	limite *f*
בְּלִי־גְבוּל או לְלֹא־גְבוּל	illimité, sans limites
לַכֹּל גְּבוּל	tout a une limite
זֶה עוֹבֵר כָּל־גְּבוּל	cela dépasse les bornes
הַסָּגַת־גְּבוּל נ	empiètement *m*, usurpation *f*
‖ (בין־ארצות)	frontière *f*
תּוֹשַׁב־גְּבוּל ז	frontalier *m*
מִשְׁמַר־הַגְּבוּל ז	garde-frontière *f*
‖ (תחום)	territoire *m*, domaine *m*
הַגְּבוּלִים (בניגוד לירושלים)	la province
גִּבּוּל (51, בלי ר׳) ז	pétrissage *m*, malaxage *m*
גְּבוּלָה (201) נ	bord *m*, limite *f*
1. גִּבּוּן (51, בלי ר׳) ז (עקימה)	déformation *f*
2. גִּבּוּן (51, בלי ר׳) ז (התקנת־גבינה)	caséification *f*
גִּבּוּס (51, בלי ר׳) ז	mise *f* dans le plâtre
גִּבּוֹר (21) ז	homme courageux, héros *m*
גִּבּוֹר־חַיִל	homme valeureux
גִּבּוֹר־מִלְחָמָה	vaillant guerrier
גִּבּוֹר־צַיִד	chasseur fameux
‖ בהש (של־סיפור)	héros
גִּבּוֹר־הַיּוֹם	le héros du jour, l'homme du jour
גְּבוּרָה (201) נ	courage *m*, vaillance *f*, bravoure *f*
מַעֲשֵׂה־גְבוּרָה ז	acte *m* de bravoure
‖ הִגִּיעַ לִגְבוּרוֹת	atteindre l'âge de 80 ans
‖ דת הַגְּבוּרָה	Dieu *m*, le Tout-Puissant
מִפִּי־הַגְּבוּרָה	par ordre divin
גִּבּוֹרָה (201) נ	héroïne *f*
גִּבּוֹרִי, ־רִית ת	héroïque
גִּבּוֹרִיּוּת (—) נ	héroïsme *m*
גִּבּוּשׁ (51) ז	cristallisation *f*
‖ בהש	concrétisation *f*, consolidation *f*
גִּבּוּשׁ־עֶמְדָּה	affermissement *m* d'une position
גִּבֵּחַ (439 פ״י	rendre chauve
‖ הִתְגַּבֵּחַ (477) פ״ע	devenir chauve
גִּבֵּחַ, גִּבַּחַת (ר׳ גִּבְּחִים) ת	chauve (par devant)
גִּבְּחָן (97) ז	personnage *m* chauve
גַּבַּחַת (246) נ	calvitie (au-dessus du front) *f*
‖ בהש (מקום חשוף)	clairière *f*, endroit dégarni
גֶּבִי (5) ז	flaque *f* d'eau
גַּבִּי, ־בִּית ת	du dos, dorsal
גַּבֵּי־, עַל־גַּבֵּי־ ← 2. גַּב	
גְּבִיָּה (202) נ	perception *f*, encaissement *m*
מָסַר לִגְבִיָּה	mettre en recouvrement
גְּבִיַּת־עֵדוּת	audition *f* de témoignage
גְּבִיהָה (201) נ	protubérance *f*, saillie *f*
גִּבְיוֹן (21, בלי ר׳) ז	encaissement *m*
גְּבִין (15) ז	sourcil *m*
גְּבִינָה (201) נ	fromage *m*
גְּבִינִי, ־נִית ת	caséeux
גָּבִיעַ (11) ז (למשקאות)	coupe *f*, gobelet *m*
(לביצים)	coquetier *m*
(לגלידה)	cornet *m*
‖ ספורט	coupe (trophée) *f*
זָכָה בַּגָּבִיעַ	remporter la coupe
‖ צמח	calice *m*
עֲלֵה־גָבִיעַ ז	sépale *m*
גְּבִיעוֹן (21) ז	petite coupe
‖ צמח	calicule *m*
גְּבִיעוֹנִית (17) נ צמח	fritillaire *f*
גְּבִיעִי, ־עִית ת	caliciforme

|| רפא — tumeur *f*
גדול מַמְאִיר — tumeur maligne
גָּדוּם, גְּדוּמָה ת — amputé, mutilé
גִּדּוּם (51) ז — mutilation *f*, amputation *f*
גָּדוּעַ, גְּדוּעָה ת — élagué, coupé, taillé, abattu
גִּדּוּעַ (9) ז — élagage *m*, taille *f*, abattage *m*
גָּדוּף, גְּדוּפָה ת — infâme, ignominieux
גִּדּוּף (51) ז — insulte *f*, injure *f*, blasphème *m*
גְּדוּפָה או גִּדּוּפָה (201) נ — insulte *f*, injure *f*
גָּדוּר, גְּדוּרָה ת — clôturé, entouré d'une clôture
|| בהש (מן־) — abstinent, qui se tient à l'écart de
גִּדּוּר (51) ז — clôture *f*, construction *f* d'une haie
גָּדוּשׁ, גְּדוּשָׁה ת — plein, rempli, entassé
מָלֵא וְגָדוּשׁ — rempli à ras bords, comble
מִדָּה גְדוּשָׁה — mesure *f* comble
גִּדּוּשׁ (51) ז — exagération *f*, usage excessif
גְּדִי (5) ז — agneau *m*, chevreau *m*
|| אסטר מַזַּל־גְּדִי ז — Capricorne *m*
חוּג־הַגְּדִי ז — tropique *m* du Capricorne
גַּדְיָא (—) ז ארמית — agneau *m*, chevreau *m*
גְּדִיד (15) ז — cueillette *f* des dates
גְּדִידָה (102) נ — incision *f*
גַּדְיָה (202) נ — agnelle *f*, chevrette *f*
גְּדִיל (15) ז — tresse *f*, frange *f*
(זר) — guirlande *f*
גְּדִילָה (201) נ — croissance *f*, accroissement *m*
גְּדִילָן (97) ז צמח — chardon *m*
גְּדִיעָה (201) נ — section *f*, taille *f*, mutilation *f*
גְּדִיפָה (201) נ — outrage *m*, insulte *f*
גְּדִירָה (201) נ — construction *f* d'une clôture
גָּדִישׁ (15) ז — meule *f*, tas *m* de gerbes
|| ° (תל שעל־קבר) — tumulus *m*
גְּדִישָׁה (201) נ — entassement *m*
|| בהש גְּדִישַׁת־הַסְּאָה — excès *m*, exagération *f*
גְּדִישׁוּת (45, בלי ר') נ — abondance *f*, plénitude *f*
1. גָּדַל (310) פ"ע — grandir, augmenter
(צמח) — pousser
|| גִּדֵּל (433) פ"י (טיפח) — élever, cultiver
גִּדֵּל עוֹפוֹת — élever de la volaille
גִּדֵּל זָקָן — se laisser pousser la barbe
גִּדֵּל יְרָקוֹת — cultiver des légumes
גִּדֵּל בָּנִים — élever des enfants
(העלה לגדולה) — élever (en dignité), honorer
|| הִתְגַּדֵּל (467) פ"ע — s'élever, se glorifier
|| הִגְדִּיל (499) פ"י — agrandir, élever, augmenter
לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה — pour la plus grande gloire de la *Tora*
הִגְדִּיל תְּמוּנָה — agrandir une image
|| פ"ע (נעשה גדול) — grandir, s'élever
בהש (עשה גדולות) — se distinguer, exceller
הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת — faire de grandes choses
הִגְדִּיל עִם־ — se montrer magnanime avec
° הִגְדִּיל עַל־פְּ' — s'insurger contre qn
(התאושש) — se remettre, se ressaisir
2. גָּדַל (302) פ"י (קלע) — tresser
גֹּדֶל (191) ז — grandeur *f*
בהש גֹּדֶל־רוּחַ — magnanimité *f*
גְּדֻלָּה (202) נ — grandeur *f*, dignité *f*, honneurs *mpl*
עָלָה לִגְדֻלָּה — monter en grade, devenir quelqu'un
גַּדְלוּת (47, בלי ר') נ — grandeur *f*, arrogance *f*
שִׁגְעוֹן־הַגַּדְלוּת ז — folie *f* des grandeurs
גַּדְלָנוּת (46, בלי ר') נ — fierté *f*, arrogance *f*
גָּדַם (302) פ"י — trancher, retrancher, couper
|| נִגְדַּם (389) פ"ע — être coupé, être amputé
|| גִּדֵּם (433) פ"י — retrancher, amputer
|| הִתְגַּדֵּם (467) פ"ע — être estropié, être mutilé
גֶּדֶם (166) או גֹּדֶם (191) ז — souche *f*, moignon *m*
גִּדֵּם, גִּדֶּמֶת (ר' גִּדְמִים, גִּדְמוֹת) ת — manchot
גִּדְמָה (242) נ — souche *f*, tronçon *m*
גִּדְמוּת (47, בלי ר') נ — infirmité (de manchot) *f*
גַּדְנָ"ע (= גְּדוּדֵי־נֹעַר) ז — préparation *f* militaire
גַּדְנָעִי (ר' ־עים) ז צבא — élève *m* de la préparation militaire
גָּדַע (330) פ"י — couper, tailler, retrancher
|| נִגְדַּע (401) פ"ע — être coupé, être retranché
בהש (נשמד) — être détruit, être anéanti
|| גִּדַּע (439) פ"י — couper, trancher, abattre
גִּדֵּעַ, גִּדַּעַת (ר' גִּדְעִים, גִּדְעוֹת) ת — décorné (animal), manchot (homme)
גִּדְעוֹן ש"פ ז — Gédéon *m*
גָּדָף (105) ז — plume *f*

גְּבֶרֶת (249, ר׳ גְּבָרוֹת או גְּבִירוֹת) נ	dame *f*
גְּבֶרֶת נִכְבָּדָה (בראש מכתב)	madame!
כֵּן גְּבִרְתִּי	oui madame
מַה־שְּׁלוֹם־הַגְּבֶרֶת?	comment allez-vous, madame?
גְּבֶרֶת נָתָן	Madame Nathan
גְּבִירוֹתַי וְרַבּוֹתַי!	Mesdames Messieurs!
אוֹתָהּ הַגְּבֶרֶת בְּשִׁנּוּי־אַדֶּרֶת	plus ça change plus c'est la même chose
גְּבַרְתָּן (90) ז	homme robuste, hercule *m*
גְּבַרְתָּנוּת (46, בלי ר׳) נ	robustesse *f*, vigueur *f*
גְּבַרְתָּנִי, ־נִית ת	robuste, vigoureux
גָּבַשׁ (302) פ״י	empierrer, remplir
‖ גִּבֵּשׁ (433) פ״י כימ	cristalliser
בהש	consolider, constituer, former
‖ הִתְגַּבֵּשׁ (467) פ״ע כימ	se cristalliser
בהש	se consolider, se constituer, se former
‖ הִגְבִּישׁ (499) פ״י	cristalliser
גַּבְשׁוּשׁ (41) ז	éminence *f*, saillie *f*
גַּבְשׁוּשִׁית (17) נ (תל־עפר)	monticule *m*, tertre *m*
‖ (תפיחה)	ampoule *f*, protubérance *f*
גִּבְשֵׁשׁ (457) פ״י	bosseler
‖ הִתְגַּבְשֵׁשׁ (493) פ״ע	se bosseler
גִּבְתָּה (206) נ	tube *m*, tuyau *m*
גִּבְתּוֹן (21) ז עוף	bruant *m*
גַּג (52) ז	toit *m*
בהש אִרְגּוּן־גַּג ז	organisation-mère
גַּגּוֹן (21) ז	auvent *m*
(במכונית)	galerie *f*, porte-bagages *m*
1. גַּד (—) ז צמח	coriandre *f*
2. גַּד (—) ז (מזל)	chance *f*, bonheur *m*
גָּד ש״פ ז	Gad *m*
גֵּד (114) ז צמח	absinthe *f*
בהש דְּבָרִים קָשִׁים כְּגִדִּים	paroles très dures
גַּדָּא (—) ז ארמית	chance *f*
בִּישׁ־גַּדָּא	malchanceux
גְּדַגְדָּנִית (17) או גְּדַגְדָּן (97) נ צמח	bigarreau *m*
1. גָּדַד (356) פ״ע (התאסף)	se liguer, se grouper
‖ הִתְגּוֹדֵד (487) פ״ע	se rassembler, s'attrouper
2. גָּדַד (356) פ״י (קצץ)	couper, trancher, tailler
‖ נִגְדַּד (389) פ״ע	être coupé, être tranché
‖ גִּדֵּד (433) פ״י	couper, entailler, inciser
‖ הִתְגּוֹדֵד (487) פ״ע	se faire des entailles
גָּדָה (211, ר׳ גָּדוֹת, גְּדוֹת־ וכו׳) נ	rive *f*
הַגָּדָה הַמַּעֲרָבִית (של־נהר)	la rive occidentale
מָלֵא עַל־גְּדוֹתָיו	plein jusqu'aux bords
עָבַר או עָלָה עַל־גְּדוֹתָיו	déborder
‖ (שפת־כלי)	bord *m*, rebord *m*
1. גְּדוּד (41) ז (גבשושית)	motte (de terre) *f*
2. גְּדוּד (41) צבא	bataillon *m*, escadron *m*
גְּדוּד־פָּרָשִׁים	escadron *m* de cavalerie
מְפַקֵּד־גְּדוּד (מַג״ד) ז	chef *m* de bataillon
גָּדוּד, גְּדוּדָה ת (עץ)	dépouillé, dégarni
‖ בהש (חסר־כול)	dépourvu de tout
גְּדוּדָה (201) נ	entaille *f*, incision *f*, tatouage *m*
גְּדוּדִי, ־דִית ת צבא	de bataillon, d'escadron
גְּדוּדִית (17) נ	motte (de terre) *f*
גָּדוֹל, גְּדוֹלָה ת	grand
קָרֶל הַגָּדוֹל	Charlemagne *m*
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל	le grand prêtre
מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל	petits et grands
בְּקוֹל גָּדוֹל	à haute voix
גָּדוֹל בַּשָּׁנִים	âgé, d'âge avancé
גָּדוֹל בַּתּוֹרָה	grand érudit
גְּדוֹל־הַדּוֹר	la célébrité du siècle
גְּדָל־חֶסֶד	plein de bonté
‖ גְּדוֹלָה מִזּוֹ	qui plus est, bien plus
‖ גְּדוֹלוֹת נ״ר	hauts faits, exploits *mpl*
שָׁאַף לִגְדוֹלוֹת	avoir de grandes ambitions
דִּבֵּר גְּדוֹלוֹת	employer les grands mots
גְּדוֹלוֹת וְנִצּוּרוֹת	merveilles *fpl*
גִּדּוּל (51) ז (טיפוח)	élevage *m*, culture *f*
גִּדּוּל־בָּנִים	éducation *f* des enfants
גִּדּוּל־עוֹפוֹת	élevage de volaille
גִּדּוּל־דָּגִים	pisciculture *f*
‖ חקל גִּדּוּלֵי־בַּעַל	plantations non irriguées
גִּדּוּלֵי־בַּר	plantes *fpl* sauvages
גִּדּוּלֵי־שְׁלָחִים	plantations irriguées
‖ (התרבות)	accroissement *m*, augmentation *f*
גִּדּוּל־הָאֻכְלוּסִיָּה	accroissement de la population
שִׁעוּר־הַגִּדּוּל ז	le taux de croissance

עַד־בִּיאַת־הַגּוֹאֵל	jusqu'à l'arrivée du Messie
גּוֹב או גּוֹבַי (—) ז	sauterelle *f*, locuste *f*
[גוב] הֵגִיב (526) פ"י	réagir, répliquer
גּוֹבֶה (73) ז	encaisseur *m*
גּוֹבֵה־מִסִּים	collecteur *m* d'impôts, percepteur *m*
גּוֹבַיְנָה (—) נ	encaissement *m*, recouvrement *m*
גּוֹבְלֶן (ר' גּוֹבְלֶנִים) ז	tapisserie *f*
גּוֹג ש"פ ז	Gygès (roi de Lydie) *m*
מִלְחֶמֶת־גּוֹג וּמָגוֹג	guerre *f* de Gog et Magog (Ezéch. chap. 38)
[גוד] גָּד (378) פ"י	attaquer, se jeter sur
גּוֹד (21) ז	outre *f*
גּוּדָל (91) ז (של־היד)	pouce *m*
‖ (של־הרגל)	gros orteil
גּוֹדֵר (132) ז	maçon *m*
1. גֵּוָה (229) נ (גוף)	corps *m*
‖ (של־אניה)	épave *f*
2. גֵּוָה (229, בלי ר') נ	orgueil *m*, fierté *f*
גִּוּוּן (51) ז	variété *f*, diversité *f*, bigarrure *f*
[גוז] גָּז (378) פ"ע (חלף)	s'envoler, disparaître
‖ פ"י (העיף)	faire envoler, emporter au vol
‖ נָגוֹז (429) פ"ע	disparaître, s'évanouir
‖ הֵגִיז (526) פ"י	faire passer
גּוֹזֵז (132) ז	tondeur *m*
גּוֹזָל (91) ז	jeune oiseau *m*, oisillon *m*
גּוֹחֶה ־חָה ת	protubérant
קִיר גּוֹחֶה	mur bombé
גּוֹי (23) ז (עם)	peuple *m*, nation *f*
‖ (לא־יהודי)	non-juif *m*
גּוֹיָבָה (ר' ־בוֹת) נ צמח	goyave *f*
גּוֹיָה (201) נ עממי	non-juive *f*
גְּוִיָּה (202) נ	corps *m*
‖ (של־מת)	cadavre *m*
גְּוִיל (1) ז (אבן גלמית)	pierre brute (non taillée)
‖ (קלף)	parchemin *m*
גְּוִיעָה (201) נ	agonie *f*, mort lente
גּוֹלֶה, ־לָה ת	exilé, émigré
גּוֹלָה (201) נ (גלות)	exil *m*, déportation *f*
‖ (ארץ זרה)	pays étranger, l'étranger *m*
תְּפוּצוֹת־הַגּוֹלָה נ"ר	la Diaspora
‖ (קהל־הגולים)	colonie *f* d'exilés *ou* de déportés
גּוֹלַת־בָּבֶל	la colonie des exilés à Babylone
רֹאשׁ־הַגּוֹלָה ז	l'exilarque *m*
גּוֹלְיָר (95) ז	guerrier *m*, reître *m*
גּוֹלֵל (—) ז	pierre (qui ferme une tombe) *f*
סָתַם אֶת־הַגּוֹלֵל	fermer la tombe
בהש סָתַם אֶת־הַגּוֹלֵל עַל־הַצָּעָה	enterrer définitivement un projet
גּוֹלְף (—) ז	golf *m*
גּוּמִי (—) ז	gomme *f*, caoutchouc *m*
גּוּמִי עַרְבִי	gomme arabique
גּוּמִי־לְעִיסָה	chewing-gum *m*
גּוּמִיָּה (202) נ	élastique *m*
גּוּמָץ (91) ז	trou *m*, creux *m*, trappe *f*
גָּוֶן (162) ז (צבע)	couleur, *f*, ton (d'une teinte) *m*
‖ (הבדל דק בצבע)	teinte *f*
בהש	nuance *f*
גּוֹנֵי־גְּוָנִים	nuances subtiles
גּוֹן־הַקּוֹל	timbre *m* de la voix
‖ כְּגוֹן־	comme, par exemple
גִּוֵּן (451 נ) פ"י	nuancer, varier, barioler
‖ הִתְגַּוֵּן (468 נ) פ"ע	se nuancer, se diversifier
גַּוְנָא (—) ז ארמית	nuance *f*, particularité *f*
כִּי הַאי גַּוְנָא	de cette façon, de ce genre
גּוֹנְדוֹלָה (201) נ	gondole *f*
גּוֹנְדְּלִית תה"פ	à rebours
גַּוְנוּן (41) ז	nuance *f*
גִּוְנוּן (41) ז	diversification *f*
גַּוְנוּנִי, ־נִית ת	bigarré, multicolore
גַּוְנוּנִיּוּת (51, בלי ר') נ	diversité *f* de nuances
גִּוְנֵן (457 נ) פ"י	nuancer
גּוֹנְיוֹמֶטֶר (—) ז	goniomètre *m*
גּוֹנֵן ← 1. גָּנַן	
[גוס] גָּס (378) פ"י	couper, casser
‖ הֵגִיס (526) פ"י	remuer (à la cuiller)
גּוֹסֵס, ־סֶסֶת (ר' ־סְסִים, ־סְסוֹת) ת	agonisant
גּוֹסְסוּת (—) נ	agonie *f*
גָּוַע (332) פ"ע	mourir, décéder, expirer
גָּוַע בְּרָעָב	mourir de faim
בהש (דעך)	mourir lentement, s'éteindre

גֶּדֶף (165) ז insulte *f*, injure *f*

גִּדֵּף (433) פ״י insulter, injurier, blasphémer

חֵרֵף וְגִדֵּף jurer comme un charretier

|| הִתְגַּדְּפוּ (467) פ״ע s'insulter, s'injurier

גַּדְּפָן (ר׳ ־נִים) ז insulteur *m*, blasphémateur *m*

גַּדְּפָנוּת (46, בלי ר׳) נ habitude *f* d'insulter

גַּדְּפָנִי, ־נִית ת insultant, blasphématoire

1. גָּדַר (302) פ״י clôturer, enclore

גָּדַר פֶּרֶץ réparer une brèche

גָּדַר בְּעַד־ barrer le chemin à

בהש גָּדַר עַצְמוֹ מִן־ s'abstenir de, se garder de

|| נִגְדַּר (389) פ״ע être entouré d'une clôture

|| גִּדֵּר (433) פ״י clôturer

|| הִתְגַּדֵּר (467) פ״ע (הצטיין) se distinguer

מָצָא מָקוֹם לְהִתְגַּדֵּר בּוֹ trouver un champ d'action digne de soi

(נמנע) הִתְגַּדֵּר מִן־ s'abstenir de, se garder de

|| הִגְדִּיר (499) פ״י définir

2. גָּדַר (302) פ״י (תמרים) cueillir (des dattes)

|| גִּדֵּר (433) פ״י (כרת) percer, couper, entailler

גָּדֵר (134) נ clôture *f*, haie *f*, barrière *f*

גֶּדֶר חַיָּה haie vive

יָצָא מִגִּדְרוֹ perdre son sang-froid

הוֹצִיא פ׳ מִגִּדְרוֹ mettre qn hors de lui

גֶּדֶר־תַּיִל réseau *m* de barbelés

|| (סייג) mesure *f* de précaution

פּוֹרֵץ גָּדֵר indiscipliné, réfractaire

|| (הגדרה) définition *f*, domaine *m*

בְּגֶדֶר־ dans le cadre de, en tant que

בְּגֶדֶר־הָאֶפְשָׁרוּת dans les limites du possible

אֵין זֶה בְּגֶדֶר־סוֹד ce n'est pas un secret

גְּדֵרָה (231, נס׳ גְּדֶרֶת־) נ enclos *m*, parc *m*

|| גְּדֶרֶת־תִּינוֹקוֹת parc (pour enfants)

גִּדְרוֹן (21) ז עוף roitelet *m*

גֶּדֶרֶת (249 ר׳ גְּדֵרוֹת, גִּדְרוֹת־) נ clôture *f*, enclos *m*

גָּדַשׁ (302) פ״י entasser, remplir jusqu'aux bords

בהש גָּדַשׁ אֶת־הַסְּאָה passer les bornes

|| פ״ע être abondant

|| נִגְדַּשׁ (389) פ״ע être rempli jusqu'aux bords

בהש נִגְדְּשָׁה הַסְּאָה on est allé trop loin

|| גִּדֵּשׁ (433) פ״י entasser, amonceler

|| הִתְגַּדֵּשׁ (467) פ״ע s'entasser, s'amonceler

|| הִגְדִּישׁ (499) פ״י entasser, amonceler

בהש הִגְדִּישׁ אֶת־הַסְּאָה passer les bornes

גָּדִשׁ (191) ז tas *m*, entassement *m*, abondance *f*

בְּגָדִשׁ largement, abondamment

רפא גֹּדֶשׁ־דָּם congestion *f*

גָּהָא (336) פ״ע soupirer, geindre

גָּהָה (344) פ״י guérir, soigner (une maladie)

|| הִגְהָה (509) פ״י guérir

גֵּהָה (228, בלי ר׳) נ guérison *f*, remède *m*

גִּהוּץ (50) ז repassage (de linge) *m*

גָּהוּץ, גְּהוּצָה ת repassé (linge), tiré à quatre épingles (personne)

גִּהוּק (50) ז éructation *f*, rot *m*, renvoi *m*

גֵּהוּת (48, בלי ר׳) נ hygiène *f*

גֵּהוּתִי, ־תִית ת hygiénique

גְּהִיטָה (201) נ gravure *f*

1. גָּהַץ (325) פ״ע (שמח) se réjouir

2. גִּהֵץ (434) פ״י repasser (du linge)

|| הִתְגַּהֵץ (471) פ״ע être repassé

|| הִגְהִיץ (502) פ״י repasser (du linge), lisser

גַּהַץ (152, בלי ר׳) ז tenue *f* impeccable

גַּהָץ (99) ז repasseur *m*

גַּהַק (152, בלי ר׳) ז éructation *f*, rot *m*, renvoi *m*

גָּהַק (325) פ״ע éructer, roter

|| גִּהֵק (434) פ״י éructer, roter

|| הִגְהִיק (502) פ״י faire éructer (un nourrisson)

גָּהַר (325) פ״ע se pencher

|| הִתְגַּהֵר (471) פ״ע se pencher

1. גַּו (53) או גֵּו (113) ז dos *m*

הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי־גֵוּו dédaigner, rejeter

2. גַּו או גּוֹ תה״פ ארמית à l'intérieur, au-dedans

דְּבָרִים בְּגוֹ il y a une raison à cela, il y a anguille sous roche

|| מִגּוֹ à cause de, en raison de

|| מִלְּגוֹ de l'intérieur, du dedans

חֲמִישִׁית מִלְּגוֹ augmentation *f* de 20%

גּוֹאֵל (126) ז libérateur *m*, sauveur *m*

|| (קרוב־משפחה) parent *m*

גּוֹאֵל־הַדָּם vengeur *m*

|| דת הַגּוֹאֵל (המשיח) le Rédempteur, le Messie

‖ (התאגדות)	bloc, groupement *m*
הַגּוּשׁ הַסּוֹצְיָלִיסְטִי	le bloc socialiste
הַגּוּשׁ הַמִּזְרָחִי	le bloc oriental
[גוש] גָּשׁ (378) פ״ע	s'approcher
גּוּשִׁי, ־שִׁית ת	compact, de bloc
סִכְסוּךְ בֵּין־גּוּשִׁי	conflit *m* entre les blocs
גּוּשִׁישׁ (1) ז	particule *f*
גּוּשָׁנִי, ־נִית ת	massif, compact
גּוֹתִי, ־תִית ת	gothique
גּוֹתִים ש״פ ז״ר	les Goths *mpl*
גַּז (58) ז עוף	faucon *m*
‖ (מין צרעה)	guêpe *f*, frelon *m*
גֶ'ז (—) מוס	jazz *m*
גַּז (ר׳ גָּזִים) ז כימ	gaz *m*
גַּז־מָאוֹר	gaz d'éclairage
גַּז מַדְמִיעַ	gaz lacrymogène
מֵיכַל־גַּז צִבּוּרִי ז	gazomètre *m*
מַסֵּכַת־גַּז נ	masque *m* à gaz
תָּא־גָזִים ז	chambre *f* à gaz
הִרְעִיל או הֶחֱנִיק בְּגָז	gazer
גֵּז (114) ז	tonte *f*
גִּזְבָּר (95) ז	caissier *m*, trésorier *m*
גִּזְבָּרוּת (46, בלי ר׳) נ	trésorerie *f*
גָּזָה (342) פ״י	couper, retrancher
גִּזָּה (208) נ	toison *f*
מיתול גִּזַּת־הַזָּהָב	la Toison d'or
גָּזוֹז (—) ז עממי	eau gazeuse
גִּזּוּז (51) ז	tonte *f*
גְּזוּזְטְרָה (ר׳ ־רוֹת או ־רָאוֹת) נ	balcon *m*
1. גִּזּוּם (51) ז (כריתת־ענפים)	émondage *m*, taille *f*
2. גִּזּוּם (51) ז (הגזמה)	exagération *f*, menace *f*
גִּזּוּר (51) ז	coupe (d'habit) *f*
גָּזַז (356) פ״י	tondre, retrancher
‖ נִגְזַז (388) פ״ע	être tondu
גַּזָּז (90) ז	tondeur *m*
גַּזֶּזֶת (—) נ רפא	teigne *f*
חוֹלֵה־גַזֶּזֶת	teigneux
גַּזִּי, ־זִית ת	gazeux
1. גָּזִיז (15) ז (חתיכה)	morceau *m*, fragment *m*
2. גָּזִיז (15, בלי ר׳) ז (עונת־הגז)	temps *m* de la tonte des moutons
גְּזִיזָה (201) נ	tonte *f*, coupe (des cheveux) *f*
גָּזִיר (15) ז (של־עץ)	bûche *f*, rondin *m*
‖ (של־עיתון)	coupure (de journal) *f*
גָּזִיר, גְּזִירָה ת	propre à être coupé *ou* découpé
גְּזִירָה (201) נ	découpage *m*
‖ (של־בגדים)	coupe (de vêtements) *f*
(של־מלים)	dérivation *f*
גָּזִית (—) נ	taille (des pierres) *f*, pierre taillée
אַבְנֵי־גָזִית נ״ר	pierres de taille, moellon *m*
בָּתֵּי־גָזִית ז״ר	maisons *fpl* en pierre de taille
היסט לִשְׁכַּת־הַגָּזִית נ	la salle en pierre taillée (siège du Sanhédrin à Jérusalem)
גָּזַל (304) פ״י	voler, dérober
גָּזַל מְנוּחַת־פְּ׳	troubler le repos de qn
גָּזַל מִשְׁפַּט־פְּ׳	dénier son droit à qn
‖ נִגְזַל (388) פ״ע (חפץ)	être volé, être dérobé
(אדם)	être victime d'un vol
גָּזֵל (140) או גֶּזֶל (—) ז (שוד)	vol *m*
‖ (דבר שנגזל)	objet volé, butin *m*, larcin *m*
גְּזֵלָה (231) נ	vol *m*, rapine *f*, objet volé
גַּזְלָן (90) ז	voleur *m*
גַּזְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ	brigandage *m*, rapine *f*
1. גָּזַם (304) ז (קצץ)	élaguer, tailler, émonder
‖ נִגְזַם (388׳) פ״ע	être élagué, être taillé
‖ גִּזֵּם (433) פ״י	élarguer, tailler, émonder
2. גִּזֵּם (433) פ״י (הפריז)	exagérer, amplifier
‖ הִתְגַּזֵּם (467) פ״ע	être exagéré
‖ הִגְזִים (498) פ״י	exagérer
גָּזָם (—) ז חרק	criquet *m*
גֶּזֶם (166) ז	ramée *f*, branchages coupés
גֻּזְמָה (ר׳ ־מוֹת או ־מָאוֹת) נ	exagération *f*
בְּלֹא־גֻזְמָה	sans exagérer
בַּעַל־גֻּזְמָה (או ־גֻּזְמָאוֹת)	vantard, hâbleur
גַּזְמָן (90) ז	vantard, hâbleur
גַּזְמָנוּת (46, בלי ר׳) נ	vantardise *f*, hâblerie *f*
גֶּזֶמֶת (256) נ	émondes *fpl*
גֶּזַע (179) ז (של־עץ)	tronc *m*
(של עמוד)	fût *m*
‖ (של־בעלי־חיים)	race *f*
הַגֶּזַע הַלָּבָן	la race blanche
תּוֹרַת־הַגֶּזַע נ	racisme *m*

|| הִגְוִיעַ (504) פ"י — faire mourir
גּוֹעֵשׁ, ־עֶשֶׁת ת — houleux, effervescent
גּוּף (41) ז — corps *m*
בַּעַל־גּוּף — homme corpulent *ou* obèse
תַּרְבּוּת־הַגּוּף נ — culture *f* physique
פיס גּוּף מוּצָק — corps solide
|| (בלי הראש והגפים) — tronc *m*, buste *m*
|| (עיקר) — principe *m*, fondement *m*
גּוּפֵי־דְבָרִים — la quintessence
גּוּפֵי־הֲלָכוֹת — les préceptes essentiels
|| (עצם) הוּא גּוּפוֹ אָמַר — lui-même a dit
לְגוּפוֹ שֶׁל־דָּבָר — quant au fond
נִבְדֹּק אֶת־הַבְּעָיָה לְגוּפָהּ — examinons le problème en lui-même
|| משפט גּוּף מִשְׁפָּטִי — personne *f* juridique
גּוּף צִבּוּרִי — organisme public
|| דקדוק — personne *f*
גּוּף רִאשׁוֹן / שֵׁנִי / שְׁלִישִׁי — 1e / 2e / 3e personne
מִלַּת־גּוּף נ — pronom *m*
[גוף] גָּף (378) פ"י — boucher, fermer
|| הֵגִיף (526) פ"י — fermer, verrouiller
הֵגִיף אֶת־הַתְּרִיסִים — fermer les volets
גּוּפָא תה"פ ארמית — même
בְּאוֹתוֹ יוֹם גּוּפָא — ce jour-là même
|| (חזרה לעצם־העניין) — venons-en au fait
גּוּפָה (201) נ (גוף מת) — cadavre *m*
|| (החלק המרכזי של־הגוף) — tronc *m*, buste *m*
גּוּפִיָּה (202) נ — gilet *m* de corps
גּוּפִיף (1) ז — corpuscule *m*, globule *m*
גּוֹפָן (91) ז (בדפוס) — corps *m* d'un caractère (d'imprimerie)
גּוּפָנִי, ־נִית ת — corporel, physique
חִנּוּךְ גּוּפָנִי — éducation *f* physique
כֹּשֶׁר גּוּפָנִי — aptitude *f* physique
עֹנֶשׁ גּוּפָנִי — châtiment corporel
גּוּפָנִיּוּת (51, בלי ר') נ — nature corporelle
גּוּץ, ־צָה ת — nabot, de petite taille
גּוּצִיּוּת (51, בלי ר') נ — petite taille
גּוּצָנִי, ־נִית ת — de petite taille
1. [גור] גָּר (378) פ"ע (ישב) — habiter, demeurer
אֵיפֹה אַתָּה גָּר? — où habites-tu?
אֲנִי גָּר בְּפָּרִיס — j'habite Paris
|| הִתְגּוֹרֵר (487) פ"ע — habiter, séjourner
2. [גור] גָּר (378) פ"ע (פחד) — craindre, redouter
3. [גור] גָּר (378) פ"ע (הסתער) — assaillir, attaquer
גּוּר (41) ז — jeune animal *m*, petit (d'animal) *m*
גּוּר־אַרְיֵה (ר' גּוּרֵי־אֲרָיוֹת) — lionceau *m*
גּוּר־זְאֵב (ר' גּוּרֵי־זְאֵבִים) — louveteau *m*
גּוּר־כֶּלֶב (ר' גּוּרֵי־כְלָבִים) — chiot *m*
גּוֹרֵד, ־רֶדֶת (ר' ־רְדִים, ־רְדוֹת) ת — gratteur
בהש גּוֹרֵד־שְׁחָקִים ז — gratte-ciel *m*
גּוֹרְדִּי, ־דִּית ת — gordien
קֶשֶׁר גּוֹרְדִּי — noeud gordien
גְּוַרְדְּיָה (—) נ צבא — garde *f*
בהש הַגְּוַרְדְּיָה הַיְשָׁנָה — la vieille garde
גּוֹרִילָה (ר' ־לוֹת) נ זואול — gorille *m*
גּוּרִית (17) נ — jeune animal (femelle)
גּוֹרָל (93) ז — sort *m*, hasard *m*
הֵטִיל או הִפִּיל גּוֹרָל — tirer au sort
זָכָה בְּגוֹרָל — gagner à la loterie
מִשְׂחֲקֵי־גוֹרָל ז"ר — jeux *mpl* de hasard
|| (מה שנגזר על־פ') — sort, destin *m*
עָלָה בְּגוֹרָלוֹ — il a eu la chance de
חָרַץ אֶת־גּוֹרַל־פְּ' — décider du sort de qn
צְחוֹק־הַגּוֹרָל ז — l'ironie *f* du destin
מיתול בְּנוֹת־הַגּוֹרָל נ"ר — les Parques *fpl*
גּוֹרָלִי, ־לִית ת — critique, décisif, crucial
גּוֹרָלִיּוּת (51, בלי ר') נ — caractère décisif *ou* crucial
גּוֹרֵם (132) ז (סיבה) — cause *f*
|| (יסוד) — élément *m*, facteur *m*
גּוֹרֵם מַכְרִיעַ — élément décisif
|| מתמט — facteur
גּוֹרֵם מְשֻׁתָּף — facteur commun
פֵּרֵק לְגוֹרְמִים — décomposer en facteurs premiers
גּוֹרְפָנִי, ־נִית ת — ramasseur, entraînant
גּוֹרֵר (132) ז — force *f* de traction
גּוֹרֶרֶת (ר' גּוֹרְרוֹת) נ — remorqueur *m*, tracteur *m*
גּוּשׁ (41) ז — bloc *m*
גּוּשׁ־קֶרַח — bloc de glace
|| (אזור) גּוּשׁ־דָּן — la région de Dan
גּוּשׁ־בָּתִּים — bloc *ou* pâté *m* de maisons, îlot *m*

|| הִגְחִין (502 נ) פ״ע — se pencher, se courber
גַּחַן (105) ז זואול — genette *f*
גַּחַר (154) ז — anfractuosité
גֵּט (114) ז (שטר) — document *m*, acte *m*
|| (שטר־גירושים) — lettre *f* de divorce
נָתַן גֵּט לְאִשְׁתּוֹ — divorcer avec sa femme
קִבְּלָה גֵּט מִבַּעְלָהּ — divorcer avec son mari
גֶּטוֹ (ר׳ גֶּטָאוֹת) ז — ghetto *m*
גַּי או גַּיְא (נס׳ גֵּיא־, ר׳ גֵּאָיוֹת) ז — vallée *f*
גֵּיא־הֲרֵגָה — champ *m* de bataille, charnier *m*
גֵּיא־צַלְמָוֶת — vallée des ténèbres
גִּיבּוֹן (21) ז זואול — gibbon *m*
גִּיגִית (17) נ — baquet *m*, cuve *f*
בהש כָּפָה עַל־פִּ׳ הַר כְּגִיגִית — mettre qn au pied du mur
גִּיד (1) ז — tendon *m*
גִּיד־הַנָּשֶׁה — le nerf sciatique
|| (אבר־המין) — membre viril
גִּיֵּד (451) פ״י — couper les tendons à
גֵּיהִנּוֹם ש״פ ז — vallée *f* de Hinnom (à Jérusalem)
|| בהש (שאול) — enfer *m*
שִׁבְעָה מְדוֹרֵי־גֵיהִנּוֹם — les tourments *mpl* de l'enfer
גֵּיהִנּוֹמִי, ־מִית ת — infernal
גִּיּוּד (51, בלי ר׳) ז — action *f* de couper les tendons
גִּיּוּס (51) ז צבא — mobilisation *f*
וַעֲדַת־גִּיּוּס נ — conseil *m* de révision
לִשְׁכַּת־גִּיּוּס נ — bureau *m* de recrutement
בַּר־גִּיּוּס — mobilisable
בהש גִּיּוּס־כְּסָפִים — mobilisation de fonds
גִּיּוּס־עוֹבְדִים — enrôlement *m*, réquisition *f*
1. גִּיּוּץ (51, בלי ר׳) ז טכנ — fraisage *m*
מְכוֹנַת־גִּיּוּץ נ — fraiseuse *f*
2. גִּיּוּץ (51) ז (שריקה) — sifflement *m*, pépiement *m*
גִּיּוּר (51) ז דת — conversion (au judaïsme) *f*
גֵּיוְתָן, ־נִית ת — orgueilleux, arrogant
גֵּיוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
[גיח] גָּח (386) פ״י — faire irruption, bondir, jaillir
|| הֵגִיחַ (524) פ״ע — s'élancer, bondir
|| פ״י — verser, déverser
גִּיחָה (201) נ — ruée *f*, attaque *f*, bond *m*
|| צבא — sortie *f*

גִּיחוֹר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ת — roux, rouquin
גִּיטָרָה (ר׳ ־רוֹת) נ מוס — guitare *f*
גִּיטָרָן (ר׳ ־נִים) ז — guitariste *m*
[גיל] גָּל (387) פ״ע — se réjouir, jubiler
1. גִּיל (1) ז (שמחה) — joie *f*, allégresse *f*
שָׂמֵחַ אֱלֵי־גִיל — exulter de joie
2. גִּיל (1) ז (תקופת־חיים) — âge *m*
הוּא בֶּן־גִּילִי — il a mon âge
גִּיל־הַזָּהָב — le troisième âge
גִּיל־הַיַּלְדוּת — l'enfance *f*
גִּיל־הָעֲמִידָה — l'âge mûr
גִּיל רַךְ — tendre enfance *f*
גִּיל שִׂכְלִי — âge mental
3. גִּיל (1) ז (של־פעמון) — battant (de cloche) *m*
גִּילַאי (61) ז — compagnon *m* d'âge
גִּילְאֵי־עֶשֶׂר ז״ר — les enfants âgés de dix ans
גִּילָה (201, בלי ר׳) נ — joie *f*, allégresse *f*
גִּילְיוֹטִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ — guillotine *f*
גִּימַטְרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — évaluation *f* numérique des lettres
בְּגִימַטְרִיָּה — en valeur numérique
גִּימֶל (—) נ — *guimel* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
גִּימְנַסְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — lycée *m*, collège *m*
גִּימְנַסְיָלִי, ־לִית ת — de lycée, (enseignement) secondaire
גִּין ← בְּגִין־
גִּ׳נְגִּ׳י, ־גִּ׳ית ת עממי — roux, rouquin
גֵּנֵטִי, ־טִית ת — génétique
גֵּנֵטִיקָה (—) נ — génétique *f*
גִּינֵקוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז רפא — gynécologue *m*
גִּינֵקוֹלוֹגִי, ־גִית ת רפא — gynécologique
גִּינֵקוֹלוֹגְיָה (—) נ רפא — gynécologie *f*
גִּיס (1) ז — beau-frère *m*
גַּיִס (נס׳ גֵּיס־, ר׳ גְּיָסוֹת, גֵּיסוֹת־) ז — troupe *f*, colonne *f*
|| צבא — corps *m* d'armée
גַּיִס חֲמִישִׁי — cinquième colonne
גְּיָסוֹת לוֹחֲמִים — troupes de ligne
גֵּיסוֹת־סַעַר — troupes de choc
גַּיָּס (ר׳ גַּיָּסִים) ז — agent recruteur
גִּיֵּס (451) פ״י — recruter, mobiliser, enrôler

שִׁפּוּר־הַגֶּזַע ז	eugénisme *m*
גִּזְעִי, ־עִית ת	racé, pur-sang
כֶּלֶב גִּזְעִי	chien racé
עממי (מצוין)	formidable, hors pair
גִּזְעִיּוּת (51, בלי ר׳) נ	pureté *f* de race
גִּזְעָנוּת (46, בלי ר׳) נ	racisme *m*
גִּזְעָנִי, ־נִית ת	raciste
גְּזָר (ר׳ ־רִים ז	décision *f*, décret *m*
גְּזַר־דִּין (ר׳ גִּזְרֵי־דִּין)	sentence *f*, verdict *m*
גָּזַר (304) פ״י (חתך)	couper, découper
גָּזַר נְיָר	découper du papier
‖ (הכריע) גָּזַר אֹמֶר	prendre une décision
גָּזַר דִּין־פּ׳	condamner qn
גָּזַר כְּלָיָה עַל־	condamner à disparaître
גּוֹזְרַנִי עָלֶיךָ	je t'ordonne
‖ (אסר)	interdire, défendre
‖ דקדוק	dériver
‖ נִגְזַר (388) פ״ע	être coupé, être découpé
בהש נִגְזַרְתִּי	je suis perdu, c'en est fait de moi
נִגְזַר עָלָיו שֶׁ־	il est prédestiné à
נִגְזַר הַדִּין	le verdict a été rendu
‖ דקדוק	être dérivé
1. גֶּזֶר (166) ז	morceau *m*, pièce *f*, fragment *m*
קָרַע לִגְזָרִים	déchirer, mettre en pièces
2. גֶּזֶר (166) ז צמח	carotte *f*
גַּזָּר (95) ז או גַּזְּרָן (91) ז	coupeur *m*
גְּזֵרָה (231) נ (פקודה)	décision *f*, décret *m*
גְּזֵרַת־הַכָּתוּב	décision *f* sans appel
גְּזֵרוֹת רָעוֹת	persécutions *fpl*
‖ (איסור)	interdiction *f* à titre de précaution
גְּזֵרָה שֶׁמָּא...	de peur que, pour éviter que
‖ דת גְּזֵרָה קְדוּמָה	prédestination *f*
‖ (הקש) גְּזֵרָה שָׁוָה	analogie *f*, comparaison *f*
דָּן גְּזֵרָה שָׁוָה	établir une analogie
‖ (שממה) אֶרֶץ־גְּזֵרָה	région déserte
גִּזְרָה (242) נ (מבנה־גוף)	taille *f*, coupe *f*
‖ מתמט (בעיגול)	secteur *m*
‖ צבא (בחזית)	secteur *m*
‖ דקדוק	forme (grammaticale), paradigme *m*
גִּזְרַת־הַשְּׁלֵמִים	conjugaison régulière
גִּזָּרוֹן (21) ז	étymologie *f*
גִּזָּרוֹנִי, ־נִית ת	étymologique
גח ← [גיח]	
1. גָּחָה (344) פ״י (הוציא)	retirer, extraire
2. גָּחָה (344) פ״ע (נטה)	pencher, s'incliner
גִּחוּךְ (51) ז (צחוק קל)	sourire *m*, ricanement *m*
‖ (אופי מגוחך)	caractère *m* grotesque, ridicule *m*
גָּחוֹן (30) ז	ventre *m*
גָּחוּן, גְּחוּנָה ת	penché, incliné, courbé
גְּחִיָּה (202) נ	inclinaison *f*, convexité *f*
גְּחִיכָה (201) נ	sourire *m*
גְּחִינָה (201) נ	attitude courbée
גָּחַךְ (325) פ״ע	rire, sourire
‖ גִּחֵךְ (434) פ״ע	rire, ricaner
‖ הִתְגַּחֵךְ (471) פ״ע	se mettre à ricaner
(נעשה מגוחך)	se rendre ridicule
‖ הִגְחִיךְ (502) פ״י	faire rire
גַּחְכָן (ר׳ ־כָנִים) ז	plaisant *m*, bouffon *m*
גַּחְכָנִי, ־נִית ת	plaisant, facétieux
גַּחַל (—) ז	charbon ardent, braise *f*
גָּחַל (325) פ״ע	brûler
‖ הִתְגַּחֵל (471) פ״ע	se carboniser, étinceler
‖ הִגְחִיל (502) פ״ע	s'embraser, briller
‖ פ״י	embraser
גַּחְלִילִית (17) חרק	ver luisant, luciole *f*
גַּחְלִית (17) נ רפא	anthrax *m*
גִּחְלֵל (457) פ״י	allumer, faire briller
‖ הִתְגַּחְלֵל (493)	briller comme un charbon
גַּחֶלֶת (252, ר׳ גֶּחָלִים, גַּחֲלֵי־) נ	charbon ardent, braise *f*
גַּחֶלֶת לוֹחֶשֶׁת או עוֹמֶמֶת	braise qui couve
בהש יָשַׁב עַל־גֶּחָלִים	être sur des charbons ardents
‖ (שריד־אש)	tison *m*
נִכְוָה בְּגַחַלְתּוֹ שֶׁל־	se brûler au contact de
חָתָה גֶּחָלִים עַל־רֹאשׁ־	causer des remords à
גַּחְמוֹן (21) ז	incendiaire *m*, pyromane *m*
גַּחְמָן (91) ז	homme révolté, entêté, capricieux
גַּחְמָנוּת (46, בלי ר׳) נ	caractère capricieux
גָּחַן (325 ג) פ״ע	se pencher
‖ הִתְגַּחֵן (471 ג) פ״ע	se pelotonner

הֶחֱזִיר הַגַּלְגַּל אֲחוֹרַנִּית	revenir en arrière
נֶהְפַּךְ הַגַּלְגַּל	la situation s'est retournée
2. גַּלְגַּל (66) ז (מוץ)	chaume *m*, son *m*
גִּלְגֵּל (457) פ״י (סובב)	rouler, faire tourner
מטבח גִּלְגֵּל בֵּיצָה	préparer un oeuf à la coque
גִּלְגֵּל עִסָּה	pétrir une pâte
‖ בהש (הפעיל)	mettre en oeuvre, remuer
גִּלְגֵּל עֲסָקִים	brasser des affaires
גִּלְגֵּל שִׂיחָה	mener une conversation
‖ (עורר)	attirer, provoquer
גִּלְגֵּל רַחֲמָיו עַל־	s'apitoyer sur
מְגַלְגְּלִים זְכוּת עַל־יְדֵי־זַכַּאי	pour faire le bien on a recours aux hommes de bien
‖ (הטיל) גִּלְגֵּל דְּ״מַ עַל־פְּ׳	mettre qch sur le dos de qn
משפט גִּלְגֵּל שְׁבוּעָה עַל־	déférer le serment à
‖ (טלטל) גִּלְגֵּל עַצְמוֹ בַּנֵּכָר	rouler sa bosse à l'étranger
‖ פ״ע גִּלְגֵּל עִם־פְּ׳	s'occuper de qn
‖ הִתְגַּלְגֵּל (491) פ״ע	rouler, dégringoler
הִתְגַּלְגֵּל מִצְּחוֹק	se tordre de rire
הַזָּהָב מִתְגַּלְגֵּל בָּרְחוֹבוֹת	l'or traîne dans les rues
הִתְגַּלְגֵּל בַּדְּרָכִים	errer sur les routes
הִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמָיו	sa pitié s'émut
‖ זואול	se métamorphoser
‖ דת (נשמה)	se réincarner
גַּלְגִּלָּה (201) נ טכנ	poulie *f*
גַּלְגִּלּוֹן (21) ז	petite roue, galet *m*
גַּלְגִּלַּיִם (262) ז״ז	trottinette *f*
גַּלְגִּלִּית (17) נ	patin *m* à roulettes
גַּלְגֶּלֶת (252) נ טכנ	treuil *m*
‖ (משחק)	planche *f* à roulettes
גֻּלְגֹּלֶת (257) נ אנטומ	crâne *m*
‖ בהש לַגֻּלְגֹּלֶת	par tête, par personne
‖ חרק גֻּלְגֹּלֶת־הַמֵּת	sphinx (papillon) *m*
גָּלְגָּלְתָּא ש״פ נ	le Golgotha, le Calvaire
גַּלְגָּן (ר׳ ־נִים) ז	bavard *m*, hâbleur *m*
גַּלְגָּנוּת (46, בלי ר׳) נ	bavardage *m*, verbosité *f*
גַּלְגָּנִי, ־נִית ת	verbeux
גֶּלֶד (165) ז (עור)	peau *f*, épiderme *m*
‖ (של־פצע)	croûte *f*
הֶעֱלָה גֶלֶד	se cicatriser
‖ (של־כלי)	paroi *f*
‖ (של־בצל)	quartier *m*
‖ מטבח גִּלְדֵי־שֻׁמָּן ז״ר	fritons *mpl*
‖ (סוליה)	semelle *f*
גָּלַד (304) פ״ע	se figer, se coaguler
‖ נִגְלַד (388) פ״ע	geler
‖ הִתְגַּלֵּד (467) פ״ע	se cicatriser
‖ הִגְלִיד (498) פ״ע (קפא)	se coaguler, geler
(העלה גלד)	se cicatriser
1. גִּלְדָּה (241) נ	semelle *f*
2. גִּלְדָּה (241) נ	guilde *f*
גִּלְדּוֹן (21) ז מטבח	friton *m*
גִּלְדִּי, ־דִית ת	coagulé, caillé
גִּלְדָּנִי, ־נִית ת	coriace, dur comme cuir
גָּלָה (—) נ (חגיגה רשמית)	gala *m*
1. גָּלָה (342) פ״י (חשף)	ouvrir, découvrir
גָּלָה אֶת־אֹזֶן־פְּ׳	confier un secret à qn
‖ פ״ע (נראה)	paraître, se montrer
‖ נִגְלָה (406) פ״ע	se montrer, se révéler
תּוֹרַת־הַנִּגְלֶה נ	enseignement *m* exotérique
הַנִּגְלוֹת נ״ר	les faits *mpl* visibles
‖ גִּלָּה (447) פ״י	découvrir, dévoiler
גִּלָּה עֵינֵי־פְּ׳	dessiller les yeux de qn
גִּלָּה אֶת־קְלָפָיו	abattre ses cartes
מִי יְגַלֶּה עָפָר מֵעֵינָיו!	s'il pouvait ressusciter!
גִּלָּה אֶת־דַּעְתּוֹ	manifester son opinion
גִּלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה	interpréter la loi
גִּלָּה סוֹד	révéler un secret
גִּלָּה אֶת־אֲמֵרִיקָה	découvrir l'Amérique
גִּלָּה אֶת־עֶרְוַת־פְּ׳	forniquer avec qn
‖ הִתְגַּלָּה (480) פ״ע	se révéler, apparaître
2. גָּלָה (342) פ״ע (נדד מארצו)	s'exiler, s'expatrier
‖ נִגְלָה (406) פ״ע	être exilé, s'exiler, disparaître
‖ הִגְלָה (508) פ״י	exiler, bannir, expatrier
1. גֻּלָּה (208) נ	bille *f*, boule *f*
‖ (של־מקל)	pommeau *m*
‖ (של־עמוד)	chapiteau *m*

בהש גִּיֵּס כְּסָפִים	mobiliser des fonds
‖ הִתְגַּיֵּס (468) פ"ע	s'enrôler, s'engager
גִּיסָא (—) ז ארמית	côté *m*, part *f*
מֵחַד גִּיסָא	d'un côté, d'une part
מֵאִידָךְ גִּיסָא	d'autre part
גִּיסָה (201) נ	belle-soeur *f*
ג'יפּ (ר' ג'יפּים) ז	jeep *f*
גַּיִץ (10, בלי ר') ז טכנ	fraisage *m*
גַּיָּץ (ר' ־צִים) ז טכנ	fraiseur *m*
1. גִּיֵּץ (451) פ"י טכנ	fraiser
2. גִּיֵּץ (451) פ"ע (צִיֵּץ)	siffler, pépier
גַּיֶּצֶת (ר' גַּיָּצוֹת) נ טכנ	fraiseuse *f*
גִּיר (1) ז	craie *f*
גִּיֵּר (451) פ"י	convertir (au judaïsme)
‖ הִתְגַּיֵּר (468) פ"ע	se convertir (au judaïsme)
גִּירָא (—) ז ארמית	flèche *f*
גִּירָא בְּעֵינֵיהּ דְּשִׂטְנָא	puisse le diable en crever
גִּירִי, ־רִית ת	crayeux
גִּירִית (17) נ זואול	blaireau *m*
ג'ירָפָה (ר' ־פוֹת) נ זואול	girafe *f*
גִּיֹּרֶת (ר' גִּיּוֹרוֹת) נ	convertie (au judaïsme) *f*, prosélyte *f*
גִּישָׁה (201) נ (התקרבות)	approche *f*, accès *m*
‖ (דרך)	voie *f* d'accès
‖ בהש (יחס)	attitude *f*
גִּישָׁה מְצִיאוּתִית	attitude réaliste
1. גַּל (53) ז (ערמה)	tas *m*, amas *m*
גַּל־אֲבָנִים	monceau *m* de pierres
גַּל־עֵד	monument *m*
עֲשָׂהוּ גַּל שֶׁל־עֲצָמוֹת	il l'a réduit à néant
2. גַּל (53) ז (של־מים)	vague *f*, onde *f*
בהש הִכָּה גַּלִּים	faire sensation, faire du bruit
‖ פיס גַּלֵּי־אוֹר	ondes lumineuses
גַּלֵּי־הֶרְץ	ondes hertziennes
גַּלֵּי־קוֹל	ondes sonores
גַּל־חוֹם	vague de chaleur
גַּלִּים אֲרֻכִּים	grandes ondes
גַּלִּים בֵּינוֹנִיִּים/קְצָרִים	ondes moyennes / courtes
אֹרֶךְ־גַּל ז	longueur *f* d'ondes
3. גַּל (53) ז (במנוע)	levier *m*, porte *f* à bascule
4. גַּל (53) ז (מעין)	source *f*, fontaine *f*
גָּל ← [גיל]	
גֻּל (144) ז (כדורית)	bille *f*
‖ טכנ מֵסַב־גֻּלִּים ז	roulement *m* à billes
גַּלַּאי (61) ז	décolleté *m*, dégarni *m*
גַּלַּאי (ר' גַּלָּאִים) ז רדיו	détecteur *m*
גַּלַּאי־כֹּהַל	alcootest *m*
גַּלַּאי־שֶׁקֶר	polygraphe *m*
גַּלָּב (90) ז	barbier *m*, coiffeur *m*
תַּעַר־גַּלָּבִים ז	rasoir *m*
גָּלַג (304) פ"י	babiller, bavarder
גְּלֹג לְסָבְתָא!	à d'autres!
גִּלְגּוּל (51) ז (סיבוב)	mouvement *m* circulaire
גִּלְגּוּל־כַּדּוּר	rotation *f* d'une sphère
‖ בהש גִּלְגּוּל־דְּבָרִים	échange *m* de propos
‖ משפט גִּלְגּוּל־שְׁבוּעָה	dévolution *f* de serment
‖ זואול (בחרקים וכו')	métamorphose *f*
‖ דת גִּלְגּוּל־הַנֶּפֶשׁ	métempsycose *f*, transmigration *f* des âmes
בְּגִלְגּוּלוֹ הַקּוֹדֵם	dans sa précédente incarnation
בהש עָבַר גִּלְגּוּלִים רַבִּים	subir de nombreux avatars
1. גַּלְגַּל (66) ז (של־רכב)	roue *f*
גַּלְגַּל קִדְמִי/אֲחוֹרִי	roue avant / arrière
גַּלְגַּל־חִלּוּף	roue de rechange
רֹאשִׁי עָלַי כְּגַלְגַּל	la tête me tourne
‖ גַּלְגַּל־הָעַיִן	le globe *m* de l'oeil
‖ טכנ גַּלְגַּל מְשֻׁנָּן	roue dentée
גַּלְגַּל־תְּנוּפָה	volant *m*
‖ אסטר	sphère *f*, orbite *f*
גַּלְגַּל־הַמַּזָּלוֹת	le zodiaque *m*
גַּלְגַּל־הָרָקִיעַ	la voûte céleste
‖ בהש גַּלְגַּל חוֹזֵר בָּעוֹלָם	la fortune varie constamment
הַגַּלְגַּל הַחֲמִישִׁי	la cinquième roue du carrosse
הִתְהַפֵּךְ עָלָיו הַגַּלְגַּל	la chance lui a tourné le dos

בְּרֵישׁ גְּלֵי	en public
גְּלִיד (1) ז	glace *f*, glaçon *m*
גְּלִידָה (201) נ	glace (comestible) *f*
גִּלָּיוֹן (38) ז	feuille (de papier) *f*
גִּלְיוֹן־דְּפוּס	cahier (d'un livre) *m*
גִּלְיוֹן־אִשּׁוּם	acte *m* d'accusation
גִּלְיוֹן־מַשְׂכֹּרֶת	feuille de paie
‖ (של־עתון)	numéro *m*, exemplaire *m*
עִם־סְגִירַת־הַגִּלָּיוֹן	en mettant sous presse
‖ (שוליים ריקים)	marge *f*
‖ (לוח לכתיבה)	tablette *f*
° (מראה) (ישעיהו ג׳, כ״ג)	miroir *m*
‖ (חזון־אחרית־הימים)	apocalypse *f*
גַּלִּיּוּת (—) נ	caractère *m* ondulatoire
1. גָּלִיל (15) ז (אצטוונה)	cylindre *m*, rouleau *m*
‖ (עמוד עגול)	colonne *f*
2. גָּלִיל (15) ז (מחוז)	district *m*, région *f*
‖ הַגָּלִיל ש״פ ז	la Galilée
הַגָּלִיל הָעֶלְיוֹן	la Haute Galilée
אֶצְבַּע־הַגָּלִיל	la Galilée intralibanaise
גְּלִילָה (201) נ	enroulement *m*
‖ (עוגה)	roulade *f*
1. גְּלִילִי, ־לִית ת	cylindrique
2. גְּלִילִי, ־לִית ת (מחוזי)	de district, régional
‖ (של־הגליל)	galiléen
גְּלִימָה (201) נ	manteau *m*, robe *f*
גְּלִימַת־רַחְצָה נ	peignoir *m*
(של־שופט, עורך־דין וכו׳)	robe *f*, toge *f*
(של־כומר)	soutane *f*
[גלין] הִתְגַּלֵּין (493 נ) פ״ע	ondoyer
גַּלְּיָנִי, ־נִית ת	ondulé, ondulatoire
תִּסְפֹּרֶת גַּלְּיָנִית	ondulation *f*
גְּלִיפָה (201) נ	gravure *f*
גָּלִיצָאִי (ר׳ ־צָאִים) ז	Galicien *m*
גָּלִיצְיָה ש״פ נ	la Galicie
גְּלִיצֶרִין (—) ז כימ	glycérine *f*
גָּלִישׁ, גְּלִישָׁה ת	glissant
גְּלִישָׁה (201) נ	glissement *m*, glissade *f*
מַטֵּה־גְלִישָׁה ז	bâton *m* de ski
‖ (ירידה תלולה)	dévalement *m*
‖ (של־נוזל רותח)	débordement *m*
‖ (דאייה)	vol plané
גָּלָל (—) ז, אֶבֶן־	bloc *m* de pierre
גְּלַל־ או בִּגְלַל־ (273) מ״י	à cause de, en raison de
גְּלַל־כֵּן או בִּגְלַל־זֹאת	à cause de cela
גָּלַל (356) פ״י	rouler, enrouler
כהש גָּלַל חֶרְפָּה מֵעַל־פְּ׳	réhabiliter qn
‖ נָגַל (414) או נִגְלַל (388) פ״ע	rouler, se dérouler
אֶבֶן נָגֹלָּה מֵעַל־לִבּוֹ	il se rasséréna
כהש נָגֹלוּ רַחֲמָיו	sa pitié s'émut
‖ גּוֹלֵל (454) פ״י	rouler, dérouler, enrouler
גּוֹלֵל הָאַשְׁמָה עַל־	rejeter la faute sur
גּוֹלֵל הַצָּעָה	développer une proposition
‖ הִתְגּוֹלֵל (487) פ״ע	se rouler, se vautrer
הִתְגּוֹלֵל בְּדָמוֹ	baigner dans son sang
כהש הִתְגּוֹלֵל עַל־פְּ׳	s'en prendre à qn
‖ הֵגַל (529) פ״י	rouler
גָּלָל (105) או גֵּלֶל (166) ז	excrément *m*, crotte *f*
גֹּלֶם (—) ז	matière brute
חָמְרֵי־גֹּלֶם ז״ר	matières premières
גָּלַם (304) פ״י (כרך)	plier, serrer
(עטף)	envelopper
(עיצב)	incorporer, incarner, matérialiser
‖ גָּלַם עַל־	abuser, tromper, duper
‖ נִגְלַם (388) פ״ע	s'envelopper, se couvrir
(עוצב)	prendre corps
‖ גִּלֵּם (433) פ״י	incarner, personnifier
‖ הִתְגַּלֵּם (467) פ״ע	s'incarner, prendre corps
‖ הִגְלִים (498) פ״י	envelopper, couvrir
גֹּלֶם (191) ז	masse *f* informe, corps brut
גֹּלֶם־עֵץ	grume *f*
‖ (אדם מלאכותי)	robot *m*
‖ (אדם חסר־תרבות)	rustre *m*, lourdaud *m*
‖ צבא (דמות אדם)	mannequin *m*, figurine *f*
‖ חרק	chrysalide *f*
גִּלְמֵד (457) פ״י	rendre solitaire, délaisser
‖ הִתְגַּלְמֵד (493) פ״ע	devenir solitaire
גַּלְמוּד, ־דָה ת	solitaire, délaissé
גַּלְמוּדִיּוּת (51, בלי ר׳) נ	solitude *f*, délaissement *m*
גַּלְמוּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז צמח	érable *m*
גָּלְמִי, ־מִית ת	brut, rudimentaire

בהש גֻּלַּת־הַכֹּתֶרֶת	le couronnement, le comble
2. גֻּלָּה (208) נ	source *f*
גָּלוּב, גְּלוּבָה ת	rasé, tondu
גְּלוֹבּוּס (ר׳ ־סים) ז	globe *m* terrestre (appareil)
גְּלוֹבָּלִי, ־לית ת	global
גִּלּוּג (51) ז	bavardage *m*
1. גָּלוּד, גְּלוּדָה ת (קפוא)	gelé
2. גָּלוּד, גְּלוּדָה ת (שנפשט עורו)	écorché
גִּלְוּוּן (51) ז חשמל	galvanisation *f*
גָּלוּחַ, גְּלוּחָה ת	rasé, tondu, tonsuré
גִּלּוּחַ (44, בלי ר׳) ז	action *f* de (se) raser
מִבְרֶשֶׁת־גִּלּוּחַ נ	blaireau *m*
מְכוֹנַת־גִּלּוּחַ נ	rasoir *m* mécanique
סַכִּין־גִּלּוּחַ נ	lame *f* de rasoir
מִשְׁחַת־גִּלּוּחַ נ	crème *f* à raser
גָּלוּי, גְּלוּיָה ת	ouvert, découvert, connu
גָּלוּי וְיָדוּעַ	universellement connu
מִכְתָּב גָּלוּי	lettre ouverte
סוֹד גָּלוּי	secret *m* de polichinelle
גְּלוּי־לֵב	franc, sincère
גְּלוּי־עֵינַיִם	clairvoyant
גְּלוּי־רֹאשׁ	nu-tête
בְּגָלוּי	ouvertement, publiquement
‖ גְּלוּיוֹת תה״פ	ouvertement, franchement
גִּלּוּי (23) ז	mise *f* à découvert, publication *f*
גִּלּוּי־דַּעַת	déclaration *f*, manifeste *m*
גִּלּוּי־לֵב	franchise *f*, sincérité *f*
גִּלּוּי־סוֹד	révélation *f* d'un secret
גִּלּוּי־רֹאשׁ	absence *f* de coiffure
גִּלּוּי־אֲמֶרִיקָה	découverte *f* de l'Amérique
‖ דת גִּלּוּי־שְׁכִינָה	révélation divine
גְּלוּיָה (ר׳ ־יות) נ	carte postale
גָּלוּל, גְּלוּלָה ת	roulé, enveloppé
גְּלוּלָה (201) נ רפא	pilule *f*
גְּלוּלַת־שֵׁנָה	somnifère *m*
גְּלוּלַת־הֵרָיוֹן	pilule anticonceptionnelle
בהש הִמְתִּיק אֶת־הַגְּלוּלָה	dorer la pilule
גִּלּוּלִים (—) ז״ר	idoles *fpl*
עוֹבֵד־גִּלּוּלִים	idolâtre
גִּלּוּלִית (17) נ	cigarette roulée à la main
גְּלוֹם (21) ז	enveloppe *f*, pièce *f* d'étoffe
גָּלוּם, גְּלוּמָה ת (עטוף)	enveloppé
‖ (גנוז)	latent, caché
‖ (גלמי)	brut, grossier
גִּלּוּם (51) ז	incarnation *f*, personnification *f*
גְּלוּמָה (ר׳ ־מות) נ צמח	glume *f*
גִּלְוֵן (457 ג) פ״י חשמל	galvaniser
גַּלּוֹן (ר׳ ־נים) ז	gallon (mesure de capacité) *m*
גַּלְוָנוֹפְּלַסְטִיקָה (—) נ	galvanoplastie *f*
גַּלְוָנִיּוּת (—) נ חשמל	galvanisme *m*
גְּלוּסְקָה (ר׳ ־קות או ־קָאות) נ	brioche *f*
גְּלוּסְקָמָה (ר׳ ־מָאות) נ	sarcophage *m*, coffre *m*
גָּלוּעַ, גְּלוּעָה ת	ouvert, découvert
גִּלּוּעַ (9) ז	ouverture *f*, découverte *f*
1. גִּלּוּף (51) ז (חריתה)	gravure *f*
2. גִּלּוּף (51) ז (שיכרות)	ivresse *f*, ébriété *f*
בְּגִלּוּפִים	en état d'ivresse, éméché
גַּלּוּפַאי (62) ז	zincograveur *m*, clicheur *m*
גְּלוּפָה (201) נ	cliché *m*
גְּלוּפְקָה (ר׳ ־קות או ־קָאות) נ	couverture *f* de laine
גְּלוּקוֹזָה (—) נ כימ	glucose *m*
גָּלוּת (46) נ	exil *m*, émigration *f*
גָּלוּת־בָּבֶל	la captivité de Babylone
כְּאֹרֶךְ־הַגָּלוּת	interminable
‖ (קהל־הגולים)	les exilés *mpl*, les émigrés *mpl*
קִבּוּץ־גָּלֻיּוֹת ז	rassemblement *m* des exilés
מִזּוּג־גָּלֻיּוֹת ז	intégration *f* des rapatriés
דת יוֹם־טוֹב שֵׁנִי שֶׁל־גָּלֻיּוֹת	jour *m* de fête supplémentaire (dans la Diaspora)
גָּלוּתָא (—) נ ארמית	exil *m*, diaspora *f*
רֵישׁ־גָּלוּתָא ז	exilarque *m*
גָּלוּתִי, ־תית ת	d'expatrié, d'émigré
גָּלוּתִיּוּת (—) נ	attitude *ou* mentalité *f* d'expatrié
גִּלֵּחַ (439) פ״י	raser, tondre
‖ הִתְגַּלֵּחַ (477) פ״ע	se raser
1. גַּלִּי, ־לית ת	ondulatoire, ondulé
2. גַּלִּי (ר׳ גלים) ז (תושב צרפת הקדומה)	Gaulois *m*
גְּלִי (—) ת ארמית	ouvert, découvert

גַּמֶּדֶת (251) נ — naine *f*
גֻּמָּה (208) נ — trou *m*, creux *m*, fosse *f*
גֻּמַּת־חֵן — fossette *f*
גָּמוּד, גְּמוּדָה ת — ratatiné, estropié
|| (חסר) — déficient
גִּמּוּד (51) ז — rapetissement *m*
גִּמּוּז (51) ז — caprification *f*
גְּמוּל (41) ז — salaire *m*, récompense *f*
הֵשִׁיב לִפְ' גְּמוּלוֹ — rendre la pareille à qn
כִּגְמוּל־יָדָיו — selon ce qu'il mérite
|| (תוספת־משכורת) — indemnité *f*
גָּמוּל, גְּמוּלָה ת (תינוק) — sevré
גְּמוּלֵי־מֵחָלָב — nourrissons à peine sevrés
|| (חדל מן־) — déshabitué, privé de
גִּמּוּל (51) ז — sevrage *m*
גְּמוּלָה (201) נ — récompense *f*, rémunération *f*
גָּמוּם, גְּמוּמָה ת — élagué, émondé
|| (חסר־קרניים) — décorné
|| (מלא־גומות) — plein de fossettes
גִּמּוּם (51) ז — élagage *m*, émondage *m*
|| (התהוות־גומות) — piqûre (du métal) *f*
גִּמּוּעַ (44, בלי ר') ז — absorption (d'une boisson) *f*
גָּמוּר, גְּמוּרָה ת (שלם) — complet, achevé, fini
|| (בשל) — mûr
|| (מוחלט) — absolu, parfait, complet
חָבֵר גָּמוּר — membre *m* à part entière
שׁוֹטֶה גָּמוּר — parfait idiot
מָנוּי וְגָמוּר אִתָּם — ils sont bien résolus
|| (מחוסל) — épuisé, liquidé
גִּמּוּר (51) ז — finition *f*, finissage *m*
גִּמּוּשׁ (51) ז — assouplissement *m*
גִּמֵּז (433) פ"י — élaguer, émonder
גַּמְזִיָּה (202) נ צמח — ramille *f*
גְּמַ"ח (=גְּמִילוּת־חֶסֶד) (ר' גְּמַ"חִים) ז — caisse *f* de bienfaisance
גֻּמְחָה (206) נ — niche *f*, alcôve *f*
גַּמְחוֹן (ר' ־נִים) ז — homme capricieux *ou* entêté
גַּמְחָנוּת (46, בלי ר') נ — caractère capricieux *ou* entêté
גֹּמֶא (5) ז — jonc *m*
גְּמִיאָה (201) נ — gorgée *f*, rasade *f*

גְּמִידָה (201) נ — rapetissement *m*
גְּמִילָה (201) נ — mûrissement *m*, maturation *f*
|| (של־תינוק) — sevrage *m*
גְּמִילָה מִסַּמִּים — abstention *f* de drogues
גְּמִילוּת (—) נ — rémunération *f*
גְּמִילוּת־חֶסֶד — bienfaits *mpl*, charité *f*
גְּמִימָה (201) נ — élagage *m*, émondage *m*
גְּמִיעָה (201) נ — gorgée *f*
גָּמִיר, גְּמִירָה ת — érudit, savant
גָּמִיר וְסָבִיר — érudit et judicieux
גְּמִירָה (201) נ — achèvement *m*
עַד־גְּמִירָה — jusqu'à la fin, jusqu'au bout
גָּמִישׁ, גְּמִישָׁה ת — élastique, souple
גְּמִישׁוּת (45, בלי ר') נ — élasticité *f*, souplesse *f*
1. גָּמַל (306) פ"ע (הבשיל) — mûrir
בהש גָּמְלָה הַהַחְלָטָה בְּלִבּוֹ — sa décision a mûri
|| פ"י (תינוק) — sevrer
(פרי) — faire mûrir
|| נִגְמַל (388) פ"ע (הבשיל) — mûrir
(תינוק) — être sevré
בהש נִגְמַל מֵהֶרְגֵּל — se libérer d'une habitude
|| הִתְגַּמֵּל (467) פ"ע — se libérer (d'une habitude)
|| הִגְמִיל (498) פ"י (הבשיל) — faire mûrir
(שחרר מהרגל) — libérer (d'une habitude)
2. גָּמַל (304) פ"י (שילם) — récompenser, rendre la pareille, rétribuer
גָּמַל חֶסֶד — faire du bien
דת בִּרְכַּת־הַגּוֹמֵל נ — action *f* de grâces (après avoir échappé à un danger)
|| יַחֲסֵי־גּוֹמְלִים ז"ר — réciprocité *f*
ספורט מִשְׂחַק־גּוֹמְלִים — revanche *f*
גָּמָל (104) ז זואול — chameau *m*
הַקַּשׁ שֶׁשָּׁבַר אֶת־גַּב־הַגָּמָל — la goutte qui a fait déborder le vase
בהש גָּמָל פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר — mystification *f*
|| חרק גְּמַל־שְׁלֹמֹה — mante religieuse
גֶּמֶל (—) ז — compensation *f*
קֻפַּת־גֶּמֶל נ — caisse *f* de prévoyance
גַּמָּל (90) ז — chamelier *m*
גִּמְלָאוּת (—) נ — assurance-retraite *f*
יָצָא לְגִמְלָאוּת — prendre sa retraite

חֹמֶר גָּלְמִי	matière première
מִשְׁקָל גָּלְמִי	poids brut
גַּלְמִידוּת (46, בלי ר') נ	solitude *f*, abandon *m*
גָּלְמִיּוּת (51, בלי ר') נ	état *m* rudimentaire
גָּלְמָנִי, ־נִית ת	lourd, maladroit, balourd
גַּלַנְטֶרְיָה (—) נ	mercerie *f*, articles *mpl* de mode
גִּלְנוֹעַ (9) ז	aéroglisseur *m*
גָּלַע (331) פ"י	découvrir, révéler
‖ נִגְלַע (402) פ"ע	s'ouvrir, se découvrir
‖ גִּלַּע (439) פ"י	découvrir, mettre à nu
‖ הִתְגַּלַּע (477) פ"ע	éclater, se déclarer
הִתְגַּלַּע רִיב	une querelle a éclaté
גַּלְעֵד (ר' ־דִים) ז	monument commémoratif
גִּלְעָד ש"פ ז (הר)	Galaad *m*
גַּלְעִין (1) ז	noyau (de fruit) *m*
גַּלְעִינִי, ־נִית ת	à noyau (fruit)
גִּלְעֵן (461) פ"י	dénoyauter
גָּלַף (304) פ"י	graver
‖ גִּלֵּף (433) פ"י	graver
‖ הִתְגַּלֵּף (467) פ"ע	être gravé, se dessiner
גַּלָּף (90) ז	graveur *m*
גָּלֶרְיָה (ר' ־יוֹת) נ	galerie *f*
גָּלַשׁ (304) פ"י	glisser, dévaler
ספורט (סקי)	patiner, skier
(דאה באויר)	planer
‖ (נוזל רותח)	déborder
‖ הִתְגַּלֵּשׁ (467) פ"ע	se laisser glisser
‖ הִגְלִישׁ (498) פ"י	faire glisser
(נוזל)	faire déborder
גֶּלֶשׁ (166) ז	glissade *f*
גַּלְשֵׁי־שְׂעָרוֹת	cheveux ondulés
מֵי־גְלָשִׁים ז"ר	eau bouillante
גַּלָּשׁ (90) ז ספורט	patineur *m*, skieur *m*
גִּלְשׁוֹן (ר' ־נִים) ז	planeur *m*
‖ (מפל־הרים)	avalanche *f*
גַּלֶּשֶׁת (—) נ רפא	eczéma *m*
גַּם מ"ח	aussi, même
גַּם לֹא	non plus
גַּם...גַּם	aussi bien... que
גַּם...גַּם (במשפט שלילי)	ni... ni
אֵין גַּם אֶחָד	même pas un
גַּם כֵּן	de même, également
אַף גַּם זֹאת	néanmoins, malgré tout
גַּם זוֹ לְטוֹבָה	tant mieux
מַה־גַּם שֶׁ־	d'autant plus que
בְּשֶׁגַּם	puisqu'après tout
גָּמָא (336) פ"י	boire à petits traits, siroter, gober
‖ נִגְמָא (403) פ"ע	être siroté, être bu lentement
‖ גִּמֵּא (443) פ"י	boire, avaler, gober
בהש גִּמֵּא אֶרֶץ	dévorer l'espace
‖ הִגְמִיא (507) פ"י	faire boire, abreuver
גֹּמֶא (ר' גְּמָאִים) ז צמח	papyrus *m*, souchet *m*
כְּלִי־גֹמֶא ז	barque *f* de jonc
גַּמָּא (—) ז	gamma (lettre grecque) *m*
בֵּית־גַּמָּא ז	bâtiment *m* d'angle
קַרְנֵי־גַּמָּא נ"ר	rayons *mpl* gamma
גַּמַּאי (61) ז	friandise *f*
גַּמְאָן (90) ז	sprinter *m*
גִּמְגּוּם (51) ז	bégaiement *m*
גִּמְגֵּם (457) פ"ע	bégayer, balbutier
‖ בהש (פקפק)	hésiter
‖ הִתְגַּמְגֵּם (491) פ"ע	se mettre à bégayer
גַּמְגְּמָן (ר' ־נִים) ז	bégayeur *m*, bègue *m*
גַּמְגְּמָנוּת (46, בלי ר') נ	bégaiement *m*
גַּמְגְּמָנִי, ־נִית ת	bégayant, embarrassé
גִּמְגֶּמֶת (—) נ	balbutiement *m*
גֹּמֶד (191) ז (אמה)	coudée *f*
‖ (זעירות)	petitesse *f*, être (*ou* objet) *m* minuscule
‖ אנטום	cubitus *m*
גֶּמֶד (166) ז	moignon *m*
גָּמַד (304) פ"י	rapetisser, réduire
‖ נִגְמַד (388) פ"ע	être rapetissé, être réduit
‖ גִּמֵּד (433) פ"י	minimiser, réduire, diminuer
‖ הִתְגַּמֵּד (467) פ"ע	se rapetisser, diminuer
‖ הִגְמִיד (498) פ"י	réduire, diminuer
גַּמָּד (90) ז	nain *m*
גַּמָּדוּת (46) או גַּמָּדִיּוּת (51, בלי ר') נ	petitesse *f* extrême
גַּמָּדִי, ־דִית ת	minuscule, très petit

גַּנָּב (90) ז voleur *m*
גְּנֵבָה (229) נ vol *m*
בִּגְנֵבָה furtivement, clandestinement
גְּנֵבָה סִפְרוּתִית plagiat *m*
בהש גְּנֵבַת־דַּעַת tromperie *f*, fraude *f*
‖ (חפץ גנוב) objet volé, larcin *m*
גַּנְבָן או גַּנְבְתָן (ר׳ ־נים) ז voleur *m*, escroc *m*
גַּנֶּבֶת (ר׳ גַּנָּבוֹת) נ voleuse *f*
גְּדוּדָה (206) נ צבא batterie *f*, escadron *m*
גַּנְדּוּר (—) ז élégance *f*, coqueterie *f*
גִּנְדֵּר (457) פ״י parer, embellir
‖ הִתְגַּנְדֵּר (491) פ״ע se parer, se faire élégant
גַּנְדָּר (95) ז chef *m* d'escadron
(סוהר) geôlier *m* en chef
גַּנְדְּרָן (ר׳ ־נים) ז dandy *m*
גַּנְדְּרָנוּת (46, בלי ר׳) נ élégance *f*, coquetterie *f*
גַּנְדְּרָנִי, ־נית ת élégant, coquet
גִּנָּה (208) נ jardin *m*
גִּנָּה (208) נ petit jardin, jardinet *m*
גִּנָּה (447) פ״י blâmer
הַהֶכְרֵחַ לֹא יְגֻנֶּה nécessité n'a pas de loi
‖ הִתְגַּנָּה (480) פ״ע se déshonorer, se compromettre
גָּנוּב, גְּנוּבָה ת volé, dérobé
מַיִם גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ l'attrait du fruit défendu
‖ דקדוק פַּתַּח גְּנוּבָה *a* furtif
גְּנוֹגֶנֶת (ר׳ ־גָנוֹת) נ auvent *m*, marquise *f*
גָּנוּז, גְּנוּזָה ת caché, secret, enfoui
אוֹר גָּנוּז lumière mystérieuse
סְפָרִים גְּנוּזִים apocryphes *mpl*
הַמְּגִלּוֹת הַגְּנוּזוֹת les rouleaux enfouis (de la Mer Morte)
גִּנּוּז (51, בלי ר׳) ז dépôt *m* aux archives
גָּנוּחַ, גְּנוּחָה ת pleurnicheur, plaintif
גִּנּוּחַ (9) ז soupir *m*, plainte *f*
גִּנּוּי (23) ז blâme *m*, plainte *f*, réprimande *f*
גַּנּוֹן (21) ז crèche *f*, pouponnière *f*
1. גִּנּוּן (51, בלי ר׳) ז (התקנת־גן) jardinage *m*
2. גִּנּוּן (51) ז (טקס) cérémonie *f*, étiquette *f*
גִּנּוּנֵי־מַלְכוּת cérémonial royal
לְלֹא־גִּנּוּנִים sans cérémonie
‖ (נימוס) manières *fpl*, politesse *f*
גַּנּוּנִיּוּת (—) נ attitude maniérée
גְּנוֹסְטִי, ־טית ת דת gnostique
גְּנוֹסְטִיקָה (—) נ דת gnosticisme *m*, gnose *f*
גְּנוּסְיָה (—) נ naissance *f*
יוֹם־גְּנוּסְיָה ז anniversaire *m* de naissance
גְּנוּת (45) נ honte *f*, déshonneur *m*
דִּבֵּר בִּגְנוּת־פ׳ diffamer, dénigrer
גֶּנֶז (166) ז cachette *f*
גִּנְזֵי־הַלֵּב les secrets *mpl* du coeur
גִּנְזֵי־מְרוֹמִים les régions *fpl* célestes
בֵּית־גְּנָזִים ז archives *fpl*, musée *m*, trésor *m*
גָּנַז (304) פ״י (אצר) thésauriser, amasser
‖ (החביא) cacher, mettre au rancart
בהש גָּנַז תָּכְנִית classer un projet
‖ נִגְנַז (388) פ״ע être classé (sans donner suite)
(נחבא) être caché, être mis au rancart
גַּנָּז (ר׳ ־זים) ז gardien *m* de trésor
‖ (ארכיונאי) archiviste *m*
גִּנְזַךְ (53) ז (אוצר) trésor *m*
‖ (ארכיון) archives publiques
גָּנַח (330) פ״ע gémir, geindre
‖ הִתְגַּנֵּחַ (477) פ״ע se mettre à geindre
גַּנְחָן (ר׳ ־נים) ז geignard *m*
גַּנְחָנוּת (46, בלי ר׳) נ geignement *m*
גַּנַּחַת (247) נ toux violente, expectoration *f*
גֶ'נְטֶלְמֶנִי, ־נית ת distingué, chevaleresque
הֶסְכֵּם גֶ'נְטֶלְמֶנִי accord *m* bona fide
גֶּנְיוּס (—) ז génie *m*
גְּנִיזָה (201) נ mise *f* au rebut
דָּן לִגְנִיזָה mettre au rebut, classer, censurer
‖ (ארכיון) archives *fpl*, dépôt *m*
גְּנִיחָה (201) נ gémissement *m*, soupir *m*
‖ רפא גְּנִיחַת־דָּם crachement *m* de sang, hémoptysie *f*
1. גָּנַן (356 ג) פ״י protéger, défendre
‖ גּוֹנֵן (454 ג) פ״י protéger, défendre
‖ הִתְגּוֹנֵן (487 ג) פ״ע se défendre
‖ הֵגֵן (529 ג) פ״ע (עַל־ או בְּעַד־) protéger
2. גִּנֵּן (433 ג) פ״י transformer en jardin

גִּמְלַאי, ־לָאִית (ר׳ לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש — retraité *n*
גַּמְלָה (ר׳ גַּמְלוֹת) נ (של־בהמה) — joug *m*
|| (גשר) — planche *f* de débarquement
גִּמְלָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ — pension *f* de retraite, indemnité *f*
גְּמַלָּה (ר׳ ־לוֹת) נ — chamelle *f*
גַּמְלוֹן (ר׳ ־נִים) ז — comble (du toit) *m*, gâble *m*
גַּמְלוֹנוּת (46, בלי ר׳) נ — dimensions *fpl* énormes
גַּמְלוֹנִי או גַּמְלָנִי, ־נִית ת — géant, gigantesque
גַּמְלוּת (48, בלי ר׳) נ — maturité *f*
גַּמֶּלֶת (252) נ — caravane *f* de chameaux
גָּמַם (356) פ״י — élaguer, émonder
|| גִּמֵּם (433) פ״י — couper, tailler
|| הִתְגַּמֵּם (467) פ״ע — être dépouillé, être privé
גֻּמָּמִית (17) נ (באדמה) — trou *m*, creux *m*
|| (בגוף) — fossette *f*, marque (de petite vérole) *f*
גָּמַע (330) פ״י — avaler, gober
|| נִגְמַע (402) פ״ע — être avalé, être gobé
|| גִּמַּע (439) פ״י — avaler, boire
גַּמְעָן (ר׳ ־נִים) ז — gourmand *m*, glouton *m*
גֻּמָּץ (95) ז — trou *m*, cavité *f*, fosse *f*
גָּמָר (88, בלי ר׳) ז — achèvement *m*
הֵבִיא לִידֵי־גָמָר — achever, terminer
גְּמַר־דִּין — jugement *m*, sentence *f*, verdict *m*
גֶּמֶר (—) ז — fin *f*, achèvement *m*
בְּחִינַת־גֶּמֶר נ — examen *m* de fin d'études
מִשְׂחַק־גֶּמֶר ז — finale *f*
1. גָּמַר (304) פ״י (סיים) — achever, finir, terminer
גָּמַר אֹמֶר — être fermement résolu
גָּמַר בְּדַעְתּוֹ או בְּלִבּוֹ — se décider, se résoudre
נִמְנוּ וְגָמְרוּ — ils sont arrivés à la conclusion
בהש אֶת־הַהַלֵּל — ne pas tarir d'éloges
וְגוֹמֵר (וגו׳) — et caetera, et ainsi de suite
|| פ״ע — se terminer
|| נִגְמַר (388) פ״ע — être achevé, être terminé
|| גִּמֵּר (433) פ״י — exterminer, achever (qn)
|| הִגְמִיר (498) פ״י — achever, terminer
בָּרֵךְ עַל־הַמֻּגְמָר — mener à bonne fin
|| ° גָּמַר עַל־פְּ׳ או בְּעַד־פְּ׳ — combler qn de bienfaits

2. גָּמַר (304) פ״י (למד) — apprendre, déduire
3. גִּמֵּר (433) פ״י (הקטיר קטורת) — brûler des parfums
|| הִתְגַּמֵּר (467) פ״ע — s'imprégner de parfum
גְּמָרָא (—) נ ארמית — Talmud *m*, tradition *f*
גַּמְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — charbons ardents, braise *f*
גַּמְרֵי ← לְגַמְרֵי
גַּמְרָן (ר׳ ־נִים) ז — extrémiste *m*, radical *m*
גֶּמֶשׁ (—) ז — élasticité *f*, souplesse *f*
גִּמֵּשׁ (433) פ״י — assouplir
|| הִתְגַּמֵּשׁ (467) פ״ע — s'assouplir
|| הִגְמִישׁ (498) פ״י — assouplir
פ״ע — devenir plus souple
גַּמָּשָׁה (45) נ — guêtre *f*
גַּן (53) ז — jardin *m*
גַּן־יָרָק — potager *m*
גַּן־חַיּוֹת — jardin zoologique, zoo *m*
גַּן־עֵדֶן — paradis *m*
גַּן־עֵדֶן עֲלֵי־אֲדָמוֹת — paradis terrestre
גַּן צִבּוּרִי — jardin public
|| גַּן־יְלָדִים או בקיצור גַּן — jardin d'enfants
גַּן־שַׁעֲשׁוּעִים — terrain *m* de jeux
גֵּן (ר׳ גֵּנִים) ז ביול — gène *m*
גְּנַאי (—) ז — honte *f*, déshonneur *m*
קְרִיאַת־גְּנַאי נ — huée *f*, injure *f*
שֵׁם־גְּנַאי ז — sobriquet *m*
יָדוּעַ לִגְנַאי — mal famé
גָּנַב (304) פ״י — voler, dérober
בהש גָּנַב דַּעַת־ (או לֵב־) פְּ׳ — tromper qn
גָּנַב אֶת־הָעַיִן — jeter de la poudre aux yeux
גָּנַב אֶת־הַגְּבוּל — traverser clandestinement la frontière
גָּנַב אֶת־הַהַצָּגָה — passer au premier plan
|| נִגְנַב (388) פ״ע — être volé
|| גִּנֵּב (433) פ״י — voler
|| בהש גִּנֵּב אֶת־עַצְמוֹ — entrer *ou* sortir furtivement
גֻּנַּב אֵלַי דָּבָר — j'ai eu vent de qch
|| הִתְגַּנֵּב (467) פ״ע — s'infiltrer, s'insinuer
בְּהִתְגַּנֵּב — furtivement, à la dérobée
|| הִגְנִיב (498) פ״י — introduire furtivement

(הר־געש)	faire éruption
‖ הִגְעִישׁ (502) פ״י	secouer, ébranler
גַּעֲשָׁה (216, בלי ר׳) נ	tumulte *m*, agitation *f*
גַּעֲשִׁי, ־שִׁית ת גאוגר	volcanique
גַּעֲשָׁן (ר׳ ־נִים) ז	homme agité *ou* déchaîné
גַּעֲשָׁנוּת (46, בלי ר׳) נ	fureur *f*, déchaînement *m*
גַּעַת ← נָגַע	
גַּף (53, זוגי גַּפַּיִם 262, בלי ר׳) נ (כנף)	aile *f*
‖ גַּפַּיִם	membres (bras et jambes) *mpl*
עַל־גַּפֵּי־	sur, au-dessus de
‖ בְּגַפּוֹ (נ׳ בְּגַפָּהּ)	seul, de sa personne
‖ צבא (בחיל־האוויר)	escadrille *f*
גַּפָּה (210) נ	mur *m*, cloison *f*
גַּפָּה (208) נ (של־נעל)	empeigne *f*
‖ צבא (בחיל־האוויר)	groupe *m* d'aviation
‖ (גדה)	rive *f*
גִּפּוּף (51) ז	embrassade *f*, étreinte *f*
גִּפּוּר (51, בלי ר׳) ז	soufrage *m*, rechapage *m*
גַּפִּיר (ר׳ גַּפִּירִים) ז	policier *m* auxiliaire
גִּפֵּל (433) פ״י	presser, faire courir
גֶּפֶן (176) נ	vigne *f*
גֶּפֶן־בַּר	vigne vierge
גִּדּוּל־גְּפָנִים ז	viticulture *f*
‖ צֶמֶר־גֶּפֶן ז	coton *m*
גַּפְנָן (ר׳ ־נִים) ז צמח	sébestier *m*
גַּפָּס (ר׳ ־סִים) ז	plâtrier *m*
גִּפֵּס (433) פ״י	plâtrer
גִּפֵּף (433) פ״י (חיבק)	embrasser, étreindre
‖ (סגר)	verrouiller
‖ הִתְגַּפֵּף (467) פ״ע	s'embrasser
° גֹּפֶר (—) ז צמח (בראשית ו׳, י״ד)	pin (?) *m*, cyprès (?) *m*
גִּפֵּר (433) פ״י	soufrer, vulcaniser, rechaper
גָּפְרָה (207) נ כימ	sulfate *m*
גָּפְרַת־אַשְׁלְגָן	sulfate de potassium
גָּפְרַת־עֹפֶרֶת	galène *f*
גַּפְרוּר (41) ז	allumette *f*
גִּפְרוּת (46) נ	sulfatage *m*
גָּפְרִי, ־רִית ת כימ	sulfuré, sulfhydrique
גָּפְרִית (—) נ כימ	soufre *m*
אֵשׁ וְגָפְרִית	feu et flammes

גָּפְרִיתִי, ־תִית ת כימ	sulfureux
חֻמְצָה גָּפְרִיתִית	acide sulfureux (H_2SO_3)
גָּפְרָתִי, ־תִית ת כימ	sulfurique
חֻמְצָה גָּפְרָתִית	acide sulfurique (H_2SO_4)
גֶּפֶת (165, בלי ר׳) נ	résidus (de fruits) *mpl*
גֵּץ (114) ז	étincelle *f*
גִּצּוּץ (51, בלי ר׳) ז	projection *f* d'étincelles
גִּצֵּץ (433) פ״ע	étinceler
גָּר ← 3.2.1. [גור]	
גֵּר (113) ז	étranger *m*
גֵּר תּוֹשָׁב (ר׳ גֵּרִים תּוֹשָׁבִים)	résident permanent
‖ דת גֵּר או גֵּר־צֶדֶק (ר׳ גֵּרֵי־צֶדֶק)	converti (au judaïsme) *m*, prosélyte *m*
גֵּרֵי־אֲרָיוֹת	les Samaritains (II Rois 17) *mpl*
1. גָּרָב (—) ז (חבית)	cruche *f*
2. גָּרָב (—) ז רפא	eczéma *m*
גֶּרֶב (168, זוגי גַּרְבַּיִם 262, בלי ר׳) ז	bas *m*, chaussette *f*
כּוֹבַע־גֶּרֶב ז	passe-montagne *m*
גָּרַב (304) פ״י	mettre (des bas)
גָּרֶבֶת (—) נ רפא	gale *f*
1. גִּרְגּוּר (51) ז (שטיפת־הגרון)	gargarisme *m*
‖ (השמעת־קול)	prononciation gutturale
2. גִּרְגּוּר (51) ז חקל	cueillette (d'olives) *f*
גִּרְגּוּרִי, ־רִית ת	guttural
1. גַּרְגִּיר (1) או גַּרְגַּר (121) ז	baie *f*, grain *m*
גַּרְגִּיר־מֶלַח	grain *m* de sel
גַּרְגְּרֵי־יַעַר	baies *fpl* sauvages
2. גַּרְגִּיר (1) ז צמח	rue *f*
גַּרְגִּירוֹן (21) ז	granule *m*, petit grain
גַּרְגִּירִי, ־רִית ת	granuleux
1. גִּרְגֵּר (457) פ״י (שטף הגרון)	gargariser
‖ (השמיע קול)	émettre des sons gutturaux
גִּרְגֵּר אֶת־הָרֵישִׁים	prononcer des *r* gutturaux
‖ הִתְגַּרְגֵּר (491) פ״י (שטף גרונו)	se gargariser
(השמיע קול)	se racler la gorge
2. גִּרְגֵּר (457) פ״י (קטף)	cueillir un à un
‖ (פיזר)	éparpiller
‖ הִתְגַּרְגֵּר (491) פ״ע	s'éparpiller
גַּרְגְּרָן (ר׳ ־נִים) ז	gourmand *m*, glouton *m*

גַּנָּן (ר׳ ־נִים) ז	jardinier *m*, horticulteur *m*
גַּנָּנוּת (—) נ	jardinage *m*, horticulture *f*
גַּנָּנִית (17) נ	jardinière *f*
גַּנֶּנֶת (ר׳ גַּנָּנוֹת) נ	jardinière *f*
‖ (בגן־ילדים)	jardinière d'enfants
גֵּנֵרָטוֹר (ר׳ ־רִים) טכנ	générateur *m*
גֵּנֵרָל (ר׳ ־לִים) ז צבא	général *m*
גַּס, גַּסָּה ת (עבה)	gros, épais
בְּהֵמָה גַּסָּה	gros bétail
‖ (בלתי־עדין)	grossier, vulgaire
גַּס־רוּחַ	grossier, impoli, mal élevé
אֲכִילָה גַּסָּה	gloutonnerie *f*
בְּדִיחָה גַּסָּה	grosse plaisanterie
פְּסִיעָה גַּסָּה	allure *f* rapide
בְּקַוִּים גַּסִּים	grosso modo
דַּעְתּוֹ גַּסָּה עָלָיו	être satisfait de soi-même
לִבּוֹ גַּס בְּ־	traiter cavalièrement
1. גָּסָה (342) פ״ע	éructer, roter
2. גִּסָּה (447) פ״י	épaissir, rendre grossier
גִּסָּה לִבּוֹ	devenir arrogant
‖ הִתְגַּסָּה (480) פ״ע	s'épaissir, devenir grossier
גִּסּוּי (23) ז	éructation *f*, renvoi *m*, rot *m*
גַּסּוּת (47) נ	grossièreté *f*, vulgarité *f*
גַּסּוּת־רוּחַ	grossièreté *f*, arrogance *f*
עממי אַל־תְּדַבֵּר גַּסֻּיּוֹת	ne dis pas de grossièretés
גְּסִיסָה (201) נ	agonie *f*
1. גָּסַס (356) פ״ע (נטה למות)	agoniser
2. [גסס] גֵּס (360) פ״ע (גאה)	être hautain
‖ הֵגֵס (529) פ״י	rendre grossier *ou* vulgaire
הֵגֵס לִבּוֹ	oser, avoir l'audace
הֵגֵס לֵב־פ׳	encourager, enhardir
הֵגֵס קוֹלוֹ	prendre une voix épaisse
‖ הִתְגַּסֵּס (467) פ״ע	devenir insolent, s'enhardir

גַּע ← נָגַע

גַּעְגּוּעַ (9) ז	nostalgie *f*, regret *m*
גַּעְגּוּעַ (9) ז	caquetage (des oies) *m*
גַּעְגּוּעִי, ־עִית ת	nostalgique
1. גִּעְגַּע (464) פ״ע	languir, désirer ardemment
‖ הִתְגַּעְגַּע (495) פ״ע	avoir la nostalgie
2. גִּעְגַּע (465) פ״ע (אווז)	caqueter, jacasser
גַּעֲדָה (238, ר׳ גְּעָדוֹת) נ צמח	germandrée *f*
גָּעָה (344) פ״ע (בקר)	meugler, beugler
‖ גָּעָה בִּבְכִיָּה או בְּבֶכִי	fondre en larmes
גָּעָה בִּצְחוֹק	éclater de rire
‖ הִתְגָּעָה (481) פ״ע	se mettre à beugler
1. גֹּעוּל (50, בלי ר׳) ז (מיאוס)	dégoût *m*, nausée *f*
2. גִּעוּל (50) ז (טיהור)	échaudage (d'un vase pour le purifier) *m*
גָּעוּל, גְּעוּלָה ת	répugnant, souillé, impur
גָּעוּשׁ, גְּעוּשָׁה ת	bruyant, agité
גְּעִי (5, בלי ר׳) ז או גְּעִיָּה (202) נ (של־בקר)	meuglement *m*, beuglement *m*
‖ בהש (בכיה)	hurlements *mpl*
גְּעִיָּה (—) נ דקדוק	accent *m* tonique
גְּעִילָה (201) נ	répugnance *f*, répulsion *f*
גְּעִישָׁה (201) נ	bruit *m*, agitation *f*
1. גָּעַל (325) פ״י (מאס)	dédaigner, avoir horreur de, être dégoûté de
גָּעַל אֶת־פ׳ או בְּפ׳	détester, abhorrer
‖ נִגְעַל (397)	être sali, être souillé
‖ הִתְגָּעֵל (471) פ״ע	se salir, se souiller
(אחזתו בחילה)	être pris de dégoût
‖ הִגְעִיל (502) פ״י (לכלך)	salir, souiller
(גרם בחילה)	dégoûter
2. [געל] נִגְעַל (397) פ״ע	être échaudé, être purifié
‖ הִגְעִיל (502) פ״י	échauder (un vase), purifier
גֹּעַל (197, בלי ר׳) ז	répugnance *f*, aversion *f*
גֹּעַל־נֶפֶשׁ	dégoût *m*, nausée *f*, horreur *f*
גָּעֳלִי, ־לִית ת עממי	dégoûtant, répugnant
גָּעַר (325) פ״ע	s'irriter, être en colère
גָּעַר בְּ־	gronder, réprimander
גַּעַר (153, בלי ר׳) ז או גְּעָרָה (216) נ	réprimande *f*
גַּעֲרָן או גַּעַרְתָּן (ר׳ ־נִים) ז	grondeur *m*
גַּעַשׁ (—) ז	tumulte *m*, agitation *f*, fureur *f*
גאוגר הַר־גַּעַשׁ	volcan *m*
גָּעַשׁ (325) פ״ע	être secoué, être ébranlé
‖ גִּעֵשׁ (434) פ״י	secouer, ébranler
‖ הִתְגָּעֵשׁ (475) פ״ע	s'agiter, être en fureur

|| גָּרַז (436) פ״י — entailler
גֶּרֶז (166) ז סכב — mortaise f
גַּרְזֶן (71) ז — hache f
גָּרִי, גְּרִיָּה ת — excitable, irritable, sensible
גְּרִיגוֹרְיָנִי, ־נִית ת (לוח) — grégorien
גְּרִיד (—) ז (עונה) — période f de sécheresse
|| (אדמה) — terre f aride
גְּרֵידָא תה״פ — simplement, seulement
גְּרִידָה (201) נ — grattage m, curetage m
|| (מחיקה) — effacement m, rature f
גְּרִיָּה (202) נ — excitation f, irritation f
גְּרִיּוּת (—) נ — excitabilité f, irritabilité f
גְּרִיטָה (201) נ — mise f au rebut
גֵּרִילָה (—) נ — guérilla f
גְּרִימָה (201, בלי ר׳) נ — action f de causer ou d'occasionner
גְּרִימַת־נֶזֶק — action de causer un dommage
גְּרִיס (1) ז — gruau m
גְּרִיסֵי־סֹלֶת — semoule f
גְּרִיסֵי־פְּנִינָה — orge perlé
גְּרִיסָה (201) נ — mouture f, mastication f
|| (שחיקה) — concassage m, broyage m
גְּרִיעָה (201, בלי ר׳) נ — diminution f
גְּרִיעוּת (46, בלי ר׳) נ — qualité inférieure
גְּרִיף (1) ז עוף — vautour m
גְּרִיפָה (201) נ — balayage m, ratissage m
צבא גְּרִיפַת־מוֹקְשִׁים — dragage m de mines
גְּרִיפַת־חֹטֶם — action f de se curer le nez
גְּרִיץ (1) ז — miche (de pain) f
גָּרִיר, גְּרִירָה ת — remorquable
גְּרִירָה (201) נ — remorquage m, entraînement m
חֲבֶל־גְּרִירָה ז — remorque (câble) f
מְכוֹנִית־גְּרִירָה נ — camion-remorqueur m
|| רפא — métastase f
גְּרִירוּת (46, בלי ר׳) נ — dépendance f
[גרל] הִגְרִיל (498) פ״י — tirer au sort
|| (זכה בהגרלה) — gagner (à la loterie)
1. גָּרַם (304) פ״י (הביא ל־) — causer, occasionner
גָּרַם נֶזֶק — causer du dommage
מִצְוָה שֶׁהַזְּמַן גְּרָמָהּ — précepte m à réaliser à un moment déterminé

|| נִגְרַם (388) פ״ע — être causé, être occasionné
2. גָּרַם (304) פ״י (כרסם) — ronger (un os)
|| גֵּרֵם (436) פ״י — ronger (un os), désosser
3. [גרם] הִגְרִים (498) פ״י (היטה) — faire dévier
גְּרָם (ר׳ גְּרָמִים) ז — gramme m
גֶּרֶם (88, בלי ר׳) ז — cause f, occasion f
גֶּרֶם (176) ז (עצם) — os m
רְחַב־גֶּרֶם — osseux, bien découplé
חֲמוֹר־גֶּרֶם ז — âne ossu, bête f de somme
|| גֶּרֶם־הַמַּעֲלוֹת — le haut m de l'escalier
גַּרְמֵי־הַשָּׁמַיִם — les corps mpl célestes
גַּרְמָא (—) ז ארמית — os m
|| לְגַרְמֵיהּ תה״פ — seul, de sa personne
גַּרְמִי, ־מִית ת — osseux, ossu
גַּרְמִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — caractère osseux
גֶּרְמָנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Allemand n
|| גֶּרְמָנִי, ־נִית ת — allemand
דִּבֵּר גֶּרְמָנִית — parler allemand
גֶּרְמַנְיָה ש״פ נ (מדינה) — l'Allemagne f
גֹּרֶן (189) נ — aire f, grange f
|| חֲצִי־גֹּרֶן עֲגֻלָּה — hémicycle m, amphithéâtre m
1. [גרן] הִגְרִין (498 נ) פ״י — engranger
2. [גרן] הִגְרִין (498 נ) פ״י — crier à plein gosier
גֶּרַנְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — géranium m
גְּרָנִיט (—) ז — granit m
1. גָּרַס (304) פ״י — écraser, broyer (des grains)
|| (לעס) — mâcher, mastiquer
בהש גָּרְסָה נַפְשִׁי לְ־ — je languis après
|| נִגְרַס (388) פ״ע — être écrasé, être broyé
|| גֵּרֵס (436) פ״י — écraser, broyer, moudre
|| הִגְרִיס (498) פ״י — briser, casser, ébrécher
|| בהש הִגְרִיס שִׁנָּיו בְּ־ — se casser les dents sur
2. גָּרַס (304) פ״י (למד) — étudier
|| (ניסח) — formuler, rédiger
|| בהש (סבר) — penser, être d'avis
אֵינֶנִּי גּוֹרֵס דֵּעָה זוֹ — je ne suis pas de cet avis
גִּרְסָה (ר׳ ־סוֹת או ־סָאוֹת) נ (נוסח) — version f
גִּרְסָה אַחֶרֶת — variante f
|| (לימוד) — étude f
גִּרְסָה דְּיַנְקוּתָא — savoir acquis dans l'enfance

גַּרְגְּרָנוּת (46, בלי ר') נ — gourmandise *f*

גַּרְגְּרָנִי, ־נִית ת — gourmand, glouton, vorace

|| קוֹל גַּרְגְּרָנִי — voix gutturale

גַּרְגֶּרֶת (252) נ אנטום — trachée-artère *f*

|| גַּרְגָּרוֹת נ״ר — cou *m*, gorge *f*

1. גָּרַד (304) פ״י — gratter

|| גֵּרֵד (436) פ״י — gratter, racler

|| הִתְגָּרֵד (473) פ״ע — se gratter

2. גָּרַד (304) פ״י (ארג) — tisser

3. [גרד] הִגְרִיד (498) פ״ע — se dessécher

גֶּרֶד (166) ז (מקום מחוק) — effacement *m*, rature *f*

|| (גרוי) — irritation (de la peau) *f*

גִּרְדֵּד (457) פ״י — gratter un peu

גַּרְדּוֹם (51, בלי ר') ז — taille *f*

גַּרְדִּי (ר׳ ־דִּיִּים) ז — tisserand *m*

1. גַּרְדֹּם (149) ז (להוצאה להורג) — échafaud *m*

עָלָה לְגַרְדֹּם — monter à l'échafaud

2. גַּרְדֹּם (149) ז (שארית) — débris *m*, reste *m*

גִּרְדֵּם (457) פ״י — tailler, couper, trancher

גַּרְדָּן (ר׳ ־נִים) ז — qui se gratte

גַּרְדָּנִי, ־נִית ת — qui gratte

גָּרֶדֶת (—) נ רפא — gale *f*

גְּרֹדֶת (—) נ טכנ — copeaux *mpl* métalliques

1. גֵּרָה (—) נ — bol *m* alimentaire

הֶעֱלָה גֵרָה — ruminer

בהש הֶעֱלָה גֵּרָה — ressasser, rabâcher

2. גֵּרָה (ר׳ גֵּרוֹת) נ — *guéra* (ancienne monnaie) *f*

גֵּרָה (449) פ״י — exciter, irriter

גֵּרָה אֶת־הַתֵּאָבוֹן — stimuler l'appétit

גֵּרָה אֶת־הָעֲצַבִּים — irriter les nerfs

|| הִתְגָּרָה (481) פ״ע (בּ־) — provoquer, défier

° הִתְגָּרָה מִלְחָמָה — attaquer

הִתְגָּרָה בְּשֵׁנָה — essayer de dormir

גָּרוּב, גְּרוּבָה ת — portant des bas

גְּרוֹגֶרֶת (252) נ — figue sèche

בהש גְּרוֹגֶרֶת שֶׁל־רַבִּי־צָדוֹק — personne efflanquée

גָּרוּד, גְּרוּדָה ת (יבש) — sec, aride, pur

גֵּרוּד (ר׳ ־דוֹת) ז — gratte-pieds *m*, grattoir *m*

גֵּרוּד (ר׳ ־דִים) ז — grattage *m*

גְּרוֹדָה (201) נ — raclure *f*

גֵּרוּז (—) ז טכנ — ciselure *f*

גְּרוּטַאי (61) ז — chiffonnier *m*

גְּרוּטָה (ר׳ ־טָאוֹת) נ — ferraille *f*, débris *m*

סוֹחֵר גְּרוּטָאוֹת ז — marchand *m* de ferraille

שְׁכוּנַת־גְּרוּטָאוֹת נ — bidonville *m*

גְּרוֹטֶסְקִי, ־קִית ת — grotesque

גֵּרוּי (23) ז — excitation *f*, irritation *f*

גֵּרוּי, גְּרוּיָה ת — excité, irrité

1. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (בעל־עצמות) — osseux

2. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (ענקי) — de grande taille, énorme, excessif

גְּרוּמִים (—) ז״ר — excédent *m*, surplus *m*

גֵּרוּן (—) ז חקל — engrangement *m*

גָּרוֹן (33) נ — gosier *m*, gorge *f*, larynx *m*

נְטוּי־גָּרוֹן — hautain, arrogant

קָרָא בְגָרוֹן — crier à plein gosier

נִחַר גְּרוֹנִי — j'ai la gorge sèche

לְהוּט אַחֲרֵי־גְרוֹנוֹ — gourmand, glouton

כְּעֶצֶם בַּגָּרוֹן — comme une arête dans la gorge

|| דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַגָּרוֹן — les consonnes laryngales

גְּרוֹנִי, ־נִית ת — guttural, laryngal

גָּרוּעַ, גְּרוּעָה ת — moindre, pire, médiocre

גָּרוּף, גְּרוּפָה ת — nettoyé, ratissé

גֵּרוּף (—) ז — balayage *m*, ratissage *m*

גְּרוּפִית (17) נ — branche *f*, pousse *f*, bouture *f*

בהש גְּרוּפִית שֶׁל־שִׁקְמָה — homme *m* simple

גְּרוֹר (15) ז — remorque *f*

גָּרוּר, גְּרוּרָה ת — dépendant, à la remorque

מְדִינָה גְרוּרָה — Etat *m* satellite

בהש קַבְּצָנִים גְּרוּרִים — mendiants vagabonds

1. גֵּרוּר (—) ז (גרירה) — remorquage *m*

2. גֵּרוּר (49) ז (פרור) — miette *f*

גְּרוּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז עממי — piastre (monnaie) *f*

גָּרוּשׁ, גְּרוּשָׁה ת — divorcé

גֵּרוּשׁ (49) ז — expulsion *f*, bannissement *m*

היסט גֵּרוּשׁ־סְפָרַד — expulsion des juifs d'Espagne (1492)

|| משפט גֵּרוּשִׁים ז״ר — divorce *m*

גֵּרוּת (48) נ (זרות) — résidence *f* en pays étranger

|| (התיהדות) — conversion (au judaïsme) *f*

גָּרַז (304) פ״י — couper, trancher

|| גרז (436) פ״י — entailler
גרז (166) ז טכנ — mortaise *f*
גרזן (71) ז — hache *f*
גרי, גריה ת — excitable, irritable, sensible
גריגוריני, ־נית ת (לוח) — grégorien
גריד (—) ז (עונה) — période *f* de sécheresse
|| (אדמה) — terre *f* aride
גרידא תה״פ — simplement, seulement
גרידה (201) נ — grattage *m*, curetage *m*
|| (מחיקה) — effacement *m*, rature *f*
גריה (202) נ — excitation *f*, irritation *f*
גריות (—) נ — excitabilité *f*, irritabilité *f*
גריטה (201) נ — mise *f* au rebut
גרילה (—) נ — guérilla *f*
גרימה (201, בלי ר׳) נ — action *f* de causer *ou* d'occasionner
גרימת־נזק — action de causer un dommage
גריס (1) ז — gruau *m*
גריסי־סלת — semoule *f*
גריסי־פנינה — orge perlé
גריסה (201) נ — mouture *f*, mastication *f*
|| (שחיקה) — concassage *m*, broyage *m*
גריעה (201, בלי ר׳) נ — diminution *f*
גריעות (46, בלי ר׳) נ — qualité inférieure
גריף (1) ז עוף — vautour *m*
גריפה (201) נ — balayage *m*, ratissage *m*
צבא גריפת־מוקשים — dragage *m* de mines
גריפת־חטם — action *f* de se curer le nez
גריץ (1) ז — miche (de pain) *f*
גריר, גרירה ת — remorquable
גרירה (201) נ — remorquage *m*, entraînement *m*
חבל־גרירה ז — remorque (câble) *f*
מכונית־גרירה נ — camion-remorqueur *m*
|| רפא — métastase *f*
גרירות (46, בלי ר׳) נ — dépendance *f*
[גרל] הגריל (498) פ״י — tirer au sort
|| (זכה בהגרלה) — gagner (à la loterie)
1. גרם (304) פ״י (הביא ל־) — causer, occasionner
גרם נזק — causer du dommage
מצוה שהזמן גרמה — précepte *m* à réaliser à un moment déterminé

|| נגרם (388) פ״ע — être causé, être occasionné
2. גרם (304) פ״י (כרסם) — ronger (un os)
|| גרם (436) פ״י — ronger (un os), désosser
3. [גרם] הגרים (498) פ״י (היטה) — faire dévier
גרם (ר׳ גרמים) ז — gramme *m*
גרם (88, בלי ר׳) ז — cause *f*, occasion *f*
גרם (176) ז (עצם) — os *m*
רחב־גרם — osseux, bien découplé
חמור־גרם ז — âne ossu, bête *f* de somme
|| גרם־המעלות — le haut *m* de l'escalier
גרמי־השמים — les corps *mpl* célestes
גרמא (—) ז ארמית — os *m*
|| לגרמיה תה״פ — seul, de sa personne
גרמי, ־מית ת — osseux, ossu
גרמיות (51, בלי ר׳) נ — caractère osseux
גרמני, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — Allemand *n*
|| גרמני, ־נית ת — allemand
דבר גרמנית — parler allemand
גרמניה ש״פ נ (מדינה) — l'Allemagne *f*
גרן (189) נ — aire *f*, grange *f*
|| חצי־גרן עגלה — hémicycle *m*, amphithéâtre *m*
1. [גרן] הגרין (498 נ) פ״י — engranger
2. [גרן] הגרין (498 נ) פ״י — crier à plein gosier
גרניון (ר׳ ־נים) ז צמח — géranium *m*
גרניט (—) ז — granit *m*
1. גרס (304) פ״י — écraser, broyer (des grains)
|| (לעס) — mâcher, mastiquer
בהש גרסה נפשי ל־ — je languis après
|| נגרס (388) פ״ע — être écrasé, être broyé
|| גרס (436) פ״י — écraser, broyer, moudre
|| הגריס (498) פ״י — briser, casser, ébrécher
|| בהש הגריס שניו ב־ — se casser les dents sur
2. גרס (304) פ״י (למד) — étudier
|| (ניסח) — formuler, rédiger
|| בהש (סבר) — penser, être d'avis
אינני גורס דעה זו — je ne suis pas de cet avis
גרסה (ר׳ ־סות או ־סאות) נ (נוסח) — version *f*
גרסה אחרת — variante *f*
|| (לימוד) — étude *f*
גרסה דינקותא — savoir acquis dans l'enfance

גַּרְגְּרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — gourmandise *f*
גַּרְגְּרָנִי, ־נִית ת — gourmand, glouton, vorace
‖ קוֹל גַּרְגְּרָנִי — voix gutturale
גַּרְגֶּרֶת (252) נ אנטום — trachée-artère *f*
‖ גַּרְגָּרוֹת נ״ר — cou *m*, gorge *f*
1. גָּרַד (304) פ״י — gratter
‖ גֵּרַד (436) פ״י — gratter, racler
‖ הִתְגָּרֵד (473) פ״ע — se gratter
2. גָּרַד (304) פ״י (ארג) — tisser
3. [גרד] הִגְרִיד (498) פ״ע — se dessécher
גֶּרֶד (166) ז (מקום מחוק) — effacement *m*, rature *f*
‖ (גרוי) — irritation (de la peau) *f*
גִּרְדֵּד (457) פ״י — gratter un peu
גִּרְדּוּם (51, בלי ר׳) ז — taille *f*
גַּרְדִּי (ר׳ ־דִּיִּים) ז — tisserand *m*
1. גַּרְדֹּם (149) ז (להוצאה להורג) — échafaud *m*
עָלָה לַגַּרְדֹּם — monter à l'échafaud
2. גַּרְדֹּם (149) ז (שארית) — débris *m*, reste *m*
גִּרְדֵּם (457) פ״י — tailler, couper, trancher
גַּרְדָן (ר׳ ־נִים) ז — qui se gratte
גַּרְדָנִי, ־נִית ת — qui gratte
גָּרֶדֶת (—) נ רפא — gale *f*
גְּרֹדֶת (—) נ טכנ — copeaux *mpl* métalliques
1. גֵּרָה (—) נ — bol *m* alimentaire
הֶעֱלָה גֵּרָה — ruminer
בהש הֶעֱלָה גֵּרָה — ressasser, rabâcher
2. גֵּרָה (ר׳ גֵּרוֹת) נ — *guéra* (ancienne monnaie) *f*
גֵּרָה (449) פ״י — exciter, irriter
גֵּרָה אֶת־הַתֵּאָבוֹן — stimuler l'appétit
גֵּרָה אֶת־הָעֲצַבִּים — irriter les nerfs
‖ הִתְגָּרָה (481) פ״ע (בּ־) — provoquer, défier
° הִתְגָּרָה מִלְחָמָה — attaquer
הִתְגָּרָה בַּשֵּׁנָה — essayer de dormir
גָּרוּב, גְּרוּבָה ת — portant des bas
גְּרוֹגֶרֶת (252) נ — figue sèche
בהש גְּרוֹגֶרֶת שֶׁל־רַבִּי־צָדוֹק — personne efflanquée
גָּרוּד, גְּרוּדָה ת (יבש) — sec, aride, pur
גָּרוֹד (ר׳ ־דוֹת) ז — gratte-pieds *m*, grattoir *m*
גֵּרוּד (ר׳ ־דִים) ז — grattage *m*
גְּרוֹדָה (201) נ — raclure *f*
גֵּרוּז (—) ז טכנ — ciselure *f*

גְּרוּטָאִי (61) ז — chiffonnier *m*
גְּרוּטָה (ר׳ ־טָאוֹת) נ — ferraille *f*, débris *m*
סוֹחֵר גְּרוּטָאוֹת ז — marchand *m* de ferraille
שְׁכוּנַת־גְּרוּטָאוֹת נ — bidonville *m*
גְּרוֹטֶסְקִי, ־קִית ת — grotesque
גֵּרוּי (23) ז — excitation *f*, irritation *f*
גָּרוּי, גְּרוּיָה ת — excité, irrité
1. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (בעל־עצמות) — osseux
2. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (ענקי) — de grande taille, énorme, excessif
גְּרוּמִים (—) ז״ר — excédent *m*, surplus *m*
גֵּרוּן (—) ז חקל — engrangement *m*
גָּרוֹן (33) נ — gosier *m*, gorge *f*, larynx *m*
נְטוּי־גָּרוֹן — hautain, arrogant
קָרָא בְּגָרוֹן — crier à plein gosier
נִחַר גְּרוֹנִי — j'ai la gorge sèche
לְהוּט אַחֲרֵי־גְּרוֹנוֹ — gourmand, glouton
כְּעֶצֶם בַּגָּרוֹן — comme une arête dans la gorge
‖ דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַגָּרוֹן — les consonnes laryngales
גְּרוֹנִי, ־נִית ת — guttural, laryngal
גָּרוּעַ, גְּרוּעָה ת — moindre, pire, médiocre
גָּרוּף, גְּרוּפָה ת — nettoyé, ratissé
גֵּרוּף (—) ז — balayage *m*, ratissage *m*
גְּרוֹפִית (17) נ — branche *f*, pousse *f*, bouture *f*
בהש גְּרוֹפִית שֶׁל־שִׁקְמָה — homme *m* simple
גָּרוֹר (15) ז — remorque *f*
גָּרוּר, גְּרוּרָה ת — dépendant, à la remorque
מְדִינָה גְּרוּרָה — Etat *m* satellite
בהש קַבְּצָנִים גְּרוּרִים — mendiants vagabonds
1. גֵּרוּר (—) ז (גרירה) — remorquage *m*
2. גֵּרוּר (49) ז (פרור) — miette *f*
גְּרוּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז עממי — piastre (monnaie) *f*
גָּרוּשׁ, גְּרוּשָׁה ת — divorcé
גֵּרוּשׁ (49) ז — expulsion *f*, bannissement *m*
היסט גֵּרוּשׁ־סְפָרַד — expulsion des juifs d'Espagne (1492)
‖ משפט גֵּרוּשִׁים ז״ר — divorce *m*
גֵּרוּת (48) נ (זרות) — résidence *f* en pays étranger
‖ (התיהדות) — conversion (au judaïsme) *f*
גָּרַז (304) פ״י — couper, trancher

|| נִגְרַשׁ (388) פ"ע être chassé, être rejeté
(נסער) יָם נִגְרָשׁ mer agitée
|| גֵּרֵשׁ (436) פ"י chasser, expulser
גֵּרֵשׁ אִשְׁתּוֹ divorcer de sa femme
|| הִתְגָּרֵשׁ (473) פ"ע divorcer
הַזּוּג הִתְגָּרֵשׁ le couple a divorcé
גֵּרֵשׁ (—) ז דקדוק apostrophe *f*
|| גֵּרְשַׁיִם ז"ז guillements *mpl*
גַּשׁ, גֵּשׁ, גְּשָׁה וכו' ← נָגַשׁ
גִּשְׁגֵּשׁ (457) פ"ע bruire, s'agiter, se remuer
1. גָּשׁוּם, גְּשׁוּמָה ת (רווי־גשם) pluvieux
2. גָּשׁוּם, גְּשׁוּמָה ת (כבד) lourd, massif
גִּשּׁוּם (51) ז réalisation *f*, accomplissement *m*
גִּשּׁוּר (51, בלי ר') ז établissement *m* d'un pont
גִּשּׁוֹשׁ (14) ז perche *f*, baguette *f*, sonde *f*
גִּשּׁוּשׁ (51) ז tâtonnement *m*
כֶּלֶב־גִּשּׁוּשׁ ז chien policier, limier *m*
בהש פְּעֻלּוֹת־גִּשּׁוּשׁ נ"ר sondages *mpl*
גִּשּׁוּת (—) ז transvasement *m* par siphon
גָּשִׁיר, גְּשִׁירָה ת franchissable
גְּשִׁירָה (201, בלי ר') נ établissement *m* d'un pont
גְּשִׁישׁ (15) ז éclisse *f*, attelle *f*
גְּשִׁישָׁה (201, בלי ר') נ tâtonnement *m*
1. גֶּשֶׁם (166) ז (מטר) pluie *f*
גִּשְׁמֵי־בְרָכָה או ־נְדָבוֹת pluie abondante
גִּשְׁמֵי־זַעַף pluie torrentielle
גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף pluie battante
יְמוֹת־הַגְּשָׁמִים ז"ר saison *f* des pluies
2. גֶּשֶׁם (166) ז (גוף) corps *m*
1. [גשם] הִגְשִׁים (498) פ"י (המטיר) faire pleuvoir
2. גִּשֵּׁם (433) פ"י (ביצע) réaliser, exécuter
|| (גילם) incarner, personnifier
|| הִתְגַּשֵּׁם (467) פ"ע (התקיים) se réaliser
(נעשה מגושם) prendre de l'embonpoint
(קיבל צורת־גוף) prendre corps, s'incarner
|| הִגְשִׁים (498) פ"י réaliser, exécuter, accomplir
גִּשְׁמָה (242) נ gouttière *f*
גַּשְׁמוּת או גַּשְׁמִיּוּת (45, בלי ר') נ matérialité *f*
דת הִתְפַּשְּׁטוּת־הַגַּשְׁמִיּוּת נ extase *f*
גַּשְׁמִי, ־מִית ת matériel, corporel, physique
גּוּשְׁפַּנְקָה (ר' ־קוֹת) נ sceau *m*, cachet *m*
בהש גּוּשְׁפַּנְקָה רִשְׁמִית cachet officiel
גּוּשְׁפַּנְקָה שֶׁל כַּשְׁרוּת garantie *f* de correction
גֶּשֶׁר (166) ז pont *m*
גֶּשֶׁר־סִירוֹת pont de bateaux, ponton *m*
צבא רֹאשׁ־גֶּשֶׁר tête *f* de pont
גֶּשֶׁר־דְּרָכִים viaduc *m*
גֶּשֶׁר־מַיִם aqueduc *m*
|| (לשיניים) bridge *m*
|| (באנייה) passerelle *f*
גֶּשֶׁר־הַפִּקּוּד passerelle de commandement
גָּשַׁר (304) פ"י établir un pont, relier par un pont
|| נִגְשַׁר (388) פ"ע être relié par un pont
|| גִּשֵּׁר (433) פ"י établir un pont
|| הִתְגַּשֵּׁר (467) פ"ע être franchi sur un pont
|| הִגְשִׁיר (498) פ"י relier par un pont
גַּשָּׁר (ר' ־רִים) ז pontonnier *m*
גִּשְׁרוֹן (ר' ־נִים) ז ponceau *m*
גִּשְׁרִית (17) נ מוס chevalet (de violon) *m*
גָּשַׁשׁ (304) פ"ע tâter, tâtonner
|| (אנייה) toucher le fond, s'échouer
|| נִגְשַׁשׁ (388) פ"ע se toucher, s'effleurer
|| גִּשֵּׁשׁ (433) פ"י tâtonner
|| הִתְגּוֹשֵׁשׁ (487) פ"ע lutter corps à corps
גַּשָּׁשׁ (90) ז éclaireur *m*, détective *m*
גַּשְׁשָׁנִי, ־נִית ת tâtonnant
גֶּשֶׁת ← נָגַשׁ
גִּשְׁתָּה (241) נ siphon *m*
1. גַּת (54) נ pressoir *m*
2. גַּת ש"פ נ (עיר) Gath (ville des Philistins) *f*
|| גַּת־שְׁמָנִים Gethsémani (près de Jérusalem) *m*
1. גִּתִּי (ר' ־תִּים) ז (עובד ביקב) pressureur *m*
2. גִּתִּי, ־תִּית ת (של־העיר גת) de Gath
|| ° גִּתִּית נ mélodie *f ou* instrument *m* de Gath

גָּרַע (332) פ״י (הפחית) — diminuer, amoindrir
כָּל־הַמּוֹסִיף גּוֹרֵעַ — qui trop embrasse mal étreint
|| (השמיד) — anéantir, faire disparaître
|| (הסיר) לֹא גָּרַע עַיִן מִן־ — ne pas détourner les yeux de
|| פ״ע (פחת) — être inférieur, décroître
|| נִגְרַע (402) פ״ע — être diminué, être amoindri
(נבדל לרעה) — être défavorisé, être lésé
לָמָּה יִגָּרַע חֶלְקֵנוּ? — pourquoi serions-nous désavantagés?
|| גֵּרַע (441) פ״י (הפחית) — diminuer, prélever
(הפריש נוזל) — sécréter
|| הִתְגָּרַע (476) פ״ע — diminuer, baisser
|| הִגְרִיעַ (504) פ״י — diminuer, amoindrir
|| פ״ע — devenir mauvais, se détériorer
גֶּרַע (—) ז — défaut *m*
גֵּרָעוֹן (37) ז — déficit *m*
גַּרְעִין (1) ז — noyau *m*
פיס גַּרְעִין־הָאָטוֹם — noyau de l'atome
|| (בחברה) — groupe *m* de base
|| בהש גַּרְעִין שֶׁל־אֱמֶת — une part de vérité
גַּרְעִינוֹן (ר׳ ־נים) ז — nucléole *m*
גַּרְעִינִי, ־נית ת (פרי) — à noyau (fruit)
(אבן) — granuleux
|| (יסודי) — fondamental, essentiel
|| פיס — nucléaire
פִיסִיקָה גַּרְעִינִית — physique *f* nucléaire
צבא נֶשֶׁק גַּרְעִינִי — armement *m* nucléaire
גִּרְעֵן (461) פ״י — énucléer
גַּרְעֶנִית (—) נ — granit *m*
גַּרְעֶנֶת (—) נ רפא — trachome *m*
1. גְּרָף (88) ז (עביט) — seau *m*
גְּרָף שֶׁל־רְעִי — pot *m* de chambre
2. גְּרָף (ר׳ ־פים) ז — graphique *m*
גָּרַף (304) פ״י — curer, ratisser, racler
גָּרַף אֶת־הַחֹטֶם — se curer le nez
גָּרַף אֶת־הַתַּנּוּר — retirer les cendres de l'âtre
גּוֹרֵף־בִּיבִים — nettoyeur *m* de fosses d'aisance
גָּרַף שְׂדֵה־מוֹקְשִׁים — ratisser un champ de mines

בהש גָּרַף הָעַרְמוֹנִים מִן־הָאֵשׁ — tirer les marrons du feu
|| (צבר) — amasser, drainer, charrier
בהש גָּרַף זָהָב — remuer l'or à la pelle
|| נִגְרַף (388) פ״ע — être ramassé, être entraîné
נִגְרַף בַּזֶּרֶם — être entraîné par le courant
|| גֵּרֵף (436) פ״י — ratisser, entraîner, amasser
גֶּרֶף (—) ז — alluvion *f*
גְּרָפוֹלוֹג (ר׳ ־גים) ז — graphologue *m*
גְּרָפוֹלוֹגְיָה (—) נ — graphologie *f*
גְּרָפִי, ־פית ת — graphique
אֳמָנֻיּוֹת גְּרָפִיּוֹת — arts *mpl* graphiques
תֵּאוּר גְּרָפִי — description *f* graphique
גְּרָפִיט (—) ז — graphite *m*
גְּרָפִיקַאי (61) ז — dessinateur *m*
גְּרָפִיקָה (—) נ — art *m* du dessin
גְּרֹפֶת (ר׳ גרופות) נ — gravier *m*, alluvions *fpl*
גְּרַצְיוֹזִי, ־זית ת — gracieux
גְּרָר (88, בלי ר׳) ז — traction *f*, remorquage *m*
מְכוֹנִית־גְּרָר נ — tracteur *m*
סְפִינַת־גְּרָר נ — remorqueur *m*
|| (תוספת) — séquelle *f*, suite *f*
טַעַם־גְּרָר ז — arrière-goût *m*
1. גָּרַר (355) פ״י — traîner, tirer, entraîner
(מכונית) — remorquer
בהש מִצְוָה גּוֹרֶרֶת מִצְוָה — une bonne action en entraîne une autre
|| נִגְרַר (388) פ״ע — être tiré, être entraîné
(מכונית) — être remorqué
|| גֵּרֵר (436) פ״י — traîner, tirer
|| הִתְגָּרֵר (473) פ״ע — se traîner
2. גָּרַר (355) פ״י — écraser, broyer, râper
|| נִגְרַר (388) פ״ע — être broyé, être râpé
גְּרָרָא (—) ז ארמית — entraînement *m*
אַגַּב־גְּרָרָא — en passant, incidemment
גְּרָרָה (212) נ (מזחלה) — traîneau *m*
|| (מכשיר) — languette coulissante
|| (סרגל־חשבון) — règle *f* à calcul
גֶּרֶשׁ (—) ז — produit *m*, fruit *m*
גֶּרֶשׂ (—) ז — gruau *m*
גֵּרֵשׁ (304) פ״י — chasser, expulser, rejeter

דב־הַקֶּרַח ours blanc
|| דב־הַיָּם ours marin
דב־הַנְּמָלִים tamanoir *m*
|| בהש שֵׁרוּת־דֹּב ז mauvais service
גֵּרָה אֶת־הַדֹּב בְּ־ susciter un adversaire à
לֹא דֻבִּים וְלֹא יַעַר c'est pure invention
|| אסטר ← דֻּבָּה
דָּבָא (339) פ״ע regorger de, abonder en
1. דֹּבֶא (דָּבְאִי, דָּבְאֲךָ וכו׳, בלי ר׳) ז abondance *f*
2. דֹּבֶא (דָּבְאִי, דָּבְאֲךָ וכו׳ בלי ר׳) ז tristesse *f*
1. דָּבַב (302) פ״ע (זב) couler, ruisseler
2. דָּבַב (302) פ״ע (לחש) murmurer, chuchoter
|| דִּבֵּב (433) פ״י faire parler
|| דּוֹבֵב (454) פ״י (עורר לדבר) délier la langue à, faire parler
|| (לחש) murmurer, chuchoter
|| הִתְדּוֹבֵב (487) פ״ע se mettre à parler
דֶּבֶב (—) ז conversation *f*, entretien *m*
דִּבָב (—) ז haine *f*, répugnance *f*
בַּעַל־דְּבָב (ר׳ בַּעֲלֵי־דְבָבוֹת) ז adversaire *m*
דֻּבְדְּבָן (97) ז cerise *f*
דֻּבְדְּבָנִי, ־נִית ת couleur de cerise
דֻּבְדְּבָנִיָּה (202) נ צמח cerisier *m*
דִּבָּה (208) נ calomnie *f*, médisance *f*
הוֹצִיא דִּבָּה עַל־ calomnier, diffamer
הוֹצָאַת־דִּבָּה נ diffamation *f*
דֻּבָּה (208) נ ourse *f*
|| אסטר הַדֻּבָּה הַגְּדוֹלָה la Grande Ourse
הַדֻּבָּה הַקְּטַנָּה la Petite Ourse
1. דָּבוּב, דְּבוּבָה ת (שנוא) hostile, opposé
2. דָּבוּב, דְּבוּבָה ת (מדובר) exprimé à haute voix
דִּבּוּב (51) ז (דיבור) langage *m*, conversation *f*
|| (הבאה לידי־דיבור) art *m* de faire parler
דֻּבּוֹן (21) ז ourson *m*
|| (מעיל חורף) anorak *m*
דָּבוּק, דְּבוּקָה ת collé, attaché
|| בהש (נמשך אחרי־) lié (à qn), uni, attaché
דִּבּוּק (51) ז attachement *m*, union *f*
|| בהש דִּבּוּק־חֲבֵרִים liens *mpl* de l'amitié
|| (רוח רעה) démon *m*, revenant *m*

נִכְנַס בּוֹ דִּבּוּק il est victime d'une obsession
אֲחוּז־דִּבּוּק possédé du démon, obsédé
דָּבוּר, דְּבוּרָה ת parlé, exprimé, dit
דָּבָר דָּבוּר עַל־אָפְנָיו parole dite à propos
דַּבּוּר (51) ז חרק frelon *m*
דִּבּוּר (51) ז (מלה) parole *f*, langage *m*
דִּבּוּר הַמַּתְחִיל paroles initiales
דקדוק דִּבּוּר יָשִׁיר/עָקִיף discours direct / indirect
|| לְשׁוֹן־הַדִּבּוּר נ langage parlé
חָכְמַת־הַדִּבּוּר נ éloquence *f*, rhétorique *f*
צוּרַת־הַדִּבּוּר נ façon *f* de parler
בְּדִבּוּר אֶחָד en un mot, en même temps
נָתַן רְשׁוּת־הַדִּבּוּר לְ־ donner la parole à
בִּקֵּשׁ רְשׁוּת־הַדִּבּוּר demander la parole
תּוֹךְ־כְּדֵי־דִבּוּר tout en parlant, aussitôt
הִרְחִיב אֶת־הַדִּבּוּר s'étendre longuement
יִחֵד אֶת־הַדִּבּוּר insister particulièrement
|| (הבטחה) עָמַד בְּדִבּוּרוֹ tenir parole
|| דת הַדִּבּוּר la Parole divine, le Verbe
אָנוּס עַל־פִּי הַדִּבּוּר contraint par la Providence
דְּבוֹרָה (ר׳ ־רִים) נ חרק abeille *f*
דְּבוֹרָה ש״פ נ Débora *f*
דִּבּוּרִי, ־רִית ת verbal, oral
דְּבוֹרִית (17) נ essaim (d'abeilles) *m*
דְּבוֹרָנִית (17) נ צמח ophrys *m*
דָּבוּשׁ, דְּבוּשָׁה ת doux comme le miel
דֻּבִּי, ־בִּית ת d'ours, lourd, maladroit
דִּבְיוֹנִים (21) ז״ר fiente *f* de pigeons, guano *m*
דֻּבִּיּוּת (—) נ manières *fpl* d'ours, gaucherie *f*
דְּבִילִי, ־לִית ת débile mental, imbécile
דְּבִילִיּוּת (—) נ débilité mentale
דָּבִיק, דְּבִיקָה ת adhésif, collant, visqueux
דְּבִיקָה (201, בלי ר׳) נ adhésion *f*, attachement *m*
דְּבִיקוּת (—) נ adhésivité *f*, viscosité *f*
דְּבִיר (—) ז דת temple *m*, sanctuaire *m*
דְּבֵלָה (ר׳ ־לוֹת או ־לִים) נ gâteau *m* de figues
דִּבְלוּל (41) ז frange *f*, effilochure *f*
דִּבְלוּל (—) ז effilochage *m*, raréfaction *f*
דִּבְלֵל (459) פ״י éclaircir, raréfier, effiler

ד

ד (דָּלֶת) — *daleth* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ד' — [valeur numérique:] 4
יוֹם ד' — mercredi *m*
דְּ־, דִּ־ מ״ח (שֶׁ־) — qui, que
‖ (שֶׁל) — de
‖ (כִּי) — car
דָּא כ״ד ארמית — ceci, cela
עַל־דָּא וְעַל־הָא — de choses et d'autres
דָּא עָקָא — voilà le hic
דָּאַב (326) פ״ע — être affligé, être triste
לֹא תוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד — puissiez-vous ne plus jamais être affligés
‖ נִדְאַב (397) פ״ע — s'affliger, s'attrister
‖ הִדְאִיב (502) פ״י — affliger, attrister
דַּאַב (153, בלי ר') ז או דְּאָבָה (216) נ — tristesse *f*
דְּאָבוֹן (36, בלי ר') ז — tristesse *f*, peine *f*
לְדַאֲבוֹנִי הָרַב — à mon grand regret
דַּאֲבוֹן־נֶפֶשׁ — chagrin *m*, affliction *f*
דָּאַג (326) פ״ע — s'inquiéter, se faire des soucis
אַל־תִּדְאֲגוּ! — ne vous faites pas de soucis!
דָּאַג לִשְׁלוֹם־ — se préoccuper de la santé de
דָּאַג מִן־ — avoir peur de, s'inquiéter à cause de
‖ (טיפל ב־) דָּאַג לְ־ — s'occuper de, pourvoir à, prendre soin de
דָּאַג לְכָל־מַחְסוֹרָיו — pourvoir à tous ses besoins
‖ נִדְאַג (397) פ״ע — s'inquiéter, devenir inquiet
‖ הִדְאִיג (502) פ״י — causer des soucis à
דְּאָגָה (216) נ — souci *m*, inquiétude *f*
אַל דְּאָגָה! — pas d'inquiétude!
‖ (טירדה) — sollicitude *f*, préoccupation *f*
דַּאֲגַת־הַכְּלָל — l'intérêt public
דַּאֲגוֹת־פַּרְנָסָה — tracas *mpl* de subsistance
אֵין הַדָּבָר עוֹמֵד בְּרֹאשׁ־דַּאֲגוֹתַי — c'est le dernier de mes soucis
דַּאֲגָנוּת או דְּאַגְתָּנוּת (46, בלי ר') נ — tracassin *m*
דַּאֲגָנִי או דְּאַגְתָּנִי, ־נִית ת — soucieux, anxieux
אֵם דַּאֲגָנִית — mère poule
דָּאָה (344) פ״ע (עף) — voler
‖ (גלש באויר) — planer
‖ הִדְאָה (509) פ״י — faire planer
דָּאָה ← דַּיָּה
דָּאֶה, דָּאָה ת — galopant
דָּאוּב, דְּאוּבָה ת — affligé, triste
דָּאוּג, דְּאוּגָה ת — inquiet, préoccupé
דָּאוֹן (30) ז — planeur *m*
דְּאִיבָה (201, בלי ר') נ — affliction *f*, tristesse *f*
דְּאִיָּה (202) נ — vol plané, vol *m* à voile
דֹּאַר (—) ז (מוסד) — poste *f*
בֵּית־דֹּאַר ז — bureau *m* de poste
דֹּאַר־אֲוִיר — poste aérienne
דֹּאַר נָע — poste ambulante
דֹּאַר צְבָאִי — secteur postal
תָּא־דֹּאַר ז — boîte postale
תֵּבַת־דֹּאַר נ — boîte *f* à lettres
‖ (המכתבים הנשלחים) — courrier *m*
הִגִּיעַ הַדֹּאַר — le courrier est arrivé
דֹּאַר שָׁמוּר — poste restante
בְּדֹאַר חוֹזֵר — par retour du courrier
דֹּב (144) ז זואול — ours *m*

° דִּבֵּר בְּאִשָּׁה demander en mariage
דִּבֵּר בְּ־ (נגד־) parler contre
דִּבֵּר סָרָה בְּ־ או עַל־ médire de
דִּבֵּר אֶל־ (או עַל־) לִבּוֹ se parler à soi-même
דִּבֵּר עַל־לֵב־פְּ' exhorter, encourager
|| הִדַּבֵּר (483) פ"ע (דיבר) se faire entendre
(נדבר) échanger des propos, négocier
2. דִּבֵּר (433) פ"י exterminer, anéantir
|| הִדְבִּיר (499) פ"י détruire, vaincre, maîtriser
דְּבַר פ"ע ארמית avoir l'habitude, avoir coutume
וְכָךְ עַמָּא דְּבַר tel est l'usage
דֶּבֶר (—) ז רפא peste *f*, épidémie *f*
דֹּבֶר (191) ז pâturage *m*
1. דַּבָּר (90) ז chef *m*, dirigeant *m*
2. דַּבָּר (90) ז conducteur *m* de radeau
דִּבֵּר (130) ז parole *f*, discours *m*
עֲשֶׂרֶת־הַדִּבְּרוֹת les Dix Commandements
דקדוק חֶלְקֵי־הַדִּבֵּר ז"ר les parties *fpl* du discours
דִּבְרָה (241) נ parole *f*, commandement *m*
|| עַל־דִּבְרַת־ au sujet de, de manière à
עַל־דִּבְרָתִי sur ma garantie
דַּבְּרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת éloquent
|| (מרבה לדבר) bavard, loquace
דַּבְּרָנוּת (—) נ éloquence *f*, loquacité *f*
דַּבְּרָנִי (ר' ־נִים) ז bavard *m*
דַּבֶּרֶת (—) נ עממי bavardage *m*, parlote *f*
דְּבַשׁ (דִּבְשִׁי וכו', בלי ר') ז miel *m*
חַלַּת־דְּבַשׁ נ rayon *m* de miel
|| בהש יֶרַח־דְּבַשׁ ז lune *f* de miel
לִקֵּק דְּבַשׁ s'en lécher les babines
לֹא לִקֵּק דְּבַשׁ ce n'était pas une sinécure
לֹא מִדֻּבְשָׁךְ וְלֹא מֵעֻקְצָךְ ni cet excès d'honneur ni cette indignité
דָּבַשׁ (302, עת' יִדְבַּשׁ) פ"ע être doux
|| דִּבֵּשׁ (433) פ"י emmieller
|| הִדְבִּישׁ (499) פ"י (המתיק) rendre doux
|| פ"ע (התקלקל) se gâter (miel), s'aigrir
דִּבְשָׁה (241) נ mélasse *f*
|| צמח mélilot *m*
דִּבְשׁוֹנִי, ־נִית או דִּבְשִׁי, ־שִׁית ת mielleux

דִּבְשָׁן (95) ז או דִּבְשָׁנִית (17) נ pain *m* d'épice
דִּבְשָׁנִי, ־נִית ת doux, mielleux
דַּבֶּשֶׁת (252) נ bosse (de chameau) *f*
דַּבַּשְׁתִּי, ־תִּית ת pourvu d'une bosse
גָּמָל דּוּ־דַבַּשְׁתִּי chameau *m* à deux bosses
דָּג (83) ז poisson *m*
דָּג מָלוּחַ hareng *m*
מוֹכֵר־דָּגִים ז poissonnier *m*
שֶׁמֶן־דָּגִים ז huile *f* de foie de morue
בהש קְרָעוֹ כַּדָּג mettre en pièces
|| אסטר מַזַּל־דָּגִים les Poissons (signe du zodiaque)
דַּגָּאוּת (—) נ (תורת־הדגים) ichtyologie *f*
|| (גידול־דגים) pisciculture *f*
דַּגַּאי (ר' דַּגָּאִים) ז (מומחה בדגים) ichtyologue *m*
|| (מגדל דגים) pisciculteur *m*
דִּגְדֵּג (457) פ"י chatouiller
דַּגְדְּגָן ז אנטום clitoris *m*
דַּגְדְּגָנִי, ־נִית ת qui chatouille, excitant
דִּגְדּוּג (51) ז chatouillement *m*, titillation *f*
דָּגָה (211, בלי ר') נ (שם כולל) poissonnaille *f*
|| (נקבה של־דג) poisson femelle
|| (דג קטן) petit poisson, fretin *m*
דָּגָה (352) פ"ע se multiplier, proliférer
|| הִדְגָּה (508) פ"י faire proliférer
דּוּגִית (17) נ petite barque de pêche
דָּגוּל, דְּגוּלָה ת éminent, distingué
דָּגוּל מֵרְבָבָה distingué entre tous
1. דִּגּוּל (—) ז (הנפת־דגל) levée *f* du drapeau
|| צבא דִּגּוּל־נֶשֶׁק présentation *f* d'armes
2. דִּגּוּל (51) ז (ערמה) ruse *f*, escroquerie *f*
דִּגּוּם (—) ז illustration *f* par un exemple
דָּגוֹן ש"פ ז Dagon (divinité des Philistins) *m*
דִּגּוּן (—) ז moisson *f*, récolte *f*
דִּגּוּר (—) ז couvaison *f*
דָּגוּשׁ, דְּגוּשָׁה ת דקדוק marqué d'un *daguéch*
|| בהש (מוטעם) mis en relief, accentué
דִּגּוּשׁ (51) ז דקדוק action *f* de marquer d'un *daguéch*
|| בהש (הטעמה) mise *f* en relief
דָּגִיג (15) ז menu fretin

‖ הִדַּבְלֵל (497) פ״ע — s'eclaircir, s'éffiler
דִּבְלֶלֶת (—) נ רפא — sycosis (maladie) *m*
דִּבְעוֹן (21) ז — tanin *m*
דָּבַק (307) פ״ע — coller, s'attacher, adhérer
‖ בהש דָּבַק בְּ־ — s'attacher à, se lier avec
דָּבְקָה נַפְשׁוֹ בְּ־ — s'éprendre de
‖ פ״י (השיג) — atteindre, rejoindre, rattraper
‖ נִדְבַּק (389) פ״ע — être collé, être attaché
בהש (התחבר) — s'attacher, se lier, s'accrocher
רפא (במחלה) — être contaminé
‖ דִּבֵּק (433) פ״י — coller, joindre, unir
‖ הִדַּבֵּק (483) או הִתְדַּבֵּק (467) פ״ע — s'attacher
רפא מַחֲלָה מִדַּבֶּקֶת — maladie contagieuse
‖ הִדְבִּיק (499) פ״י — coller
רפא — contaminer
(השיג) — atteindre, rejoindre, rattraper
דָּבֵק, דְּבֵקָה ת — adhérent, attaché, lié
‖ דת — fervent
דֶּבֶק (166) ז — colle *f*, glu *f*
‖ (חיבור) — union *f*, attachement *m*, lien *m*
בהש אָמַר לַדֶּבֶק טוֹב — approuver une union
‖ (מקום־חיבור) — joint *m*, jointure *f*
דִּבְקָה (231) נ צמח — grateron *m*
דִּבְקָה (208) נ צבא — grappe (de bombes *etc*) *f*
דִּבְקוֹן (21) ז צמח — gui *m*
דְּבֵקוּת (—) נ — attachement *m*, adhésion *f*
דְּבֵקוּת בַּמַּטָּרָה — ténacité *f*
‖ דת — ferveur *f*
דְּבִקִי, ־קִית ת — collant, gluant, adhésif
דְּבִקִיּוּת (—) נ — adhésivité *f*, viscosité *f*
דְּבִקִית (17) נ — autocollant *m*
דַּבְקָנִי, ־נִית ת — gluant, adhésif
דָּבָר (105) ז (דיבור) — parole *f*
דְּבָרִים בְּעָלְמָא — paroles en l'air
דִּבְרֵי־הַכֹּל — avis *m* unanime
אִישׁ־דְּבָרִים ז — homme éloquent, beau parleur
עֲשֶׂרֶת־הַדְּבָרִים — les Dix Commandements
סֵפֶר־הַדְּבָרִים ז — le Deutéronome
יְהִי כִּדְבָרֶיךָ — soit!, d'accord!
לִדְבָרָיו — selon lui, d'après lui
עוֹשֵׂה דְּבָרוֹ — exécuteur *m* de ses ordres
‖ (חפץ) — objet *m*, chose *f*
‖ (עניין) — affaire *f*
דָּבָר וְהִפּוּכוֹ — contradiction *f* dans les termes
דָּבָר בְּעִתּוֹ — action faite à propos
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ — à chaque jour son dû
קִצּוּרוֹ שֶׁל־דָּבָר — bref
לַאֲמִתּוֹ שֶׁל־דָּבָר — en vérité, à la vérité
דְּבָרִים בְּטֵלִים — balivernes *fpl*, futilités *fpl*
הֵבִין דָּבָר מִתּוֹךְ־דָּבָר — faire des déductions
יוֹדֵעַ דָּבָר — expert *m*, homme bien informé
בַּעַל־הַדָּבָר — la personne en cause, l'intéressé
אֵין לַדָּבָר סוֹף — on n'en sortira jamais
לֹא הָיוּ דְּבָרִים מֵעוֹלָם — c'est pure imagination
בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים ז — de quoi s'agit-il?
הִקְנָה דָּבָר שֶׁלֹּא בָּא לָעוֹלָם — vendre la peau de l'ours
‖ דִּבְרֵי־הַיָּמִים ז״ר — chronique *f*, histoire *f*
דִּבְרֵי־יְמֵי־צָרְפַת — histoire de France
סֵפֶר־דִּבְרֵי־הַיָּמִים ז — le livre des Chroniques
דִּבְרֵי־הַכְּנֶסֶת — comptes-rendus des débats parlementaires
‖ (משהו) — quelque chose
דְּבַר־מָה — quelque chose
דָּבָר שֶׁל־מַה־בְּכָךְ — affaire *f* sans importance
דָּבָר אַחֵר — autre chose, autre signification
לֹא אָמַרְתִּי דָּבָר — je n'ai rien dit
אֵין דָּבָר או עַל־לֹא־דָּבָר — il n'y a pas de quoi
אֵינִי זוֹכֵר דָּבָר וַחֲצִי־דָּבָר — je ne me souviens de rien
‖ בִּדְבַר־ — en ce qui concerne, au sujet de
עַל־דְּבַר־ — au sujet de, en raison de
1. דָּבַר (302) פ״י — parler
דּוֹבֵר־שֶׁקֶר — menteur *m*
דּוֹבֵר־צָרְפָתִית — parlant français, francophone
‖ נִדְבַּר (389) פ״ע — se concerter, convenir
נִדְבְּרוּ לְהִפָּגֵשׁ — ils se sont donné rendez-vous
‖ דִּבֵּר (433) פ״י — parler
דִּבֵּר עִבְרִית — parler hébreu
אֵין עַל־מָה לְדַבֵּר — il n'en est pas question
דִּבֵּר בְּ־ (עַל־אוֹדוֹת־) — parler de
דִּבֵּר בְּשִׁבְחַ־פְּ׳ — faire l'éloge de

|| נִדְהָה (412) פ"ע déteindre, passer, se faner
|| דִּהָה (448) פ"י déteindre, estomper
|| הִתְדַּהָה או הִדַּהָה (486) פ"ע perdre sa couleur
|| הִדְהָה (509) פ"י faire perdre sa couleur à
דָּהֶה, דָּהָה ת terne, pâle, estompé
זְכוּכִית דֵּהָה verre *m* opaque
דָּהוּהַּ, דְּהוּהָה ת déteint, décoloré
דָּהוּי, דְּהוּיָה ת déteint, décoloré
דִּהוּי (—) ז effacement *m*, estompement *m*
דָּהוּם, דְּהוּמָה ת consterné, stupéfait
דָּהוּן, דְּהוּנָה ת gras, graisseux
דִּהוּן (—) ז graissage *m*
דִּהוּר (—) ז galop *m*
דְּהִי (5, בלי ר') ז effacement *m*, estompement *m*
דְּהִיָּה (202) נ או דְּהִיּוֹן (38) ז effacement *m*
דְּהִימָה (201, בלי ר') נ consternation *f*
דְּהַיְנוּ ← הַיְנוּ
דְּהִירָה (201) נ galop *m*
[דהם] נִדְהַם (397) פ"ע être consterné
|| הִדְהִים (502) פ"י consterner, stupéfier
דֹּהַן (197) ז cirage *m*, pommade *f*
דִּהֵן (434 ג) פ"י graisser, cirer
דַּהַר (152) או דֹּהַר (197) ז galop *m*
דָּהַר (325) פ"ע galoper
|| דִּהֵר (434) פ"ע galoper
|| הִתְדַּהֵר (471) או הִדַּהֵר (484) פ"ע se ruer
|| הִדְהִיר (502) פ"י faire galoper, talonner
דְּהָרָה (216) נ galop *m*
דַּהֲרָהֶרֶת (—) נ léger galop
דַּהֲרָנִי, ־נִית ת galopant
דִּהְרֵר (464) פ"ע galoper
דּוֹ (—) ז מוס do *m*
דּוּ־ תחילית bi-, bis-
דּוּ־אוֹפַן ז charrette *f* à deux roues
דּוּ־בֵּיתִי צמח dioïque
דּוּ־חָדְשִׁי bimestriel
דּוּ־יַרְחוֹן ז revue bimestrielle
דּוּ־לְשׁוֹנִי bilingue
דּוּ־לְשׁוֹנִיּוּת נ bilinguisme *m*
דּוּ־מוֹשָׁבִי à deux places, biplace
דּוּ־מִינִי bisexué, hermaphrodite

דּוּ־מַשְׁמָעִי ambigu, équivoque
דּוּ־סִטְרִי à double sens (circulation)
דּוּ־עֶרְכִּי bivalent
דּוּ־עֶרְכִּיּוּת נ bivalence *f*, ambivalence *f*
דּוּ־פְסִיגִי צמח dicotylédone
דּוּ־פַּרְצוּפִי hypocrite
דּוּ־פַּרְצוּפִיּוּת נ hypocrisie *f*
דּוּ־צְדָדִי bilatéral
דּוּ־קוֹמָתִי à deux étages
דּוּ־קִיּוּם ז coexistence *f*
דּוּ־קְרָב ז duel *m*
דּוּ־שְׁבוּעוֹן ז revue bimensuelle
דּוּ־שְׁבוּעִי bimensuel
דּוּ־שִׂיחַ ז dialogue *m*
דּוּ־שְׁנָתִי biennal
דּוּ־תַחְמֹצֶת נ כימ bioxyde *m*
דּוּ־תַחְמֹצֶת־הַפַּחְמָן נ acide carbonique
דּוּ־תַכְלִיתִי à double usage
דּוּאֶט (ר' ־טִים) ז מוס duo *m*
[דוב] הֵדִיב (526) פ"י faire languir, faire souffrir
דּוֹבֵר (132) ז porte-parole *m*
דּוֹבְרָה (209) נ radeau *m*
דּוֹבְרוּת (45) נ fonction *f* de porte-parole
[דוג] דָּג (378) פ"י pêcher
בהש דָּג מַחְמָאוֹת quêter des compliments
דָּג בְּמַיִם עֲכוּרִים pêcher en eau trouble
דּוּגָה (—) נ pêche *f*
סִירַת־דּוּגָה נ barque *f* de pêcheurs
דּוּגִית (17) נ canot *m*, petite barque
דּוֹגְמָה (ר' ־מוֹת) נ dogme *m*
דּוֹגְמָטִי, ־טִית ת dogmatique
דּוֹגְמָטִיּוּת (—) נ dogmatisme *m*
דּוּגְרִי תה"פ עממי directement, sans façon
דּוֹגֶרֶת (254) נ poule couveuse
דּוֹד (21) ז (אחי־האב או ־האם) oncle *m*
בֶּן־דּוֹד ז cousin *m*
בַּת־דּוֹד נ cousine *f*
(יְדִיד) ami *m*, bien-aimé *m*
|| דּוֹדִים ז"ר caresses *fpl*, amour *m*
עֵת־דּוֹדִים נ âge *m* de l'amour
שִׁירֵי־דּוֹדִים ז"ר chants *mpl* d'amour

דְּגִיָּה (202, בלי ר׳) נ — prolifération *f*
דְּגִילָה (201) נ — déploiement *m* de drapeaux
|| (גיוס) — appel *m* sous les drapeaux
|| בהש דְּגִילָה בְּ־ — prise *f* de position pour
|| בֵּית־הַדְּגִילָה ז — le Temple (de Jérusalem)
דְּגִימָה (201) נ — échantillonnage *m*
דְּגִירָה (201) נ — couvaison *f*, incubation *f*
|| רפא — incubation (d'une maladie)
1. דָּגַל (302) פ״י — lever le drapeau
|| פ״ע בהש דָּגַל בְּ־ — avoir pour devise
|| נִדְגַּל (389) פ״ע — se grouper autour du drapeau
° אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת — imposante comme des troupes déployées
|| דִּגֵּל (433) פ״י — lever le drapeau
צבא דִּגֵּל נִשְׁקוֹ — présenter les armes
דַּגֵּל נֶשֶׁק! (פקודה) — présentez armes!
|| הִדְגִּיל (499) פ״י — orner de drapeaux, pavoiser
|| פ״ע — hisser les couleurs
2. דִּגֵּל (433) פ״ע (רימה) — tromper
|| הִדְגִּיל (499) פ״י — convaincre d'erreur, réfuter
דֶּגֶל (166) ז — drapeau *m*, étendard *m*
אֳנִיַּת־דֶּגֶל נ — vaisseau amiral
קָרָא אֶל־הַדֶּגֶל — appeler sous les drapeaux
|| בהש חָרַת עַל דִּגְלוֹ — choisir comme devise
° דִּגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה — il me prend sous sa sauvegarde avec amour
דַּגָּל (90) או דַּגְלָן (97) ז — porte-drapeau *m*
דִּגְלוֹן (21) ז — fanion *m*, banderole *f*
דֶּגֶם (166) או דְּגָם (88) ז — modèle *m*, spécimen *m*, échantillon *m*, maquette *f*
דֶּגֶם־אָב — prototype *m*
דִּגֵּם (433) פ״י — standardiser
|| הִדְגִּים (499) פ״י — illustrer par un exemple
דֻּגְמָאִי, ־אִית ת — exemplaire, modèle
דֻּגְמָה (ר׳ ־מוֹת או ־מָאוֹת) נ — exemple *m*
אֵין דֻּגְמָתוֹ — il n'a pas son pareil
הִתְנַהֲגוּת נ לְדֻגְמָה — conduite *f* exemplaire
הָיָה לְדֻגְמָה או שִׁמֵּשׁ דֻּגְמָה — servir d'exemple
לְדֻגְמָה — par exemple
בֵּית־סֵפֶר ז לְדֻגְמָה — école *f* d'application (à côté d'une école normale)
דֻּגְמָן (103) ז (של־אופנה) — mannequin *m*
|| (של־צייר) — modèle *m*
דֻּגְמָנִית (17) נ (של־אופנה) — mannequin *m*
|| (של־צייר) — modèle *m*
דֻּגְמָתִי, ־תִית ת — exemplaire
דָּגָן (105) ז — blé *m*, céréales *fpl*
דִּגֵּן (433 נ) פ״י — engranger
דְּגָנִי, ־נִית ת — bleuâtre
|| דְּגָנִיִּים ז״ר צמח — céréales *fpl*
דְּגָנִיָּה (202) נ צמח — bluet *m*, centaurée *f*
דֶּגֶנֶרָט (ר׳ ־טִים) ז — dégénéré *m*
דָּגַר (302) פ״ע — couver
|| בהש עממי — bûcher
|| הִדְגִּיר (499) פ״י — mettre à couver
דַּגְרָן, ־נִית ש — bûcheur *n*
דַּגְרָנִית (17) נ — couveuse (poule) *f*
דָּגֵשׁ (ר׳ דְּגֵשִׁים) ז דקדוק — *daguéch* (signe orthographique) *m*
דָּגֵשׁ חָזָק — *daguéch* de renforcement
דָּגֵשׁ קַל — *daguéch* diacritique
|| בהש — insistance *f*, emphase *f*
שָׂם אֶת־הַדָּגֵשׁ בְּ־ — mettre l'accent sur
[דגש] נִדְגַּשׁ (389) פ״ע דקדוק — être marqué d'un *daguéch*
|| דִּגֵּשׁ (433) פ״י דקדוק — marquer d'un *daguéch*
|| בהש — prononcer avec insistance
|| הִדְגִּישׁ (499) פ״י דקדוק — marquer d'un *daguéch*
|| בהש — mettre en relief
דַּד (53) ז (שד) — mamelle *f*, tétine *f*
|| (ברז) — robinet *m*, cannelle *f*, cannette *f*
דִּדָּה (447) פ״ע — trottiner, marcher à petits pas
|| פ״י דִּדָּה יֶלֶד — faire trottiner un enfant
|| הִדַּדָּה (486) פ״ע — s'avancer lentement
דִּדּוּי (—) ז — trottinement *m*
דַּדָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ — au sein plantureux
[דהב] הִדְהִיב (502) פ״י — faire pâlir
הִדְהִיב פְּנֵי־פ׳ — attrister, humilier
דַּהֲבָא ז ארמית — or *m*
דָּהָה (344) פ״ע — déteindre, passer, se faner

טֶבַע דּוֹמֵם (ציור) — nature morte
|| דּוֹמֵם (—) ז — le règne minéral
דּוֹמַנִי ← דּוֹמֶה
דּוֹמֵעַ, דּוֹמַעַת (ר׳ ־מְעִים, ־מְעוֹת) ת — larmoyant
1. [דון] ← [דין]
2. [דון] דָּן (378 ג) פ״ע (גור) — demeurer, séjourner
לֹא יָדוֹן רוּחִי בָּאָדָם — mon esprit n'habitera pas l'homme
1. דּוֹן (—) ז — don (titre d'honneur espagnol) *m*
דּוֹן־קִישׁוֹט — Don Quichotte
דּוֹן־קִישׁוֹטִי — à la manière de Don Quichotte
דּוֹן־ז׳וּאָן — Don Juan, séducteur *m*
2. דּוֹן ש״פ ז (נהר) — le Don
דּוֹנַג (—) ז — cire *f*
דּוֹנַג־הָאֹזֶן — cérumen *m*
דּוֹנַגִּית (—) נ — toile cirée
דּוּנָם (ר׳ ־מִים) ז — dounam (mesure de surface = 10 ares) *m*
דּוֹפִיָּה (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ — compte-gouttes *m*
דּוּפַנִּית (17) נ — cabriolet *m* à deux roues
דּוֹפֶק (132) ז — pierre *f* tumulaire
[דוץ] דָּץ (378) פ״ע (רקד) — danser, sauter
|| (שמח) — se réjouir
|| הֵדִיץ (526) פ״י — réjouir, égayer
[דוק] דָּק (378) פ״ע — examiner avec précision, être exact
דּוּק וְתִמְצָא — réfléchis bien et tu trouveras
וְדוּק — cela mérite un examen attentif
לֹא דָק פּוּרְתָּא — il s'est montré inexact
דַּוְקָא תה״פ — précisément, exclusivement, exprès
לָאו דַּוְקָא — pas précisément, pas exactement
דּוֹקוּמֶנְטָרִי, ־רִית ת — documentaire
דּוּקָט (ר׳ ־טִים) ז — ducat (ancienne monnaie) *m*
דּוֹקְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — docteur *m*
דּוֹקְטוֹרָט (ר׳ ־טִים) ז (דרגה) — grade *m* de docteur
|| (עבודת־מחקר) — thèse *f* de doctorat
דּוֹקְטוֹרַנְט (ר׳ ־טִים) ז — candidat *m* au doctorat
דּוֹקְטְרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ — doctrine *f*
דַּוְקָן (ר׳ ־נִים) ז — pédant *m*, homme méticuleux
דַּוְקָנוּת (—) נ — pédanterie *f*, minutie *f*
דַּוְקָנִי, ־נִית ת — exact, minutieux, pointilleux
דּוּקְרָב (ר׳ ־בוֹת) ז — duel *m*
דּוֹקְרָן (94) ז (קנה מפוצל) — perche *f*, canne *f*
|| צבא (בכלי־ירייה) — gâchette *f*
דּוֹקְרָנוּת (—) נ — nature épineuse
|| בהש (חריפות) — ton mordant *ou* caustique
דּוֹקְרָנִי, ־נִית ת — épineux, piquant, caustique
תַּיִל דּוֹקְרָנִי — fil *m* de fer barbelé
דּוֹר (22) ז — génération *f*, époque *f*
לְדוֹר דּוֹר או לְדוֹר וָדוֹר — pour toujours
מִדּוֹר דּוֹר — depuis des temps immémoriaux
מֵהַדּוֹר הַיָּשָׁן — vieux jeu
דּוֹרֵי־דּוֹרוֹת — de nombreuses générations
דּוֹר דּוֹר וּבְעָיוֹתָיו — chaque époque a ses problèmes
סוֹף־כָּל־הַדּוֹרוֹת — la fin des temps
בֶּן־דּוֹרוֹ — son contemporain
גְּדוֹלֵי־הַדּוֹר ז״ר — les sommités *fpl* de l'époque
דּוּר (41) ז — cercle *m*, circuit *m*, ronde *f*
|| צמח דּוּר־עָלִים — verticille *m*
[דור] דָּר (378) פ״ע — demeurer, habiter, loger
דָּר בִּכְפִיפָה אַחַת עִם־ — vivre en compagnie de
|| דִּיֵּר (451) פ״י — loger (qn), installer
דַּוָּר (90) ז — facteur (des postes) *m*
דּוּרֶגֶל (ר׳ ־רַגְלַיִם) ז — bipied *m*
דּוּרָה (—) נ צמח — sorgho *m*
דּוּרָה צְהֻבָּה — maïs *m*
דּוֹרוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — cadeau *m*, présent *m*, don *m*
דּוֹרִי, ־רִית ת — dorique
דּוֹרֵס (132) ז עוף — rapace *m*
דּוֹרְסָנִי, ־נִית ת — rapace, meurtrier
נֶהָג דּוֹרְסָנִי — chauffard *m*
1. [דוש] דָּשׁ (378) פ״י (תבואה) — battre (le blé)
|| (רמס) — fouler aux pieds, piétiner, écraser
שָׂם כֶּעָפָר לָדוּשׁ — détruire, anéantir
דָּשׁ בַּעֲקֵבָיו — fouler aux pieds, mépriser
|| (היכה) דָּשׁ אֶת־בְּשַׂר־פ׳ — rouer qn de coups
|| פ״ע דָּשׁ בְּ־ — rebattre, répéter sans cesse
רַבִּים דָּשׁוּ בְּנוֹשֵׂא זֶה — on a beaucoup débattu ce sujet

דּוּד (43) ז — marmite *f*, chaudron *m*
דּוּד־כְּבִיסָה — lessiveuse *f*
דּוּד־קִיטוֹר — chaudière *f* à vapeur
דּוּד־שֶׁמֶשׁ — chauffe-eau *m* solaire
|| (ר׳ דּוּדָאִים) — panier *m*, corbeille *f*, bac *m*
דָּוִד ש״פ ז — David *m*
דַּוָּד (90) ז — chaudronnier *m*
דּוּדָא (ר׳ ־דָאִים) ז צמח — mandragore *f*
דּוֹדָה (201) נ — tante *f*
דַּוָּדוּת (—) נ — chaudronnerie *f*
דּוֹדָן (97) ז — cousin *m*
דּוֹדַן־מִשְׁנֶה — petit-cousin
דּוֹדָנִית (17) נ — cousine *f*
דּוֹדָנִית־מִשְׁנֶה — petite-cousine
דָּוֶה, דָּוָה ת — souffrant, languissant, endolori
לִבּוֹ דָּוֶה עָלָיו — son coeur est affligé
|| אִשָּׁה דָּוָה — femme qui a ses règles
דָּוָה (344) פ״ע (דאב) — souffrir, languir
|| (חלה) — être malade
° יְמֵי־דְּוֹתָהּ — période *f* des règles (d'une femme)
|| נִדְוָה (406) פ״ע — être attristé, être endolori
|| הִדְוָה (508) פ״י — attrister, affliger
דִּוּוּחַ (9) ז — action *f* de rendre compte
דָּוּוּי, דְּוּוּיָה ת (אבל) — triste, abattu, navré
|| (חולה) — malade, souffrant
|| בהש שְׁאֵלָה דְּוּוּיָה — problème douloureux
דִּוּוּשׁ (—) ז — actionnement *m* d'une pédale
1. [דוח] הֵדִיחַ (524) פ״י — rincer, laver
2. דִּוַּח (439) פ״י — rendre compte, faire un rapport
דו״ח (= דין וחשבון, ר׳ דוחות) ז — rapport *m*
דַּוָּח (90) ז — rapporteur *m*
דּוֹחֶה, דּוֹחָה ת — répugnant
דּוּחַי (ר׳ ־חַיִּים) ז זואול — amphibie *m*
דּוּחָל (102) ז עוף — saxicole *f*, tarier *m*
דּוּחֲסָנִי, ־נִית ת — suffocant
דּוּחֲפָנִי, ־נִית ת — pressant, insistant
דְּוַי (דְּוֵי־, דְּוָיִי, דְּוָיִים) ז — souffrance *f*, douleur *f*
דַּוָּי (בלי נ׳ ובלי ר׳) ת — souffrant, languissant
לִבִּי דַוָּי — mon coeur est triste

[דוך] דָּךְ (378) פ״י — broyer, piler, écraser
|| נָדוֹךְ (431) פ״ע — être broyé, être pilé
דּוּכִיפַת (ר׳ ־פוֹת) נ עוף — huppe *f*
דּוּכָן (91) ז (דלפק) — comptoir *m*
|| (מושב העגלון) — siège (du cocher) *m*
|| (בימה למנצח) — podium *m*
|| דת — estrade (destinée aux prêtres) *f*
עָלָה לַדּוּכָן (כהן) — gravir l'estrade (pour bénir l'assemblée)
כהש עָלָה לַדּוּכָן — monter en grade
|| רֹאשׁ־דּוּכָן — instituteur adjoint, répétiteur *m*
דּוּכְנַאי (61) ז — marchand *m* des quatre-saisons
דּוּכְסוּסְטוֹס (—) ז — parchemin *m* ordinaire
דּוֹלְגָנִי, ־נִית ת — superficiel, décousu
דּוֹלְפִין (ר׳ ־נִים) ז זואול — dauphin *m*
דּוֹלְפָנִי, ־נִית ת — qui fuit (robinet)
דּוֹלָר (ר׳ ־רִים) ז — dollar *m*
דּוֹמֶה, דּוֹמָה ת — semblable, pareil
מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה — pour employer une comparaison
וְכַדּוֹמֶה (וכד׳) — et ainsi de suite
דּוֹמֶה לְדוֹמֶה לְ־ — qui ressemble tant soit peu à
|| דּוֹמֶה שֶׁ־ — il semble que, il paraît que
דּוֹמֶה אֲנִי (או דּוֹמַנִי) שֶׁ־ — il me semble que
1. דּוּמָה (—) נ — silence *m* de la tombe
יוֹרְדֵי־דוּמָה ז״ר — les défunts *mpl*
הוֹרִיד דּוּמָה — réduire à néant
2. דּוּמָה (—) נ היסט — douma (parlement russe) *f*
דּוּמִיָּה (202, בלי ר׳) נ — silence *m*
דּוּמִיַּת־מָוֶת — silence *m* de mort
בְּדוּמִיָּה — en silence, silencieusement
נֶאֱלַמְתִּי דּוּמִיָּה — je suis réduit au silence
קִיֵּם דַּקַּת־דּוּמִיָּה — observer une minute de silence
דּוֹמִינוֹ (—) ז (משחק) — dominos *mpl*
דּוֹמִינְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — dominion (britannique) *m*
דּוֹמִינִיקָנִי (ר׳ ־נִים) ז דת — dominicain *m*
דּוֹמִינַנְטָה (ר׳ ־טוֹת) נ מוס — dominante *f*
דּוֹמִינַנְטִי, ־טִית ת — dominant, principal
דּוֹמָם תה״פ — en silence, silencieusement
דּוֹמֵם, דּוֹמֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת — inanimé

דַּחְלִיל (1) ז	épouvantail *m*
דַּחְלִילִי, ־לִית ת	repoussant, effrayant
דֹּחַן (197, בלי ר') ז צמח	millet *m*
דַּחַס (152) או דֹּחַס (197) ז	densité *f*, compacité *f*
דָּחַס (325) פ"י	presser, comprimer
‖ נִדְחַס (397) פ"ע	être pressé, être comprimé
‖ דִּחֵס (434) פ"י	comprimer, épaissir
‖ הִדְחִיס (502) פ"י	comprimer, tasser
דְּחֹסֶת (—) נ	pression *f*, compression *f*
דָּחַף (325) פ"י	pousser
עממי דָּחַף אֶת־אַפּוֹ בְּדָ"מָ	se mêler de qch
‖ נִדְחַף (397) פ"ע	être poussé
(מיהר)	se presser, se hâter
דַּחַף (154) ז	impulsion *f*
דַּחֲפוֹנִי, ־נִית ת	impulsif
דַּחְפּוֹר (21) ז	bulldozer *m*
דָּחַק (325) פ"י	pousser
דָּחַק וְנִכְנַס	se frayer une entrée
דָּחַק אֶת־רַגְלֵי־פְ'	supplanter, évincer
דָּחֲקָה לוֹ שַׁעְתּוֹ	sa situation devenait difficile
דָּחַק אֶת־הַקֵּץ	hâter le dénouement
‖ (האיץ)	hâter, accélérer
הַשָּׁעָה דוֹחֶקֶת	l'heure presse
‖ נִדְחַק (397) פ"ע	se pousser, se presser
נִדְחַק לְרֹאשׁ הַתּוֹר	se pousser en tête de file
‖ דִּחֵק (434) פ"י	pousser, presser
‖ הִדַּחֵק (484) או הִתְדַּחֵק (471) פ"ע	se pousser
‖ הִדְחִיק (502) פ"י	pousser, presser, serrer
(בפסיכולוגיה)	refouler
דַּחַק (—) ז (לחץ)	pression *f*, urgence *f*
בִּשְׁעַת־הַדְּחָק	en cas de nécessité
עֲבוֹדוֹת־דְּחָק נ"ר	travaux *mpl* de nécessité
‖ (צפיפות)	densité *f*, affluence *f*
‖ (פירוש לא סביר)	explication tirée par les cheveux
דֹּחַק (197) ז	pression *f*, presse *f*
בְּדֹחַק	avec peine, difficilement, de justesse
‖ (מחסור)	gêne *f*, manque *m* de ressources
דַּחֲקוּת (—) נ	gêne *f*, manque *m* de ressources
דָּטוּרָה (ר' ־רוֹת) נ צמח	datura *m*, stramoine *f*
דַּי תה"פ	assez
דַּי וְהוֹתֵר	plus qu'il n'en faut, trop
עַד־בְּלִי־דַי	sans limite
לֹא דַּי שֶׁ...אֶלָּא	non seulement... mais encore
‖ דֵּי־ (דַּיִּי, דַּיֶּךָ...) ז	suffisant pour, assez pour
אֱכֹל דַּיֶּךָ	mange tout ton soûl
דַּיּוֹ לָבֹא מִן־הַדִּין לִהְיוֹת כַּנִּדּוֹן	la conclusion ne doit pas dépasser la prémisse
דַּיָּהּ לְצָרָה בְּשַׁעְתָּהּ	à chaque jour suffit sa peine
דַּיֵּנוּ	cela nous suffit
דֵּי־מַחְסוֹרוֹ	selon ses besoins
דֵּי־שָׂבְעוֹ	à satiété
‖ כְּדַי	assez, suffisamment
כְּדֵי בִזָּיוֹן וָקָצֶף	assez de honte et de colère!
כְּדֵי־	assez pour, ce qu'il faut pour
כְּדֵי לְ־	pour, afin de
כְּדֵי שֶׁ־	pour que, afin que
בִּכְדֵי־	dans la mesure de
יוֹתֵר מִכְּדֵי־	trop pour
עַד־כְּדֵי־	jusqu'à concurrence de
עַד־כְּדֵי־כָךְ	à ce point
תּוֹךְ כְּדֵי־	pendant, au cours de
תּוֹךְ כְּדֵי־דִבּוּר	tout en parlant, aussitôt
‖ מִדַּי	plus (*ou* moins) qu'il ne faut
יוֹתֵר מִדַּי קָטָן	trop petit
מִדֵּי־דַבְּרִי	chaque fois que je parle
מִדֵּי־יוֹם (בְּיוֹמוֹ)	jour par jour
מִדֵּי־כַּמָּה דַקּוֹת בָּא הָאוֹטוֹבּוּס?	quelle est la fréquence de l'autobus?
דִּי־ מ"ח ארמית (של)	de
נְהַר דִּי־נוּר	rivière *f* de feu
זִקּוּקִין דִּי־נוּר	feu *m* d'artifice
‖ (אשר)	qui, que
הָא לַחְמָא דִּי־אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא	voici le pain que mangeaient nos ancêtres
דִּיאֵטָה (—) נ רפא	diète *f*, régime *m*
דִּיאָלוֹג (ר' ־גים) ז	dialogue *m*
דִּיאָלֶקְטִי, ־טִית ת	dialectique

כֵּיוָן דְּדָשׁ דָּשׁ	l'habitude est une seconde nature
‖ נָדוֹשׁ (429) פ"ע	être foulé aux pieds
בהש	être rebattu
דָּבָר נָדוֹשׁ	lieu commun, banalité *f*, cliché *m*
‖ דִּישׁ (451) פ"י	piétiner, écraser
2. דִּוֵּשׁ (451) פ"י (אופניים)	pédaler
‖ מוס	mettre la pédale
דַּוְשָׁה (209) נ	pédale *f*
דּוּשִׂיחַ (ר' ־חִים) ז	dialogue *m*
דּוּת (ר' ־תוֹת או ־תִיּוֹת) נ	puits *m*, citerne *f*
‖ (מרתף)	cave *f*
(בתיאטרון)	fosse *f* d'orchestre
דּוּתָרְנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ ספנ	deux-mâts *m*
דָּחָה (344) פ"י (דחף)	pousser, repousser
(השיב ריקם) דָּחָה הַצָּעָה	décliner une offre
דָּחָה בִּשְׁתֵּי יָדָיו	refuser énergiquement
דָּחָה בְּלֵךְ וָשׁוּב	renvoyer de Ponce à Pilate
דָּחָה בְּקַשׁ	donner une réponse évasive
משפט דָּחָה עִרְעוּר	rejeter un appel
דָּחָה אֶבֶן אַחֲרֵי הַנּוֹפֵל	donner le coup de pied de l'âne
‖ (ביטל)	abolir, annuler
פִּקּוּחַ־נֶפֶשׁ דּוֹחֶה שַׁבָּת	le sauvetage d'une vie prime le repos sabbatique
‖ (העביר למועד אחר)	remettre, différer
דָּחָה זְמַן־פֵּרָעוֹן	différer un paiement
‖ נִדְחָה (407) פ"ע (נדחף)	être repoussé
‖ (הושב ריקם)	être rejeté, être annulé
‖ (הועבר למועד אחר)	être remis, être ajourné
‖ דִּחָה (448) פ"י	repousser
‖ הִדְחָה (509) פ"י (הדף)	pousser, repousser
‖ (הרחיק)	remettre, retarder
‖ (בפסיכולוגיה)	refouler
‖ ° הִדַּחָה	se bousculer
דָּחוּי, דְּחוּיָה ת (נדחף)	rejeté, repoussé
‖ (מבוטל)	aboli, annulé
‖ (רעוע) גָּדֵר דְּחוּיָה	cloison branlante
‖ (מועבר למועד אחר)	remis, ajourné, différé
מִבְרָק דָּחוּי	télégramme différé
דִּחוּי (23) ז	remise *f*, ajournement *m*, délai *m*
בְּלִי־דִחוּי או לְלֹא־דִחוּי	sans délai
הַדָּבָר אֵינוֹ סוֹבֵל דִּחוּי	cela ne souffre aucun délai
דַּחְוָן (93) ז	petite table, guéridon *m*
דָּחוּס, דְּחוּסָה ת	comprimé, dense, compact
אֲוִיר דָּחוּס	air comprimé
דָּחוּף, דְּחוּפָה ת	urgent
מִכְתָּב דָּחוּף	lettre *f* exprès
מִיתָה דְּחוּפָה	mort subite
דָּחוּק, דְּחוּקָה ת	forcé, contraint, gêné
הָיָה בְּמַצָּב דָּחוּק	être dans la gêne
בהש פֵּרוּשׁ דָּחוּק	commentaire spécieux
צְחוֹק דָּחוּק	rire forcé *ou* contraint
תְּשׁוּבָה דְּחוּקָה	réponse évasive
דִּחוּק (50) ז (צפיפות)	pression *f*, gêne *f*
‖ בהש (פירוש דחוק)	argutie *f*
דֶּחִי (5) ז	échec *m*, effondrement *m*, chute *f*
מִדֶּחִי אֶל־דֶּחִי	de Charybde en Scylla
דְּחִיָּה (202) נ (העברה למועד אחר)	remise *f*
‖ (ביטול)	rejet *m*, refus *m*
משפט דְּחִיַּת־עִרְעוּר	rejet d'appel
דָּחִיל, דְּחִילָה ת (נורא)	terrible, effrayant
‖ (נפחד)	apeuré, anxieux
דְּחִילָה (201, בלי ר') נ	crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
דְּחִילוּ (—) נ ארמית	crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ	avec crainte et ferveur
דָּחִיס, דְּחִיסָה ת	compressible
דְּחִיסָה (201, בלי ר') נ	compression *f*
דְּחִיסוּת (—) נ	compression *f*, densité *f*
דַּחִיף (1) ז	taquet *m*
דְּחִיפָה (201) נ	poussée *f*
‖ (מניע)	impulsion *f*
דְּחִיפוּת (48) נ	urgence *f*
דָּחִיק (1) ז דקדוק	liaison (de deux mots) *f*
דְּחִיקָה (201) נ	poussée *f*, pression *f*
בהש דְּחִיקַת־הַקֵּץ	impatience *f*
דְּחִיקַת־רַגְלֵי־פ'	éviction *f*, supplantation *f*
דְּחִיקוּת (—) נ	gêne *f*, contrainte *f*
דָּחַל (325) פ"ע	craindre, appréhender

הִצְדִּיק אֶת־הַדִּין — passer condamnation
תָּבַע לְדִין — poursuivre en justice
דִּין וּדְבָרִים — discussion *f*, altercation *f*
דִּין וְחֶשְׁבּוֹן — compte-rendu
|| (צדק) — justice *f*
מִדַּת־ (או שׁוּרַת־) הַדִּין נ — la stricte justice
לִפְנִים מִשּׁוּרַת־הַדִּין — par indulgence
יִקֹּב הַדִּין אֶת־הָהָר — que la justice suive implacablement son cours
עָשָׂה דִין לְעַצְמוֹ — se faire justice à soi-même
אֵין דִּין וְאֵין דַּיָּן — il n'y a pas de justice au monde!
כַּדִּין — légitimement, légalement
שֶׁלֹּא כַּדִּין — illégitimement, illégalement
|| (חוק) — droit *m*, loi *f*
דִּינֵי־מָמוֹנוֹת — droit civil
דִּינֵי־נְפָשׁוֹת — droit criminel
דִּינֵי־שָׁמַיִם — justice divine
דִּין־קְדִימָה — droit de priorité
|| דת — règle *f*, précepte *m*
דִּינֵי־תְפִלָּה — les règles de la liturgie
|| (הגיון) — logique *f*, raisonnement *m*
הַדִּין נוֹתֵן שֶׁ־ או מִן־הַדִּין שֶׁ־ — il est logique que
אֵינוֹ דִּין שֶׁ־? — n'est-il pas évident que...?
וְדִין הוּא — et c'est effectivement logique
הוּא הַדִּין — il en est de même
בְּדִין — à juste titre, à bon droit
הַדִּין עִמּוֹ — il a raison
דֵּין כ״ר ארמית — celui-ci, ceci
דַּיָּן (90) ז (שופט) — juge *m*
|| (מגן) דַּיַּן־אַלְמָנוֹת — défenseur *m* des veuves
|| דת (מורה־הוראה) — *dayyân* (juge religieux) *m*
דִּינָא (—) ז ארמית — justice *f*, droit *m*, loi *f*
דִּינָא דְמַלְכוּתָא — la loi de l'Etat
דִּינוֹסָאוּרוּס (ר׳ ־רִים) ז וזאול — dinosaure *m*
דַּיָּנוּת (—) נ — fonction *f* de *dayyân*
דִּינָמוֹ (ר׳ ־מוֹאוֹת) ז טכנ — dynamo *f*
דִּינָמוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — dynamomètre *m*
דִּינָמִי, ־מִית ת — dynamique
דִּינָמִיּוּת (—) נ — dynamisme *m*
דִּינָמִיט (—) ז — dynamite *f*

דִּינָמִיקָה (—) נ פיס — dynamique *f*
|| בהש — dynamisme *m*
דִּינָר (91) ז — denier *m*
דַּיִס (157, בלי ר׳) ז — mortier *m*, gâchis *m*
דַּיְסָה (201) נ — bouillie *f*
בהש בִּשֵּׁל דַּיְסָה — faire du gâchis
דִּיסְפְּרוֹפּוֹרְצְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — disproportion *f*
דִּיסְקוֹטֶק (ר׳ ־קִים) ז — discothèque *f*
דִּיעֲבַד תה״פ ארמית — au passé, ce qui est fait
בְּדִיעֲבַד — après coup, a posteriori
דִּפְלוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — diplôme *m*
דִּיפְּלוֹמָט (ר׳ ־טִים) ז — diplomate *m*
דִּיפְּלוֹמָטִי, ־טִית ת — diplomatique
תְּשׁוּבָה דִּיפְּלוֹמָטִית — réponse *f* diplomatique
דִּיפְּלוֹמָטְיָה (—) נ — diplomatie *f*
דִּיפְּלוֹמָטִיקָה (—) נ — diplomatique *f*
דִּיפֶרֶנְצְיָל (ר׳ ־לִים) ז טכנ — différentiel *m*
|| מתמט — différentielle *f*
דִּיפֶרֶנְצְיָלִי, ־לִית ת — différentiel
חֶשְׁבּוֹן דִּיפֶרֶנְצְיָלִי — calcul différentiel
דִּיצָה (201) נ — joie *f*, allégresse *f*
דִּיֵּק (451) פ״ע — être exact, être précis
דִּיֵּק בַּעֲבוֹדָתוֹ — travailler avec précision
נָא לְדַיֵּק — prière d'être exact
לֹא דִּיֵּק בִּדְבָרָיו — il ne s'est pas exprimé exactement
שְׁעוֹנִי מְדַיֵּק — ma montre est à l'heure
דָּיֵק (ר׳ דְּיֵקִים) ז צבא — circonvallation *f*
דִּיקְטָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — dictateur *m*
דִּיקְטָטוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — dictature *f*
דִּיקְטָפוֹן (ר׳ ־נִים) ז — dictaphone *m*
דַּיְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme minutieux
דַּיְקָנוּת (—) נ — exactitude *f*, précision *f*, minutie *f*
דַּיְקָנִי, ־נִית ת — exact, minutieux, pédant, ponctuel
דִּיר (1) ז — enclos *m*, parc *m*
דִּיר־עֵצִים — réserve *f* de bois
דִּיר־צֹאן — bergerie *f*, bercail *m*
דִּיר־חֲזִירִים — porcherie *f*
|| (ביקתה) — cabane *f*

דִּיאַלֶקְטִיקָה (—) נ	dialectique *f*
דִּיבִיזְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צבא	division *f*
[דיג] דָּג (385) פ״י	pêcher
‖ דִּיֵּג (432) פ״י	aller à la pêche
דַּיִג (דֵּיגֵי, דַּיָּגִי וכו׳, בלי ר׳) ז (צֵיד־דגים)	pêche *f*
‖ (גידול־דגים)	pisciculture *f*
דַּיָּג (90) ז	pêcheur *m*
דַּיָּגוּת (—) נ (מקצוע)	pêche *f*
דַּיֶּגֶת (ר׳ דַּיָּגוֹת) נ	pêcheuse *f*
‖ (סירת־דיג)	bâteau *m* de pêche
דִּידִי (דִּידָךְ, דִּידֵיהּ, דִּידָן, דִּידְכוּ, דִּידְהוֹן ארמית	mon (ton, son, *etc*)
לְדִידִי	à mon avis, pour ma part
לְגַבֵּי־דִּידִי	en ce qui me concerne
בְּדִידִי הֲוָה עֻבְדָּא	cela m'est arrivé
בְּנִדּוֹן דִּידָן	dans notre cas
דִּידַקְטִי, ־טִית ת	didactique
דִּידַקְטִיקָה (—) נ	didactique *f*
דַּיָּה (202) או דָּאָה (210) נ עוף	milan *m*
דְּיוֹ (—) נ	encre *f*
דְּיוֹ־סְתָרִים	encre sympathique
בֵּית־דְּיוֹ ז	encrier *m*
דִּיוָאן (—) ז	divan (recueil poétique) *m*
דִּיּוּג (—) ז	pêche *f*
דְּיוֹטָה (201) נ	étage *m*
דְּיוֹמַד (91) ז	double colonne *f*
דִּיּוּן (51) ז	discussion *f*, débat *m*
קִיֵּם דִּיּוּן	procéder à un débat
הָעִנְיָן נִמְצָא בְּדִיּוּן	l'affaire est à l'étude
‖ דִּיּוּנִים (פרסום דברי כנס)	comptes rendus
דְּיוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ	dune *f*
דְּיוֹנוּן (ר׳ ־נִים) ז וואול	seiche *f*
דְּיוֹפָן (53) ז	brouette *f*
‖ צבא (של־תותח)	avant-train *m*
דִּיּוּק (51) ז	précision *f*, exactitude *f*
בְּדִיּוּק	précisément, exactement
דְּיוֹקָן (97) ז	image *f*, portrait *m*
דְּיוֹקְנָאוּת (—) נ	peinture *f* de portraits
דְּיוֹקְנַאי (61) ז	portraitiste *m*
דַּיָּר (ר׳ דַּיָּרִים) ז	habitant *m*, locataire *m*
דִּיּוּר (—) ז	logement *m*, habitation *f*
דַּיּוּת (—) נ	suffisance *f*
דְּיוֹת (ר׳ ־תוֹת) נ	encre *f* de Chine
1. דִּיּוּת (—) נ (צביעה בדיו)	encrage *m*
‖ (בצילום)	retouche *f*
2. דִּיּוּת (—) נ (הזעה)	transpiration *f*
דְּיוֹתָה (ר׳ ־תוֹת) נ	encrier *m*
דִּיזֶנְטֶרְיָה (—) נ רפא	dysenterie *f*
דִּיכָה (201) נ	broyage *m*
דַּיָּל (90) ז	steward *m*
דַּיָּלוּת (—) נ	intendance *f*
דִּילֶטַנְטִיּוּת (—) נ	dilettantisme *m*
דִּילֶמָּה (ר׳ ־מוֹת) נ	dilemme *m*
דַּיֶּלֶת (ר׳ דַּיָּלוֹת) נ (באניה)	stewardesse *f*
(במטוס)	hôtesse *f* de l'air
דִּימוֹס (—) ז	liberté *f*, retraite *f*
[דין] דָּן (385 נ) או [דון] דָּן (378 נ) פ״י (שפט)	juger
דָּן לְכַף־זְכוּת	acquitter, justifier
דָּן לְכַף־חוֹבָה	condamner
דָּן בְּרוֹתְחִים	critiquer violemment
‖ פ״ע (עת׳ יָדוּן) דָּן עַל־ או בְּ־	discuter, débattre
‖ (הסיק) דָּן קַל וָחֹמֶר	raisonner a fortiori
‖ נִדּוֹן (431 נ) פ״ע (נשפט)	être jugé
(נגזר דינו)	être condamné
(נשקל)	être discuté, être débattu
הַנִּדּוֹן	l'objet (d'une lettre *etc*) *m*
בַּנִּדּוֹן	dans l'affaire en question
‖ דִּיֵּן (451 נ) פ״ע	discuter, se disputer
‖ הֵדַיֵּן (483 נ) או הִתְדַּיֵּן (468 נ) פ״ע	intenter un procès, plaider
1. דִּין (ר׳ ־נִים) ז פיס (יחידת־כוח)	dyne *f*
2. דִּין (1) ז (משפט)	jugement *m*, procès *m*
בֵּית־דִּין ז	tribunal *m*
בַּעַל־דִּין ז	plaideur *m*, adversaire *m*
בַּעֲלֵי־הַדִּין ז״ר	les parties *fpl*
יוֹם־הַדִּין ז	le jour du jugement
דִּין־תּוֹרָה	droit religieux, jugement *m* rabbinique
יָשַׁב בַּדִּין	siéger au tribunal
עָמַד בַּדִּין	être traduit en justice
נָתַן אֶת־הַדִּין עַל־מַעֲשָׂיו	rendre compte de ses actes

בהש דָּלַג עַל־פֶּרֶק — sauter un chapitre
|| דִּלֵּג (433) פ"ע — sauter, sautiller
בהש דִּלֵּג עַל־ — sauter (un passage), omettre
דַּלְגִּית (17) נ — corde f à sauter (jeu)
דַּלְגָן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש — sauteur n
1. דִּלְדּוּל (51, בלי ר') ז (התרוששות) — affaiblissement m, amaigrissement m
2. דִּלְדּוּל (51) ז (חתיכת־בשר) — membre mutilé
1. דִּלְדֵּל (457) פ"י (רושש) — affaiblir, diminuer
|| הִדַּלְדֵּל (497) פ"ע — s'affaiblir
2. דִּלְדֵּל (457) פ"י (ניתק) — défaire, détacher
|| הִדַּלְדֵּל (497) פ"ע — être suspendu, traîner
1. דַּלָּה (208) נ (המון־עניים) — plèbe f
דַּלַּת־הָעָם — le prolétariat
2. דַּלָּה (208) נ (תלתל) — boucle f, tresse f
דַּלַּת־זָקָן — l'extrémité f de la barbe
|| (של אריג) — effilochure f
דָּלָה (342) פ"י — puiser, tirer, retirer
דָּלָה מַיִם — puiser de l'eau
בהש דָּלָה שׁוֹקַיִם — remuer ses jambes
דָּלָה נוֹשֵׂא — épuiser un sujet
|| נִדְלָה (406) פ"ע — être puisé, être suspendu
בהש הַנּוֹשֵׂא נִדְלָה — le sujet est épuisé
|| דִּלָּה (447) פ"י — délivrer, sauver
|| הִדְלָה (512) פ"י (ענף) — suspendre, relever
בהש (העלה) — élever
דִּלּוּג (51) ז — saut m, bond m
|| בהש (פסיחה) — omission f
בְּדִלּוּגִים — à bâtons rompus
מַסַּע־דִּלּוּגִים ז — diplomatie f par étapes
דָּלוּחַ, דְּלוּחָה ת — bourbeux, trouble, sale
מַיִם דְּלוּחִים — eau f trouble
בהש יָמִים דְּלוּחִים — des jours mauvais
דִּלּוּחַ (9) ז — pollution f, contamination f
דָּלוּי, דְּלוּיָה ת (מורם) — suspendu, relevé
|| (סחוט) — épuisé, vidé, ratatiné
דָּלוּל, דְּלוּלָה ת — maigre, épars, peu dense
עֵץ דָּלוּל — arbre effeuillé
זָקָן דָּלוּל — barbe clairsemée
דִּלּוּל (51) ז חקל — éclaircissage m, éclaircie f
בהש דִּלּוּל־כּוֹחוֹת־צָבָא — réduction f des effectifs

דְּלוֹסְקָמָה (ר' ־מות) נ — caisse f, coffre m
דְּלוּעִיִּים (—) ז"ר צמח — cucurbitacées fpl
דְּלוּעִים ← דְּלַעַת
1. דָּלוּק, דְּלוּקָה ת (בוער) — allumé, brûlant
2. דָּלוּק, דְּלוּקָה ת (נרדף) — poursuivi, persécuté
דַּלּוּת (47, בלי ר') נ (עניות) — pauvreté f, misère f
דַּלֵּי־דַלּוּת — pauvreté extrême, misère noire
|| (חולשה) דַּלּוּת־הַגּוּף — maigreur f
דַּלּוּת־מוֹחִין — étroitesse f d'esprit
דָּלַח (332) פ"י — souiller, salir, ternir
|| נִדְלַח (402) פ"ע — être souillé, être terni
|| הִדְלִיחַ (504) פ"י — souiller, salir, ternir
דֶּלַח (178) ז — saleté f, crasse f, boue f, fange f
דַּלַּחַת (ר' דַּלָּחוֹת) נ — brouet m, liquide m trouble
דֶּלָטוֹר (ר' ־רים) ז — délateur m, dénonciateur m
דִּלְטֵר (459) פ"ע — dénoncer, calomnier
דְּלִי (דלי־, דְּלָיִי, דליים, דְּלָיֵי־ וכו') ז — seau m
|| מַזַּל־דְּלִי ז — Verseau (signe du zodiaque) m
דְּלִיגָה (201) נ (קפיצה) — saut m, bond m
|| (פסיחה) — omission f
דְּלִיָּה (202) נ — puisage f
דָּלִיָּה (ר' דָּלִיּוֹת) או דָּלִית (17) נ — branche f, sarment m
|| (ענף־גפן מודלה) — pampre grimpant
דְּלִיּוּת (—) נ רפא — varice f
דְּלִיחָה (201, בלי ר') נ — souillure f, ternissement m
דְּלִיחוּת (—) נ — saleté f, aspect m trouble
דָּלִיל, דְּלִילָה ת — mince, étendu, clairsemé
מְרַק דָּלִיל — potage clair ou aqueux
שֵׂעָר דָּלִיל — chevelure rare ou clairsemée
דְּלִיל (1) ז — fil m, frange f
|| (שער מתולתל) — houppe f
דְּלִילוּת (—) נ — dilution f, rareté (de cheveux) f
דְּלִיפָה (201) נ (טפטוף) — fuite (de liquide) f
|| בהש דְּלִיפַת־יְדִיעוֹת — fuite d'informations
דָּלִיק, דְּלִיקָה ת — inflammable
1. דְּלֵיקָה (201) נ (שרפה) — incendie m
2. דְּלֵיקָה (201) נ (רדיפה) — poursuite f, chasse f
דְּלִיקוּת (—) נ — inflammabilité f
דָּלִית ← דָּלִיָּה

דַּיֵּר ← [דור]
דַּיָּר (90) ז — habitant *m*, locataire *m*
דַּיַּר־מִשְׁנֶה — sous-locataire *m*
דִּירָה (201) נ — logement *m*, appartement *m*
הֶעְתִּיק דִּירָתוֹ, עָבַר דִּירָה — déménager
דִּירַת־שְׂרָד — appartement *m* de fonction
דִּירַת־קֶבַע — résidence *f* fixe
דַּיָּרוּת (—) נ משפט — location *f* d'immeuble
דִּירֹנֶת (ר׳ ־רוֹנוֹת) נ — petit logement, pied-à-terre *m*
דִּירֶקְטוֹרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — conseil *m* de direction
|| היסט הַדִּירֶקְטוֹרְיוֹן — le Directoire (1795–1799)
דַּיִשׁ (דֵּישׁ־, דַּיִשִׁי וכו׳, בלי ר׳) ז — battage (du blé) *m*
דַּיֵּשׁ ← [דוש]
דַּיָּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — batteur (de blé) *m*
דִּישָׁה (201) נ — battage (du blé) *m*
מְכוֹנַת־דִּישָׁה נ — batteuse *f*
דִּישׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז זואול — antilope *f*
1. דַּיִת (161, בלי ר׳) ז (של־הדם) — transsudation *f*
2. דַּיִת (161, בלי ר׳) ז (בצילום) — retouche *f*
1. דִּיֵּת (451 ת) פ״י (נוזלים) — transsuder, exsuder
|| הִתְדַּיֵּת (468 ת) פ״ע — transsuder, suinter
2. דִּיֵּת (451 ת) פ״י (בדיו) — encrer à l'encre de Chine
|| (בצילום) — retoucher
דְּיָתֵיקֵי (ר׳ ־קָאוֹת) נ — testament *m*
דַּךְ, דַּכָּה ת — humble, opprimé, malheureux
דַּךְ־רוּחַ — affligé, abattu, triste
דַּכָּא, ־אָה ת — accablé, humilié, opprimé
לֵב דַּכָּא — coeur meurtri *ou* navré
עַד־דַּכָּא — au bord du désespoir
דִּכֵּא (446) פ״י (הכניע) — réprimer, opprimer
דִּכֵּא מֶרֶד — écraser une rébellion
|| (עורר דיכאון) — déprimer, navrer
רֹשֶׁם מְדַכֵּא — impression déprimante
|| הִדַּכֵּא (486) פ״ע — être humilié, être opprimé
דִּכָּאוֹן (38) ז — abattement *m*, découragement *m*
|| רפא — dépression nerveuse
דִּכְדּוּךְ (51) ז — dépression *f*, affliction *f*
דִּכְדּוּךְ־נֶפֶשׁ — chagrin *m*, peine *f*

דִּכְדֵּךְ (457) פ״י — déprimer, affliger, désespérer
דַּךְ מְדֻכְדָּךְ — pauvre misérable
|| הִתְדַּכְדֵּךְ (491) פ״ע — se décourager
דִּכְדֹּכֶת (—) נ — découragement *m*, désespoir *m*
דָּכָה (352) פ״י — être déprimé, être découragé
|| נִדְכָּה (408) פ״ע — être humilié, être contrit
|| דִּכָּה (447) פ״י — humilier, affliger, opprimer
דַּכָּה (—) נ — contusion *f*, meurtrissure *f*
פְּצוּעַ־דַּכָּה — qui a l'aine meurtrie
דְּכוּא (—) ז — dépression *f*
דְּכוּא־רוּחַ — abattement *m*, accablement *m*
דִּכּוּי (23) ז — répression *f*
דְּכוֹן (15) ז — étagère *f* de cuisine
דֳּכִי (199) ז — tumulte *m*, agitation *f*
|| בהש דָּכְיֵי־הַלֵּב — le tumulte du coeur
|| (שבירת־גלים בקצף) — ressac *m*, brisement *m*
דִּכֵּךְ (433) פ״י — opprimer, déprimer, accabler
דֻּכָּס (90) ז — duc *m*
דֻּכָּסוּת (46) נ (תואר) — dignité *f* de duc
|| (מדינה) — duché *m*
דֻּכָּסִית (17) נ — duchesse *f*
דְּכַר פ״י ארמית — se souvenir de, mentionner
מַאן דְּכַר שְׁמֵיהּ? — qui parle de lui?
דֻּכְתָּא (—) נ ארמית — lieu *m*, endroit *m*, place *f*
1. דַּל (53, בלי ר׳) ז (פתח) — ouverture *f*
דַּל־שְׂפָתַיִם — commissures *fpl* des lèvres
עָבַר אֶת־דַּל־שְׂפָתָיו — sortir de sa bouche
2. דַּל ← 2. דָּלַל
דַּל, דַּלָּה ת (עני) — pauvre, indigent
דַּל שֶׁהֶעֱשִׁיר — nouveau riche
|| (חלש) — faible, maigre
דַּל־אוֹנִים — impuissant, sans force
דַּל־אֹפֶק — étroit d'esprit, pusillanime
דַּל־בָּשָׂר — maigre, efflanqué
דַּל־מַעַשׂ — de peu de mérite
דַּל־עֵרֶךְ — de peu de valeur
דַּל־שֵׂכֶל — d'intelligence débile
|| (מצומצם) — clairsemé
כֶּרֶם דַּל — vigne peu abondante
דֶּלֶב (187) ז צמח — platane *m*
דָּלַג (304) פ״ע — enjamber, sauter par-dessus

° אֵין לוֹ דָּמִים	il ne sera pas coupable de meurtre
‖ רפא בְּדִיקַת־דָּם נ	examen *m* du sang
לַחַץ־דָּם ז	tension artérielle
עֵרוּי־דָּם ז	transfusion *f* de sang
דַּם־הַמַּכַּבִּים (—) ז צמח	immortelle *f* rouge
דֹּם תה״פ	en silence, silencieusement
עָמַד דֹּם	garder le silence
‖ צבא עֲמִידַת־דֹּם נ	position *f* du garde-à-vous
עֲמֹד דֹּם!	garde à vous!
עָבַר לְדֹם	se mettre au garde-à-vous
דְּמַאי (—) ז	mélange *m*, objet douteux
דֶּמָגוֹג (ר׳ ־גִים) ז	démagogue *m*
דֶּמָגוֹגִי, ־גִית ת	démagogique
דֶּמָגוֹגְיָה (—) נ	démagogie *f*
דִּמְדּוּם (51) ז או דִּמְדּוּמִים ז״ר	crépuscule *m*
דִּמְדּוּמֵי־חַמָּה	déclin *m* du jour
דִּמְדּוּמֵי־שַׁחַר	approche *f* de l'aube
‖ בהש דִּמְדּוּם־הַחוּשִׁים	étourdissement *m*
דִּמְדּוּמֵי־מַחְשָׁבוֹת	pensées imprécises
דִּמְדּוּמֵי־הָאֵלִים	crépuscule des dieux
דִּמְדּוּמִיּוּת (—) נ	caractère incertain *ou* effacé
דִּמְדֵּם (457) פ״ע (הזה)	rêvasser
‖ (נצנץ)	filtrer (lumière)
‖ הִדַּמְדֵּם (497) פ״ע	se mettre à rêvasser
דְּמִדְמָן (97) ז או דַּמְדְּמָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח	groseille *f* rouge
דִּמְדֶּמֶת (—) נ	rêvasserie *f*
1. דָּמָה (342) פ״ע (היה כמו־)	ressembler
הֵם דּוֹמִים זֶה לָזֶה	ils se ressemblent
‖ דּוֹמֶה שֶׁ־ וכו׳ ← דּוֹמֶה	
‖ נִדְמָה (406) פ״ע	sembler, ressembler
נִדְמֶה לִי שֶׁ־	il me semble que
‖ דִּמָּה (447) פ״י (השוה)	comparer
‖ פ״ע (חשב)	penser, imaginer
דִּמָּה בְּלִבּוֹ או בְּדַעְתּוֹ	former un projet
הַכֹּחַ הַמְדַמֶּה	l'imagination *f*
‖ הִדַּמָּה או הִתְדַּמָּה (486) פ״ע	se comparer
2. דָּמָה (342) פ״ע (חדל)	cesser, s'arrêter
‖ נִדְמָה (406) פ״ע	être perdu, disparaître
דְּמֶה (—) ז	simulacre *m*, trucage *m*
צבא תּוֹתַח־דְּמֶה ז	canon truqué
דֻּמָּה (—) נ	silence *m*
דֵּמוֹגְרָפִי, ־פִית ת	démographique
דֵּמוֹגְרַפְיָה (—) נ	démographie *f*
דֵּמוֹטִי, ־טִית ת (כתב)	démotique
דָּמוּי, דְּמוּיָה ת	semblable, en forme de
דְּמוּי־אַגָּס	piriforme
דְּמוּי־אָדָם	anthropoïde
דְּמוּי־רֶשֶׁת	rétiforme
דִּמּוּי (23) ז (השוואה)	comparaison *f*, analogie *f*
‖ (אידיאה)	idée *f*, image *f*
דָּמוּךְ, דְּמוּכָה ת	ensommeillé, endormi
1. דָּמוּם, דְּמוּמָה ת (שותק)	silencieux, muet
2. דָּמוּם, דְּמוּמָה ת (זב דם)	saignant
1. דִּמּוּם (—) ז (השתקה)	silence imposé
2. דִּמּוּם (—) ז רפא	hémorragie *f*
דְּמוּמִית (17) נ צמח	adonide *f*
דֵּמוֹנִי, ־נִית ת	démoniaque
דָּמוּעַ, דְּמוּעָה ת	inondé de larmes
1. דִּמּוּעַ (—) ז (הזלת־דמעות)	larmoiement *m*
2. דִּמּוּעַ (—) ז (ערבוב)	mélange *m*, confusion *f*
דֵּמוֹקְרָטִי, ־טִית ת	démocratique
דֵּמוֹקְרַטְיָה (ר׳ ־טִיּוֹת) נ	démocratie *f*
דֵּמוֹקְרַטְיָה עֲמָמִית	démocratie populaire
דְּמוּת (45) נ	image *f*, forme *f*
דְּמוּת־דְּיוֹקָן	portrait *m*, physionomie *f*
מִעֵט דְּמוּת־פ׳	rabaisser, déprécier
‖ (טיפוס)	personnage *m*
‖ (תדמית)	image *f* de marque
דָּמִי, ־מִית (ר׳ דָּמִיִּים, ־יּוֹת) ת	sanguin, sanglant
דֳּמִי (—) ז	silence *m*, repos *m*, répit *m*
אַל־דֳּמִי לָךְ	ne te relâche pas
אַל־תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ	ne lui laissez pas de répit
דְּמִי (—) ז	milieu *m*, moitié *f*
מֵת בִּדְמִי־יָמָיו	mort dans la fleur de l'âge
בִּדְמִי־הַלַּיְל	au milieu de la nuit
דִּמְיוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז (שויון)	ressemblance *f*
דִּמְיוֹנוֹ כְּ־	il ressemble à
‖ (דוגמה)	exemple *m*
‖ (הכוח המדמה)	imagination *f*
בַּעַל־דִּמְיוֹן	imaginatif

1. דָּלַל (360) פ״ע (התרושש)	s'appauvrir
‖ (התמעט) הַגֶּשֶׁם דָּלַל	la pluie a diminué
‖ נִדְלַל (388) פ״ע	s'affaiblir, s'épuiser, se vider
‖ דִּלֵּל (433) פ״י (צמחים)	éclaircir, desserrer
(תבשיל)	diluer, délayer, allonger, clarifier
בהש זָקָן מְדֻלָּל	barbe rare *ou* clairsemée
‖ הִדְלִיל (498) פ״ע	s'éclaircir, se raréfier
2. דָּלַל (עבר דַּל, דַּלּוּ) פ״ע	s'élever
דַּלּוּ עֵינַי	mes yeux se lèvent
דִּלְמָא תה״פ ארמית	peut-être
דְּלַעַת (ר׳ דְּלוּעִים) נ צמח	citrouille *f*, courge *f*
דָּלַף (304) פ״ע	dégoutter, ruisseler, suinter
דָּלְפָה עֵינִי	mon oeil fond en larmes
הַגַּג דּוֹלֵף	le toit suinte
בהש דָּלְפָה נַפְשִׁי	mon âme languit
‖ הִדְלִיף (498) פ״י	laisser filtrer
בהש הִדְלִיף יְדִיעוֹת	divulguer des informations
דֶּלֶף (165) ז	ruissellement *m*, égouttement *m*
דְּלֵפָה (241) נ	gouttière *f*
דַּלְפוֹן ש״פ ז	Dalfôn (fils d'Aman) *m*
‖ עממי (ר׳ ־נִים)	pauvre diable *m*
דִּלָּפוֹן (38) ז	fuite (de liquides) *f*
1. דַּלְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	qui fuit (robinet)
2. דַּלְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת (עני)	pauvre
דֶּלְפֵּק (123) ז	comptoir *m*, établi *m*, pupitre *m*
דַּלְפְּקָן (ר׳ ־נִים) ז	boutiquier *m*, vendeur *m*
1. דָּלַק (306) פ״ע (בער)	brûler
‖ נִדְלַק (388) פ״ע	s'allumer, prendre feu
רפא נִדְלְקָה רַגְלוֹ	son pied s'est enflammé
בהש (התלהב)	s'enthousiasmer
‖ הִדְלִיק (498) פ״י	allumer
2. דָּלַק (306, עת׳ יִדְלֹק) פ״ע (רדף)	poursuivre
דַּלָּק (105) ז זואול	fouine *f*
דֶּלֶק (—) ז	carburant *m*, essence *f*
דֶּלֶק גָּלְמִי	mazout *m*
תַּחֲנַת־דֶּלֶק נ	poste *m* d'essence, station-service *f*
דְּלֵקָה (229) נ	incendie *m*
נָפְלָה או פָּרְצָה דְּלֵקָה	un incendie a éclaté
דַּלֶּקֶת (252) נ רפא	inflammation *f*
דַּלֶּקֶת־הָאָזְנַיִם	otite *f*
דַּלֶּקֶת־הַגָּרוֹן	laryngite *f*
דַּלֶּקֶת־הַוְּרִידִים	phlébite *f*
דַּלֶּקֶת־הַכְּלָיוֹת	néphrite *f*
דַּלֶּקֶת־הַמֵּעַיִם	entérite *f*
דַּלֶּקֶת־הַמִּפְרָקִים	arthrite *f*
דַּלֶּקֶת־הַסִּמְפּוֹנוֹת	bronchite *f*
דַּלֶּקֶת־קְרוּם־הַמֹּחַ	méningite *f*
דַּלֶּקֶת־הָרֵאוֹת	pneumonie *f*
דַּלֶּקֶת־הַתּוֹסֶפְתָּן	appendicite *f*
דַּלַּקְתִּי, ־תִית ת רפא	inflammatoire
דֶּלֶת (167) נ	porte *f*
דֶּלֶת זְחִיחָה	porte coulissante
דֶּלֶת סוֹבֶבֶת	porte tournante
בִּדְלָתַיִם סְגוּרוֹת	à huis clos
הִתְפָּרֵץ לְדֶלֶת פְּתוּחָה	enfoncer une porte ouverte
‖ (עמוד במגילה)	colonne *f*
‖ (בשיר)	premier hémistiche
דָּלֶת (—) נ	*daleth* (lettre hébraïque) *m*
דֶּלְתָּה (—) נ (אות יוונית)	delta *m*
‖ גאוגר (ר׳ ־תָּאוֹת)	delta (d'un fleuve)
דַּלְתּוֹן (ר׳ ־נִים) ז מתמט	quadrilatère *m* isocèle
דַּלְתִּית (17) נ	petite porte, portillon *m*
דָּם (83, דְּמְכֶם בצר דִּמְכֶם) ז	sang *m*
בָּשָׂר וָדָם	être *m* de chair et de sang
יוֹרֵד לוֹ דָּם	il saigne
שָׁתַת דָּם	saigner abondamment
שָׁפַךְ דָּם	verser du sang
בְּדָם קַר	de sang-froid
עָמַד עַל־דַּם־רֵעֵהוּ	rester indifférent
עממי זֶה אֶצְלוֹ בַּדָּם	il a cela dans le sang
הֵשִׁיב דָּמוֹ עַל־רֹאשׁוֹ	prendre sa revanche
°דָּמוֹ בּוֹ או דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ	il est responsable de sa mort
נִקְמַת־דָּם או גְּאֻלַּת־דָּם נ	vendetta *f*
בְּדָם וָאֵשׁ	à feu et à sang
אִישׁ־דָּמִים ז	homme *m* sanguinaire

‖ ספורט	disque
הֲטָלַת־דִּסְקוּס נ	lancement *m* du disque
דִּסְקִית (17) נ	rondelle *f*
דֵּע ← יָדַע	
דֵּעַ (124) ז	avis *m*, opinion *f*
אֶשָּׂא או אֲחַוֶּה דֵּעִי	je donnerai mon avis
אֲנִי תְּמִים־דֵּעִים אִתְּךָ	je suis d'accord avec vous
דֵּעָה (דַּעַת־, דַּעְתִּי־...,דֵּעוֹת, דֵּעוֹת־ וכו') נ (ידיעה)	connaissance *f*
° לְדֵעָה	pour savoir
‖ (תבונה)	raison *f*, intelligence *f*
בֶּן־דֵּעָה	raisonnable, intelligent
חֲסַר־דֵּעָה	sot, stupide
דֵּעָה צְלוּלָה	intelligence lucide
‖ (תכונת־אופי)	tempérament *m*, caractère *m*
אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדֵעוֹת	il y a quatre espèces de tempérament
‖ (סברה)	avis *m*, opinion *f*
הִבִּיעַ דֵּעָה	exprimer une opinion
גִּלָּה אֶת־דַּעְתּוֹ	donner son avis
עָמַד עַל־דַּעְתּוֹ	rester fidèle à son idée
הָיָה תַּקִּיף בְּדַעְתּוֹ	avoir une opinion bien arrêtée
לְפִי־עֲנִיּוּת־דַּעְתִּי	selon ma modeste opinion
אֵינִי יוֹרֵד לְסוֹף דַּעְתּוֹ	je ne saisis pas bien son idée
עַל־דַּעַת־פ'	en accord avec qn
עַל־דַּעַת־עַצְמוֹ	de sa propre initiative
הֵם בְּדֵעָה אַחַת	ils sont du même avis
לְכָל־הַדֵּעוֹת	de l'avis général
תְּמִים־דֵּעוֹת	du même avis
בְּרֹב־דֵּעוֹת	à la majorité des voix
חִלּוּקֵי־דֵּעוֹת ז"ר	divergence *f* de vues
נֶחְלְקוּ הַדֵּעוֹת	les avis étaient partagés
דַּעַת־הַקָּהָל	l'opinion publique
דֵּעָה מְיֻשֶּׁבֶת או שְׁקוּלָה	opinion pondérée
הוֹגֵה־דֵּעוֹת ז	penseur
בַּעֲלֵי־הַמֵּאָה לָהֶם הַדֵּעָה	qui paie les violons donne le ton
‖ (כוונה) בְּדַעְתִּי לְ־	j'ai l'intention de
נָתַן דַּעְתּוֹ לְ־	faire attention à
ר' גם דַּעַת	
דְּעִיכָה (201, בלי ר') נ	lente extinction
‖ בהש (החלשות)	affaiblissement *m*
1. דָּעַךְ (325) פ"י (מעך)	écraser, piétiner
‖ נִדְעַךְ (397) פ"ע	être écrasé, être piétiné
2. דָּעַךְ (325) פ"ע (כבה)	s'éteindre lentement
‖ בהש (נחלש)	s'affaiblir, s'évanouir
‖ נִדְעַךְ (397) פ"ע	s'éteindre, s'affaiblir
‖ בהש (נחרב)	se dessécher, être anéanti
‖ דִּעֵךְ (434) פ"י	éteindre, étouffer (une flamme)
‖ בהש (החריב)	anéantir, faire mourir
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ־קוֹצִים	ils ont été étouffés comme un feu de paille
‖ הִדְעִיךְ (502) פ"י	éteindre, refroidir
דַּעַץ (—) או רַעַץ (—) ז	écriture pointue (ancienne écriture hébraïque)
דַּעַת (246, בלי ר' ← דֵּעָה) נ	connaissance *f*
בֶּן־דַּעַת או בַּר־דַּעַת	raisonnable
בִּבְלִי־דַעַת	inconsciemment
חָלְשָׁה דַּעְתּוֹ	être fâché, être vexé
נָחָה דַּעְתּוֹ	se calmer, être content
מֵנִיחַ אֶת־הַדַּעַת	satisfaisant
מִדַּעַת	délibérément
יָצָא מִדַּעְתּוֹ	perdre la raison
הֶעֱבִיר עַל־דַּעְתּוֹ	faire perdre la raison à
הִתְקָרְרָה דַּעְתּוֹ	se calmer
קַל־דַּעַת	frivole
דַּעְתּוֹ קְצָרָה	être impatient
שָׁפוּי בְּדַעְתּוֹ	sain d'esprit
לֹא שָׁפוּי בְּדַעְתּוֹ	irresponsable
מְעֹרָב בְּדַעַת עִם־הַבְּרִיּוֹת	sociable
גִּלּוּי־דַּעַת ז	déclaration *f*, manifeste *m*
גְּנֵבַת־דַּעַת נ	tromperie *f*, escroquerie *f*
חֲוַת־דַּעַת חִיּוּבִית	avis *m* favorable
חֲוַת־דַּעַת שְׁלִילִית	avis défavorable
שִׁקּוּל־דַּעַת ז	mûre réflexion
עָלָה עַל־דַּעְתּוֹ	avoir l'idée
אֵין לְהַעֲלוֹת זֹאת עַל־הַדַּעַת	c'est inconcevable

דִּמְיוֹן יוֹצֵר — imagination créatrice
דִּמְיוֹן־שָׁוְא — fiction *f*
דִּמְיוֹנֵי־דִמְיוֹנוֹת — fantasmagories *fpl*
דִּמְיוֹנִי, ־נִית ת — imaginaire, fantastique
דִּמְיוּת (—) נ — similitude *f*, ressemblance *f*
1. **דָּמִים** ← **דָּם**
2. **דָּמִים** (83, ר׳ בלבד) ז״ר — frais *mpl*, paiement *m*
דְּמֵי־טִרְחָה — commission *f*, honoraires *mpl*
דְּמֵי־כִּיס — argent *m* de poche
דְּמֵי־כְּנִיסָה — droit *m* d'entrée
דְּמֵי־מַפְתֵּחַ — pas *m* de porte
דְּמֵי־קְדִימָה — acompte *m*
דְּמֵי־שְׁתִיָּה — pourboire *m*
1. **דְּמִימָה** (201) נ (שתיקה) — silence *m*
‖ מוס — silence
2. **דְּמִימָה** (201) נ רפא — hémorragie *f*
דִּמְיֵן (459) פ״י — imaginer
דְּמִיעָה (201, בלי ר׳) נ — larmoiement *m*
דָּמִית (—) נ אנטום — choroïde *f*
1. **דָּמַם** (356, עת׳ ידם) פ״ע (שתק) — se taire
‖ (נעצר) — s'arrêter, s'immobiliser
‖ נָדַם (417) פ״ע — être réduit au silence
‖ דּוֹמֵם (454) פ״י (השקיט) — calmer, tranquilliser
‖ פ״ע (שתק) — se taire, être silencieux
‖ הֵדַם (529) או הִדְמִים (498) פ״י (השתיק) — faire taire
‖ פ״ע (נשתתק) — se taire, garder le silence
2. **דִּמֵּם** (433) פ״ע (שתת דם) — saigner
1. **דֹּמֶם** (—) ז (שתיקה) — silence *m*
2. **דֹּמֶם** (—) ז רפא — hémorragie *f*
דְּמָמָה (215, בלי ר׳) נ — silence *m*, calme *m*
בִּדְמָמָה — en silence, silencieusement
דִּמְמַת־מָוֶת — silence de mort
דִּמְמַת־קֹדֶשׁ — silence religieux
קוֹל דְּמָמָה דַקָּה — un léger murmure
דֹּמֶן (189, בלי ר׳) ז — fumier *m*
דִּמֵּן (433 נ) פ״י — fumer (une terre)
1. **דָּמַע** (332) פ״ע — larmoyer, verser des larmes
‖ נִדְמַע (402) פ״ע — se remplir de larmes
‖ דִּמַּע (439) פ״י — provoquer des larmes
‖ הִדַּמַּע או הִתְדַּמַּע (477) פ״ע — fondre en larmes
‖ הִדְמִיעַ (504) פ״י — faire pleurer
הִדְמִיעַ דְּמָעוֹת — verser des larmes
גַּז מַדְמִיעַ — gaz *m* lacrymogène
בהש (הרטיב) — mouiller
2. **דִּמַּע** (439) פ״י (ערבב חולין בתרומה) — mélanger
1. **דֶּמַע** (178) ז (דמעה) — larme *f*
2. **דֶּמַע** (178, בלי ר׳) ז (עסיס) — jus *m*
‖ דת (תרומה) — prélèvement (pour le prêtre) *m*
דִּמְעָה (242) נ — larme *f*
דִּמְעוֹת־אֹשֶׁר או ־גִּיל — pleurs *mpl* de joie
דִּמְעוֹת־תַּנִּין או ־שָׁוְא — larmes de crocodile
בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ — à chaudes larmes
דִּמְעָתוֹ מְצוּיָה — avoir la larme facile
סָחַט דְּמָעוֹת — émouvoir jusqu'aux larmes
דַּמֶּעֶת (—) נ רפא — larmoiement *m*
דַּמְקָה (—) נ — jeu *m* de dames
דַּמֶּשֶׂק ש״פ נ (עיר) — Damas *m*
אֲרִיג־דַּמֶּשֶׂק ז — damas *m*
פְּלָדַת־דַּמֶּשֶׂק נ — acier damasquiné
דַּמַּשְׂקָאִי, ־אית ת — damascène, de Damas
דַּן (53) ז — récipient *m*, jarre *f*
דָּן ← [דין]
דָּן ש״פ ז — Dan (fils de Jacob) *m*
‖ גאוגר — Dan (région en Israel) *m*
דְּנָא או **דְּנָה** (—) כ״ר ארמית — celui-ci, celle-ci
מִכְּתָבְךָ מֵהָעֶשְׂרִים דְּנָא — votre lettre du 20 courant
מִן־קַדְמַת־דְּנָא — depuis longtemps
דָּנָאִידוֹת ש״פ נ״ר מיתול — les Danaïdes *fpl*
דִּנֵּג (433) פ״י — enduire de cire, cirer, poisser
דִּנְדּוּן (51) ז — sonnerie *f*, tintement *m*
דִּנְדֵּן (457 נ) פ״ע — sonner, tinter
דַּנְדַּנָּה (ר׳ ־נות) צמח — cétérac *m*
דִּנּוּג (—) ז — cirage *m*
דְּנַן (—) כ״ר (ארמית) — celui-ci
בָּחוּר דְּנַן — le jeune homme en question
דֶּסְפּוֹטִי, ־טית ת — despotique
דִּסְקָה (ר׳ ־קות) נ — plaque *f*, lamelle *f*
צבא דִּסְקַת־זִהוּי — plaque d'identité
דִּסְקוּס (ר׳ ־סים) ז — disque *m*

|| הִדְפִּיק (499) פ״י — frapper, cogner
(גרם שידפוק) הִדְפִּיק אֶת־הַלֵּב — causer des battements de coeur
דֹּפֶק (166) ז — battement *m*, pulsation *f*
|| רפא (של־הלב) — pulsations *fpl* du coeur
דֹּפֶק (191) ז רפא — pouls *m*
מִשֵּׁשׁ אֶת־הַדֹּפֶק — tâter le pouls
דִּפְקוּק (51) ז — tapotement *m*
דֶּפֶקְטִיבִי, ־בִית ת — déficient
יֶלֶד דֶּפֶקְטִיבִי — enfant déficient
דִּפְקֵק (459) פ״ע — tapoter, frapper de petits coups
דַּפְתָּר (95) ז — carnet *m*
דִּפְתֵּר (457) פ״י — inscrire, noter, enregistrer
דִּפְתְּרָא (ר׳ ־אוֹת) ז — carnet *m*, registre *m*
דַּפְתְּרָן (97) ז — comptable *m*
דֵּצִיגְרַם (ר׳ ־מִים) ז — décigramme *m*
דֵּצִילִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז — décilitre *m*
דֵּצִימֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — décimètre *m*
דֶּצֶמְבֶּר (—) ז (חודש) — décembre *m*
1. דַּק, דַּקָּה ת — mince, fin, menu
אֲבַק דַּק — poussière fine
דַּק מִן־הַדַּק — extrêmement fin, ténu
אנטום הַמְּעִי הַדַּק — l'intestin *m* grêle
|| בהש (עדין) — fin, délicat, imperceptible
רֶמֶז דַּק — légère allusion
דַּק־הַרְגָּשָׁה — sensible
|| בְּהֵמָה דַּקָּה — menu bétail
°2. דַּק או דֹּק (—) ז רפא — ulcère *m* de la cornée
דֹּק (144, בלי ר׳) ז — couche *f* mince
|| בהש (השמים) — firmament *m*
דֹּק וָחֶלֶד — le ciel et la terre
דֶּקָגְרַם (ר׳ ־מִים) ז — décagramme *m*
דֶּקָדָה (ר׳ ־דוֹת) נ — décade *f*
דִּקְדּוּק (51) ז — précision *f*, exactitude *f*, minutie *f*
דִּקְדּוּקֵי־אוֹתִיּוֹת — prononciation correcte
דִּקְדּוּקֵי־נִימוּסִים — politesse raffinée
דִּקְדּוּקֵי־עֲנִיּוּת — pédanterie *f*, minuties *fpl*
דִּקְדּוּקֵי־סוֹפְרִים — casuistique *f*, scolastique *f*
|| (תורת־הלשון) — grammaire *f*
דִּקְדּוּק מַשְׁוֶה — grammaire comparée
דִּקְדּוּקִי, ־קִית ת — grammatical
דַּקְדַּק, דַּקְדַּקָּה ת — très mince
דִּקְדֵּק (457) פ״ע — être strict, agir avec précision
דִּקְדֵּק בְּמִצְווֹת — observer strictement les préceptes
(הקפיד) דִּקְדֵּק עִם־ — se montrer sévère avec
דִּקְדֵּק כְּחוּט הַשַּׂעֲרָה — être pointilleux
|| פ״י (פורר) — effriter, émietter
|| הִדַּקְדֵּק (497) פ״ע — être réduit en miettes
דַּקְדְּקָן (ר׳ ־נִים) ז (דייקן) — pédant *m*
|| (עוסק בדקדוק) — grammairien *m*
דַּקְדְּקָנוּת (—) נ — pédantisme *m*, pédanterie *f*
דַּקְדְּקָנִי, ־נִית ת — pédant, minutieux, strict
דַּקָּה (208) נ — minute *f*
דִּקּוּק (—) ז — raffinement *m*
דָּקוֹר (14) ז טכנ — vrille *f*, foret *f*
דִּקּוּר (—) ז — perforation *f*
דֶּקוֹרָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — décorateur *m*
דֶּקוֹרָטִיבִי, ־בִית ת — décoratif
דַּקּוּת (—) נ — minceur *f*, finesse *f*, délicatesse *f*
דַּקִּיק, דַּקִּיקָה ת — très fin, minuscule
דַּקִּיקוּת (—) נ — extrême minceur *f*, ténuité *f*
דְּקִירָה (201) נ — piqûre *f*, coup *m* de couteau
דְּקִירָה בַּגַּב — coup *m* de poignard dans le dos
דְּקִירוֹת־מַחַט — coups *mpl* d'épingles
בהש דְּקִירוֹת בֶּחָזֶה — points *mpl* de côté
דֶּקֶל (166) ז צמח — palmier *m*
דֶּקֶל־שֶׁמֶן — palmiste *m*
דִּקְלוּם (51) ז — déclamation *f*, récitation *f*
דֶּקָלִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז — décalitre *m*
דְּקָלִיִּים (—) ז״ר צמח — palmiers *mpl*
דִּקְלֵם (459) פ״י — déclamer, réciter
דֶּקָמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — décamètre *m*
דֵּקָן (ר׳ ־נִים) ז — doyen (de faculté) *m*
דָּקַק (360) פ״י — broyer, concasser, pulvériser
|| פ״ע — être pulvérisé
|| נָדַק (423) פ״ע — devenir mince, être affiné
דִּקֵּק (433) פ״י — amincir, affiner
|| הִדַּקֵּק (483) פ״ע — s'affiner, devenir plus délicat

הַדַּעַת נוֹתֶנֶת — il tombe sous le sens
אִבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת — se suicider
מִתְקַבֵּל עַל־הַדַּעַת — plausible, vraisemblable
° עֵץ־הַדַּעַת טוֹב וָרָע — l'arbre de la connaissance du bien et du mal
|| ← יָדַע
דַּעְתָּן (ר׳ ־נִים) ז (ידען) — savant *m*, érudit *m*
|| (עומד על־דעתו) — obstiné, entêté
דַּעְתָּנוּת (—) נ (למדנות) — science *f*, érudition *f*
|| (תקיפות בדעה) — obstination *f*, entêtement *m*
דַּעְתָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ (בעלת־ידיעות) — savante *f*
|| (עומדת על־דעתה) — femme entêtée
דַּף (53) ז (קרש) — planche *f*
|| (בספר) — feuille *f*
דַּף־מָגֵן — page *f* de garde
מֵעֵבֶר לַדַּף — au verso
בהש פָּתַח דַּף חָדָשׁ — tourner la page
דִּפְדּוּף (51) ז — action *f* de feuilleter
דִּפְדֵּף (457) פ״י — feuilleter, tourner les pages
דַּפְדֶּפֶת (252) נ — bloc-notes *m*, carnet *m*
|| (אלבום) — album *m*
דַּפָּה (208) נ — planche *f*, étagère *f*
דִּפּוּן (—) ז — étaiement *m*
דְּפוּס (41) ז (תבנית) — forme *f*, moule *m*
|| (צורה קבועה) — forme *f*, type *m*, catégorie *f*
דְּפוּסֵי־חַיִּים — modes *mpl* de vie
דְּפוּסֵי־לָשׁוֹן — manières *fpl* de s'exprimer
|| (הדפסה) — imprimerie *f*
אוֹתִיּוֹת־דְּפוּס נ״ר — caractères *mpl* d'imprimerie
בֵּית־דְּפוּס ז — imprimerie
דִּבְרֵי־דְּפוּס ז״ר — imprimés *fpl*
שְׁגִיאַת־דְּפוּס נ — faute *f* d'impression
דְּפוּס־אֶבֶן — lithographie *f*
דְּפוּס־אוֹר — phototypie *f*
דְּפוּס־בֶּלֶט — typographie *f*
דְּפוּס־שֶׁקַע — photogravure *f*
דָּפוּס, דְּפוּסָה ת — imprimé
דָּפוּף, דְּפוּפָה ת טכנ — laminé, feuilleté
דִּפּוּף (51) ז — pagination *f*
דְּפוּפָה (201) נ — étagère *f*, rayonnage *m*
דָּפוּק, דְּפוּקָה ת — brimé, dupé

דֹּפִי (199, בלי ר׳) ז — blâme *m*, reproche *m*
אֵין בּוֹ דֹּפִי — il est irréprochable
הֵטִיל או נָתַן דֹּפִי בְּ־ — accuser, soupçonner
מָצָא דֹּפִי בְּ־ — trouver à redire contre
עָבָר ז לְלֹא־דֹּפִי — passé *m* irréprochable
דְּפִיסָה (201, בלי ר׳) נ — impression *f*, moulage *m*
דְּפִיקָה (201) נ — coup *m*, heurt *m*, choc *m*
דְּפִיקָה עַל־הַדֶּלֶת — coups frappés à la porte
דְּפִיקוֹת־לֵב — battements *mpl* de coeur
דַּפִּית (17) נ — planchette *f*
דִּפְלֵם (459) פ״י — diplômer
דֶּפְלַצְיָה (—) נ בנק — déflation *f*
דֹּפֶן (189) ז — mur *m*, paroi *f*
יוֹצֵא־דֹפֶן — foetus (extrait par césarienne) *m*
|| בהש יוֹצֵא־דֹפֶן — exceptionnel, anormal
תָּלָה בְּדֹפֶן — laisser en suspens
דָּפַן (302 נ) פ״י — serrer contre le mur, coincer
|| בהש (לחץ אל־הקיר) — mettre au pied du mur
|| דִּפֵּן (433 נ) פ״י — étayer, cloisonner
בהש (לחץ אל־הקיר) — coincer, acculer
דַּפְנָה (ר׳ ־נִים) נ צמח — laurier *m*
עֲטוּר־דַּפְנָה — lauréat, couronné de lauriers
זֵר־דַּפְנָה ז — couronne *f* de lauriers
נָח עַל־זֵרֵי־דַפְנָה — se reposer sur ses lauriers
דַּפְנִית (17) נ — cloison *f* mince
1. [דפס] דִּפֵּס (433) פ״י — mouler
2. [דפס] נִדְפַּס (389) פ״ע — être imprimé
|| הִדְפִּיס (499) פ״י — imprimer
דֶּפֶס (166) ז — cliché *m*
דַּפָּס (90) ז — imprimeur *m*
דִּפֵּף (433) פ״י — numéroter les feuilles, paginer
דְּפָפָה (215) נ — rayonnage *m*
דָּפַק (302) פ״י — heurter, frapper, cogner
דָּפַק בַּדֶּלֶת — frapper à la porte
|| עממי (הפיל בפח) — jouer un mauvais tour à
|| (זרז) — presser, hâter
|| פ״ע הַלֵּב דוֹפֵק — le coeur bat
עממי הַכֹּל דוֹפֵק — tout marche comme il faut
|| נִדְפַּק (389) פ״ע — être frappé, être heurté
עממי (הופל בפח) — être attrapé
|| הִתְדַּפֵּק (467) פ״ע — frapper longuement

מִדָּרוֹם לְ־	au sud de
דְּרוֹמִי, ־מִית ת	méridional, du sud
הַקֹּטֶב הַדְּרוֹמִי	le pôle sud
רוּחַ דְּרוֹמִית	vent *m* du sud
דְּרוֹמִית לְ־	au sud de
1. דְּרוֹר (—) ז (חרות)	liberté *f*
קָרָא דְּרוֹר לְ־	libérer, affranchir
צִפּוֹר־דְּרוֹר נ	oiseau *m* en liberté
מָר־דְּרוֹר ז צמח	myrrhe *f* sauvage
2. דְּרוֹר (21) ז עוף	passereau *m*
דְּרוֹר־בַּיִת	moineau *m*
דְּרוּשׁ (41) ז (מדרש)	interprétation figurée
עַל־דֶּרֶךְ־הַדְּרוּשׁ	au sens figuré
‖ (נאום)	sermon *m*, allocution *f*, homélie *f*
דָּרוּשׁ, דְּרוּשָׁה ת	nécessaire, recherché
בַּמִּדָּה הַדְּרוּשָׁה	selon les besoins
דָּרוּשׁ פָּקִיד	on demande un employé
דְּרוּשָׁה סַבְלָנוּת	il faut de la patience
דָּרְיָוֶשׁ ש״פ ז (מלך־פרס)	Darius *m*
דְּרִיכָה (201) נ (רמיסה)	piétinement *m*
דְּרִיכַת־עֲנָבִים	pressurage *m* de raisins
‖ (הליכה)	marche *f*
בהש דְּרִיכָה בַּמָּקוֹם	piétinement sur place
‖ דְּרִיכַת־קֶשֶׁת	action *f* de bander un arc
דְּרִיכַת־אֶקְדָּח	action *f* d'armer un revolver
דְּרִיכוּת (—) נ	tension *f*
דְּרִיסָה (201) נ	piétinement *m*
דְּרִיסַת־אָדָם (ע״י מכונית)	action *f* d'écraser qn
(ע״י חיית־טרף)	déchiquetage *m*
‖ דְּרִיסַת־רֶגֶל	droit *m* de passage, accès *m*
אֵין לוֹ דְּרִיסַת־רֶגֶל בְּבֵיתִי	il ne mettra pas les pieds chez moi
דְּרִישָׁה (201) נ (חקירה)	enquête *f*, investigation *f*
‖ (תביעה)	exigence *f*, demande *f*
לְפִי־דְּרִישָׁה	à la demande
‖ דְּרִישַׁת־שָׁלוֹם	salut *m*, compliments *mpl*
‖ (דרשה)	prédication *f*
דָּרַךְ (304) פ״י (רמס)	piétiner, fouler aux pieds
דָּרַךְ עֲנָבִים	pressurer des raisins
‖ (מתח) דָּרַךְ קֶשֶׁת	bander un arc
דָּרַךְ רוֹבֶה	armer un fusil
פ״ע (הלך)	marcher
לֹא דָּרְכָה רַגְלִי בְּמָקוֹם זֶה	je n'ai jamais mis les pieds ici
דָּרַךְ בַּמָּקוֹם	marquer le pas
עממי דָּרַךְ עַל־יַבָּלוֹת־פ׳	marcher sur les pieds de qn
בהש דָּרַךְ כּוֹכָב	une étoile a jailli
דִּרְכוּ עֹז	marchez d'un pas ferme
‖ נִדְרַךְ (388) פ״ע (נרמס)	être piétiné
‖ (נמתח)	être tendu
‖ הִדְרִיךְ (498) פ״י (הוליך)	conduire, guider
(לימד)	diriger, instruire
הִדְרִיךְ הַתַּלְמִידִים בַּעֲבוֹדָתָם	diriger le travail des élèves
‖ הִדְרִיכוּהוּ מְנוּחָה	ils l'ont importuné
הֻדְרְכָה מְנוּחָתוֹ	on l'a dérangé
דֶּרֶךְ (168) נ (נתיב)	chemin *m*, route *f*, voie *f*
דֶּרֶךְ לֹא־דֶרֶךְ	itinéraire *m* pénible
דֶּרֶךְ־הַמֶּלֶךְ	la grand-route
בהש עָלָה עַל־דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ	être en bonne voie
עוֹבֵר־דֶּרֶךְ ז	passant *m*
פְּרִיצַת־דֶּרֶךְ נ	percée *f*
פָּרָשַׁת־דְּרָכִים נ או ° אֵם־הַדֶּרֶךְ נ	carrefour *m*
‖ (נסיעה) יָצָא לַדֶּרֶךְ	partir en voyage
דֶּרֶךְ צְלֵחָה!	bon voyage!
הוֹצָאוֹת־הַדֶּרֶךְ נ״ר	frais *mpl* de voyage
בהש הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ	décéder, mourir
‖ (נוהג)	habitude *f*, conduite *f*
דַּרְכּוֹ לְ־	il a l'habitude de
כְּדַרְכּוֹ (באופן טבעי)	normalement
כְּדַרְכּוֹ (כמנהגו)	selon son habitude
כְּדַרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ	selon sa bonne habitude
הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־פ׳	suivre l'exemple de qn
דַּרְכֵי־נֹעַם	amabilité *f*, douceur *f*
מִפְּנֵי־דַּרְכֵי־שָׁלוֹם	par esprit de conciliation
תְּמִים־דֶּרֶךְ	intègre
לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ	vous faites fausse route
דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (נימוסים)	politesse *f*, savoir-vivre *m*
דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (מקצוע)	métier *m*
‖ (אופן)	manière *f*, façon *f*, moyen *m*
בְּדֶרֶךְ־כְּלָל	en général, d'habitude

‖ הֵדַק (529) פ״י — broyer, réduire en poudre
דָּקַר (304) פ״י — percer, transpercer, poignarder
‖ נִדְקַר (388) פ״ע — être transpercé *ou* piqué
‖ דִּקֵּר (433) פ״י — transpercer, poignarder
‖ הִדְקִיר (498) פ״י — piquer, percer
דֶּקֶר (166) ז (כלי־חפירה) — pioche *f*, houe *f*
‖ (מוט מחודד) — pic *m*
‖ (דקירה) — coup *m* de poignard
דֶּקֶר (90) ז דג — perche *f* de mer, bar *m*, loup *m*
דְּקָרוּר (51) ז — piqûre *f*
דְּקָרְנִי, ־נִית ת — perçant, piquant
דִּקְרֵר (459) פ״י — piquer
דַּר (ר׳ דָּרִים) ז (אם־הפנינה) — nacre *f*
דָּר ← [דור]
דָּרָא (ר׳ דָּרֵי) ז ארמית — génération *f*
חַד בְּדָרָא — unique en son époque, exceptionnel
עַד עֲשָׂרָה דָּרֵי — à jamais
דֵּרָאוֹן (37) ז — opprobre *m*, ignominie *f*
דִּרְאוֹן־עוֹלָם — opprobre éternel
דִּרְבּוּן (—) ז — stimulation *f*
דָּרְבָּן (95) ז זואול — porc-épic *m*
דָּרְבָן (ר׳ ־בָנוֹת או ־בוֹנוֹת) ז — aiguillon *m*
בהש דְּבָרִים כַּדָּרְבוֹנוֹת — langage mordant
‖ (של עוף) — ergot *m*
דִּרְבֵּן (457 נ) פ״י (סוס) — éperonner
‖ בהש (זרז) — stimuler, talonner
‖ הִתְדַּרְבֵּן (491 נ) פ״ע — s'empresser
דָּרְבָנִית (17) נ צמח — dauphinelle *f*
דֵּרֵג (436) פ״י חקל — disposer en terrasse
‖ בהש — graduer
דֵּרֵג עוֹבְדִים — échelonner des travailleurs
‖ הִתְדָּרֵג (474) פ״ע — être gradué, être échelonné
‖ הִדְרִיג (498) פ״י — graduer, échelonner
דֶּרֶג (168) ז — grade *m*, degré *m*, échelon *m*
בְּדֶרֶג גָּבוֹהַּ — à l'échelon supérieur
דַּרְגָּה (239) נ (מדרגה) — marche *f*
‖ (שלב) — degré *m*, niveau *m*
‖ צבא — grade *m*
עֲלִיָּה נ בְּדַרְגָּה — montée *f* en grade

‖ (בפקידות) — échelon *m*
בהש נְחוּת־דַּרְגָּה — de rang inférieur
‖ דקדוק דַּרְגּוֹת־הַשְׁוָאָה נ״ר — degrés *mpl* de comparaison
דַּרְגְּנוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז — escalier roulant
דַּרְגָּשׁ (95) ז — canapé *m*, divan *m*, escabeau *m*
‖ (כסא נמוך) — tabouret *m*
דַּרְדּוּר (51) ז — tonneau *m*, barrique *f*
דִּרְדּוּר (51) ז — dégringolade *f*
דַּרְדָּס (95) ז — pantoufle *f*, chausson *m*
דַּרְדָּק (95) ז — petit enfant, gosse *m*
מְלַמֵּד־דַּרְדְּקֵי ארמית — instituteur *m*
דִּרְדֵּק (457) פ״י — rendre enfantin, simplifier à l'excès
דַּרְדְּקָאוּת או דַּרְדָּקוּת (46) נ — infantilisme *m*
דַּרְדְּקָאִי, ־אִית ת — enfantin
דַּרְדְּקוֹן (ר׳ ־דְקוֹנִים) ז — école maternelle
דַּרְדְּקִי, ־קִית ת — enfantin, infantile
דַּרְדַּר (—) ז צמח — centaurée *f*
דִּרְדֵּר (457) פ״י — rouler, faire dégringoler
‖ הִדַּרְדֵּר (497) פ״ע — dégringoler, glisser
בהש הַמַּצָּב מִדַּרְדֵּר — la situation se détériore
דָּרוּג, דְּרוּגָה ת (מדרון) — disposé en terrasses
‖ (מדורג) — gradué, progressif
דֵּרוּג (49) ז חקל — disposition *f* en terrasses
‖ (סידור לפי־דרגות) — classement *m*
דֵּרוּג־שְׂכַר־הָעוֹבְדִים — échelonnement *m* des salaires
דְּרוּזִי, ־זִית (ר׳ ־זִים, ־זִיּוֹת) ת — druse
דָּרוּךְ, דְּרוּכָה ת — tendu, bandé
קֶשֶׁת דְּרוּכָה — arc bandé
רוֹבֶה דָּרוּךְ — fusil armé
בהש הָיוּ דְּרוּכִים — ils étaient tendus à l'extrême
‖ (כבוש) — piétiné, frayé
דָּרוֹךְ (ר׳ דְּרוֹכוֹת) ז צבא — gâchette *f*
דָּרוֹם (30, בלי ר׳) ז — sud *m*
דְּרוֹם־מִזְרָח — sud-est *m*
דְּרוֹם־מַעֲרָב — sud-ouest *m*
דְּרוֹם־אַפְרִיקָה נ — l'Afrique *f* du Sud
דְּרוֹם־אַפְרִיקָנִי ת — sud-africain

au sud de	מִדָּרוֹם לְ־
méridional, du sud	דְּרוֹמִי, ־מִית ת
le pôle sud	הַקֹּטֶב הַדְּרוֹמִי
vent *m* du sud	רוּחַ דְּרוֹמִית
au sud de	דְּרוֹמִית לְ־
liberté *f*	1. דְּרוֹר (—) ז (חרות)
libérer, affranchir	קָרָא דְּרוֹר לְ־
oiseau *m* en liberté	צִפּוֹר־דְּרוֹר נ
myrrhe *f* sauvage	מָר־דְּרוֹר ז צמח
passereau *m*	2. דְּרוֹר (21) ז עוף
moineau *m*	דְּרוֹר־בַּיִת
interprétation figurée	דְּרוּשׁ (41) ז (מדרש)
au sens figuré	עַל־דֶּרֶךְ־הַדְּרוּשׁ
sermon *m*, allocution *f*, homélie *f*	‖ (נאום)
nécessaire, recherché	דָּרוּשׁ, דְּרוּשָׁה ת
selon les besoins	בַּמִּדָּה הַדְּרוּשָׁה
on demande un employé	דָּרוּשׁ פָּקִיד
il faut de la patience	דְּרוּשָׁה סַבְלָנוּת
Darius *m*	דָּרְיָוֶשׁ ש״פ ז (מלך־פרס)
piétinement *m*	דְּרִיכָה (201) נ (רמיסה)
pressurage *m* de raisins	דְּרִיכַת־עֲנָבִים
marche *f*	‖ (הליכה)
piétinement sur place	בהש דְּרִיכָה בְּמָקוֹם
action *f* de bander un arc	‖ דְּרִיכַת־קֶשֶׁת
action *f* d'armer un revolver	דְּרִיכַת־אֶקְדָּח
tension *f*	דְּרִיכוּת (—) נ
piétinement *m*	דְּרִיסָה (201) נ
action *f* d'écraser qn	דְּרִיסַת־אָדָם (ע״י מכונית)
déchiquetage *m*	(ע״י חיית־טרף)
droit *m* de passage, accès *m*	‖ דְּרִיסַת־רֶגֶל
il ne mettra pas les pieds chez moi	אֵין לוֹ דְּרִיסַת־רֶגֶל בְּבֵיתִי
enquête *f*, investigation *f*	דְּרִישָׁה (201) נ (חקירה)
exigence *f*, demande *f*	‖ (תביעה)
à la demande	לְפִי־דְּרִישָׁה
salut *m*, compliments *mpl*	‖ דְּרִישַׁת־שָׁלוֹם
prédication *f*	‖ (דרשה)
piétiner, fouler aux pieds	דָּרַךְ (304) פ״י (רמס)
pressurer des raisins	דָּרַךְ עֲנָבִים
bander un arc	‖ (מתח) דָּרַךְ קֶשֶׁת
armer un fusil	דָּרַךְ רוֹבֶה

marcher	פ״ע (הלך)
je n'ai jamais mis les pieds ici	לֹא דָרְכָה רַגְלִי בְּמָקוֹם זֶה
marquer le pas	דָּרַךְ בְּמָקוֹם
marcher sur les pieds de qn	עממי דָּרַךְ עַל־יַבָּלוֹת־פ׳
une étoile a jailli	בהש דָּרַךְ כּוֹכָב
marchez d'un pas ferme	דִּרְכוּ עֹז
être piétiné	‖ נִדְרַךְ (388) פ״ע (נרמס)
être tendu	‖ (נמתח)
conduire, guider	‖ הִדְרִיךְ (498) פ״י (הוליך)
diriger, instruire	(לימד)
diriger le travail des élèves	הִדְרִיךְ הַתַּלְמִידִים בַּעֲבוֹדָתָם
ils l'ont importuné	‖ הִדְרִיכוּהוּ מְנוּחָה
on l'a dérangé	הֻדְרְכָה מְנוּחָתוֹ
chemin *m*, route *f*, voie *f*	דֶּרֶךְ (168) נ (נתיב)
itinéraire *m* pénible	דֶּרֶךְ לֹא־דֶרֶךְ
la grand-route	דֶּרֶךְ־הַמֶּלֶךְ
être en bonne voie	בהש עָלָה עַל־דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ
passant *m*	עוֹבֵר־דֶּרֶךְ ז
percée *f*	פְּרִיצַת־דֶּרֶךְ נ
carrefour *m*	פָּרָשַׁת־דְּרָכִים נ או ° אֵם־הַדֶּרֶךְ נ
partir en voyage	‖ (נסיעה) יָצָא לַדֶּרֶךְ
bon voyage!	דֶּרֶךְ צְלֵחָה!
frais *mpl* de voyage	הוֹצָאוֹת־הַדֶּרֶךְ נ״ר
décéder, mourir	בהש הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ
habitude *f*, conduite *f*	‖ (נוהג)
il a l'habitude de	דַּרְכּוֹ לְ־
normalement	כְּדַרְכּוֹ (באופן טבעי)
selon son habitude	כְּדַרְכּוֹ (כמנהגו)
selon sa bonne habitude	כְּדַרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ
suivre l'exemple de qn	הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־פ׳
amabilité *f*, douceur *f*	דַּרְכֵי־נֹעַם
par esprit de conciliation	מִפְּנֵי־דַּרְכֵי־שָׁלוֹם
intègre	תְּמִים־דֶּרֶךְ
vous faites fausse route	לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ
politesse *f*, savoir-vivre *m*	דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (נימוסים)
métier *m*	דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (מקצוע)
manière *f*, façon *f*, moyen *m*	‖ (אופן)
en général, d'habitude	בְּדֶרֶךְ־כְּלָל

‖ הֵדֵק (529) פ"י	broyer, réduire en poudre
דָּקַר (304) פ"י	percer, transpercer, poignarder
‖ נִדְקַר (388) פ"ע	être transpercé *ou* piqué
‖ דִּקֵּר (433) פ"י	transpercer, poignarder
‖ הִדְקִיר (498) פ"י	piquer, percer
דֶּקֶר (166) ז (כלי־חפירה)	pioche *f*, houe *f*
‖ (מוט מחודד)	pic *m*
‖ (דקירה)	coup *m* de poignard
דָּקָר (90) ז דג	perche *f* de mer, bar *m*, loup *m*
דְּקִרוּר (51) ז	piqûre *f*
דְּקְרָנִי, ־נִית ת	perçant, piquant
דִּקְרֵר (459) פ"י	piquer
דַּר (ר' דָּרִים) ז (אם־הפנינה)	nacre *f*
דָּר ← [דור]	
דָּרָא (ר' דָּרֵי) ז ארמית	génération *f*
חַד בְּדָרָא	unique en son époque, exceptionnel
עַד עַשְׂרָה דָּרֵי	à jamais
דֵּרָאוֹן (37) ז	opprobre *m*, ignominie *f*
דִּרְאוֹן־עוֹלָם	opprobre éternel
דִּרְבּוּן (—) ז	stimulation *f*
דָּרְבָּן (95) ז זואול	porc-épic *m*
דָּרְבָן (ר' ־בָנוֹת או ־בוֹנוֹת) ז	aiguillon *m*
בהש דְּבָרִים כְּדָרְבוֹנוֹת	langage mordant
‖ (של עוף)	ergot *m*
דִּרְבֵּן (457 נ) פ"י (סוס)	éperonner
‖ בהש (זרז)	stimuler, talonner
‖ הִתְדַּרְבֵּן (491 נ) פ"ע	s'empresser
דָּרְבָנִית (17) נ צמח	dauphinelle *f*
דֵּרֵג (436) פ"י חקל	disposer en terrasse
‖ בהש	graduer
דֵּרֵג עוֹבְדִים	échelonner des travailleurs
‖ הִתְדָּרֵג (474) פ"ע	être gradué, être échelonné
‖ הִדְרִיג (498) פ"י	graduer, échelonner
דֶּרֶג (168) ז	grade *m*, degré *m*, échelon *m*
בְּדֶרֶג גָּבוֹהַּ	à l'échelon supérieur
דַּרְגָּה (239) נ (מדרגה)	marche *f*
‖ (שלב)	degré *m*, niveau *m*
‖ צבא	grade *m*
עֲלִיָּה נ בְּדַרְגָּה	montée *f* en grade

‖ (בפקידות)	échelon *m*
בהש נְחוּת־דַּרְגָּה	de rang inférieur
‖ דקדוק דַּרְגוֹת־הַשְׁוָאָה נ"ר	degrés *mpl* de comparaison
דַּרְגְּנוֹעַ (ר' ־עִים) ז	escalier roulant
דַּרְגָּשׁ (95) ז	canapé *m*, divan *m*, escabeau *m*
‖ (כסא נמוך)	tabouret *m*
דַּרְדּוּר (51) ז	tonneau *m*, barrique *f*
דִּרְדּוּר (51) ז	dégringolade *f*
דַּרְדָּס (95) ז	pantoufle *f*, chausson *m*
דַּרְדָּק (95) ז	petit enfant, gosse *m*
מְלַמֵּד־דַּרְדְּקֵי ארמית	instituteur *m*
דִּרְדֵּק (457) פ"י	rendre enfantin, simplifier à l'excès
דַּרְדְּקָאוּת או דַּרְדָּקוּת (46) נ	infantilisme *m*
דַּרְדְּקָאִי, ־אִית ת	enfantin
דַּרְדְּקוֹן (ר' ־דְקוֹנִים) ז	école maternelle
דַּרְדְּקִי, ־קִית ת	enfantin, infantile
דַּרְדַּר (—) ז צמח	centaurée *f*
דִּרְדֵּר (457) פ"י	rouler, faire dégringoler
‖ הִדַּרְדֵּר (497) פ"ע	dégringoler, glisser
בהש הַמַּצָּב מִדַּרְדֵּר	la situation se détériore
דָּרוּג, דְּרוּגָה ת (מדרון)	disposé en terrasses
‖ (מדורג)	gradué, progressif
דֵּרוּג (49) ז חקל	disposition *f* en terrasses
‖ (סידור לפי־דרגות)	classement *m*
דֵּרוּג־שְׂכַר־הָעוֹבְדִים	échelonnement *m* des salaires
דְּרוּזִי, ־זִית (ר' ־זִים, ־זִיּוֹת) ת	druse
דָּרוּךְ, דְּרוּכָה ת	tendu, bandé
קֶשֶׁת דְּרוּכָה	arc bandé
רוֹבֶה דָּרוּךְ	fusil armé
בהש הָיוּ דְרוּכִים	ils étaient tendus à l'extrême
‖ (כבוש)	piétiné, frayé
דָּרוֹךְ (ר' דָרוֹכוֹת) ז צבא	gâchette *f*
דָּרוֹם (30, בלי ר') ז	sud *m*
דְּרוֹם־מִזְרָח	sud-est *m*
דְּרוֹם־מַעֲרָב	sud-ouest *m*
דְּרוֹם־אַפְרִיקָה נ	l'Afrique *f* du Sud
דְּרוֹם־אַפְרִיקָנִי ת	sud-africain

‖ (מרצה)	orateur *m*, prédicateur *m*
דַּרְשָׁנוּת (—) נ	prédication *f*, homilétique *f*
דַּרְשָׁנִי, ־נִית ת	édifiant, homilétique
דַּשׁ (53) ז	revers (du col) *m*
דָּשׁ ← [דוש]	
ד"ש ז (= דרישת־שלום)	salutation *f*
ד"ש לְאָבִיךָ!	le bonjour à ton père
דֶּשֶׁא (175) ז	herbe *f*, gazon *m*
דָּשָׁא (335) פ"ע	se couvrir d'herbe
‖ הִדְשִׁיא (507) פ"י	faire pousser l'herbe
‖ פ"ע	se couvrir d'herbe
דִּשְׁאָה (242) נ	herbage *m*, pâturage *m*
דִּשְׁדּוּשׁ (—) ז (דריסה)	pataugeage *m*
‖ כהש (פטפוט)	bavardage *m*, verbiage *m*
דִּשְׁדֵּשׁ (457) פ"ע	patauger, piétiner
דָּשׁוּא, דְּשׁוּאָה ת	couvert d'herbe, herbu
דִּשּׁוּן (—) ז	enlèvement *m* des cendres
‖ חקל (זיבול)	fertilisation *f* par engrais
דָּשׁוֹשׁ (ר' דְּשׁוֹשׁוֹת) ז	fabriquant *m* de gruau
דְּשִׁישָׁה (201) נ	piétinement *m*
דֶּשֶׁן (166) ז (אפר)	cendre grasse
בֵּית־הַדֶּשֶׁן ז	dépôt *m* des cendres
‖ (מאכלים שמנים)	graisse *f*, nourriture grasse
שֻׁלְחָנוֹ מָלֵא דֶּשֶׁן	sa table est pleine de mets succulents
‖ חקל (זבל כימי)	engrais *mpl*
דֶּשֶׁן זַרְחָתִי	engrais phosphatés
דֶּשֶׁן חַנְקָנִי	engrais azotés
דָּשֵׁן, דְּשֵׁנָה ת	gras, fertile, abondant
אֲדָמָה דְּשֵׁנָה	terre *f* fertile
אֲרוּחָה דְּשֵׁנָה	repas plantureux
דָּשֵׁן (311 נ) פ"ע	être gras, engraisser
‖ דִּשֵּׁן (433 נ) פ"י (הסיר האפר)	enlever la cendre
דִּשֵּׁן אֶת־מִקְטַרְתּוֹ	curer sa pipe
‖ (השמין)	engraisser, rendre gras
‖ (עיטר בשומן)	larder, piquer, barder
כהש (גרם נחת)	combler de satisfaction
מְדֻשַּׁן־עֹנֶג	plongé dans la délectation
‖ חקל (זיבל)	fumer (une terre)
‖ הִדַּשֵּׁן (483) פ"ע	resplendir de graisse
‖ הִדְשִׁין (498) פ"י	fertiliser, engraisser
‖ פ"ע	devenir fertile
דֹּשֶׁן (דָּשְׁנִי וכו', בלי ר') ז	fertilité *f*, abondance *f*
דַּשְׁנוּת (—) נ	graisse *f*, embonpoint *m*
דִּשֵּׁשׁ (356) פ"י (כתש)	écraser, broyer
‖ (דרך)	patauger
דָּת (84) נ (אמונה)	religion *f*
דַּת־משֶׁה	la religion mosaïque
מִשְׂרַד־הַדָּתוֹת	ministère *m* des cultes
הֵמִיר דָּתוֹ	changer de religion, se convertir
‖ (חוק)	règle *f*, loi *f*
אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית	il encourt la peine de mort
כַּדָּת וְכַדִּין	selon les règles
שְׁתִיָּה כַּדָּת	beuverie *f* comme il faut
דָּתִי, ־תִית ת	religieux
דָּתִיּוּת (—) נ	religiosité *f*, piété *f*

בְּדֶרֶךְ־נֵס miraculeusement
|| דקדוק mode *m*
דֶּרֶךְ־הָאִוּוּי optatif *m*
דֶּרֶךְ־הַחִוּוּי indicatif *m*
דֶּרֶךְ־הַצִּוּוּי impératif *m*
|| דֶּרֶךְ־ מ״י par, à travers
הִסְתַּכֵּל דֶּרֶךְ־הַחַלּוֹן regarder par la fenêtre
נָסַע דֶּרֶךְ־הַיָּם voyager par mer
לִטְבֶרְיָה דֶּרֶךְ־נָצְרַת vers Tibériade via Nazareth
דֶּרֶךְ־אַגַּב en passant, à propos
דֶּרֶךְ־מָשָׁל à titre d'exemple
עַל־דֶּרֶךְ־ selon, en manière de
1. דַּרְכּוֹן (ר׳ ־נִים) ז passeport *m*
דַּרְכּוֹן־שֵׁרוּת passeport de service
2. דַּרְכּוֹן ← דַּרְכְּמוֹן
דַּרְכִּיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ poste *m* de douane
דַּרְכְּמוֹן או דַּרְכּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז drachme (monnaie) *f*
[דרם] הִדְרִים (498) פ״ע se diriger vers le sud
דְּרָמָה (ר׳ ־מוֹת) נ drame *m*
דֶּרְמָטוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז רפא dermatologue *m*
דֶּרְמָטוֹלוֹגְיָה (—) נ רפא dermatologie *f*
דְּרָמָטוּרְגְּיָה (ר׳ ־יּוֹת) נ dramaturgie *f*
דְּרָמָתִי, ־תִית ת dramatique
דְּרָמָתִיּוּת (—) נ caractère *m* dramatique
דֶּרֶן (167) ז חרק larve *f*, mite *f*
דֹּרֶן (191) ז cadeau *m*, présent *m*
דַּרְנוֹעַ (9) ז caravane (appartement automobile) *f*
דָּרַס (304) פ״י (רמס) écraser
|| (טרף) déchirer (une proie)
עוֹף דּוֹרֵס oiseau *m* de proie
|| (לחץ) serrer, presser
|| נִדְרַס (388) פ״ע (נרמס) être écrasé
|| (נטרף) être déchiré (par un animal de proie)
דְּרָסָה (212) נ égorgement *m*
דְּרַסְטִי, ־טִית ת énergique
דְּרָקוֹן (ר׳ ־נִים) ז dragon *m*
דְּרָקוֹנִי, ־נִית ת draconien

[דרר] הִדְרִיר (498) פ״י libérer, affranchir
דְּרָרָה (—) נ affaire *f*, contestation *f*
דְּרָרָה דְמָמוֹנָא intérêts financiers, affaire d'argent
דָּרַשׁ (304) פ״י (תבע) réclamer, exiger, demander
הַדָּבָר דּוֹרֵשׁ עִיּוּן l'affaire demande réflexion
דָּרַשׁ בְּמַפְגִּיעַ réclamer instamment
|| (ביקש) rechercher
דּוֹרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ bienfaiteur de son peuple
דָּרַשׁ רָעַת־פּ׳ vouloir du mal à qn
דָּרַשׁ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר servir la cause de la ville
|| (שאל) interroger, questionner
דָּרַשׁ בְּרוֹפְאִים consulter des médecins
דָּרַשׁ בִּשְׁלוֹם־פּ׳ s'informer de la santé de qn
דְּרשׁ בִּשְׁלוֹם־אִשְׁתְּךָ salue ta femme de ma part
אֵין לוֹ דּוֹרֵשׁ personne ne s'occupe de lui
|| (פנה אל־) invoquer, faire appel à
דָּרַשׁ אֶל־הַמֵּתִים invoquer les morts
עַם אֶל־אֱלֹהָיו יִדְרשׁ chaque peuple invoque son dieu
|| (עיין, למד) étudier
|| (באר) interpréter, expliquer, commenter
דְּרשׁ וְקַבֵּל שָׂכָר étudiez! cela vaut la peine
הַפָּסוּק אוֹמֵר דָּרְשֵׁנִי ce verset a un sens profond
|| (נאם) faire une homélie, prêcher
נָאֶה דּוֹרֵשׁ וְנָאֶה מְקַיֵּם bien parler et bien agir
|| נִדְרַשׁ (388) פ״ע (נתבע) être sollicité
נִדְרַשְׁתִּי לְשַׁלֵּם on m'a demandé de payer
|| (נענה) נִדְרַשׁ לְבַקָּשָׁה exaucer une demande
|| (נזקק ל־) עוֹד נִדְרַשׁ לְטַעֲנָה זוֹ nous reviendrons sur cet argument
|| (הוסבר) הַפָּסוּק נִדְרַשׁ בַּאֲרִיכוּת le verset fut longuement commenté
דְּרָשׁ (—) ז interprétation figurée
דְּרָשָׁה (212) נ (באור) explication *f*, exégèse *f*
|| (הרצאה) sermon *m*, homélie *f*
דַּרְשָׁן (90) ז (פרשן) exégète *m*, commentateur *m*

הֶאָח! מ״ק	ohé!, hourra!
הַאֲחָדָה (222, בלי ר׳) נ (איחוד)	unification *f*
‖ (קביעת צורה אחידה)	uniformisation *f*
הַאֲחָזָה (222, בלי ר׳) נ	connexion *f*, jonction *f*
הֵאָחֲזוּת נ (החזקה)	action *f* de saisir
‖ (התנחלות)	installation (sur une terre) *f*
(יישוב זמני)	agglomération *f* provisoire
הַאֲחָרָה (222, בלי ר׳) נ	retardement *m*
הֵאָחֲרוּת (45) נ	retard *m*
הָאֵט ← אַטֵּט	
הָאָטָה (220) נ	ralentissement *m*
שְׁבִיתַת־הָאָטָה נ	grève perlée
הֵאָטוּת (46, בלי ר׳) נ	ralentissement *m*
הֵאָטְמוּת (45, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être bouché
הָאִי כ״ד ארמית	celui-ci, ceci, cela
הָאִי גַּבְרָא	cet homme
הָאִי מַאי?	qu'est-ce que c'est?
כָּלֵי הָאִי	tout cela, tant que ça
כִּי הָאִי גַּוְנָא	de cotte manière
הָאִיץ ← [אוץ]	
הָאִיר ← אור	
הַאֲכָלָה (222) נ	action *f* de nourrir
הֵאָכְלוּת (45, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être mangé *ou* consumé
הַאֲכָפָה (222) נ	action *f* d'imposer, imposition *f*
הַאֲלָהָה (222) נ	déification *f*, divinisation *f*
הַאֲלָהַת־חֵפֶץ	fétichisme *m*
הַאֲלָחָה (222) נ	infection *f*, contamination *f*
הֵאָלְחוּת (45, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être infecté
הַאֲלָמָה (222) נ	action *f* de rendre muet
הֵאָלְמוּת (45, בלי ר׳) נ	mutisme *m*
הֵאָלְצוּת (45, בלי ר׳) נ	fait d'être contraint
הַאֲמָדָה (222) נ (הערכה)	évaluation *f*
‖ (התעשרות)	enrichissement *m*
הַאֲמָנָה (222) נ	attestation *f*, action *f* d'accréditer
כְּתַב־הַאֲמָנָה ז	lettres *fpl* de créance
הֵאָמְנוּת (45, בלי ר׳) נ	crédibilité *f*
הַאֲמָצָה (222) נ	effort *m*, tension *f*
הַאֲמָרָה (222) נ	renchérissement *m*, hausse *f*

הֵאָמְרוּת (45, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être dit
הַאֲמָתָה (222) נ	confirmation *f*, corroboration *f*
הֵאָמְתוּת (45, בלי ר׳) נ	vérification *f*
הֵאָנְחוּת (45) נ	gémissement *m*
הַאֲנָכָה (222) נ	action *f* de rendre vertical
הֵאָנְסוּת (45) נ	fait *m* d'être contraint
הֵאָנְקוּת (45) נ	gémissement *m*
הַאֲנָשָׁה (222) נ	humanisaton *f*, personnification *f*
‖ (ייחוס תכונות אנושיות לאל)	anthropomorphisme *m*
הֵאָסְפוּת (45, בלי ר׳) נ	rassemblement *m*
‖ בהש (מיתה)	décès *m*
הַאֲפָלָה (222) נ	obscurcissement *m*, black-out *m*
(כיבוי־אורות)	camouflage *m* des lumières
הַאֲפָקָה (222) נ	action *f* de rendre horizontal
הָאָצָה (220) נ (דחיפה)	impulsion *f*, stimulation *f*
‖ פיס	accélération *f*
הַאֲצָלָה (222) נ (השראה)	inspiration *f*
‖ (בפסיכולוגיה)	sublimation *f*
‖ (מתן דרגת אצולה)	anoblissement *m*
הֵאָצְלוּת (45, בלי ר׳) נ	ennoblissement *m*
הֵאָצְרוּת (45, בלי ר׳) נ	thésaurisation *f*
הָאָרָה (220) נ	illumination *f*, éclairage *m*
הָאָרַת־פָּנִים	aménité *f*, bienveillance *f*
‖ בהש (הסבר)	éclaircissement *m*
הָאָרַת־עֵינַיִם	explication lumineuse
הֵאָרְזוּת (45, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être emballé
הַאֲרָחָה (222) נ	hébergement *m*, accueil *m*
בֵּית־הַאֲרָחָה ז	auberge *f*, pension *f* de famille
הָאֳרֵךְ (123) ז	rallonge *f*
הַאֲרָכָה (222) נ	prolongement *m*, prolongation *f*
הַאֲרָכַת־יָמִים	longueur *f* de vie, longévité *f*
הַאֲרָכַת־תֹּקֶף	prolongation de validité
הַאֲרָכָה בְּשִׂיחָה	conversation prolongée
דקדוק הַאֲרָכַת־תְּנוּעָה	allongement *m* de voyelle
הֵאָרְכוּת (45, בלי ר׳) נ	allongement *m*, durée *f*
הֵאָרְעוּת (45) נ	incidence *f*
הַאֲרָקָה (222) נ חשמל	mise *f* à la terre

ה

ה (הֵא) — *hé* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ה' — [valeur numérique:] 5
יוֹם ה' — jeudi *m*
הַ־, הָ־, הֶ־ — le, la, les
הַסֵּפֶר/הַסְּפָרִים — le livre / les livres
הַבַּת/הַבָּנוֹת — la fille / les filles
הָעִיר/הֶעָרִים — la ville / les villes
‖ (הזה) הַיּוֹם — aujourd'hui
הַשָּׁנָה — cette année
הָעֶרֶב — ce soir
‖ הָאָח הַגָּדוֹל — le grand frère
הֶעָרִים הַגְּדוֹלוֹת — les grandes villes
הָאִישׁ הַהוֹלֵךְ שָׁם — l'homme qui va là-bas
‖ הַמֵּבִין יָבִין — qui est sagace comprendra
אִם יִשְׁאַל הַשּׁוֹאֵל — si quelqu'un pose la question
הֲ־, הַ־, הָ־, הֶ־? — est-ce que?
הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי? — suis-je le gardien de mon frère?
הַעוֹד לָכֶם אָח? — avez-vous encore un frère?
הָאָדָם עֵץ־הַשָּׂדֶה? — l'arbre des champs est-il un homme?
הֶאָנֹכִי הָרִיתִי אֵת־הָעָם הַזֶּה? — est-ce moi qui ai engendré ce peuple?
הֲלֹא אָמַרְתִּי לְךָ — ne t'ai-je pas dit?
הֲ...אִם...? — est-ce que... ou... ?
הַאִם...? — est-ce que?
1. הֵא (—) ז — *hé* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
הֵא־הַיְּדִיעָה ז — l'article défini
הַיֹּפִי בְּהֵא־הַיְּדִיעָה — la beauté par excellence

2. הֵא מ"ק — voici
הֵא לְךָ כֶּסֶף — voici de l'argent pour toi
1. הָא כ"ר ארמית — ceci, cela
הָא בְּהָא תַּלְיָא — l'un dépend le l'autre
הָא לַחְמָא עַנְיָא — ceci est le pain misérable
עַל־הָא וְעַל־דָא — de choses et d'autres
הָא כֵּיצַד? — comment cela?
2. הָא מ"ח — eh bien, donc, par conséquent
הָא לָמַדְתָּ — il s'ensuit de là
הַאֲבָדָה (222, בלי ר') נ — perte *f*, destruction *f*
הֵאָבְדוּת (45, בלי ר') נ — perte *f*, disparition *f*
הֵאָבְנוּת (45, בלי ר') נ — fossilisation *f*
‖ בהש — insensibilité *f*
הַאֲבָסָה (222, בלי ר') נ — gavage *m*
הַאֲבָקָה (222) נ (כיסוי באבק) — saupoudrage *m*
‖ (בצמחים) — pollinisation *f*
הֵאָבְקוּת (45) נ — lutte (corps á corps) *f*
הַאְדָּמָה (222, בלי ר') נ — rougissement *m*
הֵאָדְמוּת (45, בלי ר') נ — rougeoiement *m*
הָאִידָּנָא תה"פ ארמית — maintenant, en ce moment
הַאְדָּרָה (222, בלי ר') נ — glorification *f*
הֵאָדְרוּת (45, בלי ר') נ — état florissant
הַאֲהָלָה נ — mise *f* à couvert, action *f* d'abriter
הֵאוֹתוּת (45, בלי ר') נ (הסכמה) — consentement *m*
‖ (התאמה) — conformité *f*
הַאֲזָנָה (222) נ — écoute *f*, action *f* d'écouter
תַּחֲנַת־הַאֲזָנָה נ — station *f* d'écoute
הַאֲזָנַת־סֵתֶר — captage *m* de messages
הֵאָזְרוּת (45) נ — raffermissement *m*
בהש הֵאָזְרוּת בְּסַבְלָנוּת — action *f* de s'armer de patience

הֶבֶל־פִּיו — l'haleine *f* de sa bouche

|| בהש — vanité *f*, inanité *f*, futilité *f*

הֶבֶל וָרִיק — vanité et néant

שְׁאֵלוֹת־הֶבֶל נ״ר — questions futiles *ou* vaines

יְמֵי־הֶבְלִי ז״ר — ma vie terrestre

הֲבָלִים — sornettes *fpl*, bagatelles *fpl*

הֲבֵל־הֲבָלִים — vanité des vanités

הַבְלֵי־שָׁוְא — superstitions *fpl*

הָבַל (394) פ״ע — être vain, perdre son temps

|| נֶהְבַּל (394) פ״ע — être abusé, se faire illusion

|| הִבֵּל (432) פ״י — étuver

|| הֶהְבִּיל פ״ע (העלה אדים) — dégager de la vapeur, fumer

|| פ״י (התעה) — abuser, faire illusion à

הַבְלָא (—) ז ארמית — fumée *f*, vapeur *f*

הַבְלָגָה (222) נ — retenue *f*, réserve *f*, discrétion *f*

נָהַג בְּהַבְלָגָה — agir avec retenue

הִבְלוּחַ (9) ז — scintillement *m*

הַבְלוּלִי, ־לִית ת — vain, inconsistant

הַבְלוּלִית (17) נ — légère buée

הַבְלוּת (45) נ — vanité *f*, futilité *f*

הַבְלוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ — vanité *f*, futilité *f*

הַבְלוּתִי, ־תִית ת — vain, futile

הֶבְלֵחַ (124) ז או הַבְלָחָה (222) נ — scintillement *m*

הֶבְלֵט (123) ז או הַבְלָטָה (222) נ — mise *f* en relief

בְּהַבְלָטָה — avec insistance

הַבְלִי, ־לִית ת — vain, futile, absurde

הַבְלִיל (1) ז — bonnet (estomac des ruminants) *m*

הִבָּלְמוּת (45) נ — freinage *m*, arrêt *m*

הַבְלָעָה (222) נ — absorption *f*, engloutissement *m*

|| דקדוק — assimilation *f*

הִבָּלְעוּת (45, בלי ר׳) נ — absorption *f*

הַבֶּלֶת (252) נ רפא — aérophagie *f*

הֲבָנָה (222, בלי ר׳) נ — compréhension *f*

אִי־הֲבָנָה — malentendu *m*

קְשֵׁה־הֲבָנָה — lent à comprendre

עֲשֵׂה לְפִי־הֲבָנָתְךָ — fais comme tu l'entends

הֲבָנָה הֲדָדִית — compréhension mutuelle

בָּאוּ לִידֵי־הֲבָנָה — arriver à s'entendre

הָבְנֶה (ר׳ ־נִים) ז צמח — ébène *f*

הִבָּנוּת (46, בלי ר׳) נ — construction *f*, édification *f*

הָבְנִית (—) נ — ébonite *f*

הֲבָסָה (222) נ — mise *f* en déroute

הֶבֵּעַ (124, בלי ר׳) ז — expression *f*

הַבָּעָה (221) נ — expression *f*

הַבָּעָה בִּכְתָב/בְּעַל־פֶּה — expression écrite / orale

הַבָּעַת־פָּנִים — physionomie *f*

הַבָּעַת־תּוֹדָה — expression de gratitude

הַבְעָיָה (222) נ — action *f* de découvrir

הַבְעָיַת־שִׁנַּיִם — action de montrer ses dents

הֶבְעֵר (123) ז — incendie *m*

הַבְעָרָה (222) נ (הצתה) — incendie *m*

|| (השמדה) — destruction *f*, anéantissement *m*

הַבְעָתָה (222) נ — action *f* d'effrayer, intimidation *f*

הַבָּעָתִי, ־תִית ת — expressif

הַבְקָעָה (222) נ — percée *f*

ספורט הַבְקָעַת־שְׁעָרִים — acton *f* de marquer des buts

הִבֵּר (324) פ״י — prononcer, articuler

|| הוֹבְרֵי־שָׁמַיִם — astrologues *mpl*

הַבְרָאָה (222, בלי ר׳) נ — convalescence *f*

בֵּית־הַבְרָאָה ז — maison *f* de repos (pour travailleurs), sanatorium *m*

בהש הַבְרָאַת־הַמַּצָּב — assainissement *m* de la situation

|| סְעֻדַּת־הַבְרָאָה נ — collation *f* funèbre (après l'enterrement)

הִבָּרְאוּת (45, בלי ר׳) נ — création *f*

הַבְרָגָה (222) נ — vissage *m*, pas *m* de vis

הֲבָרָה (217) נ — rumeur *f*, bruit *m*

נָפְלָה הֲבָרָה — la rumeur s'est répandue

|| (מבטא) — prononciation *f*

|| דקדוק — syllabe *f*

הֲבָרָה פְּתוּחָה/סְגוּרָה — syllabe ouverte / fermée

הֲבָרָה מֻטְעֶמֶת — syllabe accentuée *ou* tonique

1. הַבְרָחָה (222) נ (הנסה) — mise *f* en fuite

|| הַבְרָחַת־מֶכֶס — contrebande *f*

הַבְרָחַת־גְּבוּל — passage *m* en fraude de la frontière

תַּיל־הַאֲרָקָה ז — fil *m* de terre
הַאֲשָׁמָה (222) נ — accusation *f*
הַאֲשָׁרָה (222) נ — action *f* de rendre heureux
הַב, הָבָה, הָבוּ ← יָהַב
הֲבָאָה או הוֹבָאָה (222) נ — apport *m*, action *f* d'apporter *ou* d'offrir
הֲבָאַת־קָרְבָּן — offrande *f* d'un sacrifice
הֲבָאַת־שָׁלוֹם — conciliation *f*, pacification *f*
הֲבָאָה לִידֵי־גְמַר — achèvement *m*
משפט צַו־הֲבָאָה ז — mandat *m* d'amener
הֲבַאי (61, בלי ר') ז — absurdité *f*, ineptie *f*
דִּבְרֵי־הֲבַאי ז״ר — futilités *fpl*
‖ (גוזמה) — exagération *f*
הֲבָאִי, ־אִית ת — absurde, inepte, futile
הַבְאָשָׁה (222) נ — putréfaction *f*
‖ בהש הַבְאָשַׁת־רֵיחַ — calomnie *f*, dénigrement *m*
הִבָּאֲשׁוּת (45, בלי ר') נ — pourriture *f*, putréfaction *f*
הַבְגָּרָה (222) נ — accès *m* à la maturité
הַבְדָּדָה (222) נ חשמל — isolation *f*
הֶבְדֵּל (123) ז — différence *f*, distinction *f*
לְלֹא הֶבְדֵּל־דָּת וָגֶזַע — sans distinction de religion ni de race
‖ מתמט — différence *f*
הַבְדָּלָה (222) נ — distinction *f*, séparation *f*
לְהַבְדִּיל אֶלֶף הַבְדָּלוֹת — toutes proportions gardées
‖ דת (במוצאי־שבת) — *havdala* (cérémonie à l'issue du sabbat) *f*
הִבָּדְלוּת (45) נ — isolement *m*, ségrégation *f* volontaire
‖ דקדוק — dissimilation *f*
הָבָה ← יָהַב
הִבְהֵב (462) פ״י — roussir, griller à petit feu
‖ פ״ע — scintiller, vaciller (flamme)
בהש (היסס) — hésiter, flotter, vaciller
‖ הִתְהַבְהֵב (492) פ״ע — brûler à petit feu, scintiller
הַבְהָב (102) ז — offrande *f*
הַבְהַבִּי, ־בִּית ת — scintillant, vacillant
הִבְהוּב (41) ז — scintillement *m*, vacillement *m*

‖ (חריכה) — flambage *m*
הַבְהָלָה (222) נ — action *f* de troubler *ou* d'effrayer
‖ (הזעקה) — action *f* d'alerter
הִבָּהֲלוּת (45) נ — trouble *m*, frayeur *f*, effroi *m*
הֶבְהֵק (123) ז או הַבְהָקָה (222) נ — éclat *m*, lueur *f*
הֶבְהֵיר (123) ז (מקום בהיר) — éclaircie *f*
‖ (הסבר) — éclaircissement *m*
הַבְהָרָה (222) נ — éclaircissement *m*
הִבָּהֲרוּת (45, בלי ר') נ — éclaircie (du ciel) *f*
הִבּוֹק ← בָּקַק
הִבּוּר (1) ז — articulation (d'un son) *f*
הַבְזָיָה (222) נ — dédain *m*, mépris *m*, discrédit *m*
הֶבְזֵק (123) ז — éclair *m*, flash *m*, spot *m*
הַבְזָקָה (222) נ — éclair *m*, flash *m*
‖ צבא — marmitage *m*
הַבְחָלָה (222) נ — maturation *f*
הַבְחָנָה (222) נ — discernement *m*
הִבָּחֲרוּת (45, בלי ר') נ — fait *m* d'être élu
הַבֵּט, הַבִּיט ← 2. [נבט]
הֶבֵּט (123) ז — aspect *m*
הַבָּטָאָה (222) נ — expression *f*, élocution *f*
הַבָּטָה (221) נ — regard *m*, vue *f*
הַבְטָחָה (222) נ — promesse *f*, assurance *f*
קִיֵּם הַבְטָחָה — tenir une promesse
‖ צבא — protection *f*, sécurité *f*
כֹּחַ־הַבְטָחָה ז — troupe *f* de surveillance
הַבְטָלָה (222) נ — action *f* de causer du chômage
הֵבִיא ← [בוא]
הֵבִיךְ ← [בוך]
הָבִיל, הֲבִילָה ת — brumeux, fumant (plat), lourd (temps)
הֵבִיס ← [בוס]
הִבִּיעַ ← נָבַע
הֵבִיר ← 1. [בור]
הֵבִישׁ ← בּוֹשׁ
הַבְכָּרָה (222) נ — premier accouchement *ou* première mise bas
1. הֶבֶל ש״פ ז — Abel *m*
2. הֶבֶל (169) ז (איד) — vapeur *f*, buée *f*

הָגָה בְּ־	réfléchir sur, méditer sur
‖ נֶהְגָּה (410) פ"ע (בוטא)	être prononcé
(נחשב)	être conçu (en pensée)
‖ הֶהְגָּה (150) פ"י	roucouler, murmurer
2. הָגָה (345) פ"י	détourner
הַגָּהָה (221) נ (תיקון)	correction (d'épreuves) *f*
עֲלֵי־הַגָּהָה ז"ר	épreuves *fpl*
‖ (הערה)	scolie *f*, note *f*, glose *f*
הָגוּי, הֲגוּיָה ת	conçu (en pensée)
‖ (מבוטא)	prononcé
1. הֶגּוּי (23) ז (ביטוי)	prononciation *f*
תּוֹרַת־הַהֶגּוּי נ	phonologie *f*
2. הֶגּוּי (23, בלי ר') ז (ניווט)	pilotage *m*
מַעֲרֶכֶת־הֶגּוּי נ	appareils *mpl* de pilotage
הֶגּוּיִי, ־יִית ת	phonétique
הָגוּן, הֲגוּנָה ת	convenable, comme il faut
סְכוּם הָגוּן	somme *f* considérable
הַגְוָנָה (222) נ	action *f* de nuancer *ou* de varier
הָגוּת (46, בלי ר') נ	méditation *f*, réflexion *f*
הָגוּתִי, ־תִית ת	méditatif, conceptuel
הַגְזָמָה (222) נ	exagération *f*
הֲגָחָה (222) נ	assaut *m*, irruption *f*, sortie *f*
הֵגִיב ← [גוב]	
הָגִיג (10) ז	méditation *f*, pensée *f*
הִגִּיד ← 1. נָגַד	
הִגִּיהַּ ← 2. נָגַהּ	
הֲגִיָּה (202) נ (ביטוי)	prononciation *f*
‖ (עיון)	méditation *f*, étude *f*
הִגָּיוֹן (39) ז (מחשבה)	pensée *f*, réflexion *f*
הֶגְיוֹן־לֵב	pensées *fpl* du coeur
הִגָּיוֹן קַר	froide raison
‖ (חשיבה נכונה)	logique *f*
‖ (נעימה)	mélodie *f*, air *m*
הֶגְיוֹנִי, ־נִית ת	logique, rationnel
לֹא הֶגְיוֹנִי	illogique
הֶגְיוֹנִיּוּת (45, בלי ר') נ	caractère *m* logique
הֵגִיז ← [גוז]	
הֵגִיחַ ← [גיח]	
הִגִּיחַ ← נָגַח	
הֲגִינוּת (45, בלי ר') נ	dignité *f*, loyauté *f*
הֵגִיס ← [גוס]	
הִגִּיעַ ← נָגַע	
הֵגִיף ← [גוף]	
הִגִּיר ← נָגַר	
הֲגִירָה (201) נ	émigration *f*
הִגִּישׁ ← נָגַשׁ	
הַגְלָדָה (222) נ (הקרשה)	congélation *f*
‖ רפא	cicatrisation *f*
הִגָּלוּת (46, בלי ר') נ	révélation *f*, apparition *f*
הַגְלָיָה (222) נ	bannissement *m*
הַגְלָשָׁה (222) נ	débordement (d'un liquide) *m*
הֶגְמוֹן (ר' ־נִים) ז (שליט)	gouverneur *m*
‖ דת (בישוף)	évêque *m*
הֶגְמוֹנְיָה (ר' ־יוֹת) נ (מחוז)	gouvernement (district) *m*
‖ דת (מחוז־שיפוט של בישוף)	diocèse *m*
‖ (שילטון)	hégémonie *f*, suprématie *f*
הִגָּמְלוּת (45, בלי ר') נ (של־תינוק)	sevrage *m*
‖ (מהרגל)	désintoxication *f*
הַגְמָשָׁה (222) נ	assouplissement *m*
הֵגֵן ← גָּנַן	
הֹגֶן (—) ז	convenance *f*, décence *f*
כַּהֹגֶן	comme il faut, dûment
הַגְנָבָה (222) נ	insinuation *f*, infiltration furtive
הֲגַנָּה (208, בלי ר') נ	défense *f*, protection *f*
הֲגַנָּה מֶרְחָבִית	défense du territoire
הֲגַנָּה עַצְמִית	légitime défense
צְבָא־הֲגַנָּה ז	armée défensive
הִגָּנְזוּת (45, בלי ר') נ	fait *m* d'être caché
הֲגַנָּתִי, ־תִית ת	défensif
הֵגֵס ← 2. [גסס]	
הֲגָסָה (222) נ	action *f* de remuer
הֲגַסָּה (208, בלי ר') נ	insolence *f*, dédain *m*
הֶגַּע (124) ז	arrivée *f*
הַגָּעָה (221, בלי ר') נ	arivée *f*
בְּהַגָּעַת־יָדוֹ	à sa portée
1. הַגְעָלָה (222) נ (המאסה)	souillure *f*
2. הַגְעָלָה (222) נ (שטיפה ברותחים)	échaudage *m*
הֲגָפָה (222) נ	fermeture *f*
הָגָר ש"פ נ	Agar *f*
הִגֵּר (432) פ"ע	émigrer

רֶשֶׁת־הַבְרָחָה נ — réseau *m* de contrebandiers
2. הַבְרָחָה (222, בלי ר׳) נ (בבריח) — verrouillage *m*
הַבְרָיָה (222) נ — réconfort *m*
הַבְרָכָה (222) נ — agenouillement *m*
‖ חקל — marcottage *m*
הֶבְרֵק (123) ז — lustre *m*, éclat *m*
הַבְרָקָה (222) נ (ניצנוץ) — scintillement *m*, éclat *m*
‖ (צחצוח) — polissage *m*
‖ בהש (רעיון קולע) — trait *m* d'esprit, pointe *f*
הַבְרָשָׁה (222) נ — brossage *m*
הַבְשָׁלָה (222) נ — maturation *f*
הָגָ״א (= הֲגַנָּה אֶזְרָחִית) נ צבא — défense passive
הָגָאִי, ־אִית ת — phonétique
הַגַּאי (62) ז — timonier *m*, homme *m* de barre
1. הִגָּאֲלוּת (45, בלי ר׳) נ (השתחררות) — libération *f*
2. הִגָּאֲלוּת (45, בלי ר׳) נ (התלכלכות) — souillure *f*
הֶגֵב (123) ז חשמל — réactance *f*
הֶגֵב הַשְׁרָאָתִי — réactance inductive
הֶגֵב קִבּוּלִי — réactance de capacité
הֲגָבָה (212) נ — réaction *f*
הַגְבָּהָה (222) נ — action *f* de soulever *ou* de hisser
הַגְבָּהַת־הַקּוֹל — action d'élever la voix
‖ דת (של־ספר־תורה בבית־הכנסת) — élévation (du rouleau de la *Tora*) *f*
הֶגְבֵּל (123) ז — limitation *f*, restriction *f*
הֶגְבֵּל עִסְקִי — cartel *m*
הַגְבָּלָה (222) נ (קביעת־גבול) — délimitation *f*
שְׁלֹשֶׁת־יְמֵי־הַגְבָּלָה — trois jours de délimitation (avant la Pentecôte)
‖ (צמצום) — restriction *f*, limitation *f*
הַגְבָּלַת־הַיְלֻדָה — restriction des naissances
לְלֹא־הַגְבָּלָה — sans limitation
הֶגְבֵּר (123) ז — amplification *f*
הַגְבָּרָה (222) נ — renforcement *m*
הַגְבָּרַת־הַקּוֹל — amplification *f* de la voix
הַגְבָּרַת־מַאֲמַצִּים — intensification *f* des efforts
הַגְבָּשָׁה (222) נ — cristallisation *f*
הֶגֵּד (123) ז — assertion *f*
הַגָּדָה (221) נ — affirmation *f*, déclaration *f*

הַגָּדַת־הָאֱמֶת — action *f* de dire la vérité
הַגָּדַת־עֲתִידוֹת — divination *f*
‖ (אגדה) — légende *f*, conte *m*, propos *m*
דת הַגָּדָה שֶׁל־פֶּסַח — récit *m* de la Pâque
הַגָּדִי, ־דִית ת — légendaire
הַגְדָּלָה (222) נ — agrandissement *m*
הֶגְדֵּר (123) ז — définition *f*
הַגְדָּרָה (222) נ — définition *f*
הַגְדָּרָה עַצְמִית — autodétermination *f*
הַגְדָּשָׁה (222) נ (של־תבואה) — mise *f* en meules
‖ (מילוא־כלי על־גדותיו) — comblement *m*
בהש הַגְדָּשַׁת־הַסְּאָה — exagération *f*, excès *m*
1. הֶגֶה (170) ז (צליל) — son *m*
בְּלִי לְהוֹצִיא הֶגֶה — sans proférer un son
‖ (אנחה) — gémissement *m*, plainte *f*
‖ דקדוק תּוֹרַת־הַהֲגָאִים נ — phonétique *f*
הֶגֶה קוֹלִי/אָטוּם — son sonore / sourd
הֶגֶה חוֹכֵךְ — fricative *f*, spirante *f*
הֶגֶה פּוֹצֵץ — explosive *f*, occlusive *f*
2. הֶגֶה (170) ז (בכלי־שייט) — gouvernail *m*
תּוֹפֵס־הֶגֶה — homme *m* de barre, timonier *m*
(במכונית) — volant *m*
(באופניים) — guidon *m*
(במטוס) — manche *m* à balai
‖ בהש עָמַד לְיַד־הַהֶגֶה — tenir la barre
הֶגֶה־הַשִּׁלְטוֹן — les rênes *fpl* du pouvoir
נִשְׁמַט הַהֶגֶה מִיָּדוֹ — lâcher la barre
1. הָגָה (345) פ״י (ביטא) — prononcer, énoncer
הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה — murmurer avec amertume
לְאֻמִּים יֶהְגוּ רִיק — les nations grondent en vain
הָגָה נְכָאִים — proférer des complaintes
‖ (נהם) — mugir, rugir
‖ (צפצף) — roucouler, siffler
‖ (הרגיש) — ressentir, éprouver
הָגָה כָּבוֹד לִפְ׳ — éprouver du respect pour qn
הָגָה לִבּוֹ אֵימָה — éprouver des appréhensions
‖ (חשב) — penser, concevoir, méditer
הָגָה רַעְיוֹן — concevoir une idée
הוֹגֵה־דֵעוֹת — penseur *m*
הָגָה דָבָר מִתּוֹךְ־דָבָר — tirer des conclusions

הַדְחָסָה (222) נ — compression *f*
הֶדְחֵק (123) ז ספנ — déplacement (d'eau par un navire) *m*
הַדְחָקָה (222) נ (בפסיכולוגיה) — refoulement *m*
הֹדִּי, ־דִּית (ר׳ ־דִּים, ־דִּיּוֹת) ש — Hindou *n*, Indien (habitant de l'Inde) *n*
|| הֹדִּי, ־דִּית ת — hindou, indien
הֶדְיָא ← בְּהֶדְיָא
הִדִּיד ← נָדַד
הֶדְיוֹט (22) ז (אדם פשוט) — homme *m* simple
כֹּהֵן הֶדְיוֹט — simple prêtre (par opposition au grand prêtre)
|| (שאינו מומחה) — profane, ignorant
אֲנִי הֶדְיוֹט בָּאֳמָנוּת — je ne connais rien aux arts
|| (שוטה) — imbécile, sot
הֶדְיוֹט קוֹפֵץ בָּרֹאשׁ — les sots veulent partout être les premiers
הֶדְיוֹטוּת (45, בלי ר׳) נ — simplicité *f*, vulgarité *f*
הֶדְיוֹטִי, ־טִית ת — simple, vulgaire
הֵדִיחַ ← 1. [דוח]
הִדִּיחַ ← נָדַח
הִדְיֵט (458) פ״י — rendre vulgaire
|| הִתְהַדְיֵט (490) פ״ע — devenir vulgaire
הָדֵין (—) כ״ר ארמית — celui-ci
בְּאַתְרָא הָדֵין — en ce lieu
הַדִּיּנוּת (45) נ — contestation *f* en justice
הִדִּיף ← נָדַף
הֲדִיפָה (201) נ — poussée *f*, impulsion *f*
הֲדִיפַת־הָאוֹיֵב — action *f* de repousser l'ennemi
הֲדִיפַת־כַּדּוּר — lancement *m* de poids
הֲדִיקָה (201) נ — resserrement *m*
הִדִּיר ← נָדַר
הִדֵּךְ (324) פ״י — écraser, refouler
הִדַּכְדְּכוּת (45, בלי ר׳) נ — dépression *f*
הִדַּלְדְּלוּת (45) נ — appauvrissement *m*
הֲדָלָה (208) נ חקל — éclaircissage (de plantation) *m*
הַדְלָחָה (222) נ — soillure *f*, action *f* de troubler l'eau
הַדְלָיָה (222) נ — échalassage *m*
הַדְלָלָה (222) נ — éclaircissage (de plantation) *m*
|| מסבה — clarification *f*, mouillage *m*
הַדְלָפָה (222) נ — fuite (de liquide) *f*
|| בהש (של־ידיעות) — indiscrétion *f*, divulgation *f*
הַדְלָקָה (222) נ — allumage *m*
הָדֵם ← 1. דָּמַם
הִדֵּם (432) פ״י — couper, découper, disséquer
הִדָּמוּת (47) נ — ressemblance *f*, similitude *f*
|| דקדוק — assimilation *f*
הַדְמָיָה (222) נ — simulation *f*
הַדְמָמָה (222) נ — action *f* de faire taire
הֲדַס (53) ז צמח — myrte *m*
|| (קופסת בשמים) — boîte *f* à parfums
הִדֵּס (432) פ״י — gratter du pied
|| פ״ע — sautiller, tituber
הֲדַסָּה (205) נ צמח — myrte *m*
הֶדֶף (—) ז — poussée *f*, choc *m*
הֶדֶף־אֲוִיר — souffle *m*
הָדַף (324, עת׳ יֶהְדֹּף) פ״י — pousser, repousser
הָדַף הַתְקָפָה — repousser une attaque
ספורט הָדַף כַּדּוּר־בַּרְזֶל — lancer le poids
|| נֶהְדַּף (392) פ״ע — être poussé, être repoussé
|| הִדֵּף (432) פ״י — pousser, repousser
הַדְפֵּס (123) ז (תדפיס) — tirage *m* à part
|| (הדפסה) — impression *f*
הַדְפֵּס־אֶבֶן — lithographie *f*
הַדְפָּסָה (222) נ — impression *f*
הִדָּפְקוּת (45) נ — action *f* de frapper (à la porte)
הֶדֶק (163) ז — agrafe *f*, pince (à linge) *f*
|| (בכלי־ירייה) — gâchette *f*, détente *f*
לָחַץ עַל־הַהֶדֶק — appuyer sur la gâchette
הָדַק (324) פ״י — serrer
|| נֶהְדַּק (394) פ״ע — être serré, se serrer
|| הִדֵּק (432) פ״י — serrer
הִדֵּק אֶת־הַחֲגוֹרָה — se serrer la ceinture
הִדֵּק אֶת־הַיְחָסִים — resserrer les relations
|| הִתְהַדֵּק (466) פ״ע — se serrer, se resserrer
הָדֵק תה״פ — étroitement, finement, de près
הָדֵק ← דָּקַק
1. הָדַר (324, עת׳ יֶהְדַּר) פ״י — honorer, favoriser
הָדַר פְּנֵי־פ׳ — avoir des égards pour qn

הגרה (221) נ — effusion *f*, épanchement *f*
הגרי, ־רית ת (ערבי) — arabe
‖ (הונגרי) — hongrois
הגרלה (222) נ — tirage *m* au sort
(של פרסים) — loterie *f*, tombola *f*
1. הגרמה (222, בלי ר׳) נ (סיבה) — cause *f*
2. הגרמה (222) נ (הטייה) — déviation *f*
הגרעה (222) נ — dégradation *f*, détérioration *f*
הגרעות (45) נ — diminution *f*, baisse *f*
הגרפות (45) נ — fait *m* d'être charrié
הגררות (45) נ — fait *m* de se laisser entraîner
הגשה (221) נ — présentation *f*
הגשת־אכל — action *f* de servir les plats
הגשת־בקשה — présentation d'une demande
1. הגשמה (222) נ (המחשה) — concrétisation *f*
‖ (ביצוע) — réalisation *f*
2. הגשמה (222) נ (הורדת־גשם) — production *f* de pluie
הד (113) ז — écho *m*
הדא כ״ר ארמית — ceci, cela
הדאבה (222, בלי ר׳) נ — action *f* d'attrister
הדאגה (222) נ — action *f* de causer des soucis
הדבקה (222) נ — affichage *m*, collage *m*
‖ (השגה ברדיפה) — action *f* de rattraper
‖ רפא — contagion *f*
הדבקות (47) נ — adhérence *f*
‖ (מחלה) — contamination *f*
הדברה (222) נ (הכנעה) — soumission *f*
‖ חקל הדברת־מזיקים — destruction *f* d'animaux nuisibles
הדברות או הדברות (45) נ — pourparlers *mpl*
‖ (הסכמה) — entente *f*
הדגיה (222) נ — pisciculture *f*
הדגם (123) ז — modèle *m*, échantillon *m*, patron *m*
הדגמה (222) נ — démonstration (devant un public) *f*
הדגרה (222) נ — couvaison *f*
הדגרה מלאכותית — incubation artificielle
הדגש (123) ז — insistance *f*, emphase *f*
הדגשה (222) נ — insistance *f*, mise *f* en relief

‖ דקדוק — renforcement (d'une consonne par un *daguéch*) *m*
הדד (432) פ״ע — résonner
‖ התהדד (466) פ״ע — résonner, se répercuter
הדדי תה״פ ארמית — ensemble
בהדי־הדדי — ensemble, en commun
הדדי, ־דית ת — mutuel, réciproque
עזרה הדדית — aide mutuelle
‖ הדדית תה״פ — mutuellement, réciproquement
הדדיות (47, בלי ר׳) נ — réciprocité *f*
הדה (345) פ״י — tendre (la main)
הדהד (462) פ״ע — résonner, retentir
‖ התהדהד (492) פ״ע — résonner, retentir
הדהוד (41) ז — résonance *f*, retentissement *m*
הדהיה (222) נ — décoloration *f*
הדהמה (222) נ — ahurissement *m*, stupéfaction *f*
הדהרה (222) נ — action *f* de faire galoper
הדו ש״פ נ (ארץ) — l'Inde *f*
תרנגול־הדו ז — dindon *m*
‖ הדו־סין — l'Indochine *f*
הדום (21) ז — tabouret *m*, escabeau *m*, marchepied *m*
הדוס (41) ז — sautillement *m*
הדוק, הדוקה ת — étroit, serré
הדוק (41) ז — resserrement *m*
הדוק־יחסים — resserrement des relations
בהש הדוק־החגורה — action *f* de serrer la ceinture
הדור, הדורה ת — magnifique, somptueux
הדור (41) ז — prévenances *fpl*, magnificence *f*
דת הדור־מצוה — accomplissement scrupuleux d'un acte religieux
הדורים (41, רק ר׳) ז״ר — aspérités *fpl*, rugosités *fpl*
ישר הדורים — aplanir les difficultés
הדחה (212) נ — rinçage *m*
הדחת־כלים — lavage *m* de vaisselle
הדחה (222) נ (הסתה) — fourvoiement *m*
‖ (פיטורים) — destitution *f*, renvoi *m*, révocation *f*
הדחיה (222) נ — refoulement *m*

הוּבַל ← 1. [יבל]
הוֹבָלָה (222) נ — transport *m*
הוּבַּס ← [בוס]
הוּבַר ← [בור]
הוֹבֵר (132) ז — astrologue *m*
הוֹבָרָה (222, בלי ר׳) נ — mise *f* en jachère
הוֹבָשָׁה (222, בלי ר׳) נ — assèchement *m*
הוֹגֶה ← הָגָה
הוּגָה ← [יגה]
הוֹגִיעַ ← יָגַע
הוֹגֵן, ־גֶנֶת (ר׳ ־גְנִים, ־גְנוֹת) ת — convenable, décent
מְחִיר הוֹגֵן — prix *m* raisonnable
מִשְׂחָק הוֹגֵן — franc jeu
תַּחֲרוּת בִּלְתִּי־הוֹגֶנֶת — concurrence déloyale
הוּגַן ← גָּנַן
הוֹגֵן (ר׳ ־נִים) ז — jeune chameau *m*
הוֹגָעָה (222) נ — fatigue *f*, épuisement *m*
הוֹד (21, בלי ר׳) ז — majesté *f*, splendeur *f*
‖ (תואר) הוֹד־מַלְכוּתְךָ/־תֵךְ — Votre Majesté
הוֹד־מַלְכוּתוֹ/־תָהּ — Sa Majesté
הוֹד־מַעֲלָתוֹ הַשַּׁגְרִיר — Son Excellence l'ambassadeur
הוֹד־רוֹמְמוּתוֹ — Son Altesse
[הוד] הִתְהוֹדֵד (488) פ״ע — résonner, se répercuter
הוֹדָאָה או הוֹדָיָה (222) נ — aveu *m*, consentement *m*
שְׁתִיקָה כְּהוֹדָאָה דּוֹמָה — qui ne dit mot consent
‖ (תודה) — remerciement *m*, action *f* de grâces
הוֹדָה, הוֹדוֹת ← וָדָה
הוֹדָיָה ← הוֹדָאָה
הוֹדִיעַ, הוֹדַע, הִוָּדַע ← יָדַע
הוֹדָעָה (222) נ — avis *m*, communiqué *m*, annonce *f*
עַד לְהוֹדָעָה חֲדָשָׁה — jusqu'à nouvel ordre
מָסַר הוֹדָעָה — faire une communication
הִוָּדְעוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être connu
הֱוֵה, הֹוֶה ← הָיָה
הֹוֶה (—) ז — présent *m*, réalité *f*
‖ דקדוק — présent

הֹוָה (ר׳ הוֹוֹת) נ — malheur *m*, catastrophe *f*
הֹוָה עַל־הֹוָה — un malheur après l'autre
הַוָּה (208) נ (אסון) — malheur *m*, catastrophe *f*
לְהַוָּתִי — malheureusement pour moi
‖ (מזימה) — méchanceté *f*, mauvais dessein
הוֹוִי, ־וִית ת — présent, actuel
הִוּוּי (23) ז — devenir *m*
הִוּוּן (41, בלי ר׳) ז — capitalisation *f*
הוֹזֶה, ־זָה ת — visionnaire, rêveur
הוֹזִיל, הוּזַל ← [זול]
הוֹזָלָה (222) נ — baisse (des prix) *f*, réduction *f*
הוּזַם ← זָמַם
הוּחַג ← חָגַג
הוּחַד ← [חדד]
הוֹחִיל ← יָחַל
הוּחַל ← 2. [חלל]
הוּחַם ← [חמם]
הוּחַן ← חָנַן
הוּחַס ← יָחַס
הוּחַק ← חָקַק
הוּחַשׁ ← 2.1. [חוש]
הוּטַב ← [טוב]
הוּטַל ← [טול]
הוּטַס ← [טוס]
הוֹי! מ״ק (צער) — hélas!
‖ (זירוז) — holà!, eh bien!
הֲוַי (60, בלי ר׳) ז — mode *m* de vie, couleur locale
הֲוַי דָּתִי — ambiance religieuse
עֶרֶב־הֲוַי ז — soirée de folklore
1. הֲוָיָה (222) נ — existence *f*, être *m*
דְּבָרִים כַּהֲוָיָתָם — les choses telles qu'elles sont
הֲוָיוֹת־עוֹלָם — les choses temporelles
בְּקִי בַּהֲוָיוֹת־הָעוֹלָם — versé dans les affaires de ce monde
‖ דת שֵׁם־הֲוָיָה ז — le tétragramme (le nom ineffable de Dieu)
2. הֲוָיָה (220) נ — débat *m*, discussion *f*
הֲוָיוֹת דְּאַבַּיֵי וְרָבָא — discussions subtiles
הֲוָיָתִי, ־תִית ת — existentiel
הוֹכַח, הוּכַח ← [וכח]
הוֹכָחָה (222) נ (ראיה) — démonstration *f*, preuve *f*

‖ נֶהְדַּר (394) פ"ע être honoré, être glorieux
‖ הִדֵּר (432) פ"י embellir, orner
הִדֵּר בְּמִצְוֹת accomplir scrupuleusement des actes religieux
מְהַדְּרִים ז"ר observateurs scrupuleux
מְהַדְּרִים מִן־הַמְּהַדְּרִים les observateurs les plus scrupuleux (des rites)
‖ הִתְהַדֵּר (466) פ"ע se faire beau, se vanter
הִתְהַדֵּר בִּלְבוּשׁוֹ s'habiller avec élégance
(ניתן לו הדר) être glorifié
2. הֲדַר פ"ע ארמית retourner, revenir
הֲדַר בֵּיהּ se rétracter, changer d'opinion
הָדְרָא קוּשְׁיָא לְדוּכְתָּא le problème revient à son point de départ
3. [הדר] הֶהְדִּיר (501) פ"י rééditer, publier
הָדָר (107) ז beauté *f*, éclat *m*, gloire *f*
הוֹד וְהָדָר splendeur majestueuse
לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר il ne paie pas de mine
‖ עֵץ־הָדָר ז cédrat *m*
הֲדָרִים ז"ר חקל agrumes *mpl*
גִּדּוּל־הֲדָרִים ז culture *f* des agrumes
הֶדֶר (—) ז magnificence *f*, splendeur *f*
הִדַּרְבְּנוּת (45, בלי ר') נ empressement *m*
הַדְרָגָה (222) נ gradation *f*
בְּהַדְרָגָה graduellement, progressivement
הַדְרָגָתִי, ־תִית ת graduel, progressif
הַדְרָגָתִיּוּת (46, בלי ר') נ caractère graduel
הִדַּרְדְּרוּת (45, בלי ר') נ déclin *m*, dégringolade *f*
הֲדָרָה (217) נ majesté *f*, splendeur *f*
הַדְרַת־פָּנִים physionomie imposante
הַדְרַת־קֹדֶשׁ solennité sacrée
הַדְרַת־מֶלֶךְ pompe royale
הַדָּרָה (221) נ interdiction (par voeu) *f*
הַדָּרַת־הֲנָאָה interdiction de toute jouissance
הֲדָרוּת (45, בלי ר') נ beauté *f*
הַדְרָכָה (222) נ conduite *f*, direction *f*
‖ בהש (הנחיה) instruction *f*, formation *f*
הַדְרָמָה (222, בלי ר') נ orientation *f* vers le sud
הַדְרָן! מ"ק bis!
‖ הַדְרָן (—) ז rappel (d'acteur) *m*
הַדְּרָן (ר' ־נִים) ז homme élégant, dandy *m*

הִדָּרְסוּת (45, בלי ר') נ fait *m* d'être écrasé
הָהּ מ"ק hélas!
הַהֲדָרָה (222) נ réédition *f*, publication *f*
הַהֵל ← הָלַל
הִהָפְכוּת (45, בלי ר') נ transformation *f*, renversement *m*
הֵהָרְסוּת (45, בלי ר') נ destruction *f*
הוֹ! מ"ק oh!, ah!
הוּא כ"ג il, lui, ceci, c'est
הוּא יָשֵׁן il dort
הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי c'est ce que j'ai dit
אֲנִי הוּא שֶׁבִּקַּשְׁתִּי c'est moi qui ai demandé
אַתָּה הוּא הָאָשֵׁם c'est toi le coupable
מִי הוּא זֶה? qui est-ce?
הוּא הַדִּין il en est de même
אֵיךְ שֶׁהוּא או אֵיכְשֶׁהוּ n'importe comment
כָּל־שֶׁהוּא או כָּלְשֶׁהוּ tant soit peu
מִי שֶׁהוּא או מִישֶׁהוּ quelqu'un
מַה שֶּׁהוּא או מַשֶּׁהוּ quelque chose
לֹא...כְּהוּא־זֶה pas le moins du monde
‖ הַהוּא כ"ר celui-là, ce
בַּלַּיְלָה הַהוּא cette nuit-là, cette même nuit
הַהוּא גַּבְרָא il était une fois un homme
הֱוָא ← הָיָה
°הָוָא (337) פ"ע tomber
הוּאַט ← אָטַט
1. הוֹאִיל ← 2. [יאל]
2. הוֹאִיל תה"פ (וְ־ או שֶׁ־) parce que, puisque, étant donné que
הוֹאִיל וְכָךְ puisqu'il en est ainsi
הוּאַץ ← [אוץ]
1. הוּאַר ← אור
2. הוּאַר ← אָרַר
הוּאַשׁ ← [יאשׁ]
הִוָּאֲשׁוּת (45, בלי ר') נ désespoir *m*, déception *f*
הוּבָא ← [בוא]
הוֹבָאָה ← הֲבָאָה
הוֹבִיל ← 1. [יבל]
הוֹבִיר ← [בור]
1. הוֹבִישׁ ← בּוֹשׁ
2. הוֹבִישׁ ← יָבַשׁ

הִוָּעֲצוּת (45) נ	consultation *f*, délibération *f*
הוּעַר ← [עור]	
הוֹפִיעַ ← [יפע]	
הוֹפָעָה (222) נ (היראות)	apparition *f*
הוֹפָעָה רִאשׁוֹנָה (של שחקן)	débuts (d'un acteur) *mpl*
הוֹפָעַת־סֵפֶר	parution *f* d'un livre
(בתיאטרון וכדומה)	représentation *f*
‖ (מראה חיצוני)	aspect *m*, apparence *f*
בַּעַל־הוֹפָעָה נָאָה	homme *m* qui présente bien
‖ (תופעה)	phénomène *m*
הוּפַץ ← [פוץ]	
הוּפַר ← 1. [פרר]	
הוּץ (41) ז	feuille *f* de palmier
הוּצָא (–) ז ארמית צמח	houx *m*
הוּצָא ← יָצָא	
הוֹצָאָה (222) נ	sortie *f*, émission *f*
הוֹצָאָה לְהוֹרֵג	exécution capitale
הוֹצָאָה לְפֹעַל	réalisation *f*, saisie *f*
הוֹצָאָה לָאוֹר	édition *f*
הוֹצָאַת־דִּבָּה	diffamation *f*
‖ הוֹצָאַת־סְפָרִים	édition *f*
הוֹצָאָה מְיֻחֶדֶת (של־עיתון)	édition spéciale
בֵּית־הוֹצָאָה ז	maison *f* d'édition
‖ (כסף)	dépense *f*
הוֹצָאוֹת שׁוֹטְפוֹת	dèpenses courantes
נָשָׂא בְּהוֹצָאוֹת	se charger des dépenses
הוֹצִיא ← יָצָא	
הוֹצִיק, הוּצַק ← יָצַק	
הוּצַף ← [צוף]	
1. הוּצַר ← 2. צָרַר	
2. הוּצַר, הִוָּצֵר ← יָצַר	
הִוָּצְרוּת (45, בלי ר') נ	formation *f*, constitution *f*
הוּקַד ← יָקַד	
הוֹקוּס־פּוֹקוּס (–) ז	tour *m* de passe-passe
הוֹקֵי (–) ז ספורט	hockey *m*
הוֹקִיעַ ← יָקַע	
הוֹקִיר ← יָקַר	
הוּקַל ← [קלל]	
הוּקַם ← [קום]	
הוּקַע ← יָקַע	
הוֹקָעָה (222) נ	pendaison *f*
‖ כהש	stigmatisation *f*, réprobation *f*
הוּקַר ← יָקַר	
הוֹקָרָה (222, בלי ר') נ (הערכה)	estime *f*
(בסוף מכתב) בְּהוֹקָרָה	respectueusement
‖ (התייקרות)	renchérissement *m*, hausse *f*
הִוָּקֵשׁ ← יָקַשׁ	
הוֹרֵא ← יָרֵא	
הוֹרָאָה (222) נ (לימוד)	enseignement *m*
הוֹרָאַת־קְרוֹא וּכְתֹב	alphabétisation *f*
‖ דת מוֹרֵה־הוֹרָאָה	docteur *m* de la loi
‖ (תקנה)	instruction *f*
נָתַן הוֹרָאָה	donner un ordre
הוֹרָאַת־שָׁעָה	décision *f* temporaire
‖ (משמעות)	signification *f*, sens (d'un mot) *m*
הוֹרֵג (132) ז (רוצח)	assassin *m*, meurtrier *m*
‖ (תליין)	bourreau *m*
הוֹצִיא לְהוֹרֵג	exécuter (un condamné à mort)
הוּצָא לְהוֹרֵג	être exécuté
הוּרַד ← יָרַד	
הוֹרָדָה (222) נ	descente *f*, diminution *f*
‖ כהש הוֹרָדָה בְּדַרְגָּה	rétrogradation *f*
הוֹרָדַת־מְחִירִים	baisse *f* des prix
הוֹרָדַת־הַדֶּגֶל לַחֲצִי־הַתֹּרֶן	mise *f* du pavillon en berne
הוֹרְדוֹס ש״פ ז	Hérode *m*
הוֹרֶה (77) ז	parent (le père ou la mère) *m*
‖ הוֹרִים ז״ר	parents (père et mère) *mpl*
הוֹרִים אוֹמְנִים	parents nourriciers
אֲסֵפַת־הוֹרִים נ	réunion *f* de parents
1. הוֹרָה (201) נ (אם)	mère *f*
‖ (ראשית ההריון)	conception *f*
הוֹרָתוֹ וְלֵדָתוֹ	son origine et sa naissance
2. הוֹרָה (–) נ (ריקוד)	*hora* (danse populaire) *f*
3. הוֹרָה ← 2. [ירה]	
הוֹרוֹסְקוֹפּ (ר׳ ־פִּים) ז	horoscope *m*
הוֹרוּת (47) נ	fait *m* d'être père ou mère
הוֹרָיָה (222) נ	indication *f*, règle *f*

|| (נזיפה) réprimande *f*, blâme *m*
הוֹכָחוּת (45, בלי ר') נ constatation *f*, conviction *f*
הוֹכִיחַ ← [וכח]
הוּכַן ← [כון]
הוּלַד, הִוָּלֵד ← יָלַד
הוֹלָדָה (222) נ procréation *f*
הוֹלוֹגְרַמָּה (ר' ־מוֹת) נ hologramme *m*
הוֹלִיד ← יָלַד
הוֹלִיךְ ← הָלַךְ
הוֹלָכָה (222) נ transport *m*, livraison *f*
הוֹלָכָה וְהוֹבָאָה va-et-vient *m*
|| הוֹלָכָה חַשְׁמַלִּית conductance *f*
הוֹלֵל (132) ז débauché *m*, libertin *m*
הוֹלֵלוּת (—) נ או הוֹלֵלוֹת (—) נ״ר débauche *f*
הוֹלֵם, ־לֶמֶת (ר' ־לְמִים, ־לְמוֹת) ת adéquat
הוֹלַנְד ש״פ נ (מדינה) la Hollande, les Pays-Bas
הוֹלַנְדִּי, ־דִית ת hollandais
|| הוֹלַנְדִּי, ־דִית (ר' ־דִים, ־דִיּוֹת) ש Hollandais *n*
הַהוֹלַנְדִּי הַמְעוֹפֵף le Vaisseau fantôme
הוֹמֶה, ־מָה ת bruyant
הוֹמָה (201) נ bruit *m*, tumulte *m*
הוֹמוֹגֵנִי, ־נִית ת homogène
הוֹמוֹגֵנִיּוּת (47, בלי ר') נ homogénéité *f*
הוּמוֹר (—) ז humour *m*
חוּשׁ־הוּמוֹר ז sens *m* de l'humour
הוּמוֹרִיסְט (ר' ־טִים) ז humoriste *m*
הוּמוֹרִיסְטִי, ־טִית ת humoristique
הוּמוֹרֶסְקָה (ר' ־קוֹת) נ récit *m* humoristique
הוֹמֵיאוֹפַּתְיָה (—) נ homéopathie *f*
הוּמַךְ ← [מוך]
הוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר' ־מְמִים) ת (רועש) tumultueux
|| (מדהים) ahurissant, étonnant
הוּמָנִי, ־נִית ת humain
הוּמָנִיּוּת (47, בלי ר') נ humanité (bienveillance) *f*
הוּמָנִיטָרִי, ־רִית ת humanitaire
הוּמָנִיסְט (ר' ־טִים) ז humaniste *m*
הוּמָנִיסְטִי, ־טִית ת humaniste
לִמּוּדִים הוּמָנִיסְטִיִּים études *fpl* littéraires, humanités *fpl*
הוּמַר ← [מור]

הוֹמֵרוֹס ש״פ ז Homère *m*
הוֹמֵרִי, ־רִית ת homérique
הוּמַת ← [מות]
[הון] ← [הין]
הוֹן (21, בלי ר') ז capital *m*, richesse *f*, fortune *f*
בְּלֹא־הוֹן gratuitement
בְּעַד כָּל־הוֹן שֶׁבָּעוֹלָם pour tout l'or du monde
הוֹן־תּוֹעָפוֹת des sommes folles
הוֹן חוֹזֵר fonds *m* de roulement
בַּעַל־הוֹן ז capitaliste *m*
צָבַר הוֹן amasser une fortune
|| הוֹן תה״פ assez
לֹא אָמַר הוֹן n'avoir jamais assez
לְהוֹנִי (לְהוֹנְךָ וכו') lentement, tranquillement
הִוֵּן (452 נ) פ״י capitaliser
הוֹנָאָה (222) נ fraude *f*, escroquerie *f*
הוֹנָאַת־דְּבָרִים injures *fpl*, outrages *mpl*
הוּנְגָּרִי, ־רִית ת hongrois
הוּנְגָּרִיָּה ש״פ נ (מדינה) la Hongrie
הוֹנָה ← [ינה]
הוּנַח ← [נוח]
הוּנַס ← [נוס]
הוּנַע ← [נוע]
הוּנַף ← [נוף]
הוּסַב ← סָבַב
הוּסַד, הִוָּסֵד ← יָסַד
הוֹסִיף, הוּסַף, הִוָּסֵף ← יָסַף
הוֹסָפָה (222) נ supplément *m*, augmentation *f*
הִוָּסְפוּת (45, בלי ר') נ fait *m* de s'ajouter
הוּסַר ← [סור]
הִוָּסֵר ← יָסַר
1. הוּעַד ← [עוד]
2. הוּעַד, הִוָּעֵד ← יָעַד
הוֹעָדָה (222) נ convocation *f*
הִוָּעֲדוּת (45, בלי ר') נ rencontre *f*, réunion *f*
הוֹעִיד ← יָעַד
הוֹעִיל ← [יעל]
הוּעַם ← עָמַם
הוּעַף ← [עוף]
הִוָּעֵץ ← יָעַץ

הִזְדַּנֵּב ← זִנֵּב
הִזְדַּנְּבוּת (45, בלי ר') נ — action *f* de s'étirer
הִזְדַּנֵּק ← זִנֵּק
הִזְדַּנְּקוּת (45, בלי ר') נ — percée *f*, jaillissement *m*
הִזְדַּעְזֵעַ ← זִעְזַע
הִזְדַּעְזְעוּת (45, בלי ר') נ — commotion *f*, choc *m*
הִזְדַּעֵם ← זָעַם
הִזְדַּעֵף ← זָעַף
הִזְדַּעֲפוּת (45, בלי ר') נ — rage *f*, fureur *f*
הִזְדַּעֵק ← זָעַק
הִזְדַּקֵּן ← זָקֵן
הִזְדַּקְּנוּת (45, בלי ר') נ — vieillissement *m*
הִזְדַּקֵּף ← זָקַף
הִזְדַּקְּפוּת (45, בלי ר') נ — redressement *m*
הִזְדַּקֵּק ← 1. 2. זָקַק
1. הִזְדַּקְּקוּת (45) נ (הצטללות) — distillation *f*
2. הִזְדַּקְּקוּת (45) נ (הצטרכות) — recours *m*
הִזְדַּקֵּר ← זָקַר
הִזְדַּקְּרוּת (45) נ — fait *m* de pointer *ou* de se dresser
|| (במטוס) — perte *f* de vitesse
הִזְדָּרֵז ← זֵרֵז
הִזְדָּרְזוּת (45, בלי ר') נ — empressement *m*
הִזְדָּרֵחַ ← זָרַח
הִזְדָּרֵם ← זָרַם
הִזְדָּרְמוּת (45, בלי ר') נ — affluence *f*, flot *m*
הִזְדָּרֵק ← זָרַק
הָזָה (349) פ"ע — avoir des visions, délirer
הִזָּה, הֵזָה ← נָזָה
הַזְהָבָה (222) נ (ציפוי בזהב) — dorure *f*
|| (קבלת צבע זהוב) — fait *m* de se dorer
הַזְהָרָה (222) נ — avertissement *m*
הַזְוָגָה (222) נ מכונ — embrayage *m*
הָזוֹן (29) ז — vision *f*, délire *m*
הֵזוֹן ← [זון]
הֵזוֹר ← 1. [זור]
הָזוּת (46) נ — vision *f*, délire *m*
הֲזָזָה (220) נ — déplacement *m*, glissement *m*
דֶּלֶת־הֲזָזָה נ — porte glissante *ou* à coulisse
הֵזַחַ ← [זחח]
הֶזַּחַ (124) ז — déplacement *m*

הֲזָחָה (220) נ — élévation *f*, soulèvement *m*
הֲזָחַת־דַּעַת — contentement *m* de soi
הֵזִיד ← 1. 2. [זוד]
הֲזָיָה (220) נ — vision *f*, chimère *f*
הֲזָיָה ← הֲזָאָה
הִזָּיוֹן (39) ז — vision *f*, hallucination *f*
הֶזְיוֹנִי, ־נִית ת — chimérique, ilusoire
הֵזִיז ← [זוז]
הֵזִיחַ ← [זוח]
הִזִּיחַ ← נָזַח
הֵזִיל ← [זול]
הִזִּיל ← [זול], נָזַל
הֵזִין ← [זון]
הֵזִיעַ ← 1. [זוע]
הִזִּיעַ ← [יזע]
הִזִּיק ← נָזַק
הִזִּיר ← נָזַר
הֲזָיָתִי, ־תִית ת — imaginaire, visionnaire
הֵזַךְ ← [זכך]
הִזַּכּוּת (47, בלי ר') נ — purification *f*
הַזְכָּרָה (222) נ — rappel *m*, mention *f*, évocation *f*
|| דת — mention *f* du nom divin
|| הַזְכָּרַת־נְשָׁמוֹת — office *m* en souvenir des morts
הִזָּכְרוּת (45, בלי ר') נ — action *f* de se souvenir
הֲזָלָה (220) נ — baisse (des prix) *f*, réduction *f*
הַזָּלָה (221) נ — écoulement *m*, épanchement *m*
הַזָּלַת־דְּמָעוֹת — effusion *m* de pleurs
הַזְלָפָה (222) נ — arrosage *m*
מְכוֹנִית־הַזְלָפָה נ — arroseuse *f*
הֵזֵם ← זָמַם
הֲזַמָּה (208) או הֲזָמָה (220) נ — réfutation (en prouvant l'alibi d'un témoin) *f*
הַזְמָנָה (222) נ (לסעודה) — invitation *f*
נַעֲנָה לַהַזְמָנָה — donner suite à une invitation
(לבית־המשפט) — convocation *f*
|| מסחר — commande *f*
הֲזָנָה (220) נ — alimentation *f*
הַזְנָחָה (222) נ — négligence *f*, abandon *m*
הַזְנָקָה (222, בלי ר') נ — action *f* de faire jaillir
|| (של מירוץ) — départ (d'une course) *m*

הוֹרִיד ← יָרַד
הוֹרִיק ← 2. יָרַק
הוֹרִישׁ ← 2.1. יָרַשׁ
הוּרַךְ ← [רכך]
הוּרַם ← [רום]
הוֹרְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז רפא — hormone *f*
הוֹרְמִיז ש״פ ז (אל־האור בדת הפרסית) — Ormuzd *m*
הוֹרְמָן (93) ז — permis *m*, autorisation *f*
הוֹרְסָנִי, ־נִית ת — destructeur, destructif
הוּרַע ← [רעע]
הוּרַץ ← [רוץ]
הוּרַק ← [ריק]
הוֹרָקָה (222, בלי ר׳) נ — verdoiement *m*
הוֹרָקָן (ר׳ ־נִים) ז (רוח) — ouragan *m*
הוֹרְקָנוּס ש״פ ז — Hyrcan *m*
הוּרַשׁ ← 2. [ירש]
הוֹרָשָׁה (222) נ — action *f* de léguer
1. הוּשַׁב ← [שוב]
2. הוּשַׁב ← יָשַׁב
הוֹשָׁבָה (222, בלי ר׳) נ — action *f* de placer *ou* de faire asseoir
1. הוּשַׁט ← [שוט]
2. הוּשַׁט ← [ישט]
הוֹשָׁטָה (222, בלי ר׳) נ — action *f* de tendre
הוֹשָׁטַת־יָד — action de tendre la main
הוֹשָׁטַת־עֶזְרָה — action de porter secours
הוֹשִׁיב ← יָשַׁב
הוֹשִׁיט ← [ישט]
הוֹשִׁיעַ ← [ישע]
הוּשַׂם ← [שים]
הוֹשֵׁעַ ש״פ ז — Osée *m*
הוּשַׁע ← [ישע]
הוֹשָׁעָה (222, בלי ר׳) נ — secours *m*, salut *m*
הִוָּשְׁעוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être sauvé
הוֹשַׁעְנָא! מ״ק דת — hosanna!
‖ הוֹשַׁעְנָא (ר׳ ־נוֹת) נ עממי — branche *f* de saule
הוֹשַׁעְנָא רַבָּה — *hocha'na rabba* (7e jour de la fête des Tabernacles)
הוֹשַׁעְנָא חֲבוּטָה — bon à rien
הוּשַׁר ← [שיר]
הוּשַׁת ← [שית]

[הוּת] הוֹתֵת (455 ת) פ״ע (עַל־) — assaillir
הוֹתִיר, הוֹתַר, הוּתַר ← [יתר]
הוֹתָרָה (222, בלי ר׳) נ — action *f* de laisser un reste
הִוָּתְרוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* de rester
הַזָּאָה או הַזָּיָה (221) נ — aspersion *f*
הִזְדַּבֵּל ← זִבֵּל
הִזְדַּבְּלוּת (45, בלי ר׳) נ — fumage *m*, fumaison *f*
הִזְדַּבֵּן ← זִבֵּן
הִזְדַּגֵּג ← זִגֵּג
הִזְדַּהֵב ← זִהֵב
הִזְדַּהֲבוּת (45, בלי ר׳) נ — dorure *f*
הִזְדַּהָה ← זִהָה
הִזְדַּהוּת (46) נ — identification *f*
הִזְדַּהֵם ← זִהֵם
הִזְדַּהֲמוּת (45, בלי ר׳) נ — infection *f*, souillure *f*
הִזְדַּהֵר ← 1. זָהַר
הִזְדַּהֲרוּת (45, בלי ר׳) נ — action *f* de briller
הִזְדַּוֵּג ← זִוֵּג
הִזְדַּוְּגוּת (45) נ — accouplement *m*
הִזְדַּוֵּעַ ← 2. זִוַּע
הִזְדַּחֲלוּת (45, בלי ר׳) נ — action *f* de ramper
הִזְדַּיֵּן ← 1. 2. זִיֵּן
הִזְדַּיְּנוּת (45, בלי ר׳) נ — armement *m*
‖ בהש הִזְדַּיְּנוּת בְּסַבְלָנוּת — action *f* de s'armer de patience
הִזְדַּיֵּף ← זִיֵּף
הִזְדַּיְּפוּת (45, בלי ר׳) נ — contrefaçon *f*, falsification *f*
הִזְדַּכּוּת (45, בלי ר׳) נ — purification *f*
הִזְדַּכֵּךְ ← [זכך]
הִזְדַּכְּכוּת (45, בלי ר׳) נ — clarification *f*
הִזְדַּכֵּר ← 1. זָכַר
הִזְדַּלֵּג ← זָלַג
הִזְדַּלְזֵל ← זִלְזֵל
הִזְדַּלֵּף ← זָלַף
הִזְדַּמֵּן ← זִמֵּן
הִזְדַּמְּנוּת (45) נ (פגישה) — rencontre *f*, coïncidence *f*
‖ (שעת־כושר) — occasion *f*
נִצֵּל הִזְדַּמְּנוּת — profiter d'une occasion
הֶחְמִיץ הִזְדַּמְּנוּת — manquer une occasion

הַחְמָצַת־פָּנִים — physionomie *f* aigre
הַחְמָרָה (222) נ (הרעה) — aggravation *f*
|| (חומרה) — rigueur *f*, sévérité *f*
הַחְנָיָה (222) נ — stationnement *m*
(בין שתי מכוניות) — créneau *m*
הַחְנָפָה (222) נ — flatterie *f*
הַחְנָקָה (222) נ — étranglement *m*, strangulation *f*
|| כימ (הרכבה עם חנקן) — nitrification *f*
הֵחָנְקוּת (45, בלי ר') נ — étouffement *m*
הֵחָסְמוּת (45) נ — fermeture *f*, blocage *m*
|| מתמט (של־מעגל במשולש וכו') — inscription (d'une figure dans une autre) *f*
הַחְסָנָה (222) נ — magasinage *m*
הַחְסָרָה (222) נ — diminution *f*, soustraction *f*
הֵחָפְזוּת (45) נ — précipitation *f*, hâte *f*
הַחְפָּשָׂה (222) נ — déguisement *m*
הֵחָצוּת (46) נ — division *f*, scission *f*
הַחְצָנָה (222) נ — extériorisation *f*
הַחְצָפָה (222, בלי ר') נ — insolence *f*
הַחְצָפַת־פָּנִים — attitude insolente
הֵחָקְרוּת (45) נ — fait *m* d'être interrogé
הַחְרָבָה (222) נ — destruction *f*
הֵחָרְבוּת (45) נ — destruction *f*, ruine *f*
|| (התייבשות) — dessèchement *m*
הַחְרָדָה (222) נ — action *f* d'ébranler *ou* d'effrayer
הַחְרָמָה (222) נ (הפקעה) — confiscation *f*
|| (הטלת־חרם) — excommunication *f*, boycottage *m*
הַחְרָפָה (222) נ — aggravation *f*
הַחְרָשָׁה (222) נ — assourdissement *m*
הַחְשָׁבָה (222) נ — considération *f*, estime *f*
הֵחָשְׁבוּת (45, בלי ר') נ — fait *m* d'être considéré
הַחְשָׁדָה (222) נ — suspicion *f*, action *f* de suspecter
הֵחָשְׁדוּת (45) נ — fait *m* d'être suspect
הָחָשָׁה (220) נ — accélération *f*
הַחְשָׁכָה (222) נ — obscurcissement *m*
הַחְשָׂפָה (222) נ — mise *f* à nu, dévoilement *m*
הֵחָתְכוּת (45) נ — action *f* de se couper
הַחְתָּמָה (222) נ — apposition *f* d'une signature
(על־מינוי) — souscription *f*
|| (שימת־חותמת) — oblitération *f*, cachetage *m*
הָטֹב, הֲטֻבָּה ת — bigarré, bariolé
הֲטָבָה (212) נ — bienfait *m*
|| (שינוי לטובה) — amélioration *f*
|| (מענק) — gratification *f*, prime *f*
מְנָיוֹת־הֲטָבָה נ״ר — actions préférentielles
הַטְבָּלָה (222) נ — immersion *f*
|| דת — baptême *m*
1. הַטְבָּעָה (222) נ (של־אנייה) — envoi *m* par le fond
2. הַטְבָּעָה (222) נ (של־מטבעות) — frappe *f*
הִטַּגְּנוּת (45) נ — friture *f*
הַטֵּה, הָטֵה ← נָטָה
הִטַּהֲרוּת (45) נ — purification *f*
הִטּוּי (23) ז — inclinaison *f*, fléchissement *m*
הֶטֵּחַ (124) ז — heurt *m*, coup *m*, choc *m*
הֶטֵּחַ־דְּבָרִים — lancement *m* d'invectives
הֲטָחָה (212) נ — lancement *m*, projection *f*
הֲטָחַת־דְּבָרִים — lancement d'invectives
הֲטָחַת־רֹאשׁ בַּכֹּתֶל — action *f* de se cogner la tête contre le mur
|| (מריחה בטיח) — plâtrage *m*
הִטַּחְטְחוּת (45) נ — crépitement *m*
הֵטִיב ← [טוב]
הַטָּיָה (221) נ — inclination *f*, déviation *f*, détournement *m*
הַטָּיַת־אֹזֶן — action *f* de prêter l'oreille
הַטָּיַת־דַּעַת — partialité *f*
הַטָּיַת־דִּין — déni *m* de justice
|| (נטייה) — action *f* de se conformer
הַטָּיָה אַחֲרֵי־רַבִּים — action *f* de suivre la majorité
|| פיס — déviation *f*, déflection *f*
הֵטִיחַ ← [טוח]
הֵטִיל ← [טול]
הִטִּיל, הַטֵּל ← נָטַל
הֵטִיס ← [טוס]
הִטִּיף ← נָטַף
1. הֶטֵּל (123) ז (השלכה) — projection (géométrique) *f*

הַזָּעָה (221) נ — transpiration *f*, sudation *f*
מֶרְחַץ־הַזָּעָה ז — bain *m* de sueur, sauna *m*
הַזְעָמָה (222) נ — irritation *f*, fureur *f*
הַזְעָמַת־פָּנִים — mine furieuse
הַזְעָפָה (222) נ — indignation *f*
הַזְעֵק (123) ז או הַזְעָקָה (222) נ — alerte *f*, alarme *f*, convocation urgente
הִזָּעֲקוּת (45) נ — alerte *f*
הַזְעָרָה (222) נ — rapetissement *m*, miniaturisation *f*
הֶזֵּק (123) ז — dommage *m*, dégât *m*, nuisance *f*
הֶזֵק ← נֵזֶק
הַזְקָפָה (222, בלי ר') נ — redressement *m*
הִזָּקְקוּת (45, בלי ר') נ — recours *m*
הַזָּרָה (221, בלי ר') נ — dissuasion *f*
הַזְרָחָה (222, בלי ר') נ — ilumination *f*, éclat *m*
הַזְרָמָה (222) נ — écoulement *m*
|| (כספים) — versement (de numéraire) *m*
הַזְרָעָה (222) ז — fécondation *f*
הַזְרָעָה מְלָאכוּתִית — insémination artificielle
הַזְרָקָה (222) נ רפא — injection *f*, inoculation *f*
הַחְבָּאָה (222) נ — action *f* de cacher, recel *m*
הֵחָבְאוּת (45) נ — action *f* de se cacher
הֶחְבֵּר (123) ז — association (d'idées) *f*
|| טכנ מְכוֹנַת־הֶחְבֵּר — brocheuse *f*
הַחְדָּרָה (222) נ — introduction *f*, infiltration *f*
הַחְוָרָה (222) נ — action *f* de pâlir
|| בהש (הסברה) — éclaircissement *m*
הַחְזָקָה (222) נ — possession *f*, entretien *m*
דְּמֵי־הַחְזָקָה ז"ר — frais *mpl* d'entretien
|| הַחְזָקַת־טוֹבָה — reconnaissance *f*, gratitude *f*
הַחְזָקַת־מַעֲמָד — maintien *m* sur ses positions
הֶחְזֵר (123) ז — retour *m*, restitution *f*
הֶחְזֵר־פִּקָּדוֹנוֹת — remboursement *m* de dépôts
|| פיס הֶחְזֵר־אוֹר — reflet *m* de lumière
|| (תגובה) — réflexe *m*
הַחְזָרָה (222) נ — retour *m*, restitution *f*
הַחְזָרַת־אֲבֵדָה — restitution d'objet perdu
הַחְזָרַת־מַס — ristourne *f* de taxe
הַחְזָרַת־הַסֵּדֶר — rétablissement *m* de l'ordre
הַחְזָרָה לְמוּטָב — redressement *m*

הַחְזָרַת־שָׁלוֹם — réponse *f* aux salutations
הַחְטָאָה (222) נ — incitation *f* au péché
|| הַחְטָאַת־מַטָּרָה — action *f* de manquer le but
הַחְיָאָה (222, בלי ר') נ — revivification *f*
הָחִישׁ ← 1. [חוש]
הַחְכָּרָה (222) נ — affermage *m*, bail *m* à ferme
הֵחֵל ← 1. 2. [חלל]
הַחְלָאָה (222) נ — provocation *f* de maladie
הַחְלָדָה (222) נ — fait *m* de se couvrir de rouille
הֲחָלָה (220, בלי ר') נ — application *f*
הֶחְלֵט (123) ז — décision *f*
|| בְּהֶחְלֵט — absolument, certainement
הַחְלָטָה (222) נ — décision *f*
קִבֵּל הַחְלָטָה — prendre une décision
הֶחְלֵטִי, ־טִית ת — absolu, définitif
|| הֶחְלֵטִית תה"פ — définitivement
הֶחְלֵטִיּוּת (47, בלי ר') נ — résolution *f*, détermination *f*
|| בְּהֶחְלֵטִיּוּת — résolument, fermement
הַחְלָמָה (222) נ — convalescence *f*
הַחְלָפָה (222) נ — échange *m*, remplacement *m*
הַחְלָפַת־בְּגָדִים — changement *m* d'habits
הַחְלָפַת־הִלּוּךְ (במכונית) — changement de vitesse
בהש הַחְלָפַת־כֹּחַ — reprise *f* de nouvelles forces
הֵחָלְצוּת (45) נ — action *f* de s'échapper
|| (הזדרזות) — empressement *m*, engagement spontané
הַחְלָקָה (222) נ (גלישה) — glissement *m*, glissade *f*
|| (יישור) — lissage *m*, polissage *m*
בהש הַחְלָקַת־לָשׁוֹן — flatterie *f*
הֵחָלְקוּת (45, בלי ר') נ — division *f*, partage *m*
הַחְלָשָׁה (222) נ — affaiblissement *m*
הֵחָלְשׁוּת (45) נ — affaiblissement *m*, diminution *f*
הֵחֵם ← [חמם]
הַחְמָצָה (222) נ (הפיכה לחומץ) — acétification *f*
|| כימ (חימצון) — oxydation *f*
|| (של־מספוא) — fermentation *f*
מִגְדַּל־הַחְמָצָה ז — silo *m*
|| בהש הַחְמָצַת־הִזְדַּמְּנוּת — occasion manquée

הִידְרוֹלִיקָה (—) נ פיס — hydraulique *f*
הִידְרוֹסְטָטִיקָה (—) נ — hydrostatique *f*
הִידְרוֹפוֹבְּיָה (—) נ רפא — hydrophobie *f*
הִידְרוֹפוֹנִיקָה (—) נ — culture *f* sans terre
הִידְרוֹקָן (—) ז — hydropisie *f*
הִידְרַנְט (ר׳ ־טִים) ז — prise *f* d'eau, bouche *f* d'incendie
1. הָיָה (346) פ״ע — être
הָיָה עָיֵף — il était fatigué
הָיוּ זְמַנִּים — ah! le bon vieux temps
וְכָךְ הָיָה — et c'est ce qui arriva
הָיֹה הָיָה אִישׁ — il y avait une fois un homme
מַה־שֶּׁהָיָה הָיָה — le passé est le passé
הָיֹה לֹא תִהְיֶה — cela ne sera pas
יִהְיֶה מַה־שֶּׁיִּהְיֶה או וִיהִי־מָה — quoi qu'il arrive
וַיְהִי הַיּוֹם — il arriva un jour
מַה־תְּהֵא עָלָיו? — qu'adviendra-t-il de lui?
הֱיֵה שָׁלוֹם — portez-vous bien
‖ (נעשה) הָיָה לְ־ — devenir
הָיָה לְאֶבֶן — se transformer en pierre
הָיָה לְאִישׁ — devenir un homme
הָיְתָה לְאִישׁ — se marier (en parlant d'une femme)
הָיָה לִצְחוֹק — devenir un objet de risée
‖ (שייך) הָיָה לִי יָדִיד — j'avais un ami
הָיָה לוֹ מַזָּל — il a eu de la chance
יִהְיֶה לָנוּ מָקוֹם — nous aurons de la place
הָיָה לוֹ (או עָלָיו) לִשְׁתֹּק — il aurait dû se taire
‖ ° (פגע) יָדוֹ הוֹיָה בּוֹ — sa main le frappe
‖ (לפני פועל אחר) הָיִיתִי גָּר בִּכְפָר — j'habitais dans un village
הֱוֵה אוֹמֵר — cela revient à dire, par conséquent
לֶהֱוֵי יָדוּעַ שֶׁ־ — on fait savoir que
הָיִיתִי שָׂמֵחַ אִלּוּ — je serais content si
אִלּוּ קָרָאתָ לִי הָיִיתִי בָּא — si tu m'avais appelé je serais venu
‖ הֱיוֹת שֶׁ־ — puisque, étant donné que
‖ נִהְיָה (406, רק עבר והווה) פ״ע — devenir, se réaliser
לֹא נִהְיְתָה כָּזֹאת — rien de tel n'a jamais existé
‖ הִוָּה (453) פ״י — créer, constituer, former
‖ הִתְהַוָּה (480) פ״ע — se constituer, se former
2. [היה] נִהְיָה (406) פ״ע (התרופף) — s'affaiblir
שְׁנָתוֹ נִהְיְתָה עָלָיו — le sommeil le fuyait
הִיוּלִי, ־לִית ת — primitif, grossier, chaotique
חֹמֶר הִיוּלִי — matière *f* informe
הִיוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — primitivité *f*, grossièreté *f*
הֱיוֹת ← הָיָה
הֵיטֵב תה״פ — bien
הֵיךְ ← הֵיאַךְ
הֵיכָא תה״פ ארמית — où
הֵיכָא דְּאֶפְשָׁר — dans la mesure du possible
מֵהֵיכָא תֵּיתֵי? — d'où te vient cette idée?
הֵיכִי תה״פ ארמית — comment?
הֵיכִי דָּמֵי? — comment cela?
הֵיכִי תִּמְצָא לוֹמַר? — comment peux-tu parler ainsi?
הֵיכָל (91 או 93) ז (ארמון) — palais *m*
הֵיכַל־הַמֶּלֶךְ — palais royal
הֵיכַל־הַתַּרְבּוּת — palais de la culture
‖ (בית־המקדש) — temple *m*
‖ (בבית־הכנסת) — tabernacle *m*
‖ היסט אַבִּירֵי־הַהֵיכָל ז״ר — les Templiers *m*
הֵיכָן תה״פ — où?
לְהֵיכָן אַתָּה הוֹלֵךְ? — où vas-tu?
מֵהֵיכָן? — d'où?
הֵיכָן שֶׁ־ — là où
כָּל־הֵיכָן שֶׁ־ — partout où
הֵילָךְ תה״פ — voici
‖ הֵילָךְ (—) ז — moyen *m* de paiement
הֵילָךְ חֻקִּי — monnaie légale
הֵילֵל (—) ז — astre brillant
הֵילֵל בֶּן־שַׁחַר — étoile *f* du matin (Vénus)
[הים] הָם (387) פ״ע — être bruyant, gémir
‖ פ״י — troubler, bouleverser
‖ הֵהִים (526) פ״י — faire du bruit, causer du trouble
הֵימָנָה (222, בלי ר׳) נ — glissement *m* à droite
הֵימֶנּוּ (נ׳ הֵימֶנָּה) כ״ג — de lui
שֶׁאֵין לְמַעְלָה הֵימֶנּוּ — incomparable, qui n'a pas son pareil
לֹא כֹּל הֵימֶנּוּ — tout ne dépend pas de lui

2. הֶטֵּל (123) ז (מס) — taxe *f*, imposition *f*
הַטְלָאָה (222) נ — rapiéçage *m*, ravaudage *m*
הֲטָלָה (212) נ — lancement *m*, projection *f*
הֲטָלַת־בֵּיצִים — ponte *f*
הֲטָלַת־כִּידוֹן — lancement de javelot
הַטָּלָה (221) נ — imposition *f*
הַטָּלַת־קְנָס — action *f* d'infliger une amende
הַטָּלַת־אֵימָה — intimidation *f*, action de terroriser
הִטַּלְטְלוּת (45) נ — pérégrination *f*, déplacements *mpl*
הִטַּמְּאוּת (45) נ — souillure *f*
הִטַּמְטְמוּת (45) נ — abêtissement *m*
הַטְמָנָה (222) נ — action *f* de cacher
|| מטבח הַטְמָנַת־חָמִין — maintien *m* au chaud (d'un plat)
הַטְמָעָה (222) נ — assimilation *f*
|| צמח הַטְמָעַת־פַּחְמָן — photosynthèse *f*
הִטָּמְעוּת (45) נ — assimilation *f*
הַטְמָרָה (222, בלי ר׳) נ — ensilage *m*
הַטְנָה (207) נ — espadrille *f*
הִטַּנְּפוּת (45) נ — fait *m* de se salir, souillure *f*
הֶטֵּס (123) ז — transport *m* par air
הֲטָסָה (212) נ — action *f* de faire voler
|| (העברה במטוס) — transport *m* par air
הַטְעָיָה (222) נ — tromperie *f*, abus *m* de confiance
|| (הנחה מטעה) — sophisme *m*
הַטְעָמָה (222) נ — accentuation *f*, insistance *f*
|| מטבח (הוספת־תבלינים) — assaisonnement *m*
(נתינה לטעום) — action *f* de faire goûter
הַטְעָנָה (222) נ — chargement *m*
הַטָּפָה (221) נ (של־נוזלים) — dégouttement *m*
|| בהש — prédication *f*, homélie *f*
הַטָּפַת־מוּסָר — action *f* de prêcher la morale
הִטָּפְלוּת (45) נ — action *f* de s'accrocher (à qn)
הִטַּפְּלוּת (45) נ — action *f* de prendre soin
הֶטְפֵּס (123) ז — cliché *f*, stéréotype *m*
הַטְפָּסָה (222) נ — stéréotypie *f*
הַטְרָדָה (222) נ — action *f* d'importuner
|| צבא יְרִיּוֹת־הַטְרָדָה נ״ר — tir *m* de harcèlement

הֶטֶרוֹגֵנִי, ־נִית ת — hétérogène
הֶטֶרוֹגֵנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — hétérogénéité *f*
הֶטֶרוֹנוֹמְיָה (—) נ — hétéronomie *f*
הֶטְרֵחַ (124) ז או הַטְרָחָה (222) נ — action *f* de causer des embarras
הִטַּרְטְרוּת (45) נ — bruit *m* de ferraille
הַטְרָיָה (222) נ — action *f* de rafraîchir
הֶטְרֵם (123) ז או הַטְרָמָה (222) נ — anticipation *f*
הַטְרָפָה (222) נ דת — interdiction *f* de consommer
הִטָּרְפוּת (45) נ (של־בהמה) — fait *m* d'être déchiré
|| (של־אנייה) — naufrage *m*
|| בהש הִטָּרְפוּת־הַדַּעַת — fait *m* de devenir fou
הִטַּשְׁטְשׁוּת (45) נ — embrouillement *m*
הִי (—) ז — lamentation *f*, complainte *f*
הֵי מ״ק — voici
|| הֵי לְךָ — voici pour toi
הִיא כ״ג — elle
כָּל־שֶׁהִיא או כָּלְשֶׁהִי — quelconque, quelle qu'elle soit
|| (דבר זה) — cela
וְלֹא הִיא — il n'en est rien
וְהִיא שֶׁעָמְדָה לָנוּ — voilà ce qui nous a soutenus
|| הַהִיא כ״ר — celle-là
בָּעֵת הַהִיא — en ce temps-là
הַיְא! מ״ק — hé!, holà!
הֵיאַךְ או הֵיךְ תה״פ — comment
הִיבִּיסְקוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — hibiscus *m*, ketmie *f*
הִיגְיֵנָה (—) נ — hygiène *f*
הִיגְיֵנִי, ־נִית ת — hygiénique
הִיגְרוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — hygromètre *m*
הֵידָד! מ״ק — bravo!
קְרִיאוֹת־הֵידָד נ״ר — acclamations *fpl*
° הֻיְדָה (ר׳ ־דוֹת) נ — action *f* de grâces
הִידְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ זואול — hydre *f*
|| מיתול — hydre (serpent fabuleux)
הִידְרוֹגְרַפְיָה (—) נ — hydrographie *f*
הִידְרוֹדִינָמִיקָה (—) נ — hydrodynamique *f*
הִידְרוֹלוֹגְיָה (—) נ — hydrologie *f*
הִידְרוֹלִי, ־לִית ת — hydraulique
הִידְרוֹלִיסָה (—) נ כימ — hydrolyse *f*

מַס־הַכְנָסָה ז — impôt *m* sur le revenu
בּוּל־הַכְנָסָה ז — timbre fiscal
הַכְנָעָה (222, בלי ר') נ (דיכוי) — soumission *f*
‖ (ענווה) — humilité *f*, dévotion *f*
בְּהַכְנָעָה — humblement, dévotement
הִכָּנְעוּת (45, בלי ר') נ — soumission *f*, reddition *f*
הַכְסָפָה (222, בלי ר') נ — argenture *f*
‖ בהש הַכְסָפַת־פָּנִים — affront *m*, insulte *f*
הַכְעָסָה (222) נ — irritation *f*
הַכְעָרָה (222, בלי ר') נ — enlaidissement *m*
הַכְפָּלָה (222) נ — redoublement *m*, action *f* de doubler
‖ מתמט — multiplication *f*
הַכְפָּשָׁה (222) נ — salissure *f*, dénigrement *m*, diffamation *f*, opprobre *m*
הֵכֵר (323) פ"ע (לְ־) — railler, se moquer de
הִכֵּר, הֻכַּר ← 1. [נכר]
הֶכֵּר (123) ז — reconnaissance (d'un objet *etc*) *f*, identification *f*
סִימַן־הֶכֵּר ז — marque particulière
הַכָּרָה (221) נ (ידיעה) — connaissance *f*
תּוֹרַת־הַהַכָּרָה נ — théorie *f* de la connaissance
הַכָּרָה עַצְמִית — connaissance de soi, suffisance *f*
‖ (דעה) — conviction *f*, opinion *f*, avis *m*
בָּא לִידֵי־הַכָּרָה כִּי — acquérir la conviction que
בַּעַל־הַכָּרָה — homme *m* qui a des convictions
הַכָּרַת־טוֹבָה — reconnaissance *f*, gratitude *f*
‖ (תודעה) — connaissance, conscience *f*
מְחֻסַּר־הַכָּרָה — sans connaissance
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ — perdre connaissance
שָׁבָה אֵלָיו הַכָּרָתוֹ — reprendre connaissance
תַּת־הַכָּרָה — subconscient *m*
‖ הַכָּרַת־פָּנִים (הבעת־פנים) — physionomie *f*
(משוא־פנים) — partialité *f*
‖ משפט הַכָּרָה בְּ־ — reconnaissance (d'un Etat *etc*) *f*
הֶכֵּרוּת (48) נ — connaissance (entre personnes) *f*
בִּקּוּר־הֶכֵּרוּת ז — visite *f* pour faire connaissance
הַכְרָזָה (222) נ — proclamation *f*

הַכְרָזַת־מִלְחָמָה — déclaration *f* de guerre
הֶכְרֵחַ (124) ז — nécessité *f*, obligation *f*
בְּהֶכְרֵחַ — nécessairement, obligatoirement
מִן־הַהֶכְרֵחַ הוּא לְ־ (או שֶׁ־) — il est indispensable de (*ou* que)
הֶכְרֵחַ לֹא יְגֻנֶּה — nécessité impérieuse, force majeure
הַכְרָחָה (222) נ — contrainte *f*
הֶכְרֵחוּת (48) נ — nécessité *f*
הֶכְרֵחִי, ־חִית ת — nécessaire, obligatoire
תְּנַאי הֶכְרֵחִי — condition *f* nécessaire
הֶכְרֵחִיּוּת (47) נ — caractère *m* inévitable
הֶכְרֵעַ (124) ז — prépondérance *f*, argument décisif
אֵין הֶכְרֵעַ — la question reste indécise
הַכְרָעָה (222) נ (החלטה) — décision *f*
‖ (של מאזניים) — action *f* de faire pencher la balance
‖ (הכנעה) — action de soumettre *ou* de maîtriser
הַכְרָתָה (222) נ — extermination *f*
הַכָּרָתִי, ־תִית ת — conscient
תַּת־הַכָּרָתִי — subconscient
הַכָּשָׁה (221) נ — action *f* de battre *ou* de frapper
‖ (של־נחש) — morsure (d'un serpent) *f*
הַכְשָׁלָה (222) נ — action *f* d'induire en erreur
הִכָּשְׁלוּת (45) נ — échec *f*, faillite *f*
הֶכְשֵׁר (123) ז (הכשרה) — préparation *f*, conditionnement *m*
‖ (תעודת־כשרות) — licence *f*, attestation *f*
בהש (הסכמה) — autorisation *f*, approbation *f*
הַכְשָׁרָה (222) נ (הכנה) — préparation *f*
הַכְשָׁרַת־קַרְקַע — défrichement *m*
הַכְשָׁרָה חַקְלָאִית — formation *f* agricole
חַוַּת־הַכְשָׁרָה נ — ferme-école *f*
‖ דת הַכְשָׁרַת־בָּשָׂר — apprêt (rituel) de la viande
הַכְשָׁרַת־כֵּלִים — nettoyage (rituel) des ustensiles
הַכְתָּבָה (222) נ — dictée *f*
הַכְתָּמָה (222) נ — action *f* de salir *ou* de ternir

הִימְנוֹן (21) ז — hymne *m*
הַהִימְנוֹן הַלְּאֻמִּי — l'hymne national
[הין] הֵהִין (526 נ) פ״ע — oser, avoir l'audace de
הִין (1) ז — *hîn* (ancienne mesure de capacité) *m*
הַיְנוּ תה״פ ארמית — c'est
הַיְנוּ הָךְ — c'est la même chose
הַיְנוּ דִּכְתִיב — c'est ce qui est écrit
דְּהַיְנוּ — c'est-à-dire
הִינוּמָה (201) נ — voile (de jeune mariée) *m*
הִיסְטוֹלוֹגְיָה (—) נ — histologie *f*
הִיסְטוֹרִי, ־רִית ת — historique
הִיסְטוֹרְיָה (—) נ — histoire *f*
הִיסְטוֹרְיוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז — historiographe *m*
הִיסְטוֹרְיוֹגְרַפְיָה (—) נ — historiographie *f*
הִיסְטוֹרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — historien *m*
הִיסְטֵרִי, ־רִית ת — hystèriyue
הִיסְטֵרְיָה (—) נ — hystérie *f*
הִיפּוֹתֵטִי, ־טִית ת — hypothétique
הִיפְּנוֹזָה (—) נ — hypnose *f*
הִיפְּנוֹטִי, ־טִית ת — hypnotique
הִירוֹאִי, ־אִית ת — héroïque
הִיֵּרַרְכְיָה (—) נ — hiérarchie *f*
הַיְשֵׁר תה״פ — directement, tout droit
הַיְשָׁרָה (222) נ — conduite droite, redressement *m*
הַךְ ← [נכה]
הָךְ כ״ר ארמית — ceci, cela
הָכָא תה״פ ארמית — ici
הָכָא וְהָתָם — ici et là
הַכְאָבָה (222) נ — action *f* d'infliger une douleur
הַכָּאָה (221) נ — action *f* de battre *ou* de frapper
הַכָּאָה עַל־חֵטְא — action de battre sa coulpe
הַכְבָּדָה (222) נ — alourdissement *m*, charge *f*
הִכָּה, הֻכָּה ← [נכה]
הַכְהָיָה (222) נ — affaiblissement *m*
בהש הַכְהָיַת־עֵינַיִם — offense *f*
‖ (צביעה בצבע כהה) — fonçage *m*
הֶכְוֵן (123) ז — orientation *f*
יִעוּץ וְהֶכְוֵן — orientation professionnelle
הַכְוָנָה (222) נ (של־מכשיר) — réglage *m*
(של־אדם) — orientation *f*

הַכְזָבָה (222) נ — dénégation *f*, déception *f*
הַכְחָדָה (222) נ — destruction *f*, extermination *f*
הֶכְחֵשׁ (123) ז — démenti *m*, dénégation *f*
1. הַכְחָשָׁה (222) נ (הרזיה) — amaigrissement *m*
2. הַכְחָשָׁה (222) נ (כפירה) — démenti *m*
1. הֲכִי? מ״ש — est-ce que?, est-ce parce que...?
הֲכִי אָמַרְתִּי? — ai-je dit?, est-ce que j'ai dit?
2. הֲכִי תה״פ (לפני שם־תואר) — le plus
הַבָּחוּר הֲכִי נֶחְמָד — le jeune homme le plus gentil
הָכֵי תה״פ ארמית — ainsi
אֲפִלּוּ הָכֵי — quand même, néanmoins
בַּר־הָכֵי — expert, compétent
אַדְּהָכֵי וְהָכֵי — sur ces entrefaites
בְּלָאו הָכֵי — de toute manière
הֵכִיל ← [כול]
הֵכִין ← [כון]
הֵכִיצַד? תה״פ — comment cela?
הִכִּיר ← 1. [נכר]
הִכִּישׁ ← 2. [נכש]
הַכְלָאָה (222) נ — croisement (d'espèces) *m*, hybridation *f*
הַכְלָאוּת (45, בלי ר׳) נ — emprisonnement *m*
הַכְלָבָה (222) נ — faufilage *m*
הֲכָלָה (212, בלי ר׳) נ — capacité (d'un récipient) *f*
הֶכְלֵל (123) ז — généralisation *f*
הַכְלָלָה (222) נ (קביעת־כלל) — généralisation *f*
‖ (הכנסה לתוך־כלל) — inclusion *f*, action *f* d'inclure
הַכְלָמָה (222) נ — affront *m*, insulte *f*, offense *f*
הַכְלָרָה (222) נ — verdunisation *f*, javellisation *f*
הַכְמָנָה (222, בלי ר׳) נ — action *f* de cacher
הָכֵן תה״פ — fermement, à son poste
עָמַד הָכֵן — se tenir prêt
מַצַּב־הָכֵן ז — état *m* d'alerte
הֲכָנָה (212) נ — préparation *f*, préparatifs *mpl*
הַכְנָסָה (222) נ — action *f* de faire entrer, introduction *f*
הַכְנָסַת־אוֹרְחִים — hospitalité *f*
הַכְנָסַת־כַּלָּה — dotation *f* d'une fiancée
‖ (כסף) — recette *f*, revenu *m*

בַּהֲלִיכָתוֹ וּבַחֲזִירָתוֹ — à l'aller et au retour
|| °(שיירה) — caravane *f*
|| (מנהג) — comportement *m*, manière *f* d'agir
הֲלִיכוֹת־עוֹלָם — la vie sociale
הֲלִיכוֹת־הַבַּיִת — la marche du ménage
הֲלִיכוֹן (1) ז — déambulateur *m*
הֲלִימָה (201) נ — battement *m*, pulsation *f*
הֲלִימַת־הַלֵּב — battement du coeur
הֲלִימוּת (45) נ — conformité *f*, justesse *f*
1. הֵלִין ← 1. [לון]
2. הֵלִין, הִלִּין ← 2. [לון]
הֵלִיץ ← [לוץ]
1. הֲלָךְ (—) ז ארמית — péage *m*, droit *m* de passage
2. הֲלָךְ (88) ז — disposition *f*, état *m*
הֲלַךְ־נֶפֶשׁ — mentalité *f*, tempérament *m*
הֲלַךְ־רוּחַ — état *m* d'esprit, humeur *f*
הָלַךְ (370) פ"ע — aller
הָלַךְ בָּרֶגֶל — aller à pied
הָלוֹךְ וָשׁוֹב — aller et retour
דָּחָה בְּלֵךְ וָשׁוּב — renvoyer de Ponce à Pilate
הָלַךְ אַחֲרֵי־פְּ' — suivre qn
כהש הָלַךְ בְּדַרְכֵי־פְּ' — suivre les traces de qn
שְׁמוֹ הוֹלֵךְ לְפָנָיו — il jouit d'une grande réputation
אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת — je vais mourir
|| (הסתלק) — s'en aller, partir, disparaître
הַגֶּשֶׁם הָלַךְ לוֹ — la pluie s'en est allée
לֶךְ־לְךָ — va-t'en
הָלַךְ מֵעִם־פְּ' — quitter qn
הָלַךְ לְעוֹלָמוֹ או בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ — trépasser
הָלַךְ לְאִבּוּד — se perdre, disparaître
|| הָלַךְ וְגָדַל — grandir de plus en plus
עֶרְכּוֹ פּוֹחֵת וְהוֹלֵךְ — sa valeur va en diminuant
|| הָלַךְ רָכִיל בְּ־ — calomnier, diffamer
הָלַךְ שְׁבִי אַחֲרֵי־ — être fasciné par
הָלַךְ שׁוֹלָל — se laisser duper
|| מַה הוֹלֵךְ כָּאן? — qu'est-ce qui se passe ici?
|| נֶהֱלַךְ (392) פ"ע — s'en aller, se laisser aller
נֶהֱלַךְ כְּצֵל — déambuler comme une ombre

|| הִלֵּךְ (432) פ"ע — aller, circuler
סְחוֹרָה מְהַלֶּכֶת — marchandise demandée
מַחֲלָה מְהַלֶּכֶת — épidémie *f*
|| פ"י הִלֵּךְ אֵימִים עַל־ — inspirer de la crainte à
|| הִתְהַלֵּךְ (466) פ"ע — aller et venir, se promener
הִתְהַלֵּךְ עִם־בַּחוּרָה — fréquenter une jeune fille
|| הוֹלִיךְ (518) פ"י — emmener, conduire
הוֹלִיךְ וְהֵבִיא — faire passer et repasser
הוֹלִיךְ שׁוֹלָל — duper, tromper, abuser
1. הֵלֶךְ (180) ז (עובר־אורח) — passant *m*, voyageur *m*, vagabond *m*
2. הֵלֶךְ (—) ז (של־דבש) — coulée *f*
הַלָּךְ (90) ז — marcheur *m*
הֲלָכָה (215) נ — loi *f*, règle *f*, jurisprudence *f*
הֲלָכָה לְמַעֲשֶׂה — règle à mettre en pratique
הֲלָכָה לְמשֶׁה מִסִּינַי — loi donnée à Moïse au Sinaï (loi fondamentale non écrite)
כהש אֵין זוֹ הֲלָכָה לְמשֶׁה מסִינַי — ce n'est pas un dogme immuable
הֲלָכָה וְאֵין מוֹרִים כֵּן — telle est la règle mais on ne l'enseigne pas
הֲלָכָה פְּסוּקָה — règle ayant force de loi
הֲלָכָה כִּפְ' — la jurisprudence suit l'opinion de
|| כַּהֲלָכָה — régulièrement, comme il faut
|| לַהֲלָכָה — théoriquement, en droit
לַהֲלָכָה כֵּן לְמַעֲשֶׂה לֹא — théoriquement oui pratiquement non
הִלְכָּךְ מ"ח — c'est pourquoi, pour cette raison
הִלְכָן (ר' ־נִים) ז — marcheur *m*, vagabond *m*
הִלְכְתָא (—) נ — loi *f*, règle *f*, jurisprudence *f*
הִלְכְתָא לִמְשִׁיחָא — loi applicable à l'époque messianique, utopie *f*
הִלְכָתִי, ־תִית ת — légal, juridique
1. הָלַל (354) פ"ע (זרח) — luire, briller, resplendir
בְּהִלּוֹ — dans tout son éclat
|| הֵהֵל (528) פ"י — éclairer, illuminer
2. הָלַל (354) פ"ע — se conduire comme un fou
|| הוֹלֵל (455) פ"י — frapper de folie, rendre insensé
|| הִתְהוֹלֵל (488) פ"ע — faire le fou, se déchaîner
3. הִלֵּל (432) פ"י — louer, glorifier

בהש הַכְתָּמַת־שֵׁם — atteinte *f* à la réputation
הַכְתָּפָה (222) נ — chargement *m* sur l'épaule
הַכְתָּרָה (222) נ (של־מלך) — couronnement *m*
|| בהש (מתן־תואר) — collation *f* de grade
(של־רב או כומר) — installation *f*, intronisation *f*
הֲלֹא תה"פ — n'est-ce pas que...?
הֲלֹא יָדַעְתָּ — ne sais-tu pas?
הָלְאָה תה"פ (מקום) — plus loin, au loin
מֵהָלְאָה לְ־ — au-delà de
גֶּשׁ־הָלְאָה — hors d'ici!
בהש הַשָּׁלוֹם מֵאִתָּנוּ וָהָלְאָה — la paix est encore loin de nous
|| (זמן) מֵהַיּוֹם וָהָלְאָה — à partir d'aujourd'hui
מִשָּׁם וָהָלְאָה — à partir de là
וְכֵן הָלְאָה — et ainsi de suite
הַלְאָיָה (222, בלי ר') נ — action *f* de fatiguer
הַלְאָמָה (222) נ — nationalisation *f*
הַלְבָּדָה (222) נ — placage (de bois) *m*
הַלְבָּנָה (222) נ — blanchiment *m*
|| בהש הַלְבָּנַת־פָּנִים — affront *m*, insulte *f*
הַלְבָּנַת־כְּסָפִים — régularisation *f* d'avoirs
הַלְבָּשָׁה (222) נ — habillement *m*
הַלְבָּשָׁה מוּכָנָה מֵרֹאשׁ — confection *f*, prêt-à-porter *m*
חֲדַר־הַלְבָּשָׁה ז — garde-robe *f*
הֻלֶּדֶת (251, בלי ר') נ — naissance *f*
יוֹם־הֻלֶּדֶת ז — anniversaire *m* de naissance
הַלָּה (—) כ"ר — celui-ci, celui-là
הִלָּה (208) נ — rayonnement *m*, auréole *f*
(מסביב לירח) — halo *m*
הַלְהָבָה (222) נ — inflammation *f*
הַלְהָבַת־יְצָרִים — excitation *f* des passions
הַלְהָטָה (222) נ — chauffage *m* à blanc
הַלוֹ! מ"ק — ohé!, holà!
(בטלפון) — allo!
הַלְוָאָה (222) נ — prêt *m*
הַלְוַאי! מ"ק — plût au Ciel!
הַלְוַאי שֶׁ־ — si seulement
הָלוֹגֵן (ר' ־נִים) ז כימ — halogène *m*
הַלְוָיָה (222) נ — accompagnement *m*, escorte *f*
|| (של־מת) — funérailles *fpl*, obsèques *fpl*

הִלּוּךְ (41) ז — marche *f*, démarche *f*
הִלּוּכְךָ יְהִי בְנַחַת — que ta démarche soit pondérée
בהש הִלּוּךְ־לָשׁוֹן — façon *f* de parler
רפא הִלּוּךְ־מֵעַיִם — diarrhée *f*
|| (במכונית) — vitesse *f*
הִלּוּךְ רִאשׁוֹן/שֵׁנִי — première / deuxième vitesse
תֵּבַת־הִלּוּכִים נ — boîte *f* de vitesses
הִלּוּךְ אֲחוֹרִי — marche *f* arrière
הִלּוּל (41) ז — louange *f*, glorification *f*
|| הִלּוּלִים ז"ר — fête *f*, solennité *f*
פְּרִי־הִלּוּלִים ז — des fruits réputés
הִלּוּלָה (201) נ או הִלּוּלָא (ר' ־לֵי) ז — fête *f*
הִלּוּלָא וְחִנְגָּא — bombance *f*, noce *f*
|| — anniversaire *m* de la mort d'un saint
הֲלוֹם או הֲלֹם תה"פ — ici, par ici
אַל־תִּקְרַב הֲלֹם — n'approche pas d'ici
בָּאתִי עַד־הֲלֹם — j'en suis arrivé à ce point
הָלוּם, הֲלוּמָה ת — frappé
הֲלוּם־יַיִן — terrassé par le vin, ivre
הֲלוּם־רַעַם — frappé du tonnerre
הִלּוּם (41) ז — convenance *f*, conformité *f*
הַלָּז (—) כ"ר — celui-là
הַלָּזֶה (נ' הַלֵּזוּ) כ"ר — celui-là
הַלְזָה (221) נ — calomnie *f*, rumeur *f*
הַלֵּזוּ ← הַלָּזֶה
הַלְחָמָה (222) נ טכנ — soudure *f*
הַלְחָמָה קָשָׁה — brasage *f*
שְׁפוֹפֶרֶת־הַלְחָמָה נ — chalumeau *m*
הַלְחָנָה (222) נ מוס — mise *f* en musique
הַלָּטָה (220) נ — action *f* de voiler (sa face)
הֶלְיוּם (—) ז כימ — hélium *m*
הֵלִיז ← [לוז]
הֵלִיט ← [לוט]
הָלִיךְ (10) ז (צעד) — pas *m*, démarche *f*
|| (מנהג) — manière *f* d'agir, coutume *f*
|| משפט — acte *m* de procédure
הֲלִיכִים מִשְׁפָּטִיִּים — action *f* judiciaire
הֲלִיכָה (201) נ — marche *f*
בַּהֲלִיכָה אִטִּית — en marchant lentement

בהש הֲמוֹן־לְבָבוֹ — le tumulte de son coeur
הִמּוּן (51, בלי ר') ז — vulgarisation *f*
הֲמוֹנִי, ־נִית ת — de masse, commun, vulgaire
יִצּוּר הֲמוֹנִי — production *f* en série
הֲמוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ — vulgarité *f*
הֲמוֹנִית (17) נ — masse *f*, foule *f*
הִמּוּר (51) ז — pari *m*, gageure *f*
הִמָּזְגוּת (45) נ — mélange *m*, amalgame *m*
הַמְחָאָה (222) נ בנק — chèque *m*, mandat (de paiement) *m*
הַמְחָאַת־דֹּאַר — mandat-poste *m*
הַמְחָאַת־נוֹסְעִים — chèque de voyage
הַמְחָזָה (222) נ — adaptation *f* pour la scène
הַמְחָשָׁה (222) נ — matérialisation *f*, concrétisation *f*
אֶמְצְעֵי־הַמְחָשָׁה ז״ר — moyens audio-visuels
הֲמָטָה (212, בלי ר') נ — action *f* de provoquer
הַמְטָרָה (222) נ — arrosage *m*
הֶמְיָה נ — bruit *m*, rumeur *f*, gémissement *m*
הֶמְיַת־לֵב (או ־נֶפֶשׁ) — émotion *f*
|| (ציוץ) — roucoulement *m*
הֵמִיט ← [מוט]
הֵמִיךְ ← [מוך]
הֵמִיל ← [מול]
הֶמְיָן (91) ז — ceinture *f*
הֵמִיר ← [מור]
הֵמִישׁ ← [מושׁ]
הֲמִית (17) נ — gémissement *m*
הֵמִית ← [מות]
הֵמַךְ ← מָכַךְ
הִמָּלְאוּת (45, בלי ר') נ — emplissage *m*, plénitude *f*
הֲמֻלָּה (208) נ — tumulte *m*, agitation *f*
הַמְלָחָה (222) נ — salage *m*, salaison *f*
הַמְלָטָה (222) נ (לידה) — parturition (chez les animaux) *f*, action *f* de mettre bas
|| (הצלה) — sauvetage *m*, salut *m*
הִמָּלְטוּת (45, בלי ר') נ — action *f* de s'échapper
הַמְלָכָה (222) נ — intronisation (d'un roi) *f*
הִמָּלְכוּת (45) נ — consultation *f*, délibération *f*
הַמְלָצָה (222) נ — recommandation *f*, avis *m* favorable

הֵמַם (357) פ״י — troubler, confondre
|| נָהַם (415) פ״ע — s'agiter, s'émouvoir, s'étonner
|| הִמֵּם (432) פ״י — troubler, étonner, abasourdir
|| הִתְהַמֵּם (466) פ״ע — se troubler, devenir perplexe
הֲמָמָה (212, בלי ר') נ — tumulte *m*
הֶמְמוֹן (38) ז — tumulte *m*
הָמַן (324 נ) פ״ע — se conduire effrontément
הָמָן ש״פ ז — Aman *m*
מטבח אָזְנֵי־הָמָן נ״ר — pets-de-nonne (pâtisserie) *mpl*, beignets *mpl*
הִמָּנְעוּת (45) נ — abstention *f*
הֶמֶס (169) ז — bois mort, broussailles *fpl*
הֲמַסָּה (208) נ — liquéfaction *f*, dissolution *f*
הִמַּסּוּת (47, בלי ר') נ — action *f* de fondre
הֶמְסֵס (—) ז זואול — feuillet (estomac des ruminants) *m*
הַמְעָדָה (222) נ — action *f* de faire trébucher
|| בהש — incitation *f* à l'erreur *ou* à une faute
הַמְעָטָה (222) נ — diminution *f*, réduction *f*
בהש הַמְעָטַת־דְּמוּת — dépréciation *f*
הִמָּעֲטוּת (45, בלי ר') נ — amoindrissement *m*
הִמָּעֲכוּת (45) נ — écrasement *m*
הַמְצָאָה (222) נ — invention *f*
בַּעַל־הַמְצָאוֹת — personne inventive
|| (בריאה) — création *f*
|| (הבאה) — fourniture *f*, livraison *f*
הִמָּצְאוּת (45, בלי ר') נ — présence *f*, existence *f*
הֵמַק ← [מקק]
הֵמַר ← [מרר]
הִמֵּר (432) פ״ע — parier, gager
1. הַמְרָאָה (222) נ (של־מטוס) — départ (d'avion) *m*, décollage *m*
|| כימ — sublimation *f*
2. הַמְרָאָה (222) נ (סירוב) — refus *m*, rébellion *m*
|| (הימור) — pari *m*, gageure *f*
3. הַמְרָאָה (222) נ (הלעטה) — engraissement *m*
הֲמָרָה (212) נ — échange *m*, conversion *f*
הֲמָרַת־דָּת — conversion
הֲמָרַת־מַטְבֵּעַ — change *m*

יָפֶה לְהַלֵּל — remarquablement beau
‖ הִתְהַלֵּל (466) פ"ע (הילל את עצמו) — se vanter
(היה מהולל) — être glorifié, être loué
הִלֵּל ש"פ ז — Hillel *m*
בֵּית־הִלֵּל ז — école *f* de Hillel (connue pour sa modération)
הַלֵּל (ר' הַלֵּלוֹת) ז — hymne *m* de louange
‖ דת קָרָא אֶת־הַהַלֵּל — réciter les hymnes de louange (Psaumes 113–118)
בהש גָּמַר אֶת־הַהַלֵּל — ne pas tarir d'éloges
הָלֵל, הֲלֵלָה ת — glorieux, fameux
הַלָּלוּ כ"ר ר' — ceux-xi, ceux-là
הַלְלוּיָהּ! מ"ק — alléluia
הֶלֶם (169) ז — choc *m*
‖ רפא הֶלֶם מַחֲמַת־נִתּוּחַ — choc opératoire
רפוּי ז בְּהֶלֶם — thérapeutique *f* de choc
1. הָלַם (324) פ"י (היכה) — frapper, marteler
‖ נֶהֱלַם (392) פ"ע — être frappé, être assommé
2. הָלַם (324) פ"י (תאם) — convenir, être conforme
הַשִּׂמְלָה הוֹלֶמֶת אוֹתָהּ — cette robe lui sied
‖ (פירש) — interpréter convenablement
קָשֶׁה לַהֲלֹם פָּרָשָׁה זוֹ — il est difficile d'interpréter exactement ce passage
‖ נֶהֱלַם (392) פ"ע — s'arranger, s'ajuster
הֹלֶם (186, בלי ר') ז — coup *m*, battement *m*
הֹלֶם־פַּעַם — coup de marteau
הֲלֹם ← הֲלוֹם
הַלְמַאי? תה"פ ארמית — pourquoi?, à quoi bon?
הַלְמוּת (45) נ (דפיקה) — coup *m*
הַלְמוּת־הַלֵּב — battements *mpl* du coeur
‖ °(פטיש) — marteau *m*
הַלְמָן (91) ז — maillet *m*
הַלָּן תה"פ ארמית — là, là-bas
‖ לְהַלָּן — ci-dessous, plus loin
כִּדְלְהַלָּן — comme suit
הֲלָנָה (212) נ — action *f* de faire passer la nuit
הֲלָנַת־דִּין — remise *f* d'un jugement
הֲלָנַת־שָׂכָר — retenue *f* de salaire
הֲלָנָה (221) נ — plainte *f*, doléance *f*
הֶלֶנִי, ־נִית ת — hellénique, grec
הֶלֶנִיסְטִי, ־טִית ת — hellénistique

הַלְעָבָה (222) נ — offense *f*, dédain *m*
הַלְעָגָה (222) נ — raillerie *f*, dérision *f*
1. הַלְעָזָה (222) נ (דיבה) — calomnie *f*
2. הַלְעָזָה (222) נ (תרגום) — traduction (en langue étrangère) *f*
הַלְעָטָה (222) נ — gavage *m*
‖ בהש — action *f* de bourrer
הֲלָצָה (212) נ — plaisanterie *f*, blague *f*, facétie *f*
הֲלָצִי, ־צִית ת — plaisant, facétieux
הַלְקָאָה (222) נ — fustigation *f*, flagellation *f*
‖ בהש הַלְקָאָה עַצְמִית — autocritique *f*
הֶלְקֵט (123) ז — capsule *f*
הַלְשָׁנָה (222) נ — dénonciation *f*, calomnie *f*
הֵם או הֵמָּה כ"ג ז"ר — eux
‖ הָהֵם כ"ר ז"ר — ceux-là
בַּיָּמִים הָהֵם — en ces jours-là
הַמְאָסָה (222) נ — action *f* de faire prendre en dégoût
הָמָה (349) פ"ע — bourdonner, s'agiter, gémir
הָמָה לִבִּי — mon coeur s'émeut
הָמוּ מֵעָיו לְפ' — être pris de compassion pour
גַּלִּים הוֹמִים — des vagues rugissantes
‖ (צייץ) — roucouler
‖ הָמָה (447) פ"ע (רעש) — faire du bruit, bruire
(השתוקק) הוֹמֶה וּמְהַמֶּה — plein de convoitise
‖ הִתְהַמָּה (480) פ"ע — bourdonner, s'agiter
הִמְהוּם (41) ז — murmure *m*, ronronnement *m*
‖ (היסוס) — hésitation *f*
הִמְהֵם (462) פ"ע — murmurer, ronronner
‖ הִתְהַמְהֵם (492) פ"ע — gronder, rugir
הֶמוֹגְלוֹבִּין (—) ז רפא — hémoglobine *f*
הָמוּם, הֲמוּמָה ת — consterné, stupéfait
הִמּוּם (41) ז — consternation *f*, stupéfaction *f*
הָמוֹן (28) ז (קהל רב) — foule *f*
הֲמוֹנִים הִתְאַסְּפוּ — une foule de gens se rassembla
הֲמוֹנֵי־הֲמוֹנִים — une foule immense
‖ (כמות גדולה) הֲמוֹן־כֶּסֶף — une grande quantité d'argent
‖ (פשוטי־העם) הֶהָמוֹן — la masse, la multitude
‖ (שאון) — tumulte *m*, agitation *f*

מתמט גוף הַנְדָּסִי — polyèdre *m*
הִנָּדְפוּת (45, בלי ר') נ — évaporation *f*
|| בהש (היעלמות) — évanouissement *m*
[הנה] נֶהֱנָה (409) פ"ע — jouir, bénéficier, profiter
נֶהֱנָה מִן־הַהֶפְקֵר — profiter de l'aubaine
דת בִּרְכוֹת־הַנֶּהֱנִים נ"ר — action *f* de grâces avant de consommer
|| הִנָּה (447) פ"י — procurer du plaisir (*ou* un avantage) à
|| הִתְהַנָּה (480) פ"ע — jouir, profiter
|| הֶהֱנָה (511) פ"י — faire profiter, faire bénéficier
הִנֵּה (296) מלית — voici
הִנְנִי — me voici
הִנְנִי עָלֶיךָ! — à nous deux!
הִנֵּה כִּי־כֵן — ainsi, de cette manière
1. הֵנָּה ← הֵן
2. הֵנָּה תה"פ — ici
הֵנָּה וָהֵנָּה — ici et là, çà et là
אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה — de long en large
עַד־הֵנָּה — jusqu'ici, jusqu'aujourd'hui
הַנְהָגָה (222) נ (התנהגות) — conduite *f*
|| (הנהלה) — direction *f*, dirigeants *mpl*
הַנְהָגַת־הָעֵדָה — chefs *mpl* de la communauté
|| (קבלת מנהג) — introduction *f* d'un usage
הִנְהוּן (41) ז — acquiescement *m*, approbation *f*
הַנְהָלָה (222) נ — direction *f*
|| הַנְהָלַת־חֶשְׁבּוֹנוֹת — comptabilité *f*
הִנְהֵן (458 ג) פ"ע — acquiescer, approuver
הַנְהָרָה (222) נ — fluorescence *f*
הִנּוֹחַ (44, בלי ר') ז — déposition *f*, pose *f*
הִנּוּי (23) ז — réjouissance *f*, agrément *m*
הַנְוָיָה (222) נ — embellissement *m*
הִנּוֹעַ (44, בלי ר') ז — balancement *m*
הִנָּזְרוּת (45) נ — abstention *f*, privation *f*
הֵנַח ← [נוח]
הֲנָחָה (212) נ — soulagement *m*
הֲנָחַת־רוּחַ — satisfaction *f*
|| (במחיר) — réduction *f*, rabais *m*
(ממיסים) — remise (d'impôts) *f*, dégrèvement *m*

הַנָּחָה (221) נ — pose *f*, mise *f*
דת הַנָּחַת־תְּפִלִּין — mise des *tefillîn*
|| (סברה) — supposition *f*, hypothèse *f*
מִתּוֹךְ־הַנָּחָה שֶׁ־ — en admettant que
הַנְחָיָה (222) נ — directive *f*, indication *f*
הַנְחָלָה (222) נ — attribution *f*, communication *f*
הַנְחָלַת־לָשׁוֹן — enseignement *m* d'une langue
הֶנְחֵת (123) ז — débarquement *m*
הַנְחָתָה (222) נ — descente *f*
הַנְחָתַת־מַכָּה — action *f* d'assener un coup
צבא הַנְחָתַת־אֵשׁ — concentration *f* de feu
|| (הורדה לקרקע) — action de faire atterrir
הַנָּטוּת (49) נ — inclinaison *f*
|| דקדוק (של־שם) — déclinaison *f*
(של פועל) — conjugaison *f*
הִנָּטְלוּת (45, בלי ר') נ — disparition *f*, retrait *m*
הִנָּטְעוּת (45, בלי ר') נ — plantation *f*
הִנָּטְשׁוּת (45, בלי ר') נ (היעזבות) — délaissement *m*
|| (התפשטות) — propagation *f*, extension *f*
הַנֵּי כ"ר ארמית — ceux-ci, ces
הַנֵּי מִלֵּי בְּ־ — il s'agit de, il est question de
הֵנִיא ← [נוא]
הֵנִיב ← [נוב]
הֵנִיד ← [נוד]
הֲנָיָה (212) נ — jouissance *f*, plaisir *m*
הֵנִיחַ, הִנִּיחַ ← [נוח]
הֲנִיחָא תה"פ ארמית — soit!, admettons!
הֵנִיס ← [נוס]
הֵנִיעַ ← [נוע]
הֵנִיף ← [נוף]
הֵנִיץ ← [נוץ]
הֵנִיקָה ← [ינק]
הִנְּךָ, הִנְּכֶם ← הִנֵּה
הַנְכָּרָה (222) נ תאטר — distanciation *f*
הַנַּ"ל (= הַנִּזְכָּר לְעֵיל) ← זָכַר
הִנָּם, הִנָּן, הִנְנִי וכו' ← הִנֵּה
הַנְמָכָה (222) נ — abaissement *m*
הַנְמָקָה (222) נ — motivation *f*, argumentation *f*
הַנָסָה (212) נ — mise *f* en fuite
הֶנֵּעַ (124) ז — balancement *m*, action *f* de secouer

הַמְרָכָּה (222) נ amollissement *m*
הַמְרָצָה (222) נ stimulation *f*, encouragement *m*
משפט בְּדֶרֶךְ־הַמְרָצָה selon la procédure d'urgence, en référé
הֵמֵשׁ ← מָשַׁשׁ
הַמְשָׂגָה (222) נ conceptualisation *f*
הַמְשָׁחָה (222) נ onction *f*
הֶמְשֵׁךְ (123) ז continuation *f*, suite *f*
הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא à suivre
רוֹמָן ז בְּהֶמְשֵׁכִים roman-feuilleton *m*
בְּהֶמְשֵׁךְ־הַזְּמַן à la longue, avec le temps
כִּתּוֹת־הֶמְשֵׁךְ נ״ר cours *mpl* complémentaires
הַמְשָׁכָה (222) נ continuation *f*, prolongation *f*
הִמָּשְׁכוּת (45, בלי ר׳) נ (המשך) continuation *f*
|| (היגררות) הִמָּשְׁכוּת אַחֲרֵי־ penchant *m* pour
הֶמְשֵׁכִיּוּת (47, בלי ר׳) נ continuité *f*
הֶמְשֵׁל (—) ז souveraineté *f*, pouvoir *f*
הֶמְשֵׁל (—) ז analogie *f*, comparaison *f*
עַל־צַד־הַהֶמְשֵׁל à titre de comparaison
1. הַמְשָׁלָה (222, בלי ר׳) נ (השלטה) action *f* de conférer le pouvoir
2. הַמְשָׁלָה (222, בלי ר׳) נ, (מתן־משל) métaphore *f*
הֲמָתָה (212) נ mise *f* à mort
הַמְתָּחָה (222) נ étirage *m*, action *f* de tendre
הִמָּתְחוּת (45) נ tension *f*
הַמְתָּנָה (222) נ attente *f*
חֲדַר־ (או אולם־) הַמְתָּנָה ז salle *f* d'attente
הַמְתָּקָה (222) נ adoucissement *m*, édulcoration *f*
הַמְתָּקַת־מַיִם dessalement *m* de l'eau
בהש הַמְתָּקַת־סוֹד confidence *f*, conspiration *f*
|| משפט הַמְתָּקַת־דִּין או ־עֹנֶשׁ allègement *m* de peine
1. הֵן או הֵנָּה כ״ג נ״ר elles
|| הָהֵן כ״ר נ״ר celles-ci, ces
הַנָּשִׁים הָהֵן ces femmes
כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה autant et plus
2. הֵן מ״ח (הרי) eh bien, en fait, pourtant
|| (האם...?) est-ce que?
הֵן הָיְתָה כָּזֹאת? y eut-il jamais rien de tel?
הֵן...הֵן aussi bien... que

3. הֵן מ״ק oui
הֵן וָהֵן parfaitement, certainement
הֵן אוֹ לָאו? oui ou non?
אוֹמְרֵי־הֵן ז״ר approbateurs *mpl* systématiques
מִכְּלַל־לָאו אַתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן la négation implique l'affirmation du contraire
יְהִי הֵן שֶׁלְּךָ הֵן que ton oui soit oui
הֵן־צֶדֶק parole *f* d'honneur
בְּהֵן שֶׁלִּי או בְּהֵן־צִדְקִי par ma foi
1. הֲנָאָה (212) נ (תענוג) plaisir *m*, jouissance *f*
נֶהֱנָה הֲנָאָה מְרֻבָּה éprouver bien du plaisir
בַּעַל־הֲנָאָה ז jouisseur *m*
טוֹבַת־הֲנָאָה נ bénéfice *m*, avantage *m*
נָדַר הֲנָאָה מִן־ s'interdire tout bénéfice de la part de
|| משפט הֲנָאָה מִן־הַסָּפֵק bénéfice du doute
2. הֲנָאָה (212, בלי ר׳) נ (מניעה) opposition *f*
הִנָּבְאוּת (47) נ action *f* de prophétiser
הֲנָבָה (212) נ production *f*, rendement (d'un champ) *m*
הַנְבָּטָה (222) נ action *f* de faire germer
הַנְגָּנָה (222) נ intonation *f*, mise *f* en marche (d'un appareil de musique)
הִנָּגְעוּת (45) נ contamination *f*, infection *f*
הִנָּגְרוּת (45) נ écoulement *m*, effusion *f*
הֶנֵד (123) ז balancement *m*
הֲנָדָה (212) נ balancement *m*, oscillation *f*
הַנְדָּסָאוּת (—) נ technologie *f*
הַנְדָּסַאי (ר׳ ־סָאִים) ז technicien supérieur
הַנְדָּסָה (222) נ מתמט géométrie *f*
הַנְדָּסַת־הַמִּישׁוֹר géométrie plane
הַנְדָּסַת־הַמֶּרְחָב géométrie dans l'espace
הַנְדָּסָה תֵּאוּרִית géométrie descriptive
|| (עבודת־מהנדס) métier *m* d'ingénieur, ingénierie *f*
הַנְדָּסָה עִירוֹנִית génie urbain, travaux publics
הַנְדָּסַת־אֳנִיּוֹת génie *m* maritime
|| צבא חֵיל־הַנְדָּסָה ז génie militaire
הַנְדָּסִי, ־סִית ת géométrique

הֶסְדֵּר (123) ז arrangement *m*, régularisation *f*
|| (במדינת ישראל) service militaire combiné avec des études talmudiques
|| משפט הֶסְדֵּר כּוֹבֵל cartel *m*
הַסְדָּרָה (222) נ arrangement *m*, régularisation *f*
הַסֵּה (447) פ"ע se taire
|| פ"י faire taire, imposer silence à
|| הִתְהַסָּה (480) פ"ע être réduit au silence
|| הֶהֱסָה (551) פ"י faire taire, réduire au silence
הַסְוָאָה (222) נ camouflage *m*, dissimulation *f*
הִסּוּי (23) ז effort *m* d'imposer le silence
הִסּוּס (51) ז hésitation *f*, scrupule *m*
הֶסַּח (124, בלי ר') ז détournement *m*, diversion *f*
הֶסַּח־הַדַּעַת inadvertance *f*, distraction *f*
בְּהֶסַּח־הַדַּעַת (במפתיע) à l'improviste
(בלי תשומת־לב) distraitement
|| בְּהֶסַּח־פָּנִים en détournant la tête
הִסָּחֲבוּת (45) נ (היגררות) entraînement *m*
|| (הימשכות) fait *m* de traîner en longueur
הַסָּחָה (221, בלי ר') נ détournement *m*, diversion *f*
הַסָּחַת־הַדַּעַת distraction *f*
צבא פְּעֻלַּת־הַסָּחָה נ diversion
הִסָּחֲטוּת (45) נ fait *m* d'être comprimé
|| בהש fait *m* d'être épuisé
הִסָּחֲפוּת (45) נ entraînement *m*
|| בהש fait *m* de se laisser entraîner
הֶסֵּט (ר' ־טוֹת) ז déplacement *m*, remuement *m*
הֲסָטָה (212) נ déplacement *m*, remuement *m*
הִסִּיג ← [נסג]
הִסִּיחַ ← 1. נָסַח
הֵסִיט ← [סוט]
הֵסִיךְ ← [סוך]
הִסִּיךְ ← נָסַךְ
הִסִּיעַ ← נָסַע
הֵסִיף ← [סוף]
הִסִּיק ← נָסַק
הֵסִיר ← [סור]
הֵסִית ← [סות]
הֲסָכָה (212) נ lubrification *f*, graissage *m*
הֶסְכֵּם (123) ז accord *m*, convention *f*
בָּאוּ לִידֵי־הֶסְכֵּם se mettre d'accord
הַסְכָּמָה (222) נ accord *m*, assentiment *m*
נָתַן הַסְכָּמָתוֹ donner son agrément
הַסְכָּמָה כְּלָלִית consensus *m*, unanimité *f*
היסט מְדִינוֹת־הַהַסְכָּמָה נ"ר les Alliés *mpl*
|| (בראש־ספר) approbation *f*, imprimatur *m*
הַסְכָּנָה (222) נ action *f* de s'habituer
הַסְלָלָה (222) נ mise *f* sur orbite
הַסְלָמָה (222) נ escalade *f*
הַסְמָכָה (222) נ (קירוב) rapprochement *m*
(עיבוי) épaississement *m*
|| (מתן־תואר) collation *f* de grade
הַסְמָכָה לְהוֹרָאָה licence *f* d'enseigner
דת הַסְמָכָה לְרַבָּנוּת ordination *f* au rabbinat
הַסְמָלָה (222) נ codage *m*
הַסְמָקָה (222) נ fait *m* de rougir
הַסְנָנָה (222) נ filtrage *m*
הַסֵּס (432) פ"ע hésiter
|| הִתְהַסֵּס (466) פ"ע commencer à hésiter
הַסְּסָן (ר' ־נִים) ז homme indécis *ou* irrésolu
הַסְּסָנוּת (46, בלי ר') נ indécision *f*, irrésolution *f*
הַסְּסָנִי, ־נִית ת hésitant, irrésolu, indécis
הֶסֵּעַ (124) ז déplacement *m*, transport *m*
הַסְעָדָה (222) נ service *m* de traiteur
הַסָּעָה (221) נ déplacement *m*, transport *m*
הַסְעָרָה (222) נ agitation *f*, effervescence *f*
|| בהש הַסְעָרַת־הָרוּחוֹת excitation *f* des esprits
הַסְפָּגָה (222) נ (ייבוש) épongeage *m*
|| (החדרת־נוזל) imprégnation *f*, imbibition *f*
הִסָּפְגוּת (45, בלי ר') נ absorption *f*
הֶסְפֵּד (123) ז oraison *f* funèbre
הַסְפָּדָה (222, בלי ר') נ action *f* de prononcer l'éloge funèbre
הִסָּפְחוּת (45) נ annexion *f*, adjonction *f*
הֶסְפֵּק (123) ז rendement *m*, débit *m*, capacité *f*
|| פיס (של־מכונה) puissance (d'une machine) *f*
הַסְפָּקָה (222) נ approvisionnement *m*, ravitaillement *m*
1. הֶסֵּק (123) ז (הבערה) chauffage *m*

הֲנַע־רֹאשׁ — hochement m de tête
|| מכונ — propulsion f, traction f
גַּלְגַּל־הֲנֵעַ ז — roue motrice
הֲנָעָה (212) נ — mise f en mouvement
|| מכונ — propulsion f, traction f
הֲנָעָה קִדְמִית — traction avant
|| פסיכ — motivation f
הַנְעָלָה (222) נ — action f de chausser
חֲנוּת־הַנְעָלָה נ — magasin m de chaussures
הֵנָּעֲלוּת (45, בלי ר') נ — fermeture f, verrouillage m
הַנְעָמָה (222) נ — action f d'agrémenter
הֵנָּעֲרוּת (45, בלי ר') נ (התעוררות) — réveil m
|| (התחדשות) — rajeunissement m
הֶנֶף (—) ז — mouvement m, levée f, élan m
הֶנֶף־יָד — mouvement de la main
הֲנָפָה (212) נ — action f d'élever ou de brandir
הֲנָפַת־דְּגָלִים — action f de hisser des drapeaux
דת הֲנָפַת־הָעֹמֶר — présentation f de la gerbe (au lendemain de la Pâque)
הַנְפֵּק (123) ז — authentification f
הַנְפָּקָה (222) נ בנק — émission f
הַנְפָּשָׁה (222) נ — personnification f, animation f
הִנָּפְשׁוּת (45, בלי ר') נ — détente f, repos m
הֵנֵץ (—) ז — étincellement m, lueur f
עִם־הָנֵץ־הַחַמָּה — au point du jour
הֲנָצָה (212) נ — bourgeonnement m
הַנְצָחָה (222) נ — perpétuation f, immortalisation f
הִנָּצְחוּת (45, בלי ר') נ — défaite f
הִנָּצְלוּת (45, בלי ר') נ — sauvetage m, salut m
הֲנָקָה (212) נ — allaitement m
הִנָּקוּת (46, בלי ר') נ — fait m d'être déclaré innocent
הִנָּקְטוּת (45, בלי ר') נ — usage m, fait m de se servir
הִנָּקְטוּת־אֶמְצָעִים — prise f de mesures
הִנָּקְמוּת (45) נ — vengeance f, revanche f
הִנָּשְׂאוּת (45) נ — élévation f
הִנָּשְׁלוּת (45) נ — dépossession f
הַנְשָׁמָה (222) נ — action f de faire respirer
הַנְשָׁמָה מְלָאכוּתִית (222) נ — respiration artificielle
הַנְשָׁמָה מִפֶּה אֶל־פֶּה — bouche-à-bouche m
הִנָּתְקוּת (45) נ — séparation f, détachement m
|| בהש הִנָּתְקוּת מִן־הַבַּיִת — éloignement m de la maison
הִנָּתְשׁוּת (45) נ — déracinement m
הַס! מ"ק — silence!
הַס מִלְהַזְכִּיר! — pas un mot!, motus!
הָשְׁלַךְ הַס — le silence se fit
הֵסֵב ← סָבַב
הֶסֵּב (—) ז — retournement m, rotation f
הֶסֵּב־רֹאשׁ — action f de tourner la tête
|| (לשולחן) — action f de se mettre à table
|| בנק — endos m, aval m
הֲסִבָּה (212) נ — action f de se mettre à table
|| (העברה) — transfert m
הֲסָבַת־שֵׁם — changement m de nom
הֲסָבָה מִקְצוֹעִית — recyclage m
|| בנק — endos m, aval m
הֶסְבֵּר (123) ז — explication f
דִּבְרֵי־הֶסְבֵּר ז"ר — commentaire m
|| הַסְבֵּר־פָּנִים — accueil amical ou bienveillant
הַסְבָּרָה (222) נ — explication f
מִנְהַל־הַהַסְבָּרָה ז — direction f de l'information
|| הַסְבָּרַת־פָּנִים — accueil amical
הַסְבָּרָתִי, ־תִית ת — explicatif, d'information
הַסָּגָה (221) נ — déplacement m
הַסָּגַת־גְּבוּל — violation f de propriété
בהש — empiétement m, usurpation f
הַסְגָּלָה (222) נ — adaptation f
הֶסְגֵּר (123) זז — quarantaine f, isolement m
מַחֲנֵה־הֶסְגֵּר ז — camp m d'internement
|| צבא — blocus m, siège m
הֵטִיל הֶסְגֵּר עַל־ — bloquer, assiéger
|| דקדוק — intercalation f, parenthèse f
מַאֲמַר־הֶסְגֵּר ז — proposition incidente
|| דת (בית־מדרש ספרדי) — école f talmudique
הַסְגָּרָה (222) נ — isolement m, internement m
|| משפט — extradition f
הִסָּגְרוּת (45, בלי ר') — isolement m, retraite f

הִסְתַּלְסֵל ← סִלְסֵל	
הִסְתַּלְסְלוּת (45) נ	enroulement *m*, ondulation *f*
הִסְתַּלֵּף ← סִלֵּף	
הִסְתַּלְּפוּת (45) נ	falsification *f*, altération *f*
הִסְתַּלֵּק ← סִלֵּק	
הִסְתַּלְּקוּת (45) נ	disparition *f*
‖ בהש (מות)	décès *m*, disparition
‖ משפט (מתביעה)	retrait (d'une plainte) *m*
הִסְתַּמֵּא ← סִמֵּא	
הִסְתַּמְּאוּת (45) נ	fait *m* de devenir aveugle
הִסְתַּמֵּךְ ← סָמַךְ	
הִסְתַּמְּכוּת (45) נ	référence *f*
הִסְתַּמֵּל ← סִמֵּל	
הִסְתַּמְּמוּת (45) נ	intoxication *f* par la drogue
הִסְתַּמֵּן ← סִמֵּן	
הִסְתַּמְּנוּת (45) נ	apparition *f*
הִסְתַּמֵּק ← סָמַק	
הִסְתַּמְּקוּת (45) נ	fait *m* de rougir
הִסְתַּמֵּר ← סָמַר	
הִסְתַּמְּרוּת (45) נ	fait *m* de se dresser
הִסְתַּנְוֵר ← סִנְוֵר	
הִסְתַּנְוְרוּת (45) נ	aveuglement *m*
הִסְתַּנֵּן ← סִנֵּן	
הִסְתַּנְּנוּת (45) נ (במסננת)	filtrage *m*
‖ בהש (במחתרת)	infiltration *f*
הִסְתַּנֵּף ← סָנַף	
הִסְתַּנְּפוּת (45) נ	affiliation *f*
הִסְתַּעֵף ← סֵעֵף	
הִסְתַּעֲפוּת (45) נ	ramification *f*, bifurcation *f*
הִסְתַּעֵר ← סָעַר	
הִסְתַּעֲרוּת (45) נ	assaut *m*
הִסְתַּפֵּג ← סָפַג	
הִסְתַּפְּגוּת (45) נ	action *f* de s'essuyer
הִסְתַּפֵּחַ ← 1. סָפַח	
הִסְתַּפְּחוּת (45) נ	annexion *f*, adjonction *f*
הִסְתַּפֵּק ← 2. 3. סִפֵּק	
1. הִסְתַּפְּקוּת (45) נ	fait *m* de se contenter
הִסְתַּפְּקוּת בְּמוּעָט	frugalité *f*, sobriété *f*
‖ (סיפוק עצמי)	satisfaction *f*, contentement *m*
2. הִסְתַּפְּקוּת (45) נ	éveil *m* d'un doute
הִסְתַּפֵּר ← 2. סִפֵּר	
הִסְתַּפְּרוּת (45) נ	coupe *f* des cheveux
הִסְתַּקְרֵן ← סִקְרֵן	
הִסְתַּקְרְנוּת (45) נ	éveil *m* de la curiosité
הֶסְתֵּר (123, בלי ר') ז	action *f* de cacher
בְּהֶסְתֵּר	en secret, clandestinement
‖ הֶסְתֵּר־פָּנִים	éclipse *f* de la face
בְּהֶסְתֵּר־פָּנִים	incognito
הִסְתַּרְבֵּל ← סִרְבֵּל	
הִסְתַּרְבְּלוּת (45) נ	encombrement *m*
הִסְתָּרֵג ← סָרַג	
הִסְתָּרְגוּת (45) נ	enchevêtrement *m*
הַסְתָּרָה (222) נ	action *f* de cacher
1. הִסְתָּרְרוּת (45) נ (היחבאות)	fait *m* d'être caché
2. הִסְתָּרְרוּת (45) נ (התבטלות)	réfutation *f*
הִסְתָּרֵךְ ← [סרך]	
הִסְתָּרֵס ← סֵרֵס	
הִסְתָּרְסוּת (45) נ	castration *f*
‖ (השתבשות)	déformation *f*
הִסְתָּרֵק ← 1. סָרַק	
הִסְתָּרְקוּת (45) נ	action *f* de se peigner
הִסְתַּתֵּם ← סָתַם	
הִסְתַּתְּמוּת (45) נ	fait *m* d'être obstrué
הִסְתַּתֵּר ← 2. סָתַר	
הִסְתַּתְּרוּת (45) נ	action *f* de se cacher
הַעֲבָדָה (222, בלי ר') נ	asservissement *m*
הֶעָבָה (220) נ	action *f* de couvrir de nuages
הַעֲבָטָה (222) נ	prêt *m* à gage
הֶעֱבֵר (123) ז מוס	exposition *f*
הַעֲבָרָה (222) נ	transport *m*, transfert *m*
הַעֲבָרַת־קֻלְמוּס	trait *m* de plume
‖ (הרחקה)	éloignement *m*, suppression *f*
הַעֲבָרַת־פָּקִיד מִמִּשְׂרָתוֹ	déplacement *m* d'un fonctionnaire
‖ (מסירה)	remise *f*
‖ בנק (של־כספים)	transfert *m*
‖ (בפנקסנות) הַעֲבָרָה מִדַּף לְדַף	report *m*
‖ (משמעות מושאלת)	métaphore *f*
עַל־דֶּרֶךְ־הַעֲבָרָה	métaphoriquement
‖ (השגת־אישור)	action *f* de faire passer

2. הֶסֵּק (123) ז (מסקנה) — déduction *f*
1. הַסָּקָה (221) נ (הבערה) — chauffage *m*
הַסָּקָה מֶרְכָּזִית — chauffage central
2. הַסָּקָה (221) נ (קביעת־תוצאה) — déduction *f*
הַסָּקַת־מַסְקָנוֹת — action *f* de tirer des conclusions
הַסָּקַת־שָׁוְא — raisonnement faux, sophisme *m*
הֲסָרָה (212) נ — éloignement *m*, enlèvement *m*
הֲסָרָה זְמַנִּית — suspension *f*
הַסְרָחָה (222) נ — pourriture *f*, puanteur *f*
הַסְרָטָה (222) נ — action *f* de filmer
מַכְשִׁיר־הַסְרָטָה ז — caméra *f*
הֶסֵּת (ר׳ ־תוֹת) ז — instigation *f*, persuasion *f*
משפט שְׁבוּעַת־הֶסֵּת — serment *m* d'intimation (imposé au défendeur)
הִסְתָּאֵב ← סֵאֵב
הִסְתָּאֲבוּת (45) נ — déchéance *f*, compromission *f*
הִסְתַּבְּבוּת (45) נ — casualité *f*
הִסְתַּבֵּךְ ← סִבֵּךְ
הִסְתַּבְּכוּת (45) נ — complication *f*
הִסְתַּבְּכוּת בְּחוֹבוֹת — difficultés financières
הִסְתַּבֵּן ← סִבֵּן
הִסְתַּבְּנוּת (45) נ — savonnage *m*
הִסְתַּבֵּר ← סִבֵּר
הִסְתַּבְּרוּת (45) נ — probabilité *f*
|| מתמט תּוֹרַת־הַהִסְתַּבְּרוּת נ — calcul *m* des probabilités
הִסְתַּגֵּל ← 1. סִגֵּל
הִסְתַּגְּלוּת (45) נ — adaptation *f*, acclimatation *f*
הִסְתַּגֵּף ← סִגֵּף
הִסְתַּגְּפוּת (45) נ — mortification *f*, ascétisme *m*
הִסְתַּגֵּר ← סִגֵּר
הִסְתַּגְּרוּת (45) נ — isolement *m* volontaire
הִסְתַּדֵּק ← סִדֵּק
הִסְתַּדְּקוּת (45) נ — fêlure *f*, fissure *f*
הִסְתַּדֵּר ← סִדֵּר
הִסְתַּדְּרוּת (45) נ — organisation *f*, association *f*
הִסְתַּדְּרוּת־עוֹבְדִים — confédération *f* du travail
הִסְתַּדְּרוּתִי, ־תִית ת — confédéral
הֲסָתָה (212) נ — provocation *f*, excitation *f*
הִסְתּוֹבֵב ← סָבַב

הִסְתּוֹבְבוּת (45) נ — tournoiement *m*, action *f* de tourner en rond
|| הִסְתּוֹבְבוּת־הָרֹאשׁ — vertige *m*
הִסְתּוֹדֵד ← 2. [סוד]
הִסְתּוֹדְדוּת (45) נ — chuchoterie *f*, conspiration *f*
הִסְתַּוָּה ← [סוה]
הִסְתַּוּוּת (47) נ — camouflage *m*
הִסְתּוֹלֵל ← סָלַל
הִסְתּוֹלְלוּת (45) נ — arrogance *f*, tyrannie *f*
הִסְתּוֹפֵף ← [ספף]
הִסְתּוֹפְפוּת (45) נ — séjour prolongé
הִסְתַּחֵב ← סָחַב
הִסְתַּחֲבוּת (45) נ — fait *m* d'être entraîné
הִסְתַּחֵף ← סָחַף
הִסְתַּחֲפוּת (45) נ — fait *m* d'être emporté
הִסְתַּחְרֵר ← סִחְרֵר
הִסְתַּחְרְרוּת (45) נ — tourbillonnement *m*
הִסְתַּחְרְרוּת־הָרֹאשׁ — vertige *m*
הִסְתַּיֵּג ← 2. סִיֵּג
הִסְתַּיְּגוּת (45) נ — réserve *f*, réticence *f*
בְּהִסְתַּיְּגוּת — sous réserve
(בחקיקה) — amendement *m*
הִסְתַּיֵּד ← סִיֵּד
הִסְתַּיְּדוּת (45) נ — calcification *f*
רפא הִסְתַּיְּדוּת־עוֹרְקִים — artériosclérose *f*
הִסְתַּיֵּם ← 1. 2. סִיֵּם
הִסְתַּיְּמוּת (45) נ — achèvement *m*
הִסְתַּיֵּעַ ← סִיֵּעַ
הִסְתַּיְּעוּת (45) נ — aide *f*, concours *m*
הִסְתַּיֵּף ← 1. סִיֵּף
הִסְתַּיְּפוּת (45) נ — escrime *f*
הִסְתַּכֵּל ← 2. [סכל]
הִסְתַּכְּלוּת (45) נ — observation *f*, contemplation *f*
הִסְתַּכְּלוּתִי, ־תִית ת — visuel, d'observation
הִסְתַּכֵּם ← 1. סִכֵּם
הִסְתַּכְּמוּת (45) נ — résumé *m*, résultat final
הִסְתַּכֵּן ← 2. סִכֵּן
הִסְתַּכְּנוּת (45) נ — risque *m*, mise *f* en péril
הִסְתַּכְסֵךְ ← סִכְסֵךְ
הִסְתַּכְסְכוּת (45) נ — conflit *m*

הַעֲנָקַת־תֹּאַר	collation *f* d'un grade
הַעֲנָשָׁה (222) נ	action *f* de punir
הֵעָנְשׁוּת (45, בלי ר') נ	fait *m* d'être puni
הַעֲסָקָה (222, בלי ר') נ	emploi *m*, action *f* d'occuper (des personnes)
הַעֲסָקַת־פּוֹעֲלִים	emploi d'ouvriers
הֶעָפָה (220, בלי ר') נ	action *f* de faire voler
הַעֲפַּת־מַבָּט (או ־עַיִן)	action de jeter un coup d'oeil
הַעְפָּלָה (222) נ (אל־הר)	escalade *f*
‖ היסט (לארץ־ישראל)	immigration illégale (1938–1948)
1. הַעֲצָמָה (222) נ (הגברה)	renforcement *m*
2. הַעֲצָמָה (222) נ (סגירה)	fermeture *f*
הֵעָצְמוּת (45, בלי ר') נ	fait *m* de se fermer
הֵעָצְרוּת (45) נ	arrêt *m*, cessation *f*
הֶעְקֵב (123) ז	calque *m*
הַעְקָבָה (222) נ	calquage *m*
הֵעָקְדוּת (45) נ	fait *m* d'être ligoté
הֲעָקָה (220) נ	pression *f*
הַעֲקָמָה (222) נ	déformation *f*
‖ בהש הַעֲקָמַת־אַף	renfrognement *m*
הֵעָקְרוּת (45) נ	déracinement *m*
הַעֲרֵב (—) ז	descente *f* du soir
הַעֲרֵב־שֶׁמֶשׁ	coucher *m* du soleil
‖ תה"פ הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב	matin et soir
הַעֲרָבָה (222, בלי ר') נ	fait *m* de se coucher tard
הֶעָרָה (220) נ	observation *f*, remarque *f*
הֶעָרַת־שׁוּלַיִם	glose marginale
הֵעִיר הֶעָרָה	faire une remarque
הַעֲרָכָה (222) נ	estimation *f*, appréciation *f*
הַעֲרָכַת־מַצָּב	appréciation de la situation
הַעֲרָכָה מֵחָדָשׁ	réévaluation *f*
‖ (הכרה בערך)	estime *f*, considération *f*
זָכָה לְהַעֲרָכָה	gagner l'estime
רָאוּי לְהַעֲרָכָה	estimable, digne d'estime
הֵעָרְכוּת (45) נ	disposition *f*, arrangement *m*
הֵעָרְכוּת לִקְרָב	préparatifs *mpl* de combat
1. הַעֲרָמָה (222) נ (צבירה)	entassement *m*
2. הַעֲרָמָה (222) נ (התחכמות)	fraude *f*
הַעֲרָמָה עַל־הַחֹק	action *f* de tourner la loi
הֵעָרְמוּת (45, בלי ר') נ	entassement *m*
הַעֲרָצָה (222) נ	estime *f*, admiration *f*
הַעֲשָׁרָה (222) נ	enrichissement *m*
הֶעְתֵּק (123) ז	copie (texte) *f*, double *m*
הַעְתָּקָה (222) נ	copie *f*, action *f* de copier
‖ (תרגום)	traduction *f*
‖ (הזזה)	déplacement *m*
הַעְתָּקַת־מְגוּרִים	déménagement *m*, changement *m* de domicile
הֵעָתְקוּת (45) נ	déplacement *m*
1. הַעְתָּרָה (222) נ (התחננות)	supplication *f*
2. הַעְתָּרָה (222) נ (ריבוי)	accumulation *f*
הֵעָתְרוּת (45) נ	assentiment *m*, exaucement *m*
הֲפָגָה (212) נ	détente *m*, soulagement *m*
הַפְגָּזָה (222) נ צבא	bombardement (par obus) *m*
הִפָּגְמוּת (45) נ	détérioration *f*, altération *f*
הֶפְגֵּן (123) ז	démonstration *f*
הַפְגָּנָה (222) נ	manifestation *f*
עָרַךְ הַפְגָּנָה	organiser une manifestation
הַפְגָּנַת־כֹּחַ	démonstration *f* de force
הַפְגָּנָתִי, ־תִית ת	démonstratif, provocant
הִפָּגְעוּת (45, בלי ר') נ	atteinte *f*
‖ (רגישות)	susceptibilité *f*
הַפְגָּשָׁה (222) נ	organisation *f* d'une rencontre
הִפָּגְשׁוּת (45) נ	rencontre *f*
הִפָּדוּת (46, בלי ר') נ	délivrance *f*
הֲפוּגָה (201) נ	arrêt *m*, suspension *f*
בְּלִי־ (או מֵאֵין־) הֲפוּגוֹת	sans trêve
‖ צבא	trêve *f*
הָפוּךְ, הֲפוּכָה ת	contraire, inverse, opposé
עוֹלָם הָפוּךְ	monde renversé
מתמט פוּנְקְצִיָּה הֲפוּכָה	fonction *f* inverse
עממי קָפֶה הָפוּךְ	café *m* au lait
הִפּוּךְ (41) ז (הפיכה)	changement *m*, renversement *m*
‖ (ניגוד)	contraire *m*, inverse *m*
הִפּוּכוֹ שֶׁל־דָּבָר	au contraire
דָּבָר וְהִפּוּכוֹ	contradiction *f* dans les termes
‖ אסטר הִפּוּךְ־הַקַּיִץ/־הַחֹרֶף	solstice *m* d'été / d'hiver
‖ דקדוק וָו־הַהִפּוּךְ ז	*waw* conversif

הַעֲבָרַת־הַחְלָטָה	action *f* de faire adopter une résolution
הַעֲגָלָה (222) נ	arrondissage *m*
1. הַעֲגָנָה (222) נ (אנייה)	ancrage *m*, mouillage *m*
2. הַעֲגָנָה (222) נ (של־אישה)	abandon *m*
1. הֵעָגְנוּת (45) נ (של־אנייה)	fait *m* d'être à l'ancre
2. הֵעָגְנוּת (45) נ (של־אישה)	fait *m* d'être délaissée
הַעֲדָאָה (222) נ	déposition (de témoin) *f*
‖ (התראה)	avertissement *m*
הַעֲדָה (220) נ בנק	protêt *m*
הַעֲדָנָה (222) נ	affinage *m*, raffinement *m*
הַעֲדָפָה (222) נ (הגדשה)	excédent *m*, excès *m*
‖ (מתן־עדיפות)	préférence *f*
הֶעְדֵּר (123) ז	absence *f*, manque *m*
בְּהֶעְדֵּר־	en l'absence de, à défaut de
הֵעָדְרוּת (45) נ	absence *f*
הַעֲוָיָה (222) נ	grimace *f*
הֵעֵז ← עָזַז	
הֵעָזְבוּת (45) נ	abandon *m*, délaissement *m*
1. הֶעָזָה (220) נ (אומץ)	courage *m*, audace *f*
‖ (חוצפה)	insolence *f*, impertinence *f*
2. הֶעָזָה (220) נ (איסוף)	rassemblement *m*
הֵעָזְרוּת (45) נ	aide *f*, concours *m*, recours *m*
הֵעָזְרוּת בְּ־	fait *m* de profiter de l'aide de
1. הֵעָטְפוּת (45) נ (התכסות)	action *f* de s'envelopper
2. הֵעָטְפוּת (45) נ (היחלשות)	affaiblissement *m*
הַעֲטָרָה (222) נ	couronnement *m*
הַעֲטָשָׁה (222) נ	éternuement *m*
טַבַּק־הַעֲטָשָׁה ז	tabac *m* à priser
הֵעִיב ← [עוב]	
הֵעִיד ← [עוד]	
הֵעִיז ← [עוז]	
הֵעִיף ← [עוף]	
הֵעִיק ← [עוק]	
הֵעִיר ← [עור]	
הַעֲכָרָה (222, בלי ר') נ	enlaidissement *m*
הֵעָכְרוּת (45, בלי ר') נ	enlaidissement *m*
בהש הֵעָכְרוּת־הַיְחָסִים	dépravation *f* des relations
הַעֲלָאָה (222) נ (הרמה)	élévation *f*
הַעֲלָאָה בְּדַרְגָּה	promotion *f* de grade, avancement *m*
מתמט הַעֲלָאָה לְחֶזְקָה רְבִיעִית	élévation à la puissance 4
‖ (הגדלה) הַעֲלָאַת־מְחִירִים	hausse *f* des prix
‖ הַעֲלָאַת־אֵשׁ	allumage *m* de feu
הַעֲלָאַת־זִכְרוֹנוֹת	évocation *f* de souvenirs
הַעֲלָאַת־חֲלֻדָּה	rouillure *f*
הַעֲלָאַת־קָרְבָּן	oblation *f* d'un sacrifice
‖ (מחוץ־לארץ)	rapatriement (en Israel) *m*
הַעֲלָבָה (222) נ	offense *f*, insulte *f*
הֵעָלְבוּת (45) נ	fait *m* d'être offensé
הֵעָלוּת (46, בלי ר') נ	montée *f*
הֶעְלֵם (123) ז	oubli *m*, inadvertance *f*
הֶעְלֵם־דָּבָר	ignorance *f*
הֶעְלֵם־עַיִן	inattention *f*, distraction *f*
בְּהֶעְלֵם אֶחָד	d'un seul trait
הַעֲלָמָה (222) נ	dissimulation *f*
הַעֲלָמַת־עַיִן מִן־	action *f* de passer sous silence *ou* d'ignorer
הֵעָלְמוּת (45) נ	disparition *f*
הֵעֵם ← עָמַם	
הַעֲמָדָה (222) נ	action *f* de mettre debout
הַעֲמָדָה בַּדִּין	assignation *f* en justice
הַעֲמָדַת־דְּבָרִים עַל־נְכוֹנוּתָם	mise *f* au point
הַעֲמָדַת־תַּלְמִידִים	formation *f* de disciples
הַעֲמָדַת־בָּנִים	fondation *f* d'une famille
‖ הַעֲמָדַת־פָּנִים	affectation *f*, simulation *f*
הַעֲמָדַת־פְּנֵי־תָם	prise *f* d'un air innocent
הֵעָמְדוּת (45, בלי ר') נ	arrêt *m*
הֶעָמָה (222, בלי ר') נ	obscurcissement *m*
הַעֲמָסָה (222) נ	chargement *m*, charge *f*
הַעֲמָקָה (222) נ	approfondissement *m*
הַעֲמָתָה (222) נ	collationnement *m*
הֵעָנוּת (46, בלי ר') נ	consentement *m*
הַעֲנָקָה (222) נ (הטבה)	gratification *f*, dotation *f*
‖ (מתן)	don *m*, attribution *f*
הַעֲנָקַת־פְּרָס	attribution d'un prix

|| (אדם) changeant, inconstant, versatile
הַפַּכְפְּכָה (208) נ caprice *m*
הַפַּכְפְּכוּת או הַפַּכְפְּכָנוּת (46) נ versatilité *f*
הַפַּכְפְּכָן (ר׳ ־נים) ז homme inconstant *ou* capricieux, girouette *f*
הַפַּכְפְּכָנִי, ־נית ת inconstant, capricieux
הַפְלֵא תה״פ merveilleusement
הַפְלֵא וָפֶלֶא! c'est prodigieux!
1. הַפְלָאָה (222) נ (פליאה) étonnement *m*
2. הַפְלָאָה (222) נ (בנדרים) détermination *f*
הֶפְלֵג (123) ז (ריחוק) intervalle *m*
|| (גוזמה) exagération *f*, diversion *f*
תְּשׁוּבַת־הֶפְלֵג נ réponse évasive
הַפְלָגָה (222) נ (של־אנייה) départ (d'un navire) *m*
|| (סיור בים) voyage *m* en mer, croisière *f*
|| (הגזמה) exagération *f*, hyperbole *f*
עַל־דֶּרֶךְ־הַהַפְלָגָה hyperboliquement
|| דקדוק עֶרֶךְ־הַהַפְלָגָה ז superlatif *m*
הִפָּלְגוּת (45) נ séparation *f*, schisme *m*
הַפָּלָה (221) נ action *f* de faire tomber
הַפָּלַת־גּוֹרָל tirage *m* au sort
|| (הפסקת־הריון) avortement *m*
הַפְלָטָה (222) נ éjection *f*, émission *f*
כִּסֵּא־הַפְלָטָה ז siège *m* éjectable
הַפְלָטַת־כַּדּוּר tir accidentel d'une balle
|| בהש הַפְלָטַת־קְלָלָה fait *m* de laisser échapper une injure
הִפָּלְטוּת (45) נ éjection *f*, éruption *f*
הַפְלָיָה (222) נ discrimination *f*
הַפְלָלָה (222) נ משפט incrimination *f*
הַפְלָרָה (222) נ fluorisation *f*
הִפְּנוּט (—) ז hypnotisation *f*
הִפָּנוּת (47) נ fait *m* d'être *ou* de se rendre libre
הִפְנֵט (458) פ״י hypnotiser
הַפְנָיָה (222) נ mouvement *m* de côté
הַפְנָיַת־רֹאשׁ action *f* de tourner la tête
|| (הכוונה) הַפְנָיַת־הַקָּהָל action de diriger le public (vers différents services)
מִכְתַּב־הַפְנָיָה ז lettre *f* de référence
(במילון וכו׳) renvoi *m*

הַפְנָמָה (222) נ intériorisation *f*, introversion *f*
הֶפְסֵד (123) ז perte *f*
מָכַר בְּהֶפְסֵד vendre à perte
רֶוַח וְהֶפְסֵד profits et pertes
יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ le jeu n'en vaut pas la chandelle
הֲפָסָה (212, בלי ר׳) נ apaisement *m*, conciliation *f*
הִפָּסְלוּת (45) נ disqualification *f*
הֶפְסֵק (123) ז arrêt *m*, interruption *f*
|| מוס pause *f*, silence *m*
הַפְסָקָה (222) נ arrêt *m*, interruption *f*
הַפְסָקַת־עֲבוֹדָה cessation *f* de travail
צבא הַפְסָקַת־אֵשׁ cessez-le-feu *m*
|| (בבית־ספר) récréation *f*
(בהצגה) entr'acte *m*
הִפָּסְקוּת (45, בלי ר׳) נ cessation *f*, arrêt *m*
הִפְעִיל (—) ז דקדוק conjugaison factitive
הֻפְעַל (—) ז דקדוק passif *m* de la conjugaison factitive
הַפְעָלָה (222) נ mise *f* en oeuvre
הַפְעָלָה זְדוֹנִית manipulation *f*
הִפָּעֲלוּת (45) נ affectivité *f*, émotivité *f*
הַפְעָמָה (222) נ action *f* de faire battre (le coeur)
הִפָּעֲמוּת (45) נ excitation *f*, émotion *f*
הִפָּעֲרוּת (45) נ fait *m* de s'ouvrir largement
הֶפֶּץ (123) ז explosion *f*
הֲפָצָה (212) נ diffusion *f*
הַסֵּפֶר זָכָה לַהֲפָצָה רַבָּה le livre a eu une large diffusion
הַפְצָעָה (222) נ jaillissement *m*
הַפְצָצָה (222) נ צבא bombardement *m*
הֶפְצֵר (123) ז insistance *f*
הַפְצָרָה (222) נ insistance *f*, imploration *f*
הַפְקָדָה (222) נ dépôt *m*, action *f* de déposer
|| (מינוי) הַפְקָדַת־שׁוֹמֵר désignation *f* d'un gardien
הִפָּקְדוּת (45) נ recensement *m*
|| (היעדרות) absence *f*
הֲפָקָה (212) נ production *f*, obtention *f*

הֵפֵז ← 2. [פוז]

הַפָּזָה (212, בלי ר׳) נ — dorure *f*

הַפְחָדָה (222) נ — intimidation *f*

הֲפָחָה (212, בלי ר׳) נ — respiration *f*, souffle *m*

|| בהש הֲפָחַת־כְּזָבִים — diffusion *f* de mensonges

הַפְחָמָה (222) נ — carbonisation *f*

הַפְחָתָה (222) נ — diminution *f*, baisse *f*

הַפְחָתַת־מְחִירִים — baisse de prix

הַפְחָתַת־עֹנֶשׁ — réduction *f* de peine

הַפְחָתַת־עֵרֶךְ — dévaluation *f*

הִפָּחֲתוּת (45) נ — diminution *f*

הֶפְטֵר (123) ז מוס — finale *m*

|| (שחרור מחוב) — décharge *f*, quitus *m*

הַפְטָרָה (222) נ דת — *haftara* (lecture d'un passage des Prophètes) *f*

הִפָּטְרוּת (45) נ — exemption *f*, dispense *f*

הֵפִיג ← [פוג]

הֵפִיחַ ← [פוח]

הִפִּיחַ ← נָפַח

הָפִיךְ, הֲפִיכָה ת — transformable, convertible

מְעִיל הָפִיךְ — manteau réversible

הֲפִיכָה (201) נ — retournement *m*

בהש הֲפִיכַת־הַקְּעָרָה עַל־פִּיהָ — renversement *m* de la situation

|| (שינוי) — changement *m*, transformation *f*

הֲפִיכַת־מוּצָק לְנוֹזֵל — passage *m* d'un solide à l'état liquide

מתמט הֲפִיכַת־שְׁבָרִים — conversion *f* de fractions

|| (מהפכה) — coup *m* d'Etat, révolution *f*

הֲפִיכַת־הַמִּשְׁטָר — renversement *m* du régime

הֲפִיכַת־סְדוֹם — la destruction de Sodome

הִפִּיל ← נָפַל

הֵפִיץ ← [פוץ]

הֵפִיק ← [פוק]

הִפִּיק ← נָפַק

הֵפִיר ← [פור]

הָפַךְ (324) פ״י — tourner, retourner, renverser

הָפַךְ עֹרֶף — tourner le dos

הָפַךְ פָּנָיו מִן־ — se détourner de

הָפַךְ אֶת־הַדַּף — tourner la page

הֲפֹךְ! (בסוף־עמוד) — tournez s.v.p.!

בהש הָפַךְ עוֹרוֹ — retourner sa veste

הָפַךְ עוֹלָמוֹת — remuer ciel et terre

הָפַךְ הַקְּעָרָה עַל־פִּיהָ — renverser la situation

הָפַךְ אֶת־הַיּוֹצְרוֹת — tout embrouiller

|| (הרס) — démolir, mettre sens dessus dessous

הָפַךְ מִשֹּׁרֶשׁ — déraciner, extirper

|| (שינה) — changer, transformer

הָפַךְ אֵבֶל לְשָׂשׂוֹן — transformer le deuil en allégresse

מתמט הָפַךְ שֶׁבֶר — convertir une fraction

|| פ״ע (השתנה) — changer, se transformer

הָפַךְ לְעָרִיץ — devenir tyrannique

|| הָפַךְ בְּ־ — creuser (une idée)

הָפַךְ וְהָפַךְ בְּ־ — étudier *ou* examiner à fond

|| נֶהְפַּךְ (394) פ״ע — se retourner, se renverser

נֶהְפַּךְ עָלָיו הַגַּלְגַּל — sa chance a tourné

נֶהְפַּךְ לִבּוֹ — se repentir, changer d'avis

נַהֲפוֹךְ הוּא — c'est le contraire

|| (השתנה) — changer, se transformer

נֶהְפַּךְ לְאִישׁ אַחֵר — devenir un autre homme

|| (נהרס) — être démoli, être détruit

נֶהֶפְכָה הָעִיר — la ville est détruite

|| הִפֵּךְ (432) פ״י — retourner, renverser

בהש הִפֵּךְ דְּבָרִים עַל־ — dire du mal de, médire

הִפֵּךְ בְּ־ — s'occuper de, s'intéresser à

הִפֵּךְ בִּזְכוּת־פ׳ — plaider en faveur de qn

|| הִתְהַפֵּךְ (466) פ״ע — se retourner

הִתְהַפֵּךְ עַל־מִשְׁכָּבוֹ — se retourner sur son lit

הַמְּכוֹנִית הִתְהַפְּכָה — la voiture a capoté

(השתנה) הִתְהַפֵּךְ לְ־ — se changer en

|| הָהְפִּיךְ (501) פ״י — retourner, renverser

הֶפֶךְ (180) או הֵפֶךְ (174) ז — contraire *m*, inverse *m*

שְׁנֵי־הֲפָכִים — deux extrêmes *mpl*

הַהֵפֶךְ הוּא הַנָּכוֹן — c'est l'inverse qui est vrai

לְהֵפֶךְ — au contraire

הֲפֵכָה (229) נ — révolte *f*, insurrection *f*, ruine *f*

הֲפֵכַת־חָצֵר — révolution *f* de palais

הֶפְכִּי, ־כִּית ת — contraire, opposé, inverse

הֶפְכִּיּוּת (47) נ — contraste *m*, opposition *f*

הֲפַכְפַּךְ, ־פֶּכֶת (ר׳ ־פַּכִּים, ־פַּכּוֹת) ת — tortueux

הַפְשָׁלַת־הַשַּׁרְוּולִים	retroussement des manches
הֶפְשֵׁר (123) ז	tiédissement *m*
הַפְשָׁרָה (222) נ	fonte *f*, fusion *f*, dégel *m*
הַפְשָׁרַת־שְׁלָגִים	fonte des neiges
בהש הַפְשָׁרַת־כְּסָפִים	libération *f* de capitaux
‖ בהש (הפגת־המתיחות)	détente *f*
הִפָּתְחוּת (45) נ	ouverture *f*, fait *m* de s'ouvrir
הַפְתָּעָה (222) נ	surprise *f*
לְהַפְתָּעָתִי הָרַבָּה	à ma grande surprise
הֶפְתֵּק (123) ז	magasin *m*, débarras *m*
הַפְתָּתָה (222) נ	floculation *f*
הַצְבָּאָה (222) נ	commandement *m* en chef
הֲצָבָה (221) נ	placement *m*, mise *f* en place
הֲצָבַת־מַצֵּבָה	érection *f* d'un monument
‖ צבא	mise en place, affectation *f*
מתמט	substitution *f*
הַצְבָּעָה (222) נ (רמיזה באצבע)	action *f* de montrer du doigt
הַצְבָּעָה עַל־	fait *m* d'attirer l'attention sur
‖ (הבעת־דעה)	vote *m*, scrutin *m*
הַצְבָּעָה חֲשָׁאִית	scrutin secret
הַצְבָּעַת־אֵמוּן	vote de confiance
הֶצְבֵּר (123) ז	accumulation *f*
הֶצֵּג (123) ז מוס	exposition *f*, présentation *f*
הַצָּגָה (221) נ	présentation *f*, démonstration *f*
הַצָּגַת־הַנּוֹשֵׂא	présentation du sujet
‖ (הופעה)	représentation *f*, spectacle *m*
הַצָּגַת־בְּכוֹרָה	première *f*
הַצְדָּעָה (222) נ צבא	salut (militaire) *m*
הֶצְדֵּק (123) ז	justification *f*, excuse *f*
הַצְדָּקָה (222) נ	justification *f*, excuse *f*
אֵין הַצְדָּקָה לְמַעֲשָׂיו	ses actions sont inexcusables
‖ הַצְדָּקַת־הַדִּין	soumission *f* à la volonté divine
הֵצָה ← 3. נָצָה	
הַצְהָבָה (222, בלי ר') נ	jaunissement *m*
הַצְהָרָה (222) נ	déclaration *f*
הַצְהָרָה בִּשְׁבוּעָה	déclaration sous serment
הַצְהָרַת־אֱמוּנִים	déclaration de loyalisme
היסט הַצְהָרַת־בַּלְפוּר	déclaration Balfour
הַצְהָרָתִי, ־תִית ת	déclaratif
הֶצּוּץ (51) ז	coup d'oeil furtif
הַצְחָנָה (222, בלי ר') נ	puanteur *f*
הַצְחָקָה (222, בלי ר') נ	action *f* de faire rire
הִצְטַבֵּעַ ← 1. צָבַע	
הִצְטַבְּעוּת (45) נ	action *f* de se peindre
הִצְטַבֵּר ← צָבַר	
הִצְטַבְּרוּת (45) נ	accumulation *f*
הִצְטַבְּרוּת־קֶרַח (על־מטוס)	givrage *m*
‖ מתמט עֵרֶךְ־הִצְטַבְּרוּת ז	valeur *f* d'accumulation
הִצְטַדֵּד ← צִדֵּד	
הִצְטַדְּדוּת (45) נ	écart *m*, digression *f*
הִצְטַדֵּק ← צָדַק	
הִצְטַדְּקוּת (45) נ	excuses *fpl*, apologie *f*
הִצְטַהֵב ← 1. צָהַב	
הִצְטַהֲבוּת (45) נ	jaunissement *m*
הִצְטַהֵל ← צָהַל	
הִצְטַהֲלוּת (45) נ	jubilation *f*, cris *mpl* de joie
הִצְטַוָּה ← צִוָּה	
הִצְטַוֵּחַ ← צָוַח	
הִצְטַוְּחוּת (45) נ	clameur *f*, cris *mpl*
הִצְטוֹפֵף ← צָפַף	
הִצְטוֹפְפוּת (45) נ	action *f* de se presser (foule)
הִצְטַחְצֵחַ ← צִחְצֵחַ	
הִצְטַחְצְחוּת (45) נ	éclat *m*, élégance raffinée
הִצְטַחֵק ← צָחַק	
הִצְטַחֲקוּת (45) נ	rires *mpl*, hilarité *f*
הִצְטַיֵּד ← צִיֵּד	
הִצְטַיְּדוּת (45) נ	action *f* de se pourvoir, approvisionnement *m*
הִצְטַיֵּן ← צִיֵּן	
הִצְטַיְּנוּת (45) נ	distinction *f*, excellence *f*
אוֹת־הִצְטַיְּנוּת ז	distinction honorifique
בְּהִצְטַיְּנוּת	avec mention élogieuse
הִצְטַיֵּר ← צִיֵּר	
הִצְטַיְּרוּת (45) נ	manière *f* de dessiner
הִצְטַלֵּב ← צָלַב	
הִצְטַלְּבוּת (45) נ (של־קוים)	croisement *m*, intersection *f*

הֲפָקַת־פֶּחָם — extraction *f* de houille
‖ בהש הֲפָקַת־רָצוֹן־פ׳ — fait *m* de donner satisfaction à qn
הֲפָקַת־תּוֹעֶלֶת מִן־ — fait *m* de tirer profit de
הֲפָקָה (221) נ — articulation (de sons) *f*
הִפָּקְחָה (222, בלי ר׳) נ — dessillement *m* des yeux
הַפְקָעָה (222) נ משפט — confiscation *f*, saisie *f*
הַפְקָעַת־רְכוּשׁ — expropriation *f*
הַפְקָעַת־מַשְׂכֹּרֶת — opposition *f* au paiement d'un salaire
‖ הַפְקָעַת־מְחִירִים (או ־שְׁעָרִים) — hausse *f* illicite des prix
הֶפְקֵר (123) ז — biens *mpl* sans propriétaire
זָכָה מִן־הַהֶפְקֵר — profiter de l'aubaine
‖ יַלְדֵי־הֶפְקֵר ז״ר — enfants abandonnés
מִנְהַג־הֶפְקֵר ז — manière *f* d'agir irresponsable
שֶׁטַח־הֶפְקֵר ז — no man's land *m*, zone *f* neutre
הַפְקָרָה (222) נ — abandon *m*
הֶפְקֵרוּת (48) נ — anarchie *f*, licence *f*
מַעֲשֵׂה־הֶפְקֵרוּת ז — acte *m* irresponsable
הֵפֵר ← [פרר]
הֶפְרֵד (123) נ — séparation *f*, distinction *f*
הַפְרָדָה (222) נ — séparation *f*, distinction *f*
הַפְרָדָה גִּזְעִית — ségrégation raciale
הַפְרָדַת־הַדָּת מִן־הַמְּדִינָה — séparation de la religion et de l'Etat
הַפְרָדַת־הָרָשֻׁיּוֹת — séparation des pouvoirs
‖ כימ — analyse *f*
הִפָּרְדוּת (45) נ — séparation *f*, détachement *m*
רפא הִפָּרְדוּת־הָרִשְׁתִּית — décollement *m* de la rétine
הֲפָרָה (212) נ — abolition *f*, annulation *f*
הֲפָרַת־הֶסְכֵּם — rupture *f* de contrat
הֲפָרַת־חֹק — violation *f* de la loi
הֲפָרַת־סֵדֶר — atteinte *f* à l'ordre public
‖ דת הֲפָרַת־נֶדֶר — annulation *f* d'un voeu
הֶפְרֵז (123) ז — exagération *f*, excès *m*
הַפְרָזָה (222) נ — exagération *f*
1. הַפְרָחָה (222) נ (הנבה) — action *f* de faire fleurir
הַפְרָחַת־הַשְּׁמָמָה — fertilisation *f* du désert
2. הַפְרָחָה (222) נ (העפה) — action *f* de faire voler
‖ בהש הַפְרָחַת־שְׁמוּעוֹת — propagation *f* de rumeurs
הַפְרָטָה (222) נ — spécification *f*, énnmération détaillée
(של מפעל) — privatisation *f*
הַפְרָיָה (222) נ — fertilisation *f*, fécondation *f*
הַפְרָיָה מְלָאכוּתִית — fécondation artificielle
הַפְרָכָה (222) נ — réfutation *f*
הִפָּרְסוּת (45) נ צבא — déploiement *m*
הֶפְרֵעַ (124) ז — obstacle *m*, empêchement *m*
הַפְרָעָה (222) נ — dérangement *m*, perturbation *f*
הַפְרָעַת־סֵדֶר — désordre *m*, atteinte *f* à l'ordre public
לְלֹא־הַפְרָעָה — sans entrave, sans obstacle
רפא הַפְרָעַת־הָעִכּוּל — trouble *m* de la digestion, dispepsie *f*
1. הִפָּרְעוּת (45) נ (של־השיער) — échevellement *f*, désordre (des cheveux) *m*
2. הִפָּרְעוּת (45) נ (של־חוב) — recouvrement *m*
‖ בהש הִפָּרְעוּת מִן־ — action *f* de demander des comptes à
הֶפְרֵשׁ (123) ז — différence *f*
הַפְרָשָׁה (222) נ — mise *f* à part, prélèvement *m*
הַפְרָשַׁת־סְכוּם — défalcation *f* d'une somme
הַפְרָשַׁת־מַעֲשֵׂר — prélèvement d'une dîme
‖ רפא — sécrétion *f*
הַפְרָשָׁה פְּנִימִית — sécrétion interne
הֶפְרֵשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — différence *f*, écart *m*
הֶפְשֵׁט (123) ז (הפשטת־עור) — dépouillement *m*
‖ (אופי מופשט) — abstraction *f*, caractère abstrait
הַפְשָׁטָה (222) נ (הסרת־עור) — dépouillement *m*, écorchement *m*
‖ (הסרת־בגדים) — déshabillage *m*
‖ (הפיכה למופשט) — abstraction *f*
הַפְשָׁלָה (222) נ — action *f* de rejeter, retroussement *m*
הַפְשָׁלַת־תַּרְמִיל עַל־הַכָּתֵף — rejet *m* d'une sacoche sur l'épaule

הַצְמָחָה (222) נ — action *f* de faire pousser
הַצְמָתָה (222) נ — anéantissement *m*
1. ° חֵצֶן (—) ז (כלי־נשק קדום) — hache *f* de combat
2. הֵצֶן (190) ז (קנה) — tige *f*
הַצְנָנָה (208) נ — refroidissement *m*
הֶצְנֵחַ (124) ז — descente *f* en parachute
הַצְנָחָה (222) נ — parachutage *m*
הֶצְנֵעַ (124) ז — modestie *f*
|| בְּהֶצְנֵעַ (בסתר) — en secret, en cachette
(בענווה) — modestement
הַצְנָעָה (222) נ — action *f* de cacher
הֶצֵּעַ (124) ז — offre *f*, disposition *f*
הֶצֵּעַ וּבִקּוּשׁ — offre et demande
הַצְעָדָה (222) נ — action *f* de faire avancer
הַצָּעָה (222) נ (לשכיבה) — action *f* d'étaler (une couverture)
הַצָּעַת־הַמִּטָּה — action de faire le lit
|| (תכנית) — proposition *f*
הַצָּעַת־חֹק — projet *m* de loi
הִגִּישׁ הַצָּעָה — présenter une proposition
תָּמַךְ בְּהַצָּעָה — soutenir une proposition
|| (הזמנה) — offre *f*
הַצָּעַת־נִשּׂוּאִים — offre de mariage
הַצָּעַת־עֲבוֹדָה — offre d'emploi
הַצְעָפָה (222) נ — action *f* de couvrir d'un voile
הַצְעָרָה (222) נ — rajeunissement *m*
הֶצֵּף (123) ז מסחר — dumping *m*
הֲצָפָה (212) נ — inondation *f*, submersion *f*
בהש הֲצָפַת־הַשּׁוּק בִּסְחוֹרָה — inondation du marché par des marchandises
1. הַצְפָּנָה (222) נ (הסתרה) — action *f* de cacher
|| (שימוש בצופן) — chiffrage *m*, chiffrement *m*
2. הַצְפָּנָה (222) נ (פנייה צפונה) — orientation *f* vers le nord
1. הֲצָצָה (212) נ (פריחה) — épanouissement *m*
2. הֲצָצָה (212) נ (הבטה) — coup *m* d'oeil à la dérobée
הֲצָקָה (212) נ — vexation *f*, action *f* d'importuner
הַצָּקָה (221) נ — fonte (de métaux) *f*

הַצְרָבָה (222) נ — corrosion *f*
|| רפא — cautérisation *f*
הֶצְרֵבוּת (45) נ — brûlure *f*
הַצְרָדָה (222) נ — enrouement *m*
הֲצָרָה (212) נ — rétrécissement *m*
בהש הֲצָרַת־צְעָדֵי־פ' — mise *f* d'obstacles sur le chemin de qn
הֵצָרוּת (46) נ — rétrécissement *m*
|| רפא — sténose *f*
1. הַצְרָחָה (222) נ (צעקה) — clameur *f*, cris *mpl*
2. הַצְרָחָה (222) נ (בשחמט) — roque *m*
הַצְרָכָה (222) נ — action *f* de rendre nécessaire
הֶצְרֵף (123) ז — jonction *f*, connexion *f*
הֶצֵּת (123) ז — allumage *m*
הַצָּתָה (221) ז — allumage *m*, mise *f* à feu
(במכונית) — allumage
משפט — incendie *m* volontaire
הֲקָאָה (212) נ — vomissement *m*
הַקְבָּלָה (222) נ — parallélisme *m*, comparaison *f*
|| הַקְבָּלַת־פָּנִים — accueil *m*, bienvenue *f*
הִקָּבְעוּת (45) נ — fixation *f*, détermination *f*
הַקְבָּצָה (222) נ — répartition *f* par groupes
הִקָּבְצוּת (45) נ — rassemblement *m*
הִקָּבְרוּת (45) נ — enterrement *m*
הַקְדָּחָה (222) נ — fait *m* de laisser brûler (un plat)
|| בהש הַקְדָּחַת־תַּבְשִׁיל — fait de tout gâcher
הֶקְדֵּם (123) ז — anticipation *f*
|| בְּהֶקְדֵּם — au plus tôt, dès que possible
הַקְדָּמָה (222) נ (החשה) — action *f* de prendre les devants
(פתיחה) — introduction *f*, avant-propos *m*
הַקְדָּרָה (222) נ — obscurcissement *m*
הֶקְדֵּשׁ (123) ז (אוצר־המקדש) — administration *f* du Temple, fondation pieuse
|| (בית־מחסה לעניים) — hospice *m*
הַקְדָּשָׁה (222) נ — consécration *f*
|| (של־יצירה) — dédicace *f*
הַקְהָיָה (222) נ — émoussement *m*
|| בהש (טשטוש) — émoussement, engourdissement *m*

הִצְטַלְּבוּת־דְּרָכִים — carrefour *m*
|| דת (תנועות בצורת־צלב) — action *f* de faire le signe de croix
הִצְטַלֵּל ← 1. צָלַל
הִצְטַלְּלוּת (45) נ — clarification *f*
הִצְטַלֵּם ← צִלֵּם
הִצְטַלְּמוּת (45) נ — action *f* de se faire photographier
הִצְטַלֵּעַ ← צָלַע
הִצְטַלְּעוּת (45) נ — boitement *m*, claudication *f*
הִצְטַלְצֵל ← צִלְצֵל
הִצְטַלְצְלוּת (45) נ — sonnerie *f*
הִצְטַלֵּק ← צִלֵּק
הִצְטַלְּקוּת (45) נ — cicatrisation *f*
הִצְטַמְּדוּת (45) נ — attachement *m*
הִצְטַמְצֵם ← צִמְצֵם
הִצְטַמְצְמוּת (45) נ (התכווצות) — contraction *f*, rétrécissement *m*
|| (פחיתה) — diminution *f*, résorption *f*
הִצְטַמֵּק ← צָמַק
הִצְטַמְּקוּת (45) נ — dessèchement *m*, contraction *f*
הִצְטַנְּמוּת (45) נ — amaigrissement *m*
הִצְטַנֵּן ← צִנֵּן
הִצְטַנְּנוּת (45) נ — refroidissement *m*
|| רפא — refroidissement, rhume *m*
הִצְטַנֵּעַ ← צָנַע
הִצְטַנְּעוּת (45) נ — modestie *f*
הִצְטַנֵּף ← צָנַף
הִצְטַנְּפוּת (45) נ — action *f* de se recroqueviller
הִצְטַעְצֵעַ ← צִעְצֵעַ
הִצְטַעְצְעוּת (45) נ — divertissement *m*
הִצְטַעַצְעוּת לְשׁוֹנִית — préciosité *f* de langage
הִצְטַעֵק ← צָעַק
הִצְטַעֲקוּת (45) נ — clameur *f*
הִצְטַעֵר ← 2. צִעֵר
הִצְטַעֲרוּת (45) נ — chagrin *m*, tristesse *f*
הִצְטָרֵב ← צָרַב
הִצְטָרְבוּת (45) נ — brûlure *f*
הִצְטָרֵד ← [צרד]
הִצְטָרְדוּת (45) נ — enrouement *m*

הִצְטָרֵךְ ← צָרַךְ
הִצְטָרְכוּת (45) נ — besoin *m*, nécessité *f*
הִצְטָרֵעַ ← [צרע]
הִצְטָרְעוּת (45, בלי ר׳) נ — atteinte *f* de la lèpre
הִצְטָרֵף ← 2. צָרַף
הִצְטָרְפוּת (45) נ — rattachement *m*, réunion *f*
|| (לארגון וכו׳) — adhésion *f*, affiliation *f*
הִצְטָרֵר ← 2. צָרַר
הִצְטָרְרוּת (45) נ — rétrécissement *m*
הִצִּיב ← [יצב]
הִצִּיג ← [יצג]
הִצִּיל ← נָצַל
הִצִּיעַ ← [יצע]
הֵצִיף ← [צוף]
הֵצִיץ ← [ציץ]
הֵצִיק ← 2. [צוק]
הִצִּיק ← יָצַק
הִצִּית ← יָצַת
הַצְלָבָה (222) נ — signe *m* de croix
ביול (הכלאה) — croisement *m*
הִצָּלְבוּת (45) נ — crucifixion *f*
הַצָּלָה (221) נ — sauvetage *m*, salut *m*
חֲגוֹרַת־הַצָּלָה נ — ceinture *f* de sauvetage
סִירַת־הַצָּלָה נ — canot *m* de sauvetage
הִצָּלוּת (46, בלי ר׳) נ — rôtissage *m*
הַצְלָחָה (222) נ — succès *m*, réussite *f*
הֻכְתַּר בְּהַצְלָחָה — être couronné de succès
בְּהַצְלָחָה! — bonne chance!
1. הַצְלָלָה (222) נ (טיבוע) — immersion *f*
|| (זיקוק) — clarification *f*
2. הַצְלָלָה (222) נ מוס — mise *f* en musique
3. הַצְלָלָה (222) נ (הטלת־צל) — projection *f* d'ombre
הַצְלָפָה (222) נ — flagellation *f*, fustigation *f*
הַצְמָאָה (222) נ — action *f* d'assoiffer
הַצְמָדָה (222) נ (חיבור) — collage *m*
|| (צירוף) — adjonction *f*, réunion *f*
|| (זיקה) הַצְמָדַת־שָׂכָר לַמַּדָּד — échelle *f* mobile
הַצְמָדַת־מַטְבֵּעַ — parité *f* monétaire
הִצָּמְדוּת (45, בלי ר׳) נ — attachement *m*, adhésion *f*

הַקְצָעָה (222) נ — rabotage *m*
הַקְצָפָה (222) נ מטבח — action *f* de fouetter (crème)
|| (הכעסה) — irritation *f*
הַקְצָרָה (222) — raccourcissement *m*
הַקְרָאָה (222) נ — lecture *f* à haute voix
הַקְרָבָה (222) נ — offrande *f*
|| (מסירות) — dévouement *m*
הַקְרָבָה עַצְמִית — abnégation *f*
הַקְרָחָה (222) נ — calvitie *f*
הַקְרָמָה (222) נ — cicatrisation *f*
הַקְרָנָה (222) נ — radiation *f*
|| (של־סרט) — projection *f*
|| בהש (השראה) — rayonnement *m*
הַקְרָסָה (222) נ טכנ — flambage (de métal) *m*
הִקָּרְעוּת (45, בלי ר') נ — déchirement *m*
הַקְרָשָׁה (222) נ — coagulation *f*
הֶקֵּשׁ (123) ז (השוואה) — comparaison *f*, analogie *f*
עַל־פִּי־הֶקֵּשׁ — par analogie
|| (בתורת־ההגיון) — syllogisme *m*
הַקְשָׁאָה או הַקְשָׁיָה (222) נ — durcissement *m*
|| בהש הַקְשָׁיַת־עֹרֶף — obstination *f*
הַקְשָׁבָה (222) נ — attention *f*
הִקְשִׁיב הַקְשָׁבָה יְתֵרָה — écouter avec beaucoup d'attention
|| (ציתות) — écoute *f*
1. הַקָּשָׁה (221) נ (דפיקה) — heurt *m*, coup *m*
מוס כְּלֵי־הַקָּשָׁה ז"ר — instruments *mpl* de percussion
2. הַקָּשָׁה (221) נ (השוואה) — analogie *f*
הַקְשָׁחָה (222) נ — raidissement *m*
הַקְשָׁחַת־הַלֵּב — insensibilité *f*
הֶקֵּשִׁי, ־שִׁית ת — analogique
הַקְשָׁיָה ← הַקְשָׁאָה
הֶקְשֵׁר (123) ז — contexte *m*, connexion *f*
הֶקְשֵׁר־דְּבָרִים — association *f* d'idées
בְּהֶקְשֵׁר זֶה — dans cet ordre d'idées
הִקָּשְׁרוּת (45) נ — liaison *f*, attachement *m*
הַר (57, ר' גם הָרָרִים (171) ז — mont *m*, montagne *f*
הַר־גַּעַשׁ — volcan *m*
הַר־הַבַּיִת — le Mont du Temple (à Jérusalem)

הִבְטִיחַ הָרִים וּגְבָעוֹת — promettre monts et merveilles
הִכְנִיס רֹאשׁוֹ בֵּין־הָרִים גְּדוֹלִים — s'immiscer dans la querelle des grands
הָרִים תְּלוּיִים בְּשַׂעֲרָה — des montagnes suspendues à un cheveu (raisonnement subtil)
הָהָר הוֹלִיד עַכְבָּר — la montagne a accouché d'une souris
הַרְרֵי־אֵל (או ־עַד) — montagnes imposantes
הֵרָאוּת (46, בלי ר') נ — apparition *f*
הַרְאָיָה (222) נ — action *f* de montrer
הַרְאֵל (—) ז דת — l'Autel (du Temple de Jérusalem) *m*
הַרְבָּדָה (222) נ — stratification *f*
הַרְבֵּה תה"פ — beaucoup
לָמַדְתִּי הַרְבֵּה — j'ai beaucoup appris
בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת — en beaucoup d'endroits
הַרְבֵּה מְאֹד — en très grand nombre
הַרְבֵּה מִן־ — plus que
הִשְׁתַּפֵּר בְּהַרְבֵּה — s'améliorer de beaucoup
הַרְבָּיָה (222) נ — multiplication *f*
הַרְבָּעָה (222) נ — accouplement *m*
הַרְבָּצָה (222) נ (השכבה) — action *f* de faire accroupir (des animaux)
בהש הַרְבָּצַת־תּוֹרָה — propagation *f* de l'étude
|| (הזלפה) — aspersion *f*, arrosage *m*
הָרַג (324) פ"י — tuer
הוֹצִיא לַהוֹרֵג — exécuter (un condamné)
הוֹצִיא לַהוֹרֵג בִּירִיָּה — fusiller
בהש הָרַג אֶת־עַצְמוֹ — se tuer (à force de travailler)
|| עממי הָרַג אֶת־הַזְּמַן — tuer le temps
|| נֶהֱרַג (395) פ"ע — être tué
יֵהָרֵג וְאַל־יַעֲבֹר — plutôt mourir qu'enfreindre la loi
|| הֵרֵג (437) פ"י — assassiner, massacrer
הָרָג (100) ז — assassin *m*, tueur *m*
הֶרֶג (—) ז — assassinat *m*, massacre *m*
|| משפט — décapitation *f*
הֲרֵגָה (229) נ — massacre *m*, carnage *m*

הַקְהֵל (–) ז rassemblement *m*
דת יוֹם־הַקְהֵל ז jour *m* du rassemblement
הַקְהָלָה (222) נ rassemblement *m*
הַקְהָלוֹת (45) נ attroupement *m*
הַקָּזָה (221) נ רפא saignée *f*
הֶקְטוֹגְרַם (ר׳ ־רַמִּים) ז hectogramme *m*
הֶקְטוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז appareil *m* d'autocopie
הֶקְטוֹלִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז hectolitre *m*
הֶקְטוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז hectomètre *m*
הַקְטָנָה (222) נ rapetissement *m*, diminution *f*, réduction *f*
לְשׁוֹן־הַקְטָנָה נ diminutif *m*
הֶקְטָר (ר׳ ־רִים) ז hectare *m*
הֶקְטֵר (123) ז דת combustion (de la graisse des victimes) *f*
הַקְטָרָה (222) נ דת (של־חלב) combustion *f*
|| (קטורת) action *f* de faire brûler l'encens
הֵקִיז ← נִקֵּז
הֵקִים ← [קום]
הֵקִיף ← [קוף]
הִקִּיף ← 1. 2. נָקַף
הֵקִיץ ← [קוץ]
הָקִיץ (–) ז état *m* de veille
חָלַם בְּהָקִיץ rêver tout éveillé
הִקִּישׁ ← 1. נָקַשׁ
הֵקֵל ← [קלל]
הֲקַלָּה (208) נ allégement *m*, soulagement *m*
הֲקַלַּת־עֹנֶשׁ réduction *f* de peine
|| בהש (רווחה) facilités *fpl*, amélioration *f*
|| הֲקַלָּה בִּכְבוֹד־ manque *m* d'égards envers
הֲקַלַּת־ראשׁ frivolité *f*, irrespect *m*
הַקְלָטָה (222) נ enregistrement *m*
הַקְלָטוֹת (45, בלי ר׳) נ absorption *f*, intégration *f*
הַקְלָעוֹת (45, בלי ר׳) נ projection *f*
הַקְלָפוֹת (45, בלי ר׳) נ desquamation *f*
הַקְלָשָׁה (222) נ dilution *f*
הֻקַּם ← נָקַם
הֲקָמָה (212) נ construction *f*, établissement *m*
הֲקָמַת־אֹהֶל dressage *m* d'une tente
הֲקָמַת־וַעֲדָה institution *f* d'une commission
הֲקָמַת־מְדִינָה fondation *f* d'un Etat

בהש הֲקָמַת־רַעַשׁ action *f* de faire du bruit
|| (קיום) הֲקָמַת־דְּבָרוֹ action de tenir parole
משפט הֲקָמַת־שְׁטָר authentification *f* d'un document
הַקְנָאָה או הַקְנָיָה (222) נ transfert (de propriété) *m*
הַקְנָיַת־הֶרְגֵּלִים inculcation *f* d'habitudes
הַקְנָטָה (222) נ provocation *f*, vexation *f*
הַקְסָמָה (222) נ enchantement *m*, fascination *f*
הֶקֵּף (123) ז מתמט périmètre *m*, contour *m*
הֶקֵּף־עִגּוּל circonférence *f*
|| בהש (תחום) champ *m*, sphère *f*, étendue *f*
הֶקֵּף רַב שֶׁל־יְדִיעוֹת une vaste étendue de connaissances
סֵפֶר בַּעַל־הֶקֵּף livre volumineux
הַקְפָּאָה (222) נ congélation *f*
תָּא־הַקְפָּאָה ז congélateur *m*
|| בהש הַקְפָּאַת־הוֹן blocage *m* de capitaux
הַקְפָּאַת־שָׂכָר blocage des salaires
הַקְפָּדָה (222) נ (דיוק) exactitude *f*, minutie *f*
|| (חומרה) sévérité *f*
נָהַג בְּהַקְפָּדָה se montrer sévère
|| (רוגז) animosité *f*, irritation *f*
הֲקָפָה (212) נ (אשראי) crédit *m*
מָכַר בַּהֲקָפָה vendre à crédit
הַקָּפָה (221) נ (כיתור) encerclement *m*
|| (תהלוכה) procession *f*
|| אסטר révolution (des planètes) *f*
|| הַקָּפַת־הָראשׁ tonsure *f*
הֶקֵּפִי, ־פִית ת périphérique
|| צבא הֲגַנָּה הֶקֵּפִית protection *f* du territoire
|| מתמט זָוִית הֶקֵּפִית angle inscrit
הַקְפָּצָה (222) נ action *f* de faire sauter
|| בהש הַקְפָּצָה מִכִּתָּה לְכִתָּה action *f* de faire sauter une classe
הַקְצָאָה (222) נ réservation *f*, destination *f*
הַקְצָבָה (222) נ allocation *f*, affectation (budgétaire) *f*
הֲקָצָה (212) נ réveil *m*
|| בהש הֲקָצַת־הַקֵּץ eschatologie *f*
הַקְצָנָה (222) נ radicalisation *f*, extrémisme *m*

הַרְחָקָה (222) נ (העברה) — déplacement *m*
|| (סילוק) — éloignement *m*, écartement *m*
|| (סייג) — mesure préventive
הַרְטָבָה (222) נ — humidification *f*, mouillage *m*
הַרְטָבַת־מִטָּה — incontinence *f*
הֵרָטְבוּת (45) נ — fait *m* d'être mouillé
הַרְטָטָה (222) נ — action *f* de faire vibrer
הֲרֵי (297) מלית — voici
הֲרֵינִי — me voici
הֲרֵי עָלַי — je m'engage à offrir
הֲרֵי שֶׁלְּךָ לְפָנֶיךָ — prends ce qui est à toi
הֲרֵי אַתְּ מְקֻדֶּשֶׁת לִי — te voici consacrée à moi
|| לֹא הֲרֵי־זֶה כַּהֲרֵי־זֶה — l'un ne ressemble pas à l'autre
שֶׁהֲרֵי — car, en effet
|| (הלוא) — n'est-ce pas que
הֲרֵי אָמַרְתִּי לְךָ — je te l'avais bien dit
הֲרִיגָה (201) נ — meurtre *m*, mise *f* à mort
משפט הֲרִיגַת־אָדָם — homicide *m*
° הָרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — femme enceinte
הֵרָיוֹן (39) או ° הֵרוֹן (31) ז — grossesse *f*
היא בְּהֵרָיוֹן — elle est enceinte
הֵרִים ← [רום]
הֲרֵינִי ← הֲרֵי
הֲרִיסָה (201) נ — démolition *f*, destruction *f*
|| הֲרִיסוֹת נ״ר — décombres *mpl*
הֲרִיסוּת (45, בלי ר׳) נ — destruction (état) *f*, ruine *f*
הֵרִיעַ ← [רוע]
הֵרִיץ ← [רוץ]
הֵרֵךְ ← [רכך]
הֶרְכֵּב (123) ז — composition (d'éléments divers) *f*
|| (שימה על־הכתף) — chargement *m* sur l'épaule
הַרְכָּבָה (222) נ (על־סוס) — action *f* de faire monter (à cheval)
(על־הכתפיים) — chargement *m*
|| הַרְכָּבַת־מִשְׁקָפַיִם — action *f* de mettre des lunettes
|| צמח — greffage *m*, greffe *f*
|| רפא — implantation *f*, inoculation *f*

הַרְכָּבַת־אֲבַעְבּוּעוֹת — vaccination antivariolique
|| (חיבור־חלקים) — montage *m*, assemblage *m*
הַרְכָּבַת־מְכוֹנִית — montage d'automobile
הַרְכָּבַת־מֶמְשָׁלָה — formation *f* d'un gouvernement
הַרְכָּזָה (222) נ — centralisation *m*, concentration *f*
הַרְכָּנָה (222) נ — abaissement *m*, inclination *f*
הַרְכָּנַת־רֹאשׁ — inclination de la tête
הַרְכָּשָׁה (222) נ — action *f* de faire acquérir
הֲרָמָה (212) נ — élévation *f*, levée *f*
הֲרָמַת־יָד — action *f* de lever la main (pour frapper)
הֲרָמַת־יָדַיִם (הצבעה) — vote *m* à mains levées
הֲרָמַת־יָדַיִם (כניעה) — reddition *f*
ספורט הֲרָמַת־מִשְׁקָלוֹת — soulèvement *m* de poids
בהש הֲרָמַת־קֶרֶן — glorification *f*
הֲרָמַת־רֹאשׁ — fierté *f*, orgueil *m*
|| דת הֲרָמַת־תְּרוּמָה — prélèvement *m* de dîme
|| (במשקל־השירה) — tonique *f*
הַרְמוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — harem *m*, sérail *m*
הַרְמוֹן (41) ז מוס — harmonisation *f*
הַרְמוֹנִי, ־נִית ת — harmonieux
הַרְמוֹנְיָה (—) נ מוס — harmonie *f*
|| בהש — harmonie, accord *m*
הַרְמוֹנְיוּם (—) ז מוס — harmonium *m*
הַרְמוֹנִיזַצְיָה (—) נ מוס — harmonisation *f*
הַרְמָזָה (222) נ — allusion *f*
הֶרְמֵטִי, ־טִית ת — hermétique
הֶרְמֵטִיּוּת (—) נ — herméticité *f*
הַרְמָן (—) ז ארמית — autorisation *f*, licence *f*
הִרְמֵן (458 ג) פ״י מוס — harmoniser
הֶרְמֵס ש״פ ז מיתול — Hermès *m*
הֵרָמְסוּת (45) נ — fait *m* d'être piétiné
הַרְנוּג (ר׳ ־גִים) ז צמח — loranthe *m*, gui *m*
הַרְנָנָה (222) נ — égaiement *m*, enjouement *m*
הָרַס (324) פ״י — démolir, détruire, ruiner
|| פ״ע הָרַס — faire irruption
|| נֶהֱרַס (395) פ״ע — être démoli, être détruit
|| הֵרֵס (437) פ״י — démolir, ravager
הֶרֶס (—) ז — destruction *f*, ravage *m*

גֵּיא־הַהֲרֵגָה ז — charnier *m*
עִיר־הַהֲרֵגָה נ — ville *f* macabre
צֹאן־הַהֲרֵגָה ז — bétail conduit à la boucherie
הַרְגָּזָה (222) נ — agacement *m*, irritation *f*
הֶרְגֵּל (123) ז — habitude *f*
הֶרְגֵּל נַעֲשָׂה טֶבַע — l'habitude est une seconde nature
הֶרְגֵּל בְּיָדוֹ — il a l'habitude
הֶרְגֵּל־עֲבֵרָה — récidive *f*
הַרְגָּלָה (222) נ — accoutumance *f*
הֶרְגְּנוּת (45) נ — grognement *m*
הַרְגָּעָה (222) נ — apaisement *m*
הַרְגָּעַת־הָרוּחוֹת — action *f* de calmer les esprits
צבא אוֹת־הַרְגָּעָה ז — signal *m* de fin d'alerte
הֵרָגְעוּת (45, בלי ר') נ — apaisement *m*, accalmie *f*
הֶרְגֵּשׁ (123) ז — sentiment *m*
הַרְגָּשָׁה (222) נ — sentiment *m*, sensation *f*
הַרְגָּשַׁת־כְּאֵב — sensation de douleur
הַרְגָּשַׁת־צַעַר — sentiment de regret
רפא הַרְגָּשָׁה כְּלָלִית — disposition générale
הַרְגָּשִׁי, ־שִׁית ת — affectif
הַרְדּוּף (ר' ־פִים) ז צמח — laurier-rose *m*
הַרְדּוּפְנִין (ר' ־נִינִים) ז צמח — salsifis *m*
הַרְדָּמָה (222) נ — action *f* d'endormir
‖ רפא — narcose *f*, anesthésie *f*
סַמֵּי־הַרְדָּמָה ז"ר — narcotiques *mpl*
הֵרָדְמוּת (45, בלי ר') נ — assoupissement *m*
1. **הַרְדָּפָה** (222) נ (רדיפה) — poursuite *f*
2. **הַרְדָּפָה** (222) נ (שימוש בשם נרדף) — synonymie *f*
הָרָה (351) פ"ע — concevoir
הָרָה עָמָל — avoir de mauvaises intentions
הָרָה רַעְיוֹן — concevoir une idée
‖ (אישה) הָרְתָה — concevoir, être enceinte
‖ הֹרָה (450) פ"ע — être conçu, être engendré
הָרֶה, הָרָה ת — en état de grossesse
אִשָּׁה הָרָה — femme enceinte
‖ בהש הֲרֵה־אָסוֹן — gros de danger
שָׁעָה הֲרַת־גּוֹרָל — heure *f* historique
‖ °רַחְמָהּ הֲרַת־עוֹלָם (ירמיה כ' י"ז) — sa grossesse ne fût jamais venue à terme

בהש הֲרַת־עוֹלָם — naissance *f* d'un monde
הַרְהָבָה (222) נ — audace *f*, témérité *f*
הַרְהָבַת־עֹז — acte audacieux
הִרְהוּר (41) ז — réflexion *f*, médiation *f*
אַחֲרֵי־הִרְהוּר שֵׁנִי — après nouvelle réflexion
רָאָה מֵהִרְהוּרֵי־לִבּוֹ — prendre ses désirs pour des réalités
הִרְהוּרֵי־עֲבֵרָה (או ־חֵטְא) — pensées impures
הִרְהֵר (462) פ"ע — réfléchir, méditer
הִרְהֵר בְּדָבָר — considérer l'affaire
הִרְהֵר בְּקוֹל רָם — réfléchir à haute voix
‖ (חשד) הִרְהֵר אַחַר־ — dénigrer, critiquer
‖ הִתְהַרְהֵר (492) פ"ע — venir à l'esprit
הַרְהֲרָן (ר' ־נִים) ז — esprit méditatif
הַרְהֲרָנִי, ־נִית ת — méditatif, spéculatif
הַרְהֹרֶת (—) נ — spéculations *fpl*, méditations *fpl*
הָרוּג, הֲרוּגָה ת — mort, tué
הֲרוּג־בֵּית־דִּין — supplicié
הֲרוּג־מַלְכוּת — martyr
‖ עממי — harassé
הַרְוָחָה (222) נ — aisance *f*, commodité *f*
הַרְוָחַת־הַנֶּפֶשׁ — soulagement *m*
בְּהַרְוָחָה — commodément
הַרְוָיָה (222) נ — saturation *f*
הֵרוֹן ← **הֵרָיוֹן**
הַרְזָאָה או **הַרְזָיָה** (222) נ — amaigrissement *m*
הֶרְחֵב (123) ז — largeur *f*, ampleur *f*
הַרְחָבָה (222) נ — élargissement *m*
הַרְחָבַת־הַדִּבּוּר — développement *m*, prolixité *f*
דִּבֵּר בְּהַרְחָבָה — parler abondamment
עַל־דֶּרֶךְ־הַרְחָבָה — au sens large
‖ (רווחה) — aisance *f*, confort *m*
הַרְחָבַת־הַדַּעַת (או ־הַלֵּב) — contentement *m*
הִתְיַשֵּׁב בְּהַרְחָבָה — s'asseoir confortablement
הַרְחָה (212) נ — odorat *m*, olfaction *f*, flair *m*
בַּקְבּוּק־הַרְחָה ז — flacon *m* de senteur
מִלְחֵי־הַרְחָה ז"ר — des sels *mpl*
הַרְחָפָה (222) נ ספורט — volée *f*
הַרְחָצָה (222) נ — lavage *m*, ablution *f*
הַרְחֵק תה"פ — loin
הֶרְחֵק (123) ז — distance *f*, éloignement *m*

dissuasion *f* ‖ (מניעה)
action préventive צבא פְּעֻלַּת־הַרְתָּעָה
reculade *f*, dérobade *f* הֵרָתְעוּת (45) נ
attachement *m*, fixation *f* הֵרָתְקוּת (45) נ
puisage *m*, puisement *m* הַשְׁאָבָה (222) נ (מבאר)
pompage *m* ‖ (לתוך־צינור)
levée *f*, transport *m* הַשָּׂאָה (221) נ (הרמה)
action *f* de marier son fils ‖ הַשָּׂאַת־בְּנוֹ
allumage *m* de signaux lumineux הַשָּׂאַת־מַשּׂוּאוֹת
action de donner un conseil הַשָּׂאַת־עֵצָה
idée *f*, conception *f* ‖ (דעה)
tentation *f*, suggestion *f* הַשָּׁאָה (221) נ
autosuggestion *f* הַשָּׁאָה עַצְמִית
prêt (d'objets) *m* הַשְׁאָלָה (222)
emprunter לָקַח בְּהַשְׁאָלָה
bibliothèque *f* de prêt סִפְרִיַּת־הַשְׁאָלָה נ
métaphore *f* ‖ (העברת־משמעות)
au sens figuré בְּהַשְׁאָלָה
inhalation *f* הַשְׁאָפָה (222) נ רפא
action *f* de laisser הַשְׁאָרָה (222) נ (עזיבה)
permanence *f*, continuité *f* ‖ (התמדה)
l'immortalité *f* de l'âme הַשְׁאָרַת־הַנֶּפֶשׁ
fait *m* de rester הִשָּׁאֲרוּת (45) נ
reboublement *m* d'une classe הִשָּׁאֲרוּת בְּכִתָּה
permanence *f*, continuité *f* ‖ (התמדה)
l'immortalité *f* de l'âme הִשָּׁאֲרוּת־הַנֶּפֶשׁ
restitution *f*, rétablissement *m* הֲשָׁבָה (212) נ
restitution d'un objet perdu הֲשָׁבַת־אֲבֵדָה
refus opposé à qn הֲשָׁבַת־פְּנֵי־פ'
réconfort *m* ‖ בהש הֲשָׁבַת־נֶפֶשׁ
souffle *m*, action *f* de souffler הַשָּׁבָה (221) נ
restitution *f*, ristourne *f* הֶשְׁבּוֹן (38) ז משפט
amélioration *f* הַשְׁבָּחָה (222) נ
eugénisme *m* הַשְׁבָּחַת־גֶּזַע
amendement *m* du sol הַשְׁבָּחַת־קַרְקַע
action *f* de rassasier הַשְׂבָּעָה (222) נ
satisfaction donnée à qn הַשְׂבָּעַת־רְצוֹן־פ'
action *f* d'assermenter הַשְׁבָּעָה (222) נ
action de faire prêter serment à un témoin הַשְׁבָּעַת־עֵד

prestation *f* de serment טֶקֶס־הַשְׁבָּעָה
conjuration *f*, exorcisme *m* ‖ (של־שדים)
insertion *f*, incrustation *f* הַשְׁבָּצָה (222) נ
classement *m* de fonctionnaires ‖ בהש הַשְׁבָּצַת־פְּקִידִים
vente *f*, approvisionnement *m* הַשְׁבָּרָה (222) נ
brisure *f*, cassure *f* הִשָּׁבְרוּת (45) נ
cessation *f*, annulation *f* הַשְׁבָּתָה (222) נ (ביטול)
cessation des réjouissances הַשְׁבָּתַת־שִׂמְחָה
lock-out *m* ‖ (הבטלה)
résultat *m*, succès *m*, performance *f* הֶשֵּׂג (123) ז
à portée de la main ‖ כְּדֵי־הֶשֵּׂג־יָד
glorification *f* הַשְׂגָּבָה (222) נ
obtention *f* הַשָּׂגָה (221) נ
réussite *f* הַשָּׂגַת־הַצְלָחָה
portée *f*, atteinte *f*, capacité *f* הַשָּׂגַת־יָד
selon ses moyens לְפִי־הַשָּׂגַת־יָדוֹ
compréhension *f* ‖ (תפיסה שיכלית)
cela dépasse mon entendement זֶה לְמַעְלָה מֵהַשָּׂגָתִי
conception *f*, notion *f* ‖ (מושג)
pour se faire une idée juste כְּדֵי לְקַבֵּל הַשָּׂגָה נְכוֹנָה
critique *f*, objection *f* ‖ (ביקורת)
surveillance *f* הַשְׁגָּחָה (222) נ
soumis à la surveillance de la Providence נָתוּן לְהַשְׁגָּחַת־ ‖ דת הַהַשְׁגָּחָה
la Providence divine הַהַשְׁגָּחָה הָעֶלְיוֹנָה
providence individuelle הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית
action *f* d'induire en erreur הַשְׁגָּיָה (222) נ
accoutumance *f* הַשְׁגָּרָה (222) נ
facilité *f* d'élocution הַשְׁגָּרַת־לָשׁוֹן
rodage *m* (של־מכונה)
הַשָּׁה ← .1 .2 נָשָׁה
retardement *m*, ajournement *m* הַשְׁהָיָה (222) נ
bombe *f* à retardement צבא פְּצָצַת־הַשְׁהָיָה נ
comparaison *f* הַשְׁוָאָה (222) נ
faire une comparaison עָרַךְ הַשְׁוָאָה
en comparaison de בְּהַשְׁוָאָה לְ־
égalisation *f* ‖ (תיאום)

הַרְסָן (ר׳ ־נִים) ז — démolisseur *m*, destructeur *m*
הַרְסָנוּת (46) נ פסיק — destructivité *f*
הַרְסָנוּת (45) נ — retenue *f*, modération *f*
הַרְסָנִי, ־נִית ת — destructif
הַרְעָבָה (222) נ — action *f* d'affamer
הַרְעָדָה (222) נ — ébranlement *m*
פַּסֵּי־הַרְעָדָה ז״ר — bandes *fpl* de ralentissement
1. הֲרָעָה (212) נ (הפיכה לרע יותר) — aggravation *f*, détérioration *f*
חָלָה הֲרָעָה בְּמַצָּבוֹ — son état s'est aggravé
2. הֲרָעָה (212) נ (השמעת תרועה) — sonnerie *f* de trompette
הַרְעָלָה (222) נ — empoisonnement *m*
רפא הַרְעָלַת־דָּם — empoisonnement du sang
הַרְעָלַת־קֵבָה — intoxication *f* alimentaire
הַרְעָמָה נ (הרגזה) — irritation *f*, vexation *f*
‖ (השמעת־רעם) — éclat *m* de tonnerre
הַרְעָפָה (222) נ — ruissellement *m*
‖ בהש (הטפה) — débit (de paroles) *m*
הַרְעָשָׁה (222) נ — tapage *m*, tumulte *m*
‖ צבא — bombardement *m*, pilonnage *m*
1. הֶרֶף! מ״ק — halte-là!, arrête!
הֶרֶף מִמֶּנִּי! — laisse-moi!
2. הֶרֶף (—) ז — arrêt *m*, pause *f*, relâche *f*
בְּלִי־הֶרֶף — sans arrêt, sans cesse
‖ הֶרֶף־עַיִן — clin *m* d'oeil
כְּהֶרֶף־עַיִן — en un instant, instantanément
הַרְפָּאוּת (45, בלי ר׳) נ — guérison *f*
הַרְפָּיָה (222) נ — relâchement *m*, relaxation *f*
הַרְפַּתְקָה (ר׳ ־קוֹת או ־קָאוֹת) נ — aventure *f*
הַרְפַּתְקָן (ר׳ ־נִים) ז — aventurier *m*
הַרְפַּתְקָנוּת (46) נ — goût *m* de l'aventure
(בפוליטיקה) — aventurisme *m*
הַרְפַּתְקָנִי, ־נִית ת — aventureux
הֶרְץ (ר׳ ־צִים) ז — hertz (unité de fréquence) *m*
הַרְצָאָה (222) נ — conférence *f*
נָתַן הַרְצָאָה — faire une conférence
‖ הַרְצָאַת־כֶּסֶף — action *f* de compter la monnaie
הֲרָצָה (212) נ — action *f* de faire courir, envoi *m* en hâte

הֲרָצַת־מִכְתָּב — expédition *f* d'une lettre
‖ (של־מכונית) — rodage *m*
בַּהֲרָצָה — en rodage
הֵרָצְחוּת (45) נ — meurtre (fait d'être tué) *m*
הַרְצָיָה (222) נ — agrément *m*, consentement *m*
הַרְצָנָה (222, בלי ר׳) נ — fait *m* de devenir sérieux
הֵרָצְעוּת (45, בלי ר׳) נ — percement *m*
הַרְקָבָה (222) נ — pourrissage *m*, putréfaction *f*
הֵרָקְבוּת (45) נ — pourriture *f*, décomposition *f*
הַרְקָדָה (222) נ — action *f* de faire danser
‖ (ניפוי) — criblage *m*, blutage *m*
הֲרָקָה (212) נ — vidage *m*, évacuation *f*
הֲרָקָה מִכְּלִי אֶל־כְּלִי — transvasement *m*
‖ (של־תיבת־מכתבים) — levée *f*
הֶרְקוּלֶס ש״פ ז מיתול — Hercule *m*
הֵרָקְמוּת (45) נ — formation *f*, genèse *f*
הַרְקָעָה (222) נ (של־מתכת) — aplatissement *m*
‖ הַרְקָעַת־שְׁחָקִים — action *f* de voler très haut
בהש — action de planer dans les nuages
הֵרָקְעוּת (45) נ — aplatissement *m*
הֲרָרִי, ־רִית ת — montagneux, de montagne
הֲרָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère montagneux
הָרָרִים, הַרְרֵי ← הַר
הַרְשָׁאָה או הַרְשָׁיָה (222) נ — autorisation *f*, procuration *f*
הַרְשָׁמָה (222) נ (רישום) — inscription *f*
‖ (עשיית־רושם) — action *f* d'impressionner
הֵרָשְׁמוּת (45) נ — inscription (fait d'être inscrit) *f*
הַרְשָׁעָה (222) נ — condamnation *f*
הֶרֶת (—) נ אנטום — thymus *m*
הֶרֶת־עֵגֶל — ris *m* de veau
הַרְתָּחָה (222) נ — ébullition (action de bouillir) *f*
‖ בהש (הכעסה) — mise *f* en fureur
הֵרָתְחוּת (45) נ — ébullition (fait de bouillir) *f*
הַרְתָּמָה (222) נ — harnachement *m*
‖ בהש הַרְתָּמַת־פ׳ בְּעֹל — action *f* d'atteler qn à une tâche
הֵרָתְמוּת (45) נ — harnachement *m*
‖ בהש — fait *f* de s'atteler (à une tâche)
הַרְתָּעָה (222) נ (רתיעה) — retraite *f*, recul *m*

בהש הַשְׁלָכַת־יְהָבוֹ עַל־ — fait *m* de mettre son espoir en
הַשְׁלָכַת־נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד — action *f* de risquer sa vie
|| מתמט — projection *f*
|| (השפעה) — incidence *f*, répercussion *f*
הֶשְׁלֵם (123) ז — achèvement *m*
הַשְׁלָמָה (222) נ (סיום) — achèvement *m*, accomplissement *m*
|| (תוספת) — addition *f*
כֶּרֶךְ־הַשְׁלָמָה ז — supplément *m*
|| (שלמות) — perfection *f*
קוּרְס־הַשְׁלָמָה ז — cours *m* de perfectionnement
בְּחִינַת־הַשְׁלָמָה נ — examen *m* de rattrapage
|| (עשיית־שלום) — pacification *f*, réconciliation *f*
|| (קבלת־הדין) הַשְׁלָמָה עִם־ — résignation *f* à l'égard de
|| דקדוק — complément *m*
הַשְׁלָשָׁה (222) נ משפט — dépôt *m*, consignation *f*
הַשְׂמָאלָה (222, בלי ר') נ — virage *m* à gauche
|| בהש (במפלגה) — glissement *m* à gauche
הֶשְׁמֵד (—) ז — destruction *f*, extermination *f*
הַשְׁמָדָה (222) נ — destruction *f*, anéantissement *m*
הַשְׁמָדַת־עַם — génocide *m*
מַחֲנֵה־הַשְׁמָדָה ז — camp *m* d'extermination
הִשָּׁמְדוּת (45) נ — disparition *f*, perte *f*, ruine *f*
הֲשָׂמָה (212) נ — affectation *f*, mise *f* en place
הֲשָׂמַת־עַיִן — surveillance *f*, vigilance *f*
הֲשָׂמַת־פָּנִים — hypocrisie *f*, fausse apparence
הַשָּׁמָה (222) נ — évaluation *f*, estimation *f*
הֶשְׁמֵט (123) ז — omission *f*, annulation (de dette) *f*
|| דקדוק — ellipse *f*, suppression *f* de mots
הַשְׁמָטָה (222) נ — suppression *f*, délaissement *m*
הַשְׁמָטַת־חוֹב — remise *f* de dette
הַשְׁמָטַת־קַרְקַע — fait *m* de laisser une terre en friche
בהש הַשְׁמָטַת־הַקַּרְקַע תַּחַת־רַגְלֵי־פ' — action de faire perdre pied à qn
|| (דילוג) — omission *f*

הִשָּׁמְטוּת (45) נ — fait *m* de s'échapper
הַשְׁמָנָה (222) נ — engraissement *m*, embonpoint *m*
|| (של־מכונה) — graissage *m*, lubrification *f*
הַשְׁמָעָה (222) נ או ° הַשְׁמָעוּת (46) נ — annonce *f*
הִשָּׁמְעוּת (45, בלי ר') נ — audition *f*
|| (ציות) — obéissance *f*
הַשְׁמָצָה (222) נ — calomnie *f*, diffamation *f*
הִשָּׁמְרוּת (45) נ (מִן־) — fait *m* de se garder (de)
הַשְׂנָאָה (222) נ — fait *m* de rendre haïssable
הִשָּׁנוּת (46) נ — répétition *f*, récidive *f*
הַשְׁנָיָה (222) נ — étude *f*, inculcation *f*
הִשָּׁסְפוּת (45) נ — fait *m* d'être coupé en deux
הַשְׁעָיָה (222) נ — suspension (de fonctionnaire) *f*
הַשְׁעָנָה (222) נ — action f d'appuyer
הִשָּׁעֲנוּת (45) נ — fait *m* de s'appuyer, confiance *f*
הַשְׁעָרָה (222) נ — supposition *f*, hypothèse *f*
הֲשָׁפָה (212) נ — frottement *m*, polissage *m*
הִשָּׁפְטוּת (45) נ — fait *m* d'être jugé
הִשָּׁפְכוּת (45) נ — écoulement *m*, épanchement *m*
הַשְׁפָּלָה (222) נ — abaissement *m*
הַשְׁפָּלַת־כָּבוֹד — humiliation *f*
הַשְׁפָּלַת־עֵינַיִם — action *f* de baisser les yeux
|| (במשקל־השירה) — syllabe *f* atone
הַשְׁפָּעָה (222) נ (הבאת־שפע) — abondance *f*
הַשְׁפָּעַת־כָּל־טוּב — action *f* de répandre des bienfaits
|| (השראה) — influence *f*
הַשְׁפָּעַת־גּוֹמְלִים — influence mutuelle
בַּעַל־הַשְׁפָּעָה — homme influent
הַשְׁפָּרָה (222) נ — apprêt (d'étoffe) *m*
הַשְׁקָאָה או הַשְׁקָיָה (222) נ (של־אדם) — action *f* de donner à boire
(של־בהמה) — abreuvage *m*
|| חקל — irrigation *f*, arrosage *m*
הֲשָׁקָה (221) נ — choc *m*, cliquetis *m*
הֲשָׁקַת־כּוֹסוֹת — action *f* de trinquer
|| (של־כלי־שייט) — lancement (de navire) *m*
|| מתמט — tangence *f*

קֶרֶן־הַשְׁוָאָה נ — fonds *m* de compensation
אסטר הַשְׁוָאַת־הַקַּיִץ/הַחֹרֶף — équinoxe *m* de printemps / d'automne
‖ מתמט — mise *f* en équation
הַשְׁוָאָתִי, ־תִית ת — comparatif
דִּקְדּוּק הַשְׁוָאָתִי — grammaire comparée
הַשְׁזָפוּת (45) נ — bronzage (de la peau) *m*
הַשְׁזָרוּת (45) נ — entrelacement *m*
הַשָּׂחָה (212) נ — action *f* de faire parler
הֲשָׂחַת־אִלְּמִים — rééducation *f* de la parole
בהש הֲשָׂחַת־הַלֵּב — épanchement *m* du coeur
הַשְׁחָזָה (222) נ — aiguisage *m*, affilage *m*
אֶבֶן־הַשְׁחָזָה נ — pierre *f* à aiguiser, affiloir *m*
הַשְׁחָלָה (222) נ — enfilage *m*
הַשְׁחָמָה (222) נ — brunissement *m*, bronzage *m*
הַשְׁחָצָה (222) נ — arrogance *f*
הַשְׁחָקוּת (45) נ — broyage *m*, usure *f*
1. הַשְׁחָרָה (222) נ (צביעה) — noircissement *m*
‖ בהש הַשְׁחָרַת־פָּנִים — affront *m*, insulte *f*
2. הַשְׁחָרָה (222) נ (השכמה) — lever matinal
הַשְׁחָתָה (222) נ — destruction *f*, défiguration *f*
‖ הַשְׁחָתַת־מִדּוֹת — corruption *f*, perversion *f*
הֲשָׁטָה (212) נ — mise *f* à flot (d'un navire)
הַשְׂטָנָה (222) נ — accusation *f*, calomnie *f*
הִשִּׂיא ← נָשָׂא
הִשִּׁיא ← נָשָׁא
הֵשִׁיב ← [שוב]
הִשִּׁיב ← נָשַׁב
הִשִּׂיג ← [נשג]
הֵשִׁיט ← [שוט]
הִשִּׁיךְ ← נָשַׁךְ
הִשִּׁיל ← נָשַׁל
הֵשִׁים ← שָׁמַם
הִשִּׁיק ← נָשַׁק
הִשִּׂיק ← 1. נָשַׂק
הִשִּׁיר ← נָשַׁר
הֵשַׁךְ ← שָׁכַךְ
הַשְׁכָּבָה (222) נ — action *f* de faire coucher
הַשְׁכָּבַת־יֶלֶד — mise *f* d'un enfant au lit
‖ דת תְּפִלַּת־הַשְׁכָּבָה נ — requiem *m*, office *m* des morts
הַשְׁכָּחָה (222) נ — action *f* de faire oublier
הִשָּׁכְחוּת (45) נ — fait *m* d'être oublié, oubli *m*
הַשְׂכֵּל (—) ז — intelligence *f*
דִּבֵּר בְּהַשְׂכֵּל — parler intelligemment
מוּסַר־הַשְׂכֵּל ז — moralité *f*
הַשְׂכָּלָה (222) נ — instruction *f*, culture *f*
הַשְׂכָּלָה יְסוֹדִית — instruction primaire
הַשְׂכָּלָה תִּיכוֹנִית — instruction secondaire
הַשְׂכָּלָה גְּבוֹהָה — formation *f* universitaire
בַּעַל־הַשְׂכָּלָה — homme instruit *ou* cultivé
‖ (הקניית־ידע) — enseignement *m*
הַשְׂכָּלַת־עָם — vulgarisation *f*
‖ היסט תְּקוּפַת־הַהַשְׂכָּלָה נ — période *f* des lumières
הַשְׂכָּלָתִי, ־תִית ת — éducatif, culturel
הַשְׁכֵּם תה"פ — tôt, de bonne heure
בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם — au lever du jour
הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב — matin et soir
הַשְׁכָּמָה (222) נ — lever matinal
בְּהַשְׁכָּמָה — de bonne heure
דת תְּפִלַּת־הַשְׁכָּמָה נ — prière *f* à l'aube
צבא תְּרוּעַת־הַשְׁכָּמָה נ — sonnerie *f* du réveil
מִסְדַּר־הַשְׁכָּמָה ז — appel *m* du matin
הַשְׁכָּנָה (222) נ — logement (action de loger qn) *m*
הַשְׁכָּנַת־שָׁלוֹם — conciliation *f*, pacification *f*
הַשְׂכָּרָה (222) נ — location (action de donner à louer) *f*
חֶדֶר ז לְהַשְׂכָּרָה — chambre *f* à louer
חֶרֶב נ לְהַשְׂכָּרָה — mercenaire *m*
הַשְׁכָּרָה (222) נ — enivrement *m*
הַשָּׁלָה (221) נ — action *f* de faire tomber (les fruits de l'arbre)
הַשְׁלָחָה (222) נ — envoi *m*, expédition *f*
הַשְׁלָטָה (222) נ — imposition *f*, mise *f* en vigueur
הַשְׁלָטַת־סֵדֶר — rétablissement *m* de l'ordre
הַשְׁלָיָה (222) נ (הבטחת־שוא) — tromperie *f*
‖ (תקוות־שוא) — illusion *f*
הַשְׁלָכָה (222) נ — lancement *m*, projection *f*, impact *m*

הִשְׁתַּזֵּר ← שָׁזַר
הִשְׁתַּזְּרוּת (45) נ entrelacement *m*, insertion *f*
הִשְׁתַּחֲוָה ← שָׁחָה
הִשְׁתַּחֲוָיָה (212) נ prosternation *f*, révérence *f*
הִשְׁתַּחֵז ← [שחז]
הִשְׁתַּחְזְרוּת (45) נ reconstitution *f*
הִשְׁתַּחֵל ← 1. [שחל]
הִשְׁתַּחֲלוּת (45) נ infiltration *f*
הִשְׁתַּחֵם ← [שחם]
הִשְׁתַּחֲמוּת (45) נ brunissement *m*
הִשְׁתַּחֲפוּת (45) נ consomption *f*
הִשְׁתַּחֲצוּת (45) נ arrogance *f*, jactance *f*
הִשְׁתַּחֵק ← שָׁחַק
הִשְׁתַּחֲקוּת (45) נ frottement *m*, usure *f*
הִשְׁתַּחְרֵר ← שִׁחְרֵר
הִשְׁתַּחְרְרוּת (45) נ libération *f*, délivrance *f*
הִשְׁתַּטָּה ← שָׁטָה
הִשְׁתַּטּוּת (47) נ folie *f*, démence *f*
הִשְׁתַּטֵּחַ ← שָׁטַח
הִשְׁתַּטְּחוּת (45) נ prosternation *f*
הִשְׁתַּטֵּף ← שָׁטַף
הִשְׁתַּטְּפוּת (45) נ ablution *f*, inondation *f*
הִשְׁתַּיֵּךְ ← שִׁיֵּךְ
הִשְׁתַּיְּכוּת (45) נ appartenance *f*
הִשְׁתַּיֵּר ← 2. שִׁיֵּר
הִשְׁתַּיְּרוּת (45) נ fait *m* de rester *ou* de survivre
הִשְׁתַּכֵּחַ ← שָׁכַח
הִשְׁתַּכְּחוּת (45) נ oubli *m*, fait *m* d'être oublié
הִשְׁתַּכְּכוּת (45) נ apaisement *m*, accalmie *f*
הִשְׁתַּכְלֵל ← שִׁכְלֵל
הִשְׁתַּכְלְלוּת (45) נ perfectionnement *m*
הִשְׁתַּכֵּן ← שָׁכַן
הִשְׁתַּכְּנוּת (45) נ installation *f*, établissement *m*
הִשְׁתַּכְנֵעַ ← שִׁכְנֵעַ
הִשְׁתַּכְנְעוּת (45) נ fait *m* d'être persuadé
הִשְׁתַּכֵּר ← שָׂכַר
הִשְׁתַּכֵּר ← שָׁכַר
הִשְׁתַּכְּרוּת (45) נ gain *m*, profit *m*, salaire *m*
הִשְׁתַּכְּרוּת (45) נ enivrement *m*

הִשְׁתַּכְשֵׁךְ ← שִׁכְשֵׁךְ
הִשְׁתַּכְשְׁכוּת (45) נ barbotage *m*
הִשְׁתַּלֵּב ← שִׁלֵּב
הִשְׁתַּלְּבוּת (45) נ intégration *f*, insertion *f*
‖ (של הזרועות) croisement (des bras) *m*
הַשְׁתָּלָה (222) נ transplantation *f*
‖ רפא הַשְׁתָּלַת־כִּלְיָה greffe *f* de rein
‖ בהש הַשְׁתָּלַת־מְרַגֵּל implantation *f* d'un espion
הִשְׁתַּלְהֵב ← שִׁלְהֵב
הִשְׁתַּלְהֲבוּת (45) נ inflammation *f*, excitation *f*
הִשְׁתַּלְווּת (45) נ apaisement *m*
הִשְׁתָּלוּת (45, בלי ר') נ plantation *f*
הִשְׁתַּלֵּחַ ← שִׁלַּח
הִשְׁתַּלְּחוּת (45) נ envoi *m*, expédition *f*
הִשְׁתַּלֵּט ← שָׁלַט
הִשְׁתַּלְּטוּת (45) נ (על־מדינה) mainmise *f*
(על־סכנה) fait *m* de se rendre maître
הִשְׁתַּלֵּם ← 1. שָׁלֵם
הִשְׁתַּלְּמוּת (45) נ perfectionnement *m*
שִׁעוּרֵי־הִשְׁתַּלְּמוּת ז״ר cours *mpl* de recyclage
הִשְׁתַּלֵּק ← שָׁלַק
הִשְׁתַּלְשֵׁל ← שִׁלְשֵׁל
הִשְׁתַּלְשְׁלוּת (45) נ enchaînement *m*
הִשְׁתַּלְשְׁלוּת־הַמְּאֹרָעוֹת suite *f* des événements
הִשְׁתַּמֵּד ← 2. שָׁמַד
הִשְׁתַּמְּדוּת (45) נ דת apostasie *f*
הִשְׁתַּמֵּט ← שָׁמַט
הִשְׁתַּמְּטוּת (45) נ dérobade *f*
‖ צבא insoumission *f*
הִשְׁתַּמֵּן ← 1. שָׁמַן
הִשְׁתַּמְּנוּת (45) נ engraissement *m*, obésité *f*
הִשְׁתַּמֵּעַ ← שָׁמַע
הִשְׁתַּמֵּר ← שָׁמַר
הִשְׁתַּמְּרוּת (45) נ conservation *f*, préservation *f*
הִשְׁתַּמֵּשׁ ← שִׁמֵּשׁ
הִשְׁתַּמְּשׁוּת (45) נ (בְּ־) utilisation *f*, usage *m*
הַשְׁתָּנָה (222) נ urination *f*
הִשְׁתַּנָּה ← 3. שָׁנָה
הִשְׁתַּנּוּת (47) נ changement *m*, modification *f*, mutation *f*

הַשְׁקֵט (–) ז — tranquillité *f*, calme *m*, repos *m*
|| תה"פ — tranquillement, calmement
הַשְׁקָטָה (222) נ — action *f* de tranquilliser
הַשְׁקָיָה ← הַשְׁקָאָה
הַשְׁקָעָה (222) נ — enfoncement *m*, immersion *f*
|| בנק — investissement *m*, placement *m*
הַשְׁקָפָה (222) נ — aspect *m*, vue *f*, regard *m*
|| בהש הַשְׁקָפַת־עוֹלָם — conception *f* du monde
הַשְׁרָאָה (222) נ — inspiration *f*
|| (הארה פנימית) — intuition *f*
הַשְׁרָאַת־פִּתְאֹם — intuition subite
בַּעַל־הַשְׁרָאָה — charismatique
|| חשמל — induction *f*
הַשְׁרָאָה עַצְמִית — self-induction *f*
סְלִיל־הַשְׁרָאָה ז — bobine *f* de self
הַשְׁרָאָתִי, ־תִית ת — inductif
הַשָּׁרָה (221) נ — chute *f*
הַשָּׁרַת־עָלִים — défoliation *f*
הַשָּׁרַת־הַשֵּׂעָר — épilation *f*, chute des cheveux
הִשָּׂרְטוּת (45) נ — égratignure *f*
הַשְׁרָיָה (222) נ — trempe *f*, macération *f*
הִשָּׂרְפוּת (45) נ — combustion *f*
הַשְׁרָצָה (222) נ — reproduction *f*, multiplication *f*
הַשְׁרָשָׁה (222) נ — implantation *f*, enracinement *m*
|| בהש — installation *f*, établissement *m*
הַשְׁתָּא תה"פ ארמית — maintenant
הַשַּׁתָּא תה"פ ארמית — cette année
הִשְׁתָּאֵג ← שָׁאַג
הִשְׁתָּאֲגוּת (45) נ — rugissement *m*
הַשְׁתָּאָה (222) נ — ourdissage *m*
מְכוֹנַת־הַשְׁתָּאָה נ — ourdissoir *m*
הִשְׁתָּאָה ← שָׁאָה
הִשְׁתָּאוּת (46) נ — étonnement *m*, surprise *f*
הִשְׁתַּאֲנְנוּת (45) נ — sérénité *f*, insouciance *f*
הִשְׁתַּבֵּחַ ← 1. שָׁבַח
הִשְׁתַּבְּחוּת (45) נ — vantardise *f*
הִשְׁתַּבֵּל ← [שבל]
הִשְׁתַּבְּלוּת (45) נ — épiage *m*, formation *f* d'épis
הִשְׁתַּבֵּץ ← שִׁבֵּץ
הִשְׁתַּבְּצוּת (45) נ — intégration *f*, insertion *f*

הִשְׁתַּבֵּר ← 1. שָׁבַר
הִשְׁתַּבְּרוּת (45) נ — rupture *f*, brisement *m*
|| פיס — réfraction *f*
הִשְׁתַּבֵּשׁ ← שִׁבֵּשׁ
הִשְׁתַּבְּשׁוּת (45) נ — erreur *f*, confusion *f*
הִשְׁתַּגֵּעַ ← שִׁגַּע
הִשְׁתַּגְּעוּת (45) נ — folie *f*, démence *f*
הִשְׁתַּגֵּר ← שִׁגֵּר
הִשְׁתַּגְּרוּת (45) נ — fait *m* de devenir coutumier
הִשְׁתַּגְשֵׁג ← שִׂגְשֵׂג
הִשְׁתַּדֵּךְ ← שִׁדֵּךְ
הִשְׁתַּדְּכוּת (45) נ — mariage (par intermédiaire) *m*
הִשְׁתַּדֵּל ← שִׁדֵּל
הִשְׁתַּדְּלוּת (45) נ — effort *m*, sollicitude *f*, intervention (en faveur de qn) *f*
הִשְׁתַּדֵּף ← שָׁדַף
הִשְׁתַּדְּפוּת (45) נ — nielle (du blé) *f*, dépérissement *m*
הֲשָׁתָה (212) נ — pose *f*
הִשְׁתַּהָה ← שָׁהָה
הִשְׁתַּהוּת (47) נ — retard *m*, fait *m* de s'attarder
הִשְׁתַּהֵק ← שִׁהֵק
הִשְׁתּוֹבֵב ← 2. [שוב]
הִשְׁתּוֹבְבוּת (45) נ — turbulence *f*, polissonnerie *f*
הִשְׁתַּוָּה ← שָׁוָה
הִשְׁתַּוּוּת (47) נ — égalité *f*, similitude *f*
בָּאוּ לִידֵי־הִשְׁתַּוּוּת — se mettre d'accord
מִדַּת־הַהִשְׁתַּוּוּת נ — résignation *f*
הִשְׁתּוֹחֵחַ ← [שוח]
הִשְׁתּוֹחֲחוּת (45) נ — fait *m* de se courber
בהש הִשְׁתּוֹחֲחוּת־הַנֶּפֶשׁ — méditation *f*
הִשְׁתּוֹלֵל ← 2. שָׁלַל
הִשְׁתּוֹלְלוּת (45) נ — déchaînement *m*, frénésie *f*
הִשְׁתּוֹמֵם ← שָׁמֵם
הִשְׁתּוֹמְמוּת (45) נ — étonnement *m*
הִשְׁתּוֹקֵק ← 2. שָׁקַק
הִשְׁתּוֹקְקוּת (45) נ — nostalgie *f*, désir ardent
הִשְׁתַּזֵּף ← שָׁזַף
הִשְׁתַּזְּפוּת (45) נ — hâle *m*, bronzage (de la peau) *m*

השתתפות (45) נ participation *f*, collaboration *f*
השתתפות ברווחים participation aux bénéfices
השתתפות בנהול cogestion *f*
השתתפות בצער condoléances *fpl*
השתתק ← שתק
השתתקות (45) נ réduction *f* au silence
התאבדות (45) נ suicide *m*
התאבכות (45) נ montée *f* en volutes
|| פיס interférence *f*
התאבלות (45) נ deuil *m*
התאבנות (45) נ pétrification *f*, fossilisation *f*
1. התאבקות (45) נ ספורט lutte (corps-à-corps) *f*
התאבקות חפשית catch *m*
2. התאבקות (45) נ (התכסות בעפר) fait *m* de se couvrir de poussière
בהש התאבקות בעפר־רגלי־פ' familiarité *f* avec qn
התאגדות (45) נ association *f*
התאגרפות (45) נ ספורט boxe *f*
התאדות (45) נ évaporation *f*, vaporisation *f*
התאדמות (45) נ fait *m* de rougir, rougissement *m*
התאדרות (45) נ glorification *f*
התאדשות (45) נ indifférence *f*
התאהבות (45) נ fait *m* de tomber amoureux
התאוות (47) נ désir ardent, envie *f*
התאונן ← אנן
התאוננות (45) נ plainte *f*, doléances *fpl*
התאוררות (45) נ aération *f*
התאושש ← אשש
התאוששות (45) נ reprise *f* de forces
|| רפא convalescence *f*, rétablissement *m*
התאזנות (45) נ équilibre *m*, balance *f*
התאזרות (45) נ affermissement *m*, fait *m* de s'armer de courage
התאזרחות (45) נ naturalisation *f*
|| בהש (השתרשות) acclimatement *m*
התאחדות (45) נ union *f*, association *f*
התאחוות (45) נ fraternisation *f*

התאחות (47) נ soudure *f*, union *f*, jonction *f*
התאחזות (45) נ établissement *m*, installation *f*
התאחרות (45) נ retard *m*
התאטות (47) נ ralentissement *m*
התאטמות (45) נ obturation *f*, obstruction *f*
התאידות (45) נ évaporation *f*, vaporisation *f*
התאכזבות (45) נ déception *f*
התאכזרות (45) נ conduite cruelle
התאכלות (45) נ (הישרפות) combustion *f*
|| (התעכלות) digestion *f*
התאכלסות (45) נ peuplement *m*
התאכסנות (45) נ logement (chez un hôte) *m*
התאכרות (45) נ fait *m* de devenir paysan
התאלמות (45) נ mutisme *m*, silence *m*
התאלמנות (45) נ veuvage *m*
התאם (123) ז accord *m*, conformité *f*
בהתאם ל־ conformément à
התאמה (222) נ accord *m*, conformité *f*, pertinence *f*
הביא לידי־התאמה accorder, harmoniser
|| דקדוק accord
התאמנות (45) נ exercice *m*, entraînement *m*
התאמצות (45) נ effort *m*
התאמתות (45) נ vérification *f*, confirmation *f*
התאנות (47) נ provocation *f*, harcèlement *m*
התאנחות (45) נ gémissements *mpl*, plaintes *fpl*
התאסלמות (45) נ conversion *f* à l'islam
התאספות (45) נ rassemblement *m*, réunion *f*
התאפללות (45) נ obscurcissement *m*
התאפסות (45) נ abolition *f*, disparition *f*
|| מתמט fait *m* de tendre vers zéro
התאפקות (45) נ retenue *f*, modération *f*
התאפרות (45) נ maquillage *m*
התאצלות (45) נ anoblissement *m*
התאקלמות (45) נ acclimatation *f*
התארגנות (45) נ organisation *f*
התארה (222) נ מוס figuration *f*
התארחות (45) נ fait *m* de se loger (chez qn)
התארכות (45) נ prolongation *f*
התארמלות (45) נ veuvage *m*

השתנות־הקול — mue *f*
השתנצות (45) נ — enlacement *m*
|| ביול — mitose *f*
השתנק ← שנק
השתנקות (45) נ — étouffement *m*, suffocation *f*
השתסע ← שסע
השתסעות (45) נ — fissure *f*, crevasse *f*
השתעבד ← שעבד
השתעבדות (45) נ — assujetissement *m*
|| (של־נכסים) — fait *m* d'être hypothéqué
השתעה ← שעה
השתעות (46) נ — conversation *f*
השתעל ← [שעל]
השתעלות (45) נ — toux *f*, accès *m* de toux
השתעמם ← שעמם
השתעממות (45) נ — ennui *m*, fait *m* de s'ennuyer
השתער ← שער
השתערות (45) נ — assaut *m*
השתעשע ← שעשע
השתעשעות (45) נ — amusement *m*, divertissement *m*
השתפה ← 2. שפה
השתפות (46) נ — guérison (mentale) *f*
השתפך ← שפך
השתפכות (45) נ — épanchement *m*
|| בהש השתפכות־הנפש — effusion *f* lyrique
השתפלות (45) נ — abaissement *m*, humilité *f*
השתפע ← 2. שפע
השתפעות (45) נ — inclinaison *f*, pente *f*
השתפץ ← שפץ
השתפצות (45) נ — embellissement *m*, remise *f* en état
השתפר ← שפר
השתפרות (45) נ — amélioration *f*
השתפשף ← שפשף
השתפשפות (45) נ — frottement *m*, usure *f*
|| עממי (של־טירון) — entraînement *m*
השתק (123) ז משפט — fin *f* de non-recevoir
השתקה (222) נ — action *f* de faire taire
|| (העלמה) — omission *f*

דמי־השתקה ז״ר — pot-de-vin *m* pour acheter le silence
קשר־השתקה ז — conspiration *f* du silence
השתקל ← 1. שקל
השתקם ← שקם
השתקמות (45) נ — rétablissement *m*, retour *m* à la vie normale
השתקע ← שקע
השתקעות (45) נ — enfoncement *m*
השתקעות במחשבות — fait *m* d'être absorbé dans ses pensées
השתקעות־הזכרונות — estompement *m* des souvenirs
|| (התיישבות) — installation *f*, établissement *m*
השתקף ← [שקף]
השתקפות (45) נ (הסתכלות) — observation *f*
|| (החזרת־קרני־אור) — réflexion (optique) *f*
|| בהש (התבטאות) — expression *f*, reflet *m*
השתקצות (45) נ — abomination *f*
השתקשק ← 1. שקשק
השתקשקות (45) נ — cliquetis *m*
השתרבב ← שרבב
השתרבבות (45) נ — intrusion *f*
השתרג ← שרג
השתרגות (45) נ — entrelacement *m*, enchevêtrement *m*
השתרך ← שרך
השתרכות (45) נ — fait *m* de se traîner
השתרע ← [שרע]
השתרעות (45) נ (על־מיטה) — fait *m* de s'étendre
|| (במרחב) — étendue *f*
השתרף ← שרף
השתרפות (45) נ — combustion *f*
השתרר ← שרר
השתררות (45) נ — prise *f* de pouvoir
השתרש ← שרש
השתרשות (45) נ — enracinement *m*
השתרשר ← שרשר
השתרשרות (45) נ — enchaînement *m*
השתתה (222) נ — fondation *f*, fondement *m*
השתתף ← שתף

התגולל ← גלל
התגוללות (45) נ déroulement *m*
התגוונות (45) נ bariolage *m*, nuancement *m*
התגונן ← גנן
התגוננות (45) נ défense *f*, défensive *f*
התגוננות אזרחית défense passive
התגורר ← 1. 3. [גור]
התגוררות (45) נ résidence *f*, séjour *m*
התגושש ← גשש
התגוששות (45) נ lutte *f*
התגייסות (45) נ mobilisation *f*
התגיירות (45) נ conversion (au judaïsme) *f*
התגלגלות (45) נ déroulement *m*
|| בהש התגלגלות־הדברים l'enchaînement *m* des événements
|| זואול métamorphose *f*
התגלות (45) נ découverte *f*, apparition *f*
|| דת révélation *f*
חג־ההתגלות (אצל־הנוצרים) l'Epiphanie *f*
התגלמות (45) נ incarnation *f*, personnification *f*
|| זואול métamorphose *f* en chrysalide
התגלעות (45) נ éclatement *m*, fission *f*
התגלשות (45) נ glissade *f*
התגמדות (45) נ rapetissement *m*
התגמשות (45) נ assouplissement *m*
התגנבות (45) נ insinuation *f*, infiltration *f*
התגנדרות (45) נ coquetterie *f*
התגנות (47) נ avilissement *m*, dégradation f
התגסות (47) נ vulgarité *f*, grossièreté *f*
התגעגעות (45) נ nostalgie *f*
התגעלות (45) נ souillure *f*, fait *m* de se salir
התגעשות (45) נ (התפרצות) éruption *f*
|| (התרגשות) effervescence *f*, vive émotion
התגרדות (45) נ action *f* de se gratter
התגרות (46) נ provocation *f*, défi *m*
התגרות (45) נ marchandage *m*
התגרמות (45) נ ossification *f*
התגררות (45) נ fait *m* de traîner *ou* de se traîner

התגרשות (45) נ divorce *m*
התגשמות (45) נ (התבצעות) réalisation *f*
|| (התלבשות בגוף) incarnation *f*
התגשרות (45) נ établissement *m* d'un pont
התדבקות (45) נ attachement *m*, adhésion *f*
|| רפא contagion *f*
התדברות (45) נ pourparlers *mpl*
התדיינות (45) נ משפט litige *m*, contestation *f*
|| (ויכוח) discussion *f*, polémique *f*
התדלדלות (45) נ appauvrissement *m*
התדמות (47) נ similitude *f*, comparaison *f*
|| דקדוק assimilation *f*
התדפקות (45) נ action *f* de frapper (à la porte)
התדרה (222) נ action *f* de rendre fréquent
התהדקות (45) נ resserrement *m*
התהדרות (45) נ coquetterie *f*
התהוות (47) נ formation *f*, devenir *m*
התהולל ← 2. הלל
התהוללות (45) נ tumulte *m*, débauche *f*
התהלכות (45) נ marche *f*, comportement *m*
התהללות (45) נ vantardise *f*
התהפכות (45) נ renversement *m*
התהרהרות (45) נ méditation *f*, réflexion *f*
התוואה או התויה (222) נ action *f* de tracer
התודות (47) נ aveu *m*, confession *f*
התודע ← ידע
התודעות (45) נ fait *m* de faire connaissance
התויה ← התואה
התוך (50) ז fusion *f*
כור־התוך ז creuset *m*
נקדת־התוך נ point *m* de fusion
התוכחות (45) נ discussion *f*, débat *m*
התול (50) ז plaisanterie *f*, facétie *f*
התולי, ־לית ת comique, facétieux, satirique
התולים (41) ז״ר plaisanterie *f*, raillerie *f*
התוסף ← יסף
התוספות (45) נ addition *f*
התוסתות (45) נ régulation *f*, réglage *m*
התועדות (45) נ rencontre *f*, conférence *f*
התוצרות (45) נ formation *f*

התארסות (45) נ fiançailles *fpl*

התארעות (45) נ événement *m*, fait *m* de se produire

התאשרות (45) נ vérification *f*, confirmation *f*

התאתרות (45) נ localisation *f*

התבארות (45) נ éclaircissement *m*

התבגרות (45) נ adolescence *f*, maturité *f*

התבגרות מינית puberté *f*

התבדות (45) נ (של־אדם) fait *m* d'être démasqué comme menteur

(של־שמועה) fait de se révéler faux

התבדחות (45) נ divertissement *m*

התבדלות (45) נ isolement *m*

התבדרות (45) נ divertissement *m*

התבהלות (45) נ trouble *m*, consternation *f*

התבהרות (45) נ éclaircissement *m*

התבודד ← בדד

התבודדות (45) נ isolement *m*, solitude *f*

|| דת retraite *f*

התבולל ← בלל

התבוללות (45) נ assimilation *f*

התבונן ← 1. [בין]

התבוננות (45) נ observation *f*, considération *f*

|| דת contemplation *f*

התבוסס ← [בוס]

התבוססות (45) נ action *f* de patauger

התבוקק ← בקק

התבוקקות (45) נ fait *m* de se vider, vide *m*

התבושש ← בוש

התבוששות (45) נ (התביישות) timidité *f*, pudeur *f*

|| (התמהמהות) retard *m*, fait *m* de s'attarder

התבזבזות (45) נ gaspillage *m*

התבזות (47) נ avilissement *m*, humiliation *f*

התבטאות (45) נ expression *f*, action *f* de s'exprimer

התבטבטות (45) נ enflure *f*, bouffissure *f*

התבטלות (45) נ (ביטול) abolition *f*, cessation *f*

|| (ביטול עצמי) abnégation *f*, modestie *f*

|| (הליכה בטל) oisiveté *f*

התביישות (45) נ timidité *f*, pudeur *f*

התבכרות (45) נ mûrissement *m*

התבלבלות (45) נ confusion *f*, perplexité *f*

התבלות (45) נ usure *f*, vieillissement *m*

התבלטות (45) נ proéminence *f*, mise *f* en vedette

התבלעות (45) נ anéantissement *m*, disparition *f*

התבסמות (45) נ enivrement *m*

התבססות (45) נ fondation *f*, consolidation *f*

|| בהש (הסתמכות) fait *m* de s'appuyer

התבעות (45, בלי ר') נ fait *m* d'être sollicité

התבצעות (45) נ réalisation *f*, exécution *f*

התבצקות (45) נ enflure *f*, bouffissure *f*

התבצרות (45) נ fortification *f*, renforcement *m*

התבקעות (45) נ éclatement *m*, fission *f*

התבררות (45) נ éclaircissement *f*

התבשמות (45) נ fait *m* de se parfumer

התבשרות (45) נ réception *f* d'un message

התגאות (46) נ orgueil *m*, fierté *f*, vanité *f*

התגבבות (45) נ entassement *m*, accumulation *f*

התגבהות (45) נ rehaussement *m*

1. התגבנות (45) נ (התעקמות) fait *m* de devenir bossu

2. התגבנות (45, בלי ר') נ (הפכות לגבינה) caillage (du lait) *m*

התגברות (45) נ renforcement *m*

התגברות על־ action *f* de surmonter

|| (התרברבות) arrogance *f*, présomption *f*

התגבשות (45) נ כימ cristallisation *f*

|| בהש fait *m* de prendre corps

התגדלות (45) נ orgueil *m*, attitude hautaine

התגדרות (45) נ (התגאות) vantardise *f*, jactance *f*

|| (הצטיינות) distinction *f*

|| (הסתגרות) caractère renfermé

התגודד ← 1. 2. גדד

1. התגודדות (45) נ (שריטה) incision *f*

2. התגודדות (45) נ fractionnement *m*

התחשבות (45) נ — considération *f*, égard *m*
בלי־התחשבות ב־ — sans tenir compte de
התחשלות (45) נ — affermissement *m*
התחשמלות (45) נ — électrisation *f*, électrocution *f*
|| בהש (התעוררות) — fait *m* de se passionner
התחשפות (45) נ — déshabillage *m*, dénudation f
|| (הצגה) — strip-tease *m*
התחתכות (45) נ — découpage *m*
התחתנות (45) נ — alliance (par mariage) *f*
התיאשות (45) נ — désespoir *m*, résignation *f*
התיבבות (45) נ — gémissement *m*, sanglots *mpl*
התיבשות (45) נ — dessèchement *m*, tarissement *m*, déshydratation *f*
התיגעות (45) נ — fatigue *f*, harassement *m*
התידדות (45) נ — fait *m* de se lier d'amitié
התיהדות (45) נ — conversion *f* au judaïsme
התיהרות (45) נ — arrogance *f*, attitude hautaine
התיוונות (45) נ — hellénisation *f*
התיז ← נתז
התיחדות (45) נ — isolement *m*, intimité *f*
התיחדות עם־זכר־פ׳ — communion *f* avec la mémoire de qn
התיחמות (45) נ (אצל בעלי־חיים) — rut *m*
התיחסות (45) נ — attitude *f*, comportement *m*
|| (השתייכות) — appartenance *f*, relation *f*
התיך ← נתך
התימרות (45) נ — prétention *f*, présomption *f*
התינח מ״ח ארמית — soit, admettons
התיסדות (45) נ — fondation *f*
התיסרות (45) נ — souffrance *f*, tourment *m*
התיעלות (45) נ — action *f* de se rendre plus efficient
התיעצות (45) נ — consultation *f*, délibération *f*
התיפות (47) נ — coquetterie *f*, élégance *f*
התיפחות (45) נ — fait *m* d'éclater en sanglots
התיצבות (45) נ (התבססות) — stabilisation *f*
התיצבות־המטבע — consolidation *f* de la monnaie
|| צבא — action *f* de se présenter
צו־התיצבות ז — ordre *m* d'appel

התיצרות (45) נ — formation *f*, création *f*
התיק ← 1. נתק
התיקרות (45) נ — enchérissement *m*, hausse *f*
התיר ← 1. 2. נתר
התיראות (45) נ — peur *f*, crainte *f*
התיש ← נתש
התישבות (45) נ — installation *f*, colonisation g
התישבות חקלאית — agglomération *f* agricole
ההתישבות העובדת — les corporations paysannes (en Israel)
התישבותי, ־תית ת — de peuplement
התישנות (45) נ — vieillissement *m*, désuétude *f*
|| משפט — prescription *f*, péremption *f*
התישרות (45) נ — redressement *m*
התיתמות (45) נ — état *m* d'orphelin
התכבדות (45) נ — fait *m* d'être honoré
התכה (221) נ — fonte *f*, fusion *f*
התכוונות (45) נ — direction *f*, intention *f*
התכונן ← [כון]
התכוננות (45) נ — préparation *f*, préparatifs *mpl*
|| (התבססות) — consolidation *f*, stabilisation *f*
התכופף ← כפף
התכופפות (45) נ — fait *m* de se courber
התכווצות (45) נ — contraction *f*, rétrécissement *m*
התכווצות־הלב — systole *f*, serrement *m* de coeur
התכווצות־שרירים — contraction musculaire
התכחשות (45) נ — désaveu *m*, dénégation *f*, reniement *m*
התכיבות (45) נ — ulcération *f*
התכלות (47) נ — liquidation *f*, annihilation *f*
התכלכלות (45) נ — approvisionnement *m*
התכללות (45) נ — intégration *f*
התכנות (45) נ — possibilité *f*, éventualité *f*
התכנסות (45) נ (התאספות) — rassemblement *m*
|| (הסתגרות) — repliement *m* sur soi
התכנעות (45) נ — soumission *f*
התכנפות (45) נ — action *f* de s'abriter sous des ailes

הִתֵּז ← 1. [תזז]
הֶתֵּז (123) ז (של־נוזל) — jet *m*, giclée *f*
|| (של־כדור) — ricochet *m*
הַתָּזָה (221) נ (כריתה) — action *f* de trancher
הַתָּזַת־רֹאשׁ — décollation *f*, décapitation *f*
|| (זריקה) — projection (de liquide) *f*
סִיכַת־הַתָּזָה נ — barbotage *m*
הִתְחַבְּאוּת (45) נ — action *f* de se cacher
הִתְחַבְּבוּת (45) נ (עַל־פְּ׳) — fait *m* de devenir sympathique (à qn)
הִתְחַבְּטוּת (45) נ (התכתשות) — bagarre *f*, rixe *f*
|| בהש (התאמצות) — effort *m*, débat intérieur
הִתְחַבְּקוּת (45) נ — embrassade *f*
הִתְחַבְּרוּת (45) נ — réunion *f*, association *f*
הִתְחַדְּדוּת (45) נ — aiguisement *m*
|| בהש הִתְחַדְּדוּת־הַיְּחָסִים — détérioration *f* des rapports
הִתְחַדְּרוּת (45) נ — infiltration *f*, diffusion *f*
הִתְחַדְּשׁוּת (45) נ — renouvellement *m*
הִתְחוֹלֵל ← 1. 2. [חיל]
הִתְחוֹלְלוּת (45) נ — déchaînement *m*
הִתְחַוְּרוּת (45) נ — éclaircissement *m*
הִתְחַזּוּת (47) נ — fausse apparence, usurpation *f* d'identité
הִתְחַזְּקוּת (45) נ — affermissement *m*
הִתְחַטְּאוּת (45) נ — comportement *m* d'enfant gâté
הִתְחַיְּבוּת (45) נ — engagement *m*, obligation *f*
מִלֵּא או קִיֵּם הִתְחַיְּבוּת — tenir un engagement
הִתְחַיּוּת (47) נ — renaissance *f*, résurrection *f*
הִתְחַיְּכוּת (45) נ — sourire *m*
הִתְחַיְּלוּת (45) נ צבא — enrôlement *m*
הִתְחַכְּכוּת (45) נ — frottement *m*
הִתְחַכְּמוּת (45) נ — sophisme *m*, subtilité *f*
|| (הערמה) — ruse *f*, stratagème *m*, astuce *f*
הֶתְחֵל (123) ז — commencement *m*, début *m*
הַתְחָלָה (222) נ — commencement *m*, début *m*
כָּל־הַהַתְחָלוֹת קָשׁוֹת — il n'y a que le premier pas qui coûte
הִתְחַלּוּת (47) נ — fait *m* de tomber malade *ou* de se faire porter malade

הִתְחַלְחֲלוּת (45) נ — tremblement *m*, frisson *m*
הַתְחָלִי, ־לִית ת — initial
הִתְחַלְּלוּת (45) נ — profanation *f*
הִתְחַלְּנוּת (45) נ — sécularisation *f*, laïcisation *f*
הִתְחַלְּפוּת (45) נ — remplacement *m*, succession *f*
1. הִתְחַלְּקוּת (45) נ (חלוקה) — partage *m*, répartition *f*
|| מתמט — divisibilité *f*
2. הִתְחַלְּקוּת (45) נ (החלקה) — glissement *m*
הִתְחַלְּשׁוּת (45) נ — affaiblissement *m*
הַתְחָלָתִי, ־תִית ת — initial
מְהִירוּת הַתְחָלָתִית — vitesse initiale
הַתְחָמָה (222) נ — délimitation *f*, démarcation *f*
הִתְחַמְּמוּת (45) נ — échauffement *m*
|| בהש הִתְחַמְּמוּת־הָאֲוִירָה — échauffement des esprits
הִתְחַמְּצוּת (45) נ — aigrissement *m*
|| בהש — corruption *f*
הִתְחַמְּצוּת־הַלֵּב — irritation *f*
הִתְחַמְצְנוּת (45, בלי ר׳) נ כים — oxydation *f*
הִתְחַמְּקוּת (45) נ — dérobade *f*, faux-fuyant *m*
הִתְחַנְחֲנוּת (45) נ — coquetterie *f*
הִתְחַנְּטוּת (45) נ — momification *f*
הִתְחַנְּכוּת (45) נ — éducation *f*, apprentissage *m*
הִתְחַנְּנוּת (45) נ — supplication *f*
הִתְחַנְּפוּת (45) נ — flatterie *f*, flagornerie *f*
הִתְחַנְקְנוּת (45, בלי ר׳) נ כים — nitrification *f*
הִתְחַסְּדוּת (45) נ — hypocrisie *f*
הִתְחַסְּלוּת (45) נ — liquidation *f*
הִתְחַסְּנוּת (45) נ — immunisation *f*
הִתְחַסְּרוּת (45) נ — diminution *f*
הִתְחַפְּרוּת (45) נ צבא — retranchement *m*
הִתְחַפְּשׂוּת (45) נ — déguisement *m*
הִתְחַצְּפוּת (45) נ — insolence *f*, effronterie *f*
הִתְחַקּוּת (47) נ — investigation *f*, pistage *m*
הִתְחָרוּת (46) נ — concours *m*, compétition *f*, concurrence *f*
הִתְחָרְטוּת (45) נ — regret *m*, repentir *m*
הִתְחָרְפוּת (45) נ — exacerbation *f*
הִתְחָרְצוּת (45) נ — empressement *m*

|| רפא (לסמים) intoxication *f*, toxicomanie *f*
הִתְמַלְּאוּת (45) נ remplissage *m*
|| בהש (הגשמה) accomplissement *m*
התמלאות־משאלה réalisation *f* d'un voeu
הִתְמַלְּחוּת (45) נ salinité *f*, salure *f*
הִתְמַלְּטוּת (45) נ fuite *f*, action *f* de s'échapper
הִתְמַמּוּת (45) נ naïveté feinte
הִתְמַמְּשׁוּת (45) נ réalisation *f*
הִתְמַנּוּת (47) נ nomination *f*
הִתְמַסְמְסוּת (45) נ dissolution *f*, désintégration *f*
הִתְמַסְּסוּת (45) נ fusion *f*
הִתְמַסְּרוּת (45) נ fait *m* de se livrer
|| בהש dévouement *m*
הִתְמַעֲטוּת (45) נ diminution *f*
הִתְמַעֲכוּת (45) נ écrasement *m*
הִתְמַצְּאוּת (45) נ (בשטח) orientation *f*
|| (בבעיה) compétence *f*
הִתְמַצּוּת (47) נ épuisement *m*
הִתְמַצְּקוּת (45) נ solidification *f*
הִתְמַקְּחוּת (45) נ marchandage *m*
הִתְמַקְּמוּת (45) נ mise *f* en place
הִתְמָרְדוּת (45) נ rébellion *f*, révolte *f*
הִתַּמְּרוּת (45) נ montée *f* en volutes
הִתְמַרְמְרוּת (45) נ mécontentement *m*
הִתְמָרְקוּת (45) נ nettoyage *m*, épuration *f*
הִתְמַשְּׁכוּת (45) נ continuation *f*, prolongation *f*
הִתְמַתְּחוּת (45) נ étirage *m*, tension *f*
הִתְמַתְּנוּת (45) נ modération *f*, atténuation *f*
הִתְמַתְּקוּת (45) נ adoucissement *m*
|| בהש conduite doucereuse
הַתְנָאָה (222) נ subordination *f* à une condition
הִתְנָאוּת (46) נ élégance *f*, coquetterie *f*
הִתְנָאֲצוּת (45) נ conduite éhontée
הִתְנַבְּאוּת (45) נ prophétie *f*
הִתְנַבְּלוּת (45) נ avilissement *m*
הִתְנַגְּבוּת (45) נ action *f* de s'essuyer
הִתְנַגְּדוּת (45) נ opposition *f*, résistance *f*
התנגדות סבילה résistance passive
גלה התנגדות manifester de la résistance
נתקל בהתנגדות rencontrer de la résistance
|| חשמל résistance
סליל־התנגדות ז bobine *f* de résistance
הִתְנַגְּחוּת (45) נ choc *m*, heurt *m*, bagarre *f*
הִתְנַגְּפוּת (45) נ action *f* de trébucher
הִתְנַגְּשׁוּת (45) נ choc *m*, collision *f*, conflit *m*
התנגשות־דמים rencontre sanglante
|| (בין־כלי־רכב) collision
הִתְנַדְּבוּת (45) נ aide *f* volontaire
בהתנדבות volontairement
הִתְנַדְּבוּתִי, ־תִית ת volontaire
הִתְנַדְנְדוּת (45) נ balancement *m*, tangage *m*
הִתְנַדְּפוּת (45) נ évaporation *f*, volatilisation *f*
הִתְנַהֲגוּת (45) נ conduite *f*, comportement *m*
הִתְנַהֲגוּתִי, ־תִית ת relatif au comportement
פסיכולוגיה התנהגותית psychologie *f* du comportement
הִתְנוֹדְדוּת (45) נ balancement *m*, oscillation *f*
הִתְנַוְּנוּת (45) נ dégénération *f*, déchéance *f*
הִתְנוֹסְסוּת (45) נ fait *m* de flotter (drapeau)
הִתְנוֹעֲעוּת (45) נ balancement *m*, oscillation *f*
הִתְנוֹפְפוּת (45) נ fait *m* de flotter (drapeau)
הִתְנוֹצְצוּת (45) נ scintillement *m*
הִתְנַזְּלוּת (45) נ liquéfaction *f*
|| (היתקפות בנזלת) fait *m* d'être enrhumé
הִתְנַזְּרוּת (45) ז abstinence *f*
הַתְנָחָה (222) נ arrêt *m*
הִתְנַחֲלוּת (45) נ établissement (sur une terre) *m*
הִתְנַחֲמוּת (45) נ (נחמה) consolation *f*
|| (חרטה) repentir *m*, regret *m*
הִתְנַחְשְׁלוּת (45) נ déchaînement *m*, déferlement *m*
הִתְנַטּוּת (47) נ דקדוק flexion (déclinaison *ou* conjugaison) *f*
הַתְנָיָה (222) נ stipulation *f*
|| הַתְנָיַת־אֲהָבִים flirt *m*, action *f* de faire la cour
הִתְנַכְּלוּת (45) נ complot *m*, intrigue *f*
הִתְנַכְּרוּת (45) נ désintéressement *m*

התכסות (47) נ — fait *m* de se couvrir
התכעכעות (43) נ — toussotement *m*
התכערות (45) נ — enlaidissement *m*
התכשרות (45) נ — qualification *f*, aptitude *f*
התכתבות (45) נ — correspondance *f*
התכתשות (45) נ — bagarre *f*, rixe *f*, lutte *f*
התל ← 2. [תלל]
התל (432) פ"ע (בְּ־) — se moquer de, railler
התלבות (47) נ — flambée *f*, inflammation *f*
|| בהש התלבות־היצר — le feu de la passion
התלבטות (45) נ — action *f* de se débattre
|| בהש — embarras *m*, hésitation *f*
התלבלבות (45) נ — floraison *f*, bourgeonnement *m*
התלבנות (45) נ — blanchiment *m*
|| (התלהטות) — incandescence *f*, chauffage *m* à blanc
בהש (התבהרות) — éclaircissement *m*
התלבשות (45) נ — action *f* de s'habiller
התלהבות (45) נ — enthousiasme *m*
התלהטות (45) נ — incandescence *f*
|| בהש — fait *m* de prendre feu (pour qch)
התלהקות (45) נ — formation *f* en essaim
התלולה (201) נ — plaisanterie *f*, facétie *f*
התלונן ← 2. [לון]
התלוננות (45) נ — plainte *f*, doléance *f*
התלוצץ ← 1. [ליץ]
התלוצצות (45) נ — moquerie *f*, raillerie *f*
התלות (46) נ — fait *m* d'être pendu
|| בהש — dépendance *f*, sujétion *f*
התלות באילן גדול — fait *m* de se réclamer d'une grande autorité
התלחלחות (45) נ — humectation *f*
התלחשות (45) נ — murmure *m*, chuchotement *m*
התלטפות (45) נ — caresses mutuelles
התליה (222) נ משפט — suspension *f*
התלכדות (45) נ — groupement *m*, cohésion *f*
התלכלכות (45) נ — souillure *f*, salissure *f*
התלכסנות (45) נ — fait *m* d'obliquer
התלמדות (45) נ — étude *f*, apprentissage *m*

התלן (ר' ־נים) ז — farceur *m*, railleur *m*
התלני, ־נית ת — railleur, moqueur
התלעזות (45) נ — assimilation *f* à l'étranger
התלקחות (45) נ — embrasement *m*
התלקטות (45) נ — rassemblement *m*
התלקקות (45) נ — fait *m* de se lécher les babines
התלשות (45) נ — déracinement *m*, arrachement *m*
התם תה"פ ארמית — là, là-bas
התם ← [תמם]
התמד (123) נ — constance *f*, persistance *f*
בהתמד — régulièrement
התמדה (222) נ — persévérance *f*, assiduité *f*
בהתמדה — assidûment
|| פיס — inertie *f*
התמהה (222) נ — fait *m* d'étonner
התמהות (45) נ — étonnement *m*, surprise *f*
התמהמהות (45) נ — retard *m*, fait *m* de s'attarder
התמוגג ← [מוג]
התמוגגות (45) נ — fonte *f*, fusion *f*
|| בהש — attendrissement *m*
התמודד ← מדד
התמודדות (45) נ — lutte *f*, rivalité *f*
התמודדות עם בעיה — fait *m* de se mesurer avec un problème
התמוטט ← [מוט]
התמוטטות (45) נ — écroulement *m*, chute *f*
התמוטטות־עצבים — dépression nerveuse
על־סף־התמוטטות — à bout de forces
התמוסס ← [מסס]
התמוססות (45) נ — fusion *f*
התמזגות (45) נ — mélange *m*, fusion *f*
התמזמזות (45) נ — ramollissement *m*
|| עממי — caresses *fpl* intimes, pelotage *m*
התמחות (47) נ — spécialisation *f*
תקופת־התמחות נ — stage *m*
התממשות (45) נ — concrétisation *f*
התמכות (45) נ — fait *m* de s'appuyer
התמכרות (45) נ — dévouement *m*, abnégation *f*

הִתְעַלּוּת (47) נ	élévation *f*
הִתְעַלּוּת־רוּחַ	exaltation *f*
הִתְעַלְּזוּת (45) נ	gaîté *f*, réjouissance *f*, joie *f*
הִתְעַלְּלוּת (45) נ	mauvais traitement
הִתְעַלְּמוּת (45) נ	fait *m* de se désintéresser
הִתְעַלְּמוּת מִן־	fait de ne pas tenir compte de
הִתְעַלְּסוּת (45) נ	ébats amoureux
הִתְעַלְּפוּת (45) נ	évanouissement *m*
הִתְעַלְּצוּת (45) נ	transports *mpl* de joie
הִתְעַמְּדוּת (45) נ	arrêt m
הִתְעַמְּלוּת (45) נ	gymnastique *f*
הִתְעַמְעֲמוּת (45) נ	estompement *m*, ternissure *f*
הִתְעַמְּקוּת (45) נ	approfondissement *m*
הִתְעַמְּרוּת (45) נ	conduite brutale *ou* cruelle
הִתְעַנְּגוּת (45) נ	jouissance *f*, plaisir *m*
הִתְעַנּוּת (47) נ	souffrance *f*, mortification *f*
הִתְעַנְיְנוּת (45) נ	intérêt *m*, attention *f*
בְּהִתְעַנְיְנוּת רַבָּה	très attentivement
הִתְעַנְּנוּת (45) נ	fait *m* de se couvrir de nuages
הִתְעַסְּקוּת (45) נ	occupation *f*, profession *f*
הִתְעַפְּשׁוּת (45) נ	moisissure *f*
1. הִתְעַצְּבוּת (45) נ (עצב)	fait *m* de s'attrister
2. הִתְעַצְּבוּת (45) נ (התגבשות)	formation *f*
הִתְעַצְבְּנוּת (45) נ	énervement *m*
הִתְעַצְּלוּת (45) נ	paresse *m*, indolence *f*
הִתְעַצְּמוּת (45) נ	renforcement *m*
‖ (מאמץ)	effort *m*
הִתְעַקְּלוּת (45) נ	sinuosité *f*
הִתְעַקְּמוּת (45) נ	incurvation *f*, déformation *f*
1. הִתְעַקְּרוּת (45) נ (הינתקות)	déracinement *m*
2. הִתְעַקְּרוּת (45) נ (העשות עקר)	stérilisation *f*
הִתְעַקְּשׁוּת (45) נ	obstination *f*, entêtement *m*
הִתְעַרְבְּבוּת (45) נ	mélange *m*, confusion *f*
1. הִתְעָרְבוּת (45) נ (התערבבות)	mélange *m*
‖ (בענייני־אחרים)	immixtion *f*, intervention *f*
אי־הִתְעָרְבוּת	non-intervention *f*
2. הִתְעָרְבוּת (45) נ (הימור)	pari *m*
הִתְעַרְבְּלוּת (45) נ (של־מים)	tourbillonnement *m*
‖ (של־בטון)	malaxage *m*, brassage *m*
הִתְעָרוּת (46) נ	enracinement *m*
הִתְעַרְטְלוּת (45) נ	déshabillage *m*, mise *f* à nu
הִתְעַרְעֲרוּת (45) נ	ébranlement *m*
הִתְעַרְפְּלוּת (45) נ	obnubilation *f*
הִתְעַשְּׁנוּת (45) נ	fait *m* d'être enfumé
הִתְעַשְּׁרוּת (45) נ	enrichissement *m*
הִתְעַשְּׁתוּת (45) נ	délibération *f*, réflexion *f*
הִתְעַתְּדוּת (45) נ	préparation *f*
הִתְפָּאֲרוּת (45) נ	forfanterie *f*, vantardise *f*
הִתְפַּגְּרוּת (45) נ	mort (d'un animal) *f*
הִתְפַּגְּשׁוּת (45) נ	rencontre *f*
הִתְפַּהֲקוּת (45) נ	bâillement *m*
הִתְפּוֹגְגוּת (45) נ	relâchement *m*, évaporation *f*
הִתְפּוֹצֵץ ← [פצץ]	
הִתְפּוֹצְצוּת (45) נ	explosion *f*
הִתְפּוֹצְצוּת פְּנִימִית (בטלויזיה)	implosion *f*
הִתְפּוֹקְקוּת (45) נ	désagrégation *f*
הִתְפּוֹרֵר ← 2. פֵּרֵר	
הִתְפּוֹרְרוּת (45) נ	effritement *m*, pulvérisation *f*
‖ (התמוטטות)	effondrement *m*, désintégration *f*
הִתְפַּזְּרוּת (45) נ	dispersion *f*
הִתְפַּחֲדוּת (45) נ	effroi *m*, peur *f*
הִתְפָּחָה (222) נ	gonflement *m*, enflement *m*
הִתְפַּחֲמוּת (45) נ	carbonisation *f*
(התלכלכות בפחם)	fait *m* de se couvrir de suie
הִתְפַּחֲסוּת (45) נ	aplatissement *m*
הִתְפַּחֲתוּת (45) נ	diminution *f*
הִתְפַּטְּמוּת (45) נ	gavage *m*, engraissement *m*
הִתְפַּטְּרוּת (45) נ	démission *f*
הִגִּישׁ הִתְפַּטְּרוּתוֹ	présenter sa démission
הִתְפַּיְּחוּת (45) נ	fait *m* de se couvrir de suie
הִתְפַּיְּכוּת (45) נ	fait *m* de se farder
הִתְפַּיְּסוּת (45) נ	réconciliation *f*
הִתְפַּכְּחוּת (45) נ	dégrisement *m*

|| פסיכ — aliénation *f*
התנמכות (45) נ — abaissement *m*
התנמנמות (45) נ — somnolence *f*
התנסות (47) נ — expérimentation *f*
התנסחות (45) נ — fait *m* d'être rédigé *ou* formulé
התנעה (222) נ — mise *f* en marche
|| דקדוק — vocalisation *f*
התנענעות (45) נ — balancement *m*, oscillation *f*
התנערות (45) נ — action *f* de secouer, élan *m*
|| (יקיצה) — réveil *m*
|| בהש התנערות מן־ — affranchissement *m* de
התנפות (47) נ — criblage *m*, tamisage *m*
התנפחות (45) נ — enflement *m*, enflure *f*
|| בהש (התרברבות) — vanité *f*, présomption *f*
התנפלות (45) נ — agression *f*
התנפצות (45) נ — brisement *m*, éclatement *m*
1. התנצות (47) נ (ריב) — querelle *f*, bagarre *f*
2. התנצות (47) נ (התכסות בנוצות) — fait *m* de se couvrir de plumes
התנצחות (45) נ — conflit *m*, discussion *f*
התנצלות (45) נ — excuse *f*
הביע התנצלות — présenter des excuses
"ההתנצלות" (דיאלוג של־אפלטון) — l'Apologie *f*
|| (התפרקות) — dépouillement *m*
התנצנצות (45) נ — scintillement *m*
התנצרות (45) נ דת — conversion *f* au christianisme
התנקבות (45) נ — perforation *f*
התנקות (47) נ — purification *f*, nettoyage *m*
|| (מאשמה) — justification (d'une accusation) *f*
התנקמות (45) נ — vengeance *f*
התנקשות (45) נ — attentat *m*
התנשאות (45) נ — montée *f*, action *f* de s'élever
|| בהש — orgueil *m*, présomption *f*
התנשות (47, בלי ר') נ — féminisation *f*
התנשמות או התנשפות (45) נ — halètement *m*
התנשקות (45) נ — embrassade *f*
התנתזות (45) נ — rejaillissement *m*, éclaboussure *f*

התנתחות (45) נ — découpage *m*
|| רפא — fait *m* d'être opéré
התנתקות (45) נ — détachement *m*, séparation *f*
התססה (222) נ — fermentation *f*
|| בהש — mise *f* en effervescence
התעבה (222) נ — abomination *f*, détestation *f*
התעבות (47) נ — épaississement *m*
1. התעברות (45) נ (הריון) — conception *f*
2. התעברות (45) נ (התרגזות) — irritation *f*
התעברות (45) נ — hébraïsation *f*
התעבשות (45) נ — moisissure *f*
התעגלות (45) נ — fait *m* de s'arrondir
התעגמות (45) נ — fait *m* de s'attrister, tristesse *f*
1. התעגנות (45) נ (האחזות) — fait *m* d'être ancré
2. התעגנות (45) נ (של־אישה) — délaissement *m*
התעדנות (45) נ — raffinement *m*
התעודדות (45) נ — encouragement *m*
התעוללות (45) נ — mauvais traitement, brutalité *f*
התעופפות (45) נ — vol *m*
התעוורות (45) נ — fait *m* de devenir aveugle
התעוררות (45) נ — éveil *m*, réveil *m*
|| בהש התעוררות־הנפש — élan spirituel
בהתעוררות — avec ferveur, avec animation
התעוותות (45) נ — contorsion *f*, perversion *f*
התעזות (47) נ — audace *f*, hardiesse *f*
1. התעטפות (45) נ (התכסות) — action *f* de s'envelopper
2. התעטפות (45) נ (התעלפות) — évanouissement *m*
התעטרות (45) נ — ornement *m*
התעטשות (45) נ — éternuement *m*
התעיה (777) נ — égarement *m*, fourvoiement *m*
התעיינות (45) נ — équilibre *m*
התעייפות (45) נ — fatigue *f*
התעכבות (45) נ — retard *m*, action *f* de s'attarder
התעכלות (45) נ — digestion *f*
התעכרות (45) נ — assombrissement *m*
התעלוות (45) נ צמח — feuillaison *f*

|| (הסתברות) caractère *m* plausible
הִתְקַבְּצוּת (45) נ rassemblement *m*, réunion *f*
הִתְקַבְּצוּת מֵחָדָשׁ regroupement *m*
|| אסטר conjonction *f*
הִתְקַדְּמוּת (45) נ marche *f* en avant
|| בהש progrès *m*, avancement *m*
הִתְקַדְּרוּת (45) נ assombrissement *m*
הִתְקַדְּשׁוּת (45) נ sanctification *f*
|| (התכוננות) préparation *f*
הַתְקָהָה (221) נ déplacement *m*, éloignement *m*
|| מוס altération *f*
הִתְקַהוּת (47) נ émoussement *m*
הִתְקַהֲלוּת (45) נ attroupement *m*
הִתְקוֹטֵט ← [קוט]
הִתְקוֹטְטוּת (45) נ dispute *f*, querelle *f*, bagarre *f*
הִתְקוֹמֵם ← [קום]
הִתְקוֹמְמוּת (45) נ soulèvement *m*, insurrection *f*
הִתְקוֹנְנוּת (45) נ lamentation *f*
הִתְקוֹשֵׁשׁ ← קָשַׁשׁ
הִתְקַטְּבוּת (45) נ polarisation *f*
הִתְקַטְּנוּת (45) נ amoindrissement *m*
הִתְקַטְּעוּת (45) נ segmentation *f*, fragmentation *f*
הִתְקַיְּמוּת (45) נ existence *f*, conservation *f*
(של־תקוה) réalisation *f*
הִתָּקְלוּת (45) נ rencontre *f*, affrontement *m*
הִתְקַלְּחוּת (45) נ action *f* de prendre une douche
הִתְקַלְּסוּת (45) נ moquerie *f*, dérision *f*
הִתְקַלְּפוּת (45) נ écaillage *m*, fait *m* de s'écailler
הִתְקַלְקְלוּת (45) נ détérioration *f*
|| בהש (שחיתות) corruption *f*, perversion *f*
הִתְקַלְּשׁוּת (45) נ raréfaction *f*, dilution *f*
הִתְקַמְּטוּת (45) נ plissement *m*
הִתְקַמְּצוּת (45) נ contraction *f*, rétrécissement *m*
הִתְקַמְּרוּת (45) נ bombage *m*, fait *m* de se bomber

הֶתְקֵן (123) ז dispositif *m*, appareil *m*
הֶתְקֵן תּוֹךְ־רַחְמִי stérilet *m*
הִתְקַנְּאוּת (45) נ jalousie *f*
הַתְקָנָה (222) נ arrangement *m*, installation *f*
הִתְקַנּוּת (45) נ réparation *f*
הִתְקַנְטְרוּת (45) נ provocations *fpl* réciproques
הִתְקַעֲרוּת (45) נ courbure *f* concave
הֶתְקֵף (123) ז רפא attaque *f*, crise *f*, accès *m*
הֶתְקֵף־לֵב crise cardiaque
הַתְקָפָה (222) נ attaque *f*, offensive *f*
|| צבא הַתְקָפַת־מֵצַח attaque de front
הַתְקָפַת־נֶגֶד contre-attaque *f*
|| רפא הַתְקָפַת־עֲצַבִּים crise *f* de nerfs
הִתָּקְפוּת (45, בלי ר') נ fait *m* d'être attaqué
הִתְקַפְּחוּת (45) נ désavantage *m*, préjudice *m*
הַתְקָפִי, ־פִית ת offensif
הִתְקַפְּלוּת (45) נ pliage *m*, fait *m* d'être plié
|| עממי action *f* de renoncer *ou* de céder
הִתְקַצְּצוּת (45) נ découpage *m*, restriction *f*
הִתְקַצְּרוּת (45) נ raccourcissement *m*
הִתְקָרְבוּת (45) נ approche *f*
עִם־הִתְקָרְבוּת־הַחֹרֶף à l'approche de l'hiver
בהש (בין־יריבים) rapprochement *m*
1. הִתְקָרְחוּת (45) נ (קפיאה) gel *m*
2. הִתְקָרְחוּת (45) נ (של־הראש) calvitie *f*
הִתְקָרְמוּת (45) נ formation *f* d'une croûte
הִתְקָרְנוּת (45) נ (של־עור) callosité *f*
|| (הפצת־אור) rayonnement *m*
הִתְקָרְרוּת (45) נ refroidissement *m*
בהש הִתְקָרְרוּת־רוּחַ bonne humeur, sérénité *f*
הִתְקָרְרוּת־הַיְחָסִים refroidissement des liens
הִתְקָרְשׁוּת (45) נ coagulation *f*
הִתְקַשּׁוּת (47) נ durcissement *m*, sclérose *f*
|| (היתקלות בקשיים) difficulté *f*, embarras *m*
הִתְקַשְּׁחוּת (45) נ raidissement *m*
הִתְקַשְּׁטוּת (45) נ action *f* de se parer
הִתְקַשְּׁרוּת (45) נ liaison *f*
|| (יצירת־יחסים) mise *f* en rapports, contact *m*
הֶתֵּר (123) ז permission *f*, permis *m*
הֶתֵּר־יְצִיאָה permis de sortie

|| בהש — désillusion *f*
התפלאות (45) נ — étonnement *m*, surprise *f*
התפלגות (45) נ — séparation *f*, division *f*
(בקבוצה) — schisme *m*, division
|| פסיכ התפלגות־האישיות — schizophrénie *f*
התפלה (222) נ — dessalement *m*
התפלחות (46) נ עממי — resquille *f*
התפלמסות (45) נ — polémique *f*
התפלספות (45) נ — argumentation *f* philosophique
התפלפלות (45) נ — sophistique *f*, dialectique *f*
התפלצות (45) נ — frisson *m*, frémissement *m*
התפלשות (45) נ — action *f* de se rouler
התפנות (47) נ (מעבודה) — fait *m* d'être (*ou* de se rendre) disponible
(של־דירה) — fait de devenir vacant
(של־משרה) — vacance (d'un poste) *f*
התפנמות (45) נ — introversion *f*
התפנקות (45) נ — fait *m* de se laisser choyer
התפסה (222) נ — aperception *f*
התפסות (45) נ — fait *m* d'être pris
|| בהש התפסות לבהלה — fait d'être pris de panique
התפעטות (45) נ — rapetissement *m*
התפעל (—) ז דקדוק — voix réfléchie (du verbe)
התפעלות (45) נ — admiration *f*
התפעמות (45) נ — émotion *f*, agitation *f*
התפענחות (45) נ — déchiffrement *m*
התפצחות (45) נ — éclatement *m*, fission *f*
התפצלות (45) נ — ramification *f*, division *f*
התפקדות (45) נ — recensement *m*
התפקחות (45) נ (של־עיוור) — recouvrement *m* de la vue
(של־חרש) — recouvrement de l'ouïe
|| (היעשות פיקח) — fait *m* de devenir plus sage
התפקעות (45) נ — éclatement *m*
התפקקות (45) נ — dislocation *f*
התפקרות (45) נ — dévergondage *m*
התפראות (45) נ — vandalisme *m*, déchaînement *m*

התפרדות (45) נ — séparation *f*, décomposition *f*
התפרחחות (45) נ — conduite *f* de voyou
התפרטות (45) נ — spécification *f*, énumération détaillée
התפרכות (45) נ — effritement *m*, désagrégation *f*
התפרכסות (45) נ — maquillage *m*
התפרמות (45) נ — déchirure *f*
התפרנסות (45) נ — subsistance *f*
התפרסות (45) נ — déploiement *m*
התפרסמות (45) נ — publicité *f*, notoriété *f*
התפרעות (45) נ — déchaînement *m*, agitation *f*
התפרצות (45) נ — éclatement *m*, irruption *f*
|| בהש התפרצות־זעם — accès *m* de colère
התפרצות־צחוק — éclat *m* de rire
התפרקדות (45) נ — position couchée sur le dos
התפרקות (45) נ — déchargement *m*
(לחלקים) — démontage *m*, décomposition *f*
|| חשמל — décharge *f* électrique
התפרקנות (45) נ — détente *f*
התפרשות (45) נ — déploiement *m*
התפרשות (45) נ — interprétation *f*
התפשטות (45) נ (התרחבות) — expansion *f*
פיס (בחום) — dilatation *f*
|| (הפצה) — propagation *f*, diffusion *f*
התפשטות־האור — propagation de la lumière
התפשטות־שמועה — diffusion d'une nouvelle
|| (הסרת־הבגדים) — déshabillage *m*
בהש התפשטות־הגשמיות — dépouillement *m* de la corporéité
התפשקות (45) נ — écartement *m*
התפשרות (45) נ — compromis *m*
התפתות (47) נ — docilité *f*, fait *m* de se laisser persuader
התפתחות (45) נ — développement *m*, évolution *f*
תורת־ההתפתחות נ — théorie *f* de l'évolution
התפתחותי, ־תית ת — évolutionniste
התפתלות (45) נ — contorsion *f*, méandres *mpl*
|| בהש (התחכמות) — détours *mpl*
התקבלות (45) נ — acceptabilité *f*, recevabilité *f*

הִתְרַשְּׁמוּת (45) נ fait *m* d'être impressionné

‖ (רושם שנתקבל) impression *f*

הִתְרַתְּחוּת (45) נ colère *f*, fureur *f*

הִתְרַתְּכוּת (45) נ soudure *f*

הִתְרַתְּקוּת (45) נ attachement *m*

הֵתֵשׁ ← תָּשַׁשׁ

הִתֵּשׁ ← נָתַשׁ

הֲתָשָׁה (208) נ affaiblissement *m*

‖ צבא מִלְחֶמֶת־הֲתָשָׁה נ guerre *f* d'usure

הַתָּשָׁה (221) נ déracinement *m*, extirpation *f*

הִתְשׁוֹטֵט ← [שוט]

הִתְשׁוֹטְטוּת (45) נ vagabondage *m*, flânerie *f*

הִתֵּר ← 1. 2. נָתַר
הַתְרָאָה (222) נ — avertissement *m*, mise *f* en garde
הִתְרָאֲווּת (45) נ — exhibitionnisme *m*
הִתְרָאוּת (46) נ (מראית־עין) — action *f* de se faire voir
|| (הדדית) — fait *m* de se revoir
הִתְרַבּוּת (47) נ — multiplication *f*
הִתְרַבְרְבוּת (45) נ — vanité *f*, forfanterie *f*
הִתְרַגְּזוּת (45) נ — irritation *f*, emportement *m*
הִתְרַגְּלוּת (45) נ — habitude *f*, accoutumance *f*
הִתְרַגְּעוּת (45) נ — apaisement *m*, retour *m* au calme
הִתְרַגְּשׁוּת (45) נ — émotion *f*
הִתְרַדְּדוּת (45) נ — aplatissement *m*, étalement *m*
הִתְרַדְּמוּת (45) נ — somnolence *f*
הַתָּרָה (221) נ (פתיחת־קשר) — dénouement *m*
בהש הַתָּרַת־הָרֶסֶן או ־הָרְצוּעָה — anarchie *f*, licence *f*
הַתָּרַת־נְדָרִים — annulation *f* de voeux
|| (מתן־רשות) — permission *f*, autorisation *f*
הִתְרַהֲבוּת (45) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
הִתְרַווּת (47) נ — imprégnation *f*, saturation *f*
הִתְרַוְּחוּת (45) נ — épanouissement *m*
הִתְרוֹמֵם ← [רום]
הִתְרוֹמְמוּת (45) נ — élévation *f*
בהש הִתְרוֹמְמוּת־הַנֶּפֶשׁ — exaltation *f*
הִתְרוֹנֵן ← [רנן]
הִתְרוֹנְנוּת (45) נ — jubilation *f*
הִתְרוֹעֵעַ ← 2. 3. [רעע]
1. הִתְרוֹעֲעוּת (45) נ (התמוטטות) — effondrement *m*
2. הִתְרוֹעֲעוּת (45) נ (התידדות) — fraternisation *m*
הִתְרוֹפֵף ← רָפַף
הִתְרוֹפְפוּת (45) נ — relâchement *m*
1. הִתְרוֹצֵץ ← [רוץ]
2. הִתְרוֹצֵץ ← רָצַץ
1. הִתְרוֹצְצוּת (45) נ (ריצה) — agitation *f* fébrile
הִתְרוֹצְצוּת בֵּין־מִשְׂרָדִים — course *f* d'un bureau à l'autre

2. הִתְרוֹצְצוּת (45) נ (התנגשות) — dispute *f*, lutte *f*
הִתְרוֹקֵן ← רוֹקֵן
הִתְרוֹקְנוּת (45) נ — fait *m* de se vider
הִתְרוֹשֵׁשׁ ← [רישׁ]
הִתְרוֹשְׁשׁוּת (45) נ — appauvrissement *m*
הַתְרָזָה (222) נ — diarrhée (des animaux) *f*
הִתְרַחֲבוּת (45) נ — expansion *f*, dilatation *f*
הִתְרַחֲצוּת (45) נ — lavage *m*, fait *m* de se baigner
הִתְרַחֲקוּת (45) נ — éloignement *m*
הִתְרַחֲשׁוּת (45) נ — événement *m*
הִתְרַטְּבוּת (45) נ — humidité *f*, fait *m* de se mouiller
הִתְרַכְּבוּת (45) נ — composition *f*, combinaison *f*
הִתְרַכְּזוּת (45) נ — concentration *f*
הִתְרַכְּכוּת (45) נ — amollissement *m*
הַתְרָמָה (222) נ — contribution *f*, souscription *f*
|| (מגבית) — quête *f*
הַתְרָסָה (222) נ — opposition *f*, résistance *f*
הִתְרַסְּנוּת (45) נ — retenue *f*, modération *f*
הִתְרַסְּקוּת (45) נ — fait *m* de s'écraser
הִתְרַעֲבוּת (45) נ — famine *f*, fait *m* d'être affamé
הַתְרָעָה (222) נ — cri *m* d'alarme, avertissement *m*
הִתְרָעוּת (46) נ — fraternisation *f*
הִתְרַעֲמוּת (45) נ — indignation *f*, bougonnement *m*
הִתְרַעַנְנוּת (45) נ — rafraîchissement *m*
הִתְרַעֲשׁוּת (45) נ — tremblement *m*, émotion *f*
הִתְרַפְּאוּת (45) נ — guérison *f*
הִתְרַפּוּת (47) נ — relâchement *m*
הִתְרַפְּסוּת (45) נ — obséquiosité *f*, servilité *f*
הִתְרַפְּקוּת (45) נ (חיבוקים) — embrassements *mpl*
|| (געגועים) הִתְרַפְּקוּת עַל־ — regrets *mpl*
הִתְרַצּוּת (47) נ — acquiescement *m*, conciliation *f*
הִתְרַקְּבוּת (45) נ — putréfaction *f*, pourriture *f*
הִתְרַקְּמוּת (45) נ — formation *f*
הִתְרַקְּעוּת (45) נ — aplatissement *m*
הִתְרַשְּׁלוּת (45) נ — négligence *f*

הודות לְ- — grâce à
וִדּוּי (23) ז — aveu *m*, confession *m*
דת תָּא־הַוִּדּוּי (אצל־הנוצרים) — confessionnal *m*
ודוי־פֶּה — aveu de la bouche (non sincère)
[ודע] ← יָדַע
1. וָו (41) ז — crochet *m*
2. וָו (—) נ (אות) — *waw* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
|| דקדוק וָו־הַחִבּוּר — *waw* conjonctif
|| וָו־הַהִפּוּךְ — *waw* conversif
ווֹדְקָה (—) נ (משקה) — vodka *f*
וָוִית (17) נ — petit crochet
ווּלְגָּרִי, ־רִית ת — vulgaire
ווּלְגָּרִיּוּת (47, בלי ר') נ — vulgarité *f*
ווֹלוּנְטָרִי, ־רִית ת — volontaire
ווֹלְט (ר' ־טִים) ז חשמל — volt *m*
ווֹלְפְרָם (—) ז כים — wolfram *m*, tungstène *m*
וָזִיר (15) ז — vizir *m*
וָט (ר' וָטִים) ז חשמל — watt *m*
וֵטוֹ (—) ז — veto *m*
הטיל וֵטוֹ עַל־ — opposer son veto à
וָטִיקָן ש"פ ז — le Vatican
וֶטֶרִינָר (ר' ־רִים) ז — vétérinaire *m*
וֶטֶרָן (ר' ־נִים) ז — vétéran *m*
וַי! מ"ק — hélas!
וִידֵאוֹ (—) נ — vidéo *f*
וִיּוֹלָה (ר' ־לוֹת) נ מוס — alto *m*
וִיטָמִין (ר' ־נִים) ז — vitamine *f*
וִיטְרָז' (ר' ־זִ'ים) ז — vitrail *m*
וִילוֹן (ר' ־נוֹת) ז — rideau *m*
|| אנטום — voile (du palais) *m*
וִיסְקִי (—) ז (משקה) — whisky *m*
וַיִּקְרָא (—) ז — le Lévitique (3e livre du Pentateuque) *m*
וִירוּס (ר' ־סִים) ז — virus *m*
וִירְטוּאוֹז (ר' ־זִים) ז — virtuose *m*
וִירְטוּאוֹזִיּוּת (47, בלי ר') נ — virtuosité *f*
וִירִילִיסְט (ר' ־טִים) ז — membre *m* à titre personnel
וכד' (=וְכַדּוֹמֶה) ← דּוֹמֶה
וכו' (=וְכֻלֵּה) ← כֹּל

וִכּוּחַ (9) ז — discussion *f*, débat *m*
וִכּוּחַ־סְרָק — vaine discussion
וִכּוּחִי, ־חִית ת — polémique
[וכח] נוֹכַח (417) פ"ע — se rendre compte, s'apercevoir
נוֹכַחְתִּי כִּי טָעִיתִי — je me rends compte de mon erreur
|| (התדיין) — s'affronter
|| וִכֵּחַ (440) פ"ע — discuter, se disputer
|| הִתְוַכֵּחַ (477) פ"ע — discuter, argumenter
|| הוֹכִיחַ (514) פ"י (הביא ראיה) — démontrer
מַה־שֶּׁהָיָה לְהוֹכִיחַ — ce qu'il fallait démontrer
|| (הטיף מוסר) — réprimander
|| °(יעד) — destiner
וַכְּחָן (ר' ־נִים) ז — polémiste *m*, qui a la manie de la discussion
וַכְּחָנוּת (46, בלי ר') נ — manie *f* de la discussion
וַכְּחָנִי, ־נִית ת — polémique, de dispute
וְכִי מ"ש — est-ce que
וָלָד (106) ז (של־אדם) — enfant *m*, embryon *m*
(של־בהמה) — petit (d'un animal) *m*
|| דת וְלַד־הַטֻּמְאָה — impureté *f* secondaire
וַלְדָנִית (17) נ — mère féconde
וָלוּטָה (ר' ־טוֹת) נ בנק — devises *fpl*
וִלֵּן (432 נ) פ"י — couvrir d'un rideau, voiler
וַלְס (ר' ־סִים) ז — valse *f*
וָלֶרְיָנָה (ר' ־נוֹת) נ צמח — valériane *f*
וָנָדְיוּם (—) ז כים — vanadium *m*
וַנְדָּל (ר' ־לִים) ז — vandale *m*
וַנְדָּלִיּוּת (47, בלי ר') נ — vandalisme *m*
וֶנוּס ש"פ נ מיתול — Vénus *f*
וָנִיל (—) ז צמח — vanille *f*
וִסּוּת (ר' ־תִים) ז — réglage *m*, contrôle *m*
וָסִית, וְסִיתָה ת — réglé, régulier
וָסָל (ר' ־לִים) ז — vassal *m*
וֶסֶת (177) ז (הרגל) — habitude *f*, manière *f*
|| רפא (של־אישה) — menstruation *f*, règles (de la femme) *fpl*
וִסֵּת (432 ת) פ"י — régler, contrôler, régulariser
|| הִתְוַסֵּת (466 ת) פ"ע — être réglé, se régulariser
וַסָּת (90) ז טכנ — régulateur *m*, volant *m*

ו

ו (וו) *waw* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ו' [valeur numérique:] 6
יוֹם ו' vendredi *m*
וְ־ (וּ־, וַ־, וָ־, וֶ־, וִ־) מ"ח et
אִכְלוּ וּשְׁתוּ mangez et buvez
אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה Aaron et Moïse
אַתָּה וַאֲנִי toi et moi
אֵין לָהּ אָב וָאֵם elle n'a ni père ni mère
חֶסֶד וֶאֱמֶת charité et fidélité
רוֹמָא וִירוּשָׁלַיִם Rome et Jérusalem
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם vingt-deux
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר dans chaque génération
אֵיפָה וְאֵיפָה deux poids deux mesures
אִישׁ אִישׁ וּדְאָגוֹתָיו à chacun ses soucis
אֶלֶף לַיְלָה וְלַיְלָה mille et une nuits
וְאֵיךְ! או וְעוֹד אֵיךְ! et comment!
וְגוֹ' (וְגוֹמֵר) או וְכוּ' (וְכָלֵה) etc.
וָזֶהוּ! et voilà!
וְעוֹד מתמט plus
וְשׁוּת' (= וְשֻׁתָּפָיו) et compagnie
|| (אם) וָלֹא sinon
|| (כאשר) הִכַּרְתִּיו וְהוּא עוֹד יֶלֶד je l'ai connu quand il était encore enfant
אֵיךְ אָשִׁיר וַאֲנִי עָצוּב? comment chanter quand je suis triste?
|| °(בראש־פועל בעבר) (*donne au passé le sens du futur*)
וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ tu aimeras ton prochain comme toi-même
וְהָיָה בְּאַחֲרִית־הַיָּמִים ce sera à la fin des temps

|| °וַ־ (וָ־) מ"ח (בראש־פועל בעתיד) (*donne au futur le sens du passé*)
וַיְהִי בִּימֵי־אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ ce fut au temps d'Assuérus
וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹמִי je vis dans mon rêve
וָאדִי (ר' וָאדִיּוֹת) ז גאוגר oued (*pl* ouadi) *m*
וִדֵּא (444) פ"י constater, vérifier
|| הִתְוַדֵּא (478) פ"ע se vérifier
וַדָּאוּת (46) נ certitude *f*
אִי־וַדָּאוּת נ או חֹסֶר־וַדָּאוּת ז incertitude *f*
וַדַּאי (62, ר' וַדָּאִים או וַדָּאוֹת) ז ce qui est certain
הַוַּדַּאי וְהַסָּפֵק ce qui est sûr et ce qui est douteux
|| וַדַּאי או בְּוַדַּאי תה"פ sûrement, certainement
וַדָּאִי, ־אִית ת sûr, certain
וַדָּאִיּוּת (47, בלי ר') נ certitude *f*
וֵדָה (ר' וֵדוֹת) נ דת véda (livre sacré hindou) *m*
וִדָּה (453) פ"י confesser
|| הִתְוַדָּה (480) פ"ע se confesser, avouer
|| הוֹדָה (517) פ"י (בְּ־) avouer, reconnaître (une faute)
אוֹדֶה וְלֹא אֵבוֹשׁ j'avoue sans honte
מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרֻחָם péché avoué est à moitié pardonné
אֲנִי מוֹדֶה וּמִתְוַדֶּה j'avoue humblement
משפט הוֹדָה בְּאַשְׁמָה plaider coupable
מוֹדֶה בְּמִקְצָת־הַטַּעֲנָה reconnaître partiellement une revendication
הוֹדוּ לוֹ ils lui ont donné raison
|| (הביע תודה) הוֹדָה לִפְ' עַל־דְּ"מָ remercier qn de qch

ז

ז (זַיִן)	*zayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ז'	[valeur numérique:] 7
זְאֵב (119) ז זואול	loup *m*
זְאֵב־עֲרָבוֹת	loup des steppes (chacal)
‖ זְאֵב־הַיָּם דג	merluche *f*
כהש	loup de mer (vieux marin)
זְאֵבָה (229) נ	louve *f*
זְאֵבִי, ־בִית ת	de loup, cruel
זְאֵבִיּוּת (47, בלי ר') נ	nature *f* de loup
זְאֵבִית (—) נ רפא	lupus *m*
זַאֲטוּט (41) ז	gamin *m*, gosse *m*
זֹאת ← זֶה	
זָב ← [זוב]	
זָב, זָבָה ת	coulant, ruisselant
אֶרֶץ זָבַת־חָלָב וּדְבָשׁ	terre ruisselante de lait et de miel
עממי זָב־חֹטֶם	morveux
‖ רפא	blennorragique
1. זָבַד (303) פ"י (נתן מתנה)	gratifier, doter
‖ הִזְבִּיד (499) פ"י	gratifier
2. זִבֵּד (432) פ"י (חיבץ)	baratter
זֶבֶד (165) ז	don *m*, présent *m*, cadeau *m*
זֶבֶד־הַבַּת	fête *f* à l'occasion de la naissance d'une fille
זִבְדָּה (241) נ	crème *f*, petit-lait *m*
זֶבּוּ (—) ז זואול	zébu *m*
זְבוּב (41) ז חרק	mouche *f*
זְבוּב־הַסּוּס	taon *m*
‖ מיתול בַּעַל־זְבוּב ז	Belzébuth *m*
‖ ספורט מִשְׁקַל־זְבוּב	poids mouche
זְבוּבוֹן (21) ז	moucheron *m*
זְבוּבִי, ־בִית ת	de mouche, minuscule
זִבּוּחַ (9) ז	abattage (d'animaux) *m*
זְבוּל (41) ז	demeure *f*
בֵּית־זְבוּל ז	palais *m*
‖ כהש (שמים)	firmament *m*, cieux *mpl*
זִבּוּל (41) ז חקל	fumage (d'une terre) *m*
זְבוּלָא (—) נ ארמית	pelle *f*
עַד־זְבוּלָא בָּתְרַיְתָא	jusqu'à la dernière pelletée, jusqu'à la mort
זְבוּרָה (ר' ־רוֹת) נ	abeille *f*
זִבּוּרִי, ־רִית ת	médiocre, de mauvaise qualité
‖ זִבּוּרִית נ (אדמה)	terre *f* aride
(סחורה)	pacotille *f*
זִבּוּרִית דְזִבּוּרִית	de très mauvaise qualité
זְבוֹרִית (17) נ	lest *m*, ballast *m*
זֶבַח (179) ז (קרבן)	sacrifice *m*
זֶבַח־הַיָּמִים	sacrifice annuel
זֶבַח־תּוֹדָה	sacrifice d'action de grâces
זִבְחֵי־מֵתִים	sacrifices funéraires
‖ °(סעודה של־בשר־קרבן)	festin *m*
‖ (שחיטה)	abattage (d'animaux) *m*
כהש (הרג רב)	boucherie *f*, carnage *m*
זָבַח (329) פ"י (שחט)	abattre (un animal), égorger
‖ (הקריב קרבן)	sacrifier
‖ כהש (הרג)	tuer, massacrer
‖ נִזְבַּח (401) פ"ע	être sacrifié
‖ זִבַּח (440) פ"י	sacrifier régulièrement
זְבִיחָה (201) נ	abattage (d'animaux) *m*
זְבִיל (1) ז צבא	porte-bombes *m*, cartouche *f*
זָבִיל (15) ז חקל	fumaison *f*

וַסַּת־עָצְמָה	bouton *m* de volume
וַסַּת־צְלִיל	bouton de tonalité
וַסַּת־חֹם	thermostat *m*
וַעַד (152) ז	comité *m*
וַעַד־עוֹבְדִים	comité *m* d'entreprise
וַעַד פּוֹעֵל	exécutif *m*
בֵּית־וַעַד ז	lieu *m* de réunion, club *m*
וָעֶד תה"פ	pour toujours
לְעוֹלָם וָעֶד	á tout jamais
וִעֵד (435) פ"י	fixer, déterminer, convoquer
‖ הִתְוַעֵד (472) פ"ע	se rencontrer, se réunir
וַעֲדָה (238) נ	commission *f*
וַעֲדָה מְיָעֶצֶת	commission consultative
וַעֲדַת־חֲקִירָה	commission d'enquête
וַעֲדָה מַתְמֶדֶת או וַעֲדַת־קֶבַע	commission permanente
וַעֲדַת־מִשְׁנֶה	sous-commission *f*
וְעוּד (50) ז	réunion *f*, rassemblement *m*
וְעִידָה (201) נ	conférence *f*, congrès *m*
וְעִדַת־פִּסְגָה	conférence au sommet
כִּנֵּס וְעִידָה	réunir une conférence
וְעִידַת־זְנוּת	réunion *f* de débauche
וֶקְטוֹר (ר' ־רִים) ז מתמט	vecteur *m*
וַקְף (—) ז דת	*waqf* (fondation pieuse musulmane) *m*
וֶרֶד (168) ז צמח	rose *f*
‖ מטבח	romsteck *m*
וָרֹד, וְרֻדָּה ת	rose
[ורד] הוֹרִיד (498) פ"ע	devenir rose, rosir
‖ פ"י	donner une couleur rose à, rosir
וַרְדָּה (239) נ	rosier *m*
וַרְדּוּת (45) נ	teinte *f* rose, roseur *f*
וַרְדִּי, ־דִּית ת	rose
וַרְדִּינָה (201) נ צמח	roseraie *f*
וַרְדִּינוֹן (—) ז	essence *f* de rose
וַרְדָּנִיִּים (—) ז"ר	rosacées *fpl*
וְרַדְרַד, ־רַדָּה ת	rose pâle, rosâtre
וֶרֶדֶת (—) נ רפא	érysipèle *m*
וֵרוֹנָל (—) ז	véronal *m*
וְרִיד (15) ז אנטום	veine *f*
רפא דַּלֶּקֶת־וְרִידִים נ	phlébite *f*
וְרִידִי, ־דִית ת	veineux
וֶרְקוֹ (—) ז	*werko* (impôt foncier) *m*
וֶשֶׁט (166) ז אנטום	oesophage *m*
הִקְדִּים קָנֶה לְוֶשֶׁט	avaler de travers
[ושט] הוֹשִׁיט (518) פ"י	tendre, présenter, offrir
הוֹשִׁיט יָד	tendre la main
הוֹשִׁיט עֶזְרָה	prêter main forte, porter secours
וִתּוּר (41) ז	concession *f*, renoncement *m*
וָתִיק, וְתִיקָה ת	ancien, expérimenté, vétéran
יְדִיד וָתִיק	vieil ami
פּוֹעֵל וָתִיק	ouvrier expérimenté
תַּלְמִיד וָתִיק	étudiant avancé
‖ דת	dévot, consciencieux
תְּפִלַּת־וָתִיקִים נ	prière matinale
וָתִיקוּת (48) נ	ancienneté *f*, expérience *f*
וֶתֶק (166, בלי ר') ז	ancienneté (de service) *f*
וִתֵּר (432) פ"ע (עַל־)	renoncer, abdiquer, se désister
וִתֵּר עַל־הַמְּלוּכָה	renoncer au trône, abdiquer
‖ וִתֵּר לִפְ'	faire des concessions à qn
‖ הִתְוַתֵּר (466) פ"ע (נשאר)	rester, survivre
(נעשה מיותר)	devenir superflu
וִתְּרוֹן (38) ז	renonciation *f*, désistement *m*
וַתְּרָן (ר' ־נִים) ז	homme conciliant *ou* indulgent
‖ (נדבן)	homme généreux
וַתְּרָנוּת (46) נ	indulgence *f*
‖ (נדבנות)	générosité *f*
וַתְּרָנִי, ־נִית ת	conciliant, indulgent

‖ כָּזֶה, כָּזֹאת, כָּזֹה	ainsi, comme ceci
מִי שָׁמַע כָּזֹאת?	qui a entendu pareille chose?
כָּזֹה וְכָזֶה	de telle et telle façon
חֶרְפָּה שֶׁכָּזוֹ!	quelle honte!
‖ מִזֶּה	d'ici, de là
מִזֶּה וּמִזֶּה	de part et d'autre, de chaque côté
אֵי־מִזֶּה בָּאתָ?	d'où viens-tu?
‖ זֹאת או זוֹ	ceci, cela
זֹאת אוֹמֶרֶת	c'est-à-dire
זֹאת וְעוֹד	en outre, de plus, qui plus est
אֵינֶנִּי מֵבִין זֹאת	je ne comprends pas cela
אֵין זֹאת כִּי	il n'y a pas de doute que
אֵי לְזֹאת	c'est pourquoi
בְּכָל־זֹאת	cependant, malgré tout, néanmoins
לֹא זוֹ אַף זוֹ	bien plus
לֹא זוֹ בִּלְבַד שֶׁ־... אֶלָּא	non seulement... mais
2. °זֶה או זוֹ	qui, que
הַר־צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ	le mont Sion où tu as pris résidence
עַם זוּ קָנִיתָ	le peuple que tu as racheté
זֹה ← 1. זֶה	
זָהָב (109) ז	or *m*
עֵגֶל־הַזָּהָב ז	le veau d'or
בהש נֹעַר־הַזָּהָב ז	la jeunesse dorée
שְׁבִיל־הַזָּהָב ז	le juste milieu
תּוֹר־הַזָּהָב ז	l'âge d'or
חֲתֻנַּת־זָהָב נ	noces *fpl* d'or
‖ תַּפּוּחַ־זָהָב ז	orange *f*
‖ מְטִיל־זָהָב ז	lingot *m* d'or
‖ שִׁיר־זָהָב ז	sonnet *m*
זָהֹב, זְהֻבָּה ת	doré
זֹהַב (197, בלי ר') ז	lueur dorée
זָהַב (326) פ"ע	se dorer, être doré
‖ זִהֵב (435) פ"י	dorer
‖ הִזְדַּהֵב (471) פ"ע	se dorer
‖ הִזְהִיב (502) פ"י	dorer
‖ פ"ע	prendre une teinte dorée
זְהַבְהַב, ־הַבָּה ת	doré, blond
זְהַבְהֲבוּת (47, בלי ר') נ	teinte dorée
זַהֲבוּב, ־בָה ת	doré
‖ זַהֲבוּבִים ז"ר	lueur dorée
זַהֲבוּנִי, ־נִית ת	blond
זְהָבִי, ־בִית ת	d'or, en or
זֶהָבִי (ר' ־בִים) ז	orfèvre *m*
זַהֲבָן (ר' ־נִים) ז עוף	loriot *m*
זְהֹבֶת (—) נ	teinte dorée
זִהָה (448) פ"י	identifier
‖ הִזְדַּהָה (480) פ"ע	décliner son identité
הִזְדַּהָה עִם־	s'identifier avec
זֶהֶה, זֵהָה ת	identique
זֶהוּ = זֶה הוּא	
זָהוּב, זְהוּבָה ת	doré
‖ זָהוּב (ר' זְהוּבִים) ז (מטבע)	florin *m*
זִהוּב (50) ז	dorure *f*
זִהוּי (50) ז	identité *f*, identification *f*
טַבְלִית־זִהוּי נ	plaque *f* d'identité
זָהוּם, זְהוּמָה ת	sale, souillé, pollué
זִהוּם (50) ז	souillure *f*
‖ רפא	infection *f*, contamination *f*
זִהוּם־הָאֲוִיר/־הַמַּיִם	pollution *f* de l'air / de l'eau
זָהוּר, זְהוּרָה ת	brillant, étincelant
זִהוּר (50) ז	éclat *m*, scintillement *m*
זְהוֹרִית (—) נ (שני)	cramoisi *m*
‖ (משי מלאכותי)	rayonne *f*
‖ (זוהר)	éclat *m*, lueur *f*
זֶהוּת (48) נ	identité *f*
תְּעוּדַת־זֶהוּת נ	carte *f* d'identité
‖ מתמט	identité
זְהִימָה (201) נ	infection *f*, contamination *f*
זָהִיר, זְהִירָה ת	attentif, prudent
הֱיֵה זָהִיר!	fais attention!, sois prudent!
נֶהָג זָהִיר	chauffeur prudent
זְהִירוּת (48) נ	prudence *f*, précaution *f*
זְהִירוּת!	attention!
זִהֵם (435) פ"י	souiller, infecter, polluer, contaminer
‖ הִזְדַּהֵם (471) פ"ע	être souillé, être pollué

זֶבֶל (166) ז חקל — fumier *m*, engrais *m*
זֶבֶל אוֹרְגָנִי/כִּימִי — engrais organique / chimique
בֵּית־זְבָלִים ז — champ *m* qui a besoin d'engrais
‖ (אשפה) — ordures *fpl*
1. זָבַל (303) פ״י — demeurer, habiter
זְבוּלִים זֶה לָזֶה — attachés l'un à l'autre
2. זִבֵּל (432) פ״י — fumer (une terre), engraisser
‖ הִזְדַּבֵּל (469) פ״ע — être fumé, être engraissé
זַבָּל או זַבְּלָן (90) ז — éboueur *m*, balayeur *m* de rues
זִבֵּל (—) ז חרק — cafard *m*, scarabée *m*
זַבְּלָ״א (= זֶה בּוֹרֵר לוֹ אֶחָד) משפט — paritaire (chaque partie choisit son représentant)
בּוֹררוּת־זַבְּלָ״א נ — arbitrage *m* à l'amiable
זַבְלְגָן (ר׳ ־נִים) ז — homme chassieux
זַבְלְגָנוּת (46) נ — chassie *f*
זַבְלְגָנִית (17) נ — femme chassieuse
זִבְלוּלִי, ־לִית ת — de fumier
זִבְלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ חרק — scarabéidé *m*
זַבְלָנִית (17) נ חרק — scarabée *m*, blatte *f*
זַבֶּלֶת (252) נ — tas *m* de fumier
זָבַן (303 ג) פ״י — acheter
‖ זִבֵּן (432 ג) פ״י — vendre
‖ הִזְדַּבֵּן (469 ג) פ״ע — se vendre, être vendu
זַבָּן (ר׳ ־נִים) ז — vendeur *m*
זַבָּנוּת (46) נ — métier *m* de vendeur
זַבָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ — vendeuse *f*
זֶבְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ זואול — zèbre *m*
זִבּוּרֶת (259) נ — pacotille *f*, objet *m* sans valeur
זַג (53) ז — peau (de fruit) *f*, zeste *m*
זֶגֶג (—) ז — vernis *m*, émail *m*
זַגָּג (90) ז — vitrier *m*
זִגֵּג (432) פ״י — vitrer, munir de vitres
‖ הִזְדַּגֵּג (469) פ״ע — devenir vitreux
‖ הֵזִג (528) פ״י — vernir
זַגָּגוּת (46, בלי ר׳) נ — vitrerie *f*
זָגוּג, זְגוּגָה ת — vitreux
זִגּוּג (41) ז (קביעת־שמשות) — pose *f* de vitres
‖ (ציפוי בזגג) — vernissage *m*, émaillage *m*

זְגוּגִי, ־גִית ת — transparent, vitreux
זְגוּגִית (17) נ (שמשה) — vitre *f*, verre (de lunettes) *m*
‖ (אמאיל) — émail *m*
‖ זְגוּגִית־הָעַיִן — humeur vitrée (de l'oeil)
זַגּוּת (47) נ — transparence *f*
זִגְזַג (ר׳ ־גִים) ז — zigzag *m*
1. זִגְזֵג (460) פ״י (עשה לשקוף) — rendre transparent, fourbir, polir
2. זִגְזֵג (460) פ״ע (עשה זיגזגים) — zigzaguer
זִגְזוּג (41) ז — mouvement *m* en zigzag
זָגִיג, זְגִיגָה ז — transparent, vitreux
זָד ← [זוד]
זֵד (113) ז — scélérat *m*, méchant *m*
זָדוֹן (33) ז — méchanceté *f*, présomption *f*
בְּזָדוֹן — avec préméditation
זַדּוֹן (ר׳ ־נִים) ז — scélérat *m*, méchant *m*
זְדוֹנִי, ־נִית ת — méchant, malveillant
זְדוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — méchanceté *f*, malignité *f*
1. זֶה (נ׳ זֹאת, זֹה, זוֹ — ר׳ אֵלֶּה, אֵלּוּ) כ״ר — celui-ci (*f* celle-ci, *pl* ceux-ci, celles-ci)
מִי הוּא זֶה? — qui est-ce?
מַה־זֶּה? — qu'est-ce que c'est?
זֶה שֶׁאָמַר — celui qui a dit
עממי זֶה הוּא זֶה או זֶהוּ זֶה — et voilà!, un point c'est tout
‖ זֶה... זֶה (נ׳ זוֹ... זוֹ) — l'un... l'autre
זֶה הוֹלֵךְ וְזֶה בָּא — l'un s'en va et l'autre vient
זוֹ אַחַר־זוֹ — l'une après l'autre
‖ (תואר רומז) הַמָּקוֹם הַזֶּה או מָקוֹם זֶה — cet endroit
הָעִיר הַזֹּאת או עִיר זוֹ — cette ville
הָעוֹלָם הַזֶּה — ce monde
בְּשָׁעָה זוֹ — à cette heure
‖ (אחר מלת־שאלה) לָמָּה־זֶּה? — pourquoi donc?
‖ (זמן) זֶה כְּבָר — depuis longtemps
זֶה לֹא כְּבָר — depuis peu de temps
זֶה שְׁנָתַיִם — depuis deux ans
זֶה עַתָּה — juste maintenant, à l'instant
‖ בָּזֶה — ici, par ici
בָּזֶה אַחַר־זֶה — l'un après l'autre, successivement

זוּז (41) ז (מטבע קדום) — *zouz* (ancienne monnaie) *m*

[זוח] זָח (383) פ״י — s'élever, se hausser
בהש זָחָה דַעְתּוֹ עָלָיו — devenir orgueilleux
|| הֵזִיחַ (524) פ״י — élever, hausser
בהש הֵזִיחַ דַעְתּוֹ עָלָיו — se montrer orgueilleux

זוֹחֵל (ר׳ ־חֲלִים) ז זואול — reptile *m*

זוֹחֲלָנִי, ־נִית ת — rampant, traînant

זוֹט (21) ז — fond *m*
זוּטוֹ שֶׁל־יָם — le fond de la mer
בהש זוּטוֹ שֶׁל־עוֹלָם — la région la plus basse du monde

זוּטָא, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טוֹת) ת — petit, menu

זוּטָה (201) נ — bagatelle *f*, vétille *f*
|| זוטות נ״ר — faits divers, notules *fpl*

זוּטָר, ־טֶרֶת (ר׳ ־טָרִים, ־טָרוֹת) ת — petit, inférieur
|| (קצין, פקיד) — subalterne

זוּטְרָא, זוּטַרְתָּא (ר׳ זוּטְרֵי) ת ארמית — petit, inférieur
מִלְּתָא זוּטַרְתָּא — peu de chose

זָוִית (17) נ (פינה) — coin *m*
מֻנָּח בְּקֶרֶן־זָוִית — relégué dans un coin
|| מתמט — angle *m*
זָוִית חַדָּה/קֵהָה — angle aigu / obtus
זָוִית יְשָׁרָה — angle droit
מְשֻׁלָּשׁ יְשַׁר־זָוִית — triangle *m* rectangle

זָוִיתוֹן (ר׳ ־נִים) ז — équerre *f*

זָוִיתִי, ־תִית ת — anguleux, angulaire
בַּרְזֶל זָוִיתִי — cornière *f*
אסטר מֶרְחָק זָוִיתִי — distance *f* angulaire

[זול] זָל (382) פ״י (הריק) — vider, gaspiller, prodiguer
|| פ״ע (נעשה זול) — devenir bon marché
|| הִזְדּוֹלֵל (487) פ״ע — perdre son prix, se déprécier
|| ° הזיל (522) פ״י — avilir, mépriser
|| הֵזִיל (526) או הוֹזִיל (518) פ״י — baisser le prix de
|| פ״ע — baisser de prix, devenir meilleur marché

זוֹל (—) ז — bon marché
בְּזוֹל — à bon marché
בְּזִיל־הַזּוֹל — à très bon marché
|| זוֹל, זוֹלָה ת (לא יקר) — bon marché, pas cher
(בלתי מכובד) — vulgaire, vil

זוֹלְגָנִי, ־נִית ת — chassieux

זוֹלוּת (—) נ (מחיר נמוך) — bon marché
|| (המוניות) — vulgarité *f*

1. זוֹלֵל, זוֹלֶלָה (ר׳ ־לְלִים, ־לְלוֹת) ת (בזוי) — vil, méprisable, abject
הוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל — tirer parti d'une mauvaise affaire

2. זוֹלֵל, זוֹלֶלֶת (ר׳ ־לְלִים ־לְלוֹת) ת — gourmand,
(גרגרן) — glouton, vorace
זוֹלֵל וְסוֹבֵא — glouton et ivrogne

זוֹלְלוּת (45) נ — gourmandise *f*, gloutonnerie *f*

זוֹלְלָן (ר׳ ־נִים) ז — gourmand *m*, glouton *m*

זוֹלְלָנוּת (46) נ — gourmandise *f*, gloutonnerie *f*

זוּלַת־ (273) או זוּלָתִי־ מ״י — excepté, en dehors de
זוּלָתְךָ — en dehors de toi
|| הַזּוּלַת (—) ז — autrui, le prochain
אַהֲבַת־הַזּוּלַת נ — l'amour *m* du prochain

זוּלָתִי, ־תִית ת — altruiste, désintéressé

זוּלָתִיּוּת (47, בלי ר׳) או זוּלָתָנוּת (46) נ — altruisme *m*

זוּלָתָן (ר׳ ־נִים) ז — altruiste *m*

זוּלָתָנִי, ־נִית ת — altruiste, désintéressé

זוֹם (21) ז — bouillon *m*

זוֹמִית (17) נ — écume *f*, graisse *f* qui surnage sur le bouillon

זוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת — malveillant
עֵד זוֹמֵם — faux témoin (convaincu de ne s'être pas trouvé sur les lieux du crime)

[זון] זָן (385 נ) פ״י — nourrir
בהש זָן אֶת־עֵינָיו — repaître ses yeux
|| נִזּוֹן (431 נ) פ״ע — se nourrir, s'alimenter
|| הֵזִין (526 נ) פ״י — nourrir, alimenter

זוּן (41) ז צמח — ivraie *f*

זוֹנָה (201) נ — prostituée *f*
בֵּית־זוֹנוֹת ז — bordel *m*, lupanar *m*

1. [זוע] זָע (380) פ״ע — bouger, remuer
|| (נזדעזע) — s'agiter, trembler, frémir
|| הֵזִיעַ (524) פ״י (הזיז) — faire bouger, déplacer

2. זִוַּע (440) פ״י — horrifier, faire frémir

|| הִזְהִים (502) פ״י — souiller, salir, contaminer
זֹהַם (152) או זֹהַם (197) ז — souillure *f*, saleté *f*
זֻהֲמָה (209) נ — souillure *f*, saleté *f*
|| (כתמי־שומן על־התבשיל) — yeux (de graisse sur le bouillon) *mpl*
זְהָמוּם (41) ז — saleté *f*
זֹהַר (197) ז — éclat *m*, splendeur *f*
|| הַזֹּהַר הַצְּפוֹנִי/הַדְּרוֹמִי — l'aurore boréale / australe
|| סֵפֶר־הַזֹּהַר ז — le Livre de la Splendeur (ouvrage kabbalistique)
1. זָהַר (326) פ״ע (זרח) — briller, rayonner, resplendir
פָּנָיו זָהֲרוּ — sa figure rayonna
|| הִזְדַּהֵר (471) פ״ע — briller, resplendir
|| הִזְהִיר (502) פ״ע — briller, rayonner, resplendir
|| פ״י — illuminer, éclairer
2. [זהר] נִזְהַר (397) פ״ע — faire attention, être prudent
|| הִזְהִיר (502) פ״י — avertir, prévenir
רְאֵה הִזְהַרְתִּיךָ! — vous voilà prévenu!
זָהֳרָה (209) נ — éclat *m*, splendeur *f*
זַהֲרוּר (41) ז — éclat *m*, vive lumière
זַהֲרוּרִי, ־רִית ת — brillant, étincelant
זַהֲרוּרִית (17) ז — rayonnement *m*
זִהְרֵר (458) פ״ע — briller, étinceler, resplendir
זוֹ ← 1. זֶה
זוּ ← 2. זֶה
זוֹאוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — zoologue *m*
זוֹאוֹלוֹגִי, ־גִית ת — zoologique
זוֹאוֹלוֹגְיָה (—) נ — zoologie *f*
[זוב] זָב (382) פ״ע — couler, s'écouler
עַד־זוֹב־דָּם — jusqu'au sang
|| הֵזִיב (526) פ״י — faire couler
זוֹב (21, בלי ר׳) ז — flux *m*, écoulement *m*
זוֹג (21) ז — paroi (d'une cloche) *f*
זוּג (42) ז (צמד) — paire *f*
זוּג־מִסְפָּרַיִם — paire de ciseaux
זוּג אוֹ פֶּרֶט (משחק) — pair ou impair, pile ou face
|| (איש ואשתו) — couple *m*
הַזּוּג הַצָּעִיר — le jeune couple, les jeunes mariés
בְּנֵי־הַזּוּג ז״ר — le couple, le ménage
בֶּן־זוּג ז — mari *m*, époux *m*, partenaire *m*
בַּת־זוּג נ — femme *f*, épouse *f*, partenaire *f*
|| זוּגוֹת (שניים שניים) — deux par deux
הִסְתַּדְּרוּ בְּזוּגוֹת — se grouper deux par deux
צָעֲדוּ בְּזוּגוֹת — défiler en colonne par deux
|| היסט הַזּוּגוֹת — les Equipes (rabbins du Ier siècle av. et apr.) *fpl*
זִוֵּג (432) פ״י — apparier, accoupler
|| הִזְדַּוְּגוּ (469) פ״ע — s'assembler, s'unir
|| הִזְוִיג (498) פ״י (בכלי־רכב) — embrayer
זוּגָה (201) נ — épouse *f*
זוּגִי, ־גִית ת — pair
|| דקדוק רִבּוּי זוּגִי — duel *m*
זוּגִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — parité *f*, dualité *f*
זוּגָן (91) ז צמח — zygophylle *f*
1. [זוד] זָד (382) פ״ע (נהג בזדון) — agir insolemment
|| הֵזִיד (526) פ״ע — préméditer, comploter
הֵזִיד עַל־ — agir méchamment contre
בְּמֵזִיד — avec préméditation, délibérément
2. [זוד] הֵזִיד (526) פ״י (בישל) — faire bouillir
זָוָד (88) ז — équipement *m*, trousse *f*
|| צבא — paquetage *m*
זַוָּד (90) ז — fabricant *m* de valises
זוֹהִי = זֹאת הִיא
זוֹהֵר, זוֹהֶרֶת (ר׳ ־הֲרִים, ־הֲרוֹת) ת — brillant
צבא כַּדּוּר זוֹהֵר — balle traçante
זִוּוּג (50) ז — assortiment *m*, appariement *m*
|| (שידוך) — assemblage *m*, mariage *m*
זִוּוּג מִשָּׁמַיִם — mariage prédestiné
|| (של־בעלי־חיים) — accouplement *m*
[זוז] זָז (382) פ״ע — bouger, remuer
לֹא לָזוּז! — ne bougez pas!
|| (פסק) לֹא זָז מֵחַבְּבָהּ — il n'a pas cessé de l'aimer
|| נָזוֹז (431) פ״ע — se déplacer
|| הֵזִיז (526) פ״י — faire bouger, déplacer, remuer
|| (הסיר) — enlever

הגיע זיוו	avoir sa chance
‖ ° חֹדֶש־זִיו ז	le mois d'*Iyar* (avril / mai)
זִיּוּג (41) ז	émaillage *m*
זִיוִי, ־וִית ת	brillant, resplendissant
זִיּוּן (41) ז (חימוש)	armement *m*
זיון מְחֻדָּש	réarmement *m*
פֵּרוּק־הַזִּיּוּן ז	désarmement *m*
‖ (קישוט)	ornement *m*, parure *f*
זִיוָנִי, ־נִית ת	brillant, resplendissant
זִיוָנִית (17) נ צמח	muguet *m*
זִיּוּף (41) ז	falsification *f*, contrefaçon *f*
‖ (בנגינה)	fausse note
זִיוְתָן (ר' ־נִים) ז	homme au visage rayonnant
זִיוְתָנוּת (46, בלי ר') נ	rayonnement *m*
זִיוְתָנִי, ־נִית ת	brillant, lumineux
זִיז (1) ז (בליטה)	saillie *f*, proéminence *f*
‖ אדר	bossage *m*
‖ (תנועה)	mouvement *m*
לְלֹא זִיז	sans faire un mouvement
‖ (שפע)	flot *m*, abondance *f*
זִיז־שָׂדַי	grouillement (de la faune) *m* des champs
זִיזָה (201) נ	léger mouvement
זִיזִית (17) נ	console *f*, tablette *f*
זִיחַ (9) ז דפוס	retrait *m*
1. זִיל ← אָזַל	
2. זִיל (—) ז (מחיר נמוך)	bon marché
בְּזִיל־הַזּוֹל	à très bon marché
3. זִיל (1) ז (נזילה)	flot *m*, ruissellement *m*
זִילוּת (48) נ	médiocrité *f*, dépréciation *f*
זִילוּתָא (—) נ ארמית	offense *f*, vilenie *f*
זִילוּתָא דְּבֵי־דִינָא	outrage *m* à magistrat
זִים (1) ז	branchie *f*, ouïe (de poisson) *f*
1. זַיִן (159, בלי ר') ז	armement *m*, armure *f*
כְּלֵי־זַיִן ז"ר	armes *fpl*
2. זַיִן נ (אות)	*zayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
זִיֵּן (432 נ) פ"י (צייד בנשק)	armer
‖ (קישט)	orner, parer
‖ הִזְדַּיֵּן (469 נ) פ"ע	s'armer, s'équiper
בהש הִזְדַּיֵּן בְּסַבְלָנוּת	prendre patience
זִינָה (201) נ	alimentation *f*, approvisionnement *m*
זִיעַ (—) ז או זִיעָה (201) נ	tremblement *m*, frisson *m*
זִיף (1) ז	poil dur, soie (de porc) *f*
זִיֵּף (432) פ"י	fausser, falsifier, contrefaire
זִיֵּף חֲתִימָה	contrefaire une signature
כֶּסֶף מְזֻיָּף	fausse monnaie
מוס זִיֵּף מַנְגִּינָה	chanter faux, jouer faux (d'un instrument)
‖ הִזְדַּיֵּף (469) פ"ע	être faussé, être contrefait
זִיפְזִיף (—) ז	gravier *m*
זִיפִי, ־פִית ת	à poil dur
זִיפָן (97) ז צמח	bourrache *f*
זַיְפָן (ר' ־נִים) ז	faussaire *m*
זַיְפָנוּת (46) נ	falsification *f*, contrefaçon *f*
זִיפָנִי, ־נִית ת	à poil dur, en forme de soies (de porc)
זַיְפָנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ	faussaire *f*
זִיק (1) ז (ניצוץ)	étincelle *f*
‖ (כוכב נופל)	météore *m*
‖ בהש זִיק שֶׁל־תִּקְוָה	une lueur d'espoir
זִיקָנִי, ־נִית ת	étincelant
זִיר (1) ז צמח	filet (de l'étamine) *m*
זִירָה (212) נ	calandre *f*, repasseuse *f*
זִירָה (201) נ ספורט	stade *m*, arène *f*
(להתאגרפות)	ring *m*
(בקרקס)	piste *f*
בהש הַזִּירָה הַמְּדִינִית	la scène politique
זִירַת־הַקְּרָבוֹת	le théâtre des opérations
זַיִת (157) ז (עץ)	olivier *m*
הַר־הַזֵּיתִים (בירושלים)	le Mont des Oliviers
‖ (פרי)	olive *f*
שֶׁמֶן־זַיִת ז	huile *f* d'olive
כַּזַּיִת	de la grandeur d'une olive
פָּחוֹת מִכַּזַּיִת	moins que rien
זֵיתִי, ־תִית ת	couleur d'olive, olivâtre
זֵיתָנִי, ־נִית ת	couleur d'olive, olivâtre
זַךְ, זַכָּה ת	pur, limpide, clair
מַיִם זַכִּים	eau *f* limpide
זֹךְ (144, בלי ר') ז	pureté *f*, limpidité *f*, clarté *f*

‖ הִזְדַּוֵּעַ (477) פ״ע — être horrifié
‖ הִזְוִיעַ (504) פ״י — horrifier, faire frémir
זְוָעַ, זְוָעָה ת — horrible, effrayant, odieux
זְוָעָה (214) נ (רעידת־אדמה) — tremblement *m* de terre
‖ (חרדה) — horreur *f*, terreur *f*
מַעֲשֵׂי־זְוָעָה ז״ר — atrocités *fpl*
זוֹעֵם, ־עֶמֶת (ר׳ ־עֲמִים, ־עֲמוֹת) ת — irrité, indigné
זוֹעֲפָנִי, ־נִית ת — irrité, courroucé
זְוָעָתִי, ־תִית ת — horrible, terrible
1. [זור] זָר (382) פ״ע (התרחק) — s'éloigner, s'écarter
‖ נָזוֹר (429) פ״ע — s'éloigner, se retirer
2. [זור] זָר (382) פ״י (סחט) — presser, comprimer
לֹא זֹרוּ וְלֹא חֻבָּשׁוּ — (les plaies) n'ont été ni pansées ni bandées
זְוֵר, זְוֶרֶת (ר׳ זְוֵרִים, זְוֵרוֹת) ת — qui louche, bigle
זוֹרֵר ← 1. 2. [זרר]
זָז ← [זוז]
זָח, זָחָה (ר׳ זָחִים, זָחוֹת) ת — fâché, vexé, contrarié
זָח ← [זוח]
זָחוּחַ, זְחוּחָה ת — orgueilleux, arrogant
זְחוּחַ־לֵב או ־דַּעַת — orgueilleux, arrogant
דַּעְתּוֹ זְחוּחָה עָלָיו — être satisfait de soi-même
זַחוֹן (21) ז — vernier *m*
זַחוּת (47, בלי ר׳) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
זְחוּת־לֵב או ־דַּעַת — orgueil, arrogance
[זחח] נִזַּח (426) פ״ע — s'écarter, s'éloigner
‖ הֵזַח (530) או הִזְחִיחַ (504) פ״י — écarter, éloigner
בהש הִזְחִיחַ דַּעְתּוֹ — causer de la satisfaction
זָחִיחַ, זְחִיחָה ת — glissant, coulissant
גַּג זָחִיחַ — toit *m* mobile
דֶּלֶת זְחִיחָה — porte *f* à coulisse
זְחִיחוּת (48, בלי ר׳) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
‖ זְחִיחוּת־לֵב — contentement *m* de soi, euphorie *f*
זָחִיל, זְחִילָה ת — craintif, timide, effrayé
זְחִילָה (201) נ — reptation *f*, action *f* de ramper
‖ בהש (התרפסות) — obséquiosité *f*, flagornerie *f*
זָחִית (17) נ — réglette *f*
1. זָחַל (326) פ״ע (רמש) — ramper
‖ (זרם לאט) — se traîner, couler paresseusement
‖ בהש (התרפס) — s'aplatir, faire des courbettes
‖ הִזְדַּחֵל (471) פ״ע — se traîner en rampant
‖ הִזְחִיל (502) פ״י (פקד לזחול) — faire ramper
(הניע לאט) — traîner, faire avancer lentement
(הזרים) — faire couler lentement
2. זָחַל (326) פ״ע (פחד) — avoir peur, craindre
1. זַחַל (152) ז (זחילה) — reptation *f*
‖ חרק — chenille *f*
‖ (בכלי־רכב) — chenille
2. זַחַל (152, בלי ר׳) ז (פחד) — peur *f*, crainte *f*
זַחְלִי, ־לִית ת — monté sur chenille (véhicule)
זַחְלִיל (1) ז צבא — autochenille *f*
זַחְלִית (17) נ צבא — chenillette *f*
זִחְלֵל (459) פ״ע — se faufiler en rampant
זחל״ם (91) ז (= זַחְלִי לְמֶחֱצָה) צבא — semi-chenille *f*
זַחְלָן (ר׳ ־נִים) ז — rampant *m*
‖ בהש (אדם איטי) — traînard *m*
(מתרפס) — flagorneur *m*, vil flatteur
‖ טכנ — patin *m*
זַחְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ (איטיות) — temporisation *f*
‖ (התרפסות) — flagornerie *f*, obséquiosité *f*
זַחְלָנִי, ־נִית ת — rampant, traînant
זַחְתָּן (ר׳ ־נִים) ז — homme orgueilleux
זַחְתָּנוּת (46) נ — orgueil *m*, présomption *f*
זַחְתָּנִי, ־נִית ת — orgueilleux, présomptueux
זְטוּר (41) ז — amoindrissement *m*, rapetissement *m*
זָטִיר, זְטִירָה ת — petit, jeune, mineur
זַטֶּרֶת (—) נ חקל — millerandage *m*
זִיבָה (201) נ — flux *m*
‖ רפא — blennorragie *f*
זִיג (1) ז — veston *m*
זִיֵּג (432) פ״י — émailler
זִיגוֹן (21) ז — jaquette *f*, gilet *m*
זִיו (1) ז — rayonnement *m*, splendeur *f*
זִיו־פָּנִים — éclat *m* du visage
בִּמְלֹא־זִיווֹ — dans toute sa splendeur
בָּא זִיווֹ שֶׁל־פ׳ או פ׳ בָּא בְזִיווֹ — retrouver sa fraîcheur

לֹא יִזָּכֵר וְלֹא יִפָּקֵד personne ne se souviendra de lui
‖ (בא לידי־ביטוי) être mentionné
בְּשִׂיחָה נִזְכַּר שְׁמוֹ dans la conversation son nom fut prononcé
הַנִּזְכָּר לְעֵיל mentionné ci-dessus
‖ (זכר פתאום) se rappeler soudain
נִזְכַּרְתִּי שֶׁיְּדִידִי יָבוֹא הָעֶרֶב je me rappelle soudain que mon ami viendra ce soir
‖ זִכֵּר (432) פ״י se remémorer
‖ הִזְדַּכֵּר (469) פ״ע revenir à la mémoire
‖ הִזְכִּיר (499) פ״י rappeler, mentionner
הִזְכִּיר ד״מ לִפ׳ rappeler qch à qn
‖ °דת הִזְכִּיר לְבוֹנָה brûler de l'encens en guise d'invocation
2. [זכר] °נִזְכְּרָה (עת׳ תִּזָּכָר שמות ל״ד י״ט) accoucher d'un mâle
‖ זִכֵּר (432) פ״י דקדוק employer (un mot) au masculin
זָכָר (105) ז mâle *m*
‖ דקדוק masculin *m*
לְשׁוֹן־זָכָר נ או מִין־זָכָר ז genre masculin
זֵכֶר (182) ז souvenir *m*
זֵכֶר לְ־ או לְזֵכֶר־ en souvenir de
זֵכֶר לַדָּבָר allusion *f*
לְזֵכֶר־עוֹלָם en souvenir éternel
זֵכֶר־צַדִּיק לִבְרָכָה le souvenir du juste est béni
‖ (רמז) mention *f*, allusion *f*
אֵין זֵכֶר לְ־ il n'y a pas trace de
‖ (שם) nom *m*, dénomination *f*, réputation *f*
יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ de détestable mémoire
זִכְרָה (242) נ association *f* d'idées
זִכָּרוֹן (38) ז mémoire *f*, souvenir *m*
זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה de bienheureuse mémoire
בַּעַל־זִכָּרוֹן homme qui a de la mémoire
עָלָה בְּזִכְרוֹנוֹ revenir à la mémoire
הֶעֱלָה זִכְרוֹנוֹת évoquer des souvenirs
בּוּל־זִכָּרוֹן ז timbre commémoratif
מַצֶּבֶת־זִכָּרוֹן נ monument commémoratif
‖ דת יוֹם־הַזִּכָּרוֹן ז (ראש־השנה) le jour du Souvenir (le Nouvel An)
(תאריך־מות־האב או ־האם) anniversaire *m* de décès
‖ זִכְרוֹן־דְּבָרִים mémoire *m*, procès-verbal *m*, compte rendu
סֵפֶר־זִכְרוֹנוֹת ז mémoires *mpl*
זַכְרוּת (45, בלי ר׳) נ virilité *f*
זְכַרְיָה או זְכַרְיָהוּ ש״פ ז Zacharie *m*
זְכַרְיָה (208) נ או זְכַרְיָנִי (—) ז צמח myosotis *m*
זַכְרָן (ר׳ ־נים) ז homme doué de mémoire
זַכְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ mémoire *f* fidèle
זַכְרָנִית (ר׳ ־ניות) נ femme douée de mémoire
ז״ל (=זִכְרוֹנוֹ/־נָהּ/־נָם/־נָן לִבְרָכָה) ← זִכָּרוֹן
זָל, זָלָה ת (אדם) vil, méprisable
‖ (סחורה) bon marché, peu cher
זָלַג (301) פ״י faire couler, faire ruisseler
זָלְגוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת ses yeux ruisselaient de larmes
‖ פ״ע couler, filtrer
‖ הִזְדַּלֵּג (469) פ״ע s'infiltrer
‖ הִזְלִיג (498) פ״י faire couler, faire filtrer
זַלְגָנִי, ־נית ת ruisselant
זַלְדְּקָן (ר׳ ־נים) ז à la barbe clairsemée
זְלוּג (41) ז ruissellement *m*
זִלּוּחַ (9) ז aspersion *f*
רפא perfusion *f*
זִלּוּף (51) ז aspersion *f*, arrosage *m*, instillation *f*, vaporisation *f*
זָלוּת (46, בלי ר׳) נ médiocrité *f*, dépréciation *f*
זִלּוּת (47, בלי ר׳) נ vilenie *f*, bassesse *f*
זִלְזוּל (51) ז dédain *m*, mépris *m*
הִתְיַחֵס בְּזִלְזוּל לְ־ traiter avec dédain
זִלְזוּלִי, ־לית ת dédaigneux, méprisant
זַלְזַל (53) ז rameau *m*, rejeton *m*, scion *m*
זִלְזֵל (460) פ״ע (בְּ־) dédaigner, mépriser
זִלְזֵל בִּכְבוֹד־פ׳ manquer de respect à qn
‖ הִזְדַּלְזֵל (493) פ״ע s'avilir
זַלְזְלָן (ר׳ ־נים) ז homme dédaigneux
זַלְזְלָנִי, ־נית ת dédaigneux, méprisant
זַלְזֶלֶת (252) נ צמח clématite *f*

זַכַּאי, זַכָּאִית (ר׳ זַכָּאִים, זַכָּאִיּוֹת) ת — innocent
יָצָא זַכַּאי בַּדִּין — être acquitté
בְּחֶזְקַת־זַכַּאי — réputé innocent
‖ (רשאי) — qui mérite, qui a droit à
זַכַּאי לְקַבֵּל פְּרָס — qui mérite un prix
זָכָה (347) פ״ע (בדין) — gagner (un procès)
‖ (השיג) — obtenir, gagner, réussir, l'emporter
זָכָה מִן־הַהֶפְקֵר — profiter de l'aubaine
כָּל־הַקּוֹדֵם זוֹכֶה — premier arrivé premier servi
זָכָה בְּגוֹרָל — gagner à la loterie
‖ (נמצא ראוי) — mériter, avoir le privilège de
תִּזְכֶּה לְשָׁנִים רַבּוֹת — je vous souhaite longue vie
זָכִיתִי וְנוֹלַד לִי בֵּן — j'ai eu la chance d'avoir un fils
‖ (עשה טובה) — faire du bien, accorder une faveur
זָכִים לְאָדָם שֶׁלֹּא בְּפָנָיו — on peut avantager qn à son insu
‖ זִכָּה (453) פ״י (בדין) — acquitter
בנק זִכָּה חֶשְׁבּוֹן־פְּ׳ — créditer le compte de qn
‖ (גרם זכות) — donner une chance, favoriser
זַכֵּנִי לִחְיוֹת — accorde-moi de vivre
‖ הִזַּכָּה (486) פ״ע — se purifier, se nettoyer
זִכּוּי (23) ז (בדין) — acquittement *m*
‖ בנק — crédit *m*
זִכּוּי מִמַּס — exonération *f* d'impôt
זַכּוּךְ, זַכּוּכָה ת — pur, limpide, clair
זִכּוּךְ (41) ז — purification *f*, nettoyage *m*
זְכוּכִי, ־כִית ת — vitreux, transparent
זְכוּכִית (17) נ — verre *m*
זְכוּכִית מַגְדֶּלֶת — loupe *f*, verre grossissant
כְּלֵי־זְכוּכִית ז״ר — verrerie *f*
נְיַר־זְכוּכִית ז — papier-émeri *m*
זְכוּכָן (—) ז — fritte *f*
זְכוּר (41, בלי ר׳) ז — population *f* mâle
מִשְׁכַּב־זְכוּר ז — homosexualité *f*
זָכוּר, זְכוּרָה ת — resté en mémoire
זָכוּר לַטּוֹב — de bienheureuse mémoire
‖ זָכוּר אֲנִי או זְכוּרַנִי — je me souviens

זִכּוּר (41) ז דקדוק — emploi (d'un mot) *m* au masculin
זְכוּת (45) נ (רשות חוקית) — droit *m*
זְכוּת־בְּחִירָה — droit de vote
זְכוּת־יוֹצְרִים — droits d'auteur
זְכוּת־יֶתֶר — privilège *m*
זְכוּת־קְדִימָה — priorité *f*
כָּל־הַזְּכֻיּוֹת שְׁמוּרוֹת — tous droits réservés
זְכֻיּוֹת־הָאָדָם — les droits de l'homme
שִׁוְיוֹן־זְכֻיּוֹת ז — égalité *f* de droits
שְׁוֵה־זְכֻיּוֹת — à droits égaux, égal en droits
בַּעֲלֵי־זְכֻיּוֹת ז״ר — privilégiés *mpl*
‖ (סנגוריה) — justification *f*
דָּן לְכַף־זְכוּת — être indulgent pour, excuser
הִפֵּךְ בִּזְכוּת־פְּ׳ — essayer de justifier qn
‖ בנק — crédit *m*
זָקַף לִזְכוּת־פְּ׳ — porter au crédit de
זְכוּת וְחוֹבָה — crédit et débit, doit et avoir
‖ (מעלה) — mérite *m*
בִּזְכוּת־ — grâce à
זְכוּת־אָבוֹת — mérite des ancêtres
זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ — que son mérite nous protège
זַכּוּת (47, בלי ר׳) נ — pureté *f*, limpidité *f*, clarté *f*
זִכּוּךְ (41) ז — purification *f*
זִכֵּךְ (460) פ״י — purifier
זְכִיָּה (202) נ — gain *m*, profit *m*, chance *f*
זְכִיָּה בְּגוֹרָל — gain à la loterie
זִכָּיוֹן (38) ז משפט — concession *f*
בַּעַל־זִכָּיוֹן — concessionnaire *m*
‖ (זכייה) — gain *m*, profit *m*, droit *m*
זָכִיךְ, זְכִיכָה ת — pur, limpide, clair
זְכִירָה (201) נ — mémoire (faculté) *f*
[זכך] זַךְ (360) פ״ע — être pur, être limpide
‖ זִכֵּךְ (432) פ״י — purifier
‖ הִזְדַּכֵּךְ (469) פ״ע — se purifier
‖ הֵזַךְ (529) פ״י — purifier
1. **זָכַר** (303) פ״י — se souvenir de, se rappeler
דת יִזְכֹּר (תפילת־אזכרה) — in memoriam
‖ נִזְכַּר (389) פ״ע (נשמר בזיכרון) — être gardé en mémoire

מִזְּמַן לִזְמַן — de temps en temps
פְּצָצַת־זְמַן נ — bombe *f* à retardement
בנק זְמַן־פֵּרָעוֹן — terme *m*, échéance *f*
‖ (עונת־לימודים בישיבות) — semestre *m*
בֵּין־הַזְּמַנִּים — grandes vacances
‖ (מועד) — fête (périodique) *f*
דת זְמַן־חֵרוּתֵנוּ — Fête de la Libération (Pâque)
‖ (תקופה) הַזְּמַן הֶחָדָשׁ — les temps modernes
לְפִי־רוּחַ־הַזְּמַן — selon le goût de l'époque, à la mode
‖ דקדוק — temps (du verbe) *m*
זִמֵּן (432 ג) פ״י (המציא) — offrir, préparer, arranger
זִמְּנָה לוֹ שְׁעַת־כֹּשֶׁר — l'occasion lui fut offerte
לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת — périodiquement
‖ (הזמין) — inviter, convoquer
‖ (הפגיש) — faire rencontrer
‖ פ״ע דת (הצטרף לברכת־המזון) — faire la prière en commun (après le repas)
‖ הִזְדַּמֵּן (469 ג) פ״ע — s'offrir, se présenter
הִזְדַּמֵּן לִי לִשְׁמֹעַ — j'ai eu l'occasion d'entendre
‖ הזמין (498 ג) פ״י (לביתו) — inviter
(לבית־המשפט) — convoquer
(סחורה) — commander
זְמָנָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס — tempo *m*, rythme *m*
זְמַנִּי, ־נִּית ת — temporaire, provisoire
מֶמְשָׁלָה זְמַנִּית — gouvernement *m* provisoire
תה״פ בּוֹ־זְמַנִּית — en même temps, simultanément
זְמַנִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* temporaire
1. זָמַר (301) פ״י (קיצץ) — élaguer, émonder, tailler
‖ נִזְמַר (388) פ״ע — être élagué, être taillé
2. זִמֵּר (432) פ״י (שר) — chanter
(ניגן) — jouer (d'un instrument)
‖ הִזְדַּמֵּר (469) פ״ע — être chanté
1. זֶמֶר (166) ז (שיר) — chant *m*
‖ כְּלֵי־זֶמֶר ז״ר — instruments *mpl* de musique
עממי (מנגנים) — musiciens *mpl*
2. °זֶמֶר (166) ז זואול — chamois *m*
זַמָּר (90) ז — chanteur *m*
זְמָרָא (—) ז ארמית — cantique *m*
דת פְּסוּקֵי דְזִמְרָא — versets *mpl* de cantiques
1. זִמְרָה (242, בלי ר׳) נ (פרי) — meilleur *m* de la récolte *f*
זִמְרַת־הָאָרֶץ — d'excellents produits du pays
2. זִמְרָה (242, בלי ר׳) נ (שירה) — chant *m*, musique *f*
זִמְרוּר (41) ז — chantonnement *m*
זַמָּרוּת (—) נ — art *m* du chanteur
זִמְרִיָּה (208) נ — festival *m* de chant
זַמְרָן (ר׳ ־נִים) ז — chanteur *m*
זִמְרֵר (46) פ״י — chantonner
זַמֶּרֶת (252) נ — chanteuse *f*, cantatrice *f*
זַמֶּרֶת רָאשִׁית — prima donna *f*, diva *f*
זֶמֶשׁ (—) ז (עור־איילים) — daim *m*
זִמָּתִי, ־תִית ת — abject, pornographique
זַן (ר׳ ־זַנִּים) ז — espèce *f*
מִזַּן אֶל־זַן — de toute espèce
זָן ← [זון]
זָנָב (106) ז — queue *f*
קִפֵּל זְנָבוֹ — rentrer sa queue, avoir la queue basse
עממי זְנַב־סוּס (תסרוקת) — queue de cheval
‖ (קצה) — bout *m*, extrémité *f*
זְנַב־אוּד — tison *m*
זְנַב־סִיגָרִיָּה — mégot *m*
כּוֹכַב־זָנָב ז — comète *f*
‖ צמח זְנַב־הָאַרְנֶבֶת — lagure (plante) *f*
זְנַב־הַכֶּלֶב — cynosure (plante) *f*
זְנַב־הַסְּנוּנִית (פרפר) — machaon *m*
זְנַב־הַשּׁוּעָל — vulpin *m*, queue de renard
זִנֵּב (432) פ״י — attaquer les arrières (d'une troupe)
‖ הִזְדַּנֵּב (469) פ״ע — s'étirer, s'allonger
תּוֹר אָרֹךְ הִזְדַּנֵּב — une longue file s'étirait
זַנְבִּיּוֹן (21) ז סכנ — queue-d'aronde *f*
זַנְבְזִיפִיִּים (—) ז״ר חרק — thysanoures *mpl*
זַנֶּבֶת (17) נ — croupière *f*
זַנְבָּן (97) ז עוף — grive *f*
זְנַבְנָב (91 או 93) ז — petite queue
זַנְבְתָנִי, ־נִית ת — à longue queue
זַנְגְּבִיל (—) ז צמח — gingembre *m*

זָלַח (331) פ״י — asperger, arroser
‖ זִלֵּחַ (440) פ״י — asperger, arroser
זֶלַח (179) ז — goutelettes (de parfum liquide) *fpl*
זָלֵחַ, זְלֵחָה ת — humide, trempé
זְלִיגָה (201) נ — ruissellement *m*
זְלִילָה (201) נ — gourmandise *f*, gloutonnerie *f*
‖ (אכילה גסה) — bombance *f*
זְלִילַת־בָּשָׂר — excès *m* de viande
זְלִיפָה (201) נ — aspersion *f*, arrosage *m*
1. זָלַל (301) פ״י (אכל בגסות) — dévorer, manger gloutonnement
2. [זלל] °נָזֹל (414) פ״ע (הזדעזע) — être ébranlé
הָרִים נָזֹלוּ — les montagnes tremblèrent
זָלַע (333) פ״י — ingurgiter
זִלְעֵף (462) פ״י — effrayer, terrifier
זַלְעָפָה או זִלְעָפָה (224) נ — effroi *m*, terreur *f*
זַלְעֲפוֹת־רָעָב — les affres *fpl* de la famine
רוּחַ־זִלְעָפוֹת נ — tempête furieuse
זֶלֶף (165) ז — flot *m*, humectation *f*
זָלַף (301) פ״י — asperger, arroser, répandre
‖ פ״ע — couler doucement
‖ נִזְלַף (388) פ״ע — être aspergé, être répandu
‖ זִלֵּף (432) פ״י — asperger, arroser
‖ הִזְדַּלֵּף (469) פ״ע — s'infiltrer
‖ הִזְלִיף (498) פ״י — asperger, arroser
זַלְפָן (־נִים) ז — arroseur *m*
זִמָּה (208) נ (כוונה רעה) — dessein (malveillant) *m*, intrigue *f*
סִפְרוּת־זִמָּה — pornographie *f*
שְׁטוּף בְּזִמָּה — débauché, lascif
‖ (תועבה) — débauche *f*
זִמּוּם (51) ז — musellement *m*
זִמּוּן (51) ז (לפגישה) — invitation *f*, convocation *f*
‖ דת בִּרְכַּת־הַזִּמּוּן נ — prière faite en commun (après le repas)
הִצְטָרֵף לְזִמּוּן — se joindre à la prière commune
1. זִמּוּר (51) ז (שירה) — chant *m*
2. זִמּוּר (51) ז (כריתת־ענפים) — élagage *m*
זְמוֹרָה (201) נ — rameau *m*, branche *f*, baguette *f*
היסט בַּעַל־זְמוֹרָה ז — licteur *m*

בהש זְמוֹרַת־זָר — plant étranger
זִמְזוּם (51) ז — bourdonnement *m*, fredonnement *m*
זַמְזָם (91) ז חשמל — vibreur *m*
זִמְזֵם (460) פ״ע — bourdonner
‖ פ״י (מנגינה) — fredonner, chantonner
‖ הִזְדַּמְזֵם (493) פ״ע — être fredonné
זַמְזְמָנִי, ־נִית ת — bourdonnant
זָמִין, זְמִינָה ת — disponible
‖ (שטר) — payable à vue, réalisable
זְמִינוּת (48) נ — disponibilité *f*
1. זָמִיר (15) ז עוף — rossignol *m*
זְמִיר־סוּף — fauvette *f*
2. זָמִיר (15) ז (זמר) — chant *m*, musique *f*
3. זָמִיר (15, בלי ר׳) ז חקל — taille (de la vigne) *f*
1. זְמִירָה (201) נ (שירה) — chant *m*, cantique *m*
° נְעִים־זְמִירוֹת־יִשְׂרָאֵל — le Psalmiste (David)
2. זְמִירָה (201) נ חקל — élagage *m*, émondage *m*
1. זְמִירוֹן (21) ז (לקט זמירות) — chansonnier *m*
2. זְמִירוֹן (21) ז עוף — rousserolle *f*
1. זֹמֶם (88) ז (כוונה) — dessein *m*, machination *f*
הֵפִיק זְמָמוֹ — réaliser son dessein
2. זְמָם (88) ז (מחסום לפה) — muselière *f*
בהש נָתַן זְמָם עַל־פִּיו — se condamner au silence
1. זָמַם (358) פ״י (חשב) — préméditer, conspirer
משפט עֵד זוֹמֵם ← זוֹמֵם
‖ הֵזַם (529) פ״י משפט — confondre (un témoin)
2. זָמַם (301) פ״י (חסם את־הפה) — museler
זְמַן (53) ז — temps *m*
לַכֹּל זְמָן — il y a un temps pour tout
הִגִּיעַ הַזְּמַן — le moment est venu
עָבַר זְמַנּוֹ — son heure est passée
בִּזְמַנּוֹ — à temps, à la date fixée
בּוֹ בִּזְמַן — au nème moment
בִּזְמַן מִן־הַזְּמַנִּים — un jour ou l'autre
בְּלֹא זְמַנּוֹ — prématurément
בְּמֶשֶׁךְ־הַזְּמַן — avec le temps, à la longue
בֶּן־זְמַנּוֹ — contemporain
כָּל־זְמַן שֶׁ־ — tant que, aussi longtemps que
לִפְנֵי־זְמַן־מָה — il y a quelque temps, naguère
מִזְּמַן — depuis lon temps

זְעֻמּוּמִי, ־מִית ת	irrité, sévère
זַעֲמָן (97) ז זואול	couleuvre *f*
זַעַף (154) ז (סערה)	tempête *f*, orage *m*
גִּשְׁמֵי־זַעַף ז"ר	pluie torrentielle
‖ (כעס)	colère *f*, fureur *f*
רוּחַ־זְעָפִים נ	humeur furieuse
זָעַף (326) פ"ע (סער)	s'agiter, être démonté (mer)
‖ (רגז)	être fâché, être irrité
‖ נִזְעַף (397) פ"ע	se fâcher, s'irriter
‖ זִעֵף (435) פ"ע (בְּ־)	invectiver contre
‖ הִזְדַּעֵף (471) פ"ע	se fâcher, s'irriter
‖ הִזְעִיף (502) פ"י	irriter, mettre en colère
הִזְעִיף פָּנָיו	prendre un air irrité
זָעֵף, זְעֵפָה ת	irrité, courroucé, furieux
סַר וְזָעֵף	mécontent et furieux
זַעֲפוּפִים (41) ז"ר	imprécations *fpl*, invectives *fpl*
זַעְפָן (ר' ־נִים) ז	homme irascible *ou* coléreux
זַעְפָנוּת (46) נ	irascibilité *f*
זַעְפָנִי, ־נִית ת	irrité, furieux
זַעְפְרָן (—) ז	safran *m*
זַעַק (153, בלי ר') ז	cri *m*, clameur *f*
זָעַק (326) פ"ע	crier, pousser des cris
זָעַק אֶל־	implorer
אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעָק	il y a de quoi attendrir une pierre
‖ נִזְעַק (397) פ"ע	être alerté
מַה־לְּךָ כִּי נִזְעָקְתָּ?	pourquoi cette agitation?
‖ הִזְדַּעֵק (471) פ"ע (פרץ בצעקה)	pousser des cris
(התעורר לקול־צעקה)	accourir à l'appel des cris
‖ הִזְעִיק (502) פ"ע (צעק)	crier, proclamer
‖ פ"י (קרא בדחיפות)	alerter, convoquer d'urgence
הִזְעִיק רוֹפֵא	alerter un médecin
זְעָקָה (216) נ	clameur *f*, cris *mpl*
זַעֲקַת־קְרָב	tumulte *m* de la bataille
זַעֲקַת־שֶׁבֶר	cris désespérés
זַעֲקָנוּת (46, בלי ר') נ	criaillement *m*
זַעֲקָנִי, ־נִית ת	criard
זִעֵר (435) פ"י	diminuer, réduire, rapetisser
‖ הִזְדַּעֵר (471) פ"ע	se réduire, se rapetisser
‖ הִזְעִיר (502) פ"י	diminuer, réduire, rapetisser, miniaturiser
‖ פ"ע	se rapetisser
זְעֵרוּר, ־רָה ת	minuscule
זְעֵרוּרָה (201) נ	miniature *f*
זְעֵרוּרִי, ־רִית ת	minuscule
זְעֵרוּרִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère *m* minuscule
זְעֵרִירִי, ־רִית ת	tout petit, minuscule
זְעַרְעַר, ־עֶרֶת (ר' ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת	tout petit
זָפוּף, זְפוּפָה ת	enduit de poix, poisseux
זָפוּת, זְפוּתָה ת	goudronné, bitumé, asphalté
זִפּוּת ־(51) ז	goudronnage *m*, bitumage *m*, asphaltage *m*
זֶפִיר (—) ז	zéphyr (vent) *m*
זְפִיתָה (201) נ	goudronnage *m*, bitumage *m*
זִפֵּף (432) פ"י	enduire de poix, goudronner
זֶפֶק (166) ז	jabot (des oiseaux) *m*
זַפֶּקֶת (—) נ רפא	scrofule *f*, goître *m*
זָפַת (303 ת) פ"י	poisser, goudronner
‖ נִזְפַּת (389 ת) פ"ע	être poissé, être goudronné
‖ זִפֵּת (432 ת) פ"י	goudronner, asphalter
עממי	gâcher, abîmer
זֶפֶת (165, בלי ר') נ	poix *f*, goudron *m*, asphalte *m*
זַפָּת (90) ז	goudronneur *m*
זַפָּתוּת (46, בלי ר') נ	goudronnerie *f*
זִפְתִּי, ־תִּית ת עממי	exécrable
1. זִק (114) ז (ניצוץ)	étincelle *f*
2. זִק (114) ז (כבל)	chaîne *f*, entrave *f*
זִקָּה (208) נ	relation *f*, obligation *f*
‖ דקדוק מִשְׁפַּט־זִקָּה ז	proposition relative
זְקוּנִים (41) ז"ר	vieillesse *f*
בֶּן־ (או יֶלֶד־) זְקוּנִים ז	fils né dans la vieillesse
זָקוּף, זְקוּפָה ת	droit, dressé
בְּקוֹמָה זְקוּפָה	en se tenant droit, fièrement
פָּנִים זְקוּפוֹת	tête haute
‖ מתמט	vertical, perpendiculaire

זָנָה (353) פ"ע — se débaucher, se prostituer
זָנְתָה תַּחַת־בַּעְלָהּ — tromper son mari
זָנָה אַחֲרֵי־הָאֱלִילִים — se laisser séduire par les idoles
|| זִנָּה (453) פ"ע — se prostituer
|| הִזְנָה (512) פ"י — pousser à la prostitution
|| °פ"ע — se prostituer
זִנּוּב (51) ז — extermination *f* des arrières
זְנוּנִים (41) ז"ר — débauche *f*, adultère *m*
אֵשֶׁת־זְנוּנִים נ — femme adultère
זִנּוּק (51) ז — bond *m*, saut *m*, assaut *m*
|| ספורט — départ *m*
נְקֻדַּת־זִנּוּק נ — point *m* de départ
זְנוּת (45, ר' זְנוּתִים) נ — débauche *f*, prostitution *f*
זָנַח (331) פ"י — abandonner, délaisser
|| הִזְנִיחַ (504) פ"י — négliger
זָנִיחַ, זְנִיחָה ת — négligeable
זְנִיחָה (201) נ — abandon *m*, délaissement *m*
זְנִיק (1) ז — bond *m*, saut *m*
זְנִיקָה (201) נ — bond *m*, saut *m*
|| ספורט — départ *m*
זֵנִית (—) ז אסטר — zénith *m*
זִנֵּק (301) פ"ע — bondir, s'élancer
|| זִנֵּק (432) פ"ע — bondir, jaillir
|| פ"י — faire jaillir
|| הִזְדַּנֵּק (469) פ"ע — bondir, s'élancer
|| הִזְנִיק (498) פ"י — faire partir d'un bond
זַנְקָנִי, ־נִית ת — bondissant
זֵעָה (229) נ — sueur *f*
בְּזֵעַת־אַפֶּיךָ — à la sueur de ton front
מֶרְחַץ־זֵעָה ז — sauna *m*
שְׁטוּף־זֵעָה — inondé de sueur
זַעַו (—) ז או זַעֲוָה (209, בלי ר') נ — horreur *f*
1. זָעוּם, זְעוּמָה ת (שנוא) — détesté, maudit
|| (זועף) — irrité, fâché, courroucé
פָּנִים זְעוּמוֹת — visage renfrogné
|| זְעוּמוֹת תה"פ — avec colère
2. זָעוּם, זְעוּמָה ת (מעט) — très petit, minime
מָנָה זְעוּמָה — portion congrue
זָעוּף, זְעוּפָה ת — irrité, fâché, courroucé
זְעוּף (50) ז — colère *f*, irritation *f*

זְעוּר (1) ז — microforme *f*
סֶרֶט־זְעוּר ז — microfilm *m*
זַעֲזוּעַ (9) ז — choc *m*, ébranlement *m*, secousse *f*
רפא זַעֲזוּעַ־מֹחַ — commotion cérébrale
|| בהש (התרגשות) — choc *m*, violente émotion
זַעֲזוּעַ (9) ז — ébranlement *m*, secousse *f*
זִעְזַע (465) פ"י (הרעיד) — ébranler, secouer
|| בהש (החריד) — émouvoir, choquer, scandaliser
|| הִזְדַּעְזַע (495) פ"ע (רעד) — être ébranlé
בהש (חרד) — être choqué, être scandalisé
זְעִימָה (201) נ — irritation *f*, colère *f*
זְעִימוּת (48, בלי ר') נ — manque *m*, pénurie *f*
זְעִיפָה (201) נ — irritation *f*, colère *f*
זְעִיפוּת (48, בלי ר') נ — irritation *f*, renfrognement *m*
זְעֵיר תה"פ — un peu
זְעֵיר־שָׁם זְעֵיר־שָׁם — par-ci par-là
זָעִיר, זְעִירָה ת — petit, mineur
זְעֵירָא (נס' זְעֵיר, ר' זְעֵירַיָּא) ת ארמית — petit, jeune
זְעֵירָא דְמִן־חַבְרַיָּא — le plus jeune de la bande
רַבְרְבַיָּא עִם־זְעֵירַיָּא — grands et petits
|| זְעֵיר־אַנְפִּין — de miniature, de petit format
בִּזְעֵיר־אַנְפִּין — en miniature, en réduction
|| זְעֵיר־בּוּרְגָּנִי — petit-bourgeois
|| זְעֵיר־מֹחִין — étroit d'esprit
זְעִירוֹנִי, ־נִית ת — minuscule, exigu
זְעִירוּת (48, בלי ר') נ — petitesse *f*, exiguïté *f*
זְעִירִיָּה (202) נ — saynète *f*, sketch *m*
זָעַךְ (326) פ"י — éteindre, calmer, rabaisser
|| נִזְעַךְ (397) פ"ע — s'éteindre
זַעַם (152) ז — irritation *f*, colère *f*
חֲכֵה עַד־יַעֲבָר זָעַם — laisser passer l'orage
שָׁפַךְ זַעֲמוֹ עַל־ — déverser sa colère sur
זָעַם (326) פ"ע — être en colère, être irrité
|| פ"י — poursuivre de sa colère
|| נִזְעַם — se mettre en colère, s'irriter
|| הִזְדַּעֵם — se mettre en colère, s'irriter
|| הִזְעִים — mettre en colère, irriter
הִזְעִים פָּנָיו — prendre un air courroucé

|| הִזְדַּקֵּק (469) פ"ע — se purifier, s'épurer
2. זָקַק (301) פ"י (אילץ) — obliger, contraindre
|| נִזְקַק (388) פ"ע (היה זקוק) — avoir besoin de, recourir à
נִזְקַק לְעֶזְרַת־רוֹפֵא — recourir à l'aide d'un médecin
|| (נענה) — se mettre à la disposition de, exaucer
נִזְקַק לְדוֹרְשָׁיו — répondre à ses solliciteurs
|| (השתמש ב־) — avoir recours à, se servir de
נִזְקַק לְשָׂפָה זָרָה — avoir recours à une langue étrangère
משפט נִזְקַק לְטַעֲנָה — employer un argument
|| הִזְדַּקֵּק (469) פ"ע — avoir besoin de
(נטפל) הִזְדַּקֵּק לְאִשָּׁה — molester une femme
|| הִזְקִיק (498) פ"י — obliger, réduire qn à
הִזְקִיק עַצְמוֹ לְ־ — s'obliger, s'astreindre à
1. זַקָּק (90) ז (מזקק) — raffineur *m*, distillateur *m*
2. זַקָּק (90) ז (מייצר נאדות) — fabricant *m* de gourdes
זָקַר (301) פ"י — pousser, lancer, précipiter
|| נִזְקַר (388) פ"ע — se jeter, se lancer, se précipiter
|| זִקֵּר (432) פ"י — dresser, pointer
|| הִזְדַּקֵּר (469) פ"ע — s'élancer, se précipiter
(התבלט) — se dresser, pointer
|| הִזְקִיר (498) פ"י — dresser, pointer
זָר, זָרָה ת (נכרי) — étranger
שָׂפָה זָרָה — langue étrangère
לִגְיוֹן־הַזָּרִים (בצרפת) ז — la Légion étrangère
|| (שאינו נוגע בדבר) — profane
הַכְּנִיסָה לְזָרִים אֲסוּרָה — entrée interdite au public
אִשָּׁה זָרָה — femme *f* d'un autre
דת אֵל זָר — faux dieu
עֲבוֹדָה זָרָה — idolâtrie *f*
° אֵשׁ זָרָה — flamme apportée du dehors
(שאינו כוהן) — profane, laïque
|| (מוזר) — étrange, exceptionnel
דקדוק מִלָּה זָרָה — mot irrégulier
זֵר (113) ז ° (מסגרת) — bordure *f*

|| (של־פרחים) — bouquet *m*, couronne *f*
בהש נָח עַל־זֵרֵי־דַפְנָיו — se reposer sur ses lauriers
זָרָא (—) ז — dégoût *m*, nausée *f*
הָיָה לְזָרָא לְפ' — donner la nausée à qn
זָרַב (301) פ"ע — couler, s'écouler
|| זֵרֵב (437) פ"י — faire couler
זֶרֶב (168) ז — feutre *m*
זַרְבּוּב (41) ז — museau *m*
|| (של מכונית) — capot *m*
זַרְבּוּבִית (17) נ (של־כלי) — bec (de cafetière *etc*) *m*
|| בהש (של־חיה) — museau *m*
ז'רְגּוֹן (ר' ־נִים) ז — jargon *m*
1. זָרַד (301) פ"י (הדלה צמח) — échalasser
|| זֵרֵד (437) פ"י — élaguer, émonder
2. זָרַד (301) פ"י (שאג) — rugir, hurler
זֶרֶד (165) ז — branche *f*, brindille *f*, brin *m*
זְרֹדֶת (165) נ — émondes *fpl*
1. זָרָה (353) פ"י (פיזר) — disperser, éparpiller
בהש זָרָה מֶלַח עַל־פִּצְעֵי־פְ' — verser du sel sur les plaies de qn
זָרָה חוֹל בְּעֵינֵי־פְ' — jeter de la poudre aux yeux de qn
|| חקל — vanner
|| נִזְרָה (406) פ"י — être dispersé, être éparpillé
|| זֵרָה (450) פ"י (פיזר) — disperser, éparpiller
|| (פרש) — étendre, déployer (un filet)
2. זֵרָה (450) פ"י (מדד בזרת) — mesurer à l'empan
° אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָ — tu jauges ma démarche et mon repos
זָרוּד, זְרוּדָה ת — élagué, émondé, taillé
זֵרוּד (49) ז — élagage *m*, émondage *m*
זָרוּז, זְרוּזָה ת — agile, alerte
זֵרוּז (49) ז — stimulation *f*, excitation *f*
זָרוּחַ, זְרוּחָה ת — brillant, étincelant
זָרוּי, זְרוּיָה ת (מפוזר) — éparpillé, dispersé
|| (מכוסה בחומר מפוזר) — parsemé, saupoudré
זֵרוּי (23) ז — éparpillement *m*, dispersion *f*
זָרוֹן (49) ז עוף — busard *m*
זְרוֹעַ או זְרֹעַ (27) נ (של־אדם) — bras *m*
שְׁלוּבֵי־זְרוֹעַ — bras dessus bras dessous

זָקוּף (51, בלי ר') ז — redressement *m*
זְקוּפִי, ־פִית ת — élancé, svelte
1. זָקוּק, זְקוּקָה ת (צרוף) — purifié, épuré, affiné
שֶׁמֶן זָקוּק — huile épurée
2. זָקוּק, זְקוּקָה ת (כבול) — enchaîné, entravé
זָקוּק בְּזִקִּים — chargé de chaînes
|| בהש (ניצרך) — qui a besoin
זָקוּק לְעֶזְרָה — qui a besoin d'aide
אֲנִי זָקוּק לְךָ — j'ai besoin de toi
|| משפט אַלְמָנָה זְקוּקָה לְיָבָם — veuve dévolue à son beau-frère (en vertu du lévirat)
1. זִקּוּק (51) ז (ניקוי) — raffinement *m*, distillation *f*
בֵּית־זִקּוּק ז — raffinerie (de pétrole) *f*
2. זִקּוּק (51) ז (ניצוץ) — étincelle *f*
|| (קלע) — fusée *f*
זִקּוּקִין דִּי־נוּר ארמית — feu *m* d'artifice
זִקּוּקִית (ר' ־קִיּוֹת) נ — fusée éclairante
זָקוּר, זְקוּרָה ת — dressé, élancé
זַקִּיף (15) ז צבא — sentinelle *f*
|| (עמוד ניצב של אבן־חול) — stalagmite *f*
זְקִיפָה (201) נ — redressement *m*, érection *f*
|| בנק זְקִיפָה לְחֶשְׁבּוֹן־פ' — imputation *f* au compte de qn
זְקִיפוּת (48, בלי ר') נ — position verticale, station droite
זָקִיק (15) ז — follicule (de la peau) *m*
זְקִיקָה (201) נ — purification *f*, épuration *f*
זְקִיקוּת (48, בלי ר') נ — besoin *m*, dépendance *f*
זְקִירָה (201) נ — redressement *m*
זִקִּית (ר' זִקִּיּוֹת) נ זוחל — caméléon *m*
זָקָן (105) ז — barbe *f*
בַּעַל־זָקָן — barbu
גִּדֵּל זָקָן — laisser pousser sa barbe
|| בהש זְקַן־שִׁבֹּלֶת — barbe d'épi
|| צמח זְקַן־הַסָּב — géropogon *m*
זְקַן־הַתַּיִשׁ — salsifis *m*
זְקַן־הַתְּכֵלֶת — bluet *m*, centaurée bleue
זָקֵן (311 ג) פ"ע — être vieux, être âgé
זָקַנְתִּי — je suis devenu vieux, j'ai vieilli
|| הִזְדַּקֵּן (469 ג) פ"ע — vieillir
|| הִזְקִין (498 ג) פ"ע — vieillir
|| פ"י — faire vieillir, rendre vieux
זָקֵן, זְקֵנָה ת — vieux, âgé, vieillard
אִישׁ זָקֵן — vieil homme, vieillard *m*
זָקֵן וְרָגִיל — vétéran plein d'expérience
מוֹשַׁב־זְקֵנִים ז — asile *m* de vieillards
רַוָּק זָקֵן — vieux garçon
בְּתוּלָה זְקֵנָה — vieille fille
|| (סב) זָקֵן או אָב זָקֵן — grand-père *m*
זְקֵנָה או אֵם זְקֵנָה — grand-mère *f*
|| (נכבד) — notable *f*
זִקְנֵי־הָעִיר — les notables *mpl* de la ville
זְקַן־הַסֶּגֶל־הַדִּפְּלוֹמָטִי — le doyen du corps diplomatique
זֹקֶן (—) ז — vieillesse *f*
זִקְנָה (242, בלי ר') נ — vieillesse *f*
קָפְצָה עָלָיו זִקְנָה — vieillir prématurément
זְקֵנוּת (45, בלי ר') נ — vieillesse *f*
זַקְנָן (97) ז צמח — andropogon *m*
זְקַנְקַן (91) ז — barbiche *f*
זָקַף (301) פ"י — dresser, redresser, lever
זָקַף קוֹמָתוֹ — redresser sa taille
זָקַף אָזְנָיו — dresser l'oreille
עממי זָקַף חָטְמוֹ בְּ־ — en remontrer à
זָקַף רֹאשׁוֹ — dresser *ou* lever la tête
|| בנק זָקַף לִזְכוּת־פ' — porter au crédit de qn
זָקַף לְחוֹבַת־פ' — porter au débit de qn, débiter
זָקַף עַל־חֶשְׁבּוֹן — porter *ou* imputer au compte
בהש (ייחס) זָקַף הַהַצְלָחָה לְעַצְמוֹ — s'attribuer la réussite
|| נִזְקַף (388) פ"ע — se redresser
בנק נִזְקַף לִזְכוּת־פ' — être porté au crédit de qn
|| זִקֵּף (432) פ"י — dresser
|| הִזְדַּקֵּף (469) פ"ע — se redresser
|| הִזְקִיף (498) פ"י — redresser
זָקָף (135) ז מתמט — côté (de l'angle droit) *m*
|| (אחד מטעמי־המקרא) — *zaqef* (neume) *m*
|| ספנ — bitte *f*
1. זָקַק (356) פ"י (ניקה) — purifier, épurer
|| זִקֵּק (432) פ"י (מתכת) — affiner
(נפט) — raffiner, distiller

שָׂחָה נֶגֶד־הַזֶּרֶם — nager contre le courant
|| בהש (מגמה) — courant
זֶרֶם סִפְרוּתִי — courant littéraire
|| (שפע) זֶרֶם־דִּבּוּר — flot de paroles
זֶרֶם־תַּיָּרִים — affluence *f* de touristes
|| חשמל — courant
זֶרֶם־חִלּוּפִין — courant alternatif
זֶרֶם־הַשְׁרָאָה — courant inductif
זִרְמָה (242) נ — courant *m*, flot *m*, écoulement *m*
|| (שטף־הזרע) — sperme *m*
זַרְנוּק (41) ז — tuyau *m*, lance (d'arrosage) *f*
זַרְנִיךְ (—) ז כימ — arsenic *m*
זֵרַע ← זְרוֹעַ
זָרַע (331) פ״י — semer
זָרַע אֶל־קוֹצִים — semer parmi les chardons, agir en vain
בהש זָרַע פֵּרוּד — semer la discorde
|| (הפיץ) — disperser, diffuser
|| נִזְרַע (402) פ״ע (גרעין) — être semé
(שדה) — être ensemencé
|| זֵרַע (441) פ״י — semer
|| הִזְרִיעַ (504) פ״י — faire germer
°עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע — herbe *f* portant des germes
||° פ״ע (הרתה) אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ — quand une femme conçoit
זֶרַע (178) ז — semence *f*, germe *m*
|| (תבואה) — blé *m*
|| (עונת־הזריעה) — semailles *fpl*
|| (של בעלי־חיים) — sperme *m*

תָּא־הַזֶּרַע ז — spermatozoïde *m*
|| בהש (צאצאים) — postérité *f*
°זֶרַע־אֲנָשִׁים — postérité mâle
°זֶרַע־מְרֵעִים — engeance *f* de malfaiteurs
זֵרָעוֹן (37, ר׳ זֵרְעוֹנִים) ז — graine *f*
|| (תא־זרע) — spermatozoïde *m*
זַרְעִית (17) נ עוף — alouette *f*
זָרַק (301) פ״י — jeter, lancer
|| (התיז) — asperger, répandre, projeter
|| בהש זָרַק אוֹר עַל־ — faire la lumière sur
זָרַק מָרָה בְּ־ — morigéner, réprimander
שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ — il commence à grisonner
|| נִזְרַק (388) פ״ע — être jeté, être lancé
(הותז) — être répandu, être projeté
בהש נִזְרַק דָּבָר מִפִּיו — un mot lui a échappé
|| זֵרֵק (437) פ״י — jeter, lancer
|| הִזְדָּרֵק (474) פ״ע — être jeté, être lancé
|| הִזְרִיק (498) פ״י רפא — injecter
זֶרֶק (166) ז — jet (de liquide) *m*
|| רפא — vaccin *m*, sérum *m*
זַרְקָא (—) ז — *zarqa* (neume) *m*
זַרְקוֹר (21) ז — projecteur *m*
1. [זרר] זוֹרֵר (455) פ״ע (התעטש) — éternuer
2. [זרר] זוֹרֵר (455) פ״י (הפיץ) — répandre
זֶרֶת (177, ר׳ זְרָתוֹת או זְרָתִים) נ (האצבע הקטנה) — petit doigt, auriculaire *m*
|| (מידת־אורך) — empan *m*
כִּמְלֹא־זֶרֶת — tout petit, très court
זֵרֵת (437 ת) פ״י — mesurer à l'empan

בִּזְרוֹעוֹת פְּתוּחוֹת	à bras ouverts
‖ (שֶׁל־חַיָּה)	cuisse *f*
מטבח	gîte *m*
‖ (של־כורסה)	bras
(של־גלגל)	rayon *m*
(של־נהר)	bras
‖ בהש בַּעַל־ (או אִישׁ־) זְרוֹעַ	homme *mpl* à poigne
בְּכֹחַ־הַזְּרוֹעַ	à la force du poignet
בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה	d'un bras tendu, de force
‖ צבא (חיל־אויר, חיל־הים וכו')	arme *f*
זְרוֹעַ־מַחַץ	force *f* de frappe
‖ (רשות)	pouvoir *m*, organe *m*, service *m*
הַזְּרוֹעַ הַמְבַצַּעַת	le pouvoir exécutif
זָרוּעַ, זְרוּעָה ת (שדה)	ensemencé
שָׁמַיִם זְרוּעִים כּוֹכָבִים	ciel parsemé d'étoiles
‖ °אוֹר זָרוּעַ	lumière diffusée *ou* répandue
זֵרוּעַ (ר' זֵרוּעִים) ז	semence *f*
זָרוּק, זְרוּקָה ת	bâclé, mal ficelé
זָרוּת (46) נ (של־דבר)	étrangeté *f*, anomalie *f*
‖ (של־אדם)	fait *m* d'être *ou* de se sentir étranger
זָרָז (100) ז	catalyseur *m*
זְרָז (166) ז	courroie *f*
זֵרֵז (437) פ"י	stimuler, exciter, encourager, presser
‖ הִזְדָּרֵז (474) פ"ע	se hâter, s'empresser
‖ הִזְרִיז (498) פ"י	accélérer
זַרְזִיף (1) ז	flot *m*, jet (de liquide) *m*
1. זַרְזִיר (1) ז עוף	étourneau *m*, sansonnet *m*
בהש הָלַךְ הַזַּרְזִיר אֵצֶל־הָעוֹרֵב	qui se ressemble s'assemble
2. זַרְזִיר, ־רָה ת	agile, leste
°זַרְזִיר־מָתְנַיִם (משלי ל' ל"א)	lévrier *m*
בהש זַרְזִיר־עֵט	écrivain *m* avide de sensations
זִרְזֵף (460) פ"ע	couler, se répandre
‖ פ"י	faire couler, verser
בהש זִרְזֵף קְלָלוֹת	cracher des injures
‖ הִזְדַּרְזֵף (493) פ"ע	s'écouler, se déverser
זָרַח (331) פ"ע	briller, luire
הַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת	le soleil se lève
בהש זָרְחָה שִׁמְשׁוֹ	la fortune lui sourit
‖ הִזְדָּרֵחַ (476) פ"ע	s'éclairer, devenir brillant
‖ הִזְרִיחַ (504) פ"י	faire briller, faire luire
‖ פ"ע	apparaître, éclater
זֶרַח (178, בלי ר') ז	lueur *f*, éclat *m*
זַרְחָה (238) נ כימ	phosphate *m*
זַרְחָן (—) ז כימ	phosphore *m*
זַרְחָנִי, ־נִית ת כימ	phosphorique
חֻמְצָה זַרְחָנִית	acide *m* phosphorique
זַרְחָתִי, ־תִית ת כימ	phosphoreux
זְרִיבָה (201) נ	écoulement *m*, flot *m*
זָרִיד (15) ז	gruau *m*
זְרִידָה (201) נ	rugissement *m*, hurlement *m*
זְרִיָּה (202) נ	éparpillement *m*, dissémination *f*
בהש זְרִיָּה לָרוּחַ	gaspillage *m*
‖ חקל	vannage *m*
זָרִיז, זְרִיזָה ת	empressé, zélé, prompt, diligent
זָרִיז וּמְזֹרָז	très empressé
זְרִיזִים מַקְדִּימִים	un homme diligent prend les devants
זָרִיז נִשְׂכָּר	la promptitude se paie
זְרִיזוּת (48, בלי ר') נ	empressement *m*, zèle *m*
זְרִיחָה (201) נ	lever (d'un astre) *m*
זָרִים, זְרִימָה ת	aérodynamique
זְרִימָה (201) נ	flot *m*, écoulement *m*
‖ בהש (נהירה)	affluence *f*
זָרִיעַ (11) ז	semailles *fpl*
זְרִיעָה (201) נ	ensemencement *m*
זְרִיקָה (201) נ	projection *f*, jet *m*, lancement *m*
‖ (התזה)	aspersion *f*, projection (liquide)
‖ רפא	injection *f*
זְרִירָה (201) נ	éternuement *m*, sternutation *f*
זָרַם (301) פ"ע	couler, s'écouler, affluer
‖ פ"י	entraîner (avec le courant)
‖ זֵרֵם (437) פ"י	faire couler, innonder
‖ הִזְדָּרֵם (474) פ"ע	couler, se déverser
‖ הִזְרִים (498) פ"י	faire couler
בהש הִזְרִים דָּם חָדָשׁ	infuser du sang nouveau
זֶרֶם (166) ז	flot *m*, courant *m*
זֶרֶם־אֲוִיר	courant d'air

צבא — détachement *m*
2. חֲבוּרָה או חַבּוּרָה (201) נ (פצע) — contusion *f*
חַבּוּשׁ (41) ז צמח — coing (fruit) *m*, cognassier (arbre) *m*
חִבּוּשׁ (41) ז (אריזה) — emballage *m*
|| רפא — pansement *m*
חָבוּת (46, בלי ר׳) נ — dette *f*, obligation légale
חֶבֶט (83) ז — coup *m*
חָבַט (323) פ״י חקל — battre (au fléau)
חָבַט חִטִּים — battre le blé
חָבַט זֵיתִים — écraser des olives
|| (היכה) — battre, frapper, cogner
|| נֶחְבַּט (394) פ״ע — être battu, être frappé
|| חִבֵּט (432) פ״י — frapper, heurter, cogner
|| הִתְחַבֵּט (466) פ״ע — se débattre, s'agiter
(התפתל) — se tordre, se vautrer
כהש הִתְחַבֵּט בִּבְעָיָה — s'efforcer de résoudre un problème

חֶבֶט ← חֶבֶת

חֲבָטָה (212) נ — coup *m*, contusion *f*
חָבִיב (7) ז — cachette *f*
חָבִיב, חֲבִיבָה ת — cher, aimable, favori, préféré
חֲבִיבִי! — mon cher!, mon vieux!
אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן חָבִיב — les derniers sont les favoris
חֲבִיבוֹן, ־בֹנֶת (ר׳ ־בוֹנִים, ־בוֹנוֹת) ת — mignon
חֲבִיבוּת (48) נ — affection *f*, aménité *f*, bonhomie *f*
בַּחֲבִיבוּת — cordialement, affectueusement
חֶבְיוֹן (21) ז — cachette *f*, mystère *m*, état latent
חֶבְיוֹן־הַלֵּב — les secrets *mpl* du coeur
חֲבִיוֹנָה (201) או חֲבִיֹנֶת (256) נ — tonnelet *m*
חֲבִיטָה (201) נ — action *f* de battre, coup *m*
1. חֲבִילָה (201, נס׳ ר׳ גם חֲבִילֵי־) נ — paquet *m*
חֲבִילַת־דֹּאַר — colis postal
חֲבִילַת־זְרָדִים — faisceau *m* de branches
חֲבִילַת־קְלָפִים — paquet (*ou* jeu) *m* de cartes
כהש הִתְפָּרְדָה הַחֲבִילָה — l'accord s'est défait
|| (צירוף) חֲבִילָה שֶׁל־אֲנָשִׁים — foule *f* d'hommes
עִסְקַת־חֲבִילָה נ — transaction multilatérale, accord *m* en bloc
|| (כמות גדולה) — tas *m*, masse *f*
חֲבִילֵי־חֲבִילוֹת — des tas de, une masse de
2. חֲבִילָה (201) נ (ערבון) — gage *m*
חָבִיץ (10) ז או חֲבִיצָה (201) נ — flan *m*, pouding *m*
חֲבִיקָה (201) נ — embrassade *f*, étreinte *f*
חֲבִירָה (201) נ — collaboration *f*, coordination *f*
חֲבִירוּת (48) נ — sociabilité *f*
חֲבִישָׁה (201) נ רפא — pansement *m*
|| (לבישה) חֲבִישַׁת־כּוֹבַע — action *f* de mettre un chapeau
כהש חֲבִישַׁת־סַפְסָל — assiduité *f*
|| (של־בהמה) — sellage *m*, harnachement *m*
|| (בבית־סוהר) — emprisonnement *m*
חָבִית (17) נ — tonneau *m*, baril *m*, jarre *f*
שְׁבֹר חָבִית וּשְׁמֹר יֵינָהּ — demander l'impossible
פָּתַח בְּכַד וְסִיֵּם בְּחָבִית — faire du coq-à-l'âne
חֲבִיתָה (201) נ מטבח — omelette *f*
חֲבִיתִית (17) נ — omelette *f* au fromage
חֲבָל מ״ק — tant pis!
חֲבָל עָלָיו — c'est dommage pour lui
חֲבָל עַל־הַזְּמַן — c'est autant de temps perdu
1. חָבַל (323) פ״י (בְּ־) — blesser, léser, endommager
|| נֶחְבַּל (394) פ״ע — être blessé *ou* endommagé
|| חִבֵּל (432) פ״י — détruire, endommager, saboter
כהש חֻבְּלָה רוחו — son esprit est déprimé
|| הִתְחַבֵּל (466) פ״ע — s'altérer, se détériorer
2. חָבַל (323) פ״י (לקח במשכון) — prendre en gage
3. חִבֵּל (432) פ״י (הוליד) — concevoir, enfanter
אִשָּׁה מְחַבֶּלֶת — femme *f* qui accouche
כהש חִבֵּל תַּחְבּוּלוֹת — inventer des stratagèmes
חֲבָל (107) ז משפט — lésion *f*, coups et blessures
חֶבֶל־ (163) ז (חוט עבה) — corde *f*
מָדַד בְּחֶבֶל — mesurer à la corde
כהש הָלַךְ הַחֶבֶל אַחַר־הַדְּלִי — un malheur ne vient jamais seul
אָחַז אֶת־הַחֶבֶל בִּשְׁנֵי־רָאשָׁיו — brûler la chandelle par les deux bouts
מָתַח אֶת־הַחֶבֶל — tirer sur la ficelle
|| (רשת) — filet *m*, rets *m*, piège *m*

ח

ח (חִית) *heth* (lettre de l'alphabet hébraïque)

|| ח' [valeur numérique:] 8

1. חָב ← [חוב]

2. חָב, חָבָה ת redevable, débiteur

חַב־מֶכֶס soumis à la douane

חֹב (143, בלי ר') ז sein *m*, giron *m*

בְּחֻבּוֹ en son sein, à l'intérieur

בהש טָמַן בְּחֻבּוֹ être gros de, être riche en

[חבא] נֶחְבָּא (405) פ"ע se cacher, être caché

בְּהֵחָבֵא en cachette, en secret

נֶחְבָּא אֶל־הַכֵּלִים timide, effacé

|| חִבֵּא (444) פ"י cacher, dissimuler

|| הִתְחַבֵּא (478) פ"ע se cacher, se dissimuler

|| הֶחְבִּיא (506) פ"י cacher, dissimuler

חֶבֶא (ר' חֲבָאִים) ז cachette *f*

חָבַב (323) פ"י aimer, chérir

|| חִבֵּב (432) פ"י aimer, chérir

חִבֵּב ד"מ עַל־פ' rendre qch cher à qn

|| חוֹבֵב (455) פ"י aimer, chérir

|| הִתְחַבֵּב (466) פ"ע (עַל־) se faire aimer de

חָבָה (45, צווי: חֲבֵה) פ"ע se cacher

|| נֶחְבָּה (410) פ"ע se cacher, être caché

חִבָּה (208) נ amour *m*, affection *f*

חִבַּת־צִיּוֹן "les Amis de Sion" (mouvement présioniste)

חֻבָּה (208) נ עוף outarde *f*

חָבוּב, חֲבוּבָה ת aimé, chéri

חִבּוּב (41) ז amour *m*, affection *f*

חָבוּט, חֲבוּטָה ת battu, rebattu

בהש אִמְרָה חֲבוּטָה slogan rebattu

הוֹשַׁעְנָא חֲבוּטָה vieille baderne

חִבּוּט (41) ז action *f* de battre *ou* de frapper

דת חִבּוּט־עֲרָבָה battage *m* de branches de saules (à la fête de *Soukkoth*)

חִבּוּט־הַקֶּבֶר les tourments *mpl* de la tombe

|| בהש חִבּוּטִים agitation *m*, débat intérieur

חָבוּי, חֲבוּיָה ת caché, clandestin

חֲבוֹל (21) ז או חֲבוֹלָה (201) נ gage *m*

1. חָבוּל, חֲבוּלָה ת (פצוע) blessé

2. חָבוּל, חֲבוּלָה ת (קשור) lié, ligoté, ficelé

3. חָבוּל, חֲבוּלָה ת (ממושכן) hypothéqué, gagé

1. חִבּוּל (41) ז (השחתה) destruction *f*, sabotage *m*

2. חִבּוּל (41) ז (יצירה) enfantement *m*, conception *f*

° חֲבוֹלָה (201) נ gage *m*

חִבּוּץ (41) ז barattage (du beurre) *m*

חִבּוּק (41) ז embrassade *f*, étreinte *f*

חִבּוּק־יָדַיִם indolence *f*, oisiveté *f*

יָשַׁב בְּחִבּוּק־יָדַיִם demeurer oisif

חִבּוּר (41) ז jonction *f*, liaison *f*, connexion *f*

טכנ raccord *m*, contact *m*

|| מתמט addition *f*

|| דקדוק וָו־הַחִבּוּר ז *waw* conjonctif

מִלַּת־חִבּוּר נ conjonction *f*

|| (כתיבת־מאמר) composition *f*, rédaction *f*

חִבּוּר־סֵפֶר composition d'un livre

|| (המאמר עצמו) composition, rédaction *f*

חִבּוּר מַדָּעִי ouvrage *m* scientifique

חֲבוֹר (1) ז talon *m* de chèque

|| (מאגר) pool *m*

1. חֲבוּרָה (201) נ (חברה) compagnie *f*

מִשְׁפַּט־חֲבֵרִים ז	jugement *m* devant ses pairs
כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים	tout Israel est solidaire
חֶבְרַת "כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים"	l'Alliance Israélite Universelle
‖ (תלמיד־חכם)	maître *m*
תַּלְמִיד חָבֵר	disciple éminent
‖ (הזולת)	l'autre, le prochain
אָמַר אֶחָד לַחֲבֵרוֹ	l'un dit à l'autre
אַל־תָּדוּן אֶת־חֲבֵרְךָ	ne juge pas ton prochain
בֵּין־אָדָם לַחֲבֵרוֹ	entre un homme et son prochain
‖ (דומה)	semblable, pareil
אֵין לוֹ חָבֵר	il est seul de son espèce
1. **חֶבֶר** (163) ז (קבוצה)	groupe *m*, corps *m*
חֶבֶר־בּוֹחֲרִים	collège électoral
חֶבֶר־מוֹרִים	corps enseignant
חֶבֶר־עוֹבְדִים	personnel *m*
חֶבֶר־שׁוֹפְטִים	jury (d'un prix) *m*
חֶבֶר־מֻשְׁבָּעִים	jury (de cour d'assises) *m*
חֶבֶר־נֶאֱמָנִים	conseil *m* d'administration *ou* de tutelle
חֶבֶר־הָעַמִּים (הבריטי)	le Commonwealth
חֶבֶר־הַלְּאֻמִּים	la Société des Nations
חֶבֶר־לֵצִים	bande *f* de farceurs
2. **חֶבֶר** (163) ז (כישוף)	magie *f*, sorcellerie *f*
חוֹבֵר חֶבֶר	magicien *m*, sorcier *m*
1. **חַבָּר** (90) ז (שותף)	compagnon *m*, associé *m*
2. **חַבָּר** (90) ז (קוסם)	magicien *m*, sorcier *m*
חַבְרָא (ר' חַבְרַיָּא) ז ארמית	camarade *m*, ami *m*
חֶבְרָא (—) ז ארמית	confrérie *f*, association *f*
דת חֶבְרָא קַדִּישָׁא	confrérie pieuse (qui s'occupe des morts)
חֲבַרְבּוּרָה (201) נ	raie *f*, rayure *f*, bigarrure *f*
חֲבַרְבָּר, ־רִית (ר' ־רִים, ־רִיּוֹת) ת	rayé, bigarré
חֲבֵרָה (229) נ	compagne *f*, amie *f*
‖ (בקבוצה)	camarade *f*
← חָבֵר	
‖ (אחרת)	autre
אָמְרָה אִשָּׁה לַחֲבֶרְתָּהּ	une femme dit à l'autre
אֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בַּחֲבֶרְתָּהּ	une souveraineté n'empiète pas sur l'autre

חֶבְרָה (243) נ (אגודה)	compagnie *f*, société *f*
חֶבְרַת־בִּטּוּחַ	compagnie d'assurances
חֶבְרַת־גַּג	société-mère *f*, consortium *m*
חֶבְרַת־מְנָיוֹת	société par actions
‖ (חבר־אנשים)	société
אִישׁ־חֶבְרָה ז	homme *m* sociable
חַיֵּי־חֶבְרָה ז"ר	vie mondaine
בְּחֶבְרַת־	en compagnie de
‖ (כלל־בני־אדם) הַחֶבְרָה	la société
מַדָּעֵי־הַחֶבְרָה ז"ר	sciences sociales
תּוֹרַת־הַחֶבְרָה נ	sociologie *f*
חֲבָרָה (ר' ־רוֹת) נ עוף	houbara ondulée
חֶבְרוֹן ש"פ נ (עיר)	Hébron *m*
חֲבֵרוּת (48) נ	amitié *f*, camaraderie *f*, collégialité *f*
‖ (באגודה)	qualité *f* de membre
חִבְרוּת (45, בלי ר') נ	socialisation *f*
חַבְרוּתָא (—) נ	compagnie *f*, société *f*
בְּחַבְרוּתָא	de compagnie, ensemble
חַבְרוּתִי, ־תִית ת	sociable, amical
חַבְרוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ	sociabilité *f*
חֲבֵרִי, ־רִית ת	amical, confraternel
חֶבְרַיָּה (—) נ עממי	compagnie (d'amis) *f*, copains *mpl*
חֲבֶרֶת (—) נ	amie *f*, compagne *f*
חִבְרֵת (460 ת) פ"י	socialiser
חֶבְרָתִי, ־תִית ת	social
חֶבְרָתִיּוּת (47, בלי ר') נ	sociabilité *f*
חָבַשׁ (323) פ"י (בהמה)	seller, harnacher
(פצע)	panser, bander
(כובע)	coiffer, mettre (une coiffure)
(בבית־סוהר)	emprisonner, incarcérer
בהש חָבַשׁ סַפְסַל־הַלִּמּוּדִים	suivre des cours
חוֹבֵשׁ־בֵּית־הַמִּדְרָשׁ	familier *m* de la maison d'études
‖ **נֶחְבַּשׁ** (394) פ"ע	être sellé *ou* harnaché
(פצע)	être pansé
(כובע)	être mis sur la tête
(בבית־סוהר)	être emprisonné
‖ **חִבֵּשׁ** (432) פ"י	panser, bander
‖ **הִתְחַבֵּשׁ** (466) פ"ע	être emprisonné

|| (חלקת־אדמה) — lot *m*, terrain *m*
בהש חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בַּנְּעִימִים — un sort agréable m'est échu
לָקַח חֵבֶל בְּ־ — prendre part à
|| (אזור) — district *m*
צבא — région *f*
|| בהש (קשר) — lien *m*
חַבְלֵי־אַהֲבָה — les liens de l'amour
חֶבְלֵי־שֵׁנָה — les entraves *fpl* du sommeil
|| (קבוצה) — groupe *m*, troupe *f*, bande *f*
חֶבֶל־נְבִיאִים — une troupe de prophètes
חֵבֶל (181) ז (כאב) — douleur *f*, souffrance *f*
חֶבְלֵי־לֵדָה — douleurs de l'enfantement
חֶבְלֵי־מָשִׁיחַ — souffrances précédant l'arrivée du Messie
חַבָּל (90) ז — destructeur *m*, saboteur *m*
חִבֵּל (—) ז (של־אנייה) — cordage *m*, gréement *m*
חֲבַלְבַּל (98) ז צמח — volubilis *m*, liseron *m*
חֲבָלָה (222) נ (פציעה) — contusion *f*, blessure *f*, traumatisme *m*
|| (פיצויים בעד־פציעה) — indemnité *f* pour coups et blessures
חֶבְלָה (243) נ — patrimoine *m*
חַבָּלָה (221) נ (הרס) — destruction *f*, sabotage *m*
מַלְאֲכֵי־חַבָּלָה ז״ר — anges malfaisants
חַבְלָן (ר׳ ־נִים) ז — sapeur-mineur *m*, artificier *m*
|| (עושה מעשה־חבלה) — saboteur *m*
חַבְלָנוּת (46) נ — sabotage *m*
מַעֲשֵׂה־חַבְלָנוּת — acte *m* de sabotage
חַבְלָנִי, ־נִית ת — saboteur, terroriste
חָבַס (323) פ״י — écraser, broyer
|| נֶחְבַּס (394) פ״ע — être écrasé, être broyé
חֹבֶץ (190) ז או חֶבְצָה (207) נ — petit-lait *m*
חָבַץ (432) פ״י — baratter (la crème)
חֶבְצָה ← חֹבֶץ
חֲבַצֶּלֶת (251) נ צמח — lis *m*, narcisse *m*
חֶבֶק (88) ז — sangle sous-ventrière
|| (בירית) — jarretelle *f*
חָבַק (323) פ״י — embrasser, enlacer, entourer
חָבַק בֵּן — tenir un enfant dans ses bras
חָבַק יָדָיו — se croiser les bras
חָבַק זְרוֹעוֹת־עוֹלָם — embrasser des desseins de grande envergure
|| נֶחְבַּק (394) פ״ע — s'embrasser
|| חִבֵּק (432) פ״י — embrasser, étreindre
חִבֵּק אַשְׁפַּתּוֹת — se rouler dans le fumier
חִבֵּק צוּר — se coller au rocher (comme abri)
|| הִתְחַבֵּק (466) פ״ע (עִם־) — s'embrasser
1. חִבּוּק (163) ז (חביקה) — étreinte *f*
2. חֶבֶק (163) ז (בירית) — jarretière *f*
|| (פס־נייר) — bande (de journal *etc*) *f*
חֲבַקּוּק ש״פ ז — Habacuc *m*
1. חָבַר (323) פ״י — joindre, unir
|| פ״ע — se joindre, s'unir
חָבַר עַל־פ׳ — se rassembler contre qn
|| נֶחְבַּר (394) פ״ע — se joindre, s'associer
|| חִבֵּר (432) פ״י — joindre, unir, associer
עִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו — la ville unifiée (Jérusalem)
מְחֻבָּר לַקַּרְקַע — attaché au sol
|| (להפעיל חשמל) — mettre le contact
|| מתמט — ajouter, additionner
|| (כתב יצירה) — composer
חִבֵּר שִׁיר — composer un poème
|| הִתְחַבֵּר (466) פ״ע — s'associer
(נכתב) — être composé
|| הֶחְבִּיר (501) פ״י — assembler, joindre
(ערך) — composer, rédiger
הֶחְבִּיר בְּמִלִּים עַל־פ׳ — pérorer devant qn
(השווה) — comparer, égaler
2. חָבַר (323) פ״י (כישף) — faire de la magie
חָבֵר (137) ז (ידיד) — ami *m*, camarade *m*
|| (בקבוצה) — membre (d'un groupe) *m*
חֲבֵר־כְּנֶסֶת — membre du Parlement
חֲבֵר־כִּתָּה — camarade de classe
חֲבֵר־מִפְלָגָה — membre d'un parti
חָבֵר לְמִקְצוֹעַ — collègue *m*, confrère *m*
חָבֵר לְנֶשֶׁק — compagnon *m* d'armes
חָבֵר לָעֵט — confrère (d'un écrivain)
מַס־חָבֵר ז — cotisation *f*
פִּנְקַס־חָבֵר ז — carte *f* de membre
פְּרוֹפֶסוֹר־חָבֵר ז — professeur délégué

חַד ← [חוד]	
חֹד (143) ז	pointe *f*, tranchant *m*
כְּחֻדָּה שֶׁל־מַחַט	ténu comme la pointe d'une aiguille
נִבְחַר עַל־חֻדּוֹ שֶׁל־קוֹל אֶחָד	être élu à une voix de majorité
צבא	tête *f* de file
חַדְגּוֹנִי, ־נִית ת	monotone
חַדְגּוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ	monotonie *f*
חַדְגּוּשִׁי, ־שִׁית ת	monolithe
[חדד] חַד (361) פ״ע	être aigu, être tranchant
‖ חִדֵּד (432) פ״י (השחיז)	aiguiser, affiler
חִדֵּד עִפָּרוֹן	tailler un crayon
בהש חִדֵּד אֶת־הַמֹּחַ	aiguiser l'esprit
חִדֵּד אֶת־בְּשַׂר־פ'	donner le frisson à qn
‖ הִתְחַדֵּד (466) פ״ע	s'aiguiser, devenir affilé
בהש הִתְחַדֵּד שִׂכְלוֹ	son esprit est devenu plus subtil
הִתְחַדְּדוּ הַיְחָסִים	les rapports se sont tendus
‖ הֵחַד (528) פ״י	aiguiser, affiler
בהש הוּחַדָּה שְׁמִיעָתוֹ	son ouïe s'est améliorée
חַדְדָן (ר' ־נִים) ז	homme perspicace *ou* subtil
חַדְדָנוּת (46, בלי ר') נ	perspicacité *f*, subtilité *f*
חַדְדָנִי, ־נִית ת	perspicace, raffiné, subtil
חָדָה (345) פ״ע	se réjouir
וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ	Jéthro se réjouit
‖ חִדָּה (453) פ״י	réjouir, égayer
חָדוּד, חֲדוּדָה ת	aigu, pointu, tranchant
חִדּוּד (41) ז	lame *f*, tranchant *m*
חִדּוּד (41) ז (השחזה)	aiguisement *m*, affilage *m*
‖ (בליטה חדה)	pointe *f*
‖ בהש חִדּוּד־הַשֵּׂכֶל	raffinement *m* de l'esprit
עַל־דֶּרֶךְ־הַחִדּוּד	subtilement, avec sagacité
חִדּוּדִים	subtilités *fpl*, mots *mpl* d'esprit
מַעֲשֵׂי־חִדּוּדִים ז״ר	flirt *m*, coquetterie *f*
‖ (צמרמורת)	frisson *m*
נַעֲשָׂה בְּשָׂרוֹ חִדּוּדִים חִדּוּדִים	avoir la chair de poule
חֲדוּדִי, ־דִית ת	aigu, pointu
‖ (חרוטי)	conique
חֲדוּדִית (17) נ	cône *m*

חֶדְוָה (207) נ	joie *f*
חֶדְוַת־חַיִּים	joie de vivre
חִדּוּל (41) ז	cessation *f*, arrêt *m*
חִדּוּפָן (53) ז	brouette *f*
חִדּוּק (41) ז	bouchon *m*, tampon *m*
חָדוּר, חֲדוּרָה ת	pénétré, imbu
חֲדוּר־אֱמוּנָה	plein de foi
חִדּוּר (41) ז	pénétration *f*
חִדּוּשׁ (41) ז	renouvellement *m*
חִדּוּשׁ־מְלַאי	réapprovisionnement *m*
נִתָּן לְחִדּוּשׁ	renouvelable, reconductible
בהש חִדּוּשׁ־נְעוּרִים	rajeunissement *m*
‖ (רעיון חדש)	idée originale
חִדּוּשֵׁי־תוֹרָה	interprétation originale des textes
‖ (דעה בלתי־סבירה)	paradoxe *m*
‖ דת חִדּוּשׁ־הָעוֹלָם	création *f* du monde ex nihilo
חֲדוּת (46) נ (בור)	citerne *f*, puits *m*
חַדּוּת (47) נ	acuité *f*
בהש חַדּוּת־הַשֵּׂכֶל	vivacité *f* d'esprit
חַדּוּת־הָרְאִיָּה	perspicacité *f*
חֶדְוָתָא (—) נ ארמית	joie *f*
חָדִיד, חֲדִידָה ת	à l'esprit vif, perspicace
חֲדִילָה (201) נ	cessation *f*, abstention *f*
חָדִיר, חֲדִירָה ת	perméable
חֲדִירָה (201) נ	pénétration *f*
חֲדִירוּת (48) נ	perméabilité *f*
חָדִישׁ, חֲדִישָׁה ת	moderne
חֲדִישׁוּת (48) נ	modernité *f*
חָדַל (321, בינוני: חָדֵל) פ״ע (פסק)	cesser, disparaître
לִהְיוֹת אוֹ לַחְדֹּל	être ou ne pas être
‖ חָדַל לְ־	cesser de, s'abstenir de
חָדַל לְהִתְעַנְיֵן בְּ־	cesser de s'intéresser à
‖ חָדַל מִן־	lâcher, abandonner
חֲדַל מִמֶּנִּי!	laisse-moi tranquille!
‖ פ״י	faire cesser, mettre fin à
חָדַל רֹגֶז	cesser de s'agiter
‖ נֶחְדַּל (394) פ״ע	cesser
‖ הֶחְדִּיל (501) פ״י	faire cesser, arrêter

חֹבֶשׁ (—) ז	pansement *m*
חַבַּשׁ ש״פ נ (ארץ)	l'Abyssinie *f*, l'Ethiopie *f*
חֲבִשָׁה (212) נ	action *f* de seller (un animal)
חַבַּשִׁי (ר׳ ־שִׁים) ז	Abyssin *m*, Ethiopien *m*
חֶבֶת (174) או חֶבֶט (163) ז	boucle *f*
חִבֵּת (432 ת) פ״י	faire une omelette
חֲבִתִּים (114, ר׳ בלבד) ז״ר	friture *f*, pâte frite
חַבְתָּן (ר׳ ־נִים) ז	tonnelier *m*
חַבְתָּנוּת (46, בלי ר׳) נ	tonnellerie *f*
חַג (53) ז	fête *f*
חַג ← [חוג]	
חָגָא (ר׳ חֲגָאוֹת) ז (זוועה)	horreur *f*
‖ (חג של־עובדי־אלילים)	fête (d'idolâtres) *f*
חָגָב (107) ז חרק	sauterelle *f*
חָגַג (358) פ״ע (רקד)	danser, tournoyer
‖ פ״י	fêter, célébrer
חָגַג אֶת־הַמְּאֹרָע	fêter l'événement
הֲמוֹן חוֹגֵג	foule *f* en fête
הַחוֹגְגִים	les gens en fête
‖ נָחֹג (415) או נֶחְגַּג (394) פ״ע	être fêté, être célébré
‖ הֵחַג (528) פ״י	fêter, célébrer
חָגָו (107) ז	fente *f*, fissure *f*, crevasse *f*
חַגְוֵי־סֶלַע	anfractuosités *fpl* d'un rocher
בהש חַגְוֵי־הַשְּׂפָתַיִם	les commissures *fpl* des lèvres
חִגּוּג (41) ז	action *f* de fêter
חָגוֹר (21) ז	ceinturon *m*
‖ צבא	équipement (du soldat) *m*
חֲגוֹרָה (201) נ	ceinture *f*
חֲגוֹרַת־הַצָּלָה	ceinture de sauvetage
רפא חֲגוֹרַת־בֶּקַע	bandage *m* herniaire
בהש הִדֵּק אֶת־הַחֲגוֹרָה	se serrer la ceinture
מַכָּה מִתַּחַת לַחֲגוֹרָה	coup bas
‖ (גדר)	barrière *f*
‖ (אזור)	zone *f*
חַגַּי ש״פ ז	Aggée *m*
חֲגִיגָה (201) נ (עריכת־חג)	célébration *f*
‖ (טקס חגיגי)	cérémonie *f*, fête *f*, festivité *f*
‖ דת (קרבן־חג)	sacrifice solennel
חֲגִיגִי, ־גִית ת	solennel
תִּלְבֹּשֶׁת חֲגִיגִית	habit *m* de gala
‖ חֲגִיגִית תה״פ	solennellement
חֲגִיגִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	solennité *f*, ton solennel
1. חֲגִירָה (201) נ (אזירה)	action *f* de ceindre
2. חֲגִירָה (201) נ (צליעה)	action *f* de boiter
חָגְלָה (207) נ עוף	perdrix grecque, bartavelle *f*
1. חָגַר (323) פ״י (אזר)	ceindre
חָגַר חֲגוֹרָה	mettre une ceinture
חָגַר חֶרֶב	ceindre une épée
אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ	il y a loin de la coupe aux lèvres
°חָגַר שַׂק	s'envelopper d'un cilice
חָגַר מָתְנָיו	ceindre ses reins
בהש חָגַר כֹּחַ	faire un effort, s'enhardir
חָגַר גִּיל	se réjouir
‖ נֶחְגַּר (394) פ״ע	être ceint
‖ חִגֵּר (432) פ״י	ceindre
‖ הִתְחַגֵּר (466) פ״ע	se ceindre
2. חָגַר (323) פ״ע (צלע)	boiter
‖ °(יצא מהמסגרת)	déborder, s'écarter
‖ הִתְחַגֵּר (466) פ״ע	devenir boiteux
‖ הֶחְגִּיר (501) פ״ע	boiter
חִגֵּר, חִגֶּרֶת (ר׳ חִגְּרִים, חִגְּרוֹת) ת	boiteux
הַחִגֵּר וְהַסּוּמָא	l'aveugle et le paralytique
חִגְּרוּת (45, בלי ר׳) נ	claudication *f*
1. חַד (נ׳ חֲדָא) ת ארמית	un, unique
חַד בְּדָרָא	unique dans sa génération
‖ חַד־ תחילית	uni-, mono-
חַד־מַשְׁמָעִי	non équivoque, catégorique
חַד־עֶרְכִּי	monovalent
חַד־פַּעֲמִי	unique
מתמט חַד־אֵיבָר ז	monôme *m*
צמח חַד־בֵּיתִי	monoïque
חַד־מִינִי	unisexué
חַד־פְּסִיגִי	monocotylédone
זואול חַד־תָּאִי	unicellulaire
2. חַד, חַדָּה ת	aigu, tranchant, pointu
‖ בהש עַיִן חַדָּה	oeil perçant
שֵׂכֶל חַד	intelligence pénétrante
חַד־רְאִיָּה (נ׳ חַדַּת־רְאִיָּה)	clairvoyant
‖ מתמט זָוִית חַדָּה	angle aigu

הַאֲזִין לַחֲדָשׁוֹת — écouter les nouvelles
חֲדָשׁוֹת־הַיּוֹם — les actualités *fpl*
חָדְשִׁי, ־שִׁית ת — mensuel
חַדְשִׂיחַ (9) ז — monologue *m*
חַדְשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — novateur *n*
חַדְשָׁנוּת (46) נ — innovation *f*, modernisme *m*
חַדְשָׁנִי, ־נִית ת — novateur, moderniste
חַדְשְׁנָתִי, ־תִית ת — annuel, qui dure un an
חַדְתָּא (—) ת ארמית — nouveau
קַרְתָּא חַדְתָּא — Carthage *f*
חַדְתָּאִי, ־אִית ת — protozoaire, unicellulaire
חַוַּאי, חַוָּאִית (ר' חַוָּאִים, ־אִיּוֹת) ש — fermier *n*
[חוב] חָב (382) פ"ע — devoir, être débiteur
|| (נמצא אשם) — pécher, être en infraction
|| פ"י (הטיל חובה על־) — obliger, engager
אֵין חָבִים לְאָדָם אֶלָּא בְּפָנָיו — on ne peut engager qn qu'en sa présence
|| חִיֵּב (452) פ"י — obliger, engager
הַהֶסְכֵּם מְחַיֵּב אֶת־הַצְּדָדִים — la convention lie les parties
הַשֵּׂכֶל מְחַיֵּב שֶׁ־ — la logique veut que
הָאֲצִילוּת מְחַיֶּבֶת — noblesse oblige
הַמַּצָּב מְחַיֵּב זְהִירוּת — la situation réclame des précautions
מְחַיֵּב־הַמְּצִיאוּת — imposé par les cisconstances, inévitable
|| (מצא אשם) — déclarer coupable
חִיֵּב בְּדִין — condamner
|| (הסכים) — approuver, affirmer
חִיֵּב אֶת־הַהַצָּעָה — approuver la proposition
|| בנק — débiter (un compte)
|| הִתְחַיֵּב (466) פ"ע (הבטיח) — s'engager
(היה אשם) — se rendre coupable
הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ — mériter la mort
|| (נבע בהכרח) — s'imposer
מִתְחַיֶּבֶת הַמַּסְקָנָה — la conclusion s'impose
חוֹב (22) ז — dette *f*
בַּעַל־חוֹב (מלוה) — créancier *m*
בַּעַל־חוֹב (לווה) — débiteur *m*
שְׁטַר־חוֹב ז — billet *m* à ordre, traite *f*
פָּרַע חוֹב — payer une dette, s'acquitter
שָׁקַע בְּחוֹבוֹת — être criblé de dettes
נִכְנַס לְחוֹבוֹת — contracter des dettes
|| (אשמה) — culpabilité *f*
חוֹבֵב (132) או **חוֹבְבָן** (97) ז — ami *m*, amateur *m*, dilettante *m*
תֵּאַטְרוֹן־חוֹבְבִים ז — théâtre *m* d'amateurs
היסט חוֹבְבֵי־צִיּוֹן — les Amis de Sion (mouvement présioniste)
חוֹבְבָנוּת (46) נ — amateurisme *m*, dilettantisme *m*
חוֹבְבָנִי, ־נִית ת — d'amateur, de dilettante
חוֹבָה (201) נ — obligation *f*, devoir *m*
חִנּוּךְ־חוֹבָה ז — instruction *f* obligatoire
יָצָא יְדֵי־חוֹבָתוֹ — faire son devoir, être en règle
כְּדֵי לָצֵאת יְדֵי־חוֹבָה — par acquit de conscience
רָאָה חוֹבָה לְעַצְמוֹ — considérer comme son devoir
|| (אשמה) — culpabilité *f*
דָּן לְכַף־חוֹבָה — déclarer coupable, condamner
לִמֵּד חוֹבָה עַל־פ' — plaider la culpabilité de qn
|| בנק — passif *m*
1. חוֹבֵל (132) ז (מלח) — matelot *m*, marin *m*
רַב־חוֹבֵל (ר' רַבֵּי־חוֹבְלִים) ז — capitaine (de navire) *m*
חוֹבֵל רִאשׁוֹן — premier maître (dans la marine)
2. חוֹבֵל (132) ז (משחית) — malfaiteur *m*
מַקֵּל־חוֹבְלִים ז — gourdin *m*, matraque *f*
חוֹבְלָנִי, ־נִית ת — destructeur, pernicieux
חוֹבְקָן (97) ז — chemise (de carton) *f*
חוֹבֶרֶת (254) נ °(צירוף) — jonction *f*
|| (מחברת) — brochure *f*, fascicule *m*
חוֹבֵשׁ, ־בֶשֶׁת (ר' ־בְשִׁים, ־בְשׁוֹת) ש — infirmier *n*
חוֹבְשׁוּת (45, בלי ר') נ — métier *m* d'infirmier
[חוג] חָג (382) פ"י — tracer (un cercle)
|| פ"ע — décrire des cercles, planer
|| חִיֵּג (452) פ"י — tourner (un disque)
חִיֵּג מִסְפָּר (בטלפון) — composer un numéro
|| חוֹגֵג (455) פ"י — tracer des cercles
|| הִתְחוֹגֵג (488) פ"ע — décrire des cercles, planer

חָדֵל, חֲדֵלָה ת — passager, éphémère, caduc
|| (חסר) חֲדַל־ — dépourvu de
חֲדַל־אוֹנִים — impuissant, sans forces
חֲדַל־אִישִׁים — délaissé des hommes
חֲדַל־יֶשַׁע — sans recours, désemparé
חֲדַל־תִּקְוָה — désespéré, sans espoir
1. חֶדֶל (169) ז (הפסקה) — cessation *f*, arrêt *m*
בְּלִי־חֶדֶל — sans cesse
2. חֶדֶל (169) ז (עולם) — monde *m*
חֹדֶל (190) ז — cessation *f*, arrêt *m*
חֹדֶל־פֵּרָעוֹן — cessation de paiement
חִדָּלוֹן (39) ז — anéantissement *m*, abolition *f*
חֲדַף (53) ז זואול — musaraigne *f*
חַדְצְדָדִי, ־דִית ת — unilatéral, partial
חַדְצְדָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — partialité *f*
1. חֵדֶק (183) ז צמח — ronce *f*, mûre *f* sauvage
2. חֵדֶק (183) ז (של־בעלי־חיים) — trompe (d'éléphant, d'insectes) *f*
חִדֵּק (432) פ״י — piquer, percer, enfoncer
|| הִתְחַדֵּק (466) פ״ע — s'accrocher, s'enfoncer
חַדְקוֹנִית (17) נ חרק — charançon *m*
חִדֶּקֶל ש״פ ז — le Tigre (fleuve)
חַדְקָן (97) ז דג — esturgeon *m*
חָדַר (323) פ״ע — pénétrer, entrer
|| הִתְחַדֵּר (466) פ״ע — pénétrer, s'infiltrer, entrer
|| הֶחְדִּיר (501) פ״י — faire pénétrer, inculquer
חֶדֶר (171) ז — chambre *f*
חֲדַר־אֹכֶל — salle *f* à manger
חֲדַר־אוֹרְחִים — chambre d'hôtes *ou* d'amis
חֲדַר־הַמְתָּנָה — salle d'attente
חֲדַר־מִטּוֹת או ־שֵׁנָה — chambre à coucher
חֲדַר־עֲבוֹדָה — cabinet *m* de travail
חֶדֶר בְּחֶדֶר — dans la plus stricte retraite
בְּחַדְרֵי־חֲדָרִים — en secret, en cachette
|| כהש חַדְרֵי־לֵב — for intérieur
חַדְרֵי־בֶטֶן — entrailles *fpl*
|| (בית־ספר) — classe *f*, école (élémentaire) *f*
חֶדֶר מְתֻקָּן — école traditionnelle juive modernisée
סִפֵּר סוֹדוֹת מִן־הַחֶדֶר — commettre une indiscrétion

|| אסטר חַדְרֵי־תֵימָן — constellations *fpl* du sud
חַדְרוֹן (21) ז — chambrette *f*
חַדְרָן (ר׳ ־נים) ז — valet *m* de chambre
חַדְרָנִי ־נִית ת — pénétrant
חַדְרָנִית (17) נ — femme *f* de chambre
חָדָשׁ, חֲדָשָׁה ת — nouveau, neuf
בֶּגֶד חָדָשׁ — vêtement neuf
מְנַהֵל חָדָשׁ — un nouveau directeur
פָּתַח דַּף חָדָשׁ — tourner la page, recommencer à zéro
מַה חָדָשׁ? — quoi de neuf?
אֵין כָּל־חָדָשׁ — il n'y a rien de neuf
חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים — constamment renouvelé
חֲדָשׁוֹת וּנְצוּרוֹת — des nouveautés surprenantes
דת הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה — le Nouveau Testament
|| מֵחָדָשׁ תה״פ — de nouveau
הִתְחִיל מֵחָדָשׁ — recommencer
חֹדֶשׁ (190) ז — mois *m*
רֹאשׁ־חֹדֶשׁ (ר׳ רָאשֵׁי־חֳדָשִׁים) ז — premier du mois (lunaire), néoménie *f*
הָעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ — le dix du mois
מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ — chaque mois
|| קִדּוּשׁ־הַחֹדֶשׁ — consécration *f* de la nouvelle lune
חִדֵּשׁ (432) פ״י — renouveler, restaurer
חִדֵּשׁ אוֹטוֹמָטִית — reconduire
חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם — fais renaître notre vie comme jadis
חִדֵּשׁ נְעוּרָיו — rajeunir
|| (גילה רעיון חדש) — innover
מַה זֶּה בָּא לְחַדֵּשׁ? — qu'y a-t-il là d'original?
לֹא חִדֵּשׁ דָּבָר — il n'a rien dit de nouveau
|| הִתְחַדֵּשׁ (466) פ״ע — recommencer
הַקְּרָבוֹת הִתְחַדְּשׁוּ — les combats ont repris
|| (קרה דבר חדש) — se produire
מַה הִתְחַדֵּשׁ אֶצְלְךָ? — quoi de neuf chez toi?
|| תִּתְחַדֵּשׁ! — bonne étrenne! (à qui porte un vêtement neuf)
חֲדָשָׁה (217) נ — nouvelle *f*, nouveauté *f*
שִׁדּוּר־חֲדָשׁוֹת (ברדיו) ז — informations *fpl*

|| (מאורע) événement impressionnant
חֲוִילָה (201) נ villa *f*
חֲוָיָתִי, ־תִית ת émotionnel
חוֹכָה (201) נ או חוּכָא (—) ז ארמית rire *m*
חוּכָא וְאִטְלוּלָא rire et plaisanterie
חוֹכֵךְ, ־כֶכֶת (ר׳ ־כְכִים, ־כְכוֹת) ת qui frotte
|| דקדוק הֲגֶה חוֹכֵךְ fricative *f*
חוֹכֵר (132) ז fermier *m*, tenancier *m*
[חול] חָל (382) פ״ע danser, tourner en rond
|| (הגיע) arriver, survenir
יָחוּלוּ בְּרָכוֹת עַל־רֹאשׁוֹ que les bénédictions descendent sur sa tête
|| (קרה) יוֹם־כִּפּוּרִים שֶׁחָל בְּשַׁבָּת le Jour du Pardon qui tombe un samedi
|| (התייחס) חָל עַל־פ׳ s'appliquer à
צַו זֶה אֵינוֹ חָל עָלַי cet ordre ne me concerne pas
|| חוֹלֵל (455) פ״ע danser
|| הִתְחוֹלֵל (488) פ״ע se mettre à danser
1. חוֹל (22) ז sable *m*
חוֹלוֹת נוֹדְדִים dunes *fpl*
בָּנָה עַל־חוֹל bâtir sur le sable
כְּחוֹל־הַיָּם nombreux comme des grains de sable
2. חוֹל (—) ז עוף מיתולוגי phénix *m*
3. חוֹל ← חֹל
חו״ל (= חוּץ־לָאָרֶץ) ז l'étranger *m*
חוֹלַאַת (—) נ maladie *f*, épidémie *f*
חוֹלֵב (132) ז laitier *m*
חוֹלֶבֶת (ר׳ ־לְבוֹת) נ (vache) laitière
פָּרָה חוֹלֶבֶת vache *f* à lait
חוֹלֶה, חוֹלָה ת malade
חוֹלֵה־לֵב cardiaque
חוֹלֵה־נֶפֶשׁ או ־רוּחַ dément, aliéné
חוֹלֵה־שַׁחֶפֶת tuberculeux
בֵּית־חוֹלִים ז hôpital *m*, clinique *f*
בהש חוֹלֵה־אַהֲבָה féru d'amour
חוֹלָה (201) נ dune *f*, terrain sablonneux
חוֹלִי, ־לִית ת sablonneux
חוּלִיגָן (97) ז voyou *m*, apache *m*
חוֹלִירָע ← כּוֹלֶרָה

חוֹלִית (17) נ dune *f*
חוֹלֵל ← [חול], 1. 2. [חיל], 4. חָלַל
חוֹלָם (—) ז דקדוק *holam* (la voyelle o) *m*
חוֹלְמָנִי, ־נִית ת rêveur
חוֹלְמָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ rêvasserie *f*
חוֹלָנִי, ־נִית ת (אדם) maladif
|| (תופעה) morbide
חוֹלָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère maladif, morbidité *f*
חוֹלְסִית (—) נ sol sablonneux
חוֹלֵץ (ר׳ ־לְצִים) ז tire-bouchon *m*, tire-clou *m*
חוֹלֶצֶת (254) נ ספנ remorqueur *m* d'épaves
חוּם, חוּמָה ת brun
חוֹמְדָנִי, ־נִית ת plein de convoitise
חוֹמָה (201) נ muraille *f*
עִיר־חוֹמָה נ ville fortifiée
|| בהש protection *f*, rempart *m*
חוּמוּס (—) ז bouillie *f* de pois chiches
חוֹמְלָנִי, ־נִית ת compatissant, pitoyable
חוֹמְקָנִי, ־נִית ת évasif
חוֹנֵךְ (132) ז moniteur *m*
חוֹנְפָנִי, ־נִית ת flatteur, obséquieux
חוֹנְקָנִי, ־נִית ת étouffant, suffocant
[חוס] חָס (382) פ״י (עַל־) ménager, épargner
חָס עַל־כְּבוֹד־פ׳ avoir des égards pour qn
חָסָה עֵינוֹ עַל־ avoir pitié de
חוֹסֵךְ (132) ז épargnant *m*
חוֹסֶם (ר׳ ־סְמִים) ז bride *f*, frein *m*
רפא חוֹסֵם־עוֹרְקִים garrot *m*
חוֹף (21) ז côte *f*
חוֹף־הַיָּם plage *f*
חוֹף־מִבְטַחִים havre *m*, refuge *m*
מִשְׁמַר־הַחוֹף garde-côtes *mpl*
מֵימֵי־חוֹף ז״ר eaux territoriales
חוּפָּה (201) נ petite plage
חוֹפֵז, ־פֶזֶת (ר׳ ־פְזִים, ־פְזוֹת) ת rapide, prompt
חוֹפְזָנִי, ־נִית ת hâtif, précipité
חוֹפִית (17) נ עוף bécassine *f*
חוֹפְמִי (ר׳ ־מִים) ז עוף pluvier *m*, gravelot *m*
חוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר׳ ־פְפִים, ־פְפוֹת) ת coïncident, identique, superposable

חוג (41) ז (עיגול) — cercle *m*
גיאוגר חוג־הַגְּדִי — Tropique *m* du Capricorne
|| (תחום) — champ *m*, domaine *m*, sphère *f*
חוג־הַשְׁפָּעָה — sphère d'influence
חוג־לִמּוּדִים — département (dans une université) *m*
|| (קבוצה) — groupe *m*, cercle, milieu *m*
חוגִים רְחָבִים — de larges milieux
חוגֵי־הַמֶּמְשָׁלָה — les milieux gouvernementaux
הַחוּג הַנּוֹצֵץ — la société clinquante
חוּג דְּרָמָתִי — groupe d'art dramatique
בְּחוּג־הַמִּשְׁפָּחָה — au sein de la famille
1. **חוֹגֵג**, ־גֶגֶת (ר׳ ־גְגִים, ־גְגוֹת) ת — en fête, joyeux
2. **חוֹגֵג** ← [חוג]
1. **חוּגָה** (201) נ — disque *m*
(שֶׁל־טלפון) — cadran *m*
2. **חוּגָה** (201) נ עוף — alouette *f*
חוֹגֵר (132) ז צבא — homme *m* de troupe
[**חוד**] חָד (382) פ״י — parler par énigmes
חָד חִידָה — proposer une devinette
חוּד תה״פ — seul
לְחוּד — à part, séparément
חוֹדֵר, ־דֶרֶת (ר׳ ־דְרִים, ־דְרוֹת) ת — pénétrant
צבא פָּגָז חוֹדֵר־שִׁרְיוֹן — obus *m* de rupture
חוֹדְרָנִי, ־נִית ת — pénétrant
מַבָּט חוֹדְרָנִי — regard pénétrant *ou* perçant
1. **חָוָה** (346) פ״י — vivre (un événement)
2. **חִוָּה** (453) פ״י — déclarer, affirmer, exprimer
חִוָּה אֶת־דַּעְתּוֹ — donner son avis
|| הֶחֱוָה (511) פ״י — montrer, manifester
הֶחֱוָה קִדָּה — faire une révérence
1. **חַוָּה** ש״פ נ — Eve *f*
2. **חַוָּה** (208) נ (משק חקלאי) — ferme *f*
חַוַּת־לִמּוּד — ferme-école *f*
3. **חַוָּה** (רק בנס׳ חַוַּת־) נ — déclaration *f*
חַוַּת־דַּעַת — avis *m*
חִוּוּי (23) ז — déclaration *f*, affirmation *f*
|| דקדוק דֶּרֶךְ־הַחִוּוּי נ — mode indicatif
מִשְׁפַּט־חִוּוּי ז — proposition affirmative
חִוָּור (41) ז — pâleur *f*, blancheur *f*
רפא חִוָּור־דָּם — leucémie *f*

1. **חוֹזֶה** (73) ז (הסכם) — traité *m*, contrat *m*
חוֹזֵה־שָׁלוֹם — traité de paix
חוֹזֵה־שְׂכִירוּת — contrat de location
2. **חוֹזֶה** (73) ז (נביא) — prophète *m*, visionnaire *m*
חוֹזֶה בְּכוֹכָבִים — astrologue *m*
חוֹזֵה־הַמְּדִינָה — l'annonciateur *m* de l'Etat (Th. Herzl)
חוֹזִי, ־זִית ת — contractuel
חוֹזֵר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זְרִים, ־זְרוֹת) ת — de retour, qui se répète
מִבְחָן חוֹזֵר — contre-épreuve *f*
תּוֹשָׁב חוֹזֵר — rapatrié
הוֹן חוֹזֵר — fonds *m* de roulement
חוֹזֵר בִּתְשׁוּבָה — pénitent
מִכְתָּב חוֹזֵר — lettre *f* circulaire
דקדוק בִּנְיָן חוֹזֵר — conjugaison réfléchie
חוֹזֵר (132) ז — circulaire *f*
1. **חוֹחַ** (ר׳ (חוֹחִים) ז צמח — ronce *f*, chardon *m*
2. **חוֹחַ** (ר׳ חֲוָחִים) ז (סדק) — fente *f*, crevasse *f*
חוֹחִית (17) נ עוף — chardonneret *m*
חוּט (41) ז — fil *m*, ficelle *f*
חוּט־חַשְׁמַל — fil électrique
אנטום חוּט־הַשִּׁדְרָה — moelle épinière
|| בהש כְּחוּט־הַשָּׁנִי — comme un fil rouge
הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ — triple union *f*, trio *m*
כְּחוּט־הַשַּׂעֲרָה — de l'épaisseur d'un cheveu
דִּקְדֵּק כְּחוּט־הַשַּׂעֲרָה — se montrer pointilleux
מָשַׁךְ בַּחוּטִים — tirer les ficelles
חוּט־רְצִינוּת מָתוּחַ עַל־פָּנָיו — une expression de sérieux marque son visage
חוֹטֵא (131) ז — pécheur *m*
אֵין חוֹטֵא נִשְׂכָּר — le crime ne paie pas
חוֹטֵב (132) ז — coupeur *m*
חוֹטֵב־עֵצִים — bûcheron *m*
חוּטִי, ־טִית ת — filiforme, filamenteux
|| קֶשֶׁר חוּטִי — liaison *f* par fil
חוֹטֵף (132) ז — ravisseur *m*
חוּטְרָא (—) ז ארמית — bâton *m*
חִוְיַאי (61) ז עוף — circaète *m*
חֲוָיָה (212) נ (הרגשה) — impression *f*, sensation *f*
חֲוָיָה דָּתִית — expérience religieuse

הֵחִישׁ תִּגְבֹּרֶת — amener d'urgence des renforts
הֵחִישׁ אֶת־הַקֶּצֶב — accélérer le rythme
2. [חוש] חָשׁ (382) פ״י (הרגיש) — sentir, ressentir
חָשׁ כְּאֵב — ressentir une douleur
|| פ״ע (סבל) — souffrir
חָשׁ בְּרֹאשׁוֹ — avoir mal à la tête
|| (דאג) — être inquiet, se soucier
אַל תָּחוּשׁ! — sois sans crainte!
חָשׁ לְ־ — être soucieux à cause de
בהש לֹא חָשׁ לְקִמְחוֹ — ne pas y regarder de si près
חוּשׁ (41) ז — sens *m*, sentiment *m*
חֲמֵשֶׁת הַחוּשִׁים — les cinq sens
חוּשׁ בָּרִיא — bon sens
חוּשׁ טִבְעִי — instinct *m*
חוּשׁ־הוּמוֹר — sens de l'humour
אִבֵּד חוּשָׁיו — perdre connaissance
רָאָה בְּחוּשׁ — voir concrètement
חוּשׁ, ־שָׁה ת — rapide, empressé
חוֹשְׁדָנִי, ־נִית ת — soupçonneux
חוּשָׁה (201) נ — masure *f*, bicoque *f*
חוּשִׁי, ־שִׁית ת — sensible, sensoriel
חוּשָׁם ש״פ ז — Houcham *npr m*
|| עממי — benêt *m*, niais *m*
חוּשָׁנִי, ־נִית ת — sensuel
חוּשָׁנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sensualité *f*
חוֹשְׂפָנִי, ־נִית ת — révélateur
חוֹשֵׁק (132) ז — amoureux *m*
חוֹשְׁשָׁנִי ← חֲשַׁשׁ
חוֹשְׁשָׁנִי, ־נִית ת — soupçonneux, précautionneux
[חות] חָת (382 ת) פ״ע — mépriser, dédaigner
חָתָה נַפְשׁוֹ מִן־ — être dégoûté de
חוֹתֵךְ (ר׳ ־תְכִים) ז מתמט — sécante *f*
|| (שִׁנַּיִם) חוֹתְכוֹת — incisives *fpl*
חוֹתְכָנִי, ־נִית ת — coupant, incisif
חוֹתָל (93) ז — panier *m*
חוֹתְלָן (ר׳ ־נִים) ז — fabricant *m* de paniers
חוֹתֶלֶת (254) נ — guêtre *f*, molletière *f*
|| (לתינוק) — lange *m*
|| אנטום (של עובר) — placenta *m*
|| צמח (של עלה) — involucre *m*
חוֹתָם (93) ז — sceau *m*, cachet *m*, timbre *m*
שׁוֹמֵר־הַחוֹתָם ז — garde *m* des sceaux
בהש הִטְבִּיעַ חוֹתָמוֹ עַל־ — laisser sa marque sur
חוֹתֶמֶת (252) נ — cachet *m*
חוֹתֶמֶת־דֹּאַר — cachet postal
בהש חוֹתֶמֶת־גּוּמִי — béni-oui-oui *m*
חוֹתֵן (132) ז — beau-père (père du conjoint) *m*
חוֹתֶנֶת (254) נ — belle-mère (mère du conjoint) *f*
חוֹתְרָנִי, ־נִית ת — subversif
חֲזָאוּת (46) נ — prévision (météorologique) *f*
חַזַּאי (62) ז — météorologiste *m*
חָזָה (345) פ״י — voir, regarder, contempler
חָזָה מֵרֹאשׁ — prévoir
חָזָה מִבְּשָׂרוֹ — savoir par expérience
חָזָה בַּכּוֹכָבִים — observer les astres
חָזָה בְּהָקִיץ — rêver les yeux ouverts
|| חִזָּה (453) פ״י — prévoir, prédire
|| הִתְחַזָּה (480) פ״ע — apparaître, se montrer
הִתְחַזָּה כְּ־ — se donner l'air de, emprunter l'identité de
חָזֶה (78) ז — poitrine *f*
בֵּית־חָזֶה ז — thorax *m*
עֶצֶם־הֶחָזֶה נ — sternum *m*
חָזוּי, חֲזוּיָה ת — prévu
חִזּוּי (23) ז — prévision *f*
חָזוֹן (29) ז — vision *f*, spectacle *m*
חֲזוֹן־בַּדִּים — fantaisie *f*
חָזוֹן נִפְרָץ — phénomène fréquent
עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד — le moment n'est pas encore venu
|| דת חֲזוֹן־יְשַׁעְיָהוּ — vision d'Isaïe
שַׁבַּת־חָזוֹן נ — sabbat *m* avant le 9 *Av*
חֲזוֹנִי, ־נִית ת — visionnaire
חִזּוּק (41) ז — renforcement *m*, affermissement *m*
חִזּוּק־יָדַיִם — encouragement *m*, réconfort *m*
חִזּוּר (1) ז — tournée *f*, sollicitation *f*
חִזּוּר עַל־הַפְּתָחִים — mendicité *f*
|| (אחרי־אישה) — flirt *m*, cour (faite à une femme) *f*

מֻשָּׂגִים חוֹפְפִים notions *fpl* synonymes
מתמט מְשֻׁלָּשִׁים חוֹפְפִים triangles égaux
חוֹפְפוּת (45) נ coïncidence *f*, identité *f*
חוּץ (42) ז dehors *m*, extérieur *m*
לָמָּה תַּעֲמֹד בַּחוּץ? pourquoi restes-tu dehors?
הִסְתַּכֵּל הַחוּצָה regarder dehors
הַחוּצָה! hors d'ici!
כְּלַפֵּי־חוּץ vers l'extérieur, extérieurement
מִשָּׂפָה וְלַחוּץ purement verbal
מִחוּץ לְ־ hors de, en dehors de
מִחוּץ לַבַּיִת hors de la maison
חוּץ מִן־ hors de, excepté
כֻּלָּם חוּץ מִמֶּנִּי tous sauf moi
מִבַּחוּץ du dehors, de l'extérieur
מִבַּיִת וּמִחוּץ de l'intérieur et de l'extérieur
|| חוּץ־לָאָרֶץ l'étranger *m*
מִשְׂרַד־הַחוּץ ז ministère *m* des affaires étrangères
סְחַר־חוּץ ז commerce extérieur
עֲבוֹדַת־חוּץ נ travail *m* à l'extérieur
|| °חוּצוֹת־יְרוּשָׁלַיִם les rues *fpl* de Jérusalem
חוֹצֵב (132) ז carrier *m*
חוֹצָה (73) ז מתמט bissectrice *f*
חוֹצֵל (132) ז nattier *m*
חוֹצֶלֶת (254) נ natte *f*, paillasson *m*
חוֹצֵץ תה"פ avec acharnement
יָצָא חוֹצֵץ נֶגֶד monter à l'assaut de
חָוָק (107) ז (שלב־סולם) échelon *m*
חוֹקֵר (132) ז (מלומד) chercheur *m*
|| משפט enquêteur *m*
שׁוֹפֵט חוֹקֵר juge *m* d'instruction
חוֹקְרָנִי, ־נית ת scrutateur
1. חוֹר (21) ז (נקב) trou *m*
עֵינָיו יָצְאוּ מֵחוֹרֵיהֶן ses yeux lui sortaient des orbites
|| (מערה) cavité *f*
2. חוֹר (21) ז (אציל) noble *m*, notable *m*
|| בֶּן־חוֹרִים (ר׳ בְּנֵי־חוֹרִים) ז homme *m* libre
בַּת־חוֹרִים (ר׳ בְּנוֹת־חוֹרִים) נ femme *f* libre
נְכָסִים בְּנֵי־חוֹרִים biens non hypothéqués

1. חוּר (—) ז (אריג לבן) lin blanc
2. חוּר (41) ז (מאורה) repaire *m*, tanière *f*
חָוַר (320) פ"ע pâlir, blanchir
|| חִוֵּר (432) פ"י faire pâlir, faire blanchir
בהש (הסביר) éclaircir, expliquer
|| הִתְחַוֵּר (466) פ"ע devenir blanc
בהש (התברר) s'éclaircir, devenir clair
הִתְחַוֵּר לִי cela devint clair pour moi
|| הֶחְוִיר (501) פ"י faire pâlir
בהש (הסביר) éclaircir, expliquer
|| פ"ע pâlir, blêmir
חָוָּר (—) ז (אדמת־חמר) marne *f*
חִוֵּר, חִוֶּרֶת (ר׳ חִוְּרִים, חִוְּרוֹת) ת pâle, blême
חוֹרֵג, ־רֶגֶת (ר׳ ־רְגִים, ־רְגוֹת) ת anormal, irrégulier
אָב חוֹרֵג beau-père (mari de la mère) *m*, parâtre *m*
אֵם חוֹרֶגֶת belle-mère (femme du père) *f*, marâtre *f*
אָח חוֹרֵג demi-frère *m*
אָחוֹת חוֹרֶגֶת demi-soeur *f*
בֵּן חוֹרֵג beau-fils (fils du conjoint) *m*
בַּת חוֹרֶגֶת belle-fille (fille du conjoint) *f*
חִוְּרָה (240, בלי ר׳) נ blancheur *f*, pâleur *f*
חִוָּרוֹן (38, בלי ר׳) ז blancheur *f*, pâleur *f*
חַוְרוּר (41) ז רפא leucome *m*
חֲוַרְוַר, ־רָה ת blanchâtre
חֲוַרְוַר (465, רק בעבר) פ"ע pâlir, blanchir
חַוְרוּרִי, ־רית ת blanchâtre, blafard, blême
חַוְרוּרִית (17) או **חֲוַרְוֶרֶת** (252) נ pâleur *f*
חִוְּרוּת (45) נ pâleur *f*, blancheur *f*
חוּרִי (—) ז (אריג) dentelle *f*
חוּרִי, ־רית ת ajouré
חוֹרִין (= חורים) ← 2. חור
חֲוַרְיָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־נות) ת blanc, blafard
חֲוַרִירוּת (48) נ pâleur *f*, blancheur *f*
חוֹרְפִּי (ר׳ ־פים) ז עוף chardonneret *m*
חוֹרְקָנִי, ־נית ת grinçant
1. [חוש] חָשׁ (382) פ"ע (מיהר) se hâter
חָשׁ לְעֶזְרָה accourir à l'aide
|| הֵחִישׁ (525) פ"י accélérer, amener d'urgence

renforcer, fortifier	‖ הֶחֱזִיק (500) פ"י (הגביר)
renforcer la garde	הֶחֱזִיק אֶת־הַמִּשְׁמָר
tenir bon, tenir ferme	הֶחֱזִיק מַעֲמָד
une main tenait le javelot	‖ (אחז) יָד אַחַת מַחֲזֶקֶת הַשֶּׁלַח
maintenir, garder, s'en tenir à	הֶחֱזִיק בְּ־
conserver une habitude	כהש הֶחֱזִיק בְּמִנְהָג
entretenir en bon état	הֶחֱזִיק בְּמַצָּב תָּקִין
savoir gré à qn	הֶחֱזִיק טוֹבָה לִפ'
contenir	‖ (הכיל)
posséder, tenir, maintenir	‖ (שמר ברשותו)
retenir en prison	הֶחֱזִיק בְּבֵית־סֹהַר
entretenir une usine	הֶחֱזִיק בֵּית־חֲרֹשֶׁת
prendre qn pour	‖ (חשב) הֶחֱזִיק אֶת־פְּ' לְ־
il a la réputation d'un savant	הוּא מֻחְזָק תַּלְמִיד־חָכָם
soutenir qn	הֶחֱזִיק אֶת יָדוֹ שֶׁל־פְּ'
fort, robuste, vigoureux	**חָזָק, חֲזָקָה** ת
force *f*, vigueur *f*	**חֹזֶק** (190, בלי ר') ז
d'une main forte, de force	בְּחֹזֶק־יָד
possession *f*	**חֲזָקָה** (218) נ משפט
possession vaut mieux que prétention	גְּדוֹלָה חֲזָקָה מִטַּעֲנָה
droit acquis, priorité *f*	‖ (זכות־קדימה)
état antérieur	‖ (המצב הקודם)
rétablir le statu quo	הֶעֱמִיד דָּבָר עַל־חֶזְקָתוֹ
présomption *f*	‖ (דעה מקובלת)
on peut admettre qu'il ne ment pas	חֲזָקָה עָלָיו שֶׁאֵינוֹ מְשַׁקֵּר
il est présumé juif	הֲרֵי הוּא בְּחֶזְקַת־יְהוּדִי
force *f*, violence *f*	**חָזְקָה** (207, בלי ר') נ
par force	בְּחָזְקָה
force *f*, puissance *f*	**חֶזְקָה** (243) נ
fortement, énergiquement	בְּחֶזְקַת־הַיָּד
puissance	‖ מתמט
élever à la puissance 3	הֶעֱלָה לְחֶזְקָה שְׁלִישִׁית
quatre puissance cinq	אַרְבַּע בְּחֶזְקַת־חָמֵשׁ (4^5)
Ezéchias *m*	**חִזְקִיָּהוּ** ש"פ ז
retourner, revenir	**חָזַר** (322) פ"ע
revenir en arrière	חָזַר לַאֲחוֹרָיו
se rétablir	חָזַר לְאֵיתָנוֹ
retourner sur ses pas	חָזַר עַל־עֲקֵבָיו
qui recommence sans cesse	חוֹזֵר חָלִילָה
aller et retour	הָלוֹךְ וְחָזוֹר
récidiver	חָזַר לְסוּרוֹ
faire pénitence	חָזַר בִּתְשׁוּבָה
la fortune est changeante	גַּלְגַּל חוֹזֵר בָּעוֹלָם
sauf erreur ou omission	טָעוּת – לְעוֹלָם חוֹזֵר
répéter, recommencer	‖ (עשה שוב)
je dis une fois de plus	אֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר
revendre	חָזַר וּמָכַר
répéter ses paroles	חָזַר עַל־דְּבָרָיו
répéter sa leçon	חָזַר עַל־שִׁעוּרוֹ
renoncer à, se dédire de	‖ חָזַר בּוֹ מִן־
rétracte-toi!	חֲזֹר בְּךָ!
s'adresser successivement à	‖ חָזַר עַל־ (סבב וטרח)
j'ai fait le tour de tous mes amis	חָזַרְתִּי עַל־כָּל־חֲבֵרַי
mendier	חָזַר עַל־הַפְּתָחִים
lumière réfléchie	‖ פיס אוֹר חוֹזֵר
voix réfléchie (du verbe)	‖ דקדוק בִּנְיָן חוֹזֵר
pronom réfléchi	כִּנּוּי חוֹזֵר
être ramené, être répété	‖ נֶחֱזַר (395) פ"ע
faire le tour de	‖ חִזֵּר (432) פ"ע (עַל־)
faire la cour à une femme	חִזֵּר אַחֲרֵי־אִשָּׁה
rendre, restituer, renvoyer	‖ הֶחֱזִיר (500) פ"י
remettre sur le bon chemin	הֶחֱזִיר לְמוּטָב
rétablir l'ancienne splendeur	הֶחֱזִיר עֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ
répondre	‖ (ענה)
rendre son salut à qn	הֶחֱזִיר שָׁלוֹם לִפ'
détourner	‖ (הפנה)
se détourner de	הֶחֱזִיר פָּנָיו מִן־
réfléchir la lumière	‖ פיס הֶחֱזִיר אוֹר
retour *m*	**חֲזָרָה** (212) נ
répétition *f*	‖ (עשייה פעם נוספת)
répétition générale	חֲזָרָה כְּלָלִית
répéter	עָרַךְ חֲזָרָה
repentir *m*, réparation *f*	‖ (חרטה)
en retour	‖ בַּחֲזָרָה תה"פ
faire le voyage de retour	נָסַע בַּחֲזָרָה

|| כים — réduction *f*
1. חזות (46) נ (ראייה) — vue *f*
בהש חזות־הכל — l'idéal suprême
חזות־עולם — conception *f* du monde
|| (מראה) — aspect *m*, apparence *f*, air *m*
חזותו מוכיחה עליו — son aspect montre qui il est
|| (נבואה) — vision *f*, prophétie *f*, présage *m*
חזות קשה — pressentiment *m* lugubre
2. ° חזות (46) נ (חוזה) — contrat *m*, convention *f*
חזותי, ־תית ת — visuel, optique
זכרון חזותי — mémoire visuelle
חזז (—) ז רפא — pellicules *fpl*
חזז (332) פ״י — jaillir (éclair)
|| חזז (432) פ״י — lancer des éclairs
|| (זילף) — arroser
|| התחזז (466) פ״ע — jaillir (éclair)
|| החזיז (500) פ״י — lancer des éclairs
חזזית (17) נ רפא — acné *f*
|| צמח — lichen *m*
חזי, חזית (ר׳ חזיים, חזיות) ת — pectoral, thoracique
חזי (199) ז — aspect *m*, apparence *f*
איני יודע חזיו — je ne le connais pas de vue
חזיה (202) נ — vue *f*, vision *f*
חזיה (ר׳ ־יות) נ (של־גבר) — gilet *m*
(של־אישה) — soutien-gorge *m*
חזיון (39) ז (מראה) — vision *f*
חזיון־לילה — vision nocturne, songe *m*
|| (תופעה) — phénomène *m*
חזיונות־הטבע — les phénomènes naturels
חזיון היסטורי — événement *m* historique
|| (חזון) — vision, révélation *f*, idéal *m*
|| (מחזה) — drame *m*, pièce *f* de théâtre
חזיוני, ־נית ת — idéal, imaginaire
חזיז (1) ז (ברק) — éclair *m*
|| (ענן) — nuage *m*, nuée *f*
|| (של־חומר־נפץ) — pétard *m*, fusée *f*
חזיז ורעם! — sacrebleu!
חזינה (201) נ — pomme (d'une canne) *f*

חזיר (1) ז זואול — porc *m*, cochon *m*
חזיר־בר או ־יער — sanglier *m*
חזיר־ים — cobaye *m*
1. חזירה (201) נ זואול — truie *f*, cochonne *f*
2. חזירה (201) נ — retour *m*
חזירה על־הפתחים — mendicité *f*
חזירון (ר׳ ־נים) ז — petit cochon, pourceau *m*
חזירות (48) נ עממי — cochonnerie *f*, sale coup
חזירי, ־רית ת עממי — de cochon, dégoûtant
חזיריה (ר׳ ־יות) נ — bauge *f*, soue *f*
חזירית (—) נ רפא — scrofule *f*
חזית (ר׳ חזיתות) נ (של־בניין) — façade *f*
|| צבא — front *m*
בהש חזית עממית — front populaire
חזיתי, ־תית ת — frontal
התקפה חזיתית — attaque *f* de front
חז״ל (= חכמינו זכרונם לברכה) ז״ר — les Sages du Talmud
חזם (322) פ״י — couper, tailler
חזן (90) ז דת — chantre *m*
|| (בתקופת־התלמוד) — bedeau *m*, huissier *m*
חזן (432 נ) פ״ע — faire office de chantre
חזנות (46) נ — art *m* du chantre, musique *f* liturgique
חזק (320) פ״ע — être fort
חזק ואמץ! — bon courage!, bonne chance!
חזק וברוך! — bravo!
תחזקנה ידיכם! — bon courage!, tenez bon!
חזק לבו — s'entêter, s'obstiner
|| (גבר) — s'intensifier, s'amplifier
המחול הלך וחזק — la danse allait en s'amplifiant
|| (התגבר) חזק על־ — venir à bout de
||° (נאחז) חזק ראשו באלה — sa tête fut prise dans un térébinthe
|| חזק (432) פ״י — fortifier, renforcer
חזק ידי־פ׳ — encourager qn
חזק מתניו — se préparer au combat
|| התחזק (466) פ״ע — se fortifier
התחזק בדעתו — se confirmer dans sa résolution

1. חָטַט (322) פ״י — fureter, gratter, fouiller
|| נֶחְטַט (393) פ״ע — être gratté, être égratigné
|| חִטֵּט (432) פ״י — fureter, gratter, fouiller
חִטֵּט בָּאַף — se fourrer le doigt dans le nez
חִטֵּט בְּשִׁנָּיו — se curer les dents
בהש חִטֵּט בַּעֲבָרוֹ שֶׁל־פְּ׳ — scruter le passé de qn
2. [חטט] הִתְחוֹטֵט (488) פ״ע (התנוצץ) — étinceler
חָטָט (107) ז — tache (sur la peau) *f*, bouton *m*
חַטְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — coupeur *n* de cheveux en quatre
חַטְטָנוּת (46) נ — méticulosité *f*, minutie *f*
חַטְטָנִי, ־נִית ת — méticuleux, pointilleux
חֲטֶטֶת (—) נ רפא — furonculose *f*
חֲטִיבָה (201) נ (כריתה) — coupe *f*, découpage *m*
חֲטִיבַת־עֵצִים — abattage *m* d'arbres
|| (גזרה) — taille *f*
|| (יחידה) — unité *f*, pièce *f*
חֲטִיבַת־בֵּינַיִם — premier cycle (du lycée)
בַּחֲטִיבָה אַחַת — d'une pièce, en même temps
|| צבא — brigade *f*
חֲטִיבָתִי, ־תִית ת צבא — régimentaire
חֲטִיטָה (201) נ — furetage *m*, grattage *m*
חָטִיף (10) ז — casse-croûte *m*
חֲטִיפָה (201) נ — rapt *m*, enlèvement *m*
|| בַּחֲטִיפָה — en hâte, hâtivement
חֲטִיפוּת (47, בלי ר׳) נ — hâte *f*, précipitation *f*
חָטָם (88) ז — mors *m*
1. חָטַם (322) פ״ע (התאפק) — se retenir
2. חָטַם (322) פ״ע (אנפף) — nasiller, renifler
|| חִטֵּם (432) פ״י — nasiller
חֹטֶם (190) ז — nez *m*
בהש זָקַף חָטְמוֹ בְּ־ — se montrer insolent envers
עִקֵּם אֶת־חָטְמוֹ — faire la moue
מָשַׁךְ בְּחָטְמוֹ — mener par le bout du nez
תָּחַב חָטְמוֹ בִּדְ״מ — fourrer son nez dans qch
מִתַּחַת לְחָטְמוֹ שֶׁל־פְּ׳ — à la barbe de qn
חָטְמִי, ־מִית ת — nasal
חָטְמִיָּה (202) נ — muserolle *f*
חָטְמִית (17) נ צמח — mauve *f*
חָטְמִית רְפוּאִית — guimauve officinale
חִטְמֵם (458) פ״ע — nasiller

חַטְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — qui a un gros nez
חַטְמָנִי, ־נִית ת — nasillard
חָטָף (88) ז (חטיפה) — enlèvement *m*
|| (פעולה מהירה) — action hâtive
שִׂיחַת־חָטָף נ — conversation hâtive
בַּחֲטָף — à la hâte, hâtivement
|| דקדוק — voyelle réduite
חֲטַף־פַּתָּח (ֲ) — *a* réduit
חֲטַף־סֶגוֹל (ֱ) — *é* réduit
חֲטַף־קָמָץ (ֳ) — *o* réduit
חָטַף (322) פ״י — enlever, arracher, ravir
עממי — chiper, attraper
חָטַף יֶלֶד — kidnapper un enfant
בהש חָטַף אֶת־לֵב־פְּ׳ — surprendre la bonne foi de qn
חָטַף שֵׁנָה — piquer un somme
חֲטָפַתּוּ שֵׁנָה — s'endormir
חֲטֹף וֶאֱכֹל! — profite de la vie!, *carpe diem!*
חָטַף נְשִׁיקָה — dérober un baiser
|| נֶחְטַף (393) פ״ע — être enlevé
הַכַּרְטִיסִים נֶחְטְפוּ — on s'arrachait les billets
דקדוק — être pourvu d'une voyelle réduite
|| חִטֵּף (432) פ״י — enlever à la hâte
|| הִתְחַטֵּף (466) פ״ע — être raccourci, être réduit
בהש הִתְחַטְּפוּ שְׁנוֹתָיו — sa vie fut abrégée
|| הֶחְטִיף (501) פ״י — faire hâtivement
חַטְפִית (17) נ עוף — gobe-mouche *m*
חַטְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ravisseur *n*
בהש — sergent-recruteur *m*
חַטְפָנוּת (46, בלי ר׳) נ — rapt *m*, enlèvement *m*
חָטַר (322) פ״י — montrer, pointer, désigner
חֹטֶר (190) ז (ענף) — branche *f*, rameau *m*
בהש חֹטֶר מִגֶּזַע־יִשַׁי — un rejeton de la souche de Jessé
|| (מקל) — baguette *f*, verge *f*, tige *f*
|| (מחווה לקריאה) — index (tige pointue pour suivre la lecture) *m*
חַי, חַיָּה (ר׳ חַיִּים, חַיּוֹת) ת — vivant, vif
בהש אַלְמָנָה חַיָּה — femme délaissée
לָשׁוֹן חַיָּה — langue vivante
מַיִם חַיִּים — eau *f* de source, eau fraîche

כָּבַשׁ בַּחֲזָרָה	reconquérir
‖ פיס	réflexion *f*
חֲזַרְזִיר (1) ז	petit cochon, porcelet *m*
חֲזַרְזַר (91) ז צמח	groseille *f* à maquereau
חַזְרָן (ר' ־נִים) ז	homme persévérant
‖ (החוזר בו)	homme capricieux
חִזְרָן (ר' ־נִים) ז צמח	bambou *m*
חֻזְרָר (ר' ־רִים) ז צמח	sorbe *f*, corme *f*
חֲזֶרֶת (ר' חֲזָרוֹת) נ צמח	raifort *m*
חַזֶּרֶת (—) נ רפא	parotidite *f*, oreillons *mpl*
חֲזֹרֶת (259) נ	refrain *m*
חָח (ר' חַחִים) ז (טבעת־אף)	agrafe *f*, anneau *m*
‖ (וו של־חכה)	hameçon *m*, crochet *m*
‖ טכנ	pivot *m*
חַח־הַהֶצְרֵף (ברובה)	cheville *f* d'assemblage
חֵט (53) ז (שן)	incisive *f*
‖ טכנ	ciseau *m*
1. חָטָא (337) פ"ע (טעה)	se tromper, échouer
‖ (עבר עבירה)	pécher, faillir, commettre une faute
חָטָא בִּלְשׁוֹנוֹ	commettre des abus de langage
אֵין אָדָם חוֹטֵא וְלֹא לוֹ	*is fecit cui prodest*
‖ חִטֵּא (444) פ"י	purifier, purger
רפא	désinfecter
‖ הִתְחַטֵּא (478) פ"ע	se purifier, expier une faute
‖ הֶחְטִיא (506) פ"י	exciter au péché
חוֹטֵא וּמַחְטִיא	pécheur et séducteur
‖ הֶחְטִיא אֶת־הַמַּטָּרָה	manquer son but
2. [חטא] הִתְחַטֵּא (478) פ"ע	être calin
תִּינוֹק מִתְחַטֵּא עַל־אִמּוֹ	un bébé qui se fait cajoler par sa mère
חֵטְא (120) ז דת	péché *m*
הַחֵטְא הַקַּדְמוֹן	le péché originel
הִכָּה עַל־חֵטְא	battre sa coulpe, faire son mea culpa
חֵטְא־מָוֶת	péché mortel
‖ משפט	contravention *f*
חַטָּא, חַטָּאָה ת	pécheur
חֲטָאָה (218) או חַטָּאָה (226) נ	péché *m*

חַטָּאת (חַטַּאת־, חַטָּאתִי, בלי ר') נ	péché *m*
‖ (קרבן)	sacrifice *m* expiatoire
1. חָטַב (322) פ"י	couper, abattre, fendre
חָטַב עֵצִים	couper du bois
‖ נֶחְטַב (393) פ"ע	être coupé, être abattu
‖ חִטֵּב (432) פ"י	sculpter, tailler, ciseler
‖ הִתְחַטֵּב (466) פ"ע	être sculpté
2. [חטב] הֶחֱטִיב (500) פ"י	raturer
חַטָּב (90) ז	sculpteur *m*
חֲטָבָה (212, בלי ר') נ	taille *f*, coupe *f*
חֲטָבַת־עֵצִים	coupe de bois
חִטָּה (205) נ	froment *m*, blé *m*
חָטוּב, חֲטוּבָה ת (כרות)	coupé
‖ (מהוקצע)	sculpté, taillé, galbé
חִטּוּב (41) ז	sculpture *f*, taille *f*, galbe *m*
חֲטוּבָה (201) נ	tapisserie bigarrée
חָטוּט, חֲטוּטָה ת	tacheté, boutonneux
חֲטוּט־פָּנִים	au visage variolé
חִטּוּט (41) ז	furetage *m*, grattage *m*
חִטּוּט בָּאַשְׁפָּה	fouille *f* des ordures
חִטּוּט בִּפְצָעִים	retournement *m* du fer dans la plaie
בהש חִטּוּט בִּפְרָטִים	action *f* de couper les cheveux en quatre
חֲטוֹטְרָה (—) או חֲטוֹטֶרֶת (254) נ	bosse *f*
חֲטוֹטְרִי, ־רִית ת	en forme de bosse, bossu
חֲטוֹטְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bossu *n*
חֲטוֹטֶרֶת ← חֲטוֹטְרָה	
חִטּוּי (23) ז דת	purification *f*, expiation *f*
‖ רפא	désinfection *f*
חָטוּם, חֲטוּמָה ת	nasal
חִטּוּם (41) ז	nasillement *m*
חָטוּף, חֲטוּפָה ת	enlevé de force, kidnappé
‖ (מהיר)	rapide, hâtif
בִּקּוּר חָטוּף	visite-éclair *f*
מִיתָה חֲטוּפָה	mort subite
‖ דקדוק אוֹת חֲטוּפָה	consonne suivie d'une voyelle réduite
‖ חֲטוּפוֹת תה"פ	en hâte, hâtivement
חִטְחוּט (41) ז	furetage *m*, fouille *f*
חִטְחֵט (462) פ"ע	fureter, gratter, fouiller

‖ פיס חַשְׁמַל חִיּוּבִי	électricité positive
‖ (רצוי)	positif
חִיּוּבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère affirmatif *ou* positif
חִיּוּג (51) ז	maniement *m* d'un cadran
(בטלפון)	appel (en composant un numéro) *m*
חִיּוּד, חִיּוּדָה ת	neutre
חִיּוּד (51) ז	neutralisation *f*
חִיּוּךְ (51) ז	sourire *m*
חִיּוּל (51) ז צבא	enrôlement *m*
חִיּוּנָה (201, בלי ר׳) נ	subsistance *f*
חִיּוּנִי, ־נִית ת	vital
חִיּוּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vitalité *f*
‖ (הכרחיות)	nécessité vitale
חִיּוּץ (51) ז	séparation *f*, cloisonnement *m*
חַיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vie *f*, durée *f* de la vie
אַלְמְנוּת־חַיּוּת נ	veuvage *m* à vie
חִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vie *f*, vitalité *f*, vivacité *f*
חַיִט (157, בלי ר׳) ז	métier *m* de tailleur
חַיָּט, חַיֶּטֶת (ר׳ חַיָּטִים, חַיָּטוֹת) ש	tailleur *n*
חִיֵּט (452) פ״י	coudre
חַיָּטוּת (46, בלי ר׳) נ	métier *m* de tailleur, confection *f*
חַיִּים (חַיֵּי־, חַיַּי, וכו׳) ז״ר	vie *f*
בְּחַיָּיו	de son vivant
לְחַיִּים!	à votre santé!
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם!	bon succès!
שָׁתָה לְחַיִּים	trinquer
הֵרִים כּוֹס לְחַיֵּי־	lever son verre à la santé de
חַיֵּי־עוֹלָם	la vie éternelle
חַיֵּי־שָׁעָה	la vie terrestre
בַּעַל־חַיִּים (ר׳ בַּעֲלֵי־חַיִּים) ז	animal *m*
שָׁבַק חַיִּים לְכָל־חַי	décéder, trépasser
רָאָה חַיִּים	jouir de la vie
עממי עָשָׂה חַיִּים	se donner du bon temps
‖ (בשבועה) בְּחַיַּי! או בְּחַיֵּי־רֹאשִׁי!	par ma vie!
בְּחַיֶּיךָ! או בְּחַיֵּי־רֹאשְׁךָ!	je le jure sur ta tête
חִיֵּךְ (452) פ״ע	sourire
‖ הִתְחַיֵּךְ (466) פ״ע	se mettre à rire
חַיְּכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	rieur *n*
חַיְּכָנִי, ־נִית ת	riant, souriant

1. [חיל] חָל (387) פ״ע (כאב)	éprouver des douleurs
(חרד)	trembler, s'effrayer
‖ חוֹלֵל (455) פ״י (הפחיד)	faire trembler, effrayer
חוֹלְלָה (ילדה)	enfanter
(יצר)	créer
חוֹלֵל נִפְלָאוֹת	réaliser des merveilles
‖ הִתְחוֹלֵל (488) פ״ע	se produire
הִתְחוֹלְלָה סְעָרָה	une tempête se déchaîna
‖ הֵחִיל (526) פ״י (החריד)	faire trembler
(יצר)	enfanter, créer
2. [חיל] חָל (387) פ״ע (חיכה)	attendre
‖ חוֹלֵל (455) פ״ע	attendre, espérer
‖ הִתְחוֹלֵל (488) פ״ע	attendre, espérer
3. [חיל] חָל (387) פ״ע (הצליח)	réussir
4. חִיֵּל (452) פ״י	enrôler
‖ הִתְחַיֵּל (466) פ״ע	s'enrôler
חֵיל או חֵל (1) ז (חומה)	rempart *m*, lice *f*
בהש גָּלוּת־הַחֵל נ	exil *m* pénible, ghetto *m*
חִיל (1) ז (כאב)	douleur *f*
חִיל כַּיּוֹלֵדָה	douleurs de l'enfantement
‖ (פחד)	frayeur *f*, terreur *f*
חִיל וּרְעָדָה	crainte et tremblement
חַיִל (158) ז (כח)	force *f*, courage *m*
אָזַר חַיִל	s'armer de courage
יִישַׁר חֵילְךָ!	bravo!
בֶּן־חַיִל	guerrier *m*, homme valeureux
‖ (הון)	richesse *f*, fortune *f*
‖ (מרץ)	énergie *f*, vaillance *f*
אֵשֶׁת־חַיִל	femme vaillante
‖ (הצלחה)	succès *m*, réussite *f*
עָשָׂה חַיִל	réussir
הָלַךְ מֵחַיִל אֶל־חַיִל	aller de succès en succès
‖ צבא (ר׳ חֲיָלוֹת, חֵילוֹת־ וכו׳)	armée *f*, corps *m*
חֵיל־רַגְלִים	infanterie *f*
חֵיל־תּוֹתְחָנִים	artillerie *f*
חֵיל־שִׁרְיוֹן	troupes blindées
חֵיל־הַנְדָּסָה	génie *m* militaire
חֲיָלוֹת לוֹחֲמִים	troupes combattantes
חַיָּל (90) ז	soldat *m*

סִיד חַי — chaux vive
חַי וְקַיָּם — l'Etre éternel (Dieu)
עממי צָעַק חַי וְקַיָּם — jeter les hauts cris
כֹּה לֶחָי! — porte-toi bien!, bravo!
חַי־הָעוֹלָמִים — l'Eternel (Dieu) *m*
°כָּעֵת חַיָּה — en cette même saison
‖ (בשבועה) חַי אָנִי — par ma vie!
חַי ה' — j'en atteste Dieu
חַי־נַפְשִׁי או ־רֹאשִׁי — je le jure sur ma tête
‖ (לא מבושל) — cru
בָּשָׂר חַי — viande crue
יָרָק חַי — légumes verts, crudités *fpl*
יַיִן חַי — vin pur
לֶחֶם חַי — pain complet
‖ (זריז) — vif, alerte, animé
אָדָם חַי וְתוֹסֵס — homme vif et plein d'entrain
שִׂיחָה חַיָּה — conversation animée
בהש הָרוּחַ הַחַיָּה — la cheville ouvrière
‖ חַי (—) ז — faune *f*
נֶפֶשׁ־כָּל־חַי — tous les êtres vivants
מַמְלֶכֶת־הַחַי נ — le règne animal
‖ חַיָּה (202) נ (בעל־חיים) — animal *m*, bête *f*
חַיָּה רָעָה — bête féroce
חַיַּת־הַשָּׂדֶה — les bêtes sauvages
דת חַיּוֹת־הַקֹּדֶשׁ נ״ר — les saintes créatures (les anges)
(אשה יולדת) — femme *f* en couches
(נשמה) — âme *f*, vie *f*
עוֹד בְּחַיִּים חַיָּתוֹ — il est encore bien vivant
מָצָא חַיַּת־יָדוֹ — gagner sa subsistance
חַיָּב, חַיֶּבֶת (ר' חַיָּבִים, חַיָּבוֹת) ת — redevable
הוּא חַיָּב לִי מֵאָה שְׁקָלִים — il me doit cent sicles
הַכְנָסָה חַיֶּבֶת בְּמַס — revenu *m* imposable
‖ (צריך) — obligé
חַיַּב־גִּיּוּס — astreint au service militaire
‖ משפט — coupable
יָצָא חַיָּב בַּדִּין — être condamné en justice
חַיַּב־מִיתָה — passible de mort
חִיֵּב ← [חוב]
חַיְבָּר (1) ז — réserve *f*, parc naturel
חִיֵּג ← [חוג]

חִיגָה (201) נ — action *f* de planer
חִיֵּד (452) פ״י — neutraliser
חִידָה (201) נ — énigme *f*, devinette *f*
‖ ° (משל) — allégorie *f*
חִידוֹן (21) ז — interrogation *f*, colle *f*
חידון רַדְיוֹפוֹנִי — jeu *m* radiophonique
חַיְדַּק (ר' ־קִים) ז — microbe *m*
חָיָה (348) פ״ע — vivre
יְחִי הַמֶּלֶךְ! — vive le roi!
תְּחִי הַמַּלְכָּה! — vive la reine!
אִמִּי שֶׁתִּחְיֶה — ma mère à qui je souhaite longue vie
לֹא מִפִּיו אָנוּ חַיִּים — nous ne sommes pas tenus de le croire sur parole
חַי עַל־לֶחֶם וּמַיִם — vivre chichement
‖ (החלים) — guérir
‖ חִיָּה (453) פ״י (השאיר בחיים) — laisser en vie
(השיב לתחייה) — faire revivre, ressusciter
בהש מַשְׁקֶה מְחַיֶּה נְפָשׁוֹת — boisson rafraîchissante
‖ הִתְחַיָּה (480) פ״ע — s'intégrer dans la vie
(שב לחיים) — ressusciter
‖ הֶחֱיָה (511) פ״י (השאיר בחיים) — laisser en vie
דת בָּרוּךְ שֶׁהֶחֱיָנוּ — béni Celui qui nous a laissés en vie
(השיב לתחייה) — ressusciter, ranimer
1. חַיָּה ← חַי
2. °חַיָּה (202) נ (גדוד) — troupe *f*, tribu *f*
חַיַּת־פְּלִשְׁתִּים — une troupe de Philistins
חָיֶה, חָיָה (ר' חָיִים, חָיוֹת) ת — vif, alerte
חִיּוּב (51) ז (חובה) — obligation *f*
‖ משפט (הרשעה) — condamnation *f*
‖ בנק חִיּוּב־חֶשְׁבּוֹן — débit *m* d'un compte
‖ (אישור) — affirmation *f*, confirmation *f*
לְחִיּוּב אוֹ לִשְׁלִילָה — positivement ou négativement
עָנָה בְּחִיּוּב — répondre affirmativement
חִיּוּבִי, ־בִית ת — positif, affirmatif
תְּשׁוּבָה חִיּוּבִית — réponse affirmative
חַוַּת־דַּעַת חִיּוּבִית — avis *m* favorable
‖ מתמט מִסְפָּר חִיּוּבִי — nombre positif

‖ חכך (433) פ״י	frotter, racler
חֲכֶכֶת (252) נ רפא	irritation (de la peau) *f*
חַכְלִיל, ־לָה או חֲכַלְלִי, ־לִית ת	rouge
חַכְלִילוּת או חֲכַלִילִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	rougeur *f*
חַכְלִילִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ עוף	rouge-queue *m*
חִכְלֵל (460) פ״י	teindre de rouge
‖ הִתְחַכְלֵל (494) פ״ע	rougir
חָכַם (321) פ״ע	être sage
‖ נֶחְכַּם (394) פ״ע	devenir sage
‖ חִכֵּם (432) פ״י	rendre sage, instruire
‖ הִתְחַכֵּם (466) פ״ע (נעשה חכם)	devenir sage
(עשה עצמו כחכם)	faire étalage de subtilité
(התנכל) הִתְחַכֵּם לפ׳	intriguer contre qn
‖ הֶחְכִּים (501) פ״ע (נחכם)	devenir sage
‖ פ״י (עשה לחכם)	rendre sage, instruire
חָכָם, חֲכָמָה ת	sage
תַּלְמִיד־חָכָם (ר׳ תַּלְמִידֵי־חֲכָמִים) ז	érudit *m*
אֵין חָכָם כְּבַעַל־הַנִּסָּיוֹן	un homme averti en vaut deux
חַכְמֵי־אֻמּוֹת־הָעוֹלָם ז״ר	les sages *mpl* des nations
עממי חָכָם בַּלַּיְלָה	sage quand il dort, sot
‖ דת	rabbin *m*, docteur *m*
חַכְמֵי־הַמִּשְׁנָה ז״ר	les docteurs de la *Michna*
חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (= חֲזַ״ל)	les anciens rabbins
לְשׁוֹן־חֲכָמִים נ	la langue de la *Michna*
‖ חֲכָמָה נ או אִשָּׁה חֲכָמָה (מיילדת)	sage-femme *f*
(°אומנית)	femme habile *ou* experte
חָכְמָה (207) נ (תבונה)	sagesse *f*, intelligence *f*
רֵאשִׁית־חָכְמָה נ	le début de toute sagesse
‖ (ידיעה)	science *f*
חָכְמָה יְוָנִית	philosophie grecque
חָכְמַת־יִשְׂרָאֵל	études juives
חָכְמָה נִסְתָּרָה (= חֵ״ן)	doctrine *f* ésotérique, kabbale *f*
‖ עממי (תחבולה)	astuce *f*, ruse *f*, ingéniosité *f*
בְּלִי חָכְמוֹת	sans subtilités, franchement
חַכְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	érudit *n*, savant *n*
חַכְמָנוּת (46) נ	subtilité *f*, ingéniosité *f*
חַכְמָנִי, ־נִית ת	subtil, ingénieux, astucieux

חִכָּנִי, ־נִית ת	palatal
חָכַר (323) פ״י	prendre à ferme
‖ נֶחְכַּר (394) פ״ע	être affermé
‖ הֶחְכִּיר (501) פ״י	donner à ferme, affermer
היסט הַחְכֵּר וְהַשְׁאֵל	prêt-bail *m*
חַכְרָן (97) ז	fermier *m*, métayer *m*
חָל ← [חול], 1. 2. 3. [חיל]	
חֵל ← חֵיל	
חֹל (ר׳ חֻלִּין) ז	profane *m*
יְמוֹת־הַחֹל ז״ר	jours *mpl* ouvrables
עָשָׂה שַׁבַּתּוֹ חֹל	passer le sabbat sans luxe
חֹל־הַמּוֹעֵד	jours *mpl* de demi-fête
לִמּוּדֵי־חֹל ז״ר	études *fpl* profanes
שִׂיחַת־חֻלִּין נ	conversation banale
‖ דת חֻלִּין ז״ר	produits (*ou* animaux) non consacrés
1. °חָלָא (337) פ״ע (חלה)	tomber malade
‖ הֶחְלִיא (506) פ״י	rendre malade
2. [חלא] הֶחְלִיא (506) פ״ע (החליד)	se rouiller
חֶלְאָה (243) נ	saleté *f*, ordure *f*
בהש חֶלְאַת־הַמִּין־הָאֱנוֹשִׁי	rebut *m* de l'humanité
חֲלָאִים ← חֲלִי	
חֳלָאִים ← חֳלִי	
חָלַב (324) פ״י	traire
‖ (נתן חלב) פָּרָה חוֹלֶבֶת	vache *f* à lait
‖ נֶחְלְבָה (393) פ״ע	être traite
‖ הֶחְלִיב (501) פ״י	traire
חָלָב (106, נס׳ חֲלֵב־, בלי ר׳) ז	lait *m*
מוּצְרֵי־חָלָב ז״ר	laitages *mpl*
אַבְקַת־חָלָב נ	lait en poudre
‖ אסטר שְׁבִיל־הֶחָלָב	voie lactée, galaxie *f*
‖ בהש שִׁנֵּי־חָלָב נ״ר	dents *fpl* de lait
עממי חֲלֵב־צִפֳּרִים	ambroisie (mets exquis) *f*
חֵלֶב (180) ז	graisse *f*
בהש הוֹצִיא חֶלְבּוֹ וְדָמוֹ	suer sang et eau
‖ (עידית) חֵלֶב־הָאָרֶץ	les produits succulents du pays
חֵלֶב־חִטִּים	suc *m* de froment
חֶלְבָּה (—) נ צמח	fenugrec *m*
חֶלְבּוֹן (ר׳ ־נִים) ז	blanc *m* d'oeuf, glaire *f*

חֵיל מְשֻׁחְרָר — ancien combattant
חֵיל־מִלּוּאִים — réserviste *m*
|| (שחמט) — pion *m*
חִילָה (201) נ — tremblement *m*, frisson *m*
חַיָּלִי, ־לִית ת — militaire
חִילָף (91) ז צמח — stipe *m*
חִילְק ש״פ ז — Hilaq *npr m*
עממי חִילְק וּבִילְק — Pierre et Paul, n'importe qui
חַיֶּלֶת (ר׳ חַיָּלוֹת, חַיְלוֹת־ וכו׳) נ — soldate *f*
חִימַאי, חִימִיָּה וכו׳ ← כִּימַאי, כִּימִיָּה וכו׳
1. חִין (1, בלי ר׳) ז — charme *m*, beauté *f*
חִין־עֶרְכּוֹ — sa grâce incomparable
2. חִין (1, בלי ר׳) ז — supplication *f*, prière *f*
חַיִס (156, בלי ר׳) ז — arbre *m* généalogique
חַיַּעַד (ר׳ ־עָדִים) ז צמח — immortelle *f*
חִיֵּף (452) פ״י — gratter
|| הִתְחַיֵּף (466) פ״ע — se gratter
חֵיפָה ש״פ נ (עיר) — Haïfa *m*
חַיִץ (157) ז — séparation *f*, cloison *f*
בהש מְדִינַת־חַיִץ נ — Etat-tampon *m*
חִיֵּץ (452) פ״י — séparer, cloisonner
חִיצוֹן, ־נָה ת — extérieur, externe
הַסְּפָרִים הַחִיצוֹנִים — les Apocryphes *mpl*
תַּלְמִיד חִיצוֹן — élève externe
בהש פְּנִימִי וְחִיצוֹן — la nourriture et le vêtement
חִיצוֹנִי, ־נִית ת — extérieur
חִיצוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — apparence extérieure
חֵיק (1) ז — sein *m*, giron *m*, poitrine *f*
אִישׁ־חֵיקָהּ/אֵשֶׁת־חֵיקוֹ — son mari / sa femme
בהש הֵשִׁיב לְפ׳ אֶל־חֵיקוֹ — rendre la pareille à qn
|| בהש (תווך) — intérieur *m*, milieu *m*, sein
בְּחֵיק־הַמִּשְׁפָּחָה — au sein de la famille
בְּחֵיק־הַטֶּבַע — au milieu de la nature
חִירִיק (—) ז דקדוק — la voyelle *i*
חִירִיק גָּדוֹל/קָטָן — *i* long / bref
[חיש] ← 1. [חוש]
חִישׁ תה״פ — vite
חִישׁ קַל — à toute vitesse
1. חִישָׁה (201) נ (חיפזון) — rapidité *f*, hâte *f*
2. חִישָׁה (201) נ (הרגשה) — sensation *f*, sentiment *m*
סְפִינַת־חִישָׁה נ — bateau-espion *m*
3. חִישָׁה (201) נ (של־קנים) — fourré *m*, hallier *m*
חִישׁוֹנוּת (48) נ — sensitivité *f*, sensibilité *f*
חִישׁוֹנִי, ־נִית ת — sensitif, sensible
חַיְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne indécise
חַיְשָׁנוּת (46) נ — hésitation *f*, timidité *f*
חַיְשָׁנִי, ־נִית ת — hésitant, indécis
חֵית (—) נ (אות) — *heth* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
חַיָּתִי, ־תִית ת — bestial
חֵךְ (114) ז — palais (de la bouche) *m*
עָרֵב לַחֵךְ — agréable au goût
תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי — que ma langue colle à mon palais
|| דקדוק עִצּוּרֵי־הַחֵךְ ז״ר — consonnes palatales
חַךְ (144, בלי ר׳) ז — eczéma *m*
1. חָכָה (345) פ״ע (ציפה) — attendre, espérer
|| חִכָּה (453) פ״ע — attendre
2. חִכָּה (453) פ״י (צד דגים) — pêcher à la ligne
חַכָּה (208) נ — hameçon *m*
חִכּוּי (23) ז — attente *f*
חִכּוּךְ (51) ז — frottement *m*
|| בהש (סכסוך) — désaccord *m*, conflit *m*
חִכּוּם (51) ז — mot *m* d'esprit
חָכוֹר (21) ז — fermage *m*
חָכוֹר (31) ז — fermier *m*, métayer *m*
חִכּוּר (51) ז — fermage *m*
חִכְחֵךְ (462) פ״ע — se racler la gorge
חִכִּי, חִכִּית ת דקדוק — palatal
חִכָּיוֹן (38) ז — attente *f*
חַכִּים (ר׳ ־מִין) ת ארמית — sage
דַּי לְחַכִּימָא בִּרְמִיזָא — à bon entendeur salut
חֲכִירָה (201) או חֲכִירוּת (48) נ — fermage *m*
חֲכַךְ (88) ז — irritation (de la peau) *f*, gale *f*
חָכַךְ (323) פ״י — frotter
חָכַךְ יָדָיו — se frotter les mains
בהש חָכַךְ בְּדַעְתּוֹ — se creuser la tête, hésiter
|| (חכחך) — se racler la gorge
דִּבּוּר חוֹכֵךְ — prononciation gutturale

חָלוּף (—) ז — changement *m*
בֶּן־חֲלוֹף — éphémère, passager
חָלוּף, חֲלוּפָה ת — alternatif
|| לַחֲלוּפִין תה"פ — alternativement, à défaut, sinon
חִלּוּף (51) ז — échange *m*
חלופֵי־דְבָרִים — dispute *f*, altercation *f*
חלוּף־חֳמָרִים — métabolisme *m*
חלוּף־כֹּחַ — reprise *f* de forces
חלוּף־מִכְתָּבִים — correspondance *f*
חלוּף־מִשְׁמָרוֹת — relève *f* de la garde
חלוּפֵי־נוּסְחָאוֹת ז"ר — variantes *fpl*
חלופֵי־גְבָרִי — mouvement *m* de personnel
גַּלְגַּל־חִלּוּף ז — roue *f* de secours
חֲלָקֵי־חלוף ז"ר — pièces *fpl* de rechange
חשמל זֶרֶם־חלופים — courant alternatif
|| (הפך) — contraire *m*
|| (שינוי) — changement *m*
חֲלוּפָה (201) נ — alternative *f*
חִלּוּפִית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ — amibe *f*
חָלוּץ, חֲלוּצָה ת — déchargé (de son équipement)
חֲלוּץ־הַנַּעַל — déchaussé
|| (הולך בראש) — éclaireur *m*
בהש (סולל־דרך) — pionnier *m*
חֲלוּצֵי־הַמַּדָּע — les pionniers de la science
|| ספורט — avant *m*
חֲלוּץ מֶרְכָּזִי — avant centre
חֲלוּץ יְמָנִי/שְׂמָאלִי — ailier droit / gauche
|| חָלוּץ (—) ז צבא — avant-garde *f*
|| חֲלוּצָה (201) נ דת — veuve libérée du lévirat
חִלּוּץ (51) ז — dégagement *m*, sauvetage *m*
חלוץ־מְכוֹנִית — dépannage *m* d'une voiture
בהש חלוץ־עֲצָמוֹת — détente *f* des membres, dégourdissement *m*
חֲלוּצִי, ־צִית ת — de pionnier, d'avant-garde
מִפְעָל חֲלוּצִי — entreprise *f* de pionniers
פְּעִילוּת חֲלוּצִית — activité *f* de pointe
חֲלוּצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère pionnier, initiative *f*
חָלוּק (10) ז (בגד) — blouse *f*, chemise *f*
חֲלוּק־בַּיִת — robe *f* de chambre
חֲלוּק־לַיְלָה — chemise de nuit
חָלוּק, חֲלוּקָה ת — partagé, divisé
הַדֵּעוֹת חֲלוּקוֹת — les avis sont partagés
לִבּוֹ חָלוּק — son coeur balance, il hésite
חֲלוּק־לֵב — hésitant, indécis
הֵם חֲלוּקִים עָלָיו — ils ne sont pas d'accord avec lui
חַלּוּק (51) ז (אבן) — caillou *m*, galet *m*
חִלּוּק (51) ז (חלוקה) — division *f*, partage *m*
|| מתמט — division
|| (הבדל) — différence *f*
חלוּקֵי־דֵעוֹת — divergence *f* de vues, désaccord *m*
|| (פלפול) — distinguo *m*
חָלוּשׁ, חֲלוּשָׁה ת — faible
|| חֲלוּשׁוֹת תה"פ — faiblement
חֲלוּשָׁה (201) נ — faiblesse *f*
חָלוּת (46) נ — applicabilité *f*
חִלָּזוֹן (39) ז זואול — escargot *m*, colimaçon *m*
חֶלְזוֹן־הָאַרְגָּמָן — murex *m*
חֶלְזוֹנִי, ־נִית ת — en spirale, en colimaçon
חִלְזֵן (460 נ) פ"י — enrouler, faire monter en spirale
|| הִתְחַלְזֵן (493 נ) פ"ע — s'enrouler, s'entortiller
חַלְחוֹל (1) ז — filtre *m*, percolateur *m*
1. חִלְחוּל (41) ז (רעדה) — tremblement *m*
2. חִלְחוּל (41) ז (חדירה) — infiltration *f*
|| (גרגור) — gargouillement *m*
1. חִלְחֵל (462) פ"י (הרעיד) — faire trembler
|| הִתְחַלְחֵל (492) פ"ע — se mettre à trembler
2. חִלְחֵל (462) פ"ע (חדר) — s'infiltrer
|| (גרגר) — gargouiller
|| הִתְחַלְחֵל (492) פ"ע — s'infiltrer
חַלְחָלָה (222) נ — tremblement *m*, frisson *m*
חַלְחֹלֶת (256) נ אנטום — rectum *m*
1. חָלַט (322) פ"י (פסק) — décider
|| נֶחְלַט (393) פ"ע — être décidé
|| חִלֵּט (432) פ"י משפט — exproprier, confisquer
|| הֶחְלִיט (501) פ"י — décider
2. חָלַט (322) פ"י מטבח — faire une infusion
|| (ביצה) — pocher

|| כימ — protéine *f*, albumine *f*
|| בהש חֶלְבּוֹן־הָעַיִן — cornée *f*
חֶלְבּוֹנִי, ־נִית ת — albumineux, albuminoïde
חֲלָבִי, ־בִית ת — lacté, laiteux
|| (בדיני כשרות) — maigre
חֲלַבְלוּב (ר׳ ־בִים) ז צמח — euphorbe *f*
חַלְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — laitier *n*
חֶלְבְּנָה (—) נ — galbanum *m*
חַלְבָנוּת (46) נ — laiterie *f*, commerce *m* du lait
חַלַּגְלוֹגָה (ר׳ ־גוֹת) נ צמח — pourpier *m*
1. חָלַד (322) פ״י (חפר) — creuser, fouiller
|| חִלֵּד (432) פ״י — creuser, fouiller
|| הֶחֱלִיד (501) פ״י — enfoncer (un couteau)
2. [חלד] נֶחְלַד (393) פ״ע (התכסה חלודה) — se rouiller
|| הֶחְלִיד (501) פ״י — faire rouiller
|| פ״ע — se rouiller
בהש (קהה) — s'ankyloser, s'engourdir
1. חֶלֶד (172, בלי ר׳) ז (ארץ) — terre *f*, monde *m*
יוֹשְׁבֵי־חֶלֶד — habitants *mpl* de la terre
|| (חיים עלי־אדמות) — vie *f* terrestre, existence *f*
בִּימֵי־חֶלְדִּי — durant ma vie
2. חֶלֶד (—) ז (חלודה) — rouille *f*
אַל־חֶלֶד צ — inoxydable
חֹלֶד (ר׳ חֲלָדִים) ז זוואול — taupe *f*
חֹלֶד־הָרִים — hermine *f*
חֲלָדָה (212) נ — enfoncement (d'un couteau dans la gorge) *m*
חֻלְדָּה (ר׳ חֻלְדּוֹת) נ זוואול — rat *m*
חֲלֻדָּה ← חֲלוּדָה
חִלָּדוֹן (39, בלי ר׳) ז חקל — rouille (du blé) *f*
1. חָלָה (345) פ״ע (נעשה חולה) — tomber malade
בהש חָלָה עַל־פ׳ — se soucier de qn
|| חִלָּה (453) פ״י — rendre malade
|| הִתְחַלָּה (480) פ״ע (חלה) — tomber malade
(העמיד פני־חולה) — faire le malade
|| הֶחֱלָה (511) פ״י — rendre malade
2. חִלָּה (453) פ״י (התחנן) — supplier, implorer, attendrir
חִלָּה אֶת־פְּנֵי־פ׳ — supplier qn, implorer qn
חַלָּה (208) נ — miche *f*, galette *f*
|| דת (תרומת־הבצק) — prélèvement *m* sur la pâte
|| חַלַּת־דְּבַשׁ — gâteau *m* de miel
חָלוּא, חֲלוּאָה ת — malade, souffrant
חָלוּב, חֲלוּבָה ת — laiteux, lacté
חָלוּד, חֲלוּדָה ת — rouillé
חֲלוּדָה (201) או חֲלֻדָּה (208) נ — rouille *f*
הֶעֱלָה חֲלוּדָה — se rouiller
חַלְוָה (—) נ מטבח — halva (friandise orientale) *m*
חָלוּט, חֲלוּטָה ת (מוחלט) — absolu, définitif
|| מטבח — saisi, infusé
|| לַחֲלוּטִין תה״פ — absolument, définitivement
חִלּוּט (51) ז — constatation *f*, affirmation *f*
|| (החרמה) — confiscation *f*
1. חִלּוּי (—) ז (תחינה) — supplication *f*
2. חִלּוּי (—) ז (המתקה) — adoucissement *m*
חָלוּל, חֲלוּלָה ת — creux
1. חִלּוּל (51) ז (ביזוי) — profanation *f*
חִלּוּל־הַשֵּׁם — blasphème *m*
חִלּוּל־קֹדֶשׁ — sacrilège *m*
חִלּוּל־שְׁבוּעָה — violation *f* d'un serment
חִלּוּל־שַׁבָּת — profanation du sabbat
2. חִלּוּל (51) ז (נגינה בחליל) — jeu *m* de flûte
חֲלוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cavité *f*, porosité *f*
חֲלוֹם (22) ז — rêve *m*, songe *m*
חֲלוֹם בְּהָקִיץ — rêverie *f*, rêve éveillé
בַּעַל־חֲלוֹמוֹת ז — rêveur *m*
1. חָלוּם, חֲלוּמָה ת (חולמני) — rêveur, songeur
2. חָלוּם ← חָלִים
חֲלוֹמִי, ־מִית ת — de rêve, chimérique, idyllique
חֲלוֹמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — visions *fpl* chimériques
חַלּוֹן (22) ז — fenêtre *f*
חַלּוֹן צָרְפָתִי — porte-fenêtre *f*
חַלּוֹן־רַאֲוָה — vitrine *f*
|| (במערכת השעות) — heure creuse
עממי בַּחַלּוֹנוֹת הַגְּבוֹהִים — dans les hautes sphères, en haut lieu
חִלּוּן (51, בלי ר׳) ז — laïcisation *f*, sécularisation *f*
חִלּוֹנִי, ־נִית ת — laïque, séculier
חִלּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — laïcisme *m*, laïcité *f*
חַלּוֹנִית (17) נ — petite fenêtre, lucarne *f*

חִלֵּל שְׁבוּעָה — violer un serment
חִלֵּל אֶת־הַשַּׁבָּת — profaner le sabbat
|| הִתְחַלֵּל (466) פ"ע — être profané
|| הֵחֵל (528) פ"י — profaner
לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ — il ne manquera pas à sa parole
2. [חלל] הֵחֵל (528) פ"י (התחיל) — commencer
הֵחֵל בְּ־ או מִן־ — à partir de
(במירוץ) הָחֵל! — partez!
הָחֵל וְכַלֵּה — du commencement à la fin
3. חִלֵּל (432) פ"ע (ניגן בחליל) — jouer de la flûte
4. חָלַל (324) פ"ע (נהרג) — être percé, être tué
|| חוֹלֵל (455) או חִלֵּל (432) פ"י (הרג) — percer, tuer
1. חָלָל (107) ז (הרוג) — tué *m*
חַלְלֵי־חֶרֶב — les morts *mpl* de la guerre
נָפַל חָלָל — tomber au combat
2. חָלָל (107) ז (מקום ריק) — espace *m* vide
|| (מרחב אין־סופי) — espace
חֲלַל־הָעוֹלָם — le cosmos, l'univers *m*
חֵקֶר־הֶחָלָל ז — cosmographie *f*
טַיַּס־הֶחָלָל ז — astronaute *m*, cosmonaute *m*
סְפִינַת־חָלָל נ — astronef *m*
חָלָל, חֲלָלָה ת דת — déchu (de la prêtrise)
חֲלָלִית (17) נ — astronef *m*
1. חָלַם (322) פ"י — rêver
חָלַם חֲלוֹם — faire un rêve
חָלַם בְּהָקִיץ — rêver tout éveillé
|| הֶחֱלִים (501) פ"י — faire rêver, rêver
2. חָלַם (320) פ"ע (היה בריא) — être en bonne santé
|| הֶחֱלִים (501) פ"י (ריפא) — fortifier, revigorer
|| פ"ע (נרפא) — se rétablir
הֶחֱלִים מִמַּחֲלָתוֹ — relever de maladie
חֶלֶם ש"פ נ (עיר) — Chelm (ville de Pologne) *f*
עממי חַכְמֵי־חֶלֶם ז"ר — les compères *mpl* de Chelm (réputés pour leur naïveté)
חֶלְמָאוּת (46) נ — balourdise *f*, béotisme *m*
חֶלְמָאִי (ר' ־מָאִים) ז — habitant *m* de Chelm, homme naïf, balourd *m*, béotien *m*
חֶלְמוֹן (ר' ־נִים) ז — jaune *m* d'oeuf
חֶלְמוֹנָה (201) נ — liqueur *m* à l'oeuf
חֶלְמוֹנִי, ־נִית ת — blond

°חַלָּמוּת (—) נ (איוב ו' ו') צמח — buglosse *f*
חַלָּמִישׁ (18) ז — silex *m*, caillou *m*
חַלָּמִישִׁי, ־שִׁית ת — dur comme pierre
חֶלְמִית (ר' ־מִיּוֹת) נ צמח — mauve *f*
חַלְמָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — rêveur *n*
חַלְמָנוּת (46) נ — rêverie *f*, rêvasserie *f*
חִלֵּן (432 נ) פ"י — séculariser, laïciser
|| הִתְחַלֵּן (466 נ) פ"ע — se séculariser, se laïciser
חֲלַף! מ"ק — c'est fini!, disparu!, envolé!
חָלַף (322) פ"ע (נעלם) — disparaître
חָלַף עִם־הָרוּחַ — autant en emporte le vent
חָלְפָה הַסַּכָּנָה — le danger est passé
|| (עבר) — passer
הַשָּׁנִים חָלְפוּ — les années passèrent
|| (הופיע) — surgir, apparaître
בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף — le matin surgit la fleur
|| פ"י (החליף) — échanger, remplacer
|| נֶחֱלַף (393) פ"ע — être échangé, être remplacé
|| חִלֵּף (432) פ"י — échanger, remplacer
|| הִתְחַלֵּף (466) פ"ע — se modifier, se succéder
|| הֶחֱלִיף (501) פ"י — changer, échanger
הֶחֱלִיף בְּגָדָיו — changer de vêtements
הֶחֱלִיף מִכְתָּבִים — échanger une correspondance
הֶחֱלִיף דֵּעוֹת — échanger des opinions
הֶחֱלִיף דָּתוֹ — se convertir
הֶחֱלִיף כֹּחַ — reprendre des forces
|| פ"ע (צמח מחדש) — repousser, reverdir
חֵלֶף (ר' חֲלָפִים) ז — pièce *f* de rechange
|| חֵלֶף־ מ"י — en échange de
חַלָּף (90) ז — couteau *m* de boucher
חַלְפָן (97) ז — changeur *m*
חַלְפָנוּת (46, בלי ר') נ — métier *m* de changeur
חָלַץ (322) פ"י — extraire, dépouiller, enlever
חָלַץ נְעָלָיו — se déchausser
חָלַץ פְּקָק — enlever un bouchon
מטבח חָלַץ (מתבנית) — démouler
בהש חֲלָצַתּוּ חַמָּה — la fièvre l'a quitté
|| דת חָלַץ לִיבִמְתּוֹ — se désister (du droit de lévirat)
|| (חשף) — dénuder

|| (כלי) — ébouillanter
|| נֶחְלַט (393) פ״ע — être brûlé
1. חֶלֶט (163) ז — pâte feuilletée
2. חֶלֶט (163) ז — infusion *f*
|| (לחה שבגוף) — humeur *f*
חַלְטוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — gagne-pain occasionnel, extra *m*
חַלְטָנִי, ־נִית ת — absolu, définitif, déterminé
חֲלִי (ז, ר׳ חֲלָאִים) ז — ornement *m*, parure *f*
חֳלִי או חֹלִי (199) ז — maladie *f*
יְדוּעַ־חֹלִי — maladif
חֲלִיבָה (201) נ — traite (des vaches) *f*
מְכוֹנַת־חֲלִיבָה נ — trayeuse *f*
חָלִיד, חֲלִידָה ת — oxydable
חֶלְיָה (243) נ — ornement *m*, parure *f*
חֻלְיָה (207) נ (טבעת) — anneau *m*, chaînon *m*
|| אנטום — vertèbre *f*
בַּעֲלֵי־חֻלְיוֹת ז״ר — vertébrés *mpl*
חַסְרֵי־חֻלְיוֹת ז״ר — invertébrés *mpl*
|| (רכיב) — élément *m*
|| (שפת הבור) — margelle *f*
|| (גוש־אדמה) — amas *m* de terre
חֲלִיטָה (201) נ — infusion *f*
|| (עוגיה) — échaudé *m*
חֲלִיטָר (ר׳ ־טָרִים) ז — pâtissier *m*
חָלִיל (10) ז מוס — flûte *f*
חֲלִיל־הַקֶּסֶם — la flûte enchantée
חֲלִילָה (201) נ — circuit *m*, ronde *f*
וְחוֹזֵר חֲלִילָה — et ainsi de suite
חָלִילָה! מ״ק — à Dieu ne plaise!
חָלִילָה לִי מִן־ — loin de moi l'idée de
חֲלִילוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס — piccolo *m*
חֲלִילוּת (48, בלי ר׳) נ — cavité *f*
חֲלִילִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ — petite flûte, flageolet *m*
חֲלִילָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — flûtiste *n*
חָלִים, חֲלִימָה או חָלוּם, חֲלוּמָה ת — sain, valide
חֲלִימָה (201) נ — fait *m* de rêver
חֲלִימוּת (48, בלי ר׳) נ — bonne santé
חֻלִּין ← חֹל
חֲלִיף (ר׳ ־פִים או ־פִין) ז — contre-partie *f*, objet *m* d'échange

|| (חלק־חילוף) — pièce *f* de rechange
|| (ענף) — rejeton *m*, scion *m*
|| חֲלִיפִין ז״ר — change *m*
שַׁעַר־חֲלִיפִין ז — cours *m* des changes
מִסְחַר־חֲלִיפִין — échange *m*, troc *m*
חָלִיף או כָּלִיף (ר׳ ־פִים) ז — calife *m*
חָלִיף, חֲלִיפָה ת — interchangeable, suppléant
|| חֲלִיפוֹת תה״פ — alternativement, à tour de rôle
חֲלִיפָה (201) נ — changement *m*, échange *m*
חֲלִיפַת־מִכְתָּבִים — échange de lettres, correspondance *f*
חֲלִיפוֹת וּתְמוּרוֹת — changements continuels
|| (מערכת־בגדים) — costume *m*, habit *m*
(לנשים) — deux-pièces *m*
חֲלִיפַת־בַּיִת — vêtement *m* d'intérieur
חֲלִיפַת־עֶרֶב — tenue *f* de soirée
חֲלִיפוּת או כְּלִיפוּת (—) נ היסט — califat *m*
חֲלִיצָה (201) נ — extraction *f*, dépouillement *m*
|| (מעיל) — manteau *m*, veste *f*, battle-dress *m*
|| דת (של־יבם) — désistement (du beau-frère astreint au lévirat) *m*
חֲלִיק (ר׳ ־קִים) ז מוס — liaison *f*
חָלִיק, חֲלִיקָה ת מתמט — divisible
חֲלִיקָה (201) נ (החלקה) — glissade *f*
1. חֲלִיקוּת (48, בלי ר׳) נ מתמט — divisibilité *f*
2. חֲלִיקוּת (48, בלי ר׳) נ — douceur *f*
חֲלִירַע ← כּוֹלֵרָה
חֲלִישָׁה (201) נ (חולשה) — faiblesse *f*, défaillance *f*
|| (החלשה) — affaiblissement *m*
חֲלִישׁוּת (48, בלי ר׳) נ — faiblesse *f*, défaillance *f*
חֲלִישׁוּת־דַּעַת — chagrin *m*, affliction *f*
חֻלְיָתָן (97) ז — vertébré *m*
חֵלֶךְ (180) ז — pauvre *m*, malheureux *m*
חֶלְכָּאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ת — misérable
חֶלְכָה (ר׳ ־כָאִים) ז — pauvre *m*, malheureux *m*
1. [חלל] נִחַל (416) פ״ע — être profané
|| חִלֵּל (432) פ״י (הפך לחולין) — racheter
חִלֵּל כֶּרֶם — inaugurer une vigne
|| (ביזה) — profaner, violer

היסט אַנְשֵׁי־הַחֲלֻקָּה (בארץ ישראל) ז״ר	les bénéficiaires *mpl* de la charité
‖ (מחלוקת)	divergence *f* d'opinions
‖ (בתורת־ההיגיון)	dilemme *m*
חֲלָקוֹת (—) נ״ר	flatteries *fpl*
חֶלְקִי, ־קִית ת	partiel
‖ חֶלְקִית תה״פ	partiellement
חֶלְקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère partiel
חֶלְקִיק (1) ז	particule *f*
חֲלַקְלַק, ־לַקָּה ת	lisse, glissant
חֲלַקְלַקָּה (208) נ (מקום חלק)	endroit glissant
(לגלישה על־הקרח)	patinoire *f*, glissoire *f*
(במבצר)	glacis *m*
‖ בהש חֲלַקְלַקּוֹת נ״ר	paroles doucereuses
חֲלַקְלַקּוּת (47, בלי ר׳) נ	nature glissante
חֲלַקְלֶקֶת (252) נ	glissoire *f*
1. חָלַשׁ (320) פ״ע	être faible, s'affaiblir
חָלַשׁ לִבּוֹ	défaillir, s'évanouir
חָלְשָׁה דַּעְתּוֹ	s'affliger, être découragé
‖ (322) פ״י	affaiblir
חָלַשׁ עַל־	dominer, surplomber
בהש הָהָר חוֹלֵשׁ עַל־הָאֵזוֹר	le mont domine la région
‖ נֶחֱלַשׁ (393) פ״ע	s'affaiblir, être affaibli
‖ הִתְחַלֵּשׁ (466) פ״ע	s'affaiblir
(התעלף)	défaillir, s'évanouir
‖ הֶחֱלִישׁ (501) פ״ע	s'affaiblir
‖ פ״י	affaiblir
הֶחֱלִישׁ אֶת־דַּעַת־פ׳	affliger qn, chagriner qn
2. חָלַשׁ (322) פ״י	tirer au sort
חֶלֶשׁ (169) ז	sort *m*
חֹלֶשׁ (192, בלי ר׳) ז	faiblesse *f*
חַלָּשׁ, חַלָּשָׁה ת	faible
חֻלְשָׁה (207) נ	faiblesse *f*
‖ יֵשׁ לוֹ חֻלְשָׁה לְ־	il a un faible pour
חַלָּשׁוּת (46, בלי ר׳) נ	faiblesse *f*
‖ (התעלפות)	défaillance *f*, évanouissement *m*
חֲלַשְׁלַשׁ, ־לַשָׁה ת	faiblard
חֶלְתִּית (ר׳ ־תִּיּוֹת) נ צמח	assa-foetida *f*, férule *f*
1. חַם, חֹם ← [חמם]	
2. חַם, חַמָּה ת	chaud
נֶשֶׁק חַם	arme *f* à feu
חַם־מֶזֶג	au sang chaud, passionné
בהש בְּרָכוֹת חַמּוֹת	félicitations chaleureuses
‖ חַמִּים או חַמִּין ז״ר (מים)	eau chaude
(משקה)	boisson chaude, infusion *f*
(מעיין)	source chaude
חַמֵּי־טְבֶרְיָה	les thermes *mpl* de Tibériade
(תבשיל)	ragoût tenu au chaud
1. חָם (81, ר׳ חָמִים, חֲמִי וכו׳) ז	beau-père *m*
2. חָם ש״פ ז	Ham (fils de Noé) *m*
חֹם (143, בלי ר׳) ז	chaleur *f*
גַּל־חֹם ז	vague *f* de chaleur
אַרְצוֹת־הַחֹם נ״ר	les pays chauds
פיס חֹם סְגֻלִּי	chaleur spécifique
מַכַּת־חֹם נ	insolation *f*
‖ בהש (לבביות)	chaleur, enthousiasme *m*
חֹם־לֵב	cordialité *f*
‖ רפא	fièvre *f*, température *f*
[חמא] הֶחֱמִיא (506) פ״י (לְ־)	flatter
חֶמְאָה (243) נ	beurre *m*
מֵי־חֶמְאָה ז״ר	petit-lait *m*
חֶמְאִי, ־אִית ת	butyreux, crémeux
חָמַד (322) פ״י	désirer, convoiter
חָמַד לָצוֹן	plaisanter
‖ נֶחְמַד (393) פ״ע	être désirable
‖ חִמֵּד (432) פ״י	désirer, convoiter
‖ הִתְחַמֵּד (466) פ״י	éprouver un désir
‖ הֶחְמִיד (501) פ״י	inspirer un désir
חֶמֶד (—) ז	beauté *f*, grâce *f*, charme *m*
יֶלֶד־חֶמֶד ז	un amour d'enfant
צֶמֶד־חֶמֶד ז	couple charmant
חֹמֶד (—) ז	beauté *f*, grâce *f*
חֶמְדָּה (239, בלי ר׳) נ	désir *m*, convoitise *f*
‖ (יופי)	beauté *f*, grâce *f*, charme *m*
אֶרֶץ־חֶמְדָּה נ	le pays charmant (Israël)
כְּלִי־חֶמְדָּה ז	objet précieux
חֶמְדַּת־יָמִים	le plus beau des jours (le sabbat)
חֶמְדַּת־לִבִּי (או ־עֵינַי)	mon trésor
חַמְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne cupide *ou* envieuse

|| פ״ע (התחמק) se retirer, s'esquiver
|| נֶחֱלַץ (393) פ״ע (הוסר) être extrait *ou* enlevé
(נמלט) s'échapper, se sauver
נֶחֱלַץ מִצָּרָה échapper à une calamité
|| (הזדרז) se dévouer, être volontaire
נֶחֱלַץ לְעֶזְרַת־פְּ׳ accourir à l'aide de qn
|| חִלֵּץ (432) פ״י dégager, délivrer, extraire
חִלֵּץ מְכוֹנִית מֵהַבֹּץ dégager une voiture de la boue
בהש חִלֵּץ עַצְמוֹתָיו se dégourdir les membres
|| הִתְחַלֵּץ (466) פ״ע (נעקר) être arraché
(התנדב) se dévouer, être volontaire
|| הֶחֱלִיץ (501) פ״י assouplir, dégourdir
הֶחֱלִיץ אֶצְבְּעוֹתָיו se dégourdir les doigts
(חיזק) fortifier, revigorer
חֻלְצָה (207) נ chemise *f*
חֻלְצַת־חָלוּק (חולצה רחבה) blouse *f*
חֲלָצַיִם (264) ז״ז reins *mpl*, hanches *fpl*
אָזַר חֲלָצָיו ceindre ses hanches
יוֹצְאֵי־חֲלָצָיו ses descendants *mpl*
חַלֶּצֶת (251) נ vaisseau *m* de sauvetage
חַלֶּצֶת־גֹּרֵר remorqueur *m* d'épaves
1. חָלַק (322) פ״י (פילג) partager, répartir
|| (העניק) attribuer, accorder
חָלַק כָּבוֹד לְ־ rendre honneur à
|| (התנגד) חָלַק עַל־ différer d'opinion avec
חָלַק עַל דְּ״מָ s'opposer à qch
אֲנִי חוֹלֵק עַל־כָּךְ je ne suis pas d'accord
(היה חלוק) חָלַק לִבּוֹ son coeur hésite
|| נֶחֱלַק (393) פ״ע être partagé, être divisé
נֶחְלְקוּ הַדֵּעוֹת les avis sont partagés
|| חִלֵּק (432) פ״י (פילג) partager, diviser
(פיזר) répartir, disperser, distribuer
חִלֵּק מַתָּנוֹת distribuer des cadeaux
מתמט חִלֵּק עֶשֶׂר לְחָמֵשׁ diviser dix par cinq
|| הִתְחַלֵּק (466) פ״ע se diviser, être partagé
2. חָלַק (320) פ״ע (היה חלק) être lisse
|| הִתְחַלֵּק (466) פ״ע glisser, déraper
הִתְחַלֵּק עַל־הָרִצְפָּה s'étaler par terre
|| הֶחֱלִיק (501) פ״ע glisser, déraper
הֶחֱלִיק עַל־הַקֶּרַח patiner sur la glace, skier

(התחמק) s'esquiver
|| פ״י (ליטש) polir, lisser
הֶחֱלִיק פַּטִּישׁ graisser un marteau
בהש הֶחֱלִיק לְשׁוֹנוֹ parler doucereusement
הֶחֱלִיק בִּדְבָרִים séduire par ses paroles
(גרם להחלקה) faire glisser
(ליטף) caresser
חָלָק, חֲלָקָה ת lisse, poli, uni, glabre, dégarni
לוּחַ חָלָק table rase
נְיָר חָלָק papier blanc
בהש הוֹצִיא אֶת־פְּ׳ חָלָק laisser qn sans réponse
לָשׁוֹן חֲלָקָה paroles doucereuses
עממי הָעִנְיָן אֵינוֹ חָלָק l'affaire n'est pas simple
חַד וְחָלָק clair et net
|| חֲלָקוֹת נ״ר paroles doucereuses
דִּבֵּר חֲלָקוֹת parler doucereusement
שְׂפַת־חֲלָקוֹת נ langage doucereux
חֵלֶק (163) ז pierre *f* lisse, caillou *m*
חַלְּקֵי־נַחַל galets *mpl* de ruisseau
1. חֵלֶק (181) ז part *f*, partie *f*, pièce *f*
חֵלֶק כְּחֵלֶק à parts égales
לָקַח חֵלֶק בְּ־ prendre part à, participer à
אֵין לִי חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּ־ je n'ai rien de commun avec
|| (חלקת־אדמה) lot *m* de terre
|| (גורל) sort *m*
נָפַל בְּחֶלְקוֹ échoir, être dévolu
שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ être content de son sort
שְׁפַר חֶלְקוֹ il a de la chance
יְהִי חֶלְקִי עִמָּכֶם puissé-je partager votre sort
2. חֵלֶק (181) ז (חלקלקות) caractère lisse *ou* uni
בהש חֵלֶק־שְׂפָתַיִם paroles doucereuses
1. חֶלְקָה (243) נ (מגרש) terrain *m*
2. חֶלְקָה (243) נ (מקום חלק) surface *f* lisse
בהש חֶלְקַת־לָשׁוֹן paroles doucereuses
חֲלֻקָּה (208) נ division *f*, répartition *f*
חֲלֻקַּת־מִכְתָּבִים distribution *f* de courrier
חֲלֻקַּת־עֲבוֹדָה division du travail
שֶׁאֵינוֹ נִתָּן לַחֲלֻקָּה indivisible
|| (של־כספי־צדקה) bienfaisance *f*, charité *f*

‖ נֻחַם (416) פ"ע	se réchauffer
‖ חִמֵּם (432) פ"י	chauffer, réchauffer
בהש חִמֵּם אֶת־הָאֲוִירָה	faire monter la température
‖ הִתְחַמֵּם (466) פ"ע	se chauffer, s'échauffer
בהש הִתְחַמְּמוּ הַלְּבָבוֹת	les esprits s'excitèrent
הִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד־אוֹרוֹ שֶׁל־	bénéficier des lumières de
‖ הֵחֵם (528) פ"י	chauffer, réchauffer
חֲמָם (—) ז צמח	amome *f*, cardamome *f*
חַמָּם (90) ז	hammam *m*
חֲמָמָה (212) נ	serre chaude
חַמָּן (90) ז	obélisque *m*
חַמָּנִית (17) נ צמח	tournesol *m*, hélianthe *m*
חָמַס (322) פ"י	s'approprier par la force
בהש חָמַס מְזִמּוֹת	préméditer des violences
‖ נֶחְמַס (393) פ"ע (נגזל)	être pris de force
(נחשף)	être dépouillé
חָמָס (107) ז	oppression *f*, violence *f*
אִישׁ־חָמָס או ־חֲמָסִים ז	homme violent
עֵד־חָמָס ז	témoin malveillant
יֵין־חֲמָסִים ז	vin pris de force
חֲמָסִי עָלֶיךָ	je t'en veux de mon humiliation
עַל לֹא חָמָס בְּכַפּוֹ	sans avoir fait aucun mal
זָעַק (או צָעַק) חָמָס	crier à l'injustice
חַמְסִין (ר' ־נִים) ז	sirocco (vent chaud) *m*
חַמְסִינִי, ־נִית ת	de sirocco
חַמְסָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	oppresseur *n*, prévaricateur *n*, bandit *n*
חַמְסָנִי, ־נִית ת	oppressif, tyrannique
חֻמְעָה (ר' ־עוֹת) נ צמח	oseille *f*
חָמֵץ (320) פ"ע	devenir acide, s'aigrir
‖ נֶחְמַץ (393) פ"ע	devenir acide, s'aigrir
‖ חִמֵּץ (432) פ"י	rendre, acide, aigrir, mariner
‖ הִתְחַמֵּץ (466) פ"ע	devenir acide, s'aigrir
בהש (התקלקל)	se gâter, se pervertir
הִתְחַמֵּץ לְבָבוֹ	son coeur s'aigrit
‖ הֶחְמִיץ (501) פ"ע	aigrir, devenir aigre
בהש (התקלקל)	se gâter, s'abîmer
‖ פ"י	faire lever (la pâte)

בהש הֶחְמִיץ פָּנָיו	se renfrogner
‖ (השהה)	différer, laisser attendre
הֶחְמִיץ הִזְדַּמְּנוּת	laisser passer une occasion
חָמֵץ (137) ז	pâte levée
חֹמֶץ (190) ז	vinaigre *m*
בהש חֹמֶץ בֶּן־יַיִן	fils *m* indigne
יַיִן בֶּן־חֹמֶץ	fils généreux de père indigne
חִמְצָה (ר' ־צוֹת) נ צמח	pois *m* chiche
חֻמְצָה (ר' ־צוֹת) נ כימ	acide *m*
חִמְצוּן (—) ז כימ	oxydation *f*
חֻמְצִיּוּת (—) נ כימ	acidité *f*
חֻמְצִיץ (ר' ־צִים) ז צמח	oxalis *f*
חֲמַצְמַץ, ־מַצָּה ת	aigrelet, acidulé
חַמְצָן (—) ז כימ	oxygène *m*
חִמְצֵן (460 ג) פ"י כימ	oxygéner, oxyder
‖ הִתְחַמְצֵן (494 ג) פ"ע	s'oxyder
חַמְצָנִי, ־נִית ת כימ	oxygéné *m*
חַמֶּצֶת (—) נ רפא	acidose *f*
חָמַק (320) פ"ע	se dérober, s'esquiver
‖ הִתְחַמֵּק (466) פ"ע	se dérober, s'esquiver
הִתְחַמֵּק מִתְּשׁוּבָה	éluder une question
‖ הֶחְמִיק (501) פ"ע	dérober, soustraire
‖ פ"ע	s'échapper, s'esquiver
חֲמַקְמַק, ־מַקָּה ת	fuyant, évasif
‖ חֲמַקְמַקּוֹת תה"פ	évasivement, à la dérobée
חֲמַקְמַקּוּת (—) נ	caractère fuyant *ou* évasif
חֲמַקְמַקִּים (53) ז"ר	échappatoire *f*
חַמְקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	tire-au-flanc *n*
חַמְקָנוּת (46, בלי ר') נ	dérobade *f*, faux-fuyant *m*
חַמְקָנִי, ־נִית ת	fuyant, évasif
חֲמַקְתָּנִי, ־נִית ת	fuyant, insaisissable
1. חָמַר (322, עת' יַחְמֹר) פ"ע (תסס)	bouillonner
2. חָמַר (322) פ"י (מרח)	enduire, goudronner
3. חָמַר (322) פ"י (שרף)	brûler, consumer
‖ נֶחְמַר (393) פ"ע	être brûlé, être consumé
‖ הִתְחַמֵּר (466) פ"ע	être brûlé, se consumer
4. חָמַר (322) פ"י (צבר)	entasser, amasser
5. [חמר] הֶחְמִיר (501) פ"י (הכביד)	aggraver
הֶחְמִיר עַל־עַצְמוֹ	être rigoureux envers soi-même
‖ פ"ע (נעשה חמור)	s'aggraver, empirer

חַמְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ cupidité *f*, avidité *f*

חַמְדָנִי, ־נִית ת cupide, avide

חֵמָה (227) נ colère *f*, fureur *f*

בְּחֵמָה שְׁפוּכָה en grande colère

עַל־אַפּוֹ וְעַל־חֲמָתוֹ malgré sa protestation

חֲמַת־זַעַם accès *m* de fureur

אִישׁ־חֵמָה ז homme *m* irascible

בָּעֲרָה חֲמָתוֹ sa colère éclata

|| (רעל) venin *m*

|| מֵחֲמַת־ à cause de, par la faute de

חַמָּה (208, בלי ר׳) נ (שמש) soleil *m*

גַּלְגַּל־הַחַמָּה ז le disque solaire

דִּמְדּוּמֵי־חַמָּה ז״ר crépuscule *m*

|| (חום) chaleur *f*

יְמוֹת־הַחַמָּה ז״ר l'été *m*

|| (קדחת) fièvre *f*

חָמוּד, חֲמוּדָה ת gentil, aimable, charmant

|| חֲמוּדָה נ trésor *m*, objet précieux

אִישׁ־חֲמוּדוֹת ז gentil seigneur

בִּגְדֵי־חֲמוּדוֹת ז״ר vêtements précieux

חִמּוּד (51) ז désir *m*, convoitise *f*

חֲמוּדוֹן, ־דֹנֶת (ר׳ ־דוֹנִים, ־דוֹנוֹת) ש mignon *n*

חֲמוּלָה (201) נ clan *m*

חָמוּם, חֲמוּמָה ת chaud, ardent

חֲמוּם־מֹחַ (ר׳ חֲמוּמֵי־מֹחַ) à la tête chaude

חִמּוּם (51) ז chauffage *m*

בהש (הרצה) mise *f* en train

1. חָמוּץ, חֲמוּצָה ת acide, aigre, acidulé

חָלָב חָמוּץ lait caillé

בהש פָּנִים חֲמוּצוֹת air *m* revêche

|| חֲמוּצִים ז״ר pickles *mpl*

2. חָמוּץ, חֲמוּצָה ת (אדום) rouge

חָמוֹץ, חֲמוֹצָה ת opprimé

חִמּוּץ (51) ז acidification *f*

חִמּוּק (51) ז courbe *f*, galbe *m*, contour *m*

|| בהש חַמּוּקֵי־דְּבָרִים paroles évasives

חֲמוֹר (21) ז âne *m*

קְבוּרַת־חֲמוֹר נ sépulture *f* infâme

חֲמוֹר־חֲמֹרָתַיִם âne bâté (injure)

|| טכנ tréteau *m*

ספורט cheval *m* de bois

|| חֲמוֹר־יָם דג morue *f*

חָמוּר, חֲמוּרָה ת grave, sérieux, rigoureux

הַמַּצָּב חָמוּר la situation est grave

אִסּוּר חָמוּר défense stricte

קַלּוֹת וַחֲמוּרוֹת observances plus ou moins importantes

חָמוּשׁ, חֲמוּשָׁה ת armé, équipé

רִמּוֹן חָמוּשׁ grenade armée

1. חִמּוּשׁ (51) ז צבא armement *m*

חֵיל־חִמּוּשׁ ז service *m* du matériel

2. חִמּוּשׁ (51) ז (חלוקה לחמש) division *f* par cinq

|| (הכפלה בחמש) action *f* de quintupler

חָמוֹת (34) נ belle-mère *f*

חַמּוֹת (47, בלי ר׳) נ chaleur *f*

חֹמֶט (190) ז זואול lézard *m*

חֲמִיטָה (201) נ galette *f*, beignet *m*

חֲמִילָה (201) נ manteau (en peau de bêtes) *m*

חָמִים, חֲמִימָה ת tiède, douillet, chaleureux

חָמִים, חָמִין ← חַם

חֲמִימָה (201, בלי ר׳) נ forte chaleur

חֲמִימוּת (48, בלי ר׳) נ chaleur (des sentiments) *f*

|| תה״פ בַּחֲמִימוּת chaleureusement

חָמִיץ, חֲמִיצָה ת acidulé, aigrelet

חֲמִיצָה (201) נ potage sur (de betteraves *etc*)

חֲמִיצוּת (48, בלי ר׳) נ acidité *f*, aigreur *f*

חָמִיק, חֲמִיקָה ת insaisissable, furtif

חֲמִיקָה (201) נ dérobade *f*

חֲמִישִׁי, ־שִׁית (בלי ר׳) ת cinquième

יוֹם חֲמִישִׁי jeudi

|| חֲמִישִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ cinquième (fraction) *m*

חֲמִישִׁיָּה (202) נ (תזמורת) quintette *m*

(תינוקות) quintuplés *mpl*

חֲמִית (17) נ calorie *f*

חָמַל (322) פ״ע (על־) épargner

חֶמְלָה (207) נ pitié *f*, miséricorde *f*

[חמם] חַם (361, עת׳ יֵחַם) פ״ע être chaud, devenir chaud

כְּחֹם הַיּוֹם pendant la chaleur du jour

בהש חַם לִבּוֹ se mettre en colère

2. ח"ן (= חכמת הנסתר) — cabbale *f*
חָנַב (322) פ"ע — bêler
חָנַג (322) פ"ע — danser, gambader
|| חִנֵּג (432) פ"ע — danser, gambader
חִנְגָּה (ר' ־גוֹת) נ — fête *f*, réjouissance *f*
חָנָה (351) פ"ע — camper, bivouaquer
(מכונית) — stationner
(מטוס) — atterrir
צבא חָנָה עַל־עִיר — assiéger une ville
כהש חָנָה הַיּוֹם — le jour baisse
|| הֶחֱנָה (511) פ"י — faire camper
(כלי־רכב) — garer, parquer
חַנָּה ש"פ נ — Anne *f*
חִנָּה (—) נ (תמרוק) — henné *m*
חָנוּט, חֲנוּטָה ת — embaumé
|| חָנוּט (10) ז — momie *f*
חָנוּי, חֲנוּיָה ת — stationné
חֲנוֹךְ ש"פ ז — Enoch *m*
חִנּוּךְ (51) ז — éducation *f*
חִנּוּךְ גּוּפָנִי — éducation physique
חִנּוּךְ יְסוֹדִי — enseignement *m* primaire
חִנּוּךְ עַל־יְסוֹדִי — enseignement secondaire
חִנּוּךְ מִקְצוֹעִי — enseignement professionnel
חִנּוּךְ גָּבֹהַּ — enseignement supérieur
חִנּוּךְ לְדָת — catéchèse *f*
חִנּוּךְ־חוֹבָה — instruction *f* obligatoire
בֵּית־חִנּוּךְ ז — maison *f* d'éducation
|| (חנוכה) — inauguration *f*
חִנּוּכִי, ־כִית ת — éducatif, pédagogique
חָנוּן, חֲנוּנָה ת — gracieux, charmant, chéri
|| (שניתנה לו חנינה) — gracié, amnistié
חַנּוּן, חַנּוּנָה ת — miséricordieux, compatissant
חִנּוּן (51) ז — imploration *f*, supplication *f*
|| (מתן־חנינה) — amnistie *f*
חֶנְוָנוּת (46, בלי ר') נ — petit commerce
חֶנְוָנִי (ר' ־נִים) ז — boutiquier *m*, épicier *m*
חָנוּק, חֲנוּקָה ת — étranglé, étouffé
כהש בְּקוֹל חָנוּק — d'une voix étranglée
חִנּוּק (51) ז — étranglement *m*, strangulation *f*
חֲנוּת (45) נ — boutique *f*, magasin *m*
חַנּוֹת (52) נ"ר — pitié *f*, miséricorde *f*

חִנְחוּן (41) ז — minauderie *f*, mièvrerie *f*
חִנְחֵן (462 נ) פ"י — agrémenter, rendre gracieux
|| הִתְחַנְחֵן (492 נ) פ"ע — minauder
1. חָנַט (322) פ"י (גווייה) — embaumer, momifier
|| נֶחְנַט (393) פ"ע — être embaumé
2. חָנַט (322) פ"י (הבשיל) — faire mûrir
|| נֶחְנַט (393) פ"ע — mûrir
|| הֶחְנִיט (501) פ"י — faire mûrir
1. חֶנֶט (—) ז (של־גווייה) — embaumement *m*
2. חֶנֶט (—) ז (של־פרי) — maturation *f*
חַנָּט (ר' ־טִים) או חַנְטָן (ר' ־נִים) ז — embaumeur *m*
1. חֲנָטָה (212) נ (של־גווייה) — embaumement *m*
2. חֲנָטָה (212) נ (של־פרי) — maturation *f*
חַנִּיבַּעַל ש"פ ז — Hannibal *m*
חֲנָיָה (212) או חֲנִיָּה (202) נ — campement *m*
(של־רכב) — stationnement *m*
הַחֲנָיָה אֲסוּרָה — défense de stationner
מִגְרַשׁ־חֲנִיָּה ז — parc *m* de stationnement
מָקוֹם פָּנוּי לַחֲנִיָּה (בין שתי מכוניות) — créneau *m*
חַנְיוֹן (21) ז — parc *m* de stationnement
1. חֲנִיטָה (201) נ (של־גווייה) — embaumement *m*
2. חֲנִיטָה (201) נ (של־פרי) — maturation *f*
חָנִיךְ (10) ז — pupille *m*, élève *m*
|| (שוליה) — apprenti *m*
1. חֲנִיכָה (201) נ (תלמידה) — apprentie *f*, élève *f*
2. חֲנִיכָה (201) נ (כינוי) — surnom *m*, nom *m* de famille
חֲנִיכוּת (48, בלי ר') נ — apprentissage *m*
חֲנִיכַיִם (265) ז"ז — gencives *fpl*
חֲנִינָה (201) נ — grâce *f*, amnistie *f*
בִּקֵּשׁ חֲנִינָה — demander pardon
חֲנִינָה כְּלָלִית — amnistie générale
חֲנִיפָה (201) נ — flatterie *f*
חֲנִיקָה (201) נ — strangulation *f*
חֲנִית (ר' חֲנִיתוֹת) נ — javelot *m*, lance *f*
חָנַךְ (322) פ"י — éduquer, instruire
חֲנֹךְ לַנַּעַר עַל־פִּי־דַרְכּוֹ — instruis un enfant selon son tempérament
|| (בית) — inaugurer
חָנַךְ מִפְעָל — inaugurer une entreprise
|| נֶחְנַךְ (393) פ"ע — être inauguré

6. חִמֵּר (432) פ״י (נהג בהמה) — faire avancer (un animal)
חֶמֶר (—) ז (יין) — vin *m*
חֵמָר (—) ז — bitume *m*, goudron *m*
1. חֹמֶר (190) ז (אדמה דביקה) — argile *f*, glaise *f*
|| (גוף) — matière *f*
חֹמֶר וָרוּחַ — la matière et l'esprit
חֹמֶר־נֶפֶץ — explosif *m*
חָמְרֵי־בִנְיָן — matériaux *mpl* de construction
חֹמֶר־גֶּלֶם או חֹמֶר גָּלְמִי — matière première
חָמְרֵי־מָזוֹן — aliments *mpl*, matières nutritives
חֹמֶר אַרְכִיּוֹנִי — archives *fpl*
חֹמֶר־נִקּוּי כִּימִי — détergent *m*, détersif *m*
בהש חֹמֶר לְמַחְשָׁבָה — matière à réflexion
2. חֹמֶר (190) ז (ערמה) — tas *m*
|| (°מידה קדומה) — *homer* (mesure de capacité) *m*
3. חֹמֶר (190) ז (הקפדה) — sévérité *f*, rigueur *f*
בְּכָל־חֹמֶר־הַדִּין — en appliquant strictement la loi
קַל וָחֹמֶר — raisonnement *m* a fortiori
קַל־וָחֹמֶר בֶּן־קַל־וָחֹמֶר — à plus forte raison
4. חֹמֶר (—) ז (תכשיט) — parure *f*, joyau *m*
בהש דָּרַשׁ כְּמִין־חֹמֶר — expliquer joliment
חַמָּר (90) ז — ânier *m*
בהש חַמָּר־גַּמָּל — qui veut satisfaire tout le monde
חַמְרָא (—) ז ארמית (יין) — vin *m*
חַמְרָה (207) נ — argile *f* rouge, loess *m*
חָמְרָה (207) נ — matériel *n*, hardware *m*
חֻמְרָה (207) נ — gravité *f*, sévérité *f*, rigueur *f*
חָמְרִי, ־רִית ת — matériel
חֻמְרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ עוף — fauvette *f*
חָמְרִיּוּת (—) נ — matérialisme *m*, matérialité *f*
חֲמַרְמַר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — brûlé, rougi
חֳמַרְמַר (388, עבר בלבד) פ״ע (נשרף) — se consumer
|| (התאדם) — rougir
|| הִתְחַמַרְמַר (494) פ״ע — être brûlé, se consumer
חָמְרָן (—) ז כים — aluminium *m*
חָמְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — matérialiste *n*
חָמְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — matérialisme *m*

חָמְרָנִי, ־נִית ת — matérialiste
חַמֶּרֶת (252) נ — caravane *f* d'âniers
חָמֵשׁ ← חֲמִשָּׁה
1. חֹמֶשׁ (190) ז — cinquième (fraction) *m*
|| (חמש שנים) — période *f* de cinq ans, lustre *m*
תָּכְנִית־חֹמֶשׁ נ — plan quinquennal
2. חֹמֶשׁ (190, בלי ר׳) ז (חלציים) — abdomen *m*
1. חָמַשׁ (322) פ״י (צייד בנשק) — armer
|| חָמַשׁ רִמּוֹן — armer une grenade
|| חִמֵּשׁ (432) פ״י — armer, équiper
|| הִתְחַמֵּשׁ (466) פ״ע — s'armer, s'équiper
2. חִמֵּשׁ (432) פ״י (חילק לחמישה) — partager en cinq
|| (כפל בחמישה) — quintupler
חִמֵּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — descendant *m* de la cinquième génération
חֻמָּשׁ (95) ז — un des cinq livres de la *Tora*
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי־תוֹרָה — le Pentateuque
חֲמִשָּׁה (236) נ — rangée *f* (*ou* groupe *m*) de cinq
|| מוס — portée *f*
חֲמִשָּׁה (נ׳ חָמֵשׁ) ש״מ — cinq
חֲמִשָּׁה־עָשָׂר (נ׳ חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה) — quinze
חֲמֵשֶׁת־אֲלָפִים — cinq mille
חֲמִשְׁתֵּנוּ (־תְּכֶם וכו׳) — nous cinq
|| חָמֵשׁ אֲבָנִים (משחק) — osselets *mpl*
חֲמִשִּׁים (—) ש״מ — cinquante
חַמְשִׁיר (1) ז — couplet *m* en cinq vers
חֲמִשִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ מוס — quintette *m*
חֲמֵשֶׁת ← חֲמִשָּׁה
חֲמַת־, מַחֲמַת־ ← חֵמָה
חֵמֶת (חֵמַת־, חֲמָתוֹת, חֶמְתוֹת־) נ — outre *f*
חֵמַת־חֲלִילִים — cornemuse *f*
חָן (ר׳ חָנִים) ז — caravansérail *m*
חֵן (114, בלי ר׳) ז — grâce *f*, beauté *f*
אֶבֶן־חֵן נ — pierre précieuse
אֵשֶׁת־חֵן נ — femme charmante
חֵן חֵן! — grand merci!
מָצָא או נָשָׂא חֵן בְּעֵינֵי־ — trouver grâce aux yeux de
סָר חִנּוֹ — tomber en disgrâce
1. חַ״ן (= חיל־נשים) — armée féminine

חָסַד (432) פ״י — faire du bien, être charitable
|| (בלשון סגי־נהור) — insulter, injurier
|| הִתְחַסֵּד (466) פ״ע — se montrer charitable
(העמיד פני־חסיד) — feindre la piété
חָסָה (349) פ״ע — se réfugier, s'abriter
|| (בטח) חָסָה בְּ־ — avoir confiance en, se fier à
|| חִסָּה (453) פ״י משפט — déclarer confidentiel
|| הִתְחַסָּה (480) פ״ע — chercher un abri, s'abriter
חַסָּה (208) נ צמח — laitue *f*
חָסוּד, חֲסוּדָה ת (נאה) — gracieux, charmant
|| (מתחסד) — dévot
חָסוּחַ (9) ז — ravin *m*
חָסוּי, חֲסוּיָה ת (מוגן) — protégé, abrité
|| (סודי) — confidentiel
חִסּוּי (23) ז — protection *f*
חָסוּךְ, חֲסוּכָה ת — privé, dépourvu
חֲסוּךְ־בָּנִים — sans enfants
חֲסוּךְ־מַרְפֵּא — incurable
חִסּוּל (51) ז — liquidation *f*
מְכִירַת־חִסּוּל נ — liquidation de stocks
חָסוֹם (21) ז — muselière *f*
חָסוּן, חֲסוּנָה ת — bénéficiant d'immunité
1. חָסוּם, חֲסוּמָה ת (סגור) — muselé, fermé, barré
מתמט מַעְגָּל חָסוּם — cercle inscrit
בנק חֶשְׁבּוֹן חָסוּם — compte bloqué
2. חָסוּם, חֲסוּמָה ת (נוקשה) — dur, durci
1. חִסּוּם (51) ז (בלימה) — musellement *m*
2. חִסּוּם (51) ז (הקשיה) — durcissement *m*
חִסּוּן (51) ז רפא — immunisation *f*, vaccination *f*
חִסּוּר (51) ז מתמט — soustraction *f*
|| (העדרות) — absence *f*
חָסוּת (46) נ — protection *f*, refuge *m*, abri *m*
אֶרֶץ־חָסוּת נ — pays *m* de protectorat
בְּחָסוּת־ — sous le patronage de
חַסְחוּס (41) ז — cartilage *m*
חַסְחוּסִי, ־סִית ת — cartilagineux
חָסִיד, חֲסִידָה ת — généreux, charitable, pieux
|| (של־רעיון) — adhérent, partisan
חֲסִיד־הַשִּׁיטָה הַתַּקִּיפָה — partisan de la manière forte

|| דת — *hassid m*
חֲסִיד שׁוֹטֶה — fanatique inconditionnel
חֲסִידָה (201) נ עוף — cigogne *f*
חֲסִידוּת (48, בלי ר׳) נ — bienveillance *f*, charité *f*
|| דת — hassidisme *m*
חֲסִידִי, ־דִית ת דת — hassidique
חֲסִיָּה (202) נ — action *f* de s'abriter
חֶסְיוֹן (22) ז — protection *f*, abri *m*, refuge *m*
חֲסִיכָה (201) נ — économie *f*, épargne *f*
חָסִיל (10) ז חרק — criquet *m*, locuste *f*
חֲסִילוֹן (21) ז זואול — crustacé *m*, fruit *m* de mer
חֲסִימָה (201) נ (של־הפה) — musellement *m*
|| (סתימה) — fermeture *m*, barrage *m*
חֲסִימַת־כְּבִישׁ — barrage d'une route
רפא חֲסִימַת־דָּם — hémostasie *f*, garrottage (d'artère) *m*
בהש אֲחוּז־חֲסִימָה — pourcentage minimal de voix nécessaire (pour être élu)
|| מתמט חֲסִימַת־עִגּוּל — inscription *f* d'un cercle
חָסִין, חֲסִינָה ת (חזק) — fort, robuste, puissant
|| (עמיד) — immunisé, résistant
חֲסִין־אֵשׁ — ignifuge, ininflammable, réfractaire
חֲסִין־מַיִם — imperméable
חֲסִינָה (201) נ — panier *m* d'osier
חֲסִינוּת (48, בלי ר׳) נ — immunité *f*
חֲסִינוּת דִּיפְּלוֹמָטִית — immunité diplomatique
חָסִיס (10) ז — gruau *m*
חָסִית (ר׳ חֲסִיּוֹת) נ צמח — ail *m*
חָסַךְ (322) פ״י — économiser, épargner
|| נֶחְסַךְ (393) פ״ע — être économisé
|| חִסֵּךְ (432) פ״י (עַל־) — économiser, épargner
חִסָּכוֹן (39) ז — économie *f*, épargne *f*
קֻפַּת־חִסָּכוֹן נ — caisse *f* d'épargne
חַסְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — économe
חַסְכָנוּת (46, בלי ר׳) נ — économie *f*, parcimonie *f*
חַסְכָנִי, ־נִית ת — économique, peu coûteux
חֲסַל (נ׳ חֲסַלְת) מלית — fini, achevé
חֲסַל הַסִּפּוּר — ici finit le conte
עממי חֲסַל סֵדֶר־הַנְּאוּמִים — en voilà assez de discours

‖ חִנֵּךְ (432) פ״י — éduquer, élever (un enfant)
חִנֵּךְ מֵחָדָשׁ — rééduquer
‖ הִתְחַנֵּךְ (466) פ״ע — être élevé (enfant)
חֲנֻכָּה (208) נ — inauguration *f*
חֲנֻכַּת־בַּיִת — inauguration d'un édifice
‖ דת — *Hanoukka* (fête des lumières) *f*
חֲנֻכִּיָּה (202) נ דת — chandelier *m* à huit branches
חַנֶּכֶת (—) נ רפא — gingivite *f*
חִנָּם או **בְּחִנָּם** תה״פ (ללא־תשלום) — gratuitement
מַתְּנַת־חִנָּם נ — don gratuit
שׁוֹמֵר־חִנָּם ז — dépositaire non rétribué
בַּחֲצִי־חִנָּם — presque pour rien
‖ (ללא־סיבה) — sans raison, sans motif
שִׂנְאַת־חִנָּם נ — haine *f* sans motif
לְחִנָּם או עַל־חִנָּם — sans raison, sans motif
‖ (ללא־עונש) — impunément
‖ (לשוא) — en vain
חֲנָמַל (—) ז — gelée *f*
חָנַן (357 נ) פ״י — favoriser
משפט — amnistier, gracier
חָנַן ד״מ לִפ׳ — accorder qch à qn
‖ נֵחַן (416 נ) או נֶחְנַן (393 נ) פ״ע — être favorisé, être doué
משפט — être amnistié, être gracié
‖ חִנֵּן (432 נ) פ״ע — implorer, supplier
‖ פ״י חִנֵּן קוֹלוֹ — parler d'une voix suppliante
‖ חוֹנֵן (455 נ) פ״י — aimer, chérir, favoriser
‖ הִתְחַנֵּן (466 נ) פ״ע — implorer, supplier
‖ הֵחַן (528 נ) פ״י — favoriser
חִנָּנִי, ־נִית ת — gracieux, joli, gentil
חִנָּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — grâce *f*, charme *m*
חִנָּנִית (17) נ צמח — pâquerette *f*
חָנַף (320) פ״ע (בגד) — trahir
‖ (נהג בצביעות) — faire des bassesses
חָנַף לִפ׳ — flatter qn
‖ פ״י — profaner, souiller
‖ הִתְחַנֵּף (466) פ״ע — flatter, faire des bassesses
‖ הֶחֱנִיף (501) פ״י (התרפס) — flatter, flagorner
הֶחֱנִיף לִפ׳ — flatter qn
(טימא) — profaner, souiller
חָנֵף, חֲנֵפָה ת — flatteur, hypocrite
חֹנֶף (—) ז — flatterie *f*, hypocrisie *f*
חֲנֻפָּה (208) נ — flatterie *f*, flagornerie *f*
‖ (מרמה) — imposture *f*, tromperie *f*
חֲנֻפּוּפִים (41) ז״ר — flatteries *fpl*, flagorneries *fpl*
חַנְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — flatteur *n*
חַנְפָנוּת (46) נ — flatterie *f*, flagornerie *f*
חַנְפָנִי, ־נִית ת — flagorneur, adulateur
חָנַק (322) פ״י — étrangler, suffoquer, étouffer, asphyxier
‖ נֶחְנַק (393) פ״ע — être étranglé, suffoquer
‖ חִנֵּק (432) פ״י — étrangler, étouffer, suffoquer
‖ הִתְחַנֵּק (466) פ״ע — s'étouffer, suffoquer
‖ הֶחֱנִיק (501) פ״י — étrangler, étouffer
חֶנֶק (—) ז — strangulation *f*
חַנָּק (90) ז זואול — boa *m*
חַנְקָה (236) נ כים — nitrate *m*, azotate *m*
חִנְקוּן (—) ז כים — nitrification *f*
1. **חַנְקָן** (—) ז כים — azote *m*
2. **חַנְקָן** (ר׳ ־נִים) ז עוף — pie-grièche *f*
חַנְקָנִי, ־נִית ת כים — nitrique, azotique
חֻמְצָה חַנְקָנִית — acide *m* azotique
חַנְקָתִי, ־תִית ת כים — nitreux, azoteux
חַס! מ״ק — pitié!, miséricorde!
חַס וְשָׁלוֹם! או חַס וְחָלִילָה! — à Dieu ne plaise!
חֶסֶד (174) ז — bonté *f*, charité *f*, bienfait *m*
חֶסֶד וֶאֱמֶת — véritable bienfait
חֶסֶד שֶׁל־אֱמֶת — bienfait désintéressé, soins funéraires
חֶסֶד־נְעוּרִים — amour *m* de jeunesse
אִישׁ־חֶסֶד — homme charitable
מְשׁוֹרֵר בְּחֶסֶד־עֶלְיוֹן — poète de grand talent
בִּזְכוּת וְלֹא בְּחֶסֶד — de droit et non par faveur
לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד — pour le meilleur ou pour le pire
נָטָה חֶסֶד אֶל־ — être bien disposé envers
נָשָׂא חֶסֶד לִפְנֵי־ — trouver grâce devant
הוֹאֵל בְּחַסְדְּךָ לְ־ — ayez la bonté de
‖ בהש בְּחֶסֶד (בקושי) — à la rigueur
‖ (חן) חוּט שֶׁל־חֶסֶד — un trait délicat de beauté
‖ (בלשון סגי־נהור) — ignominie *f*, turpitude *f*

חֹסֶר (190, בלי ר') ז — manque *m*, défaut *m*
חֹסֶר־הִגָּיוֹן — manque de logique
חֹסֶר־כֹּל — dénuement complet
חֹסֶר־מַעַשׂ — inaction *f*, passivité *f*
חִסָּרוֹן (39) או חֶסְרוֹן (22) ז — manque *m*, absence *f*
חֶסְרוֹן־כִּיס — perte *f* d'argent
מֵחֶסְרוֹן־מִלִּים — quand les mots manquent
הִרְגַּשְׁנוּ בְּחֶסְרוֹנְךָ — vous nous avez manqué
חַף, חַפָּה ת — pur, innocent
חַף מִפֶּשַׁע — innocent
חָף (ר' חָפִים) ז (של־מפתח) — panneton *m*
חִפֵּא (444) פ"י — calomnier, diffamer
חִפֵּא דְּבָרִים עַל־ — inventer des calomnies contre
|| הֶחְפִּיא (506) פ"י — calomnier, diffamer
חֲפָאִים ← חֲפִי
חָפָה (345) פ"י — couvrir, envelopper
בהש חָפָה רֹאשׁוֹ — se couvrir le visage (de honte)
|| פ"ע — se couvrir de honte, blêmir
פָּנָיו חָפוּ — son visage blêmit
פַּס חוֹפֶה — ferrure *f*
|| נֶחְפָּה (410) פ"ע — se couvrir, être couvert
|| חִפָּה (453) פ"י — couvrir
חִפָּה עַל־פָּקִיד — couvrir un employé
חִפָּה דְּבָרִים עַל־ — inventer des calomnies contre
צבא חִפָּה עַל־ — couvrir, protéger
|| הִתְחַפָּה (480) פ"ע — se couvrir, s'envelopper
חָפָה (78, ר' חָפִים) ז צמח — bractée *f*
חִפָּה (208) נ (של־מנורה) — abat-jour *m*
|| (של־מנוע) — capot *m*
חֻפָּה (208) נ — baldaquin *m*, dais *m*
|| בהש (נישואים) — mariage *m*
נִכְנַס לַחֻפָּה — se marier
הֶעֱמִיד חֻפָּה לִבְנוֹ — marier son fils
דת חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין — justes noces *fpl*
חָפוּז, חֲפוּזָה ת — hâtif, précipité
חִפּוּז (51) ז — hâte *f*
חָפוּי, חֲפוּיָה ת — couvert, enveloppé
בהש חֲפוּי־רֹאשׁ — la tête basse, honteux et confus

חִפּוּי (23) ז (ציפוי) — couverture *f*, revêtement *m*
|| בהש חִפּוּי עַל־פְּ' — effort *m* pour décharger qn
|| צבא — couverture, protection *f*
חָפוּס, חֲפוּסָה ת — serré, enveloppé
חִפּוּף (51) ז — palissade *f*, haie *f*, palanque *f*
חֲפוֹרָה (201) נ — tranchée *f*, fossé *m*
חֲפוֹרִית (17) נ צמח — phalaris *m*, alpiste *m*
חִפּוּשׂ (51) ז — recherche *f*, fouille *f*, quête *f*
עָרַךְ חִפּוּשׂ — perquisitionner, fouiller
משפט צַו־חִפּוּשׂ ז — ordre *m* de perquisition
|| (התחפשות) — déguisement *m*
חִפּוּשׁ (54) ז — libération *f*
חִפּוּשִׁית (ר' ־שִׁיּוֹת) נ חרק — escarbot *m*
חִפּוּשִׁית־פַּרְעֹה — scarabée *m*
חִפּוּשִׁית־רְפוּאָה — méloé *m*
חַפּוּת (47, בלי ר') נ — innocence *f*
חָפַז (323) פ"ע — se hâter, se dépêcher
חָפַז זְנָבוֹ — agiter sa queue
|| נֶחְפַּז (394) פ"ע — se hâter, se dépêcher
|| הֶחְפִּיז (501) פ"י — hâter, presser, accélérer
חֵפֶז (181, בלי ר') ז — hâte *f*
חִפְזָה (207, בלי ר') נ — hâte *f*, précipitation *f*
בְּחִפְזָה — en hâte, hâtivement
חִפָּזוֹן (39, בלי ר') ז — hâte *f*, précipitation *f*
בְּחִפָּזוֹן — en hâte, hâtivement
חִפְזוֹנִי, ־נִית ת — hâtif
|| חִפְזוֹנִית תה"פ — hâtivement
חֲפִי (7, ר' חֲפָיִים או חֲפָאִים) ז — couverture *f*, housse *f*
|| (לתינוק) — bavette *f*
חֲפִינָה (201) נ — action *f* de prendre à pleine main
חֲפִיסָה (201) נ — paquet *m*
חֲפִיסַת־סִיגָרִיּוֹת — paquet de cigarettes
חֲפִיסַת־שׁוֹקוֹלָדָה — tablette *f* de chocolat
1. חֲפִיפָה (201) נ (כיסוי) — couverture *f*, superposition *f*
|| מתמט — congruence *f*, coïncidence *f*
מִשְׁפְּטֵי־חֲפִיפָה ז"ר — cas d'égalité (des triangles)
2. חֲפִיפָה (201) נ (רחיצה) — lavage *m*
חֲפִיפַת־רֹאשׁ — lavage de tête, shampoing *m*

‖ וַחֲסַל! מ"ק — un point c'est tout!, basta!
חָסַל (322) פ"י — anéantir, liquider
‖ חִסֵּל (432) פ"י — liquider, supprimer
‖ הִתְחַסֵּל (466) פ"ע — être liquidé, se dissoudre
חַסְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — liquidateur *n*
חַסְלָנוּת (46, בלי ר') נ — tendance *f* à liquider
חַסְלָנִי, ־נִית ת — tendant à liquider
1. חָסַם (322) פ"י (אֶת־הַפֶּה) — museler, fermer
(דרך) — barrer
רפא חָסַם עוֹרֵק — ligoter une artère
בהש חָסַם אֶת־פִּי־הָעִתּוֹנוּת — museler la presse
‖ מתמט חָסַם עִגּוּל — inscrire un cercle
‖ נֶחְסַם (393) פ"ע (פה) — être muselé
(דרך) — être barré
מתמט — être inscrit
2. חָסַם (322) פ"י (מתכת) — tremper (l'acier), durcir
‖ חִסֵּם (432) פ"י — tremper (l'acier), durcir
‖ הִתְחַסֵּם (466) פ"ע — être trempé, se durcir
חֶסֶם (163) ז — barrage *m*, blocage *m*, enrayage *m*
רפא — ligature *f*
חָסָם (90) ז רפא — garrot *m*
1. חָסַן (320 ג) פ"ע (נעשה חזק) — se fortifier
‖ חִסֵּן (432 ג) פ"י — fortifier
רפא — immuniser
‖ הִתְחַסֵּן (466) פ"ע — se fortifier, se prémunir
2. [חסן] נֶחְסַן (393 ג) פ"ע (נאצר) — être emmagasiné
‖ הֶחְסִין (501 ג) פ"י — emmagasiner, stocker
חָסֹן, חֲסֻנָּה ת — fort, robuste
1. חֹסֶן (190, בלי ר') ז (כוח) — force *f*, puissance *f*
2. חֹסֶן (190, בלי ר') ז (אוצר) — richesse *f*
לֹא לְעוֹלָם חֹסֶן — la richesse n'est pas éternelle
3. חֹסֶן (—) ז צמח — lin non peigné, filasse *f*
חָסַף (322) פ"י — découvrir, dévoiler
חַסְפָּא (—) ז ארמית — tesson *m*, morceau *m* d'argile
חַסְפָּא בְּעָלְמָא — objet *m* sans valeur
חִסְפּוּס (41) ז (תכונה) — rugosité *f*, aspérité *f*
בהש חִסְפּוּס־הַלָּשׁוֹן — aspérité du langage
‖ (פעולה) — dépolissage *m*

חַסְפָּנִית (—) נ רפא — pityriasis *m*
חִסְפֵּס (458) פ"י — dépolir, rendre rugueux
‖ הִתְחַסְפֵּס (493) פ"ע — devenir rugueux
חַסְפֶּסֶת (—) נ רפא — pellagre *f*
חַסָּקָה (212) נ — barque plate, pinasse *f*
חָסַר (321, בינוני חָסֵר) פ"ע — diminuer, s'amoindrir
‖ (נעדר) — manquer, faire défaut
לֹא חָסַר לִי (או אֵינֶנִּי חָסֵר) כְּלוּם — je ne manque de rien
‖ נֶחְסַר (393) פ"ע — être diminué
‖ חִסֵּר (432) פ"י — diminuer, enlever, priver
מתמט — soustraire, retrancher
‖ הִתְחַסֵּר (466) פ"ע — diminuer, s'amoindrir
‖ הֶחְסִיר (501) פ"י (הפחית) — diminuer, enlever
מתמט — soustraire, retrancher
‖ פ"ע (הפסיד) — perdre
(נעדר) — manquer, s'absenter
חָסֵר, חֲסֵרָה ת — qui manque de, privé de
זֶה נֶהֱנֶה וְזֶה לֹא חָסֵר — chacun y trouve son avantage
הַמָּרָק חָסֵר מֶלַח — le potage manque de sel
חֲסַר־אוֹנִים (ר' חַסְרֵי־אוֹנִים) — impuissant
חֲסַר־הַכָּרָה — sans connaissance
חֲסַר־טַעַם — insipide, dépourvu de goût
חֲסַר־לֵב — sans coeur
חֲסַר־עֵרֶךְ — sans valeur
חֲסַר־תַּקְדִּים — sans précédent
זואול חַסְרֵי־חֻלְיוֹת ז"ר — invertébrés *mpl*
‖ חֹדֶשׁ חָסֵר — mois creux (de 29 jours)
כְּתִיב חָסֵר — graphie défective
דקדוק פֹּעַל חָסֵר — verbe défectif
‖ (פחות) — moins
אַרְבָּעִים חָסֵר אַחַת — trente-neuf
‖ (נעדר) — absent, qui manque
חָסֵר הַתַּאֲרִיךְ — la date manque
חֲסֵרִים שְׁנֵי תַּלְמִידִים — deux élèves manquent
חֹסֶר (—) ז (דלות) — indigence *f*, pauvreté *f*
‖ (גרעון) — manque *m*, déficit *m*
הִשְׁלִים אֶת־הֶחָסֵר — combler le déficit
‖ רפא — déficience *f*
חֹסֶר־דָּם — anémie *f*

הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל — les grandes vacances
חִפֵּשׁ (432) פ״י — libérer, affranchir
חֻפְשָׁה (207) נ (חרות) — liberté *f*
|| (פגרה) — congé *m*
חֻפְשָׁה בְּתַשְׁלוּם — congé payé
חֻפְשַׁת־לֵדָה — congé de maternité
חָפְשִׁי, ־שִׁית (ר׳ ־שִׁים או ־שִׁיִּים, ־שִׁיּוֹת) ת — libre
בְּחִירָה חָפְשִׁית — libre arbitre *m*
נָתַן יָד חָפְשִׁית — donner carte blanche
כְּנִיסָה חָפְשִׁית — entrée *f* libre
מִקְצוֹעַ חָפְשִׁי — profession libérale
סַחַר חָפְשִׁי — libre-échange *m*
שׁוֹמֵעַ חָפְשִׁי — auditeur *m* libre
צבא עֲמִידָה חָפְשִׁית — repos *m*
חָפְשִׁים! — rompez vos rangs!
|| ספורט בְּעִיטָה חָפְשִׁית — coup franc
דת יַהֲדוּת חָפְשִׁית — judaïsme libéral
|| (פטור) חָפְשִׁי מִמַּס — exempt d'impôt
|| (לא דתי) — irréligieux
|| חָפְשִׁי (—) ז — liberté *f*
יָצָא לַחָפְשִׁי — être libéré
שִׁלַּח לַחָפְשִׁי — libérer, affranchir
בַּמֵּתִים חָפְשִׁי — chez les morts il n'y a pas de loi
|| חָפְשִׁית (—) נ — retraite *f*, réclusion *f*
בֵּית־הַחָפְשִׁית — léproserie *f*
חָפְשִׁיּוּת (—) נ — liberté *f*, sans-gêne *m*, aisance *f*
דִּבֵּר בְּחָפְשִׁיּוּת (—) נ — parler librement
חָפַת (323 ת) פ״י — plier, replier, retrousser
|| חִפֵּת (432 ת) פ״י — plier, replier, retrousser
חִפֵּת שַׁרְווּלָיו — retrousser ses manches
|| הִתְחַפֵּת (466 ת) פ״ע — se replier, se retrousser
חֵפֶת (180) ז — repli (du vêtement) *m*, manchette *f*
בהש נְתַתִּיו בְּחֶפְתִּי — je l'ai mis dans ma poche
חֵץ (114, ר׳ חִצִּים וגם חֲצָצִים) ז — flèche *f*
|| בהש חִצֵּי־הַשֶּׁמֶשׁ — rayons *mpl* du soleil
חֲצָאִיּוֹת (—) נ — demi-mesures *fpl*
חֲצָאִים ← חֲצִי
חֲצָאִית (17) נ — jupe *f*

חָצַב (322) פ״י — tailler, sculpter, former
חָצַב לַהֲבוֹת־אֵשׁ — jeter feu et flamme
בהש נְאוּם חוֹצֵב לֶהָבוֹת — discours enflammé
|| (חפר) — creuser
|| נֶחְצַב (393) פ״ע — être taillé, être gravé
|| חִצֵּב (432) פ״י — tailler
|| הֶחְצִיב (501) פ״י — tailler en pièces, abattre
1. חָצָב (107) ז (כד) — cruche *f*, jarre *f*
2. חָצָב (107) ז צמח — scille *f*
חַצָּב (90) ז — tailleur *m* de pierres
חַצָּבוּת (48, בלי ר׳) נ — travail *m* du tailleur de pierres
חַצֶּבֶת (—) נ רפא — rougeole *f*
חָצַד (322) פ״י — couper (le blé), moissonner
חָצָה (349) פ״י (חילק) — partager, diviser
בהש לֹא חָצָה יָמָיו — ne pas atteindre la moitié de sa vie
|| (עבר) — traverser, franchir, couper
חָצָה אֶת־הָרְחוֹב — traverser la rue
מתמט חָצָה יָשָׁר — couper une droite
|| (עשה מחיצה) — séparer, écarter
חָצָה שִׁנָּיו — se curer les dents
|| נֶחֱצָה (409) פ״ע — être partagé, être divisé
חִצּוּב (51) ז — taille (de pierres) *f*
1. חֲצוּבָה (201) נ — trépied *m*
|| צבא הֵקִים חֲצוּבוֹת — former les faisceaux
פֵּרֵק חֲצוּבוֹת — rompre les faisceaux
2. חֲצוּבָה (201) נ צמח — scille *f*
חָצוּי, חֲצוּיָה ת — divisé, partagé en deux
בהש נֶפֶשׁ חֲצוּיָה — âme déchirée
חִצּוּי (23) ז — division *f*, partage *m* en deux
חָצוּף, חֲצוּפָה ת — impertinent, insolent
|| שָׁעָה חֲצוּפָה — temps *m* de crise
חֲצוֹצְרָה (235) נ או חֲצוֹצֶרֶת (254) נ — trompette *f*, clairon *m*
|| אנטום — trompe *f*
חֲצוֹצְרָן (97) ז — trompette *m*
חֲצוֹת (—) נ — milieu (du jour ou de la nuit) *m*
חֲצוֹת־הַיּוֹם — midi *m*
חֲצוֹת־הַלַּיְלָה — minuit *m*
חִצְחֵץ (462) פ״י — orienter, diriger

חֲפִיצָה (201) נ	volonté *f*, désir *m*
חֲפִיר (1) ז צבא	fossé *m*, douve *f*
חֲפִירָה (201) נ (פעולה)	action *f* de creuser
‖ (בארכיאולוגיה)	fouille *f*
‖ צבא (תעלה)	tranchée *f*
חֲפִית (17) נ (לוחית מתכת מסביב לחור־המנעול)	foncet *m*
חֲפִית (17) נ צמח	bractéole *f*
חָפַן (323 ג) פ״י (קמץ)	cueillir à pleine main
‖ (לפת)	entourer de sa main
חֹפֶן (190, זוגי חָפְנַיִם (261) ז	poignée *f*
מְלֹא־חָפְנַיִם	à pleines mains
‖ חָפְנַיִם צמח	thlaspi *m*
חַפָּן, ־נִית (ר ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	masseur *n*
חֲפַף (88) ז דג	tanche *f*
1. חָפַף (357) פ״י (כיסה)	couvrir, recouvrir
פ״ע חָפַף עַל־	protéger
‖ מתמט	se superposer, coïncider
צורות חופפות	figures superposables
‖ חוֹפֵף (455) פ״י (עַל־)	recouvrir, envelopper, protéger
2. חָפַף (357) פ״י (רחץ)	laver, rincer
חָפַף אֶת־רֹאשׁוֹ	se laver la tête
‖ (שפשף)	frotter
‖ נֶחְפַּף (394) פ״ע	être lavé, être rincé
‖ חִפֵּף (432) פ״י	frotter
‖ הִתְחוֹפֵף (488) פ״ע	se frotter
חָפַץ (323) פ״י (הניע)	remuer
חָפֵץ (323, עבר ובינוני חָפֵץ) פ״ע	désirer, vouloir
לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ	je ne veux pas la prendre
‖ חָפֵץ בְּ־	avoir de l'affection pour
חָפֵץ, חֲפֵצָה ת	désireux, consentant
בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה	volontiers
חֵפֶץ (181) ז (רצון)	volonté *f*, désir *m*
בְּחֵפֶץ־לֵב	volontiers, de bon coeur
אֶבֶן־חֵפֶץ נ	pierre précieuse
הִגִּיעַ לִמְחוֹז־חֶפְצוֹ	arriver à bon port
כְּלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ	ustensile *m* dont personne ne veut
עָשָׂה חֵפֶץ־פְּ׳	exécuter les volontés de qn
‖ (עצם)	objet *m*
חֶפְצֵי־עֵרֶךְ	objets précieux
משפט נִשְׁבַּע בִּנְקִיטַת־חֵפֶץ	jurer en tenant en main un objet du culte
‖ (עסק)	affaire *f*, intérêt *m*
עָשָׂה חֲפָצָיו	vaquer à ses affaires
עֵת לְכָל־חֵפֶץ	il y a un temps pour tout
חֶפְצֵי־שָׁמַיִם	les affaires religieuses
חֶפְצָה (207, בלי ר׳) נ	désir *m*
חֶפְצַת־נַפְשׁוֹ	le désir de sa vie
חֶפְצִית (17) נ	caprice *m*
1. חָפַר (323) פ״י (כרה)	creuser, fouiller
‖ °(תר)	explorer
‖ נֶחְפַּר (394) פ״ע	être creusé
‖ הִתְחַפֵּר (466) פ״ע צבא	se retrancher, s'enterrer
2. חָפַר (323) פ״ע (החויר)	pâlir, blêmir
‖ הֶחְפִּיר (501) פ״ע	avoir honte, être confus
‖ פ״י	couvrir de honte, déshonorer
מַעֲשֶׂה מַחְפִּיר	action *f* abominable
חֵפֶר (181) ז	fouille *f*, terrassement *m*
חַפָּר (90) ז צבא	sapeur *m*
חֲפֵרָה (229) נ צבא	tranchée *f*
חֲפֵרַת־קֶשֶׁר	boyau *m* de communication
חַפְרוּר (41) ז	bêche-pioche *f*
חֲפַרְפַּר (91) ז טכנ	excavateur *m*
חֲפַרְפֶּרֶת (252) נ זואול	taupe *f*
חֲפֹרֶת (256) נ	déblais *mpl*
חַפֶּרֶת (252) נ	dragueur *m*
חָפַשׂ (323) פ״י	chercher, scruter, explorer
‖ נֶחְפַּשׂ (394) פ״ע	être exploré, être fouillé
‖ חִפֵּשׂ (432) פ״י	chercher, rechercher
חִפֵּשׂ בְּכִיסָיו	fouiller ses poches
בהש חִפֵּשׂ בַּנֵּרוֹת	chercher comme un fou
‖ הִתְחַפֵּשׂ (466) פ״ע	se déguiser
‖ הֶחְפִּישׂ (501) פ״י	déguiser
חֵפֶשׂ (181, בלי ר׳) ז	recherche *f*, investigation *f*
חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ	recherche minutieuse
חֹפֶשׁ (190) ז (חרות)	liberté *f*
חֹפֶשׁ־הַדִּבּוּר	liberté de parole
חֹפֶשׁ־פְּעֻלָּה	liberté d'action
‖ (פגרה)	congé *m*, vacances *fpl*

חַצְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	concierge *n*
‖ (מאנשי־חצר־המלך)	courtisan *n*
חַצְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ	métier *m* de concierge
‖ (בחצר־המלך)	étiquette *f* de cour
חֹק (143) ז	loi *f*
חק פְּלִילִי	loi pénale
חק־עֵזֶר	règlement *m*, ordonnance *f*
חק ולא יַעֲבֹר	loi immuable
אַנְשֵׁי־הַחֹק ז״ר	les juristes *mpl*
הֶעֱמִיד מִחוּץ לַחֹק	décréter hors la loi
‖ (כלל) חֹק־אַרְכִימֶדֶס	principe *m* d'Archimède
חֻקֵּי־הַטֶּבַע	lois naturelles
‖ (מנהג)	coutume *f*, moeurs *fpl*
חֻקֵּי־הָעַמִּים	les coutumes des nations
‖ (מתכונת)	mesure *f*, ration *f*, tâche *f*
לֶחֶם־חֻקֵּנוּ	notre pain quotidien
חק־למודים	cycle *m* des études
לִבְלִי־חֹק	démesurément
חַקַּאי, חַקָּאִית (ר׳ חַקָּאִים, חַקָּאִיּוֹת) ש	imitateur *n*
חִקָּה (453) פ״י	imiter, contrefaire
‖ הִתְחַקָּה (480) פ״ע (עַל־ או אַחֲרֵי־)	suivre à la trace, pister
הִתְחַקָּה עַל־שָׁרְשֵׁי־דְּ״מ	enquêter sur qch
הִתְחַקָּה עַל־שָׁרְשֵׁי־רַגְלֵי־	être aux trousses de
חֻקָּה (208) נ	constitution *f*
‖ (חוק)	loi *f*, règle *f*
‖ (מנהג)	coutume *f*
חִקּוּי (23) ז	imitation *f*, contrefaçon *f*
‖ (בספרות)	parodie *f*
חִקּוּיִי, ־יִית ת	imitatif
חִקּוּק (51) ז (חריתה)	gravure *f*, sculpture *f*
‖ (קביעת־חוקים)	législation *f*
חִקּוּר (51) ז	enquête *f*, recherche *f*
חָקִי (—) ז	kaki (couleur) *m*
חֻקִּי, חֻקִּית ת	légal, légitime
בִּלְתִּי־חֻקִּי	illégal, illégitime
חֻקִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	légalité *f*, légitimité *f*
‖ (בטבע)	régularité *f*, périodicité *f*
חַקְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	imitateur *n*
חַקְיָנוּת (46) נ	imitation *f*
חַקְיָנִי, ־נִית ת	imitatif
חֲקִיקָה (201) נ (חריתה)	gravure *f*, inscription *f*
‖ (קביעת־חוקים)	législation *f*
חֲקִירָה (201) נ	enquête *f*, investigation *f*
וַעֲדַת־חֲקִירָה נ	commission *f* d'enquête
חֲקִירַת־עֵדִים	interrogatoire *m* de témoins
חֲקִירַת־שְׁתִי־וָעֵרֶב	contre-interrogatoire *m*
חֲקִירָה מֻקְדֶּמֶת	instruction *f* préalable
עָרַךְ חֲקִירָה	mener une enquête
‖ (מחקר)	recherche *f*, étude *f*
חֲקַל (—) ז ארמית	champ *m*
חַקְלָאוּת (—) נ	agriculture *f*
תּוֹרַת־הַחַקְלָאוּת נ	agronomie *f*
חַקְלַאי, ־לָאִית (ר׳ ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש	agriculteur *n*
חַקְלָאִי, ־אִית ת	agricole
חֹקֶן (190) ז	lavement *m*, clystère *m*
חֶקֶק (88) ז	creux *m*, cavité *f*
חָקַק (358) פ״י (חרת)	graver
בהש (רשם)	inscrire
‖ (נקב)	creuser
‖ (קבע חוק)	légiférer
חָקַק חֹק	voter une loi
‖ נֶחְקַק (393) פ״ע (נחרת)	être gravé
(נקבע חוק)	être voté (loi)
‖ חוֹקֵק (455) או חִקֵּק (432) פ״י (חרת)	graver
(קבע חוק)	légiférer
‖ הֵחֵק (529) פ״י (חרת)	graver
(קבע חוק)	légiférer
° חֵקֶק (183) ז (חוק)	loi *f*
חִקְקֵי־אָוֶן	lois injustes
‖ (החלטה)	résolution *f*
חִקְקֵי־לֵב	méditations *fpl*, spéculations *fpl*
חַקָּק (90) ז	graveur *m*
חָקַר (322) פ״י	examiner, interroger, scruter
חָקַר עֵדִים	interroger des témoins
חָקַר בְּעָיָה	examiner un problème
חָקַר אֵזוֹר	explorer une région
‖ נֶחְקַר (393) פ״ע	être interrogé, être exploré
הַנֶּאֱשָׁם נֶחְקַר	l'accusé a été interrogé
‖ חִקֵּר (432) פ״י	rechercher, enquêter
חֵקֶר (183) ז	recherche *f*, étude *f*

1. חֵצִי (7, ר׳ חֲצָאִים או חֲצָיִים)	moitié *f*,
או חֲצִי (—) ז	demi-
שֶׁקֶל וָחֵצִי	un sicle et demi
חֵצִי חֵצִי	moitié moitié
הַשָּׁעָה שְׁתַּיִם וָחֵצִי	il est deux heures et demie
לַחֲצָאִים	à moitié
חֲצִי־אִי	presqu'île *f*
חֲצִי־גְמָר	demi-finale *f*
חֲצִי־כַדּוּר	hémlsphére *f*
חֲצִי־נֶחָמָה	consolation partielle
בַּחֲצִי־פֶה	sans enthousiasme
עַד־חֲצִי־הַמַּלְכוּת	tout ce qui vous plaira
חֶצְיָם הָלְכוּ	la moitié d'entre eux sont partis
קַח חֶצְיוֹ	prends-en la moitié
‖ (אמצע)	milieu *m*
בַּחֲצִי־הַדֶּרֶךְ	à mi-chemin
בַּחֲצִי־יָמָיו	au milieu de sa vie
הוֹרִיד דֶּגֶל לַחֲצִי־הַתֹּרֶן	mettre le drapeau en berne
חֲצִי־הַלַּיְלָה	minuit *m*
2. °חֵצִי (—) ז (חץ)	flèche *f*
חִצִּי, חִצִּית ת	sagittal, en forme de flèche
חָצִיב, חֲצִיבָה ת	facile à tailler (pierre)
חֲצִיבָה (201) נ	taille (de pierres) *f*
חֲצִיבוּת (48, בלי ר׳) נ	tendreté *f*
חֲצָיָה (212) או חֲצִיָּה (202) נ	division *f* en deux
‖ (צליחה)	traversée *f*, franchissement *m*
חֲצִיַּת־נָהָר	passage *m* d'un fleuve
מַעֲבַר־חֲצָיָה ז	passage pour piétons
חֶצְיוֹן (21) ז מתמט	médiane *f*
חָצִיל (10) ז צמח	aubergine *f*
חֲצִיפוּת (48) נ	impertinence *f*, insolence *f*
חָצִיץ (10) ז	cloison *f*, écran *m*
חֲצִיצָה (201) נ	séparation *f*, cloisonnement *m*
‖ ספורט	recoupement *m*
חָצִיר (10) ז צמח	herbe *f*, foin *m*, poireau *m*
חַצָּל (90) ז	nattier *m*
[חצן] הֶחְצִין (501 ג) פ״י	extérioriser
חֵצֶן (183) או חֹצֶן (190) ז	giron *m*, sein *m*
בהש נִעֵר חָצְנוֹ	désavouer, se désolidariser

חָצַף (322) פ״ע	être impertinent *ou* insolent
‖ הִתְחַצֵּף (466) פ״ע	être impertinent
‖ הֶחְצִיף (501) פ״ע	se conduire insolemment
‖ פ״י הֶחְצִיף פָּנָיו	se montrer effronté
הֶחְצִיף עֵינָיו בְּ־	regarder avec insolence
חֹצֶף (—) ז	impertinence *f*, insolence *f*
חֻצְפָּה (207) נ	impertinence *f*, insolence *f*
חַצְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	effronté *n*, insolent *n*
חַצְפָנוּת (46, בלי ר׳) נ	audace *f*, arrogance *f*
חַצְפָנִי, ־נִית ת	arrogant, insolent
חָצָץ (88) ז	enclos *m*, parcelle *f*
1. חָצַץ (322) פ״י (הפריד)	séparer
חָצַץ שִׁנָּיו	se curer les dents
‖ חִצֵּץ (432) פ״י	séparer
2. חִצֵּץ (432) פ״י (ניפץ)	casser, faire éclater
חָצָץ (107) ז	gravier *m*, cailloux *mpl*
חֲצַץ־הַשִּׁנַּיִם	tartre *m*
בהש הִגְרִיס בֶּחָצָץ שִׁנָּיו	accabler, tourmenter
חֲצָצָה (217) נ	séparation *f*, cloison *f*
(בדפוס)	interstice *m*
חִצְצוּר (41) ז	sonnerie *f* de trompette
חֲצָצִי, ־צִית ת	graveleux, caillouteux
חֲצָצִים ← חֵץ	
חִצְצֵר (458) פ״ע	sonner de la trompette
חֶצֶת (—) נ רפא	calcul *m*, gravelle *f*
חֶצֶת־הַמָּרָה	calcul biliaire
[חצר] הֶחְצִיר (500) פ״ע	sonner de la trompette
חָצֵר (138) נ	cour *f*
חֲצַר־בֵּית־סֵפֶר	préau *m*
‖ (בית־המלך)	cour (d'un souverain)
אַנְשֵׁי־הֶחָצֵר ז״ר	les courtisans *mpl*
שַׂר־הֶחָצֵר	chambellan *m*
‖ (ר׳ חֲצֵרִים 137	ferme *f*, maison rurale, dépendances *fpl*
°בָּתֵּי־חֲצֵרִים	hameaux *m*
‖ משפט חֲצֵרִים	domaine *m*, immeubles *mpl*
‖ אנטום חֲצַר־הַכָּבֵד	diaphragme *m*
חֲצֵרוֹנִי, ־נִית ת	de cour
חֲצַרְמָוֶת ש״פ נ (אזור בדרום־ערב)	Hadramaut *m*
‖ בהש (בית־קברות)	cimetière *m*

הֶחֱרָה אַפּוֹ עַל־	se mettre en colère contre
‖ (זרז)	stimuler, encourager
הֶחֱרָה הַחֲזִיק אַחֲרֵי־	s'empresser de suivre l'exemple de
חָרוּב (41) ז צמח	caroube *f*
חֲרוּבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ צמח	caroubier *m*
חָרוּז (10) ז (פנינה)	perle *f*, objet enfilé
‖ (שורה בשיר)	vers *m*
‖ (צליל שוה בסוף השורות)	rime *f*
חָרוּז זְכָרִי/נְקֵבִי	rime masculine / féminine
חָרוּז מְשֻׁבָּח/עוֹבֵר	rime riche / pauvre
חָרוֹז (31) ז	rimeur *m*
חֲרוּזָה (201) נ	strophe *f*, stance *f*
‖ מתמט	progression *f*
חֲרוּזִי, ־זִית ת	rimé
חָרוּט (28) ז	cône *m*
חֲרוּטִי, ־טִית ת	conique
‖ חֲרוּטִית (ר׳ ־טִיּוֹת) נ מתמט	tronc *m* de cône
חָרוּךְ, חֲרוּכָה ת	brûlé, roussi
צבא אֲדָמָה חֲרוּכָה	terre brûlée
חָרוּל (28) ז צמח	ortie *f*, ronce *f*
חֲרוּלִי, ־לִית ת	épineux, couvert d'orties
חָרוּם, חֲרוּמָה ת	plat et écrasé, émoussé
חֲרוּם־אַף	camard, au nez plat
חֵרוּם (—) ז	urgence *f*, crise *f*
מַצַּב־חֵרוּם ז	état *m* d'alerte
שְׁעַת־חֵרוּם נ	période *f* d'urgence
צבא מְנַת־חֵרוּם נ	ration *f* de fer
חֲרוּמַף, ־מַפָּה ת	camard, au nez plat
חָרוֹן (28) ז	irritation *f*
חֲרוֹן־אַף	accès *m* de colère
שָׁפַךְ חֲרוֹן־אַפּוֹ	déverser sa colère
שָׁב מֵחֲרוֹן־אַפּוֹ	sa colère tomba
חֵרוּף (49) ז (גידוף)	blasphème *m*, insulte *f*
‖ (בוז)	mépris *m*
חֵרוּף־נֶפֶשׁ	fait *m* de risquer sa vie
חָרוּץ (28, בלי ר׳) ז (זהב)	or *m*
יְרַקְרַק חָרוּץ	jaune doré
1. חָרוּץ, חֲרוּצָה ת (שקדן)	appliqué, assidu
תַּלְמִיד חָרוּץ	élève travailleur
2. חָרוּץ, חֲרוּצָה ת (מוחלט)	absolu, définitif
כִּשָּׁלוֹן חָרוּץ	échec complet
‖ (קצוב)	défini, déterminé
חֲרוּצִים יָמָיו	ses jours sont comptés
3. חָרוּץ, חֲרוּצָה ת (חד)	tranchant, aiguisé
מוֹרַג חָרוּץ	planche munie de pointes
‖ (סדוק)	fendu
חֲרוּק (—) ז	grincement *m*
1. חָרוּק, חֲרוּקָה ת (משונן)	denté, aiguisé, effilé
‖ (צרוד)	grinçant, rauque
2. חָרוּק, חֲרוּקָה ת דקדוק	pourvu de la voyelle *i*
חֵרוּק (49) ז (חידוד)	aiguisage *m*, effilage *m*
‖ (חיכוך)	frottement *m*, grincement *m*
חֵרוּק־שִׁנַּיִם	grincement de dents
1. חָרוּר, חֲרוּרָה ת (מנוקב)	perforé, troué
2. חָרוּר, חֲרוּרָה ת (משוחרר)	affranchi
חֵרוּר (49) ז	perforation *f*
חֲרוּרִית (17) נ	croûte *f* de pain
חָרוּשׁ, חֲרוּשָׁה ת	labouré
בהש חֲרוּשׁ־קְמָטִים	sillonné de rides
‖ (חרוט)	gravé
חֲרוּת (ר׳ חֲרֻיּוֹת) נ	branche (de palmier) *f*
חֵרוּת (48) נ	liberté *f*
חֵרוּת פִּיּוּטִית	licence *f* poétique
חָרַז (324) פ״י (השחיל)	enfiler
‖ (חיבר חרוזים)	faire des vers, rimer
‖ נֶחֱרַז (395) פ״ע (הושחל)	être enfilé
בהש (שולב)	s'arranger, se disposer
(נכתב בחרוזים)	être écrit en vers, rimer
‖ חֵרֵז (437) פ״י	rimer
‖ הִתְחָרֵז (473) פ״ע (הושחל)	s'enfiler
(בשיר)	rimer ensemble
‖ הֶחֱרִיז (500) פ״י (השחיל)	enfiler
בהש (שילב)	arranger, disposer, combiner
(כתב בחרוזים)	écrire des vers, rimer
חָרָז (100) ז	rimailleur *m*, versificateur *m*
חֶרֶז (163) ז	versification *f*
חַרְזָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	rimailleur *n*, versificateur *n*
חַרְזָנוּת (46) נ	rimaillerie *f*, versification *f*
חַרְזָנִי, ־נִית ת	rimé
חַרְחֲבִינָה (201) נ צמח	panicaut *m*

חֵקֶר־הַמִּקְרָא	exégèse *f* biblique
חִקְרֵי־לֵב	les pensées *fpl* du coeur
אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ	sa sagesse est insondable
עַד־אֵין־חֵקֶר	infiniment
חַקְרָה (201) נ	acropole *f*
חַקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	enquêteur *n*
חַקְרָנוּת (46) נ	nature scrutatrice
חַקְרָנִי, ־נִית ת	scrutateur, fureteur
חֻקָּתִי, ־תִית ת	constitutionnel
חֻקָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	constitutionnalité *f*
[חרא] הֶחֱרִיא (506) פ״ע עממי	chier
חָרָא (107) ז	excrément *m*
חָרַב (320) פ״ע (הושמד)	être dévasté, être en ruines
‖ (יבש)	se désécher, être sec
‖ פ״י (השמיד)	détruire, dévaster
‖ נֶחֱרַב (395) פ״ע	être dévasté, être ruiné
‖ חֵרֵב (437) פ״י	détruire, dévaster
‖ הִתְחָרֵב (473) פ״ע	tomber en ruines
‖ הֶחֱרִיב (500) פ״י (השמיד)	détruire, ruiner
(ייבש)	assécher, mettre à sec
חָרֵב, חֲרֵבָה ת (הרוס)	dévasté, désolé, en ruines
‖ (יבש)	sec, desséché, aride
1. חֶרֶב (174, ר׳ חֲרָבוֹת 164) נ	épée *f*, glaive *m*
הִכָּה לְפִי־חֶרֶב	passer au fil de l'épée
חַלְלֵי־חֶרֶב ז״ר	morts *mpl* de la guerre
2. חֹרֶב (—) או חוֹרֶב (—) ז	désolation *f*, ruine *f*
‖ (יובש)	aridité *f*, sécheresse *f*
חָרָבָה (—) נ	terre *f* ferme
שָׂם לֶחָרָבָה	assécher, mettre à sec
חַרְבָּה (237) נ	serpette *f*
חָרְבָּה או חָרְבָה (244) נ	ruine *f*
חֲרָבוֹן (ר׳ חֶרְבוֹנִים) ז	sécheresse *f*, aridité *f*
חַרְבּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז עממי	échec *m*, fiasco *m*
חֻרְבָּן (93) ז	destruction *f*
חֻרְבַּן־הַבַּיִת	la destruction du Temple
חִרְבֵּן (458 ג) פ״י עממי	gâcher, compromettre
‖ הִתְחַרְבֵּן (491 ג) פ״ע עממי	échouer, faire fiasco
חָרַג (322) פ״ע	sortir, s'écarter
חָרַג מִן־הַמִּסְגֶּרֶת	sortir du cadre
חֶרֶג (174) ז או חַרְגָּה (241) נ	grain *m* de poussière
חֶרֶג־יוֹם	poussières *fpl* voltigeant au soleil
חַרְגּוֹל (21) ז חרק	criquet *m*, grillon *m*
חַרְגּוֹלָן (97) ז עוף	fauvette *f*
חַרְגּוֹן (39) ז (בפסיכולוגיה)	transe *f*
חָרַד (320) פ״ע (נבהל)	s'effrayer
‖ (רעד)	trembler, s'agiter
‖ (דאג)	s'inquiéter, se soucier
חָרַד לִשְׁלוֹם־פּ׳	s'inquiéter de la santé de qn
‖ (מיהר)	se hâter, s'empresser
‖ נֶחֱרַד (395) פ״ע	être saisi de frayeur
‖ הִתְחָרֵד (473) פ״ע	s'alarmer, s'effrayer
‖ הֶחֱרִיד (500) פ״י	faire trembler, effrayer
חָרֵד, חֲרֵדָה ת (מפחד)	anxieux, effrayé
‖ (מקפיד)	consciencieux, scrupuleux
דת	de stricte observance
חֲרָדָה (218) נ (פחד)	frayeur *f*, anxiété *f*
חֶרְדַּת־אֱלֹהִים	panique *f*, horreur *f*
חֶרְדַּת־קֹדֶשׁ	saint respect
חֶרְדַּת־גִּיל	anxiété mêlée de joie
מְעוֹרֵר חֲרָדָה	inquiétant, alarmant
‖ (טרחה)	dérangement *m*, trouble *m*
מַה כָּל־הַחֲרָדָה?	pourquoi cette agitation?
חַרְדּוֹן (ר׳ ־נִים) ז זוחל	lézard *m*
חֲרֵדִי, ־דִית ת דת	de stricte observance
חַרְדָּל (91) ז צמח	moutarde *f*
בהש כְּגַרְגַּר־חַרְדָּל	menu (comme un grain de moutarde)
חַרְדָּלִי, ־לִית ת	couleur de moutarde, piquant comme de la moutarde
חַרְדָּלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ	torrent *m*
חַרְדָּנוּת (46, בלי ר׳) נ	inquiétude *f*, anxiété *f*
חַרְדָּנִי, ־נִית ת	inquiet, anxieux
חָרָה (349) פ״ע	s'enflammer, s'irriter
חָרָה לוֹ	être vexé, être fâché
אַל־יִחַר בְּעֵינֶיךָ	ne te fâche pas
חָרָה אַפּוֹ	sa colère éclata
‖ נֶחֱרָה (409, ר׳ נֶחֱרוּ או נחרו) פ״ע	s'enflammer
נֶחֱרָה בְּפ׳	s'irriter contre qn
‖ הִתְחָרָה (481) פ״ע	envier, être jaloux
הִתְחָרָה בפ׳	rivaliser avec qn
‖ הֶחֱרָה (511) פ״י	irriter, mettre en colère

מָחָה בַּחֲרִיפוּת — protester énergiquement
‖ (חומרה) — gravité *f*
חֲרִיפוּת־מַחֲלָה — forme aigue d'une maladie
‖ (של סכין) — tranchant *m*
1. חָרִיץ (10) ז — rainure *f*, cannelure *f*
‖ חֲרִיצֵי־בַּרְזֶל — pointes *fpl* de fer
‖ (חפירה) — fossé *m*, tranchée *f*
2. חָרִיץ (10) ז (חתיכה) — morceau *m*, tranche *f*
חֲרִיץ־חָלָב — morceau de fromage
חֲרִיצָה (201) נ — action *f* d'affiler *ou* de trancher
בהש חֲרִיצַת־לָשׁוֹן — insultes *fpl*, injures *fpl*
חֲרִיצַת־מִשְׁפָּט — verdict *m*, sentence *f*
חֲרִיצוּת (48, בלי ר') נ — affilage *m*
חֲרִיצוּת־לָשׁוֹן — insuites *fpl*, injures *fpl*
חָרִיצוּת (48, בלי ר') נ — diligence *f*, zèle *m*, assiduité *f*
חֲרִיק (1) ז — grincement *m*
חֲרִיקָה (201) נ — grincement *m*
חֲרִיקַת־שִׁנַּיִם — grincement de dents
חָרִיר (10) ז — petit trou, oeillet *m*
חֲרִיר־הַמַּחַט — chas *m*, trou *m* d'aiguille
חֲרִיר־הַכַּוָּנֶת (בכלי־ירייה) — cran *m* de mire
חֲרִירָה (201) נ — perforation *f*
חָרִישׁ (10) ז — labour *m*
‖ (עונה) — saison *f* des labours
‖ בהש חָרִישׁ עָמֹק — empreinte profonde
1. חֲרִישָׁה (201) נ חקל — labour *m*, labourage *m*
2. חֲרִישָׁה (201) נ (שתיקה) — silence *m*, mutisme *m*
‖ (חרשות) — surdité *f*
חֲרִישׁוּת (48, בלי ר') נ (חרשות) — surdité *f*
‖ (שתיקה) — silence *m*, mutisme *m*
חֲרִישִׁי, ־שִׁית ת — silencieux, étouffé (bruit)
חֲרִיתָה (201) נ — gravure *f*
חָרַךְ (324) פ״י — roussir, flamber
‖ נֶחֱרַךְ (395) פ״ע — être roussi, être flambé
‖ חֵרֵךְ (437) פ״י — roussir, flamber, brûler
‖ הִתְחָרֵךְ (473) פ״ע — être roussi, être flambé
חָרָךְ (חֲרַךְ־, חֲרַכִּי, ר' חֲרַכִּים) ז — embrasure *f*, meurtrière *f*, lucarne *f*
חָרֵךְ (—) ז — odeur *f* de roussi

חֲרָכָה (229) נ — roussissement *m*
חָרְכּוֹן (39) ז — chaleur *f* torride
חַרְלִי, ־לִית ת — couvert de ronces
חָרֶלֶת (—) נ רפא — urticaire *f*
1. חָרַם (320) פ״י — interdire, prohiber
‖ הֶחֱרִים (500) פ״י (הפקיע) — confisquer
(נידה) — excommunier, boycotter, anathématiser
(הקדיש) — consacrer
(השמיד) — exterminer, anéantir
(ייבש) — assécher
2. חָרַם (324) פ״י (פרש רשת) — étendre un filet
1. חָרָם (100) ז (מוכס) — publicain *m*, huissier *m*
2. חָרָם (100) ז (דייג) — pêcheur *m* au filet
1. חֵרֶם (181) ז (נידוי) — anathème *m*, excommunication *f*, tabou *m*
הֵטִיל חֵרֶם עַל־ — lancer l'anathème contre
אִישׁ־חֶרְמוֹ — son ennemi mortel
‖ (איסור) — interdit *m*
‖ (כלכלי) — boycottage *m*
‖ (חורבן) — destruction *f*
‖ (רכוש מופקע) — biens consacrés (au culte)
2. חֵרֶם (181) ז (רשת־דייגים) — filet *m* de pêcheur
חָרְמָה (—) נ — extermination *f*
נִלְחַם עַד־חָרְמָה — se battre jusqu'au bout
חֶרְמוֹן ש״פ ז (הר) — Hermon *m*
חֶרְמֵשׁ (123) ז — faux *f*
בהש חֶרְמֵשׁ־הַיָּרֵחַ — le croissant lunaire
חַרְמְשׁוֹן (21) ז עוף — courlis *m*
חֶרְמֵשִׁית (ר' ־שִׁיּוֹת) נ — faucille *f*
חָרָס (100) ז — potier *m*
1. חֶרֶס (163) ז (טיט) — argile *f*, glaise *f*
כְּלִי־חֶרֶס — poterie *f*
‖ (שבר־כלי) — tesson *m*
כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר — comme un tesson cassé
בהש הֶעֱלָה חֶרֶס בְּיָדוֹ — perdre sa peine
צָלַלְתָּ בְּמַיִם אַדִּירִים וְהֶעֱלֵיתָ חֶרֶס בְּיָדְךָ — la montagne a accouché d'une souris
2. חֶרֶס (—) ז רפא — croûtes (de la peau) *fpl*
3. °חֶרֶס (—) או °חַרְסָה (—) ז — soleil *m*
חַרְסִינָה (ר' ־נוֹת) נ — porcelaine *f*

.1 חַרְחוּר (—) ז רפא	gangrène *f*
.2 חַרְחוּר (41) ז (לחם חרוך)	croûton brûlé
חַרְחוֹר (21) ז	coutre (de charrue) *m*
.1 חִרְחוּר (41) ז (התגרות)	excitation *f*
חִרְחוּר־רִיב	fomentation *f* d'une querelle
חִרְחוּר־מִלְחָמָה	progagande *f* belliciste
חִרְחוּרֵי־לָשׁוֹן	médisance *f*
.2 חִרְחוּר (41) ז (קול גרוני)	grognement *m*, raclage *m* de gosier
.1 חִרְחֵר (462) פ״י (הדליק)	allumer
‖ בהש חִרְחֵר רִיב	fomenter une querelle
‖ הִתְחַרְחֵר (492) פ״ע (ריב)	être fomenté
.2 חִרְחֵר (462) פ״ע (השמיע קול)	grogner
‖ (קול הגמל)	blatérer
‖ הִתְחַרְחֵר (492) פ״ע	grogner, ronchonner
.3 חִרְחֵר (462) פ״י (ניקב)	perforer, percer
חַרְחְרָן (97) ז	fomentateur *m*, provocateur *m*
חַרְחְרָנוּת (46) נ	fomentation *f*, provocation *f*
.1 חַרְחְרָנִי, ־נִית ת (מגרה)	provocant, agressif
.2 חַרְחְרָנִי, ־נִית ת (קול)	grognon
.1 חָרַט (324) פ״י (חרת)	graver, tracer
חָרַט כְּתֹבֶת	graver une inscription
‖ טכנ	tourner, ciseler
‖ נֶחֱרַט (395) פ״ע	être gravé, être façonné au tour
‖ חֵרֵט (437) פ״י	graver, dessiner, tracer
‖ הִתְחָרֵט (473) פ״ע	être gravé, se dessiner
‖ הֶחֱרִיט (500) פ״י	graver, dessiner, tracer
.2 [חרט] הִתְחָרֵט (473) פ״ע (חזר בו)	se raviser, se repentir
חָרָט (100) ז טכנ	tourneur *m*
.1 חֶרֶט (163) ז (איזמל)	ciseau *m*
‖ (עט)	poinçon *m*
אָמַּן־חֶרֶט	artiste dessinateur
‖ (רישום)	inscription *f*, empreinte *f*
.2 חֶרֶט (—) ז (חרטה)	repentir *m*, regret *m*
.3 °חֶרֶט (163) ז (שמות ל״ב, ד׳)	moule *m*
חֲרָטָה (212) נ	repentir *m*, regret *m*
חַרְטוֹם (21) ז (של־עוף)	bec *m*
‖ (של־אנייה)	proue *f*
‖ (של־נעל)	bout (de soulier) *m*

חַרְטוֹמִית (17) נ עוף	bécassine *f*
חַרְטוֹמָן (97) ז עוף	bécasse *f*
‖ חַרְטוֹמַן־הַיָּם דג	aiguille *f* de mer
חָרָטוּת (46, בלי ר׳) נ	tournage *m*, travail *m* du tourneur
חֲרֶטֶת (17) נ	inscription (gravée) *f*, bas-relief *m*
חַרְטֹם (149) ז דת	mage *m*, devin *m*
כְּתַב־הַחַרְטֻמִּים ז	hiéroglyphes *mpl*
חַרְטֻמִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	mystère *m*, magie *f*
חֲרֹטֶת (256) נ	copeaux *mpl*
חֳרִי (חָרְיִי וכו׳, בלי ר׳) ז	colère *f*, fureur *f*
בָּחֳרִי־אַף	furieusement
חֹרִי (—) ז	pâtisserie *f*
חָרִיג, חֲרִיגָה ת	exceptionnel, anormal
‖ דקדוק פֹּעַל חָרִיג	verbe irrégulier
חֲרִיגָה (201) נ	sortie *f*, écart *m*, exception *f*
חֲרִיגָה מִסַּמְכוּת	abus *m* de pouvoir
חֲרִיגוּת (48) נ	anomalie *f*, irrégularité *f*
חֲרִיוֹנִים (—) ז״ר	fiente (de pigeons) *f*
חֲרִיזָה (201) נ (השחלה)	enfilage *m*
‖ (כתיבת־חרוזים)	versification *f*
חָרִיט (10) ז	sac *m* à main, bourse *f*
חֲרִיטָה (201) נ (חריתה)	gravure *f*, ciselage *m*
‖ טכנ	tournage *m*
חֲרִיכָה (201) נ	roussissage *m*, flambage *m*
חָרִיעַ (9) ז צמח	carthame *m*
חָרִיף, חֲרִיפָה ת	aigu, piquant, âcre, épicé
מַשְׁקֶה חָרִיף	boisson *f* alcoolique
‖ (שנון) שֵׂכֶל חָרִיף	esprit vif *ou* subtil
חָרִיף וּבָקִי	pénétrant et érudit
‖ (תקיף)	véhément, énergique
סִכְסוּךְ חָרִיף	conflit *m* grave
בִּקֹּרֶת חֲרִיפָה	critique cinglante
לָשׁוֹן חֲרִיפָה	langage mordant
רפא מַחֲלָה חֲרִיפָה	maladie aiguë
‖ ז (תבלין של פלפל חריף)	piment fort
חֲרִיפָה (201) נ	hivernage *m*
חֲרִיפוּת (48, בלי ר׳) נ	acuité *f*, âcreté *f*
‖ (שנינות)	ingéniosité *f*, perspicacité *f*
‖ (תקיפות)	véhémence *f*, vigueur *f*

נִחַר גְּרוֹנִי — ma gorge est desséchée
|| חֵרֵר (437) פ"י — dessécher
3. חֵרֵר (437) פ"י (שחרר) — libérer, affranchir
חָרֵר, חֲרֵרָה ת — aride, sec, desséché
|| חֲרֵרִים ז"ר — sol desséché, région *f* aride
1. חֲרָרָה (212) נ (עוגה) — galette *f*, crêpe *f*
בהש הָפַךְ בַּחֲרָרָה שֶׁאֵינָהּ שֶׁלּוֹ — se mêler des affaires d'autrui
2. חֲרָרָה (—) נ רפא — éruption (cutanée) *f*, impétigo *m*
1. חָרַשׁ (324) חקל — labourer
בהש (זמם) — fabriquer, forger
חָרַשׁ רָעָה או אָוֶן — concevoir de mauvais desseins
חָרַשׁ מְזִמּוֹת עַל־ — tramer des intrigues contre
|| נֶחֱרַשׁ (395) פ"ע — être labouré
|| הֶחֱרִישׁ (500) פ"י — labourer
בהש הֶחֱרִישׁ רָעָה עַל־ — méditer la perte de
2. חָרַשׁ (315) פ"ע (היה חרש) — être sourd
|| (שתק) — se taire
חָרַשׁ מִפְּ' — garder le silence envers qn
|| נֶחֱרַשׁ (395) פ"ע — devenir sourd
|| הִתְחָרֵשׁ (473) פ"ע — devenir sourd
(התלחש) — chuchoter
|| הֶחֱרִישׁ (500) פ"י (עשה לחרש) — rendre sourd
רַעַשׁ מַחֲרִישׁ אָזְנַיִם — bruit assourdissant
(השתיק) — faire taire
|| פ"ע (שתק) — se taire
הֶחֱרִישׁ לִפְ' — écouter qn en silence
חָרָשׁ (100) ז (אומן) — artisan *m*
חָרַשׁ־אֶבֶן — tailleur *m* de pierres
חָרַשׁ־בַּרְזֶל — forgeron *m*
חָרַשׁ־עֵץ — charpentier *m*
חָרַשׁ־צִירִים — fabricant *m* d'idoles
מַעֲשֵׂה־חָרָשׁ — oeuvre *f* d'art
|| (מומחה) — artiste *m*, expert *m*
חָרַשׁ־מַשְׁחִית — malfaiteur *m*
חֶרֶשׂ (163) ז (טיט) — argile *f*, glaise *f*
|| (שבר־כלי) — tesson *m*
בהש חֶרֶשׂ־אֲדָמָה — tesson d'argile (sans valeur)
חֶרֶשׁ (163) ז (סוד) — secret *m*

שׁוֹטֵר־חֶרֶשׁ (ר' שׁוֹטְרֵי־חֶרֶשׁ) ז — détective *m*
חֲכַם־חֲרָשִׁים — initié aux mystères
|| חֶרֶשׁ תה"פ — secrètement, en secret
חֵרֵשׁ, חֵרֶשֶׁת (ר' חֵרְשִׁים, ־שׁוֹת) ת — sourd
חֵרֵשׁ־אִלֵּם — sourd-muet
עָשָׂה עַצְמוֹ חֵרֵשׁ — faire la sourde oreille
חֹרֶשׁ (190) ז או חֻרְשָׁה (207) נ — bosquet *m*, boqueteau *m*
חֵרְשׁוּת (45) נ — surdité *f*
חַרְשָׁף (91) ז צמח — artichaut *m*
חֲרַשְׁרַשׁ, ־רֶשֶׁת (ר' ־רְשִׁים, ־רְשׁוֹת) ת — silencieux, feutré
חֲרֹשֶׁת (256, בלי ר') נ — industrie *f*
בֵּית־חֲרֹשֶׁת (ר' בָּתֵּי־חֲרֹשֶׁת) ז — usine *f*
חֲרָשְׁתִּי, ־תִית ת — industriel
חֲרָשְׁתָּן (97) ז — industriel *m*
חָרַת (324 ת) פ"י — graver
בהש חָרַת בְּזִכְרוֹנוֹ — graver dans sa mémoire
|| נֶחֱרַת (395 ת) פ"ע — être gravé
חָרַת (100) ז — métayer *m*
חֶרֶת (—) ז או חַרְתָּה (—) נ — encre *f* d'imprimerie
חֲרֹתֶת (ר' חֲרוֹתוֹת) נ — inscription gravée
חָשׁ ← [חוש], [חיש]
חֲשַׁאי (61) ז — secret *m*, silence *m*
|| בַּחֲשַׁאי תה"פ — en secret, secrètement
בַּחֲשַׁאי־חֲשָׁאִים — dans le plus grand silence
חֲשָׁאִי, ־אִית ת — secret
בְּחִירוֹת חֲשָׁאִיּוֹת — scrutin secret
חֲשָׁאִיּוּת (47, בלי ר') נ — secret *m*, discrétion *f*
חָשַׁב (322) פ"י — penser, croire
|| (העריך) — considérer, estimer
חָשַׁב אֶת־פְּ' לְ־ — considérer qn comme
|| פ"ע — réfléchir
|| נֶחְשַׁב (393) פ"ע — être considéré *ou* apprécié
נֶחְשַׁב לְגִבּוֹר — passer pour un héros
נֶחְשַׁב עַל־אוֹיְבָיו — se compter parmi ses ennemis
לֹא נֶחְשַׁב — ne pas entrer en ligne de compte, ne pas compter
|| חִשֵּׁב (432) פ"י — calculer, supputer
חִשֵּׁב אֶת־הַקֵּץ — évaluer la fin des temps

חַרְסִית (17) נ — argile *f*, glaise *f*
חֲרֹסֶת (256) נ דת — *harosset* (brouet assaisonnant les herbes amères de la Pâque) *f*
1. חָרַף (324) פ״י (גידף) — insulter, injurier
|| חֵרֵף (437) פ״י — mépriser, dédaigner, insulter
בהש חֵרֵף נַפְשׁוֹ — se sacrifier, exposer sa vie
|| הִתְחָרֵף (473) פ״ע — être insulté *ou* injurié
|| הֶחֱרִיף (500) פ״י — aggraver
|| פ״ע — s'aggraver
הַמַּשְׁבֵּר הֶחֱרִיף — la crise s'est aggravée
2. חָרַף (320) פ״ע (בילה את־החורף) — hiverner
|| הֶחֱרִיף (500) פ״ע — hiverner
3. חָרַף (324) פ״י (ייעד) — destiner, promettre
שִׁפְחָה חֲרוּפָה — esclave promise (à un homme)
|| נֶחֱרַף (395) פ״ע — être destiné, être promis
נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ — femme destinée à un homme
חֵרֶף (—) ז — mépris *m*
חֵרֶף־נֶפֶשׁ — abnégation *f*, mépris *m* de sa vie
|| חֵרֶף־ מ״י — malgré, en dépit de
חֹרֶף (187) ז — hiver *m*
|| בהש (נעורים) — jeunesse *f*
בִּימֵי־חָרְפִּי — dans ma jeunesse
חֶרְפָּה (243, ר׳ חֲרָפוֹת, חֶרְפּוֹת־) נ — honte *f*
בּוּשָׁה וְחֶרְפָּה! — quelle honte!
הָיָה לְחֶרְפָּה — être un objet de mépris
הֵמִיט חֶרְפָּה עַל־ — couvrir de honte
סָבַל חֶרְפַּת־רָעָב — souffrir de la faim
חַרְפָּה (207) נ — tranchant *m*, fil (de couteau) *m*
חִרְפּוּשִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ — scarabée *m*
חָרְפִּי, ־פִּית ת — hivernal
חָרְפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ עוף — tarin *m*
חָרְפָּן (97) ז זואול — vison *m*
1. חָרַץ (320) פ״י (חתך) — couper, trancher, tailler
|| (חידד) — affiler, aiguiser
חָרַץ לְשׁוֹנוֹ — tirer la langue
בהש חוֹרְצֵי־לָשׁוֹן — les mauvaises langues
עממי דְּמֵי־״לֹא יֶחֱרַץ״ — pot-de-vin *m*
|| (עת׳ יַחֲרֹץ) חָרַץ מִשְׁפָּט — trancher un procès
|| נֶחֱרַץ (395) פ״ע — être entaillé, être incisé
בהש (הוחלט) — être décidé
נֶחֱרַץ גְּזַר־דִּינוֹ — sa sentence a été rendue
כָּלָה וְנֶחֱרָצָה — c'est une décision irrévocable
|| חֵרֵץ (437) פ״י — tailler, entailler, inciser
2. חָרַץ (320) פ״ע (הזדרז) — s'empresser, se hâter
|| הִתְחָרֵץ (473) פ״ע — s'empresser, s'appliquer
(העמיד פני־חרוץ) — faire du zèle
חֶרֶץ (163) ז — entaille *f*, incision *f*
חֶרֶץ־לָשׁוֹן — action *f* de tirer la langue
חַרְצֹב (144) ז אנטום — ganglion *m*
חַרְצֻבָּה (208) נ — entrave *f*, chaîne *f*, lien *m*
חַרְצִית (ר׳ ־צִיּוֹת) נ צמח — chrysanthème *m*
חַרְצָן (98) ז — pépin *m*, noyau *m*
חִלֵּץ חַרְצַנִּים — égrener, dénoyauter
חָרַק (324) פ״י — frotter
חָרַק שִׁנָּיו — grincer des dents
|| פ״ע — grincer
|| חֵרֵק (437) פ״י (חידד) — affiler, aiguiser
(השמיע חריקה) — grincer
|| הִתְחָרֵק (473) פ״ע — grincer
|| הֶחֱרִיק (500) פ״י — faire grincer
|| פ״ע — grincer, crisser
1. חֶרֶק (163) ז — insecte *m*
אוֹכֵל־חֲרָקִים — insectivore
תּוֹרַת־הַחֲרָקִים נ — entomologie *f*
2. חֶרֶק (163) ז (חריקה) — grincement *m*
3. חֶרֶק (163) ז (חתך) — incision *f*, entaille *f*
חֲרָקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — course folle (en auto)
חֲרִקָה (229) נ — grincement *m*
חָרָקִירִי (—) ז — harakiri *m*
חַרְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — entomologiste *n*
חַרְקָנוּת (—) נ — entomologie *f*
חַרְקָנִי, ־נִית ת — grinçant
חֲרַקְרַק, ־רַקָּה ת — grinçant, crissant
חֲרַקְרָק (91) ז — petit insecte
1. חָרַר (324) פ״י (עשה חור) — perforer, percer
|| נֶחֱרַר (395) פ״ע — être percé, être troué
|| הִתְחָרֵר (473) פ״ע — être percé, être troué
|| חֵרֵר (437) פ״י — perforer, trouer
2. חָרַר (359) פ״ע (היה חם) — s'échauffer, être brûlant
|| נִחַר או נָחַר (416) פ״ע — se dessécher

חֲשִׁיבוּת (48) נ — importance *f*
חֲשִׁידָה (201) נ — suspicion *f*
חָשִׁיל, חֲשִׁילָה ת — malléable
בַּרְזֶל חָשִׁיל — fer forgé
חָשִׂיף (1) ז — troupeau *m*
בהש חֲשִׂיפֵי־עָבִים — flocons *mpl* de nuages
חֲשִׂיפָה (201) נ — mise *f* à nu, dénudation *f*
(על־ידי־חפירה) — dégagement *m*, déblaiement *m*
|| בהש חֲשִׂיפָה לִיבוּא מִתְחָרֶה — suppression *f* de la protection douanière
חֲשִׂיפוּת (48, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être exposé
1. חֲשִׁיקָה (201) נ (תשוקה) — désir *m*
2. חֲשִׁיקָה (201) נ (הידוק) — serrement *m*
חֲשִׁישׁ (—) ז — hachich (drogue) *m*
חָשַׂךְ (322) פ״י (מנע) — refuser
לֹא חָשַׂךְ דָּבָר מִפ׳ — ne rien refuser à qn
|| (שמר) — garder, épargner
|| (הציל) חָשַׂךְ מִמָּוֶת — sauver de la mort
|| פ״ע (חדל) — s'arrêter, cesser
אַל־תַּחְשֹׂךְ! — ne t'arrête pas!
|| נֶחְשַׂךְ (393) פ״ע — être épargné
חָשַׁךְ (320) פ״ע — s'obscurcir, s'assombrir
בהש חָשְׁכוּ עֵינָיו — être frappé de stupeur
חָשַׁךְ עָלָיו עוֹלָמוֹ — l'univers s'effondra pour lui
|| נֶחְשַׁךְ (393) פ״ע — s'obscurcir, s'assombrir
|| הִתְחַשֵּׁךְ (466) פ״ע — devenir sombre
|| הֶחְשִׁיךְ (501) פ״י — obscurcir, assombrir
|| פ״ע (האפיל) — s'obscurcir, s'assombrir
(שהה עד הלילה) — s'attarder jusqu'à la nuit
הֶחְשִׁיךְ הַיּוֹם — la nuit descend
חָשַׂךְ (—) ז — arrêt *m*, pause *f*
בְּלִי־חָשָׂךְ — sans arrêt, sans cesse
חָשֵׁךְ, חֲשֵׁכָה ת — obscur, sombre
פָּנִים חֲשֵׁכוֹת — visage *m* sombre
בהש אֵימָה חֲשֵׁכָה — terreur noire
|| חֲשֵׁכִים תה״פ — dans l'obscurité
הָלַךְ חֲשֵׁכִים — marcher dans l'obscurité
חָשׁוּךְ, חֲשׁוּכָה ת (אפל) — sombre, obscur
|| בהש (שפל) — ténébreux, ignoble

|| (בור) — ignorant, obscurantiste
חֹשֶׁךְ (187, בלי ר׳) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
חֹשֶׁךְ־מִצְרַיִם — obscurité profonde
|| בהש (בערות) — ignorance *f*, obscurantisme *m*
חֲשֵׁכָה (נס׳ חֶשְׁכַת־, בלי ר׳) נ — obscurité *f*
עִם־חֲשֵׁכָה — à la tombée de la nuit
חֲשַׁכּוּכִי, ־כִית ת — assez sombre
חֲשַׁכּוּכִית (—) נ — pénombre *f*
חֶשְׁכוֹן (39) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
חַשְׁכוּת (45, בלי ר׳) נ — obscurité *f*
חֶשֶׁל (181) ז — faiblesse *f*
|| פיס — hystérésis *f*
1. [חשל] נֶחְשַׁל (393) פ״ע — s'affaiblir, se traîner
|| חִשֵּׁל (432) פ״י (החליש) — affaiblir
2. חִשֵּׁל (432) פ״י (מתכת) — tremper (du métal)
בהש חִשֵּׁל אֶת־הָאֹפִי — tremper le caractère
|| הִתְחַשֵּׁל (466) פ״ע — être trempé
בהש — se tremper, se fortifier
חִשְׁמוּל (41, בלי ר׳) ז — électrification *f*
חַשְׁמוֹנָאִי (ר׳ ־נָאִים) ז — Hasmonéen *m*
חַשְׁמַל (—) ז — électricité *f*
דַּג־חַשְׁמַל — poisson-torpille *m*
|| °חַשְׁמַל — ambre *m*
חִשְׁמֵל (458) פ״י — électriser
בהש חִשְׁמֵל אֶת־הַקָּהָל — galvaniser la foule
|| הִתְחַשְׁמֵל (494) פ״ע — s'électriser
(מת ממכת־חשמל) — être électrocuté
חַשְׁמַלָּאוּת (—) נ — travail *m* de l'électricien
חַשְׁמַלַּאי (62) ז — électricien *m*
חַשְׁמַלּוֹרִי, ־רִית ת — photoélectrique
חַשְׁמַלִּי, ־לִית ת — électrique
הֶלֶם חַשְׁמַלִּי — électrochoc *m*
|| חַשְׁמַלִּית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ — tramway *m*
חַשְׁמָן (98) ז (נסיך) — prince *m*
|| דת — cardinal *m*
חֹשֶׁן (190) ז — pectoral *m*
|| דת חֹשֶׁן־הַמִּשְׁפָּט — le "Pectoral du droit" (code civil rabbinique)
חָשַׂף (322) פ״י — mettre à nu, dévoiler
(ע״י חפירה) — dégager, déblayer
בהש חָשַׂף לִבּוֹ — découvrir ses sentiments

(העריך)	considérer, estimer
(נטה ל־)	être sur le point de
הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר	le navire allait se briser
‖ הִתְחַשֵּׁב (466) פ״ע	prendre en considération
הִתְחַשֵּׁב בְּ־	tenir compte de
בְּהִתְחַשֵּׁב בְּ־	compte tenu de, eu égard à
‖ הֶחְשִׁיב (501) פ״י	considérer, estimer
הֶחְשִׁיב אֶת־עַצְמוֹ	avoir bonne opinion de soi
חֵשֶׁב (180) ז	baudrier *m*
חַשָּׁב (90) ז	agent *m* comptable
חַשָּׁב כְּלָלִי	trésorier-payeur général
חֶשְׁבּוֹן (22) ז	calcul *m*, arithmétique *f*
סַרְגֵּל־חֶשְׁבּוֹן ז	règle *f* à calcul
מְכוֹנַת־חֶשְׁבּוֹן נ	machine *f* à calculer
‖ (שיקול)	considération *f*, raisonnement *m*
בָּא בְּחֶשְׁבּוֹן	entrer en ligne de compte
הֵבִיא בְּחֶשְׁבּוֹן	prendre en considération
חֶשְׁבּוֹן־הַנֶּפֶשׁ	examen *m* de conscience
דִּין וְחֶשְׁבּוֹן	compte rendu
‖ בנק	compte *m*
חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב	compte courant
פָּתַח חֶשְׁבּוֹן	ouvrir un compte
הַנְהָלַת־חֶשְׁבּוֹנוֹת נ	comptabilité *f*
מְנַהֵל־חֶשְׁבּוֹנוֹת ז	comptable *m*
רוֹאֵה־חֶשְׁבּוֹן ז	expert-comptable *m*
הִגִּישׁ אֶת־הַחֶשְׁבּוֹן	présenter la facture
עַד לְחֶשְׁבּוֹן	à titre d'acompte
עַל־חֶשְׁבּוֹן־הַחוֹב	à valoir sur la dette
עַל־חֶשְׁבּוֹן־פּ׳	aux frais de qn
בהש סִלּוּק־חֶשְׁבּוֹנוֹת ז	règlement *m* de compte
בָּא עַל־חֶשְׁבּוֹנוֹ	trouver son compte
חִשָּׁבוֹן (ר׳ חִשְּׁבוֹנוֹת) ז	invention *f*, artifice *m*
חֶשְׁבּוֹנָאוּת (—) נ	comptabilité *f*
חֶשְׁבּוֹנַאי (61) ז	comptable *m*
חֶשְׁבּוֹנִי, ־נִית ת	arithmétique
חֶשְׁבּוֹנִיָּה (202) נ	boulier *m*
חֶשְׁבּוֹנִית (17) נ	décompte *m*, facture *f*
חִשְׁבֵּן (458 נ) פ״י	calculer, compter
‖ הִתְחַשְׁבֵּן (494 נ) פ״ע	faire des comptes
חַשְׁבָנוּת (46, בלי ר׳) נ	méditation *f*, spéculation *f*
חַשְׁבָנִי, ־נִית ת	méditatif
חֲשַׁד (88, ר׳ חֲשָׁדוֹת 164) ז	soupçon *m*
חָשַׁד (322) פ״י	soupçonner, suspecter
חָשַׁד בְּפ׳	soupçonner qn
חָשַׁד בִּכְשֵׁרִים	suspecter des innocents
כַּבְּדֵהוּ וְחָשְׁדֵהוּ	respecte-le mais méfie-toi
‖ נֶחְשַׁד (393) פ״ע	être soupçonné
‖ חִשֵּׁד (432) פ״י	soupçonner, suspecter
‖ הֶחְשִׁיד (501) פ״י	soupçonner, suspecter
חַשְׁדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	soupçonneux *n*
חַשְׁדָנוּת (46, בלי ר׳) נ	suspicion *f*, méfiance *f*
חַשְׁדָנִי, ־נִית ת	soupçonneux
חָשָׁה (349) פ״ע	se taire, s'abstenir
‖ הֶחֱשָׁה (510) פ״י (השתיק)	faire taire
‖ פ״ע (שתק)	se taire
(נמנע מלפעול)	s'abstenir, rester passif
חָשׁוּב, חֲשׁוּבָה ת	important
חִשּׁוּב (51) ז	calcul *m*
מְכוֹנַת־חִשּׁוּב נ	machine *f* à calculer
חָשׁוּד, חֲשׁוּדָה ת	suspect
חָשׂוּךְ, חֲשׂוּכָה ת	privé, dépourvu
חֲשׂוּךְ־בָּנִים	sans enfants
חֲשׂוּךְ־מַרְפֵּא	incurable
חָשׁוּךְ, חֲשׁוּכָה ת	obscur, sombre
1. **חָשׁוּל**, חֲשׁוּלָה ת (מוצק)	trempé, durci
2. **חָשׁוּל**, חֲשׁוּלָה ת (חלש)	faible, relâché
1. **חִשּׁוּל** (51) ז (חיזוק)	trempe (de l'acier) *f*
2. **חִשּׁוּל** (51) ז (רשלנות)	relâchement *m*
חֶשְׁוָן ← מַרְחֶשְׁוָן	
חָשׂוּף, חֲשׂוּפָה ת	dénudé, découvert
‖ חֲשׂוּף־זֶרַע צמח	gymnosperme
חִשּׂוּף (51) ז	mise *f* à nu, découverte *f*
חִשּׁוּק (10) ז (טבעת)	bague *f*, anneau *m*
חִשּׁוּק (51) ז (של־גלגל)	jante *f*
‖ (של־חבית)	cerceau *m*
‖ (פעולה)	cerclage *m*
1. **חִשּׁוּר** (51) ז (של־גלגל)	rayon (de roue) *m*
2. **חִשּׁוּר** (51) ז (טפטוף)	ruissellement *m*
חִשּׁוּשׁ (51) ז	douleur *f*, malaise *m*
חֻשְׁחָשׁ (102) ז צמח	bigaradier *m*, oranger amer
חֲשִׁיבָה (201) נ	pensée *f*, réflexion *f*

חֲתוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — manières *fpl* de chat
חִתּוּם (51) ז — signature *f*
‖ (סיום) — fin *f*, clôture *f*
חִתּוּן (51) ז — alliance (par mariage) *f*
חִתּוּר (51) ז — action *f* de creuser
חִתְחוּת (41) ז — action *f* de creuser des ornières
חִתְחֵת (458 ת) פ״י — creuser des ornières
חַתְחַתִּים (53) ז״ר — obstacles *mpl*, dangers *mpl*
‖ (מכשול) — ornière *f*
חִתִּי, חִתִּית (ר׳ חִתִּים, חִתִּיּוֹת) ש — Hittite *n*
חֲתִיָּה (202) נ — ratissage *m*, râtelage *m*
חָתִיךְ (1) ז — morceau *m*, tranche *f*
‖ עממי (בחור נאה) — garçon bien bâti
חֲתִיכָה (201) נ — morceau *m*, pièce *f*, tranche *f*
חֲתִיכַת־בָּשָׂר — morceau de viande
חֲתִיכָה הָרְאוּיָה לְהִתְכַּבֵּד בָּהּ — morceau de choix
‖ עממי (בחורה נאה) — fille bien bâtie
‖ (חיתוך) — section *f*, coupe *f*, coupure *f*
חֲתִימָה (201) נ — signature *f*, griffe *f*
דת חֲתִימָה טוֹבָה! — bonne année!
‖ (מינוי) — souscription *f*, abonnement *m*
חֲתִימָה עַל־עִתּוֹן — abonnement à un journal
דְּמֵי־חֲתִימָה ז״ר — prix *m* de l'abonnement
‖ (סיום) — achèvement *m*, clôture *f*
חֲתִימַת־הַתַּלְמוּד — achèvement du Talmud
‖ (סימן קל) — légère empreinte, trace *f*
חֲתִימַת־זָקָן — trace de barbe, duvet *m*
חֲתִימַת־שְׂחוֹק — un léger sourire
חֲתִירָה (201) נ (חפירה) — sape *f*, travail souterrain
‖ (בּמים) — action *f* de ramer *ou* de nager
‖ בהש חֲתִירָה אֶל־ או לִקְרַאת־ — efforts *mpl* pour parvenir à
חֲתִירָה תַּחַת־פ׳ — menées subversives contre
חִתִּית (17, בלי ר׳) נ — frayeur *f*, terreur *f*
נָתַן חִתִּיתוֹ בְּ־ — inspirer la terreur à
חֲתָךְ (88) או חֶתֶךְ (171) ז — coupe *f*, section *f*
חֲתָךְ לָאֹרֶךְ — section longitudinale
חָתַךְ (323) פ״י — couper, trancher
שֵׁן חוֹתֶכֶת — incisive *f*
‖ מתמט הַקַּו חוֹתֵךְ אֶת־הַמַּעְגָּל — la droite coupe le cercle
‖ בהש (הפסיק) — interrompre, cesser
חָתַךְ פַּרְנָסַת־פ׳ — couper les vivres à qn
‖ (החליט) — décider, trancher
חָתַךְ דִּין — prononcer une sentence
חָתַךְ גּוֹרַל־פ׳ — trancher le sort de qn
מוֹפֵת חוֹתֵךְ — preuve décisive
‖ (הגה) חָתַךְ בִּשְׂפָתָיו — articuler
חָתַךְ כָּל־מִלָּה — détacher chaque mot
‖ נֶחְתַּךְ (394) פ״ע — être coupé, être découpé
(הוחלט) נֶחְתַּךְ גּוֹרָלוֹ — son sort est tranché
נֶחְתַּךְ הַדִּין — la sentence est arrêtée
(בוטא) הַדִּבּוּר לֹא נֶחְתַּךְ בְּפִי — je n'arrive pas à articuler les mots
‖ חִתֵּךְ (432) פ״י — couper, découper
(חרת) — graver
(הגה) — prononcer distinctement
‖ הִתְחַתֵּךְ (466) פ״ע — être coupé, être découpé
הִתְחַתְּכוּ מֵעָיו — ses entrailles furent tiraillées
חַתָּךְ (90) ז — graveur *m*
חַתְכָנִי, ־נִית ת — décisif, tranchant, coupant
חָתַל (323) פ״י — envelopper, bander
‖ חִתֵּל (432) פ״י — emmailloter, panser
‖ הִתְחַתֵּל (466) פ״ע — s'envelopper
‖ הֶחְתִּיל (501) פ״י — envelopper
חֲתֻלָּה (208) נ — bandage *m*, pansement *m*
חֲתַלְתּוּל (41) ז — petit chat
חָתַם (323) פ״י (רשם שמו) — signer
הֶחָתוּם מַטָּה — le soussigné
בָּא עַל־הֶחָתוּם — apposer sa signature
חָתַם עַל־מַאֲמָר — signer un article
‖ (שם חותמת) — sceller, cacheter, timbrer
כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר הֶחָתוּם — langage *m* incompréhensible
בהש מַעְיָן חָתוּם — fontaine clôturée
‖ חָתַם עַל־עִתּוֹן — s'abonner à un journal
הַחֲתוּמִים — les abonnés *mpl*
‖ (סיים) — terminer, achever
‖ (שמר) חָתַם בְּלִבּוֹ — conserver dans sa pensée
‖ (קישט) — orner discrètement
חָתוּם־זָקָן — orné d'un léger duvet
חָתוּם־יֶרֶק — orné d'un peu de verdure

‖ (שאב) — puiser
‖ נֶחְשַׂף (393) פ"ע — être découvert, être exposé
‖ חִשֵּׂף (432) פ"י — mettre à nu, découvrir
‖ הִתְחַשֵּׂף (466) פ"ע — se découvrir, se dévoiler
‖ הֶחְשִׂיף (501) פ"י — découvrir, dénuder
חֶשֶׂף (163) או **חֹשֶׂף** (187, בלי ר') ז — nudité *f*, décolleté *m*
חַשְׂפָנוּת (46) נ — déshabillage *m*, strip-tease *m*
חַשְׂפָנִית (17) נ — effeuilleuse *f*, strip-teaseuse *f*
1. **חָשַׁק** (322) פ"י (בּ־) — désirer, avoir envie
‖ נֶחְשַׁק (393) פ"ע — être désiré, être aimé
‖ הִתְחַשֵּׁק (466) פ"ע — avoir envie
מִתְחַשֵּׁק לִי לְטַיֵּל — j'ai envie de me promener
2. **חָשַׁק** (322) פ"י (הצמיד) — attacher, fixer, serrer
‖ נֶחְשַׁק (393) פ"ע — être attaché, être serré
‖ חִשֵּׁק (432) פ"י — attacher, lier, serrer, cercler
‖ הִתְחַשֵּׁק (466) פ"ע — se serrer
חֵשֶׁק (183) ז (תשוקה) — désir *m*
‖ עממי (חפץ) — volonté *f*, plaisir *m*, envie *f*
אֵין לִי חֵשֶׁק — je n'ai pas envie
חֶשְׁקָה (243) נ — désir *m*
חֶשְׁקִי, ־קִית ת — passionné, sensuel
חַשְׁקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne passionnée *ou* sensuelle
חַשְׁקָנוּת (46, בלי ר') נ — passion *f*, sensualité *f*
חַשְׁקָנִי, ־נִית נ — passionné, sensuel
חָשַׁר (322) פ"י — verser, répandre
‖ חִשֵּׁר (432) פ"י — faire tomber (de la pluie)
‖ הִתְחַשֵּׁר (466) פ"ע — se condenser
חֶשֶׁר (163) או **חֹשֶׁר** (190) ז — averse *f*, flot *m*
חַשְׁרָה (236) נ — amoncellement *m*
חַשְׁרַת־מַיִם — nuages gorgés d'eau
חֲשַׁשׁ (53) ז — foin *m*, paille *f*
חֲשָׁשׁ (88, ר' חֲשָׁשׁוֹת 164) ז — crainte *f*, inquiétude *f*
חָשַׁשׁ (357) פ"ע — craindre, avoir peur
חָשַׁשׁ שֶׁמָּא — craindre que
אֵינִי חוֹשֵׁשׁ לְ־ — je n'ai pas peur de
חוֹשְׁשָׁנִי או חוֹשְׁשַׁנִי כִּי — je crains que
‖ (כאב) — souffrir, avoir mal
חָשׁ בְּרֹאשׁוֹ — avoir mal à la tête
חֲשָׁשָׁה (212) נ — crainte *f*, inquiétude *f*

חַשְׁשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne craintive
חַשְׁשָׁנוּת (46, בלי ר') נ — hésitation *f*, appréhension *f*
חַשְׁשָׁנִי, ־נִית ת — craintif, inquiet
חַת (58, בלי ר') ז — peur *f*, terreur *f*
עָשׂוּי בְּלִי־חָת — impavide, intrépide
חַת, חִתָּה ← חתת
חֵת ש"פ ז — Hêth (ancêtre des Hittites) *m*
בְּנֵי־חֵת ז"ר — Hittites *mpl*
1. **חָתָה** (345) פ"י (גרף) — ramasser, râtisser
חָתָה גֶּחָלִים — attiser le feu
בהש חָתָה גֶּחָלִים עַל־רֹאשׁ־פ' — causer des remords à qn
חָתָה הָעַרְמוֹנִים מִן־הָאֵשׁ — tirer les marrons du feu
‖ נֶחְתָּה (410) פ"ע — être ramassé, être râtissé
2. **חָתָה** (345) פ"ע (מאס) — être dégoûté, abhorrer
חִתָּה (208) נ — peur *f*, terreur *f*
חִתּוּי (23) ז — ramassage *m*, râtelage *m*
חָתוּךְ, חֲתוּכָה ת — coupé, tranché
‖ (בעל צורה נאה) — svelte, profilé
בהש (מוחלט) — tranché, net, absolu
‖ חֲתוּכוֹת תה"פ — nettement, catégoriquement
חִתּוּךְ (51) ז — section *f*, coupe *f*, coupure *f*
בהש חִתּוּךְ־אֵיבָרִים — membres bien découpés
חִתּוּךְ־גּוֹרָל־פ' — détermination *f* du sort de qn
חִתּוּךְ־הַדִּבּוּר — articulation *f*, diction *f*
‖ (חריתה) — gravure *f*
חִתּוּךְ־עֵץ — gravure sur bois
‖ מתמט חִתּוּךְ־הַזָּהָב — section d'or
חָתוּל (10) ז זואול — chat *m*
חֲתוּל־בַּיִת — chat domestique
חֲתוּל־בָּר — chat sauvage
בהש קָנָה חָתוּל בַּשַּׂק — acheter chat en poche
חָתוּל שָׁחוֹר עָבַר בֵּינֵיהֶם — leurs rapports se sont refroidis
‖ (ממשפחת החתולים) — félin *m*
חִתּוּל (51) ז — lange *m*, maillot *m*, bandage *m*
בהש עוֹדֶנּוּ בְּחִתּוּלָיו — c'est encore un bébé
חֲתוּלָה (201) נ — chatte *f*
חֲתוּלִי, ־לִית ת — de chat, félin

ט

ט (טֵית) teth (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ט' [valeur numérique:] 9
טֵאוּט (49) ז balaiement *m*, balayage *m*
טֵאֵט (438) או טַאטֵא (463) פ"י balayer
טַאטְאָן (ר' ־אָנִים) ז balayeur *m*
טַאטוּא (ר' ־אִים) ז balaiement *m*, balayage *m*
טָב (נ' טָבָא, ר' טָבִין) ת ארמית bon
צַפְרָא טָבָא bonjour
טָבִין וּתְקִילִין espèces sonnantes et trébuchantes
|| טָבֵי־דוֹלָר ז"ר בנק titres *mpl* payables au taux du dollar
1. טָבּוּ (—) ז דת tabou *m*
2. טָבּוּ (—) ז (מינהל־מקרקעים) cadastre *m*
טִבּוּחַ (9) ז art *m* de la cuisine
טִבּוּל (51) ז action *f* de tremper
1. טִבּוּעַ (9) ז (במים) submersion *f*
2. טִבּוּעַ (9) ז (של־מטבעות) frappe (de monnaie) *f*
3. טִבּוּעַ (9) ז (ענידת־טבעת) fixation *f* d'une bague, baguage *m*
טַבּוּר (41) ז אנטום nombril *m*
|| סכנ (של־גלגל) moyeu *m*
טָבַח (329) פ"י (שחט) abattre (un animal), égorger
|| (הרג) tuer, massacrer
|| נִטְבַּח (401) פ"ע être abattu, être massacré
טֶבַח (179) ז (שחיטה) abattage *m*, égorgement *m*
כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל comme un agneau conduit à l'abattoir
|| (בהמה שנועדה לשחיטה) victime *f*
|| (הרג) carnage *m*, massacre *m*
טַבָּח (90) ז (קצב) boucher *m*
|| (מומחה לבישול) cuisinier *m*
|| (תליין) רַב־טַבָּחִים ז chef *m* des bourreaux
טִבְחָה (242) נ (בשר־בהמה) viande *f*
|| (שחיטה) abattage *m*, carnage *m*
טַבָּחוּת (46, בלי ר') נ (קצבות) métier *m* de boucher
|| (בישול) art *m* de la cuisine
טַבַּחַת (246) או טַבָּחָנִית (17) נ cuisinière *f*
טֶבְטוֹנִי, ־נִית ת teuton, allemand
טְבִיחָה (201) נ abattage (d'animaux) *m*
בֵּית־הַטְּבִיחָה ז gorge (d'un animal) *f*
טְבִילָה (201) נ immersion *f*
|| דת bain rituel, baptême *m*
בֵּית־טְבִילָה ז baptistère *m*
|| בהש טְבִילַת־אֵשׁ baptême du feu
1. טְבִיעָה (201) נ (במים) submersion *f*, noyade *f*
2. טְבִיעָה (201) נ (קביעת־צורה) empreinte *f*
טְבִיעַת־מַטְבְּעוֹת frappe *f* de monnaies
טְבִיעַת־אֶצְבָּעוֹת empreintes digitales
טְבִיעוּת (—) נ perception *f*, impression *f*
הִכִּיר בִּטְבִיעוּת־עַיִן reconnaître du premier coup d'oeil
טְבִיעוּת־אֹזֶן perception auditive
טָבַל (303) פ"י tremper, plonger, immerger
טָבַל פִּתּוֹ בַּחֹמֶץ tremper son pain dans le vinaigre
|| פ"ע דת pratiquer l'immersion
טְבוּל־יוֹם ז homme *m* qui s'est purifié le jour même
טוֹבֵל וְשֶׁרֶץ בְּיָדוֹ pécheur impénitent
בהש הַבַּיִת טוֹבֵל בְּיֶרֶק la maison baigne dans la verdure

|| נֶחְתַּם (394) פ"ע être signé
(הושמה עליו חותמת) être cacheté *ou* scellé
לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתֵב וְתֵחָתֵם bonne année!
|| חִתֵּם (432) פ"י cacheter, sceller, fermer
(השלים) terminer, achever
|| הִתְחַתֵּם (466) פ"ע être signé, être scellé
|| הֶחְתִּים (501) פ"י faire signer
(על־עתון וכו') faire souscrire
(שם חותמת) cacheter, timbrer
|| פ"ע (נסתם) s'obstruer, se boucher
חַתָּם (90) ז fonctionnaire habilité à signer
חָתָן (107) ז (בעל־הבת) gendre *m*
|| (ארוס) fiancé *f*
חָתָן וְכַלָּה les fiancés *mpl*
°חֲתַן־דָּמִים circoncis ("fiancé par le sang")
|| בהש חֲתַן־פְּרָס lauréat *m* d'un prix
חֲתַן־הַיּוֹבֵל le héros du jubilé
דת חֲתַן־תּוֹרָה fidèle appelé à terminer la lecture annuelle de la *Tora*
חֲתַן־בְּרֵאשִׁית fidèle appelé à commencer la lecture annuelle de la *Tora*
חִתֵּן (432 נ) פ"י marier
(שתי משפחות) allier (par mariage)
|| הִתְחַתֵּן (466 נ) פ"ע se marier
(עם־משפחה) s'allier (par mariage)
חֲתֻנָּה (208) נ mariage *m*
חֲתֻנַּת־כֶּסֶף noces *fpl* d'argent
רָקַד בִּשְׁתֵּי־חֲתֻנּוֹת courir deux lièvres à la fois
חֲתֻנּוֹת (45, בלי ר') נ mariage *m*, alliance *f*
חָתַף (323) פ"י dérober, arracher
|| נֶחְתַּף (394) פ"ע être dérobé, être arraché
חֶתֶף (174) ז rapt *m*, agression *f*
בהש בָּא כְּחֶתֶף survenir brusquement
|| חֶתֶף־זְבוּבִים עוף gobe-mouches *m*
חָתַר (323) פ"י (חפר) creuser, saper
בהש חָתַר תַּחַת־פּ' saper le crédit de qn
|| (במים) ramer, nager (vers un but)
בהש חָתַר לְ־ intriguer pour, aspirer à
חֶתֶר (163) ז traversée (d'un cours d'eau) *f*
חַתְרָן, ־נִית (ר' ־נים, ־ניּות) ש intrigant *n*
חַתְרָנוּת (46, בלי ר') נ menées subversives
חַתְרָנִי, ־נית ת subversif
חַתַת (—) ז peur *f*, terreur *f*
חָתַת (357 ת) פ"ע être brisé, être consterné
|| נִחַת (416 ת) פ"ע être brisé, être démoli
(נבהל) être consterné
אַל־תֵּחַת! n'aie pas peur!
|| חִתֵּת (432 ת) פ"י (ניפץ) briser, démolir
(הבהיל) consterner, confondre
|| הֵחַת (528 ת) פ"י (ניפץ) briser, démolir
(הבהיל) consterner, confondre

|| הִטַּהֵר (484) פ"ע — se purifier
בהש (שמים) — s'éclaircir
טֹהַר (197, בלי ר') ז — pureté *f*
טֹהַר־מִדּוֹת — intégrité *f*
טָהֳרָה (209) נ — pureté *f*
בהש טָהֳרַת־הַלָּשׁוֹן — purisme *m*
עַל־טָהֳרַת־ — en s'en tenant strictement à
|| דת — toilette *f* mortuaire
טַהֲרוּת (45, בלי ר') נ — pureté *f*
טַהֲרָן (ר' ־נים) ז — puriste *m*
טַהֲרָנוּת (46, בלי ר') נ — purisme *m*
טַוַּאי (62) ז — fileur *m*
|| חרק — bombyx *m*
טַוַּאי־הַמֶּשִׁי — ver *m* à soie
טוֹב (עבר טוֹב, טוֹבוּ, עת' יִיטַב) פ"ע — être bon
כְּטוֹב לִבּוֹ — comme il était de bonne humeur
לְמַעַן יִיטַב לְךָ — pour que tu sois heureux
אִם יִיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֶיךָ — si tu veux bien
|| טֵיֵּב (452) פ"י — améliorer
חקל — amender (le sol)
|| הֵטִיב (526) או הֵיטִיב (519) פ"י — faire du bien
הֵיטִיב אֶת־לִבּוֹ — faire bonne chère, se délecter
הֵיטִיב אֶת־הַנֵּר — moucher la lampe
הוּטַב לוֹ — il va mieux
הֵיטַבְתָּ לַעֲשׂוֹת — tu as bien fait
טוֹב, טוֹבָה ת — bon
טוֹב־לֵב — qui a bon coeur, généreux
לִבּוֹ טוֹב עָלָיו — être de bonne humeur
שְׁלוֹמִי טוֹב — je vais bien
טוֹב־מַרְאֶה — beau, avenant, de belle allure
אֶבֶן טוֹבָה — pierre précieuse
יוֹם־טוֹב (ר' יָמִים טוֹבִים) — jour *m* de fête
שֵׁם טוֹב — bonne réputation
טוֹב יוֹתֵר — meilleur
הַטּוֹב שֶׁבָּרוֹפְאִים — le meilleur des médecins
טוֹב לָדַעַת — il est bon de savoir
טוֹב לִשְׁתֹּק מִלְּדַבֵּר — mieux vaut se taire que de parler
טוֹב שֶׁתֵּדַע — il est bon que tu saches
טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדּוֹר — il est préférable que tu ne prononces pas de voeux
שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב — obéissance vaut mieux que sacrifice
טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד — deux valent mieux qu'un
מַה־טּוֹב! — que c'est bon!, tant mieux!
|| (נכבד) — honorable, estimé, bien situé
טוֹבֵי־הָעִיר ז"ר — les notables *mpl* de la ville
בֶּן־טוֹבִים — fils *m* de bonne famille
|| טוֹב (—) ז — bien *m*
עֲשֵׂה טוֹב — fais le bien
מִטּוֹב וְעַד־רָע — ni bien ni mal
עֲשֵׂה כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ — fais ce que bon te semble
|| טוֹב תה"פ — bon!, bien!
בְּטוֹב — bien
הִרְגִּישׁ אֶת־עַצְמוֹ בְּטוֹב — se sentir bien
בְּכִי־טוֹב — très bien, aussi bien que possible
מַצָּבוֹ אֵינוֹ בְּכִי־טוֹב — sa situation n'est pas des meilleures
טוּב (41, בלי ר') ז (שפע) — abondance *f*, richesse *f*
שֻׁלְחָן מָלֵא כָּל־טוּב — table chargée de mets exquis
טוּב־טַעַם — bon goût
|| (חסד) — bonté *f*
טוּב־לֵב — bienveillance *f*, affabilité *f*
הוֹאֵל בְּטוּבְךָ לְהִכָּנֵס — donnez-vous la peine d'entrer
|| (אושר) — bonheur *m*
כָּל־טוּב! — bonne chance!, portez-vous bien!
|| טוּבִים ז"ר — marchandises *fpl*, biens *mpl*
טוֹבָה 201 נ (מעשה־חסד) — bienfait *m*
עֲשֵׂה לִי טוֹבָה — rends-moi un service
הַכָּרַת־טוֹבָה נ — reconnaissance *f*
הֶחֱזִיק טוֹבָה לְ־ — être reconnaissant à
הֶחֱזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ — s'attribuer tout le mérite
|| (תועלת) — utilité *f*, profit *m*
לְטוֹבַת־ — en faveur de, au bénéfice de
לְטוֹבַת־הַכְּלָל — dans l'intérêt général
טוֹבַת־הֲנָאָה — bénéfice *m*, intérêt *m*
גַּם זוֹ לְטוֹבָה — tout est pour le mieux
שִׁנּוּי לְטוֹבָה — amélioration *f*
טוֹבִיָּה ש"פ ז — Tobie *m*

|| נִטְבַּל (389) פ"ע — se plonger, être plongé
|| טִבֵּל (432) פ"י — plonger, immerger
|| הִטְבִּיל (499) פ"י — tremper, plonger
דת — baptiser
יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל — Jean-Baptiste *m*
טֶבֶל (166) ז דת — produit sur lequel la dîme n'a pas été prélevée
טַבְלָה (207, ר' טַבְלוֹת או־לָאוֹת) נ (לוח) — tablette *f*, plat (d'un livre) *m*
טַבְלַת־נְחֹשֶׁת — plaque *f* de cuivre
טַבְלַת־שׁוֹקוֹלָדָה — tablette de chocolat
|| (רשימה) — tableau (de chiffres) *m*
טַבְלַת־יְרִי — table *f* de tir
טַבְלַת־צְבָעִים — palette *f*
טַבְלִית (17) נ — tablette (de métal) *f*, plaquette *f*
|| רפא — pastille *f*
טַבְלָן (97) ז — maître baigneur *m*
|| עוף — grèbe *m*
טַבְלָר (91) ז — tabulateur (de machine à écrire) *m*
1. טָבַע (329) פ"ע — couler, sombrer, se noyer
הָאֳנִיָּה טָבְעָה — le bateau a coulé
|| פ"י — noyer, couler
|| נִטְבַּע (401) פ"ע — couler, sombrer, se noyer
|| טִבַּע (440) פ"י — faire couler, faire sombrer
|| הִטְבִּיעַ (505) פ"י — faire couler, faire sombrer
בהש הִטְבִּיעַ צַעֲרוֹ בְּמַשְׁקֶה — noyer son chagrin dans la boisson
2. טָבַע (329) פ"י (צר צורה) — former, façonner
מַטְבֵּעַ שֶׁטָּבְעוּ חֲכָמִים — formule fixée par les rabbins
|| נִטְבַּע (401) פ"ע — être formé, être façonné
|| הִטְבִּיעַ (505) פ"י — empreindre, imprimer
הִטְבִּיעַ חוֹתֶמֶת — apposer un cachet
בהש הִטְבִּיעַ חוֹתָמוֹ עַל־ — marquer de son empreinte
הִטְבִּיעַ עֵינוֹ בְּ־ — regarder de près
3. טִבַּע (440) פ"י — baguer
1. טֶבַע (179) ז — nature *f*
בְּדֶרֶךְ־הַטֶּבַע — naturellement
שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ־הַטֶּבַע — contre nature
בְּחֵיק־הַטֶּבַע — au sein de la nature
מַה־שֶּׁאַחַר־הַטֶּבַע — la métaphysique
מַדְּעֵי־הַטֶּבַע ז"ר — sciences naturelles
מִטֶּבַע־הַדְּבָרִים — par la nature des choses
טֶבַע דּוֹמֵם (בציור) — nature morte
|| (אופי) — naturel *m*, caractère *m*
טֶבַע טוֹב — bon naturel
טֶבַע שֵׁנִי — seconde nature
2. טֶבַע (179) ז (מטבע) — monnaie *f*
בהש יָצָא טִבְעוֹ בָּעוֹלָם — se faire une renommée
טִבְעוֹנוּת (48, בלי ר') נ — végétarisme *m*
טִבְעוֹנִי, ־נִית ת — végétarien
טִבְעִי, ־עִית ת — naturel
גֹּדֶל טִבְעִי — grandeur naturelle
שִׁיטָה טִבְעִית (בהוראה) — méthode directe
טִבְעִי הַדָּבָר שֶׁ־ — il est naturel que
טִבְעִיּוּת (47, בלי ר') נ — état naturel, naturel *m*
טַבַּעַת (246) נ — bague *f*, anneau *m*
טַבַּעַת־קִדּוּשִׁין — alliance *f*
|| אנטום פִּי־הַטַּבַּעַת — anus *m*
טַבַּעְתִּי, ־תִּית ת — annulaire
טִבְעָתָן (ר' ־תָנִים) ז — naturaliste *m*
טִבְעָתָנוּת (46, בלי ר') נ — naturalisme *m*
טַבָּק (—) ז — tabac *m*
טְבֶרְיָה ש"פ נ (עיר) — Tibériade *f*
טְבֶרְיָנִי, ־נִית ת — de Tibériade
טֵבֵת (—) ז — *Téveth* (4e mois de l'année juive: décembre / janvier) *m*
תְּקוּפַת־טֵבֵת נ — solstice *m* d'hiver
טִגּוּן (41) ז — friture *f*
טִגֵּן (432) נ פ"י — frire, faire frire
דָּגִים מְטֻגָּנִים — poissons frits
טָהוֹר, טְהוֹרָה ת — pur
טִהוּר (50) ז — purification *f*
|| בהש (במפלגה) — épuration *f*
צבא — nettoyage *m*
טָהַר (326) פ"ע — être pur, devenir pur
|| נִטְהַר (397) פ"ע — devenir pur, se purifier
|| טִהֵר (435) פ"י — purifier, épurer, nettoyer
(קבע כי פ' טהור) — déclarer pur
טִהֵר אֶת־שֵׁם־פ' — réhabiliter qn
בהש טִהֵר אֶת הַשֶּׁרֶץ — justifier un abus

טוֹרְנָדוֹ (—) ז — tornade *f*, ouragan *m*
טוּרְנִיר (ר׳ ־רים) ז — tournoi *m*
טוֹרְסוֹ (—) ז — torso *m*
טוּרְף (—) ז — tourbe (combustible) *f*
טוֹרֵף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רְפִים, ־רְפוֹת) ת — carnivore
עוֹף טוֹרֵף — oiseau *m* de proie, rapace *m*
טוֹרְפֵּדוֹ (ר׳ ־דוֹת) ז צבא — torpille *f*
סִירַת־טוֹרְפֵּדוֹ נ — torpilleur *m*
טוֹרְפָנִי, ־נִית ת — rapace, féroce, dévastateur
טוּרְקִי, ־קִית ת — turc
קָפֶה טוּרְקִי — café turc
טוּרְקִיָּה ש״פ נ (מדינה) — la Turquie
טוּרְקִיז (—) ז — turquoise *f*
טוּשׁ (1) ז — encre *f* de Chine
[טוש] טָשׁ (382) פ״ע — voler, foncer, s'abattre
[טוש] טָשׁ (382) פ״י — polir, frotter
טַח ← [טחח]
טָח ← 1. [טוח]
[טחב] נִטְחַב (397) פ״ע — devenir humide
|| הִטְחִיב (502) פ״י — humecter, rendre humide
|| פ״ע — devenir humide
טְחָב (88) ז צמח — mousse *f*
טַחַב (152) ז — humidité *f*
טָחֵב, טְחֵבָה או טָחוּב, טְחוּבָה ת — humide
טְחַבְחַב, ־חַבָּה ת — légèrement humide
טְחוֹל (21) ז אנטום — rate *f*
טְחוֹן (21) ז — meule *f*
טְחוֹרִים (21) ז״ר רפא — hémorroïdes *fpl*
טַחוּת (—) נ — obturation *f*, obstruction *f*
טַחוּת־עֵינַיִם — aveuglement *m*
[טחח] טַח (361, רק בעבר) פ״ע — être bouché, être obstrué
בהש טַחוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת — avoir les yeux bouchés
טִחְטוּחַ (9) ז — crépitement *m*
טִחְטֵחַ (464) פ״ע — crépiter
|| פ״י — faire crépiter
טְחִיבוּת (48, בלי ר׳) נ — humidité *f*
1. טְחִינָה (201) נ (שחיקה) — action *f* de moudre, mouture *f*
2. טְחִינָה (201) נ (מאכל) — *tehina* (assaisonnement oriental) *f*

טַחַן (152, בלי ר׳) נ — mouture *f*
טָחַן (326 ג) פ״י — moudre, hacher
בהש טָחַן מַיִם — perdre son temps
טָחַן קֶמַח טָחוּן — enfoncer une porte ouverte
טָחַן פְּנֵי־פ׳ — opprimer qn
טוֹחֵן הַרְבֵּה וּמוֹצִיא קִמְעָא — faire beaucoup de bruit pour rien
|| נִטְחַן (397 ג) פ״ע — être moulu
|| הִטְחִין (502 ג) פ״י — faire moudre
טַחָן (99) ז — meunier *m*, minotier *m*
טַחֲנָה (238) נ — moulin *m*
טַחֲנַת־קֶמַח — minoterie *f*
טַחֲנַת־רוּחַ — moulin à vent
טִיב (1, בלי ר׳) ז — qualité *f*
טִיב מְעֻלֶּה — qualité excellente
מַה־טִּיבוֹ שֶׁל־זֶה? — quelle sorte d'individu est-ce?
מַה־טִּיבוֹ אֶצְלְךָ? — que vient-il faire chez toi?
עָמַד עַל־טִיב־פ׳ — comprendre la mentalité de qn
טָיַב ← טוֹב פ״ע
טִיגָן (91) ז — poêle *f* à frire
טִיגְרִיס (ר׳ טִיגְרִים) ז זואול — tigre *m*
טִיּוּב (41) ז — amélioration *f*, amendement *m*, bonification *f*
טִיּוּחַ (9) ז — crépissage *m*, plâtrage *m*
בהש (הסוואת האמת) — escamotage *m*
טִיּוּט (41) ז — rédaction *f* d'un brouillon
טְיוּטָה (201) נ — brouillon *m*, minute (de lettre) *f*
טְיוּטוֹר (ר׳ ־רים) ז — précepteur *m*, moniteur *m*
טִיּוּל (41) ז — promenade *f*, excursion *f*
יָצָא לְטִיּוּל — faire une excursion
טִיּוּלִית (17) נ — car *m*
טִיּוֹן (ר׳ ־נים) ז צמח — aunée *f*
טִיּוּס (41) ז — vol (en avion) *m*
טִיחַ (9) ז — plâtre *m*, enduit *m*, crépi *m*
טַיָּח (90) ז — plâtrier *m*
טִיֵּחַ ← 1. [טוח]
טִיחָה (201) נ — crépissage *m*, plâtrage *m*
טַיָּחוּת (46, בלי ר׳) נ — métier *m* de plâtrier
טִיט (—) ז — boue *f*, vase *f*, limon *m*
טִיט־הַיָּוֵן — fange *f*, bourbe *f*

טוֹבְלָן (97) ז טכנ — piston-plongeur *m*
טוֹבְעָנִי, ־נִית ת — marécageux, bourbeux
טָוָה (353) פ״י — filer
בהש טָוָה זָהָב — rouler sur l'or
טָוָה סֻכָּר — filer du sucre
|| נִטְוָה (406) פ״ע — être filé
טִוּוּחַ (9) ז — ajustement *m*, réglage *m*
|| צבא טִוּוּחַ־יְרִי — réglage de tir
1. [טוח] טָח (380) פ״י — enduire, plâtrer
בהש טָח תָּפֵל — dire des sottises, radoter
|| נִטּוֹחַ (431) פ״ע — être enduit *ou* plâtré
|| טִיֵּחַ (440) פ״י — enduire de plâtre, plâtrer
|| הֵטִיחַ (524) פ״י — plâtrer
בהש (זרק) — projeter, lancer
הֵטִיחַ רֹאשׁוֹ בַּכֹּתֶל — se cogner la tête contre le mur
הֵטִיחַ דְּבָרִים כְּלַפֵּי־פ׳ — injurier qn
הֵטִיחַ דְּבָרִים כְּלַפֵּי־מַעְלָה — blasphémer
2. טִוַּח (440) פ״י צבא — évaluer la distance
טְוָח (88) ז צבא — portée (d'une arme) *f*, distance *f*
|| בהש לִטְוָח קָצָר — à brève échéance, à court terme
לִטְוָח אָרֹךְ — à longue échéance, à long terme
טַוָּח (ר׳ ־חִים) ז צבא — télémétreur *m*
טוּחַ, טוּחָה ת — enduit, enfoui
טוּחָה (ר׳ ־חוֹת) נ — for intérieur, conscience *f*
טוֹחֵן (126) ז — meunier *m*
טוֹחֶנֶת (253) נ — meunière *f*
|| (שן) — molaire *f*
טוֹטָלִי, ־לִית ת — total
טוֹטָלִיטָרִי, ־רִית ת — totalitaire
טוֹטָלִיטָרִיּוּת (—) נ — totalitarisme *m*
טוֹטֶם (—) ז — totem *m*
טוֹטָף (91) ז — cocarde *f*
טוֹטֶפֶת (252) נ — fronteau *m*
|| (של־בעלי־חיים) — touffe (de poils) *f*
טְוִי (5) ז — tissu *m*
טְוִיָּה (202) נ — filature *f*
[טול] הֵטִיל (526) פ״י (זרק) — jeter, laisser tomber
(פלט) — pondre
הֵטִילָה בֵּיצִים — pondre des oeufs
הֵטִיל גּוֹרָל — tirer au sort
הֵטִיל מַיִם — uriner
הֵטִיל צֵל — projeter de l'ombre
טוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס — ton *m*
|| (נעימת־הקול) — ton
טוּנְדְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ גיאוגר — toundra *f*
טוֹנָה (ר׳ ־נוֹת) נ (משקל) — tonne *f*
טוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ דג — thon *m*
טוֹנוּס (—) ז — tonus *m*
טוֹנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ מוס — tonique *f*
טוּנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — tunique *f*
טוֹנָלִי, ־לִית ת — tonal
טוֹנָלִיּוּת (—) נ — tonalité *f*
[טוס] טָס (382) פ״ע — voler (avion)
|| הֵטִיס (526) פ״י — transporter en avion
צבא חֲטִיבָה מוּטֶסֶת — brigade aéroportée
טַוָּס (90) ז עוף — paon *m*
טוֹעֵן (125) ז — avoué *m*
טוֹפּוֹגְרָפִי, ־פִית ת — topographique
טוֹפּוֹגְרַפְיָה (—) נ — topographie *f*
טוֹפְפָנִי, ־נִית ת — sautillant
1. טוּר (41) ז (שורה) — ligne *f*, rang *m*, rangée *f*
כּוֹתֵב הַטּוּרִים הָאֵלֶּה — l'auteur *m* de ces lignes
טוּר עָרְפִּי — file indienne
טוּרֵי־כְלֵי־רֶכֶב — des colonnes *fpl* de véhicules
|| (עמודה) — colonne (d'un journal) *f*
|| מתמט — progression *f*
טוּר חֶשְׁבּוֹנִי — progression arithmétique
טוּר הַנְדָּסִי — progression géométrique
טוּר־מַדְרֵגוֹת — volée *f* d'escalier
2. טוּר (41) ז ארמית — montagne *f*
טוּרַאי (61) ז צבא — simple soldat *m*, soldat de deuxième classe
טוּרַאי רִאשׁוֹן — soldat de première classe
רַב־טוּרַאי — caporal *m*, brigadier *m*
טוּרָאִית (17) נ צבא — soldate *f* de deuxième classe
טוּרְבִּינָה (ר׳ ־נוֹת) נ — turbine *f*
טוֹרְדָנִי, ־נִית ת — agaçant, importun, fastidieux
טוּרִי, ־רִית ת — rangé en ligne *ou* en file
טוּרִיָּה (202) נ — houe *f*, bêche *f*
טוּרִית (17) נ חקל — semoir (machine) *m*

|| (נוהג) טַכְסִיסֵי־מַלְכוּת — cérémonial royal
טַכְסִיסִי, ־סִית ת — tactique
טַכְסִיסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — tacticien *n*
טַכְסִיסָנוּת (46, בלי ר׳) נ — tactique *f*
טִכְסֵס (460) פ״י — combiner, machiner
טַל (53, ר׳ טְלָלִים, טַלְלֵי־) ז — rosée *f*
בהש טַל־יַלְדוּת — fraîcheur *f* de la jeunesse
טָלָא (338) פ״י — raccommoder, rapiécer
|| טִלֵּא (444) או הִטְלִיא (507) פ״י — raccommoder, rapiécer
טְלַאי (61) ז — pièce (sur un vêtement usé) *f*
טְלַאי עַל־גַּבֵּי־טְלַאי — rafistolage *m*, fait de pièces et de morceaux
הַטְּלַאי הַצָּהֹב — rouelle (imposée aux Juifs) *f*
טַלַּאי, טַלָּאִית (ר׳ טַלָּאִים, ־אִיּוֹת) ש — ravaudeur *n*
טִלְגְּרֵף (458) פ״י — télégraphier
טֶלֶגְרָפִי, ־פִית ת — télégraphique
|| טֶלֶגְרָפִית תה״פ — par télégramme, télégraphiquement
טָלָה (353) פ״י — raccommoder, rapiécer, ravauder
|| הִטְלָה (512) פ״י — raccommoder, repiécer
טָלֶה (80, ר׳ טְלָיִים 5) ז — agneau *m*
טְלֵה־חָלָב — agneau de lait
|| אסטר מַזַּל־טָלֶה ז — Bélier (signe du zodiaque) *m*
טָלוּא, טְלוּאָה ת — rafistolé, rapiécé
|| (מכוסה כתמים) — tacheté, moucheté
טֶלֶוִיזְיָה (—) נ — télévision *f*
סֶרֶט־טֶלֶוִיזְיָה ז — téléfilm *m*
טֶלֶוִיזְיוֹנִי, ־נִית ת — télévisuel, télévisé
טָלוּל, טְלוּלָה ת — couvert de rosée
טִלּוּל (51) ז — apparition *f* de rosée
טְלוּלָא (—) ז ארמית — risée *f*, raillerie *f*
טֶלוּרְיוּם (—) ז כימ — tellure *m*
טִלְטוּל (41) ז (העברה) — transport *m*, déplacement *m*
|| (נדידה) — migration *f*, voyage *m*
טִלְטוּלֵי־דֶרֶךְ — fatigues *fpl* de la route
טַלְטֵל (53) ז טכנ — bielle *f*
טִלְטֵל (460) פ״י — transporter, déplacer, ballotter
טִלְטֵל עַצְמוֹ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם — se traîner d'un endroit à l'autre

טִלְטֵל אֶת־רַגְלָיו — se déplacer, se mettre en route
דַּעְתּוֹ מְטֻלְטֶלֶת עָלָיו — il a le timbre fêlé
|| הִטַּלְטֵל (497) פ״ע — être ballotté, vagabonder
הִטַּלְטְלָה דַעְתּוֹ — avoir l'esprit troublé
טַלְטֵלָה (229) נ — ballottement *m*, secousse *f*
טַלְטְלָנִי, ־נִית ת — cahotant
טַלְטֶלֶת (259) נ — ballottement *m*, secousse *f*
טַלִּי (5) ז — nappe *f*
טַלְיָא (—) ז ארמית (טלה) — agneau *m*
|| בהש (נער צעיר) — jeune enfant *m*
כַּד הֲוֵינָא טַלְיָא — quand j'étais enfant
טְלִיאָה (201) נ — raccommodage *m*, rapiéçage *m*
טַלְיָה (239) נ — agnelle *f*
טַלְיָה ← טִילְיָה
טַלִּיסְמָה (ר׳ ־מָאוֹת) נ — talisman *m*
טְלִיפָה (201) נ — marche *f*, démarche *f*, pas *m*
טַלִּית (17, ר׳ טַלִּיתוֹת) נ — châle *m*, surplis *m*
טַלִּית קְטַנָּה — gilet (garni de franges) *m*
בהש טַלִּית שֶׁכֻּלָּהּ תְּכֵלֶת — modèle *m* de perfection
שְׁנַיִם אוֹחֲזִים בְּטַלִּית — deux à se disputer le gâteau
פָּרַשׂ טַלִּיתוֹ עַל־ — donner son appui à
טַלְיְתָא (—) נ ארמית — jeune fille *f*
1. טִלֵּל (432) פ״י (סכך) — ombrager, abriter
2. טִלֵּל (432) פ״י (הוריד טל) — humecter de rosée
|| הִטְלִיל (498) פ״י — humecter de rosée
טִלְלוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — tilleul m
טְלָלִים ← טַל
טַלְלִית (17) נ צמח — drosera *m*
טֶלֶמֶטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז — télémètre *m*
טֶלֶסְטָר (ר׳ ־רִים) ז — télestar *m*
טֶלֶסְקוֹפּ (ר׳ ־פִּים) ז — télescope *m*
טֶלֶף (167, זוגי טְלָפַיִם) ז — sabot *m*
מַחֲלַת־הַפֶּה־וְהַטְּלָפַיִם נ — fièvre aphteuse
בהש הֶרְאָה טְלָפָיו — montrer patte blanche
טָלַף (301) פ״ע (צעד) — marcher (à quatre pattes)
|| פ״י (דרס) — fouler aux pieds
טֶלֶפוֹן (ר׳ ־נִים) ז — téléphone *m*
טֶלֶפוֹן צִבּוּרִי — téléphone public
טֶלֶפוֹן־שָׂדֶה — téléphone de campagne

כְּטִיט־חוּצוֹת	vil comme la boue des rues
רִצְפַּת־טִיט נ	sol *m* en terre battue
1. טִיֵּט (452) פ״י	plâtrer, enduire, crépir
2. טִיֵּט (452) פ״י (כתב טיוטה)	esquisser, ébaucher
טִיטִי, ־טִית ת	boueux, fangeux, bourbeux
טִיטָנִיּוּם (—) ז כים	titane *m*
טִיּוּל (155, בלי ר׳) ז	promenade *f*, marche *f*
טַיָּל, טַיֶּלֶת (ר׳ טַיָּלִים, ־לוֹת) ש	promeneur *n*
‖ (הולך בטל)	flâneur *n*
טִיל (1) ז צבא	projectile *m*, missile *m*
טִיל מֻנְחֶה	fusée téléguidée
טִיֵּל (452) פ״ע	se promener, faire une excursion
טִילִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ צמח	tilleul *m*
טַיְּלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	promeneur *n*
‖ (הולך בטל)	flâneur *n*
טַיֶּלֶת (ר׳ טַיָּלוֹת) נ	promenoir *m*, promenade (avenue) *f*
‖ ← טַיָּל	
טִין (—) ז	vase *f*, limon *m*, glaise *f*, argile *f*
טִינָא (—) ז ארמית	argile *m*
בהש טִינָא בַּר־טִינָא	vieillerie *f*
טִינָה (201) נ	rancune *f*, animosité *f*
נָטַר טִינָה	garder rancune
טִינִי, ־נִית ת	argileux, limoneux
טִינְקָה (201) נ דג	tanche *f*
טַיִס (156, בלי ר׳) ז	aviation *f*
טַיָּס, טַיֶּסֶת (ר׳ טַיָּסִים, ־סוֹת) ש	aviateur *n*, pilote *n*
טַיַּס־חָלָל	cosmonaute *m*
טַיַּס־מִשְׁנֶה	copilote *m*
טַיַּס־נִסּוּי	pilote d'essai
טִיֵּס (452) פ״ע	voler (en avion)
טִיסָה (201) נ	vol (en avion) *m*
טִיסַת־חָלָל	vol interplanétaire
טִיסַת־לַיְלָה	vol de nuit
טִיסָן (97) ז	modèle réduit d'avion
טַיֶּסֶת (252) נ צבא	escadrille (d'avions) *f*
‖ ← טַיָּס	
טִיף (1) ז	goutte *f*
טִיף־טִפָּה	un tout petit peu
טִיֵּף (452) פ״י	aller de l'un à l'autre, bouger
טִיֵּף בְּעֵינָיו	promener ses regards çà et là
טִיפּוֹלוֹגְיָה (—) נ	typologie *f*
טִיפוּס (—) ז רפא	typhus *m*, fièvre *f* typhoïde
טִיפוּס־הַבְּהָרוֹת	typhus exanthématique
טִיפוּס־הַמֵּעַיִם	typhus abdominal
טִיפוּס חוֹזֵר	fièvre récurrente
טִיפּוּס (ר׳ ־סִים) ז	type *m*
טִיפּוּסִי, ־סִית ת	typique
טִיפּוּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* typique
טַיָּר (157) ז	auspice *m*
טִירָה (201) נ (מחנה)	camp *m*
‖ (ארמון)	château *m*, citadelle *f*
‖ °(כפר קטן)	hameau *m*
טַיָּרָה (226) נ	cerf-volant *m*
טִירוֹן (21) ז	débutant *m*, apprenti *m*, novice *m*
‖ צבא	recrue *f*, conscrit *m*
טִירוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ	noviciat *m*, apprentissage *m*
‖ צבא	classes (du soldat) *fpl*
טֵית (—) נ (אות)	*teth* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
טַכוֹמֶטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	tachymètre *m*
טָכוּס, טְכוּסָה ת	solennel, cérémonieux
טִכּוּס (51) ז	arrangement *m*, disposition *f*
טִכּוּס־עֵצָה	délibération *f*, consultation *f*
טֶכְנָאוּת (46, בלי ר׳) נ	activité *f* technique
טֶכְנָאִי (61) ז	technicien *m*
טֶכְנָאִי־רַדְיוֹ	technicien radio
טֶכְנָאִי־שִׁנַּיִם	mécanicien-dentiste *m*
טֶכְנוֹלוֹגִי, ־גִית ת	technologique
טֶכְנוֹלוֹגְיָה (—) נ	technologie *f*
טֶכְנוֹקְרַטְיָה (—) נ	technocratie *f*
טֶכְנִי, ־נִית ת	technique
סִיּוּעַ טֶכְנִי	assistance *f* technique
טֶכְנִיּוֹן (ר׳ ־נִים) ז	école *f* polytechnique
טֶכְנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ	technique *f*
טֶכֶס ← טֶקֶס	
טִכֵּס (432) פ״י (ערך)	arranger, disposer
טִכֵּס עֵצָה	délibérer, tenir conseil
‖ (שיבח)	célébrer, glorifier
טֶכְסְט ← טֶקְסְט	
טֶכְסְטִיל ← טֶקְסְטִיל	
טַכְסִיס (1) ז	stratagème *m*, manoeuvre *f*

טֶנְדֶר (ר' ־רים) ז	camionnette *f*, fourgon *m*
טִנּוּן (51, בלי ר') ז חקל	envasement *m*
טָנוּף, טְנוּפָה ת	sale, malpropre
טִנּוּף (51) ז	saleté *f*, souillure *f*
טֶנוֹר (ר' ־רים) ז מוס	ténor *m*
טֶנִי (טְנִיי, טֶנְיָה, טְנָיִם, טְנָיֵי־) ז	poubelle *f*
טֶנִיס (–) ז ספורט	tennis *m*
טֶנִיס־שֻׁלְחָן	ping-pong *m*
טֶנִיסַאי, ־סָאִית (ר' ־סָאִים, ־סָאִיּוֹת) ש	joueur *n* de tennis
טָנַן (301 ג) פ"ע	se mouiller, s'humecter
‖ טִנֵּן (432 ג) פ"י (הרטיב)	mouiller, humecter
(העלה טין)	envaser
‖ הִטֵּן (528 ג) פ"י	mouiller, humecter
טִנֵּף (432) פ"י	salir, souiller
‖ הִטַּנֵּף (483) פ"ע	se salir, se souiller
טֶנֶף (–) ז או טִנֹּפֶת (–) נ	ordure *f*, immondice *f*
טַנְּפָנִית (17) נ	souillon *f*
טַנְק (ר' טַנְקִים) ז (מיכל)	réservoir *m*
‖ צבא	char *m*
תְּעָלָה נ נֶגֶד־טַנְקִים	fossé *m* antichar
טִנָּר (91) ז	silex *m*
טְנָרָה (201) נ	callosité *f*, durillon *m*
טַס (53) ז	plateau (de métal) *m*, plaque *f*
טְסֶה־טְסֶה (–) ז (זבוב)	tsé-tsé (mouche) *f*
טֶסְט (ר' טֶסְטִים) ז	test *m*, épreuve *f*
טַסִּית (ר' טַסִּיּוֹת) נ	petit plateau (de métal)
טָעָה (350) פ"ע	se tromper, se méprendre
אִם אֵינֶנִּי טוֹעֶה	si je ne me trompe
‖ הִטְעָה (509) פ"י	tromper, induire en erreur
טְעוֹן (21) ז	charge *f*
טָעוּן, טְעוּנָה ת (עמוס)	chargé
עֲגָלָה טְעוּנָה פֵּרוֹת	voiture chargée de fruits
‖ רוֹבֶה טָעוּן	fusil chargé
‖ (צריך)	sujet à, qui a besoin de
הַדָּבָר טָעוּן תִּקּוּן	cela nécessite une réforme
תַּלְמִידִים טְעוּנֵי־טִפּוּחַ	élèves *mpl* exigeant une sollicitude particulière
טִעוּן (50) ז	plaidoirie *f*, argumentation *f*
טָעוּת (46) נ	erreur *f*
טָעוּת־דְּפוּס	faute *f* d'impression, erratum *m*
מִקַּח־טָעוּת ז	maldonne *f*, escroquerie *f*
תִּקּוּן־טָעֻיּוֹת ז	rectification *f*
טָעוּת – לְעוֹלָם חוֹזֵר	sauf erreur ou omission
טְעִיָּה (202) נ	erreur *f*, méprise *f*
טָעִים, טְעִימָה ת	appétissant, succulent
טְעִימָה (201) נ	dégustation *f*
טְעִימוּת (48, בלי ר') נ	saveur *f*, succulence *f*
טְעִינָה (201) נ	chargement *m*
טְעִינַת־סוֹלְלָה	chargement d'une batterie
צבא טְעִינַת־רוֹבֶה	chargement d'un fusil
טַעַם (152) ז (של־מאכל)	goût *m*
חוּשׁ־הַטַּעַם ז	le sens du goût
טַעַם לִפְגָם	mauvais goût, arrière-goût *m*
טַעַם לְשֶׁבַח	nuance *f* favorable
עַל־טַעַם וָרֵיחַ אֵין לְהִתְוַכֵּחַ	des goûts et des couleurs il ne faut pas discuter
טַעַם וָרֵיחַ אֶפְשָׁר לְפַתֵּחַ	on peut développer le goût et l'odorat
‖ (הבחנה)	goût
בְּטוּב־טַעַם	avec beaucoup de goût
חֲסַר־טַעַם	manque *m* de goût
דְּבָרִים שֶׁל־טַעַם	paroles sensées
שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ (שינה דעתו)	changer d'avis
שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ (השתגע)	devenir fou
‖ (נימוק)	raison *f*
מַה־טַּעַם?	pour quelle raison?, pourquoi?
טַעְמוֹ עִמּוֹ	il a ses raisons
מִטַּעֲמֵי־בְרִיאוּת	pour raison de santé
‖ דקדוק	accent *m* tonique
טַעֲמֵי־הַמִּקְרָא	neumes *mpl* bibliques
‖ מִטַּעַם־	de la part de, au nom de
רַב ז מִטַּעַם ־הַשִּׁלְטוֹן	rabbin nommé par les autorités
טָעַם (326) פ"י	goûter, déguster
לֹא טָעַמְתִּי כְּלוּם מֵהַבֹּקֶר	depuis ce matin je n'ai rien pris
בהש לֹא טָעַם טַעַם־הַחֹפֶשׁ	il n'a jamais goûté de la liberté
‖ נִטְעַם (397) פ"ע	être goûté, être dégusté
‖ הִטְעִים (502) פ"י (מאכל)	faire goûter
‖ בהש (הדגיש)	accentuer, insister sur

תָּא־טֶלֶפוֹן ז	cabine *f* téléphonique
טֶלֶפוֹנָאוּת (—) נ	téléphonie *f*
טֶלֶפוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ ־נָאִים, נָאִיּוֹת) ש	téléphoniste *n*
טֶלֶפוֹנִי, ־נִית ת	téléphonique
שִׂיחָה טֶלֶפוֹנִית	conversation *f* téléphonique
‖ טֶלֶפוֹנִית תה״פ	par téléphone
טִלְפֵּן (458 נ) פ״י	téléphoner
‖ הִטְלַפֵּן (497 נ) פ״ע	se parler par téléphone
טֶלֶפְּרִינְטֶר (ר׳ ־טֶרִים) ז	télétype *m*
טַלֶּפֶת (—) נ רפא	fièvre aphteuse
טֶלֶפַּתְיָה (—) נ	télépathie *f*
טֶלֶקוֹמוּנִיקַצְיָה (—) נ	télécommunications *fpl*
טֶלֶקְס (—) ז	télex *m*
טָמֵא (340) פ״ע	être impur
‖ נִטְמָא (403) פ״ע	devenir impur
‖ טִמֵּא (444) פ״י	rendre impur, souiller
(הכריז כטמא)	déclarer impur
‖ הִטַּמֵּא או הִתְטַמֵּא (478) פ״ע	devenir impur
‖ הִטַּמָּא (עבר הִטַּמֵּאתִי וכו׳) פ״ע	se rendre impur, se souiller
טָמֵא, טְמֵאָה ת	impur, immonde
טְמֵא־מֵת או ־נֶפֶשׁ	impur par contact avec un cadavre
טְמֵא־שְׂפָתַיִם	aux lèvres impures
טֻמְאָה (207) נ	impureté *f*
אַב־הַטֻּמְאָה, אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה ← 1. **אָב**	
טֶמְבֶּל, ־לִית (ר׳ ־לִים, ־לִיּוֹת) ש עממי	sot *m*, rustre *m*
‖ כּוֹבַע־טֶמְבֶּל ז	coiffure *f* de toile
[טמה] נִטְמָה (406) פ״ע	être considéré comme un sot
טִמּוּא (—) ז	action *f* de se rendre impur
טָמוּם, טְמוּמָה ת (מטומטם)	stupide
‖ (מסיבי)	massif
טָמוּן (15) ז	cachette *f*
טְמוּנָה (201) נ	secret *m*, mystère *m*
טָמוּעַ (44, בלי ר׳) ז	mélange *m*, assimilation *f*
טָמוּר, טְמוּרָה ת	caché, secret
טִמְטוּם (41, בלי ר׳) ז	bouchage *m*, obstruction *f*
טִמְטוּם־הַלֵּב	manque *m* de coeur, insensibilité *f*
טִמְטוּם־הַמֹּחַ	stupidité *f*, bêtise *f*
טֻמְטוּם (ר׳ ־מִים) ז	personne *f* de sexe incertain

‖ עממי	abruti *m*, imbécile *m*
טִמְטֵם (460) פ״י	boucher, rendre stupide
‖ הִטַּמְטֵם (497) פ״ע	se boucher, devenir stupide
טַמְטֻמָה (—) או **טַמְטֹמֶת** (—) נ	stupidité *f*
טַמְיוֹן (—) ז	trésor public
יָרַד לְטַמְיוֹן	être perdu
טְמִינָה (201) נ	action *f* de cacher
‖ מטבח	mise *f* au four
טָמִיעַ, טְמִיעָה ת	assimilable
טְמִיעָה (201) נ	assimilation *f*, absorption *f*
טְמִיעוּת (48, בלי ר׳) נ	assimilabilité *f*
טָמִיר, טְמִירָה ת	secret, caché, mystérieux
דת טָמִיר וְנֶעְלָם	le Mystère ineffable (Dieu)
מְגַלֶּה טְמִירִים	révélateur de secrets
טְמִירוּת (48, בלי ר׳) נ	état latent, dissimulation *f*
טָמַם (301) פ״י	boucher, obstruer
‖ נִטְמַם (388) פ״ע	être bouché, être obstrué
טָמַן (301 נ) פ״י	cacher, enfouir, enterrer
טָמַן פַּח לִפְ׳	tendre un piège à qn
טָמַן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת	se croiser les bras
לֹא טָמַן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת	ne pas rester inactif
טָמַן ראשוֹ בַּחוֹל	faire l'autruche
‖ נִטְמַן (388 נ) פ״ע	être caché, être enfoui
(נקבר)	être enterré
פֹּה נִטְמַן	ci-gît
‖ הִטְמִין (498 נ) פ״י	cacher, enfouir, enfourner
הִטְמִין עַצְמוֹ	cacher son identité
[טמע] נִטְמַע (402) פ״ע	s'assimiler, être absorbé
‖ הִטְמִיעַ (504) פ״י	assimiler, absorber
טֶמְפּוֹ (—) ז	rythme *m*
טַמְפּוֹן (1) ז	serviette *f* hygiénique
טֶמְפֶּרָה (—) נ	détrempe *f*
[טמר] הִטְמִיר (498) פ״י	cacher, dissimuler
טָמַשׁ (301) פ״ע	plonger
‖ טִמֵּשׁ (432) פ״ע	plonger
טֶנֶא (טַנְאִי, טְנָאִים, טַנְאֵי־) ז	corbeille *f*, panier *m*
טַנְבּוּר (ר׳ ־רִים) ז	tambour *m*
טַנְבּוּרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ	tambour *m* de basque, tambourin *m*
טַנְגֶּנְס (—) ז מתמט	tangente (en trigonométrie) *f*
טַנְדּוּ או **טַן־דּוּ** תה״פ ארמית	à deux, ensemble

טְפוּת (47, בלי ר') נ	petite enfance
טָפַז (303) פ"ע	sauter, sautiller
1. טָפַח (329) פ"י (היכה)	frapper, taper
טָפַח רוּחוֹ עָלָיו	s'enorgueillir
בהש טָפַח עַל־פָּנָיו	réfuter, contrarier
‖ טִפַּח (440) פ"י (היכה)	frapper, taper
(מתח)	déployer, étendre, étaler
2. טָפַח (329) פ"ע (היה רטוב)	être humide, s'humidifier
‖ טִפַּח (440) פ"י	mouiller, humecter
‖ הִטְפִּיחַ (505) פ"י	mouiller, humecter, arroser
3. טִפַּח (440) פ"י (גידל)	nourrir, développer, encourager
טִפַּח יְחָסִים טוֹבִים	entretenir de bons rapports
טִפַּח יְלָדִים	élever des enfants
1. טֶפַח (179, זוגי טְפָחַיִם) או טֹפַח (196) ז	largeur *f* de la main
גִּלָּה טֶפַח וְכִסָּה טְפָחַיִם	parler à mots couverts
2. טֹפַח (196) ז צמח	gesse *f*, pois *m* de senteur
טְפָחָה (242) נ	faîte *m*
מִמַּסָּד עַד־הַטְּפָחוֹת	de fond en comble
טִפְטוּף (41) ז	dégouttement *m*, bruine *f*
טִפְטֵף (460) פ"ע	dégoutter, dégouliner
הַחַמָּה מְטַפְטֶפֶת	la lumière du soleil ruisselle
טַפְטָפָה (223) נ	réfrigérateur *m* par ruissellement
טַפְטֶפֶת (252) נ	compte-gouttes *m*, pipette *f*
טְפִי (5) ז	burette *f*, compte-gouttes *m*
טְפֵי תה"פ ארמית	plus, davantage
טִפִּי, ־פִּית ת	en forme de goutte
אֶבֶן טִפִּית	stalactite *f*, stalagmite *f*
טָפִיחַ (11) ז (צלוחית)	carafe *f*, flacon *m*
טָפִיחַ, טְפִיחָה ת (שחור)	noir d'ébène
טְפִיחָה (201) נ	tape *f*, coup *m*
טַפִּיט (1) ז	tenture *f*, tapisserie *f*
טַפִּיל (ר' ־לים) ז	parasite *m*
טְפִילָה (201) נ	imputation *f*, attribution *f*
טְפִילַת־אַשְׁמָה עַל־	action *f* de rejeter la faute sur
טַפִּילוּת (48, בלי ר') נ	parasitisme *m*
טַפִּילִי, ־לִית ת	parasite
1. טְפִיפָה (201) נ (בהליכה)	dandinement *m*
2. טְפִיפָה (201) נ (מילוי)	emplissage *m* à ras bords
טַפִּיר (ר' ־רים) ז זואול	tapir *m*
טָפַל (303) פ"י (מרח)	couvrir, enduire, coller
בהש טָפַל שֶׁקֶר עַל־	débiter des mensonges contre
‖ (צרף)	ajouter, accumuler
‖ נִטְפַּל (389) פ"ע	s'attacher, coller à
נִטְפַּל אֶל־	accompagner, se joindre à
‖ טִפֵּל (432) פ"י (בְּ־)	prendre soin de
טִפֵּל בִּתְלוּנָה	examiner une plainte
1. טָפֵל, טְפֵלָה ת (צדדי)	accessoire, secondaire
עָשָׂה אֶת־הָעִקָּר טָפֵל	négliger l'essentiel
‖ דקדוק מִשְׁפָּט טָפֵל	proposition subordonnée
2. טָפֵל, טְפֵלָה ת (חסר־טעם)	insipide, fade
בהש	insipide, sot, vain
אֱמוּנָה טְפֵלָה	superstition *f*
טֶפֶל (166) ז	jeune enfant
טַפָּל (90) ז	calomniateur *m*
טְפֵלָה (229) נ	bagatelle *f*, futilité *f*
טְפֹלֶת (256) נ	mastic (de vitrier) *m*
טִפֹּנֶת (—) נ עממי	gouttelette *f*
טֹפֶס (191) ז	formulaire *m*
מִלֵּא טֹפֶס	remplir un formulaire
‖ (נוסח)	formule *f*
‖ (תבנית)	moule *m*, coffrage *m*
1. [טפס] הִטְפִּיס (499) פ"י	stéréotyper, polycopier
2. טִפֵּס (432) פ"ע	grimper, gravir
צֶמַח מְטַפֵּס	plante grimpante
עממי טִפֵּס עַל־הַקִּיר	faire l'impossible
טַפָּס (90) או טַפְסָן (97) ז	grimpeur *m*, alpiniste *m*
טַפְסָן (97) ז	coffreur *m*
טַפְסָנוּת (46, בלי ר') נ	coffrage *m*
טַפְסָר או טִפְסָר (91) ז (פקיד)	greffier *m*, scribe *m*
‖ (נגיד)	notable *m*
‖ (של כבאים)	colonel *m* de pompiers
טַפְסָרוּת (46, בלי ר') נ	autoritarisme *m*
טָפַף (303) פ"ע	sautiller, se dandiner
‖ טוֹפֵף (455) פ"ע	sautiller, se dandiner
טֶפֶף (—) ז	démarche sautillante
טֹפֶר (191) ז	griffe *f*, serre *f*
טָפַשׁ (308) פ"ע	s'épaissir, être gras

דקדוק — accentuer
הֲבָרָה מְטֻעֶמֶת — syllabe accentuée *ou* tonique
טַעֲמָן (90) ז — dégustateur *m*
טַעַן (152) ז (משא) — charge *f*
|| (תביעה) — réclamation *f*, prétention *f*
1. **טָעַן** (326 נ) פ״י (העמיס) — charger
טָעַן חֲבִילוֹת עַל־מַשָּׂאִית — charger des colis sur un camion
|| (משא) — porter (un fardeau)
|| (מילא) טָעַן מַצְבֵּר — charger un accumulateur
טָעַן רוֹבֶה — charger un fusil
|| משפט (תבע) — réclamer, plaider, revendiquer
טָעַן טַעֲנוֹתָיו — formuler ses revendications
טְעָנוֹ חִטִּין וְהוֹדָה לוֹ בִּשְׂעוֹרִין — éluder une question
טָעַן לְכִסֵּא־הַמְּלוּכָה — prétendre au trône, briguer la couronne
|| (הביע דעה) — soutenir, prétendre, affirmer
הוּא טוֹעֵן שֶׁהוּא חַף מִפֶּשַׁע — il prétend être innocent
|| נִטְעַן (397 נ) פ״ע (הועמס) — être chargé
|| (נמלא) הָרוֹבֶה נִטְעַן — le fusil a été chargé
|| משפט (נתבע) — être assigné en justice
טוֹעֵן וְנִטְעָן — demandeur et défendeur
|| הִטְעִין (502 נ) פ״י — charger
הִטְעִין אֳנִיָּה — charger un bateau
2. [טען] נִטְעַן (397 נ) פ״ע (חלה) — tomber malade, être atteint
|| טָעַן (438 נ) פ״י (היכה) — frapper, atteindre
מְטֹעֲנֵי־חֶרֶב — percés par le glaive
טֹעַן (197) ז (משא) — charge *f*, cargaison *f*, fret *m*
|| (טענה) — réclamation *f*, revendication *f*
טָעַן טֹעַן אַחֵר — avancer un autre argument
טַעָן (ר׳ טַעָנִים) ז צבא — chargeur (soldat) *m*
טַעֲנָה (238) נ — réclamation *f*, revendication *f*
מוֹדֶה בְּמִקְצָת־הַטַּעֲנָה — admettre partiellement une revendication
שֶׁלֹּא מִמִּין־הַטַּעֲנָה — hors de propos
בְּלִי טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת — sans discussion
מָלֵא טְעָנוֹת כְּרִמּוֹן — plein de griefs à en crever
|| (הבעת־דעה) — affirmation *f*, argument *m*
טַעֲנָה לִסְתֹּר — argument qui prouve le contraire
טְעֻנָּה (208) נ — charge *f*, fardeau *m*
טְעַת ← **נָטַע**
טַף (53, בלי ר׳) ז — enfants *mpl*, marmaille *f*
טִפָּה (208, ר׳ גם טִפִּין) נ — goutte *f*
טִפַּת־חָלָב — goutte de lait
בהש טִפַּת־חָלָב (תחנת־ייעוץ לאמהות) — consultation *f* pour nourrissons
טִפָּה מָרָה — goutte d'amertume
עממי הוּא חוֹבֵב הַטִּפָּה הַמָּרָה — il a un faible pour la boisson
טִפִּין־טִפִּין — goutte à goutte, petit à petit
אֶבֶן־טִפִּין נ — stalactite *f*, stalagmite *f*
|| בהש (מעט) — un peu, une goutte, un doigt
כְּטִפָּה מִן־הַיָּם — comme une goutte d'eau dans l'océan
אֵין לוֹ אַף טִפָּה שֶׁל־שֵׂכֶל — il n'a pas un brin d'intelligence
עממי טִפ־טִפָּה — un tout petit peu
טָפוּחַ, טְפוּחָה ת (רטוב) — humide, mouillé
1. **טִפּוּחַ** (9) ז (טיפול) — soins *mpl*, sollicitude *f*
עוֹלַל־טִפּוּחִים ז — enfant choyé
טִפּוּחַ־רַעְיוֹן — développement *m* d'une idée
טִפּוּחַ־שִׂנְאָה — fomentation *f* de haine
2. **טִפּוּחַ** (9) ז (מכה) — petit coup, tape *f*
טִפּוּחַ עַל־הַכָּתֵף — tape sur l'épaule
טָפוּל, טְפוּלָה ת (צמוד) — joint, lié
טִפּוּל (51) ז — traitement *m*, soins *mpl*
טִפּוּל רְפוּאִי — traitement médical
טִפּוּל־שֹׁרֶשׁ — traitement de racine
בהש טִפּוּל־שֹׁרֶשׁ — traitement radical
טְפוּלָה (201) נ דקדוק — affixe *m*
1. **טִפּוּס** (51) ז (על־מקום גבוה) — escalade *f*, action *f* de grimper
2. **טִפּוּס** ← **טִיפּוּס**
1. **טָפוּף**, טְפוּפָה ת (גדוש) — plein à déborder, ras
2. **טָפוּף**, טְפוּפָה ת (בצעדים קלים) — à pas légers, sautillant
טָפוּשׁ, טְפוּשָׁה ת (שמן) — gras, épais
|| (טיפש) — sot, niais, bête
טָפוּשׁ וּמְטֻפָּשׁ — parfait imbécile

בָּא בִּטְרוּנְיָה עִם־פְּ' — avoir des griefs contre qn, se montrer sévère à l'égard de qn
טֵרוּף (49) ז (בלבול) — confusion *f*
|| (שיגעון) — folie *f*, manie *f*
טֵרוּף־הַדַּעַת — démence *f*
טֵרוּף־הָרְדִיפוֹת — folie de la persécution
מַעֲשֵׂה־טֵרוּף ז — acte *m* de folie
טְרוֹפִּי, ־פִּית ת גיאוגר — tropique, tropical
טֵרוּק (49) ז — claquement (d'une porte) *m*
טֶרוֹר (—) ז — terreur *f*
טֶרוֹרִיסְט (ר' ־טִים) ז — terroriste *m*
טָרוּשׁ, טְרוּשָׁה ת (אדמה) — rocailleux, rocheux
|| בהש (נוקשה) — rude, bourru
טֵרֵז (437) פ"י — fendre avec un coin
טַרְזָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — dandy *n*, élégant *n*
טִרְזֵן (459 נ) פ"ע — se pavaner
|| הִטְרַזֵּן (497 נ) פ"ע — faire le dandy
טַרְזָנוּת (46, בלי ר') נ — dandysme *m*, fatuité *f*
טַרְזָנִי, ־נִית ת — élégant, prétentieux
טָרַח (331) פ"ע — se donner de la peine
|| נִטְרַח (400) פ"ע — être dérangé
|| הִטְרִיחַ (504) פ"י — déranger, causer du travail à
אַל־תַּטְרִיחַ אֶת־עַצְמְךָ — ne vous dérangez pas
הִטְרִיחַ עַל־ — insister auprès de, importuner
טֹרַח (196) ז — charge *f*, fatigue *f*, peine *f*
הָיָה לְטֹרַח עַל־פְּ' — importuner qn, fatiguer qn
טִרְחָה (242) נ — peine *f*, effort *m*
שְׂכַר־טִרְחָה ז — émoluments *mpl*
טַרְחוּת (45) נ — incommodité *f*, dérangement *m*
טַרְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — importun *n*, fâcheux *n*
טַרְחָנוּת (46) נ — importunité *f*
טַרְחָנִי, ־נִית ת — importun, fâcheux, assommant
טִרְטוּר (41) ז — vrombissement *m*, crépitement *m*
|| (ענישת־חיילים) — brimade *f*
טַרְטִימָר (ר' ־רִים) ז — *tartémar* (ancienne unité de poids) *m*
טִרְטֵן (459 נ) פ"ע — chevaucher à califourchon
טִרְטֵף (459) פ"י — déverser
|| משכה — tailler en rond, tourner
טִרְטֵר (459) פ"ע (עגלה) — faire un bruit de ferraille
(יריה) — crépiter
|| (ענש חייל) — brimer
טִרְטֵר עַל־הַנְּשָׁמָה — agacer
טַרְטֵרָה (229) נ — fracas *m*, vacarme *m*
טַרְטְרָנִי, ־נִית ת — trépidant, crépitant
טָרִי, טְרִיָּה ת — frais
מַכָּה טְרִיָּה — plaie ouverte
טְרְיָא ← שַׁקְלָא
טְרִיגוֹנוֹמֶטְרִי, ־רִית ת — trigonométrique
טְרִיגוֹנוֹמֶטְרִיָּה (—) נ מתמט — trigonométrie *f*
טְרִידָה (201) או טְרִידוּת (48) נ — fait *m* d'être occupé
טְרִיּוּת (47, בלי ר') נ — fraîcheur *f*
טְרִיז (1) ז — coin *m*
בהש תָּקַע טְרִיז בֵּין־ — enfoncer un coin entre
טְרִיזִי, ־זִית ת — cunéiforme, en forme de V
טָרִיחַ, טְרִיחָה ת — laborieux, fatigant
טְרִיחָה (201) נ — peine *f*, fatigue *f*, effort *m*
טְרִיטוֹן (ר' ־נִים) ז זואול — triton *m*
טֶרִיטוֹרְיָאלִי, ־לִית ת — territorial
מַיִם טֶרִיטוֹרְיָאלִיִּים — eaux territoriales
טְרִילוֹגְיָה (ר' ־יוֹת) נ — trilogie *f*
טְרִילְיוֹן (ר' ־נִים) ז — trillion *m*
טְרַיָן (91) ז — plat *m*, plateau (de métal) *m*
טְרִיפָה (201) נ — déchirement *m*, mise *f* en pièces
|| (ערבוב) — mélange *m*, embrouillage *m*
טְרִיפַת־בֵּיצִים — action *f* de brouiller des oeufs
טְרִיפַת־קְלָפִים — action de battre des cartes
טְרִיקָה (201) נ — coup sec
טְרִיקַת־דֶּלֶת — action *f* de claquer la porte
טְרִירֵמָה (ר' ־מוֹת) נ — trirème (navire antique) *f*
טְרִישׁוּת (48, בלי ר') נ — caractère rocailleux
טְרִית (ר' טְרִיתוֹת) נ דג — sardine *f*
טִרְלֵל (459) פ"ע מוס — triller
עממי — rendre fou
[טרם] הִטְרִים (498) פ"י — devancer, anticiper
טֶרֶם או בְּטֶרֶם מ"ח — avant que
טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר — à peine eut-il fini de parler
טֶרֶם שֶׁ־ או בְּטֶרֶם שֶׁ־ — avant que
|| תה"פ — pas encore
הֲטֶרֶם תֵּדַע? — n'as-tu pas encore compris?
|| מ"י — avant

‖ טִפֵּשׁ (432) פ״י	abrutir, rendre stupide
‖ הִטַּפֵּשׁ (483) פ״ע	s'abrutir, devenir stupide
‖ הִטְפִּישׁ (499) פ״י	rendre stupide
‖ פ״ע	devenir stupide
טֶפֶשׁ (—) ז	sottise *f*, bêtise *f*
טִפֵּשׁ, טִפְּשָׁה ת	sot, bête, stupide, niais
טִפֵּשׁ מְטֻפָּשׁ	parfait imbécile
טִפְּשׁוֹן, ־שֹׁנֶת (ר׳ ־שׁוֹנִים, ־שׁוֹנוֹת) ש	petit sot
טִפְּשׁוֹנִי, ־נִית ת	sot, bête, stupide, niais
טִפְּשׁוּת (45) נ	sottise *f*, bêtise *f*
טִפְּשִׁי, ־שִׁית ת	sot, bête, stupide, niais
טַצְדְּקָה (222) נ	prétexte *m*, excuse *f*
טֶקֶט (—) ז מוס	battement *m*, mesure *f*
‖ (טעם טוב)	tact *m*, délicatesse *f*
חֲסַר־טֶקֶט ז	manque *m* de tact
טֶקְטוֹנִי, ־נִית ת	architectonique
טֶקְטוֹנִיקָה (—) נ	architectonique *f*
‖ גיאול	tectonique *f*
טִקְטוּק (41) ז	tic-tac *m*
טַקְטִי, ־טִית ת צבא	tactique
טַקְטִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ צבא	tactique *f*
טִקְטֵק (460) פ״ע	faire tic-tac
‖ עממי (כתב במכונת־כתיבה)	taper (à la machine)
טֶקֶס או טֶכֶס (166) ז	cérémonie *f*, étiquette *f*
רֹאשׁ־הַטֶּקֶס ז	chef *m* du protocole
בְּלִי־דִקְדּוּקֵי־טֶקֶס	sans cérémonies
טִקֵּס (432) פ״י	disposer, organiser, ordonner
טֶקְסְט (ר׳ ־טִים) ז	texte *m*
טֶקְסְטִיל (ר׳ ־לִים) ז	textile *m*
טִקְסִי, ־סִית ת	cérémonieux, protocolaire
טִקְסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	cérémonial *m*
טְרָגֶדְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	tragédie *f*
טְרָגִי, ־גִית ת	tragique
טְרָגִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* tragique
טֵרֵד (301) פ״י (גרש)	écarter, renvoyer, chasser
טֵרֵד מִן־הַבַּיִת	chasser de la maison
טֵרֵד מִן־הָעוֹלָם	rendre la vie impossible à
‖ בהש (הטריח)	agacer, importuner
דֶּלֶף טוֹרֵד	pluie agaçante
רַעְיוֹן טוֹרֵד	pensée angoissante *ou* troublante
‖ נִטְרַד (388) פ״ע (גורש)	être chassé
‖ (היה עסוק)	être occupé
‖ טָרַד (437) פ״י (גרש)	écarter, renvoyer, chasser
‖ (העסיק)	occuper, importuner, embarrasser
‖ הִטְרִיד (498) פ״י (גרש)	écarter, renvoyer, chasser
‖ (הטריח)	importuner, agacer
1. טֶרֶד (165) ז (טורח)	souci *m*, tracas *m*
חֲבִילֵי־טְרָדִים נ״י	des tas d'embarras
2. טֶרֶד (165) ז עוף	grive *f*
טְרָדָה (241) נ	souci *m*, embarras *m*, tracas *m*
טַרְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	importun *n*, faiseur *n* d'embarras
טַרְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ	importunité *f*, tracasserie *f*
טַרְדָנִי, ־נִית ת	fâcheux, importun
טָרָה (—) נ מסחר	tare *f*
טָרָה (353) פ״י	lancer
שָׁקַל וְטָרָה	discuter, délibérer, peser le pour et le contre
טָרוּד, טְרוּדָה ת (עסוק)	occupé, affairé
‖ (מרוחק)	écarté, expulsé, renvoyé
טֵרוּד (49) ז (גירוש)	éloignement *m*, renvoi *m*
‖ (טורח)	tracas *m*, embarras *m*
טָרוּז, טְרוּזָה ת	enfoncé comme un coin
טֵרוּז (49, בלי ר׳) ז	enfoncement *m* d'un coin
טָרוּט, טְרוּטָה ת (עין)	chassieux
טְרוּטָה (201) נ דג	truite *f*
טְרוֹיָה ש״פ נ (עיר)	Troie *f*
מִלְחֶמֶת־טְרוֹיָה נ	la guerre de Troie
טְרוֹיָנִי, ־נִית ת	troyen
הַסּוּס הַטְּרוֹיָנִי	de cheval de Troie
טְרוֹיְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ (רכב)	troïka (traîneau) *f*
‖ בהש (שלטון של־שלושה)	triumvirat *m*
טְרוֹם־ תחילית	pré-
חִנּוּךְ טְרוֹם־צְבָאִי	préparation *f* militaire
טְרוֹמְבּוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס	trombone *m*
טְרוֹמְבּוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז	tromboniste *m*
טְרוֹמִי, ־מִית ת	préalable, préliminaire
בַּיִת טְרוֹמִי	maison préfabriquée
משפט טַעֲנָה טְרוֹמִית	objection *f* préalable
טְרוּנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	grief *m*, plainte *f*

טִשְׁטוּשׁ־עֲבֵרָה dissimulation d'un délit
טִשְׁטוּשׁ־הַדַּעַת obnubilation *f*
טִשְׁטָשׁ (83) ז estompe *f*
טִשְׁטֵשׁ (460) פ״י estomper, effacer, barbouiller
|| בהש dissimuler, étouffer (une affaire)
טִשְׁטֵשׁ עֲקֵבוֹת brouiller une piste
בִּמְטֻשְׁטָשׁ indistinctement, confusément
|| הִטַּשְׁטֵשׁ (497) פ״ע s'effacer, se brouiller
טַשְׁטְשָׁנִי, ־נִית ת enclin à dissimuler
טָשִׁישׁ, טְשִׁישָׁה ת embrouillé, confus, indistinct

בטרם־קיץ — avant l'été
בטרם־עת — prématurément, avant terme
טרמולו (—) ז מוס — trémolo *m*
טרמיט (ר׳ ־טים) ז חרק — termite *m*
טרמינולוגיה (ר׳ ־יות) נ — terminologie *f*
טרמפ (ר׳ ־פים) ז עממי — auto-stop *m*
טרמפיסט, ־טית (ר׳ ־טים, ־טיות) ש — auto-stoppeur *n*
טרנזיסטור (ר׳ ־רים) ז — transistor *m*
טרנסצנדנטי, ־טית ת — transcendant
טרנסצנדנטיות (47, בלי ר׳) נ — transcendance *f*
טרס (301) פ״י — broder d'or *ou* d'argent
טרסה (ר׳ ־סות) נ — terrasse *f*
טרסי (ר׳ ־סים) ז — brodeur *m* en or *ou* argent
1. טרסקל (91) ז (סל) — corbeille *f*, panier *m*
2. טרסקל או טרסקל (91) ז (כיסא) — trépied *m*, table basse
טרף (301) פ״י (דרס והמית) — déchirer, meurtrir, mettre en pièces
צפור טרופה — oiseau mis en pièces
|| (לקח בכוח) — ravir, prendre de force
|| (תלש) — arracher, détacher
טרף עלה — arracher une feuille
|| (ערבב) — mélanger, brouiller, troubler
טרף ביצה — battre un oeuf
טרף קלפים — battre *ou* mêler des cartes
|| נטרף (388) פ״ע — être déchiré, être mis en pièces
(נלקח בכוח) — être arraché, être pris de force
(הופרע) — être troublé, être dérangé
נטרפה דעתו — devenir fou, perdre la raison
נטרפה שנתו — son sommeil fut troublé
נטרפה השעה — l'occasion fut manquée
נטרפה ספינה — un bateau a fait naufrage
|| טרף (437) פ״י — déchirer
(ערבב) — mélanger, brouiller, troubler
טרף לב־ (או דעת־) פ׳ — troubler l'esprit de qn
(הניע) טרף בידיו — agiter les mains
|| הטרף (485) פ״ע (היטלטל) — être secoué, être agité
|| הטריף (498) פ״י (האכיל) — nourrir, faire manger
הטריפני לחם־חקי — donne-moi à manger mon pain quotidien

(ערבב) — mélanger, troubler
דת (הכריז לאסור באכילה) — déclarer interdit à la consommation
טרף, טרפה ת — détaché, arraché
עלה טרף — feuille (d'arbre) arrachée
לוח טרף — calendrier *m* à feuilles volantes
|| טרף (105, ר׳ טרפים, טרפי־) ז צמח — limbe *m*
טרף, טרפה ת — interdit à la consommation
אוכלי־טרפות — consommateur d'aliments interdits
טרף (168, בלי ר׳) ז — proie *f*
חיות־טרף נ״ר — animaux carnassiers
בהש היה טרף לשני־פ׳ — être jeté en pâture à
|| (מזון) — nourriture *f*, pâture *f*
טרף (187) ז משפט — ordre *m* de saisie
טרפד (458) פ״י צבא — torpiller, faire échouer
טרפדת (ר׳ ־פדות) נ צבא — torpilleur *m*
טרפוד (41) ז צבא — torpillage *m*
טרפון (37) ז — folie *f*, démence *f*
טרפות (45) נ — défense (rituelle) de consommer
טרפז (ר׳ ־זים) ז מתמט — trapèze *m*
|| ספורט — trapèze
טרפחת (246) נ — placenta *m*
טרפן (97) ז — rapace *m*, carnassier *m*
טרפנטין (—) ז — térébenthine *f*
טרפרף (89) ז — petite feuille
טרפש (122) ז אנטום — diaphragme *m*
טרק (301) פ״י — frapper, heurter
טרק את־הדלת — claquer la porte
|| נטרק (388) פ״ע — être fermé avec bruit
טרקטור (ר׳ ־רים) ז — tracteur *m*
טרקטוריסט (ר׳ ־טים) ז — conducteur *m* de tracteur
טרקלין (ר׳ ־נים) ז — salon *m*
[טרש] הטריש (498) פ״ע — devenir rocailleux
טרש (176) ז — roche *f*
אדמת־טרשים נ — sol rocheux
טרשה (229) נ — terrain rocheux
טרשי, ־שית ת — rocailleux, pierreux
טרשת (—) נ רפא — sclérose *f*
טשטוש (41) ז — rature *f*, effacement *m*
בהש — dissimulation *f*, brouillage *m*

יַבֶּלֶת (252) נ — cor (au pied) *m*, callosité *f*, verrue *f*
|| בהש דָּרַךְ עַל־יַבְּלוֹת־פ' — marcher sur les pieds de qn
°יָבָם (105) ז — beau-frère (frère du mari) *m*
שׁוֹמֶרֶת־יָבָם — femme promise à son beau-frère
יִבֵּם (432) פ״י — épouser la veuve de son frère
|| הִתְיַבְּמָה (466) פ״ע — épouser le frère de son mari défunt
יְבָמָה (יְבֶמֶת־, יְבִמְתִּי, יְבָמוֹת, יִבְמוֹת־) נ — belle-soeur (femme du frère) *f*
יַבְרוּחַ (ר' ־חִים) ז צמח — mandragore *f*
יָבֵשׁ (364, עת' יִיבַשׁ) פ״ע — se dessécher, devenir sec
|| יִבֵּשׁ (432) פ״י — sécher, assécher, dessécher, essuyer
יִבֵּשׁ בִּצּוֹת — assécher des marais
בהש יִבֵּשׁ אֶת־מֹחוֹ — se creuser la cervelle
|| הִתְיַבֵּשׁ (466) פ״ע — se dessécher, se déshydrater
|| הוֹבִישׁ (518) פ״י — assécher, dessécher
יָבֵשׁ, יְבֵשָׁה ת — sec, aride
נִקּוּי יָבֵשׁ — nettoyage *m* à sec
עֲצָמוֹת יְבֵשׁוֹת — ossements desséchés
בהש מִלִּים יְבֵשׁוֹת — paroles sèches
מִדַּת הַיָּבֵשׁ — mesure *f* de capacité (pour les matières solides)
יֹבֶשׁ (—) ז — sécheresse *f*
יַבָּשָׁה (223) נ — terre *f* ferme
יִבָּשׁוֹן (21, בלי ר') ז — sécheresse *f*
יְבַשְׁוּשִׁי, ־שִׁית ת — un peu sec
יַבְשׁוּת (48, בלי ר') נ — sécheresse *f*, aridité *f*
יַבֶּשֶׁת (256, בלי ר') נ — dessèchement *m*
יַבֶּשֶׁת (252) נ — continent *m*
יַבַּשְׁתִּי, ־תִּית ת — continental
יָגֵב (ר' יְגָבִים) ז — champ *m*, terre *f* labourable
יָגָה (453) פ״י — affliger, attrister
||הוֹגָה (517) פ״י — affliger, attrister
יָגוּאָר (ר' ־רִים) ז זואול — jaguar *m*
יָגוֹן (30, ר' יְגוֹנִים או ־נוֹת) ז — affliction *f*, chagrin *m*
בְּיָגוֹן קוֹדֵר — avec un grand chagrin
כּוֹס־הַיְּגוֹנִים נ — calice *m* de l'affliction
יָגוֹן, יְגוֹנָה ת — affligé, triste
יָגוֹר, יְגוֹרָה ת — craintif, peureux
יְגִיבָה (201) נ — labour *m*
יְגִיעַ (9) ז — labeur *m*, effort *m*, travail *m*
יְגִיעַ־כַּפַּיִם — fruit *m* du travail
יָגִיעַ, יְגִיעָה ת — fatigué, las
יְגִיעֵי־כֹחַ — ceux qui sont à bout de forces
יְגִיעָה (201) נ — effort *m*, peine *f*
יְגִיעוֹת־שָׁוְא — vains efforts
יָגַן (364 ג, עת' יִיגַן) פ״ע — s'affliger, s'attrister
|| יִגֵּן (432 ג) פ״י — affliger, attrister, chagriner
|| הִתְיַגֵּן (466 ג) פ״ע — s'affliger, s'attrister
יָגַע (362) פ״ע — travailler, se donner de la peine
|| (התעייף) — se fatiguer, s'épuiser
|| יִגַּע (440) פ״י — accabler de travail, épuiser
יִגַּע אֶת־מֹחוֹ — se torturer les méninges
עֲבוֹדָה מְיַגַּעַת — travail épuisant
||הִתְיַגֵּעַ (477) פ״ע — se fatiguer, être épuisé
||הוֹגִיעַ (514) פ״י — fatiguer, lasser
יְגָע (105, בלי ר') ז — produit *m* du travail, gain *m*
יֶגַע (179, בלי ר') ז — travail *m*, effort *m*, peine *f*
יָגֵעַ, יְגֵעָה ת — fatigué, las
יְגַע־כַּפַּיִם — travailleur manuel
הַדְּבָרִים יְגֵעִים — les affaires n'avancent pas
יְגֵעוּת (48, בלי ר') נ — fatigue *f*, lassitude *f*
יְגַר (57) ז ארמית — monticule *m*, tas *m*
יְגַר־שָׂהֲדוּתָא — monument *m*
יָגֹר (369, עת' וציווי ← 2. [גור]) פ״י — craindre
אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי בָּא — ma crainte s'est réalisée
יָד (85, זוגי יָדַיִם 263) נ — main *f*, bras *m*
בְּמוֹ־יָדָיו — de ses propres mains
בְּיָד רְחָבָה — généreusement
בְּיָד רָמָה — hardiment, audacieusement
יָדַיִם לְמַעְלָה! — haut les mains!
יָד לַפֶּה — motus!, pas un mot!
חַי מִן־הַיָּד אֶל־הַפֶּה — vivre au jour le jour
מִכָּל־הַבָּא לַיָּד — au hasard
כִּלְאַחַר־יָד — incidemment, distraitement
נָטַל יָדָיו — se laver les mains
שָׁלַח יָד בְּ־ — mettre la main sur, attaquer
שָׁלַח יָד בְּנַפְשׁוֹ — se suicider
בהש לֹא מָצָא יָדָיו וְרַגְלָיו — il s'y perd
יָצָא וְיָדָיו עַל־רֹאשׁוֹ — échouer

י

י (יוד) — *yod* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| י׳ — [valeur numérique:] 10
יָאַב (366, בינ׳ יָאֵב) פ״ע — souhaiter ardemment, désirer
יָאָה (368, עבר יָאֲתָה) פ״ע — convenir
יָאֶה, יָאָה ת — convenable, décent, bon
אֵין זֶה יָאֶה לְךָ לְ־ — il ne vous sied pas de
יָאוֹל (ר׳ ־לִים) ז ספנ — yawl *m*
יְאוֹר (21, ר׳ גם יְאוֹרוֹת) ז — canal *m*, cours *m* d'eau
|| הַיְאוֹר° — le Nil
יֵאוּשׁ (49, בלי ר׳) ז — désespoir *m*
אַל יֵאוּשׁ! — ne désespérons pas!
לְאַחַר־יֵאוּשׁ — complètement désespéré
יֵאוּשִׁי, ־שִׁית ת — désespéré
יֵאוּשָׁנוּת (46, בלי ר׳) נ — pessimisme *m*
יָאוּת, יְאוּתָה ת — convenable
|| כַּיָּאוּת — comme il faut, comme il convient
1. [יאל] נוֹאַל (418) פ״ע — être insensé
2. [יאל] הוֹאִיל (515) פ״י — consentir, oser
הוֹאֶל־נָא לְהִכָּנֵס — veuillez entrer
יָאַשׁ (366) פ״ע — désespérer
|| נוֹאַשׁ (418) פ״ע — désespérer
אָמַר נוֹאָשׁ — abandonner tout espoir
|| יִאֵשׁ (438) פ״י — pousser au désespoir
|| הִתְיָאֵשׁ (475) פ״ע — se désespérer, renoncer
יִבֵּא (444) פ״י — importer
יָבָב (88, בלי ר׳) או יְבָב (—) ז — gémissement *m*
יִבֵּב (432) פ״ע — gémir, se lamenter
|| הִתְיַבֵּב (466) פ״ע — gémir, se lamenter
יְבָבָה (215) נ — sanglot *m*, ululement *m*
יַבְּבָנִי, ־נִית ת — plaintif

יְבוּא (56, בלי ר׳) ז — marchandise importée
יְבוּא חוֹזֵר — réimportation *f*
יִבּוּא (56) ז — importation (action d'importer) *f*
רִשְׁיוֹן־יִבּוּא ז — licence *f* d'importation
יְבוּאָן (97) ז — importateur *m*
יְבוּב (41) ז — gémissement *m*, plainte *f*
יְבוּבִי, ־בִית ת — plaintif
יְבוּל (41) ז — récolte *f*, produit *m*
יִבּוּל (41) ז חקל — sarclage *m*
יִבּוּם (41) ז — lévirat *m*
יְבוּס ש״פ נ (עיר) — Jébus (ancien nom de Jérusalem) *f*
יַבּוֹק ש״פ ז (נחל) — Yabbok (rivière) *m*
|| בהש מַעֲבַר־יַבּוֹק ז — décès *m*, trépas *m*
יִבּוּשׁ (41) ז (של־פירות) — dessèchement *m*
|| (של־ביצות) — assèchement *m*, drainage *m*
יַבְחוּשׁ (41) ז חרק — moustique *m*
יָבִיל, יְבִילָה ת — transportable
יְבִילוּת (48, בלי ר׳) נ — transportabilité *f*
1. [יבל] הוֹבִיל (518) פ״י (העביר) — transporter
|| (נהג) — conduire, mener
2. יִבֵּל (432) פ״י חקל — sarcler
3. יִבֵּל (432) פ״י (גרם ליבלות) — produire des callosités
יִבֵּל יָדָיו — rendre ses mains calleuses
|| הִתְיַבֵּל (466) פ״ע — se couvrir de callosités
יָבָל (105) ז — rivière *f*, ruisseau *m*
יִבְלֵי־מַיִם — cours *mpl* d'eau
יַבְלוּלִי, ־לִית ת — calleux
יַבְּלִית (17) נ צמח — chiendent *m*
יַבְּלָנִי, ־נִית ת — calleux

יְדִינִי, ־נִית ת agressif, brutal
יְדִיעָה (201) נ connaissance *f*, science *f*
בִּידִיעָתִי alors que j'étais au courant
שֶׁלֹּא בִּידִיעָתִי à mon insu
לְפִי־מֵיטַב־יְדִיעָתִי autant que je sache
יְדִיעַת־הָאָרֶץ géographie *f*
|| (שמועה) information *f*, nouvelle *f*
יְדִיעָה מְשַׂמַּחַת bonne nouvelle
יְדִיעוֹת אַחֲרוֹנוֹת dernières nouvelles
|| דקדוק הא־הַיְּדִיעָה נ article défini
יְדִיעוֹן (21) ז bulletin *m* d'information
יָדִית (17) נ poignée *f*, manche *m*
יִדְלֵל (460) פ״י מוס jodler, iouler
יָדַע (363) פ״י savoir, connaître
יוֹדֵעַ־סֵפֶר lettré, érudit
הוּא יוֹדֵעַ צָרְפָתִית il sait le français
אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ עָלָיו כְּלוּם je ne sais rien de lui
תֵּדַע à preuve
בְּיוֹדְעִים à bon escient, sciemment
לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ ne savoir à quel saint se vouer
עממי שֶׁלֹּא נֵדַע! le Ciel nous en garde!
° יָדַע אִשָּׁה s'unir à une femme
|| נוֹדַע (419) פ״ע être su, être connu
נוֹדַע לִי שֶׁ־ j'ai appris que
(התגלה) se faire connaître
(נוכח לדעת) se rendre compte, prendre conscience
° אַחֲרֵי הִוָּדְעִי après être rentré en moi-même
|| יִדַּע (440) פ״י informer, faire connaître
דקדוק déterminer
|| הִתְוַדַּע (477) פ״ע se faire connaître
|| הוֹדִיעַ (514) פ״י faire savoir, faire connaître
לְהוֹדִיעֲךָ d'où il résulte, ce qui prouve
מוּדַעַת זֹאת c'est un fait bien connu
הַבִּלְתִּי־מוּדָע ז l'inconscient *m*
|| °(העניש) punir, corriger
יֶדַע (179, בלי ר׳) ז savoir *m*, connaisances *fpl*, savoir-faire *m*
יֶדַע־עַם folklore *m*
יִדְּעוֹנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש nécromancien *n*
יַדְעוּת (—) נ (מצפון) conscience *f*

|| (ידיעה) érudition *f*
יַדְעָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש érudit *n*
יַדְעָנוּת (46, בלי ר׳) נ érudition *f*
יָהּ (—) ז Dieu *m*
יְהָב (88) ז (מעמסה) fardeau *m*, charge *f*
הִשְׁלִיךְ יְהָבוֹ עַל־ se décharger sur
|| (מס) taxe *f*
יְהַב־מָגֵן taxe de défense
|| בהש (תקוה) confiance *f*, espoir *m*
יָהַב (366, ציווי הַב או הָבָה, הָבִי, הָבוּ) פ״י donner
הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם donne-nous du pain
|| הָבָה מ״ק eh bien!, allons!
הָבָה נָשִׁירָה chantons!
יִהֵד (435) פ״י rendre juif, convertir au judaïsme, judaïser
|| הִתְיַהֵד (472) פ״ע devenir juif, judaïser, se faire passer pour juif
יַהֲדוּת (45, בלי ר׳) נ judaïsme *m*
|| (כלל־היהודים) ensemble *m* des Juifs, juiverie *f*
יַהֲדוּת־צָרְפַת les Juifs *mpl* de France
יֵהוּא ש״פ ז Jéhu *m*
יִהוּד (50, בלי ר׳) ז judaïsation *f*
יְהוּדַאי (ר׳ ־דָאִין) ז ארמית juif *m*
כְּהִלְכַת גֻּבְרִין יְהוּדָאִין selon la coutume juive
יְהוּדָה ש״פ ז Juda *m*
יְהוּדָה הַמַּכַּבִּי Juda Macchabée
יְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת Judas Iscariote
|| ש״פ נ (ארץ) la Judée
יְהוּדוֹן (ר׳ ־נִים) ז עממי youpin (péjoratif) *m*
יְהוּדִי (ר׳ ־דִים) ז juif *m*
הַיְּהוּדִי הַנּוֹדֵד או הַנִּצְחִי le juif errant
|| °(איש משבט יהודה) Judéen *m*
|| יְהוּדִי, ־דִית ת juif
|| יְהוּדִית (—) נ (שפה) dialecte juif
יְהוּדִית־אַשְׁכְּנַזִּית judéo-allemand *m*
יְהוּדִית־סְפָרַדִּית ladino *m*, judéo-espagnol *m*
יְהוּדִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ juive *f*
יְהוּדִית ש״פ נ Judith *f*
יְהוֹשֻׁעַ ש״פ ז Josué *m*
יְהִי ← הָיָה

יָדוֹ עַל־הָעֶלְיוֹנָה avoir le dessus
יָדוֹ עַל־הַתַּחְתּוֹנָה être désavantagé
‖ (פעילות) יָד חָפְשִׁית liberté *f* d'action, carte blanche
יָד אֶל־יָד או יָד בְּיָד de concert
אֶבֶן־יָד petite pierre
יָד לוֹ בְּ־ il se connaît en
יָדוֹ בַּכֹּל il se mêle de tout
יַד־פּ׳ בָּאֶמְצַע qn a un doigt dans l'affaire
הוֹצִיא מִתַּחַת־יָדוֹ produire, publier
מִלֵּא יַד־פּ׳ autoriser, donner pouvoir à qn
מָשַׁךְ יָדוֹ מִן־ se dégager de
נָתַן יָדוֹ לְ־ prêter la main à
סָמַךְ יָדוֹ עַל־ faire confiance à, approuver
עָשׂוּ יָד אַחַת collaborer, être complices
עוֹד יָדוֹ נְטוּיָה il n'a pas dit son dernier mot
אֵין בְּיָדִי לְ־ il n'est pas en mon pouvoir de
אֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת il n'a pas les moyens
אִישׁ כְּמַתְּנַת־יָדוֹ chacun selon ses moyens
הִגִּיעָה יָדוֹ avoir les moyens
עָלָה הַדָּבָר בְּיָדוֹ réussir
קָצְרָה יָדוֹ être impuissant
סְעוּדָה כְּיַד־הַמֶּלֶךְ festin *m* digne d'un roi
‖ יָצָא יְדֵי־חוֹבָה s'acquitter d'une obligation
בָּא לִידֵי־ en arriver à
בָּא לִידֵי־סַכָּנָה courir un danger
‖ לְיַד־ או עַל־יַד־ (סמוך ל־) à côté de, près de
עַל־יַד־ (בגלל־) à cause de
עַל־יְדֵי־ או בְּיַד־ par l'intermédiaire de
עַל־יָד lentement, peu à peu
‖ מִיָּד תה״פ aussitôt
תֵּכֶף וּמִיָּד immédiatement
‖ (ידית) manche *m*, bras (d'un outil) *m*
יַד־הַכִּסֵּא le bras de la chaise
בהש אֵין יָדַיִם לַדָּבָר cela n'est pas fondé
יַד־הַמִּקְרֶה coïncidence *f*
‖ (מצבת־זיכרון) monument *m*
יַד־אַבְשָׁלוֹם monument d'Absalon
יָד וָשֵׁם monument commémoratif
‖ °(מקום מיוחד) emplacement *m*
יָד תִּהְיֶה לְךָ tu auras une place

רְחַב־יָדַיִם spacieux
‖ °(חלק) portion *f*, fraction *f*, part *f*
שְׁתֵּי יָדוֹת deux tiers
תֵּשַׁע יָדוֹת neuf dixièmes
‖ צבא détachement (militaire) *m*
‖ סכג (צוות) équipe *f*
‖ יָד שְׁנִיָּה d'occasion
[ידד] הִתְיַדֵּד (466) פ״ע se lier d'amitié
יָדָה (211) נ manchette *f*
יָדָה (368) פ״י jeter, lancer
‖ ידה (453) פ״י jeter, lancer
בהש יָדָה אֶבֶן בְּ־ (האשים) jeter la pierre à
‖ הִתְיַדָּה (480) פ״ע être lancé, être projeté
יָדוֹג (41, בלי ר׳) ז marée (poissons) *f*
יָדוֹד (21) ז étincelle *f*
יִדּוּי (23) ז lancement *m*, projection *f*
יְדוֹנִית (17) נ (של־פרווה) manchon *m*
‖ (לכבול אסיר) menottes *fpl*
יָדוּעַ, יְדוּעָה ת connu, célèbre, fameux
יְדוּעַ־חֹלִי maladif
יְדוּעָה בַּצִּבּוּר concubine *f*
הַנָּדִיב הַיָּדוּעַ le mécène bien connu
‖ גָּלוּי וְיָדוּעַ il est évident
בְּיָדוּעַ שֶׁ־ il est de notoriété que
לֶהֱוֵי יָדוּעַ שֶׁ־ on fait savoir que
‖ (מסוים) un certain
בְּמִדָּה יְדוּעָה dans une certaine mesure
יַדּוּעַ (ר׳ יַדּוּעוֹת) ז animal *m* mythique
יְדוּעַ (—) ז דקדוק détermination *f*
הֵא־הַיְּדוּעַ נ article défini (en hébreu)
יָדִי, ־דִית ת manuel
דּוּ־יָדִי ambidextre
יְדִיד (15) ז ami *m*
יְדִיד־נֶפֶשׁ ami intime
‖ יָדִיד, יְדִידָה ת agréable, charmant
יְדִידָה (201) נ amie *f*
יְדִידוּת (48, בלי ר׳) נ amitié *f*
בִּידִידוּת amicalement
יְדִידוֹת (—) נ״ר amitié *f*, amour *m*
שִׁיר־יְדִידוֹת ז poème *m* d'amour
יְדִידוּתִי, ־תִית ת amical

יְמוֹת־חַמָּה	été *m*
יְמוֹת־הַמָּשִׁיחַ	l'ère *f* messianique
‖ °יָמִים	année *f*
מִיָּמִים יָמִימָה	d'année en année
יוֹמָא (ר׳ יוֹמִין) ז ארמית	jour *m*
עִנְיְנֵי דְיוֹמָא	questions actuelles
עַתִּיק־יוֹמִין	ancien, antique
יוֹמוֹן (ר׳ ־נִים) ז	journal quotidien
יוֹמִי, ־מִית ת (ביום ולא בלילה)	diurne, de jour
הַצָּגָה יוֹמִית	matinée *f*
‖ (בכל־יום)	journalier, quotidien
עִתּוֹן יוֹמִי	quotidien *m*
יוֹמְיוֹם (—) ז	train-train journalier
יוֹמְיוֹמִי, ־מִית ת	quotidien
יוֹמִית תה״פ	quotidiennement, journellement
יוֹמָם תה״פ	de jour
יוֹמָם וָלַיְלָה	jour et nuit
יוֹמָן (97) ז	journal (de souvenirs) *m*
(באניה)	journal de bord
(במטוס)	livre *m* de vol
‖ (בבית הספר)	cahier *m* de textes
‖ (לוח־כיס)	agenda *m*
‖ (במסחר)	journal *m*, registre *m*
יוֹמָן רָאשִׁי	grand livre
יוֹמָנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז	fonctionnaire *m* de service
1. יוֹן (21)	pigeon mâle
2. יוֹן (ר׳ ־נִים) ז כימ	ion *m*
יָוָן ש״פ נ (ארץ)	la Grèce
יָוֵן (135) ז	boue *f*, vase *f*, fange *f*
יְוֵן־מְצוּלָה	bourbier infernal
יִוֵּן (452 נ) פ״י	helléniser
‖ הִתְיַוֵּן (466 נ) פ״ע	s'helléniser
1. יוֹנָה (205) נ עוף	pigeon *m*, colombe *f*
יוֹנַת־דֹּאַר	pigeon voyageur
‖ בהש זוּג־יוֹנִים ז (מאוהבים)	des tourtereaux *mpl*
יוֹנִים וְנִצִּים	colombes et faucons
2. יוֹנָה ש״פ ז	Jonas *m*
יוֹנוֹסְפֵירָה (—) נ	ionosphère *f*
יוּנִי (—) ז	juin *m*
יוֹנִי, ־נִית ת	ionien, ionique
יְוָנִי, ־נִית ת	grec
‖ יְוָנִי (ר׳ ־נִים) ז	Grec *m*
‖ יְוָנִית (—) נ	le grec (langue)
דַּבֵּר יְוָנִית	parler grec
יוֹנְנוּת (46) נ	ionisation *f*
יוֹנֵק (132) ז (תינוק)	nourrisson *m*
‖ זואול	mammifère *m*
‖ (נטע רך)	jeune rameau *m*, scion *m*
יוֹנֶקֶת (254) נ צמח	surgeon *m*, rejeton *m*
יוֹנָתָן ש״פ ז	Jonathan *m*
יוֹסֵף ש״פ ז	Joseph *m*
יוֹסֵף בֶּן־מַתִּתְיָהוּ	Flavius Josèphe *m*
יוֹעֵץ (126) ז	conseiller *m*
יוֹעֵץ מִשְׁפָּטִי	conseiller juridique
יוֹעֵץ לִבְחִירַת־מִקְצוֹעַ	orienteur *m*
יוֹעֵץ סוֹדִי	éminence grise
יוֹעֶצֶת (253) נ	conseillère *f*
יוֹצְאָנִית (17) נ	prostituée *f*
יוֹצֵר (132) ז (קדר)	potier *m*
כְּלִי־יוֹצֵר ז	poterie *f*
בֵּית־הַיּוֹצֵר ז	atelier *m* du potier
בהש בֵּית־הַיּוֹצֵר	atelier, laboratoire *m*
‖ (בורא)	créateur *m*
‖ (מחבר)	auteur *m*
זְכוּת־יוֹצְרִים נ	droits *mpl* d'auteur, copyright *m*
‖ מתמט קַו יוֹצֵר	génératrice *f*
‖ דת (ר׳ יוֹצְרוֹת)	poème *m* liturgique (dans l'office du matin)
בהש הָפַךְ אֶת־הַיּוֹצְרוֹת	embrouiller tout
יוֹצְרָנִי, ־נִית ת	créateur, producteur
יוֹצְרָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pouvoir créateur
יוֹקֵב (132) ז	vigneron *m*
יוֹקֵשׁ (132) ז	oiseleur *m*, trappeur *m*
יוֹקֵשׁ, ־קֶשֶׁת ת	pris au piège
יוֹקֶשֶׁת (ר׳ ־קְשׁוֹת) נ צבא	mouilleur *m* de mines
יוֹרֵד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רְדִים, ־רְדוֹת) ת	émigrant
יוֹרֵד־יָם ז	marin *m*
‖ עממי (מהגר מארץ־ישראל)	émigrant *m*
יוֹרָה (201) נ	marmite *f*, cuiseur *m*
1. יוֹרֶה (—) ז (גשם)	pluie *f* d'automne
2. יוֹרֶה (ר׳ ־רִים) ז (בנשק)	tireur *m*
כִּתַּת־יוֹרִים נ	peloton *m* d'exécution

יָהִיר, יְהִירָה ת — arrogant, hautain, prétentieux
יְהִירוּת (48, בלי ר׳) נ — arrogance *f*
יַהֲלוֹם (21) ז — diamant *m*
יַהֲלוֹמָן (97) ז — diamantaire *m*
[יהר] הִתְיַהֵר (472) פ״ע — se montrer arrogant
יְהָרָה (201) נ — arrogance *f*, prétention *f*, orgueil *m*
יַהֲרָן או יַהֲרְתָן (ר׳ ־נִים) ז — homme arrogant
יַהֲרָנִי, ־נִית ת — arrogant, prétentieux
יוֹבֵל (132, ר׳ גם יוֹבְלוֹת) ז (איל) — bélier *m*
|| (שופר) — corne (de bélier) *f*, cor *m*
|| שְׁנַת־הַיּוֹבֵל — année *f* jubilaire (tous les 50 ans)
סֵפֶר־הַיּוֹבְלוֹת ז — le livre des Jubilés
|| בהש חֲגִיגַת־יוֹבֵל נ — jubilé *m*
יוּבַל (91) ז — affluent *m*
יוֹבְשָׁנִי, ־נִית ת — sec, aride
יוֹגֵב (132) ז — agriculteur *m*, laboureur *m*
יוֹגוּרְט (—) ז מטבח — yogourt *m*
1. יוֹד (—) זו״נ — *yod* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*, iota *m*
בהש קוֹצוֹ שֶׁל־יוֹד — vétille *f*, minutie *f*
2. יוֹד (—) ז כים — iode *m*
יוֹדוֹפוֹרְם (—) ז כים — iodoforme *m*
יוֹדִיד (—) ז כים — iodure *m*
יִוּוּן (41, בלי ר׳) ז — hellénisation *f*
יוֹזֵם (132) ז — promoteur *m*
יוֹזְמָנִי, ־נִית ת — entreprenant, plein d'initiative
יוֹחָנָן ש״פ ז — Jean *m*
יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל — Jean-Baptiste *m*
יוּחֲסִים או יוּחֲסִין (—) ז״ר — généalogie *f*, lignage *m*
מְגִלַּת־יוּחֲסִין נ — arbre *m* généalogique
יוּחֲסָנוּת (46, בלי ר׳) נ — position privilégiée
יוּחֲסָנִי, ־נִית ת — privilégié, de bonne famille
יוּטָה (—) נ — jute *m*
יוֹכְנִי או בַּר־יוֹכְנִי (—) ז — rock (oiseau légendaire) *m*
יוֹלֶדֶת (254) או °יוֹלֵדָה נ — accouchée *f*
חֶבְלֵי־יוֹלֵדָה ז״ר — douleurs *fpl* de l'enfantement
אַשְׁרֵי יוֹלַדְתּוֹ! — bienheureuse sa mère!
מַחְלֶקֶת־יוֹלְדוֹת (בבית־חולים) — maternité *f*
יוּלִי (—) ז — juillet *m*

יוּלְיוּס ש״פ ז — Jules *m*
יוּלְיוּס קֵיסָר — Jules-César *m*
יוּלְיָנוּס ש״פ ז — Julien *m*
יוּלְיָנִי (—) ת — julien
לוּחַ יוּלְיָנִי — calendrier julien
יוֹם (24, נסמך ר׳ גם יְמוֹת־) ז — jour *m*
הַיּוֹם — aujourd'hui
בּוֹ בַּיּוֹם — le jour même
בְּאוֹתוֹ יוֹם — ce jour-là
בְּיוֹם מִן־הַיָּמִים — un de ces jours, un beau jour
בֶּן־יוֹם — en un seul jour
מִבְּעוֹד יוֹם — pendant qu'il fait encore jour
וַיְהִי הַיּוֹם — il était une fois
יוֹם יוֹם — chaque jour, jour après jour, quotidiennement
מִדֵּי־יוֹם בְּיוֹמוֹ — quotidiennement
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ — régulièrement
מַה־יּוֹם מִיּוֹמַיִם? — qu'y a-t-il de spécial aujourd'hui?
בֶּן־יוֹמוֹ — frais du jour
תִּינוֹק בֶּן־יוֹמוֹ — nouveau-né *m*
כַּיּוֹם — maintenant, à cette heure
|| יוֹם־טוֹב (ר׳ יָמִים טוֹבִים) — jour de fête
|| יוֹם־א׳ (ר׳ יְמֵי־א׳) או יוֹם ראשון — dimanche *m*
יוֹם־ב׳ (ר׳ יְמֵי־ב׳) או יוֹם שֵׁנִי — lundi *m*
|| בִּימֵי־ — à l'époque de, au temps de
בָּא בַּיָּמִים — avancé en âge
הֶאֱרִיךְ יָמִים — vivre longtemps
שְׂבַע־יָמִים — rassasié d'années, très âgé
לְיָמִים — par la suite, quelque temps après
מִיָּמַי לֹא שִׁקַּרְתִּי — jamais de ma vie je n'ai menti
כָּל־יָמָיו — toute sa vie
מָלְאוּ יָמָיו — il a fait son temps
אַחֲרִית־הַיָּמִים נ — la fin des temps
מִשְּׁכְּבָר הַיָּמִים — jadis
יְמֵי־קֶדֶם — l'antiquité *f*
יְמֵי־הַבֵּינַיִם — le moyen âge
יָמִים יַגִּידוּ — qui vivra verra
|| יְמוֹת־הַגְּשָׁמִים — saison *f* des pluies
יְמוֹת־הַחֹל — les jours ouvrables

|| דקדוק — singulier *m*
בִּלְשׁוֹן־יָחִיד — au singulier
יְחִידָה (201) נ מתמט — unité *f*
יְחִידַת־מִשְׁקָל — unité de poids
עֲבוֹדָה נ לְפִי־יְחִידָה — travail *m* à la pièce
|| צבא — unité
|| בהש (נשמה) — l'âme *f*
יְחִידוּת (48, בלי ר') נ — unicité *f*, caractère *m* unique
|| (בדידות) — solitude *f*, isolement *m*, intimité *f*
ביחידות — en privé, solitairement
יְחִידִי, ־דִית ת — seul, unique
יָשַׁב יְחִידִי — être assis seul
דָּן יְחִידִי — juge *m* unique
יָחִיל, יְחִילָה ת — qui attend, qui espère
יָחִיל וְדוּמָם — résigné et silencieux
יְחִימָה (201) נ — rut *m*
[יחל] נוֹחַל (418) פ"ע — attendre
נוֹחֲלָה תִּקְוָתוֹ — son espoir a été déçu
|| יִחֵל (435) פ"ע (לְ־ או אֶל־) — attendre, espérer
הַמִּכְתָּב הַמְיֻחָל — la lettre attendue
|| הוֹחִיל (515) פ"ע (לְ־) — attendre, espérer
יַחַם (152) ז — rut *m*
יָחַם (366, עת' יֵחַם) פ"ע — être en rut
|| יִחֵם (435) פ"י — exciter le rut
יֶחֱמָה — concevoir (un enfant)
|| הִתְיַחֵם (472) פ"ע — entrer en rut
יַחְמוּר (41) ז זואול — daim *m*
יַחְנוּן (41) ז צמח — ellébore *f*
יַחַס (152) ז — rapport *m*, relation *f*
יַחַס אָדִיב — attitude *f* aimable
יַחֲסֵי־אֱנוֹשׁ — relations humaines
יַחֲסֵי־גּוֹמְלִים — relations mutuelles
יַחֲסֵי־צִבּוּר — rapports avec le public
יְחָסִים דִּיפְּלוֹמָטִיִּים — relations diplomatiques
קִיֵּם יְחָסִים עִם־ — entretenir des rapports avec
|| בְּיַחַס לְ־ — quant à, en ce qui concerne
|| (מוצא המשפחה) — lignée *f*
|| מתמט — rapport
יַחַס יָשָׁר/הָפוּךְ — rapport direct / inverse
אֵינוֹ עוֹמֵד בְּכָל־יַחַס לְ־ — être hors de proportion avec

|| דקדוק מִלַּת־יַחַס נ — préposition *f*
יִחֵס (435) פ"י — attribuer
יִחֵס חֲשִׁיבוּת לְ־ — attacher de l'importance à
|| (קבע מוצא משפחתי) — établir les origines
יִחֵס אֶת־פ' עַל־ — rattacher qn à (des ancêtres)
|| הִתְיַחֵס (472) פ"ע (לְ־ או אֶל־) — se rapporter à
אֲנִי מִתְיַחֵס לְמִכְתָּבְךָ — je me réfère à votre lettre
הִתְיַחֵס בְּכָבוֹד אֶל־פ' — traiter qn avec respect
(מוצא משפחתי) — se rattacher à
|| מתמט — se rapporter
א' מִתְיַחֵס לְב' כְּמוֹ ג' לְד' — A se rapporte á B comme C à D
יַחֲסָה (238) נ דקדוק — cas *m*
יַחֲסַת־שֶׁל — génitif *m*
יַחֲסַת־אֶל — datif *m*
יַחֲסַת־אֶת — accusatif *m*
יַחֲסוּת (45) נ — relativité *f*
פיס תּוֹרַת־הַיַּחֲסוּת נ — théorie *f* de la relativité
יַחֲסִי, ־סִית ת — relatif, proportionnel
בְּחִירוֹת יַחֲסִיּוֹת — représentation proportionnelle
|| יַחֲסִית תה"פ — relativement, proportionnellement
יַחֲסִיּוּת (—) נ (בפילוסופיה) — relativisme *m*
יַחְסָן (97) ז — de bonne famille, aristocrate *m*
יַחְסָנוּת (46, בלי ר') נ — arrogance *f*, snobisme *m*
יַחְסָנִי, ־נִית ת — arrogant, hautain, snob
יָחֵף (—) ז או יַחֲפוּת (—) נ — fait *m* d'être nu-pieds
יָחֵף, יְחֵפָה ת — nu-pieds
הָלַךְ יָחֵף — aller nu-pieds
יִחֵף (435) פ"י — mettre pieds nus, déchausser
|| הִתְיַחֵף (472) פ"ע — se déchausser
יַחְפָן (ר' ־נִים) ז — qui va nu-pieds
|| בהש (פרחח) — va-nu-pieds *m*, voyou *m*
יַחְפָנוּת (46, בלי ר') נ — fait *m* d'aller pieds nus
יַחְפָנִי, ־נִית נ — de voyou
יַחַשׂ (—) ז — descendance *f*, lignée *f*
[יחש] הִתְיַחֵשׂ (472) פ"ע — se rattacher (à une famille)
[יטב] ← 1. טוב
יַיִן (159) ז — vin *m*
יַיִן שָׂרוּף — eau-de-vie *f*

יוֹרָם ש״פ ז	Joram *m*
יוֹרֵשׁ (132) ז	héritier *m*, successeur *m*
יוֹרֵשׁ־עֶצֶר	héritier du trône, dauphin *m*
יוֹשֵׁב (132) ז	habitant *m*
‖ יוֹשֵׁב־רֹאשׁ (ר׳ יוֹשְׁבִים־רֹאשׁ)	président *m*
יוֹתֵר תה״פ	plus
טוֹב יוֹתֵר	meilleur, mieux
יוֹתֵר מִן־	plus que , plus de
יוֹתֵר מִדַּי	trop
יוֹתֵר וְיוֹתֵר	de plus en plus
דָּחוּף בְּיוֹתֵר	très urgent
לְכָל־הַיּוֹתֵר	tout au plus
פָּחוֹת אוֹ יוֹתֵר	plus ou moins
‖ הַיּוֹתֵר (—) ז	le reste
יוֹתֶרֶת (—) נ	excédent *m*, surplus *m*
‖ °יוֹתֶרֶת־כָּבֵד	membrane *f* du foie
יָזוּם, יְזוּמָה ת	conçu, prémédité
עֲבוֹדוֹת יְזוּמוֹת	travaux *mpl* pour résorber le chômage
יִזּוּם (51) ז	conception *f*, initiative *f*
יָזוּעַ, יְזוּעָה ת	couvert de sueur
יָזַם (364, עת׳ יִיזֹם) פ״י	prendre l'initiative de, entreprendre
יָזַם רַעְיוֹן	lancer une idée
יָזָם (90) ז	initiateur *m*, promoteur *m*
יָזְמָה (207) נ	initiative *f*, entreprise *f*
בַּעַל־יָזְמָה	plein d'initiative, entreprenant
נָקַט יָזְמָה	prendre une initiative
יָזְמָנוּת (46) נ	initiative *f*, esprit *m* d'entreprise
יָזְמָנִי, ־נִית ת	plein d'initiative, entreprenant
[יזע] הִתְיַזֵּעַ (477) פ״ע	se couvrir de sueur
‖ הֵזִיעַ (521) פ״ע	transpirer
יֶזַע (179, בלי ר׳) ז	sueur *f*, transpiration *f*
יִזְרְעֶאל ש״פ ז	Jezréel (vallée de Galilée) *m*
יַחַד או בְּיַחַד תה״פ	ensemble
‖ יַחַד (—) ז (במגילות הגנוזות)	communauté *f*
יָחַד (רק בעת׳ יֵחַד) פ״ע	s'associer, s'unir
‖ יִחֵד (435) פ״י (קבע)	assigner, désigner
יִחֵד מָקוֹם לְ־	réserver un endroit pour
‖ (ריכז)	concentrer
יִחֵד מַחְשְׁבוֹתָיו	concentrer ses pensées
יִחֵד אֶת־הַדִּבּוּר עַל־נוֹשֵׂא	s'étendre plus particulièrement sur un sujet
‖ (הכיר כיחיד)	proclamer l'unicité de
‖ הִתְיַחֵד (472) פ״ע	s'isoler, se retirer
הִתְיַחֵד עִם־עַצְמוֹ	rentrer en soi-même, se recueillir
הִתְיַחֵד עִם־זֵכֶר־פ׳	communier avec le souvenir de qn
‖ (הפגין ייחודיות)	se singulariser
יַחְדָּו תה״פ	ensemble
יִחוּד (50) ז (קביעה)	détermination *f*, affectation *f*
‖ (בידוד)	isolement *m*, retraite *f*, intimité *f*
‖ (תכונה סגולית)	caractère *m* spécifique
‖ (יחידות)	unicité *f*
דת יִחוּדוֹ שֶׁל־עוֹלָם	le Dieu unique
אֱמוּנַת־הַיִּחוּד נ	monothéisme *m*
יִחוּד־הַשֵּׁם	profession *f* de l'unicité de Dieu
‖ בְּיִחוּד	en particulier, particulièrement
יִחוּדִי, ־דִית ת	exclusif
יִחוּדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	exclusivité *f*
יִחוּל (50) ז	attente *f*, espoir *m*
יִחוּם (50) ז	rut *m*
יִחוּס (50) ז (משפחתי)	généalogie *f*, ascendance *f*
יִחוּס־אָבוֹת	ascendance illustre
בַּעַל־יִחוּס	de famille illustre
‖ (יחס)	rapport *m*, relation *f*
‖ (קביעת־שייכות)	attribution *f*
יִחוּס־חֲשִׁיבוּת לְ־	fait *m* d'attacher de l'importance à
יְחוּף (50, בלי ר׳) ז	fait *m* d'aller nu-pieds
יִחוּר (41) ז	plant *m*
יְחֶזְקֵאל ש״פ ז	Ezéchiel *m*
יָחִיד, יְחִידָה ת	seul, unique
יָחִיד בְּמִינוֹ	seul de son espèce
יָחִיד בְּדוֹרוֹ	l'homme le plus éminent de sa génération
‖ יָחִיד (15) ז	particulier *m*, individu *m*
חֶדֶר לְיָחִיד	chambre *f* pour une personne
מְכִירָה לִיחִידִים	vente *f* au détail
יְחִידֵי־סְגֻלָּה	élite *f*
רְשׁוּת־הַיָּחִיד נ	domaine privé

(של־תלמיד) — serviette (d'écolier) *f*, cartable *m*
|| (קובץ ספרותי) — anthologie *f*, recueil *m*
2. יַלְקוּט (41) ז צמח — bourse-à-pasteur *f*, capselle *f*
יָם (86) ז — mer *f*
יַם־הַמֶּלַח — la Mer Morte
יַם־סוּף — la Mer Rouge
הַיָּם הַתִּיכוֹן — la Méditerranée
יָם־הַקֶּרַח הַצְּפוֹנִי — l'Océan Arctique
יָם־הַקֶּרַח הַדְּרוֹמִי — l'Océan Antarctique
מְדִינוֹת־הַיָּם נ״ר — les pays *mpl* d'outre-mer
צבא חֵיל־הַיָּם ז — la flotte, l'armée *f* de mer
|| (אגם) יָם־כִּנֶּרֶת — le lac de Tibériade
|| בהש (כיור) — bassin *m*
יָם־הַנְּחֹשֶׁת או יָם שֶׁל־שְׁלֹמֹה — le bassin d'airain (au Temple de Jérusalem)
|| °יָמָּה — en direction de l'ouest
יֵם (ר׳ יֵמִים) ז (בראשית ל״ו כ״ד) — fontaine *f*
בהש אֶת־הַיֵּמִים בַּמִּדְבָּר לֹא מָצָא — il n'a pas inventé la poudre
יַמָּאוּת נ — navigation *f*
יַמַּאי (ר׳ יַמָּאִים) ז — marin *m*
יַמָּה (208) נ — lac *m*
יְמוֹת־ ← יוֹם
יַמִּי, יַמִּית ת — maritime, naval, nautique
אַקְלִים יַמִּי — climat *m* maritime
קְרָב יַמִּי — combat naval
יַמִּיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — flotte *f*
יָמִים ← יוֹם
יָמִין (15, בלי ר׳) ז — droite *f*
פְּנֵה יָמִינָה — tournez à droite
אֵינוֹ יוֹדֵעַ בֵּין־יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ — il est inconscient
לֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאל — ne pas s'écarter d'un cheveu
מִימִינוֹ — à sa droite
עָמַד לִימִין־פ׳ — assister, soutenir qn
|| (בפרלמנט) הַיָּמִין — la droite
הַיָּמִין הַקִּיצוֹנִי — l'extrême droite
|| °(דרום) — sud *m*
|| נ (יד־ימין) — main droite
בהש יַד־יְמִינוֹ שֶׁל־פ׳ — le bras droit de qn
יְמִינִי, ־נִית ת — droit (côté)

|| (של־שבט־בנימין) — benjaminite, de la tribu de Benjamin
יְמָמָה (215) נ — journée (de 24 heures) *f*
[ימן] הֵימִין (519 נ) פ״ע — tourner à droite
יְמָנִי, ־נִית ת — droit (côté)
|| (שמרני) — de droite (en politique), conservateur
יְמָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — tendance *f* à droite (en politique)
[ימר] הִתְיַמֵּר (466) פ״ע — se vanter, avoir la prétention de
יָמְרָה (207) נ — prétention *f*
יָמְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — prétention *f*, arrogance *f*
יָמְרָנִי, ־נִית ת — prétentieux, arrogant
יַמְתִּיכוֹנִי, ־נִית ת — méditerranéen
יָנָה (368) פ״י — opprimer, accabler
° הָעִיר הַיּוֹנָה — la ville tyrannique
|| הוֹנָה (517) פ״י — abuser (qn), exploiter (qn)
יָנוּאָר (—) ז — janvier *m*
יִנּוּן (—) ז כימ — ionisation *f*
יַנּוּק (41) או יַנִּיק (1) ז — enfant *m*, gosse *m*
יַנּוּקָא (ר׳ ־קֵי) ז ארמית — enfant *m*, dauphin (chez les *hassidim*) *m*
יְנִיקָה (201) נ — succion *f*, tétée *f*
בהש — fait *m* d'être imbu *ou* imprégné
|| (ענף רך) — jeune rameau *m*
יִנֵּן (432 נ) פ״י כימ — ioniser
יָנַק (364) פ״י — sucer, téter
בהש — s'imprégner de
|| הֵינִיקָה (519) או הֵנִיקָה (526) פ״י — allaiter
בהש — nourrir, alimenter
יַנְקוּת (45, בלי ר׳) נ — prime jeunesse *f*, enfance *f*
יַנְקוּתָא (—) נ ארמית — enfance *f*
גִּירְסָא דְּיַנְקוּתָא — études faites dans l'enfance
יַנְקוּתִי, ־תִית ת — enfantin, infantile
יַנְשׁוּף (41) ז עוף — hibou *m*
יֶסֶד (135) ז מוס — tonique *f*
יָסַד (364) פ״י — fonder, établir
|| נוֹסַד (420) פ״ע (הוקם) — être fondé
(נועד) נוֹסְדוּ יַחַד — se concerter
|| יִסֵּד (432) פ״י (הקים) — fonder

יֵין־תַּפּוּחִים	cidre *m*
בֵּית־הַיַּיִן ז	taverne *f*, cabaret *m*
הֵקִיץ מִיֵּינוֹ	se réveiller de son ivresse
בהש חֹמֶץ בֶּן־יַיִן	fils dégénéré
יֵינִי, ־נִית ת	vineux
יֵינִית (17) נ צמח	oenanthe *f*
יֵינָן (97) ז	marchand (*ou* producteur) *m* de vin
יַךְ, יַכֶּה ← 1. נִכָּה	
יָכוֹל ← יכל	
יַכְטָה (ר׳ ־טוֹת) נ	yacht *m*
יָכִין ש״פ ז	Yakhîn (colonne du Temple) *m*
בהש יָכִין וּבֹעַז	les deux piliers (d'une entreprise) *mpl*
יָכֹל (369) פ״ע	pouvoir
לֹא אוּכַל לָבֹא	je ne pourrai pas venir
כֹּל יָכוֹל	tout-puissant
יְכוֹלְנִי	je peux
‖ יָכוֹל (אפשר לחשוב)	on pourrait supposer
יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁ־	il se peut que
אֵיךְ זֶה יָכוֹל לִהְיוֹת?	comment est-ce possible?
כִּבְיָכוֹל	soi-disant, si l'on peut dire
‖יָכֹל לְ־	venir à bout de, l'emporter sur
יְכֹלֶת (256, בלי ר׳) נ	pouvoir *m*, capacité *f*
בַּעַל־יְכֹלֶת	qui a des moyens, aisé
כְּפִי־יְכָלְתּוֹ	selon ses moyens
לְמַעְלָה מִיְּכָלְתִּי	au-dessus de mes forces
עַד־גְּבוּל־הַיְכֹלֶת	jusqu'à la limite du possible
יָלַד (365) פ״י	enfanter, mettre au monde
בהש	donner naissance à, produire
לֹא תֵדַע מַה־יֵּלֶד יוֹם	tu ne connais pas l'avenir
‖ נוֹלַד (420) פ״ע	naître
הָרַךְ הַנּוֹלָד	le nouveau-né
רָאָה אֶת־הַנּוֹלָד	prévoir l'avenir
‖ יִלֵּד (432) פ״י (עזר ליולדת)	accoucher (une femme)
(הוליד)	mettre au monde
אָדָם לְעָמָל יֻלָּד	l'homme est né pour la peine
‖ הִתְיַלֵּד (466) פ״ע	être classé d'après ses origines
(התנהג כילד)	faire l'enfant, tomber en enfance
‖ הוֹלִיד (518) פ״י	enfanter, donner naissance à
יֶלֶד (168) ז	enfant *m*, garçon *m*
יֶלֶד־טַפּוּחִים	enfant gâté
בהש יֶלֶד־טַפּוּחָיו	l'objet préféré de ses soins
רוֹפֵא־יְלָדִים ז	pédiatre *m*
הוּא יֶלֶד טוֹב	il est gentil
יֶלֶד־חֶמֶד	charmant enfant
יֶלֶד־פֶּלֶא	enfant prodige
יַלְדָּה (239) נ	enfant *f*, petite fille
יְלָדִים וִילָדוֹת	garçons *mpl* et filles *fpl*
יַלְדַּת־חֵן	charmante enfant
יַלְדוֹן (21) ז	petit enfant, petit garçon
יַלְדוּת (45) נ	enfance *f*
מִיַּלְדוּת	dès l'enfance, depuis l'enfance
מַעֲשֵׂה־יַלְדוּת ז	enfantillage *m*
יַלְדוּתִי, ־תִית ת	enfantin
יַלְדוּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère enfantin
יַלְדֹּנֶת (259) נ	petite fille, fillette *f*
יָלוּד, יְלוּדָה ת	né
יְלוּד־אִשָּׁה	né de la femme, mortel
יִלּוֹד, ־דָּה ת	né, nouveau-né
יְלוּדָה (—) נ	natalité *f*
הַגְבָּלַת־הַיְלוּדָה נ	limitation *f* des naissances
שִׁעוּר־יְלוּדָה ז	taux *m* de natalité
יָלִיד, יְלִידָה ת	natif, originaire de
יְלִיד־הָאָרֶץ	autochtone
יְלִיד־צָרְפַת	né en France
הַיְלִידִים (במשטר קולוניאלי)	les indigènes *mpl*
‖ °יְלִיד־בַּיִת	esclave né dans la maison de son maître
יְלֵל (—) או יֶלֶל (—) ז	hurlement *m*, plainte *f*
יִלֵּל (432) פ״ע	hurler, gémir, se lamenter
‖ (חתול)	miauler
‖ הִתְיַלֵּל (466) פ״ע	éclater en hurlements
‖ הֵילִיל (519) פ״ע	hurler, se lamenter
יְלָלָה (215) נ	hurlement *m*, cri *m*
יַלְלָנִי, ־נִית ת	criard
יַלֶּפֶת (—) נ רפא	éruption (de la peau) *f*
יֶלֶק (166) ז חרק	sauterelle *f*
1. יַלְקוּט (41) ז (תרמיל)	sacoche *f*
יַלְקוּט־צַד	musette *f*

[יעז] נועז (419) פ"ע — oser
יעט (366) פ"י — envelopper, habiller, couvrir
יעיל, יעילה ת — efficace, utile
יעילות (48, בלי ר') נ — efficacité *f*, efficience *f*
ביעילות — efficacement, utilement
יעל (—) ז — utilité *f*, rendement *m*
יעל (135) ז זואול — bouquetin *m*, chamois *m*
יעל (435) פ"י — rendre efficace, améliorer
|| התיעל (472) פ"ע — devenir plus efficace
|| הועיל (515) פ"ע — être utile
ללא־הועיל — sans succès, en vain
הדבר לא יועיל — cela ne servira à rien
אם לא יועיל לא יזיק — si cela ne fait pas de bien cela ne fera pas de mal
הועיל מן־ — tirer profit de
יעלה (230, נסמ' יעלת־) ז זואול — antilope *f*, gazelle *f*
|| בהש יעלת־חן — femme gracieuse
יען מ"י — à cause de
|| מ"ח — parce que
יען כי או אשר — parce que
° יען ביען או וביען — pour la bonne raison que
יען (152) ז — référence *f*
ספר־יען ז — usuel *m*
יען (138) או יענה (209) נ עוף — autruche *f*
בת־יענה (ר' בנות־יענה) נ — autruche
בהש מדיניות־בת־היענה נ — politique *f* de l'autruche
||° בת־יענה (ר' בנות־יענה) נ (לילית) — hibou *m*
יעף (88, בלי ר') ז — vol *m*
ביעף — à la volée, en hâte
יעף (—) ז — fatigue *f*, lassitude *f*
יעף (366, בינוני יעף) פ"ע — être fatigué, être las
יעף, יעפה ת — fatigué, las
יעץ (366) פ"י — conseiller, donner un conseil
יעץ ב־ — consulter, demander conseil à
העצה היעוצה — le conseil donné
|| (יזם) — méditer, projeter
|| נועץ (418) פ"ע — délibérer
נועץ ברופא — consulter un médecin
|| יעץ (438) פ"י — conseiller, donner des conseils à
|| התיעץ (475) פ"ע — tenir conseil, délibérer
התיעץ בפ' — demander conseil à qn
יעקב ש"פ ז — Jacob *m*, Jacques *m*
יעקביני (ר' ־נים) ז היסט — jacobin *m*
1. יער (153, ר' גם יערים) ז — forêt *f*
יער־עד (ר' יערות־עד) — forêt vierge
2. יער (152) ז או יערה (238) נ — rayon (de miel) *m*
יער (435) פ"י — afforester, boiser, planter d'arbres
יערי, ־רית ת — forestier, sylvestre
יערן (ר' ־נים) ז — forestier *m*, sylviculteur *m*
יערנות (—) נ — sylviculture *f*
יפה (368, בינוני יפה) פ"ע — être beau, embellir
מה־יפית! — que tu es belle!
בהש מה־יפית — flagornerie *f*, flatterie *f*
|| יפה (453) פ"י — embellir, améliorer
משפט יפה את־כח־פ' — donner plein pouvoir à qn
|| התיפה (480) פ"ע — se faire beau
יפה, יפה ת — beau
יפה־לשון — éloquent
יפה־נפש — délicat, raffiné
יפה־תאר — beau, avenant
האמנויות היפות — les beaux-arts *mpl*
ספרות יפה — littérature (de fiction) *f*
בהש בעין יפה — généreusement, largement
|| (שוה) הוא יפה מאה שקלים — il vaut cent sicles
אין הדבר יפה בעיני — cela ne ma plaît pas
הכרטיס כחו יפה — le billet est valable
|| (מועיל) — bon, utile
יפה לרפואה — bon pour la santé
יפה שעה אחת קדם — le plus tôt sera le mieux
|| יפה תה"פ — bien
יפה דברת — tu as bien parlé
חשב יפה יפה — réfléchis bien
יפהפה, יפהפיה ת — beau
יפו ש"פ נ (עיר) — Jaffa *m*
דג־יפו ז — bar *m*, loup *m*
יפוי (23) ז — embellissement *m*
|| משפט יפוי־כח — procuration *f*, plein pouvoir
[יפח] התיפח (477) פ"ע — éclater en gémissements
יפח, יפחה ת — qui respire, qui exhale
יפח־חמס — qui respire la violence
יפחה (242) נ — plainte *f*, gémissement *m*

(קבע) établir, fixer
(חיבר) composer (un poème)
|| הִתְיַסֵּד (466) פ"ע se fonder, être fondé
|| הֵסִיד (526) פ"י fonder, établir
יְסוֹד מוּסָד principe fondamental
יְסוֹד (22, נסמך ר' גם יְסוֹדֵי־) ז fondation *f*, fondement *m*
הִנִּיחַ יְסוֹד לְ־ jeter la base de
קֶרֶן־הַיְסוֹד נ Fonds *m* de Reconstruction
עַד־הַיְסוֹד de fond en comble
|| בהש origine *f*
מִיסוֹדוֹ שֶׁל־ fondé par
|| (עיקר) élément *m*, principe *m*, base *f*
יְסוֹדוֹת־הָאַלְגֶּבְּרָה éléments d'algèbre
לִמּוּדֵי־יְסוֹד ז"ר études *fpl* de base
חֻקֵּי־יְסוֹד ז"ר lois fondamentales
סֵפֶר־יְסוֹד ז manuel *m*
|| כימ élément *m*
|| (נימוק) raison *f*, fondement, motif *m*
יֵשׁ יְסוֹד לְהַאֲמִין שֶׁ־ il y a des raisons pour croire que
הַאֲשָׁמָה נְטוּלַת־יְסוֹד accusation gratuite
עַל־יְסוֹד־ sur la base de
|| דקדוק radical *m*
יִסּוּד (—) ז fondation *f*, établissement *m*
יִסּוּד־הַמַּעֲלָה début *m* de l'immigration
יְסוּד (41, בלי ר') ז fondation , établissement *m*
יְסוּדָה (201) נ base *f*, fondation *f*
יְסוֹדִי, ־דִית ת fondamental, essentiel
בֵּית־סֵפֶר יְסוֹדִי école *f* primaire
חֲקִירָה יְסוֹדִית enquête approfondie
שִׁנּוּי יְסוֹדִי changement radical
בְּעָיָה יְסוֹדִית problème *m* de fond
דקדוק מִסְפָּר יְסוֹדִי nombre cardinal
מתמט nombre premier
יְסוֹדִיּוּת (47, בלי ר') נ caractère approfondi
בִּיסוֹדִיּוּת à fond, radicalement
יִסּוּף (41) ז réévaluation *f*
יִסּוּר (41) ז (עונש) châtiment *m*, punition *f*
|| (סבל) souffrance *f*, tourment *m*
יִסּוּרֵי־גֵיהִנֹּם peines infernales

יָסַךְ (364) פ"י enduire, oindre
יַסְמִין (ר' ־נים) ז צמח jasmin *m*
יַסְעוּר (ר' ־רים) ז עוף pétrel *m*
יָסַף (364) פ"י ajouter
(המשיך) יָסַף לְדַבֵּר continuer à parler
|| נוֹסַף (420) פ"ע s'ajouter, se joindre
נוֹסָף עַל־ en plus de
שָׁעוֹת נוֹסָפוֹת heures *fpl* supplémentaires
|| יִסֵּף (432) réévaluer
|| הִתּוֹסֵף (488) פ"ע s'ajouter
|| הוֹסִיף (518) פ"י ajouter
יוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מַכְאוֹב trop de science nuit
הוֹסִיף לְ־ continuer à
יֶסֶף (165) ז מוס coda *f*
יָסַר (364) פ"י châtier, punir
|| נוֹסַר (420) פ"י être puni, se corriger
|| יִסֵּר (432) פ"י châtier, punir, tourmenter
יִסְּרוּנִי כִּלְיוֹתַי ma conscience me tourmente
|| הִתְיַסֵּר (466) או הוּסַר (483) פ"ע se tourmenter
|| הֵיסִיר (519) פ"י punir
יַעַד (152) ז but *m*, idéal *m*, destination *f*
צבא objectif *m*
יָעַד (366) פ"י fixer, désigner, destiner
הָאָרֶץ הַיְעוּדָה la terre promise
|| נוֹעַד (418) פ"ע (נקבע) être destiné
|| (קבע פגישה) avoir rendez-vous, se rencontrer
|| יִעֵד (435) פ"י destiner, désigner
|| הוֹעִיד (515) פ"י convoquer, désigner, destiner
לְאָן פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת? où vas-tu?, où veux-tu en venir?
יָעָה (368, עבר נ יָעֲתָה) פ"י balayer, ramasser
יָעֶה (79) ז pelle (à charbon, à ordures) *f*
יָעֶה לְפֵרוּרִים ramasse-miettes *m*
יְעֵה־אֲוִיר (במטוס) manche *m* à air
יִעוּד (50) ז (הבטחה) promesse *f*, assurance *f*
|| (שליחות) mission *f*, vocation *f*
יְעוּדָה (201) נ fiancée *f*
יְעוּל (50, בלי ר') ז efficience *f*, rendement *m*
יְעוּץ (50, בלי ר') ז consultation *f*, avis *m*
יְעוּר (50, בלי ר') ז afforestation *f*, boisement *m*

se présenter, se montrer	‖ התיצג (466) פ"ע
placer, présenter, montrer	‖ הציג (522) פ"י
dépouiller qn de tout	הציג את־פ' כבלי ריק
présenter qn à qn	הציג את־פ' לפני־פ'
représenter une pièce de théâtre	הציג מחזה
exposer un tableau	הציג תמונה (בתערוכה)
huile pure	יצהר (97, בלי ר') ז
l'élite *f*	‖ בהש בני־היצהר ז"ר
marchandise importée	יצוא (—) ז
exportation *f*	יצוא (—) ז
réexportation *f*	יצוא חוזר
exportateur *m*	יצואן (ר' ־אנים) ז
stabilisation *f*, consolidation *f*	יצוב (41, בלי ר') ז
représentation *f*	יצוג (41, בלי ר') ז
frais *mpl* de représentation	דמי־יצוג ז"ר
uniforme *m* de gala	מדי־יצוג ז"ר
représentatif	יצוגי, ־גית ת
timon *m*	יצול (15) ז
branche *f*	(של משקפיים)
lit *m*, couche *f*	יצוע (11) ז
se coucher	עלה על־יצועו
fondu (métal), forgé	יצוק, יצוקה ת
fonte *f*	ברזל יצוק
un mal incurable l'habite	בהש דבר־בליעל יצוק בו
les créatures *fpl*, les mortels *mpl*	‖ יצוקים ז"ר
moule *m*	יצוקה (201) נ
créature *f*	יצור (41) ז (בריה)
créature humaine, être humain	יצור אנושי
membre *m*	‖ (איבר)
créé, formé	יצור, יצורה ת
les créatures *fpl* de l'univers	יצורי־עולמים
production *f*, fabrication *f*	יצור (41, בלי ר') ז
Isaac *m*	יצחק ש"פ ז
sortie *f*, départ *m*	יציאה (201) נ
libération *f*	יציאה לחפשי
sortie *f* *ou* exode *m* d'Egypte	יציאת־מצרים
porte *f* de sortie	דלת־יציאה נ
valve *f* d'échappement	שסתום־יציאה ז
décès *m*	יציאת־הנשמה
affolement *m*	בהש יציאה מן־הכלים
dépense *f*	‖ (הוצאה)
transport *m*, déplacement *m*	‖ (העברה)
transferts interdits pendant le sabbat	דת יציאות־השבת
excrément *m*	‖ רפא
fixe, stable	יציב, ־בה ת
il est vrai et bien établi	אמת ויציב
instable	בלתי־יציב
corps *m* fixe	כימ חמר יציב
position *f* debout	יציבה (201) נ
stabilité *f*	יציבות (48, בלי ר') נ
représentatif	יציג, יציגה ת
cours officiel	בנק שער יציג
galerie *f*, aile (d'un bâtiment) *f*	יציע (11) ז
tribune *f*	‖ (בתאטרון או באצטדיון)
fusible	יציק, יציקה ת
action *f* de verser *ou* de couler	יציקה (201) נ
coulée *f* de béton	יציקת־בטון
fonderie *f*	בית־יציקה ז
fonte *f*	ברזל־יציקה ז
fusibilité *f*	יציקות (48, בלי ר') נ
créature *f*	יציר (1) ז
création *f*, production *f*, oeuvre *f*	יצירה (201) נ
atelier *m*	בית־יצירה ז
puissance créatrice	כח־יצירה ז
oeuvre littéraire	יצירה ספרותית
créateur, productif	יצירי, ־רית ת
créateur, productif	יצירתי, ־תית ת
étendre (une étoffe), étaler	[יצע] הציע (521) פ"י (שטח)
faire son lit	הציע מטתו
proposer, offrir	‖ (המליץ)
proposer une marchandise	הציע סחורה
proposer *ou* suggérer une solution	הציע פתרון
fond (d'un tableau) *m*, arrière-plan *m*	יצע (179) ז (בציור)
troubler, rendre perplexe	יצף (432) פ"י
verser, couler	יצק (365, עתיד יצק או יצק, ציווי יצק או צק) פ"י
verser de l'eau	יצק מים

יַפְחָנִי, ־נִית ת	plaintif, pleurnicheur
יֹפִי (200, בלי ר׳) ז	beauté *f*
מְכוֹן־יֹפִי ז	institut *m* de beauté
‖ עממי יֹפִי! מ״ק	magnifique!, bravo!
יֹפִי שֶׁבָּאתָ!	c'est chic que tu sois venu!
יְפִיָּה (207) או יְפִיּוּת (45, בלי ר׳) נ	beauté *f*
יְפִיחָה (201) נ	plainte *f*, gémissement *m*
יִפְיֵף (460) פ״י	embellir
‖ הִתְיַפְיֵף (494) פ״ע	se faire beau
יְפֵיפָה (353, עבר בלבד) פ״ע	être beau
יְפֵיפוּת או יְפְיָפוּת (45, בלי ר׳) נ	beauté *f*
יְפֵיפָן (ר׳ ־נִים) ז	dandy *m*, élégant *m*
יְפֵיפָנוּת (46, בלי ר׳) נ	dandysme *m*
יַפָּן ש״פ נ (ארץ)	le Japon
יַפָּנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	Japonais *n*
‖ יַפָּנִי, ־נִית ת	japonais
דִּבֵּר יַפָּנִית	parler japonais
[יפע] הוֹפִיעַ (514) פ״ע	apparaître, se montrer
(ספר)	paraître
יִפְעָה (242, בלי ר׳) נ	beauté *f*, éclat *m*
יַפְתְּ ← 2. פִּתָּה	
יֶפֶת ש״פ ז	Japhet *m*
יִפְתָּח ש״פ ז	Jephté *m*
יָצָא (367) פ״ע	sortir, partir, quitter
יָצָא בְּשָׁלוֹם מִן־	sortir indemne de
יָצָא יְדֵי־חוֹבָה	faire son devoir
לָצֵאת יְדֵי־חוֹבָה	par acquit de conscience
יָצָא יְדֵי־כֻּלָּם	satisfaire tout le monde
יָצָא לַמִּלְחָמָה	partir en guerre
יוֹצֵא צָבָא	soumis aux obligations militaires
יָצָא מִדַּעְתּוֹ	perdre la raison
יָצָא מִכֵּלָיו או מִגִּדְרוֹ	sortir de ses gonds, perdre patience
יָצָא כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּא	repartir les mains vides
יָצָא וְנִכְנַס אֵצֶל־פ׳	avoir ses entrées chez qn
צֵא וּלְמַד	réfléchis un peu
צְאֶינָה וּרְאֶינָה	venez voir
יָצָא לִבּוֹ	défaillir
יָצְאָה נַפְשׁוֹ אֶל־	languir après, avoir envie de
יָצְאָה נִשְׁמָתוֹ	rendre l'âme, expirer
יָצְאָה אֵשׁ	le feu s'est déclaré
יָצָא לָאוֹר	paraître (livre)
יָצָא לַפֹּעַל	se réaliser
‖ (היה מורחק)	être exclu
יָצָא מִן־הַכְּלָל	faire exception
יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ	le jeu n'en vaut pas la chandelle
יָצָא לוֹ שֵׁם	se faire une réputation
יָצְאָה הַשֶּׁמֶשׁ	le soleil se lève
יָצָא מִידֵי־פְשׁוּטוֹ	perdre son sens primitif
כַּיּוֹצֵא בּוֹ	de même genre, de même espèce
דקדוק פֹּעַל יוֹצֵא	verbe transitif
מַה־יָּצָא מִזֶּה?	qu'en est-il résulté?
‖ יִצֵּא (444) פ״י מסחר	exporter
‖ הוֹצִיא (516) פ״י	faire sortir, produire
הוֹצִיא דִּבָּה או לַעַז עַל־	diffamer, calomnier
הוֹצִיא אֶת־אִשְׁתּוֹ	répudier sa femme
הוֹצִיא שֵׁם רַע לִפ׳	discréditer qn
הוֹצִיא כֶּסֶף	dépenser de l'argent
הוֹצִיא (לָאוֹר)	publier, faire paraître
הַמּוֹצִיא מֵחֲבֵרוֹ	celui qui réclame qch à autrui
הוֹצִיא לַהוֹרֵג	exécuter (un condamné)
הוֹצִיא לַפֹּעַל או אֶל־הַפֹּעַל	réaliser, exécuter
הוֹצִיא מִכְּלַל־פְּעֻלָּה	rendre inutilisable
הוֹצִיא פְּסַק־דִּין	rendre une sentence
לֹא הוֹצִיא שְׁנָתוֹ	ne pas passer l'année
מתמט הוֹצִיא שֹׁרֶשׁ	extraire une racine
‖ לְהוֹצִיא מ״י	excepté, mis à part
יַצְאָן (ר׳ ־נִים) ז	vagabond *m*, vadrouilleur *m*
‖ יַצְאָנִית (17) נ	prostituée *f*
[יצב] נִצַּב (423, רק בעבר) פ״ע	se tenir debout
‖ יִצֵּב (432) פ״י	fixer, consolider, stabiliser
יִצֵּב הַמְּחִירִים	stabiliser les prix
‖ הִתְיַצֵּב (466) פ״ע (קם)	se lever
(הופיע)	se présenter
הִתְיַצֵּב לִפְנֵי־הַשּׁוֹפֵט	paraître devant le juge
(נעשה יציב)	se fixer, se stabiliser
‖ (התמרד)	se dresser, se révolter
‖ הִצִּיב (522) פ״י	placer, dresser, ériger
הִצִּיב גְּבוּל	fixer une limite
‖ מתמט	poser (une opération)
יִצֵּג (432) פ״י	représenter

|| פ״ע (התייקר) devenir cher, monter de prix
יָקָר, יְקָרָה ת (חביב) cher
יְדִידִי הַיָּקָר mon cher ami
|| (רב־ערך) cher, précieux
יְקַר־עֵרֶךְ précieux, de valeur
יְקַר־רוּחַ généreux, magnanime
אֶבֶן יְקָרָה pierre précieuse
|| (נדיר) rare
יְקַר־הַמְּצִיאוּת rare, difficile à trouver
יֹקֶר (—) ז cherté *f*
עָלָה בְּיֹקֶר coûter cher
שִׁלֵּם בְּיֹקֶר payer cher
יֹקֶר־הַמִּחְיָה cherté de vie
תּוֹסֶפֶת־יֹקֶר נ indemnité *f* de vie chère
יְקָרָה (242) נ préciosité *f*, objet précieux
יִקְרַת־נֶפֶשׁ générosité *f*, magnanimité *f*
פִּנַּת־יִקְרַת נ (ישעיהו כ״ח ט״ז) un lieu glorieux
יְקָרָה (207) נ prestige *m*
יַקְרוּנִית (17) נ חרק cérambyx *m*, capricorne *m*
יַקְרוּת (45, בלי ר׳) נ (של־סחורה) cherté *f*
|| (חשיבות) importance *f*, dignité *f*
יַקְרָן (ר׳ ־רָנִים) ז qui vend cher
יָקַשׁ (369 עת׳ ייקש) פ״י (שם פח) poser un piège
צבא (שם מוקשים) poser des mines, miner
|| נוֹקַשׁ (420) פ״ע tomber dans le piège
צבא être miné
יָרֵא (340, עת׳ אִירָא, יירא) פ״ע (מן־) craindre, avoir peur de
|| פ״י redouter, vénérer
|| נוֹרָא (421, עת׳ אִוָּרֵא) פ״ע être craint, être redoutable
|| יֵרֵא (445, עתיד אֲיָרֵא) פ״י intimider, menacer, effrayer
|| הִתְיָרֵא (479) פ״ע avoir peur, craindre
יָרֵא, יְרֵאָה ת peureux, craintif, respectueux
יְרֵא־חֵטְא scrupuleux, consciencieux
יְרֵא־שָׁמַיִם pieux, dévot, religieux
יָרֵא וְשָׁלֵם pieux et intègre
סִפְרֵי־יְרֵאִים ז״ר livres *mpl* d'édification
יִרְאָה (242, בלי ר׳) נ peur *f*, crainte *f*
יִרְאַת־כָּבוֹד respect *m*, vénération *f*
יִרְאַת־שָׁמַיִם piété *f*, dévotion *f*
|| (אליל) divinité (païenne) *f*
בֵּית־יִרְאָה ז maison *f* de culte (non juif)
יַרְבּוּז (41) ז צמח amarante *f*
יַרְבּוֹעַ (9) ז זואול gerboise *f*
יָרָבְעָם ש״פ ז Jéroboam
יַרְגָּזִי (ר׳ ־זִים) ז עוף mésange *f*
יָרַד (365) פ״ע descendre, baisser
הַיּוֹם יוֹרֵד le jour baisse
הַלַּיְלָה יוֹרֵד la nuit tombe
יוֹרֵד גֶּשֶׁם il pleut
יָרְדוּ הַמְּחִירִים les prix ont baissé
יָרַד בְּמִשְׁקָל perdre du poids
יָרַד מֵאֳנִיָּה débarquer
יָרַד (מִן־הָאָרֶץ) émigrer (d'Israel)
עממי רֵד מִמֶּנִּי! laisse-moi tranquille!
יָרַד מִן־הַפֶּרֶק cesser d'intéresser le monde
דת יָרַד לִפְנֵי־הַתֵּבָה officier (à la synagogue)
בהש יָרַד בִּבְכִי éclater en pleurs
יָרַד לְחַיֵּי־פְ׳ rendre la vie impossible à qn
אֵינֶנִּי יוֹרֵד לְסוֹף־דַּעְתּוֹ j'ignore où il veut en venir
יָרַד מִנְּכָסָיו s'appauvrir
יָרַד לְנִכְסֵי־פְ׳ saisir les biens de qn
|| הוֹרִיד (518) פ״י faire descendre, abaisser, ôter
הוֹרִיד גֶּשֶׁם faire pleuvoir
הוֹרִיד דְּמָעוֹת verser des larmes
הוֹרִיד מְעִילוֹ ôter son manteau
הוֹרִיד נוֹסְעִים faire descendre des voyageurs
הוֹרִיד בְּדַרְגָּה dégrader, rétrograder
יַרְדֵּן ש״פ ז (נהר) le Jourdain
|| נ (מדינה) la Jordanie
עֵבֶר־הַיַּרְדֵּן ז la Transjordanie
יַרְדֵּנִי, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש Jordanien *n*
|| יַרְדֵּנִי, ־נִית ת jordanien
1. יָרָה (368) פ״י (השליך) jeter, lancer
יָרָה אֶבֶן־פִּנָּה poser la première pierre
|| (בכלי־נשק) tirer
יָרָה כַּדּוּר בִּפְ׳ tirer une balle sur qn
יָרָה יְרִיָּה אַחַת tirer un coup
|| נוֹרָה (422) פ״ע (כדור) être tiré

בהש יָצַק מַיִם עַל־יְדֵי־פ' — être le disciple de qn
יָצַק שֶׁמֶן עַל־הַמְּדוּרָה — jeter de l'huile sur le feu
‖ יָצַק בֶּטוֹן — couler du béton
יָצַק מַתֶּכֶת — fondre du métal
‖ נוֹצַק (420) או נִצּוֹק (431) פ"ע — être versé
‖ הֵצִיק (522) או הוֹצִיק (518) פ"י (שפך) — verser
בהש הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ — la grâce est répandue sur tes lèvres
(התיך) — fondre, couler (un métal)
° (העמיד) — placer, poser
יֶצֶק (166) ז טכנ — cliché *m*
יְצֶקֶת (252) נ — fonte *f*
יָצַר (364, עתיד גם יָצוֹר) פ"י — créer, former, produire
‖ (חיבר) — composer
‖ נוֹצַר (420) פ"ע — être créé, se produire
נוֹצַר סִכְסוּךְ — un conflit éclata
‖ יִצֵּר (432) פ"י — produire
‖ הוֹצִיר (518) פ"י — produire, fabriquer
יֵצֶר (182) ז — instinct *m*, penchant *m*, passion *f*
יֵצֶר־הָרָע — mauvais penchant
יֵצֶר־הַמִּין — libido *f*
כָּבַשׁ אֶת־יִצְרוֹ — réprimer ses passions
תְּקָפוֹ יִצְרוֹ — la passion l'emporta
עוֹרֵר יְצָרִים — exciter les passions
‖ (יצור) — créature *f*
יִצְרִי, ־רִית ת — instinctif
יַצְרָן (97) ז — producteur *m*
יַצְרָנִי, ־נִית ת — productif
יָצַת (רק עתיד יִצַּת) פ"ע — brûler
‖ נִצַּת (בלי עתיד) פ"ע — s'allumer, s'enflammer
בהש נִצְּתָה חֲמָתוֹ — sa colère s'enflamma
‖ (נחרב) — être dévasté
‖ הִצִּית (522 ת) פ"י — allumer, incendier
הִצִּית אֵשׁ בְּ־ — mettre le feu à
הִצִּית גַּפְרוּר — allumer une allumette
יֶקֶב (165) ז — pressoir *m*, cellier *m*, cave (à vin) *f*
יָקַד (364) פ"ע — brûler
‖ נוֹקַד (420) פ"ע — s'allumer, s'enflammer
‖ הוֹקִיד (518) פ"י — allumer, enflammer, brûler
יְקָהָה (242, בלי ר') נ — obéissance *f*, respect *m*
יְקוֹד (21) ז — incendie *m*

יָקוּד (15) ז — foyer *m*
יָקוּד, יְקוּדָה ת — brûlant, enflammé
יְקוּם (—) ז — ce qui existe, l'univers *m*
יֹקֶר (41, בלי ר') ז — enchérissement *m*, hausse (des prix) *f*
יָקוֹשׁ (ר' יְקוֹשִׁים) או יָקוּשׁ (ר' יְקוּשִׁים) ז — oiseleur *m*
פַּח־יָקוּשׁ ז — piège *m* d'oiseleur
יְקִידָה (201) נ — incendie *m*, embrasement *m*
יַקִּינְטוֹן (ר' ־נִים) ז צמח — jacinthe *f*
‖ (אבן־חן) — hyacinthe *f*
יְקִיצָה (201) נ (התעוררות) — éveil *m*, réveil *m*
‖ (ערנות) — état *m* de veille
יַקִּיר, ־רָה ת (חביב) — cher
יַקִּירִי/יַקִּירָתִי — mon cher/ma chère
‖ (נכבד) — digne, honorable
יַקִּירֵי־יְרוּשָׁלַיִם — les notables *mpl* de Jérusalem
יֶקֶם (166) ז — baquet *m*
יָקַע (363) פ"ע — se luxer, se désarticuler
בהש יָקְעָה נַפְשׁוֹ מִן־ — être dégoûté de
‖ הוֹקִיעַ (514) פ"י — crucifier, clouer au pilori
בהש (גינה) — flétrir, blâmer, stigmatiser
יָקַץ (364) פ"ע — se réveiller
יָקַץ מִיֵּינוֹ — se réveiller de son ivresse
יְקָר (88, בלי ר') ז — honneur *m*, gloire *f*
נָתַן יְקָר לְ־ — rendre hommage à
חָפֵץ בִּיקַר־פ' — vouloir du bien à qn
יָקַר (364) פ"ע — être cher, être précieux
תִּיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ! — épargne ma vie!
יָקַר שְׁמוֹ — devenir célèbre
‖ (היה כבד) — être lourd
‖ יִקֵּר (432) פ"י (סחורה) — faire enchérir
בהש (העריך) — estimer, apprécier
‖ הִתְיַקֵּר (466) פ"ע — devenir plus cher
(נעשה מכובד) — monter en dignité
(התפאר) — se vanter, se glorifier
(נעשה כבד) — devenir lourd, s'appesantir
‖ הוֹקִיר (518) פ"י (העריך) — estimer, apprécier
מוֹקִירֵי־שְׁמוֹ — ses admirateurs
(העלה המחיר) — rendre plus cher
(הפך לנדיר) — raréfier, rendre rare
הוֹקִיר רַגְלָיו מִבֵּית־פ' — se faire rare chez qn

הוֹרִיקוּ פָּנָיו devenir blême *ou* livide
יָרָק (106) ז légume *m*
גַּן־יָרָק ז potager *m*
מְגַדֵּל־יְרָקוֹת ז maraîcher *m*
עממי שְׁאָר־יְרָקוֹת ז menu fretin
יָרֹק, יְרֻקָּה ת vert
|| עממי (חסר־נסיון) novice
נָתַן אוֹר יָרֹק donner le feu vert
יֶרֶק (—) ז végétation *f*, verdure *f*
יֹרֶק (189, בלי ר׳) ז verdure *f*, couleur verte
יַרְקוֹן (ר׳ ־נים) ז עוף verdier *m*
יֵרָקוֹן (—) ז (צהבת) ictère *m*, jaunisse *f*
|| (בצמחים) chlorose *f*, nielle *f*
יְרַקּוּת (45, בלי ר׳) נ couleur verte, verdure *f*
יַרְקָן (ר׳ ־נים) ז maraîcher *m*, marchand *m* de légumes
יַרְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ commerce *m* de légumes
יְרַקְרַק, ־רַקָּה ת verdâtre
|| יְרַקְרַק (—) ז couleur *f* verdâtre, verdure *f*
יְרַקְרַקּוּת (47) נ couleur *f* verdâtre, verdure *f*
יֹרֶקֶת (—) נ fucus *m*, varech *m*
1. יָרַשׁ (365, עת׳ יִירַשׁ) פ״י (קיבל בירושה) hériter
יָרַשׁ אֶת־אָבִיו hériter de son père
יָרַשׁ בַּיִת hériter une (*ou* d'une) maison
(כבש) prendre possession de, s'emparer de
|| יֵרֵשׁ (437) פ״י s'emparer de
|| הוֹרִישׁ (518) פ״י (הנחיל) transmettre, léguer
(נישל) déposséder, dépouiller
2. [ירש] נוֹרַשׁ (420) פ״ע s'appauvrir
|| הוֹרִישׁ (518) פ״י appauvrir, rendre pauvre
° יְרֵשָׁה (—) נ pays conquis
יְרֻשָּׁה (208) נ héritage *m*, succession *f*
מַס־יְרֻשָּׁה ז impôt *m* sur les successions
עָבַר בִּירֻשָּׁה être transmis de père en fils
קִבֵּל בִּירֻשָּׁה hériter
יֵשׁ (—) ז (קיום) ce qui existe, réalité *f*
בִּטּוּל־הַיֵּשׁ ז annihilation *f* de l'être
בְּרִיאָה נ יֵשׁ מֵאַיִן création *f* ex nihilo
|| (רכוש) avoir *m*, propriété *f*
|| יֵשׁ (298) מילית il y a
יֵשׁ אֲנָשִׁים il y a des hommes
יֵשׁ אוֹמְרִים certains disent
יֵשׁ וָיֵשׁ oui parfaitement
אִם יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ si tu as envie
יֵשׁ בּוֹ כְּדֵי־ il y en a assez pour, il y a de quoi
יֵשׁ בְּדַעְתּוֹ לְ־ il a l'intention de
יֵשׁ בָּזֶה מִשּׁוּם־גָּזֵל cela frise le vol
יֵשׁ בְּלִבּוֹ עַל־פ׳ garder rancune à qn
יֵשׁ לִי אָח j'ai un frère
יֵשׁ לִקְרֹא לְרוֹפֵא il faut appeler un médecin
יֵשׁ לוֹמַר on peut dire
יֶשְׁנוֹ il est là
עממי מַה־יֵּשׁ? qu'est-ce que cela peut faire?
יֵשׁ שֶׁ־ או אֲשֶׁר il arrive que, quelquefois
אִם יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ si tu veux laisser partir
י״שׁ (= יַיִן שָׂרוּף) ז eau-de-vie *f*
יָשַׁב (365) פ״ע s'asseoir, être assis
בְּבַקָּשָׁה לָשֶׁבֶת veuillez vous asseoir
שֵׁב! assieds-toi!
שֵׁב וְאַל־תַּעֲשֶׂה עָדִיף dans le doute abstiens-toi
יָשַׁב בַּדִּין siéger au tribunal
יָשַׁב בָּטֵל être oisif
יָשַׁב בְּתַעֲנִית jeûner
יָשַׁב רֹאשׁ présider
יָשַׁב עַל־ étudier, se préoccuper de
יָשַׁב עַל־קוֹצִים être sur des charbons ardents, ne pas se tenir d'impatience
|| (גר) habiter
|| (נמצא) se trouver, être situé, demeurer
עִיר יוֹשֶׁבֶת עַל־נָהָר ville située sur un fleuve
ויהודה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב Juda demeurera toujours
|| נוֹשַׁב (420) פ״ע être habité
אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת pays habité
|| יִשֵּׁב (432) פ״י (מקום) peupler, coloniser
(סכסוך) régler (un conflit)
(פסוק) expliquer de manière satisfaisante
|| הִתְיַשֵּׁב (466) פ״ע (ישב במקומו) s'asseoir
(השתקע) s'installer, s'établir
(נרגע) se calmer
הִתְיַשְּׁבָה דַעְתּוֹ עָלָיו retrouver sa sérénité
|| הוֹשִׁיב (518) פ״י (ביקש לשבת) faire asseoir
(שיכן) installer, établir

(הומת בירייה) — être tué par un coup de fusil
|| ° הוֹרָה (517) פ"י — tirer
2. [ירה] הוֹרָה (517) פ"י (הראה) — montrer
הוֹרָה אֶת־הַדֶּרֶךְ — montrer le chemin
|| (לימד) — enseigner
הוֹרָה מִקְצוֹעַ — enseigner une matière
הוֹרָה אֶת־הַתַּלְמִידִים עִבְרִית — enseigner l'hébreu aux élèves
|| (פסק הלכה) — décider, statuer
הוֹרָה הֶתֵּר לְעַצְמוֹ — s'accorder une licence
|| (נתן הוראות) — donner des instructions, ordonner
הַשּׁוֹטֵר הוֹרָה לְהַפְסִיק אֶת־הַתְּנוּעָה — l'agent fit arrêter la circulation
יֵרוֹד (30) ז רפא — cataracte (de l'oeil) *f*
יָרוּד, יְרוּדָה ת — bas, médiocre, piètre
יֵרוּט (49) ז — interception (d'un avion) *m*
יְרוֹקָה (201) נ צמח — mousse *f*, verdure *f*
|| (נחושת מחומצנת) — vert-de-gris *m*
יְרוֹקִית (17) נ עוף — fauvette *f*, pouillot *m*
יְרוּשָׁלַיִם ש"פ נ (עיר) — Jérusalem *f*
יְרוּשַׁלְמִי, ־מִית (ר' ־מִים, ־מִיּוֹת) ש — Jérusalémite *n*, Hiérosolymitain *n*
|| יְרוּשַׁלְמִי, ־מִית ת — jérusalémite, de Jérusalem *n*
יָרֵחַ (ר' יְרֵחִים) ז — lune *f*
אוֹר־הַיָּרֵחַ ז — clair *m* de lune
לֵיל־יָרֵחַ ז — nuit *f* de clair de lune
יָרֵחַ מְלָאכוּתִי — satellite artificiel
יֶרַח (178) ז — mois *m*
בהש יֶרַח־דְּבַשׁ — lune *f* de miel
יַרְחוֹן (ר' ־נִים) ז — revue mensuelle
יַרְחִי, ־חִית ת — lunaire
יַרְחִינָאָה (—) ז ארמית — astronome *m*
יַרְחְמִיאֵל (ר' ־לִים) ז עממי — gogo *m*, raté *m*
יָרַט (364) פ"ע — dévier, s'écarter de sa direction
יָרַט הַדֶּרֶךְ — la route est devenue tortueuse
|| יֵרֵט (437) פ"י (מטוס) — intercepter, arraisonner
יְרִי (5) ז — tir *m*
|| (מטח) — salve *f*
יָרִיב (15) ז — adversaire *m*, rival *m*
יְרִיבוּת (48) נ — rivalité *f*

יָרִיד (15) ז — foire *f*
יְרִידָה (201) נ — descente *f*, baisse *f*, diminution *f*
יְרִידַת־גְּשָׁמִים — pluie *f*
יְרִידַת־מְחִירִים — baisse de prix
יְרִידָה בְּמִשְׁקָל — diminution de poids
יְרִידָה (מִן־הָאָרֶץ) — émigration (d'Israel) *f*
יְרִידָה מֵהַפַּסִּים — déraillement *m*
יְרִיָּה (202) נ — coup *m* de feu
יְרִיָּה בּוֹדֶדֶת — coup de feu isolé
מְכוֹנַת־יְרִיָּה נ — mitrailleuse *f*
|| יְרִיַּת־אֶבֶן־פִּנָּה — pose *f* de la première pierre
יְרִיחוֹ ש"פ נ (עיר) — Jéricho *f*
יְרִיעָה (201) נ — toile *f*, tenture *f*
יְרִיעַת־אֹהֶל — toile de tente
|| (גיליון־קלף) — pièce (de parchemin) *f*
בהש יְרִיעָה רְחָבָה שֶׁל־תְּלוּנוֹת — un long registre de plaintes
יְרִיקָה (201) נ — crachement *m*, crachat *m*
יְרִיקַת־דָּם — hémoptysie *f*, crachement de sang
יָרֵךְ (134, ר' יְרֵכוֹת, יַרְכֵי־) נ (של־בעלי־חיים) — cuisse *f*
בהש יוֹצְאֵי־יְרֵכוֹ — ses descendants *mpl*
הִכָּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ — battre à plate couture
|| (של־כלי) — côté *m*, flanc *m*
יַרְכָה (236, זוגי יַרְכָתַיִם, יַרְכְּתֵי־) נ — extrémité *f*, bout *m*
(של־גשר) — butée *f*, culée *f*
|| מסבה — culotte *f*
יַרְכְּתֵי־סְפִינָה — poupe *f* d'un navire
בהש מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ — des confins de la terre
יַרְכִּית (17) נ — jaquette *f* (de femme)
יַרְמוּלְקָה (ר' ־קוֹת) נ — calotte *f*
יִרְמְיָהוּ ש"פ ז — Jérémie *m*
יָרַע (רק בעבר) פ"ע — trembler, craindre
נַפְשׁוֹ יָרְעָה לוֹ — être très inquiet
1. יָרַק (364) פ"י (רקק) — cracher
|| נוֹרַק (420) פ"ע — être craché
2. יָרַק (362, בינוני יָרֵק) פ"י — verdir, verdoyer
|| יֵרֵק (437) פ"י — rendre vert, colorer en vert
|| הִתְיָרֵק (473) פ"ע — devenir vert, verdoyer
|| הוֹרִיק (518) פ"י — rendre vert, verdir
|| פ"ע — devenir vert

יָשָׁן (190, בלי ר׳) ז — état antérieur
חָזַר לְיָשְׁנוֹ — revenir au statut antérieur
הֶחֱזִיר עֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ — restaurer l'ancienne splendeur
יֶשְׁנוֹ, יֶשְׁנָם וכו׳ ← יֵשׁ
יְשָׁנוּנִי, ־נִית ת עממי — endormi
יְשָׁנוּת (45, בלי ר׳) נ — caractère désuet, archaïsme *m*
יַשְׁנָן (ר׳ ־נִים) ז — dormeur *m*
[ישע] נוֹשַׁע (419) פ״ע — être sauvé
|| הוֹשִׁיעַ (514) פ״י — sauver
יֵשַׁע (179, בלי ר׳) או יֶשַׁע (184, בלי ר׳) ז — salut *m*
חֲסַר־יֶשַׁע — impuissant, désemparé
כָּל־יִשְׁעוֹ וְחֶפְצוֹ הָיָה — son unique désir était
חֵיל־הַיֶּשַׁע ז — l'armée *f* du salut
יְשׁוּעָה (—) נ — salut *m*
יְשַׁעְיָהוּ ש״פ ז — Isaïe *m*
יָשְׁפֵה (—) ז — jaspe *m*
יָשַׁר (364, בינוני יָשָׁר) פ״ע — être droit, aller droit
הַדָּבָר יָשַׁר בְּעֵינָיו — cela lui plut
אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה — chacun fait ce que bon lui semble
יִישַׁר כֹּחֲךָ! — merci!, bravo!
|| יִשֵּׁר (432) פ״י — rectifier, redresser, aligner
יִשֵּׁר אָרְחוֹתָיו — rectifier sa conduite
יִשֵּׁר מִגְרָשׁ — niveler un terrain
בהש יִשֵּׁר הַדּוּרִים — aplanir des difficultés
צבא לְיָמִין יַשֵּׁר! — alignement à droite!
יִשֵּׁר הַשּׁוּרָה — s'aligner
|| הִתְיַשֵּׁר (466) פ״ע — se redresser
|| הֵישִׁיר (519, עת׳ יְיַשִׁיר, ציווי הַיְשֵׁר) פ״י — rendre droit
|| פ״ע — marcher droit, être droit
יָשָׁר, יְשָׁרָה ת — droit
מתמט קַו יָשָׁר — ligne droite
זָוִית יְשָׁרָה — angle droit
מְשֻׁלָּשׁ יְשַׁר־זָוִית — triangle *m* rectangle
חשמל זֶרֶם יָשָׁר — courant continu
|| בהש הַדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה — le droit chemin
אָדָם יָשָׁר — homme droit *ou* intègre
יָשֵׁן שְׁנַת־יְשָׁרִים — dormir du sommeil du juste
הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו — ce qui lui plaît
|| מתמט יָשָׁר ז — droite *f*
|| תה״פ — tout droit
|| יְשָׁרוֹת תה״פ — directement, tout droit
יֹשֶׁר (191, בלי ר׳) ז — droiture *f*, intégrité *f*
יֹשֶׁר־לֵב — droiture, loyauté *f*, sincérité *f*
תְּעוּדַת־יֹשֶׁר נ — certificat *m* de bonne conduite
יִשְׂרָאֵל ש״פ ז — Israel *m*
עַם־יִשְׂרָאֵל ז — le peuple d'Israël
|| (יהודי) — Israélite *m*, juif *m*
בַּת־יִשְׂרָאֵל נ — une Israélite
|| יִשְׂרָאֵל ש״פ נ (מדינה) — Israel *m*
יִשְׂרָאֵל חָתְמָה עַל־הֶסְכֵּם — Israel a signé un accord
יִשְׂרָאֵל הַשְּׁנִיָּה — les tard-venus en Israel, le prolétariat israélien
מְדִינַת־יִשְׂרָאֵל נ — l'Etat *m* d'Israël
אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל נ — la Palestine
יִשְׂרְאֵלִי, ־לִית (ר׳ ־לִים, ־לִיּוֹת) ש — Israélien *n*
|| (יהודי) — Israélite *m*
|| יִשְׂרְאֵלִי, ־לִית ת — israélien
יִשְׂרְאֵלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère israélien, qualité *f* d'Israélien
יְשָׁרָה (215, בלי ר׳) נ — droiture *f*, honnêteté *f*
יִשְׁרַת־לֵב — sincérité *f*, bonne foi
יְשֻׁרוּן ש״פ ז — Yechouroun (surnom d'Israel) *m*
יַשְׁרוּת (45, בלי ר׳) נ — droiture *f*, rectitude *f*
יַשְׁרָן (ר׳ ־רָנִים) ז — homme droit *ou* intègre
יַשְׁרָנוּת (46, בלי ר׳) נ (יושר) — droiture *f*, intégrité *f*
|| (שכל ישר) — bon sens
יַשְׁרָנִי, ־נִית ת — droit, intègre
[ישש] הִתְיַשֵּׁשׁ (466) פ״ע — vieillir
° יָשֵׁשׁ, יְשֵׁשָׁה ת — vieux, âgé
יָתֵד (134, נס׳ יְתַד־, ר׳ יְתֵדוֹת, יִתְדוֹת־) נ — pieu *m*, piquet *m*
יְתַד־אֹהֶל — piquet de tente
טכנ — clavette *f*
בהש יָתֵד רָעָה — personnage importun
|| כְּתַב־יְתֵדוֹת ז — écriture *f* cunéiforme
|| (בתורת־השירה) — iambe *m*
יִתֵּד (432) פ״י — piqueter, jalonner
יְתֵדִי, ־דִית ת — cunéiforme, en forme de coin
יִתּוּד (41, בלי ר׳) ז — piquetage *m*, jalonnage *m*

(מינה) הוֹשִׁיב שׁוֹפְטִים	nommer des juges
יַשְׁבָן (ר׳ ־בָנִים) ז	sédentaire *m*
‖ עממי	postérieur *m*, derrière *m*
יַשְׁבָנוּת (46, בלי ר׳) נ	colonisation *f*
יֵשׁוּ או יֵשׁוּעַ ש״פ ז	Jésus *m*
יֵשׁוּ הַנּוֹצְרִי	Jésus de Nazareth
יָשׁוּב, יְשׁוּבָה ת (יושב)	assis
‖ (מאוכלס)	peuplé
יִשּׁוּב (41) ז (אוכלוסיה)	population *f*
הַיִּשּׁוּב הַיָּשָׁן	la population anciennement établie (en Israël)
‖ (מקום מיושב)	localité *f*
יִשּׁוּב חַקְלָאִי	colonie *f* agricole
יִשּׁוּב־סְפָר	village frontalier
נְקֻדַּת־יִשּׁוּב נ	lieu habité
‖ (חברה תרבותית)	société civilisée
אָדָם מִן־הַיִּשּׁוּב	homme ciivilisé *ou* cultivé
אֵינוֹ מִן־הַיִּשּׁוּב	il n'a pas de manières, c'est un rustre
‖ (שיקום)	établissement *m*, installation *f*
יִשּׁוּב־פְּלִיטִים	établissement de réfugiés
יִשּׁוּב־הָעוֹלָם	la bonne marche de la société
עָסַק בְּיִשּׁוּבוֹ שֶׁל־עוֹלָם	participer aux affaires de la société
‖ (הסדר)	arrangement *m*
יִשּׁוּב־סִכְסוּךְ	règlement *m* d'un conflit
יִשּׁוּב־סְתִירָה	solution *f* d'une contradiction
בְּיִשּׁוּב־הַדַּעַת	posément, à tête reposée
יִשּׁוּבִי, ־בִית ת	de la population
יִשּׁוּם (41) ז	application *f*
1. יִשּׁוּן (41, בלי ר׳) ז (הרדמה)	action *f* d'endormir
2. יִשּׁוּן (41, בלי ר׳) ז (התיישנות)	vieillissement *m*
יֵשׁוּעַ ← יֵשׁוּ	
יְשׁוּעָה (201) נ	salut *m*, délivrance *f*
יֵשׁוּעִי (ר׳ ־עִים) ז דת	Jésuite *m*
יִשּׁוּר (41) ז	redressement *m*, aplanissement *m*
בהש יִשּׁוּר־הַדּוּרִים	aplanissement de difficultés
יֵשׁוּת (48) נ	essence *f*, entité *f*, être *m*
יִשַׁי ש״פ ז	Jessé *m*
יְשִׁיבָה (201) נ	posture assise
יְשִׁיבָה מִזְרָחִית	fait *m* d'être accroupi
‖ (התמסרות ללימודים)	assiduité *f*
מַרְבֶּה יְשִׁיבָה מַרְבֶּה חָכְמָה	l'assiduité fait le savant
‖ (התגוררות)	résidence *f*
יְשִׁיבַת־אֲרַעי	résidence temporaire
יְשִׁיבַת־קֶבַע	résidence permanente
‖ (אספה)	séance *f*
פָּתַח/נָעַל אֶת־הַיְשִׁיבָה	ouvrir / lever la séance
יְשִׁיבַת־חֵרוּם	séance urgente
‖ בהש יְשִׁיבָה שֶׁל־מַעְלָה	le tribunal céleste
נִתְבַּקֵּשׁ בִּישִׁיבָה שֶׁל־מַעְלָה	être rappelé à Dieu
יְשִׁיבָה שֶׁל־מַטָּה	tribunal *m* terrestre
‖ (בית־מדרש)	haute école talmudique
בְּחוּר־יְשִׁיבָה ז	étudiant *m* d'école talmudique
יָשִׁיג, יְשִׁיגָה ת	disponible
יְשִׁימוֹן (—) ז	désert *m*, désolation *f*
יָשִׁיר, יְשִׁירָה ת	direct
רַכֶּבֶת יְשִׁירָה	train direct
שִׁדּוּר יָשִׁיר	émission *f* en direct
צבא פְּגִיעָה יְשִׁירָה	coup direct
דקדוק דִּבּוּר יָשִׁיר	discours direct
מֻשָּׂא יָשִׁיר	complément direct d'objet
‖ יְשִׁירוֹת תה״פ	directement
יָשִׁישׁ, יְשִׁישָׁה ת	vieux, âgé
יָשַׁם (365, רק בעת׳ יִישַׁם) פ״ע	être désert
יִשֵּׁם (432) פ״י	appliquer
יִשְׁמָעֵאל ש״פ ז	Ismaël *m*
יִשְׁמְעֵאלִי (ר׳ ־לִים) ז	Ismaélite *m*, Arabe *m*
יָשָׁן, יְשָׁנָה ת	vieux, ancien
יָשָׁן נוֹשָׁן	très vieux, vieillot
1. [יָשַׁן] נוֹשַׁן (420 נ) פ״ע	vieillir, devenir désuet
‖ יִשֵּׁן (432 נ) פ״י	rendre vieux *ou* désuet
‖ הִתְיַשֵּׁן (466 נ) פ״ע	devenir désuet *ou* périmé
משפט	être frappé de prescription
2. יָשַׁן (311 נ, עת׳ יִישַׁן, שה״פ לִישׁוֹן) פ״ע	dormir
שָׁכַב לִישׁוֹן	aller se coucher, aller dormir
‖ יִשֵּׁן (432 נ) פ״י	endormir, faire dormir
יָשֵׁן, יְשֵׁנָה ת	dormant, endormi
יְשֵׁנֵי־עָפָר	ceux qui dorment dans la poussière, les morts *mpl*

כ

כ (כַּף)	*kaf* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ כ'	[valeur numérique:] 20
כְּ־ (כַּ־, כָּ־, כֶּ־, כִּ־, כֻּ־) מ"י	comme
כְּאִמָּהּ בִּתָּהּ	telle mère telle fille
‖ (בערך)	environ, à peu prés
כְּעֶשֶׂר שָׁנִים	près de dix ans
‖ (לפני שם־הפועל)	en, quand
כְּצֵאתִי פָּגַשְׁתִּי אֶת־אָחִי	en sortant j'ai rencontré mon frère
כְּצֵאתִי יָרַד גֶּשֶׁם	quand je sortis il pleuvait
כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ	au coucher du soleil
‖ כַּאֲשֶׁר או כְּשֶׁ־	lorsque, quand
‖ (בבחינת־)	en tant que, en qualité de
הָאָב כִּמְחַנֵּךְ	le père en tant qu'éducateur
‖ כְּ־...כְּ־	de même que ... de même
כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ	je suis ton égal
וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע	il en sera du juste comme du méchant
כְּאֵב (119) ז	douleur *f*
כְּאֵב־לֵב	mal *m* au coeur
כְּאֵב־רֹאשׁ	mal de tête
כְּאֵב־שִׁנַּיִם	rage *f* de dent
‖ (צער)	peine *f*, souffrance *f*
כָּאַב (325) פ"ע	souffrir, avoir mal
הַשִּׁנַּיִם כּוֹאֲבוֹת לִי	j'ai mal aux dents
אֲנִי כּוֹאֵב אֶת־כְּאֵבְךָ	je partage ta douleur
‖ נִכְאַב (397) פ"ע	être endolori
‖ הִתְכָּאֵב (475) פ"ע	être douloureux
‖ הִכְאִיב (502) פ"י	faire mal, faire souffrir
בהש (השחית)	détruire, ruiner
[כאה] נִכְאָה (407) פ"ע	être affligé, être désolé

‖ הִכְאָה (509) פ"י	affliger, désoler
כָּאוּב, כְּאוּבָה ת	douloureux, pénible
בְּעָיָה כְּאוּבָה	problème douloureux
כְּאִיבָה (201) נ	sensation douloureuse
כָּאן תה"פ	ici
עַד־כָּאן	jusqu'ici
יֵשׁ פָּנִים לְכָאן וּלְכָאן	il y a du pour et du contre
מִכָּאן	d'ici, à partir d'ici
מִכָּאן וּמִכָּאן	de part et d'autre
מִכָּאן וְאֵילָךְ	désormais
מִכָּאן שֶׁ־	il s'ensuit que
כַּבָּאוּת (—) נ	lutte *f* contre l'incendie
כַּבַּאי (62) ז	pompier *m*
כַּבָּב (—) ז מטבח	*kabab* (viande hachée grillée) *m*
כִּבֵּב (433) פ"י	griller (de la viande hachée)
כָּבֵד (135) ז אנטום	foie *m*
כָּבֵד, כְּבֵדָה ת	lourd
מִן־הַקַּל אֶל־הַכָּבֵד	du facile au difficile
כְּבַד־אֹזֶן	dur d'oreille
כְּבַד־לָשׁוֹן או ־פֶּה	bègue
כְּבַד־תְּנוּעָה	gauche, empoté, empêtré
כְּבַד־עָוֹן	chargé d'iniquité
דקדוק בִּנְיָן כָּבֵד	conjugaison intensive
בהש בְּלֵב כָּבֵד	le coeur lourd
‖° (עשיר)	riche
‖ כְּבֵדוּת תה"פ	avec difficulté, lourdement
1. כָּבַד (310) פ"ע	être lourd, être dur
בהש כָּבֵד לִבּוֹ	son coeur s'endurcit
עֵינָיו כָּבְדוּ מִזֹּקֶן	ses yeux étaient fatigués de vieillesse
וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה	la guerre pesait lourdement

יָתוּךְ (41) ז	pince *f*, pincettes *fpl*
יָתוֹם (—) ז	fait *m* d'être orphelin
יָתוֹם, יְתוֹמָה ת	orphelin
בֵּית־יְתוֹמִים ז	orphelinat *m* pour garçons
בֵּית־יְתוֹמוֹת ז	orphelinat pour filles
בהש דוֹר יָתוֹם	génération privée de chef
שִׁירָה יְתוֹמָה	chanson *f* anonyme
יִתּוּם (41, בלי ר') ז	fait *m* de rendre orphelin
יִתּוּר (41) ז (עודף)	excès *m*, superfluité *f*
יִתּוּר־לָשׁוֹן	redondance *f*
‖ (שארית)	reste *m*
יַתּוּשׁ (41) ז חרק	moustique *m*
בהש יַתּוּשׁ מְנַקֵּר בְּמֹחוֹ	avoir le timbre fêlé
יְתִיב (—) ז	*yetiv* (neume) *m*
יַתִּיר, יַתִּירָה ת	superflu
יַתִּירוּת (48, בלי ר') נ	superfluité *f*
יִתָּכֵן ← תָּכַן	
יָתַם (364, בלי בינוני וציווי) פ"ע	devenir orphelin
‖ יִתֵּם (432) פ"י	rendre orphelin
‖ הִתְיַתֵּם (466) פ"ע	devenir orphelin
יַתְמוּת (45, בלי ר') נ	fait *m* d'être orphelin
[יתר] נוֹתַר (420) פ"ע	rester, demeurer, survivre
‖ יִתֵּר (432) פ"י (הוסיף)	ajouter
(עשה למיותר)	rendre superflu
‖ הוֹתִיר (518) פ"י	laisser de reste
הוֹתִיר לִפְלֵטָה	laisser survivre
הוֹתִיר לְטוֹבָה	favoriser
דַּי וְהוֹתֵר	plus qu'il n'en faut, tant et plus
‖ פ"ע (היה לו יתרון)	bénéficier d'un avantage
יָתֵר, יְתֵרָה ת	superflu, excessif, supplémentaire
נְשָׁמָה יְתֵרָה	plénitude *f* de l'âme
כָּל־יָתֵר כְּנָטוּל דָּמֵי	trop ne vaut rien
‖ יָתֵר עַל־כֵּן או יְתֵרָה מִזּוֹ	bien plus
יָתֵר עַל־הַמִּדָּה	trop
1. יֶתֶר (166, בלי ר') ז (שארית)	reste *m*
בֵּין־הַיֶּתֶר	entre autre
‖ (עודף) בְּיֶתֶר־שְׂאֵת	avec plus de force
מִטְעַן־יֶתֶר ז	surcharge *f*, excédent *m* de poids
שְׂפַת־יֶתֶר נ	flot *m* de paroles, loquacité *f*
בנק מְשִׁיכַת־יֶתֶר נ	dépassement *m* de crédit, découvert *m*
2. יֶתֶר (166) ז (חבל)	corde *f*
(של־קשת)	corde
‖ מתמט	hypoténuse *f*
יִתְרָה (242) נ	surplus *m*, excédent *m*
‖ בנק	solde *m*
יִתְרָה לִזְכוּת / לְחוֹבָה	solde créditeur/débiteur
יִתְרוֹ ש"פ ז	Jéthro *m*
יִתְרוֹן (22) ז	avantage *m*, supériorité *f*
‖ דקדוק עֶרֶךְ־הַיִּתְרוֹן	comparatif *m*
יְתֵרוּת (48, בלי ר') נ	supériorité *f*
יֹתֶרֶת (249, בלי ר') נ	appendice *m*, supplément *m*
‖ אנטום יֹתֶרֶת־הַכִּלְיָה	surrénale *f*
יֹתֶרֶת־הַמֹּחַ	hypophyse *f*

בהש כבוש־הֶחָלָל conquête de l'espace
כבוש־הַיֵּצֶר maîtrise *f* de soi
כבוש־הַלְּבָבוֹת persuasion *f*
דִּבְרֵי־כִּבּוּשִׁים ז״ר admonestation *f*
כבוש־הַשְּׁמָמָה défrichement *m*
|| (דחיסה) compression *f*
כבוש־זֵיתִים mise *f* d'olives en conserves
כְּבוּשִׁים (41) ז״ר conserves *fpl*
כְּבִיָּה (202) נ extinction *f*
כִּבְיוֹן (ר׳ ־נות) ז extinction *f*
כִּבְיָכוֹל ← יָכוֹל
כְּבִיל (1) ז câble *m*
כְּבִילָה (201) נ action *f* de ligoter
בהש כְּבִילַת־הַחֹפֶשׁ entrave *f* à la liberté
כְּבִילוּת (48, בלי ר׳) נ fait *m* d'être enchaîné
כָּבִיס, כְּבִיסָה ת lavable
כְּבִיסָה (201) נ (פעולה) lessive *f*, lessivage *m*
אַבְקַת־כְּבִיסָה נ poudre *f* de lessive
מְכוֹנַת־כְּבִיסָה נ machine *f* à laver, lessiveuse *f*
חֲדַר־כְּבִיסָה ז buanderie *f*
|| (כבסים) lessive, linge *m* à laver
כְּבִיסוּת (48, בלי ר׳) נ lavabilité *f*
כְּבִיר (1) ז couverture *f*, peau *f*
כַּבִּיר, ־רָה ת grand, grandiose, puissant
כְּבִירָה (201, בלי ר׳) נ tamisage *m*
כַּבִּירוּת (48, בלי ר׳) נ grandeur *f*, puissance *f*
כְּבִישׁ (1) ז route *f*, chaussée *f*
כְּבִישׁ רָאשִׁי grand-route *f*
כְּבִישׁ מָהִיר autoroute *f*
כְּבִישׁ עוֹקֵף rocade *f*
כָּבִישׁ, כְּבִישָׁה ת צבא prenable (position)
|| (ירק) qu'on peut mettre en conserves
כַּבִּישׁ (1) ז rouleau (à imprimer) *m*
כְּבִישָׁה (201) נ (צבאית) conquête *f*
בהש כְּבִישַׁת־הַיֵּצֶר maîtrise *f* de soi
|| (דחיסה) compression *f*
|| (של־פירות וירקות) mise *f* en conserves
כְּבִישׁוּת (48) נ (התאפקות) retenue *f*, empire *m* sur soi
כַּבְכָּב (91) ז מטבח couvercle (de casserole) *m*
כָּבַל (302) פ״י lier, enchaîner

בהש (הגביל) lier, entraver, empêcher
הֶסְדֵּר כּוֹבֵל cartel *m*
|| נִכְבַּל (389) פ״ע être lié, être enchaîné
|| כִּבֵּל (433) פ״י lier, enchaîner
כֶּבֶל (176) ז (חבל) câble *m*
רַכֶּבֶת־כְּבָלִים נ funiculaire *m*, téléférique *m*
|| (שרשרת) chaînes *fpl*, entraves *fpl*
אָסַר בִּכְבָלִים mettre aux fers
בהש כַּבְלֵי־הַהֶרְגֵּל les chaînes de l'habitude
כַּבְלָר (90) ז poseur *m* de câbles
כִּבֵּן (433 נ) פ״י agrafer, épingler
כּוֹבָנָה (229) נ (רדיד) coiffe *f*
|| (מכבנה) épingle *f* à cheveux
כָּבַס (302) פ״י laver, lessiver
|| כִּבֵּס (433) פ״י laver, lessiver
|| הִתְכַּבֵּס (467) פ״ע être lavé, être lessivé
||° הִכַּבֵּס (467) פ״ע être lavé, être lessivé
כּוֹבֵס (90) ז blanchisseur *m*
כְּבָסִים (166) ז״ר linge (à lessiver) *m*, lessive *f*
כְּבָר תה״פ déjà
זֶה כְּבָר il y a longtemps
זֶה לֹא כְּבָר depuis peu de temps
מִכְּבָר depuis longtemps
מִשֶּׁכְּבָר־הַיָּמִים autrefois, jadis
1. כָּבַר (302) פ״י (ניפה) passer au crible, tamiser
|| נִכְבַּר (389) פ״ע être tamisé
2. [כבר] הִכְבִּיר (499) פ״י accumuler, entasser
הִכְבִּיר מִלִּים accumuler les mots
|| לְמַכְבִּיר à profusion, abondamment
כְּבָרָה (215) נ crible *m*, tamis *m*
בהש גּוּפוֹ נַעֲשָׂה כִּכְבָרָה son corps fut criblé de blessures
כִּבְרָה לִשְׁאִיבַת־מַיִם tonneau *m* des Danaïdes
כִּבְרָה (242, בלי ר׳) distance *f*, surface *f*
כִּבְרַת־אֶרֶץ espace *m* de terre, terrain *m*
כִּבְרַת־דֶּרֶךְ un bout de chemin
כֶּבֶשׂ (166) ז mouton *m*, agneau *m*
1. כֶּבֶשׁ (166) ז (קרש משופע) rampe *f*, plan incliné
כֶּבֶשׁ־נְחִיתָה rampe d'atterrissage
2. כֶּבֶשׁ (166) ז (של־ירקות) conserve (de légumes ou de fruits) *f*

‖ (היה קשה) — être difficile
כָּבֵד עַל־ — peser sur
‖ (היה מכובד) — être honoré
‖ נִכְבַּד (389) פ״ע — être honoré, être important
‖ כִּבֵּד (433) פ״י — honorer, respecter
(במאכל ובמשקה) — traiter (un hôte), régaler
(הקשה) כִּבֵּד אֶת־לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter
בנק כִּבֵּד שְׁטָר — honorer une traite
‖ הִתְכַּבֵּד (467) פ״ע — avoir l'honneur
הֲרֵינִי מִתְכַּבֵּד לְהוֹדִיעֲךָ — j'ai l'honneur de vous informer
(ניתן לו כבוד) — être honoré
(במאכל ובמשקה) — prendre des rafraîchissements
הִתְכַּבְּדוּ! — servez-vous!
‖ הִכְבִּיד (499) פ״י — alourdir, appesantir
בהש הִכְבִּיד יָדוֹ עַל־ — appesantir sa domination sur
הִכְבִּיד רֹאשׁוֹ — devenir sérieux
(הקשה) — endurcir, aggraver
הִכְבִּיד אֶת־לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter
כְּדֵי לֹא לְהַכְבִּיד עָלֶיךָ — pour ne pas t'importuner
‖ פ״ע (החמיר) — s'alourdir, s'aggraver
2. כִּבֵּד (433) פ״י (טאטא) — balayer, nettoyer
‖ הִתְכַּבֵּד (467) פ״י — être balayé
1. כֹּבֶד (187, בלי ר׳) ז — lourdeur *f*, difficulté *f*
כֹּחַ־הַכֹּבֶד ז — gravité *f*, pesanteur *f*
מֶרְכַּז־הַכֹּבֶד ז — centre *m* de gravité
‖ בהש כֹּבֶד־הַיָּגוֹן — le poids du chagrin
כֹּבֶד־רֹאשׁ — sérieux *m*, gravité *f*
בְּכֹבֶד־רֹאשׁ — mûrement, à tête reposée
2. כֹּבֶד (187) ז (של נול) — ensouple *f*
כְּבֻדָּה (208) נ — bagage *m*, opulence *f*, richesses *fpl*
‖ (המשרתים) — valetaille *f*
כְּבֵדוּת (48, בלי ר׳) נ — lourdeur *f*, lenteur *f*
בִּכְבֵדוּת — avec difficulté, lourdement
כָּבָה (352) פ״ע — s'éteindre
‖ נִכְבָּה (408) פ״ע — être éteint
‖ כִּבָּה (447) פ״י — éteindre
‖ הִתְכַּבָּה (480) פ״ע — s'éteindre
כָּבוֹד (15, בלי ר׳) ז — honneur *m*

כְּבוֹד עַצְמִי — amour-propre *m*
אוֹת־כָּבוֹד ז — distinction *f* honorifique, décoration *f*
יִרְאַת־כָּבוֹד נ — respect *m*, vénération *f*
כָּל־הַכָּבוֹד לוֹ — je lui tire mon chapeau
נְשִׂיא־כָּבוֹד ז — président *m* d'honneur
נָתַן או חָלַק כָּבוֹד לְ־ — rendre honneur à
חָלַק אֶת־הַכָּבוֹד הָאַחֲרוֹן — rendre les derniers honneurs
נָהַג כָּבוֹד בְּ־ — traiter avec respect
רְצוֹנוֹ שֶׁל־אָדָם כְּבוֹדוֹ — il faut respecter la volonté de chacun
אֵין זֶה לְפִי־כְבוֹדוֹ — c'est au-dessous de sa dignité
בִּמְחִילָה מִכְּבוֹדוֹ — sauf son respect
כְּבוֹדוֹ בִּמְקוֹמוֹ מֻנָּח — sauf le respect qu'on lui doit
הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ — le roi en personne
הִתְאַסְפוּ לִכְבוֹד־פ׳ — se réunir en l'honneur de qn
‖ (כינוי־נימוסים) — Révérence *f*, Excellence *f*
כְּבוֹד־הָרַב — monsieur le rabbin
כְּבוֹד־הַשּׁוֹפֵט — l'honorable juge
כְּבוֹד־הַשַּׂר — son Excellence le ministre
מַה־שְּׁלוֹם כְּבוֹדוֹ? — comment allez-vous?
(כתובת) לִכְבוֹד מַר נָתָן — à M. Nathan
(בסוף־מכתב) בְּכָבוֹד רַב — bien à vous
‖° (רכוש) — richesse *f*, fortune *f*
כָּבוּד, כְּבוּדָה ת — honoré, honorable
1. כִּבּוּד (51) ז — respect *m*, action *f* d'honorer
כִּבּוּד־אָב־וָאֵם — respect des parents
‖ (מאכל ומשקה) — régal *m*, buffet *m*
כִּבּוּד קַל — rafraîchissements *mpl*
2. כִּבּוּד (51, בלי ר׳) ז (טאטוא) — balayage *m*
כָּבוּי, כְּבוּיָה ת — éteint
כִּבּוּי (23) ז — extinction *f*
צבא כִּבּוּי־אוֹרוֹת — extinction des feux
1. כָּבוּל (15) ז (קישוט־הראש) — résille *f*
2. כָּבוּל (—) ז (אדמה גרועה) — terre *f* aride
‖ (טורף) — tourbe *f*
כָּבוּן, כְּבוּנָה ת — agrafé, attaché, épinglé
כִּבּוּס (51) ז — lessivage *m*
כִּבּוּשׁ (51) ז — conquête *f*, occupation *f*
חֵיל־כִּבּוּשׁ ז — armée *f* d'occupation

כַּדּוּר תּוֹעֶה	balle perdue
‖ רפא	pilule *f*
כַּדּוּרֵי־שֵׁנָה	somnifère *m*
כַּדּוּר, כַּדּוּרָה ת	rond, sphérique
כַּדּוּרֶגֶל (—) ז ספורט	football *m*
כַּדּוּרַגְלָן (97) ז ספורט	footballeur *m*
כַּדּוּרוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petit ballon, petite balle
כַּדּוּרִי, ־רִית ת	sphérique
כַּדּוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	sphéricité *f*
כַּדּוּרִית (17) נ	petite balle
‖ אנטום כַּדּוּרִיּוֹת אֲדֻמּוֹת (כדם)	globules *mpl* rouges
כַּדּוּרִיּוֹת לְבָנוֹת	leucocytes *mpl*
כַּדּוּרְסַלָּן (97) ז ספורט	basketteur *m*
כְּדֵי ← דַּי	
כַּדִּידִית או כַּדִּית (17) נ	petite cruche, cruchon *m*
כַּדְכֹּד או כַּדְכֹּד (—) ז	escarboucle *f*
כַּדֶּמֶת (—) נ	souche *f*
1. כִּדֵּן (302 נ) פ״י (קשר)	attacher, lier, atteler
‖ כִּדֵּן (433 נ) פ״י	attacher, lier, atteler
2. כִּדֵּן (433 נ) פ״י צבא	fixer la baïonnette
כִּדֵּן רוֹבֶה	mettre baïonnette au canon
רוֹבֶה מְכֻדָּן	fusil *m* à baïonnette
כִּדֵּר (433) פ״י	arrondir, former en boule
‖ הִתְכַּדֵּר (467) פ״ע	s'arrondir, se mettre en boule
(התגלגל)	rouler, dégringoler, se dérouler
כַּדַּרְדּוּר (ר׳ ־רִים) ז	boulette *f*
כִּדְרוּר (41) ז ספורט	dribble *m*
כִּדְרֵר (459) פ״י ספורט	dribbler
כַּדֶּרֶת (259) נ (כדור קטן)	petite boule
‖ (משחק)	jeu *m* de boules *ou* de quilles, bowling *m*
כֹּה תה״פ	ainsi
בֵּין־כֹּה וָכֹה (בינתיים)	entre-temps
בֵּין־כֹּה וּבֵין כֹּה (אם כך ואם כך)	quoi qu'il en soit
זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה	chacun à sa manière
‖ (כאן)	ici
עַד־כֹּה	jusqu'ici, jusqu'à maintenant
הִסְתַּכֵּל כֹּה וָכֹה	regarder de tous les côtés
[כהב] הִכְהִיב (502) פ״ע	jaunir
כָּהֹב, כְּהֻבָּה ת	jaune foncé
כֹּהַב (197, בלי ר׳) ז	couleur jaune foncé

1. כָּהָה (344) פ״ע	s'assombrir, s'affaiblir
בהש כָּהוּ עֵינָיו	sa vue s'affaiblit
כָּהֲתָה נַפְשׁוֹ	son humeur s'assombrit
‖ כֵּהָה (488) פ״ע	s'assombrir, s'affaiblir
כֵּהֲתָה רוּחוֹ	perdre courage
‖ הִתְכַּהָה (481) פ״ע	s'assombrir
‖ הִכְהָה (509) פ״י	assombrir
הִכְהָה עֵינַיִם	aveugler, éblouir
2. כִּהָה (448) פ״ע (גער)	gronder, blâmer
כִּהָה בְּפ׳	réprimander qn
כֵּהָה (—) נ (תרופה)	remède *m*
כֵּהֶה, כֵּהָה ת	terne, sombre, foncé
צֶבַע כֵּהֶה	couleur foncée
יָרֹק כֵּהֶה	vert foncé
‖ (חלש)	faible
עַיִן כֵּהָה	vue affaiblie
רוּחַ כֵּהָה	esprit abattu
כָּהוּי, כְּהוּיָה ת	opaque, terne, mat
1. כִּהוּי (50) ז (הכהיה)	assombrissement *m*
2. כִּהוּי (50) ז (גערה)	blâme *m*, réprimande *f*
1. כִּהוּל (50, בלי ר׳) ז	alcoolisation *f*
2. כִּהוּל (50, בלי ר׳) ז	étalonnage *m*
כִּהוּן (50, בלי ר׳) ז	ministère (d'un prêtre) *m*
‖ (בתפקיד)	exercice (d'un emploi) *m*
כֵּהוּת (48) נ	opacité *f*, ternissure *f*
כֵּהוּת־חוּשִׁים	insensibilité *f*
כֵּהִיָּה (202) נ	ternissure *f*
כֵּהָיוֹן (38) ז	pâleur *f*, teint blafard
כִּהֵל (434) פ״י	alcooliser
כֹּהַל (—) ז	alcool *m*
כָּהֳלִי, ־לִית ת	alcoolique
כָּהֳלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ כימ	teneur *f* en alcool
כָּהֶלֶת (—) נ רפא	alcoolisme *m*
כִּהֵן (434 נ) פ״ע	exercer la prêtrise, officier, assumer une charge
כִּהֵן כְּשׁוֹפֵט	remplir les fonctions de juge
כִּהֵן כְּשַׂר	occuper un poste de ministre
בהש כִּהֵן פְּאֵר	tenir un rôle glorieux
‖ פ״י (מינה לתפקיד)	nommer (à un poste)
כֹּהֵן (126) ז	prêtre *m*
כֹּהֵן גָּדוֹל	grand prêtre

מֵי־כְּבָשִׁים ז״ר — saumure *f*
3. כֶּבֶשׁ (166) ז (ריסון) — refrènement *m*, modération *f*
כֶּבֶשׁ־הַזַּעַם — fait *m* de retenir sa colère
|| (סוד) — secret *m*, mystère *m*
כָּבַשׁ (302) פ״י — conquérir, prendre possession de, maîtriser, forcer
בהש כָּבַשׁ אֶת־לֵב־פ׳ — gagner le coeur de qn
|| (עצר) — refréner, modérer, refouler
כָּבַשׁ אֶת־יִצְרוֹ — refréner ses passions
כָּבַשׁ אֶת־רוּחוֹ — se contenir, se retenir
כָּבַשׁ רַחֲמָיו — refouler sa tendresse
כָּבַשׁ אֶת־שְׂכַר־פ׳ — retenir le salaire de qn
חֲרָדָה כְּבוּשָׁה — angoisse contenue
|| (הסתיר) — enfouir, cacher
כָּבַשׁ נְבוּאָתוֹ — étouffer son inspiration
כָּבַשׁ פָּנָיו בַּקַּרְקַע — baisser la tête (de peur ou de honte)
|| (דחס) — tasser, damer, fouler, presser
אֲדָמָה כְּבוּשָׁה — terre battue
כְּבוּשִׁים כִּדְגִים מְלוּחִים — serrés comme des harengs
|| (פירות וירקות) — mariner, mettre en conserve
מְלָפְפוֹנִים כְּבוּשִׁים — cornichons *mpl*
|| נִכְבַּשׁ (389) פ״ע — être conquis
(נדחס) — être tassé, être comprimé
(פירות וירקות) — être mis en conserve
|| כִּבֵּשׁ (433) פ״י — conquérir, assujettir
(דחס) — tasser, fouler
(העלים) כִּבֵּשׁ עֵינוֹ מִן — détourner les yeux de
|| הִתְכַּבֵּשׁ (467) פ״ע — être conquis, être assujetti
(נדחס) — être tassé, être foulé
|| הִכְבִּישׁ (499) פ״י — conquérir, asservir, humilier
הִכְבִּישׁ רֹאשׁוֹ — baisser la tête
כַּבָּשׁ (90) ז — conquérant *m*, tyran *m*
כִּבְשָׂה (242) נ — brebis *f*
בהש כִּבְשָׂה שְׁחוֹרָה — brebis galeuse
כִּבְשַׂת־הָרָשׁ — la brebis du pauvre
כִּבְשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז — secret *m*, mystère *m*
כִּבְשָׁן (89) ז — four *m*, fournaise *f*
(במכונת־קיטור) — chaudière *f*
כּוֹבְשָׁנִי, ־נִית ת — conquérant, agressif

כְּבֶשֶׁת (252) נ — conserves *fpl*, saumure *f*
כְּגוֹן ← גָּוֶן
כַּד מ״ח ארמית — quand, lorsque
כַּד הֲוֵינָא טַלְיָא — quand j'étais enfant
כַּד (53) ז״נ — cruche *f*, broc *m*, jarre *f*
פָּתַח בְּכַד וְסִיֵּם בְּחָבִית — passer du coq à l'âne
כַּד, כַּדָּה ת — arrondi
זָוִית כַּדָּה — angle obtus
מַכְשִׁיר כַּד — instrument contondant
כַּד (144) ז — extrémité arrondie
כַּד־הַבֵּיצָה — le gros bout de l'oeuf
כְּדַאי תה״פ — cela vaut la peine
כְּדַאי לְךָ לְנַסּוֹת — cela vaut la peine d'essayer
כְּדָאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ת — digne, qui en vaut la peine
אֵינִי כְּדַאי — je ne mérite pas, je suis indigne
כְּדָאִים הַדְּבָרִים לְהֵאָמֵר — cela vaut la peine d'être dit
הָעֵסֶק כְּדַאי — l'affaire est rentable
כְּדָאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — rentabilité *f*
כִּדְבָעֵי תה״פ ארמית — comme il faut, correctement
כַּדָּד (90) ז — potier *m*
כִּדֵּד (433) פ״י — arrondir
כַּדּוּדִי, ־דִית ת — arrondi
כַּדּוּם (41) ז טכנ — drague *f*
כַּדּוּר (41) ז (גוף עגול) — sphère *f*, globe *m*
כַּדּוּר־הָאָרֶץ — le globe terrestre
חֲצִי־כַּדּוּר — hémisphère *m*
כַּדּוּר פּוֹרֵחַ — ballon *m*, aérostat *m*
בהש כַּדּוּר־נִסָּיוֹן — ballon d'essai
כַּדּוּר־שֶׁלֶג — boule *f* de neige
כַּדּוּר־בָּשָׂר — boulette *f* de viande
|| ספורט — ballon
הַכַּדּוּר נָתוּן בְּיָדוֹ — c'est lui qui tient la balle
כַּדּוּר־יָד — hand-ball *m*
כַּדּוּר־מַיִם — water-polo *m*
כַּדּוּר־סַל — basket-ball *m*
כַּדּוּר־עָף — voley-ball *m*
|| צבא — balle *f*
כַּדּוּר חַי — balle réelle
כַּדּוּר־סְרָק — cartouche *f* à blanc

כּוֹכָבִי, ־בִית ת — étoilé, stellaire
|| בֵּין־כּוֹכָבִי — interstellaire
|| כּוֹכָבִית (17) נ צמח — stellaire *f*, mouron *m*
כּוֹכֶבֶת (252) נ עממי — star (de cinéma *etc*) *f*
כּוֹכֶלֶת (252) נ — flacon *m* de parfum
[כול] כָּל (378) פ״י — mesurer
|| כִּיֵּל (451) פ״י (מדד) — mesurer
(התקין ציוני־מידות) — graduer
(קבע ככלל) — généraliser
|| הֵכִיל (526) פ״י (החזיק) — contenir
(נשא) — supporter
כּוֹלָב (91) ז — crochet *m*, cintre (pour vêtement) *m*
כּוּלָה, כּוּלִי ← כֹּל
כּוּלְכִית (ר׳ ־כִיּוֹת) נ חרק — moustique *m*, culex *m*
כּוֹלֵל, כּוֹלֶלֶת (ר׳ ־לְלִים, ־לְלוֹת) ת — général, global
כּוֹלֵל מַס — taxe comprise
סְכוּם כּוֹלֵל — somme globale
דקדוק כּוֹלֵל — phrase *f* complexe
|| כּוֹלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז (קהילה) — communauté *f*
כּוֹלְלוּת (45) נ — universalité *f*
כּוֹלְלָנִי, ־נִית ת — général, universel
בֵּית־סֵפֶר כּוֹלְלָנִי — école polyvalente
כּוֹלֵף (132) ז — ciseau *m*
כּוֹלֶרָה (—) נ או חוֹלִירַע (—) ז רפא — choléra *m*
כּוֹלֶרִינָה (—) נ רפא — cholérine *f*
כּוּמָז (91) ז — parure (de femme) *f*
כּוֹמְסָה (ר׳ ־סָאוֹת) נ — meule (de blé) *f*
[כון] נָכוֹן (429 נ) פ״ע (נשען) — se fonder, être fondé
נָכוֹן עַל־ — s'appuyer sur
|| (היה חזק) — être fort
|| (היה מוכן) — être prêt
הִכּוֹנוּ! — préparez-vous!
|| כּוֹנֵן (454 נ) פ״י (הקים) — établir, constituer
כּוֹנֵן יְחָסִים — établir des relations
אֲסֵפָה מְכוֹנֶנֶת — assemblée constituante
(כיוון) כּוֹנֵן מַכְשִׁיר — régler un appareil
|| כִּוֵּן (451 נ) פ״י — diriger, orienter
כִּוֵּן אֶת־לִבּוֹ — concentrer ses pensées
כִּוֵּן רוֹבֶה אֶל־פ׳ — pointer un fusil sur qn
כִּוֵּן שָׁעוֹן — régler une montre
כִּוֵּן אֶת־הַשָּׁעָה — choisir le moment favorable

בִּמְכֻוָּן — à dessein, exprès
|| פ״ע כִּוֵּן לְדַעַת־פ׳ — partager l'opinion de qn
|| הִתְכּוֹנֵן או הִכּוֹנֵן (487 נ) פ״ע (התבסס) — être établi
יְרוּשָׁלַיִם תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן — que Jérusalem soit rebâtie et restaurée
(הכין עצמו) — se préparer
|| הִתְכַּוֵּן (468 נ) פ״ע — avoir l'intention
הִתְכַּוֵּן לְטוֹבָה — avoir une bonne intention
בְּמִתְכַּוֵּן — intentionnellement
שֶׁלֹּא בְּמִתְכַּוֵּן — par inadvertance
|| הִכְוִין (498 נ) פ״י — régler, accorder, ajuster
הִכְוִין מַכְשִׁיר — régler un appareil
|| הֵכִין (526 נ) פ״י (עשה הכנות) — préparer
(חיזק) — affermir
1. ° כֻּוָּן (95) ז (עוגה) — croissant (pâtisserie) *m*
2. כֻּוָּן (95) ז (העמדת־פנים) — grimace *f*, simagrée *f*
כֻּוְּנֵי־חֵן — politesses affectées
3. כֻּוָּן (90) ז (מיתקן) — volant *m* de réglage
צבא (חייל) — pointeur *m*
כַּוָּנָה (222) נ (רצון) — intention *f*
כַּוָּנָה תְּחִלָּה — préméditation *f*
כַּוָּנוֹת טוֹבוֹת — bonnes intentions
בְּכַוָּנָה — intentionnellement, exprès
|| דת (התרכזות) — concentration *f*, ferveur *f*
|| (משמעות) — signification *f*
כִּוּנוּן (41) ז — réglage *m*, ajustage *m*, mise *f* au point
כַּוְּנָן (97) ז — accordeur (de pianos) *m*
כִּוְנֵן (459 נ) פ״י — ajuster, régler, accorder
1. כּוֹנָן (91) ז טכנ — bâti (de machine) *m*
2. כּוֹנָן (91) ז — équipier *m* en réserve
כּוֹנְנוּת (45, בלי ר׳) נ — état *m* d'alerte, vigilance *f*
כּוֹנָנִית (17) נ — étagère *f*
כַּוֶּנֶת (252) נ טכנ — glissière *f*
כּוֹנֵס (132) ז טכנ — collecteur *m*
|| משפט כּוֹנֵס־נְכָסִים — syndic *m* de faillite
כּוֹנֶרֶת (252) נ מוס — viole *f*
כּוֹנַרְתָּן (97) ז מוס — joueur *m* de viole, violiste *m*
כַּוֶּנֶת (ר׳ כַּוָּנוֹת) נ (בכלי־יריה) — mire *f*, viseur *m*
כַּוֶּנֶת אֲחוֹרִית — cran *m* de mire
כַּוֶּנֶת קִדְמִית — guidon *m*

כֹּהֵן הֶדְיוֹט — simple prêtre
בִּרְכַּת־כֹּהֲנִים נ — bénédiction pontificale
תּוֹרַת־כֹּהֲנִים נ — le Lévitique
כֹּהֵן־דָּת — ministre *m* du culte
מַה לְּכֹהֵן בְּבֵית־הַקְּבָרוֹת? — qu'allez-vous faire dans cette galère?
כְּהֻנָּה (208) נ דת — prêtrise *f*, sacerdoce *m*
כְּהֻנָּה גְּדוֹלָה — fonction *f* de grand prêtre
פִּרְחֵי־כְהֻנָּה ז״ר — jeunes prêtres
|| (כלל־הכוהנים) — clergé *m*
|| (משרה) — fonction (publique) *f*, charge *f*
עִם־תֹּם־כְּהֻנָּתוֹ — à la fin de son mandat
כֹּהֲנִי, ־נִית ת — sacerdotal
כֹּהֶנֶת (253) נ — prêtresse *f*, femme *f* *ou* fille *f* de prêtre
כּוֹאֵב, ־אֶבֶת (ר׳ ־אֲבִים, ־אֲבוֹת) ת — douloureux, souffrant
כּוֹבֵס, ־בֶסֶת (ר׳ ־בְסִים, ־בְסוֹת) ש — blanchisseur *n*
כּוֹבַע (63) ז — chapeau *m*
כּוֹבַע־גֶּרֶב — passe-montagne *m*
כּוֹבַע־יָם — bonnet *m* de bain
כּוֹבַע־פְּלָדָה — casque *m*
כּוֹבַע טְרוֹפִּי — casque colonial
כּוֹבָעָה (ר׳ ־עוֹת) נ חקל — moyette *f*, meule *f*
כּוֹבָעִית (17) נ — casquette *f*
כּוֹבְעָן (97) ז — chapelier *m*
כּוֹבֵשׁ (132) ז — conquérant *m*
היסט וִלְיָם הַכּוֹבֵשׁ — Guillaume le Conquérant
כּוֹבְשָׁנִי, ־נִית ת — dominateur, envahissant
בהש (משכנע) — persuasif, convaincant
כָּוָה (343) פ״י — brûler, échauder
|| נִכְוָה (406) פ״ע — se brûler, s'ébouillanter
בהש נִכְוָה בְּגַחֶלֶת־פ׳ — se brûler au contact de
הַנִּכְוֶה בְּרוֹתְחִים נִזְהָר בְּפוֹשְׁרִים — chat échaudé craint l'eau froide
|| כִּוָּה (447) פ״י — brûler, cautériser
|| הִכְוָה (512) פ״י — brûler
כַּוָּה (208) נ (אשנב) — lucarne *f*, orifice *m*
|| צבא — meurtrière *f*
|| (כוך) — niche *f*

כִּוּוּן (51) ז (מגמה) — direction *f*
בְּכִוּוּן לְמַעֲרָב — en direction de l'ouest
|| (הטיה) — direction, orientation *f*
כִּוּוּן־שָׁעוֹן — réglage *m* d'une montre
כִּוּוּן־רוֹבֶה — pointage *m* d'un fusil
בהש כִּוּוּן־הַלֵּב — concentration *f* des pensées
כִּוּוּן־הַשָּׁעָה — choix *m* du moment favorable
כָּווּץ, כְּווּצָה ת — contracté, crispé
כִּוּוּץ (51) ז — contraction *f*, crampe *f*
כִּוּוּץ־שְׁרִירִים — contraction musculaire
כּוּז (41) ז — burette *f*
כּוֹזֵב, כּוֹזֶבֶת ת — mensonger, menteur, faux
יְדִיעָה כּוֹזֶבֶת — fausse nouvelle
כּוּזָרִי (ר׳ ־רים) ז — khazar (peuplade tartare) *m*
כּוֹי (23) ז — daim *m* sauvage
|| בהש — chimère *f*, créature mal définie
כְּוִי (5) ז או **כְּוִיָּה** (202) נ — brûlure *f*
כָּוִיץ, כְּוִיצָה ת — contractile
כְּוִיצָה (201) נ — contraction *f*
כְּוִיצוּת (48, בלי ר׳) נ — contractilité *f*
כּוּךְ (41) ז — enfoncement *m*, niche *f*
כּוֹכָב (91) ז — étoile *f*, astre *m*
כּוֹכַב־הַצָּפוֹן — étoile polaire
כּוֹכַב־לֶכֶת — planète *f*
כּוֹכַב־שָׁבִיט — comète *f*
כּוֹכַב־שֶׁבֶת — étoile fixe
חוֹזֶה בְּכוֹכָבִים — astrologue *m*
מִצְפֵּה־כּוֹכָבִים ז — observatoire *m*, planétarium *m*
צֵאת־הַכּוֹכָבִים — apparition *f* des étoiles
עוֹבֵד־כּוֹכָבִים — idolâtre *m*
קְבוּצַת־כּוֹכָבִים נ — constellation *f*
|| בהש כּוֹכָב עוֹלֶה — étoile ascendante
כּוֹכַב־קוֹלְנוֹעַ — vedette *f* de cinéma
|| (מזל) — destinée *f*, chance *f*
נוֹלַד בְּלִי כּוֹכָב — né sous une mauvaise étoile
|| (בדפוס) — astérisque *m*
|| כּוֹכָב ש״פ אסטר — Mercure (planète) *m*
|| צמח — aster *m*
|| כּוֹכַב־יָם זואול — étoile de mer, astérie *f*
כּוֹכָבוֹן (ר׳ ־כָבוֹנִים) ז — petite étoile
|| (בדפוס) — astérisque *m*

כָּזַב (304) פ"ע	mentir, tromper, décevoir
בהש כָּזַב הַמַּעְיָן	la source a tari
‖ נִכְזַב (388) פ"ע	être déçu, être désappointé
נִכְזְבָה תִקְוָתוֹ	son espoir a été déçu
(נתפס בשקר)	être convaincu de mensonge
‖ כִּזֵּב (433) פ"ע	mentir, tromper
בהש כִּזְּבוּ הַמַּיִם	les eaux se sont taries
‖ הִכְזִיב (498) פ"י	décevoir
(תפס בשקר)	convaincre de mensonge
כָּזָב (105) ז	mensonge *m*, fraude *f*, illusion *f*
שֶׁקֶר וְכָזָב!	infâme mensonge!
אִישׁ־כָּזָב ז	menteur *m*
כִּזָּבוֹן (38) ז	mensonge *m*
כַּזְבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	menteur *n*
כַּזְבָנוּת (46) נ	mensonge *m*, menterie *f*
כִּזּוּב (51) ז	mensonge *m*
כַּח ← [כיח]	
1. כֹּחַ (145) ז	force *f*, puissance *f*
כֹּחַ־אָדָם	main-d'oeuvre *f*
כֹּחַ־עֵזֶר	coopérant *m*
כֹּחוֹת־הַטֶּבַע	les forces de la nature
כֹּחַ־יְצִירָה	faculté créatrice
כֹּחַ־קְלִיטָה	capacité *f* d'absorption
כֹּחַ עֶלְיוֹן	force majeure
כֹּחוֹ גָּדוֹל בְּ־	il est fort en
הֶחֱלִיף כֹּחַ	recouvrer des forces
הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֹחַ	avoir recours à la force
עָצַר כֹּחַ	résister, tenir bon
‖ פיס	force *f*
כֹּחַ־הַהִתְמָדָה	force d'inertie
כֹּחַ־הַכֹּבֶד	gravitation *f*
כֹּחַ־מְשִׁיכָה	attraction *f*
כֹּחַ־חַשְׁמַל	force électrique
תַּחֲנַת־כֹּחַ נ	centrale *f* électrique
כֹּחַ־סוּס	cheval-vapeur *m*
‖ (תוקף)	validité *f*, capacité *f*
כֹּחַ־הַכַּרְטִיס יָפֶה	le billet est valable
בָּא־כֹּחַ ז	représentant *m*, mandataire *m*
יִפָּה כֹּחַ־פ'	donner pleins pouvoirs à qn
יִפּוּי־כֹּחַ ז	procuration *f*, mandat *m*
מְיֻפֵּה־כֹּחַ	fondé de pouvoir, plénipotentiaire
מִכֹּחַ־	en vertu de, par l'influence de
כֹּחַ־כֹּחוֹ	conséquence indirecte
‖ (אפשרות)	puissance *f*, possibilité *f*
בְּכֹחַ	en théorie, en puissance, potentiel
מֻעֲמָד בְּכֹחַ	candidat *m* possible
יָצָא מִן־הַכֹּחַ אֶל־הַפֹּעַל	être réalisé
‖ צבא	corps *m*, troupe *f*, forces *fpl*
כֹּחַ מוּטָס	corps aéroporté
כֹּחוֹתֵינוּ הִתְקַדְּמוּ	nos troupes ont avancé
כֹּחוֹת מְזֻיָּנִים	forces armées
כֹּחוֹת־הַבִּטָּחוֹן	services *mpl* de sécurité
2. כֹּחַ (ר' כֹּחִים) ז זואול	lézard géant
[כחד] נִכְחַד (397) פ"ע (נסתר)	être caché
‖ (הושמד)	être anéanti, être détruit
‖ כִּחֵד (434) פ"י	cacher, nier, renier
כִּחֵד ד"מ מִפְּ'	cacher qch à qn
‖ הִכְחִיד (502) פ"י (הסתיר)	cacher, dissimuler
(השמיד)	anéantir, détruire
כִּחֵד (154) ז	dissimulation *f*
כָּחָה (344) פ"ע	cracher, expectorer
‖ כִּחָה (448) פ"ע	toussoter
כִּחוּד (50) ז	dissimulation *f*
כָּחוֹל (—) ז	couleur bleue, azur *m*
כָּחוּל, כְּחוּלָה ת	fardé
כָּחוּשׁ, כְּחוּשָׁה ת	maigre
כִּחוּשׁ (50) ז	dénégation *f*, réfutation *f*
כָּחַח (332) פ"ע	crachoter, toussoter
‖ הִתְכּוֹחֵחַ (489) פ"ע	crachoter, toussoter
כֹּחִיּוּת (47, בלי ר') נ	potentialité *f*
כְּחִילָה (201) נ	bleuissement *m*
כְּחִילוּת (48, בלי ר') נ	couleur bleue
1. כְּחִישָׁה (201) נ (רזון)	amaigrissement *m*
2. כְּחִישָׁה (201) נ (סתירה)	dénégation *f*
כְּחִישׁוּת (48, בלי ר') נ	maigreur *f*
כִּחְכּוּחַ (9) ז	toussotement *m*
כִּחְכֵּחַ (465) פ"ע	crachoter, toussoter
‖ הִתְכַּחְכֵּחַ (495) פ"ע	avoir un accès de toux
כְּחָל (88) ז	mamelle *f*, pis *m*, tétine *f*
כָּחַל (325) פ"י	farder
‖ כִּחֵל (434) פ"י	teindre en bleu
‖ הִתְכַּחֵל (471) פ"ע	devenir bleu, bleuir

בהש שָׂם אֶת־פִּ' עַל־הַכַּוֶּנֶת avoir qn à l'oeil

|| (במכונה) glissière *f*, guide *m*

1. כּוֹס (22) נ coupe *f*, verre (à boire) *m*

כּוֹס־יַיִן un verre de vin

כּוֹס־תֵּה une tasse de thé

נָתַן בַּכּוֹס עֵינוֹ s'adonner à la boisson

|| בהש כּוֹסִי רְוָיָה ma coupe déborde, je suis comblé

כּוֹס־הַיְגוֹנִים coupe d'amertume

כּוֹס־תַּנְחוּמִים coupe de consolation, réconfort *m*

גַּם עָלַיִךְ תַּעֲבָר־כּוֹס ton tour viendra aussi

|| רפא כּוֹס־רוּחַ ventouse *f*

|| זואול בֵּית־הַכּוֹסוֹת ז bonnet (estomac des ruminants) *m*

2. כּוֹס (21) ז עוף chouette *f*

כּוֹסִית (17) נ petit verre

כּוּפָּח (89) ז réchaud *m*

כּוֹפֵל (132) ז מתמט multiplicateur *m*

כּוֹפֵר (132) ז mécréant *m*, hérétique *m*

כּוֹפֵר בָּעִקָּר renégat *m*, apostat *m*

כָּוַץ (306) פ"ע se contracter, se rétrécir

|| נִכְוַץ (388) פ"ע se rétrécir, se ratatiner

|| כִּוֵּץ (451) פ"י contracter, rétrécir, comprimer, froncer

|| הִתְכַּוֵּץ (468) פ"ע se contracter, se serrer

בהש הִתְכַּוֵּץ לִבּוֹ son coeur se serra

|| הִכְוִיץ (498) פ"י contracter, rétrécir

כֶּוֶץ (166) ז pli *m*, plissé *m*

כִּוּוּץ (22) ז contraction *f*, rétrécissement *m*

כַּוֶּצֶת (252) נ רפא éclampsie *f*, convulsions *fpl*

כּוּר (41) ז four *m*

כּוּר אֲטוֹמִי pile *f* atomique

בהש כּוּר־הַתִּתּוּךְ creuset *m*

כּוּר־מַצְרֵף purgatoire *m*

כּוֹר (41) ז (מידת־נפח) *kor* (mesure de capacité) *m*

בֵּית־כּוֹר ז *kor* (mesure de surface) *m*

כּוּרְדִּי, ־דִּית (ר' ־דִּים, ־דִּיּוֹת) ת kurde

כּוֹרֶה (73) ז mineur *m*

כּוֹרֵיאוֹגְרָף (ר' ־פִים) ז chorégraphe *m*

כּוֹרֵיאוֹגְרַפְיָה (—) נ chorégraphie *f*

כַּוְּרִית (ר' ־רִיּוֹת) נ petite ruche

כּוֹרֵךְ (132) ז relieur *m*

כּוֹרְכוּת (45, בלי ר') נ reliure (art du relieur) *f*

כּוֹרְכָן (97) ז classeur *m* à tirette

כּוֹרֵם (132) ז vigneron *m*, viticulteur *m*

כּוֹרְמוּת (45, בלי ר') נ viticulture *f*

כּוּרְמִיזָה (201) נ coup *m* de poing

כַּוְּרָן (97) ז apiculteur *m*

כַּוְּרָנוּת (46, בלי ר') נ apiculture *f*

כּוֹרֵת (132) ז coupeur *m*

כּוֹרֵת־עֵצִים bûcheron *m*

בהש עָלָה עָלָיו הַכּוֹרֵת c'en est fait de lui

כַּוֶּרֶת (252) נ ruche *f*

כּוּשׁ ש"פ ז (ארץ) l'Ethiopie *f*

כּוּשׁ (21) ז (באריגה) broche *f*, fuseau *m*

|| (במכונה) tige *f*, axe *m*, arbre *m*

כּוּשׁ־הַהֶגֶה colonne *f* de direction

כּוּשׁ־הַמַּצְמֵד arbre d'embrayage

כּוּשִׁי, ־שִׁית (ר' ־שִׁים, ־שִׁיּוֹת) ש Ethiopien *n*

|| (שחום־עור) nègre *n*

הֲיַהֲפֹךְ כּוּשִׁי עוֹרוֹ? un nègre peut-il changer sa peau?

הַכּוּשִׁי עָשָׂה אֶת־שֶׁלּוֹ son rôle est terminé

כּוּשִׁיּוּת (—) נ négritude *f*

כּוֹשֵׁל, ־שֶׁלֶת (ר' ־שְׁלִים, ־שְׁלוֹת) défaillant, faible

מִפְעָל כּוֹשֵׁל entreprise qui périclite

כּוֹשֶׁרֶת (252) נ lien *m*, entrave *f*

כּוֹתֵב (132) ז écrivain *m*

כּוֹתְבָן (ר' ־נִים) ז copiste *m*, scribe *m*

כּוֹתֶבֶת (252) נ datte sèche

כּוּתָח (91) ז yogourt *m*

כּוּתִי, ־תִית (ר' ־תִים, ־תִיּוֹת) ש Samaritain *n*

|| בהש (נכרי) païen *m*

כּוֹתֶפֶת (252) נ épaulette *f*

כּוֹתָר (92) ז titre (d'un livre, *etc*) *m*, en-tête *f*

כּוֹתֶרֶת (252) נ (של־עמוד) chapiteau *m*

|| צמח corolle *f*

עֲלֵה־כּוֹתֶרֶת ז pétale *m*

|| (בעיתון) titre (d'un article) *m*, manchette *f*

כּוֹתֶרֶת־מִשְׁנֶה sous-titre *m*

כּוֹתֵשׁ (ר' ־תְשִׁים) ז mortier (pour olives) *m*

כִּיּוּר (51) ז — modelage *m*
כִּיּוֹר (ר׳ ־רים או ־רות) ז — bassin *m*, cuvette *f*, évier *m*
כִּיּוֹר־רַחְצָה — lavabo *m*
[כיח] כָּח (386) פ״ע — cracher, expectorer
כִּיחַ (9) ז — mucus *m*, glaire *f*
כִּי״חַ (= כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים) נ — l'Alliance israélite universelle
כִּיחָה (201) נ — crachat *m*, expectoration *f*
כִּיחָן (ר׳ ־נִים) ז — qui crachote
כִּיכְלִי ← קִיכְלִי
כַּיִל (161, בלי ר׳) ז — mesure *f*
כַּיָּל (90) ז — arpenteur *m*
כִּיֵּל (451) פ״י (מדד) — mesurer, arpenter
|| (התאים מכשיר) — calibrer
|| (הכליל) — généraliser
כִּילָאוּת (46) או כִּילוּת (48) נ — avarice *f*
כִּילוֹן (ר׳ ־נִים) ז — homme *m* à tête pointue
כִּילַי (ר׳ ־לָאִים) ז — avare *m*, ladre *m*
כֵּילַף (ר׳ ־לַפּוֹת) ז — hache *f*, cognée *f*
כִּימַאי, ־מָאִית (ר׳ ־מָאִים, ־מָאִיּוֹת) ש — chimiste *n*
כִּימָה ש״פ נ אסטר — la Pléiade (constellation)
כִּימִי, ־מִית ת — chimique
מְהַנְדֵּס כִּימִי — ingénieur-chimiste *m*
כִּימְיָה (—) נ — chimie *f*
כִּימְיָה אִי־אוֹרְגָנִית — chimie minérale
כִּימְיָה שִׁמּוּשִׁית — chimie appliquée
|| עממי — atomes crochus, sympathie *f*
כִּימִיקָלִים (—) ז״ר — produits *mpl* chimiques
כִּינִין (—) ז רפא — quinine *f*
כִּיס (1) ז — poche *f*
חַיּוֹת־כִּיס נ״ר — marsupiaux *mpl*
חֶסְרוֹן־כִּיס ז — perte *f* d'argent
מְעוֹת־כִּיס נ״ר — argent *m* de poche
סֵפֶר־כִּיס ז — livre *m* de poche
|| (ארנק) — bourse *f*
|| בהש כִּיס־אֲוִיר — trou *m* d'air
|| צבא כִּיס־הִתְנַגְּדוּת — poche de résistance
|| אנטום כִּיס־הַלֵּב — péricarde *m*
כִּיס־הַמָּרָה — vésicule *f* biliaire
כִּיס־הַשֶּׁתֶן — vessie *f*

כַּיָּס, כַּיֶּסֶת (ר׳ כַּיָּסִים, ־סוֹת) ש — pickpocket *n*
כִּיֵּס (451) פ״י (גנב) — vider les poches (voleur)
|| חקל — mettre sous cloche (des plantes)
כִּיסוֹן (21) ז — pochette *f*
כַּיָּסוּת (46, בלי ר׳) נ — vol *m* à la tire
כִּיסָן (97) ז (זרעונים יבשים) — grains grillés
|| (עוגת־בצק) — ravioli *m*, boulette farcie, croquette *f*
1. כִּיֵּף (451) פ״י (הכניע) — incliner, soumettre
2. כִּיֵּף (451) פ״ע עממי (התבדר) — s'amuser
כֵּיף (—) ז עממי — plaisir *m*, distraction *f*
כֵּיצַד תה״פ — comment
הָא כֵּיצַד? — comment cela?
כִּיר (88) ז — moule *m*
כִּיּוּר (157) ז — moulage *m*, lambris *m*
כַּיָּר (90) ז — modeleur *m*
כִּיֵּר (451) פ״י — modeler
כִּירָה (201) נ — réchaud *m*
כִּירַת־חַשְׁמַל — réchaud électrique
כִּירוּרְגִּי, ־גִּית ת רפא — chirurgical
כִּירוּרְגְיָה (—) נ רפא — chirurgie *f*
כִּירַיִם (265) ז״ז מטבח — fourneau (de cuisine) *m*
כַּיֶּרֶת (—) נ — pâte *f* à modeler
כִּישׁוֹר (21) ז — fuseau *m*
כָּךְ תה״פ — ainsi
כָּךְ וְכָךְ — tant et tant
אַחַר־כָּךְ — puis, ensuite
אֵין בְּכָךְ כְּלוּם — cela ne fait rien
מַה־בְּכָךְ? — qu'importe?
דָּבָר שֶׁל־מַה־בְּכָךְ — bagatelle *f*, chose *f* futile
בֵּין־כָּךְ וּבֵין־כָּךְ — de toute façon, en tout cas
לְכָךְ — pour cela, pour cette raison
מִתּוֹךְ־כָּךְ — en conséquence
כָּל־כָּךְ — tellement
עַד־כְּדֵי־כָּךְ — à tel point
עַל־יְדֵי־כָּךְ — de ce fait, de cette manière
תּוֹךְ־כְּדֵי־כָּךְ — en cours d'action
כִּכֵּב (302) פ״ע — étoiler, parsemer d'étoiles
|| כִּכֵּב (443) פ״ע עממי — être vedette (d'un film)
|| הִתְכּוֹכֵב (487) פ״ע — se couvrir d'étoiles
|| הִכְכִּיב (499) פ״י — étoiler, parsemer d'étoiles

|| הִכְחִיל (502) פ"י — peindre en bleu
פ"ע — devenir bleu, bleuir
כָּחֹל (109) ז עוף — rollier *m*
כָּחֹל, כְּחֻלָּה ת — bleu
עממי דָּם כָּחֹל — sang bleu (de race noble)
כַּחַל (152) ז או כֹּחַל (197) ז — fard *m*
כַּחַל־כְּבִיסָה — bleu *m* de lessive
בהש לְלֹא כַּחַל וְשָׂרָק — sans fard
כְּחֻלּוּלִי, ־לִית ת — bleuâtre
כְּחֻלּוּלִית (17, בלי ר') נ — teinte *f* bleuâtre
כְּחֻלּוּת (45, בלי ר') נ — couleur bleue
כְּחַלְחַל, ־חַלָּה ת — bleuâtre
כְּחַלְחַלּוּת (47, בלי ר') נ — teinte *f* bleuâtre
כְּחַלְחֹלֶת (—) נ — couleur *f* bleuâtre
כְּחִלִילוּת (48, בלי ר') נ — teinte *f* bleuâtre
כְּחִלִילִי, ־לִית ת — bleuâtre
כַּחֶלֶת (255, בלי ר') נ — couleur bleue
כַּחֶלֶת (—) נ או כַּחֲלוֹן (33) ז רפא — cyanose *f*
כֹּחָנִי, ־נִית ת — potentiel
כֹּחָנִיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère potentiel
1. כַּחַשׁ (152) ז (רזון) — maigreur *f*
2. כַּחַשׁ (152) ז (שקר) — mensonge *m*, fraude *f*
1. כָּחַשׁ (325) פ"ע (רזה) — maigrir
|| נִכְחַשׁ (397) פ"ע — maigrir, s'épuiser
|| הִכְחִישׁ (502) פ"י — faire maigrir, exténuer
בהש הִכְחִישׁ אֶת רֹאשׁ־פ' — fatiguer à l'extrême, éreinter, excéder
|| פ"ע — maigrir
2. [כחש] נִכְחַשׁ (397) פ"ע — renoncer à ses prétentions
|| כִּחֵשׁ (434) פ"ע (שלל) — nier, dénier
כִּחֵשׁ לְפ' — mentir à qn
כִּחֵשׁ בְּפ' — renier qn
(הכזיב) — décevoir
|| הִתְכַּחֵשׁ (471) פ"ע (לְ־) — renier, trahir
(התרפס) — faire des bassesses, flatter
|| הִכְחִישׁ (502) פ"י — contredire, réfuter, démentir, récuser
הִכְחִישׁ יְדִיעָה — démentir une information
כַּחָשׁ (99) ז — menteur *m*
1. כַּחֲשׁוּת (45, בלי ר') נ (רזון) — maigreur *f*
2. כַּחֲשׁוּת (45, בלי ר') נ (כפירה) — perfidie *f*
1. כִּי מ"ח (ש־) — que
זְכֹר כִּי — rappelle-toi que
|| (כאשר) — quand, lorsque
כִּי־תָבוֹא — quand tu viendras
עַד־כִּי — jusqu'à ce que
|| (משום ש־) — car, parce que
כִּי עָשִׂיתָ זֹאת — parce que tu as fait cela
כִּי עַל־כֵּן — puisqu'après tout
כִּי אָז או כִּי עַתָּה — car alors, car dans ce cas
יַעַן כִּי — parce que
|| (אלא) לֹא...כִּי — non ... mais
כִּי אִם — si ce n'est, à moins que
|| (אף על־פי ש־) — bien que, quoique
אִם כִּי או אַף כִּי — bien que, quoique
אַף כִּי (לא כל שכן) — à plus forte raison
|| (שאלה) הֲכִי או וְכִי...? — est-ce que vraiment?
|| (כך) לֹא כִּי — il n'en est rien
|| (יתר) — le plus
בְּכִי־טוֹב/בְּכִי־רָע — au mieux/au pis
2. כִּי (—) ז (כווייה) — brûlure *f*
כִּיב (1) ז רפא — ulcère *m*
כִּיב־הַקֵּבָה — ulcère d'estomac
כִּיֵּב (451) פ"י — faire mal, faire souffrir
כִּיבִי, ־בִית ת רפא — ulcéreux
כִּיד (1) ז — malheur *m*, catastrophe *f*
כִּידוֹד (21) ז — étincelle *f*
כִּידוֹן (21) ז (רומח) — javelot *m*
ספורט הֲטָלַת־כִּידוֹן נ — lancement *m* du javelot
|| צבא — baïonnette *f*
כִּידוֹר (21) ז (הסתערות) — assaut *m*
|| (כדור) — globe *m*, ballon *m*
כִּיּוּב (51) ז רפא — ulcération *f*
כִּיּוּל (51) ז (מדידה) — arpentage *m*, mensuration *f*
|| (של־מכשיר) — graduation *f*
|| צבא — calibrage *m*
כִּוּן תה"פ — directement
|| כֵּיוָן שֶׁ־ — du moment que
מִכֵּיוָן שֶׁ־ — puisque, étant donné que
מִכֵּיוָן שֶׁכָּךְ — puisqu'il en est ainsi
כִּיּוּס (51) ז — vol *m* à la tire

|| (זיגזג) zigzaguer
|| הִכְלִיב (498) פ"י faufiler, bâtir
|| (הידק בכליב) agrafer
כַּלְבָּה (239) נ chienne *f*
כַּלְבּוֹן (21) ז chiot *m*, jeune chien
כַּלְבִּי, ־בִּית ת de chien, canin
כַּלְבִּיָּה (202) נ chenil *m*
כַּלְבִּיּוּת (47, בלי ר') נ nature *f* de chien
כַּלְבִּית (ר' ־בִּיּוֹת) נ דג épinoche *f*
כְּלַבְלָב (91) ז chiot *m*, petit chien
כְּלַבְלָבוֹן (ר' ־לְבוֹנִים) ז bichon *m*, toutou *m*
כַּלְבָן (97) ז éleveur *m* de chiens
כַּלְבָּנוּת (46) נ élevage *m* de chiens
כַּלְבֹּנֶת (259) נ petite chienne
כַּלֶּבֶת (—) נ רפא rage (maladie) *f*
כַּלְבְּתָא (ר' ־תוֹת) נ עממי mégère *f*, harpie *f*
כָּלָה (—) נ fin *f*, anéantissement *m*
עָשָׂה כָּלָה בְּ־ anéantir
כָּלָה הִיא c'est définitif
כָּלָה וְנֶחֱרָצָה décision *f* irrévocable
|| תה"פ entièrement, complètement
לְכָלָה en totalité
כָּלָה (343) פ"ע être fini, être achevé, périr
כָּלְתָה נַפְשׁוֹ לְ־ languir après
עַד־כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ à bout de souffle, à en perdre le souffle
כָּלוּ עֵינָיו être désespéré
כָּלוּ כָּל־הַקִּצִּים c'est la fin de tout
כָּלְתָה רֶגֶל מִן־הַשּׁוּק les passants ont déserté la rue
כָּלְתָה אֵלָיו הָרָעָה sa perte est décidée
אַחֲרֵי כִּכְלוֹת־הַכֹּל après tout, en fin de compte
|| כִּלָּה (447) פ"י (סיים) finir, achever
כִּלָּה כֹּחוֹ épuiser ses forces
כִּלָּה חֲמָתוֹ בְּ־ déverser sa colère sur
הָחֵל וְכַלֵּה du commencement à la fin
(השמיד) anéantir, détruire
|| הִתְכַּלָּה (480) פ"ע périr, disparaître
כָּלֶה, כָּלָה ת éphémère, périssable
עֵינַיִם כָּלוֹת regards anxieux

1. כַּלָּה (208) נ (אשת־הבן) bru *f*, belle-fille *f*
|| (ארוסה) fiancée *f*
2. כַּלָּה (—) נ assemblée générale, congrès *m*
יַרְחֵי־כַּלָּה ז"ר mois *mpl* de congrès (*adar* et *èloul*)
רֹאשׁ־כַּלָּה ז président *m* du congrès
כִּלָּה (208) נ rideau (de lit) *m*, moustiquaire *f*
כֻּלֵּה, כֻּלָּהֶם ← כֹּל
כֶּלֶא (—) ז geôle *f*
בֵּית־כֶּלֶא ז prison *f*
כָּלוּא, כְּלוּאָה ת enfermé, emprisonné
|| מתמט זָוִית כְּלוּאָה בֵּין־שְׁתֵּי־צְלָעוֹת angle compris entre deux côtés
כְּלוּב (41) ז cage *f*
|| (סל)° corbeille *f*
כַּלּוּב (51) ז hache *f*
כִּלּוּב (51) ז faufilage *m*, bâti *m*
1. כָּלוּי, כְּלוּיָה ת (עצור) enfermé, emprisonné
2. כָּלוּי, כְּלוּיָה ת (אבוד) perdu, anéanti, abattu
כִּלּוּי (51) ז (סיום) achèvement *m*
|| (השמדה) anéantissement *m*
בהש כִּלּוּי־זְמַן perte *f* de temps
|| רפא atrophie *f*
כִּלּוּל (51) ז (סיכום) généralisation *f*
|| (שכלול) perfection *f*
כְּלוּלוֹת (42) נ"ר fiançailles *fpl*, mariage *m*
חֲדַר־כְּלוּלוֹת ז chambre nuptiale
כְּלוּם תה"פ (במשפט־שלילה) rien
אֵין לִי כְּלוּם je n'ai rien
לֹא אָמַר כְּלוּם il n'a rien dit
לֹא עָשָׂה וְלֹא כְלוּם il n'a absolument rien fait
אֵין בְּכָךְ כְּלוּם cela ne fait rien
כְּמוֹ־כְלוּם en moins de rien
פָּטַר בְּלֹא־כְלוּם renvoyer les mains vides
|| (מלת־שאלה) est-ce que par hasard...?
כְּלוּם אֵינְךָ יוֹדֵעַ? est-ce que tu ne sais pas?
כְּלוּם נִסִּיתָ אֵי־פַּעַם? as-tu jamais essayé?
כְּלוּמַאי (ר' ־מָאִים) ז un zéro, un rien-du-tout
כְּלוּמִי, ־מִית ת insignifiant
כְּלוֹמַר מ"ח c'est-à-dire

כָּכָה תה״פ — ainsi
כָּכָה זֶה — c'est ainsi
עממי כָּכָה כָּכָה — comme ci comme ça
כָּכוּב, כְּכוּבָּה ת — étoilé
כַּבִּי (—) ז צמח — moelle *f* d'arbre
כִּכָּר (93) נ (עמק רחב) — plaine *f*, vallée *f*
כִּכַּר־הַיַּרְדֵּן — la plaine du Jourdain
|| (רחבה) — place (publique) *f*
2. כִּכָּר (91) נ (משקל) — *kikkar* (poids antique) *m*
3. כִּכָּר (93) זו״נ (לחם) — miche (de pain) *f*
בָּא עַד־כִּכַּר־לֶחֶם — être réduit à la famine
כֹּל (299) ז — tout
הַכֹּל בָּרוּר — tout est clair
שָׁכַחְתִּי אֶת־הַכֹּל — j'ai tout oublié
הַכֹּל יוֹדְעִים — tout le monde sait
לְדִבְרֵי־הַכֹּל — de l'avis de tous
הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל — absolument tout
בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל — absolument tout
חִנּוּךְ לַכֹּל — instruction *f* pour tous
מִכֹּל וָכֹל — entièrement
כֹּל־יָכוֹל — tout-puissant
סַךְ־הַכֹּל ז — somme toute, total *m*
לֹא כֹּל הֵימֶנּוּ — il ne peut pas faire tout ce qu'il veut
כָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ — le monde entier
רֻבּוֹ כְּכֻלּוֹ — la quasi-unanimité
כֻּלִּי אֹזֶן — je suis tout oreilles
רָעַד כָּל־כֻּלּוֹ — il tremblait de tout son être
כֻּלָּנוּ — nous tous
|| כָּל־ — tout, chaque
כָּל־הָעִיר — toute la ville
כָּל־עִיר — chaque ville
כָּל־הֶעָרִים — toutes les villes
כָּל־אֶחָד — chacun
כָּל־דִּכְפִין ארמית — quiconque a faim
כָּל־בּוֹ — fourre-tout *m*
חֲנוּת כָּל־בּוֹ — grand magasin
בְּכָל־זֹאת — cependant, néanmoins
כְּכָל־הָאֶפְשָׁר — autant que possible
לְכָל־הַיּוֹתֵר — tout au plus
לְכָל־הַפָּחוֹת — tout au moins
מִכָּל־מָקוֹם — de toute manière
כָּל־עוֹד — tant que, aussi longtemps que
|| כָּל־שֶׁהוּא — quel qu'il soit, quelconque, un peu
כָּל־אֵימַת שֶׁ־ — chaque fois que
כָּל־זְמַן שֶׁ־ — aussi longtemps que
כָּל־כַּמָּה שֶׁ־ — de quelque façon que
כָּל־מַה שֶּׁ־ — tout ce qui *ou* que
כְּכָל שֶׁ־... כֵּן — à mesure que...
לֹא כָּל שֶׁכֵּן — à plus forte raison
|| כֻּלְּהוּ, כֻּלֵּי ארמית — tout
כֻּלֵּי הַאי — tout cela
כֻּלֵּי עָלְמָא — tout le monde
וְכֻלֵּהּ (וכו׳) — et ainsi de suite, et cétéra
1. כָּלָא (336) פ״י (עצר) — enfermer, emprisonner
(עיכב) — retenir, empêcher
|| נִכְלָא (403) פ״ע — être emprisonné
||(חדל) — cesser, s'arrêter
2. [כלא] הִכְלִיא (507) פ״י (בעלי־חיים) — croiser
(צמחים) — hybrider (des plantes)
כֶּלֶא (175) ז — geôle *f*
בֵּית־כֶּלֶא ז — prison *f*
כִּלָּאִי (—) ז — perte *f*
בנק קֶרֶן־כִּלָּאִי נ — fonds *m* d'amortissement
כַּלַּאי (62) ז — geôlier *m*, gardien *m* de prison
כִּלְאַיִם (261) ז״ז — croisement (d'espèces) *m*
בֶּן־כִּלְאַיִם — métis *m*, hybride *m*
|| בהש — mélange *m*
דקדוק מִשְׁפַּט־כִּלְאַיִם — anacoluthe *f*
כֶּלֶב (168) ז זואול — chien *m*
כֶּלֶב שׁוֹטֶה — chien enragé
כֶּלֶב־צַיִד — chien de chasse
כֶּלֶב־שְׁמִירָה — chien de garde
עממי כָּאן קָבוּר הַכֶּלֶב — c'est là que gît le lièvre
|| כֶּלֶב־יָם או ־מַיִם — phoque *m*
כֶּלֶב־נָהָר — loutre *f*
|| (כנוי־גנאי) — chien *m*, salaud *m*
בֶּן־כְּלָבִים ז — canaille *f*
עממי כֶּלֶב מִי שֶׁ־ — il faut être idiot pour
כִּלֵּב (433) פ״י (תפר) — faufiler, coudre provisoirement

כֶּלֶךְ (–) ז — soie épaisse
כֶּלֶךְ (165) ז צמח — férule *f*
כְּלֵךְ פ״ע — va-t-en
כְּלֵךְ מִן־ — éloigne-toi de
או כְּלֵךְ לְדֶרֶךְ זוֹ — autre forme de raisonnement
1. כִּלְכּוּל (41) ז — entretien *m*, alimentation *f*
כִּלְכּוּל־דְּבָרִים — arrangement *m* des affaires
2. כִּלְכּוּל (41) ז (שער) — toupet (de cheveux) *m*
כִּלְכִּית (ר׳ ־כִּיּוֹת) נ דג — épinoche *f*
כַּלְכָּל (97) ז — économe *m*, steward *m*
1. כִּלְכֵּל (457) פ״י (פירנס) — nourrir, entretenir
כִּלְכֵּל דְּבָרָיו — arranger ses affaires
|| (הכיל) — contenir
|| הִתְכַּלְכֵּל (491) פ״ע — trouver sa subsistance
2. כִּלְכֵּל (457) פ״י — laisser pousser (ses cheveux)
כַּלְכָּלָה (222) נ — subsistance *f*, entretien *m*
|| (ניהול־משק) — économie *f*
כַּלְכָּלָה מְדִינִית — économie politique
כַּלְכָּלַת־הַבַּיִת — économie domestique
כַּלְכָּלָה (208) נ — corbeille *f*
כַּלְכָּלִי, ־לִית ת — économique
כַּלְכְּלָן (ר׳ ־כְּלָנִים) ז — économiste *m*
כְּלָל (88) ז — règle *f*, généralité *f*, principe *m*
כְּלָלוֹ שֶׁל־דָּבָר — en résumé
מֵהַכְּלָל אֶל־הַפְּרָט — du général au particulier
יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל — exceptionnel
יָצָא מִן־הַכְּלָל — faire exception
מִכְּלָל־לָאו אַתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן — inférer l’affirmation de la négation
מִכְּלָל שֶׁ־ — d’où il résulte que
בִּכְלָל או בְּדֶרֶךְ־כְּלָל — en général
עַד...וְעַד בִּכְלָל — jusqu’à... inclusivement
עַד...וְלֹא עַד בִּכְלָל — jusqu’à... exclusivement
עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים וּבִכְלָלָם שְׁנֵי־חַיָּלִים — dix hommes dont deux militaires
בָּא לִכְלַל־דֵּעָה — aboutir à une opinion
יָצָא מִכְּלַל סַכָּנָה — être hors de danger
יָצָא מִכְּלַל־שִׁמּוּשׁ — devenir inutilisable, tomber en désuétude
|| לֹא...כְּלָל — pas du tout
לֹא הֲבִינוֹתִי כְּלָל וּכְלָל — je n’ai rien compris du tout
אֵין זֶה קָשֶׁה כְּלָל וְעִקָּר — ce n’est pas du tout difficile
|| (ציבור) הַכְּלָל — le public
טוֹבַת־הַכְּלָל נ — l’intérêt général, le bien public
עִנְיְנֵי־הַכְּלָל ז״ר — les affaires publiques
כְּלַל־הַנּוֹצְרִים — la chrétienté
כְּלַל־יִשְׂרָאֵל — la communauté juive
הוֹצִיא אֶת־עַצְמוֹ מִן־הַכְּלָל — se désolidariser de la communauté
פָּרַשׁ מִן־הַכְּלָל — faire bande à part
1. כָּלַל (304) פ״י — inclure, comprendre (dans)
|| כָּלַל כְּלָלִים — fixer des règles
|| נִכְלַל (388) פ״ע — être inclus, être compris
|| כִּלֵּל (433) פ״י — généraliser, inclure, intégrer
|| הִתְכַּלֵּל (467) פ״ע — se fondre, s’unir
(השתלם) — se perfectionner
|| הִכְלִיל (498) פ״י (ניסח באופן כללי) — généraliser
(מנה עם־) — inclure
2. כִּלֵּל (433) פ״י (הכתיר) — couronner
|| הִתְכַּלֵּל (467) פ״ע — être couronné, être paré
3. [כלל] הכליל (498) פ״י — marier
כְּלָלוּת (46) נ — généralité *f*
הַבְּעָיָה יְדוּעָה לִי בִּכְלָלוּתָהּ — je connais la question en gros
כְּלָלִי, ־לִית ת — général
אֲסֵפָה כְּלָלִית — assemblée générale
הַשְׂכָּלָה כְּלָלִית — culture générale
צבא הַמַּטֶּה הַכְּלָלִי — l’état-major général
מְכִירָה כְּלָלִית — liquidation *f*
מְנַהֵל כְּלָלִי — directeur gènèral
דקדוק שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי — nom commun
משפט תּוֹבֵעַ כְּלָלִי — procureur général
כְּלָלִיּוּת (47, כלי ר׳) נ — généralité *f*, solidarité *f*
[כלם] נִכְלַם (388) פ״ע — avoir honte, être honteux
בּוֹשׁ וְהִכָּלֵם! — tu devrais avoir honte!
|| הִכְלִים (498) פ״י — faire honte à, insulter
אֵין מַכְלִים דָּבָר — personne ne nuit à autrui
כְּלִמָּה (208) נ — honte *f*, affront *m*

כְּלוֹנָס (ר׳ ־נְסָאוֹת) ז — poteau *m*, pieu *m*, barre *f*
בִּנְיְנֵי־כְלוֹנְסָאוֹת רח — habitations *fpl* sur pilotis
הָלַךְ עַל־גַּבֵּי־כְלוֹנְסָאוֹת — marcher sur des échasses
הֶעֱמִיד אַרְבַּע כְּלוֹנְסָאוֹת — célébrer un mariage
כְּלוֹר (—) ז כים — chlore *m*
חֻמְצַת־כְּלוֹר נ — acide *m* chlorhydrique
כְּלוֹרִי, ־רִית ת כים — de chlore
נַתְרָן כְּלוֹרִי כים — chlorure *m* de sodium
כְּלוֹרִיד (ר׳ ־דִים) ז כים — chlorure *m*
כְּלוֹרִיתִי, ־תִית ת — chloreux
נַתְרָן כְּלוֹרִיתִי — chlorite *m* de sodium
כְּלוֹרָתִי, ־תִית ת כים — chlorique
נַתְרָן כְּלוֹרָתִי — chlorate *m* de sodium
כֶּלַח (—) ז — fraîcheur *f*
בהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח — être vieilli, être démodé
כְּלִי (6) ז (חפץ) — objet *m*, ustensile *m*
כְּלֵי־בַיִת — articles *mpl* de ménage
כְּלֵי־בַיִת חַשְׁמַלִּיִּים — électroménager *m*
כְּלֵי־כֶסֶף — argenterie *f*
כְּלֵי־מִטָּה — literie *f*
בהש יָצָא מִכֵּלָיו — perdre son sang-froid
הוֹצִיא מִכֵּלָיו — faire sortir de son assiette
מִכְּלִי רִאשׁוֹן/שֵׁנִי — de première / seconde main
הִצִּיג אֶת־פ׳ כְּלִי־רֵק — dépouiller, dévaliser
כְּלִי־זֶמֶר (ר׳ כְּלֵי־זְמָרִים) — musicien ambulant
כְּלִי־קֹדֶשׁ — ministre *m* du culte
כְּלִי־שָׁרֵת (ר׳ כְּלֵי־שָׁרֵת) — outil (au service de qn) *m*
‖ מוס כְּלֵי־נְגִינָה — instruments *mpl* de musique
כְּלֵי־מֵיתָרִים — instruments à cordes
כְּלֵי־נְקִישָׁה — instruments de percussion
כְּלֵי־נְשִׁיפָה — instruments à vent
‖ (בשחמט וכו׳) — pièce *f*
‖ (תחבורה) כְּלִי־רֶכֶב — véhicule *m*
כְּלִי־שַׁיִט — bateau *m*, embarcation *f*
כְּלִי־טַיִס — aéronef *m*
‖ (מלבוש) — vêtement *m*
כְּלֵי־לָבָן — vêtements blancs
‖ צבא נוֹשֵׂא־כֵּלִים — écuyer *m*
בהש — bras droit (de qn), domestique *m*
‖ (בגוף החי) — organe *m*
כְּלֵי־הַדִּבּוּר — les organes de la parole
כְּלֵי־הַנְּשִׁימָה — appareil *m* respiratoire
כְּלֵי־הַדָּם — vaisseaux sanguins
כִּלַי (ר׳ כִּלָאִים) ז — avare *m*, ladre *m*
כְּלִי, כֻּלֵּי ← כֹּל
כַּלָּיא (ר׳ ־אִים) ז — dérivateur *m*
כַּלִּיא־בָרָק — paratonnerre *m*
כַּלִּיא־עוֹרֵב — grillage *m* contre les corbeaux
כְּלִיאָה (201) נ (עצירה) — emprisonnement *m*
‖ (סגירה) — action *f* d'enfermer
כְּלִיאוּת (48, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être enfermé
כְּלִיב (1) ז — agrafe (de bureau) *f*
1. כְּלִיבָה (201) נ (מיתקן בנגרות) — étau *m*
2. כְּלִיבָה (201) נ (תפירה) — faufilage *m*
כִּלְיָה (242) נ אנטום — rein *m*
בהש בּוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב — qui scrute le coeur et les reins
מוּסַר־כְּלָיוֹת ז — remords *m*
‖ כִּלְיוֹת־חִטָּה — fleur *f* de froment
כִּלְיוֹת־הָאֲדָמָה — les entrailles *fpl* de la terre
כְּלָיָה (212) נ — anéantissement *m*, perte *f*
כִּלָּיוֹן (38, בלי ר׳) ז — anéantissement *m*, ruine *f*
כִּלָּיוֹן חָרוּץ — destruction complète
בהש כִּלְיוֹן־עֵינַיִם — impatience *f*, anxiété *f*
‖ רפא — tabès *m*
כְּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — totalité *f*
כֵּלְיִי, ־יִית (ר׳ ־יִים, ־יִיּוֹת) ת — instrumental
כְּלִיל (1) ז — couronne *f*
‖ כְּלִיל־הַחֹרֶשׁ צמח — gainier *m*
כָּלִיל, כְּלִילָה ת (שלם) — parfait
כְּלִיל־ (נ׳ כְּלִילַת־) יֹפִי — d'une beauté parfaite
כְּלִיל־הַשְּׁלֵמוּת — d'une perfection absolue
כְּלִיל־הָעִיר — la ville toute entière
‖ כָּלִיל (—) ז (קרבן) — holocauste *m*
‖ כָּלִיל תה״פ — complètement, entièrement
כְּלִילָה (201) נ (הכללה) — action *f* d'inclure
כְּלִילִי, ־לִית ת — en forme de couronne
אנטום וְרִיד כְּלִילִי — veine *f* coronaire
כָּלִיף, כָּלִיפוּת ← חָלִיף, חָלִיפוּת

1. כָּמַר (304) פ״י (טמן) — enfouir, enterrer
כָּמַר פֵּרוֹת בָּאֲדָמָה — enfouir des fruits (pour les faire mûrir)
|| נִכְמַר (388) פ״ע — être enfoui
|| כִּמֵּר (433) פ״י — enfouir
|| הִתְכַּמֵּר (467) פ״ע — être enfoui
|| הִכְמִיר (498) פ״י — cacher, enfouir
2. כָּמַר (304) פ״י (הלהיב) — échauffer, allumer
כָּמַר רַחֲמִים — émouvoir la compassion
|| נִכְמַר (388) פ״ע — être ému
נִכְמְרוּ רַחֲמָיו או נִחוּמָיו — sa pitié s'émut
|| כִּמֵּר (433) פ״י — brûler
|| מטבח — braiser
|| הִכְמִיר (498) פ״י — émouvoir
3. כָּמַר (304) פ״י (פרש רשת) — lancer le filet
|| כִּמֵּר (433) פ״י — lancer le filet
|| הִכְמִיר (498) פ״י — lancer le filet
1. כֹּמֶר (191) ז דת — prêtre *m*
כֹּמֶר צְבָאִי — aumônier (non-juif) *m*
2. כֹּמֶר (192) ז (פרי) — fruit mûri sous terre
כְּמָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ דת — clergé *m*
כַּמְרִיר (1) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
כָּמְרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ דת — religieuse *f*, nonne *f*
|| (אשת־כומר) — femme *f* de prêtre
כָּמַשׁ (309) פ״ע — se flétrir, se rétrécir
|| נִכְמַשׁ (388) פ״ע — se flétrir, se rétrécir
|| כִּמֵּשׁ (433) פ״י — rétrécir
|| הִתְכַּמֵּשׁ (467) פ״ע — se rétrécir, dépérir
|| הִכְמִישׁ (498) — se flétrir, se rétrécir
כָּמֵשׁ, כְּמֵשָׁה ת — flétri, fané
כֶּמֶשׁ (166) ז — fait *m* de se faner
כִּמְשׁוֹן (38) ז חקל — nielle *f*
כָּמְתָּה (ר׳ ־תּוֹת) נ — béret *m*
כָּמְתִּית (ר׳ ־תִּיּוֹת) נ — petit béret
1. כֵּן (115) או כַּן (53) ז (בסיס) — socle *m*, piédestal *m*
כַּן־נְחִיתָה — train *m* d'atterrisage
|| בהש עָמַד עַל־כַּנּוֹ — se maintenir, tenir ferme
הֵשִׁיב עַל כַּנּוֹ — rétablir, restaurer
2. כֵּן (114) ז (כינה) — pou *m*
כֵּן, כֵּנָה ת — sincère, franc
|| בִּקֹּרֶת כֵּנָה — critique *f* sincère

|| כֵּן תה״פ — ainsi
אַחֲרֵי־כֵן — ensuite
אִם כֵּן — s'il en est ainsi
אֶלָּא אִם כֵּן — à moins que
אַף עַל־פִּי־כֵן — cependant, néanmoins
וּבְכֵן — eh bien, puisqu'il en est ainsi
וְכֵן הָלְאָה — et ainsi de suite
יָתֵר עַל כֵּן — bien plus
יָתֵר מִכֵּן — davantage
כְּמוֹ־כֵן — de même
לָכֵן או עַל־כֵּן — c'est pourquoi
כִּי עַל־כֵּן — puisqu'aussi bien
שֶׁכֵּן — puisque
לֹא כָּל שֶׁכֵּן — à plus forte raison
|| (נכון) — vrai, juste
כֵּן דִּבַּרְתָּ — tu as dit vrai
|| (הן) — oui
הִיא אָמְרָה כֵּן — elle a dit oui
1. כַּנָּה (208) נ חקל — sujet *m* de greffe, sauvageon *m*
2. כַּנָּה (208) נ (בסיס) — support *m*
כִּנָּה (205) נ חרק — pou *m*
כִּנָּה (447) פ״י — désigner, surnommer
כִּנָּה בְּשֵׁם־גְּנַאי — affubler d'un sobriquet
אֲלֶכְּסַנְדֶּר הַמְּכֻנֶּה הַגָּדוֹל — Alexandre dit le Grand
כִּנָּה הַכָּתוּב — le texte use d'un euphémisme
|| הִתְכַּנָּה (480) פ״ע — se surnommer
כִּנּוּי (51) ז — appellation *f*, surnom *m*, dénomination *f*
(שם־גנאי) — sobriquet *m*
כִּנּוּי סִפְרוּתִי — pseudonyme *m*
|| דקדוק כִּנּוּי־הַשֵּׁם — pronom *m*
כִּנּוּי־הַגּוּף — pronom personnel
כִּנּוּי־הַזִּקָּה — pronom relatif
כִּנּוּי־הַקִּנְיָן — pronom possessif
כִּנּוּי־הַשְּׁאֵלָה — pronom interrogatif
כִּנּוּי חוֹזֵר — pronom réfléchi
כִּנּוּי סְתָמִי — pronom indéfini
כִּנּוּי רוֹמֵז — pronom démonstratif
1. כִּנּוּן (51) ז — établissement *m*, mise *f* sur pied
כִּנּוּן־מְדִינָה — fondation *f* d'un Etat
|| צבא כִּנּוּן־תּוֹתָח — pointage *m* d'un canon

כְּלִמּוּת (47, בלי ר') נ	honte *f*
כַּלָּנִית (17) נ צמח	anémone *f*
כְּלָנָס (91) ז	esplanade *f*
כְּלְעֻמַּת ← לְעֻמַּת־	
כֶּלֶף (165) ז	tache *f* de rousseur
כְּלַפֵּי־ (267) מ"י	vers, à l'égard de, du côté de
כְּלַפֵּי־מַעְלָה	vers le haut
כְּלַפֵּי־חוּץ	vers l'extérieur
כְּלַפֵּי שֶׁ־	en ce qui concerne, quant à
כְּלַפֵּי־לַיָּא? ארמית	qu'est-ce que cela veut dire?
כַּלְקוֹלִיתִי, ־תִית ת	chalcolithique
כָּלְשֶׁהוּ (נ' ־שֶׁהִי, ר' ־שֶׁהֵם/ן) ת	quelque
בְּאֹפֶן כָּלְשֶׁהוּ	de quelque manière que ce soit
כַּמָּה או כַּמֶּה תה"פ (מלת־שאלה)	combien?
בֶּן־כַּמָּה אַתָּה? (נ' בַּת־כַּמָּה אַתְּ?)	quel âge as-tu?
עַד־כַּמָּה?	à quel point?
בְּכַמָּה עוֹלֶה הַסֵּפֶר?	combien coûte le livre?
כַּמָּה זָהָב יֵשׁ לוֹ?	combien d'or a-t-il?
‖ (מלת־קריאה)	que, comme, combien
כַּמָּה יָפֶה הַנּוֹף!	que ce paysage est beau!
‖ (אחדים)	quelques, plusieurs
כַּמָּה יָמִים	quelques jours
כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים	de nombreuses fois
זֶה כַּמָּה	depuis longtemps
עַל־אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה	à plus forte raison
‖ עַד־כַּמָּה שֶׁ־	autant que
עַד־כַּמָּה שֶׁיָּדוּעַ לִי	autant que je sache
כְּמָה תה"פ	ainsi que, comme
כָּמַהּ (334) פ"ע (ל־)	languir, soupirer (après)
‖ הִתְכַּמֵּהַּ (477) פ"ע	s'éprendre, languir
‖ הִכְמִיהַּ (504) פ"י	faire languir, faire soupirer
כָּמֵהַּ, כְּמֵהָה ת	languissant
כֹּמַהּ (—) ז	nostalgie *f*
כְּמֵהָה (ר' ־הִים) נ צמח	truffe *f*
כִּמָּהוֹן (38) ז	nostalgie *f*
כְּמוֹ (278) מ"י	comme
כְּמוֹ שֶׁהוּא	tel qu'il est, tel quel
כְּמוֹ־כְלוּם	en moins de rien
כְּמוֹהוּ כְּאַיִן	il est comme s'il n'existait pas
כָּמוֹךָ כְּפַרְעֹה	tu es l'égal du Pharaon
כְּמוֹ־כֵן	de même
טִפֵּשׁ שֶׁכָּמוֹנִי!	quel idiot je fais!
‖ (בערך)	environ, à peu près
כְּמוֹ־שָׁנָה	environ une année
‖ מ"ח (כאשר)	lorsque, quand
(כאילו)	comme si
כָּמוּהַּ, כְּמוּהָה ת	espéré, désiré
כַּמּוֹן (—) ז צמח	cumin *m*
כָּמוּס, כְּמוּסָה ת	secret, caché, latent
סוֹד כָּמוּס	profond mystère
פיס חֹם כָּמוּס	chaleur latente
כְּמוּסָה (201) נ רפא	capsule *f*, cachet *m*
כָּמוּר, כְּמוּרָה ת	chaud, ardent
כְּמוּרָה (201) נ דת	clergé *m*
כָּמוּשׁ, כְּמוּשָׁה ת	flétri, fané
‖ כְּמוּשִׁים ז"ר	fruits desséchés
כְּמוּשׁ (51) ז	fait *m* de se faner
כְּמוֹת־ (כְּמוֹתִי, ־תְךָ וכו') מ"י	comme, tel que
שׁוֹטֶה שֶׁכְּמוֹתְךָ!	imbécile que tu es!, espèce d'idiot!
כְּמוֹת שֶׁהוּא	tel qu'il est, tel quel
כַּמּוּת (47) נ	quantité *f*
כַּמּוּתִי, ־תִית ת	quantitatif
כְּמִיהָה (201) נ	nostalgie *f*, aspiration *f*
כְּמִינָה (201) נ	enfouissement *m*
כְּמִיסוּת (48) נ	caractère secret, état latent
1. כְּמִירָה (201) נ (הטמנה)	enfouissement *m*
2. כְּמִירָה (201) נ (התעוררות)	émotion *f*
כְּמִירַת־רַחֲמִים	compassion *f*
3. כְּמִירָה (201) נ (של־רשת)	lancement *m* de filet
כְּמִישָׁה (201) נ	fait *m* de se faner
כְּמִישׁוּת (48) נ	dépérissement *m*
כָּמַן (304 נ) פ"י	cacher, enfouir
‖ כִּמֵּן (433 נ) פ"י	cacher, dissimuler
‖ הִכְמִין (498 נ) פ"י	cacher, dissimuler
כְּמָנָה (212) נ	cachette *f*, embuscade *f*
כִּמְנוֹן (21) ז צמח	pimprenelle *f*
כָּמַס (304) פ"י	cacher, dissimuler
‖ נִכְמַס (388) פ"ע	être caché, être dissimulé
כֶּמֶס (166) ז	secret *m*
כַּמְסָנִי, ־נִית ת	cachottier
כִּמְעַט ← מְעַט	

|| (בית־תפילה נוצרי) église *f*
כְּנֵסִיָּתִי, ־יָּתִית ת ecclésiastique
כְּנֶסֶת (ר׳ כְּנֵסִיּוֹת) נ réunion *f*, communauté *f*
כְּנֶסֶת־יִשְׂרָאֵל la communauté juive
היסט הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה la Grande Assemblée
|| דת בֵּית־כְּנֶסֶת (ר׳ בָּתֵּי־כְנֶסֶת או ־כְּנֵסִיּוֹת) ז synagogue *f*
|| הַכְּנֶסֶת le Parlement (en Israël)
חֲבֵר־ (נ׳ חֲבֵרַת־) הַכְּנֶסֶת membre *m* du Parlement
[כנע] נִכְנַע (402) פ״ע se soumettre, se rendre
|| הִתְכַּנֵּעַ (477) פ״ע se soumettre, s'humilier
|| הִכְנִיעַ (504) פ״י soumettre, terrasser
1. כִּנְעָה (242, בלי ר׳) נ (סחורה) marchandise *f*
2. כִּנְעָה (242, בלי ר׳) נ (כניעה) soumission *f*, humiliation *f*
כְּנַעַן ש״פ נ (ארץ) Canaan *m*
כְּנַעֲנִי (ר׳ ־נִים) ז Cananéen *m*
|| (סוחר) marchand *m*
כָּנַף (304) פ״י (הקיף) entourer, embrasser
(אסף) réunir, rassembler
|| נִכְנַף (388) פ״ע se blottir, se cacher
|| הִתְכַּנֵּף (467) פ״י se blottir
|| הִכְנִיף (498) פ״ע déployer ses ailes
|| פ״י (הצמיח כנפים ל־) donner des ailes à
בהש (עודד) animer, stimuler
כָּנָף (106, זוגי כְּנָפַיִם, כַּנְפֵי־) נ (של־עוף) aile *f*
בַּעַל־כָּנָף oiseau *m*, volatile *m*
כְּנַף־רְנָנִים oiseau chanteur
בהש הַיְדִיעָה עָשְׂתָה לָהּ כְּנָפַיִם la nouvelle se répandit aussitôt
אִמְרַת־כָּנָף נ maxime *f*, apophtègme *m*
חָסָה תַּחַת־כַּנְפֵי־ être sous la protection de
פָּרַשׂ כְּנָפוֹ עַל־ או הִסְתִּיר בְּצֵל־כְּנָפָיו prendre sous sa protection
קִצֵּץ כַּנְפֵי־פ׳ rogner les ailes à qn
|| (של־מטוס) aile
|| צבא (יחידת־מטוסים) escadre *f*
|| מוס פְּסַנְתֵּר־כָּנָף ז piano *m* à queue
|| (קצה) כְּנַף־הָאָרֶץ l'extrémité *f* de la terre
אַרְבַּע־כַּנְפוֹת־הָאָרֶץ les confins *mpl* de la terre

כְּנַף־בֶּגֶד pan *m* d'un vêtement
דת אַרְבַּע־כַּנְפוֹת ← אַרְבָּעָה
כָּנֵף, כְּנֵפָה ת ailé
כְּנָפוֹן (ר׳ כְּנָפוֹנִים) ז petite aile, ailette
כְּנָפִי, ־פִית ת ailé, pourvu d'ailes
מָטוֹס דוּ־כְנָפִי biplan *m*
כְּנַפְנַף (91) ז petite aile, ailette *f*
כַּנָּר (90) ז מוס violoniste *m*
כִּנֵּר (433) פ״ע מוס jouer du violon
כַּנָּרִית (17) נ מוס violoniste *f*
|| עוף canari *m*, serin *m*
כִּנְרֵר (459) פ״ע עממי gratter du violon
כִּנֶּרֶת ש״פ נ (עיר) Kinnèreth (en Galilée) *f*
יָם־כִּנֶּרֶת ז le lac de Tibériade
[כנש] הִתְכַּנֵּשׁ (467) פ״ע se réunir, se rassembler
כְּנָת (ר׳ כְּנָווֹת) ז ארמית compagnon *m*
כֵּס (—) ז trône *m*, siège *m*
כֵּס־הַמִּשְׁפָּט siège du tribunal
כֵּס־הָרַבָּנוּת siège du rabbinat
כֶּסֶא או כֶּסֶה (—) ז néoménie *f*
בֵּין כֶּסֶה לֶעָשׂוֹר les jours *mpl* de pénitence (entre le 1er et le 10 *Tichré*)
כִּסֵּא (כִּסֵּא־, כִּסְאִי, כִּסְאֲךָ, כִּסְאוֹת) ז chaise *f*
כִּסֵּא־גַלְגַּלִּים fauteuil roulant
כִּסֵּא־יָדוֹת chaise à bras, fauteuil *m*
כִּסֵּא־מַרְגּוֹעַ או ־נוֹחַ chaise longue
בֵּית־כִּסֵּא (ר׳ בָּתֵּי־כִסֵּא) ז cabinet *m* d'aisance
|| (של־שליט) trône *m*
בהש כִּסֵּא־הַדִּין tribunal *m*
כִּסֵּא־הַמַּלְכוּת trône royal
כִּסְאוֹן (ר׳ ־נִים) ז petite chaise (pour enfants)
כֻּסְבָּר (ר׳ ־רִים) ז צמח coriandre *f*
כֶּסֶה ← כֶּסֶא
כִּסָּה (342) פ״י couvrir, cacher
|| נִכְסָה (406) פ״ע se couvrir, se cacher
|| כֻּסָּה (447) פ״י couvrir
בהש כִּסָּה עַל־פ׳ couvrir qn
כִּסָּה עַל־ד״מ מִפּ׳ cacher qch à qn
כִּסָּה אֶת הַהוֹצָאוֹת couvrir les dépenses
|| הִתְכַּסָּה (480) פ״ע se couvrir
כִּסּוּחַ (9) ז fauchage *m*, défrichage *m*

‖ אנטום (איבר)	organe *m*
2. כִּנּוּן (51) ז (ליפוף)	enroulement *m*
כָּנוּס, כְּנוּסָה ת (מקובץ)	réuni, rassemblé
‖ (מסוגר)	renfermé, replié sur soi
כִּנּוּס (51) ז (אספה)	congrès *m*, colloque *m*, rencontre *f*
כִּנּוּס־רוֹפְאִים	congrès médical
‖ (איסוף)	réunion *f*, rassemblement *m*
כִּנּוּס־כִּתְבֵי־הַסּוֹפֵר	réunion des oeuvres de l'écrivain
כִּנּוּס־הַפַּרְלָמֶנְט	convocation *f* du parlement
‖ מתמט כִּנּוּס־אֵבָרִים	réduction *f* de polynôme
כָּנוּעַ, כְּנוּעָה ת	humble, soumis
כְּנוּפְיָה (202) נ	bande *f*, compagnie *f*
(של־פושעים)	bande, gang *m*
אַנְשֵׁי־כְּנוּפְיָה ז״ר	bandits *mpl*, gangsters *mpl*
מַנְהִיג־כְּנוּפְיָה ז	chef *m* de bande, meneur *m*
כְּנוּפְיָתִי, ־תִית ת	de bande, en bande
כִּנּוֹר (22) ז מוס	violon *m*
‖ (במקרא)	cithare *f*
כֵּנוּת (48, בלי ר׳) נ	sincérité *f*, franchise *f*
כִּנִּימָה (201) נ חרק	vermine (qui attaque les plantes) *f*
כְּנִימַת־מָגֵן	cochenille *f*
כְּנִימַת־עָלִים	puceron *m*, phylloxéra *m*
כְּנִיסָה (201) נ	entrée *f*
כְּנִיסָה חָפְשִׁית	entrée libre
בְּחִינַת־כְּנִיסָה נ	examen *m* d'entrée
אֵין כְּנִיסָה	sens interdit
‖ (כינוס)	rassemblement *m*
יוֹם־כְּנִיסָה ז	jour *m* de marché
‖ (התחלה)	entrée, commencement *m*
כְּנִיסַת־הֶחָג	début *m* de la fête
כְּנִיעָה (201) נ	reddition *f*, soumission *f*
כְּנִיעוּת (48, בלי ר׳) נ	humilité *f*, soumission *f*
כְּנִישְׁתָּא (—) נ ארמית	réunion *f*
בֵּי־כְנִישְׁתָּא ז	synagogue *f*
כִּנְכֵּן (457 נ) פ״ע עממי	répondre oui, approuver
כַּנַּ"ל (=כַּנִּזְכָּר לְעֵיל) ← 1. זָכַר	
כִּנָּם (—) ז	vermine *f*
כַּנֶּמֶת (—) נ רפא	maladie *f* pédiculaire
1. כַּנָּן (90) ז צבא	pointeur *m*
2. כַּנָּן (90) ז (בנמל)	cabestan *m*
כִּנֵּן (433 נ) פ״י	enrouler
צבא	pointer
(מתח קפיץ)	tendre (un ressort), bander
כִּנֵּן אֶת־שְׁעוֹנוֹ	remonter sa montre
כַּנֶּנֶת (252) נ	treuil *m*
כָּנַס (304) פ״י (אסף)	rassembler, réunir
(ליקט)	ramasser, amasser
‖ כָּנַס אִשָּׁה	épouser une femme
‖ נִכְנַס (388) פ״ע	entrer
בָּא לְהִכָּנֵס	entrez s'il vous plaît!
נִכְנַס הֶחָג	la fête a fait son entrée
נִכְנַס בִּדְבָרִים עִם־	entrer en pourparlers avec
נִכְנַס לְתוֹךְ־דִּבְרֵי־פ׳	interrompre qn
נִכְנַס לְמִצְוֹת	atteindre la majorité religieuse
נִכְנַס לְחֻפָּה	se marier
נִכְנַס לִקְרָב	engager le combat
נִכְנַס לְתַפְקִיד	entrer en fonction
נִכְנַס לְתָקְפּוֹ	entrer en vigueur
עממי יִכָּנֵס בּוֹ הָרוּחַ!	que le diable l'emporte!
‖ כִּנֵּס (433) פ״י	rassembler, réunir
כִּנֵּס אֲסֵפָה	convoquer une assemblée
כִּנֵּס מִסְמָכִים	réunir des documents
(קיפל) כִּנֵּס רַגְלָיו	replier ses jambes
כִּנֵּס רֹאשׁוֹ בֵּין־כְּתֵפָיו	rentrer la tête dans les épaules
מתמט כִּנֵּס אֵיבָרִים	réduire un polynôme
צבא כַּנֵּס!	serrez vos rangs!
‖ הִתְכַּנֵּס (467) פ״ע	se réunir, se rassembler
בהש הִתְכַּנֵּס בְּתוֹךְ־עַצְמוֹ	rentrer en soi-même
‖ הִכְנִיס (498) פ״י	faire entrer
הִכְנִיס אוֹרְחִים	accueillir des hôtes
הִכְנִיס לְחֻפָּה	marier (son enfant)
(הביא רווח)	rapporter
הָעֵסֶק הִכְנִיס לוֹ מֵאָה שְׁקָלִים	l'affaire lui rapporta cent sicles
כֶּנֶס (166) ז	congrès *m*, réunion *f*
כֶּנֶס־מַדְּעָנִים	colloque *m*
(של־מוסד קבוע)	session *f*
כְּנֵסִיָּה (202) נ (אספה)	assemblée *f*

‖ (ממון)	argent
כֶּסֶף קָטָן	petite monnaie
כְּסָפִים	finances *fpl*
שְׁנַת־כְּסָפִים נ	année fiscale
הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל	on peut tout faire avec de l'argent
כֹּסֶף (187) ז	envie *f*, nostalgie *f*
כַּסָּף (90) ז (צורף)	orfèvre *m*
‖ (חלפן)	changeur *m*
כִּסְפָּה (ר׳ ־פִּים) נ חקל	tourteau *m*
כִּסָּפוֹן (38) ז	désir ardent, nostalgie *f*
כַּסְפִּי, ־פִּית ת (דומה לכסף)	argenté
‖ (של־ממון)	financier
פְּעֻלּוֹת כַּסְפִּיּוֹת	transactions financières
כַּסְפִּית (—) נ כים	mercure *m*
כַּסְפִּית רוֹעֶמֶת	fulminate *m* de mercure
‖ בהש (אדם תוסס)	vif-argent *m*
כַּסְפִּיתָנִי, ־נִית ת כים	mercurique
תַּחְמֹצֶת כַּסְפִּיתָנִית	oxyde *m* mercurique
כְּסַפְסַף, ־סַפָּה ת	argenté
כַּסְפָּר (97) ז	caissier (de banque) *m*
כְּסֹפֶת (—) נ	éclat argenté
1. כַּסֶּפֶת (252) נ (קופת־פלדה)	coffre-fort *m*
‖ (קופה רושמת)	caisse enregistreuse
2. כַּסֶּפֶת (—) נ	argyrose (maladie des plantes) *f*
כֶּסֶת (ר׳ כְּסָתוֹת) נ	coussin *m*, édredon *m*
כַּסָּת (ר׳ כַּסָּתִים) ז	fabricant *m* de coussins
כָּעוּס, כְּעוּסָה ת	irrité, fâché
כָּעוּר, כְּעוּרָה ת	laid
כִּעוּר (50) ז	laideur *f*
כְּעִיסָה (201) נ	irritation *f*, accès *m* de colère
כְּעִירוּת (48) נ	laideur *f*
כַּעַךְ (152) ז	brioche *f*, croissant *m*
כִּעֵךְ (434) פ״ע (חכך בגרונו)	toussoter
כַּעֲכוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petit croissant
כִּעְכּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז	toussotement *m*
כַּעֲכָן (97) ז	fabricant *m* de croissants
כִּעְכֵּעַ (465) פ״ע	toussoter
‖ הִתְכַּעְכֵּעַ (495) פ״ע	toussoter
כַּעַס (152) ז	colère *f*
‖ (צער)	peine *f*, ennui *m*
כָּעַס (325) פ״ע	se mettre en colère, se fâcher
‖ כִּעֵס (434) פ״י	irriter, mettre en colère
‖ הִתְכַּעֵס (471) פ״ע	se mettre en colère
‖ הִכְעִיס (502) פ״י	mettre en colère, irriter
לְהַכְעִיס	exprès, pour faire enrager
מוּמָר ז לְהַכְעִיס	apostat *m* par provocation
כַּעֲסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	coléreux *n*
כַּעֲסָנוּת (46, בלי ר׳) נ	irascibilité *f*
כַּעֲסָנִי, ־נִית ת	coléreux, irascible
כִּעֵר (434) פ״י	rendre laid, enlaidir
‖ הִתְכַּעֵר (471) פ״ע	devenir laid, s'enlaidir
‖ הִכְעִיר (502) פ״י	rendre laid, enlaidir
‖ פ״ע	devenir laid
כֹּעַר (197, בלי ר׳) ז	laideur *f*
כַּעֲרוּרִית (17, בלי ר׳) נ	laideur *f*
°כַּעַשׁ (—) ז	colère *f*
כַּף (52, זוגי כַּפַּיִם, כַּפֵּי־) נ (של־היד)	paume *f*
מָחָא או הִכָּה כַּף	applaudir
תָּקַע כַּף	toper
תְּקִיעַת־כַּף ז	poignée *f* de main
סָפַק אֶת־כַּפָּיו	se tordre les mains
שָׂם כַּף לְפִיו	garder le silence
שָׂם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ	risquer sa vie
נִקְיוֹן־כַּפַּיִם ז	intégrité *f*
עֲבוֹדַת־כַּפַּיִם נ	travail manuel
נָשָׂא אֶת־פְּ׳ עַל־כַּפַּיִם	porter qn sur les bras
בהש	aduler
דת נָשָׂא כַּפָּיו	donner sa bénédiction
‖ בהש (עצמה)	puissance *f*, autorité *f*
‖ כַּף־הַיָּרֵךְ	cavité *f* de la hanche
‖ כַּף־הָרֶגֶל	plante *f* du pied
מִכַּף־רֶגֶל וְעַד־רֹאשׁ	de pied en cap
‖ (של־בעלי־חיים)	patte *f*
‖ צמח כַּפּוֹת־תְּמָרִים	branches *fpl* de palmier
‖ (כלי־מטבח)	cuiller *f*
‖ כַּף־הַמֹּאזְנַיִם	plateau *m* de balance
הִכְרִיעַ אֶת־הַכַּף	faire pencher la balance
דָּן לְכַף־זְכוּת	se montrer indulgent
דָּן לְכַף־חוֹבָה	juger sévèrement
‖ כַּף־הַמַּנְעוּל	poignée *f* de la porte
כַּף־הַנַּעַל	chausse-pied *m*

כִּסּוּי (23) ז couvercle *m*, couverture *f*
כָּסוּי, כְּסוּיָה ת couvert, caché
כְּסוּי־חֲטָאָה dont la faute est effacée
כְּסוּי־רֹאשׁ la tête couverte
כִּסּוּי (51) ז couverture *f*, couvercle *m*
כִּסּוּי־רֹאשׁ coiffure *f*
|| (חיפוי) protection *f*
|| (הסתרה) déguisement *m*, dissimulation *f*
|| בנק הַמְחָאָה לְלֹא־כִסּוּי chèque *m* sans provision
כִּסּוּי־הַהוֹצָאוֹת action *f* de couvrir les dépenses
|| (תיאור עתונאי) reportage *m*
כָּסוּל, כְּסוּלָה ת boiteux
כִּסּוּס (50) ז rongement *m*, rognage *m*
1. כָּסוּף, כְּסוּפָה ת (רצוי) désiré, attendu
2. כָּסוּף, כְּסוּפָה ת (בצבע־הכסף) argenté
כְּסוּף־שֵׂעָר aux cheveux argentés
כִּסּוּף (51) ז désir *m*, aspiration *f*
כִּסּוּפִים ז״ר nostalgie *f*
כְּסוּת (45) נ vêtement *m*
בהש כְּסוּת־עֵינַיִם excuse *f*, prétexte *m*
כָּסַח (332) פ״י couper, faucher
|| נִכְסַח (402) פ״ע être coupé, être fauché
|| כִּסַּח (439) פ״י couper, faucher
|| עממי (הכה קשות) démolir
כַּסָּח (87) ז faucheur *m*
כְּסָיָה (212) נ gant *m*
כְּסָיָה (212) נ צמח casse *f*
כְּסִיחָה (201) נ fauchage *m*, défrichage *m*
1. כְּסִיל (1) ז sot *m*, niais *m*
עֲנֵה כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ à niais niais et demi
2. כְּסִיל (—) ז אסטר Orion (constellation) *m*
כְּסִילוּת (48) נ sottise *f*, bêtise *f*
כְּסִילִי, ־לִית ת sot, stupide
כְּסִימָה (201) נ coupe *f* de cheveux
כְּסִיסָה (201) נ (לעיסה) mastication *f*
|| (כרסום) action *f* de ronger *ou* de rogner
כְּסִיפָה (201) נ nostalgie *f*
כְּסִיפוּת (48) נ désir *m*, nostalgie *f*
כֶּסֶךְ (165) ז lanière *f*, courroie *f*
1. כִּסְכּוּס (41) ז (שפשוף) frottement *m*
2. כִּסְכּוּס (41) ז (גריסה) grignotement *m*
כִּסְכּוּסִים (41) ז״ר מטבח semoule *f*
1. כִּסְכֵּס (457) פ״י (שפשף) frotter, brosser
|| פ״ע (רשרש) froufrouter
2. כִּסְכֵּס (457) פ״י (גרס בשיניים) grignoter
כִּסְכְּסָנִי, ־נִית ת froufroutant
כִּסְכֶּסֶת (252) נ planche *f* à laver
כָּסַל (306) פ״ע être sot
|| נִכְסַל (388) פ״ע se conduire comme un sot
1. כֶּסֶל (166, בלי ר׳) ז (איוולת) sottise *f*, bêtise *f*
2. כֶּסֶל (166) ז (ירך) hanche *f*
|| בהש (מעיים) entrailles *fpl*
|| (תקוה) espoir *m*
שָׂם כִּסְלוֹ בְּ־ mettre son espoir en
1. כִּסְלָה (242) נ (איוולת) sottise *f*, bêtise *f*
2. כִּסְלָה (242) נ (תקווה) espoir *m*
כִּסְלֵו (—) ז *Kislew* (3e mois de l'année juive: novembre/décembre) *m*
כָּסַם (304) פ״י tondre, couper (les cheveux)
כֻּסֶּמֶת (ר׳ כֻּסְּמִים) נ épeautre *m*
כִּסְנוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז fauteuil *m* à bascule
1. כָּסַס (356) פ״י (כרסם) ronger, grignoter
חֲרָדָה כּוֹסֶסֶת בְּלִבּוֹ l'anxiété ronge son coeur
|| נִכְסַס (388) פ״ע être rongé, être grignoté
|| כִּסֵּס (433) פ״י ronger, grignoter
2. כָּסַס (356) פ״י être compté, se compter
|| הִתְכּוֹסֵס (487) פ״ע participer
1. כָּסַף (304) פ״ע (השתוקק) languir, désirer
|| נִכְסַף (388) פ״ע (השתוקק) avoir la nostalgie
נִכְסַף לַמָּוֶת espérer la mort
|| (היה מבוקש) être désiré ardemment
הַשָּׁעָה הַנִּכְסֶפֶת l'heure impatiemment attendue
|| הִתְכַּסֵּף (467) פ״ע avoir envie de, aspirer à
2. [כסף] הִכְסִיף (498) פ״י (ציפה בכסף) argenter
|| (הלבין) faire pâlir
בהש הִכְסִיף אֶת־פְּנֵי־פ׳ faire honte à qn
|| פ״ע (החוויר) pâlir, blanchir
הִכְסִיפוּ שַׂעֲרוֹתָיו ses cheveux ont blanchi
כָּסֹף, כְּסֻפָּה ת argenté
כֶּסֶף (168, ר׳ כְּסָפִי־, כַּסְפֵּיכֶם) ז (מתכת) argent *m*

כִּפְיוֹן (22) ז	renversement *m*, fléchissement *m*
כִּפְיוֹן־טוֹבָה	ingratitude *f*
‖ רפא	épilepsie *f*
כְּפִיּוּת (—) נ	renversement *m*, fléchissement *m*
כְּפִיּוּת־טוֹבָה	ingratitude *f*
כָּפִיל (15) ז	sosie *m*, double *m*
כְּפִילָה (201) נ	multiplication *f*
כְּפִילוּת (48) נ	double emploi *m*, dualité *f*
כָּפִין (—) ת ארמית	affamé
כָּל־דִּכְפִין	quiconque a faim
כָּפִיס (15) ז	solive *f*, chevron *m*
כָּפִיף, כְּפִיפָה ת	flexible, malléable
1. כְּפִיפָה (201) נ	inclinaison *f*
כְּפִיפַת־רֹאשׁ	inclinaison de la tête
‖ בהש	inféodation *f*
2. כְּפִיפָה (201) נ (סל)	corbeille *f*, panier *m*
בהש בִּכְפִיפָה אַחַת	ensemble, dans le même sac
כְּפִיפוּת (48, בלי ר׳) נ (נוחות להיכפף)	flexibilité *f*
‖ (כפיפה)	inclinaison *f*
‖ (שיעבוד)	subordination *f*
בִּכְפִיפוּת לְ־	sous réserve de
כְּפִיר (1) ז	lionceau *m*
1. כְּפִירָה (201) נ (הכחשה)	dénégation *f*
כְּפִירַת־מָמוֹן	refus *m* de payer
‖ דת	reniement (de la foi) *m*, hérésie *f*
2. כְּפִירָה (201) נ (לביאה)	jeune lionne *f*
1. כְּפִישָׁה (201) נ (דריסה)	humiliation *f*
בהש מָרַד לְפ׳ בִּכְפִישָׁה	traiter qn durement
‖ (גסות)	ignominie *f*
2. כְּפִישָׁה (201) נ (סל)	corbeille *f*
כַּפִּית (ר׳ כַּפִּיּוֹת) נ	petite cuiller
כְּפִיתָה (201) נ	action *f* de lier *ou* d'attacher
כְּפִיתוּת (—) נ	soumission *f*
כַּפְכַּף (53) ז	petite main, menotte *f*
כֶּפֶל (88) ז	duplicata *m*, double *m*
כָּפַל (302) פ״י	doubler, redoubler
‖ °(קיפל)	plier
‖ מתמט כָּפַל בְּ־	multiplier par
‖ נִכְפַּל (389) פ״ע	être doublé
מתמט	être multiplié
‖ כִּפֵּל (433) פ״י	doubler, redoubler
‖ הִתְכַּפֵּל (467) פ״ע	redoubler (*v. intr.*)
(התקפל)	se replier
‖ הִכְפִּיל (499) פ״י	doubler, polycopier
(קיפל)	replier
מתמט הִכְפִּיל בְּ־	multiplier par
כָּפֵל (135, בלי ר׳) ז	double *m*
כֶּפֶל (166, זוגי כִּפְלַיִם) ז	double *m*
תַּשְׁלוּמֵי־כֶפֶל ז״ר	paiement *m* du double
כֶּפֶל־לָשׁוֹן	redite *f*, redondance *f*
‖ מתמט	multiplication *f*
לוּחַ־הַכֶּפֶל ז	table *f* de multiplication
‖ (קפל)	pli *m*
‖ כִּפְלַיִם תה״פ	au double, deux fois plus
כֶּפֶל־כִּפְלַיִם	beaucoup plus, au centuple
כַּפְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	qui redouble
דקדוק דָּגֵשׁ כַּפְלָן	*daguéch m* de redoublement
כָּפַן (302 נ) פ״י (כפף)	pencher, incliner
כָּפָן (105, בלי ר׳) ז	faim *f*, famine *f*
כָּפֵן (310 נ) פ״ע	avoir faim
‖ הִכְפִּין (499 נ) פ״י	affamer
כַּפָּן (90) ז עוף	spatule *f*
כַּפָּנִי, ־נִית ת	palmé
כַּפָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח	datte *f* sauvage
כָּפַף (356) פ״י (היטה למטה)	incliner, courber
כָּפַף רֹאשׁוֹ	incliner la tête
בהש כָּפַף אָזְנוֹ	prêter l'oreille
‖ (הכריח)	forcer, contraindre
‖ נִכַּף (428) או נִכְפַּף (389) פ״ע	se pencher
נִכַּף לְפ׳	s'humilier devant qn
‖ כּוֹפֵף (454) פ״י	courber
‖ הִתְכּוֹפֵף (487) פ״ע	se pencher, se courber
‖ הִכְפִּיף (499) או הֵכַף (529) פ״י	faire pencher, courber
(שיעבד)	subordonner, soumettre
כֶּפֶף (166) ז	inclination *f*, inflexion *f*
כְּפָפָה (215) נ	gant *m*
בהש זָרַק הַכְּפָפָה לְפ׳	jeter le gant à qn
טִפֵּל בְּפ׳ בִּכְפָפוֹת־מֶשִׁי	prendre des gants avec qn
אֶגְרוֹף־בַּרְזֶל בִּכְפָפַת־מֶשִׁי	une poigne de fer dans un gant de velours

כַּף־הַסַּיָּדִים truelle *f*
כַּף־הַקֶּלַע creux *m* de la fronde
נִקְלַע בְּכַף־הַקֶּלַע être tiraillé en tous sens
‖ צמח כַּף־הָאַוָּז ansérine *f*, chénopode *m*
כַּף־הַזְּאֵב lycopode *m*, pied-de-loup *m*
כַּף (—) נ *kaf* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
כַּף כְּפוּפָה *kaf* ordinaire
כַּף פְּשׁוּטָה או סוֹפִית *kaf* final
כַּף רְפוּיָה *kaf* spirant
כֵּף (113) ז rocher *m*
‖ גיאוגר cap *m*
כֵּף הַתִּקְוָה הַטּוֹבָה cap de Bonne-Espérance
כָּפָה (352) פ״י (הפך) retourner, renverser
כָּפָה אֶת־הַמִּטָּה retourner le lit (en signe de deuil)
כָּפָה עַל־פְּ׳ הַר כְּגִיגִית mettre qn au pied du mur
כְּמִי שֶׁכְּפָאוֹ שֵׁד comme possédé du démon
‖ (הכריח) obliger, contraindre, forcer
כּוֹפִים אֶת־פְּ׳ עַד־שֶׁיֹּאמַר רוֹצֶה אֲנִי arracher son consentement à qn
כָּפָה תַּשְׁלוּם עַל־ imposer un paiement à
כָּפָה מָרוּתוֹ עַל־ imposer son autorité à
‖ כָּפָה בַּטּוֹבָה être ingrat
‖ נִכְפָּה (408) פ״ע (נהפך) être renversé
(הוטל) être imposé
הַהַחְלָטָה נִכְפְּתָה עָלָיו la décision lui fut imposée
‖ רפא être atteint d'épilepsie
כַּפָּה (208) נ paume (de la main) *f*, main *f*
כַּפַּת־שֹׁחַד main vénale, corruption *f*
‖ (עלה־תמר) branche (de palmier) *f*
כִּפָּה (208) נ voûte *f*, dôme *m*, coupole *f*
כִּפַּת־גַּג toiture *f*
תַּחַת־כִּפַּת־הַשָּׁמַיִם en plein air
בהש מָשַׁל בְּכִפָּה gouverner souverainement
‖ (בית־סוהר) prison *f*
‖ גיאוגר (תל) dôme
כִּפַּת־עֵץ cime *f* d'un arbre
‖ (כובע) calotte *f*
‖ (מכסה עגול) cloche *f*

כִּפַּת־זְבוּבִים couvre-plat *m*
כָּפוּי, כְּפוּיָה ת (הפוך) retourné, renversé
‖ (נאלץ) forcé, contraint, imposé
כְּפוּי־שֵׁד possédé du démon
פִּתְרוֹן כָּפוּי solution imposée
‖ כְּפוּי־ (נ׳ כְּפוּיַת־) טוֹבָה ingrat
כָּפוּל, כְּפוּלָה ת double
כָּפוּל וּמְכֻפָּל multiple, nombreux, redoublé
‖ מתמט חָמֵשׁ כָּפוּל שֵׁשׁ cinq fois six
כִּפּוּל (51) ז multiplication *f*
כְּפוּלָה (201) נ מתמט multiple *m*
כְּפוּלָה מְשֻׁתֶּפֶת commun multiple
‖ (בספרייה) double *m*
כָּפוּן, כְּפוּנָה ת affamé
כִּפּוּף (15) ז (סל) nasse *f*
כָּפוּף, כְּפוּפָה ת (מעוקם) incliné, courbé
אוֹת כְּפוּפָה (כ, נ, פ, צ) lettre recourbée (non finale)
בהש נֶפֶשׁ כְּפוּפָה âme *f* humble
‖ (ניתן למרות) subordonné, soumis
כָּפוּף לַחֹק assujetti à la loi
הַצָּבָא כָּפוּף לַמֶּלֶךְ l'armée relève du roi
בְּכָפוּף לְ־ sous réserve de
כִּפּוּף (51) ז incurvation *f*, torsion *f*
1. **כְּפוֹר** (21) ז (קרח) gelée *f*, froid *m*, givre *m*
2. **כְּפוֹר** (21) ז (גביע) coupe (à boire) *f*
כָּפוּר, כְּפוּרָה ת givré
כִּפּוּר (51) ז expiation *f*, propitiation *f*
דת יוֹם־כִּפּוּר או ־כִּפּוּרִים ז jour *m* du Pardon
כְּפוֹרִי, ־רִית או כְּפוֹרָנִי, ־נִית ת de givre
כָּפוּשׁ, כְּפוּשָׁה ת (מושפל) humilié, abattu
‖ (מכוער) laid
כְּפֵחַ, כְּפַחַת (ר׳ כְּפֵחִים, ־חוֹת) ת géant, dégingandé
כְּפִי ← פֶּה
כְּפִיָּה (202) נ contrainte *f*
כְּפִיָּה דָּתִית contrainte religieuse
עֲבוֹדַת־כְּפִיָּה נ travaux forcés
מִתּוֹךְ־כְּפִיָּה sous la contrainte
‖ כְּפִיַּת־טוֹבָה ingratitude *f*
כָּפִיָּה (ר׳ כָּפִיּוֹת) נ *kafiyya* (coiffure arabe) *f*
כְּפִיָּה (ר׳ ־יוֹת) נ דג maquereau *m*

כָּרָב (88) ז חקל	jachère *f*
כָּרַב (304) פ״י	labourer
כַּרְבָּל (114) ז חקל	tamis *m*, crible *m*, sas *m*
1. כִּרְבֵּל (457) פ״י	envelopper, emmitoufler
‖ הִתְכַּרְבֵּל (491) פ״ע	s'envelopper
2. כִּרְבֵּל (457) פ״י חקל	tamiser, passer au sas
כַּרְבֹּלֶת (256) נ	crête (de coq) *f*
‖ צמח	amarante *f*
כַּרְבָּלְתָּן (97) ז צמח	crête-de-coq (plante) *f*
כַּרְגָּה (—) נ	capitation *f*, taxe *f* par tête
1. כָּרָה (342) פ״י (חפר)	creuser
כָּרָה שׁוּחָה	tendre un piège
כָּרָה פֶּחָם	extraire du charbon
בהש כָּרָה אֹזֶן לִפְ׳	attirer l'attention de qn
כָּרָה רָעָה	tramer un complot
‖ נִכְרָה (406) פ״ע	être creusé
2. כָּרָה (342) פ״י (קנה)	acquérir, acheter
‖ נִכְרָה (406) פ״ע	être acquis, être acheté
3. כָּרָה (342) פ״י (סעודה)	apprêter (un festin)
‖ נִכְרָה (406) פ״ע	être apprêté
כֵּרָה (229) נ (סעודה)	repas *m*, festin *m*
1. כְּרוּב (41) ז צמח	chou *m*
כְּרוּב־הַקֶּלַח	chou-rave *m*
2. כְּרוּב (ר׳ ־בִים) ז דת	*kerouv* (animal hiératique, sorte d'ange) *m*
יוֹשֵׁב־הַכְּרוּבִים	qui trône sur les *kerouvim*
‖ בהש (ילד נחמד)	chérubin *m*
כְּרוּבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ צמח	chou-fleur *m*
כְּרוּז (41) ז	proclamation *f*, manifeste *m*
כָּרוֹז (31) ז	héraut *m*, crieur public
כָּרוּי, כְּרוּיָה ת	creusé
בהש כְּרוּי־אֹזֶן	attentif
כְּרַוְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח	carvi *m*
כְּרוּכְיָה (202) נ עוף	grue *f*
צָוַח כִּכְרוּכְיָה	crier à tue-tête
כְּרוּכִית (ר׳ ־כִיּוֹת) נ מטבח	beignet *m*, chausson *m*
כְּרוֹם (—) ז כים	chrome *m*
כְּרוּם (—) ז מיתול	oiseau multicolore (légendaire)
בהש הִשְׁתַּנָּה כִּכְרוּם	changer de couleur
כְּרוֹמוֹסוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ ביול	chromosome *m*
כְּרוֹמָטִי, ־טִית ת	chromatique
מוס סֻלָּם כְּרוֹמָטִי	gamme *f* chromatique
כְּרוֹן (97) ז עוף	courlis *m*
כְּרוֹנוֹלוֹגִי, ־גִית ת	chronologique
כְּרוֹנוֹלוֹגְיָה (—) נ	chronologie *f*
כְּרוֹנִי, ־נִית ת	chronique
רפא מַחֲלָה כְּרוֹנִית	maladie *f* chronique
כְּרוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ	poutre *f*
כָּרַז (304) פ״י	proclamer, publier
‖ נִכְרַז (388) פ״ע	être proclamé, être publié
‖ הִכְרִיז (498) פ״י	proclamer, déclarer, annoncer
הִכְרִיז מִלְחָמָה	déclarer la guerre
כְּרָזָה (212) נ	affiche *f*, placard *m*
כְּרָזִי, ־זִית ת זואול	amphibie
כַּרְזִיל (1) ז	apprenti berger, pastoureau *m*
כַּרְזָנוּת (46) נ	publicité bruyante
כַּרְזָנִי, ־נִית ת	criard
[כרח] הִכְרִיחַ (504) פ״י	obliger, forcer
הִכְרִיחַ פְּ׳ לְדַבֵּר	obliger qn à parler
כֹּרַח (195, בלי ר׳) ז	contrainte *f*
עַל־כָּרְחִי (־כָּרְחֲךָ וכו׳)	malgré moi (toi *etc*)
עַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹלָד	tu nais contre ton gré
הוּא בָּא בְּעַל־כָּרְחוֹ	il est venu contre son gré
כַּרְטוֹגְרַפְיָה (—) נ	cartographie *f*
כַּרְטוֹן (21) ז	carton *m*
כִּרְטוּס (41) ז	mise *f* en fiches
כַּרְטִיס (ר׳ ־סִים) ז	carte *f*, billet *m*
כַּרְטִיס־בִּקּוּר	carte de visite
כַּרְטִיס־נְסִיעָה	billet, ticket *m*
(של־קטלוג)	fiche *f*
כַּרְטִיס־הַדְרָכָה	fiche-guide *f*
כַּרְטִיס־זָעוּר	microfiche *f*
כַּרְטִיסִיָּה (ר׳ ־סִיּוֹת) נ	carte *f* d'abonnement
‖ (אוסף כרטיסים)	cartothèque *f*
כַּרְטִיסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	receveur *n*
כִּרְטֵס (459) פ״י	mettre en fiches
כַּרְטֶסֶת (252) נ	fichier *m*
כְּרִי (5) ז (של־תבואה)	tas (de blé) *m*
כָּרִי° (—) ז	mercenaire carien
כְּרִיבָה (201) נ	labour *m*
כְּרִיָּה (202) נ	fouille *f*, excavation *f*

כְּפָר (88) ז — village *m*
בֶּן־ (נ׳ בַּת־) כְּפָר — villageois *n*
חַיֵּי־כְּפָר ז״ר — vie *f* de campagne
|| כְּפַר־נָחוּם ש״פ ז — Capharnaüm (ville de Galilée) *m*
כָּפַר (302) פ״י (מרח) — enduire
|| (כיסה) — couvrir
|| (הכחיש) — nier, renier
כָּפַר בְּאַשְׁמָה — plaider non-coupable
כָּפַר בָּעִקָּר — renier sa foi
כָּפַר בַּטּוֹבָה — être ingrat
|| כִּפֵּר (433) פ״י (שיכך) — apaiser
כִּפֵּר פְּנֵי־פ׳ — rendre qn propice
(סלח) — absoudre, effacer (une faute)
כִּפֵּר עַל־ או בְּעַד־פ׳ — faire absoudre qn
כִּפֵּר עַל־עֲווֹנוֹ — expier sa faute
חֵטְא לֹא יְכֻפַּר — faute *f* impardonnable
|| הִתְכַּפֵּר (467) פ״ע — être pardonné
1. כֹּפֶר (191, בלי ר׳) ז (חימר) — bitume *m*
כֹּפֶר־הַיְּהוּדִים — asphalte *m*, bitume de Judée
2. כֹּפֶר (191, בלי ר׳) ז (תמורה) — rachat *m*, contrepartie *f*
|| (פדיון־נפש) — rançon *f*
נָתַן כֹּפֶר־נֶפֶשׁ — payer une rançon
3. כֹּפֶר (191) ז צמח — henné (arbuste) *m*
|| (קמפור) — camphre *m*
4. כֹּפֶר (191) ז (כפר) — village *m*, hameau *m*
כַּפָּרָה (221) נ (מחילה) — pardon *m*, expiation *f*
|| (תמורה) — rançon *f*, prix *m* de rachat
הֲרֵינִי כַּפָּרָתוֹ — je donnerais ma vie pour lui
הֲרֵינִי כַּפָּרַת־מִשְׁכָּבוֹ — puissé-je être son substitut (se dit de parents décédés)
|| דת (קרבן־חטאת) — sacrifice *m* expiatoire
כַּפָּרוֹת נ״ר — *kapparoth* (volailles consommées la veille de *Kippour*) *fpl*
עממי אֲנִי צָרִיךְ לוֹ לְכַפָּרוֹת — je n'en ai nul besoin
כְּפָרוֹן (21) ז — petit village
כַּפְרִי, ־רִית ת — villageois, campagnard
כַּפְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — rusticité *f*
כַּפְרָן (97) ז (שקרן) — menteur *m*, imposteur *m*
|| דת — renégat *m*, hérétique *m*
כַּפְרָנוּת (46) נ — mensonge *m*, imposture *f*
|| דת — hérésie *f*, apostasie *f*
כַּפֹּרֶת (256) נ (מכסה) — couvercle *m*
|| דת (בבית־המקדש) — propitiatoire *m*
כָּפַשׁ (302) פ״י — presser, piétiner, écraser
|| נִכְפַּשׁ (389) פ״ע — être piétiné, être écrasé
|| כִּפֵּשׁ (433) פ״י — piétiner, écraser
|| הִתְכַּפֵּשׁ (467) פ״ע — se rouler, se vautrer
|| הִכְפִּישׁ (499) פ״י — presser, piétiner, salir
|| טכנ — fraiser
1. כֹּפֶשׁ (191) ז (סל) — panier *m*
2. כֹּפֶשׁ (—) ז (לחץ) — accablement *m*
כָּפַת (302 ת) פ״י — lier, entraver
|| נִכְפַּת (389 ת) פ״ע — être lié, être entravé
|| כִּפֵּת (433 ת) פ״י — lier, attacher
|| מטבח — brider, trousser, ficeler
כֶּפֶת (ר׳ כְּפָתִים) ז — lien *m*, noeud *m*
כֹּפֶת (187) ז — bûche *f*, bloc *m*
כֻּפְתָּה (ר׳ ־תּוֹת או ־תָּאוֹת) נ מטבח — boulette *f*
1. כַּפְתּוֹר (21) ז צמח — bourgeon *m*, bouton *m*
בהש כַּפְתּוֹר וָפֶרַח! — quelle merveille!
|| (בבגד) — bouton
|| (בעמוד) — chapiteau *m*
|| (במכונה) — bouton
כַּפְתּוֹר־הַמַּתְנֵעַ — contact *m* de départ
|| אנטום כַּפְתּוֹר־הַקָּנֶה — pomme *f* d'Adam
2. כַּפְתּוֹר ש״פ נ (אי) — la Crète
כִּפְתּוּר (41, בלי ר׳) ז — action *f* de boutonner
כִּפְתֵּר (457) פ״י — boutonner
מְכֻפְתָּר — collet-monté
|| הִתְכַּפְתֵּר (491) פ״ע — se boutonner
בהש (הסתגר) — se renfermer
1. כַּר (57) ז (כסת) — coussin *m*, oreiller *m*
|| (אוכף) — selle *f*
2. כַּר (57) ז (שדה־מרעה) — prairie *f*, pâturage *m*
כַּר־דֶּשֶׁא — pré *m*, gazon *m*
בהש מָצָא כַּר נִרְחָב — trouver un vaste champ d'action
3. כַּר (57) ז (כבש) — mouton gras
|| (כלי־מלחמה עתיק) — bélier *m*
4. °כַּר (57) ז (שליח) — courrier *m*

‖ הִתְכָּרֵס (474) פ״ע	étaler son ventre
כָּרֵס (134) נ	ventre *m*
מִלֵּא כְּרֵסוֹ	se remplir le ventre
כְּרֵסָהּ בֵּין־שִׁנֶּיהָ	en état de grossesse avancée
בְּלוּטַת־הַכָּרֵס נ	pancréas *m*
סְבָרַת־כָּרֵס נ	opinion *f* fantaisiste
כֻּרְסָה (207, ר׳ ־סוֹת או ־סָאוֹת) נ	fauteuil *m*
כִּרְסוּם (41) ז	rongement *m*, grignotement *m*
‖ טכנ	fraisage *m*
כַּרְסִי, ־סִית ת	gros, ventru
כֻּרְסִית (ר׳ ־סִיּוֹת) ת	petit fauteuil
כִּרְסֹם (144) ז טכנ	fraise *f*
כִּרְסֵם (459) פ״י	ronger, grignoter
‖ טכנ	fraiser
‖ בהש כִּרְסֵם בְּלֵב־פ׳	ronger le coeur de qn
כַּרְסְמָן (97) ז זואול	rongeur *m*
כַּרְסֶמֶת (—) נ	farcin (maladie des chevaux) *m*
כַּרְסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne ventrue
כַּרְסָנוּת (46, בלי ר׳) נ	embonpoint *m*
כַּרְסָנִי, ־נִית ת	gros, volumineux
כַּרְסְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne ventrue
כַּרְסְתָנִי, ־נִית ת	gros, volumineux
כָּרַע (332) פ״ע (ברך)	fléchir (le genou)
כָּרוּעַ עַל־בִּרְכָּיו	agenouillé
כָּרְעָה לָלֶדֶת	accoucher
‖ (צנח)	s'affaisser, s'écrouler
כָּרַע תַּחְתָּיו	s'effondrer
כָּרַע תַּחַת־הָעֹל	succomber sous le joug
‖ הִכְרִיעַ (504) פ״י (הכניע)	soumettre, vaincre
(את־המאזניים)	faire pencher (la balance)
הִכְרִיעַ לְכַף־זְכוּת	décider favorablement
דֵּעָה מַכְרַעַת	voix prépondérante
צַעַד מַכְרִיעַ	démarche décisive
(החליט)	décider, trancher
הִכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם	arbitrer entre eux
כֶּרַע (178, זוגי כְּרָעַיִם, כַּרְעֵי־) ז (רגל)	pied *m*
כַּרְעֵי־הַמִּטָּה	les pieds du lit
בהש עוֹמֵד עַל־כַּרְעֵי־תַרְנְגֹלֶת	fragile
כַּרְעוֹ שֶׁל־אָבִיו	son père tout craché
1. כַּרְפַּס (—) ז צמח	céleri *m*
2. כַּרְפַּס (—) ז (אריג)	étoffe fine
כֶּרֶץ (168) ז זואול	ascaride *m*
כַּרֶצֶת (—) נ רפא	ascaridose *f*
כַּרְקוֹם (—) ז	troupe *f*, commando *m*
כָּרָר (100) ז	sellier *m*, bourrelier *m*
כָּרֵשׂ (134) נ	ventre *m*
כֹּרֶשׁ ש״פ ז	Cyrus *m*
כָּרֵשָׁה (205) נ צמח	poireau *m*
כַּרְשִׁינָה (ר׳ ־נִים) נ צמח	vesce *f*
כָּרַת (304 ת) פ״י	couper, retrancher
בהש (השמיד)	extirper, exterminer
‖ כָּרַת בְּרִית	conclure une alliance
‖ נִכְרַת (388 ת) פ״ע	être coupé, être retranché
בהש (נפסק)	être interrompu, être aboli
נִכְרְתָה תִּקְוָתוֹ	son espoir a été déçu
(נשמד)	être extirpé, être exterminé
‖ כֵּרֵת (436 ת) פ״י	couper, retrancher
‖ הִכְרִית (498 ת) פ״י	anéantir, exterminer
כָּרֵת (ר׳ כְּרִיתוֹת) ז	extirpation (d'un coupable par châtiment divin) *f*
כֹּרֶת (187) ז	tronc *m*, souche *f*
כְּרֵתִי, ־תִית ת	crétois
הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי	la garde crétoise (du roi David)
עַמְמֵי כְּרֵתִי וּפְלֵתִי	racaille *f*, pègre *f*
‖ כְּרֵתִים ש״פ נ (אי)	la Crète
כַּרְתִּי (—) ז צמח	poireau *m*
‖ (צבע ירוק)	couleur vert clair

°כֶּשֶׂב, כִּשְׂבָּה ← כֶּבֶשׂ, כִּבְשָׂה

כַּשְׂדִּי, ־דִּית ת	chaldéen
‖ כַּשְׂדִּי (ר׳ ־דִּים) ז	Chaldéen *m*
בהש (חוזה בכוכבים)	astrologue *m*
כָּשָׂה (342) פ״ע	engraisser
כָּשֶׂה, כְּשָׂה ת	gras
כָּשׁוּל, כְּשׁוּלָה ת	chancelant, trébuchant
כְּשׁוּל־בִּרְכַּיִם	aux genoux défaillants
כָּשׁוּף, כְּשׁוּפָה ת	ensorcelé, enchanté
כִּשּׁוּף (51) ז	sorcellerie *f*, magie *f*
כִּשּׁוּר (51) ז	qualification *f*
כְּשׁוּת (—) נ צמח	houblon *m*
‖ בהש (שער רך)	duvet *m*
כַּשִּׁיל (ר׳ ־לִים) ז	cognée *f*

כְּרִיַּת־פֶּחָם — extraction *f* de charbon
כְּרִיזָה (201) נ — proclamation *f*, sommation *f*
1. כָּרִיךְ (15) ז (סנדוויץ') — sandwich *m*
2. כָּרִיךְ (15) ז צמח — carex *m*, laiche *f*
כְּרִיכָה (201) נ (קשירה) — action *f* d'enrouler
|| (צירוף) — réunion *f*, liaison *f*
|| (של־ספר) — reliure *f*
מָסַר לִכְרִיכָה — donner à relier
כְּרִיכַת־עוֹר — reliure en cuir
כְּרִיכָה קַלָּה — brochage *m*
כְּרִיכוּת (48, בלי ר') נ — attachement *m*
כְּרִיכִיָּה (202) נ — atelier *m* de reliure
כְּרִיעָה (201) נ — agenouillement *m*
כָּרִישׁ (15) ז דג — requin *m*
כְּרִית (—) נ — onde *f*, flot *m*, vague *f*
נַחַל־כְּרִית ז — torrent *m*
כָּרִית (17) נ — coussin *m*, oreiller *m*
כָּרִית־דְּיוֹ — tampon encreur
כְּרִיתָה (201) נ — coupure *f*, retranchement *m*
כְּרִיתַת־עֵצִים — abattage *m* d'arbres
|| כְּרִיתַת־בְּרִית — conclusion *f* d'une alliance
|| משפט — divorce *m*
|| כְּרִיתוּת ← כָּרֵת
כְּרִיתוּת (—) נ — séparation *f*, divorce *m*
סֵפֶר־כְּרִיתוּת ז — acte *m* de divorce
כְּרַךְ (53) ז — grande ville, métropole *f*, cité *f*
בֶּן־ (נ' בַּת־) כְּרַךְ — citadin
כָּרַךְ (304) פ"י (קשר) — lier, attacher, enrouler
כָּרַךְ תַּחְבֹּשֶׁת — appliquer un pansement
כָּרַךְ חֲבִילָה — ficeler un paquet
נָחָשׁ כָּרוּךְ עַל־הֶעָקֵב — un serpent au talon
|| (צרף) — joindre, réunir
כְּרוּכִים זֶה בָּזֶה — indissolublement liés
כָּרוּךְ בְּהוֹצָאוֹת — qui implique des dépenses
כָּרוּךְ אַחֲרֵי ־פ' — collé à qn
|| (ספר) — relier
כֶּרֶךְ (165) ז (ספר) — volume *m*
בְּאַרְבָּעָה כְּרָכִים — en quatre volumes
|| (צרור) — paquet *m*
בהש בְּכֶרֶךְ אֶחָד — ensemble, d'un seul trait
כַּרְכֹּב (149) ז — rebord *m*, moulure *f*, corniche *f*

כִּרְכֵּב (457) פ"י — encadrer, enchâsser
כִּרְכֶּבֶת (252) נ טכנ — guillaume *m*
כִּרְכּוּר (41) ז — danse *f*, pirouette *f*
|| בהש (תחבולות) — détour *m*, subterfuge *m*
כִּרְכּוּרֵי־לָשׁוֹן — circonlocutions *fpl*
כְּרַכִּי, ־כִּית ת — urbain, citadin
כְּרַכִּיּוּת (47, בלי ר') נ — manières citadines
כַּרְכֹּם (144) ז — crocus *m*, safran *m*
כִּרְכֵּם (457) פ"י — teindre en jaune orangé
בהש פָּנִים מְכֻרְכָּמוֹת — visage *m* livide
|| (תיבל בכרכום) — assaisonner de safran
|| הִתְכַּרְכֵּם (491) פ"ע — devenir jaune orangé
הִתְכַּרְכְּמוּ פָּנָיו — devenir livide
כַּרְכְּמִי, ־מִית ת — jaune orangé, safrané
כִּרְכָּר (91) ז (סביבון) — toupie *f*
|| (של־נול) — fuseau *m*
כִּרְכֵּר (457) פ"ע — danser, faire des pirouettes
בהש כִּרְכֵּר מְסָבִיב לִפ' — faire la cour à qn
|| הִתְכַּרְכֵּר (491) פ"ע — sautiller, se trémousser
כַּרְכָּר (—) ז — grès *m*
כִּרְכָּרָה (223) נ — fiacre *m*, cabriolet *m*
כַּרְכָּשׁ (91) ז — tube *m*, tuyau *m*
כַּרְכֶּשֶׁת (252) נ — gros intestin
מטבח כַּרְכֶּשֶׁת מְמֻלָּאָה — saucisse *f*
|| (צינור) — tube *m*, tuyau *m*
כַּרְכֹּשֶׁת (ר' ־כּוֹשׁוֹת) נ זואול — belette *f*
כְּרֶכֶת (256) נ — paquet *m*
כָּרַם (304) פ"י (ערם) — entasser, empiler
כָּרֹם, כְּרֻמָּה ת — jaune orangé, safrané
כֶּרֶם (176) ז — vigne *f*, vignoble *m*
כֶּרֶם־זֵיתִים — olivaie *f*
בהש כֶּרֶם בְּיַבְנֶה — l'Académie *f* de Yavné
כִּרְמֵז (459) פ"י — donner un coup de poing
כַּרְמִיל או כַּרְמִין (—) ז — carmin *m*, écarlate *f*
1. כַּרְמֶל (71, בלי ר') ז (מקום־גנים) — pays *m* fertile, verger *m*
|| הַר־הַכַּרְמֶל ז — le mont Carmel
2. כַּרְמֶל (71, בלי ר') ז (גרגרים) — grains grillés
כַּרְמְלִית (ר' ־לִיּוֹת) נ — terrain *m* vague
כֶּרֶמֶת (—) נ חקל — vigne *f* en espalier
[כרס] הִכְרִיס (498) פ"ע — prendre du ventre

|| דת — secte *f*
כַּת־הָאִיסִיִּים — la secte des Esséniens
כְּתָב (88) ז — écriture *f*
כְּתַב־הַחַרְטֻמִּים — l'écriture hiéroglyphique
כְּתַב־הַיְּתֵדוֹת — l'écriture cunéiforme
כְּתַב־סְתָרִים — écriture chiffrée
אוֹתִיּוֹת־כְּתָב נ״ר — lettres cursives
הֶעֱלָה עַל־הַכְּתָב — mettre par écrit
בִּכְתָב — par écrit
תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב — la loi écrite
כִּכְתָבוֹ וְכִלְשׁוֹנוֹ — littéralement, ponctuellement
כְּתַב־יָד — manuscrit *m*
בִּכְתַב־יָדוֹ — de sa propre main
|| (מסמך) — écrit *m*, lettre *f*, acte *m*
כְּתַב־אֲמָנָה — lettres *fpl* de créance
כְּתַב־אִשּׁוּם — acte d'accusation
כְּתַב־מִנּוּי — lettre de nomination
כְּתַב־עֵת (ר׳ כִּתְבֵי־עֵת) — périodique *m*, revue *f*
כְּתַב־פְּלַסְתֵּר — libelle *m*, pamphlet *m*
|| (חיבור) — écrit *m*, oeuvre *f*
כִּתְבֵי־הַקֹּדֶשׁ — l'Ecriture sainte
כָּל־כִּתְבֵי־עַגְנוֹן — oeuvres complètes d'Agnon
כָּתַב (302) פ״י — écrire
יָדַע קְרוֹא וּכְתוֹב — savoir lire et écrire
נַעַר יִכְתְּבֵם — on peut les compter sur les doigts
כָּתַב אֶת־נְכָסָיו לְפ׳ — léguer ses biens à qn
|| נִכְתַּב (389) פ״ע — être écrit, être inscrit
לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתֵבוּ — bonne année! (souhait)
|| כִּתֵּב (433) פ״י — inscrire, graver
|| הִתְכַּתֵּב (467) פ״ע (עִם־) — correspondre (avec)
|| הִכְתִּיב (499) פ״י — faire écrire, dicter
בהש הִכְתִּיב תְּנָאָיו — dicter ses conditions
כַּתָּב (90) ז — écrivain *m*, scribe *m*
|| (של־עיתון) — correspondant *m*, reporter *m*
כַּתָּב צְבָאִי — correspondant de guerre
כִּתְבֵּב (457) פ״י — écrivailler
כַּתָּבָה (221) נ — reportage *m*, article *m*
כְּתֻבָּה (208) נ — contrat *m* de mariage
כַּתְּבוּת (46) נ — scribouillage *m*
כְּתָבִי, ־בִית ת — graphique
כַּתְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — copiste *n*, scribe *n*
(במכונה) — dactylo *n*
|| (מרבה לכתוב) — plumitif *m*, graphomane *m*
כַּתְבָנוּת (46, בלי ר׳) נ (במכונה) — dactylographie *f*
|| (כתיבה שטחית) — graphomanie *f*
כְּתֹבֶת (256) נ — inscription *f*
|| (ציטוט בראש מאמר) — exergue *m*
כְּתֹבֶת־קַעֲקַע — tatouage *m*
|| (מען) — adresse *f*
כִּתָּה (208) נ (בבית־ספר) — classe *f*
חֲדַר־כִּתָּה ז — salle *f* de classe
עָלָה כִּתָּה — monter de classe
|| צבא — groupe *m* de combat, escouade *f*
מְפַקֵּד־כִּתָּה ז — chef *m* de groupe
כִּתַּת־סִיּוּרִים — groupe de reconnaissance
כִּתַּת־יוֹרִים — peloton *m* d'exécution
כָּתוּב (ר׳ כְּתוּבִים) ז — écrit *m*, texte *m*
זֶה עֲדַיִן בִּכְתוּבִים — c'est encore manuscrit
בָּא בִּכְתוּבִים עִם־פ׳ — correspondre avec qn
|| דת הַכָּתוּב — l'Ecriture (sainte)
עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר — la Bible dit à ce propos
כַּכָּתוּב — comme il est écrit
|| כְּתוּבִים (במקרא) — les Hagiographes *mpl*
כִּתּוּף (51) ז — chargement *m* sur l'épaule
כִּתּוּר (51) ז צבא — encerclement *m*
כִּתּוּשׁ (51) ז (כתישה) — écrasement *m*, broyage *m*
|| (תגרה) — bagarre *f*
כָּתוּת, כְּתוּתָה ת — brisé, broyé, fourbu
כִּתּוּת (51) ז — écrasement *m*, broyage *m*
כִּתּוּת־רַגְלַיִם — marche épuisante
כִּתִּי (ר׳ כִּתִּים או כִּתִּיִּים) ז — Cypriote *m*
כְּתִיב (1) ז — orthographe *f*
כְּתִיב חָסֵר — graphie défective (en hébreu)
כְּתִיב מָלֵא — graphie pleine (en hébreu)
|| (הנוסח הכתוב) — graphie *f*, version écrite
כְּתִיבָה (201) נ — écriture *f*
כְּתִיבָה תַּמָּה — calligraphie *f*
מְכוֹנַת־כְּתִיבָה נ — machine *f* à écrire
מַכְשִׁירֵי־כְּתִיבָה ז״ר — articles *mpl* de papeterie
שֻׁלְחַן־כְּתִיבָה ז — table *f* de travail, bureau *m*
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה! — bonne année!
|| (תיאור) כְּתִיבַת־הָאָרֶץ — géographie *f*

כָּשִׁיר, כְּשִׁירָה ת — qualifié, apte
כְּשִׁירוּת (48) נ — qualification *f*, aptitude *f*
משפט (של־עד) — recevabilité *f*
כִּשְׁכּוּשׁ (41) ז — frétillement *m*, trémoussement *m*
כִּשְׁכֵּשׁ (457) פ״י — remuer, agiter
כִּשְׁכֵּשׁ בִּזְנָבוֹ — frétiller de la queue
|| הִתְכַּשְׁכֵּשׁ (491) פ״ע — s'agiter, se trémousser
כָּשַׁל (306) פ״ע — chanceler, trébucher
בהש כָּשַׁל כֹּחוֹ — ses forces fléchissent
|| נִכְשַׁל (388) פ״ע — trébucher, tomber
בהש (שגה) — se tromper, faire un faux pas
נִכְשַׁל בִּלְשׁוֹנוֹ — la langue lui a fourché
נִכְשַׁל בִּדְבַר־הֲלָכָה — prendre une décision erronée
נִכְשַׁל בַּעֲבֵרָה — commettre un délit
(לא הצליח) — échouer
נִכְשַׁל בִּבְחִינָה — échouer à un examen
|| הִכְשִׁיל (498) פ״י — faire trébucher
בהש (הטעה) — faire échouer, induire en erreur
פִּיו הִכְשִׁילוֹ — il s'est trahi
כָּשֵׁל, כְּשֵׁלָה ת — chancelant, défaillant
כֶּשֶׁל (166, בלי ר׳) ז — échec *m*, défaite *f*
כִּשָּׁלוֹן (38) ז (רפיון) — faiblesse *f*, épuisement *m*
כִּשְׁלוֹן־בִּרְכַּיִם — défaillance *f* des genoux
|| (אי־הצלחה) — échec *m*
כִּשָּׁלוֹן חָרוּץ — échec retentissant
נָחַל כִּשָּׁלוֹן — essuyer un échec
כֶּשֶׁף (165) ז — sortilège *m*, incantation *f*
בַּעַל־כְּשָׁפִים ז — sorcier *m*, magicien *m*
מַעֲשֵׂה־כְשָׁפִים ז — miracle *m*, prodige *m*
כַּשָּׁף (90) ז — sorcier *m*, magicien *m*
כִּשֵּׁף (433) פ״י — ensorceler, enchanter, charmer
|| הִתְכַּשֵּׁף (467) פ״ע — être ensorcelé
|| הִכְשִׁיף (498) פ״י — ensorceler, enchanter
כִּשּׁוּף (38) ז — sortilège *m*, incantation *f*
כַּשָּׁפוּת או כַּשְׁפָנוּת (46) נ — sorcellerie *f*, magie *f*
כַּשְׁפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sorcier *n*
כַּשְׁפָנוּת ← כַּשָּׁפוּת
כִּשְׁפִּי, ־פִּית ת — magique
כָּשֵׁר (309) פ״ע — être apte, réussir, convenir
כָּשְׁרוּ הַדְּבָרִים בְּעֵינָיו — ces paroles lui agréèrent
אִם כָּשֵׁר הַדָּבָר לְפָנֶיךָ — si cela vous convient
|| נִכְשַׁר (388) פ״ע — devenir apte, être approprié
|| כִּשֵּׁר (433) פ״י — préparer, adapter
דת (כלים) — accommoder rituellement
|| הִתְכַּשֵּׁר (467) פ״ע — se préparer, devenir apte
כהש לֹא הִתְכַּשְּׁרָה הַשָּׁעָה — le moment n'est pas venu
|| הִכְשִׁיר (498) פ״י (הכין) — préparer
הִכְשִׁיר אֶת הַקַּרְקַע — préparer le terrain
הִכְשִׁיר תַּלְמִידִים — former des disciples
דת — déclarer permis rituellement
הִכְשִׁיר אֶת־הַבָּשָׂר — rendre la viande rituellement propre à être consommée
כְּשַׁר פ״ע ארמית — être préparé
לָא אִכְשַׁר דָּרָא — l'époque n'était pas à la hauteur
כָּשֵׁר, כְּשֵׁרָה ת — convenable, apte
צבא כָּשֵׁר לְשֵׁרוּת — bon pour le service
|| (הגון) — convenable, honnête, intègre
|| דת — conforme au rite
מַאֲכָלוֹת כְּשֵׁרִים — aliments permis rituellement
מִטְבָּח כָּשֵׁר — cuisine rituelle
כֹּשֶׁר (191, בלי ר׳) ז — aptitude *f*, capacité *f*
כֹּשֶׁר גּוּפָנִי — aptitude physique
כֹּשֶׁר־עֲבוֹדָה — capacité de travail
שְׁעַת־הַכֹּשֶׁר נ — moment *m* favorable
צבא כֹּשֶׁר קְרָבִי — aptitude au service armé
כְּשֵׁרָה (207) נ — occasion *f*, chance *f*
כִּשָּׁרוֹן (38) או כִּשְׁרוֹן (22) ז — aptitude *f*, habileté *f*
כִּשְׁרוֹן־בִּצּוּעַ — talent *m* de réalisation
בַּעַל־כִּשְׁרוֹנוֹת ז — homme *m* de talent
כִּשְׁרוֹנִי, ־נִית ת — talentueux, doué
כִּשְׁרוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — talent *m*
כַּשְׁרוּת (45, בלי ר׳) נ — aptitude *f*, capacité *f*
|| דת — caractère rituel (des aliments)
|| (הגינות) — honnêteté *f*, intégrité *f*
כַּת (54, ר׳ כִּתִּים או כִּתּוֹת) נ — groupe *m*, parti *m*, faction *f*
כַּת־לֵיצָנִים — bande *f* de farceurs
כִּתֵּי־כִתּוֹת — par petits groupes
עממי אוֹתָהּ הַכַּת — les démons *mpl*

ל

ל (לָמֶד)	*lamed* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ל׳	[valeur numérique:] 30
לְ־ (279) מ״י (אל־)	à, vers
אֲנִי הוֹלֵךְ לַשּׁוּק	je vais au marché
הוּא נוֹסֵעַ לְצָרְפַת	il part pour la France
אֱמֹר לִי	dis-moi
‖ (זמן)	pendant, pour
הוּא בָּא לְשָׁבוּעַ	il vient pour une semaine
לִכְשֶׁאֶפְנֶה	quand j'aurai le temps
‖ (מטרה)	pour
קַח עֵט לִכְתֹּב	prends une plume pour écrire
טַיֵּל לַהֲנָאָתְךָ	promène-toi pour ton plaisir
‖ (שייכות)	à
יֵשׁ לִי אָח	j'ai un frère
אֵין לִי אָחוֹת	je n'ai pas de soeur
לְיוֹסֵף הָיוּ שְׁנֵי־בָנִים	Joseph avait deux fils
‖ (חלוקה)	par
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים לְנֶפֶשׁ	dix sicles par personne
‖ (להטעמת־הפעולה)	[–]
לֵךְ־לְךָ	va-t'en
יָשַׁב לוֹ עַל־סַפְסָל	il était assis sur un banc
‖ (לפי־)	selon, d'après
לִדְבָרָיו	d'après lui
לָא מילת־שלילה ארמית	non, ne... pas
לָא מִנֵּהּ וְלָא מִקְצָתֵהּ	en aucune façon
לָא קַשְׁיָא	il n'y a pas de difficulté
לָא שְׁנָא	il n'y a pas de différence
לֹא מילת־שלילה	non, ne... pas
לֹא... וְלֹא	ni... ni
לֹא־רִשְׁמִי	officieux
גַּם הוּא לֹא	lui non plus
לֹא וָלֹא	pas du tout, absolument pas
לֹא בְּאֶלֶף רַבָּתִי	non catégorique
וְלֹא הִיא	il n'en est rien
לֹא זוֹ בִּלְבַד שֶׁ־	non seulement
וְלֹא עוֹד אֶלָּא	bien plus
לֹא כִּי	pas du tout
לֹא כִּי אֶלָּא	non mais
לֹא כָּל־שֶׁכֵּן	à plus forte raison
לֹא עָלֵינוּ	que Dieu nous en garde
לֹא שֶׁ־	ce n'est pas à dire que
עַד שֶׁלֹּא	avant que, tant que... ne... pas
שֶׁלֹּא בְּפָנָיו	en son absence, par contumace
וְלֹא	sinon
‖ בְּלֹא או לְלֹא	sans
בְּלֹא־יוֹדְעִים	sans le savoir
מַצָּב ז לְלֹא־מוֹצָא	situation *f* sans issue
מַה שֶּׁלֹּא תַּעֲשֶׂה	quoi que tu fasses
‖ הֲלֹא ← הֲלֹא	
לָאָה (350) פ״ע (היה עייף)	être fatigué, être las
‖ (התייאש) לָאָה לְ־	renoncer à, désespérer
‖ נִלְאָה (407) פ״ע	se fatiguer, se lasser
נִלְאָה לְ־	renoncer à, désespérer de
‖ הֶלְאָה (513) פ״י	fatiguer, lasser
לֵאָה ש״פ נ	Lia *f*
לָאֶה, לֵאָה ת	fatigué, las
לָאו מילת־שלילה ארמית	non, ne... pas
לָאו דַּוְקָא	pas précisément
בְּלָאו הָכִי	de toute façon
‖ לָאו (ר׳ לָאוִים או לָאוִין) ז	négation *f*
(איסור)	interdiction *f*, défense *f*

כְּתִישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — pilon *m*, battoir *m*
כְּתִישָׁה (201) נ — pilage *m*, broyage *m*
כְּתִישַׁת־עֲצָמוֹת — bagarre *f*, rixe *f*
כָּתִית, כְּתִיתָה ת — pilé, broyé
כְּתִיתָה (201) נ — broyage *m*, écrasement *m*
|| מטבח — bifteck *m*
כֹּתֶל (191) ז — mur *m*, paroi *f*
כֹּתֶל־הַמִּזְרָח (בבית־הכנסת) — banc *m* d'oeuvre
הַכֹּתֶל הַמַּעֲרָבִי — le mur Occidental (de l'esplanade du Temple de Jérusalem)
בהש אָזְנַיִם לַכֹּתֶל — les murs ont des oreilles
זֶה עוֹמֵד אַחַר־כָּתְלֵנוּ — cela est imminent
|| מטבח כַּתְלֵי־חֲזִיר — jambon *m*
1. כַּתְלִית (17) נ מטבח — côtelette *f*, escalope *f*
2. כַּתְלִית (17) נ צמח — pariétaire *f*
[כתם] נִכְתַּם (389) פ״ע — être sale, se salir
|| כִּתֵּם (433) פ״י — salir, couvrir de taches
|| הִתְכַּתֵּם (467) פ״ע — se salir, être tacheté
|| הִכְתִּים (499) פ״י — salir, entacher, flétrir
כָּתֹם, כְּתֻמָּה ת — doré, orange
1. כֶּתֶם (166) ז (רבב) — tache *f*
כִּתְמֵי־שֶׁמֶשׁ — taches solaires
2. כֶּתֶם (—) ז (זהב) — or *m*
כֹּתֶם (191, בלי ר׳) ז — couleur *f* orange
כְּתַמְתַּם, ־תַּמָּה ת — orange pâle
כַּתָּן (90) ז — fileur *m* de coton
כֻּתְנָה (207) נ צמח — coton *m*
כֻּתֹּנֶת (258) נ — chemise *f*, tunique *f*
כְּתֹנֶת־לַיְלָה — chemise de nuit
כָּתֵף (134, זוגי כְּתֵפַיִם 265) נ — épaule *f*
מָשַׁךְ בִּכְתֵפָיו — hausser les épaules
|| (צד) — côté *m*
|| (מדרון) — coteau *m*
כִּתֵּף (433) פ״י — charger sur l'épaule
|| הִתְכַּתֵּף (467) פ״ע — s'appuyer
|| הִכְתִּיף (499) פ״י — charger sur l'épaule
צבא הִכְתִּיף רוֹבֶה — mettre l'arme sur l'épaule
הַכְתֵּף נֶשֶׁק! — l'arme sur l'épaule droite!
כַּתָּף (90) ז — portefaix *m*
כְּתֵפָה (231) נ — bretelle *f*

כִּתְפָּה (241) נ צבא — épaulette *f*
כְּתֵפִיָּה (202) נ (מעיל) — pèlerine *f*
|| (כתפה) — bretelle *f*
כְּתֵפָנִי, ־נִית ת — large d'épaules
כֶּתֶר (166) ז — couronne *f*
נְאוּם־הַכֶּתֶר ז — discours *m* du trône
בהש קָשַׁר כְּתָרִים לְ־ — tresser des couronnes à
|| (ציפוי של־שן) — couronne
|| (מטבע) — couronne
כִּתֵּר (433) פ״י (שם כתר) — couronner
|| (שם כותרת) — donner un titre à, titrer
|| צבא (הקיף) — encercler, investir
|| בהש (חיכה) — attendre
כַּתַּר־לִי זְעֵיר — attends-moi un peu
|| הִכְתִּיר (499) פ״י — couronner, entourer
הִכְתִּיר אֶת־פ׳ בְּתֹאַר — conférer un titre à qn
הֻכְתַּר בְּהַצְלָחָה — être couronné de succès
כִּתְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petite couronne
|| צמח — coronille *f*
כָּתַשׁ (302) פ״י — piler, broyer, battre
בהש כָּתַשׁ מַיִם — donner des coups d'épée dans l'eau
|| נִכְתַּשׁ (389) פ״ע — être pilé, être broyé
|| כִּתֵּשׁ (433) פ״י — piler, broyer
|| הִתְכַּתֵּשׁ (467) פ״ע — se battre, se bagarrer
כֹּתֶשׁ (191) ז — mortier *m*
כַּתְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bagarreur *n*
כְּתֹשֶׁת (—) נ — débris *mpl*
כָּתַת (356 ת) פ״י — broyer, écraser, piler
|| נִכְתַּת (389 ת) פ״ע — être broyé, être écrasé
|| כִּתֵּת (433 ת) פ״י — broyer, briser, rompre
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים — ils forgeront leurs épées en socs
בהש כִּתֵּת אֶת־רַגְלָיו — se fatiguer les jambes, s'esquinter, se traîner
|| הִתְכַּתֵּת (467 ת) פ״ע — se briser, se heurter
|| הֻכַּת (עת׳ יֻכַּת) פ״י — broyer, briser, écraser
כִּתָּתִי, ־תִית ת (של־כיתה) — de classe
|| (של־כת) — sectaire
כִּתָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sectarisme *m*

1. לָבוּד, לְבוּדָה ת (צמוד) — collé, plaqué
עֵץ לָבוּד — contreplaqué *m*
2. לָבוּד, לְבוּדָה ת (צמרי) — feutré
לִבּוּד (41) ז — collage *m*, placage *m*
לָבוּט, לְבוּטָה ת — hésitant, timoré
לִבּוּט (41) ז — tourment *m*, embarras *m*
לִבּוּי (23) ז — attisage *m*
|| בהש לִבּוּי־יְצָרִים — excitation *f* de passions
1. לִבּוּן (41) ז — blanchiment *m*, nettoyage *m*
(של־מתכת) — incandescence *f*, chauffage *m* à blanc
|| בהש (בירור) — élucidation *f*, clarification *f*
2. לִבּוּן (41, בלי ר׳) ז (עשיית־לבנים) — fabrication *f* de briques
לְבוֹנָה (201) נ — encens *m*
לַבּוֹרַנְט, ־טִית ש — laborantin *n*
לְבוּשׁ (41) ז — vêtement *m*, habit *m*, costume *m*
לְבוּשׁ־קַיִץ/־חֹרֶף — vêtements d'été/d'hiver
לָבוּשׁ, לְבוּשָׁה ת — habillé, vêtu
לְבִזְבֵּז ← לִזְבֵּז
לִבֵּט (303) פ״י — fatiguer, tourmenter
|| פ״ע — se fatiguer, se tourmenter
|| נִלְבַּט (389) פ״ע — se débattre, se tourmenter
|| לֻבַּט (432) פ״י — fatiguer, tourmenter
|| הִתְלַבֵּט (466) פ״ע — se débattre, s'agiter
בהש — être perplexe
לֶבֶט (166) ז — tourment *m*, embarras *m*
לָבִיא (12, ר׳ גם לְבָאִים) ז — lion *m*
לְבִיאָה (201) נ — lionne *f*
לְבִיבָה (201) נ — beignet *m*
לָבִיד (15) ז — contreplaqué *m*
לֻבְּיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח — pois-à-vache *m*
לְבִיטָה (201) נ — secousse *f*, convulsion *f*
לָבִישׁ, לְבִישָׁה ת — mettable (vêtement)
לְבִישָׁה (201) נ — habillement *m*, mise (d'un habit) *f*
לְבַל ← בַּל
לַבְלָב (91) ז אנטום — pancréas *m*
1. לִבְלֵב (460) פ״ע (פרח) — bourgeonner, fleurir
|| הִתְלַבְלֵב (494) פ״ע — s'épanouir
2. לִבְלֵב (460) פ״ע (צעק) — crier, brailler

לִבְלוּב (41) או לִבְלֶבֶת (—) נ — bourgeonnement *m*, floraison *f*
לַבְלָר (97) ז — clerc *m*, secrétaire *m*, commis *m*
לַבְלָרוּת (46, בלי ר׳) נ — tenue *f* des livres
לָבָן ש״פ ז — Laban *m*
לָבָן, לְבָנָה ת — blanc
שָׁחוֹר עַל־גַּבֵּי־לָבָן — noir sur blanc
בִּגְדֵי־לָבָן ז״ר — vêtements blancs
שְׂדֵה־לָבָן ז — champ *m* de blé
|| לְבָנִים ז״ר — linge *m*, sous-vêtements *mpl*
1. לִבֵּן (303 נ) פ״י (עשה לבנים) — faire des briques
2. לִבֵּן (432 נ) פ״י (צבע ללבן) — blanchir
(מתכת) — chauffer à blanc
בהש (הבהיר) — éclaircir
|| הִתְלַבֵּן (466 נ) פ״ע — devenir blanc, blanchir
(מתכת) — être chauffé à blanc
בהש (הובהר) — s'éclaircir
|| הִלְבִּין (499 נ) פ״ע (נעשה לבן) — devenir blanc
רֹאשׁוֹ הִלְבִּין — ses cheveux ont blanchi
הִלְבִּינוּ פָּנָיו — son visage pâlit
|| פ״י (עשה ללבן) — blanchir, faire pâlir
הִלְבִּין פְּנֵי־פ׳ בָּרַבִּים — humilier qn publiquement
הִלְבִּין שִׁנַּיִם לִפ׳ — sourire à qn
לֹבֶן (189, בלי ר׳) ז — blancheur *f*
לֹבֶן שֶׁבָּעַיִן — blanc *m* de l'oeil, cornée *f*
לֹבֶן שֶׁל־בֵּיצָה — blanc d'oeuf
לְבַנְבַּן, ־בֶּנֶת (ר׳ ־בַּנִּים, ־בַּנּוֹת) ת — blanchâtre
לְבָנָה (—) נ — lune *f*
דת קִדּוּשׁ־לְבָנָה ז — consécration *f* de la lune
עממי אוֹתִיּוֹת שֶׁל־קִדּוּשׁ־לְבָנָה — gros caractères (d'imprimerie)
לְבֵנָה (231, ר׳ לְבֵנִים 136) נ — brique *f*
לִבְנַת־טִיט — brique crue
לְבֵנָה שְׂרוּפָה — brique cuite
לַבְנָה (242, בלי ר׳) נ — blancheur *f*
לִבְנֶה (73) ז צמח — bouleau *m*
לְבָנוֹן ש״פ ז (הר ומדינה) — le Liban
לַבְנוּן (ר׳ ־נִים) ז דג — ablette *f*, gardon *m*
לְבָנוֹנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Libanais *n*
|| לְבָנוֹנִי, ־נִית ת — libanais

עָבַר עַל־לָאו — contrevenir à une défense
לֵאוּת (48, בלי ר׳) נ — fatigue *f*, lassitude *f*
אֵינוֹ יוֹדֵעַ לֵאוּת — il est infatigable
לְאַט תה״פ — lentement
לְאַט לְךָ! — tout doux!
לְאַט לִי לַנַּעַר! — ménage-moi cet enfant!
|| לְאִטִּי, לְאִטְּךָ... וכו׳ — lentement
הַהוֹלֵךְ לְאִטּוֹ יָבוֹא בְּעִתּוֹ — hâtez-vous lentement
לָאט (152) ז — murmure *m*, chuchotement *m*
לָאט (–) או לָט (–) ז — cachette *f*
בַּלָּאט או בַּלָּט — en cachette, en secret
1. לָאַט (326) פ״י (כיסה) — couvrir, voiler
2. לָאַט (326) פ״ע (לחש) — murmurer, chuchoter
|| הִלְאִיט (502) פ״י (האיט) — ralentir
לְאִיטָה (201) נ — murmure *m*, chuchotement *m*
לְאַלְתַּר ← אַלְתַּר
[לאם] הִלְאִים (502) פ״י — nationaliser
לְאֹם (144) ז — nation *f*, ethnie *f*
היסט חֶבֶר־הַלְאֻמִּים ז — la Société des Nations
לֵאמֹר ← אָמַר
לְאֻמִּי, ־מִּית ת — national, patriote
לְאֻמִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — patriotisme *m*
לְאֻמָּנוּת (46, בלי ר׳) נ — nationalisme *m*
לְאֻמָּנִי, ־נִית ת — nationaliste
לְאָן ← אָן
לֵב (111, בלי ר׳) או לֵבָב (108) ז — coeur *m*
בְּלֵב וָלֵב — avec duplicité, hypocritement
בְּלֵב אֶחָד — d'un commun accord, unanimement
בְּלֵב שָׁלֵם או בְּלֵב וָנֶפֶשׁ — de tout coeur
אֹמֶץ־לֵב ז — courage *m*
חֲסַר־לֵב — sans coeur, cruel
נְדִיב־לֵב או רְחַב־לֵב — généreux, magnanime
דִּבֵּר עַל־לֵב־פ׳ — essayer de persuader qn
הָיָה בְּלִבּוֹ עַל־פ׳ — en vouloir à qn
הָיָה עִם־לִבּוֹ — avoir l'intention
מָשַׁךְ אֶת־הַלֵּב — attirer l'attention
נָגַע עַד־לִבּוֹ או לְלִבּוֹ — émouvoir profondément
שָׂם לֵב לְ־ — faire attention à
אָמַר אֶל־לִבּוֹ או לְלִבּוֹ — se dire en soi-même
עָלָה עַל־לִבּוֹ — avoir l'idée

שָׁפַךְ אֶת־לִבּוֹ — épancher son coeur
כִּלְבָבוֹ — selon son désir
|| בהש בְּלֶב־יָם — en pleine mer
עַד־לֵב־הַשָּׁמַיִם — jusqu'au zénith
לִבָּא (–) ז ארמית — coeur *m*
מֵעֻמְקָא דְלִבָּא — du plus profond du coeur
לְבָאִים ← לָבִיא
לֵבָב ← לֵב
1. [לבב] נִלְבַּב (389) פ״ע — devenir sensé
|| לִבֵּב (432) פ״י — enchanter, fasciner, charmer
2. לִבֵּב (432) פ״י (אפה לביבות) — faire des beignets
3. לִבֵּב (432) פ״י (אש) — enflammer, attiser
לְבָבִי, ־בִית ת — cordial
לְבָבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cordialité *f*
לְבַד תה״פ — seul
לְבַד מִן־ — excepté, en plus de, outre
בִּלְבַד — seulement
וּבִלְבַד שֶׁ־ — à condition toutefois que
מִלְּבַד־ — indépendamment de, en plus de
מִלְּבַד שֶׁ־ — outre que, sans compter que
|| לְבַדִּי, לְבַדְּךָ... וכו׳ — moi (toi...) seul
נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי — je suis resté seul
לֶבֶד (165) ז — feutre *m*
לִבֵּד (432) פ״י — coller, plaquer
|| הִתְלַבֵּד (466) פ״ע — se coller, se plaquer
לְבָדוּת או לְבַדִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — solitude *f*
1. לֶבָה (208) נ (להבה) — flamme *f*
לַבַּת־אֵשׁ — flamme
2. לָבָה (208) נ גיאול — lave *f*
לִבָּה (208) נ — coeur *m*
|| טכנ (החלק המרכזי) — centre *m*, noyau *m*
לִבַּת־הַכֶּבֶל — âme *f* du câble
לִבָּה (453) פ״י — attiser le feu
בהש לִבָּה אֶת־הַיְּצָרִים — exciter les passions
|| הִתְלַבָּה (480) פ״ע — prendre feu, flamber
לָבוּב, לְבוּבָה ת — en forme de coeur
|| (אפוף) — enveloppé
1. לִבּוּב (41) ז (משיכת־הלב) — enchantement *m*
2. לִבּוּב (41) ז (אפיית־לביבות) — fabrication *f* de beignets
לְבוּבִית (17) נ — bavette *f*

לְהַגָּנוּת (46, בלי ר׳) נ — bavardage *m*, verbosité *f*
לְהַגָּנִי, ־נִית ת — prolixe, verbeux
לְהַד״ם (= לֹא הָיוּ דְּבָרִים מֵעוֹלָם) — ni vu ni connu
לָהָה (350) פ״ע — être exténué, être épuisé
לָהֶה, לָהָה ת — exténué, épuisé
לָהוּב, לְהוּבָה ת (בוער) — brûlant, enflammé
‖ (חד) חֶרֶב לְהוּבָה — épée affilée
לְהוּב (50) ז — flamboiement *m*
בהש — enthousiasme *m*, ardeur *f*
לְהוּג (50) ז — bavardage *m*, papotage *m*
לָהוּט, לְהוּטָה ת — passionné, avide
לָהוּט אַחַר־דּ״מ — passionné de qch
לָהוּט אַחַר־הֶעָשָׁן — fumeur enragé
לְהוּט (50) ז — chaleur *f*, ardeur *f*, flamme *f*
בהש — ardeur
1. לַהַט (152) ז (אש) — flamme *f*, chaleur *f*
‖ (זוהר) — éclat *m*, incandescence *f*
לַהַט־הַשֶּׁמֶשׁ — l'ardeur *f* du soleil
לַהַט־הַחֶרֶב — la lame étincelante du glaive
‖ בהש דִּבֵּר בְּלַהַט — parler avec passion
2. לַהַט (152) ז (כישוף) — magie *f*, enchantement *m*
מַעֲשֵׂה־לְהָטִים ז — sorcellerie *f*
לָהַט (326) פ״ע — brûler, flamber
‖ לִהֵט — brûler, embraser
בהש לָהַט גֶּחָלִים — jeter feu et flamme
‖ הִתְלַהֵט (472) פ״ע — s'enflammer, s'embraser
‖ הִלְהִיט (502) פ״י — enflammer, embraser
לַהֲטוּט (41) ז — tour *m* de passe-passe
לַהֲטוּטָן או לַהֲטוּטָר (97) ז — prestidigitateur *m*
לַהֲטוּטָנוּת (46, בלי ר׳) נ — prestidigitation *f*
לַהֲטֵט (458) פ״ע — faire des tours de passe-passe
לַהֲטָנִי, ־נִית ת — brûlant, ardent
לָהִיב, לְהִיבָה ת — inflammable
לְהִיבָה (201) נ — incendie *m*, flambée *f*
לְהִיגָה (201) נ — bavardage *m*, papotage *m*
לָהִיט (15) ז — rengaine *f*, air *m* à la mode
לְהִיטָה (201) נ (שריפה) — flambée *f*
‖ (תשוקה) — ardeur *f*, avidité *f*
לְהִיטוּת (48, בלי ר׳) נ — ardeur *f*, avidité *f*

[להלה] הִתְלַהְלֵהַּ (496) פ״ע — se démener, folâtrer
לְהַלָּן תה״פ — plus loin, ci-dessous
כִּדְלְהַלָּן — comme suit
[להם] הִתְלַהֵם (472) פ״ע — se heurter
דְּבָרִים כְּמִתְלַהֲמִים — paroles véhémentes
לַהַק (152) ז (של־עופות) — groupe *m*, bande *f*
‖ צבא — groupe d'aviation, escadrille *f*
רֹאשׁ־לַהַק ז — chef *m* d'escadrille
לִהֵק (435) פ״י — rassembler, grouper
‖ הִתְלַהֵק (472) פ״ע — se rassembler, se grouper
לַהֲקָה (238) נ — troupe *f*, compagnie *f*, bande *f*
‖ (של־אמנים) — troupe
לַהֲקַת־בַּלֶּט — corps *m* de ballet
‖ (של־בעלי־חיים) — bande, meute *f*
לַהֲקַת־זְאֵבִים — bande de loups
לוּ או לוּא מ״ח (אילו) — si (irréel)
‖ (הלואי) — si seulement, pourvu que
לוּ יְהִי כִּדְבָרֶיךָ — qu'il en soit ainsi
1. לְוַאי מ״ח — si seulement, plaise au Ciel
2. לְוַאי (61) או לְוָי (—) ז — accessoire *m*, complément *m*
דִּבְרֵי־לְוַאי ז״ר — notice explicative
מֻצַּר־לְוַאי ז — sous-produit *m*
נִמּוּק־לְוַאי ז — motif *m* accessoire
שֵׁם־לְוַאי ז — surnom *m*
‖ דקדוק — épithète *f*
לַוַּאי (ר׳ לַוָּאִים) ז — accompagnateur *m*
לוֹגִי, ־גִית ת — logique
לוֹגִיסְטִי, ־טִית ת צבא — logistique
לוֹגִיסְטִיקָה (—) נ צבא — logistique *f*
לוֹגִיקָה (—) נ — logique *f*
לוֹגִיקָן (ר׳ ־קָנִים) ז — logicien *m*
לוֹגָרִיתְם (ר׳ ־מִים) ז מתמט — logarithme *m*
לוּחַ־לוֹגָרִיתְמִים ז — table *f* de logarithmes
לוֹגָרִיתְמִי, ־מִית ת — logarithmique
לוּדָר (ר׳ ־רִים) ז — gladiateur *m*
1. לָוָה (353) פ״י (לקח כהלוואה) — emprunter
‖ נִלְוָה (406) פ״ע — être emprunté
‖ הִלְוָה (512) פ״י — prêter
הִלְוָה אֶת־פ׳ כֶּסֶף או הִלְוָה כֶּסֶף לְפ׳ — prêter de l'argent à qn

לְבְנוּנִי, ־נִית ת — blanchâtre
לְבְנוּנִית (17) או לַבְנוּת (45) נ — blancheur *f*
לְבַנְטִינִי, ־נִית ת — levantin
לְבַנְטִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — levantinisme *m*
לְבָנִין (ר׳ ־נִים) ז חרק — piéride *f*, papillon blanc
לְבֵנִית (17) נ — petite brique
לְבָנִית (—) נ אנטום — cornée *f*
לֶבֶס (166) ז — chaudron *m*, marmite *f*
לַבְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — albinos *n*
לַבְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ — albinisme *m*
לָבַשׁ (308) פ״י — mettre (un vêtement), revêtir
לָבַשׁ מְעִיל — mettre un manteau
בהש לָבַשׁ עֹז — s'armer de courage
לָבַשׁ צוּרָה — prendre forme
|| נִלְבַּשׁ (389) פ״ע — être mis (habit), être revêtu
|| לִבֵּשׁ (432) פ״י — habiller, vêtir
|| הִתְלַבֵּשׁ (466) פ״ע — s'habiller
|| הִלְבִּישׁ (499) פ״י — habiller, vêtir
הִלְבִּישׁ דְּבָרָיו בִּמְלִיצוֹת — parler avec emphase
לֹג (ר׳ לֻגִּים) ז — *log* (mesure de capacité) *m*
לְגַבֵּי־ ← גַּב
לָגוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ גיאוגר — lagune *f*
לָגַז (303) פ״י חקל — mettre en meule
|| נִלְגַּז (389) פ״ע — être mis en meule
|| הִתְלַגֵּז (466) פ״ע — bifurquer
לִגְיוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — légion *f*
לִגְיוֹן־הַזָּרִים (בצרפת) — légion étrangère
לִגְיוֹן־הַכָּבוֹד (בצרפת) — légion d'honneur
לִגְיוֹנֵר (ר׳ ־רִים) ז — légionnaire *m*
לְגִיזָה (201) נ — mise *f* en meule
לֵגִיטִימִי, ־מִית ת — légitime
לְגִימָה (201) נ — gorgée *f*, lampée *f*
בִּלְגִימָה אַחַת — d'un seul trait
לָגִין (15) ז — cruche *f*, carafe *f*, aiguière *f*
לְגִינָה (201) נ — sébile *f*
בהש אִסְתְּרָא בִּלְגִינָה — un sou dans une sébile (beaucoup de bruit pour rien) *f*
לִגְלֵג (460) פ״ע (עַל־) — se moquer de, railler
לַגְלְגָן (ר׳ ־נִים) ז — moqueur *m*, railleur *m*
לַגְלְגָנוּת (46, בלי ר׳) נ — moquerie *f*, raillerie *f*
לַגְלְגָנִי, ־נִית ת — moqueur, railleur

לִגְלוּג (41) ז — moquerie *f*
לָגַם (303) פ״י — siroter, déguster
לֹגֶם (192, זוגי לָגְמַיִם (261) ז — gorge *f*
מְלֹא־לֻגְמָיו — plein la bouche
לַגְמְרֵי תה״פ — entièrement, complètement
לֵדָה (229) נ — naissance *f*, accouchement *m*
מִלֵּדָה — de naissance
לְדִידִי, לְדִידָךְ, לְדִידֵיה וכו׳ ← דִּידִי
לָדִינוֹ (—) ז — ladino (dialecte judéo-espagnol) *m*
לֶדֶת ← יָלַד
לָה (—) ז מוס — la *m*
לְהָאָה (210) נ אנטום — luette *f*
לַהַב (152) ז (שלהבת) — flamme *f*
בהש פְּנֵי־לְהָבִים נ״ר — visage brûlant
|| (ברק) — éclair *m*
|| (של־סכין) — lame *f*
לָהַב (326) פ״ע — brûler, flamboyer
|| נִלְהַב (397) פ״ע — s'enflammer
בהש (נרגש) — s'enthousiasmer
|| לִהֵב (435) פ״י — brûler, incendier
|| הִתְלַהֵב (472) פ״ע — s'enflammer, prendre feu
בהש — s'enthousiasmer, s'enflammer
|| הִלְהִיב (502) פ״י — enflammer, embraser
בהש — enthousiasmer
לֶהָבָה (220) נ — flamme *f*
עָלָה בַּלֶּהָבוֹת — être consumé par les flammes
חוֹצֵב לַהֲבוֹת־אֵשׁ — qui jette feu et flamme
אֵשׁ־לֶהָבָה נ — brasier *m*
בהש (אדם נלהב) — plein d'ardeur
|| °(להב של־חרב) — lame *f*
לַהֲבִיוֹר (ר׳ ־רִים) ז צבא — lance-flammes *m*
לַהֲבִית (17) נ — flammèche *f*
לֶהָבֶת (253) נ — flamme *f*
לַהַג (152) ז (הרהור) — médiation *f*
|| (פטפוט) — bavardage *m*, verbiage *m*
|| (ניב) — dialecte *m*, patois *m*
לָהַג (321) פ״י (ביטא) — prononcer, énoncer
|| (פטפט) — bavarder, papoter
|| לִהֵג (434) פ״י — bavarder, papoter
לַהְגָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bavard *n*

2. לוּל (41) ז (מדרגות) — escalier *m* en colimaçon

לוּלֵא או לוּלֵי מ״ח — si... ne... pas (irréel)

לוּלֵא הִתְמַהְמַהְנוּ — si nous n'avions pas traîné

לוּלָאָה (211) נ (עניבה) — noeud-coulant *m*

|| (בבגד) — boutonnière *f*, bride *f*, oeillet *m*

לוֹלָב (91) ז טכנ — boulon *m*

לוּלָב (91) ז — branche *f* de palmier

לוֹלָבִית (17) נ טכנ — petit boulon

לוּלֵי ← לוּלֵא

לוּלְיָן (97) ז — acrobate *m*, funambule *m*

לוּלְיָנוּת (46, בלי ר׳) נ — acrobatie *f*

לוּלְיָנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — en spirale

מַדְרֵגוֹת לוּלְיָנִיּוֹת — escalier *m* en colimaçon

לוּלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — préposé à la basse-cour

לוֹמְבַּרְד (־דים) ז (בית־עבוט) — mont-de-piété *m*

לוֹמְדוּת (45, בלי ר׳) נ — érudition *f*

לוֹמַר ← אָמַר

1. [לון] או [לין] לָן (382 נ או 387 נ) פ״ע — passer la nuit

נָטָה לָלוּן — s'installer pour la nuit

|| הִתְלוֹנֵן (488 נ) פ״ע — chercher un abri

|| הֵלִין (526 נ) פ״י — recevoir pour la nuit

(השהה) — ajourner

הֵלִין שָׂכָר — différer le paiement du salaire

2. [לון] נִלּוֹן (431 נ) פ״ע (התרעם) — se plaindre

|| הִתְלוֹנֵן (488 נ) פ״ע (עַל־) — se plaindre (de)

|| הֵלִין (526 נ) או הֶלִין (522 נ) פ״ע — récriminer

לוֹנְדּוֹן ש״פ נ (עיר) — Londres *m*

לְוַנְטִינִי, לְוַנְטִינִיּוּת ← לְבַנְטִינִי, לְבַנְטִינִיּוּת

לוֹנְכִית (17) נ — poignard *m*

לוֹעֵז (ר׳ לוֹעֲזִים) ז — barbare, qui parle une autre langue

לוֹעֲזִי, ־זִית ת — étranger (langue)

מִלִּים לוֹעֲזִיּוֹת — mots étrangers

מִלּוֹן עִבְרִי־לוֹעֲזִי — dictionnaire hébreu bilingue

|| לוֹעֲזִית (—) נ — langue étrangère

בְּלוֹעֲזִית — en langue étrangère

לוֹעֲזִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère étranger (du langage)

לוּף (41) ז צמח — arum *m*

לוּפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne *f* aux sourcils épais

לוּפִית (17) נ צמח — gouet *m*

1. [לוץ] לָץ (382) פ״ע (לעג) — se moquer, railler

|| הִתְלוֹצֵץ (488) פ״ע — plaisanter

|| הֵלִיץ (526) פ״י — tourner en ridicule

2. [לוץ] הֵלִיץ (526) פ״י (המליץ) — recommander

|| (תרגם) — traduire

לוֹצֵץ (ר׳ ־צְצִים) ז — moqueur *m*, railleur *m*

לוֹצְצָנִי, ־נִית ת — moqueur, railleur

לוֹקֵחַ (ר׳ ־קְחִים) ז — acheteur *m*, client *m*

לוֹקָלִי, ־לִית ת — local

לוּקְסוּס (—) ז — luxe *m*

לוֹרְד (ר׳ ־דִים) ז — lord *m*

בֵּית־הַלּוֹרְדִים ז — la Chambre des Lords

[לוש] לָשׁ (382) פ״י — pétrir

|| נִלּוֹשׁ (431) פ״ע — être pétri

לוֹתַר ש״פ נ (מחוז) — la Lorraine

לָז, לָזֶה, לֵזוּ ← הַלָּז, הַלָּזֶה

לִזְבֵּז (132) ז — bordure *f*, cadre *m*

לִזְבֶּזֶת (252) נ — liséré *m*, bordure *f*

לְזוּת (45, בלי ר׳) נ — déformation *f*

לְזוּת־שְׂפָתַיִם — médisance *f*

לַח, לַחָה ת — humide

מִדּוֹת־הַלַּח נ״ר — mesures *fpl* de capacité

לֵחַ (9, בלי ר׳) ז — sève *f*

לֹא נָס לֵחוֹ — sa vigueur n'a pas baissé

לֵחָה (229) נ (רטיבות) — humidité *f*

|| (ריר) — salive *f*, mucosité *f*

|| (ברפואת ימי־הביניים) — humeur *f*

לְחוּד תה״פ — à part, séparément

לַחוּחַ (ר׳ ־חוֹת) ז מטבח — galette (de maïs) *f*

לִחוּךְ (50) ז — action *f* de lécher *ou* de brouter

בהש לִחוּךְ־פִּנְכָּה — flatterie *f*

לְחוּם (41) ז — chair *f*, corps *m*

לָחוּם, לְחוּמָה ת — brûlé, desséché

לָחוּץ, לְחוּצָה ת — énervé, en difficulté

לְחוּשׁ (50) ז — chuchotement *m*

לַחוּת (47, בלי ר׳) נ (רטיבות) — humidité *f*

מַד־לַחוּת ז — hygromètre *m*

הִלְוָה בְּרִבִּית — prêter à intérêt
הִלְוָה עַל־מַשְׁכּוֹן — prêter sur gage
2. לָוָה (353) פ״י (הצטרף ל־) — accompagner
|| נִלְוָה (406) פ״ע (לְ־, אֶל־, עַל־ או עִם־) — accompagner, se joindre à
|| לִוָּה (453) פ״י — accompagner, escorter
מוס לִוָּה בִּפְסַנְתֵּר — accompagner au piano
|| הִתְלַוָּה (480) פ״ע — accompagner, se joindre
|| הִלְוָה (512) פ״י — accompagner
לוֹהֵט, ־הֶטֶת (ר׳ ־הֲטִים, ־הֲטוֹת) ת — brûlant, ardent
לוֹוֶה, לוֹוָה ש — emprunteur *n*, débiteur *n*
לִוּוּי (23) ז — accompagnement *m*
צבא — escorte *f*
|| מוס — accompagnement
1. [לוז] לָז (382) פ״ע (סר) — s'écarter, se détourner
|| נָלוֹז (429) פ״ע — se pervertir, s'égarer
דֶּרֶךְ נְלוֹזָה — chemin tortueux
|| הֵלִיז (522) פ״י — écarter, détourner
2. [לוז] הֵלִיז (522) פ״י (השמיץ) — calomnier
לוּז (41) ז צמח — noisetier *m*, coudrier *m*
|| אנטום לוּז־הַשִּׁדְרָה — vertèbre cervicale
בהש — quintessence *f*, élément vital
לוּזָה (201) נ — calomnie *f*
לוּחַ (44) ז (קרש) — planche *f*
|| (של־ספר) — plat (d'un livre) *m*
|| לוּחַ־אֶבֶן — table *f* de pierre
לוּחוֹת־הַבְּרִית — les tables *fpl* de l'alliance
|| (לכתיבה) — tableau *m*
לוּחַ־מוֹדָעוֹת — tableau d'affichage
בהש לוּחַ חָלָק — table rase
כָּתַב עַל־לוּחַ־לִבּוֹ — graver dans son coeur
|| (רשימה) — table, liste *f*
לוּחַ־הַיֵּינוֹת (במסעדה) — la carte des vins
לוּחַ־הַכֶּפֶל — table de multiplication
לוּחַ־מְחִירִים — prix-courant *m*
לוּחַ־זְמַנִּים (של־רכבת) — horaire *m*
|| (של־השנה) — calendrier *m*
לִוֵּחַ (440) פ״י (ניסר ללוחות) — découper en planches
|| (ערך בטבלאות) — disposer en tables
לוּחִית (17) נ — tablette *f*

לוֹחֵם (126) ז — combattant *m*
לוֹחֲמוּת (45) נ — belligérance *f*
לוֹחֵץ־לָשׁוֹן (ר׳ לוֹחֲצֵי־לָשׁוֹן) ז — abaisse-langue *m*
לוֹחֲשָׁנִי, ־נִית ת — chuchoté
[לוט] לָט (382) פ״י — couvrir, cacher
|| הֵלִיט (526) פ״י — couvrir, envelopper
1. לוֹט ש״פ ז — Lot *m*
עממי שִׁכּוֹר כְּלוֹט — ivre comme un Polonais
2. לוֹט (21) ז (מכסה) — couverture *f*, enveloppe *f*, voile *m*
הֵסִיר אֶת־הַלּוֹט מֵעַל־ — dévoiler, inaugurer
3. לוֹט (—) ז (בושם) — laudanum *m*
לוּט, לוּטָה ת — enveloppé, couvert
לוּט בַּעֲרָפֶל — couvert de brouillard
לוּטִים בָּזֶה שְׁנֵי מִכְתָּבִים — ci-inclus deux lettres
לוֹטוֹ (—) ז (משחק) — loto *m*
לוֹטוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — lotus *m*, nénuphar *m*
לוֹטְפָנִי, ־נִית ת — caressant
לֵוִי ← 2. לָוַאי
לֵוִי ש״פ ז — Lévi *m*
|| לֵוִי (ר׳ לְוִיִּם) ז — lévite *m*
לְוָיָה (215) נ (הליכה ביחד) — accompagnement *m*
בֶּן־לְוָיָה ז — compagnon *m* de route
בִּלְוָיַת־ — en compagnie de
|| (פמליה) — escorte *f*
|| (212) נ (של־מת) — enterrement *m*, obsèques *fpl*
לִוְיָה (242, בלי ר׳) נ — guirlande *f*
לִוְיַת־חֵן — ornement plein de charme
לוֹיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — feston *m*
לַוְיָן (97) ז — satellite *m*
לַוְיַן־תִּקְשֹׁרֶת — télestar *m*
לִוְיָתָן (105, לִוְיְתָנֵי־) ז זואול — baleine *f*
צֵיד־לִוְיָתָנִים ז — chasse *f* à la baleine
בהש (איש־עסקים גדול) — magnat *m*
|| מיתול לִוְיָתָן ש״פ ז — Léviathan *m*
לִוְיָתָנִית (17) נ — baleinière *f*
לוֹכְסָן (97) ז — trait *m* oblique
לוֹכְסָנִי, ־נִית ת — oblique
1. לוּל (41) ז (של־עופות) — poulailler *m*
|| (של־תינוקות) — parc (de bébé) *m*

לַחַץ (152) ז — pression *f*
לַחַץ־אֲוִיר — pression atmosphérique
לַחַץ־דָּם — tension artérielle
מַד־לַחַץ ז — manomètre *m*
סִיר־לַחַץ ז — autoclave *m*
|| (עינוי) — oppression *f*
מַיִם לַחַץ — eau *f* en quantité restreinte
|| (כפייה) — pression, contrainte *f*
הִפְעִיל לַחַץ עַל־ — exercer une pression sur
פָּעַל תַּחַת־לַחַץ — agir sous contrainte
קְבוּצַת־לַחַץ נ — groupement intéressé, lobby *m*
תָּא־לַחַץ ז — cabine pressurisée
לָחַץ (326) פ״י — presser, serrer, appuyer
לָחַץ אֶת־יַד־פ׳ — serrer la main de qn
לָחַץ אֶל־לִבּוֹ — serrer contre son coeur
בהש לָחַץ אֶל־הַקִּיר — mettre au pied du mur
יָדַע הֵיכָן הַנַּעַל לוֹחֶצֶת — savoir où le bât blesse
|| (הציק) — opprimer, accabler
הַחוֹבוֹת לוֹחֲצִים עָלַי — les dettes me harcèlent
|| לָחַץ עַל־פ׳ — exercer une pression sur qn
|| נִלְחַץ (397) פ״ע — être serré, être pressé, être opprimé
בהש לִבּוֹ נִלְחַץ — son coeur se serra
|| הִלְחִיץ (502) פ״י — presser, serrer
לַחְצָנִית (17) נ — bouton-pression *m*
לַחַשׁ (152) ז — murmure *m*
לַחַשׁ־רַחַשׁ — chuchotement *m*, rumeur *f*
תַּעֲמוּלַת־לַחַשׁ נ — propagande chuchotée
בְּלַחַשׁ — à voix basse
|| (סיסמת־קסם) — incantation *f*, sortilège *m*
|| (תפילה) — oraison *f*, prière *f* à voix basse
|| °(תכשיט) — amulette *f*
לָחַשׁ (326) פ״י — chuchoter, murmurer
לָחַשׁ עַל־הַמַּכָּה — réciter des incantations pour guérir une plaie
גַּחֶלֶת לוֹחֶשֶׁת — braise ardente
|| (בתאטרון) — souffler
|| נִלְחַשׁ (397) פ״ע — être chuchoté
|| לִחֵשׁ (435) פ״י — chuchoter, murmurer
(הִשְׁבִּיעַ נחש וכד׳) — charmer, ensorceler
|| הִתְלַחֵשׁ (472) פ״ע — s'entretenir à voix basse
הִתְלַחֵשׁ עַל־ — répandre des rumeurs contre
|| הִלְחִישׁ (502) פ״י — chuchoter
לַחְשׁוֹן (ר׳ ־נים) ז — murmure *m*
לַחְשׁוּשׁ (41) ז — chuchotement *m*, murmure *m*
לַחְשָׁן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — souffleur *n*
לַחְשֵׁשׁ (460) פ״י — chuchoter
|| הִתְלַחְשֵׁשׁ (494) פ״ע — chuchoter, murmurer
לַחְשֶׁשֶׁת (256) נ — chuchotement *m*, murmure *m*
1. [לחת] הִלְחִית (502 ת) פ״ע (התנשם) — haleter
2. [לחת] הִלְחִית (502 ת) פ״ע (התכופף) — se courber
1. לָט (88) ז (כישוף) — incantation *f*, sortilège *m*
2. לָט ← לָאט
3. לָט ← [לוט]
לְטָאָה (212) נ זואול — lézard *m*
לְטוּף (51) ז — caresse *f*
לְטוּשׁ (51) ז — affûtage *m*, polissage *m*
בהש לְטוּשׁ אַחֲרוֹן — dernier fignolage
לָטִינִי, ־נית ת — latin
לָמַד לָטִינִית — apprendre le latin
לָטִיף, לְטִיפָה ת — doux, velouté
לְטִיפָה (201) נ — caresse *f*
לְטִישָׁה (201) נ — polissage *m*
לְטִישַׁת־עֵינַיִם — action *f* de regarder fixement
לֹטֶם (191) ז צמח — ciste *m*
לָטַף (301) פ״י — caresser
|| לִטֵּף (432) פ״י — caresser
|| הִתְלַטֵּף (466) פ״ע — se faire caresser
לֶטֶף (165) ז — caresse *f*
לַטְפָנִי, ־נית ת — caressant
לָטַשׁ (301) פ״י — affiler, affûter, aiguiser
בהש לָטַשׁ עֵינָיו — regarder fixement
|| מטבח — mouiller (une pâte, *etc*)
|| לִטֵּשׁ (432) פ״י — polir, roder
|| הִתְלַטֵּשׁ (466) פ״ע — devenir poli (métal)
לַטָּשׁ (ר׳ ־שים) ז — polisseur *m*
לַיָּא ← כְּלַפֵּי־
לִבְּרִית (17) נ — libretto *m*
לִיבֶּרָלִי, ־לית ת — libéral
לִיבֶּרָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — libéralisme *m*
לִיגָה (201) נ — ligue *f*
לֵיזֶר (ר׳ לֵיזֶרִים) ז פיס — laser *m*

‖ בהש (רעננות)	fraîcheur *f*
לחי (7, בלי ר׳: ־זוגי לחיים (264 נ	joue *f*, mâchoire *f*
מכת־לחי נ	soufflet *m*, gifle *f*
יעלו עשבים בלחייו	il sera mort depuis longtemps
‖ טכנ (של־מלחציים)	mâchoire
‖ (קרש)	planchette *f*
לחיה (ר׳ לחיות) נ	gourmette (du cheval) *f*
לחיכה (201) נ	action *f* de lécher *ou* de brouter
לחים, לחימה ת צבא	combatif, porté à la lutte
לחימה (201) נ צבא	combat *m*, lutte *f*
כשר־לחימה ז	aptitude *f* au combat
לחין, לחינה ת	mélodieux
לחינה (201) נ	chant *m*, air *m*, mélodie *f*
לחיץ (1) ז	bouton-pression *m*
לחיץ־התנעה	bouton de démarrage
לחיצה (201) נ	pression *f*, étreinte *f*
לחיצת־יד	poignée *f* de main
לחיצת־הדק	action *f* du doigt sur la détente
בהש לחיצה אל־הקיר	mise *f* au pied du mur
לחישה (201) נ	chuchotement *m*, murmure *m*
לחישת־נחש	sifflement *m* de serpent
בהש לחישת־גחלים	grésillement *m* de braise
בלחישה	à voix basse
‖ (השמצה)	rumeur malveillante
לחיתה (201) נ	fait *m* de tirer la langue
לחך (326) פ״י (ליקק)	lécher, laper
לחך אצבעותיו	se lécher les doigts
בהש לחך עפר	mordre la poussière
‖ (נגס)	brouter
כלחך השור	radicalement
‖ נלחך (397) פ״ע	être léché, être brouté
‖ לחך (435) פ״י (ליקק)	lécher, brouter
בהש לחך עפר־רגלי־פ׳	s'aplatir devant qn
לחך פנכה	flatter, faire des bassesses
‖ (השמיד)	raser (un édifice), démolir
לחך (ר׳ לחכים) ז צמח	plantain *m*
לחלוח (44, בלי ר׳) ז	humectation *f*
לחלוח־פה	petite gorgée
לחלוחי, ־חית ת	humide, moite, mouillé
לחלוחיות (47, בלי ר׳) נ	humidité *f*
לחלוחית (17, בלי ר׳) נ	humidité *f*, sève *f*
‖ בהש (רעננות)	fraîcheur *f*, sève *f*, vigueur *f*
לחלוטין תה״פ	absolument, décidément
לחלופין תה״פ	sinon, à défaut
לחלח, ־לחה ת	humide, moite
לחלח (465) פ״י	humecter, mouiller
‖ התלחלח (495) פ״ע	s'humecter, se mouiller
1. לחם (326) פ״ע (ניהל קרב)	combattre
‖ נלחם (397) פ״ע (ב־, עם־, את־)	combattre, se battre (contre)
נלחם ל־ או בעד־	se battre pour
‖ התלחמו (472) פ״ע	se battre (entre eux)
2. לחם (326) פ״י (אכל)	manger, se nourrir
לכו לחמו בלחמי	venez manger de ma nourriture
3. [לחם] הלחים (502) פ״י (הדביק)	souder
לחם (152) ז טכנ	soudure *f*
° לחם (—) ז (שופטים ה׳ ח׳)	combat *m*
לחם (176) ז	pain *m*
לחם ישן או יבש	pain rassis
לחם־משנה	deux pains, portion *f* double
לחם־עני	pain de misère
דת לחם־הקדש (אצל־הנוצרים)	hostie *f*
‖ בהש (מזון)	nourriture *f*, subsistance *f*
אכל לחם־חסד	vivre de la charité
לחם־חקו	sa nourriture quotidienne
לחם־לחץ או צר	portion congrue
שלח לחמך על־פני־המים	un bienfait n'est jamais perdu
לחמא (—) ז ארמית	pain *m*
הא לחמא עניא	voici le pain misérable
לחמה (207) נ	art *m* de combattre, tactique *f*
לחמה זעירה	guérilla *f*
לחמת־לילה	combat *m* de nuit
לחמית (17) אנטום	conjonctive *f*
רפא דלקת־הלחמית נ	conjonctivite *f*
לחמניה (ר׳ ־יות) נ	petit pain
לחן (152) ז מוס	air *m*, mélodie *f*
לחן (326 ג) פ״י	chanter, chantonner
‖ הלחין (502 ג) פ״י	mettre en musique
לחנה (229) נ	concubine *f*

לִכְלְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — souillon *n*
לִכְלֶכֶת (—) נ — saleté *f*
לָכֵן מ״ח — c'est pourquoi
‖ קֹדֶם לָכֵן — auparavant
לִכְסוּן (41) ז — mouvement *m* oblique, biais *m*
לִכְסוּן־מַבָּט — envoi *m* d'un regard oblique
לִכְסִיקוֹן ← לֶקְסִיקוֹן
לִכְסֵן (460 נ) פ״י — tourner de côté, détourner
לִכְסֵן מַבָּט אֶל־ — jeter un regard oblique vers
‖ הִתְלַכְסֵן (494 נ) פ״ע — se diriger obliquement
לֶכֶשׁ (—) ז — raphia *m*
לֶכֶת ← הָלַךְ
כּוֹכַב־לֶכֶת — planète *f*
שִׁיר־לֶכֶת ז — chanson *f* de route, marche *f*
לְכַתְּחִלָּה ← תְּחִלָּה
לִלֵּב (432) פ״י טכנ — boulonner
לִלְיֵן (458 נ) פ״י — tourner en spirale
לִלְיָן ← לוּלְיָן
לָמַד (307) פ״י — apprendre, étudier
לָמַד בְּעַל־פֶּה — apprendre par coeur
לָמַד לִקְרֹא — apprendre à lire
לָמַד רְפוּאָה — étudier la médecine
לָמַד בְּעָיָה — se familiariser avec un problème
‖ (הסיק מסקנה) — déduire, conclure
הָא לָמַדְתָּ או מִכָּאן אַתָּה לָמֵד — il s'ensuit
דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ — interprétation *f* qui découle du contexte
‖ נִלְמַד (388) פ״ע — être appris, être enseigné
‖ לִמֵּד (432) פ״י — enseigner
לִמֵּד אֶת־בְּנוֹ אֻמָּנוּת — enseigner un métier à son fils
‖ (הרגיל) — habituer, apprivoiser
כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד — comme un taurillon indompté
מִצְוַת־אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה — besogne routinière
‖ לִמֵּד סָנֵגוֹרְיָה או זְכוּת עַל־ — plaider pour
‖ (הוכיח) לְלַמֵּד שֶׁ־ — pour démontrer que
לְלַמֶּדְךָ — d'où il ressort
‖ הִתְלַמֵּד (466) פ״ע — s'instruire
סֵפֶר־לִמּוּד ז לְמִתְלַמְּדִים — manuel *m* pour autodidactes
(התרגל) — s'habituer, s'exercer
(נלמד) — être appris, être étudié
לָמֶד (—) נ — *lamed* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
לֶמֶד (—) ז — étude *f*, science *f*
לַמְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — érudit *n*
לַמְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ — érudition *f*
1. לָמָה (ר׳ לָמָאִים) ז דת — lama (moine hindou) *m*
2. לָמָה (ר׳ לָמוֹת) נ זואול — lama (mammifère) *m*
לָמָּה? מילת־שאלה — pourquoi?
לָמָּה־זֶּה? — pourquoi cela?
לָמָּה לִי?/לָמָּה לְךָ? — à quoi bon?
לְמוֹ־, לָמוֹ ← לְ־
לָמוּד, לְמוּדָה ת — habitué, expérimenté
לְמוּד־מִלְחָמָה — exercé à la guerre
1. לִמּוּד (51) ז — étude *f*
לִמּוּד עַצְמִי — étude sans maître
לִמּוּדֵי־קֹדֶשׁ — études sacrées
סִפְרֵי־לִמּוּד ז״ר — livres *mpl* de classe
שְׂכַר־לִמּוּד ז — frais *mpl* d'études, écolage *m*
שְׁנַת־לִמּוּדִים נ — année *f* scolaire
תָּכְנִית־לִמּוּדִים נ — programme *m* d'études
בהש לְשׁוֹן־לִמּוּדִים נ — langage châtié
2. לִמּוּד (51) ז (קרש) — planche *f*, douve *f*
לִמּוּד, ־דָה ת — habitué
° (ישעיהו נ״ד י״ג) — disciple
לִמּוּדִי, ־דִית ת — éducatif, instructif
סֶרֶט לִמּוּדִי — film *m* didactique
טֶלֶוִיזְיָה לִמּוּדִית — télévision *f* scolaire
לִמּוּדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — instruction *f*, érudition *f*
לָמִיד, לְמִידָה ת — facile à apprendre
לְמִידָה (201) נ — apprentissage *m*, étude *f*
לְמִידוּת (48, בלי ר׳) נ — aptitude *f* à étudier
לֶמֶךְ ש״פ ז — Lamec (patriarche) *m*
‖ עממי — bon-à-rien *m*
לִמְלוּם (51) ז — balbutiement *m*
לִמְלֵם (460) פ״ע — grommeler, balbutier
לִמְלְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bègue *n*
לִמֵּן (432 נ) פ״י — assaisonner de citron
לְמַעַן מ״ח — pour que, afin que
‖ לְמַעַן־ (280) מ״י — pour, en faveur de

לִיטָא ש״פ נ (מדינה)	la Lithuanie
לִיטָאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ש	Lithuanien *n*
לִיטוּרְגִּי, ־גִּית ת דת	liturgique
לִיטוּרְגִּיָּה (ר׳ ־גִּיּוֹת) נ דת	liturgie *f*
לִיטֶר (ר׳ לִיטְרִים) ז	litre *m*
לִיטְרָה (ר׳ ־רָאוֹת) נ	livre (poids) *f*
לֵיכָּא תה״פ ארמית	il n'y a pas
לַיְלָה או לַיִל (159) ז	nuit *f*
הוּא עוֹבֵד בַּלַּיְלָה	il travaille la nuit
הַלַּיְלָה	cette nuit
לַיְלָה לַיְלָה	chaque nuit
לֵיל־מְנוּחָה!	bonne nuit!
לֵיל־שַׁבָּת	vendredi soir
בִּן־לַיְלָה	du jour au lendemain
יוֹמָם וָלַיְלָה	jour et nuit
עוֹף־לַיְלָה ז	oiseau *m* nocturne
שׁוֹמֵר־לַיְלָה ז	veilleur *m* de nuit
עָשָׂה לֵילוֹת כַּיָּמִים	travailler jour et nuit
‖ תה״פ	de nuit, nuitamment
לֵילִי, ־לִית ת	nocturne
לִילִית (17) נ עוף	hulotte *f*, chat-huant *m*
‖ לִילִית ש״פ נ	Lilith (reine des démons) *f*
לִילָךְ (91) ז צמח	lilas *m*
לִימוֹן (21) ז צמח	citron *m*
עֵץ־לִימוֹן ז	citronnier *m*
מִיץ־לִימוֹן	limonade *f*
לִימְפָה (201) נ	lymphe *f*
רפא דַּלֶּקֶת־כְּלֵי־הַלִּימְפָה נ	lymphangite *f*
[לִין] ← 1. 2. [לוּן]	
לִינָה (201) נ	nuitée *f*, gîte *m*
לִינְץ׳ ש״פ ז	Lynch *m*
מִשְׁפַּט־לִינְץ׳ ז	lynchage *m*
לִיף (1) ז	fibre *f*
לִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז	fibrille *f*
לִיפִי, ־פִית ת	fibreux
לִיפִין (—) ז	fibrine *f*
לַיֶּפֶת (—) נ רפא	fibrose *f*
[לִיץ] ← 1. 2. [לוּץ]	
לִיצָה (201) נ	plaisanterie *f*, raillerie *f*
לֵיצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bouffon *n*, clown *n*
לֵיצָנוּת (46, בלי ר׳) נ	bouffonnerie *f*, facétie *f*

לִירָה (ר׳ ־רוֹת) נ	livre (monnaie) *f*
לִירָה שְׁטֶרְלִינְג	livre sterling
לִירֶטָה (201) נ	lire *f*
לִירִי, ־רִית ת	lyrique
לִירִיקָה (—) נ	poésie *f* lyrique
לִירִיקָן (ר׳ ־נִים) ז	poète *m* lyrique
1. לַיִשׁ (161) ז (אריה)	lion *m*
2. לַיִשׁ (161, בלי ר׳) ז (בצק)	pâte *f*
לִישָׁה (201) נ	pétrissage *m*
מְכוֹנַת־לִישָׁה נ	pétrin *m* mécanique
לֵית מילית ארמית	il n'y a pas
לֵית בְּרֵרָה	il n'y a pas d'alternative
לֵית דִּין וְלֵית דַּיָּן	il n'y a pas de justice
לֵית מָאן דְּפָלִיג	personne ne conteste
לֵיתָא תה״פ ארמית	il n'y a pas
לִיתוֹגְרַפְיָה (—) נ	lithographie *f*
לִיתְיוּם (—) ז כימ	lithium *m*
לְךָ, לָךְ ← לְ־	
לֵךְ, לְכָה, לְכוּ ← הָלַךְ	
לִכְאוֹרָה ← 1. אוֹרָה	
לָכַד (303) פ״י	prendre, saisir, attraper
לָכַד בַּפַּח	prendre au piège
‖ נִלְכַּד (389) פ״ע	être pris, être capturé
‖ לִכֵּד (432) פ״י	unir, rassembler, grouper
‖ הִתְלַכֵּד (466) פ״ע	s'unir, se rassembler
לֶכֶד (—) ז	piège *m*
לַכָּה (ר׳ לַכּוֹת) נ	vernis *m*, laque *f*
נַעֲלֵי־לַכָּה נ״ר	chaussures vernies
לִכָּה (453) פ״י	laquer
לִכּוּד (51) ז	union *f*, rassemblement *m*
לִכּוּד לְאֻמִּי	union nationale
לִכּוּי (23) ז	laquage *m*
לְכִידָה (201) נ	prise *f*, conquête *f*
לָכִיס (15) ז דג	ombre *m*
לִכְלוּךְ (41) ז	saleté *f*, crasse *f*
‖ (פעולת המלכלך)	salissement *m*
לִכְלוּכִית (17) נ	cendrillon *f*, souillon *f*
‖ (לכלוך)	saleté *f*, crasse *f*
לִכְלֵךְ (460) פ״י	salir, souiller
בהש לִכְלֵךְ אֶת־יָדָיו	se salir les mains
‖ הִתְלַכְלֵךְ (494) פ״ע	se salir, se souiller

הָלַךְ כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּא — il s'en alla comme il était venu
לַעַן (—) ז צמח — absinthe *f*
לַעֲנָה (238) נ צמח — absinthe *f*
יֵין־לַעֲנָה ז — vermouth *m*
‖ בהש (מרירות) — amertume *f*, fiel *m*
לַעֲנִית (17) נ צמח — scrofulaire *f*
לַעַס (—) ז — mastication *f*
לָעַס (326) פ״י — mâcher, mastiquer
‖ בהש (דש בדבר) — rabâcher, ressasser
דְּבָרִים לְעוּסִים — lieux communs
‖ נִלְעַס (397) פ״ע — être mastiqué
‖ הִתְלַעֵס (472) פ״ע — être mastiqué
‖ הִלְעִיס (502) פ״י — gaver
לָעַע (359) פ״ע — être avalé
לָעוּ דְּבָרָיו — ses paroles s'étranglent
לָפַד (303) פ״ע — brûler, flamber
‖ לִפֵּד (432) פ״י — allumer, mettre le feu à
‖ הִתְלַפֵּד (466) פ״ע — briller, scintiller
לֶפֶד (165) ז — compote *f*
לְפוּם־ מ״י ארמית — selon
לְפוּם צַעֲרָא ← אַגְרָא
לִפּוּף (51) ז — enroulement *m*
לְפוּפִית (17) נ צמח — ipomée *f*, volubilis *m*
לִפּוּת (51) ז — assaisonnement *m*
לְפִי־ מ״י — selon, d'après
לְפִי־דַעְתִּי — à mon avis
לְפִי־שָׁעָה — pour le moment
לְפִי־תֻמּוֹ — de bonne foi, naïvement
לְפִי שֶׁ־ — puisque
לַפִּיד (1) ז — flambeau *m*, torche *f*
תַּהֲלוּכַת־לַפִּידִים נ — retraite *f* aux flambeaux
לְפִיכָךְ מ״ח — c'est pourquoi
לְפִיפָה (201) נ — enroulement *m*, bobinage *m*
לְפִיתָה (201) נ — action *f* de saisir, étreinte *f*
לִפְלוּף (41) ז — chassie *f*
לִפְלֵף (460) פ״ע — être chassieux, larmoyer
לִפְנוֹת־ מ״י — vers, à l'approche de
לִפְנוֹת־בֹּקֶר/עֶרֶב — vers l'aube / le soir
לִפְנֵי־ (לְפָנַי, לְפָנֶיךָ... לִפְנֵיכֶם) מ״י (זמן) — avant
לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם — avant midi
בְּעֶשֶׂר לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם — à dix heures du matin
לִפְנֵי־הַסְּפִירָה — avant l'ère chrétienne
לִפְנֵי־זְמַן רַב — il y a longtemps
זִכְרוֹנוֹת ז״ר מִלִּפְנֵי־הַמִּלְחָמָה — souvenirs *mpl* d'avant-guerre
‖ (מקום) — devant
לִפְנַי תה״פ — à l'intérieur
לִפְנַי וְלִפְנִים — dans la plus profonde intimité
לְפָנִים תה״פ (זמן) — autrefois, jadis
‖ (מקום) — en avant
לְפָנִים ← פָּנִים
לָפַף (303) פ״י — enrouler, bobiner
‖ לִפֵּף (432) פ״י — enrouler, envelopper
‖ הִתְלַפֵּף (466) פ״ע — s'enrouler
לְפָפָה (215) נ — enroulement *m*, bobinage *m*
1. לָפַת (303 ת) פ״י (אחז) — saisir, étreindre, enlacer
‖ נִלְפַּת (389 ת) פ״ע — être saisi, être enlacé
2. לִפֵּת (432 ת) פ״י (תיבל) — assaisonner, tartiner
לֶפֶת (ר׳ לְפָתוֹת) נ צמח — navet *m*
לִפְתִּית (ר׳ ־תִּיוֹת) נ צמח — colza *m*
לִפְתָּן (91) ז — compote *f*
לִפְתָּנִית (17) נ — compotier *m*
לֵץ (113) ז (ליצן) — plaisantin *m*, bouffon *m*
‖ (רשע) — railleur *m*, impie *m*
מוֹשַׁב־לֵצִים ז — compagnie *f* de libertins
לָצוֹן (33, נסמ׳ לְצוֹן־) ז — plaisanterie *f*
חָמַד לוֹ לָצוֹן — avoir envie de plaisanter
לִצְלֵץ (460) פ״ע — plaisanter, se moquer
לָצַץ (301) פ״ע — plaisanter, se divertir
לְקַבֵּל ← קִבֵּל
לָקָה (353) פ״ע (הוכה) — être battu, être frappé
‖ (נפגע) — être frappé, être atteint
לָקָה בְּצָרַעַת — être atteint de la lèpre
‖ (נענש) — être puni
בהש לָקְתָה הַלְּבָנָה — il y a éclipse de lune
‖ הִלְקָה (512) פ״י — battre, frapper, fouetter
לָקוֹחַ (32) ז — client *m*, acheteur *m*
לִקּוּחַ (9) ז — achat *m*, acquisition *f*
‖ לִקּוּחִים ז״ר — mariage *m*
לִקּוּט (51) ז — rassemblement *m*, ramassage *m*

עֲשֵׂה זֹאת לְמַעֲנִי! — fais cela pour moi!
לְמַעַן־הַשֵּׁם! — pour l'amour de Dieu!
לְמִפָּד (91) ז — lampe *f*, lanterne *f*
לְמַפְרֵעַ תה"פ (לשעבר) — rétroactivement
לַמְרוֹת מ"י — malgré, en dépit de
לְמִשְׁעִי תה"פ — avec soin, proprement
מְגֻלָּח לְמִשְׁעִי — rasé de près
1. לָן ← 1. [לון]
2. לָן כ"ג ארמית — nous, à nous
קָא מַשְׁמַע לָן — cela nous fait comprendre
1. לָנוּ ← לְ־
2. לָנוּ ← 1. [לון]
לְנַטָּנָה (ר' ־נוֹת) נ צמח — verveine *f*
לֶסְבִּי, ־בִּית ת — lesbien
לְסוּטָה (201) נ — camisole *f*, blouse *f*, gilet *m*
לִסְטוּת או לִסְטִיּוּת (47, בלי ר') נ — brigandage *m*
לִסְטִים או לִסְטִיס (ר' לִסְטִים) ז — brigand *m*
לִסְטֵם (460) פ"י — voler, piller, détrousser
לִסְלֵס (460) פ"י — mâcher, mâchonner
לֶסֶת (165, ר' לְסָתוֹת, לִסְתוֹת־) נ אנטום — mâchoire *f*
לִסְתָּנִי, ־נִית ת — prognathe
לֹעַ (145) ז אנטום — gorge *f*, gosier *m*, pharynx *m*
|| (של־הר־געש) — cratère *m*
|| (של־כלי־יריה) — gueule (de canon) *f*
|| (של־חיה) — gueule
|| לֹעַ־אֲרִי ז צמח — gueule-de-loup *f*, muflier *m*
[לעב] הִלְעִיב (502) פ"י — offenser, injurier
לַעַב (152, בלי ר') ז — offense *f*, injure *f*
לַעַג (152) ז — moquerie *f*, raillerie f
לַעַג לָרָשׁ — dérision *f* du pauvre
|| לַעֲגֵי־שָׂפָה ז"ר — langage *m* inintelligible
לָעַג (326) פ"ע (לְ־) — se moquer de, ridiculiser
|| נִלְעַג (397) פ"ע — être tourné en dérision
נִלְעַג־לָשׁוֹן — bègue
|| הִלְעִיג (502) פ"י (לְ־) — tourner en dérision
לָעֵג, לְעֵגָה ת — bègue
לַעֲגָן (ר' ־נִים) ז — moqueur *m*, railleur *m*
לַעֲגָנִי, ־נִית ת — moqueur, railleur
לָעוֹג (50) ז — moquerie *f*, raillerie *f*
לָעוֹז (31) ז — étranger (parlant une autre langue) *m*

לָעוּז (50) ז (גנאי) — médisance *f*
|| (לשון משובשת) — barbarisme *m*
לָעוּן, לְעוּנָה ת — amer
לָעוּס, לְעוּסָה ת — rabâché, ressassé
לַעַז (152) ז (שפה זרה) — idiome étranger
|| (מלה זרה באות עברית) — glose (mot étranger en caractères hébraïques) *f*
|| (דיבה) — médisance *f*, calomnie *f*
הוֹצִיא לַעַז עַל־ — calomnier, diffamer
לָעַז (326) פ"ע (דיבר בלשון זרה) — parler une langue étrangère, traduire (de l'hébreu)
|| (הוציא שם רע) לָעַז עַל־פ' — médire de qn
|| הִתְלַעֵז (472) פ"ע — adopter un idiome étranger
|| הִלְעִיז (502) פ"י — faire parler une langue étrangère
|| (הוציא שם רע) הִלְעִיז עַל־פ' — calomnier qn
לַעַט (152) ז — nourriture *f*, bouchée *f*
לָעַט (326) פ"י — avaler, manger avidement
|| הִלְעִיט (502) פ"י — faire avaler
(פיטם) — gaver, engraisser
בהש (נתן בשפע) — abreuver, bourrer
הִלְעִיט אֶת־הַקָּהָל בְּסִיסְמָאוֹת — bourrer le public de slogans
לַעֲטָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — glouton *n*
לֹעִי, ־עִית ת דקדוק — laryngal, guttural
לְעִיטָה (201) נ — gloutonnerie *f*, gourmandise *f*
|| (פיטום) — gavage *m*
לְעֵיל תה"פ ארמית — plus haut, ci-dessus
דקדוק מִלְעֵיל — paroxyton
לָעִיס, לְעִיסָה ת — facile à mâcher
לְעִיסָה (201) נ — mastication *f*
גּוּמִי־לְעִיסָה ז — chewing-gum *m*
טַבַּק־לְעִיסָה ז — tabac *m* à chiquer
לְעֵלָּא תה"פ ארמית — au-dessus, au-delà
לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא — au plus haut degré
לִעְלַע (465) פ"ע — bégayer, parler en toussant
|| הִתְלַעְלַע (495) פ"ע — bégayer
לְעֻמַּת־ (281) מ"י (מול) — en face de
|| (בהשוואה ל־) — en comparaison de
|| כִּלְעֻמַּת שֶׁ־ — comme

לְשׁוֹן־זָהָב	lingot *m* d'or
לְשׁוֹן שֶׁל־זְהוֹרִית	ruban *m* de laine cramoisie
‖ (שפה) לְשׁוֹן־אֵם	langue maternelle
לְשׁוֹן־הַדִּבּוּר	langue parlée
הַלָּשׁוֹן הָעִבְרִית	la langue hébraïque
לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ	la langue sacrée (l'hébreu)
תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן	linguistique *f*
חוֹקֵר־לָשׁוֹן	linguiste *m*
‖ (צורת־דיבור)	langage *m*, langue
לְשׁוֹן־בְּנֵי־אָדָם	langage courant
לְשׁוֹן־חֲכָמִים	langue du Talmud
לְשׁוֹן נְקִיָּה	euphémisme *m*
לְשׁוֹן־סְתָרִים	langage chiffré
לְשׁוֹן־הָרָע	médisance *f*
לָשׁוֹן רַכָּה	langage courtois
בַּעַל־לָשׁוֹן	éloquent
כְּבַד־לָשׁוֹן	qui s'exprime difficilement
מַעֲנֵה־לָשׁוֹן ז	éloquence *f*
נִכְשַׁל בִּלְשׁוֹנוֹ	commettre un lapsus
כִּכְתָבוֹ וְכִלְשׁוֹנוֹ	littéralement, mot à mot
‖ ז (ניב)	locution *f*
לָשׁוֹן אַחֵר	en d'autres termes
לְשׁוֹן־בַּקָּשָׁה	expression *f* d'un désir
לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל־לָשׁוֹן	assonance *f*
לְשׁוֹן־זָכָר/נְקֵבָה	masculin / féminin
לְשׁוֹן־יָחִיד/רַבִּים	singulier / pluriel
‖ צמח לְשׁוֹן־הַכֶּלֶב נ	cynoglosse *f*
לְשׁוֹן־הַפָּר נ	buglosse *f*
לְשׁוֹנִי, ־נִית ת	linguistique
דּוּ־לְשׁוֹנִי	bilingue
‖ דקדוק עִצּוּר לְשׁוֹנִי	consonne linguale
‖ צמח	liguliforme
לְשׁוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	phénomène *m* linguistique
דּוּ־לְשׁוֹנִיּוּת	bilinguisme *m*
לְשׁוֹנִית (17) נ צמח	ligule *f*
לָשִׁיד, לְשִׁידָה ת	succulent, juteux
לֶשֶׁךְ (165) ז	caisse *f*, cageot *m*
לִשְׁכָּה (241) נ (בבית־המקדש)	salle *f*, loge *f*
לִשְׁכַּת־הַגָּזִית ← גָּזִית	
‖ (משרד)	bureau *m*, office *m*, chambre *f*
לִשְׁכַּת־גִּיּוּס	bureau de recrutement
לִשְׁכַּת־מוֹדִיעִין	bureau de renseignements
לִשְׁכַּת־מִסְחָר	chambre de commerce
לִשְׁכַּת־סִלּוּקִים	chambre de compensation
לִשְׁכַּת־עֲבוֹדָה	bureau de placement
לִשְׁכַּת־עִתּוֹנוּת	office de presse
‖ (בצילום) לִשְׁכָּה אֲפֵלָה	chambre noire
‖ (אצל הבונים החפשים)	loge *f*
‖ (של־שר)	cabinet *m*
מְנַהֵל־הַלִּשְׁכָּה ז	chef *m* de cabinet
לִשְׁלֵשׁ (460) פ״ע	fienter
לִשְׁלֶשֶׁת (252) נ	fiente *f*, guano *m*
לֶשֶׁם (165) ז	opale *f*
לִשְׁמִי, ־מִית ת	opalin
לָשַׁן (301 נ) פ״ע	bavarder, papoter
‖ הִלְשִׁין (498 נ) פ״י	calomnier, dénoncer
לִשָּׁנָא (—) ז ארמית	langage *m*, langue *f*
לִשָּׁנָא דְחָכִימָא	langage d'homme intelligent
כְּהַאי לִשָּׁנָא	en ces termes
לַשְׁרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne éloquente *ou* bavarde
לִשְׁנֵן (459 נ) פ״י	bavarder, papoter
לְתִיתָה (201) נ	maltage *m*, humectation (des grains) *f*
לֶתֶךְ (165) ז	*létekh* (ancienne mesure de capacité) *m*
לָתַת (303 ת) פ״י	malter, humecter (des grains)
‖ נִלְתַּת (389 ת) פ״ע	être malté
‖ לִתֵּת (432 ת) פ״י	malter
לֶתֶת (ר׳ לְתָתִים) ז	malt *m*
סֻכַּר־לֶתֶת ז	maltose *m*

(של־פרקי־ספרות)	compilation *f*, choix *m*
לקוי, לקויה ת	déficient, insuffisant
לקוי (23) ז	défaut *m*
לקוי־חמה/לבנה	éclipse *f* de soleil / de lune
לקוני, ־נית ת	laconique
‖ לקונית תה"פ	laconiquement
לקוניות (47, בלי ר') נ	laconisme *m*
לקות (45) נ	défaut *m*, imperfection *f*
לקח (373, שה"פ לקחת) פ"י	prendre
לקח אשה	prendre femme, se marier
לקח דברים עם־	s'aboucher avec
לקח חלק או חבל ב־	prendre part à
בהש לקח את־לב־פ'	séduire qn
‖ (קנה)	acheter
‖ נלקח (402) פ"ע	être pris
(נקנה)	être acheté
בהש (נפטר)	être emporté (par la mort)
‖ לקח (עת' יקח) פ"ע	être pris, être enlevé
‖ התלקח (477) פ"ע	s'enflammer, s'embraser
בהש (ריב)	éclater
לקח (179) ז	leçon *f*, instruction *f*
למד לקח	tirer une leçon
שמע לקח מפי־פ'	être le disciple de qn
לקחן (ר' ־נים) ז	chapardeur *m*, maraudeur *m*
לקט (301) פ"י	ramasser, recueillir, glaner
לקט פרחים	cueillir des fleurs
‖ נלקט (388) פ"ע	être ramassé, être recueilli
‖ לקט (432) פ"י	ramasser, cueillir
לקט פרות	cueillir des fruits
לקט מאמרים	réunir des articles (de revues)
‖ התלקט (466) פ"ע	se rassembler, se réunir
‖ הלקיט (498) פ"י	répandre (des graines)
לקט (166) ז	recueil *m*, collection *f*
לקט ספרותי	anthologie *f*, florilège *m*
‖ (שבלים שנשרו)	glane *f*
לקטיקה (201) נ	litière *f*, chaise *f* à porteurs
לקטן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש	compilateur *n*
לקיה (202) נ	défaut *m*, défectuosité *f*
לקיח, לקיחה ת	inflammable
לקיחה (201) נ	prise *f*
לקיטה (201) נ	ramassage *m*
לקיטת־זיתים	cueillette *f* des olives
לקיקה (201) נ	lapement *m*
לקיש, ־שה ת	tardif
‖ לקיש (—) ז (עונה)	arrière-saison *f*
לקלוק (41) ז	léchage *m*, lapement *m*
לקלק (460) פ"י	lécher, laper
לקמוס (—) ז כימ	tournesol *m*
לקמן תה"פ ארמית	ci-dessous, plus loin
‖ כדלקמן	comme suit
לקסיקון (ר' ־נים) ז	lexique *m*
לקק (358) פ"י	lécher, laper
‖ נלקק (388) פ"ע	être léché, être lapé
‖ לקק (432) פ"י	lécher
בהש לקק אצבעותיו	se lécher les doigts
לא לקק דבש	n'avoir pas la vie facile
‖ התלקק (466) פ"ע	se lécher les babines
לקקן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש	gourmand *n*
לקקנות (46, בלי ר') נ	gourmandise *f*
לקראת־ מ"י	à la rencontre de, en vue de
לקש (166, בלי ר') ז חקל	regain *m*
לקש (432) פ"י	cueillir des fruits tardifs
‖ הלקיש (498) פ"י	produire tardivement
לרע תה"פ ארמית	en bas, en-dessous
‖ דקדוק מלרע	en fin de mot, oxyton
לש ← [לוש]	
לשד (53) ז	suc *m*, sève *f*
לשד־העצמות	moelle *f*
‖ בהש	vigueur *f*, vitalité *f*
לשד (432) פ"י	revigorer
‖ התלשד (466) פ"ע	devenir vigoureux
לשדי, ־דית ת	succulent, juteux, savoureux
לשוד, לשודה ת	succulent, plein de sève
לשון (33) נ אנטום	langue *f*
הוציא לשון	tirer la langue
משך את־פ' בלשון	tirer les vers du nez à qn
‖ בהש לשון־אש	langue de feu, flamme *f*
לשון־אבזם	ardillon *m*
לשון־יבשה	isthme *m*
לשון־ים	fjord *m*, golfe *m*
לשון־המאזנים	aiguille *f* de la balance
לשון־נעל	languette *f* de chaussure

מָאוּס (33, בלי ר׳) ז	objet *m* de dégoût
מָאוּס, מְאוּסָה ת	dégoûtant, répugnant
מֵאוּס (50, בלי ר׳) ז	dégoût *m*, répugnance *f*
מֻקְצֶה מֵחֲמַת־מֵאוּס	trop dégoûtant pour être touché
מְאוֹץ (33, בלי ר׳) ז ספורט	sprint *m*
מָאוֹר (33) ז (גוף מאיר)	luminaire *m*
בהש מְאוֹר־הַגּוֹלָה	le Flambeau de la Diaspora (titre d'honneur)
‖ (אור)	lumière *f*, clarté *f*
כָּהָה מְאוֹר־עֵינָיו	sa vue a baissé
בהש בִּמְאוֹר־פָּנִים	avec affabilité
‖ (הארה)	éclairage *m*
מְנוֹרַת־הַמָּאוֹר נ	le chandelier (du Temple)
גַּז־מָאוֹר ז	gaz *m* d'éclairage
מְאֻוָּר, ־וֶּרֶת (ר׳ ־וָּרִים, ־וָּרוֹת) ת	aéré, ventilé
מַאֲוֵר (ר׳ מַאֲוְרִים) ז טכנ	échappement *m*
מְאוּרָה (201) נ	repaire *m*, tanière *f*, antre *m*
מְאוּרַת־כֶּלֶב	niche *f* de chien, chenil *m*
מְאַוְרֵר (132) ז	ventilateur *m*
מְאוֹשָׁשׁ, ־שֶׁשֶׁת (ר׳ ־שָׁשִׁים, ־שָׁשׁוֹת) ת	solide, ferme
מְאוֹתֵת (ר׳ ־תְתִים) ז	signaleur *m*
מָא״ז (=מְפַקֵּד־אֵזוֹר) ז צבא	commandant *m* de secteur
מַאֲזִין, ־נָה ש	auditeur *m*
מְאֻזָּן, ־זֶּנֶת (ר׳ ־זָּנִים, ־זָּנוֹת) ת (אפקי)	horizontal
‖ (שקול)	équilibré
תַּקְצִיב מְאֻזָּן	budget *m* en équilibre
מַאֲזָן (92) ז בנק	balance *f*, bilan *m*
‖ בהש מַאֲזַן־הַכֹּחוֹת	équilibre *m* des forces
מַאֲזֵנָה (229) נ	niveau (instrument) *m*
מֹאזְנַיִם (261) ז״ז	balance *f*
מֹאזְנֵי־מִכְתָּבִים	pèse-lettres *m*
מֹאזְנֵי־מִרְקַחַת	balance de précision
מֹאזְנֵי־שֻׁלְחָן	balance de Roberval
מֹאזְנַיִם עֶשְׂרוֹנִיִּים	balance décimale
מְאֻחָד, ־חֶדֶת (ר׳ ־חָדִים, ־חָדוֹת) ת	uni
בְּכֹחוֹת מְאֻחָדִים	d'un effort commun
מְאַחֵד, ־חֶדֶת (ר׳ ־חֲדִים, ־חֲדוֹת) ת	uniforme *m*
מַאֲחָז (92) ז	poignée *f*, anse *f*, manche *m*
‖ צבא	position *f* militaire
מַאֲחֵז (127, ר׳ מַאַחֲזִים) ז	pince (à papier) *f*
מַאֲחֶזֶת (ר׳ ־חוזות) נ	soutien *m*, appui *m*
מַאֲחֶזֶת־סְפָרִים	serre-livres *m*
מְאַחֵר, ־חֶרֶת ת	retardataire, en retard
מְאֻחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת	tardif, retardé
הַשָּׁעָה מְאֻחֶרֶת	il est tard
שְׁטָר מְאֻחָר	traite postdatée
‖ בִּמְאֻחָר	tardivement, en retard
בְּמֻקְדָּם אוֹ בִּמְאֻחָר	tôt ou tard
לְכָל־הַמְאֻחָר	au plus tard
מְאֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר׳ ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת	fermé, bouché
1. מַאי? מלת־שאלה ארמית	quoi?
מַאי בֵּינַיְהוּ?	en quoi diffèrent-ils?
מַאי מַשְׁמַע?	qu'est-ce que cela veut dire?
2. מַאי (—) ז (חודש)	mai *m*
מְאַיֵּד (132) ז טכנ	carburateur *m*
מְאַיֵּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יְּמִים, ־יְּמוֹת) ת	effrayant
מְאִיסָה (201) נ	dégoût *m*, répugnance *f*
מַאִיץ (19) ז (במטען־נפץ)	amorce *f*
‖ פיס (של־פרוטונים)	accélérateur *m*
מֵאִיר, מְאִירָה ת	lumineux, brillant
מֵאִית (ר׳ מֵאִיּוֹת) נ	centième (fraction) *m*
מָאךְ (ר׳ ־כים) ז פיס	mach (mesure de vitesse) *m*
מְאַכְזָב, ־זֶבֶת (ר׳ ־זָבִים, ־זָבוֹת) ת	déçu
מַאֲכָל (92, ר׳ גם מַאֲכָלוֹת) ז	aliment *m*
עֵץ־מַאֲכָל ז	arbre fruitier
שֶׁמֶן־מַאֲכָל ז	huile *f* comestible
מַאֲכַל־מְלָכִים	festin royal
מְאַכֵּל, ־כֶּלֶת ת	corrosif, caustique
מַאֲכֶלֶת (250) נ	couteau *m*
1. מַאֲכֹלֶת (259, בלי ר׳) נ	nourriture *f*, pâture *f*
הָיָה לְמַאֲכֹלֶת־אֵשׁ	être la proie des flammes
2. מַאֲכֹלֶת (289) נ	vermine *f*, pou m du corps
מְאֻכָּף, ־כֶּפֶת (ר׳ ־כָּפִים, ־כָּפוֹת) ת	sellé, bâté
מְאַלְחֵשׁ (ר׳ ־חֲשִׁים) ז (סם)	anesthésique *m*
‖ (רופא)	anesthésiste *m*
מְאַלֶּמֶת (254) נ חקל	lieuse *f*
מְאַלֵּף, ־לֶּפֶת (ר׳ ־לְּפִים, ־לְּפוֹת) ת	édifiant
מְאַלֵּף (132) ז (של־בעלי־חיים)	dompteur *m*
מְאֻלְתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת	improvisé
מַאֲמִין (1) ז	croyant *m*

מ

מ (מֵם) — *mem* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ מ' — [valeur numérique:] 40
מִ־, מֵ־ ← מִן־
מַאֲבוּס (41) ז (אוצר־תבואה) — grenier *m*
‖ (אבוס) — mangeoire *f*, ratelier *m*, crèche *f*
מַאֲבָךְ (92) ז — volutes (de fumée) *fpl*
מַאֲבֶכֶת (252, ר' מַאֲבָכוֹת, מַאַבְכוֹת־) נ — volutes *fpl*
מְאֻבָּן, ־בֶּנֶת (ר' ־בָּנִים, ־בָּנוֹת) ת — pétrifié
‖ מְאֻבָּן ז — fossile *m*
1. מַאֲבָק (92) ז (קרב) — lutte *f*, combat *m*
2. מַאֲבָק (92) ז צמח — anthère *f*
מַאֲבֵק (127, ר' מַאַבְקִים) ז — pulvérisateur *m*
מְאֻבָּק, ־בֶּקֶת (ר' ־בָּקִים, ־בָּקוֹת) ת — poussiéreux
מַאֲגוֹר (21) ז — réservoir *m*, magasin *m*
מַאֲגוֹרָה (201) נ — citerne *f*
מְאֻגָּן, ־גֶּנֶת (ר' ־גָּנִים, ־גָּנוֹת) ת — à rebords, à anse
מַאֲגָר (92) ז (של־מים) — bassin collecteur
‖ צבא — dépôt *m*
‖ מסחר — pool *m*
מְאַגְרֵף (132) ז — entraîneur *m* de boxe
מְאֹד או מְאוֹד (21, בלי ר') ז (יכולת) — pouvoir *m*
בְּכָל־מְאוֹדוֹ — de tout son pouvoir
(רכוש) — possession *f*, fortune *f*
‖ תה"פ — très, beaucoup
מְאֹד מְאֹד או עַד־מְאֹד — extrêmement
טוֹב מְאֹד — très bien
הַרְבֵּה מְאֹד — en très grande quantité
צַר לִי מְאֹד — j'ai beaucoup de peine
שָׂמַחְתִּי מְאֹד — je me suis bien réjoui
מַאֲדֶה (76) ז מטבח — étouvée *f*
מַאֲדֵה־בָשָׂר — daube *f*

מַאְדִים (—) ז אסטר — Mars (planète) *m*
מְאָדָּם, מְאָדֶּמֶה ת — teint en rouge, rougi
מֵאָה (נס' מְאַת־; זוגי מָאתַיִם; ר' מֵאוֹת) ש"מ — cent
מֵאָה שָׁנָה — cent ans
חֲמִשָּׁה לְמֵאָה — cinq pour cent
שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ — trois cents hommes
בֶּן־מֵאָה — centenaire
שְׁנַת־הַמֵּאָה — le centenaire
‖ מתמט — centaine *f*
סִפְרַת־הַמֵּאוֹת נ — chiffre *m* de centaines
‖ מֵאָה (228) נ (מאה שנה) — siècle *m*
הַמֵּאָה הַשֵּׁשׁ־עֶשְׂרֵה — le seizième siècle
‖ בהש (הון) — richesse *f*, monnaie *f*
בַּעֲלֵי־הַמֵּאָה לָהֶם הַדֵּעָה — qui paie les violons donne le ton
מְאַהֵב (126) ז — amant *m*, soupirant *m*
מְאֹהָב, ־הֶבֶת (ר' ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת — amoureux
מַאֲהָב (92, ר' מַאֲהָבִים, מַאַהֲבֵי) ז — flirt *m*
מַאֲהָל (92) ז — campement *m*, bivouac *m*
מְאוֹד ← מְאֹד
מַאֲוֶה (76) או מַאֲוַי (60) ז — désir *m*, souhait *m*, aspiration *f*
מְאֻוֶּה, מְאֻוָּה ת — désiré, convoité
מְאוּם (—) או מְאוּמָה (—) ז — quelque chose
טוֹב מְאוּם מִלֹּא־כְלוּם — plutôt peu que rien
‖ (במשפט שלילי) — rien
אֵין לִי מְאוּם — je n'ai rien
לֹא אָכַלְתִּי מְאוּמָה — je n'ai rien mangé
מֵאוּן (49) ז — refus *m*
מֵאוֹן (מְאוֹן־; ר' מְאוֹנִים) ז — centième *m*, pourcentage *m*

מְבֻגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — adulte
‖ בהש (מושלם) — mûr
מְבֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — isolé
מַבְדֵּד (ר׳ ־דְּדִים) ז חשמל — isolateur *m*, isolant *m*
מִבְדֶּה (73) ז — fiction *f*
מִבְדּוֹק (21) ז — dock *m*
מִבְדּוֹק צָף — dock flottant
מְבַדֵּחַ, ־דַּחַת (ר׳ ־דְּחִים, ־דְּחוֹת) ת — amusant
מַבְדֶּלֶת (252) נ — cloison *f*, tenture coulissante
מַבְדֵּק (ר׳ ־דְּקִים) ז טכנ — appareil *m* de contrôle
מִבְדָּק (91) ז — contrôle *m*, vérification *f*, test *m*
מִבְדָּקָה (223) נ — laboratoire *m* d'essai
מַבְהִיל, ־לָה ת — effrayant, terrifiant
מַבְהִיק, ־קָה ת — brillant, resplendissant
מְבֹהָל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הָלִים, ־הָלוֹת) ת (נחפז) — pressé
‖ (נפחד) — effrayé, terrifié
מַבְהֵן (ר׳ ־הֲנִים) ז — poucier (de machine à écrire) *m*
מֻבְהָק, ־הֶקֶת (ר׳ ־הָקִים, ־הָקוֹת) ת — clair, évident
אָמָּן מֻבְהָק — artiste par excellence
סִימָן מֻבְהָק — signe *m* indubitable
מָבוֹא (ר׳ מְבוֹאוֹת) ז (כניסה) — entrée *f*
‖ (הקדמה) — préface *f*, introduction *f*
‖ מְבוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ — l'occident *m*
‖ מְבוֹאוֹת־יָם — port *m*
מְבוֹאוֹת־הָעִיר — les faubourgs *mpl* de la ville
מְבוֹדָד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דָדִים, ־דָדוֹת) ת — isolé
מָבוֹי (ר׳ מְבוֹיִים) ז — ruelle *f*
מָבוֹי סָתוּם — impasse *f*
בהש נִכְנַס לְמָבוֹי סָתוּם — se trouver dans une impasse
מָבוֹי מְפֻלָּשׁ — passage ouvert
מָבוֹךְ (30) ז — labyrinthe *m*
מְבוּכָה (201) נ — confusion *f*, perplexité *f*
נִמְצָא בִּמְבוּכָה — être dans l'embarras
מַבּוּל (—) ז — déluge *m*
מְבוּסָה (201) נ — défaite *f*, écrasement *m*
מַבּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז — source *f*, fontaine *f*
מְבוּקָה (201) נ — désolation *f*, désert *m*
מְבוּשִׁים (41) ז״ר — organes génitaux
מְבֻזֶּה, מֻבְזֶה ת — méprisé, vil, abject

מִבְזָק (91) ז — flash *m*
מַבְזֵק (ר׳ ־זְקִים) ז — saupoudroir *m*
מִבְחוֹר (—) ז — choix *m*, élite *f*
מַבְחִיל, ־לָה ת — dégoûtant, répugnant
מִבְחָן (102) ז — épreuve *f*, examen *m*, test *m*
עָמַד לְמִבְחָן — subir une épreuve
עָמַד בַּמִּבְחָן — passer l'épreuve avec succès
קְצִין־מִבְחָן ז — délégué *m* à la liberté surveillée
שֵׁרוּת־הַמִּבְחָן ז — service *m* de liberté surveillée
טַיַּס־מִבְחָנִים ז — pilote *m* d'essai
מַבְחֵנָה (229) נ — éprouvette *f*
מִבְחָר (102) ז — choix *m*
‖ (הטוב ביותר) — élite *f*
מִבְחַר־אֲנָשָׁיו — ses meilleurs hommes
מֻבְחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — choisi
מִן־הַמֻּבְחָר — de qualité exceptionnelle
מֻבְחָר מִן־הַמֻּבְחָר — de toute première qualité
מַבְחֵשׁ (ר׳ ־חֲשִׁים) ז מטבח — louche *f*
מַבָּט (95) ז — regard *m*
ממַבָּט ראשון — à première vue
חָטַף מַבָּט — jeter un regard furtif
נְקֻדַּת־מַבָּט נ — point *m* de vue, aspect *m*
‖ בהש (תקוה) — perspective *f*, espérance *f*
מִבְטָא (87) ז — prononciation *f*, accent *m*
כְּלֵי־הַמִּבְטָא ז״ר — organes *mpl* de la parole
מִבְטָא־שְׂפָתַיִם — propos *m*
‖ (ביטוי) — expression *f*
מִבְטָח (89, ר׳ מִבְטַחִים) ז — refuge sûr, assurance *f*
מִבְטַח־עֹז — forteresse *f*
שָׂם מִבְטַחוֹ בְּ־ — mettre sa confiance en
מַבְטֵחַ (ר׳ ־טְחִים) ז חשמל — sûreté *f*
מֻבְטָח, ־טַחַת (ר׳ ־טָחִים, ־טָחוֹת) ת — assuré, promis
מֻבְטָח לוֹ שֶׁיַּצְלִיחַ — il est sûr de réussir
מֻבְטָחַנִי (נ׳ מֻבְטַחְתַּנִי) — je suis sûr *ou* certain
מְבֻטָּל, ־טֶּלֶת (ר׳ ־טָּלִים, ־טָּלוֹת) ת — insignifiant
כַּמּוּת מְבֻטֶּלֶת — quantité *f* négligeable
בָּטֵל וּמְבֻטָּל — nul et non avenu
מֻבְטָל, ־טֶלֶת (ר׳ ־טָלִים, ־טָלוֹת) ת — chômeur
1. מְבֻטָּן, ־טֶּנֶת (ר׳ ־טָּנִים, ־טָּנוֹת) ת — bétonné
2. מְבֻטָּן, ־טֶּנֶת (ר׳ ־טָּנִים, ־טָּנוֹת) ת (בגד) — doublé
מַבְטֵשׁ (ר׳ ־טְשִׁים) ז טכנ — fouloir *m*

מְאַמֵּן (132) ז ספורט entraîneur *m*
מְאֻמָּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מָּנִים, ־מָּנוֹת) ת entraîné, exercé
מַאֲמָץ (98) ז effort *m*
מַאֲמָר (92; ר׳ גם מַאֲמָרוֹת) ז (מימרה) maxime *f*, sentence *f*, parole *f*
|| (פקודה) commandement *m*
|| דקדוק proposition *f*
מַאֲמָר מֻסְגָּר parenthèse *f*
|| (חיבור) article *m*
מַאֲמָר רָאשִׁי éditorial *m*
|| (בתורת־אריסטו) catégorie *f*
מָאן מ״ג ארמית qui?
מָאן־דְּהוּ quelqu'un
מָאן דְּכַר שְׁמֵהּ? qui parle de lui?, quel rapport?
מֵאֵן (438 ג) פ״ע (ל־) refuser
מְאֻנָּךְ, ־נֶּכֶת (ר׳ ־נָּכִים, ־נָּכוֹת) ת vertical, perpendiculaire
מְאֻנָּס, ־נֶּסֶת (ר׳ ־נָּסִים, ־נָּסוֹת) ת forcé, contraint
מְאֻנְקָל, ־קֶלֶת (ר׳ ־קָלִים, ־קָלוֹת) ת crochu
1. מָאַס (326) פ״ע (בְּ־) dédaigner, abhorrer
|| פ״י détester, repousser
|| נִמְאַס (397) פ״ע être dédaigné, être odieux
הַחַיִּים נִמְאֲסוּ עָלָיו être las de la vie
עממי נִמְאַס לִי j'en ai assez
|| מֵאֵס (438) פ״ע dédaigner, abhorrer
|| הִתְמָאֵס (475) פ״ע devenir odieux
הִתְמָאֵס עַל־ se rendre insupportable à
|| הִמְאִיס (502) פ״י rendre odieux, dégoûter
הִמְאִיס ד״מ עַל־פ׳ rendre qch odieux à qn
2. [מאס] נִמְאַס (397) פ״ע (נמס) fondre
מְאַסֵּף (132) ז צבא arrière-garde *f*
|| (רכבת או אוטובוס) omnibus *m*
|| (קובץ ספרותי) recueil (littéraire) *m*
|| (צינור מרכזי) collecteur *m*
מַאֲסָר (92) ז emprisonnement *m*
נִדּוֹן לְמַאֲסָר être condamné à la prison
יָשַׁב בְּמַאֲסָר être en prison
מַאֲסַר־בַּיִת arrêts *mpl*
מַאֲסַר־עוֹלָם prison perpétuelle
מַאֲפֶה (76) ז pâtisserie (gâteaux) *f*

מַאֲפִיָּה (202) נ boulangerie *f*
מְאַפְיֵן (132) ז caractéristique *f*
מַאֲפֵל (127) ז obscurité *f*, ténèbres *fpl*
מַאֲפֵלָה (229) נ chambre noire
מַאְפֵּלְיָה (207) נ ténèbres profondes
מְאֻפָּק, ־פֶּקֶת ר׳ ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת réservé, contenu
מַאֲפֵרָה (229) נ cendrier *m*
מְאֻצְבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת digité
מַאֲרָב (92) ז embuscade *f*, guet-apens *m*
עָרַךְ או הִצִּיב מַאֲרָב dresser une embuscade
מְאָרֵב (ר׳ ־רְבִים) ז troupe embusquée
מַאֲרָג (92) ז tissu *m*, contexture *f*
מְאַרְגֵּן (132) ז organisateur *m*
מְאֻרְגָּן, ־גֶּנֶת (ר׳ ־גָּנִים, גָּנוֹת) ת organisé
|| בִּמְאֻרְגָּן d'une manière organisée
מְאֵרָה (229) נ malédiction *f*
תָּבוֹא מְאֵרָה ל־! honni soit qui...!
מַאֲרוּפָה (201) נ râteau *m*
מְאָרֵחַ, ־רַחַת (ר׳ ־רְחִים, ־רְחוֹת) ש hôte (qui accueille) *n*
|| מְאָרַחַת נ hôtesse *f*, entraîneuse *f*
מַאֲרִיךְ (ר׳ ־כִים) ז דקדוק *métheg* (signe orthographique) *m*
מַאֲרֵךְ (ר׳ מַאַרְכִים) ז rallonge *f*
מְאֹרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת allongé, oblong
מְאֹרָס, ־סָה ת fiancé
מְאֹרָע (93) ז événement *m*
מֵעֵין־הַמְּאֹרָע de circonstance
מְאֹרְעוֹת־דָּמִים incidents sanglants
מְאֻשְׁנָב, ־נֶבֶת (ר׳ ־נָבִים, ־נָבוֹת) ת à lucarne
מַעֲטָפָה מְאֻשְׁנֶבֶת enveloppe *f* à fenêtre
מְאֻשְׁפָּז, ־פֶּזֶת ת hospitalisé, interné
מְאֻשָּׁר, ־שֶּׁרֶת (ר׳ ־שָּׁרִים, ־שָּׁרוֹת) ת approuvé
תָּכְנִית מְאֻשֶּׁרֶת programme approuvé
תְּעוּדָה מְאֻשֶּׁרֶת certificat légalisé
|| (מרוצה) heureux
מְאֻשָּׁשׁ, ־שֶּׁשֶׁת (ר׳ ־שָּׁשִׁים, ־שָּׁשׁוֹת) ת ferme, assuré
מָאתַיִם ← מֵאָה
מַבְאִישׁ, ־שָׁה ת fétide, puant

מַבְרִיחַ, ־רַחַת (ר׳ ־רִיחִים, ־חוֹת) ש — passeur *n*, contrebandier *n*
מַבְרִיק, ־קָה ת — brillant, resplendissant
בהש נְאוּם מַבְרִיק — discours étincelant
מְבֹרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — béni, louable
מְבֹרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — débordant
מִבְרָק (91) ז — télégramme *m*
מַעַן ז לְמִבְרָקִים — adresse *f* télégraphique
מִבְרָקָה (223) נ — bureau *m* télégraphique
מִבְרֶשֶׁת (252) נ — brosse *f*
מִבְרֶשֶׁת־שִׁנַּיִם — brosse à dents
מִבְרֶשֶׁת־גִּלּוּחַ — blaireau *m*
‖ (לצביעה) — pinceau *m*
מְבַשֵּׁל, ־שֶּׁלֶת (ר׳ ־שְּׁלִים, ־שְּׁלוֹת) ש — cuisinier *n*
מִבְשָׁל (91) ז — cuisson *f*
בֵּית־מִבְשַׁל־שֵׁכָר ז — brasserie *f*
מַבְשֵׁלָה (229) נ — fourneau (de cuisine) *m*
מִבְשָׁלָה (223) נ — brasserie *f*, cuisine *f*
מְבֻשָּׂם, ־שֶּׂמֶת (ר׳ ־שָּׂמִים, ־שָּׂמוֹת) ת — parfumé
‖ (שיכור) — légèrement ivre, gris
מִבְשָׂמָה (223) נ — parfumerie *f*
מְבַשֵּׂר, ־שֶּׂרֶת (ר׳ ־שְּׂרִים, ־שְּׂרוֹת) ש — messager *n*
מִבְתָּר (91) ז — percée *f*, tranchée *f*
1. מָג ← [מוג]
2. מָג (—) ז — mage *m*
רַב־מָג — chef *m* des mages
מְגֹאָל, ־אֶלֶת (ר׳ ־אָלִים, ־אָלוֹת) ת — souillé, sali
מַגֵּב (ר׳ מַגְּבִים) ז (במכונית) — essuie-glace *m*
מְגֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — accumulé
דְּבָרִים מְגֻבָּבִים — bavardage confus
מַגְבֵּהַ (ר׳ ־בְּהִים) ז טכנ — cric *m*, vérin *m*
מַגְבָּה (206) נ — quête *f*, collecte *f*
מִגְבָּהּ (89) ז — élévation *f*, altitude *f*
‖ (כרוכה) לוּחַ־מִגְבָּהִים ז — hausse *f*
מִגְבּוֹל (21) ז — étendue *f*, portée *f*
מִגְבּוֹל־הַקּוֹל — diapason *m*
מַגְבִּיל, ־לָה ת — limitatif, restrictif
‖ מַגְבִּיל (ר׳ ־לים) ז דקדוק — épithète *f*
מַגְבִּיר, ־רָה ת — amplificateur
‖ מַגְבִּיר־קוֹל ז — haut-parleur *m*, mégaphone *m*

מַגְבִּית (17) נ — quête *f*, collecte *f*
מֻגְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — limité, restreint, borné
בִּלְתִּי־מֻגְבָּל — illimité
מְגַבֵּלָה (229) נ טכנ — malaxeur *m*, bétonnière *f*
מִגְבָּלָה (223) נ — limitation *f*, restriction *f*
לְלֹא־מִגְבָּלוֹת — sans restriction
מֻגְבָּלוּת (46, בלי ר׳) נ — caractère limité *ou* borné
מִגְבֶּלֶת (ר׳ ־בָּלוֹת) נ — cordon *m*, tresse *f*
מְגַבֵּן (ר׳ ־בְּנִים) ז — fromager *m*
מְגֻבָּן, ־בֶּנֶת (ר׳ ־בָּנִים, ־בָּנוֹת) ת — bossu
מִגְבָּנָה (223) נ — fromagerie *f*
מְגֻבְנָן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נָנִים, ־נָנוֹת) ת — bossu
מְגֻבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — relevé, retroussé
מִגְבָּע (89) ז — haut-de-forme (chapeau) *m*
מְגַבְּעָן (ר׳ ־בְּעָנִים) ז — chapelier *m*
מִגְבַּעַת (246) נ — chapeau *m*
מַגְבֵּר (ר׳ ־בְּרִים) ז חשמל — amplificateur *m*
מַגְבֵּר־מֶתַח — survolteur *m*
מֻגְבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת — renforcé
מִגְבָּשׁ (91) ז — cristallisation *f*, concrétisation *f*
מְגֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — concret, solide
מַגֶּבֶת (252) נ — serviette (de toilette) *f*, essuie-main *m*
מַגֶּבֶת־מִטְבָּח — torchon *m*
מְגָג (106, בלי ר׳) ז צמח — teille *f*
מֶגֶד (165) ז — douceur *f*, délice *m*
מֶגֶד־שָׁמַיִם — les bienfaits *mpl* des cieux
מִינֵי־מְגָדִים ז״ר — friandises *fpl*
פְּרִי־מְגָדִים ז — fruits délicieux
מִגֵּד (432) פ״י — rendre doux, adoucir
‖ הִמְגִּיד (499) פ״י — rendre délicieux
מַגְדִּיל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דִּילִים, ־דִּילוֹת) ת — grandissant
זְכוּכִית מַגְדֶּלֶת — verre grossissant, loupe *f*
מַגְדִּיר (1) ז — nomenclature (d'une science) *f*
(של־צמחים) — flore *f*
מְגַדֵּל (ר׳ ־דְּלִים) ז — éleveur *m*, cultivateur *m*
מְגַדֵּל־דְּבוֹרִים — apiculteur *m*
מְגַדֵּל־טַבָּק — planteur *m* de tabac
מְגֻדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — grand, long

מַבְטֵשָׁה (ר׳ ־שׁוֹת) נ טכנ — foulerie *f*
מֵבִיךְ, מְבִיכָה ת — embarrassant, gênant
מֵבִין, מְבִינָה ת (נבון) — raisonnable, sensé
|| (מומחה) — connaisseur, compétent
מְבִינוּת (48) נ — compétence *f*, avis *m* d'expert
מְבֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר׳ ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת (סגלגל) — oval
מְבֻיָּשׁ, ־יֶּשֶׁת (ר׳ ־יָּשִׁים, ־יָּשׁוֹת) ת — honteux, timide
מֵבִישׁ, מְבִישָׁה ת — déshonorant, honteux
מְבֻיָּת, ־יֶּתֶת (ר׳ ־יָּתִים, ־יָּתוֹת) ת (חיה) — apprivoisé
מַבְכִּירָה (ר׳ ־רוֹת) נ — primipare *f*
מְבֻלְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — confus
מְבֻלָּג, ־לֶּגֶת (ר׳ ־לָּגִים, ־לָּגוֹת) ת — retenu
מְבֻלְגָּן, ־גֶּנֶת ת עממי — en désordre
מַבְלֵט (ר׳ ־לְטִים) ז טכנ — étampe *f*
מִבְלָט (91) ז — relief *m*, saillie *f*
מַבְלִיגוּת (48, בלי ר׳) נ — modération *f*, retenue *f*
מַבְלִיגִית (17, בלי ר׳) נ — domination *f* de soi
מַבְלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז — malaxeur *m*, mixeur *m*
מֻבְלָעָה (225) נ או מֻבְלַעַת (246) נ — enclave *f*
מְבֻלָּק, ־לֶּקֶת (ר׳ ־לָּקִים, ־לָּקוֹת) ת — ravagé, dévasté
מִבְנֶה (73) ז (בניין) — bâtiment *m*, construction *f*
|| (תבנית) — conformation *f*, structure *f*
מִבְנֵה־הָאַטּוֹם — structure de l'atome
צבא מִבְנֶה קְרָבִי — formation *f* de bataille
מְבֻנֶּה, ־נָּה ת — habité, résidentiel
מֻבְנֶה, ־נָה ת — incorporé
מִבְנִי, ־נִית ת — structural
מְבֻסּוּט, ־טָה ת עממי — content, satisfait
מְבֻסָּם, ־סֶּמֶת (ר׳ ־סָּמִים, ־סָּמוֹת) ת — parfumé
|| (קצת שיכור) — légèrement ivre, gris
מְבֻסָּס, ־סֶּסֶת (ר׳ ־סָּסִים, ־סָּסוֹת) ת — fondé, établi solidement
מַבָּע (89) ז — expression *f*
חֲסַר־מַבָּע — dépourvu d'expression
מִבְעֶה ← 1. 2. בָּעָה
מַבְעֵר (ר׳ ־עֲרִים) ז — brûleur *m*
מַבְעֵר־רִתּוּךְ — chalumeau *m*
מְבֻצָּל, ־צֶּלֶת (ר׳ ־צָּלִים, ־צָּלוֹת) ת — à l'oignon
|| (דמוי־בצל) — bulbeux
מְבַצֵּעַ, ־צַּעַת (ר׳ ־צְּעִים, ־צְּעוֹת) ש — réalisateur *n*, exécutant *n*

מִבְצָע (89) ז — entreprise *f*, action *f*, opération *f*
|| צבא אֲגַף־מִבְצָעִים ז — direction *f* des opérations
קְצִין־מִבְצָעִים ז — chef *m* d'état-major
מַבְצֵעָה (229) נ — machine *f* à couper le pain
מִבְצָעִי, ־עִית ת — opérationnel
מְבֻצָּץ, ־צֶּצֶת (ר׳ ־צָּצִים, ־צָּצוֹת) ת — boueux
מְבֻצָּק, ־צֶּקֶת (ר׳ ־צָּקִים, ־צָּקוֹת) ת — enflé
|| (מכוסה בצק) — empâté, couvert de pâte
מִבְצָר (91) ז — forteresse *f*
עִיר־מִבְצָר נ — ville fortifiée
מַבְצֵרָה (229) נ חקל — serpette *f*
מִבְקָע (89) ז — brèche *f*, percée *f*
מְבַקֵּר (132) ז (עורך ביקורת) — critique *m*, contrôleur *m*
מְבַקֵּר סִפְרוּתִי — critique littéraire
מְבַקֵּר־כַּרְטִיסִים — contrôleur de billets
מְבַקֵּר־חֶשְׁבּוֹנוֹת — expert *m* comptable
מְבַקֵּר־הַמְּדִינָה — contrôleur de l'Etat
|| (עורך ביקור) — visiteur *m*
מְבַקֵּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קְשִׁים, ־קְשׁוֹת) ש — demandeur *n*
מְבֻקָּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קָּשִׁים, ־קָּשׁוֹת) ת — demandé
מְבֻקָּשׁ עַל־יְדֵי־הַמִּשְׁטָרָה — recherché par la police
|| מְבֻקָּשׁ (90, בלי ר׳) ז — demande *f*, désir *m*
מְבֻקָּשׁוֹ נִתַּן לוֹ — sa demande fut accordée
מִלֵּא אֶת־מְבֻקַּשׁ־פּ׳ — accéder à la demande de
מַבְרָאָה (222) נ — maison *f* de repos
מַבְרֵג (132) ז — tournevis *m*
מַבְרֵגָה (229) נ טכנ — machine *f* à fileter
מְבֻרְדָּס, ־דֶּסֶת (ר׳ ־דָּסִים, ־דָּסוֹת) ת — encapuchonné
מִבְרוֹשׁ (21) ז — brosse (de colleur d'affiches) *f*
מַבְרֵז (132) ז — taraud *m*
מְבֹרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — taraudé
|| (שהותקן בו ברז) — pourvu d'un robinet
מְבֻרְזָל, ־זֶלֶת (ר׳ ־זָלִים, ־זָלוֹת) ת — ferré
מִבְרָח (89) ז (מפלט) — fuite *f*, refuge *m*, contrebande *f*
|| °(פליט) — fuyard *m*, réfugié *m*
מִבְרַחַת (246) נ — martingale *f*
מַבְרִיא, ־אָה ת — convalescent

מְגִידוּת (48) נ — prédication *f*, homilétique *f*

מַגְיָה (202, בלי ר') נ — magie *f*

מַגִּיהַּ (ר' ־הים) ז — correcteur (d'épreuves) *m*

מֻגְיָס, ־יֶסֶת (ר' ־יָסִים, ־יָסוֹת) ת — engagé

מַגִּיעַ ← נָגַע

מַגִּישׁ (1) ז — garçon (de restaurant) *m*, serveur *m*

מַגִּישָׁה (201) נ — serveuse *f*

מַגָּל (95) ז — faucille *f*

מִגֵּל (432) פ"י — faire suppurer

|| הִתְמַגֵּל (466) פ"ע — suppurer

מַגְלֵב (132) ז — fouet *m*

מְגִלָּה (208) נ — rouleau *m*

מְגִלַּת־אֶסְתֵּר (בקיצור: הַמְּגִלָּה) — le livre d'Esther

מְגִלַּת־הָעַצְמָאוּת — la charte de l'indépendance

מְגִלַּת־יוּחֲסִין — arbre *m* généalogique

מְגַלֶּה (73) ז — inventeur *m*, révélateur *m*

מְגַלֵּה־עֲתִידוֹת — diseur *m* de bonne aventure

צבא מְגַלֵּה־מוֹקְשִׁים — détecteur *m* de mines

מְגֻלֶּה, ־לָּה ת — découvert

מֻגְלָה (207) נ — pus *m*

מַגְלוֹל (41) ז — mètre *m* à ruban

מְגֻלְוָן ־וֶנֶת ת — galvanisé

מַגְלֵחַ (128) ז — rasoir *m*

מַגְלָן (97) ז עוף — ibis *m*, falcinelle *f*

מַגְלֵף (132) ז — burin *m*

מִגְלָפָה (223) נ — clicherie *f*

מִגְלָשׁ (91) ז או מִגְלָשָׁה (223) נ — pente *f*, descente *f*

|| מִגְלָשַׁיִם (263) ז"ז ספורט — skis *mpl*

מִגְלְשֵׁי־מַיִם — skis nautiques

מַגְלֵשָׁה (229) נ — glissoire *f*, toboggan *m*

מֻגְלָתִי, ־תִית ת — purulent

מִגְמֵג (460) פ"י (בחש) — remuer (avec une louche)

|| (פורר) — mouiller, faire fondre

|| הִתְמַגְמֵג (494) פ"ע — fondre

מְגַמְגֵּם (132) ז — bègue *m*

|| בהש (מהסס) — indécis *m*

מְגֻמְגָּם, ־גֶּמֶת (ר' ־גָּמִים, ־גָּמוֹת) ת — balbutié

|| בהש — embarrassé, embrouillé, confus

מְגַמָּה (208) נ — tendance *f*, direction *f*

|| (כוונה) — intention *f*

|| (בבית־ספר) — section *f*

מְגַמָּה הוּמָנִיסְטִית — section littéraire

מְגַמָּה רֵיאָלִית — section scientifique

מַגְמָה (—) נ גיאול — magma *m*

מֻגְמָר (95) ז (קטורת) — aromates *mpl*, encens *m*

מֻגְמָר, ־מֶרֶת (ר' ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — achevé

עֻבְדָּה מֻגְמֶרֶת — fait accompli

בֵּרֵךְ עַל־הַמֻּגְמָר — fêter un heureux achèvement

מְגַמָּתִי, ־תִית ת — tendancieux

מְגַמָּתִיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère tendancieux

מָגֵן (139) ז — bouclier *m*, protection *f*

אִישׁ־מָגֵן ז — protecteur *m*, défenseur *m*

חֲסַר־מָגֵן — sans défense

מִלְחֶמֶת־מָגֵן נ — guerre défensive

|| מָגֵן־דָּוִד — bouclier de David (étoile à six branches, symbole d'Israel)

מֵגֵן (מְגִנֵּי, מְגִנִּים) ז — défenseur *m*

|| ספורט — arrière *m*

מֵגֵן יְמָנִי/שְׂמָאלִי — arrière droit / gauche

מַגָּן תה"פ — gratis, gratuitement

1. מִגֵּן (432 ג) פ"י (מסר) — livrer, remettre

2. מִגֵּן (432 ג) פ"י (הגן) — protéger, défendre

|| הִתְמַגֵּן (466 ג) פ"ע — se défendre

מְגֻנְדָּר, ־דֶּרֶת (ר' ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת — élégant

מְגִנָּה (208) נ — chagrin *m*, peine *f*, affliction *f*

מְגִנַּת־לֵב — tristesse profonde

מְגֻנֶּה, ־נָּה ת — ignominieux, indécent

מַעֲשֶׂה מְגֻנֶּה — attentat *m* à la pudeur

מִגְנוּט (—) ז פיס — magnétisation *f*, aimantation *f*

מַגְנוֹר (ר' ־רים) ז — abat-jour *m*

מִגְנָזָה (223) נ — archives *fpl* provisoires

מַגְנֵט (ר' ־טים) ז פיס — aimant *m*

מִגְנֵט (460) פ"י — aimanter

מַגְנֵטִי, ־טִית ת — magnétique

מַגְנֵטִיּוּת (47, בלי ר') נ — magnétisme *m*

מַגְנְיוֹן (—) ז כים — magnésium *m*

מִגְנָן (91) ז צבא — ouvrage défensif

מִגְנָנָה (222) נ צבא — défensive *f*

מַגְנֵסְיָה (—) נ כים — magnésie *f*

שְׂעַר מְגֻדָּל cheveux longs
מִגְדָּל (91) ז tour *f*
מִגְדַּל־מַיִם château *m* d'eau
מִגְדַּל־פִּקּוּחַ tour de contrôle
מִגְדַּל־צוֹפִים tour de guet
מִגְדַּל־עֹז forteresse *f*, donjon *m*
|| בהש מִגְדַּל־הַשֵּׁן tour d'ivoire
מִגְדָּל פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר château en Espagne
|| (דוכן) estrade *f*
|| (ארון) armoire *f*
מִגְדַּלּוֹר (21) ז phare *m*
מִגְדָּן (93) ז friandise *f*
|| (מתנה) cadeau *m*, présent *m*
מִגְדָּנִיָּה (202) נ confiserie *f*
מְגַדֵּף (ר׳ ־דְּפִים) ז blasphémateur *m*
מְגֻדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת clôturé
מֻגְדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת défini
מְגֻדָּשׁ, ־דֶּשֶׁת (ר׳ ־דָּשִׁים, ־דָּשׁוֹת) ת surabondant
מְגֻדָּשׁ בִּנְכָסִים comblé de biens
|| בִּמְגֻדָּשׁ תה"פ en abondance
מֻגָּה, מֻגַּהַת (ר׳ מֻגָּהִים, ־הוֹת) ת corrigé (manuscrit)
מְגֹהָץ, ־הֶצֶת (ר׳ ־הָצִים, ־הָצוֹת) ת repassé (linge)
|| בהש (מצוחצח) élégant, soigné
מַגְהֵץ (ר׳ ־הֲצִים) ז fer *m* à repasser
מִגְהָצָה (224) נ atelier *m* de repassage, pressing *m*
מִגּוֹ ← 2. גַּו
מָגוֹב (30) ז réacteur *m*
מַגּוֹב (1) ז חקל râteau *m*
מַגּוֹב־גֹּרֶר râteau mécanique
מָגוֹג ← גּוֹג
מַגּוֹד (1) ז penderie *f*, porte-manteau *m*
מָגוֹל (51) ז רפא suppuration *f*, purulence *f*
מְגֻוָּן, מְגֻוֶּנֶת (ר׳ ־וָּנִים, ־וָּנוֹת) ת bariolé, varié
מִגְוָן (91) ז gamme *f* de couleurs, variété *f*
מִגְוֶנֶת (252) נ variété *f*, diversité *f*
מַגּוּעַ (9) ז מוס touche *f*
מַגּוֹף (30) ז טכנ vanne *f*, soupape *f*
מְגוּפָה (201) נ bouchon *m*, tampon *m*
מְגוּפַת־הֲרָקָה bouchon de vidange

מְגֻוָּץ, מְגֻוֶּצֶת (ר׳ ־וָּצִים, ־וָּצוֹת) ת ratatiné
1. מָגוֹר (ר׳ מְגוּרִים) ז (דיור) demeure *f*
בֵּית־מְגוּרִים ז maison *f* d'habitation
מְקוֹם־מְגוּרִים ז lieu *m* de résidence
רֹבַע־מְגוּרִים ז quartier résidentiel
|| (שהייה) séjour *m*
2. מָגוֹר (30, בלי ר׳) ז (פחד) crainte *f*, épouvante *f*
מְגוּר, מְגוּרָה ת abattu, vaincu, anéanti
מִגּוּר (51) ז écrasement *m*, anéantissement *m*
1. מְגוּרָה (201) נ (אסם) grenier *m*, silo *m*
|| (מגור) demeure *f*, résidence *f*
|| (מאגר) réservoir *m*, récipient *m*
מְגוּרַת־דֶּלֶק réservoir à essence
מְגוּרַת־מַיִם réservoir d'eau
|| צמח alvéole *f*
2. מְגוּרָה או מְגוֹרָה (201) נ (פחד) crainte *f*
מָגוֹשׁ (ר׳ מְגוֹשִׁים) ז mage *m*, magicien *m*
מִגְזָזַיִם (263) ז"ז tondeuse (de moutons) *f*, forces *fpl*
מִגְזָם (91) ז exagération *f*, hyperbole *f*
מֻגְזָם, ־זֶמֶת (ר׳ ־זָמִים, ־זָמוֹת) ת exagéré, excessif
מִגְזָר (91) ז coupure *f*, ouverture *f*, tranche (d'un livre) *f*
|| (אזור) secteur *m*
מַגְזֵרָה (229) נ scie *f* à placage
מִגְזָרָה (223) נ (לתפירה) patron *m*
מִגְזָרַיִם (263) ז"ז cisailles *fpl*
מִגְזֶרֶת (252) נ découpure *f*
מַגָּח (89) ז (נגיחה) coup *m* de corne
|| (בנגרות) joint abouté
מְגֻחָךְ, ־חֶכֶת (ר׳ ־חָכִים, ־חָכוֹת) ת ridicule
מְגֻחָכוּת (46, בלי ר׳) נ ridicule *m*, absurdité *f*
מַגְחֶלֶת (255) נ braisière *f*
מָגִי, מָגִית ת magique
מַגִּיב (19) ז כימ réacteur *m*
מְגֻיָּד, ־יֶּדֶת (ר׳ ־יָּדִים, ־יָּדוֹת) ת veiné
מַגִּיד (1) ז דת prédicateur *m*
|| (מבשר) messager *m*, porte-parole *m*
|| (מביא השראה) inspirateur *m*
|| מַגִּיד־עֲתִידוֹת diseur *m* de bonne aventure

מַדְאוֹר (21) ז — photomètre *m*
מַדְאִיג, ־גָה ת — inquiétant, préoccupant
מַדְאַמְפֵּר (ר׳ ־רים) ז חשמל — ampèremètre *m*
מִדְבָּךְ (91) ז — assise (de pierres) *f*
מְדֻבְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — clairsemé
זָקָן מְדֻבְלָל — barbe clairsemée
מַדְבֵּק, ־בֶּקֶת (ר׳ ־בְּקִים, ־בְּקוֹת) ת — adhésif
נְיָר מַדְבֵּק — papier collant
רפא מַחֲלָה מִדַּבֶּקֶת — maladie contagieuse
מַדְבֵּקָה (229) נ — étiquette gommée
מְדַבֵּר (132) ז — orateur *m*
רֹאשׁ־הַמְדַבְּרִים ז — porte-parole *m*
‖ (בפילוסופיה של־ימי־הביניים) — homo sapiens
‖ דקדוק מְדַבֵּר/מְדַבֶּרֶת — 1ère personne du singulier
מְדַבְּרִים/מְדַבְּרוֹת — 1ère personne du pluriel
מְדֻבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת — dit, convenu
בַּשָּׁעָה הַמְדֻבֶּרֶת — à l'heure convenue
מְדֻבָּר בְּ־ — il s'agit de
כַּמְדֻבָּר — comme convenu
‖ דקדוק הַלָּשׁוֹן הַמְדֻבֶּרֶת — la langue parlée
מַדְבֵּר (122) ז טכנ — limiteur *m*, réducteur *m*
(לחרקים) — insecticide *m*
מַדְבֵּר־נִיצוֹצוֹת — pare-étincelles *m*
מַדְבֵּר־רַעַשׁ — silencieux *m*
1. מִדְבָּר (91 או 93) ז — désert *m*, steppe *f*
‖ בהש דּוֹר־הַמִּדְבָּר ז — génération sacrifiée
‖ סֵפֶר־בְּמִדְבַּר ז — le livre des Nombres
2. מִדְבָּר (91) ז (דיבור) — parole *f*
מִדְבָּרֵךְ נָאוֶה — ta parole est charmante
מִדַּבְּרוֹת (201) נ״ר — paroles *fpl*, propos *mpl*
מִדְבָּרִי, ־רִית ת — désertique
מִדְבָּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* désertique, désolation *f*
מַדְבֵּשׁ (122) ז — pot *m* à miel
1. מְדֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — mielleux
2. מְדֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת (גיבן) — bossu
מַדְגֹּבַהּ (ר׳ ־גְבָהִים) ז — altimètre *m*
מִדְגֶּה (73) ז — pisciculture *f*
מִדְגָּם (91) ז — spécimen *m*, modèle *m*
מִדְגָּר (91) ז — couvée *f*

מַדְגֵּרָה (229) נ — couveuse (appareil) *f*, incubateur *m*
מַדְגֵּשׁ (122) ז טכנ — pointeau *m*
מַדְגֶּשֶׁם (ר׳ ־גְשָׁמִים) ז — pluviomètre *m*
מָדַד (358) פ״י — mesurer, arpenter
מָדַד חֲלִיפָה — prendre des mesures pour un costume
מָדַד לְפִ׳ כְּמִדָּתוֹ — rendre la pareille à qn
‖ נָמַד (417) או נִמְדַּד (389) פ״ע — être mesuré
‖ מִדֵּד (432) או מוֹדֵד (455) פ״י — mesurer
‖ הִתְמוֹדֵד (488) פ״ע — se mesurer
בהש הִתְמוֹדֵד עִם־בְּעָיָה — affronter un problème
מֶדֶד (166) ז צמח — jussiée *f*
מַדָּד (90) ז — indice *m*
מַדַּד־הַמְּחִירִים — indice des prix
1. מִדָּה (208) נ — mesure *f*
מִדּוֹת־חֹם — température *f*
לְפִי־מִדָּה — sur mesure
אִישׁ־מִדּוֹת (גבה־קומה) ז — géant *m*
בֵּית־מִדּוֹת ז — maison spacieuse
קְנֵה־מִדָּה ז — proportion *f*, échelle *f*, critère *m*, relation *f*
מִדָּה כְּנֶגֶד־מִדָּה — talion *m*, revanche *f*
בְּמִדַּת־הָאֶפְשָׁרוּת — dans la mesure du possible
בְּמִדַּת־מָה או בְּמִדָּה מְסֻיֶּמֶת — dans une certaine mesure
בְּמִדָּה שֶׁ־ — dans la mesure où
‖ (תכונה) — qualité *f*, vertu *f*
מִדָּה טוֹבָה — bonne qualité
מִדָּה רָעָה — défaut *m*
מִדַּת־חֲסִידוּת — extrême piété *f*
מִדַּת־הַדִּין — intransigeance *f*
מִדַּת־הָרַחֲמִים — indulgence *f*
בַּעַל־מִדּוֹת (צדיק) — homme vertueux
טֹהַר־מִדּוֹת ז — intégrité *f*
תּוֹרַת־הַמִּדּוֹת נ — la morale, l'éthique *f*
עָמַד עַל־מִדּוֹתָיו — être intransigeant
הֶעֱבִיר עַל־מִדּוֹתָיו — se montrer indulgent
אֵין זֶה מִן־הַמִּדָּה — cela ne convient pas
‖ דת שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת — les treize attributs (de Dieu) *mpl*

מָגֵס (139) ז — soupière *f*
מַגָּע (89) ז — contact *m*, toucher *m*, impact *m*
בָּא בְּמַגָּע עִם־ — entrer en contact avec
עֲדָשׁוֹת־מַגָּע נ״ר — verres *mpl* de contact
|| בהש — rapports *mpl*, relations *fpl*
|| צבא קְרַב־מַגָּע ז — combat *m* corps-à-corps
מַגְּעוֹן (ר׳ מַגְּעוֹנִים) ז חשמל — contacteur *m*
מַגְעִיל, ־לָה ת — dégoûtant, répugnant
מִגְעָל (102) ז — dégoût *m*, répugnance *f*, nausée *f*
מְגֶעֶרֶת (255) נ — malédiction *f*, catastrophe *f*
מִגְעָשׁ (102) ז — éruption (de volcan) *f*
מַגָּף (90, זוגי מַגָּפַיִם 263) ז — botte *f*
מַגֵּפָה (229) נ — épidémie *f*, fléau *m*, déroute *f*
הַמַּגֵּפָה הַשְּׁחוֹרָה (1348) — la Peste noire
מְגַפֵּר (132) ז — soufreuse (appareil) *f*
מְגַפֵּר (132) ז — vulcanisateur *m*
מַגֵּפָתִי, ־תִית ת — épidémique
מְגֹר (—) ז טכנ — copeaux *mpl* métalliques
מִגֵּר (432) פ״י — abattre, anéantir, écraser
|| הִתְמַגֵּר (466) פ״ע — s'abattre, s'écraser
מָגֹר ← 1. [נגר]
מְגֹרָב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רָבִים, ־רָבוֹת) ת — portant des bas
מְגֻרְגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — guttural
מַגְרֵד (132) ז — gratteur *m*, racleur *m*
|| בהש מְגָרֵד־ (ר׳ מְגָרְדֵי־) שְׁחָקִים — gratte-ciel *m*
מְגֹרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת — gratté, écaillé
|| בהש (חסר־כול) — dépouillé
מַגְרֵד (122) ז — grattoir *m*, décrottoir *m*
|| חקל — ratissoire *f*, décapeuse *f*
מַגְרֶדֶת (252) נ — racloir *m*
מְגָרֶה, ־רָה ת — irritant, excitant
גַּז מְגָרֶה — gaz vésicant
1. מְגֵרָה (229) נ (תיבה) — tiroir *m*
2. מְגֵרָה (229) נ (מסור) — scie *f*
מַגְרוֹס (21) ז — broyeur *m*, concasseur *m*
מַגְרוֹפִית (17) נ — ratissette *f*, tisonnier *m*
מְגֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת — désossé
דָּג מְגֹרָם — poisson *m* sans arêtes
מַגְרֵסָה (229) נ — concasseur *m*, broyeur *m*
מְגֹרָע, ־רַעַת (ר׳ ־רָעִים, ־רָעוֹת) ת — en retrait
מִגְרָע (89) ז — défaut *m*
מִגְרָעָה (225) נ — renfoncement *m*, niche *f*
מְגֻרְעָן, ־עֶנֶת ת (בצורת גרעינים) — granulé
|| (שהוצא ממנו הגרעין) — dénoyauté
מַגְרֶעֶת (246) נ טכנ — rabot *m*, feuilleret *m*
מִגְרַעַת (246) נ (פגם) — défaut *m*, lacune *f*, handicap *m*
|| (מגרעה) — renfoncement *m*, niche *f*
מַגְרֵף (122) ז — pelle *f*, truelle (de maçon) *f*
מִגְרָף (91) ז — bourbier *m*
1. מַגְרֵפָה (229) נ חקל — râteau *m*, ratissoire *f*
2. מַגְרֵפָה (229) נ מוס — orgue *m*
מֶגְרָפָה (223) נ — motte (de terre) *f*
מְגֹרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — scié
מִגְרָר (91) ז — remorque *f*
מִגְרָרָה (223) נ — traîneau *m*
מְגֵרֶרֶת (252) נ — râpe *f*
מִגְרָשׁ (91) ז — terrain *m*
מִגְרַשׁ־חֲנָיָה — parc *m* à voitures
מִגְרַשׁ־סְפּוֹרְט — terrain de sport
מַגָּשׁ (95) ז — plateau *m*
מֻגָּשׁ ← נָגַשׁ
מִגָּשָׁה (223) נ — appontement *m*, débarcadère *m*
מְגֻשָּׁם, ־שֶּׁמֶת (ר׳ ־שָּׁמִים, ־שָּׁמוֹת) ת — massif, grossier
מְגֻשָּׁר, ־שֶּׁרֶת (ר׳ ־שָּׁרִים, ־שָּׁרוֹת) ת — relié par un pont
מְגַשֵּׁשׁ (122) ז — sonde *f*
1. מַד (53 או 55) ז (לבוש) — vêtement *m*
מַדִּים — uniforme *m*, tenue *f*
מַדֵּי־קְרָב — tenue de campagne
מַדֵּי־שְׂרָד — grande tenue
|| (שטיח) — tapis *m*
°יוֹשֵׁב עַל־מַדִּין — assis sur des tapis
בהש יוֹשֵׁב עַל־מַדִּין — siégeant comme juge
2. מַד (53 או 55) ז (מידה) — mesure *f*
|| (מודד) — instrument *m* de mesure
מֻדְאָג, ־אֶגֶת (ר׳ ־אָגִים, ־אָגוֹת) ת — inquiet, anxieux
מִדְאָה (77) ז ספורט — terrain *m* pour vol plané
מַדְאֲוִיר (1) ז טיס — aéromètre *m*

מְדֻיָּק, ־יֶּקֶת (ר׳ ־יָּקִים, ־יָּקוֹת) ת précis, exact
מְדֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת habité
מְדִישָׁה (201) נ חקל batteuse *f*
מַדְכֹּחַ (146) ז dynamomètre *m*
1. מְדֻלְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת clairsemé
זָקָן מְדֻלְדָּל barbe clairsemée
‖ (עני) indigent, misérable
2. מְדֻלְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת pendillant, oscillant
אֵיבָר מְדֻלְדָּל membre branlant
מַדְלֵה (73) ז טכנ monte-charge *m*, grue *f*
מִדְלָח (91) ז fange *f*, bourbier *m*
מַדְלָחוּת (ר׳ ־תִים) ז hygromètre *m*
מַדְלַחַץ (ר׳ ־לְחָצִים) ז manomètre *m*
מֶדַלְיָה (202) נ médaille *f*
מֶדַלְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז médaillon *m*
מִדְלָעָה (225) נ champ *m* de citrouilles
מַדְלֶפֶת (252) נ gouttière *f*, larmier *m*
מַדְלֵק (132) ז allumoir *m*, briquet *m*
מְדֻמְדָּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דָּמִים, ־דָּמוֹת) ת hébété, confus
מְדֻמֶּה, ־מָּה ת imaginaire
הַחוֹלֶה הַמְדֻמֶּה le malade imaginaire
‖ מתמט שֶׁבֶר מְדֻמֶּה expression *f* fractionnaire
‖ מְדֻמַּנִי (ג׳ מְדֻמֶּתְנִי) il me semble
כִּמְדֻמֶּה לִי או כִּמְדֻמַּנִי à ce qui me semble
מִדְמֶה (73) ז simulacre *m*
מַדְמְהִירוּת (ר׳ ־תִים) ז tachymètre *m*
מַדְמַיִם (ר׳ מַדְמֵימִים) ז compteur *m* à eau
מַדְמִיעַ, ־עָה ת lacrymogène
מַדְמֵנָה (229) נ tas *m* de fumier
1. מְדֻמָּע, ־מַּעַת (ר׳ ־מָּעִים, ־מָּעוֹת) ת inondé de larmes
2. מְדֻמָּע, ־מַּעַת (ר׳ ־מָּעִים, ־מָּעוֹת) ת mélangé
מְדָן (ר׳ ־נִים) ז querelle *f*, dispute *f*
אִישׁ־מְדָנִים ז querelleur *m*
מַדְנְחָא (—) ז ארמית est *m*, orient *m*
מַדְנְחָאָה (ר׳ ־אֵי) ת ארמית oriental
מַדָּע (90) ז science *f*
מַדָּעֵי־הַחֶבְרָה sciences sociales
מַדָּעֵי־הַטֶּבַע sciences naturelles
מַדָּעֵי־הָרוּחַ lettres *fpl*, humanités *fpl*
אִישׁ־מַדָּע ז savant *m*, homme *m* de science
מַדָּעִי, ־עִית ת scientifique
מַדָּעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ esprit *m* scientifique
מַדְעָן (100) ז savant *m*
מַדָּף (95) ז tablette *f*, planchette *f*, rayon *m*
מַדַּף־סְפָרִים rayon de livres
‖ טכנ clapet *m*
מִדֵּף (432) פ״י ranger (des livres) sur des rayons
מַדְפִּיס (1) ז imprimeur *m*, typographe *m*
הַמַּדְפִּיס הַמֶּמְשַׁלְתִּי l'imprimerie nationale
מֻדְפְּלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת diplômé
מַדְפֵּן (132) ז חקל buttoir *m*
מַדְפֵּסָה (229) נ presse (à imprimer) *f*
מַדְפֶּסֶת (252) נ imprimeuse (machine) *f*, imprimante *f*
מְדַקְדֵּק (132) ז grammairien *m*
‖ (דייקן) pédant *m*
מְדֻקְדָּק, ־דֶּקֶת (ר׳ ־דָּקִים, ־דָּקוֹת) ת précis, exact
‖ עָנִי מְדֻקְדָּק pauvre, indigent
מְדַקְלֵם (132) ז déclamateur *m*, récitateur *m*
מַדְקֵר (132) ז poinçon *m*
מַדְקֵרָה (229) נ coup *m* d'épée *ou* de poignard
כְּמַדְקְרוֹת־חָרֶב comme des piqûres d'épée
מֶדֶר (166) ז boue sèche
[מדר] הִמְדִּיר (499) פ״י incliner, construire en pente
מַדְרָג (91) ז terrasse *f*
‖ בהש (של־עובדים) classement *m*, échelonnement *m*
מִדְרֵג (460) פ״י disposer en terrasse
מַדְרֵגָה (229) נ marche *f*, escalier *m*
מַדְרֵגוֹת נָעוֹת escalier roulant
‖ (בהרים) terrasse *f*
‖ בהש מִמַּדְרֵגָה ראשׁוֹנָה de premier ordre
בְּשֶׁפֶל־הַמַּדְרֵגָה au bas de l'échelle
מִדְרוּג (41) ז terrassement *m*
מַדְרוּחַ (ר׳ ־חוֹת) ז anémomètre *m*
מִדְרוֹן (21) ז pente *f*, talus *m*, versant *m*
בהש הִדַּרְדֵּר בְּמִדְרוֹן dégringoler la pente

|| (כלל) règle *f*
הַמִּדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֶן les règles herméneutiques
2. °מִדָּה (208) נ (מס) impôt *m*, taxe *f*
מַדְהֵבָה (229) נ oppression *f*
מַדְהִים, ־מָה ת ahurissant
מַדְהֵמָה (229) נ stupeur *f*, terreur *f*
מְדֻהָן, ־הֶנֶת (ר׳ ־הָנִים, ־הָנוֹת) ת graisseux
מִדְהָר (102) ז galop *m*
מָדוּד, מְדוּדָה ת mesuré
בִּצְעָדִים מְדוּדִים à pas mesurés
|| מְדוּדוֹת תה״פ modérément, posément
מִדּוּד (51) ז mesure *f*, mensuration *f*
1. מַדְוֶה (76) ז (מחלה) maladie *f*
2. מַדְוֶה (76) ז (בגד) vêtement *m*, habit *m*
מֵדוּזָה (ר׳ ־זוֹת) נ מיתול Méduse *f*
|| זואול méduse *f*, rhizostome *m*
בהש (אדם חסר־מרץ) mollasson *m*
מַדּוּחַ (9) ז séduction *f*, illusion *f*
מָדוֹךְ (30) ז pilon *m*
|| צבא refouloir *m*
מְדוֹכָה (201) נ mortier *m*
|| (אוכף) selle *f*
בהש יָשַׁב עַל־הַמְּדוֹכָה méditer longuement
|| צבא tromblon *m*
מָדוֹן (30) ז querelle *f*, dispute *f*
אִישׁ־מָדוֹן ז querelleur *m*
מִדּוּן (50) ז urbanisation *f*
מַדּוּעַ? מ״ש pourquoi?
מָדוֹר (30) ז (תא) compartiment *m*
בהש שִׁבְעָה מְדוֹרֵי־גֵיהִנֹּם les sept cercles de l'enfer
|| (במשרד) section *f*
|| (בעיתון) rubrique *f*
מְדוֹר־הַסְּפּוֹרְט nouvelles sportives
מְדוּרָה (201) נ bûcher *m*
הוֹסִיף שֶׁמֶן לַמְּדוּרָה jeter de l'huile sur le feu
(במסיבת־צופים) feu *m* de camp
מְדוּשָׁה (201) נ (תבואה) grain battu
|| (דישה) battage (du blé) *m*
מַדְזָוִית (ר׳ ־תִים) ז rapporteur *m*

מַדְזְמָן (ר׳ ־נִים) ז chronomètre *m*
מַדְזֶרֶם (ר׳ מַדְזְרָמִים) ז ampèremètre *m*
מֻדָּח ← נָדַח
מִדְחֶה (77) ז faute *f*, erreur *f*
מַדְחָלָב (ר׳ ־חֲלָבִים) ז lactomètre *m*
מַדְחֹם (ר׳ ־חֻמִּים) ז thermomètre *m*
מַדְחָן (102) ז parcmètre *ou* parcomètre *m*
מַדְחֵס (126) ז compresseur *m*
מַדְחֵף (126) ז propulseur *m*, hélice *f*
מִדְחֶפָה (229) נ chute *f*, ruine *f*, déroute *f*
מְדֻחָק, ־חֶקֶת (ר׳ ־חָקִים, ־חָקוֹת) ת besogneux
מַדְחַשְׁמַל (ר׳ ־לים) ז électromètre *m*
מַדְטְוָח (ר׳ ־חים) ז צבא télémètre *m*
מָדַי ש״פ נ (מדינה) la Médie
מִדַּי תה״פ assez, suffisamment
לְמַדַּי en quantité suffisante
מִדַּי, מִדֵּי ← דַּי
מָדִיד, מְדִידָה ת mesurable, mensurable
מַדִּיד (1) ז jauge *f*, calibre *m*
מַדִּיד זָחִיחַ pied *m* à coulisse
מְדִידָה (201) נ mensuration *f*
(של־קרקע) arpentage *m*
|| (של בגד) essayage *m*
מְדִידוּת (48) נ mensurabilité *f*
מַדִּיחַ (9) ז séducteur *m*, instigateur *m*
1. מִדְיָן ש״פ נ (ארץ) Madian (pays d'Arabie) *m*
2. מִדְיָן (91) ז (ריב) querelle *f*, dispute *f*
מְדִינָאוּת (46, בלי ר׳) נ diplomatie *f*, politique *f*
מְדִינַאי (61) ז homme *m* d'Etat, politicien *m*
מְדִינָאִי, ־אִית ת diplomatique, politique
מְדִינָה (201) נ Etat *m*
מְדִינַת־הַיָּם pays *m* d'outre-mer
מַדְּעֵי־הַמְּדִינָה ז״ר sciences *fpl* politiques
עוֹבֵד־מְדִינָה ז fonctionnaire *m* d'Etat
פְּרַקְלִיט־הַמְּדִינָה ז procureur général
|| °(מחוז) district *m*, province *f*
מְדִינִי, ־נִית ת politique
מִדְיָנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש Madianite *n*
מְדִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ politique *f*
מְדֻיָּס, ־יֶּסֶת (ר׳ ־יָּסִים, ־יָּסוֹת) ת compact, épais

מַהֲדוּרָה (201) נ — édition *f*
מַהְדִּיר (1) ז — éditeur *m*
מַהְדֵּק או מְהַדֵּק (132) ז — trombone *m*, agrafe *f*
‖ (לכבסים) — pince (à linge) *f*
מַהְדֶּקֶת (252) נ טכנ — blocage *m* de broche
מְהֻדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת — élégant
מַהְדֵּר (122) ז חשמל — répétiteur (appareil) *m*
[מהה] נִמְהָה (407) פ״ע — s'user, se détériorer
מַהוּ (נ׳ מַהִי) מ״ש — qu'est-ce que
מָהוֹד (30) ז מוס — résonateur *m*, caisse *f* de résonance
מְהוּהֶה, מְהוּהָה ת — usé, râpé
מַהֲוָה (76) ז — processus *m*
מְהוּל (50) ז — mélange *m*
מְהוּמָה (201) נ — tumulte *m*, confusion *f*
מְהוּמוֹת — troubles *mpl*, désordres *mpl*
מְהוּמַת־מָוֶת — panique *f*
הַרְבֵּה מְהוּמָה עַל לֹא מְאוּמָה — beaucoup de bruit pour rien
מְהוּמִיָּה (202) נ — agitation *f*, tumulte *m*
מְהוּמְתָן (ר׳ ־מְתָנִים) ז — agitateur *m*
מְהוּמְתָנוּת (46) נ — agitation *f*
מְהוּמְתָנִי, ־נִית ת — tumultueux
מְהוּר (50) ז — hâte *f*, précipitation *f*
מַהוּת (47) נ — essence *f*, nature *f*
מַהוּתִי, ־תִית ת — essentiel, substantiel
מַהִי ← מַהוּ
מְהִילָה (201) נ — mélange *m*, coupage (de vin) *m*
מְהֵימָן, ־נָה ת — digne de foi, fiable
מְהֵימָנוּת (46) נ — fiabilité *f*, crédibilité *f*
מָהִיר, מְהִירָה ת — rapide, agile
מְהִיר־תְּפִיסָה — à l'intelligence vive
רַכֶּבֶת מְהִירָה — train *m* express
מְהִירוּת (48) נ — vitesse *f*, rapidité *f*
1. מָהַל (326) פ״י (ערבב) — mélanger, couper (du vin), diluer
‖ נִמְהַל (397) פ״ע — être mélangé, être dilué
2. מָהַל (326) פ״י (מל) — circoncire
‖ נִמְהַל (397) פ״ע — être circoncis
מֹהַל (197) ז — sève *f*, jus *m*
מַהֲלָךְ (92) ז (מרחק) — distance *f*
מַהֲלַךְ־שְׁלֹשֶׁת־יָמִים — trois jours de marche
‖ (תנועה) — course *f*, mouvement *m*
מַהֲלַךְ־הַיָּרֵחַ — mouvement de la lune
(במשחק־שחמט וכד׳) — coup *m*
‖ (בכלי־רכב) — course (du piston) *f*, temps (d'un moteur) *m*
‖ (השתלשלות) — déroulement *m*, développement *m*
מַהֲלַךְ־חַיִּים — biographie *f*, curriculum *m*
מַהֲלַךְ־הָעִנְיָנִים — la suite des événements
‖ (התנהגות) מַהֲלָכִים — moeurs *fpl*, manières *fpl*
מַהֲלָכָיו נָאִים — il a de bonnes manières
מַהֲלָכָה (219) נ — promenade (lieu) *f*, allée *f*
מַהְלְכִים (—) ז״ר — accès *m*, fréquentation *f*
נָתַן מַהְלְכִים לְפ׳ — donner accès à qn
מָצָא לוֹ מַהְלְכִים — avoir cours, se répandre
מַהֲלָל (92) ז — louange *f*, éloge *m*, célébrité *f*
מְהֻלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת — glorieux, célèbre
מַהֲלֻמָּה (208) נ — coup (de poing, de massue) *m*
בהש מַהֲלֻמָּה קָשָׁה — coup dur
מָהֶם = מָה הֵם
מֵהֶם ← מִן־
מִהְמָה (464) פ״י — retarder, ralentir
‖ הִתְמַהְמֵהַּ (496) פ״ע — s'attarder, hésiter
מְהֻמְהָם, ־הֶמֶת (ר׳ ־הָמִים, ־הָמוֹת) ת — confus
מַהֲמוֹרָה (201) נ — trou *m*, crevasse *f*
מַהֲמוֹרָנִי, ־נִית ת — plein de trous
מְהַמֵּר (ר׳ ־מְּרִים) ז — parieur *m*
מַהֲמֹרֶת (256) נ — trou *m*, crevasse *f*
מָהֵן = מָה הֵן
מֵהֶן ← מִן־
מְהַנְדֵּס (ר׳ ־דְסִים) ז — ingénieur *m*
מְהַנְדֵּס־אֳנִיּוֹת — ingénieur naval
מְהַנְדֵּס־חַשְׁמַל — ingénieur électricien
מְהַנְדֵּס יוֹעֵץ — ingénieur-conseil
מְהַנְדֵּס כִּימִי — ingénieur chimiste
מְהַנְדֵּס־מְכוֹנוֹת — ingénieur mécanicien
מַהַנְדְּסוּת (45, בלי ר׳) נ — ingénierie *f*, génie *m*
מְהַנֶּה, ־נָּה ת — agréable

מִדְרוֹנִי, ־נִית ת	incliné, en pente
מִדְרְחוֹב (22) ז	rue piétonnière
מַדְרִיגָל (ר׳ ־לים) ז	madrigal *m*
מַדְרִיךְ (1) ז (מורה־דרך)	guide *m*
‖ (מאמן)	moniteur *m*, instructeur *m*
(בתנועת־נוער)	chef *m*
‖ (ספר)	guide *m*, manuel *m*
מַדְרִיךְ־רְחוֹבוֹת־פָּרִיס	guide des rues de Paris
מַדְרִיךְ־טֶלֶפוֹן	annuaire *m* du téléphone
מַדְרִיכָה (201) נ (מורת־דרך)	guide *f*
‖ (מאמנת)	monitrice *f*
(בתנועת־נוער)	cheftaine *f*
מִדְרָךְ (91) ז	empreinte (du pied) *f*, trace *f*
עַד־מִדְרַךְ־כַּף־רֶגֶל	où poser la plante du pied
‖ (ברכב)	marche-pied *m*
מִדְרָכָה (223) או מִדְרֶכֶת (252) נ	trottoir *m*
מִדְרָס (91) ז (בתוך־נעל)	support *m* orthopédique
‖ (שדורכים עליו)	objet *m* sur lequel on pose le pied
כהש הָיִיתִי מִדְרָס לְכָל־עוֹבֵר	tous les passants m'ont piétiné
מִדְרָסָה (223) נ	paillasson *m*
מַדְרַעַשׁ (ר׳ ־רְעָשִׁים) ז	sismographe *m*
מִדְרָשׁ (91) ז (לימוד)	étude *f*
בֵּית־מִדְרָשׁ (ר׳ בָּתֵּי־מִדְרָשׁ או ־שׁוֹת) ז	maison *f* d'étude
‖ (שיטת־הסבר)	herméneutique *f*, exégèse *f*
‖ (לקט־דרשות)	*midrach* (recueil exégétique) *m*
מִדְרַשׁ־אַגָּדָה	*midrach* homilétique
מִדְרַשׁ־הֲלָכָה	*midrach* jurisprudentiel
מִדְרָשָׁה (223) נ	collège *m*, académie *f*
מִדְרָשִׁי, ־שִׁית ת	relatif au *midrach*
מִדְשָׁא, ־שֵׁאת (ר׳ ־שָׁאִים, ־שָׁאוֹת) ת	herbeux
מִדְשָׁאָה (223) נ	pelouse *f*, gazon *m*
מַדְשְׁטַח (ר׳ מַדְשְׁטָחִים) ז	planimètre *m*
מְדֻשָּׁן ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת	satisfait
מָה, מָה, מֶה? מ״ש	quoi?
מָה אַתָּה רוֹצֶה?	que veux-tu?
מָה אִתְּךָ? עממי	qu'est-ce qui te prend?
מֶה עָשִׂיתָ?	qu'as-tu fait?
מַה־טַּעַם?	pour quelle raison?
מַה־נִּשְׁתַּנָּה?	qu'y a-t'il de changé?
מַה־בְּכָךְ?	qu'est-ce que cela peut faire?
דָּבָר שֶׁל־מַה־בְּכָךְ	chose insignifiante
מַה־בֵּין זֶה לָזֶה?	quelle différence entre l'un et l'autre?
מַה־יֵּשׁ! עממי	qu'est-ce que ça peut faire!
מַה־לִּי וּלְךָ?	quoi de commun entre nous?
מַה־לִּי וְלַצָּרָה הַזּאת?	qu'irai-je faire dans cette galère?
מַה־לְּךָ כִּי תָנוּס?	qu'as-tu à t'enfuir?
מַה־לּוֹ לְשַׁקֵּר?	pourquoi mentirait-il?
מַה־מְּחִיר־הַסֵּפֶר?	combien coûte ce livre?
מַה־נַּפְשָׁךְ	dans tous les cas
מַה־פִּתְאֹם? עממי	quelle idée!
מָה־רָאִיתָ שֶׁ־?	quel motif avais-tu pour...?
מַה־שֶּׁלֹּא יִהְיֶה	quoi qu'il en soit
מַה־שְּׁלוֹמְךָ?	comment vas-tu?
מַה־שִּׁמְךָ?	comment t'appelles-tu?
מָה הַשָּׁעָה?	quelle heure est-il?
‖ (כמה)	combien
מַה־יָּפִית!	que tu es belle!
‖ (כלשהו)	quelque chose, un peu
בְּמִדַּת־מָה	dans une certaine mesure
דְּבַר־מָה	quelque chose
זְמַן־מָה	quelque temps, un certain temps
ויהי־מָה	quoi qu'il arrive
‖ מַה־שֶּׁ־	ce qui, ce que
כְּמַה־שֶּׁנֶּאֱמַר	comme il est dit
מַה־שֶּׁאֵין כֵּן	il n'en est pas de même
מַה־גַּם שֶׁ־	d'autant plus que
מַה־שֶּׁיִּהְיֶה יִהְיֶה!	advienne que pourra!
‖ בַּמֶּה?, בַּמָּה?	en quoi?
בַּמָּה אֵדַע?	comment saurai-je?
עַל־מָה? או מִפְּנֵי־מָה?	pourquoi?
מְהַבְהֵב (126) ז	clignotant *m*
מַהֲגוֹנִי (—) ז צמח	acajou *m*
מְהֻגָּן, ־גֶּנֶת (ר׳ ־גָּנִים, ־גָּנוֹת) ת	digne, convenable, comme il faut
מְהַגֵּר (132) ז	émigrant *m*

מוּגָן, ־גֶּנֶת (ר׳ ־גָנִים, ־גָנוֹת) ת	protégé, défendu
מוּגָף ← [גוף]	
מוּגָרָה (228) נ	magasin *m*, réservoir *m*
מוֹדֵד (132) ז (אדם)	arpenteur *m*, géomètre *m*
‖ (מכשיר)	compteur *m*
‖ מתמט	module *m*, coefficient *m*
מוֹדִיעַ (9) ז	informateur *m*, indicateur *m*
‖ מוֹדִיעִין (—) ז״ר	informations *fpl*, renseignements *mpl*
לִשְׁכַּת־מוֹדִיעִין נ	bureau *m* de renseignements
קְצִין־מוֹדִיעִין ז	officier *m* de renseignements
שֵׁרוּת־מוֹדִיעִין ז	service *m* de renseignements
מוֹדָע (89) ז	connaissance (personne connue) *f*
מוּדָע, ־דַעַת (ר׳ ־דָעִים, ־דָעוֹת) ת	connu
מוּדַעַת זֹאת	c'est un fait bien connu
‖ (בפסיכולוגיה)	conscient
בִּלְתִּי־מוּדָע	inconscient
תַּת־מוּדָע	subconscient
מוֹדָעָה (225) נ (הצהרה)	déclaration *f*
מָסַר מוֹדָעָה	faire une déclaration
‖ (בעיתון)	annonce *f*, avis *m*
מוֹדַעַת־אֵבֶל	faire-part *m* de deuil
‖ (כרזה)	affiche *f*
לוּחַ־מוֹדָעוֹת	tableau *m* d'affichage
מוּדָעוּת (46, בלי ר׳) נ	conscience *f*, fait *m* d'être conscient
מוֹדֶרְנִי, ־נִית ת	moderne
מוֹדֶרְנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	modernité *f*
מוּהָד, ־הֶדֶת (ר׳ ־הָדִים, ־הָדוֹת) ת דקדוק	sonore
מוֹהִיקָנִי (ר׳ ־נִים) ז	Mohican *m*
אַחֲרוֹן הַמּוֹהִיקָנִים	le dernier des Mohicans
מוֹהֵל (126) ז דת	circonciseur *m*
מוֹז (21) ז צמח	banane *f*, bananier *m*
מוֹזָאִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ	mosaïque *f*
מוֹזֵג (132) ז	cabaretier *m*, tavernier *m*
מוּזָה (ר׳ ־זוֹת) נ מיתול	muse *f*
מוּזָז ← [זוז]	
מוּזָח, ־זַחַת ת	en retrait
מוּזֵיאוֹן (ר׳ ־נִים) ז	musée *m*
מוּזָל ← [זול]	
מוּזָר, ־רָה ת	étrange, bizarre, singulier
מוּזָרוּת (46) נ	étrangeté *f*, bizarrerie *f*
[מוח] נִמּוֹחַ (431) פ״ע	s'amollir, s'attendrir
מוּחָג ← חָגַג	
מוּחָם ← [חמם]	
מוּחַמַּד ש״פ ז	Mahomet *m*
מוּחָן ← חָנַן	
מוּחֲצָנִי, ־נִית ת	écrasant, accablant, agressif
מוֹחֵק (126) ז	gomme (à effacer) *f*
מוּחָק ← חָקַק	
1. מוּחָשׁ ← 1. [חוש]	
2. מוּחָשׁ, ־חֶשֶׁת (ר׳ ־חָשִׁים, ־חָשׁוֹת) ת	concret
מוּחָשִׁי, ־שִׁית ת	concret, tangible
מוּחָשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère concret
[מוט] מָט (382) פ״ע	vaciller, chanceler, trébucher
מָט לִנְפֹּל	être près de s'effondrer
כהש מָטָה יָדוֹ	s'appauvrir
‖ נָמוֹט (429) פ״ע	s'effondrer
‖ מוֹטֵט (455) פ״י	ébranler
‖ הִתְמוֹטֵט (488) פ״ע	s'affaisser, s'écrouler
בְּרִיאוּתוֹ הִתְמוֹטְטָה	sa santé s'est effondrée
‖ הֵמִיט (526) פ״י	faire tomber
הֵמִיט שׁוֹאָה עַל־	amener une catastrophe sur
1. מוֹט (22) ז	perche *f*, barre *f*, tringle *f*
מוֹט־הַדֶּגֶל	la hampe du drapeau
מוֹט־מֹאזְנַיִם	fléau *m* de balance
מוֹט־עֲגָלָה	brancard (de voiture) *m*, timon *m*
מוֹט־מִשְׁקָפַיִם	branche *f* de lunettes
ספורט קְפִיצָה בְּמוֹט	saut *m* à la perche
‖ °(עול)	joug *m*
2. °מוֹט (—) ז (מכשול)	chute *f*, effondrement *m*
מוּטָב, ־טֶבֶת (ר׳ ־טָבִים, ־טָבוֹת) ת בנק	bénéficiaire
מוּטָב תה״פ	bien, mieux, il vaut mieux
מוּטָב שֶׁתִּסְבּוֹל וְאַל תָּמוּת	plutôt souffrir que mourir
בֵּין לְטוֹב וּבֵין לְמוּטָב	pour le meilleur et pour le pire
חָזַר לְמוּטָב	s'améliorer, s'amender

מְהֻסָּס, ־סֶּסֶת (ר׳ ־סָּסִים, ־סָּסוֹת) ת — indécis
מְהֻסָּק, ־סֶּקֶת (ר׳ ־סָּקִים, ־סָּקוֹת) ת — chauffé
מַהְפַּךְ (—) ז — *mahpakh* (neume) *m*
מַהְפָּךְ (91) ז אסטר — tropique *m*
מַהְפַּךְ־הַגְּדִי — tropique du Capricorne
מַהְפַּךְ־הַסַּרְטָן — tropique du Cancer
|| (שינוי פתאומי) — changement *m* brusque
(מדיני) — coup *m* d'Etat
מַהְפֵּכָה (229) נ — révolution *f*
הַמַּהְפֵּכָה הַצָּרְפָתִית — la Révolution Française
חוֹלֵל מַהְפֵּכָה — provoquer une révolution
מַהְפֵּכַת־סְדוֹם — la destruction de Sodome
מַהְפְּכָן (ר׳ ־נִים) ז — révolutionnaire *m*
מַהְפְּכָנוּת (46, בלי ר׳) נ — attitude *f* révolutionnaire
מַהְפְּכָנִי, ־נִית ת — révolutionnaire
°מַהְפֶּכֶת (—) נ — brodequins (instrument de torture) *mpl*
מְהַפְּנֵט (ר׳ ־נְטִים) ז — hypnotiseur *m*
מְהֻקְצָע, ־צַעַת (ר׳ ־צָעִים, ־צָעוֹת) ת — raboté, poli
|| בהש (אדם) — bien élevé, poli, civilisé
בִּלְתִּי מְהֻקְצָע — mal dégrossi
מַהֵר תה״פ — rapidement, vite, en hâte
1. [מהר] נִמְהַר (397) פ״ע — se hâter, agir hâtivement
|| מִהֵר (435) פ״ע — se hâter, se dépêcher
מִהַרְתָּ לָבוֹא — tu es venu promptement
הַשָּׁעוֹן מְמַהֵר — la montre avance
אֲנִי מְמַהֵר — je suis pressé
|| פ״י (האיץ) — faire venir d'urgence
|| הִתְמַהֵר (472) פ״ע — se hâter, se presser
2. מָהַר (326) פ״י (קנה אשה) — prendre en mariage (une femme)
מֹהַר (197, בלי ר׳) ז — dot (payée par le fiancé) *f*
מְהֵרָה תה״פ — rapidement, vite
|| בִּמְהֵרָה או עַד־מְהֵרָה — bientôt
מְהַרְהֵר, ־הֶרֶת (ר׳ ־הֲרִים, ־הֲרוֹת) ת — pensif
מְהֻתָּךְ, ־תֶּכֶת (ר׳ ־תָּכִים, ־תָּכוֹת) ת — fondu (métal)
מַהֲתַלָּה (208) נ — plaisanterie *f*, facétie *f*
|| (מחזה) — farce *f*
מוֹאָב ש״פ ז (ארץ) — Moab *m*

מוֹאָבִי, ־בִית או ־בִיָּה (ר׳ ־בִים, ־בִיּוֹת) ז — Moabite *n*
מוּאַזִּין (ר׳ ־נִים) ז דת — muezzin *m*
מוֹאִיב, ־בָה ת — appétissant
מוּאָץ ← [אוץ]
מוּאָר ← אור
מוֹבָא (ר׳ ־אִים) ז — entrée *f*, vestibule *m*
מוּבָא ← [בוא]
מוּבָאָה (211) נ — citation *f*
מוֹבִיל (1) ז (אדם) — transporteur *m*, voiturier *m*
|| (צינור) — conduit *m*, tuyau *m*, canalisation *f*
מוֹבִיל־מַיִם — conduit d'eau, aqueduc *m*
אנטום מוֹבִיל־שֶׁתֶן — uretère *m*
מוּבָל (91) ז — boyau *m*, conduite *f*
מוּבָל ← 1. [יבל]
מוֹבֶלֶת (255) נ ספנ — cargo *m*
מוּבָן, ־בֶנֶת (ר׳ ־בָנִים, ־בָנוֹת) ת — compréhensible
מוּבָן מֵאֵלָיו — évident, manifeste
הַדָּבָר מוּבָן מֵאֵלָיו — cela va de soi
כַּמּוּבָן — évidemment, bien entendu
|| מוּבָן (ר׳ ־נִים) ז — sens *m*, signification *f*
בְּמוּבָן הָרָחָב/הַצַּר — au sens large / strict
בִּמְלֹא־מוּבַן־הַמִּלָּה — par excellence, au plein sens du terme
מוּבָנוּת (46, בלי ר׳) נ — intelligibilité *f*
מוּבָס ← [בוס]
מוּבָר ← 1. [בור]
[מוג] מָג (382) פ״ע — fondre, se dissoudre
|| פ״י — faire fondre, dissoudre
|| נָמוֹג (429) פ״ע — se dissoudre, s'évanouir
|| מוֹגֵג (455) פ״י — faire fondre, amollir
מוֹגֵג לְבָבוֹת — émouvoir les coeurs
|| הִתְמוֹגֵג (488) פ״ע — fondre, s'amollir, couler
בהש הִתְמוֹגֵג בִּדְמָעוֹת — fondre en larmes
הִתְמוֹגֵג מִנַּחַת — boire du lait (être très flatté)
מוֹג (21) ז — magma *m*, bouillie *f*
מוּג, ־גָה ת — mou, tendre, sans énergie
מוּג־לֵב — lâche
מוֹגֶה (73) ז — oppresseur *m*
מוּגוּת (—) נ — mollesse *f*, tendresse *f*, faiblesse *f*
מוּגוּת־לֵב — lâcheté *f*

הטיל מום בְּ־ — mutiler
מוּמוֹס (ר׳ ־סִים) ז — mime *m*, clown *m*
מוֹמֶנְט (ר׳ ־טִים) ז (רגע) — moment *m*, instant *m*
|| פיס — moment
|| בהש (גורם) — facteur *m*, élément *m*
מוּמָר (ר׳ ־רִים) ז דת — apostat *m*, renégat *m*
מוּמָר לְהַכְעִיס — apostat par principe
מוּמָר לְתֵאָבוֹן — apostat par intérêt
מוּמָת ← [מות]
מוֹנְגוֹלוֹאִיד, ־דָה ת רפא — mongolien
מוֹנְגוֹלִי, ־לִית ת — mongol
מוֹנְגוֹלְיָה ש״פ נ (ארץ) — la Mongolie
מוּנָד ← [נוד]
מוּנְדִּיר (ר׳ ־רִים) ז צבא — uniforme *m*
1. מוֹנֶה (ר׳ ־נִים) ז (מודד) — compteur *m*
|| מתמט — numérateur *m*
|| °(פעם) עֲשֶׂרֶת־מוֹנִים — dix fois
2. מוֹנֶה (73) ז (מציק) — oppresseur *m*
מוֹנוֹגַמְיָה (—) נ — monogamie *f*
מוֹנוֹגְרַפְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — monographie *f*
מוֹנוֹטוֹנִי, ־נִית ת — monotone
מוֹנוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — monologue *m*
מוֹנוֹלִיתִי, ־תִית ת — monolithique
מוֹנוּמֶנְטָלִי, ־לִית ת — monumental
מוֹנוֹפּוֹל או מוֹנוֹפּוֹלִין (—) ז — monopole *m*
מוֹנוֹתֵאִיסְט (ר׳ ־טִים) ז — monothéiste *m*
מוֹנוֹתֵאִיסְטִי, ־טִית ת — monothéiste
מוֹנִיטָה (ר׳ ־טִין) נ — monnaie *f*, médaille *f*, effigie *f*
|| בהש מוֹנִיטִין — réputation *f*, prestige *m*
יָצְאוּ לוֹ מוֹנִיטִין — il est devenu célèbre
הוֹצִיא מוֹנִיטִין לְפ׳ — faire une réputation à qn
מוּנִיצִיפָּלִי, ־לִית ת — municipal
מוֹנִית (ר׳ ־יוֹת) נ — taxi *m*
מוֹנְסוּן או מֶסוֹן (ר׳ ־נִים) ז — mousson (vent) *f*
מוֹנֵעַ, ־נַעַת ת — préventif
מוּנָע ← [נוע]
מוּנָף ← [נוף]
מוֹנַרְכְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — monarchie *f*
1. מוּסָב ← סָבַב
|| בנק הַמּוּסָב — le cessionnaire (d'une traite)

2. מוּסָב (98) ז — escalier *m* en colimaçon
מוֹסָד (93) ז — institution *f*, établissement *m*
מוֹסָד צִבּוּרִי — institution publique
מוֹסָד חִנּוּכִי — établissement scolaire
(בישראל) הַמּוֹסָד — les services secrets
|| (בסיס) — fondement *m*, fondation *f*
מוֹסְדוֹת־ (או מוֹסְדֵי־) אֶרֶץ — les fondements de la terre
מוּסָד ← יָסַד
מוֹסָדִי, ־דִית ת — institutionnel
מוּסָה, מוּסֵיאוֹן ← מוּזָה, מוּזֵיאוֹן
מוּסִיקַאי (ר׳ ־קָאִים) ז — musicien *m*
מוּסִיקָה (—) נ — musique *f*
מוּסִיקוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — musicologue *m*
מוּסִיקָלִי, ־לִית ת (אדם) — musicien
|| (יצירה) — musical
מוּסִיקָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — musicalité *f*
מוּסָךְ (98) ז — garage *m*
בַּעַל־מוּסָךְ ז — garagiste *m*
מוּסַךְ־מְטוֹסִים — hangar *m*
|| °(בניין מקורה) — galerie couverte
מוּסָף, ־פָה ת — supplémentaire
פָּקִיד מוּסָף — employé surnuméraire
|| מוּסָף (91) ז — supplément *m*
מוּסָף סִפְרוּתִי — supplément littéraire
דת קָרְבַּן־מוּסָף ז — sacrifice *m* complémentaire
תְּפִלַּת־מוּסָף נ — prière additionnnelle (des jours fériés)
מוֹסְקְבָה ש״פ נ (עיר) — Moscou *m*
מוּסְקָט (—) ז — muscat *m*, muscade *f*
1. מוֹסֵר (132) ז (מלשין) — dénonciateur *m*
2. מוֹסֵר (123) ז (חבל) — lien *m*, entrave *f*
פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי — tu as défait mes liens
1. מוּסָר (91) ז (תוכחה) — réprimande *f*
הִטִּיף מוּסָר — prêcher *ou* faire la morale
לָקַח או קִבֵּל מוּסָר — accepter les remontrances
|| (עונש) — punition *f*, châtiment *m*
בהש מוּסַר־כְּלָיוֹת — remords *mpl*
|| (תורת־המידות) — morale *f*, éthique *f*
חֻקֵּי־הַמּוּסָר ז״ר — les lois morales
בַּעַל־מוּסָר — moraliste

הֶחֱזִיר לְמוּטָב ramener dans le droit chemin

מוֹטָה (201) נ joug *m*, oppression *f*

מוּטָה (201, בלי ר') נ chute *f*, effondrement *m*

מוֹטוֹ (—) ז devise *f*, épigraphe *f*, exergue *m*

מוֹטוֹרִי, ־רִית ת (תנועתי) moteur (*f* motrice)

|| (ממונע) motorisé

מוֹטֶטֶת (252) נ טכנ timonerie *f*

מוֹטִיב (ר' ־בִים) ז motif *m*

|| מוס thème *m*

מוֹטִיבַצְיָה (ר' ־יוֹת) נ motivation *f*

מוֹטִית (17) נ petite perche

מוֹטֶל (ר' ־לִים) ז motel *m*

מוּטָל ← [טול]

מוּטָס ← [טוס]

[מוך] מָךְ (382) פ"ע s'appauvrir, décliner

|| נָמוֹךְ (429) פ"ע être bas, être humilié

|| הֵמִיךְ (526) פ"י abaisser, humilier

הֵמִיךְ קוֹלוֹ baisser la voix

מוֹךְ (ר' ־כִים) ז coton *m*, ouate *f*, charpie *f*

|| (של־נוצות) duvet *m*

מוֹךְ־פֵּרוֹת pulpe *f* de fruits

|| אנטום מוֹךְ־הַשֵּׁן pulpe dentaire

מוֹכָ"ז (= מוֹסֵר כְּתָב זֶה) ז porteur (d'une lettre *etc*) *m*

מוּכָח ← [וכח]

מוֹכִי, ־כִית ת cotonneux, ouaté

מוֹכִיחַ (9) ז prédicateur *m*, faiseur *m* de remontrances, moralisateur *m*

מוּכָל, ־לָה ת inclus, compris, contenu

מוּכָן, ־נָה ת prêt, préparé

מִן־הַמּוּכָן préparé d'avance

בֶּגֶד ז מִן־הַמּוּכָן prêt-à-porter *m*

מוֹכְנַאי (61) ז צבא mitrailleur *m*

מוֹכְנִי (ר' ־נִים) ז mécanisme *m*, machine *f*

|| מוֹכְנִית תה"פ mécaniquement, automatiquement

מוֹכֵס (132) ז douanier *m*

מוֹכְסָן (97) ז publicain *m*, fermier *m* des impôts

מוֹכְסָנוּת (46) נ fonction *f* de douanier

מוֹכֵר, ־כֶרֶת (ר' ־כְרִים, ־כְרוֹת) ש vendeur *n*

מוֹכֵר־סְפָרִים libraire *n*

מוֹכֵר־פֵּרוֹת fruitier *n*

מוֹכֵר־פְּרָחִים fleuriste *n*

1. [מול] מָל (382) פ"י circoncire

|| נִמּוֹל (431) פ"ע être circoncis

2. [מול] הֵמִיל (526) פ"י mettre en pièces

מוּל־ או °מוֹל־ (276) מ"י en face de

מוּלִי או מִמּוּלִי en face de moi

גיאוגר הָרֵי־מוּל־הַלְּבָנוֹן ז"ר l'Antiliban *m*

|| מִמּוּל תה"פ en face, vis-à-vis

מוּל (ר' ־לִים) ת circoncis

מו"ל (= מוֹצִיא לְאוֹר, ר' מו"לִים) ז éditeur *m*

מוֹלָד (93) ז אסטר conjonction (de la lune avec le soleil) *f*

|| דת חַג־הַמּוֹלָד Noel *m ou f*

כְּנֵסִיַּת־הַמּוֹלָד (בבית־לחם) נ l'Eglise *f* de la Nativité

מוֹלֶדֶת (252) נ patrie *f*

אַהֲבַת־הַמּוֹלֶדֶת נ patriotisme *m*

|| °(ילד) מוֹלֶדֶת־אָבִיךָ progéniture *f* de ton père

מוֹלֶדֶת־בַּיִת enfant né dans la famille

מוֹלֶדֶת־חוּץ enfant né hors de la famille

°מוּלָה (ר' ־לוֹת) נ circoncision *f*

מוֹלוּת (—) נ édition (fonction de l'éditeur) *f*

מוּלָט, ־טִית (ר' ־טִים, ־טִיּוֹת) ש mulâtre *n*

מוּלָט ← [לוט]

מוֹלְיָאר (ר' ־רִים) ז samovar *m*, bouilloire *f*

מוֹלִיךְ (1) ז guide *m*, conducteur *m*

|| פיס conducteur

מוֹלִיכוּת (48) פיס conductibilité *f*, conductivité *f*

מוֹלֵיקוּלָה (ר' ־לוֹת) נ molécule *f*

מוֹלֵיקוּלָרִי, ־רִית ת moléculaire

מוּלִית (17) נ דג mulet (poisson) *m*, meuge *m*

מוּלִית אֲדָמָה rouget *m*

מוּלִיתָא (ר' ־תוֹת) נ מטבח chausson *m*

מוֹלַסָּה (208) נ mélasse *f*

[מום] הֵמִים (526) פ"י mutiler

מוּם (41) ז défaut *m*, difformité *f*, infirmité *f*

בַּעַל־מוּם invalide, mutilé, infirme

מְצָא מוֹצָא מִן־הַסְּבַךְ	sortir de l'impasse
‖ (מקור) מוֹצָא־מַיִם	source *f*, fontaine *f*
בהש מוֹצָא־הַשֶּׁמֶשׁ	lever *m* du soleil, orient *m*
(של־אדם)	origine *f*, provenance *f*
מוֹצָאוֹ מִסְּפָרַד	il est originaire d'Espagne
אֶרֶץ־מוֹצָאוֹ נ	son pays d'origine
‖ (הבעה) מוֹצָא־פֶּה	parole *f*, propos *m*
מוֹצָא־שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר	tu tiendras parole
‖ (סיום)	fin *f*
מוֹצָאֵי־שַׁבָּת	samedi soir
מוֹצָאֵי־שְׁבִיעִית	issue d'année sabbatique
מוֹצָאָה (120) נ (מקור)	origine *f*
‖ (בית־כסא)	lieux *mpl* d'aisance
מוֹצִיא ← **יָצָא**	
‖ הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ	qui fait sortir le pain du sol
דת בִּרְכַּת־הַמּוֹצִיא נ	bénédiction *f* sur le pain
‖ בהש מוֹצִיא וּמֵבִיא	chef *m*
מוֹצִיא לָאוֹר	éditeur *m*
מוֹצִיא לְפֹעַל	réalisateur *m*, exécuteur *m*
מוּצָל ← 3. **צָלַל**	
מוּצָן, ־צֶנֶת ת	rafraîchi, (vin) frappé
מוּצָף ← **[צוף]**	
מוֹצֵץ (132) או **מֶצֶץ** (166) ז	sucette *f*, tétine *f*
1. **מוּצָק**, ־צֶקֶת (ר׳ ־צָקִים, ־צָקוֹת) ת	solide
פיס גוף מוּצָק	solide *m*
‖ (בריא)	robuste
2. **מוּצָק**, ־צֶקֶת (ר׳ ־צָקִים, ־צָקוֹת) ת	opprimé
מוּצָקָה (223) נ (תבנית)	moule *m*
‖ (בית־קיבול)	coupe *f*, godet *m*
מוּצָקוּת (46) נ	solidité *f*, compacité *f*
1. **מוֹצָר** (91) ז	produit *m*
2. **מוֹצָר** ← 2. **צָרַר**	
[מוק] **הֵמִיק** (526) פ״י	se moquer, railler
מוֹק (41, זוגי מוֹקַיִם) ז	jambière *f*
מוֹקָא ← **[קיא]**	
מוֹקֵד (132) ז	bûcher *m*
עָלָה עַל־הַמּוֹקֵד	monter sur le bûcher
(בבית־המקדש) בֵּית־הַמּוֹקֵד ז	salle *f* de la flamme permanente
‖ פיס (של־עדשה)	foyer *m*
רֹחַק־הַמּוֹקֵד ז	distance focale
בהש נְקֻדַּת־הַמּוֹקֵד נ	point central
‖ מתמט (באליפסה)	foyer
מוֹקְדָה (201) נ	foyer *m*, âtre *m*
מוֹקְדוֹן (ר׳ ־נִים) ז	Macédonien *m*
אֲלֶכְּסַנְדֶּר מוֹקְדוֹן	Alexandre le Grand
מוֹקְדִי, ־דִית ת	focal
מוֹקָה (—) ז (קפה)	moka *m*
מוּקְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז	clown *m*, bouffon *m*
מוּקְיוֹנִי, ־נִית ת	clownesque, bouffon
מוֹקִיר ← **יָקַר**	
מוּקָם ← **[קום]**	
מוּקָע ← **יָקַע**	
מוֹקֵשׁ (123) ז (מלכודת)	piège *m*
בהש טָמַן מוֹקֵשׁ לפ׳	tendre un piège à qn
‖ צבא	mine *f*
מוֹקֵשׁ נֶגֶד־טַנְקִים	mine antichar
שְׂדֵה־מוֹקְשִׁים ז	champ *m* de mines
מוֹקְשַׁאי (61) ז צבא	sapeur-mineur *m*
[מור] **נָמַר** (413) פ״ע	se changer, être changé
‖ **הֵמִיר** (526) פ״י (בְּ־)	échanger (contre)
הֵמִיר דָּתוֹ	se convertir
מוֹרָא (87) ז (פחד)	crainte *f*, terreur *f*
‖ (יראת־כבוד)	respect *m*, vénération *f*
מוֹרָא־שָׁמַיִם	la crainte de Dieu
‖ (מעשים נוראים)	actes *mpl* redoutables
מוֹרָאָה (222) נ	crainte *f*, respect *m*
מוֹרָג (55) ז חקל	herse *f*
מוֹרָד (93) ז	pente *f*, descente *f*
מוֹרֵד (132) ז	rebelle *m*, insurgé *m*
בהש מוֹרֵד־אוֹר	obscurantiste *m*
‖ **מוֹרֶדֶת** (252) נ	femme insoumise
1. **מוֹרֶה** (73) ז	maître *m*, professeur *m*, instituteur *m*
מוֹרֶה הוֹרָאָה	décisionnaire *m*
מוֹרַי וְרַבּוֹתַי!	Messieurs!
מוֹרֵה־דֶרֶךְ	guide *m*
מוֹרֵה־נְבוּכִים	le Guide des Egarés (de Maïmonide)
דת מוֹרֵה־צֶדֶק	guide spirituel, rabbin *m*
בהש מוֹרֵה־שָׁעוֹת	horloge *f*, montre *f*

‖ מוּסַר־הַשֵּׂכֶל	moralité *f*, leçon *f*
2. מוֹסֵר (91) ז (חבל)	lien *m*, entrave *f*
מוֹסֵרָה (228) נ (כבל)	corde *f*, lien *m*
‖ (מושכה)	frein *m*, rêne *f*
מוּסָרִי, ־רִית ת	moral
בִּלְתִּי־מוּסָרִי	immoral
מוּסָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	moralité *f*
מוּסָת ← [סות]	
מוּעָב, ־עֶבֶת (ר׳ ־עָבִים, ־עָבוֹת) ת	nuageux
מוֹעֵד (102) ז	lieu *m* de réunion
בהש בּוֹדֵד בְּמוֹעֲדָיו	qui fait bande à part
מוֹעֵד (126) ז (זמן קבוע)	temps fixé, terme *m*, saison *f*
קָבַע מוֹעֵד	fixer une date
בְּעוֹד מוֹעֵד או בַּמּוֹעֵד	à temps
לַמּוֹעֵד	au moment convenu
עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד	le moment n'est pas venu
אִחֵר אֶת־הַמּוֹעֵד	arriver trop tard
מִלְוָה קְצַר־מוֹעֵד	emprunt *m* à court terme
מוֹעֲדֵי־יָם	marées *fpl*
‖ (מפגש)	rendez-vous *m*
בֵּית־מוֹעֵד ז	lieu *m* de réunion
בהש בֵּית־מוֹעֵד לְכָל־חָי	cimetière *m*, tombe *f*
דת אֹהֶל־מוֹעֵד ז	le Tabernacle
‖ (חג)	fête (fixée par le calendrier) *f*
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה!	bonne fête!
חֹל־הַמּוֹעֵד ז	jours *mpl* de demi-fête
° בָּאֵי־מוֹעֵד ז״ר	pèlerins (à l'occasion des fêtes) *mpl*
‖° (סימן)	signal *m*
1. מוּעָד, ־עֶדֶת (ר׳ ־עָדִים, ־עָדוֹת) ת משפט	prévenu
פּוֹשֵׁעַ מוּעָד	criminel récidiviste
שְׁטָר מוּעָד	protêt *m*
2. מוּעָד, ־עֶדֶת (ר׳ ־עָדִים, ־עָדוֹת) ת (מכוון)	dirigé, orienté
לְאָן פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת?	où vas-tu?, où veux-tu en venir?
מוֹעָדָה (224) נ	rendez-vous *m*, destination *f*
מוֹעֲדוֹן (ר׳ ־נִים) ז	club *m*, cercle *m*
מוּעָט, ־עֶטֶת (ר׳ ־עָטִים, ־עָטוֹת) ת	peu important, peu nombreux

יָמִים מוּעָטִים	peu de jours
הִסְתַּפֵּק בְּמוּעָט	se contenter de peu
מוֹעִיל, ־לָה ת	utile, avantageux
מוּעָם ← עָמַם	
מוֹעֵן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עֲנִים, ־עֲנוֹת) ש	expéditeur (d'une lettre) *n*
1. מוּעָף ← [עוף]	
2. °מוּעָף (—) ז (לאות)	fatigue *f*, lassitude *f*
מוֹעָצָה (224) נ	conseil *m*, assemblée *f*
מוֹעָצָה מְחוֹקֶקֶת	assemblée législative
מוֹעָצָה מְקוֹמִית	municipalité rurale
מוֹעֶצֶת־הַבִּטָּחוֹן (באו״ם)	le Conseil de Sécurité
מוֹעֶצֶת־עִירִיָּה	conseil municipal
מוֹעֶצֶת־הַחַשְׁמַנִּים (בכנסייה)	le Sacré Collège
‖ בְּרִית־הַמּוֹעָצוֹת נ	l'URSS
מוֹעֵצָה (234) נ	conseil *m*, dessein *m*, plan *m*
מוֹעַצְתִּי, ־תִית ת	fédéral
מוּעָקָה (224) נ	détresse *f*, oppression *f*, angoisse *f*
מוּפָז, ־פֶּזֶת ת	doré, plaqué or
זָהָב מוּפָז	or pur
מוֹפָע (89) ז	apparition *f*, phénomène *m*
מוֹפַע־בִּדּוּר	spectacle *m*, représentation *f*
‖ אסטר	phase *f*
מוֹפָעָה (225) נ	prestation (d'un artiste) *f*
מוּפָק ← [פוק]	
מוּפָר ← [פור]	
מוֹפֵת (132) ז (פלא)	miracle *m*, prodige *m*
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים	par des signes irréfutables
‖ (הוכחה)	preuve *f*
‖ (דוגמה)	exemple *m*, modèle *m*
מוֹפֵת־הַדּוֹר	le parangon de son époque
אִישׁ־מוֹפֵת ז	homme *m* en vue
עֲבוֹדָה נ לְמוֹפֵת	travail *m* exemplaire
יְצִירַת־מוֹפֵת נ	oeuvre *f* classique
מוֹפְתִי, ־תִית ת	exemplaire, classique
מוּפְתִּי (ר׳ ־תִּים) ז דת	mufti *m*
מוֹץ (21) ז	bale (du grain) *f*, menue paille
מוֹצָא (87) ז	issue *f*, sortie *f*
רְחוֹב ז לְלֹא־מוֹצָא	rue *f* sans issue
בהש (פיתרון)	issue, solution *f*

מֵת מוֹת־קְדוֹשִׁים — subir le martyre
מָצָא מוֹתוֹ — trouver la mort
מוֹתָב (91) ז — assemblée *f*, session *f*
°מוּתָה (–) ז — mort *f*
מוֹתְחָן (91) ז — livre *m* *ou* film *m* à suspens
מוֹתָר (93) ז (יתרון) — avantage *m*, supériorité *f*
‖ (שארית) — reste *m*
‖ (דבר מיותר) — surplus *m*, luxe *m*
מַס־מוֹתָרוֹת ז — taxe *f* de luxe
‖ לְמוֹתָר — inutile, superflu
מוּתָשׁ ← תָּשַׁשׁ
מִזְבֵּחַ (129, ־מִזְבַּח־, מִזְבְּחִי) ז — autel *m*
מִזְבָּלָה (223) נ — dépôt *m* d'ordures, tas *m* de fumier, décharge *f*
מָזַג (301) פ״י — mélanger (avec de l'eau), couper (du vin), verser
מָזַג כּוֹס־תֵּה — verser un verre de thé
‖ נִמְזַג (388) פ״ע — être mélangé, être versé
‖ מִזֵּג (432) פ״י — mélanger, tempérer
‖ הִתְמַזֵּג (466) פ״ע — s'amalgamer, fusionner
מֶזֶג (165) ז (משקה) — liqueur *f*, breuvage *m*, mélange *m*
‖ בהש (אופי) — tempérament *m*, naturel *m*
חַם־מֶזֶג — irascible, coléreux, émotif
קַר־מֶזֶג — de sang-froid, imperturbable
בַּעַל־מֶזֶג־טוֹב — d'un bon naturel
‖ מֶזֶג־אֲוִיר — temps (météorologique) *m*
מַה מֶּזֶג־הָאֲוִיר? — quel temps fait-il?
מֶזֶג־הָאֲוִיר יָפֶה/רַע — il fait beau / mauvais
מֶזֶג־אֲוִיר מִשְׁתַּנֶּה — temps variable
מְזַגֵּג (122) ז — vitrier *m*, verrier *m*
מִזְגָּגָה (223) נ — vitrerie *f*, verrerie *f*
מְזֻגְזָג, ־זֶגֶת (ר׳ ־זָגִים, ־זָגוֹת) ת — en zigzag
מִזְגִּי, ־גִּית ת — naturel
מַזְגָּן (ר׳ ־נים) ז — cabaretier *m*, tavernier *m*
מַזְגָּן (97) ז — régulateur *m*
מַזְגַּן־אֲוִיר — conditionneur *m* d'air
מְזֶה, מָזֶה ת — épuisé, exténué
מְזֵה־רָעָב — exténué par la faim
מַזֶּה (75, ר׳ מַזִּים) ז — prêtre (qui asperge le sang des victimes) *m*
מַזֶּה (208) נ — arrosoir *m*, aspersoir *m*
מִזְהָב (102) ז — dorure *f*
מֻזְהָב או מוּזְהָב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת — doré
מַזְהִיר, ־רָה ת — brillant, splendide
‖ בהש בְּדִידוּת מַזְהִירָה — splendide isolement *m*
מְזֹהָם, ־הֶמֶת (ר׳ ־הָמִים, ־הָמוֹת) ת — souillé, pollué
מִזְהָם (102) ז — saleté *f*, infection *f*
מִזּוּג (51) ז — mélange *m*, amalgame *m*
מִזּוּג־אֲוִיר — conditionnement *m* de l'air
מִזּוּג־גָּלֻיּוֹת — intégration *f* des immigrés
‖ (טלויזיה) — mixage *m*
מַזְוֵג (122) ז טכנ — embrayage *m*
מִזְוָד (91) ז — bagage *m*
‖ צבא — paquetage *m*
מִזְוָדָה (223) נ — valise *f*
מִזְוָדִית (17) נ — petite valise, mallette *f*
מְזָוֶה (73) ז (מחסן) — cellier *m*, garde-manger *m*, resserre *f*
‖ (ארון) — buffet *m*
מְזוּזָה (201) נ — montant (de porte) *m*
‖ דת — *mezouza* (écriteau fixé à la porte) *f*
מָזוּט (–) ז — mazout *m*
מַזְוִית (ר׳ ־וִיּוֹת) נ — équerre *f* mobile
מָזוֹן (33) ז — nourriture *f*, aliment *m*
אֲבוֹת־הַמָּזוֹן ז״ר — les aliments de base
דת בִּרְכַּת־הַמָּזוֹן נ — actions *fpl* de grâces (après le repas)
‖ משפט מְזוֹנוֹת — pension *f* alimentaire
מְזוֹנִי, ־נִית ת — alimentaire, nutritif
1. מָזוֹר (30) ז (תחבושת) — pansement *m*
‖ בהש (תרופה) — remède *m*, guérison *f*
2. מָזוֹר (30) ז (לוח־כביסה) — planche *f* de blanchisseur
מָזוּרְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ מוס — mazurka (danse) *f*
מְזֻוָּת, ־וֶּתֶת (ר׳ ־וָּתִים, ־וָּתוֹת) ת — anguleux
[מזח] נִמְזַח (402) פ״ע — se ceindre
מֵזַח (184) ז (חגורה) — ceinture *f*
‖ (בנמל) — quai *m*, môle *m*, débarcadère *m*
מַזְחִילָה (201) נ — gouttière *f*
מִזְחָל (102) ז — reptation *f*, marche ralentie
מִזְחֶלֶת (253) נ — traîneau *m*

2. °מוֹרֶה (ר׳ ־רים) ז (קלע) tireur *m*
3. °מוֹרֶה (—) ז (גשם) pluie *f* d'automne
4. מוֹרֶה (ר׳ ־רים) ז (מורד) rebelle *m*
סוֹרֵר וּמוֹרֶה indocile et rebelle
1. מוֹרָה (201) נ maîtresse *f*, institutrice *f*
2. מוֹרָה (—) ז (תער) rasoir *m*
°מוֹרָט, ־טָה ת (ישעיהו י״ח ב׳ ז׳) à la peau luisante
מוֹרָטוֹרְיוּם (—) ז בנק moratoire *m*
מוֹרְטָנִי, ־נִית ת douloureux, lancinant
מוֹרִינְגָּה (ר׳ ־גות) נ צמח moringe *m*
מוֹרֵינָה (ר׳ ־נות) נ גיאוגר moraine *f*
מוּרְיָס (ר׳ ־סים) ז מטבח saumure *f*
מוֹרִיק, ־קָה ת verdoyant
מוֹרִיר, ־רָה ת baveux
מוֹרִישׁ ← 2.1. יָרַשׁ
מוּרָם ← [רום]
מוֹרְמוֹנִי (ר׳ ־נים) ז Mormon *m*
מוֹרָן (91) ז צמח viorne *f*
מוֹרָנִית (17) נ lance *f*, javelot *m*
מוֹרְס ש״פ ז Morse *m*
כְּתַב־מוֹרְס ז alphabet *m* Morse
מוֹרְפוֹלוֹגְיָה (—) נ morphologie *f*
מוֹרְפִיּוּם (—) ז morphine *f*
מוּרָק ← [ריק]
1. מוֹרָשׁ (97) ז (נחלה) possession *f*, héritage *m*
2. מוֹרָשׁ (97) ז (מחשבה) pensée *f*, sentiment *m*
מוֹרָשֵׁי־לֵב voeux *mpl*, pensées intimes
מוֹרָשָׁה (223) נ patrimoine *m*, legs *m*
מוֹרֶשֶׁת־אָבוֹת tradition ancestrale
1. [מוּשׁ] מָשׁ (382, עת׳ יָמִישׁ) פ״ע s'écarter, bouger
|| (חדל) cesser
|| פ״י (הסיר) écarter, éloigner
|| הֵמִישׁ (526) פ״י écarter, éloigner
הֵמִישׁ צַוָּארוֹ מִן־ se débarrasser, se libérer
2. [מוּשׁ] מָשׁ (382) פ״י (מישש) tâter, toucher
|| הֵמִישׁ (526) פ״י faire tâter, faire toucher
|| פ״ע tâter, toucher
מוֹשָׁב (91, ר׳ גם °מוֹשָׁבוֹת) ז (שהייה) séjour *m*
|| (מקום־מגורים קבוע) demeure *f*, domicile *m*
מְקוֹם־מוֹשָׁב ז domicile légal
°עִיר־מוֹשָׁב נ ville habitée
מוֹשַׁב־הַמֶּמְשָׁלָה siège *m* du gouvernement
||היסט תְּחוּם־הַמּוֹשָׁב ז zone assignée (aux Juifs en Russie tsariste)
|| (ספסל) siège *m*, place *f*
|| (מוסד) établissement *m*, domicile *m*
מוֹשַׁב־זְקֵנִים asile *m* de vieillards
מוֹשַׁב־עוֹבְדִים village coopératif
|| (כנס) מוֹשַׁב־הַכְּנֶסֶת session *f* du parlement
מוֹשַׁב־רֵעִים réunion amicale
1. מוּשָׁב ← יָשַׁב
2. מוּשָׁב ← [שוב]
מוֹשָׁבָה (223) נ (כפר) village *m*
|| (מעבר לים) colonie *f*
|| (קבוצת־זרים) colonie
הַמּוֹשָׁבָה הַבְּרִיטִית בְּפָרִיס la colonie britannique à Paris
1. מוּשָׁט ← [ושט]
2. מוּשָׁט ← [שוט]
מוֹשִׁיעַ (9) ז sauveur *m*, libérateur *m*
מוֹשְׁכָה (201) נ rêne *f*, bride *f*
אָחַז בְּמוֹשְׁכוֹת tenir les rênes
1. מוֹשֵׁל (132) ז (שליט) gouverneur *m*, préfet *m*
2. מוֹשֵׁל (132) ז (מחבר־משלים) fabuliste *m*, auteur *m* de maximes
מוֹשָׁעָה (225) נ salut *m*, secours *m*
מוּשְׁק (ר׳ ־קים) ז musc *m*
|| זואול boeuf musqué
מוּשָׁר ← [שיר]
[מות] מֵת (379) פ״ע mourir
עממי אֲנִי מֵת לְ־ או אַחֲרֵי־ j'ai une envie folle de
|| מוֹתֵת (455 ת) פ״י mettre à mort
|| הֵמִית (526 ת) פ״י faire mourir, tuer
בהש הֵמִית עַצְמוֹ עַל־ se dévouer corps et âme
מָוֶת (162, בלי ר׳) ז mort *f*
אִישׁ־ (או בֶּן־) מָוֶת passible de mort
חֵטְא־מָוֶת ז péché mortel
מַלְאַךְ־הַמָּוֶת ז או בְּכוֹר־מָוֶת ז l'ange *m* de la mort

מְזַמֵּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מְּרִים, ־מְּרוֹת) ש — chanteur *n*
מַזְמֵרָה (ר׳ ־רוֹת) נ חקל — sécateur *m*, émondoir *m*, serpette *f*
מִזְמָרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — pincettes *fpl*, mouchettes *fpl*
מְזִמָּתָה (—) נ — intrigue *f*, machination *f*
מְזֻנָּב, ־נֶּבֶת (ר׳ ־נָּבִים, ־נָּבוֹת) ת — pourvu d'une queue
מִקְטֹרֶן מְזֻנָּב — habit *m* à basques
מִזְנֶבֶת (252) נ — chapeau bordé de fourrure
מִזְנוֹן (ר׳ ־נִים) ז (ארון) — buffet *m*, dressoir *m*
‖ (חדר) — buffet, cantine *f*
מִזְנוֹן מָהִיר — snack-bar *m*
קְרוֹן־מִזְנוֹן ז — wagon-restaurant *m*
מִזְנוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ ־נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש — buffetier *n*
מֻזְנָח, ־נַחַת (ר׳ ־נָחִים, ־נָחוֹת) ת — négligé, délaissé
מַזְנֵק (122) ז — bouche *f* de tuyau d'arrosage
מִזְנָק (91) ז — bond *m*, saut *m*, giclée *f*
מִזְעוּר (41) ז — miniaturisation *f*
מְזַעְזֵעַ, ־זַעַת (ר׳ ־זְעִים, ־זְעוֹת) ת — bouleversant
מְזֹעָף, ־עֶפֶת (ר׳ ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת — irrité, furieux
מַזְעֵק (ר׳ ־עֲקִים) ז — sonnette *f* d'alarme
מִזְעֵר (458) פ״י — miniaturiser
מִזְעָר תה״פ — peu
מְעַט מִזְעָר — très peu, infiniment peu
עוֹד מְעַט מִזְעָר — dans très peu de temps
לְמִזְעָר — au moins
מִזְעָרִי, ־רִית ת — infiniment petit, minimal
מִזְעֶרֶת (252) נ — miniature *f*
מְזֻפָּף, ־פֶּפֶת (ר׳ ־פָּפִים, ־פָּפוֹת) ת — poisseux
מְזֻפָּת, ־פֶּתֶת (ר׳ ־פָּתִים, ־פָּתוֹת) ת — goudronné
‖ עממי — affreux, lamentable
1. מְזֻקָּן, ־קֶּנֶת (ר׳ ־קָּנִים, ־קָּנוֹת) ת — vieilli
2. מְזֻקָּן או מְזֻקְנָן (ר׳ ־נָנִים) ת — barbu
1. מִזְקָף (91) ז בנק — récépissé *m*, justificatif *m*
2. מִזְקָף (91) ז צבא — détachement *m*, piquet *m*
מְזֻקָּף, ־קֶּפֶת (ר׳ ־קָּפִים, ־קָּפוֹת) ת — dressé, abrupt
מְזֻקָּק, ־קֶּקֶת (ר׳ ־קָּקִים, ־קָּקוֹת) ת — distillé, épuré
מַיִם מְזֻקָּקִים — eau distillée
שֶׁמֶן מְזֻקָּק — huile raffinée
מִזְקָקָה (229) נ — distillerie *f*, raffinerie *f*, alambic *m*

מָזַר (301) פ״י — tisser, tresser
‖ מִזֵּר (432) פ״י (ארג) — tisser
(הבשיל) — faire mûrir
מַזָּר (ר׳ ־רוֹת) ז — constellation *f*
מְזֻרְבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — en forme de museau
מַזְרֵבָה (229) נ — bobine *f*
מִזְרֶה (73) ז חקל — van *m*
מְזֹרֶה (207) נ — blé vanné, bale (du blé) *f*
מִזְרוֹן ← מִזְרָן
מְזָרֵז (ר׳ ־רְזִים) ז כימ — catalyseur *m*
מְזֹרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — accéléré, prompt
[מזרח] הִתְמַזְרֵחַ (496) — s'orienter
מִזְרָח (89, בלי ר׳) ז — est *m*, orient *m*
מִזְרַח־הַשֶּׁמֶשׁ — le lever du soleil, l'orient
הַמִּזְרָח הַקָּרוֹב — le Proche Orient
הַמִּזְרָח הַתִּיכוֹן — le Moyen Orient
הַמִּזְרָח הָרָחוֹק — l'Extrême Orient
אַרְצוֹת־הַמִּזְרָח נ״ר — les pays orientaux
מַדְּעֵי־הַמִּזְרָח ז״ר — études orientales, orientalisme *m*
כֹּתֶל־הַמִּזְרָח — banc *m* d'oeuvre
‖ דְּרוֹם־מִזְרָח — sud-est
צְפוֹן־מִזְרָח — nord-est
מִזְרָחִי, ־חִית ת — oriental
מִזְרָחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère oriental
‖ (תכונת־בני־המזרח) — levantinisme *m*
מִזְרְחָן (97) ז — orientaliste *m*
מִזְרְחָנוּת (46, בלי ר׳) נ — orientalisme (science) *m*
מְזָרִים (—) ז״ר (רוחות) — vent *m* du nord, aquilon *m*
‖ (עננים) — nuages *mpl*
מִזְרָם (91) ז — courant *m*
מִזְרָן (91) או מִזְרוֹן (21) ז — matelas *m*, paillasse *f*
מִזְרָע (89) ז (תבואה) — produit *m* du sol
‖ (זריעה) — semailles *fpl*
שְׂדוֹת־מִזְרָע ז״ר — champs ensemencés
מַזְרֵעָה (229) נ חקל — semeuse (machine) *f*
מַזְרֵעַת־יָד — semoir *m* à bras
מַזְרֵק (122) ז — seringue *f*, injecteur *m*
מִזְרָק (91, ר׳ גם ־קוֹת) ז — coupe *f*, cuvette *f*

מְזִיג (1) ז מוס	consonance *f*, accord *m*
מְזִיגָה (201) נ (מהילה)	mélange *m*
(הגשת־משקה)	action *f* de verser
‖ בהש (צירוף)	fusion *f*, intégration *f*
מְזִיגוּת (48) נ	amalgame *m*, fusion *f*
מֵזִיד, מְזִידָה ת	qui agit avec préméditation
‖ בְּמֵזִיד	intentionnellement, exprès
מְזֻיָּז, ־יֶּזֶת (ר׳ ־יָּזִים, ־יָּזוֹת) ת	portant des saillies
מֵזִיחַ (9) ז	ceinture *f*
מְזֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת	armé, équipé
הַכֹּחוֹת הַמְזֻיָּנִים	les forces armées
בהש מְזֻיָּן בְּמִשְׁקָפַיִם	muni de lunettes
‖ טכנ בֵּטוֹן מְזֻיָּן	béton armé
מֵזִין, מְזִינָה ת	nourrissant, nutritif
מְזֻיָּף, ־יֶּפֶת (ר׳ ־יָּפִים, ־יָּפוֹת) ת	faux, contrefait
מַזִּיק (1) ז משפט	auteur *m* de dommage
‖ (בעל־חיים)	animal *m* nuisible
‖ עממי (שד)	esprit malfaisant, démon *m*
מְזֻכָּךְ, ־כֶּכֶת (ר׳ ־כָּכִים, ־כָּכוֹת) ת	épuré, purifié
‖ זַךְ וּמְזֻכָּךְ	d'une pureté limpide
‖ (נוצץ כזכוכית)	verni
מַזְכִּיר, ־רָה ז	secrétaire *n*
מַזְכִּירוּת (48) נ	secrétariat *m*
מַזְכָּ"ל (=מַזְכִּיר כְּלָלִי) (91) ז	secrétaire général
מִזְכָּר (91) ז	mémorandum *m*, aide-mémoire *m*
מַזְכֶּרֶת (252) נ	souvenir (objet) *m*
[מזל] הִתְמַזֵּל (466) פ"ע	être propice
הִתְמַזֵּל מַזָּלוֹ	il a eu de la chance
מַזָּל (90, ר׳ ־לוֹת) ז אסטר	constellation *f*, signe *m* du zodiaque
עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת	idolâtre
‖ (גורל)	sort *m*, destin *m*, chance *f*
מַזָּל טוֹב!	bonne chance!, félicitations!
בַּר (או בַּר־, נ׳ בַּת־) מַזָּל	qui a de la chance
בִּישׁ־מַזָּל	malchanceux
לְמַזָּלִי	heureusement pour moi
לְרֹעַ־מַזָּלוֹ	malheureusement pour lui
שִׂחֵק לוֹ מַזָּלוֹ	il a eu de la chance
‖ (מקרה)	hasard *m*
מִשְׂחֲקֵי־מַזָּל ז"ר	jeux *mpl* de hasard

מַזְלֵג (122, ר׳ ־לְגוֹת) ז	fourchette *f*
בהש עַל־קְצֵה־הַמַּזְלֵג	à très petite dose
כֹּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמַּזְלֵג	à la fortune du pot
‖ טכנ	fourche *f*
מְזֻלְזָל, ־זֶלֶת (ר׳ ־זָלִים, ־זָלוֹת) ת	déprécié
מַזְלֵחַ (128) ז	vaporisateur *m*
מַזְלָ"ט (=מָטוֹס זָעִיר לְלֹא־טַיָּס) (91) ז	petit avion sans pilote
מִזְלָלָה (223) נ עממי	gargotte *f*
מְזֻלְעָף, ־עֶפֶת (ר׳ ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת	tempétueux
מַזְלֵף (132) ז (לגן)	arrosoir *m*
‖ (מרסס)	vaporisateur *m*
מַזֶּלֶת (252) נ	constellation *f*
מְזִמָּה (208) נ (מחשבה)	dessein *m*, intention *f*
‖ (תחבולה)	intrigue *f*, machination *f*
‖ (חכמה)	ruse *f*, finesse *f*
בַּעַל־מְזִמּוֹת	intrigant, malin, conspirateur
חָרַשׁ מְזִמּוֹת עַל־	tramer des intrigues contre
מִזְמוּזִים (—) ז"ר עממי	pelotage *m*
מַזְמוּטַאי (61) ז	acteur *m* comique
מִזְמוּטִים (41) ז"ר	jeu *m*, divertissement *m*
מִזְמוֹר (21) ז (שיר)	chant *m*, cantique *m*
‖ דת (פרק־תהילים)	psaume *m*
מִזְמֵז (460) פ"י (קלקל)	gâter, gâcher, saboter
‖ עממי	flirter avec, caresser, peloter
‖ הִתְמַזְמֵז (494) פ"ע	se liquéfier, se gâter
עממי	se faire des mamours
מְזַמְזֵן (ר׳ ־נִים) ז עממי	flirteur *m*, coureur *m*
מִזְמֵט (460) פ"י	divertir, amuser
מְזֻמָּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מָּנִים, ־מָּנוֹת) ת (נכון)	prêt
הִנְנִי מוּכָן וּמְזֻמָּן	je suis prêt et disposé
‖ (מתבקש)	invité, convoqué
מְזֻמָּן לָעוֹלָם הַבָּא	appelé dans un monde meilleur
דת מְזֻמָּן לִבְרָכָה	invité à se joindre aux actions de grâces
הִצְטָרֵף לִמְזֻמָּן	se joindre aux actions de grâces
‖ מְזֻמָּנִים ז"ר	argent comptant, numéraire *m*
שִׁלֵּם בִּמְזֻמָּנִים	payer comptant
‖ (קבוע מראש) לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת	périodiquement

מַחֲוָה (207) נ (מאמר) — phrase *f*, proposition *f*
מַחֲוֶה (76) ז (חוטר) — index (tige pointue pour suivre la lecture) *m*
|| צבא — appareil *m* de pointage
מַחֲוָה (207) נ (ג׳סטה) — geste *m*
מָחוֹז (33) ז (אזור) — district *m*, département *m*
מְמֻנֶּה ז עַל־הַמָּחוֹז — préfet *m*
מְפַקֵּחַ־מָחוֹז ז — inspecteur départemental
עִיר־הַמָּחוֹז נ — chef-lieu *m*
|| (נמל) — port *m*
בהש הגיע לִמְחוֹז־חֶפְצוֹ — arriver à bon port
מחוזי, ־זית ת — départemental
מָחוּי, מְחוּיָה ת — effacé
1. מִחוּי (ר׳ ־יים) ז (ניקוי) — nettoyage *m*, effaçage *m*
2. מִחוּי (ר׳ ־יים) ז (מחאה) — protestation *f*
1. מָחוֹךְ (30) ז (חגורת־נשים) — corset *m*
2. מָחוֹךְ (30) ז (צחוק) — sourire *m*
מָחוֹל (33) ז — danse *f*
יָצְאוּ בִמְחוֹלוֹת — se mettre à danser
בְּלִי־תֻפִּים וּמְחוֹלוֹת — sans tambour ni trompette
מְחוֹל־שֵׁדִים — sarabande infernale
מְחוֹל־רְפָאִים — danse macabre
מְחוֹלוֹת־עַם — danses folkloriques
° מְחוֹלָה (201) נ — danse *f*
מְחוֹלִית (—) נ רפא — danse *f* de Saint-Guy, chorée *f*

מחולל ← 4. חלל

1. מְחוֹלֵל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לְלִים, ־לְלוֹת) ש — danseur *n*
2. מְחוֹלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז חשמל — générateur *m*
|| רפא מְחוֹלֵל־מַחֲלָה — pathogène
מַחְוָן (97) ז — indicateur *m*, jauge *f*, aiguille *f*
מחון (ר׳ ־נים) ז אנטום — cervelet *m*
מְחוֹנָן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נָנִים, ־נָנוֹת) ת — doué, talentueux
מְשׁוֹרֵר מְחוֹנָן — poète *m* de talent
|| דַּעְתּוֹ מְחוֹנֶנֶת עָלָיו — être de bonne humeur
מָחוֹק (30) ז (קנה) — baguette (pour raser la mesure) *f*
מָחוּק, מְחוּקָה ת — effacé, rayé, biffé
מִדָּה מְחוּקָה — mesure rase

מַטְבֵּעַ מָחוּק — monnaie oblitérée
נְיָר מָחוּק — palimpseste *m*
מְחוֹקֵק (ר׳ ־קְקִים) ז — législateur *m*
בֵּית־מְחוֹקְקִים ז — corps législatif
|| (חורת) — graveur *m*
|| (כלי־חריתה) — burin *m*
|| מְחוֹקֵק, ־קֶקֶת (ר׳ ־קְקִים, ־קְקוֹת) ת — législatif
מוֹעָצָה מְחוֹקֶקֶת — assemblée législative
מְחֻוָּר, ־וֶּרֶת (ר׳ ־וָּרִים, ־וָּרוֹת) ת — clair, intelligible
מָחוֹרְקָא (—) ז — tabac grossier
מָחוֹשׁ (30) ז — antenne (d'insecte) *f*
מֵחוֹשׁ (ר׳ מְחוֹשִׁים) ז — indisposition *f*
מֵחוֹשׁ־רֹאשׁ — mal *m* de tête
[מחז] הִמְחִיז (502) פ״י — adapter à la scène
מַחֲזָאוּת (—) נ — dramaturgie *f*
מַחֲזַאי, ־זָאִית (ר׳ ־זָאִים, ־זָאִיּוֹת) ש — auteur *n* dramatique, dramaturge *n*
מַחֲזֶה (74) ז (מראה) — aspect *m*, vision *f*, vue *f*
מַחֲזֵה־שָׁוְא — hallucination *f*, mirage *m*
|| (דרמה) — spectacle *m*, pièce *f* de théâtre
°מֶחֱזָה (ר׳ ־זוֹת) נ — intervalle *m*, ouverture *f*
מַחֲזוֹר (21) ז אסטר — cycle *m*, cours *m*, révolution (d'astres) *f*
מַחֲזוֹר־הַיָּרֵחַ — lunaison *f*
מַחֲזוֹר גָּדוֹל — cycle solaire (28 ans)
מַחֲזוֹר קָטָן — cycle lunaire (19 ans)
|| רפא מַחֲזוֹר־הַדָּם — circulation *f* du sang
|| בנק מַחֲזוֹר שְׁנָתִי — chiffre *m* d'affaires
מַחֲזוֹר־הַכֶּסֶף — circulation *f* monétaire
יָצָא מִן־הַמַּחֲזוֹר — n'avoir plus cours
|| מַחֲזוֹר־זְרָעִים — assolement *m*
|| (סידרה) — série *f*, suite *f*
מַחֲזוֹר־הַרְצָאוֹת — série de conférences
דת (סִידּוּר תפילות לחג) — rituel (des fêtes) *m*
|| (קבוצת־בוגרים) — promotion *f*
|| מתמט (בשבר עשרוני) — période *f*
מִחְזוּר (51) ז — recyclage *m*
מַחֲזוֹרִי, ־רִית ת — périodique
מתמט שֶׁבֶר מַחֲזוֹרִי — fraction *f* périodique
כימ מַעֲרָכָה מַחֲזוֹרִית שֶׁל־הַיְסוֹדוֹת — classification *f* périodique des éléments

מִזְרָקָה (223) נ — jet *m* d'eau, fontaine (artificielle) *f*
מַח (ר' מֵחִים) ז — animal gras
מֹחַ (145, ר' גם מֹחִים) ז — cerveau *m*
בהש חֲמוּם־מֹחַ — fougueux, exalté, tête chaude
שְׁטִיפַת־מֹחַ נ — lavage *m* de cerveau
קַטְנוּת־מֹחִים נ — étroitesse *f* d'esprit
בִּלְבֵּל אֶת־הַמֹּחַ — importuner
|| (לשד־עצמות או ־עצים) — moelle *f*
מָחָא (338) פ״י — battre, frapper
מָחָא כַּף או כַּפַּיִם — applaudir
מְחָאָה (212) נ — protestation *f*
לְאוֹת־מְחָאָה — en signe de protestation
אִישׁ־מְחָאָה ז — protestataire *m*
מְחָאָן (ר' ־נִים) ז — claqueur (au théâtre) *m*
מַחֲבָא (ר' מַחֲבָאִים) ז — cachette *f*, abri *m*
מַחֲבוֹא (ר' ־אִים) ז — cachette *f*
בהש מַחֲבוֹאֵי־הַלֵּב — les secrets *mpl* du coeur
|| מַחֲבוֹאִים ז״ר (משחק) — jeu *m* de cache-cache
מַחֲבוֹאָה (ר' ־אוֹת) נ — cachette *f*
מַחְבּוֹט (21) ז — battoir (de blanchisseuse) *m*
מַחְבּוֹשׁ (—) ז צבא — prison (militaire) *f*, arrêts *mpl*
מַחְבֵּט (122) ז (לשטיחים) — tapette *f*
|| ספורט (טניס) — raquette *f*
מַחְבֵּטָה (229) נ חקל — batteuse (machine) *f*
מְחַבֵּל (132) ז — saboteur *m*, terroriste *m*
|| (שד) — esprit malfaisant, démon *m*
מַחְבֵּצָה (229) נ — baratte *f*
מַחֲבָק (92) ז — embrassade *f*, étreinte *f*
|| (של וילון) — embrasse *f*
מְחַבֵּר, ־בֶּרֶת (ר' ־בְּרִים, ־בְּרוֹת) ש — auteur *n*
מַחְבָּר (91) ז טכנ — joint *m*, tenon *m*
|| (חבורה) — groupe *m*, compagnie *f*
מְחַבֵּר (122) ז טכנ — joint *m*, agrafe *f*
מְחֻבָּר, ־בֶּרֶת (ר' ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת — relié, joint
דקדוק מִשְׁפָּט מְחֻבָּר — proposition coordonnée
מַחֲבֶרֶת (ר' ־בָּרוֹת) נ (קורה) — traverse *f*
|| ← מְחַבֵּר
מַחְבֶּרֶת (252) נ — cahier *m*
|| °(קשר) — jointure *f*

מַחֲבַת (ר' ־תּוֹת) נ מטבח — poêle *f*
מַחְגּוֹר (21) ז — ceinture *f*
מַחְגֵּר (122) ז טכנ — rochet *m*, cliquet *m*
מַחְגֵּר מְשֻׁנָּן — encliquetage *m* à dents
מַחֲגֹרֶת (256) נ — ceinture *f*, sangle *f*
מְחַדֵּד או מַחְדֵּד (132) ז — taille-crayon *m*
מְחֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר' ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — aiguisé, tranchant
|| (בצורת־קונוס) — pointu
|| בהש (פיקח) — sagace, astucieux, subtil
מֶחְדָּל (91) ז — omission *f*, échec *m*
מְחַדֵּשׁ (122) ז — inventeur *m*, rénovateur *m*
1. מָחָה (350) פ״י (מחק) — effacer, rayer
מָחָה אֶת־זֵכֶר־פ' — effacer le souvenir de qn
מְחֵה פְּשָׁעַי — efface mes fautes
בהש מָחָה דִּמְעָה — essuyer une larme
|| (השמיד) — anéantir, exterminer
|| נִמְחָה (407) פ״ע — être effacé, être anéanti
יִמַּח שְׁמוֹ! — maudite soit sa mémoire!
|| מִחָה (448) פ״י — nettoyer, essuyer, effacer
|| הִתְמַחָה (482) פ״ע — être effacé
|| הִמְחָה (509) פ״י — effacer, rayer, annuler
2. מָחָה (350) פ״י (ערער) — protester
מָחָה בְּיַד־פ' — s'opposer à qn
מָחָה עַל־ד״מ — protester contre qch
|| מִחָה (448) פ״ע — protester
מִחָה בְּ־ או כְּנֶגֶד־ — protester contre
3. °מָחָה (350) פ״ע (נגע) — se heurter à, rencontrer
4. [מחה] הִמְחָה (509) פ״י בנק — tirer (un chèque), assigner (une somme)
5. [מחה] הִמְחָה (509) פ״י (חשב למומחה) — considérer comme compétent
|| הִתְמַחָה (482) פ״ע — se spécialiser
6. [מחה] נִמְחָה (407) פ״ע (התרכך) — s'amollir
|| מִחָה (448) פ״י — dissoudre, délayer
מֹחָה (—) נ אנטום — encéphale *m*
1. מָחוֹג (30) ז (בשעון) — aiguille *f*
|| מתמט (בעיגול) — rayon *m*
2. מָחוֹג (30) ז (מחווה) — geste *m*
מְחוּגָה (201) נ — compas *m*

מַחֲלַת־יָם — mal *m* de mer
מַחֲלַת־נֶפֶשׁ — maladie mentale
°מַחֲלָה (76) או °מַחֲלוּי (23) ז — maladie *f*
מְחִלָּה (208) נ (באדמה) — caverne *f*, grotte *f*
מַחֲלוֹב (21) ז חקל — trayeuse *f*
מְחַלְחֵל, ־חֶלֶת (ר׳ ־חֲלִים, ־חֲלוֹת) ת — perméable
1. מְחֻלְחָל, ־חֶלֶת (ר׳ ־חָלִים, ־חָלוֹת) ת (מזועזע) — effrayé, bouleversé
2. מְחֻלְחָל, ־חֶלֶת (ר׳ ־חָלִים, ־חָלוֹת) ת (נקבובי) — capillaire, poreux
מֻחְלָט, ־לֶטֶת (ר׳ ־לָטִים, ־לָטוֹת) ת — absolu
מֻחְלָטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère absolu
מַחֲלִים, ־מָה ש — convalescent *n*
מַחֲלִיף, ־פָה ש — remplaçant *n*
‖ מַחֲלִיף (1) ז חשמל — inverseur *m*
מַחֲלִיקָה (201) נ טכנ — plane *f*
מַחֲלִיקַיִם (265) ז״ז — patins *mpl*
1. מְחֻלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת — profané
2. מְחֻלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת — tué
מְחַלֵּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — indulgent, clément
מַחֲלָף (92) ז — couteau *m*, coutelas *m*
מֶחְלָף (91) ז מכונ — échangeur *m*
מַחֲלֵף (122) ז טכנ — convertisseur *m*
מַחְלָפָה (223) נ — tresse *f*, boucle (de cheveux) *f*
מַחְלֵץ (122) ז — tire-bouchon *m*
‖ (בכלי־ירייה) — extracteur *m*
מַחֲלָצָה (223) נ — vêtement *m* d'apparat
מַחְלְצַיִם (263) ז״ז — truelle *f*
מְחַלֵּק (122) ז — distributeur *m*
מְחַלֵּק־חָלָב — laitier *m*
מְחַלֵּק־עִתּוֹנִים — distributeur de journaux
‖ מתמט — diviseur *m*
מְחֻלָּק (ר׳ ־קִים) ז מתמט — dividende *m*
מַחְלֵק (122) ז — polissoir (de cordonnier) *m*
מֶחְלָק (91) ז (במשטרה) — section *f*
מֻחְלָק, ־לֶקֶת (ר׳ ־לָקִים, ־לָקוֹת) ת — lisse, poli
מַחְלָקָה (223) נ (בבית־ספר) — classe *f*
‖ (במדעי־הטבע) — classe
‖ (במשרד) — division *f*, département *m*
‖ צבא — section *f*
מְפַקֵּד־מַחְלָקָה ז — chef *m* de section

מַחְלֹקֶת (259) נ — différend *m*, désaccord *m*
מַחְלֹקֶת לְשֵׁם־שָׁמַיִם — controverse désintéressée
סֶלַע־הַמַּחְלֹקֶת ז — pomme *f* de discorde
שָׁנוּי בְּמַחְלֹקֶת — sujet à controverse
‖ °(קבוצה) — groupe *m*
מַחְלַקְתִּי, ־תִּית ת — de section, de département
°מַחֲלַת (—) נ מוס — flûte *f*
מֵחַם (66) ז — samovar *m*, bouilloire *f*
מַחְמָאָה (222) נ — compliment *m*, flatterie *f*
מַחְמֵאָה (229) נ — beurrier *m*
מַחְמָד (98) ז — délice *m*, plaisir *m*
מַחְמַד־עֵינַי — mon amour, mon trésor
כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים — il est la gentillesse même
‖ (יקיר) מַחְמַדִּי — mon chéri
מְחַמָּה (208) נ — réchaud *m* de table
°מַחְמוּדִים (41) ז״ר — trésors *mpl*, richesses *fpl*
מַחְמִיר, ־רָה ת — exigeant, rigoureux, sévère
‖ (רציני) פָּנִים מַחְמִירוֹת — visage sérieux
מַחְמָל (98) ז — objet *m* d'amour *ou* de compassion
מַחְמַל־נַפְשִׁי — objet de mon amour
מְחַמֵּם (122) ז — appareil *m* de chauffage
מְחַמֵּם־אֲוִיר — réchauffeur *m* d'air
מַחְמָץ (98) ז מטבח — marinade *f*
‖ מַחְמַצִּים — pickles *mpl*
מֻחְמָץ, ־מֶצֶת ת — mariné
מַחְמְצָן (97) ז — fosse *f* à lessive
מַחְמֶצֶת (252) נ — pâte levée
מַחְמָק (98) ז — retraite *f*, refuge *m*
מְחַמֵּר (ר׳ ־מְּרִים) ז — ânier *m*
מְחֻמָּשׁ, ־מֶּשֶׁת (ר׳ ־מָּשִׁים, ־מָּשׁוֹת) ת — quintuple
כּוֹכַב מְחֻמָּשׁ — pentacle *m*, pentagramme *m*
‖ מְחֻמָּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז מתמט — pentagone *m*
מַחְמֹשֶׁת (259) נ מוס — portée *f*
מֵחֲמַת ← חֵמָה
מֹחַן (97) ז — homme intelligent, esprit vif
מַחֲנָאוּת (—) נ — camping *m*, activité *f* de plein air
מַחֲנָאִי, ־אִית ת — de camp, de campement
מַחֲנֶה (74) ז — camp *m*

מַחְזוֹרִיּוּת (47, בלי ר') נ — périodicité *f*
מַחֲזֶיָּה (202) נ — saynète *f*, sketch *m*
מַחֲזִירוֹר (21) ז — réflecteur *m*, cataphote *m*
מַחֲזִית (17) נ — miroir *m*, glace *f*
מַחֲזֶמֶר (ר' זְמָרִים) ז — opérette *f*, comédie musicale
מַחֲזֵק (122) ז — manche *m*, anse *f*, poignée *f*
מַחֲזָק, ־זֶקֶת (ר' ־זָקִים, ־זָקוֹת) ת (תפוס) — occupé
‖ מֻחְזָק לְמֻמְחֶה — considéré comme expert
‖ (בטוח) — assuré, convaincu
מֻחְזְקָנִי — je suis convaincu
מְחַזֵּר (ר' ־זְּרִים) ז — solliciteur *m*
מְחַזֵּר עַל־הַפְּתָחִים — mendiant *m*
(אחר אשה) — amoureux *m*, soupirant *m*
מַחֲזֵר (122) ז (במכונת־כתיבה) — touche *f* de rappel
מִחְזֵר (458) — recycler
מֻחְזָר, ־זֶרֶת (ר' ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת — restitué
מַחֲזֹרֶת (259) נ דקדוק — période (en syntaxe) *f*
מַחַט (154) נ (לתפירה) — aiguille *f*
עוֹבְדֵי־הַמַּחַט ז"ר — les couturiers *mpl*
‖ (מחוג) — aiguille (de boussole *etc*) *f*
‖ צמח עֲצֵי־מַחַט ז"ר — conifères *mpl*
מָחַט (326) פ"י — nettoyer, essuyer
מָחַט אַפּוֹ — se moucher
‖ נִמְחַט (397) פ"ע — être nettoyé, être essuyé
‖ הִמְחִיט (502) פ"י — nettoyer, essuyer
מֹחַט (197) ז — mouchure *f*
מְחַטֵּא, ־טֵּאת ת — désinfectant
מְחֻטָּט, ־טֶּטֶת (ר' ־טָּטִים, ־טָּטוֹת) ת — grêlé (visage)
מַחְטֵטָה (229) נ טכנ — machine *f* à canneler
מַחְטִי, ־טִית או מַחֲטָנִי, ־נִית ת — en forme d'aiguille
‖ מַחֲטָנִיִּים ז"ר צמח — conifères *mpl*
מְחֻטָּם, ־טֶּמֶת (ר' ־טָּמִים, ־טָּמוֹת) ת — nasillard
מְחֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר' ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת — bossu
מְחִי (5) ז — coup *m*, choc *m*
בִּמְחִי־יָד — d'un seul coup, en un tournemain
בִּמְחִי־עֵט — d'un trait de plume
מְחִי־כַף — applaudissement *m*
מֹחִי, ־חִית ת — cérébral
מְחִיאָה (201) נ — battement *m*
מְחִיאוֹת־כַּפַּיִם — applaudissements *mpl*

מְחֻיָּב, ־יֶּבֶת (ר' ־יָּבִים, ־יָּבוֹת) ת — obligé
מְחֻיַּב־הַמְּצִיאוּת — nécessaire, inévitable
מְחֻיָּבוּת (48) נ — fait *m* d'être (*ou* de se sentir) obligé
מְחִיָּה (202) נ (מחיקה) — effaçage *m*
‖ (קינוח) — nettoyage *m*, essuyage *m*
1. מִחְיָה (207, בלי ר') נ (פרנסה) — subsistance *f*
יֹקֶר־הַמִּחְיָה ז — cherté *f* de vie
מֶרְחַב־מִחְיָה ז — espace vital
הִשְׂתַּכֵּר לְמִחְיָתוֹ — gagner sa vie
2. מִחְיָה (207) נ (צמיחה) — excroissance *f*
מְחִיטָה (201) נ — mouchage *m*
מְחַיֵּךְ, ־יֶּכֶת (ר' ־יְּכִים, ־יְּכוֹת) ת — souriant
1. מְחִילָה (201) נ — pardon *m*, indulgence *f*
בִּמְחִילָה — sauf votre respect
‖ (ויתור) — renonciation *f*
2. מְחִילָה ← מְחִלָּה
1. מְחִיצָה (201) נ (מכה) — écrasement *m*, coup *m*
2. מְחִיצָה ← מְחִצָּה
מָחִיק, מְחִיקָה ת — effaçable
מְחִיקָה (201) נ — effaçage *m*, annulation *f*
מְחִיר (1) ז — prix *m*
מְחִיר נָקוּב — prix nominal
מְחִיר־הַקֶּרֶן — prix de revient
בְּכָל־מְחִיר — à tout prix
מְחִירוֹן (ר' ־נִים) ז — prix courant, tarif *m*
מְחִישָׁה (201) נ — perception *f*, sensation *f*
מְחִית (ר' מְחִיּוֹת) נ מטבח — purée *f*
מַחְכִּיר (1) ז — bailleur *m*, loueur *m*
מְחֻכְלָל, ־לֶלֶת (ר' ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — empourpré
מְחֻכָּם, ־כֶּמֶת (ר' ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת — astucieux
חָכָם מְחֻכָּם — sage plein d'astuce
מַחַל (152) ז — maladie *f*
מָחַל (326, עת' יִמְחַל או יִמְחֹל) פ"י (סלח) — pardonner
‖ (ויתר) — renoncer, faire grâce de
מָחַל עַל־כְּבוֹדוֹ — abdiquer sa dignité
‖ נִמְחַל (397) פ"ע — être pardonné, être annulé
מֹחַל (197) ז — sève *f*, jus *m*
מַחְלָבָה (223) נ — laiterie *f*
מְחֻלָּד, ־לֶּדֶת (ר' ־לָּדִים, ־לָּדוֹת) ת — rouillé
מַחֲלָה (209) נ — maladie *f*

2. מְחֻצָּץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צָצִים, ־צָצוֹת) ת — divisé
מַחְצֵצָה (229) נ — cure-dents *m*
מַחְצְצָר (ר׳ מַחְצְצְרִים) ז — trompette *m*, sonneur *m* de clairon
מְחָק (88) ז — rature *f*
מַחַק (152) ז — gomme (à effacer) *f*
מָחַק (326) פ״י — effacer, rayer
בהש מָחַק חוֹב — annuler une dette
‖ (שפשף) — frotter
‖ (יישר) — niveler (une mesure)
‖ (מחץ) — écraser, broyer
‖ נִמְחַק (397) פ״ע — être effacé
‖ מִחֵק (435) פ״י — effacer, rayer, annuler
‖ הִתְמַחֵק (472) פ״ע — s'effacer
מַחֵק (99) ז — racloire (à niveler une mesure) *f*
מְחַקֶּה (73) ז — imitateur *m*
מְחֻקֶּה, ־קָּה ת (שמחקים אותו) — imité, copié
‖ (חקוק) — gravé, dessiné
מְחֻקָּק, ־קֶּקֶת (ר׳ ־קָקִים, ־קָקוֹת) ת — décrété (loi)
מֶחְקָר (91) ז — étude *f*, recherche *f*
עֲבוֹדַת־מֶחְקָר נ — travail *m* de recherche
‖ °(מסתר) מֶחְקְרֵי־אָרֶץ — les profondeurs *fpl* de la terre
מֶחְקָרִי, ־רִית ת — de recherche, scientifique
מָחָר תה״פ — demain
לְמָחָר — le lendemain
כָּעֵת מָחָר — demain à cette heure-ci
בהש עוֹלַם־הַמָּחָר ז — le monde de demain
מַחְרָאָה (226) נ — latrine *f*
מִחְרָב (ר׳ ־רָבִים) ז דת — *mihrab* (place du chantre dans la mosquée) *m*
מְחֻרְבָּן, ־בֶּנֶת (ר׳ ־בָּנִים, ־בָּנוֹת) ת עממי — détestable
פַּטִּישׁ מְחֻרְבָּן זֶה! — ce sacré marteau!
מַחֲרוֹז (21) ז — strophe *f*, rime *f*
מַחֲרוֹץ (21) ז — couteau *m* à fromage
מַחֲרֹזֶת (256) נ — chapelet *m*, collier *m*
מַחֲרֹזֶת־דָּגִים — poissons enfilés sur une corde
מְחַרְחֵר (ר׳ ־חֲרִים) ז — instigateur *m*, provocateur *m*
מְחַרְחֵר־מִלְחָמָה — belliciste *m*, fauteur *m* de guerre

מַחֲרָטָה (219) נ — tournerie (atelier) *f*
מַחֲרֵטָה (229) נ טכנ — tour (machine-outil) *m*
מְחֻרְטָם, ־טֶמֶת (ר׳ ־טָמִים, ־טָמוֹת) ת — doté d'un grand nez
מַחֲרִיד, ־דָה ת — terrible, terrifiant
מְחֻרְלָל, ־רֶלֶת (ר׳ ־רָלִים, ־רָלוֹת) ת — épineux
מַחֲרֹסֶת (256) נ — ravier *m*
מַחְרֵץ (ר׳ ־רְצִים) ז טכנ — coupe-papier *m*
מֶחְרָץ (91) ז — dentelure *f*
מְחֹרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — en dents de scie
מַחֲרֵצָה (229) נ טכנ — bouvet (de menuisier) *m*
‖ (במזחלת) — patin (de traîneau) *m*
מַחְרֵק (ר׳ ־רְקִים) ז טכנ — ciseau (à tailler des limes) *m*
מֶחְרָק (91) ז — grincement *m*
מַחְרָקָה (223) נ — insectarium *m*
מַחֲרֹקֶת (256) נ טכנ — entaille *f*, taille (de lime) *f*
מַחֲרֵשָׁה (229) או מַחֲרֶשֶׁת (250) נ — charrue *f*
מָחֳרָת (—) נ — lendemain *m*
יוֹם־הַמָּחֳרָת ז — le lendemain
לְמָחֳרָתוֹ — le lendemain
‖ מָחֳרָתַיִם תה״פ — après-demain
[מחש] הִתְמַחֵשׁ (472) פ״ע — se concrétiser
‖ הִמְחִישׁ (502) פ״י — concrétiser, matérialiser
מְחַשֵּׁב (ר׳ ־שְּׁבִים) ז — calculateur *m*
מְחֻשָּׁב, ־שֶּׁבֶת (ר׳ ־שָּׁבִים, ־שָּׁבוֹת) ת — calculé
עֶלְבּוֹן מְחֻשָּׁב — offense préméditée
מַחְשָׁב (91) ז — pensée *f*
מַחְשֵׁב (122) ז — ordinateur *m*
תּוֹרַת־הַמַּחְשֵׁב נ — informatique *f*
מִחְשֵׁב (460) פ״י — mettre sur ordinateur
מַחֲשָׁבָה (223) נ — pensée *f*, réflexion *f*
עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה — venir à l'idée
בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה — de propos délibéré
עוֹרֵר מַחֲשָׁבוֹת — donner à penser
מַחְשְׁבוֹן (1) ז — calculatrice *f*
מַחְשַׁבִי, ־בִית ת — spéculatif, théorique
מַחֲשֶׁבֶת (—) נ — ingéniosité *f*, art *m*, habileté *f*
מְלֶאכֶת־מַחֲשֶׁבֶת נ — ouvrage *m* artistique
מַחְשַׁבְתִּי, ־תִּית ת — théorique, intellectuel

|| צבא — corps *m* d'armée
|| מַחֲנַיִם ז״ר ספורט — balle *f* de camp
מֹחָנִי, ־נִית ת — cérébral, intellectuel
מְחַנֵּךְ, ־נֶּכֶת (ר׳ ־נְּכִים, ־נְּכוֹת) ש — éducateur *n*
מְחַנֵּךְ־כִּתָּה — professeur principal
מְחֻנָּךְ, ־נֶּכֶת (ר׳ ־נָּכִים, ־נָּכוֹת) ת — éduqué, bien élevé, poli
מְחֻנָּן, ־נֶּנֶת ת — doué
מַחֲנָק (98) ז — étouffement *m*, suffocation *f*
|| בהש — atmosphère étouffante
מְחֻנָּק, ־נֶּקֶת (ר׳ ־נָּקִים, ־נָּקוֹת) ת — étranglé, étouffé
מַחֲסֶה (76) ז — refuge *m*
בֵּית־מַחֲסֶה ז — hospice *m*
מַחְסוֹל (21) ז מסחר — liquidation *f*
מַחְסוֹם (21) ז (זמם) — muselière *f*
בהש שָׂם מַחְסוֹם לְפִיו — garder bouche close
|| (מיתרס) — barrière *f*
צבא מַחְסוֹם־אֵשׁ — tir *m* de barrage
מַחְסוֹר (21, בלי ר׳) ז — manque *m*, besoin *m*, indigence *f*, pénurie *f*
דֵּי־מַחְסוֹרוֹ — de quoi subvenir à ses besoins
כָּל־מַחְסוֹרְךָ עָלַי — je me charge de tous tes besoins
יֵשׁ מַחְסוֹר בְּיָדַיִם עוֹבְדוֹת — on manque de main-d'oeuvre
מַחְסִי, ־סִית ת — protecteur
מַחְסָן (91) ז — dépôt *m*, magasin *m*, entrepôt *m*
מַחְסָנָאוּת (46) נ — magasinage *m*
מַחְסָנַאי (ר׳ ־סְנָאִים) ז — magasinier *m*
מַחְסָנִית (17) נ צבא — chargeur *m*
מְחֻסְפָּס, ־פֶּסֶת (ר׳ ־פָּסִים, ־פָּסוֹת) ת — rugueux
מְחַסֵּר (ר׳ ־סְּרִים) ז מתמט — nombre *m* à soustraire
מְחֻסָּר, ־סֶּרֶת (ר׳ ־סָּרִים, ־סָּרוֹת) ת — dépourvu de
מְחֻסַּר־עֲבוֹדָה — chômeur
|| מְחֻסָּר ז מתמט — nombre *m* dont on soustrait
מַחֲפָה (76) ז (של־נעל) — guêtre *f*
מַחְפֶּה (73) ז צבא — position *f* de défense
מְחֻפָּז, ־פֶּזֶת (ר׳ ־פָּזִים, ־פָּזוֹת) ת — hâtif, précipité
מַחְפִּיר, ־רָה ת — honteux, indigne, scandaleux
מַחְפֵּר (ר׳ ־פְּרִים) ז — bulldozer *m*, drague *f*, excavateur *m*

מְחֻפָּר, ־פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת צבא — retranché
מַחְפֹּרֶת (256) נ (חפירה) — fouille *f*, excavation *f*
|| (מכרה) — mine *f*
|| צבא — tranchée *f*, sape *f*
מְחֻפָּשׂ, ־פֶּשֶׂת (ר׳ ־פָּשִׂים, ־פָּשׂוֹת) ת — recherché
|| (ששינה מראהו) — déguisé
מַחַץ (152) ז — coup *m*, choc *m*, plaie *f*
צבא פְּלֻגּוֹת־מַחַץ נ״ר — troupes *fpl* de choc
כֹּחַ־מַחַץ ז — force *f* de frappe
רֹאשׁ־מַחַץ ז — unité *f* de pointe
מָחַץ (326) פ״י — écraser, broyer, frapper
|| נִמְחַץ (397) פ״ע — être écrasé, être frappé
|| מִחֵץ (435) פ״י — écraser, frapper
מַחַץ (109) ז — écope *f*, louche *f*
מַחְצֵב (122) ז — taille (de pierres) *f*, extraction *f*
אַבְנֵי־מַחְצֵב נ״ר — pierres *fpl* de taille
מַחְצָב (98) ז — minerai *m*
מַחְצְבֵי־נְחֹשֶׁת — minerais de cuivre
|| (מכרה) — carrière (de pierres) *f*
מַחְצָבָה (223) נ — carrière (de pierres) *f*
|| בהש צוּר־ (אוֹ מְקוֹר־) מַחְצַבְתּוֹ ז — son origine, le rocher d'où il fut extrait
מַחְצָבִי, ־בִית ת — minéral
מֶחֱצָה (209, בלי ר׳) נ — moitié *f*
הַשָּׁעָה שֵׁשׁ וּמֶחֱצָה — il est six heures et demie
מֶחֱצָה עַל־מֶחֱצָה — moitié-moitié, à parts égales
הָרוּס לְמֶחֱצָה — à moitié démoli
מְחִצָּה (208) נ — cloison *f*, séparation *f*
|| (מדור) — compartiment *m*, enclos *m*
עָמַד בִּמְחִצַּת־פְּ׳ — fréquenter qn, vivre auprès de qn
מְחֻצָּה, ־צָּה ת — partagé, divisé
מַחֲצִית (17) נ — moitié *f*, demi *m*
מַחֲצִית־הַשָּׁעָה — demi-heure *f*
מַחֲצִית־הַיּוֹם/הַלַּיְלָה — midi *m* / minuit *m*
מַחְצְלַאי (61) ז — faiseur *m* de nattes
מַחְצֶלֶת (252) נ — natte *f*, paillasson *m*
מְחֻצָּן, ־צֶּנֶת (ר׳ ־צָּנִים, ־צָּנוֹת) ת פסיכ — extroverti
מְחֻצָּף, ־צֶּפֶת (ר׳ ־צָּפִים, ־צָּפוֹת) ת — impertinent
1. מְחֻצָּץ, ־צֶּצֶת (ר׳ ־צָּצִים, ־צָּצוֹת) ת — caillouteux

מִטַּת־שָׂדֶה lit de camp
בהש מִטַּת־סְדוֹם lit de Procuste
נִכְנַס לְמִטַּת־סְדוֹם entrer dans une impasse
נִכְנַס לְמִטָּה חוֹלָה le voici dans de beaux draps
‖ (של־מת) bière (de mort) *f*
הָלַךְ אַחֲרֵי־מִטַּת־פ׳ suivre les funérailles de qn
[מטה] הִתְמַטָּה (480) פ״ע se mettre au lit, s'étendre
מֻטָּה (208) נ étendue *f*
מֻטַּת־כְּנָפַיִם envergure *f*
מֻטֶּה, מֻטָּה ת penché, incliné, oblique
אוֹתִיּוֹת מֻטּוֹת italiques *fpl*
‖ °מֻטֶּה (—) ז (עוול) perversité *f*, iniquité *f*
מִטְהֶרֶת (255) נ bassin *m*, cuve *f*
מְטוֹ ← מְטוּתָא
מִטְוָאָה ← מַטְוִיָּה
מַטְוֶה (73) ז tissu *m*
בֵּית־מַטְוֶה ז filature *f*
מִטְוָח (89) ז צבא (מיתקן) stand *m* de tir
‖ (תרגיל) exercice *m* de tir à la cible
מְטוּחָה (201) נ enduit *m*, plâtre *m*
‖ בהש מְטוּחַת־עֵינַיִם aveuglement *m*
מְטוֹט (51) ז effondrement *m*, fléchissement *m*
מַטְוִיָּה (202) או מִטְוָאָה (211) נ (מכונה) fileuse *f*
‖ (בית־מלאכה) filature *f*
מָטוֹל (30) ז projecteur *m*, épidiascope *m*
מְטוֹל־שְׁקוּפִיּוֹת projecteur de diapositives
‖ צבא מְטוֹל־רָקֵטוֹת lance-fusées *m*, bazooka *m*
מְטוּלָה (201) נ promenade (avenue) *f*
מְטוֹלָן (97) ז projectionniste *m*
‖ צבא servant *m* de lance-grenades
מְטוֹלְנוֹעַ (146) ז projecteur *m* de cinéma
מָטוֹס (30) ז avion *m*
מְטוֹס־סִילוֹן avion à réaction
מְטוֹס־קְרָב avion de chasse
מְטוֹסָאוּת (—) נ aéromécanique *f*
מְטוֹסַאי (61) ז aéromécanicien *m*
מְטוּתָא או מָטוֹ (—) נ ארמית prière *f*, demande *f*
בְּמָטוּתָא (או בְּמָטוֹ) מִמְּךָ s'il vous plaît
מַטָּח (89) ז צבא salve *f*, volée *f*
‖ בהש מַטַּח־גִּדּוּפִים bordée *f* d'injures
מְטֻחָב, ־בָה ת humide, moisi
מְטַחֲוֶה (73) ז portée *f*
כִּמְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת à une portée d'arc
בהש כִּמְטַחֲוֵי־קוֹל à portée de voix
מַטְחֵן (126) ז moulin *m*, concasseur *m*
מַטְחֵנָה (229) נ מטבח hache-viande *m*, moulinette *f*
מִטְחָנָה (224) נ moulin *m*
מְטֻטֶּלֶת (252) נ pendule *m*, balancier *m*
‖ (מטלית) lambeau *m* d'étoffe
מֶטַטְרוֹן ש״פ ז Métatrôn (chef des anges) *m*
מֵטִיב (19) או מֵיטִיב (1) ז bienfaiteur *m*
מַטָּיָה (221) נ déviation *f*
מְטַיֵּל, ־יֶּלֶת (ר׳ ־יְּלִים, ־יְּלוֹת) ש promeneur *n*, excursionniste *n*
מְטִיל (1) ז barre *f*, lingot *m*
מֵטִיל ← [טול]
מַטִּיל, מֻטָּל ← נָטַל
מְטִילָן (ר׳ ־נִים) ז צבא bombardier (aviateur) *m*
מַטִּיף (1) ז prédicateur *m*, prêcheur *m*
מְטָלָה (226) נ tâche *f*, charge *f*, mission *f*
מֶטַלּוּרְגִיָּה (—) נ métallurgie *f*
מְטֻלְטָל, ־טֶלֶת (ר׳ ־טָלִים, ־טָלוֹת) ת mobile, transportable, portable
טֶלֶפוֹן מְטֻלְטָל téléphone portatif
‖ מְטַלְטְלִים ז״ר meubles *mpl*, biens mobiliers
מַטְלִית או מַטְלָנִית (17) נ torchon *m*, serpillère *f*
‖ (חתיכה) bribe *f*
מִטְמוּט (41) ז effondrement *m*, écroulement *m*
מַטְמוֹן (21) ז (אוצר) trésor *m*
‖ (מחבוא) cachette *f*
בְּמַטְמוֹנִים en cachette, en secret
מַטְמוֹנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ trésor *m*
‖ (מחבוא) cachette *f*, retraite *f*
בְּמַטְמוֹנִיּוֹת en cachette, en secret
בהש מַטְמוֹנִיּוֹת־הַלֵּב les secrets *mpl* du coeur

מַחְשׁוּב (48) ז — mise *f* sur ordinateur
מַחְשׂוֹף (21) ז — endroit dénudé
(בשמלה) — décolleté *m*
מַחְשָׁךְ (98) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
מַחְשֵׁכָה (229) נ טכנ (בצילום) — chambre noire
מַחְשֵׂף (ר׳ ־שְׂפִים) ז חקל — rasette (de charrue) *f*
1. מְחֻשָּׁק, ־שֶּׁקֶת (ר׳ ־שָּׁקִים, ־שָּׁקוֹת) ת — désiré
2. מְחֻשָּׁק, ־שֶּׁקֶת (ר׳ ־שָּׁקִים, ־שָּׁקוֹת) ת — serré
אַרְגָּז מְחֻשָּׁק בַּרְזֶל — caisse cerclée de fer
גַּלְגַּל מְחֻשָּׁק — roue munie d'une jante
בהש שְׂפָתַיִם מְחֻשָּׁקוֹת — lèvres serrées
מַחְשָׁק (98) ז — désir *m*
מַחֲשָׁשָׁה (223) נ — fumerie *f* d'opium
מַחְתָּה (207) נ — pelle *f*, bassine *f*, encensoir *m*
מְחִתָּה (208) נ — ruine *f*, perte *f*, péril *m*
מַחְתּוֹם (21) ז — pellicule *f* de cire, opercule *m*
מְחֻתְחָת, ־חֶתֶת (ר׳ ־חָתִים, ־חָתוֹת) ת — cahoteux
מַחְתֵּךְ (122) ז — coupoir *m*
מַחְתָּךְ (91) ז — coupe *f*, profil *m*
מַחְתֵּכָה (229) נ — machine *f* à couper le pain
מְחֻתָּן, ־תֶּנֶת (ר׳ ־תָּנִים, ־תָּנוֹת) ז — parent *n* par alliance
הַמְחֻתָּנִים שֶׁלִּי — les parents de mon gendre / de ma bru
מְחֻתָּנוּת (46, בלי ר׳) נ — parenté *f* par alliance
מַחְתֶּרֶת (252) נ — effraction *f*, sape *f*
כַּגַּנָּב בַּמַּחְתֶּרֶת — comme un voleur pris en flagrant délit
‖ בהש תְּנוּעַת־מַחְתֶּרֶת נ — mouvement clandestin
יָרַד לַמַּחְתֶּרֶת — plonger dans la clandestinité
מַחְתַּרְתִּי, ־תִּית ת — clandestin
מָט ← [מוט]
מֵטֵאוֹר (ר׳ ־רִים) ז — météore *m*
מֵטֵאוֹרוֹלוֹגְיָה (—) נ — météorologie *f*
מֵטֵאוֹרִיט (ר׳ ־טִים) ז — météorite *m*
מְטַאטֵא (ר׳ ־טְאִים) ז — balayeur *m*
מַטְאֲטֵא (ר׳ ־אֲטְאִים) ז — balai *m*
בהש בְּמַטְאֲטֵא־הַשְׁמֵד — d'un balai destructeur
עממי בָּלַע מַטְאֲטֵא — rester muet comme une carpe

מְטַאטְאָן (ר׳ ־נִים) ז — fabricant *m* de balais
מֶטְבַּח (—) ז — carnage *m*, massacre *m*
מִטְבָּח (89) ז — cuisine *f*
כְּלֵי־מִטְבָּח ז״ר — ustensiles *mpl* *ou* batterie *f* de cuisine
‖ בֵּית־מִטְבָּחַיִם ז — abattoir *m*
מִטְבָּחוֹן (30) ז — petite cuisine, kitchenette *f*
מַטְבֵּל (91) ז — rince-doigts *m*
מַטְבְּלָה (223) נ — bassin *m*, piscine *f*
‖ דת — fonts baptismaux
מַטְבֵּעַ (129) ז״נ — monnaie *f*, médaille *f*
מַטְבֵּעַ חֻקִּי — monnaie légale
מַטְבֵּעַ־חוּץ — devises étrangères
הַצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל־הַמַּטְבֵּעַ — l'envers *m* *ou* le revers de la médaille
‖ בהש (נוסח) — formule *f*, forme *f*
מַטְבֵּעַ־לָשׁוֹן — locution *f*, idiotisme *m*
מִטְבָּע (89) ז — marque *f*, empreinte *f*
מִטְבָּעָה (225) נ — monnaie (établissement) *f*
מַטְבְּעָן (ר׳ ־נִים) ז (עושה מטבעות) — monnayeur *m*
‖ (חוקר מטבעות) — numismate *m*
מַטְבְּעָנוּת (—) נ — numismatique *f*
מַטְבַּעַת (246) נ טכנ — étampe *f*, emboutissoir *m*
מַטְבַּעַת (246) נ משפט — scellés *mpl*
מַטָּה תה״פ — en bas
מַטָּה מַטָּה — de plus en plus bas
לְמַטָּה (להלן) — ci-dessous, plus bas
הֶחָתוּם מַטָּה — le soussigné
לְמַטָּה מִן־ — au-dessous de
‖ (על־פני־האדמה) — sur terre, ici-bas
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל־מַטָּה — Jérusalem d'ici-bas
מַטֶּה (75) ז (מקל) — bâton *m*, branche *f*
בהש מַטֵּה־לֶחֶם — subsistance *f*, gagne-pain *m*
נִשְׁבַּר מַטֵּה־לַחְמוֹ — être ruiné
‖ (שבט) מַטֵּה־יְהוּדָה — la tribu de Juda
‖ צבא — état-major *m*
קְצִין־מַטֶּה ז — officier *m* d'état-major
הַמַּטֶּה הַכְּלָלִי — l'état-major général
מִטָּה (208) נ — lit *m*
חֲדַר־מִטּוֹת ז — chambre *f* à coucher
כְּלֵי־מִטָּה ז״ר — literie *f*

מֶטְרִי, ־רִית ת — métrique
הַשִּׁיטָה הַמֶּטְרִית — le système métrique
מִטְרִיָּה (202) נ — parapluie *m*
מָטֶרְיָלִיסְטִי, ־טִית ת — matérialiste
מְטֹרְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת עממי — cinglé
מְטֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת — anticipé
מְטֹרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת — fou, dément
‖ (מבוהל) — troublé, bouleversé
מַטְרֵף (122) ז מטבח — moussoir *m*
מַטַּרְפְּסָא (—) ז ארמית — châtiment *m*, punition *f*
שָׁקַל לְמַטַּרְפְּסֵיהּ — il a reçu ce qu'il mérite
מַטְרֵק (122) ז — heurtoir *m*
מְטֹרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר׳ ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת — rocheux
מְטֻשְׁטָשׁ, ־טֶשֶׁת (ר׳ ־טָשִׁים, ־טָשׁוֹת) ת — brouillé, flou
תְּמוּנָה מְטֻשְׁטֶשֶׁת — image floue
בִּמְטֻשְׁטָשׁ — indistinctement, confusément
‖ בהש (מבולבל) — obnubilé
מִי (—) ז מוס — mi *m*
מִי? מ״ש — qui?
מִי אַתָּה? — qui es-tu?
עִם־מִי דִּבַּרְתָּ? — avec qui as-tu parlé?
מִי שָׁם? — qui est-là?, qui vive?
מִי וָמִי הַהוֹלְכִים? — qui va partir?
מִי יִתֵּן וְ...! — plaise à Dieu que, si seulement
‖ מִי שֶׁ־ — celui qui
מִי שֶׁהָיָה שַׂר — l'ex-ministre
זָכָה לְ״מִי שֶׁבֵּרַךְ״ — s'attirer des compliments
כָּל־מִי שֶׁ־ — chacun qui, quiconque
עממי הַמִּי־וָמִי — les gens *fpl* de la haute
‖ מִי שֶׁהוּא או מִישֶׁהוּ — quelqu'un
מִי בָּרֶכֶב מִי בָּרֶגֶל — les uns en voiture, les autres à pied
‖ (האם) ארמית — est-ce que...?
מִי דָּמֵי? — est-ce comparable?
מֵי־ ← מַיִם
מְיֻבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — calleux
מְיַבֵּשׁ־שֵׂעָר (122) ז — sèchoir *m* à cheveux, sèche-cheveux *m*
מְיֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — déshydraté
בהש — guindé

מִיָּד ← יָד
מְיֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — lié d'amitié
1. מִידֵי (—) ז ארמית — quelque chose
לָא מִידֵי — rien
2. מִידֵי־ ← יָד
מִיָּדִי, ־דִית ת — immédiat
מִיָּדִיּוּת (—) נ — caractère immédiat
מְיֻדָּע, ־דַּעַת (ר׳ ־דָּעִים, ־דָּעוֹת) ש — ami *n*, camarade *n*
מֵידָע (89, בלי ר׳) ז — information *f*
1. מִיהוּ = מִי הוּא?
2. מִיהוּ מ״ח (אבל) — cependant, pourtant
מַהוּת (48, בלי ר׳) נ — identité *f*, personnalité *f*
מִיּוּם (51) ז כימ — hydratation *f*
מִיּוּן (51) ז — classification *f*, tri *m*
רפא חֲדַר־מִיּוּן ז — salle *f* des urgences
מָיוֹנִית (—) נ מטבח — mayonnaise *f*
מֵיוֹרָן (91) ז צמח — marjolaine *f*
מֵיזָם (91) ז — entreprise *f*, initiative *f*
מְיֻזָּן, ־זֶּנֶת (ר׳ ־זָּנִים, ־זָּנוֹת) ת — gras, bien nourri
מְיֻזָּע, ־זַּעַת (ר׳ ־זָּעִים, ־זָּעוֹת) ת — couvert de sueur
מֵיזָע (94) ז — gilet *m*
מֵיזָר (ר׳ מֵיזָרִים) ז פיס — maser *m*
מְיֻחָד, ־חֶדֶת (ר׳ ־חָדִים, ־חָדוֹת) ת — particulier, singulier, spécial
מְיֻחָד בְּמִינוֹ — unique de son espèce
הוֹצָאָה מְיֻחֶדֶת (של־עיתון) — édition spéciale
דת הַשֵּׁם הַמְיֻחָד — le Nom ineffable (de Dieu)
‖ בִּמְיֻחָד — spécialement, particulièrement
מְיֻחָדוּת (46, בלי ר׳) נ — singularité *f*, particularité *f*
מְיֻחָס, ־חֶסֶת (ר׳ ־חָסִים, ־חָסוֹת) ת (אציל) — noble
‖ (בעל־זכויות) — privilégié
‖ (מיוחד) — exceptionnel, préférentiel
רֹב מְיֻחָס — majorité renforcée
‖ מְיֻחָס לְ־ — attribué à
סֵפֶר מְיֻחָס לְאַפְּלָטוֹן — livre attribué à Platon
מֵיט (157) ז — effondrement *m*
מֵיטָב (91) ז — le meilleur, ce qu'il y a de mieux
מֵיטַב־הָאָרֶץ — les meilleurs produits du pays
עָשָׂה כְּמֵיטַב־יְכָלְתּוֹ — faire de son mieux

מַטְמוֹרָה (201) נ cave *f*, fosse *f*, silo *m*
מִטְמֵט (460) פ"י ébranler, faire tomber
|| הִתְמַטְמֵט (494) פ"ע s'effondrer, s'écrouler
מְטֻמְטָם, ־טֶמֶת (ר' ־טָמִים, ־טָמוֹת) ת bouché
|| (חסר־שכל) abruti, stupide
מַטְמֵן (122) ז marmite norvégienne
מַטְמֹנֶת (256) נ trésor *m*
מִטְמָע (89) ז assimilation *f*, absorption *f*
מַטְמֹרֶת (256) נ cachette *f*, retraite *f*
מַטָּן תה"פ en bas
לְמַטָּן ci-dessous
מְטֻנָּף, ־נֶּפֶת (ר' ־נָּפִים, ־נָּפוֹת) ת sale, malpropre
מַטָּס (91) ז צבא vol *m* en formation, démonstration aérienne
מַטָּע (87) ז plantation *f*
מַטְעֶה, ־עָה ת trompeur
מֻטְעֶה, ־עֵית (ר' ־עִים, ־עוֹת) ת erroné
מַטְעָם (98) ז friandise *f*, mets succulent
מִטְעָם (102) ז dégustation *f*
מֻטְעָם, ־עֶמֶת (ר' ־עָמִים, ־עָמוֹת) ת accentué
קְרִיאָה מֻטְעֶמֶת lecture expressive
מִטְעֲמִיָּה (202) נ snack-bar *m*
מַטְעֵן (ר' ־עֲנִים) ז chargeur *m*
מִטְעָן (102) ז (משא) charge *f*, cargaison *f*, bagages *mpl*
|| פיס מִטְעָן חַשְׁמַלִּי charge électrique
מִטְעַן־חֹמֶר־נֶפֶץ charge explosive
בהש מִטְעָן רוּחָנִי bagage intellectuel
מַטָּעָן (97) ז planteur *m*
מַטְעֵנָה (229) נ monte-charge *m*
מַטְעָנִית (17) נ camionnette *f*
מַטַּעַת (246) נ plantation *f*
מַטְפֶּה (73) ז extincteur *m*
מְטֻפָּח, ־פַּחַת (ר' ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת soigné
מִטְפַּחַת (246) נ écharpe *f*, châle *m*
מִטְפַּחַת־אַף mouchoir *m*
מִטְפַּחַת־רֹאשׁ fichu *m*, foulard *m*
מְטַפְטֵף (ר' ־טְפִים) ז compte-gouttes *m*
מֶטָפִיסִי, ־סִית ת métaphysique
מֶטָפִיסִיקָה (—) נ métaphysique *f*
מְטַפֵּל (ר' ־פְּלִים) ז (בְּ־) qui prend soin de
|| מְטַפֶּלֶת (ר' ־פְּלוֹת) נ garde *f*, nourrice *f*
מְטֻפָּל, ־פֶּלֶת (ר' ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת chargé
מְטֻפָּל בְּבָנִים chargé de famille
בהש מְטֻפָּל בִּדְאָגוֹת accablé de soucis
מְטַפֵּס (ר' ־פְּסִים) ז צמח plante grimpante
|| בהש parasite *m*, individu collant
מַטְפֵּסָה (229) נ appareil *m* à stéréotyper
מִטְפָּסָה (223) נ atelier *m* de stéréotypie
מִטְפָּסַיִם (263) ז"ז griffes *fpl*, crampons *mpl*
מְטֻפָּר, ־פֶּרֶת (ר' ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת ongulé
מְטֻפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר' ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת inepte, stupide
מַטֶּפֶת (251) נ égouttoir *m*
מְטֻקָּס, ־קֶּסֶת (ר' ־קָּסִים, ־קָּסוֹת) ת cérémonieux
[מטר] נִמְטַר (388) פ"ע être arrosé de pluie
|| הִמְטִיר (498) פ"י faire pleuvoir
בהש הִמְטִיר שְׁבָחִים עַל־ abreuver d'éloges
הִמְטִיר קְלָלוֹת cracher des injures
מָטָר (108) ז pluie *f*, averse *f*
מִטְרוֹת־עֹז pluies torrentielles
הש מְטַר־נְשִׁיקוֹת déluge *m* de baisers
מֶטֶר (ר' מֶטְרִים) ז mètre *m*
מֶטֶר מְרֻבָּע mètre carré
מֶטֶר מְעֻקָּב mètre cube
מֶטֶר־קִילוֹגְרַם kilogrammètre *m*
מִטְרָד (91) ז obstacle *m*, désagrément *m*, nuisance *f*
1. מַטָּרָה (226) נ (תכלית) but *m*
הַמַּטָּרָה מְקַדֶּשֶׁת אֶת־הָאֶמְצָעִים la fin justifie les moyens
|| צבא but, objectif *m*, cible *f*
קְלִיעָה נ לַמַּטָּרָה tir au but
פָּגַע בַּמַּטָּרָה mettre dans le mille
2. מַטָּרָה (—) נ (משמר) poste *m* de garde
חֲצַר־הַמַּטָּרָה נ cour *f* de la garde
מַטְרוֹנָה (201) או מַטְרוֹנִית (17) נ matrone *f*, dame *f*
מֶטְרוֹפּוֹלִיט (ר' ־טִים) ז דת métropolite *m*
מֶטְרוֹפּוֹלִין (ר' ־לִיּוֹת) נ métropole *f*
מְטֻרְזָז, ־רְזֶזֶת (ר' ־רְזָזִים, ־רְזָזוֹת) ת élégant, dandy
מְטֻרְזָן, ־זֶנֶת (ר' ־זָנִים, ־זָנוֹת) ת élégant, dandy

חַיֵּי־מִין ז״ר	vie sexuelle
מַחֲלוֹת־מִין נ״ר	maladies vénériennes
‖ דקדוק מִין זָכָר/נְקֵבָה	genre masculin / féminin
2. מִין (ר׳ ־נִים) ז דת	hérétique *m*
מִיֵּן (452 נ) פ״י	trier, assortir, classer
‖ הִתְמַיֵּן (466 נ) פ״י	être trié, être classé
מַיָּן (ר׳ ־נִים) ז	trieur *m*, classificateur *m*
מִינוּס תה״פ	moins
‖ ז	défaut *m*, tare *f*, travers *m*
מִינוּת (—) נ דת	hérésie *f*
מִינִי, ־נִית ת	sexuel
מִנֶּיהָ ← מִן־	
מִינְיוּם (—) ז כים	minium *m*
מִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	sexualité *f*
מִינִימוּם (—) ז	minimum *m*
מִינִימָלִי, ־לִית ת	minimal, minime
מִינִיסְטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	ministre *m*
מֵינֶקֶת (249) נ	nourrice *f*
מִינָרֶט (ר׳ ־טִים) ז דת	minaret *m*
מִינֶרָלוֹגְיָה (—) נ	minéralogie *f*
מִינֶרָלִי, ־לִית ת	minéral
מַיִם מִינֶרָלִיִּים	eau minérale
מְיַסֵּד (132) ז	fondateur *m*
מִיסְטִי, ־טִית ת	mystique
מִיסְטִיקָה (—) נ	mystique *f*
מִיסְטְרָל (ר׳ ־לִים) ז	mistral (vent) *m*
מִיסְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז דת	mission (pour convertir) *f*
מִיסְיוֹנֶר (ר׳ ־רִים) ז דת	missionnaire *m*
מְיֻעָד, ־עֶדֶת (ר׳ ־עָדִים, ־עָדוֹת)	désigné, destiné
בַּיּוֹם הַמְיֻעָד	au jour fixé
הַשַּׁגְרִיר הַמְיֻעָד	l'ambassadeur désigné
‖ הַמְיֻעָד (החתן)	le futur
הַמְיֻעֶדֶת (הכלה)	la future
מְיָעֵץ, ־עֶצֶת (ר׳ ־עֲצִים, ־עֲצוֹת) ש	conseiller *n*
וַעֲדָה מְיָעֶצֶת	commission consultative
מְיֻפֶּה, ־פָּה ת	embelli, orné, paré
‖ משפט	autorisé, habilité
מְיֻפֵּה־כֹּחַ (בעסקים)	fondé *m* de pouvoirs
מְיֻפֵּה־כֹּחַ (דיפלומט)	chargé *m* d'affaires
מִיפַע (91) ז מוס	récital *m*

מִיץ (ו) ז	jus *m*
מִיץ־עַגְבָנִיּוֹת	jus de tomates
‖ רפא מִיץ־עִכּוּל	suc digestif
‖° (סחיטה)	pression *f*, compression *f*
מְיַצֵּב (ר׳ ־צְּבִים) ז טכנ	stabilisateur *m*
מִיצָה (201) נ צמח	noeud (d'une tige) *m*
מִיקָדוֹ (—) ז	mikado *m*
מִיקָה (—) נ	mica (minéral) *m*
מִיקְרוֹבִּיוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז	microbiologiste *m*
מִיקְרוֹבִּיוֹלוֹגִי, ־גִית ת	microbiologique
מִיקְרוֹבִּיוֹלוֹגְיָה (—) נ	microbiologie *f*
מִיקְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז	micron *m*
מִיקְרוֹסְקוֹפּ (ר׳ ־פִּים) ז	microscope *m*
מִיקְרוֹסְקוֹפִּי, ־פִּית ת	microscopique
מִיקְרוֹפוֹן (ר׳ ־פוֹנִים) ז	microphone *m*
מִיקְרוֹפִילְם (ר׳ ־מִים) ז	microfilm *m*
מִיקְרוֹקוֹסְמוֹס (—) ז	microcosme *m*
מֵיר (157, בלי ר׳) ז מסחר	échange *m*, troc *m*
מְיֹרָא, ־אָה ת	effrayé, peureux
[מיש] ← 1. [מוש]	
מֵיש (157) ז צמח	micocoulier *m*
מְיַשֵּׁב (132) ז	colon *m*, colonisateur *m*
מְיֻשָּׁב, ־שֶּׁבֶת (ר׳ ־שָּׁבִים, ־שָּׁבוֹת) ת (מקום)	habité
‖ (נקבע מושבו)	établi, installé
‖ (יושב)	assis
בִּמְיֻשָּׁב	en étant assis
בהש (שקול)	réfléchi, pondéré, posé
דַּעְתּוֹ מְיֻשֶּׁבֶת עָלָיו	avoir l'esprit rassis
‖ (בא על־פתרונו)	arrangé, mis en place
סִכְסוּךְ מְיֻשָּׁב	conflit réglé (à l'amiable)
קֻשְׁיָה מְיֻשֶּׁבֶת	difficulté résolue
מִישֶׁהוּ, מִישֶׁהִי = מִי שֶׁהוּא, מִי שֶׁהִיא	
מִישׁוֹר (21) ז	plateau *m*, plaine *f*
‖ מתמט	plan *m*
מִישׁוֹר מְשֻׁפָּע	plan incliné
הַנְדָּסַת־הַמִּישׁוֹר נ	géométrie plane, planimétrie *f*
בהש בְּמִישׁוֹר הַכַּלְכָּלִי	sur le plan économique
‖ (יושר)	droiture *f*, équité *f*
בְּמִישׁוֹר	correctement, honnêtement
מִישׁוֹרִי, ־רִית ת	plan, plat

לְפִי־מֵיטַב־יְדִיעָתִי autant que je sache
מֵיטָבִי, ־בִית ת optimal
מֵיטִיב ← מֵטִיב
מִיכָאֵל ש״פ ז Michel *m*
מִיכָה ש״פ ז Michée *m*
1. מִיכָל (91) ז (נחל) ruisseau *m*
2. מִיכַל ש״פ נ Mical *f*
1. מִיל (1) ז (מידת־מרחק) mille *m*
אֶבֶן־מִיל נ borne *f* milliaire
מִיל יַמִּי mille marin
2. מִיל (1) ז (מטבע) *mil* (autrefois millième partie de la livre israélienne) *m*
אֵינוֹ שָׁוֶה מִיל il ne vaut pas un sou
מִיל׳ (=מִלּוּאִים) en disponibilité
מֵילָא! מ״ק ארמית soit, tant pis
|| מִמֵּילָא תה״פ de lui-même, de toute façon
מְיַלֵּד (132) ז רפא accoucheur *m*
|| מְיַלֶּדֶת (254) נ sage-femme *f*
מְיַלְּדוּת (—) נ רפא obstétrique *f*
מִילָה (201) נ circoncision *f*
מֵילָה (ר׳ ־לוֹת) נ צמח frêne *m*
מִילִיגְרָם (ר׳ ־מִים) ז milligramme *m*
מִילְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז million *m*
מִילְיוֹנֶר (ר׳ ־רִים) ז millionnaire *m*
מִילִילִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז millilitre *m*
מִילִימֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז millimètre *m*
מִילְיַרְד (ר׳ ־דִים) ז milliard *m*
מִילַת (—) נ (בדל־האוזן) lobe *m* de l'oreille
מֵילָת (ר׳ ־תִים) נ (צמר) laine fine
מַיִם (נס׳ מֵי־ או מֵימֵי־, מֵימֵי וכו׳) ז״ר eau *f*
מַיִם חַיִּים eau vive
מַיִם כְּבֵדִים eau lourde
מַיִם מְלוּחִים/מְתוּקִים eau salée / douce
מַיִם עוֹמְדִים eau stagnante
דת מַיִם אַחֲרוֹנִים ablution *f* après le repas
מֵי־אֵשׁ esprit *m* de sel, acide *m* chlorhydrique
מֵי־קוֹלוֹן eau *f* de Cologne
מֵי־דְבַשׁ hydromel
מֵי־שְׁתִיָּה eau potable
מֵי־תְהוֹם eau souterraine

מִגְדַּל־מַיִם ז château *m* d'eau
מִשְׂחֲקֵי־מַיִם ז״ר jeux *mpl* nautiques
בָּאוּ מַיִם עַד־נֶפֶשׁ je n'en peux plus
הָיָה לִבּוֹ לְמַיִם son courage fondit
מָלֵא פִּיו מַיִם ne pas desserrer les lèvres
עֵינַי יוֹרְדָה מַיִם je fonds en larmes
מִיֵּם (452) פ״י couper d'eau, mouiller, diluer
|| הִתְמַיֵּם (466) פ״ע devenir aqueux
מֵימָה (ר׳ ־מוֹת) נ כימ hydrate *m*
מֵימוֹן ש״פ ז Maïmôn *m*
|| בֶּן־מֵימוֹן Maïmonide *m*
מִימוֹסָה (ר׳ ־סוֹת) נ צמח mimosa *m*
מִימוֹסָה בַּיְשָׁנִית sensitive *f*
מֵימִי, ־מִית ת aqueux
בהש fade, insipide
מֵימֵי־ ← מַיִם
מֵימִיָּה (202) נ gourde *f*, bidon (portatif) *m*
מִימִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ mimique *f*
מֵימָן (—) ז כימ hydrogène *m*
פְּצָצַת־מֵימָן נ bombe *f* à hydrogène
מְיֻמָּן, ־מֶנֶת (ר׳ ־מָנִים, ־מָנוֹת) ת adroit, habile
מְיֻמָּנוּת (46) נ dextérité *f*, habileté *f*
מֵימָנִי, ־נִית ת כימ hydrogéné
מֵימְרָה (201) נ adage *m*, sentence *f*, propos *m*
מַיֶּמֶת (—) נ רפא hydropisie *f*
מַיֶּמֶת־הֶחָזֶה hydrothorax *m*
מַיֶּמֶת־הַמֹּחַ hydrocéphalie *f*
1. מִין (1) ז espèce *f*, sorte *f*, catégorie *f*
הַמִּין הָאֱנוֹשִׁי le genre humain
בֶּן־מִינוֹ son pareil, de la même espèce
מָצָא מִין אֶת־מִינוֹ qui se ressemble s'assemble
עִרְבֵּב מִין בְּשֶׁאֵינוֹ מִינוֹ mélanger les torchons et les serviettes
מִינֵי־מְתִיקָה sucreries *fpl*
אַרְבָּעָה מִינִים quatre plantes (pour la fête des Tabernacles)
שִׁבְעַת־הַמִּינִים les sept espèces (produits par excellence de la terre d'Israël)
|| (זכר ונקבה) sexe *m*
הַמִּין הֶחָזָק/הַחַלָּשׁ le sexe fort / faible

מַכַּת־בְּכוֹרוֹת — la mort des premiers-nés
הִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה — prévoir le remède avant le mal
|| צבא (תבוסה) — défaite *f*
מֶכָּה ש״פ נ (עיר) — La Mecque
מֻכֶּה, מֻכָּה ת — frappé, atteint, battu
מֻכֵּה־גוֹרָל — malheureux, victime *f* du destin
מֻכֵּה־שְׁחִין — couvert d'ulcères
מֻכֵּה־תַדְהֵמָה — frappé de stupeur
מִכְוָה (207) נ — brûlure *f*
מְכוֹכָב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָבִים, ־כָבוֹת) ת — constellé, semé d'étoiles
מְכוּלָה (201) נ — conteneur *m*, cadre *m*
מָכוֹן (30) ז (בסיס) — base *f*, fondation *f*
הֶעֱמִיד עַל־מְכוֹנוֹ — établir solidement
|| (מוסד) — établissement *m*, institut *m*
מְכוֹן־יֹפִי — institut de beauté
מְכֻוָּן, ־וֶּנֶת (ר׳ ־וָּנִים, ־וָּנוֹת) ת — orienté, dirigé
|| (מדוייק) — exact, précis, conforme
הַשָּׁעוֹן מְכֻוָּן — la montre est réglée
|| בִּמְכֻוָּן תה״פ — intentionnellement, exprès
מַכְוֵן (132) ז טכנ — régulateur *m*
מִכְוָן (91) ז צבא — pointage *m*, visée *f*
מִכּוּן (51) ז — mécanisation *f*, automatisation *f*
מְכוֹנָאוּת (—) נ — mécanique *f*
מְכוֹנַאי (61) ז — mécanicien *m*
1. מְכוֹנָה (201) נ (בסיס) — base *f*, support *m*
2. מְכוֹנָה (201) נ (מכשיר) — machine *f*
מְכוֹנַת־כְּבִיסָה — machine à laver
מְכוֹנַת־כְּתִיבָה — machine à écrire
מְכוֹנַת־תְּפִירָה — machine à coudre
מְכוֹנַת־תֹּפֶת — machine infernale
מְכוֹנַת־קִיטוֹר — machine à vapeur
צבא מְכוֹנַת־יְרִיָּה — mitrailleuse *f*
מְכוֹנִית (17) נ — auto *f*, automobile *f*
יֵשׁ לִי מְכוֹנִית — j'ai une voiture
מְכוֹנִית־מַשָּׂא — camion *m*
מְכוֹנֵן (132) ז (מכונאי) — mécanicien *m*
|| (מייסד) — fondateur *m*
מִכְוָץ (91) ז (התכווצות) — crampe *f*, contraction *f*
|| (מקום מכווץ) — rétrécissement *m*

מְכוֹרָה או מְכוּרָה (201) נ — patrie, *f*, origine *f*
מִכְוֶרֶת (252) נ — rucher *m*
מַכּוֹשׁ (1) ז (מעדר) — pioche *f*
|| (של־פעמון) — battant (de cloche) *m*
|| (של־פסנתר) — touche *f*
מָכוּת (46, בלי ר׳) נ — pauvreté *f*, indigence *f*
מְכֻזָּב, ־זֶּבֶת (ר׳ ־זָּבִים, ־זָּבוֹת) ת — mensonger, faux
מִכְזָב (91) ז — mensonge *m*
מִכְחוֹל (21) ז — pinceau *m*
מָכִיךְ, ־כָה ז — pauvre, indigent
מְכִיךְ־רוּחַ — humble, modeste
מְכִילְתָּא (—) נ ארמית — recueil (exégétique relatif à l'Exode) *m*
מְכִינָה (201) נ — classe *f* propédeutique
מָכִיר, מְכִירָה ת — vendable, qui se vend bien
מַכִּיר, ־רָה ש — ami *n*, connaissance *f*
מְכִירָה (201) נ — vente *f*
מְכִירָה כְּלָלִית — soldes *mpl*, liquidation *f*
מְכִירָה פֻּמְבִּית — vente aux enchères
בַּיִת ז לִמְכִירָה — maison *f* à vendre
מְכִירוּת (48, בלי ר׳) נ — possibilité *f* de vente
מָכַךְ (358) פ״ע — être humilié, être abaissé
|| נָמַךְ (417) פ״ע — s'effondrer, s'affaisser
|| הִתְמַכֵּךְ (466) פ״ע — baisser, diminuer
|| הֵמַךְ (529) פ״י — baisser, abaisser
מְכֻכָּב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָּבִים, ־כָּבוֹת) ת — constellé
מֵכָל (66) ז — réservoir *m*, récipient *m*
מִכְלָא (94) ז או מִכְלָה (207) נ — parc (de bétail) *m*
מִכְלָאָה (226) נ — enclos *m*, camp *m* de prisonniers
מַכְלֵב (132) ז — agrafeuse *f*
מִכְלָב (91) ז — faufilure *f*, points *mpl* de couture
1. מִכְלָה ← מִכְלָא
2. מִכְלָה (207) נ (שלמות) — perfection *f*
מִכְלוֹת־זָהָב — or massif
מִכְלוֹא (87) ז — hybride *m*
מִכְלוֹל (21) ז — ensemble *m*, totalité *f*
מִכְלוֹל־בִּנְיָנִים — grand ensemble, complexe architectural
מִכְלוֹל־הַיְּחָסִים — l'ensemble des relations

אֵזוֹר מִישׁוֹרִי région plate
מִישׁוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère plan *ou* plat
1. מְיֻשָּׁן, ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת somnolent
2. מְיֻשָּׁן, ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת vieilli, désuet
מְיַשֵּׁר (ר׳ ־שְּׁרִים) ז חשמל redresseur *m* de courant
מֵישָׁר (91) ז plaine *f*, terrain plat
|| מֵישָׁרִים ז״ר (קו ישר) ligne droite
בְּמֵישָׁרִים tout droit, directement
הָלַךְ לְמֵישָׁרִים aller tout droit
בהש (צדק) droiture *f*, équité *f*
דּוֹבֵר מֵישָׁרִים sincère, véridique
מַגִּיד־מֵישָׁרִים prédicateur *m*
מִישֹׁרֶת (256) נ terrain plat, plate-forme *f*
מְיֻשָּׁשׁ, ־שֶּׁשֶׁת (ר׳ ־שָּׁשִׁים, ־שָּׁשׁוֹת) ת vieilli
מֵיתָד (91) ז cheville *f*, écrou taraudé
מְיֻתָּד, ־תֶּדֶת (ר׳ ־תָּדִים, ־תָּדוֹת) ת cunéiforme
מִיתָה (201) נ mort *f*
מִיתָה מְשֻׁנָּה mort violente
מִיתַת־נְשִׁיקָה mort légère
|| משפט מִיתַת־בֵּית־דִּין peine *f* de mort
חַיָּב מִיתָה qui mérite la peine de mort
מִיתוֹלוֹגִי, ־גִית ת mythologique
מִיתוֹלוֹגְיָה (—) נ mythologie *f*
מִיתוֹס (ר׳ ־סִים) ז mythe *m*
מִיתוּתָא (—) נ ארמית mort *f*
אוֹ חַבְרוּתָא אוֹ מִיתוּתָא la société ou la mort
מְיֻתָּם, ־תֶּמֶת (ר׳ ־תָּמִים, ־תָּמוֹת) ת devenu orphelin
|| בהש délaissé, solitaire
מְיֻתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת superflu, inutile
מֵיתָר (91) ז (חבל) corde *f*
מֵיתַר־הַקֶּשֶׁת corde de l'arc
|| מוס corde
כְּלֵי־מֵיתָרִים ז״ר instruments *mpl* à cordes
פָּרַט עַל־הַמֵּיתָר הַנָּכוֹן toucher la corde juste
|| אנטום ligament *m*
מֵיתְרֵי־הַקּוֹל cordes vocales
|| מתמט (במעגל) corde

מְיֻתָּרוּת (46, בלי ר׳) נ superfluité *f*, inutilité *f*
מָךְ, מָכָה ת pauvre, humble
|| ← [מוך]
מַכְאוֹב (21) ז douleur *f*
מַכְאִיב, ־בָה ת douloureux, affligeant
מְכַבֵּד (132) ז צמח panicule *f*
מְכֻבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת honorable
מִכְבֶּדֶת (254) נ (מגש) coupe (à fruits) *f*
מְכַבֶּדֶת (252) נ (מטאטא) balai *m*
מְכַבֶּה, ־בָּה ש extincteur *n*
מְכַבֵּה־אֵשׁ pompier *m*
מַכַּבִּי, ־בִּיָּה (ר׳ ־בִּים, ־בִּיּוֹת) ש Macchabée *n*
יְהוּדָה הַמַּכַּבִּי Judas Macchabée
מַכְבִּיר (—) ז abondance *f*, grande quantité
|| לְמַכְבִּיר תה״פ en abondance
מַכְבֵּנָה (229) נ épingle *f* à cheveux
מְכַבֵּס (132) ז lessiveuse *f*, machine *f* à laver
מִכְבָּסָה (223) נ blanchisserie *f*, buanderie *f*
°מַכְבֵּר (132) ז couverture *f*
מִכְבָּר (91) ז tamis *m*, crible *m*
|| מסכה gril *m*
|| (סורג) grille *f*, treillis *m*
מַכְבֵּשׁ (132) ז rouleau compresseur
|| מַכְבֵּשׁ־הַדְּפוּס presse *f* à imprimer
נִמְצָא תַּחַת־מַכְבֵּשׁ־הַדְּפוּס être sous presse
מַכְבֵּשָׁה (229) נ rouleau compresseur
מִכְבָּשָׁה (223) נ conserverie *f*
1. מְכֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת lié, enchaîné
2. מְכֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת (רובה) muni d'une baïonnette
|| (בצורת־כידון) en forme de lance
מַכָּה (208) נ coup *m*
סָפַג מַכּוֹת être battu, être rossé
מַכַּת־לֶחִי soufflet *m*, gifle *f*
מַכּוֹת־רֶצַח violente raclée
|| (פצע) plaie *f*, blessure *f*
מַכַּת־שֶׁמֶשׁ coup de soleil
|| (אסון) fléau *m* catastrophe *f*
מַכָּה מְהַלֶּכֶת épidémie *f*
מַכַּת־מְדִינָה calamité publique
עֶשֶׂר־הַמַּכּוֹת les dix plaies (d'Egypte)

מַכָּר, ־רָה ש — ami *n*, connaissance *f*
מֻכָּר, ־רָה ת — connu
|| (באופן רשמי) — reconnu
1. מְכֻרְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — emmitouflé
2. מְכֻרְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — huppé, surmonté d'une crête
מְכֵרָה (229) נ — arme *f*
מִכְרֶה (75) ז — mine (galerie d'extraction) *f*
מִכְרוֹעַ (9) ז — révérence *f*
מִכְרָז (91) ז — appel *m* d'offres, avis *m* de concours
מִכְרָז תָּפוּר — concours cousu de fil blanc
מֻכְרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — obligé, forcé, nécessaire
מַכְרִיז (1) ז — crieur public, huissier *m*
מַכְרִיעַ, ־רַעַת (ר׳ ־רִיעִים, ־רִיעוֹת) ת — décisif
מְכֹרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — lié, relié
מְכֹרָס, ־רֶסֶת (ר׳ ־רָסִים, ־רָסוֹת) ת — ventru
מְכַרְסֵם (132) ז — rongeur *m*
מְכַרְסֶמֶת (ר׳ ־סְמוֹת) נ טכנ — fraiseuse *f*
מַכְרֵת (132) ז רפא (מכשיר) — résecteur *m*
מֻכְרָת, ־רֶתֶת (ר׳ ־רָתִים, ־רָתוֹת) ת — séparé, isolé
|| דקדוק — état absolu (du nom)
מִכְשׁוֹל (21) ז — obstacle *m*
ספורט מֵרוֹץ־מִכְשׁוֹלִים ז — course *f* d'obstacles
מִכְשׁוֹר (41) ז — outillage *m*
מַכְשִׁיר (1) ז — appareil *m*, instrument *m*, outil *m*
מַכְשִׁירֵי־לִמּוּד — moyens *mpl* didactiques
מַכְשִׁיר־טֶלֶוִיזְיָה — appareil de télévision
מַכְשִׁירָן (ר׳ ־נִים) ז — opérateur *m*, technicien *m*
מַכְשֵׁלָה (229) נ — confusion *f*, embarras *m*
מְכַשֵּׁף (132) ז — sorcier *m*
מְכַשֵּׁפָה (ר׳ ־פוֹת) נ — sorcière *f*
צֵיד־מְכַשֵּׁפוֹת ז — chasse *f* aux sorcières
מִכְשָׁפוֹת (45) נ — sorcellerie *f*
מְכַשְּׁפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sorcier *n*
מֻכְשָׁר, ־שֶׁרֶת (ר׳ ־שָׁרִים, ־שָׁרוֹת) ת — apte, qualifié
|| (מחונן) — doué, capable
|| דת — accommodé rituellement
מְכֻשָּׁת, ־שֶּׁתֶת (ר׳ ־שָּׁתִים, ־שָּׁתוֹת) ת — duveté, poilu

מִכְתָּב (91) ז — lettre *f*
מִכְתָּב חוֹזֵר — (lettre) circulaire *f*
מִכְתָּב רָשׁוּם — lettre recommandée
נוֹשֵׂא־מִכְתָּבִים ז — facteur (des postes) *m*
תֵּבַת־מִכְתָּבִים נ — boîte *f* aux lettres
מַכְתֵּב (132) ז — stylet *m*
מִכְתָּבָה (223) נ — pupitre *m*, secrétaire (meuble) *m*
מִכְתָּבִיָּה (202) נ — porte-documents *m*
מְכִתָּה (208) נ — débris *mpl*, éclats (de verre) *mpl*
מִכְתּוֹף (21) ז צבא — plaque *f* de crosse
מִכְתָּם (91) ז — poème *m*, épigramme *f*
מַכְתֵּף (132) ז — portefaix *m*, porteur *m*
1. מְכֻתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת — couronné
2. מֻכְתָּר (91) ז — *moukhtar* (chef de village) *m*
מַכְתֵּשׁ (132) ז — mortier *m*
|| גיאוגר — cirque *m*
|| (של־פגז) — entonnoir *m*
|| אנטום (של־שן) — alvéole *m*
מַכְתֶּשֶׁת (252) נ — mortier *m*
מַכְתֵּת (132) ז — pilon *m*
מַל ← [מול]
מְלֹא או מְלוֹא (21, בלי ר׳) ז — plénitude *f*, contenu *m*
עוֹלָם וּמְלֹאוֹ — le monde et ce qui le remplit
מְלֹא־חָפְנַיִם — à pleines mains
|| (כל־היקפו של־ד״מ) — totalité *f*, tout *m*
מְלֹא־קוֹמָתוֹ — de tout son long
לֹא זָז כִּמְלֹא־נִימָה — ne pas bouger d'un cheveu
קִיֵּם חוֹזֶה בִּמְלֹאוֹ — exécuter intégralement un contrat
בִּמְלֹא־מוּבַן־הַמִּלָּה — dans toute l'acception du terme
מָלֵא, מְלֵאָה ת — plein, rempli
בְּכֶסֶף מָלֵא — rubis sur l'ongle
בְּפֶה מָלֵא — expressément
מָלֵא וְגָדוּשׁ — plein jusqu'aux bords
חֹדֶשׁ מָלֵא — mois plein (de 30 jours, dans le calendrier juif)

|| (ספר) grammaire complète (de Kimhi)
||°(הדר) perfection *f*, splendeur *f*
מִכְלוֹלִים (41) ז״ר ornements *mpl*
מְכָלִית (17) נ (מכונית) camion-citerne *m*
|| (ספינה) bateau-citerne *m*, pétrolier *m*
1. מֻכְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת parfait
2. מֻכְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת (מקושט) orné
מִכְלָל (91) ז (שלמות) perfection *f*
מִכְלַל־יֹפִי beauté parfaite
|| (ספר) encyclopédie *f*
|| (צירוף־חלקים) assemblage *m*
מִכְלָלָה (223) נ université *f*, collège (universitaire) *m*
מְכֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת honteux
מַכֹּלֶת (256, בלי ר׳) נ épicerie (marchandise) *f*
חֲנוּת־מַכֹּלֶת נ épicerie (boutique)
מַכֹּלְתָּן (ר׳ ־נִים) ז épicier *m*
מַכָּ"ם (= מְגַלֶּה כִּוּוּן וּמָקוֹם) ז radar *m*
מִכְמוֹר (21) ז filet *m*, piège *m*
מִכְמֵךְ (460) פ״י écraser, broyer
|| הִתְמַכְמֵךְ (494) פ״ע être écrasé, être broyé
מִכְמָן (98) ז trésor *m*, dépôt caché
בהש מִכְמַנֵּי־הַנֶּפֶשׁ les replis *mpl* de l'âme
מִכְמָר (91) ז filet *m*, piège *m*
מִכְמָר (132) ז daubière *f*, braisière *f*
מִכְמֹרֶת (256) או ° מִכְמֶרֶת (251) נ filet *m*, nasse *f*
סִירַת־מִכְמֹרֶת chalutier *m*
מִכְמַרְתָּן (97) ז raccommodeur *m* de filets
מִכֵּן (432 נ) פ״י mécaniser, automatiser
|| הִתְמַכֵּן (466 נ) פ״ע se mécaniser
מְכַנֶּה (73) ז מתמט dénominateur *m*
מְכַנֶּה מְשֻׁתָּף dénominateur commun
מְכֻנֶּה, ־נָּה ת surnommé, désigné, dit
מתמט מִסְפָּר מְכֻנֶּה nombre concret
מֵכָנִי, ־נִית ת mécanique, automatique
מֵכָנִיּוּת (47) נ mécanisme *m*
מַכְנִיס, ־סָה ת avantageux, rentable
מֵכָנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ mécanique *f*
מֵכָנִיקָה עֲדִינָה mécanique de précision

מְכֻנָּם, ־נֶּמֶת (ר׳ ־נָּמִים, ־נָּמוֹת) ת pouilleux
מִכְנָס (91) ז (מלאי) stock (de produits agricoles) *m*
|| צבא (בתותח) culasse *f*
|| מִכְנָסַיִם (263) ז״ז pantalon *m*
מִכְנָסַיִם קְצָרִים culotte *f*
מִכְנָסִית (17) נ short *m*
מְכֻנָּף, ־נֶּפֶת (ר׳ ־נָּפִים, ־נָּפוֹת) ת ailé
מֶכֶס (166) ז douane *f*
||°(תרומה) contribution *f*
מִכְסָה (207) נ quantité *f*, quote-part *f*, quota *m*
מִכְסֶה (73) ז couvercle *m*, couverture *f*
מְכַסֶּה (73) ז couverture *f*
||°(של־המעיים) membrane *f*
מְכַסָּה (208) נ vêtement *m*
מְכֻסֶּה, ־סָּה ת couvert
צמח מְכֻסֵּה־זֶרַע angiosperme
מַכְסֵחָה (229) נ חקל faucheuse *f*, tondeuse *f*
מַכְּסִימוּם ← מַקְסִימוּם
מְכֹעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת laid
מִכְפֶּה (53) ז couvre-plat *m*, cloche *f*
מַכְפֵּלָה (229) נ מתמט produit (de multiplication) *m*
מַכְפֶּלֶת (252) נ duplicateur *m*
|| (בתפירה) ourlet *m*
מְכֻפָּף, ־פֶּפֶת (ר׳ ־פָּפִים, ־פָּפוֹת) ת ganté
מַכְפֵּשׁ (122) ז טכנ garniture (de piston) *f*
מַכְפְּתֵר (132) ז tire-bouton *m*
מָכַר (303) פ״י vendre, livrer
מָכוּר לְסַמִּים adonné à la drogue
|| נִמְכַּר (389) פ״ע être vendu
|| הִתְמַכֵּר (466) פ״ע se vendre, se livrer
בהש הִתְמַכֵּר לְמִשְׂחָקִים s'adonner au jeu
מֶכֶר (166) ז (מחיר) prix *m*
|| (סחורה) marchandise *f*
|| (מכירה) vente *f*
מֶכֶר־שְׂכִירוּת location-vente *f*
סַחַר־מֶכֶר ז marchandage *m*
שְׁטַר־מֶכֶר ז acte *m* de vente
רַב־מֶכֶר best-seller *m*, livre *m* à succès

מִלַּת־קְרִיאָה	interjection *f*
מִלַּת־שְׁאֵלָה	mot interrogatif
מְלֹהָט, ־הֶטֶת (ר׳ ־הָטִים, ־הָטוֹת) ת	incandescent
בהש	ardent, brûlant
מְלוֹא ← מְלֹא	
מִלּוֹא (—) ז	rempart *m*, remblai *m*, talus *m*
מִלּוּא (51) ז (מילוי)	emplissage *m*, remplissage *m*
אֶבֶן־מִלּוּאִים נ	pierre (précieuse) enchâssée
‖ (שלמות)	plénitude *f*, intégralité *f*
מלוא־הַיָּרֵחַ	pleine lune
‖ מִלּוּאִים ז״ר (השלמה)	supplément *m*, addenda *mpl*
כֶּרֶךְ־מִלּוּאִים ז	supplément (d'un livre *etc*)
‖ מטבח	farce *f*
‖ °(הקדשה)	investiture *f*
‖ צבא חֵיל־מִלּוּאִים ז	armée *f* de réserve
שֵׁרוּת־מִלּוּאִים ז	service *m* dans la réserve
קְצִין־מִלּוּאִים ז	officier *m* de réserve
יָצָא לְמִלּוּאִים	faire une période de réserve
מִלּוּאָה (204) נ	enchâssement *m*
מְלוֹג (—) ז משפט	usufruit *m*, jouissance *f*
נִכְסֵי־מְלוֹג ז״ר	biens usufruitiers, douaire *m*
מְלוּגְמָה (207) נ	pansement *m*, cataplasme *m*
‖ (תרופה)	remède *m*, tonique *m*
מֶלוֹדִי, ־דִית ת	mélodieux
מֶלוֹדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère mélodieux
מֶלוֹדְרָמָה (ר׳ ־מוֹת) נ	mélodrame *m*
מֶלוֹדְרָמָתִי, ־תִית ת	mélodramatique
מֶלוֹדְרָמָתִיּוּת (—) נ	style *m* mélodramatique
מַלְוֶה (73) ז	prêteur *m*
מַלְוֵה בְּרִבִּית	usurier *m*
מִלְוָה (207) נ	prêt *m*, somme prêtée
מִלְוֶה (73, ר׳ גם מִלְוֹות) ז	emprunt *m*
מִלְוֵה־חוֹבָה	emprunt forcé
מְלַוֶּה (73) ז	accompagnateur *m*, escorte *f*
‖ מוס	accompagnateur
‖ דת מְלַוֵּה־מַלְכָּה	repas *m* d'adieu (à l'issue du sabbat)
מָלוּחַ, מְלוּחָה ת	salé
דָּג מָלוּחַ	hareng *m*
‖ מְלוּחִים ז״ר	salaisons *fpl*
מַלּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז צמח	arroche *f*
1. מִלּוּט (51, בלי ר׳) ז (חיזוק במלט)	cimentation *f*
2. מִלּוּט (51) ז (הצלה)	sauvetage *m*, délivrance *f*
כִּסֵּא־מִלּוּט ז	siège *m* éjectable
מִלּוּי (23) ז (פעולה)	remplissage *m*
‖ (חומר)	garniture *f*
מלוי לְעֵט	cartouche *f*, recharge *f*
‖ בהש מִלּוּי־בַּקָּשָׁה	action *f* de satisfaire une demande
מִלּוּי־חוֹבָה	accomplissement *m* d'un devoir
מִלּוּי־מָקוֹם	remplacement *m*, suppléance *f*
מִלּוּי־תַּפְקִיד	exercice *m* d'une fonction
מְלוּכָה (201) נ	royauté *f*, monarchie *f*
בֵּית־מְלוּכָה ז	dynastie *f*
כִּסֵּא־הַמְּלוּכָה ז	trône royal
עִיר־מְלוּכָה נ	résidence royale
מְלוּכִיָּה (202) נ צמח	corète *f*, mauve *f*
מְלוּכָן (ר׳ ־נִים) ז	royaliste *m*, monarchiste *m*
מְלוּכָנוּת (46) נ	royalisme *m*, monarchisme *m*
מְלוּכָנִי, ־נִית ת	royaliste, monarchiste
מִלּוּל (51) ז	parole *f*, éloquence *f*
מִלּוּלִי, ־לִית ת	verbal, littéral, textuel
תַּרְגּוּם מִלּוּלִי	traduction *f* mot à mot
מִלּוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	verbiage *m*, verbalisme *m*
מָלוֹן (33) ז	gîte *m*, étape *f*, auberge *f*
‖ בֵּית־מָלוֹן (ר׳ בָּתֵּי־מָלוֹן) ז	hôtel *m*
מֶלוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח	melon *m*
מִלּוֹן (21) ז	dictionnaire *m*, lexique *m*
מִלּוֹן דּוּ־לְשׁוֹנִי	dictionnaire bilingue
מְלוֹנָאוּת (—) נ	hôtellerie (profession) *f*
מִלּוֹנָאוּת או מִלּוֹנוּת (—) נ	lexicographie *f*
מְלוֹנַאי (61) ז	hôtelier *m*
מִלּוֹנַאי (61) ז	lexicographe *m*
מְלוּנָה (201) נ	hutte *f*, niche (de chien) *f*
מְלוֹנוֹעַ (9) ז או מְלוֹנִית (17) נ	motel *m*
מָלוֹשׁ (30) ז	pétrin *m*, huche *f*
מְלֻזְבָּז, ־בֶּזֶת (ר׳ ־בָּזִים, ־בָּזוֹת) ת	bordé, encadré
1. מָלַח (331) פ״י (זרה מלח)	saler

|| עממי מָלֵא אֲנָשִׁים — plein de gens
מָלֵא (340) פ"ע — être plein, être rempli
מָלְאוּ לוֹ עֶשְׂרִים שָׁנָה — il a atteint vingt ans
מָלְאוּ יָמָיו — son temps est écoulé
|| פ"י — remplir
מִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ — remplissez la terre
בהש מְלָאוֹ לִבּוֹ — oser, avoir la hardiesse de
|| נִמְלָא (403) פ"ע — se remplir, être plein
נִמְלָא הַזְּמַן — le temps est expiré
|| מִלֵּא (444) פ"י — remplir
מִלֵּא אֶת־כְּרֵסוֹ — remplir son ventre
בהש מִלֵּא אֶת־דְּבָרוֹ — tenir parole
מִלֵּא בַּקָּשָׁה — accorder une demande
מִלֵּא חוֹבָה — accomplir un devoir
מִלֵּא יַד־פ' — autoriser qn, investir qn
מִלֵּא מְקוֹם־פ' — remplacer qn
מְמַלֵּא־מָקוֹם — remplaçant
מִלֵּא פִּיו מַיִם — garder bouche close
מִלֵּא אַחֲרֵי־ — suivre les instructions de
מִלֵּא תַּפְקִיד — exercer une fonction
מִלֵּא טֹפֶס — remplir un formulaire
|| מטבח — farcir
|| הִתְמַלֵּא (478) פ"ע — se remplir
הָאוּלָם הִתְמַלֵּא — la salle se remplit
בהש הִתְמַלֵּא רַחֲמִים — être pris de pitié
מְלֵאָה (229) נ (יבול) — récolte abondante
מְלֵאוּת (48, בלי ר') נ — plénitude *f*
מְלַאי (61) ז — fonds *m*, stock *m*, réserve *f*
סְפִירַת־הַמְּלַאי נ — inventaire *m*
אָזַל מִן־הַמְּלַאי — être épuisé en magasin
מַלְאָךְ (102) ז דת — ange *m*
מַלְאַךְ־הַמָּוֶת — l'ange de la mort
מַלְאֲכֵי־הַשָּׁרֵת — les anges de service
||° (שליח) — envoyé *m*, messager *m*
מְלָאכָה (מְלֶאכֶת־, מְלַאכְתִּי, מְלָאכוֹת) נ — travail *m*
מְלֶאכֶת־יָד — travail manuel
מְלֶאכֶת־מַחְשֶׁבֶת — ouvrage *m* artistique
בֵּית־מְלָאכָה ז — atelier *m*
בַּעַל־מְלָאכָה ז — artisan *m*
מַלְאָכוּת (ר' ־כֻיּוֹת) נ — mission *f*, députation *f*
מְלָאכוּתִי, ־תִית ת — artificiel
הַנְשָׁמָה מְלָאכוּתִית — respiration artificielle
צְחוֹק מְלָאכוּתִי — rire forcé, rire jaune
מְלָאכוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère artificiel
1. מַלְאָכִי, ־כִית ת — angélique
2. מַלְאָכִי ש"פ ז — Malachie *m*
מְלֶאכֶת ← מְלָאכָה
מְלָאפוּם (—) דקדוק — la voyelle *ou*
מִלֵּאת (—) נ — cadre *m*, rebord (d'un bassin) *m*
בהש יָשַׁב עַל מִלֵּאת — vivre dans l'abondance
מְלַבֵּב, ־בֶּבֶת (ר' ־בְבִים, בְבוֹת) ת — séduisant
מְלֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר' ־בָבִים, ־בָבוֹת) ת — cordé
|| (מוקסם) — charmé, enchanté
מְלַבֵּד ← לְבַד
מַלְבֵּדָה (229) נ — fouleuse *f* à feutre
מִלְבָּדָה (223) נ — usine *f* de contreplaqué
מַלְבּוּשׁ (41) ז — vêtement *m*
מַלְבֵּן (132) ז מתמט — rectangle *m*
מִלְבָּנָה (223) נ — briqueterie *f*
מַלְבֵּנִי, ־נִית ת — rectangulaire
מַלְבֵּנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ — petit rectangle
מִלְּבַר ← 1. בַּר
מָלַג (301) פ"י — ébouillanter, échauder, plumer
|| נִמְלַג (388) פ"ע — être ébouillanté
מִלְגָּה (206) נ — bourse (d'études *etc*) *f*
מִלְּגוֹ ← 2. גַּו
מַלְגֵּז (122) ז חקל — fourche *f*
מַלְגֵּזָה (229) נ — camion-grue *m*, élévateur *m*
מְלֻגְלָג, ־לֶגֶת (ר' ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת — ridiculisé
מִלָּה (205) נ — mot *m*, parole *f*
מִלָּה בְּמִלָּה — mot à mot
בְּמִלִּים אֲחֵרוֹת — en d'autres termes
מִשְׂחַק־מִלִּים ז — jeu *m* de mots
מִלִּים בְּעָלְמָא — rien que des mots, sornettes *fpl*
אֵין מִלִּים בְּפִי — les mots me manquent
מִלָּה טוֹבָה — encouragement *m*
|| דקדוק — mot, particule *f*
מִלַּת־גּוּף — pronom personnel
מִלַּת־הַקְטָנָה — diminutif *m*
מִלַּת־חִבּוּר — conjonction *f*
מִלַּת־יַחַס — préposition *f*

1. מְלִיטָה (201) נ (חיבור במלט) — cimentation *f*
2. מְלִיטָה (201) נ (לידה) — mise *f* bas (d'animaux)
|| (בריחה) — fuite *f*
מְלִיל (1) ז מטבח — boulette *f* de pâte, nouille *f*
1. מְלִילָה (201) נ (שיבולת) — épi mûr
2. מְלִילָה (201) נ (תנועת־איברים) — trépignement *m*
|| ספורט — dribble *m*
3. מְלִילָה (201) נ (גדיל) — frange *f*, tresse *f*
|| (שלי־קרח) — glaçon *m*
מְלִינָה (201) נ — casemate *f*, abri *m*
מֵלִיץ (19) ז °(תורגמן) — traducteur *m*, interprète *m*
|| (מתווך) — intermédiaire *m*
|| (ממליץ) — avocat *m*
מֵלִיץ־יֹשֶׁר — défenseur *m*, champion *m*
|| (סופר) — auteur éloquent, rhéteur *m*, phraseur *m*
מְלִיצָה (201) נ (פתגם) — sentence *f*, maxime *f*
|| (סגנון חגיגי) — style sentencieux, rhétorique *f*
מְלִיצִי, ־צִית ת — sentencieux
סִגְנוֹן מְלִיצִי — style fleuri
מְלִיצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — rhétorique *f*, langage sentencieux, phraséologie *f*
מְלִיקָה (201) נ — brisement *m* du cou (d'un oiseau)
מְלִישָׁה (201) נ — pétrin *m*
מְלִית (ר׳ מְלִיּוֹת) נ מטבח — farce *f*
מִלִּית (ר׳ מִלִּיּוֹת) נ דקדוק — particule *f*
1. מָלַךְ (301) פ״ע — régner
|| הִתְמַלֵּךְ (466) פ״ע — se proclamer roi
|| הִמְלִיךְ (498) פ״י — faire régner, proclamer roi
2. [מלך] נִמְלַךְ (388) פ״ע (חשב) — réfléchir
נִמְלַךְ בִּפְ׳ — consulter qn
נִמְלַךְ בְּדַעְתּוֹ — se raviser
מֶלֶךְ (168) ז — roi *m*
בֶּן־מֶלֶךְ ז — prince *m*
דֶּרֶךְ־הַמֶּלֶךְ נ — grand-route *f*
כְּיַד־הַמֶּלֶךְ — généreusement, largement
מֹלֶךְ ש״פ ז — Moloch (divinité phénicienne) *m*
מִלְכֵּד (460) פ״י — piéger, prendre au piège

מַלְכֹּדֶת (259) נ (פח) — piège *m*, trappe *f*
|| צבא (מארב) — embuscade *f*
מַלְכָּה (239) נ — reine *f*
מַלְכַּת־יֹפִי — reine de beauté
|| (בשחמט) — dame *f*, reine *f*
מַלְכּוֹד (41) ז — piège (où on se laisse prendre) *m*, impasse *f*
מַלְכוּת (45) נ — royauté *f*, règne *m*
בֵּית־הַמַּלְכוּת ז — palais royal, famille royale
הוֹד־מַלְכוּתוֹ/־תָהּ — Sa Majesté
הֲרוּגֵי־מַלְכוּת ז״ר — martyrs *mpl*
קָרוֹב לַמַּלְכוּת — bien en cour
שִׁעְבּוּד־מַלְכֻיּוֹת ז — soumission *f* aux païens
|| °(ממלכה) — royaume *m*
עַד־חֲצִי־הַמַּלְכוּת — tout ce que vous voulez
|| דת — la royauté divine
בְּשֵׁם וּמַלְכוּת — en invoquant Dieu le Roi
מַלְכֻיּוֹת (בתפילת ראש־השנה) — glorification *f* de la royauté divine
מַלְכוּתָא (—) נ ארמית — gouvernement *m*, Etat *m*
דִּינָא דְּמַלְכוּתָא — la loi de l'Etat
מַלְכוּתִי, ־תִית ת — royal, majestueux
מְלַכְלָךְ, ־לֶכֶת ת — sale, crasseux
מִלְכֹּם ש״פ ז — Milkom (divinité ammonite) *m*
°מַלְּכֶם = מָה לָּכֶם
מְלֻכְסָן, ־סֶנֶת (ר׳ ־סָנִים, ־סָנוֹת) ת — oblique
|| בִּמְלֻכְסָן תה״פ — obliquement, en biais
מְלֶכֶת־הַשָּׁמַיִם ש״פ נ (אלילה) — Astarté (divinité assyrienne) *f*
מֶלֶל (88) ז (שפת־אריג) — ourlet *m*, bordure *f*
תַּךְ־מֶלֶל ז — surfil *m*
|| (גדיל) — frange *f*, tresse *f*
1. מָלַל (356) פ״ע (שפשף) — frotter, racler, gratter
מָלַל בְּרַגְלָיו — gratter du pied
|| פ״י (מעך) — broyer, triturer, effriter
|| מטבח (בחש) — remuer (un liquide)
|| נִמְלַל (388) פ״ע (נמעך) — être broyé
(נבחש) — être remué (liquide)
|| מוֹלֵל (455) פ״י — broyer, triturer, effriter
|| הִתְמוֹלֵל (488) פ״ע — s'effriter

|| נִמְלַח (402) פ"ע — être salé
|| מִלַּח (440) פ"י — saler
|| הִמְלִיחַ (504) פ"י — saler
2. מָלַח (331) פ"י (טישטש) — embrouiller, embrumer
|| נִמְלַח (402) פ"ע — s'effacer, s'évanouir
מֶלַח (ר' מְלָחִים) ז — chiffon *m*, haillon *m*
מָלֵחַ, מְלֵחָה ת — salé, salin
אֶרֶץ מְלֵחָה — terre saline *ou* aride
מֶלַח (179) ז — sel *m*
מֶלַח־בִּשּׁוּל — sel de cuisine, gros sel
מֶלַח־שֻׁלְחָן — sel de table, sel fin
מֵי־מֶלַח ז"ר — eau salée, saumure *f*
יָם־הַמֶּלַח ז — la Mer Morte
|| בהש בְּרִית־מֶלַח נ — alliance *f* indestructible
מֶלַח־הָאָרֶץ — le sel de la terre
מִלְחֵי־הֲרָחָה — des sels (à respirer)
מַלָּח (89) ז — marin *m*, matelot *m*
מְלִחוּת (—) נ — salinité *f*, salure *f*
מַלָּחוּת (—) נ — navigation *f*, matelotage *m*
מִלְחִי, ־חִית ת — salé, salin
כימ חֻמְצָה מִלְחִית — acide *m* chlorhydrique
מִלְחִיָּה (202) נ — salière *f*
מַלְחִין (ר' ־נים) ז — compositeur *m*
מַלְחִית (ר' ־חִיּוֹת) נ צמח — soude (plante) *f*
מְלַחְלַח, ־לַחָה ת — légèrement salé
מְלַחְלַח, ־לַחַת (ר' ־לָחִים, ־לָחוֹת) ת — humide
מַלְחֵם (126) ז טכנ — fer *m* à souder
מִלְחָמָה (224) נ — guerre *f*
מִלְחָמָה קָרָה — guerre froide
מִלְחֶמֶת־אֶזְרָחִים או ־אַחִים — guerre civile
מִלְחֶמֶת־בְּחִירוֹת — campagne électorale
מִלְחֶמֶת־מַעֲמָדוֹת — lutte *f* des classes
מִלְחֶמֶת־מִצְוָה — guerre sainte
מִלְחֶמֶת־עוֹלָם — guerre mondiale
אִישׁ־מִלְחָמָה ז — guerrier *m*
כְּלֵי־מִלְחָמָה ז"ר — armes *fpl*
מִלְחֶמֶת (—) נ — guerre *f*
מִלְחַמְתִּי, ־תִּית ת — de guerre, belliqueux
מִלְחַמְתִּיּוּת (47, בלי ר') נ — militarisme *m*, attitude belliqueuse

מַלְחֵץ (126) ז — compresseur *m*, presse *f*
מֶלְחָצַיִם (מֶלְחֲצֵי־, מֶלְחָצַי) ז"ז טכנ — étau *m*
מַלְחֶצֶת (255) נ טכנ — serre-joints *m*, tenaille *f* à vis
מְלַחֵשׁ (126) ז — sorcier *m*, charmeur *m*
מְלַחַת (ר' מְלָחוֹת, מלחות־) נ כימ — salpêtre *m*
מְלַחַת־אַשְׁלְגָן — nitrate *m* de potassium
מַלַּחַת (246) נ — saline *f*, marais salant
1. מִלֵּט (432) פ"י (טח במלט) — cimenter
2. [מלט] נִמְלַט (388) פ"ע (ניצל) — se sauver
|| מִלֵּט (432) פ"י — sauver, délivrer
מִלֵּט נַפְשׁוֹ — sauver sa vie
°(המליטה) — mettre bas
|| הִתְמַלֵּט (466) פ"ע — se sauver, s'échapper
|| הִמְלִיט (498) פ"י — sauver, délivrer
בהש (הוציא) — laisser échapper (un mot)
|| הִמְלִיטָה — mettre bas, mettre au monde
מֶלֶט (—) ז — ciment *m*
|| °(טיט) — argile *f*, mortier *m*
|| אנטומ (של־שן) — cément *m*
מַלְטָה ש"פ נ (אי) — Malte *f*
מַלְטוֹזָה (—) נ — maltose *m*
מַלְטֶנִית (17) נ — bête *f* prolifique, multipare *f*
מְלֻטָּשׁ, ־טֶשֶׁת (ר' ־טָּשִׁים, ־טָּשׁוֹת) ת (מושחז) — aiguisé
|| (מהוקצע) — poli
בהש סִגְנוֹן מְלֻטָּשׁ — style poli *ou* soigné
מִלְטָשָׁה (223) נ — atelier *m* de polissage
מְלַטֶּשֶׁת (252) נ טכנ — rectifieuse *f*, polissoir *m*
מְלֵי ← מִלְּתָא
מְלִיא (21) ז מטבח — légume farci
מְלִיאָה (201) נ — plénitude *f*
|| (ישיבה) — séance plénière
1. מְלִיגָה (201) נ (חליטה) — échaudage *m*
2. מְלִיגָה (201) נ (קבלת־מילגה) — encaissement *m*
מְלִיָּה (202) נ — praliné *m*
מִלְיוֹן ← מִילְיוֹן
מָלִיחַ, מְלִיחָה ת — salé
|| מָלִיחַ (ר' מְלִיחִים) ז דג — hareng *m*
מְלִיחָה (201) נ — salage *m*, salaison *f*
מְלִיחוּת (48) נ — salure *f*, salinité *f*

מֵם פְּתוּחָה — *mem* ordinaire
מֵם סְתוּמָה או סוֹפִית — *mem* final
מַמְאִיר, ־אֶרֶת (ר׳ ־אִירִים, ־אִירוֹת) ת — piquant
גִדּוּל מַמְאִיר — tumeur maligne
מַחֲלָה מַמְאֶרֶת — maladie pernicieuse
מְמֻגְבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — chapeauté
מַמְגוּרָה (201) נ — grenier *m*, silo *m*
מְמֻגָּף, ־גֶּפֶת (ר׳ ־גָּפִים, ־גָּפוֹת) ת — botté
מֵמַד (66) ז — dimension *f*
מְמַדִּי, ־דִית ת — dimensionnel
דּוּ־מְמַדִי — à deux dimensions
מְמֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת — civilisé, courtois
מָמוֹן (31) ז — argent *m*, fortune *f*
דִּינֵי־מָמוֹנוֹת ז״ר — droit civil
מִמּוּן (51) ז — financement *m*
מָמוֹנַאי (61) ז — financier *m*
מָמוֹנִי, ־נִית ת — financier, monétaire
מִמּוּשׁ (51) ז — réalisation *f*
מָמוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ זואול — mammouth *m*
° מְמוֹתִים (21) ז״ר — mort *f*
מְמֻזָּג, ־זֶּגֶת (ר׳ ־זָּגִים, ־זָּגוֹת) ת — mélangé, mêlé
‖ (מתון) — modéré, tempéré, climatisé
מַמְזֵג (122) ז טכנ — diffuseur *m*, climatiseur *m*
מִמְזָג (91) ז — cocktail *m*
מִמְזָגָה (223) נ — taverne *f*, cabaret *m*
מְמֻזָּל, ־זֶּלֶת (ר׳ ־זָּלִים, ־זָּלוֹת) ת — chanceux
מְמֻזְלָג, ־לֶגֶת (ר׳ ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת — fourchu
מַמְזֵר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זֵרִים, ־זֵרוֹת) ש — bâtard *n*
‖ (פרחח) — polisson *m*
‖ עממי (ערמומי) — rusé, raffiné, malin
(מנוול) — salaud *m*
מִמְזֵר (460) פ״י — rendre bâtard, abâtardir
‖ הִתְמַמְזֵר (494) פ״ע — s'abâtardir
מַמְזֵרוּת (48) נ — bâtardise *f*
מַמְזֵרִי, ־רִית ת — bâtard, irrégulier
1. מַמְחֶה (ר׳ ־חִים) ז בנק — tireur (de chèque) *m*
2. מַמְחֶה (73) ז — mixeur *m*, presse-purée *m*
1. מֻמְחֶה (73) ז בנק — bénéficiaire (de chèque) *m*
2. מֻמְחֶה (־חִים) ז (בקי) — expert *m*, spécialiste *m*
וַעֲדַת־מֻמְחִים נ — comité *m* d'experts
מְמֻחֶה, ־חָיָה ת (שמן) — gras, moelleux

מִמְחָטָה (224) נ — mouchoir *m*
מֻמְחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — compétence *f*
מֻמְחִית (ר׳ ־חִיּוֹת) נ — spécialiste *f*
מְמֻחְשָׁב, ־שֶׁבֶת ת — programmé (ordinateur)
מְמֻטְפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת — enveloppé d'un foulard
מִמְטָר (91) ז — averse *f*, ondée *f*
מַמְטֵרָה (229) נ — dispositif *m* d'arrosage
מִמְטֶרֶת (256) נ — imperméable *m*, pèlerine *f*
מְמֻיָּח, ־יַּחַת (ר׳ ־יָּחִים, ־יָּחוֹת) ת — gras, moelleux
מִמֵּילָא ← מֵילָא
מְמַיֵּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יְּנִים, ־יְּנוֹת) ש — trieur *n*, classificateur *n*
‖ מְמַיֶּנֶת נ (מכונה) — trieuse (machine) *f*
מְמֻיָּן, ־יֶּנֶת ת — classifié
קָטָלוֹג מְמֻיָּן — catalogue-matières *m*
מֵמִיר (ר׳ מְמִירִים) ז טכנ — convertisseur *m*, transformateur *m*
מָמִישׁ, מְמִישָׁה ת — réalisable
מֵמִית ← [מות]
מִמְּךָ, מִמֵּךְ ← מִן־
מִמְכָּר (91) ז — vente *f*
מִקָּח וּמִמְכָּר — achat et vente, commerce *m*
מִמְכָּרָה (223) או מִמְכֶּרֶת (252) נ — vente *f*
מַמֵּל (166) ז — pressoir (d'olives) *m*
מְמַלֵּא־מָקוֹם (ר׳ מְמַלְאֵי־מָקוֹם) ז — remplaçant *m*, suppléant *m*
מְמֻלָּח, ־לַּחַת (ר׳ ־לָּחִים, ־לָּחוֹת) ת — salé
‖ בהש (זריז) — ingénieux, roublard
מַמְלֵחַ (ר׳ ־לְחִים) ז — planche *f* à saler (la viande)
מִמְלָחָה (229) נ (מלחיה) — salière *f*
‖ (מכרה־מלח) — saline *f*
מַמְלָכָה (223) או ° מַמְלֶכֶת (252) נ — royaume *m*
הַמַּמְלָכָה הַמְאֻחֶדֶת — le Royaume Uni
בהש מַמְלֶכֶת־כֹּהֲנִים — nation *f* de prêtres
‖ (מלוכה) — règne *m*, royauté *f*
‖ (במדעי־הטבע) — règne
מַמְלֶכֶת־הַחַי — le règne animal
מַמְלֶכֶת־הַצּוֹמֵחַ — le règne végétal
מַמְלֶכֶת־הַדּוֹמֵם — le règne minéral
° מַמְלְכוּת (—) נ — règne *m*, royaume *m*

2. מָלַל (356) פ״י (תפר שפת־אריג) ourler
3. מִלֵּל (432) פ״י (דיבר) dire, parler, raconter
מִי מִלֵּל? qui l'eût dit?
מְמַלֵּל רַבְרְבָן grandiloquent
|| הִתְמַלֵּל (466) פ״ע s'entretenir
4. [מלל] נָמַל (417) פ״ע (נבל) se faner, s'étioler
|| מוֹלַל (455) פ״ע se faner, s'étioler
מֶלֶל (166, בלי ר׳) ז paroles *fpl*
|| (דיבור ריק) verbiage *m*, phraséologie *f*
רַב־מֶלֶל bavard, prolixe
מִלֵּי גִּלֵּי ש״פ ז Pierre et Paul (n'importe qui)
מַלְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש bavard *n*
מַלְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ bavardage *m*, verbiage *m*
מַלְמָד (91) ז aiguillon *m*, pique-boeuf *m*
מְלַמֵּד (132) ז maître d'école, instituteur *m*
מְלֻמָּד, ־מֶּדֶת או ־מָּדָה (ר׳ ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ת érudit
|| (רגיל) habitué, expérimenté
מְלֻמָּד בְּנִסִּים habitué aux miracles
|| (שיגרתי) routinier, mécanique
מְלַמְּדוּת (—) נ pédagogie *f*, enseignement *m*
(בלשון־גנאי) pédagogie d'antan
1. מִלְמוּל (41) ז balbutiement *m*, murmure *m*
2. מִלְמוּל (41) ז crasse *f*
מִלְמֵל (460) פ״י balbutier, murmurer
|| הִתְמַלְמֵל (494) פ״ע être balbutié *ou* murmuré
מַלְמָלָה (223) נ mousseline *f*, gaze *f*, batiste *f*
מֶלַנְכּוֹלִי, ־לִית ת mélancolique
מֶלַנְכּוֹלְיָה (—) נ mélancolie *f*
מְלֻסָּת, ־סֶּתֶת (ר׳ ־סָּתִים, ־סָּתוֹת) ת prognathe
מַלְעָג, ־עֶגֶת (ר׳ ־עָגִים, ־עָגוֹת) ת moqueur
מַלְעָז, ־עֶזֶת (ר׳ ־עָזִים, ־עָזוֹת) ת de tournure étrangère
מִלְּעֵילִי, ־לִית ת דקדוק paroxyton
מַלְעָן (102) ז צמח barbe (de l'épi) *f*
מַלְעֲנִיאֵל (ר׳ ־לִים) ז צמח stipa *m*, alfa *m*
מְלַפֵּן (97) ז dompteur *m*
מְלָפְפוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח concombre *m*
מְלָפְפוֹן חָמוּץ cornichon *m*
מְלָפְפוֹנִי, ־נִית ת en forme de concombre

[מלץ] נִמְלַץ (388) פ״ע (היה נעים) être agréable
|| (היה מלא מליצות) être fleuri (style)
|| הִמְלִיץ (498) פ״י (על־) recommander
מֶלְצַר (57) ז °(משגיח) intendant *m*
|| (במסעדה) garçon (de restaurant) *m*
מֶלְצַר רָאשִׁי maître *m* d'hôtel
מֶלְצָרוּת (46, בלי ר׳) נ service hôtelier
מֶלְצָרִית (17) נ serveuse (de restaurant) *f*
מָלַק (301) פ״י briser le cou (à un oiseau)
|| נִמְלַק (388) פ״ע être déchiré, être arraché
מִלְקָה (73) ז אסטר écliptique *f*
מַלְקוֹחַ (9) ז butin *m*, capture *f*
|| מַלְקוֹחַ יָמִי prise *f*
° מַלְקוֹחַיִם (265) ז״ז אנטום palais *m*
מַלְקוֹט (21) ז sachet *m*, sacoche *f*
מַלְקוֹשׁ (21) ז pluie *f* de printemps
מַלְקוּת (ר׳ קִיּוֹת) נ flagellation *f*, châtiment *m*
מֶלְקָחַיִם (263) ז״ז pince *f*, tenailles *fpl*, pincettes *fpl*
|| צבא תְּנוּעַת־מֶלְקָחַיִם נ mouvement *m* en tenaille
מַלְקַחַת (246) נ pinces *fpl*
מַלְקֵט (122) ז או מַלְקֶטֶת (252) נ pincette *f*
מָלַרְיָה (—) נ רפא malaria *f*, paludisme *m*
מִלְרַעִי, ־עִית ת דקדוק oxyton
מַלְשִׁין (ר׳ ־נִים) ז או מַלְשָׁן (91) ז délateur *m*, dénonciateur *m*, sycophante *m*
מַלְשִׁינוּת (48) נ dénonciation *f*, délation *f*
מַלְשַׁן (מַלְשְׁנֵי וכו׳) ז dénonciateur *m*, délateur *m*
מִלְּתָא (ר׳ מלין או מִלֵּי) נ ארמית chose *f*, affaire *f*
מִלְּתָא זוּטַרְתָּא une petite affaire
מִלְּתָא דְלָא שְׁכִיחָא cas exceptionnel
מִלֵּי דְעָלְמָא les affaires de ce monde
מֶלְתָּחָה (225) נ garde-robe *f*, vestiaire *m*
מֶלְתָּחָן, ־תְּחָנִית (ר׳ ־תְּחָנִים, ־תְּחָנִיּוֹת) ש préposé *n* au vestiaire
מַלְתָּעָה (225) נ croc (d'animal de proie) *m*
מַלְתְּרָה (ר׳ ־רָאוֹת) נ poutre *f*
מֵם (—) נ *mem* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*

מִמְשָׁל צְבָאִי | gouvernement militaire
|| °(מושל) | gouverneur *m*, chef *m*
מַמְשָׁל (122) ז | fabuliste *m*
מֶמְשָׁלָה (223) נ | gouvernement *m*
רֹאשׁ־הַמֶּמְשָׁלָה ז | premier ministre
מֶמְשָׁלָה זְמַנִּית | gouvernement provisoire
הֵקִים מֶמְשָׁלָה | former un gouvernement
יְשִׁיבַת־מֶמְשָׁלָה נ | conseil *m* de cabinet
מִמְשָׁלָה (223) נ | parabole *f*, fable *f*, allégorie *f*
מֶמְשֶׁלֶת (—) נ | gouvernement *m*
מֶמְשַׁלְתִּי, ־תִּית ת | gouvernemental
מַדְפִּיס מֶמְשַׁלְתִּי | imprimerie nationale
מְמֻשְׁמָע, ־מַעַת (ר׳ ־מָעִים, ־מָעוֹת) ת | discipliné
מַמָּשִׁי, ־שִׁית ת | pratique
1. מִמְשָׁק (91) ז | bruissement *m*, froissement *m*
2. מִמְשָׁק (91) ז | gestion *f*, économie *f*
מְמֻשְׁקָף, ־קֶפֶת (ר׳ ־קָפִים, ־קָפוֹת) ת | portant lunettes
מַמְתֵּחַ (128) ז ספורט | extenseur *m*, exerciseur *m*
מִמְתָּח (89) ז | tension *f*
|| (של־גשר) | portée *f*, travée *f*
מְמֻתָּךְ, ־תֶּכֶת (ר׳ ־תָּכִים, ־תָּכוֹת) ת | métallisé
מִמְתָּנָה (223) נ | salle *f* d'attente
מַמְתָּק (98) ז (משקה מתוק) | liqueur *f*, nectar *m*
בהש חִכּוֹ מַמְתַקִּים | sa bouche est toute douceur
|| (סוכריה) | sucrerie *f*, bonbon *m*
מַמְתַּקִיָּה (202) נ | bonbonnière *f*
1. מָן מילת־שאלה | qui?, quoi?
2. °מָן (—) ז | manne *f*
מִן־, מִ־, מֵ־ (282) מ״י | de
צֵא מִן־הַבַּיִת | sors de la maison
|| (זמן) | de, depuis
מִבֹּקֶר עַד־עֶרֶב | du matin jusqu'au soir
לְמִן־הַיּוֹם | depuis le jour
מִקֵּץ... | au bout de...
מִשֶּׁ־ | depuis que, dès que
|| (סיבה) | de, par, à cause de
מִן־הַדִּין שֶׁ־ | il est logique que
רָעַד מִפַּחַד | trembler de peur
מֵת מֵרָעָב | mourir de faim
|| מִן־הַנִּמְנָע... | il est impossible...
מִן־הַסְּתָם | vraisemblablement
מִן־הָרָאוּי שֶׁ... | il est juste que...
|| (יתרון) | plus (*ou* moins) que
אֲנִי גָּדוֹל מִמְּךָ | je suis plus grand que toi
|| (מתוך־) | de, d'entre
אֶחָד מִכֶּם | un d'entre vous
תֵּן לִי מֵהַלֶּחֶם | donne-moi du pain
|| (לבלתי) | trop pour
כָּהוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת | ses yeux étaient trop faibles pour voir
לֹא כָּל כְּמִנֵּיהּ | tout ne dépend pas de lui
|| ארמית מִנֵּיהּ וּבֵיהּ | du tac au tac, aussitôt
מְנָא? מ״ש ארמית | d'où?
מְנָא הָנֵי מִלֵּי? | d'où découle cette opinion?
מְנָא לַן? | d'où savons-nous?
מְנֵא (—) ארמית | compté
מְנֵא מְנֵא תְּקֵל וּפַרְסִין | "compté pesé et tranché" (Daniel 4,25)
מִנְאָם (102) ז | allocution *f*
מְנָאֵף, ־אֶפֶת (ר׳ ־אֲפִים, ־אֲפוֹת) ש | adultère *n*
מְנָאֵץ (ר׳ ־אֲצִים) ז | blasphémateur *m*
מִנְבָּג (91) ז צמח | sporange *m*
מִנְבָּטָה (223) נ | couche *f* de semis, germoir *m*
מְנֻגָּב, ־גֶּבֶת (ר׳ ־גָּבִים, ־גָּבוֹת) ת | séché, essuyé
|| בהש (ריק) | net, vide
1. מְנֻגָּד, ־גֶּדֶת (ר׳ ־גָּדִים, ־גָּדוֹת) ת (מתנגד) | opposé
2. מְנֻגָּד, ־גֶּדֶת (ר׳ ־גָּדִים, ־גָּדוֹת) ת (מחושל) | trempé
בַּרְזֶל מְנֻגָּד | fer forgé
מַנְגּוֹ (—) ז צמח | manguier (arbre) *m*, mangue (fruit) *f*
מַנְגִּינָה (201) נ | mélodie *f*, air *m*
מְנַגֵּן (ר׳ ־גְּנִים) ז | musicien *m*
מַנְגָּן (—) ז כימ | manganèse *m*
מַנְגְּנוֹן (30) ז | mécanisme *m*, dispositif *m*
מַנְגְּנוֹן־מָגֵן | dispositif de protection
|| (בגוף) | appareil *m*, système *m*
מַנְגְּנוֹן־הַנְּשִׁימָה | appareil respiratoire

ממלכתי, ־תית ת — officiel, d'Etat
בית־ספר ממלכתי — école publique
בקור ממלכתי — visite officielle
|| (מפואר) — majestueux, fastueux
ממלכתיות (47, בלי ר׳) נ — caractère national
1. ממלמל, ־מלת (ר׳ ־מלים, ־מלות) ת — balbutié
2. ממלמל, ־מלת (ר׳ ־מלים, ־מלות) ת — fait de mousseline
ממלץ, ־לצת (ר׳ ־לצים, ־לצות) ת — sentencieux
ממן (432 נ) פ״י — financer
|| התממן (466 נ) פ״ע — être financé
ממנה, ממנו, ממני ← מן־
ממנה, ־נה ש — préposé *n*
ממנה על־המחוז — préfet *m*
ממנות (ר׳ ־ניות) נ — mandat *m*
ממנע, ־נעת (ר׳ ־נעים, ־נעות) ת — motorisé
ממס (ר׳ ממסים) ז כימ — dissolvant *m*
ממסגר, ־גרת (ר׳ ־גרים, ־גרות) ת — encadré
ממסד, ־סדת (ר׳ ־סדים, ־סדות) ת — institutionalisé
ממסד (91, בלי ר׳) ז — les institutions établies
ממסך (91) ז — vin épicé, cocktail *m*
ממסמר, ־מרת (ר׳ ־מרים, ־מרות) ת — clouté
ממספר (ר׳ ־פרים) ז — numéroteur (timbre) *m*
ממסר (91) ז טכנ — relais *m*
ממסרה (223) נ טכנ — transmission *f*
ממסרק, ־רקת (ר׳ ־רקים, ־רקות) ת — dentelé
ממעד (102) ז — défaillance *f*, échec *m*
ממעך (ר׳ ־עכים) ז מטבח — pilon *m*
ממצא (89) ז — constatation *f*, découverte *f*
ממצא ארכיאולוגי — trouvaille *f* archéologique
ממצה, ־צה ת — exhaustif
ממציא (ר׳ ־אים) ז — inventeur *m*
ממצנף, ־נפת (ר׳ ־נפים, ־נפות) ת — enturbanné
ממצע, ־צעת (ר׳ ־צעים, ־צעות) ת — moyen
טמפרטורה ממצעת — température moyenne
|| ממצע ז — moyenne *f*
ממצע חדשי — moyenne mensuelle
מתמט ממצע חשבוני — moyenne arithmétique
ממצע הנדסי — moyenne géométrique
|| בממצע תה״פ — en moyenne
ממק (91) ז — pourriture *f*

ממר (166, בלי ר׳) ז — amertume *f*, chagrin *m*
בן־ממר — fils dénaturé
ממרא או ממרה (ר׳ ־רים) ז — récalcitrant *m*
זקן ממרא — docteur *m* réfractaire
ממראה (3210) נ — aérodrome *m*, piste *f* d'envol
ממרור (21) ז — amertume *f*
השביע ממרורים — rassasier d'amertume
ממרח (89) ז — confiture *f*
ממרחת (246) נ — produit (beurre, confiture) *m* à tartiner
ממרט (122) ז — polissoir *m*
ממרמר, ־מרת (ר׳ ־מרים, ־מרות) ת — aigri, révolté
ממרק (91) ז — bouilli *m*, viande *f* de pot-au-feu
ממרקה (229) נ — polissoir *m*
ממרר, ־ררת (ר׳ ־ררים, ־ררות) ת — aigri
ממש (—) ז — réalité *f*, consistance *f*
ממש (ר׳ ־שות) ז — réalité *f*, consistance *f*
שיש בו ממש — réel, concret
שאין בו ממש — irréel
|| ממש תה״פ — effectivement, réellement
ממש (432) פ״י — réaliser
|| התממש (466) פ״ע — se réaliser
ממשה (73) ז — dock flottant
ממשות (46) נ — réalité *f*, consistance *f*
1. ממשח (89) ז — couche *f* de couleur, badigeon *m*
2.° ממשח (89) ז (יחזקאל כ״ח י״ד) — envergure *f*
ממשטר, ־טרת (ר׳ ־טרים, ־טרות) ת — discipliné, policé
ממשי, ־שית ת — réel, concret
ממשיות (47, בלי ר׳) נ — réalité *f*, consistance *f*
ממשך (91) ז — retrait *m*, action *f* de tirer
ממשך־קשת — tir *m* à l'arc
|| (רציפות) — suite *f*, durée *f*, continuité *f*
|| בנק — retrait (de fonds)
ממשך, ־שכת (ר׳ ־שכים, ־שכות) ת — entraîné
|| (נמשך זמן רב) — continu, prolongé
|| ממשכות תה״פ — longtemps, longuement
ממשכל, ־כלת (ר׳ ־כלים, ־כלות) ת — intellectuel
ממשל (91) ז (שלטון) — gouvernement *m*, administration *f*

הוּבָא לִמְנוּחוֹת	être conduit à sa dernière demeure
מְנוּחָתוֹ כָּבוֹד או עֵדֶן	qu'il repose en paix
מַנְוֵט (122) ז	journal *m* de bord
מָנוּי, מְנוּיָה ת (ספור)	compté
‖ (חתום)	abonné
‖ בהש מָנוּי וְגָמוּר	voté et décidé
מָנוּי וְגָמוּר אִתִּי	je suis fermement décidé
מִנּוּי (23) ז	nomination *f*
כְּתַב־מִנּוּי ז	lettre *f* de nomination
‖ (חתימה על עיתון וכדו׳)	abonnement *m*
מְנֻוָּל, ־וֶּלֶת (ר׳ ־וָּלִים, ־וָּלוֹת) ת (מכוער)	laid
‖ (נבזה)	vilain, méprisable, ignoble
מְנֻוָּלוּת (46) נ	laideur *f*, vilenie *f*
מָנוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז פיס	manomètre *m*
°מָנוֹן (—) ז (משלי כ״ט כ״א)	maître *m*, tyran *m*
מִנּוּן (51) ז רפא	dosage *m*
תּוֹרַת־הַמִּנּוּן נ	posologie *f*
מְנֻוָּן, ־וֶּנֶת (ר׳ ־וָּנִים, ־וָּנוֹת) ת	dégénéré, atrophié
מָנוֹס (מְנוֹס־, מְנוֹסִי, מְנוֹסִים) ז	fuite *f*, refuge *m*
אֵין לִי מָנוֹס מִן־	je ne peux échapper à
אָבַד מָנוֹס מִמֶּנּוּ	il ne peut s'en sortir
מְנוּסָה (201) נ	fuite *f*, déroute *f*
מְנוּסַת־חֶרֶב	débandade *f*
מָנוֹעַ (מְנוֹעַ־, מְנוֹעִים) ז	moteur *m*
מְנוֹעַ־סִילוֹן	moteur à réaction
מָנוּעַ, מְנוּעָה ת	empêché, interdit
מָנוּעַ אֲנִי מִל־	il m'est impossible de
מִנּוּעַ (44, בלי ר׳) ז	motorisation *f*
מְנוֹעִי, ־עִית ת	à moteur, motorisé
מָטוֹס תְּלַת־מְנוֹעִי	avion trimoteur
מָנוֹף (30) ז	levier *m*, grue *f*
בהש	impulsion *f*, stimulant *m*
בִּמְנוֹף־יָד	d'un mouvement de la main
מְנוֹפַאי (ר׳ ־פָּאִים) ז	conducteur *m* de grue
מָנוֹר (30) ז (יתד־ארג)	ensouple (de tisserand) *f*
‖ (באנייה)	tangon *m*
מְנוֹרָה (201) נ	lampe *f*, chandelier *m*
מְנוֹרַת־נֵפְט	lampe à pétrole
מְנוֹרַת־הַלְחָמָה	lampe à souder
מְנוֹרַת־לַהַט	lampe à incandescence
מְנוֹרַת־שִׁבְעַת־הַקָּנִים	chandelier à sept branches
מְנֻזָּל, ־זֶּלֶת (ר׳ ־זָּלִים, ־זָּלוֹת) ת	enrhumé
מְנֻזָּר, ־זֶּרֶת (ר׳ ־זָּרִים, ־זָּרוֹת) ת	séparé, retiré
מִנְזָר (91) ז דת	monastère *m*, couvent *m*
מִנְּזָר (97) ז (שר)	prince *m*
מֻנָּח (91) ז מוס	position *f*
מִנֵּחַ (440) פ״י	fixer une terminologie
מֻנָּח (91) ז	terme *m*, expression *f*
‖ (בטעמי־המקרא)	*mounnah* (neume) *m*
‖ ← [נוח]	
מַנְחֶה (ר׳ ־חִים) ז	directeur (d'un débat) *m*, animateur (de séance) *m*
מִנְחָה (242) נ (מתנה)	don *m*, cadeau *m*
‖ דת (קרבן)	oblation *f*
(תפילה)	vêpres (prières de l'après-midi) *fpl*
‖ (שעות אחרי־הצהרים)	après-midi *m*
סְעוּדַת־מִנְחָה נ	goûter *m*
מֻנְחֶה, ־חָה ת	guidé, dirigé
צבא טִיל מֻנְחֶה	missile téléguidé
מִנָּחוֹן (ר׳ מִנָּחוֹנִים) ז	nomenclature *f*
מְנַחֵם (126) ז	consolateur *m*
מְנַחֵשׁ (126) ז	devin *m*, augure *m*
מְנֻחָשׁ, ־חֶשֶׁת (ר׳ ־חָשִׁים, ־חָשׁוֹת) ת	cuivré, galvanisé
מַנְחֵת (ר׳ ־חֲתִים) ז טכנ	amortisseur *m*
מַנְחֵת־תְּנוּדוֹת	amortisseur de vibrations
מִנְחָת (ר׳ ־חָתִים) ז	terrain *m* d'atterrissage
מִנְחַת־מַסּוֹקִים	héliport *m*
מֻנְטֶה, ־טָּה ת	orienté, tendancieux
מֶנְטָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	mentalité *f*
מִנֵּי־ (= מִן־)	de, depuis, d'entre
מִנֵּי־אָז	depuis lors
אֶחָד מִנֵּי־אֶלֶף	un d'entre mille
מְנָיָה (212) נ בנק	action (titre financier) *f*
חֶבְרַת־מְנָיוֹת נ	société *f* anonyme
מְנָיָה לְמוֹכֵ״ז	action au porteur
בַּעַל־מְנָיוֹת ז	actionnaire *m*
בהש עָלוּ מְנָיוֹתָיו	il a la cote
מִנְיָה (202) נ	dénombrement *m*, compte *m*

מַנְגְּנוֹן־הָעִכּוּל	appareil digestif
‖ (חבר־פקידים)	personnel *m*, appareil
‖ (בספרות מדעית)	apparat *m* critique
מַנְגָּנִי, ־נִית ת כים	manganique
מְנַדֵּב (ר׳ ־דְּבִים) ז	bienfaiteur *m*, donateur *m*
מִנְדָּה (206) נ	taxe *f*, impôt *m*
מְנֻדֶּה, ־דָּה ת	excommunié, hors-la-loi
מַנְדּוֹלָה (ר׳ ־לוֹת) נ מוס	mandore *f*
מַנְדּוֹלִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס	mandoline *f*
מַנְדָּט (ר׳ ־טִים) ז	mandat (politique) *m*
מַנְדָּטוֹרִי, ־רִית ת	mandataire (politique)
מְנַדֵּף (91) ז	hotte (de cheminée) *f*
מַנְדָּעִי, ־עִית ת	mandéen
מַנְדָּרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ צמח	mandarine *f*
מָנָה (353) פ״י	compter, énumérer
‖ נִמְנָה (406) פ״ע	être compté, se compter
נִמְנָה עִם־ או עַל־	être au nombre de
נִמְנוּ וְגָמְרוּ	on vota et l'on décida
חִסָּרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת	perte *f* irremplaçable
‖ מִנָּה (453) פ״י (הקציב)	fixer, déterminer
לֵילוֹת־עָמָל מִנּוּ לִי	on m'a réservé des nuits pénibles
(היטיל תפקיד על־)	nommer, désigner
מִנָּה אֶת־פ׳ לְשַׂר	nommer qn ministre
(זימן)	convoquer, faire venir
‖ הִתְמַנָּה (480) פ״ע	être nommé, être désigné
הִתְמַנָּה לְשׁוֹפֵט	être nommé juge
‖ הִמְנָה (512) פ״י	abonner, coopter
מָנָה (211) נ	part *f*, portion *f*, ration *f*
מָנָה אַחַת אַפַּיִם	portion double
מְנַת־חֵרוּם	ration de réserve
מְנַת־מִשְׂכָּל	quotient intellectuel
‖ בהש (תוכחה)	correction *f*, algarade *f*
‖ (בארוחה)	mets *m*, plat *m*
מָנָה רִאשׁוֹנָה	hors-d'oeuvre *m*
מָנָה אַחֲרוֹנָה	dessert *m*
‖ (מתנה)	présent *m*, cadeau *m*
מִשְׁלוֹחַ־מָנוֹת ז	envoi *m* de cadeaux
‖ מתמט	quotient *m*
מָנֶה (79) ז (מטבע)	mine (ancienne monnaie) *f*
בהש מָנֶה בֶּן־מָנֶה	fils digne d'un père digne
מָנֶה בֶּן־פְּרָס	fils estimé d'un père humble
מִנְהָג (102) ז °(נהיגה)	conduite (d'une voiture) *f*
‖ (נוהג)	coutume *f*, usage *m*
הַכֹּל כְּמִנְהַג־הַמְּדִינָה	suivez l'usage local
עוֹלָם כְּמִנְהָגוֹ נוֹהֵג	la terre continue à tourner
‖ (יחס)	rapport *m*, conduite
נָהַג מִנְהַג־בִּזָּיוֹן בְּ־	traiter dédaigneusement
מִנְהָגִי, ־גִית ת	coutumier, usuel
מַנְהִיג (1) ז	chef *m*, leader *m*, meneur *m*
מַנְהִיגוּת (48) נ (חבר־המנהיגים)	dirigeants *mpl*
מַנְהִיגוּת־הַמְּדִינָה	les dirigeants de l'Etat
‖ (שליטה)	direction *f*, autorité *f*, leadership *m*
כֹּשֶׁר־מַנְהִיגוּת ז	aptitude *f* à commander
מְנַהֵל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הֲלִים, ־הֲלוֹת) ש	directeur *n*
מְנַהֵל־חֶשְׁבּוֹנוֹת	comptable *m*
מְנַהֵל־עֲבוֹדָה	contremaître *m*
מוֹעֶצֶת־מְנַהֲלִים נ	conseil *m* d'administration
מִנְהָל (102) ז	administration *f*
מִנְהַל־עֲסָקִים	gestion *f* d'entreprises
מִנְהָלַאי (ר׳ ־לָאִים) ז	administrateur *m*
מִנְהָלָה (224) נ	administration *f*, directoire *m*
מִנְהָלִי, ־לִית ת	administratif
מִנְהָלָן (91) ז	administrateur *m*, cadre *m*
מִנְהָרָה (224) נ	tunnel *m*, passage souterrain
מִנְהֶרֶת (—) נ	tunnel *m*
מֶנּוּ (= מִמֶּנּוּ) ← מִן־	
מָנוֹד (30, בלי ר׳) ז	mouvement *m*, geste *m*
מְנוֹד־רֹאשׁ	hochement *m* de tête
מְנוֹד־לֵב	crainte *f*, inquiétude *f*
1. מָנוֹחַ (ר׳ מְנוֹחִים) ז	repos *m*, tranquillité *f*
נָתַן מָנוֹחַ לְפ׳	laisser qn en paix
2. מָנוֹחַ, מְנוֹחָה ת	défunt
אָבִי הַמָּנוֹחַ	feu mon père
מִנּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז	nomenclature *f*, terminologie *f*
מְנוּחָה (201) נ	repos *m*, tranquillité *f*
לֵיל־מְנוּחָה!	bonne nuit!
מֵי־מְנוּחוֹת ז״ר	eaux *fpl* calmes, sérénité *f*
‖ (שלאחר־המות) מְנוּחַת־עוֹלָמִים	repos éternel

2. ° מְנַקִּיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ (בבית־המקדש) — coupe *f*, bol *m*
מְנֻקָּק, ־קֶקֶת (ר׳ ־קָקִים, ־קָקוֹת) ת — crevassé, raviné
מְנַקֵּר (122) ז — purgeur (de viande) *m*
מְנָרָה (ר׳ ־רוֹת) נ דת — minaret *m*
מְנֻרְתָּק, ־תֶּקֶת (ר׳ ־תָּקִים, ־תָּקוֹת) ת — engainé
מְנַשֶּׁה ש״פ ז — Manassé *m*
מִנְשָׁךְ (91) ז — coup *m* de dent, empreinte *f* dentaire
מִנְשָׁר (91) ז — manifeste *m*, proclamation *f*
מְנָת (—) נ — part *f*, lot *m*
מְנָת־חֶלְקִי (או ־כּוֹסִי) — ma part, mon lot
|| עַל־מְנָת — à condition
עַל־מְנָת כֵּן (לשם כך) — dans cette intention
עַל־מְנָת כֵּן (בכל זאת) — néanmoins
עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס — par intérêt
שֶׁלֹּא עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס — bénévolement
מֶנְתּוֹל (—) ז כימ — menthol *m*
מַנְתּוּר (ר׳ ־רִים) ז צמח — giroflée *f*, violier *m* des jardins
מְנַתֵּחַ (128) ז רפא — chirurgien *m*
מְנַתְּחוּת (—) נ רפא — chirurgie *f*
מְנַתֵּק (122) ז (בטלפון) — interrupteur *m*
מְנַתֵּר (122) ז — sauteur *m*, personne déchaînée
|| מְנַתְּרִים ז״ר חרק — sauteurs (insectes) *mpl*
מַס (55) ז °(עבודת־כפייה) — corvée *f*
שָׂרֵי־מִסִּים — chefs *mpl* de corvée
|| (תשלום־חובה) — impôt *m*, contribution *f*
מַס־הַכְנָסָה — impôt sur le revenu
מַס־חָבֵר — cotisation *f*
מַס יָשִׁיר/עָקִיף — impôt direct / indirect
מַס־מוֹתָרוֹת — taxe *f* de luxe
מַס־עֶרֶךְ מוּסָף (מַעַ״ם) — taxe sur la valeur ajoutée (T.V.A.)
מַס־קַרְקָעוֹת — impôt foncier
בהש מַס־שְׂפָתַיִם — concession purement verbale
מְשַׁלֵּם־מִסִּים — contribuable
מְסֹאָב, ־אֶבֶת (ר׳ ־אָבִים, ־אָבוֹת) ת — souillé, infect
מַסַּאי (62) ז — essayiste *m*
מְסָאנָא (—) נ ארמית — chaussure *f*, soulier *m*

1. מֵסַב (מְסִבּוֹ, מְסִבִּים) ז (מסיבה) — banquet *m*
|| (סביבה) — entourage *m*, milieu *m*
° מְסִבֵּי־יְרוּשָׁלַיִם — les environs de Jérusalem
|| (כורסה) — fauteuil *m*
2. מֵסַב (66) ז טכנ — palier *m*
מֵסַב־גְּלִילִים — roulement *m* à billes
|| אנטומ מֵסַב־הַגֻּלְגֹּלֶת — péricrâne *m*
מֵסַב־הַלֵּב — péricarde *m*
מֵסֵב (ר׳ מְסִבִּים) ז (מסובב) — qui entoure
|| בנק — endosseur *m*
|| (ר׳ מְסֻבִּים) — accoudé, assis commodément
|| מֵסֵב לַשֻּׁלְחָן — attablé
הַמְּסֻבִּים — les convives *mpl*
יָשַׁב בְּרֹאשׁ־הַמְּסֻבִּים — présider la table
מִסְבָּאָה (211) נ — cabaret *m*, taverne *f*
מְסַבֵּב (122) ז — cause *f*
מְסֻבָּב (91) ז — effet (d'une cause) *m*
מְסַבֵּב (122) ז טכנ — tourne-à-gauche *m*
1. מְסִבָּה (208) נ — réunion amicale, réception *f*, fête *f*, soirée *f*
הִזְמִין לִמְסִבַּת־תֵּה — inviter à un thé
מְסִבַּת־עִתּוֹנָאִים — conférence *f* de presse
מְסִבַּת־פְּרֵדָה — réunion d'adieux
בִּמְסִבַּת־פ׳ — avec qn, chez qn
|| מְסִבּוֹת נ״ר — circonstances *fpl*
2. מְסִבָּה (208) נ (מדרגות) — escalier *m* à vis
מִסְבּוֹא (—) ז — beuverie *f*
מְסֻבִּים ← מֵסַב
מְסֻבָּךְ, ־בֶּכֶת (ר׳ ־בָּכִים, ־בָּכוֹת) ת — compliqué
מְסַבֵּךְ (122) ז — branche touffue
מִסְבָּךְ (91) ז — enchevêtrement *m*, dédale *m*
|| (בבנייה) — ferme *f*
מְסֻבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — chargé, accablé
מִסְבָּנָה (223) נ — savonnerie *f*
מֶסֶג (165) ז — alliage *m*
מִסְגָּד (91) ז דת — mosquée *f*
מִסְגּוֹר (41) ז — encadrement *m*
מְסֻגָּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גָּלִים, ־גָּלוֹת) ת — capable, apte
מְסַגְנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש — rédacteur *n*, styliste *n*
מְסֻגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — fermé, enfermé

מְנִיָּה (202) נ — manie *f*, folie *f*
מְנֵיָה ← מְן־
מֵנִיחַ, מַנִּיחַ ← [נוח]
מְנַיֵּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יְּמִים, ־יְּמוֹת) ת — somnolent
מִנִּים (—) ז״ר (כלי־נגינה) — luth *m*
מִנְיָן (91) ז (מספר) — nombre *m*, compte *m*
רֹב־מִנְיָן ז — majorité *f*
אֵינוֹ מִן־הַמִּנְיָן — non compris (dans le compte)
תַּלְמִיד מִן־הַמִּנְיָן — élève *m* titulaire
תַּלְמִיד שֶׁלֹּא מִן־הַמִּנְיָן — auditeur *m* libre
אֲסֵפָה שֶׁלֹּא מִן־הַמִּנְיָן — assemblée *f* extraordinaire
‖ (ספירה) — dénombrement *m*
מִנְיַן־הַקּוֹלוֹת — compte des voix
הֶעֱמִיד לְמִנְיָן — mettre aux voix
‖ (משתתפים באסיפה) — quorum *m*
דת — réunion *f* de fidèles (10 au moins)
הִצְטָרֵף לְמִנְיָן — se joindre aux fidèles (pour prier)
מִנַּיִן? מ״ש — d'où?
מִנַּיִן לְךָ? — d'où le sais-tu?
מֵנִיעַ (ר׳ מְנִיעִים) ז — moteur *m*, force motrice
מֵנִיעַ רִאשׁוֹן — premier moteur, cause première
מֵנִיעַ נִצְחִי — perpetuum mobile
‖ בהש (גורם) — motif *m*, mobile *m*
מְנִיעָה (201) נ — empêchement *m*, prévention *f*
אֵין מְנִיעָה מִצִּדִּי — je n'ai pas d'objection
אֶמְצְעֵי־מְנִיעָה ז״ר — préservatifs *mpl*
משפט צַו־מְנִיעָה ז — mise *f* en demeure
מְנִיפָה (201) נ — éventail *m*
מַנְכָּ״ל (= מְנַהֵל כְּלָלִי) (91) ז — directeur général
מְנָלָן (= מְנָא לָן) ← מְנָא
מְנֻמְנָם, ־נֶמֶת (ר׳ ־נָמִים, ־נָמוֹת) ת — somnolent
מְנֻמָּס, מֻסֶּת (ר׳ ־מָסִים, ־מָסוֹת) ת — poli, courtois
מְנֻמָּק, ־מֶּקֶת (ר׳ ־מָקִים, ־מָקוֹת) ת — motivé
מְנֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — bariolé, tigré
מְנֻמָּשׁ, ־מֶּשֶׁת (ר׳ ־מָשִׁים, ־מָשׁוֹת) ת — couvert de taches de rousseur
מִנֵּן (432 ג) פ״י — rationner, doser
מְנֻסֶּה, ־סָּה ת — expérimenté, expert

1. מִנְסָרָה (223) נ (גוף הנדסי) — prisme *m*
2. מִנְסָרָה (223) נ (בית־מלאכה לנסירה) — scierie *f*
מִנְסָרְתִּי, ־תִית ת — prismatique
1. מָנַע (331) פ״י (עיכב) — empêcher, prévenir, éviter
רְפוּאָה מוֹנַעַת — médecine préventive
מָנַע עַצְמוֹ מִן־ — s'abstenir de, se tenir à l'écart de
מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי — arrête-toi de pleurer
‖ נִמְנַע (402) פ״ע — s'abstenir, être empêché
נִמְנַע מִלָּבוֹא — s'abstenir de venir
נִמְנַע מֵהַצְבָּעָה — s'abstenir de voter
מִן־הַנִּמְנָע — impossible
‖ הִתְמַנֵּעַ (477) פ״ע — s'abstenir, se retenir
2. מִנֵּעַ (440) פ״י (צייד במנוע) — motoriser
מֶנַע (—) ז — prévention *f*, prophylaxie *f*
מִלְחֶמֶת־מֶנַע נ — guerre préventive
מַנְעוּל (41) ז — serrure *f*, cadenas *m*
נָעַל פְּ׳ עַל־מַנְעוּל — enfermer qn à double tour
מְנֻעָל, ־עֶלֶת (ר׳ ־עָלִים, ־עָלוֹת) ת — chaussé
1. מִנְעָל (102) ז (נעל) — chaussure *f*
2. מִנְעָל (102) ז (מנעול) — serrure *f*, verrou *m*
מַנְעָם (98) ז — plaisir *m*, agrément *m*, délice *m*
מְנַעְנֵעַ (128) ז (כלי־נגינה עתיק) — claquette *f*
‖ (בפסנתר או במכונת־כתיבה) — touche *f*
מְנַעֵר (122) ז — shaker *m*
מְנֻפָּח, ־פַּחַת ת — gonflé
מַנְפֵּטָה (229) נ טכנ — égreneuse (machine) *f*
מַנְפֵּק (122) ז — distributeur (appareil) *m*
מְנֻצָּה, ־צָּה ת צמח — penné
מְנַצֵּחַ (128) ז (בקרב) — vainqueur *m*
‖ (על־תזמורת) — chef *m* d'orchestre
‖ (מנהל) — dirigeant *m*, régisseur *m*
מְנַצֵּל (132) ז — exploiteur *m*
מְנֻצָּן, ־צֶּנֶת (ר׳ ־צָּנִים, ־צָּנוֹת) ת — bourgeonnant
מְנַקֵּב (122) ז — perforateur *m*, poinçonneuse (machine) *f*
מְנַקֵּד (122) ז — ponctuateur *m*
מְנַקֶּה (73) ז — nettoyeur *m*
מְנַקֵּה־אֲרֻבּוֹת — ramoneur *m*
1. מְנַקִּיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — époussette *f*, plumeau *m*

מִסְחָר (102) ז commerce *m*, trafic *m*
מִסְחַר בְּנָשִׁים traite *f* des blanches
מִסְחַר בְּסַמִּים trafic de stupéfiants
בֵּית־מִסְחָר ז maison *f* de commerce
מִסְחֵר (462) פ״י commercialiser
מִסְחָרִי, ־רִית ת commercial
מְסַחְרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת vertigineux
מִסְטֶה (73) ז exception *f*, dérogation *f*
מַסְטוֹדוֹן (ר׳ ־נִים) ז זואול mastodonte *m*
מַסְטוּל, ־לָה ת עממי ivre, drogué
מִסְטוֹרִי, מִסְטוֹרִין ← מִסְתּוֹרִי, מִסְתּוֹר
מֶסְטִינְג (1) ז צבא gamelle *f*
מַסְטִיק (1) ז עממי chewing-gum *m*
אֵלַת־הַמַּסְטִיק נ צמח lentisque *m*
מִסְטָר (91) ז gifle *f*, soufflet *m*
מַסִּיבִי, ־בִית ת massif
מַסִּיבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère massif
1. מְסֻיָּג, ־יֶּגֶת (ר׳ ־יָּגִים, ־יָּגוֹת) ת (גדור) clôturé
|| בהש (מאופק) réservé, discret
2. מְסֻיָּג, ־יֶּגֶת (ר׳ ־יָּגִים, ־יָּגוֹת) ת (ממויין) trié
מְסֻיָּד, ־יֶּדֶת ת sclérosé
מְסֻיָּט, ־יֶּטֶת (ר׳ ־יָּטִים, ־יָּטוֹת) ת épouvanté
מְסֻיָּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יָּמִים, ־יָּמוֹת) déterminé, défini
בְּמִדָּה מְסֻיֶּמֶת dans une certaine mesure
מָסִיס, מְסִיסָה ת כימ soluble (dans un liquide)
מְסִיסָה (201) נ כימ solution *f*, dissolution *f*
מְסִיסוּת (48, בלי ר׳) נ כימ solubilité *f*
מְסַיֵּעַ, ־יַּעַת (ר׳ ־יְּעִים, ־יְּעוֹת) ת auxiliaire
עֵדוּת מְסַיַּעַת témoignage *m* à l'appui
תַּנָּא דְּמְסַיֵּעַ autorité *f* partageant le même avis
מָסִיק (15) ז חקל cueillette *f* des olives
מַסִּיק (19) ז brigand *m*
מַסִּיק (1) ז (בקטר) chauffeur *m*
|| ← נָסַק
מְסִיקָה (201) נ חקל récolte *f* des olives
מְסִירָה (201) נ remise *f*, livraison *f*
מְסִירַת־מוֹדָעָה déclaration publique
בִּמְסִירַת־קֻלְמוֹס par procuration
|| (הלשנה) dénonciation *f*
מְסִירוּת (48, בלי ר׳) נ dévouement *m*

מְסִירוּת־נֶפֶשׁ abnégation *f*
מֵסִית (19) ז provocateur *m*
1. מָסַךְ (301) פ״י (מזג) verser (une boisson)
בהש מָסַךְ בִּטָּחוֹן בְּ־ inspirer de l'assurance à
|| (מזג) mélanger
|| נִמְסַךְ (388) פ״ע être versé, être mélangé
2. מִסֵּךְ (432) פ״י (הסווה) cacher, masquer
מָסָךְ (מְסַךְ־, מָסָכִי, מָסַכִּים, מָסַכֵּי־) ז rideau *m*
בהש מְסַךְ־בַּרְזֶל rideau de fer
מְסַךְ־עָשָׁן voile *m* de fumée
צבא מְסַךְ־אֵשׁ tir *m* de barrage
|| (בתיאטרון) הַמָּסָךְ עוֹלֶה le rideau se lève
הַמָּסָךְ יוֹרֵד le rideau tombe
מֶסֶךְ (165) ז boisson *f*, liqueur *f*, mélange *m*
מִמְסָכָה (206) נ cocktail *m*
1. מַסֵּכָה (229) נ (מכסה) couverture *f*
|| (מסווה) masque *m*
נֶשֶׁף־מַסֵּכוֹת ז bal masqué
מַסֵּכַת־גַּז masque à gaz
2. °מַסֵּכָה (229) נ (פסל ממתכת) idole (en métal) *f*
מֻסְכָּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת convenu
תָּכְנִית מֻסְכֶּמֶת projet établi de concert
שֶׁקֶר מֻסְכָּם mensonge conventionnel
מִן־הַמֻּסְכָּמוֹת הוּא il est généralement admis
מֻסְכָּמָה (219) נ axiome *m*, vérité reconnue
מְסֻכָּן, ־כֶּנֶת (ר׳ ־כָּנִים, ־כָּנוֹת) ת dangereux
|| °(עני) pauvre
מִסְכֵּן, ־נָה ת (עני) pauvre, misérable
|| (אומלל) malheureux
מִסְכֵּן (458 ג) פ״י appauvrir
|| הִתְמַסְכֵּן (491 ג) פ״ע (נעשה עני) s'appauvrir
(התראה כעני) se donner l'air d'un pauvre
מִסְכְּנוּת (48, בלי ר׳) נ pauvreté *f*, misère *f*
° מִסְכְּנוֹת (—) נ״ר entrepôts *mpl*, magasins *mpl*
עָרֵי־מִסְכְּנוֹת נ״ר villes *fpl* d'entrepôts
מְסֻכְסָךְ, ־סֶכֶת (ר׳ ־סָכִים, ־סָכוֹת) ת brouillé, fâché (avec qn)
|| (מסובך) compliqué
מְסֻכָּר, ־כֶּרֶת (ר׳ ־כָּרִים, ־כָּרוֹת) ת sucré

סָגוּר וּמְסֻגָּר — hermétiquement fermé
מַסְגֵּר (122) ז (אומן) — serrurier *m*
|| (מנעול) — serrure *f*
נִסְגַּר עַל־מַסְגֵּר — s'enfermer à double tour
|| (בית־סוהר) — claustration *f*, prison *f*
מִסְגָּר (91) ז — fermeture *f*, clôture *f*
מֻסְגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — extradé, livré
|| (מבודד) — isolé, en quarantaine
בַּיִת מֻסְגָּר — maison interdite d'accès
|| דקדוק מַאֲמָר מֻסְגָּר — parenthèse *f*, proposition *f* intercalaire
מַסְגְּרוּת (—) נ — serrurerie (métier) *f*
מַסְגֵּרִיָּה (202) — serrurerie (atelier) *f*
מִסְגֶּרֶת (252) נ — cadre *m*, châssis *m*
|| בהש בְּמִסְגֶּרֶת־ — dans le cadre de
|| (של משקפיים) — monture *f*
מִסְגַּרְתָּן (ר׳ ־תָּנִים) ז — encadreur *m*
מַסָּד (95) ז — fondement *m*, fondation *f*
מֵהַמַּסָּד עַד־הַטְּפָחוֹת — de fond en comble
מִסֵּד (432) פ״י — institutionnaliser
מְסַדֵּר (ר׳ ־דְּרִים) ז — compositeur (typographe) *m*
מְסַדֵּר־קִדּוּשִׁין — ordonnateur *m* de mariage
מְסֻדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) — ordonné, rangé, réglé
|| עממי — aisé, pourvu
מִסְדָּר (91) ז (כינוס חגיגי) — rassemblement *m*
מִסְדָּר צְבָאִי — prise *f* d'armes, revue *f*
משפט מִסְדַּר־זִהוּי — défilé *m* d'identification
|| (קבוצת־אנשים) — ordre *m*
מִסְדַּר־אַבִּירִים — ordre de chevalerie
מִסְדַּר־הַיֵּשׁוּעִים — l'ordre des jésuites
מִסְדָּרָה (223) נ — atelier *m* de composition (typographique)
מִסְדְּרוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז — couloir *m*, corridor *m*
מִסְדֶּרֶת (252) נ — machine *f* à composer
1. מַסָּה (208) נ (נסיון) — tentative *f*, épreuve *f*
|| (חיבור) — essai (littéraire) *m*
2. מַסָּה (208) נ (ייאוש) — désespoir *m*
3. מַסָּה (208) נ פיס — masse *f*
מִסָּה (453) פ״י — faire fondre, dissoudre
|| הִתְמַסָּה (480) פ״ע — fondre, se dissoudre
|| הִמְסָה (512) פ״י — faire fondre, inonder
הִמְסָה אֶת־לֵב־פ׳ — attendrir, décourager
1. מִסָּה (208) נ (קצבה) — contribution *f*
מִסַּת־יָד — don *m*, aumône *f*
2. מִסָּה (ר׳ מִסּוֹת) נ דת — messe *f*
מְסוֹ (ר׳ מְסוֹאוֹת) ז — présure *f*
מְסֻוָּג, ־וֶּגֶת (ר׳ ־וָּגִים, ־וָּגוֹת) ת — classé, assorti
מִסּוּד (51) ז — institutionnalisation *f*
מַסְוֶה (73) ז — masque *m*
בהש בְּמַסְוֶה שֶׁל־ — sous les apparences de
קָרַע הַמַּסְוֶה מֵעַל־פְּנֵי־פ׳ — démasquer qn
מְסוֹט (30) ז טכנ — aiguille (de voie ferrée) *f*
מִסּוּי (23) ז — système fiscal
מִסּוּךְ (51) נ — fixation *f* d'un rideau
|| צבא — camouflage *m*
1. מְסוּכָה (201) נ (גדר) — haie *f*
2. מְסוּכָה (201) נ טכנ — lubrificateur *m*, burette *f*
מְסוּל (15, זוגי מְסוּלַיִם 265) ז — pantoufle *f*
מָסוֹן ← מוֹנְסוּן
מַסְוָן (97) ז צבא — camoufleur *m*
מָסוֹס (—) ז — pourriture *f*, putréfaction *f*
מַסּוֹעַ (9) ז טכנ — transporteur (dispositif) *m*, tapis roulant
מָסוֹף (30) ז — terminal *m*
מַסּוֹק (ר׳ ־קים) ז — hélicoptère *m*
מָסוֹר (31) ז — délateur *m*
מָסוּר, מְסוּרָה ת (נאמן) — dévoué
מַסּוֹר (21) ז — scie *f*
מָסוֹרָה (—) נ — Massore (texte biblique reçu) *f*
בַּעֲלֵי־הַמָּסוֹרָה ז״ר — les massorètes *mpl*
מַסּוֹרִית (17) נ — petite scie
מָסָרְתִּי, ־תִית ת — massorétique, traditionnel
מַסּוּתָא (—) נ ארמית — bain *m*
בֵּי־מַסּוּתָא — établissement *m* de bains
מַסָּח תה״פ — à tour de rôle
מִסְחָב (102) ז — traînage *m*
מִסְחֲבָה (229) נ — manoeuvres *fpl* dilatoires
מִסְחוּר (50) ז — commercialisation *f*
מַסְחֵט (126) ז מטבח — presse (à fruits) *f*
מִסְחָף (102) ז — poussée *f*

|| נָמַס (417) פ"ע — fondre, se dissoudre
בהש נָמַס לִבּוֹ — son courage tomba
|| מוֹסֵס (455) פ"י — faire fondre, dissoudre
|| הִתְמוֹסֵס (488) פ"ע — fondre, se dissoudre
|| הֵמַס (529) פ"י — faire fondre, dissoudre, diluer
בהש הֵמַס אֶת־לֵב־פ' — décourager qn
מֶסֶס (90) ז (קיבה של־מעלי־גרה) — panse *f*
מַסָּע (94, ר' ־עים או ־עות) ז — voyage *m*
תְּעוּדַת־מַסָּע נ — sauf-conduit *m*
אֶבֶן־מַסָּע נ — rocher *m* inébranlable
|| (בתנועת־נוער או בצבא) — marche *f*
|| (במשחק) — coup *m*
נִצַּח בִּשְׁלוֹשָׁה מַסָּעִים — gagner en trois coups
|| היסט מַסְּעֵי־הַצְּלָב — les Croisades *fpl*
מִסְעָד (102) ז (במכונה) — étai *m*, étançon *m*
|| (ברהיט) — appui *m*
מִסְעַד־גַּב — dossier *m*
מִסְעַד־יָד — appuie-bras *m*, accoudoir *m*
|| בהש (משען) — appui, soutien *m*
מִסְעָדָה (224) נ — restaurant *m*
מִסְעָה (225) ז — chaussée *f*
מַסְעִיד (1) ז או מִסְעָדָן (91) ז — traiteur *m*
מְסֹעָף, ־עֶפֶת (ר' ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת — ramifié
מִסְעָף (102) ז — ramification *f*, bifurcation *f*
מְסֹעָר, ־עֶרֶת (ר' ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת — agité, orageux
|| בהש — furieux, emporté
מַסְפֵּג (122) ז — tampon-buvard *m*
מִסְפֵּד (122) ז — deuil *m*, lamentation *f*
קָשַׁר מִסְפֵּד — faire une oraison funèbre
מִסְפּוֹא (—) ז חקל — fourrage *m*
צִמְחֵי־מִסְפּוֹא ז"ר — plantes fourragères
מִסְפּוּר (41) ז — numérotation *f*
מִסְפָּח (89) ז — supplément *m*
מִסְפָּחָה (225) נ °(מטפחת) — foulard *m*, fichu *m*
|| (שיירי־בגדים) — chiffons *mpl*
°מִסְפַּחַת (246) נ (מין־צרעת) — dartre *f*
מַסְפִּיק, ־פֶּקֶת (ר' ־פִּיקִים, ־פִּיקוֹת) ת — suffisant
תְּנַאי מַסְפִּיק — condition suffisante
תְּשׁוּבָה מַסְפֶּקֶת — réponse satisfaisante
|| (ציון) מַסְפִּיק — passable

מַסְפִּיק בְּקֹשִׁי — à peine passable, médiocre
בִּלְתִּי־מַסְפִּיק — insuffisant
|| מַסְפִּיק תה"פ — assez
מִסְפָּן (91) ז — dock *m* de carénage, bassin *m* de radoub
מִסְפָּנָה (223) נ — chantier naval
מִסְפָּק (91) ז — embarras *m*, incertitude *f*, dilemme *m*
מַסְפֵּק (122) ז — fournisseur *m*
מְסֻפָּק, ־פֶּקֶת (ר' ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת — douteux
מְסֻפְּקַנִי (או אֲנִי מְסֻפָּק) אִם — je doute si
חובות מְסֻפָּקִים — créances douteuses
1. מִסְפָּר (91) ז — nombre *m*
מִסְפָּר יְסוֹדִי או מוֹנֶה — nombre cardinal
מִסְפָּר סדוּרִי או סוֹדֵר — nombre ordinal
מִסְפָּר סְתָמִי — nombre abstrait
מִסְפָּר שָׁלֵם — nombre entier
שֵׁם־מִסְפָּר ז — nom *m* de nombre
לְאֵין מִסְפָּר — innombrable
יָמִים מִסְפָּר או מִסְפַּר יָמִים — quelques jours
|| (ציון־הכר) — numéro *m*
מִסְפַּר־טֶלֶפוֹן — numéro de téléphone
צבא מִסְפָּר אִישִׁי — matricule *m*
|| דקדוק — nombre (singulier, pluriel) *m*
2. °מִסְפָּר (91) ז (סיפור) — narration *f*, récit *m*
מִסְפֵּר (458) פ"י — numéroter
מְסַפֵּר (122) ז — narrateur *m*, conteur *m*
מִסְפָּרָה (223) נ — salon *m* de coiffure
מִסְפָּרִי, ־רִית ת — numérique, numéral
עֵרֶךְ מִסְפָּרִי — valeur *f* numérique
מִסְפָּרַיִם (263) ז"ז — ciseaux *mpl*
מַסְפֶּרֶת (252) נ — tondeuse *f*
מָסַק (301) פ"י חקל — cueillir (des olives)
|| נִמְסַק (388) פ"ע — être cueilli (olives)
מֶסֶק ← נָסַק
מַסָּקָה (223) נ — chaufferie *f*
מַסְקָנָה (222) נ — conclusion *f*, déduction *f*
בָּא לִידֵי־מַסְקָנָה — conclure
מַסְקָנִי, ־נִית ת — conséquent, logique
מַסְקָנִיּוּת (47, בלי ר') נ — suite *f* dans les idées
מְסֻקָּס, ־קֶסֶת (ר' ־קָסִים, ־קָסוֹת) ת — noueux (bois)

פֵּרוֹת מְסֻכָּרִים fruits confits
מִסְכֶּרֶת (252) נ sucrier *m*
מַסְכֵּת (ר׳ ־תִים) ז רפא stéthoscope *m*
מַסֶּכֶת (ר׳ מַסְכְתוֹת) נ (מערכת־חוטים) trame (du tisserand) *f*
|| (ארג) tissu *m*
|| (חיבור) traité *m*, article *m*, esquisse *f*
|| (הצגה) revue *f*
|| בהש (מערכת) assortiment *m*, série *f*
מַסֶּכֶת־שְׁקָרִים tissu de mensonges
מַסֶּכֶת־קְלָפִים jeu *m* de cartes
מַסֶּכְתָּא (ר׳ ־תָּאוֹת) נ traité *m*
מְסִלַּאי (62) ז garde-voie *m*, cheminot *m*
מְסִלָּה (208) נ chaussée *f*
מְסִלָּה רָמָה chaussée surélevée, pont routier
מְסִלַּת־בַּרְזֶל voie ferrée
הֻגַּה מִן־הַמְּסִלָּה être écarté de la route
|| בהש מְסִלַּת־יְשָׁרִים conduite vertueuse
מַסְלוּל (41) ז voie *f*, route *f*
(של־פגז) trajectoire *f*, itinéraire *m*
(של־כוכב־לכת) orbite *f*
(בשדה־תעופה) piste *f*
מַסְלוּל־הַמְרָאָה piste d'envol
מַסְלוּל־נְחִיתָה piste d'atterrissage
||מַסְלוּל־לִמּוּדִים programme *m* d'études
|| בהש יָרַד מִן־הַמַּסְלוּל dérailler
חָזַר לְמַסְלוּלוֹ reprendre son cours
מְסֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת à ridelles
מֻסְלְמִי, ־מִית (ר׳ ־מִים, ־מִיּוֹת) ש דת musulman *n*
מְסֻלְסָל, ־סֶלֶת (ר׳ ־סָלִים, ־סָלוֹת) ת (שער) bouclé
|| בהש סִגְנוֹן מְסֻלְסָל style fleuri
מַסְלָע (89) ז terrain rocheux
מְסֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת rocheux
מְסֻלָּף, ־לֶּפֶת (ר׳ ־לָּפִים, לָּפוֹת) ת faux
מִסְלָקָה (223) נ בנק chambre *f* de compensation
מְסֻלֶּת, ־לֶּתֶת (ר׳ ־לָּתִים, ־לָּתוֹת) ת fin, d'élite
מַסָּמָא (—) נ (אבן) pierre lourde
מִסְמוּס (41) ז fusion *f*, liquéfaction *f*
|| בהש (התרככות) amollissement *m*
מִסְמוּר (41, בלי ר׳) ז clouage *m*, cloutage *m*
מַסְמִיר , ־רָה ת qui hérisse

|| זואול מַסְמִירֵי־הָעוֹר ז״ר échinodermes *mpl*
מִסְמָךְ (91) ז document *m*
מֻסְמָךְ, ־מֶכֶת (ר׳ ־מָכִים, ־מָכוֹת) ת compétent, autorisé
הָרָשׁוּת הַמֻּסְמֶכֶת l'autorité compétente
הוֹדָעָה מֻסְמֶכֶת avis autorisé
|| (כשיר לתפקיד) qualifié, diplômé, breveté
מוֹרֶה מֻסְמָךְ instituteur diplômé
מֻסְמָךְ לְרַבָּנוּת gradué rabbin
מֻסְמָךְ לְמַדָּעֵי־הָרוּחַ maître ès-lettres
מֻסְמָךְ לְמַדָּעֵי־הַטֶּבַע maître ès-sciences
אָחוֹת מֻסְמֶכֶת infirmière diplômée
מְסֻמָּם, ־מֶּמֶת (ר׳ ־מָּמִים, ־מָּמוֹת) ת intoxiqué, drogué
מְסַמֵּן (122) ז חקל marqueur *m* de sillons
מִסְמֵס (460) פ״י (המס) faire fondre, dissoudre
|| (ריכך) amollir
בהש פָּנִים מְמֻסְמָסוֹת visage défait
|| הִתְמַסְמֵס (494) פ״ע fondre, se dissoudre, s'amollir
מִסְמְסָה (229) או מִסְמֹסֶת (256) נ bouillie *f*, gadoue *f*
מַסְמֵר (122, ר׳ ־מְרִים או ־מְרוֹת) ז clou *m*
תָּקַע מַסְמֵר enfoncer un clou
בהש עָמַד כְּמַסְמֵר נָטוּעַ rester planté là
כְּמַסְמְרוֹת נְטוּעִים définitif et immuable
קָבַע מַסְמְרוֹת fixer des règles
|| עממי מַסְמֵר־הָעוֹנָה le clou de la saison
מִסְמֵר (460) פ״י clouer, clouter
מְסֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת cloué, clouté
|| (זקוף) raide, hérissé
מַסְמְרוֹן (21) ז petit clou
מַסְמֶרֶת (252) נ rivet *m*
מְסֻנְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת chaussé de sandales
(מכונית) bloqué au sabot de Denver
מְסַנֵּן (122) ז filtre *m*
מְסַנֶּנֶת (254) נ filtre *m*, passoire *f*
מְסַנֶּנֶת־כִּיּוֹר crapaudine *f*
מְסֻנָּר, ־נֶּרֶת (ר׳ ־נָּרִים, ־נָּרוֹת) ת vêtu d'un tablier
מָסַס (358) פ״ע fondre, se dissoudre

fourche *f*	מַעְבֵּר (122) ז חקל
gros, grossi	מְעֻבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת
femme enceinte	אִשָּׁה מְעֻבֶּרֶת
mois plein (de 30 jours)	‖ (בלוח העברי) חֹדֶשׁ מְעֻבָּר
année *f* embolismique	שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת
passage *m*, gué *m*	מַעְבָּרָה (ר׳ מַעְבָּרוֹת) נ (מעבר)
camp *m* de transit	‖ (ר׳ מַעְבָּרוֹת)
bac transbordeur	‖ (ספינת־מעבר)
bac transbordeur	מַעְבֹּרֶת (257) נ
transport *m* de troupes	‖ (להובלת חיילים)
raie (dans les cheveux) *f*	‖ בהש (שביל בשערות)
passeur *m*	מַעְבְּרָן (97) ז
moisi	מְעֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת
compresseur *m*	מַעְגִּילָה (201) נ (מכבש)
calandre *f*	‖ (לגיהוץ)
rouleau *m* à pâte	‖ (לבצק)
cercle *m*, circonférence *f*	מַעְגָּל (91) ז מתמט
demi-cercle *m*	חֲצִי־מַעְגָּל
quart *m* de cercle	רְבִיעַ־מַעְגָּל
cercle circonscrit / inscrit	מַעְגָּל חוֹסֵם/חָסוּם
cercles concentriques	מַעְגָּלִים מְרֻכָּזִים
cercle vicieux	בהש מַעְגַּל־קְסָמִים
ronde *f*	‖ (מחול)
circuit *m*	‖ חשמל
les sentiers *mpl* de la vertu	‖ בהש מַעְגְּלֵי־יֹשֶׁר
traceur *m* de cercles	מְעַגֵּל (ר׳ ־גְּלִים) ז
Honi le traceur de cercles	חוֹנִי הַמְעַגֵּל
rond, arrondi	מְעֻגָּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גָּלִים, ־גָּלוֹת) ת
chiffre rond	מִסְפָּר מְעֻגָּל
cercle *m*, ronde *f*	מַעְגָּלָה (223) נ
circulaire	מַעְגָּלִי, ־לִית ת
triste, morne	מְעֻגָּם, ־גֶּמֶת (ר׳ ־גָּמִים, ־גָּמוֹת) ת
jetée *f*, rade *f*, mouillage *m*	מַעֲגָן (92) ז
bassin *m* d'amarrage	בְּרֵכַת־מַעֲגָן נ
défaillance *f*, faux-pas *m*	מַעַד (152) ז
trébucher, chanceler	מָעַד (326) פ״ע
trébucher, chanceler	‖ נִמְעַד (397) פ״ע
trébucher, chanceler	‖ הִתְמַעֵד (475) פ״ע
faire trébucher	‖ הִמְעִיד (502) פ״י
tenu à jour, à la page	מְעֻדְכָּן, ־כֶּנֶת (ר׳ ־כָּנִים, ־כָּנוֹת) ת
friandise *f*	1. מַעֲדָן (ר׳ ־דַנִּים או ־דַנּוֹת) ז (מטעם)
délices royales	מַעֲדַנֵּי־מֶלֶךְ
paisiblement	מַעֲדַנּוֹת תה״פ
lien *m*, chaîne *f*	2. מַעֲדָן (ר׳ ־דַנּוֹת) ז (קשר)
les rênes *fpl* des Pléiades	מַעֲדַנּוֹת־כִּימָה
chargé de chaînes	‖ מַעֲדַנּוֹת תה״פ (שמואל א ט״ו ל״ב)
minerai *n*	מַעְדֵּן (122) ז
délicat, fin	מְעֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת
bêche *f*, houe *f*	מַעְדֵּר (122) ז חקל
grain (de sable) *m*	מָעָה (211) נ (גרגר)
noyau *m*	‖ (גרעין)
ma'a (monnaie ancienne) *f*	‖ (מטבע קדום)
monnaie *f*, argent *m*	‖ מָעוֹת
homme *m* riche	בַּעַל־מָעוֹת
gâteau *m*, galette *f*	1. מָעוֹג (30) ז (עוגה)
grimace *f*	2. מָעוֹג (30) ז (העויה)
geste *m* de la main	מְעוֹג־יָד
mauve marine	3. מָעוֹג (30) ז צמח
encourageant	מְעוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דְדִים, דְדוֹת) ת
faute *f*, méfait *m*	מַעֲוָה (207) נ
grimace *f*, contorsion *f*	מַעֲוֶה (76) ז
refuge *m*, abri *m*, citadelle *f*	מָעוֹז או מָעֹז (150) ז
protection *f*, défense *f*	‖ בהש
restreint, rare, peu nombreux	מְעוּט, מְעוּטָה ת
de peu de prestance, déprécié	מְעוּט־דְּמוּת
les économiquement faibles	מְעוּטֵי־יְכֹלֶת
peu instruit, ignorant	מְעוּט־תּוֹרָה
catapulte *f*	מְעוֹט (30) ז צבא
minorité *f*	מִעוּט (50) ז (החלק הקטן)
minorité nationale	מִעוּט לְאֻמִּי
une infime minorité	מִעוּט מְבֻטָּל
le moindre mal	הָרָע בְּמִעוּטוֹ
diminution *f*, réduction *f*	‖ (צמצום)
un minimum de sommeil	מִעוּט־שֵׁנָה
dépréciation *f*	מִעוּט־דְּמוּת
petite quantité, petitesse *f*	‖ (כמות קטנה)

מִסְקָר (91) ז — revue *f*, inspection *f*, aperçu *m*
מִסְקְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — curieux
מָסַר (301) פ״י — livrer, transmettre, remettre
מָסַר דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן — faire son rapport
מָסַר יְדִיעוֹת — transmettre des nouvelles
מָסַר מוֹדָעָה — faire une déclaration
מָסַר נַפְשׁוֹ עַל־ — se sacrifier pour
|| נִמְסַר (388) פ״ע — être remis, être transmis
נִמְסַר לִי שֶׁ־ — on m'a informé que
|| הִתְמַסֵּר (466) פ״ע — se livrer, se dévouer
הִתְמַסֵּר לַעֲבוֹדָתוֹ — se consacrer à son travail
מֶסֶר (166) ז — message *m*
מַסֹּר (91) ז — scie *f*
מְסֻרְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — embarrassé
מְסֹרָג, ־רֶגֶת (ר׳ ־רָגִים, ־רָגוֹת) ת — alterné
|| (מצוייר בסריג) חַלּוֹן מְסֹרָג — fenêtre grillagée
מַסְרֵגָה (229) נ — aiguille *f* à tricoter
מִסְרָה (223) נ — scierie *f*
מַסְרֵט (122) ז — pointe *f* à tracer, tire-ligne *m*
1. מַסְרֵטָה (229) נ — caméra (de prises de vue) *f*
2. מַסְרֵטָה (229) נ (מכשיר־נגרות) — trusquin *m*
מְסַרְטֵט (122) ז — dessinateur industriel
מַסְרִיט (1) ז — opérateur *m* de cinéma
מִסְרָךְ (122) ז — sous-ventrière *f*
מַסְרָן (97) ז — massorète *m*
מְסֹרָס, ־רֶסֶת (ר׳ ־רָסִים, ־רָסוֹת) ת — châtré, castré
סוּס מְסֹרָס — hongre *m*
|| בהש (משובש) — déformé, tronqué
יְדִיעָה מְסֹרֶסֶת — information inexacte
מִקְרָא מְסֹרָס — anacoluthe *f*
מִסְרָף ← מִשְׂרָף
1. מַסְרֵק (127) ז — peigne *m*
2. מַסְרֵק (122) ז צמח — peigne *m* de Vénus
מַסְרֵקָה (229) נ טכנ — peigneuse *f*, cardeuse *f*
1. מָסֹרֶת (מָסֹרֶת־, מָסָרְתּוֹ, מָסוֹרוֹת) נ — tradition *f*
שׁוֹמֵר־מָסֹרֶת — traditionaliste
2. מָסֹרֶת (מָסֹרֶת־, בלי ר׳) נ (יחזקאל כ׳ ל״ז) — lien *m*
מָסָרְתִּי, ־תִּית ת — traditionnel
מֶסֶת ← [סות]
מִסְתַּבֵּר, מִסְתַּבְּרָא ← סָבַר
מִסְתַּגֵּף, ־גֶּפֶת (ר׳ ־גְּפִים, ־גְּפוֹת) ש — ascète *n*

מִסְתָּו, ־תָּוֶת (ר׳ ־תָּוִים, ־תָּווֹת) ת — automnal
|| בהש (קודר) — maussade, grognon
מִסְתּוֹבֵב, ־בֶבֶת ת — rotatif, rotatoire
מִסְתּוֹר (21) ז — refuge *m*, abri *m*, crypte *f*
|| מִסְתּוֹרִין ז״ר — mystère *m*
מִסְתּוֹרִי, ־רִית ת — mystérieux, secret
מִסְתּוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — attitude mystérieuse
מַסְתּוֹרִית (17) נ — bobine *f*, moulinet *m*, tambour *m*
מִסְתַּכֵּל (ר׳ ־כְּלִים) ז — spectateur *m*
מַסְתֵּם (122) ז — valve *f*
מַסְתֵּמָה (229) נ — bouchon *m*, tampon *m*
מִסְתַּנֵּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש — infiltré *n*
מִסְתַּעֲרֵב (ר׳ ־עַרְבִים) ז — arabisant *m*
מִסְתְּפִינָא ← סְפָא
מִסְתָּר (91) ז — cachette *f*, refuge *m*
|| בְּמִסְתָּר או בְּמִסְתָּרִים — en secret, en cachette
מְסַתֵּת (ר׳ ־תְּתִים) ז — tailleur *m* de pierres
מְעֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — nuageux
מַעְבָּד (97) ז — action *f*, activité *f*, oeuvre *f*
מְעֻבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — travaillé
אֲדָמָה מְעֻבֶּדֶת — terre cultivée
מוּצָר מְעֻבָּד — produit manufacturé
סִפּוּר מְעֻבָּד — récit adapté
מַעְבָּדָה (223) נ — laboratoire *m*
מַעְבְּדָן (ר׳ ־בְּדָנִים) ש — laborantin *n*
מַעְבַּדְתִּי, ־תִּית ת — de laboratoire
מַעֲבֶה (73) ז חשמל — condensateur *m*
מַעֲבֶה (76) ז — épaisseur *f*
מְעֻבֶּה, ־בָּה ת — épais, dense, compact
מַעְבּוֹרַאי (61) ז — passeur *m*
מַעֲבָט (92) ז — cuve *f*
מַעֲבָטָה (223) נ — mont-de-piété *m*
מַעֲבִיד (1) ז — employeur *m*
מַעֲבִית (17) נ — fourré *m*, taillis *m*
מַעֲבָר (92) ז — passage *m*, gué *m*
בְּחִינַת־מַעֲבָר נ — examen *m* de passage
סְחוֹרַת־מַעֲבָר נ — marchandise *f* en transit
תְּעוּדַת־מַעֲבָר נ — laissez-passer *m*
תְּקוּפַת־מַעֲבָר נ — période *f* de transition
אֵין מַעֲבָר — passage interdit

בְּנֵי־מֵעַיִם ז״ר — intestins *mpl*, entrailles *fpl*
הָמוּ מֵעָיו לְ־ או עַל־ — s'attendrir au sujet de
2. מְעִי (—) ז (גל) — tas *m*, monceau *m*
מְעִי־מַפָּלָה — tas de ruines
מְעִידָה (201) נ — chute *f*, faux pas
מְעִיטָה (201) נ — diminution *f*
מְעִיךְ, מְעִיכָה ת — compressible
מְעִיכָה (201) נ — compression *f*, froissement *m*
מְעִיל (1) ז — manteau *m*, veste *f*
מְעִיל־גֶּשֶׁם — imperméable *m*
מְעִיל עֶלְיוֹן — pardessus *m*
מְעִילָה (201) נ — fraude *f*, escroquerie *f*
|| דת — abus *m* d'objets sacrés
מְעִילוֹן (ר׳ ־נִים) ז — veston *m*, jaquette *f*
מֵעַיִם ← 1. מְעִי
1. מַעְיָן (91, ר׳ גם מַעְיָנוֹת 223) ז — source *f*, fontaine *f*
בהש כְּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר — comme une fontaine jaillissante
2. מַעְיָן (91) ז (מחשבה) — pensée *f*, attention *f*
מַעְיָנַי בָּךְ — mes pensées vont vers toi
1. מְעֻיָּן (91) ז מתמט — losange *m*
2. מְעֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת — équilibré
מַעֲיָנָה (222) נ רפא — colique *f*
מֵעִיק, מְעִיקָה ת — accablant, déprimant
מְעֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת — urbanisé
מְעִית (17) נ — petite pièce de monnaie
מָעַךְ (326) פ״י — écraser, meurtrir, froisser
|| נִמְעַךְ (397) פ״ע — être écrasé, être meurtri
|| מִעֵךְ (435) פ״י — écraser, meurtrir, froisser
|| מִעֵךְ אֶת־קוֹלוֹ — assourdir sa voix
|| הִתְמַעֵךְ (472) פ״ע — être écrasé, s'écraser
מַעֵךְ (מַעַךְ־, מְעָכִים, מַעֲכֵי־) ז — emboutissage *m*
מְעֻכָּב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָּבִים, ־כָּבוֹת) ת — handicapé
|| (נדחה) — différé
1. מַעַל (152) ז — fraude *f*, abus *m* de confiance
יָדוֹ הָיְתָה בַּמַּעַל — être complice
נִשְׁאַר מַעַל — rester sans effet
2. מַעַל (—) ז — hauteur *f*
מִמַּעַל — en haut, au-dessus
מָעַל (326) פ״ע (בְּ־) — abuser, frauder
מָעַל בְּאֵמוּן — commettre un abus de confiance
מָעַל בְּתַפְקִיד — commettre un abus de pouvoir
|| דת — abuser d'objets sacrés
מֹעַל (197, בלי ר׳) ז — élévation *f*, action *f* de lever
בְּמֹעַל־יָד — en levant la main
מַעֲלָה (209) נ (מדרגה) — marche *f*
|| (קומה עליונה) — étage supérieur
|| בהש (מעמד) — rang *m*, dignité *f*
|| (יתרון) — avantage *m*, mérite *m*
הוֹד־מַעֲלָתוֹ — Son Excellence
|| (עלייה) — montée *f*, pèlerinage *m*
יְסוּד־הַמַּעֲלָה ז — début *m* de l'immigration
|| מתמט — degré *m*
זָוִית בַּת־תִּשְׁעִים־מַעֲלוֹת — angle *m* de 90 degrés
מַעֲלוֹת־חֹם — degrés de température
מַעְלָה תה״פ — en haut
מַעְלָה מַעְלָה — de plus en plus haut
לְמַעְלָה — en haut, vers le haut
הִסְתַּכֵּל מִלְמַעְלָה — regarder d'en haut
לְמַעְלָה רֹאשׁ — par-dessus la tête
מִגִּיל־עֶשְׂרִים וָמַעְלָה — à partir de vingt ans et au-delà
זֶה לְמַעְלָה מִכֹּחוֹתַי — cela dépasse mes forces
רְאֵה לְמַעְלָה — voir ci-dessus
|| (כינוי לשמיים) — là-haut, le ciel, Dieu *m*
בֵּית־דִּין שֶׁל־מַעְלָה — le tribunal divin
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל־מַעְלָה — la Jérusalem céleste
1. מַעֲלֶה (74) ז — montée *f*, ascension *f*
מַעֲלֵה־הָעִיר — la montée vers la ville
שִׁיר־הַמַּעֲלוֹת — chant *m* des montées
|| °(דוכן) — estrade *f*, tribune *f*
2. מַעֲלֶה ← עָלָה
מַעֲלֵה־גֵרָה — ruminant
אֵינוֹ מַעֲלֶה וְאֵינוֹ מוֹרִיד — cela ne fait ni chaud ni froid
מְעֻלֶּה, ־לָּה ת — excellent, d'élite, supérieur
תַּלְמִיד מְעֻלֶּה — excellent élève
|| שׁוֹכֵן מְעָלִים — habitant des hauteurs (Dieu)
מְעַלֵּז, ־לֶּזֶת (ר׳ ־לְּזִים, ־לְּזוֹת) ת — joyeux, gai

לְפִי־מִעוּט־דַּעְתִּי — selon ma modeste opinion

מָעוּךְ, מְעוּכָה ת — écrasé, broyé, froissé

‖ (תחוב) — planté, fiché

‖ בהש בְּקוֹל מָעוּךְ — d'une voix sourde

מִעוּךְ (50) ז — écrasement *m*, compression *f*

מְעוֹלָל (ר׳ ־לָלִים) ז — gamins *mpl*, marmaille *f*

מָעוֹן (33) ז — demeure *f*, résidence *f*

מְעוֹן־קַיִץ — résidence d'été

מְעוֹנוֹת־עוֹבְדִים — cité ouvrière

‖ (של־חיות) — repaire *m*, tanière *f*

מְעוֹן־אֲרָיוֹת — repaire de lions

מְעוֹנָה (201) נ — demeure *f*, résidence *f*

מְעוֹנוֹעַ (146) ז — caravane (véhicule) *f*

מְעוֹנֵן (ר׳ ־נְנִים) ז — magicien *m*, sorcier *m*

מָעוֹף או מְעוֹף (30, ר׳ מְעוֹפִים) ז — vol *m*, essor *m*

מִמְּעוֹף־הַצִּפּוֹר — à vol d'oiseau

בִּמְעוֹף־עַיִן — en un clin d'oeil

‖ בהש שִׁיר חֲסַר־מָעוֹף — poème *m* sans envolée

°מְעוּף (30, בלי ר׳) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*

מְעוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר׳ ־פְפִים, ־פְפוֹת) — volant

מָעוּץ, מְעוּצָה ת — ligneux

מַעוֹר (30) ז — nudité *f*, défectuosité *f*

מְעוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת — qui réveille

שָׁעוֹן מְעוֹרֵר — réveille-matin *m*

מְעֻוָּת, ־וֶּתֶת (ר׳ ־וָּתִים, ־וָּתוֹת) ת — tordu, tortueux

מַעֲוָת (91) ז רפא — entorse *f*

מָעֹז ← מָעוֹז

מַעֲזֵבָה (229) נ — désert *m*, endroit délaissé

מַעֲזִיבָה (201) נ — enduit *m*, couche *f* de bitume

‖ (גג) — toiture *f*, couche *f* de chaume

מָעֹזֶן (ר׳ מָעֻזְנִים) ז — forteresse *f*, citadelle *f*

מְעַט, מְעַטָּה ת — peu nombreux

מְעַט־מַיִם — un peu d'eau

מְתֵי־מְעַט ז״ר — peu de gens

מִקְדָּשׁ־מְעַט ז — sanctuaire *m* en miniature

מְעַטִּים יוֹדְעִים — peu de gens savent

‖ מְעַט תה״פ — peu, un peu

יָשַׁנְתִּי מְעַט — j'ai dormi un peu

מְעַט מְעַט — peu à peu

מְעַט מִן־הַמְּעַט או מְעַט מִזְעָר — un tout petit peu

עוֹד מְעַט — encore un peu, sous peu

כִּמְעַט — presque

כִּמְעַט שֶׁנָּפַלְתִּי — je serais presque tombé

כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי — à peine avais je passé

הַמְעַט כִּי...? — ne suffit-il pas que...?

מָעַט (326) פ״ע (פחת) — diminuer, décroître

‖ (היה קטן) — être peu nombreux

אם יִמְעַט הַבַּיִת — si la famille est trop petite

‖ נִמְעַט (397) פ״ע — diminuer, s'amoindrir

‖ מִעֵט (435) פ״י — diminuer, réduire

מְמַעֲטִים בְּשִׂמְחָה — on réduit les réjouissances

לְמַעֵט — en excluant, non compris

‖ הִתְמַעֵט (472) פ״ע — s'amoindrir, se rapetisser

הִתְמַעֵט הַדּוֹר — l'époque est pauvre en grands hommes

‖ הִמְעִיט (502) פ״י — diminuer, réduire

אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט — qu'on fasse peu ou beaucoup

°מָעֹט, מְעֻטָּה ת (חרב) — effilé, tranchant

מַעֲטֶה (76) ז — enveloppe *f*, manteau *m*

בהש מַעֲטֵה־תְהִלָּה — vêtement *m* de gloire

‖ ספנ — agrès *mpl*, gréement *m*

מַעֲטִישׁ, ־שָׁה ת — qui fait éternuer

גַּז מַעֲטִישׁ — gaz *m* sternutatoire

מַעֲטָן (92) ז — cuve (pour olives) *f*

מַעֲטָף (92) ז — enveloppe *f*

מְעֻטָּף, ־טֶּפֶת (ר׳ ־טָּפִים, ־טָּפוֹת) ת — enveloppé

‖ (ספר) — broché

מַעֲטָפָה (219) נ — enveloppe *f*, jaquette (de livre) *f*

מַעֲטָפִית (17) נ צמח — involucre *m*

מַעֲטֶפֶת (250) נ °(בגד) — manteau *m*

‖ (של ספר) — couverture (d'un livre broché) *f*

‖ צמח — bractées *fpl*

‖ מתמט (של־גליל וכו׳) — surface latérale

מְעֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר׳ ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת — couronné, orné, illustré

מְעֻטְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — goudronné

1. מְעִי (זוגי מֵעַיִם, מְעֵי־) ז אנטום — intestin *m*

מְעִי אָטוּם — caecum *m*

מְעִי גַס — gros intestin

מְעִי דַק — intestin grêle

בְּנֵי־מֵעַיִם ז״ר — intestins *mpl*, entrailles *fpl*
הָמוּ מֵעָיו לְ־ או עַל־ — s'attendrir au sujet de
2. מְעִי (—) ז (גל) — tas *m*, monceau *m*
מְעִי־מַפָּלָה — tas de ruines
מְעִידָה (201) נ — chute *f*, faux pas
מְעִיטָה (201) נ — diminution *f*
מְעִיךְ, מְעִיכָה ת — compressible
מְעִיכָה (201) נ — compression *f*, froissement *m*
מְעִיל (1) ז — manteau *m*, veste *f*
מְעִיל־גֶּשֶׁם — imperméable *m*
מְעִיל עֶלְיוֹן — pardessus *m*
מְעִילָה (201) נ — fraude *f*, escroquerie *f*
|| דת — abus *m* d'objets sacrés
מְעִילוֹן (ר׳ ־נִים) ז — veston *m*, jaquette *f*
מֵעַיִם ← 1. מְעִי
1. מַעְיָן (91, ר׳ גם מַעְיָנוֹת 223) ז — source *f*, fontaine *f*
בהש כְּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר — comme une fontaine jaillissante
2. מַעְיָן (91) ז (מחשבה) — pensée *f*, attention *f*
מַעְיָנַי בָּךְ — mes pensées vont vers toi
1. מְעֻיָּן (91) ז מתמט — losange *m*
2. מְעֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת — équilibré
מַעֲיָנָה (222) נ רפא — colique *f*
מֵעִיק, מְעִיקָה ת — accablant, déprimant
מְעֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת — urbanisé
מָעִית (17) נ — petite pièce de monnaie
מָעַךְ (326) פ״י — écraser, meurtrir, froisser
|| נִמְעַךְ (397) פ״ע — être écrasé, être meurtri
|| מִעֵךְ (435) פ״י — écraser, meurtrir, froisser
|| מִעֵךְ אֶת־קוֹלוֹ — assourdir sa voix
|| הִתְמַעֵךְ (472) פ״ע — être écrasé, s'écraser
מַעַךְ (מַעַךְ־, מְעָכִים, מַעֲכֵי־) ז — emboutissage *m*
מְעֻכָּב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָּבִים, ־כָּבוֹת) ת — handicapé
|| (נדחה) — différé
1. מַעַל (152) ז — fraude *f*, abus *m* de confiance
יָדוֹ הָיְתָה בַּמַּעַל — être complice
נִשְׁאַר מַעַל — rester sans effet
2. מַעַל (—) ז — hauteur *f*
מִמַּעַל — en haut, au-dessus
מָעַל (326) פ״ע (בְּ־) — abuser, frauder
מָעַל בְּאֵמוּן — commettre un abus de confiance
מָעַל בְּתַפְקִיד — commettre un abus de pouvoir
|| דת — abuser d'objets sacrés
מֹעַל (197, בלי ר׳) ז — élévation *f*, action *f* de lever
בְּמֹעַל־יָד — en levant la main
מַעֲלָה (209) נ (מדרגה) — marche *f*
|| (קומה עליונה) — étage supérieur
|| בהש (מעמד) — rang *m*, dignité *f*
|| (יתרון) — avantage *m*, mérite *m*
הוֹד־מַעֲלָתוֹ — Son Excellence
|| (עלייה) — montée *f*, pèlerinage *m*
יְסוּד־הַמַּעֲלָה ז — début *m* de l'immigration
|| מתמט — degré *m*
זָוִית בַּת־תִּשְׁעִים־מַעֲלוֹת — angle *m* de 90 degrés
מַעֲלוֹת־חֹם — degrés de température
מַעְלָה תה״פ — en haut
מַעְלָה מַעְלָה — de plus en plus haut
לְמַעְלָה — en haut, vers le haut
הִסְתַּכֵּל מִלְמַעְלָה — regarder d'en haut
לְמַעְלָה רֹאשׁ — par-dessus la tête
מִגִּיל־עֶשְׂרִים וָמַעְלָה — à partir de vingt ans et au-delà
זֶה לְמַעְלָה מִכֹּחוֹתַי — cela dépasse mes forces
רְאֵה לְמַעְלָה — voir ci-dessus
|| (כינוי לשמיים) — là-haut, le ciel, Dieu *m*
בֵּית־דִּין שֶׁל־מַעְלָה — le tribunal divin
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל־מַעְלָה — la Jérusalem céleste
1. מַעֲלֶה (74) ז — montée *f*, ascension *f*
מַעֲלֵה־הָעִיר — la montée vers la ville
שִׁיר־הַמַּעֲלוֹת — chant *m* des montées
|| °(דוכן) — estrade *f*, tribune *f*
2. מַעֲלֶה ← עָלָה
מַעֲלֵה־גֵרָה — ruminant
אֵינוֹ מַעֲלֶה וְאֵינוֹ מוֹרִיד — cela ne fait ni chaud ni froid
מְעֻלֶּה, ־לָּה ת — excellent, d'élite, supérieur
תַּלְמִיד מְעֻלֶּה — excellent élève
|| שׁוֹכֵן מְעָלִים — habitant des hauteurs (Dieu)
מְעַלֵּז, ־לֶּזֶת (ר׳ ־לְּזִים, ־לְּזוֹת) ת — joyeux, gai

לְפִי־מִעוּט־דַּעְתִּי	selon ma modeste opinion
מָעוּךְ, מְעוּכָה ת	écrasé, broyé, froissé
‖ (תחוב)	planté, fiché
‖ בהש בְּקוֹל מָעוּךְ	d'une voix sourde
מְעוּךְ (50) ז	écrasement *m*, compression *f*
מְעוֹלָל (ר׳ ־לָלִים) ז	gamins *mpl*, marmaille *f*
מָעוֹן (33) ז	demeure *f*, résidence *f*
מְעוֹן־קַיִץ	résidence d'été
מְעוֹנוֹת־עוֹבְדִים	cité ouvrière
‖ (של־חיות)	repaire *m*, tanière *f*
מְעוֹן־אֲרָיוֹת	repaire de lions
מְעוֹנָה (201) נ	demeure *f*, résidence *f*
מְעוֹנוֹעַ (146) ז	caravane (véhicule) *f*
מְעוֹנֵן (ר׳ ־נְנִים) ז	magicien *m*, sorcier *m*
מָעוֹף או מְעוֹף (30, ר׳ מְעוֹפִים) ז	vol *m*, essor *m*
מִמְּעוֹף־הַצִּפּוֹר	à vol d'oiseau
בִּמְעוֹף־עַיִן	en un clin d'oeil
‖ בהש שִׁיר חֲסַר־מָעוֹף	poème *m* sans envolée
°מָעוּף (30, בלי ר׳) ז	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
מְעוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר׳ ־פְפִים, ־פְפוֹת)	volant
מָעוּץ, מְעוּצָה ת	ligneux
מָעוֹר (30) ז	nudité *f*, défectuosité *f*
מְעוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת	qui réveille
שָׁעוֹן מְעוֹרֵר	réveille-matin *m*
מְעֻוָּת, ־וֶּתֶת (ר׳ ־וָּתִים, ־וָּתוֹת) ת	tordu, tortueux
מַעֲוָת (91) ז רפא	entorse *f*
מָעֹז ← מָעוֹז	
מַעֲזֵבָה (229) נ	désert *m*, endroit délaissé
מַעֲזִיבָה (201) נ	enduit *m*, couche *f* de bitume
‖ (גג)	toiture *f*, couche *f* de chaume
מָעֹזֶן (ר׳ מָעֳזְנִים) ז	forteresse *f*, citadelle *f*
מְעַט, מְעַטָּה ת	peu nombreux
מְעַט־מַיִם	un peu d'eau
מְתֵי־מְעַט ז״ר	peu de gens
מִקְדָּשׁ־מְעַט ז	sanctuaire *m* en miniature
מְעַטִּים יוֹדְעִים	peu de gens savent
‖ מְעַט תה״פ	peu, un peu
יָשַׁנְתִּי מְעַט	j'ai dormi un peu
מְעַט מְעַט	peu à peu
מְעַט מִן־הַמְּעַט או מְעַט מִזְעָר	un tout petit peu
עוֹד מְעַט	encore un peu, sous peu
כִּמְעַט	presque
כִּמְעַט שֶׁנָּפַלְתִּי	je serais presque tombé
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי	à peine avais je passé
הַמְעַט כִּי...?	ne suffit-il pas que...?
מָעַט (326) פ״ע (פחת)	diminuer, décroître
‖ (היה קטן)	être peu nombreux
אִם יִמְעַט הַבַּיִת	si la famille est trop petite
‖ נִמְעַט (397) פ״ע	diminuer, s'amoindrir
‖ מִעֵט (435) פ״י	diminuer, réduire
מְמַעֲטִים בְּשִׂמְחָה	on réduit les réjouissances
לְמַעֵט	en excluant, non compris
‖ הִתְמַעֵט (472) פ״ע	s'amoindrir, se rapetisser
הִתְמַעֵט הַדּוֹר	l'époque est pauvre en grands hommes
‖ הִמְעִיט (502) פ״י	diminuer, réduire
אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט	qu'on fasse peu ou beaucoup
°מָעֹט, מְעֻטָּה ת (חרב)	effilé, tranchant
מַעֲטֶה (76) ז	enveloppe *f*, manteau *m*
בהש מַעֲטֵה־תְהִלָּה	vêtement *m* de gloire
‖ ספנ	agrès *mpl*, gréement *m*
מַעֲטִישׁ, ־שָׁה ת	qui fait éternuer
גַּז מַעֲטִישׁ	gaz *m* sternutatoire
מַעֲטָן (92) ז	cuve (pour olives) *f*
מַעֲטָף (92) ז	enveloppe *f*
מְעֻטָּף, ־טֶּפֶת (ר׳ ־טָּפִים, ־טָּפוֹת) ת	enveloppé
‖ (ספר)	broché
מַעֲטָפָה (219) נ	enveloppe *f*, jaquette (de livre) *f*
מַעֲטָפִית (17) נ צמח	involucre *m*
מַעֲטֶפֶת (250) נ °(בגד)	manteau *m*
‖ (של ספר)	couverture (d'un livre broché) *f*
‖ צמח	bractées *fpl*
‖ מתמט (של־גליל וכו׳)	surface latérale
מְעֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר׳ ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת	couronné, orné, illustré
מְעֻטְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת	goudronné
1. מְעִי (זוגי מֵעַיִם, מְעֵי־) ז אנטום	intestin *m*
מְעִי אָטוּם	caecum *m*
מְעִי גַּס	gros intestin
מְעִי דַּק	intestin grêle

מַעְפָּל (91) ז — acte audacieux, témérité *f*
מְעֻפָּר, ־פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת — poussiéreux
מַעְפֹּרֶת (256) נ — blouse *f*
מְעֻפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת — moisi
מְעַצֵּב (132) ז — façonneur *m*
מַעֲצָב (92) ז — tristesse *f*, chagrin *m*
מַעֲצֵבָה (229) נ — tristesse *f*, chagrin *m*
מַעֲצָד (92) ז (כלי־נגרים) — plane *f*, rabot *m*
מַעֲצֶה (76) ז — fût *m*, manche *m*, crosse *f*
מְעֻצֶּה, ־צָּה ת — ligneux
מַעְצוֹר (21) ז (עיכוב) — empêchement *m*, frein *m*
‖ (הפרעה מיכנית) — arrêt *m*, enrayage *m*
‖ (בפסיכולוגיה) — inhibition *f*, handicap *m*
אֵין לוֹ מַעְצוֹרִים — rien ne le retient
מַעֲצִיב, ־בָה ת — affligeant, douloureux
מַעֲצֵם (ר׳ ־צְמִים) ז טכנ — amplificateur *m*
מַעֲצָמָה (219) נ — puissance *f*
מַעֲצָר (92) נ — arrestation *f*, détention *f*
מַעֲצַר־בַּיִת — arrêts *mpl* à domicile, consigne *f*
מַעֲצֵר (ר׳ ־צְרִים) ז טכנ — frein *m*
מַעֲצַר־אֲוִיר — frein à air comprimé
מְעֻצָּר, ־צֶּרֶת (ר׳ ־צָּרִים, ־צָּרוֹת) ת — retenu, inhibé
מַעְצֶרֶת (252) נ חקל — presse (d'olives) *f*
מַעֲקָב (92) ז — action *f* de suivre de près
‖ ספרנות — rappel *m* de fiches
מְעֻקָּב, ־קֶּבֶת (ר׳ ־קָּבִים, ־קָּבוֹת) ת — cubique
מֶטֶר מְעֻקָּב — mètre cube
‖ מתמט מִשְׁוָאָה מְעֻקֶּבֶת — équation *f* du 3e degré
שֹׁרֶשׁ מְעֻקָּב — racine *f* cubique
מַעֲקֹבֶת (256) נ מוס — séquence *f*
מַעֲקֶה (76) ז — parapet *m*, rampe *f*
מַעֲקֵה־בְטִיחוּת — garde-fou *m*
מַעֲקוֹל (21) ז — sinuosité *f*, méandre *m*
מַעֲקוֹן (21) ז — balustrade *f*
מַעֲקוֹף (21) ז — refuge (au milieu d'une rue) *m*
1. מְעֻקָּל, ־קֶּלֶת (ר׳ ־קָּלִים, ־קָּלוֹת) ת — tortueux
2. מְעֻקָּל, ־קֶּלֶת (ר׳ ־קָּלִים, ־קָּלוֹת) ת — séquestré, confisqué, mis sous scellés
מְעֻקָּם, ־קֶּמֶת (ר׳ ־קָּמִים, ־קָּמוֹת) — tordu
מַעֲקָף (92) ז — déviation *f*, rocade *f*

מְעֻקָּף, ־קֶּפֶת (ר׳ ־קָּפִים, ־קָּפוֹת) ת — contourné
מְעֻקָּץ, ־קֶּצֶת (ר׳ ־קָּצִים, ־קָּצוֹת) ת — piqué
‖ (בעל־עוקץ) — pointu
מַעֲקֵר (ר׳ ־קְרִים) ז — stérilisateur *m*
מְעַקֵּר, ־קֶּרֶת (ר׳ ־קְּרִים, ־קְּרוֹת) ת — antiseptique
מְעֻקָּר, ־קֶּרֶת (ר׳ ־קָּרִים, ־קָּרוֹת) ת — stérilisé
מַעֲקָרָה (219) נ — chambre *f* de stérilisation
מַעֲקָשׁ (98) ז — sinuosité *f*, détour *m*
‖ בהש מַעֲקַשִּׁים — difficultés *fpl*, embarras *mpl*
מְעֻקָּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קָּשִׁים, ־קָּשׁוֹת) ת — obstiné
מַעַר (152) ז — nudité *f*
‖ (מקום פתוח) — clairière *f*
מְעֹרָב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רָבִים, ־רָבוֹת) ת — mélangé, mêlé, impliqué
מְעֹרָב עִם־הַבְּרִיּוֹת — sociable
בֵּית־סֵפֶר מְעֹרָב — école *f* mixte
מֶשֶׁק מְעֹרָב — polyculture *f*
רְגָשׁוֹת מְעֹרָבִים — sentiments mitigés
מתמט מִסְפָּר מְעֹרָב — nombre *m* fractionnaire
‖ בִּמְעֹרָב תה״פ — pêle-mêle
1. מַעֲרָב (92, בלי ר׳) ז — ouest *m*, occident *m*
אַרְצוֹת־הַמַּעֲרָב נ״ר — les pays occidentaux
מִמַּעֲרָב לְ־ — à l'ouest de
נָסַע מַעֲרָבָה — partir en direction de l'ouest
הַמַּעֲרָב הַפָּרוּעַ (בארה״ב) — le Far West
2. מַעֲרָב (92) ז (סחורה) — marchandise *f*, troc *m*
מַעַרְבָא (—) ז ארמית — ouest *m*
מְעֻרְבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — mélangé
מַעֲרָבוֹן (ר׳ ־נִים) ז (סרט) — western *m*
מְעֹרָבוּת (46) נ — immixtion *f*, implication *f*, intervention *f*
מַעֲרָבִי, ־בִית ת — de l'ouest, occidental
‖ (של־צפון־אפריקה) — maghrébin
מַעֲרָבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — civilisation occidentale
מַעַרְבֹּל (91) ז — tourbillon *m*, remous *m*
מְעַרְבֵּל (122) ז — bétonnière *f*, mixeur *m*, malaxeur *m*
מַעַרְבֹּלֶת (256) נ — tourbillon *m*, remous *m*
מַעַרְגֹּלֶת (256) נ — laminoir *m*
מְעָרָה (212) נ — caverne *f*, antre *m*
שׁוֹכְנֵי־מְעָרוֹת ז״ר — troglodytes *mpl*

מְעַלְיָא (ר׳ מְעַלְיָתָא) ת ארמית	bon, excellent
מִלֵּי מְעַלְיָתָא	belles paroles
מַעֲלִית (17) נ	ascenseur *m*
מַעֲלָל (92) ז	acte *m*, action *f*, exploit *m*
רַע־מַעֲלָלִים	méchant, scélérat
מְעֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת	caché, secret
מַעְלָן תה״פ	en haut
לְמַעְלָן	en haut, ci-dessus
מְעֻלָּף, ־לֶּפֶת (ר׳ ־לָּפִים, ־לָּפוֹת) ת	orné, incrusté
מַעֲמָד (92, ר׳ מַעֲמָדוֹת) ז (מקום)	emplacement *m*
‖ (מצב)	situation *f*, position *f*
הֶחֱזִיק מַעֲמָד	tenir bon, tenir ferme
‖ (כינוס)	assemblée *f*, cérémonie *f*
מַעֲמַד־הַר־סִינַי	la révélation du Sinaï
מַעֲמָד הִיסְטוֹרִי	événement *m* historique
בְּאוֹתוֹ מַעֲמָד	séance tenante, à cette occasion
בְּמַעֲמַד־	en présence de
‖ (בתאטרון)	scène (partie d'un acte) *f*
‖ (בסוציולוגיה)	classe *f*
הַמַּעֲמָד הַבֵּינוֹנִי	la classe moyenne
מַעֲמַד־הַפּוֹעֲלִים	la classe ouvrière
היסט הַמַּעֲמָד הַשְּׁלִישִׁי	le Tiers-état
מִלְחֶמֶת־מַעֲמָדוֹת נ	lutte *f* des classes
מַעֲמָד חֶבְרָתִי	standing *m*
‖ (בתקופת בית שני)	députation *f*
אַנְשֵׁי־מַעֲמָד ז״ר	la députation de service
‖ (בסיס)	support *m*, socle *m*
מָעֳמָד (92) ז	endroit *m* où poser le pied
מֻעֲמָד, ־מֶדֶת (ר׳ ־מָדִים, ־מָדוֹת) ש	candidat *n*
מְעַמֵּד (ר׳ ־מְּדִים) ז	metteur *m* en pages
מְעֻמָּד, ־מֶּדֶת (ר׳ ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ת	debout
בִּמְעֻמָּד תה״פ	debout
‖ (חומר מודפס)	mis en pages
מֻעֲמָדוּת (46) נ	candidature *f*
הִצִּיג מֻעֲמָדוּתוֹ	présenter sa candidature
מַעֲמָדִי, ־דִית ת	de classe (sociale)
תּוֹדָעָה מַעֲמָדִית	conscience *f* de classe
מַעֲמָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	esprit *m* de classe
מַעֲמִיד (1) ז	support *m*, étai *m*
מְעַמֵּל (ר׳ ־מְּלִים) ז	maître *m* de gymnastique
מְעֻמְלָן, ־לֶנֶת (ר׳ ־לָנִים, ־לָנוֹת) ת	amidonné
מַעֲמָס (92) ז	charge *f*, poids *m*, tonnage *m*
מַעֲמַס־אֳנִיָּה	capacité *f* d'un bateau
מַעֲמָסָה (219) נ	charge *f*, fardeau *m*
הָיָה לְמַעֲמָסָה עַל־פְּ׳	être à charge à qn
מַעֲמָק (98) ז	profondeur *f*
מִמַּעֲמַקֵּי־הַלֵּב	des profondeurs du coeur
‖ צבא פְּצָצַת־מַעֲמַקִּים	bombe sous-marine
מְעֻמָּק, ־מֶּקֶת (ר׳ ־מָּקִים, ־מָּקוֹת) ת	approfondi
1. מַעַן (ר׳ מַעֲנִים) ז (כתובת)	adresse *f*
עָזַב לְלֹא־מַעַן	partir sans laisser d'adresse
‖ ← לְמַעַן	
2. מַעַן (—) ז (תשובה)	réponse *f*
מָעַן (326 נ) פ״י	adresser (par la poste)
‖ נִמְעַן (397 נ) פ״ע	être destinataire (d'un envoi)
‖ מִעֵן (435 נ) פ״י	écrire l'adresse (d'une lettre)
מַעֲנָב (92) ז טכנ	élingue *f*
מְעֻנָּג, ־נֶּגֶת (ר׳ ־נָּגִים, ־נָּגוֹת) ת	délicat, raffiné
מְעֻנָּד, ־נֶּדֶת (ר׳ ־נָּדִים, ־נָּדוֹת) ת	orné, paré
מַעֲנָה (209) נ חקל	sillon *m*, terre *f* arable
מַעֲנֶה (74) ז	réponse *f*, réplique *f*
מַעֲנֶה רַךְ	propos conciliant
מַעֲנֵה־לָשׁוֹן	repartie *f*, facilité *f* de parole
מְעֻנֶּה, ־נָּה ת	torturé, maltraité
קָדוֹשׁ מְעֻנֶּה	martyr *m*
מְעַנְיֵן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יְנִים, ־יְנוֹת) ת	intéressant
מְעֻנְיָן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יָנִים, ־יָנוֹת) ת	intéressé, concerné
לְכָל־הַמְעֻנְיָן	à qui de droit
מַעֲנִית (17) נ חקל	sillon *m*
מְעֻנָּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נָּנִים, ־נָּנוֹת) ת	nuageux
מְעֻנָּף, ־נֶּפֶת (ר׳ ־נָּפִים, ־נָּפוֹת) ת	ramifié
מַעֲנָק (92) ז	allocation *f*, gratification *f*
מַעֲנַק־לִמּוּדִים	bourse *f* d'études
מַעֲנָקָה (219) נ	collier *m*
מְעִסָּה (208) נ	bouillie *f*
מַעֲסִיק (ר׳ ־קִים) ז	employeur *m*
מַעְפִּיל, ־לָה ש	frayeur *m* de piste, alpiniste *m*
‖ (בימי המנדט הבריטי)	immigrant clandestin

מַעֲשִׂי, ־שִׂית ת — pratique
עֲבוֹדָה מַעֲשִׂית — travaux *mpl* pratiques
אָדָם מַעֲשִׂי — homme *m* pratique *ou* réaliste
מַעֲשִׂיָּה (202) נ — historiette *f*, anecdote *f*
מַעֲשִׂיּוּת (47, בלי ר') נ — praticabilité *f*
מְעַשֵּׁן (ר' ־שְּׁנִים) ז — fumeur *m*
מְעֻשָּׁן, ־שֶּׁנֶת (ר' ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת — fumé, enfumé
דָּג מְעֻשָּׁן — poisson fumé
מַעֲשֵׁנָה (229) נ — cheminée *f*
מַעֲשַׁקּוֹת (—) נ"ר — oppression *f*, tyrannie *f*
מַעֲשֵׂר (127) ז דת — dîme *f*
הִפְרִישׁ מַעֲשֵׂר — prélever la dîme
מְעֻשָּׂר (91) ז מתמט — décagone *m*
מְעֻשְׂרוֹן (ר' ־שְׂרוֹנִים) ז מתמט — décaèdre *m*
מַעְתִּיק (1) ז — copiste *m*
|| (מתרגם) — traducteur *m*
1. מַעְתָּק (91) ז — copie *f*, fac-similé *m*, reproduction *f*
2. מַעְתָּק (91) ז — déplacement *m*
מַפָּאוּת (—) נ — cartographie *f*
מַפַּאי (62) ז — cartographe *m*
מְפֹאָר, ־אֶרֶת (ר' ־אָרִים, ־אָרוֹת) ת — magnifique
מִפְּאַת־ מ"י — à cause de
מַפְגִּין, ־נָה ש — manifestant *n*
|| בְּמַפְגִּין תה"פ — ostentatoirement
1. מַפְגִּיעַ, ־עָה ש — solliciteur *n*
|| בְּמַפְגִּיעַ תה"פ — instamment
2. מַפְגִּיעַ (ר' ־עים) ז (יתוש) — moustique *m*
מִפְגָּן (91) ז — parade *f*, exhibition *f*
מִפְגָּע (89) ז (מטרה) — cible *f*, but *m*
|| (מכשול) — obstacle *m*
מְפַגֵּר, ־גֶּרֶת (ר' ־גְּרִים, ־גְּרוֹת) ת — retardé, arriéré
יֶלֶד מְפַגֵּר — enfant arriéré
הַשָּׁעוֹן מְפַגֵּר — la montre retarde
מִפְגָּשׁ (91) ז — rencontre *f*, rendez-vous *m*
|| מִפְגַּשׁ־דְּרָכִים — croisement *m* de routes
|| מִפְגָּשׁ אָפְקִי — passage *m* à niveau
מִפְדֶּה (73) ז — rachat *m*, remboursement *m*
מַפָּה (208) נ (על־שולחן) — nappe *f*
|| (יריעת־אריג) — bande *f*
|| (גיאוגרפית) — carte *f* géographique

מַפָּה צִדִּית גיאוגר — carton *m*
מַפַּת־קִיר — carte murale
מַפַּת־הָעוֹלָם — mappemonde *f*
מִפָּה (453) פ"י — lever (le plan d'un terrain)
מְפַהֵק, ־הֶקֶת (ר' ־הֲקִים, ־הֲקוֹת) ת — entrecoupé de bâillements
מַפּוּחַ (9) ז — soufflet (de forge) *m*
מַפּוּחוֹן (21) ז מוס — accordéon *m* rudimentaire
מַפּוּחוֹנַאי (ר' ־נָאִים) ז מוס — accordéoniste *m*
1. מַפּוּחִית (17) נ מוס — instrument *m* à vent
מַפּוּחִית־יָד — accordéon *m*
מַפּוּחִית־פֶּה — harmonica *m*
2. מַפּוּחִית (17) נ צמח — follicule *m*
מַפּוּחִיתָן (ר' ־נים) ז מוס — joueur *m* d'harmonica
מִפּוּי (51) ז — levé (du plan d'un terrain) *m*
מַפּוֹן (ר' ־נים) ז — atlas (géographique) *m*
מְפוֹצָץ, ־צֶצֶת (ר' ־צָצִים, ־צָצוֹת) ת — grandiloquent, emphatique
מְפֻזָּל, ־זֶּלֶת (ר' ־זָּלִים, ־זָּלוֹת) ת — oblique, louche
מְפֻזְמָק, ־מֶקֶת (ר' ־מָקִים, ־מָקוֹת) ת — portant des bas
מְפֻזָּר, ־זֶּרֶת (ר' ־זָּרִים, ־זָּרוֹת) ת — dispersé
בהש (בלתי־מרוכז) — distrait
|| בִּמְפֻזָּר תה"פ — en ordre dispersé, en vrac
מִפְזָר (91) ז — dispersion *f*
מַפְזֵרָה (229) נ — épandeur (machine) *m*
מַפָּח (89) ז — souffle *m*, bouffée *f*, exhalaison *f*
(תקר בצמיג) — crevaison *f*, panne *f*
|| מַפַּח־נֶפֶשׁ — déception *f*, frustration *f*, désappointement *m*
מֻפָּח, ־חָה ת פסיכ — frustré
מַפָּחָה (225) נ — forge *f*
מַפְחִיד, ־דָה ת — terrible, effrayant
מְפֻחָם, ־חֶמֶת (ר' ־חָמִים, ־חָמוֹת) ת — carbonisé
|| (מכוסה פיח) — enfumé, noirci
מַפְחֵת (126) ז טכנ — amortisseur *m*
צבא מַפְחֵת־רְתִיעָה — amortisseur de recul
מַפְטִיר (ר' ־רים) ז דת — lecteur (d'un passage des Prophètes) *m*
מְפֻטָּם, ־טֶּמֶת (ר' ־טָּמִים, ־טָּמוֹת) ת — gras, engraissé
מִפְטָמָה (223) נ — station *f* de gavage

מְעֹרֶה, ־רָה ת	attaché, intégré
מְעֹרֶה בְּחַיֵּי־חֶבְרָה	mêlé à la vie mondaine
מַעֲרֶה (76) ז	clairière *f*
מַעֲרוֹךְ (21) ז	rouleau *m* à pâtisserie
מַעֲרוּפְיָה (202) נ	clientèle *f*
מְעֻרְטָל, ־טֶלֶת (ר׳ ־טָלִים, ־טָלוֹת) ת	nu, dénudé
מַעֲרִיב (—) ז	prière *f* du soir
בֵּין־מִנְחָה לְמַעֲרִיב	entre chien et loup
מַעֲרִיךְ (1) ז	estimateur *m*, appréciateur *m*
‖ מתמט	exposant *m*
מַעֲרִיץ, ־צָה ש	admirateur *n*
‖ °(מעורר הערצה)	qui impose le respect
מַעֲרָךְ (92) ז (תכנית)	projet *m*, plan *m*
מַעַרְכֵי־לֵב	les velléités *fpl* du coeur
‖ צבא	formation *f*, dispositif *m*
מַעֲרָךְ קְרָבִי	ordre *m* de bataille
‖ בהש (של־מפלגות)	cartel *m*
‖ (סדרה שלמה של כלי־שולחן)	service *m*
מַעֲרָכָה (219) נ	arrangement *m*, disposition *f*
מַעֲרֶכֶת־כֵּלִים	assortiment *m* d'ustensiles
מַעֲרֶכֶת־שִׁעוּרִים	emploi *m* du temps
אנטום מַעֲרֶכֶת־עֲצַבִּים	système nerveux
‖ צבא	ordre *m* de bataille, combat *m*
נָטַשׁ אֶת־הַמַּעֲרָכָה	s'enfuir de la bataille
‖ (במחזה)	acte *m*
‖ (במדעי־הטבע)	embranchement *m*
מַעֲרֶכֶת־בַּעֲלֵי־הַחֻלְיוֹת	embranchement des vertébrés
‖ אסטר	constellation *f*
מַעֲרֶכֶת־הַשֶּׁמֶשׁ	système *m* solaire
מַעַרְכוֹן (21) ז	saynète *f*
מַעֲרֶכֶת (250) נ (של־עיתון)	rédaction *f*
‖ (מערכה)	série *f*, assortiment *m*, jeu *m*, attirail *m*
מַעֲרֶכֶת־חֲדָרִים	suite *f*
מַעֲרֶכֶת־כְּלֵי־נֶשֶׁק	panoplie *f*
מַעֲרֹכֶת (256) נ	constitution *f*
מַעַרְכְתִּי, ־תִּית ת	constitutionnel
מְעֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת	amoncelé
מַעֲרֻמִּים (144) ז״ר	nudité *f*
‖ בהש (ליקוי)	indigence *f*, insuffisance *f*

מַעֲרֶמֶת (250) נ חקל	moissonneuse-javeleuse *f*
מְעַרְעֵר (126) ז	objecteur *m*, opposant *m*
משפט	appelant *m*
יָצְאוּ עָלָיו מְעַרְעֲרִים	son avis est contesté
מְעֻרְעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת	ébranlé
מַעֲרָף (92) ז	goutte *f* de pluie
מְעֻרְפָּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת	brumeux
‖ בהש (מטושטש)	vague, nébuleux
מַעֲרֶפֶת (250) נ	guillotine *f*
°מַעֲרָצָה (219) נ	cognée *f*
מַעַשׂ (—) ז	acte *m*, action *f*
דַּל־מַעַשׂ או עָנִי מִמַּעַשׂ	dépourvu de mérite
מַעֲשָׂב (98) ז	herbage *m*, prairie *f*
מְעֻשָּׂב, ־שֶּׁבֶת (ר׳ ־שָּׁבִים, ־שָּׁבוֹת) ת	herbeux
מַעֲשָׂבָה (229) נ	herbier *m*
מַעֲשֶׂה (76) ז (יצירה)	oeuvre *f*
מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית	l'oeuvre de la création
מַעֲשֵׂה־יְדֵי־אָמָּן	chef-d'oeuvre *m*
‖ (פעולה)	action *f*
יָשַׁב בְּאֶפֶס־מַעֲשֶׂה	rester inactif
בִּשְׁעַת־מַעֲשֶׂה	en flagrant délit
לְאַחַר־מַעֲשֶׂה	après coup, rétroactivement
אַנְשֵׁי־מַעֲשֶׂה ז״ר	hommes *mpl* de mérite
שֵׁשֶׁת־יְמֵי־הַמַּעֲשֶׂה	les six jours ouvrables
מַעֲשֵׂה־בֵית־דִּין	chose jugée
מַעֲשֶׂה לְהַכְעִיס	provocation *f*, défi *m*
מַעֲשֵׂה־נִסִּים	phénomène miraculeux
מַעֲשֵׂה־שָׂטָן	par malchance
מַה־מַּעֲשֶׂיךָ פֹּה?	que fais-tu ici?
מַעֲשִׂים בְּכָל־יוֹם	cela arrive souvent
מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יֵעָשׂוּ	conduite inadmissible
‖ (מאורע)	événement *m*
לְמַעֲשֶׂה	en fait, pratiquement
מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה	une histoire vraie
מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה כָּךְ הָיָה	voici comment cela s'est passé
מַעֲשֶׂה בְּאִשָּׁה	je citerai le cas d'une femme
(משל) מַעֲשֶׂה בִּזְאֵב	il était une fois un loup
מְעַשֶּׂה (ר׳ ־שִּׂים) ז	investigateur *m*
מְעֻשֶּׂה, ־שָּׂה ת	artificiel, affecté
חִיּוּךְ מְעֻשֶּׂה	rire forcé

|| (ריק) — vide
|| (מיותר) — superflu, disponible
מְפֻנֶּה, ־נָּה ת — évacué
מִפְּנֵי ← פָּנִים
מְפֻנָּם, ־נֶּמֶת (ר׳ ־נָּמִים, ־נָּמוֹת) ת פסיכ — introverti
מְפֻנָּק, ־נֶּקֶת (ר׳ ־נָּקִים, ־נָּקוֹת) ת — gâté (enfant)
מִפְסָגָה (223) נ גיאוגר — ligne *f* de crêtes
מְפֻסְטָר, ־טֶרֶת (ר׳ ־טָרִים, ־טָרוֹת) ת — pasteurisé
מְפַסְטֶרֶת (ר׳ ־טְרוֹת) נ — machine *f* à pasteuriser
מַפְסֶלֶת (252) נ — ciseau *m*
מִפְסָע (89) ז — marche *f*, démarche *f*
מִפְסָעָה (225) נ — trottoir *m*, pavé *m*
1. מְפֻסְפָּס, ־פֶּסֶת (ר׳ ־פָּסִים, ־פָּסוֹת) ת — mosaïqué
2. מְפֻסְפָּס, ־פֶּסֶת (ר׳ ־פָּסִים, ־פָּסוֹת) ת — rayé, strié
מַפְסֵק (ר׳ ־סְקִים) ז — interrupteur *m*
חשמל מַפְסֵק־זֶרֶם — disjoncteur *m*
מִפְסָק (91) ז מוס — césure *f*
מַפְעִיל (1) ז — chef *m* de cellule (espionnage)
מִפְעָל (102) ז (מעשה) — oeuvre *f*
מִפְעַל־חַיָּיו — l'oeuvre de sa vie
|| (מוסד) — entreprise *f*
מִפְעָם (102) ז — rythme *m*, battement *m*
|| מוס — tempo *m*
מִפְעָר (102) ז — brèche *f*, lacune *f*
|| גיאוגר — cluse *f*
1. מַפָּץ (91) ז (נפץ) — démolition *f*, fracas *m*
כְּלִי־מַפָּץ ז — outil *m* de démolition
2. מַפָּץ (91) ז (שטיח) — natte *f*, descente *f* de lit
מַפֵּץ (ר׳ ־פְּצִים) ז — marteau *m*, maillet *m*
מִפְצָה (73) ז — ouverture *f*
מִפְצֵה־פֶה — langage *m*, propos *m*
מַפְצֵחַ (ר׳ ־צְחִים) ז — casse-noisettes *m*
מִפְצָח (89) ז — attaque (d'un chant) *f*
מַפְצִיץ (1) ז צבא — bombardier *m*
מִפְצָל (91) ז — ramification *f*
מְפֻצָּל, ־צֶּלֶת (ר׳ ־צָּלִים, ־צָּלוֹת) ת — éparpillé
מַפְצֶלֶת (252) נ טכנ — rabot *m*, varlope *f*
מְפֻצָּע, ־צַּעַת (ר׳ ־צָּעִים, ־צָּעוֹת) ת — couvert de plaies
מִפְקָד (91) ז (מניין) — compte *m*, recensement *m*, dénombrement *m*
מִפְקַד־אֻכְלוּסִים — recensement de la population
מִפְקַד־מְלַאי — inventaire *m*
|| צבא — appel *m*
מִפְקָד שֵׁמִי — appel nominatif
|| (העדרות) — absence *f*
||° (פקודה) — ordre *m*, commandement *m*
מְפַקֵּד (122) ז צבא — commandant *m*, chef *m*
מְפַקֵּד־מַחְלָקָה — chef de section
מְפַקֵּד עֶלְיוֹן — commandant en chef
מִפְקָדָה (223) נ צבא — poste *m* de commandement
מִפְקָדָה עֶלְיוֹנָה — grand quartier général
מְפַקֵּחַ, ־קַּחַת (ר׳ ־קְּחִים, ־קְּחוֹת) ש — inspecteur *n*
מְפַקֵּחַ כְּלָלִי — inspecteur général
מְפֻקָּח, ־קַּחַת (ר׳ ־קָּחִים, ־קָּחוֹת) ת — intelligent
פִּקֵּחַ מְפֻקָּח — très intelligent
מִפְקָחָה (225) נ — inspection (corps d'inspecteurs) *f*
מַפְקָחוּת (45) נ — inspectorat (fonction) *m*
מַפְקִיד, ־דָה ש בנק — déposant *n*
מַפְקִיעַ (ר׳ ־עִים) ז — qui défait, qui désorganise
מַפְקִיעַ־שְׁעָרִים — profiteur *m*, spéculateur *m*
מְפֻקָּס, ־קֶּסֶת (ר׳ ־קָּסִים, ־קָּסוֹת) ת — orné, paré
מְפֻקְפָּק, ־פֶּקֶת (ר׳ ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת — douteux
מְפֻקָּק, ־קֶּקֶת (ר׳ ־קָּקִים, ־קָּקוֹת) ת — bouché
מֻפְקָר, ־קֶרֶת (ר׳ ־קָרִים, ־קָרוֹת) ת — abandonné
אֲדָמָה מֻפְקֶרֶת — terre *f* en déshérence
אִשָּׁה מֻפְקֶרֶת — prostituée *f*
מֻפְקָרוּת (46, בלי ר׳) נ — dérèglement *m*
מְפֹרָג, ־רֶגֶת (ר׳ ־רָגִים, ־רָגוֹת) ת — saupoudré de pavot
מְפֹרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת — séparé, divisé
|| לִמְפֹרָדִים תה״פ — par intermittence
מִפְרָד (91) ז — séparation *f*
מַפְרֵדָה (229) נ — séparateur (appareil) *m*
מַפְרֶדֶת (252) נ צמח — schizocarpe *m*
מֻפְרֶה, ־רָה ת — fertilisé, fécondé
מְפֹרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — non défendu
צבא שֶׁטַח מְפֹרָז — zone démilitarisée
עִיר מְפֹרֶזֶת — ville ouverte

מַפִּיּוֹן (ר' ־נִים) ז — porte-serviettes *m*

מַפִּיֶּנֶת (ר' ־יוֹנוֹת) נ — petite serviette (de table)

מְפֻיָּף, ־יֶּפֶת (ר' ־יָּפִים, ־יָּפוֹת) ת — frangé

1. מֵפִיץ (19) ז — distributeur *m*, propagateur *m*

2. °מֵפִיץ (משלי כ"ה י"ח) ← מַפֵּץ

מֵפִיק (19) ז — producteur (de films) *m*

מַפִּיק ז דקדוק — *mappîq* (point diacritique) *m*

מֵפִיר, מְפִירָה ת — transgresseur, violateur

מֵפִיר־שְׁבִיתָה — briseur de grève

מַפִּית (ר' מַפִּיּוֹת) נ — serviette (de table) *f*, napperon *m*

מְפֻכָּח, ־כַּחַת (ר' ־כָּחִים, ־כָּחוֹת) ת — dégrisé, sagace

בהש רְאִיָּה מְפֻכַּחַת — vue *f* réaliste

מַפָּל (95) ז — chute *f*

מַפַּל־מַיִם — chute d'eau, cascade *f*

חשמל מַפַּל־מֶתַח — chute de potentiel

‖ (שיירים) מַפַּל־בַּר — déchets *mpl* du blé

מַפַּל־שֻׁלְחָן — débris *mpl* d'un repas

‖ °מַפְּלֵי־בָשָׂר — bourrelets *mpl* de chair

מֻפְלָא, ־לָאָה ת — extraordinaire, exceptionnel

‖ (נשגב מבינה) — incompréhensible

‖ משפט מֻפְלָא שֶׁל בֵּית־דִּין — juge spécialisé

מִפְלָאָה (226) נ — miracle *m*, merveille *f*

מֻפְלָאוּת (46, בלי ר') נ — caractère exceptionnel

מַפְלֵג (122) ז טכנ — distributeur *m*

מִפְלָג (98) ז — branchement *m*, aiguillage *m*

‖ (מדור) — section *f*, département *m*

מֻפְלָג, ־לֶגֶת (ר' ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת — éminent

חָכָם מֻפְלָג — savant éminent

זִקְנָה מֻפְלֶגֶת — extrême vieillesse *f*

‖ (רחוק, מוגזם) — éloigné, exagéré

‖ דַּעְתּוֹ מֻפְלֶגֶת עָלָיו — il est distrait

מְפֻלָּג, ־לֶּגֶת (ר' ־לָּגִים, ־לָּגוֹת) ת — divisé, partagé

מִפְלָגָה (223) נ — parti (politique) *m*

מִפְלָגָה (208) נ — division *f*, groupe *m*

מֻפְלָגוּת (46, בלי ר') נ — excellence *f*, supériorité *f*

מִפְלַגְתִּי, ־תִּית ת — de parti, sectaire, factieux

בִּלְתִּי־מִפְלַגְתִּי — non affilié à un parti

מִפְלַגְתִּיּוּת (47, בלי ר') נ — esprit *m* de parti, sectarisme *m*

מְפֻלָּד, ־לֶּדֶת (ר' ־לָּדִים, ־לָּדוֹת) ת — aciéré

מַפָּלָה (223) נ (תבוסה) — défaite *f*

נָחַל מַפָּלָה — essuyer une défaite

‖ (מפולת) מְעִי־מַפָּלָה — monceau *m* de ruines

‖ (פגר) — cadavre *m*

מַפֵּלָה (229) נ — éboulement *m*, ruines *fpl*

מִפְלָח (89) ז — coupe *f*, découpage *m*

מַפְלֵט (ר' ־לְטִים) ז טכנ — échappement *m*

‖ (בכלי־ירייה) — éjecteur *m*

מִפְלָט (91) ז — refuge *m*, recours *m*

1. מְפֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר' ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — visqueux

‖ (דשן) — gras

2. מְפֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר' ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — duveteux

מַפְלֵס (ר' ־לְסִים) ז — niveau (instrument) *m*

‖ חקל — niveleuse (machine) *f*

מִפְלָס (91) ז — niveau *m*

מִפְלַס־הַיָּם — niveau de la mer

מַפְלֵסָה (229) נ — niveau *m* à eau

מַפְלֶסֶת (252) נ — chasse-neige *m*, chasse-pierres *m*

מְפֻלְפָּל, ־פֶּלֶת (ר' ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת — poivré

‖ בהש (שנון) — ingénieux, subtil

‖ עממי מְחִיר מְפֻלְפָּל — prix salé

מִפְלָץ (91) ז — épouvantail *m*, monstre *m*

מִפְלֶצֶת (252) נ — monstre *m*

מִפְלַצְתִּי, ־תִּית ת — monstrueux

מִפְלַצְתִּיּוּת (47, בלי ר') נ — monstruosité *f*

מִפְלָשׂ (91) ז — étendue *f*, expansion *f*

מִפְלְשֵׂי־עָב — glissement *m* de nuages

מִפְלָשׁ (91) ז — passage *m*, percée *f*, conduit *m*

‖ (בצדי הדרך) — rigole *f*, caniveau *m*

מְפֻלָּשׁ, ־לֶּשֶׁת (ר' ־לָּשִׁים, ־לָּשׁוֹת) ת — ouvert de part en part

מַפֹּלֶת (256) נ — éboulement *m*, ruine *f*, décombres *mpl*

מִפְנֶה (73) ז — tournant *m*, changement *m*, virage *m*

נְקֻדַּת־מִפְנֶה נ — moment décisif

חָל מִפְנֶה לְטוֹבָה — il y a amélioration

‖ אסטר מִפְנֵה־הַשֶּׁמֶשׁ — solstice *m*

מִפְנֵה־הַקַּיִץ / ־הַחֹרֶף — solstice d'été / d'hiver

מֻפְנֶה, ־נָה או ־נֵית (ר' ־נִים, ־נוֹת) ת (מוסב) — tourné

דְּמֵי־מַפְתֵּחַ ז״ר — pas *m* de porte
‖ (פיתרון) — solution *f*, explication *f*
מַפְתֵּחַ לְחִידָה — le mot de l'énigme
‖ (רשימה) — index *m*
עָרַךְ מַפְתֵּחַ שֶׁל־ — indexer
כָּלַל בְּמַפְתֵּחַ — répertorier
‖ (שיטת־חלוקה) — critère *m*, mode *m* de distribution
לְפִי־מַפְתֵּחַ מִפְלַגְתִּי — au prorata de l'appartenance politique
‖ אנטום עֶצֶם־הַמַּפְתֵּחַ נ — clavicule *f*
‖ מוס מַפְתֵּחַ־סוֹל או ־כִּנּוֹר — clef de sol
מַפְתֵּחַ־פָה או ־בַּס — clef de fa
מִפְתֵּחַ (464) פ״י — indexer, répertorier
מִפְתָּח (89) ז — ouverture *f*, orifice *m*
מְפֻתָּח, ־תַּחַת (ר׳ ־תָּחִים, ־תָּחוֹת) ת — gravé, ciselé
‖ (מוכשר) — développé, précoce
מַפְתְּחָן (ר׳ ־נִים) ז — fabricant *m* de clefs
‖ (מכין רשימות) — auteur *m* d'index
מַפְתִּיעַ, ־עָה ת — surprenant
‖ בְּמַפְתִּיעַ תה״פ — à l'improviste
מִפְתָּל (91) ז — détour *m*, méandre *m*
‖ רפא — volvulus *m*
מְפֻתָּל, ־תֶּלֶת (ר׳ ־תָּלִים, ־תָּלוֹת) ת — sinueux
מִפְתָּן (91) ז — seuil *m*
מִפְתָּע (89) ז — surprise *f*
מֵץ (113) ז — oppresseur *m*
מָצָא (338) פ״י — trouver
מָצָא אֲבֵדָה — trouver un objet perdu
‖ (פגש) מְצָאתִיהוּ בְּבֵיתוֹ — je l'ai trouvé chez lui
‖ (השיג) — atteindre, obtenir, rencontrer
מָצְאָה יָדוֹ — avoir les moyens
מָצָא אֶת־דַּרְכּוֹ — trouver son chemin
מָצָא חָכְמָה — parvenir à la sagesse
מָצָא חֵן בְּעֵינֵי־פ׳ — trouver grâce devant qn
מְצָאוֹ אָסוֹן — un malheur lui est arrivé
יָדוֹ מָצְאָה אֶת־פ׳ — mettre la main sur qn
עֵת־מְצוֹא נ — occasion *f* propice
בהש לֹא מָצָא יָדָיו וְרַגְלָיו — ne pas s'y retrouver
מָצָא אֶת־לִבּוֹ לְ־ — s'enhardir à
מָצָא עֹז בְּנַפְשׁוֹ — oser
‖ (הגיע למסקנה) — trouver, constater
מָצָאתִי כִּי טָעִיתִי — je me suis aperçu de mon erreur
מָצָא לְנָכוֹן — trouver bon
אִם תִּמְצָא לוֹמַר שֶׁ־ — si tu veux soutenir que
‖ (הצליח) — réussir
‖ נִמְצָא (403) פ״ע — être trouvé, se trouver
הוּא נִמְצָא בַּבַּיִת — il se trouve chez lui
אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב — si le voleur est découvert
‖ (היה קיים) — exister
אֵינֶנּוּ בְּנִמְצָא — n'être pas disponible
‖ (היה מספיק) — suffire
‖ (נענה) — être accessible
דִּרְשׁוּ ה׳ בְּהִמָּצְאוֹ — invoquez Dieu quand il est accessible
‖ (התברר) — se trouver, apparaître
נִמְצֵאנוּ לְמֵדִים — nous en déduisons
הוּא נִמְצָא אָשֵׁם — il fut reconnu coupable
‖ הִתְמַצֵּא (478) פ״ע — s'orienter, se retrouver
‖ הִמְצִיא (507) פ״י — remettre, faire parvenir
‖ °(הסגיר) — livrer, mettre à la disposition
‖ (גילה) — inventer
הִמְצִיא מַכְשִׁיר — inventer un appareil
הִמְצִיא תֵּרוּץ — inventer un prétexte
מְצַאי (61) ז — inventaire *m*, stock *m*
מַצָּב (91) ז (מקום) — emplacement *m*, position *f*
‖ (תנאים) — situation *f*, état *m*, conditions *fpl*
מַצַּב־הַחוֹלֶה הוּטַב — l'état du malade s'est amélioré
הַמַּצָּב הַכַּלְכָּלִי — la situation économique
מַצַּב־רוּחַ — humeur *f*, disposition *f* d'esprit
מַצָּב בִּישׁ — mauvaise passe
בְּמַצָּב טוֹב/רַע — en bon / mauvais état
עממי הִצִּיל אֶת־הַמַּצָּב — sauver la situation
‖ צבא מַצַּב־דֹּם — position *f* du garde-à-vous
מַצַּב־הָכֵן — état d'alerte
מַצַּב־חֵרוּם — état de siège
חֵיל־מַצָּב ז — garnison *f*
1. מֻצָּב (95) ז צבא — poste *m*

מְפֻרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — exagéré, excessif

מְפֹרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — fleuri

מִפְרָח (89) ז — vol *m*, envolée *f*

מִפְרַח־הַצִּפֳּרִים — le vol des oiseaux

מְפֹרָט, ־רֶטֶת (ר׳ ־רָטִים, ־רָטוֹת) ת — détaillé

מַפְרֵט (122) ז מוס — plectre *m*

מִפְרָט (91) ז — spécification *f*

מַפְרִיד (1) ז — tiret *m*

מַפְרִיס, ־סָה ת — au pied fourchu

זואול מַפְרִיסֵי־פַּרְסָה ז״ר — ongulés *mpl*, artiodactyles *mpl*

מַפְרִיעַ, ־עָה ש — perturbateur *n*, interrupteur *n*

בְּאֵין מַפְרִיעַ — sans être dérangé

מַפְרֵכָה (229) נ — pressoir (d'olives) *m*, broyeur *m*

מְפַרְנֵס, ־נֶסֶת (ר׳ ־נְסִים, ־נְסוֹת) ש — nourricier *n*

מְפַרְנֵס־מִשְׁפָּחָה — soutien *m* de famille

מְפַרְסֵם (132) ז — annonceur *m*

מְפֻרְסָם, ־סֶמֶת (ר׳ ־סָמִים, ־סָמוֹת) ת — célèbre

מִן־הַמְפֻרְסָמוֹת הוּא — il est notoire

מִפֶּרַע ← לְמַפְרֵעַ

מְפֹרָע, ־רַעַת (ר׳ ־רָעִים, ־רָעוֹת) ת — dérangé

|| פסיכ — instable, anormal

מִפְרָעָה (225) נ — paiement partiel, acompte *m*

מְפֹרָעוּת (46, בלי ר׳) נ — instabilité *f*, anormalité *f*

מִפְרַעִי, ־עִית ת — rétroactif, rétrospectif

מְפֻרְעָשׁ, ־עֶשֶׁת (ר׳ ־עָשִׁים, ־עָשׁוֹת) ת — infesté de puces

מַפְרֵף (122) ז — tire-bouton *m*

מְפֹרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — découpé

חוֹף מְפֹרָץ — côte découpée

צמח עָלֶה מְפֹרָץ — feuille dentée

מִפְרָץ (91) ז גיאוגר — golfe *m*, baie *f*

הַמִּפְרָץ הַפַּרְסִי — le Golfe Persique

מִפְרַץ־חֵיפָה — la baie de Haïfa

|| (ברחוב) — retrait *m* du trottoir

מִפְרֶצֶת (—) רפא — anévrisme *m*

מְפָרֵק (ר׳ ־רְקִים) ז משפט — liquidateur *m*

מִפְרָק (91) ז אנטום — articulation *f*

|| צמח — noeud *m*

|| טכנ — joint *m*

מִפְרָק כַּדּוּרִי — joint à rotule

מְפֻרְקָד, ־קֶדֶת (ר׳ ־קָדִים, ־קָדוֹת) ת — couché sur le dos

מַפְרֶקֶת (252) נ אנטום — nuque *f*

מְפֹרָר, ־רֶרֶת ת — émietté, en miettes

מִפְרָשׂ (91) ז — voile *f*

סְפִינַת־מִפְרָשִׂים נ — bateau *m* à voiles

הֵרִים הַמִּפְרָשִׂים — hisser les voiles

הוֹרִיד הַמִּפְרָשִׂים — amener les voiles

בהש הוֹצִיא הָרוּחַ מִמִּפְרְשֵׂי־פ׳ — rabattre son caquet à qn

בְּמִפְרָשִׂים פְּרוּשִׂים — toutes voiles dehors

|| צמח — étendard (des papilionacées) *m*

|| בהש (משטח) — surface *f*, étendue *f*

מִפְרְשֵׂי־עָב — le déploiement des nuages

1. מְפָרֵשׁ (ר׳ ־רְשִׁים) ז (פרשן) — commentateur *m*, exégète *m*

2. מְפָרֵשׂ (ר׳ ־רְשִׂים) ז (נוסע) — voyageur *m*

מְפָרְשֵׂי־יַמִּים — marins *mpl*

מְפֹרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר׳ ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת — explicite, formel

מִקְרָא מְפֹרָשׁ הוּא — c'est écrit en toutes lettres

דת הַשֵּׁם הַמְפֹרָשׁ — le Nom ineffable (de Dieu)

|| בִּמְפֹרָשׁ תה״פ — expressément

מִפְרָשׁ (91) ז גיאוגר — ligne *f* de partage des eaux

מִפְרָשִׂית (17) נ — barque *f* à voiles

מַפְשׁוֹל (21) ז — chandail *m*, pull-over *m*

מֻפְשָׁט, ־שֶׁטֶת (ר׳ ־שָׁטִים, ־שָׁטוֹת) ת — abstrait

מִפְשָׂעָה (225) נ אנטום — aine *f*

מַפְשֵׂק (91) — saute-mouton (jeu) *m*

מְפֻשָּׂק, ־שֶּׂקֶת (ר׳ ־שָּׂקִים, ־שָּׂקוֹת) ת — écarté

רַגְלַיִם מְפֻשָּׂקוֹת — jambes écartées

מְפַשֵּׁר, ־שֶּׁרֶת (ר׳ ־שְּׁרִים, ־שְּׁרוֹת) ש — conciliateur *n*

מַפְשֵׁר (ר׳ ־שְׁרִים) ז טכנ — dégivreur *m*

מִפְתּוּחַ (44, בלי ר׳) ז — action *f* de répertorier

מַפְתֵּחַ (129) ז — clef *f*

מַפְתֵּחַ־גַּנָּבִים — passe-partout *m*, pince-monseigneur *f*

מַפְתֵּחַ שְׁוֶדִי — clef anglaise

בהש אִישׁ־מַפְתֵּחַ ז — homme *m* indispensable

עֶמְדַּת־מַפְתֵּחַ נ — position-clef *f*

פָּרַשׂ מְצוּדָתוֹ עַל־	étendre son influence sur
מִצְוָה (209) נ	ordre *m*, commandement *m*
‖ דת	précepte *m*, devoir religieux, bonne action
מִצְוַת־עֲשֵׂה	précepte positif
מִצְוַת־לֹא־תַעֲשֶׂה	interdiction *f*, défense *f*
מִצְוָה הַבָּאָה בַּעֲבֵרָה	fin louable obtenue par des moyens répréhensibles
מִצְוַת־אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה	religion routinière
בַּר־מִצְוָה (ר׳ בְּנֵי־מִצְוָה)	garçon devenu majeur
בַּת־מִצְוָה (ר׳ בְּנוֹת־מִצְוָה)	fille devenue majeure
הִגִּיעַ לְמִצְווֹת	arriver à sa majorité religieuse
מִלְחֶמֶת־מִצְוָה נ	guerre sainte
מֵת־מִצְוָה ז	cadavre abandonné
סְעוּדַת־מִצְוָה נ	festin solennel
שְׁלִיחַ־מִצְוָה	chargé d'une mission pieuse
מִצְוָה לְ־	c'est un devoir religieux de
מְצַוֶּה (73) ז	chef *m*
מָצוּי, מְצוּיָה (ר׳ ־יִים, ־יוֹת) ת	existant, disponible
פַּרְנָסָתוֹ מְצוּיָה	gagner normalement sa vie
הַפְּרוּטָה מְצוּיָה אֶצְלוֹ	il a des sous
הַמָּצוּי וְהָרָצוּי	ce qui est et ce qui devrait être
דת מָצוּי ראשון	l'être premier (Dieu)
‖ (רגיל)	habituel, fréquent
רוּחַ מְצוּיָה	vent normal
תִּלְתָּן מָצוּי	trèfle commun
מָצוּי אֵצֶל־	familier de, connaisseur en
מִצּוּי (51) ז	compression *f*, exhaustion *f*
‖ בהש מצוי־בְּעָיָה	examen exhaustif d'un problème
מצוי־הַדִּין	justice stricte
מצוי־חֶשְׁבּוֹן	solde *m* d'un compte
מצוי־הַיּוֹם	la fin du jour
עַד־מִצּוּי־הַנֶּפֶשׁ	jusqu'au dernier soupir
מְצוּל (ר׳ ־לִים) ז	profondeur *f*, eaux profondes
מְצוּלָה (201, ר׳ מְצוּלוֹת או מְצוּלוֹת) נ	abîme *m*
מְצוּלוֹת־יָם	le fond de la mer
מְמֻצָּע, מְמֻצַּעַת ת	moyen
ספורט מִשְׁקָל מְמֻצָּע	poids moyen
מִצּוּעַ (9) ז (עשיית־פשרה)	compromis *m*
‖ (תיווך)	médiation *f*, intermédiaire *m*
מָצוֹף (30) ז	flotteur *m*
מִצְפִּית (17) נ	télescope *m*, lunette *f*
מִצּוּץ (51) ז	succion *f*
מְצוֹצָה (201) נ	suçoir *m*, ventouse *f*
מָצוֹק (30, ר׳ מְצוּקִים) ז	oppression *f*, détresse *f*
אִישׁ־מָצוֹק ז	misérable *m*, opprimé *m*
מָצוּק, מְצוּקָה ת	dressé, vertical
‖ מָצוּק (15) ז (עמוד)	pilier *m*, fondement *m*
מְצוּקֵי־אֶרֶץ	les piliers de la terre
גיאוגר (סלע תלול)	falaise *f*, écueil *m*
בהש הַמְּצוּקִים ז״ר	les justes d'ici-bas
מִצּוּק (51) ז פיס	solidification *f*
מְצוּקָה (201) נ	détresse *f*, misère *f*, gêne *f*
נִמְצָא בִּמְצוּקָה	être dans la gêne
1. מָצוֹר (30, בלי ר׳) ז צבא	siège *m*
בָּא בַּמָּצוֹר	être assiégé
שָׂם מָצוֹר עַל־	assiéger
בהש (לחץ)	pression *f*, contrainte *f*
‖ °(מבצר)	fortification *f*
עִיר־מָצוֹר נ	place forte
2. °מָצוֹר ש״פ נ (מצרים)	l'Egypte *f*
מְצוּדָה (201) נ	forteresse *f*, citadelle *f*
מַצּוּת (51, בלי ר׳) נ	querelle *f*, dispute *f*
מֵצַח (184) ז	front *m*
קִמֵּט אֶת־מִצְחוֹ	plisser le front
בהש עַזּוּת־מֵצַח נ	audace *f*, effronterie *f*
צבא הַתְקָפַת־מֵצַח	attaque *f* de front
מִצְחָה (242) נ (בכובע)	visière *f*
‖ (על־הרגל)	jambière *f*
מִצְחוֹן (ר׳ ־נִים) ז או מִצְחִיָּה (202) נ	visière *f*
מִצְחִי, ־חִית ת	frontal
מַצְחִיק, ־קָה ת	drôle, amusant, comique
מַצְחִיקָן (91) ז	amuseur *m*, comique *m*
מִצְחִית (ר׳ ־חִיּוֹת) נ	frontail (de cheval) *m*
מַצְחֵף (91) ז	livre *m*
מְצַחְצֵחַ (128) ז	cireur *m*
מְצַחְצֵחַ־נַעֲלַיִם	cireur de chaussures
מִצְחָק (102) ז	éclat *m* de rire, plaisanterie *f*

מַצָּב קִדְמִי — poste avancé, avant-poste *m*
מַצַּב־תַּצְפִּית — poste d'observation
2. מֻצָּב, ־צֶּבֶת (ר' ־צָּבִים, ־צָּבוֹת) ת — placé, dressé
מַצָּבָה (226) נ (חיל־מצב) — garnison *f*
‖ (מיפקד) — effectif *m*, force *f*, état *m*
מַצֵּבָה (מַצֶּבֶת־, מַצַּבְתִּי, מַצֵּבוֹת) נ — monument *m*
מַצֶּבֶת־זִכָּרוֹן — monument commémoratif
(על־קבר) — pierre tombale
מִצְבָּה (223) נ — outillage *m*, équipement *m*
מִצְבָּה (73) ז רפא — tumeur *f*
מִצְבּוֹעַ (9) ז — pinceau *m*
מִצְבּוֹר (21) ז צבא — dépôt *m*
מִצְבּוֹר־תַּחְמֹשֶׁת — dépôt de munitions
מִצְבָּטַיִם (263) ז"ז (צבת) — pinces *fpl*, tenailles *fpl*
‖ (משקפיים) — pince-nez *m*
מַצְבִּיא (ר' ־אִים) ז — stratège *m*, chef *m* militaire
מַצְבִּיא עֶלְיוֹן — commandant *m* en chef
מַצְבִּיאוּת (48) נ צבא — commandement *m* en chef
מַצְבִּיעַ, ־בִּיעָה ש — votant *n*
מִצְבָּעָה (225) נ — teinturerie *f*
מְצֻבְעָן, ־עֶנֶת (ר' ־עָנִים, ־עָנוֹת) ת — pigmenté
מַצְבֵּר (122) ז חשמל — accumulateur *m*
‖ (הצטברות) — dépôt (de gravats *etc*) *m*
מִצְבָּר (91) ז (ערמה) — tas *m*, monceau *m*
‖ (מחסן ארעי) — dépôt *m*
מְצֻבְרָח, ־רַחַת (ר' ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — mal luné
מַצֶּבֶת (252) נ (מצבה) — monument *m*
‖ (גזע־עץ) — tronc *m*, souche *f*
‖ (מעמד) — position *f*
מַצָּג (95) ז — présentation *f*, position *f*, posture *f*
מֻצָּג (95) ז (בתערוכה) — objet exposé
‖ מֻצָּג מִשְׁפָּטִי — pièce *f* à conviction
‖ פסיכ — représentation *f*
מְצָד (88) ז או מְצָדִית (17) נ צבא — abri *m*, fortin *m*
מַצָּד (66) ז טכנ — cliquet *m*
‖ (מסילת־ברזל צדדית) — voie *f* de garage
‖ אנטומ מַצַּד־הָאֹזֶן — parotide *f*
מַצַּד־הַתְּרִיס — parathyroïde *f*
מְצַדֵּד, ־דֶּדֶת (ר' ־דְּדִים, ־דְּדוֹת) ש — partisan *n*
מְצֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר' ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — latéral
‖ בִּמְצֻדָּד תה"פ — latéralement, de côté
מְצָדָה (212) נ — forteresse *f*
‖ ש"פ נ (במדבר־יהודה) — Massada *f*
מְצָדִית ← מְצָד
מִצְדָּע (89) ז צבא — salut (militaire) *m*
מֻצְדָּק, ־דֶּקֶת (ר' ־דָּקִים, ־דָּקוֹת) ת — légitime
מָצָה (353) פ"י (סחט) — presser (un fruit), exprimer
‖ (מצץ) — sucer
‖ נִמְצָה (406) פ"ע — être pressé, être exprimé
‖ מִצָּה (447) פ"י — pressurer, exprimer
בהש מִצָּה אֶת־הַנּוֹשֵׂא — épuiser le sujet
מִצָּה אֶת־הַמִּדָּה — mesurer très exactement
מִצָּה אֶת־עֹמֶק־הַדִּין — pousser la rigueur jusqu'au bout
‖ הִתְמַצָּה (480) פ"ע — être épuisé
בהש הִתְמַצָּה הַדִּיּוּן — le débat a été exhaustif
הִתְמַצָּה הַחֶשְׁבּוֹן — le compte est soldé
1. מַצָּה (208) נ (רקיק) — pain *m* azyme
מַצָּה שְׁמוּרָה — pain azyme garanti
חַג־הַמַּצּוֹת ז — la fête des azymes (Pâque)
2. מַצָּה (208) נ (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
3. מֵצָה (—) נ — produit brut
עוֹר־מֵצָה ז — cuir non tanné
מְצֻהָל, ־הֶלֶת (ר' ־הָלִים, ־הָלוֹת) ת — plein de joie
מִצְהָל (102) ז או מִצְהָלָה (224) נ — cris *mpl* d'allégresse
‖ (של סוס) — hennissement *m*
1. מִצְהָר (102) ז גיאוגר — méridien *m*
2. מִצְהָר (102) ז (הצהרה) — déclaration *f*
מְצוּבָה (201) נ מתמט — faisceau *m*
‖ צבא מְצוּבַת־רוֹבִים — faisceau (de fusils)
מָצוֹד (מְצוֹד־, מְצוֹדִי; ר' מְצוֹדִים) ז — poursuite *f*, battue *f*
‖ (מבצר) — forteresse *f*, citadelle *f*
‖ (מלכודת) — piège *m*
1. מְצוּדָה (201) נ (מבצר) — citadelle *f*
2. מְצוּדָה או מְצוֹדָה (201) נ (מלכודת) — piège *m*, rets *m*
דָּג שֶׁנֶּאֱחַז בִּמְצוּדָה — poisson pris au filet
‖ בהש פָּרַשׂ מְצוּדָה לְ־ — tendre un piège à

מְצֻמָּק, ־מֶּקֶת (ר׳ ־מָּקִים, ־מָקוֹת) ת — desséché, émacié
1. מְצֻמָּת, ־מֶּתֶת (ר׳ ־מָּתִים, ־מָּתוֹת) ת מטבח — conservé dans le vinaigre
בָּשָׂר מְצֻמָּת — viande salée
2. מְצֻמָּת, ־מֶּתֶת (ר׳ ־מָּתִים, ־מָּתוֹת) ת — lié, attaché
‖ (מכווץ) — recroquevillé, pelotonné
‖ בהש (צנוע) — modeste, humble
מֵצָן (66) ז — bac m à dégivrage
מַצְנֵחַ (128) ז — parachute *m*
מִצְנָח (89) ז — descente *f* en parachute
מַצְנֵם (122) ז — grille-pain *m*
מְצֻנָּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נָּנִים, ־נָּנוֹת) ת — refroidi
‖ רפא — enrhumé
‖ בהש דֵּעָה מְצֻנֶּנֶת — réflexion froide
מַצְנֵן (122) ז — refroidisseur *m*, réfrigérateur *m*, condenseur *m*
מֻצְנָע, ־נַעַת (ר׳ ־נָעִים, ־נָעוֹת) ת — caché, secret
מִצְנֶפֶת (252) נ — turban *m*
מַצָּע (89, ר׳ ־עִים או ־עוֹת) ז (מרבד) — couche *f*, literie *f*
בהש קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ — la couche est trop étroite pour s'y étendre
‖ (תכנית־יסוד) — programme *m*
מַצָּע מִפְלַגְתִּי — plate-forme électorale (d'un parti)
1. מִצַּע (440) פ״ע (עבר באמצע) — traverser, diviser
בהש מִצַּע בֵּין — être médiateur entre
‖ פ״י (חישב הממוצע) — faire la moyenne de
‖ הִתְמַצֵּעַ (477) פ״ע — se mettre au milieu
2. [מצע] הִתְמַצֵּעַ (477) פ״ע (השתרע) — s'étendre
מֻצָּע, ־צַּעַת (ר׳ ־צָּעִים, ־צָּעוֹת) ת (מיטה) — fait (lit), arrangé
‖ (שהוגש כהצעה) — proposé
מִצְעָד (102) ז (הליכה) — marche *f*
‖ צבא — défilé *m*
מַצְעִית (17) נ צמח — réceptacle *m*
מְצַעֵר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עֲרִים, ־עֲרוֹת) ת — navrant
מִצְעָר, ־רָה ת — petit, menu, exigu, infime
‖ מִצְעָר ז — peu de chose, petit nombre

וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִצְעָר — tes débuts seront modestes
‖ לְמִצְעָר° (לזמן קצר) — pour peu de temps
(לכל־הפחות) — au moins, du moins
מַצְעֶרֶת (255) נ טכנ — régulateur *m*, obturateur *m*
מִצְפֶּה (73) ז — tour *m* de guet, poste *m* d'observation
מִצְפֵּה־כּוֹכָבִים — observatoire *m*, planétarium *m*
מְצַפֶּה (73) ז — guetteur *m*
1. מְצֻפֶּה, ־פָּה ת (מיוחל) — attendu, espéré, prévu
הַמִּכְתָּב הַמְצֻפֶּה — la lettre attendue
2. מְצֻפֶּה, ־פָּה ת (מכוסה) — couvert, revêtu
מְצֻפֵּה־כֶּסֶף/זָהָב — argenté / doré
מַצְפּוּן (41) ז (מטמון) — trésor *m*
‖ (חוש־המוסר) — conscience *f*
בַּעַל־מַצְפּוּן — homme consciencieux
חֹפֶשׁ־הַמַּצְפּוּן ז — liberté *f* de conscience
מַצְפּוּן נָקִי — conscience tranquille
חֲסַר־מַצְפּוּן — sans scrupules
מַצְפּוּנִי, ־נִית ת — de conscience
מַצְפּוּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — conscience *f*, honnêteté *f*
מִצְפּוֹר (1) ז — poste *m* de guet, village-observatoire *m*
מַצְפֵּן (122) ז — boussole *f*
מְצֻפְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — onglé, ongulé
מָצַץ (358) פ״י — sucer
מוֹצֵץ דָּם — exploiteur *m*, vampire *m*
עממי מָצוּץ מִן־הָאֶצְבַּע — inventé de toutes pièces
‖ נִמְצַץ (388) פ״ע — être sucé
‖ הִתְמַצֵּץ (466) פ״ע — se lécher (les lèvres)
מֶצֶץ ← מוֹצֵץ
מִצֵּק (432) פ״י — rendre solide
‖ הִתְמַצֵּק (466) פ״ע — se solidifier
מַצֶּקֶת (251) נ — louche *f*
מָצַר (301) פ״י — délimiter, tracer (une limite)
‖ נִמְצַר (388) פ״ע — être délimité, être tracé
‖ מִצֵּר (432) פ״י — délimiter, tracer (une limite)
מֶצֶר (166) ז — limite *f*, borne *f*

מִצְטַבֵּר, מְצֻטְמְצָם וכו' ← צָבַר, צִמְצֵם וכו'	
מְצִיאָה (201) נ (גילוי)	trouvaille *f*, découverte *f*
בהש מְצִיאַת־פִּתְרוֹן	découverte d'une solution
‖ (דבר שאבד)	objet trouvé
‖ עממי (הזדמנות)	occasion *f*
קָפַץ עַל־הַמְּצִיאָה	sauter sur l'occasion
מְצִיאוּת (48) נ	existence *f*, réalité *f*
יְקַר־הַמְּצִיאוּת	rare
מְחֻיַּב־הַמְּצִיאוּת	nécessaire, imposé par les faits
הִתְעַלֵּם מִן־הַמְּצִיאוּת	vouloir ignorer les faits
מְצִיאוּתִי, ־תִית ת	réaliste
מְצִיאוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ	réalisme *m*
מַצִּיג, ־גָה ש	exposant *n*, metteur *n* en scène
מַצִּיגָן (91) ז	comédien *m*
מְצֻיָּד, ־יֶּדֶת (ר' ־יָּדִים, ־יָּדוֹת) ת	pourvu, équipé
מְצִיָּה (202) נ	pression *f*, compression *f*
מַצִּיָּה (ר' ־יּוֹת) נ	biscuit sec, craquelin *m*
מַצִּיל (1) ז	sauveteur *m*
(בחוף הים)	maître-baigneur *m*
מְצֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר' ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת (מסומן)	marqué
‖ (ניכר)	célèbre, fameux, réputé
‖ (מעולה)	excellent
מְצִיעָא (נ' מְצִיעֲתָא) ת ארמית	moyen
בָּבָא מְצִיעָא	section *f* intermédiaire (d'un traité)
‖ מְצִיעֲתָא נ	milieu *m*, partie moyenne
מְצִיעוּת (48) נ	médiation *f*
מְצֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר' ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת (בגד)	frangé
‖ (ציפור)	huppé
מְצִיצָה (201) נ	succion *f*
‖ (סוכריה)	sucette *f*
מְצִיצָן, ־נִית ש	voyeur *n*, curieux *n*
מֵצִיק (19) ז	oppresseur *m*, tyran *m*
מְצִיקָה (201) נ	pression *f*, oppression *f*
מְצִיקוּת (48, בלי ר') נ פיס	état *m* solide
מְצֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר' ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת	dessiné, illustré
מַצִּית (ר' ־תִים) ז (מכשיר)	briquet *m*
‖ (אדם)	incendiaire *m*
מֵצַל ← 3. צָלַל	
מֻצָּל ← נִצַּל	
מִצְלָב (91) ז	carrefour *m*, croisement (de routes) *m*
מְצִלָּה (208) נ	clochette *f*
‖ מוס	carillon *m*
מִצְלוֹב (21) ז צבא	cheval *m* de frise
1. מִצְלוֹל (21) ז (צלילה)	plongée *f*
2. מִצְלוֹל (21) ז מוס	sonorité *f*, son *m*, ton *m*
מִצְלָח (89) ז	traversée (d'un cours d'eau) *f*
מֻצְלָח, ־לַחַת (ר' ־לָחִים, ־לָחוֹת) ת	heureux, réussi
בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמֻצְלַחַת	à la bonne heure
מַצְלִיב, ־בָה ת	croisé, en forme de croix
‖ מַצְלִיבִים ז"ר צמח	crucifères *fpl*
מַצְלִיף (1) ז	fouetteur *m*
‖ בהש (בפרלמנט)	rabatteur *m*, chef *m* de file
מִצְלָל (122) ז מוס	diapason *m*
מַצְלֵמָה (229) נ	appareil *m* photographique
מְצֻלָּע (89) ז מתמט	polygone *m*
מְצֻלָּע מְשֻׁכְלָל	polygone régulier
מִצְלַעַת (146) נ	crête (montagneuse) *f*
מַצְלֵף (122) ז	tapette *f*
מְצַלְצְלִים (—) ז"ר	pièces *fpl* de monnaie
מְצֻלָּק, ־לֶּקֶת (ר' ־לָּקִים, ־לָּקוֹת) ת	balafré
מְצִלְתַּיִם (261) נ"ז מוס	cymbales *fpl*
מְצֻמָּג, ־מֶּגֶת (ר' ־מָּגִים, ־מָּגוֹת) ת	caoutchouté
מַצְמֵד (122) ז	embrayage *m*, accouplement *m*
מְצֻמָּד, ־מֶּדֶת (ר' ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ת	attaché, couplé
‖ בִּמְצֻמָּד תה"פ	de très près
מַצְמֶדֶת (252) נ טכנ	manchon *m*
1. מִצְמוּץ (41) ז (קריצה)	clignotement *m*
2. מִצְמוּץ (41) ז (מציצה)	succion *f*
מִצְמָח (89) ז	flore *f*, végétation *f*
‖ בהש מִצְמַח־הַיּוֹם	l'aube *f*, l'aurore *f*
1. מִצְמֵץ (460) פ"י (בעיניים)	cligner (des yeux), clignoter
‖ הִתְמַצְמֵץ (494) פ"ע	cligner, clignoter
2. מִצְמֵץ (460) פ"י (מצץ)	sucer, siroter
‖ הִתְמַצְמֵץ (494) פ"ע	se lécher les babines
מְצֻמְצָם, ־צֶמֶת (ר' ־צָמִים, ־צָמוֹת) ת	restreint, réduit, limité
1. מְצַמְצְנִי, ־נִית ת (עיניים)	clignotant
2. מְצַמְצְנִי, ־נִית ת (שפתיים)	suceur, lécheur

מְקַדֵּד (122) ז טכנ	alésoir *m*
מַקְדֵּה (229) נ טכנ	roue *f* à pointiller
מִקְדָה (208) נ	bol *m*, jatte *f*
מַקְדֵּחַ (128) ז	foret *m*, vrille *f*, vilebrequin *m*
מְקֻדָּח, ־דַּחַת (ר׳ ־דָּחִים, ־דָּחוֹת) ת	brûlé, attaché
מַקְדֵּחָה (229) טכנ	foreuse (machine) *f*
מַקְדִּים, ־מָה ת	préliminaire
דַּף מַקְדִּים	feuillet *m* liminaire
מְקַדֵּם (132) ז מתמט	coefficient *m*
מַקְדָּם (91) ז מוס	anacrouse *f*
מֻקְדָּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דָּמִים, ־דָּמוֹת) ת	préalable, prématuré, anticipé
דֵּעָה מֻקְדֶּמֶת	préjugé *m*
הוֹדָעָה מֻקְדֶּמֶת	préavis *m*
שְׁטָר מֻקְדָּם	traite antidatée
בְּשָׁעָה מֻקְדֶּמֶת	de bonne heure
אֵין מֻקְדָּם וּמְאֻחָר	il n'y a pas d'ordre chronologique
‖ בְּמֻקְדָּם תה״פ	tôt, bientôt, en avance
בְּמֻקְדָּם אוֹ בִּמְאֻחָר	tôt ou tard
מִקְדָּמָה (223) נ	avance (d'argent) *f*, acompte *m*
מִקְדָּמִי, ־מִית ת	préliminaire
מִקְדָּשׁ (91) ז	sanctuaire *m*
דת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ ז	le Temple (de Jérusalem)
°מֻקְדָּשׁ (122) ז	portion consacrée
מַקְהֵל (126) או מִקְהָל (102) ז	assemblée *f*
מַקְהֵלָה (־הֵלַת־; ר׳ ־הֵלוֹת, ־הֲלוֹת־) נ	choeur *m*
מַקְהֵלָן, ־הֲלָנִית (ר׳ ־הֲלָנִים, ־הֲלָנִיּוֹת) ש	choriste *n*
מַקְהֶלֶת (255) נ	choeur *m*, chorale *f*
מַקְהֶלְתִּי, ־תִית ת	choral
מִקְוָאוֹת ← 2. מִקְוֶה	
מַקּוֹב (21) ז טכנ	chasse-clous *m*
מַקּוֹד (21) ז טכנ	pointeau *m*
מִקּוּד (51) ז פיס	focalisation *f*
‖ בהש	concentration *f*, convergence *f*
‖ (בדואר)	code postal
מִקְוָה (206) נ	bassin *m*, réservoir *m*
1. מִקְוֶה (71) ז (תקוה)	espoir *m*
2. מִקְוֶה (71, ר׳ מִקְוָאוֹת) ז (אוסף־מים)	confluence *f*
‖ דת (מרחץ)	bain rituel
מִקּוּחַ (9) ז	marchandage *m*
מַקּוֹל (30) ז	gramophone *m*, phonographe *m*
מַקּוּלִין (ר׳ ־נִים) ז	abattoir *m*, boucherie *f*
מָקוֹם (33) ז	lieu *m*, endroit *m*, place *f*
אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם ז״ר	les habitants *mpl*
מִנְהַג־הַמָּקוֹם ז	coutume locale
מְקוֹמוֹת־יְשִׁיבָה	places assises
אֵין מָקוֹם לְשִׂמְחָה	il n'y a pas lieu de se réjouir
הֶעָרָה שֶׁאֵינָהּ בִּמְקוֹמָהּ	remarque déplacée
בִּמְקוֹם־	au lieu de, à la place de
בְּמָקוֹם אַחֵר	autre part, ailleurs
מְמַלֵּא־מָקוֹם	remplaçant, suppléant
מַרְאֵה־ או מוֹרֵה־מָקוֹם	référence *f*
כָּל־מָקוֹם שֶׁ־	partout où, dans tous les cas où
מִכָּל־מָקוֹם	de toute manière, en tout cas
‖ דת הַמָּקוֹם	l'Omniprésent (Dieu) *m*
‖ מתמט מָקוֹם גֵיאוֹמֶטְרִי	lieu géométrique
מִקּוּם (51) ז	localisation *f*, emplacement *m*
מְקוֹמִי, ־מִית ת	local
מְקוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש	auteur *n* de lamentations
‖ מְקוֹנְנוֹת נ״ר	pleureuses *fpl*
מַקּוֹף (21) ז	secteur (de surveillance) *m*
שׁוֹטֵר־מַקּוֹף ז	agent *m* de quartier
מַקּוֹף (41) ז	tête *f* de hache
מִקּוּף (51) ז	mise *f* d'un trait d'union
מַקּוֹפִי, ־פִית ת	de quartier, de secteur
מְקֻוָּץ, ־וֶּצֶת (ר׳ ־וָּצִים, ־וָּצוֹת) ת	tressé, bouclé
מְקֻוְקָו, ־קֶוֶת (ר׳ ־קָוִים, ־קָווֹת) ת	hachuré
מָקוֹר (33) ז (מעין)	source *f*
‖ בהש (מוצא)	source, origine *f*
מִמָּקוֹר רִאשׁוֹן	de première main
שִׁיבָה נ אֶל־הַמָּקוֹר	retour *m* aux sources
‖ (יצירה או מסמך)	original *m*
הֶעְתֵּק ז מִן־הַמָּקוֹר	copie *f* conforme
‖ דקדוק	infinitif *m*
‖ אנטום	utérus *m*
מַקּוֹר (21) ז (של־עוף)	bec *m*
‖ (בכלי־ירייה)	percuteur *m*

משפט בֶּן־מֶצֶר ז — voisin *m*, riverain *m*
בהש בְּלִי־מְצָרִים — illimité, sans borne
מֵצַר, מֵצָרָה ת (מצטער) — attristé, affligé
‖ (מציק) — qui cause de la peine, affligeant
‖ מֵצַר (67) ז (מעבר צר) — passage étroit
בֵּין־הַמְּצָרִים — dans la détresse
בהש בֵּין־הַמְּצָרִים — dans la période critique (entre le 17 *Tammouz* et le 9 *Av*)
‖ (מצוקה) — détresse *f*, angoisse *f*
‖ גיאוגר (רצועת־יבשה) — isthme *m*
(מעבר ימי) — détroit *m*
מַצְרֵב (122) ז רפא — cautère *m*
מִצְרָב (91) ז — brûlure *f*
מְצֹרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת — enroué
מִצְרִי, ־רִית ת — égyptien
מִצְרַיִם ש״פ נ (מדינה) — l'Egypte *f*
חֹשֶׁךְ־מִצְרַיִם ז — obscurité épaisse
מִצְרָךְ (91) ז — denrée *f*, article *m* de consommation
מִצְרְכֵי־מָזוֹן — denrées alimentaires
מִצְרָן (97) ז — voisin *m*, riverain *m*
מִצְרָנוּת (46) נ — mitoyenneté *f*
מִצְרָנִי, ־נִית ת — contigu, limitrophe
‖ מתמט זָוִיּוֹת מִצְרָנִיּוֹת — angles adjacents
מְצֹרָע, ־רַעַת (ר׳ ־רָעִים, ־רָעוֹת) ת — lépreux
מִצְרָעָה (225) נ — léproserie *f*
1. מְצֹרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת — épuré, raffiné
2. מְצֹרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת — attaché, joint
הַמִּכְתָּב הַמְּצֹרָף — la lettre jointe
‖ בִּמְצֹרָף תה״פ — ci-joint
מַצְרֵף (122) ז — creuset *m*
‖ בהש — épreuve *f*
1. מִצְרָף (91) ז — épuration *f*, raffinement *m*
2. מִצְרָף (91) ז — assemblage *m*, montage *m*
מִצְרֶפֶת (252) נ — combinaison (vêtement) *f*
מִצְרָר (91) ז — formation *f* en grappe
פְּצָצַת־מִצְרָר — bombe *f* à segmentation
מַצָּת (95) ז — briquet *m*, allumoir *m*
‖ צבא (להפעלת־נפץ) — dispositif *m* d'allumage

מַצֶּת (ר׳ ־צְּתִים) ז טכנ — bougie *f* d'allumage
מַק (53, בלי ר׳) ז — pourriture *f*, grangrène *f*
מַקָאמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — *maqama* (récit en prose rimée) *f*
מַקָּב (91) ז טכנ — poinçon *m*, chasse-pointe *m*
‖ מַקְּבַיִם (263) ז״ז — pince *f* à poinçonner
מַקֵּב (122) ז — perforatrice *f* de bureau
מְקֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — concave
מַקְבִּי ← מַכַּבִּי
מַקְבִּיל, ־לָה ת — parallèle, homologue
‖ מַקְבִּילָה (בספרות) נ — passage *m* parallèle
מַקְבִּילוֹן (21) ז מתמט — parallélépipède *m*
מַקְבִּילוּת (46) נ — parallélisme *m*
מַקְבִּילַיִם (265) ז״ז ספורט — barres *fpl* parallèles
מַקְבִּילִית (17) נ מתמט — parallélogramme *m*
‖ פיס מַקְבִּילִית־הַכֹּחוֹת — parrallélogramme des forces
מַקְבֵּל (122) ז — collimateur *m*
מְקֻבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — habituel, usuel
בְּדֶרֶךְ הַמְּקֻבֶּלֶת — selon la procédure usuelle
‖ (מוסכם) — convenu
מֻקְבָּלוֹת נ״ר — idées conventionnelles
‖ (שקיבל במסורת) — porteur d'une tradition
מְקֻבָּל אֲנִי מֵאֲבוֹתַי — mes ancêtres m'ont appris
‖ (עוסק בחכמת־הנסתר) — kabbaliste
‖ (רצוי) מְקֻבָּל עַל־פּ׳ — bien vu de qn
מְקֻבָּל עַל־הַבְּרִיּוֹת — populaire
מַקְבָּן (ר׳ מַקְבָּנִים) ז — homme *m* à tête pointue
מִקְבָּע (89) ז — montage *m*, installation *f*
‖ (בצילום) — fixation *f*
מִקְבָּץ (91) ז — groupement *m*, rassemblement *m*
מְקֻבָּץ, ־בֶּצֶת (ר׳ ־בָּצִים, ־בָּצוֹת) ת — rassemblé
כְּתָבִים מְקֻבָּצִים — oeuvres complètes
מִקְבֶּצֶת (252) נ — fronces *fpl*, froncis *m*
מַקֶּבֶת (251) נ (פטיש) — marteau *m*, maillet *m*
‖ °מַקֶּבֶת־בּוֹר — excavation *f* d'un puits
מַקֶּבֶת (256) נ טכנ — perforateur *m*
מִקֵּד (432) פ״י — faire converger, concentrer
‖ הִתְמַקֵּד (466) פ״ע — converger, se concentrer

מִקֵּם (432) פ״י placer, situer, localiser
|| הִתְמַקֵּם (466) פ״ע se placer
מִקְמוּק (41) ז pourriture *f*, effritement *m*
מְקֻמָּח, ־מַּחַת (ר׳ ־מָּחִים, ־מָּחוֹת) ת enfariné
מְקֻמָּס, ־מֶּסֶת (ר׳ ־מָּסִים, ־מָּסוֹת) ת gommé
מִקְמֵק (460) פ״י faire pourrir
|| הִתְמַקְמֵק (494) פ״ע se putréfier, dépérir
מַקְמַקּוּת (47, בלי ר׳) נ pourriture *f*
מַקְמֶקֶת (252) נ pourriture *f*
מִקְמָר (91) ז voûte *f*
מְקֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת voûté, bombé, convexe
מִקְמֶרֶת (252) נ arcade *f*
מַקְנֵב (122) ז sarcloir *m*
מִקְנָה (207) נ (קנייה) achat *m*, acquisition *f*
|| (מחיר) prix *m* d'achat
מִקְנֶה (73) ז °(בהמות) bétail *m*
אַנְשֵׁי־מִקְנֶה ז״ר éleveurs *mpl* de bétail
|| (קנייה) achat *m*, acquisition *f*
מְקֻסָּד, ־סֶּדֶת (ר׳ ־סָּדִים, ־סָּדוֹת) ת casqué
מַקְסִים, ־מָה ת charmant, ravissant
מַקְסִימוּם (—) ז maximum *m*
מַקְסִימָלִי, ־לִית ת maximal, le plus grand
מֶקְסִיקוֹ ש״פ נ (מדינה) le Mexique
(קִרְיַת־) מֶקְסִיקוֹ Mexico (ville)
מֶקְסִיקָנִי, ־נִית ת mexicain
מִקְסָם (91) ז charme *m*, enchantement *m*
מְקֹעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת concave
מַקָּף (95) ז דקדוק trait *m* d'union
מֻקָּף, ־קֶּפֶת (ר׳ ־קָּפִים, ־קָּפוֹת) ת entouré
עִיר מֻקֶּפֶת־חוֹמָה ville entourée de murailles
|| דקדוק réuni par un trait d'union
|| מסחר vendu à crédit
מַקְפֵּא (131) ז congélateur *m*
מִקְפָּא (ר׳ ־אִים) ז (קיפאון) froid *m*, gelée *f*
|| מטבח gelée
מְקֻפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת méticuleux
1. מְקֻפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת amputé
2. מְקֻפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת recroquevillé
מִקְפָּה (206) נ מטבח bouillie *f*, gruau *m*
מַקֵּפָה (208) נ מטבח écumoire *f*
מְקֻפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת frustré, lésé
מַקְפִּיד, ־דָה ת pédant, méticuleux, strict
מִקְפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ gélatine *f*
מִקְפָּל (91) ז pliement *m*, plissement *m*
מַקְפֵּלָה (229) נ plieuse (machine) *f*
מְקֻפָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת plié, plissé
מַקְפֵּצָה (229) נ ספורט tremplin *m*, plongeoir *m*
מַקֵּץ (132) ז couperet *m*
מִקְצָב (91) ז מוס rythme *m*
|| (מנה קצובה) allocation *f*, ration *f*
מְקֻצָּב, ־צֶּבֶת (ר׳ ־צָּבִים, ־צָּבוֹת) ת rythmé
מִקְצָבִי, ־בִית ת rythmique
מַקְצָה (207) נ טכנ guillaume (rabot) *m*
מִקְצֶה (73) ז צבא détachement *m*
1. מֻקְצֶה, ־צָה ת réservé, mis à part, tabou
|| דת indisponible (pendant le sabbat)
2. מֻקְצֶה (73) ז dépôt *m*, arrière-cour *f*
מִקְצוֹעַ (27) ז (פינה) coin *m*, angle *m*
|| מתמט (בגוף הנדסי) arête *f*
|| (משלח־יד) métier *m*, profession *f*
בַּעַל־מִקְצוֹעַ spécialiste
מִקְצוֹעוֹת חָפְשִׁיִּים professions libérales
|| (נושא לימודי) matière (d'enseignement) *f*
מִקְצוֹעַ־חוֹבָה matière obligatoire
מַקְצוּעַ (44) ז couteau (à couper les figues) *m*
מַקְצוּעָה (201) נ טכנ rabot *m*
מִקְצוֹעִי, ־עִית ת professionnel
בֵּית־סֵפֶר מִקְצוֹעִי école professionnelle
פּוֹעֵל מִקְצוֹעִי ouvrier qualifié
אִגּוּד מִקְצוֹעִי syndicat *m*
מִקְצוֹעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ compétence professionnelle
מִקְצוֹעָן (ר׳ ־נִים) ז spécialiste *m*, professionnel *m*
מִקְצוֹעָנוּת (46, בלי ר׳) נ professionalisme *m*
מַקְצִיף, ־פָה ת écumant, écumeux
[מקצע] הִתְמַקְצֵעַ (495) פ״ע se spécialiser
° מֻקְצְעָה (ר׳ ־עוֹת) נ coin *m*, angle *m*
מַקְצֵעָה (229) נ טכנ raboteuse (machine) *f*
מַקְצֵף (122) ז מטבח fouet *m* à oeufs, batteur *m*

‖ צמח מְקוֹר־הַחֲסִידָה	bec-de-grue, géranium *m*
מְקוֹרִי, ־רִית ת	original
מְקוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	originalité *f*
מַקּוֹשׁ (21) ז	gong *m*
‖ מַקּוֹשׁ־הַתֹּף	baguette *f* de tambour, mailloche *f*
מִקּוּשׁ (51) ז צבא	pose *f* de mines, minage *m*
מַקּוֹשִׁית (17) נ מוס	xylophone *m*
מְקוֹשֵׁשׁ ← 1. קָשַׁשׁ	
מַקָּז (95) ז רפא	phlébotome *m*
[מקח] הִתְמַקֵּחַ (477) פ״ע	marchander
מִקָּח (94) ז	achat *m*
מִקָּח וּמִמְכָּר	achat et vente, commerce *m*
מִקַּח־טָעוּת	malentendu *m*, maldonne *f*
‖ (מחיר)	prix *m*
עָמַד עַל־הַמִּקָּח	marchander
‖ (לקיחה) מִקַּח־שֹׁחַד	vénalité *f*
מַקָּחָה (225)	marchandise *f*
מִקֵּט (432) פ״י	fâcher, irriter
מְקֻטָּב, ־טֶּבֶת (ר׳ ־טָּבִים, ־טָּבוֹת) ת	polarisé
מִקְטוֹרָה (201) נ	cardigan *m*
מְקַטְלֵג (132) ז	catalogueur *m*
מַקְטֵעַ (128) ז	tranchet *m*
מִקְטָע (89) ז	segment *m*, calotte (sphérique) *f*
מְקֻטָּע, ־טַּעַת (ר׳ ־טָּעִים, ־טָּעוֹת) ת	fragmentaire, entrecoupé, intermittent
‖ לְמִקְטָעִים תה״פ	de temps en temps, par intermittence
מְקֻטָּף, ־טֶּפֶת (ר׳ ־טָּפִים, ־טָּפוֹת) ת	pendant, tombant, détaché
בהש בְּאָזְנַיִם מְקֻטָּפוֹת	l'oreille basse
מַקְטֵפָה (229) נ	machine *f* à cueillir (des fruits)
מִקְטָר (122) ז	encensoir *m*
מִקְטָר (91) ז	combustion (de parfums) *f*
מְקַטְרֵג (122) ז	accusateur *m*
מִקְטָרָה (ר׳ ־רוֹת) נ	autel *m* pour l'encens
מִקְטֹרֶן (194) ז	jaquette *f*, smoking *m*
מִקְטֶרֶת (252) נ °(מחתה)	poêle (à encens) *f*
‖ (לעישון)	pipe *f*, calumet *m*
[מקין] הִתְמַקְיֵן (494 נ) פ״ע	faire le bouffon
מַקִּיף, ־פָה ת	étendu, vaste, large

מַעְגָּל מַקִּיף	cercle circonscrit
‖ בהש פְּעֻלָּה מַקִּיפָה	action *f* d'envergure
בֵּית־סֵפֶר מַקִּיף	école polyvalente
בִּטּוּחַ מַקִּיף	assurance *f* tous risques
1. מְקֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר׳ ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת	désherbé
2. מְקֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר׳ ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת	estival
מִקִּיקָה (201) נ	pourriture *f*
מֵקִישׁ ← [קיש]	
מַקִּישׁ ← 1. נָקַשׁ	
מַקֵּל (130) ז	bâton *m*, canne *f*
מַקְּלוֹת מְלוּחִים	baguettes *fpl* au sel
מֵקֵל, מְקִלָּה ת	indulgent, qui allège
נְסִבּוֹת מְקִלּוֹת	circonstances atténuantes
מִקְלָב (122) ז	portemanteau *m*
מִקְלֶדֶת (252) נ מוס	clavier *m*
מִקְלֶה (73) ז מטבח	grille-pain *m*
מִקְלֶה (—) ז	combustion *f*
אֵפֶר־מִקְלֶה ז	braise éteinte
מִקְלָח (120) ז	pomme (d'arrosoir, de douche) *f*
מִקְלַחַת (246) נ	douche *f*
מַקְלֵט (122) ז	poste récepteur
מִקְלָט (91) ז	abri *m*, refuge *m*, asile *m*
מִקְלָט מְדִינִי	asile politique
° עִיר־מִקְלָט נ	ville *f* d'asile
‖ צבא	abri
מִקְלָיָה (212) נ	torréfacteur (de café) *m*
מַקְלָנִי, ־נִית ת	mince comme une baguette
1. מְקֻלָּס, ־לֶּסֶת (ר׳ ־לָּסִים, ־לָּסוֹת) ת	célèbre
2. מְקֻלָּס, ־לֶּסֶת (ר׳ ־לָּסִים, ־לָּסוֹת) ת	rôti, grillé
מַקְלֵעַ (128) ז צבא	mitrailleuse *f*
‖ תַּת־מַקְלֵעַ	mitraillette *f*
1. מְקֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת	jeté, lancé
2. מְקֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת	tressé, lacé
מַקְלְעָן (97) ז צבא	mitrailleur *m*
1. מִקְלַעַת (246) נ	fronde *f*, lance-pierres *m*
2. מִקְלַעַת (246) נ (רשת)	tresse *f*, natte *f*, entrelacs *mpl*
מַקְלֵף (122) ז	couteau *m* à peler, éplucheur *m*
מַקְלֵפָה (229) נ	éplucheuse *f*, machine *f* à éplucher
מְקֻלְקָל, ־קֶלֶת (ר׳ ־קָלִים, ־קָלוֹת) ת	avarié, abîmé

מִקְשָׁאָן (97) ז — cultivateur *m* de concombres

מִקְשָׁב (91) ז — action *f* d'écouter, audition *f*

1. מִקְשָׁה (207) או מִקְשָׁאָה (225) נ — champ *m* de concombres

2. מִקְשָׁה (207) נ (מתכת) — métal massif

|| בהש מִקְשָׁה אַחַת — d'un seul bloc, tout d'une pièce, monolithique

מִקְשׁוֹר (21) ז — contexte *m*, rapport *m*, liaison *f*

בְּמִקְשׁוֹר אֶחָד — dans un même contexte

מְקֻשָּׁח או מְקֻשָׁח, ־שַּׁחַת (ר׳ ־שָּׁחִים, ־שָּׁחוֹת) ת — durci

מִקְשִׁי, ־שִׁית ת — massif

מִקְשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère massif, dureté *f*

מַקְשָׁן (97) ז — questionneur *m*

מַקְשָׁנוּת (46, בלי ר׳) נ — manie *f* de questionner

מְקֻשְׂקָשׂ, ־קֶשֶׂת (ר׳ ־קָשִׂים, ־קָשׂוֹת) ת — squameux

מְקֻשְׁקָשׁ, ־קֶשֶׁת (ר׳ ־קָשִׁים, ־קָשׁוֹת) ת — gribouillé

מְקַשֵּׁר (132) ז — agent *m* de liaison

|| ספורט — demi-arrière *m*

מְקֻשָּׁת, ־שֶּׁתֶת (ר׳ ־שָּׁתִים, ־שָּׁתוֹת) ת — cintré, arqué

מַקֶּשֶׁת (ר׳ ־קָשׁוֹת) נ צבא — mouilleur *m* de mines (bateau)

1. מַר, מָרָה ת — amer

עממי אָהַב הַטִּפָּה הַמָּרָה — aimer la boisson

|| בהש מַר לִי — je suis triste

אַחֲרִית מָרָה — fin cruelle

מַר־לֵב או ־נֶפֶשׁ — aigri, désespéré

|| מַר תה״פ — amèrement

°וָאֵלֵךְ מַר — je m'en allai tristement

|| מַר (—) ז — amertume *f*

מַר־הַמָּוֶת — l'amertume de la mort

בְּמַר־רוּחוֹ — dans l'amertume de son âme

2. מַר (—) ז (אדון) — monsieur *m*

מַר נָתָן — monsieur Nathan

מַר בַּר־רַב־אָשֵׁי — savant éminent

וְכֵן לְמַר (תשובה לברכה) — et vous de même

3. מַר (—) ז (טיפה) — goutte *f*

כְּמַר מִדְּלִי — comme une goutte d'un seau

4. מַר (57) ז (מעדר) — bêche *f*

מֹר (נס׳ מָר־) ז צמח — myrrhe *f*

מָר־דְּרוֹר — myrrhe sauvage

1. [מרא] הִמְרִיא (507) פ״ע — s'élever dans l'air

הַמָּטוֹס הִמְרִיא — l'avion a décollé

|| פ״י — faire envoler

|| כימ — sublimer

2. [מרא] הִמְרִיא (507) פ״י (פיטם) — gaver

מָרָא (מָרִי, מָרֵיהּ, מָרָן; ר׳ מָרָנָן) ז ארמית — maître *m*

אַבָּא מָרִי — mon père et mon maître

מָרֵיהּ דְעָלְמָא! — maître du monde!

מָרָנָן וְרַבָּנָן — messieurs les rabbins

מַרְאָה (207) נ (חזון) — vue *f*, vision *f*

מַרְאוֹת־לַיְלָה — vision nocturne

|| (ראי) — miroir *m*, glace *f*

מַרְאֶה (77, ר׳ מַרְאוֹת) ז (ראייה) — vue *f*

נֶחְמָד לְמַרְאֶה — agréable à voir

מַרְאֵה־עֵינַיִם — vue immédiate

|| (דמות) — aspect *m*, apparence *f*

כְּמַרְאֵה־אָדָם — telle une apparence humaine

|| (חזיון) — vision *f*, apparition *f*

|| (ציון) מַרְאֵה־מָקוֹם — référence *f*

מֻרְאָה (207) נ זואול — jabot *m*

מְרַאְיֵן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יְנִים, ־יְנוֹת) ש — interviewer *n*

מְרֻאְיָן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יָנִים, ־יָנוֹת) ש — interviewé *n*

מַרְאִית (17) נ — apparence *f*

לְמַרְאִית־עַיִן — à première vue

מִפְּנֵי־מַרְאִית־הָעַיִן — pour éviter des apparences trompeuses

מְרַאֲשׁוֹת (209) נ״ר — chevet *m*

מֵרַב (—) ז — maximum *m*

לְמֵרַב־שִׂמְחָתוֹ — à sa grande joie

מֵרַב־הַחַיָּלִים — la majorité des soldats

1. מְרֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — innombrable

2. מְרֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — taché, souillé

מַרְבָד (98) ז — tapis *m*

מַרְבַד־הַקְּסָמִים — le tapis volant

מִרְבָּד (91) ז — couche *f*, dépôt *m*

מְרֻבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — capitonné

|| (מחולק לרבדים) — stratifié

מַרְבֶּה תה״פ — beaucoup

לְמַרְבֵּה־הַצַּעַר — à mon grand regret

|| זואול מַרְבֵּה־רַגְלַיִם ז — myriapode *m*, mille-pattes *m*

מִקְצָף (91) ז — écume *f*
מִקְצֶפֶת (252) נ מטבח — meringue *f*
מַקְצֵץ (122) ז טכנ — ciseau *m*
מַקְצֵצָה (229) נ חקל — hache-paille *m*
מַקְצֵרָה (229) נ חקל — faucheuse (machine) *f*
מִקְצָת (מִקְצַת־, מִקְצָתוֹ) נ — un peu
מִקְצַת־כֶּסֶף — un peu d'argent
מִקְצָת מִן־הַמִּקְצָת — un tout petit peu
לֹא מִמֶּנּוּ וְלֹא מִקְצָתוֹ — il n'en est rien
מִקְצָתָם אוֹמְרִים — quelques-uns disent
|| °(בסוף־) מִקְצַת־יָמִים עֲשָׂרָה — au bout de dix jours
|| מִקְצָת או בְּמִקְצָת תה"פ — un peu, tant soit peu
[מקק] נָמַק (417) פ"ע — pourrir, se décomposer
|| הִתְמַקֵּק (466) פ"ע — se putréfier, dépérir
|| הֵמַק (529) פ"י — faire pourrir, consumer
מֶקֶק (166) ז — putréfaction *f*, décomposition *f*
|| רפא — gangrène *f*
1. מַקָּק (ר' ־קים) ז חרק — blatte *f*, cancrelat *m*
2. מַקָּק (ר' ־קים) ז (קוף) — macaque *m*
מִקְרָא (87, ר' ־אים או ־אות) ז — convocation *f*
מִקְרָא־קֹדֶשׁ — assemblée religieuse
|| (קריאה בספר) — lecture *f*
|| (הסבר לציור וכדומה) — légende *f*
|| (כתבי־הקודש) — la Bible
מִקְרָא כִּפְשׁוּטוֹ — la Bible comprise au sens littéral
מִקְרָאוֹת גְּדוֹלוֹת — Bible avec commentaires
בְּנֵי־מִקְרָא ז"ר — les Caraïtes *mpl*
|| (פסוק מן התנ"ך) — verset *m*
מִקְרָא מָלֵא — texte *m* explicite
מְקֹרָא (ר' ־רָאִים, ־רָאֵי־) ז — invité *m*, hôte *m*
|| (מכונה) — nommé, surnommé
|| (מיועד) יִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי — Israel mon élu
מִקְרָאָה (226) נ — chrestomathie *f*, livre *m* de lecture
מִקְרָאִי, ־אִית ת — biblique
מְקֹרָב, ־רֶבֶת (ר' ־רָבִים, ־רָבוֹת) ת — familier, intime
מִקְרָב (91) ז — proximité *f*
צִלּוּם־מִקְרָב ז — gros plan
מִקְרֶבֶת (252) נ — télescope *m*

מִקְרֶה (73) ז — charpente *f*, plafond *m*
מְקֵרָה (229) נ — endroit frais, chambre froide
עֲלִיַּת־מְקֵרָה נ — balcon *m* à prendre le frais
|| (ארון־קירור) — glacière *f*
מְקֹרֶה, ־רָה ת — couvert d'un toit *ou* d'un plafond
מִקְרֶה (73) ז (מאורע) — événement *m*, cas *m*
מִקְרֶה אָבוּד — cas désespéré
מִקְרֶה עָדִין — affaire délicate
מִקְרֶה בִּלְתִּי־רָגִיל — cas exceptionnel
מִקְרֵי־הַזְּמַן — les événements actuels
|| (מזל) — hasard *m*, sort *m*
וַיִּקֶר מִקְרֶהָ — le hasard la conduisit
בְּמִקְרֶה — par hasard
מַקְרוֹקוֹסְמוֹס (—) ז — macrocosme *m*
מְקֻרְזָל, ־זֶלֶת (ר' ־זָלִים, ־זָלוֹת) ת — bouclé, arrondi
1. מְקֻרָח, ־רַחַת (ר' ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — chauve
|| בהש (אילן) — dégarni
2. מְקֹרָח, ־רַחַת (ר' ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — couvert de glace
מַקְרֵי (—) ז ארמית — qui enseigne la lecture
מַקְרֵי־דַרְדְּקֵי — instituteur *m*
מִקְרִי, ־רִית ת — accidentel, contingent
מִקְרִיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère accidentel, contingence *f*
מַקְרִיחַ, ־חָה ת — d'une calvitie naissante
מְקֹרָם, ־רֶמֶת (ר' ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת (חלב) — crémeux
|| (לחם) — croustillant
מְקֹרָן, ־רֶנֶת (ר' ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — corné, cornu
מַקְרֵן (122) ז טכנ — radiateur *m*, projecteur *m*
מִקְרָס (91) ז ספורט — passement *m* des jambes (en gymnastique)
מִקְרֶצֶת (252) נ — pâton *m*
מְקַרְקְעִים (—) ז"ר — biens immobiliers, immeubles *mpl*
מְקֻרְקָף, ־קֶפֶת (ר' ־קָפִים, ־קָפוֹת) ת — scalpé
מְקָרֵר (132) ז — réfrigérateur *m*
מִקְרָשׁ (91) ז — caillot *m*, coagulum *m*
מַקָּשׁ (95) ז — touche (de machine à écrire) *f*
מִקֵּשׁ (432) פ"י צבא — miner, parsemer de mines
מִקְשָׁאָה ← 1. מִקְשָׁה

מַרְדַּעַת (246) נ — selle *f*, coussinet *m*, bât *m*
מִרְדָּף (91) ז — poursuite *f*
1. מָרָה (210) נ (מיץ־הכבד) — bile *f*, fiel *m*
בהש מָרָה שְׁחוֹרָה — mélancolie *f*
זָרַק מָרָה בְּ־ — réprimander, rudoyer
2. מָרָה או מֹרָה (201, בלי ר׳) נ (מרירות) — amertume *f*
מָרַת־נֶפֶשׁ — tristesse *f*, chagrin *m*
מָרַת־(או מֹרַת־) רוּחַ — déplaisir *m*, affliction *f*
הַדָּבָר הוּא לְמֹרַת־רוּחִי — cela me déplaît
3. מָרָה (210) נ (גברת) — dame *f*, madame *f*
מָרַת נָתָן — Mme Nathan
4. מָרָה (210) נ (מעדר) — bêche *f*
1. מָרָה (353) פ״ע (מרד) — se rebeller, se révolter
מָרָה בְּפ׳ — se rebeller contre qn
מָרָה אֶת־פִּי־פ׳ — désobéir à qn
בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה — fils mutin et désobéissant
|| הִמְרָה (512) פ״ע — désobéir
הִמְרָה אֶת־פִּי־פ׳ — enfreindre l'ordre de qn
הִמְרוּ זֶה אֶת־זֶה — rivaliser, parier
2. [מרה] הִמְרָה (512) פ״י (פיטם) — gaver, engraisser
°מֹרֶה, ־רָה ת (מדוכא) — aigri, déprimé
מַרְהֵבָה (229, בלי ר׳) נ — ostentation *f*, vantardise *f*
מִרְהָט (102) ז — mobilier *m*
מַרְהִיב, ־בָה ת — excitant, enthousiasmant
נוֹף מַרְהִיב־עַיִן — paysage *m* admirable
מָרוּג, מְרוּגָה ת — strié, rugueux
מֵרוּג (49) ז חקל — hersage *m*
מָרוֹד (31) ז — rebelle *m*, insurgé *m*
מָרוּד, מְרוּדָה ת — misérable, accablé
מָרוּד (15) ז — misère *f*, infortune *f*
מַרְוָה (209) נ צמח — sauge *f*
מְרֻוֶּה, ־וָּה ת — abreuvé, rassasié
מָרוּחַ, מְרוּחָה ת — écrasé, broyé
מֵרוּחַ (מֵרוּחַ־) ז — étalement *m*, aplanissement *m*
מִרְוָח (91) ז — espace *m*, intervalle *m*, distance *f*
|| טכנ — jeu (d'un mécanisme) *m*
|| (סטטיסטיקה) — fourchette *f*
|| (דפוס) — blanc *m*
מְרֻוָּח, ־וַּחַת (ר׳ ־וָּחִים, ־וָּחוֹת) ת — spacieux
מֵרוּט (49) ז — polissage *m*

מַרְוִיחַ (146) ז — gagneur *m*
מָרוֹם ז או מְרוֹמִים (30) ז״ר — hauteur *f*, sommet *m*
|| (שמיים) — firmament *m*
מְרוֹמָם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מָמִים, ־מָמוֹת) ת — élevé, exquis
בְּמַצַּב־רוּחַ מְרוֹמָם — plein d'entrain
מָרוֹן, בְּנֵי־ ז״ר — troupeau *m* de moutons
מָרוּס, מְרוּסָה ת — concassé
מֵרוֹץ (19) ז — course *f*
בְּמֵרוֹץ־הַיָּמִים — au cours du temps, avec le temps
מֵרוֹץ־מִכְתָּבִים — correspondance *f*
|| ספורט (התחרות) — course
מֵרוֹץ־סוּסִים — course de chevaux
מֵרוֹץ־שְׁלִיחִים — course de relais
בהש מֵרוֹץ־חִמּוּשׁ — course aux armements
1. מְרוּצָה (201) נ (מרוץ) — course *f*
בִּמְרוּצָה — en courant, au pas de course
בִּמְרוּצַת־הַזְּמַן — au cours du temps
2. מְרוּצָה (201) נ (גזלה) — oppression *f*, violence *f*
מֵרוּק (49) ז (צחצוח) — polissage *m*
|| (טיהור) — nettoyage *m*, purge *f*
בהש (כפרה) — expiation *f*
מֵרוּק־עֲווֹנוֹת — rémission *f* des péchés
מְרֻוָּק, ־וֶּקֶת (ר׳ ־וָּקִים, ־וָּקוֹת) ת — vide, désolé
עממי רַוָּק מְרֻוָּק — célibataire impénitent
מָרוֹקָאִי, ־קָאִית (ר׳ ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש — Marocain *n*
מָרוֹקוֹ ש״פ נ (מדינה) — le Maroc
מְרוּקִים (41) ז״ר — lotion *f*, cosmétique *f*
מָרוֹקָנִי, ־נִית ת — marocain
מָרוֹר (30) ז — laiteron *m*, herbe amère
|| בהש מְרוֹרִים — amertume *f*
מָרוּר, מְרוּרָה ת — amer
מֵרוּר (49) ז — aigrissement *m*
מְרוֹרָה (201) נ — poison *m*, venin *m*
|| בהש מְרוֹרוֹת — amertume *f*, rancune *f*
כָּתַב מְרוֹרוֹת עַל־ — écrire des invectives contre
מְרוֹשָׁשׁ, ־שֶׁשֶׁת (ר׳ ־שָׁשִׁים, ־שָׁשׁוֹת) ת — déshérité
מָרוּת (46, בלי ר׳) נ — autorité *f*, discipline *f*

מַרְבָּה (207, בלי ר') נ — grande quantité
מַרְבֶּה, ־בָּה ת — nombreux, multiple
תָּפַשְׂתָּ מְרֻבֶּה לֹא תָּפַשְׂתָּ — qui trop embrasse mal étreint
הָעֲבוֹדָה מְרֻבָּה — il y a beaucoup de travail
מַרְבִּי, ־בִּית ת — maximal, maximum
משפט עֹנֶשׁ מַרְבִּי — maximum *m* de la peine
1. מַרְבִּית (—) נ — la plus grande part, la plupart
מַרְבִּית־הַזְּמַן — la plupart du temps
2. °מַרְבִּית (—) נ (ריבית) — intérêt *m*, usure *f*
1. מִרְבִּית (ר' ־בִּיּוֹת) נ (נדבך) — assise (de pierres) *f*, rangée *f*
2. מִרְבִּית (ר' ־בִּיּוֹת) נ (ענף) — jeune rameau *m*
מֻרְבָּךְ, ־בֶּכֶת (ר' ־בָּכִים, ־בָּכוֹת) ת — échaudé
מְרֻבָּע, ־בַּעַת (ר' ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — carré
כְּתָב מְרֻבָּע — écriture carrée (en hébreu)
מֶטֶר מְרֻבָּע — mètre carré
מתמט שֹׁרֶשׁ מְרֻבָּע — racine carrée
|| מְרֻבָּע ז — quadrilatère *m*
|| (שירה) מְרֻבָּעִים ז"ר — quatrains *mpl*
|| עממי — guindé, conformiste, obtus
מַרְבֵּעַת (246) נ — repaire *m*, gîte *m*
בהש בֵּית־מַרְבַּעַת — emplacement *m*, lit (d'un fleuve) *m*
מַרְבֵּץ (122) ז (של־בהמות) — repaire *m*, gîte *m*
מִרְבָּץ (91) ז (של־מחצבים) — gisement *m*
מַרְבֵּק (122) ז — étable *f*, mangeoire *f*
עֶגְלֵי־מַרְבֵּק ז"ר — veaux gras
מְרֻבָּק, ־בֶּקֶת (ר' ־בָּקִים, ־בָּקוֹת) ת — gras, engraissé
מָרַג (301) פ"י חקל — herser
|| נִמְרַג (388) פ"ע — être hersé
מְרֻגָּב, ־גֶּבֶת (ר' ־גָּבִים, ־גָּבוֹת) ת — grumelé, défoncé
מַרְגּוֹעַ (27) ז — repos *m*, tranquillité *f*
בֵּית־מַרְגּוֹעַ ז — hôtellerie *f*, maison *f* de repos, pension *f* de famille
מְרֻגָּז, ־גֶּזֶת (ר' ־גָּזִים, ־גָּזוֹת) ת — fâché, irrité
מַרְגִּיעַ, ־עָה ת — calmant, sédatif
מֻרְגָּל, ־גֶּלֶת (ר' ־גָּלִים, ־גָּלוֹת) ת — habitué
מְרַגֵּל, ־גֶּלֶת (ר' ־גְּלִים, ־גְּלוֹת) ש — espion *n*

מַרְגְּלָא (—) ז ארמית — habitude *f*, usage *m*
מַרְגְּלָא בְּפוּמֵיהּ — il a l'habitude de dire
מַרְגְּלוֹת (201) נ"ר — pied (du lit) *m*
בהש לְמַרְגְּלוֹת־הָהָר — au pied de la montagne
מַרְגָּלִית (17) נ — perle *f*
|| בהש פֶּה מֵפִיק מַרְגָּלִיּוֹת — orateur éloquent
מַרְגֵּמָה (229) נ °(לזריקת־אבנים) — catapulte *f*
|| צבא — mortier *m*
מַרְגָּנִית (17) נ צמח — marguerite *f*, pâquerette *f*
מַרְגֵּעָה (229) נ — repos *m*, calme *m*
מַרְגָּרִינָה (ר' ־נוֹת) נ מטבח — margarine *f*
מַרְגָּשׁ (91, בלי ר') ז עממי — sentiment *m*, bien-être *m*
אֵיךְ הַמַּרְגָּשׁ? — comment te sens-tu?
מַרְגֵּשָׁה (229) נ — agitation *f*, tumulte *m*
מָרַד (301) פ"ע (בְּ־) — se soulever, se rebeller
|| הִתְמָרֵד (473) פ"ע — se soulever, se rebeller
|| הִמְרִיד (498) פ"י — inciter à la rébellion
מֶרֶד (165) ז — rébellion *f*, soulèvement *m*
עָמַד בְּמִרְדּוֹ — s'obstiner dans son refus
מַרְדֵּד (91) ז — gué *m*
מְרֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר' ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — plat, aplati
מַיִם מְרֻדָּדִים — eau peu profonde
מַרְדֶּה (73) ז — pelle *f* à enfourner
מִרְדֶּה (73) ז חקל — récolte *f* de miel
מַרְדּוּת (—) נ — rébellion *f*, désobéissance *f*
מַכַּת־מַרְדּוּת נ — correction *f*, châtiment *m*
מַרְדּוּת־לֵב — remords *m*
מַרְדִּים, ־מָה ת — qui endort, soporifique
סַם מַרְדִּים — narcotique *m*
רוֹפֵא מַרְדִּים — anesthésiste *m*
מָרְדְּכַי ש"פ ז — Mardochée *m*
מְרֻדָּם, ־דֶּמֶת (ר' ־דָּמִים, ־דָּמוֹת) ת — somnolent
מַרְדֶּמֶת (252) נ — coma *m*, léthargie *f*, catalepsie *f*
מַרְדָּן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — rebelle, contestataire
מַרְדָּנוּת (46, בלי ר') נ — désobéissance *f*, rébellion *f*
מַרְדָּנִי, ־נִית ת — rebelle, indocile
מַרְדֵּעַ (128) ז — aiguillon *m*

|| (עבודה רשלנית) travail bâclé
|| (הונאה) escroquerie *f*
מְרִיטָה (201) נ arrachement *m*, chute *f* de cheveux
מְרִיטַת־עֲצַבִּים énervement *m*
מֵרִים ← [רום]
|| מֵרִים (ר' מְרִימִים) ז (במשקל־השירה) dactyle *m*
מִרְיָם ש"פ נ Miryam *f*, Marie *f*
תֹּף־מִרְיָם ז tambourin *m*
מַרְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש rebelle *n*
מַרְיָנוּת (46) נ désobéissance *f*, opposition *f*
מְרֻיָּס, ־יֶּסֶת (ר' ־יָּסִים, ־יָּסוֹת) ת cillé
מְרִיסָה (201) נ action *f* de remuer (un liquide)
מֵרִיץ (19) ז ספורט starter *m*
מְרִיצָה (201) נ brouette *f*
מְרִיצוּת (48, בלי ר') נ énergie *f*, intensité *f*
מְרִיצָן (97) ז brouettier *m*
מְרִיקָה (201) נ nettoyage *m*, polissage *m*
|| בהש (כפרה) expiation *f*
מָרִיר, מְרִירָה ת amer
בהש מְרִיר־יוֹם homme plein d'amertume
|| מְרִירִים ז"ר amertume *f*, souffrance *f*
מְרִירוּת (48) נ amertume *f*
|| בהש מְרִירוּת־לֵב tristesse *f*, affliction *f*
מְרִירִי, ־רִית ת amer, pernicieux
מָרִישׁ (15) ז solive *f*
מָרִית (17) נ טכנ spatule *f*
[מרך] הִתְמָרֵךְ (473) פ"ע s'affaiblir, s'amollir
|| הִמְרִיךְ (498) פ"י affaiblir, amollir
מֹרֶךְ (—) ז faiblesse *f*, mollesse *f*
מֹרֶךְ־לֵב découragement *m*, lâcheté *f*
מֻרְכָּא ← מֻרְכָּה
מֶרְכָּב (91) ז (אביזרי־רכיבה) harnachement *m*
|| (מושב־הרוכב) siège (du cavalier) *m*
|| (שלד־הרכב) carrosserie *f*
(שלד־המטוס) fuselage *m*
|| °(כלל־המרכבות) cavalerie *f*
מִרְכָּב (91) ז chevauchée *f*
מֻרְכָּב, ־כֶּבֶת (ר' ־כָּבִים, ־כָּבוֹת) ת composé
דקדוק מִשְׁפָּט מֻרְכָּב phrase composée
|| (מסובך) complexe, compliqué
|| צמח (שהורכב על־צמח אחר) greffé
צמח מִשְׁפַּחַת־הַמֻּרְכָּבִים נ composées *fpl*
|| (שהרכיבו אותו) à cheval, monté
מֶרְכָּבָה (223, ר' מֶרְכָּבוֹת, מִרְכְּבוֹת־) נ carrosse *m*
|| צבא (בימי־קדם) char (de combat) *m*
(של־תותח) affût *m*
|| דת (בחזון־יחזקאל) le Char divin
מַעֲשֵׂה־מֶרְכָּבָה ז théophanie *f*
מֻרְכָּבוּת (46, בלי ר') נ caractère *m* composite
מֶרְכֶּבֶת (252) נ carrosse *m*
מֻרְכָּה או מֻרְכָּא (ר' ־כָּאוֹת) נ *merkha* (neume) *m*
|| מֻרְכָאוֹת (כפולות) guillemets *mpl*
מִרְכּוּז (41) ז centralisation *f*
מִרְכּוּזִי, ־זִית ת centralisateur
מַרְכּוֹל (21) ז intendant *m*
|| (חנות כל־בו) supermarché *m*
מַרְכּוֹלִית (17) נ minimarché *m*, supérette *f*
מַרְכּוֹף (21) ז cheval *m* de bois
מֶרְכָּז (91) ז centre *m*
מֶרְכָּז מִסְחָרִי centre commercial
מֶרְכַּז־הָעִיר le centre de la ville
(בפרלמנט) מִפְלֶגֶת־הַמֶּרְכָּז נ parti *m* du centre
מִרְכֵּז (460) פ"י (ריכז) centraliser
|| (סימן את־המרכז) centrer
מְרַכֵּז, ־כֶּזֶת (ר' ־כְּזִים, ־כְּזוֹת) ש centralisateur *n*, coordinateur *n*
מְרֻכָּז, ־כֶּזֶת (ר' ־כָּזִים, ־כָּזוֹת) ת (מכונס) concentré
מִיץ מְרֻכָּז jus concentré
מַחְשָׁבָה מְרֻכֶּזֶת pensée concentrée
|| (כפוף למרכז אחד) centralisé
מִנְהָל מְרֻכָּז administration centralisée
מֶרְכָּזִי, ־זִית ת central
|| מַעְגָּלִים מֶרְכָּזִיִּים cercles *mpl* concentriques
מֶרְכָּזִיָּה (202) נ centre *m*, centrale *f*
מֶרְכָּזִיּוּת (47, בלי ר') נ situation centrale
מֶרְכָּזָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש opérateur (de téléphone) *n*, standardiste *n*
מֶרְכֶּזֶת (252) נ central (téléphonique) *m*, standard *m*
מַרְכִּיב (1) ז composante *f*

הִטִּיל מָרוּתוֹ עַל־ — se faire obéir par
קִבֵּל מָרוּת — se soumettre
מַרְזֵב (122) ז — gouttière *f*, gargouille *f*
מַרְזֵחַ (128, נס׳ מִרְזַח־) ז — banquet *m*, festin *m*
בֵּית־מַרְזֵחַ ז — taverne *f*, estaminet *m*
מַרְזְחָן (97) ז — tavernier *n*, cabaretier *m*
מַרְזֶפֶת (252) נ — marteau *m*
מָרַח (331) פ״י — étendre, étaler, tartiner
מָרַח חֶמְאָה עַל־פְּרוּסָה — beurrer une tranche
עממי (נתן שוחד) — graisser la patte à
‖ (עשה ברשלנות) — barbouiller, bâcler
‖ (רימה) — rouler, duper
‖ נִמְרַח (402) פ״ע — être étendu, être étalé
‖ מֵרַח (442) פ״י — oindre, graisser
(החליק) — aplanir, lisser
‖ הִתְמָרֵחַ (476) פ״ע — être étendu, être étalé
מֶרַח (179) ז רפא — onguent *m*, pommade *f*
מַרְחֵב (126) ז טכנ — dilatateur *m*
מֶרְחָב (91) ז — espace *m*, zone *f*
מֶרְחַב־מִחְיָה — espace vital
מֶרְחַב־פְּעֻלָּה — champ *m* d'action
הַנְדָּסַת־הַמֶּרְחָב — géométrie *f* dans l'espace
‖ צבא — région *f* militaire
‖ בהש יָצָא לַמֶּרְחָב — prendre son essor
הוֹצִיא לַמֶּרְחָב — libérer, mettre au large
מְרֻחָב, ־חֶבֶת (ר׳ ־חָבִים, ־חָבוֹת) ת — élargi, extensif
מֶרְחָבִי, ־בִית ת — spatial, de zone
הַנְדָּסָה מֶרְחָבִית — géométrie *f* dans l'espace
צבא פִּקּוּד מֶרְחָבִי — commandement régional
מֶרְחַבְיָה (—) נ — espace ouvert, latitude *f*
מְרֻחָם, ־חֶמֶת (ר׳ ־חָמִים, ־חָמוֹת) ת — pitoyable
מַרְחָן (91) ז — barbouilleur *m*
מְרְחָף (91) ז — vol *m*, envol *m*
מְרַחֶפֶת (224) נ — voiture *f* à coussin d'air
מֶרְחָץ (102, ר׳ ־חֲצָאוֹת) ז — bain *m*
בֵּית־מֶרְחָץ ז — établissement *m* de bains
מֶרְחַץ־הַזֵּעָה — bain de vapeur
בהש מֶרְחַץ־דָּמִים — bain de sang
מֶרְחָק (98) (מקום רחוק) — lieu éloigné
אֶרֶץ־מֶרְחַקִּים — pays lointain
מִמֶּרְחַקִּים — de loin

‖ (רוחק) — distance *f*
מְרֻחָק, ־חֶקֶת (ר׳ ־חָקִים, ־חָקוֹת) ת — éloigné, écarté
מִרְחָשׁ (102) ז — grouillement *m*
מְרַחֲשָׁה (229) נ — tumulte *m*, brouhaha *m*
מַרְחֶשְׁוָן או **חֶשְׁוָן** (—) ז — *Marhechwân* (2e mois de l'année juive: octobre/novembre) *m*
מַרְחֶשֶׁת (255) נ — poêle *f*, friteuse *f*, sauteuse *f*
‖ אנטום — cotyle *m*
מָרַט (301) פ״י (תלש) — arracher
מָרַט שַׂעֲרוֹתָיו — s'arracher les cheveux
מָרַט נוֹצוֹת־תַּרְנְגֹלֶת — plumer une poule
מָרַט עֲצַבֵּי־פ׳ — mettre les nerfs de qn à vif
‖ (לטש) — polir, aiguiser
‖ נִמְרַט (388) פ״ע — être arraché, être dégarni
‖ מֵרַט (437) פ״י (תלש) — arracher avec force
(צחצח) — polir, aiguiser
‖ הִתְמָרֵט (473) פ״ע (נקרח) — se dégarnir
(צוחצח) — être poli, être aiguisé
מֶרֶט (166) — arrachement *m*
בהש מֶרֶט־עֲצַבִּים — énervement *m*
‖ (חור הנימה) — follicule *m*
מַרְטֵב (122) ז — mouilleur (de timbres) *m*
מְרַטֵּט (122) ז טכנ — vibrateur *m*
מִרְטֵט (460) פ״י — chiffonner, user
‖ הִתְמַרְטֵט — être chiffonné, être usé
מַרְטִיב (1) ז — pisseur *m*
מַרְטִירוֹלוֹגְיָה (202) נ — martyrologe *m*
מְרֻטְפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת — gros, gras
1. **מְרִי** או **מֶרִי** (5, בלי ר׳) ז (מרד) — insurrection *f*
מְרִי אֶזְרָחִי — désobéissance civile
תְּנוּעַת־מֶרִי נ — mouvement insurrectionnel
2. **מְרִי** (—) ז (מרירות) — amertume *f*
° מְרִי־שִׂיחִי — mes plaintes *fpl*
שָׁפַךְ אֶת־מְרִי־לִבּוֹ — épancher sa bile
מְרִיא (ר׳ ־אִים) ז — boeuf gras
מֵרִיב (19) ז — adversaire *m*, rival *m*
מְרִיבָה (201) נ — querelle *f*, litige *m*
אַדְמַת־מְרִיבָה נ — terrain litigieux
מְרִידָה (201) נ — rébellion *f*, insurrection *f*
מְרִיּוֹן (91) ז — désobéissance *f*, indiscipline *f*
מְרִיחָה (201) נ — action *f* d'enduire

[מרץ] נמרץ (388) פ״י	être vigoureux, être fort
‖ המריץ (498) פ״י	inciter, stimuler
מרץ ←מרס	
מרץ (166, בלי ר׳) ז	énergie *f*, entrain *m*
בעל־מרץ	homme énergique
מרצה (73) ז	conférencier *m*, orateur *m*
‖ (באוניברסיטה)	chargé de cours
מרצה, ־צה ת	content, satisfait
מרצה (208) נ	broyeur (outil) *m*
מרצוף (41) ז	sac *m*
מרצח (128) ז	assassin *m*, meurtrier *m*
מרצע (128) ז	alêne *f*, poinçon *m*
בהש הוציא המרצע מן־השק	montrer le bout de l'oreille
מרצף (91) ז	dallage *m*, carrelage *m*
מרצף (132) ז	dalleur *m*, carreleur *m*
מרציפן (91) ז	massepain *m*
מרצפת (232) נ	dalle *f*, carreau *m*, pavé *m*
‖ (ריצפה)	dallage *m*, carrelage *m*
מרק (301) פ״י	polir, frotter
‖ בהש (טיהר)	nettoyer, purger
‖ נמרק (388) פ״ע	être poli, être frotté
(טוהר)	être nettoyé, être purgé
‖ מרק (437) פ״י	polir, lisser
בהש מרק כחו	tendre ses forces
(טיהר)	nettoyer, purger
מרק עוון	pardonner une faute
‖ התמרק (473) פ״ע	être nettoyé, être purgé
(טוהר)	être épuré, être expié
(שם תמרוקים)	se parfumer
מרק (105) ז	soupe *f*, potage *m*
מרק־בשר	bouillon *m*
מרק (166) ז	mastic *m*
מרקד (91) ז	danse *f*, sarabande *f*
מרקה (207) נ	colle *f*
מרקוליס ש״פ ז	Mercure (divinité romaine) *m*
בהש זרק אבן למרקוליס	pécher par ignorance
מרקולית (17) נ צמח	mercuriale *f*
1. מרקוע (9) ז (רקיק)	galette *f*, biscuit *m*
2. מרקוע (9) ז (טלאי)	pièce (sur un vêtement) *f*
בהש התקלף מרקועו	le vernis s'est effrité, on le voit tel qu'il est
מרקח (89) ז	mixture *f* d'aromates
מרקח (89) ז	décoction (d'aromates) *f*
מרקחה (225) נ	bouillonnement *m*, décoction *f*
בהש היה כמרקחה	être en effervescence
מרקחת (246) נ	mixture *f* d'aromates
‖ מטבח (ריבה)	confiture *f*
‖ בית־מרקחת ז	pharmacie *f*
מרקיז, ־זה ש	marquis *n*
מרקית (17) נ מטבח	soupière *f*
מרקם (91) ז	structure *f*, contexture *f*
‖ בהש מרקם־הספור	la trame du récit
‖ (מעשה־רקמה)	broderie *f*
‖ (אריג, רשת)	tissu *m*, réseau *m*
מרקמת (252) נ	trame *f*, tissu *m*
1. מרקע (89) ז (מסך)	écran *m*
2. מרקע (89) ז (של־רגל)	battement (du pied) *m*
מרקע, ־קעת (ר׳ ־קעים, ־קעות) ת	laminé, plat
מרקקה (229) נ	crachoir *m*
מרר (359) פ״ע	être amer
‖ מרר (437) פ״י	rendre amer, aigrir
מרר חיי־פ׳	rendre la vie dure à qn
פ״ע מרר בבכי	pleurer amèrement
‖ התמרר (473) פ״ע	être aigri, être exaspéré
‖ המר (529) פ״י (ל־)	causer de l'amertume
(בכה בכי מר)	pleurer amèrement
‖ המריר (498) פ״י	rendre amer, aigrir
מרר (—) ז	amertume *f*
מררה (229) נ (כיס־המרה)	bile *f*, fiel *m*
‖ בהש (מרירות)	amertume *f*
מררי, ־רית ת	amer, fielleux
‖ מררית (17) נ צמח	picris *m*
מרש (ר׳ ־שים) ז מוס	marche (musicale)
מרש־אבל	marche funèbre
מרש־נצחון	marche triomphale
מרשה, ־שה ש משפט	mandant *n*
מרשה, ־שה ש משפט	mandataire *n*, fondé de pouvoir
מרשון (ר׳ ־נים) ז	parlement *m*

|| כימ composant *m*
מַרְכֹּלֶת (259) נ marchandise *f*, camelote *f*
מַרְכָּן (91) ז inclination *f*, inclinaison *f*
מַרְכֵּס (122) ז tire-bouton *m*
מְרֻכָּס, ־כֶּסֶת (ר׳ ־כָּסִים, ־כָּסוֹת) ת boutonné
|| בהש (אדם) renfermé
מְרֻכְסָן, ־סֶנֶת (ר׳ ־סָנִים, ־סָנוֹת) ת zippé, fermé à glissière
מְרֻכְרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת adouci
מִרְמָה (207) נ fraude *f*, fourberie *f*
מֹאזְנֵי־מִרְמָה ז״ז balance frauduleuse
לְשׁוֹן־מִרְמָה נ langage trompeur
מַרְמוֹטָה (ר׳ ־טוֹת) נ זואול marmotte *f*
מְרֻמָּז, ־מֶּזֶת (ר׳ ־מָּזִים, ־מָּזוֹת) ת suggéré, allusif
|| בִּמְרֻמָּז תה״פ par voie d'allusion
מִרְמָס (91) ז piétinement *m*
הָיָה לְמִרְמָס être foulé aux pieds
מִרְמֵר (460) פ״י irriter, agacer
|| הִתְמַרְמֵר (494) פ״ע se plaindre, récriminer
מָרָן, מָרָנָן ← מָרָא
מְרַנֵּן, ־נָּה ת réjouissant
[מרס] נִמְרַס (388) פ״ע être remué, être mélangé
|| מֵרֵס (437) פ״י remuer (un liquide)
|| הִתְמָרֵס (475) פ״ע se mélanger
מֶרֶס (168) ז mélange *m*
מֶרֶס־בֵּיצִים oeufs brouillés
מַרְס ש״פ ז מיתול Mars (divinité romaine) *m*
|| או מֶרְץ (חודש) mars *m*
מֻרְסָה (207) נ abcès *m*
מֻרְסָן (97) ז חקל son (des graines) *m*, balle *f*
מְרֻסָּן, ־סֶּנֶת (ר׳ ־סָּנִים, ־סָּנוֹת) ת refréné, retenu
בִּלְתִּי־מְרֻסָּן déchaîné
מַרְסֵס (122) ז vaporisateur *m*, pulvérisateur *m*
מַרְסֵק (122) ז מטבח presse-purée *m*
מְרֻסָּק, ־סֶּקֶת (ר׳ ־סָּקִים, ־סָּקוֹת) ת réduit en purée
מְרַע (ר׳ מַרְעִין) ז ארמית maladie *f*
שְׁכִיב מְרַע agonisant *m*
מַרְעִין בִּישִׁין maladies pernicieuses
מֵרַע (ר׳ מְרֵעִים) ז (פושע) méchant *m*
|| (פשע) méchanceté *f*

מֵרֵעַ (מֵרֵעֵהוּ; ר׳ מֵרֵעִים) ז (ידיד) ami *m*
מֻרְעָב, ־עֶבֶת (ר׳ ־עָבִים, ־עָבוֹת) ת עממי affamé
מַרְעֵד (91) ז sismographe *m*
מִרְעֶה (77) ז pâturage *m*, prairie *f*
מַרְעוֹם (21) ז צבא amorce *f*, détonateur *m*
מֵרֵעוּת (—) נ amitié *f*
מַרְעִין ← מְרַע
מַרְעִית (17) נ (עדר) troupeau *m*
|| (מרעה) pâturage *m*
בהש צֹאן־מַרְעִיתוֹ ses ouailles *fpl*
מְרֻעָף, ־עֶפֶת (ר׳ ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת couvert de tuiles
|| (מסודר בצורת רעפים) imbriqué
מַרְפֵּא (131, בלי ר׳) ז guérison *f*, remède *m*, cure *f*
מַעְיְנוֹת־מַרְפֵּא ז״ר sources thermales
צִמְחֵי־מַרְפֵּא ז״ר plantes médicinales
°בהש מַרְפֵּא־לָשׁוֹן langage apaisant
מְרַפֵּא, ־פֵּאת (ר׳ ־פְּאוֹת) ש guérisseur *n*
מְרַפֵּא־שִׁנַּיִם praticien *n* dentiste
מִרְפָּאָה (211) נ clinique *f*
מַרְפֵּד (91) ז couche rembourrée, rembourrage *m*
מִרְפָּדָה (211) או מַרְפֵּדִיָּה (202) נ tapisserie (atelier) *f*
מַרְפֵּה (ירמיהו ח׳ ט״ו) ← מַרְפֵּא
מְרֻפָּט, ־פֶּטֶת (ר׳ ־פָּטִים, ־פָּטוֹת) ת fripé, râpé
מַרְפֵּס (122) ז אנטום fontanelle *f*
מִרְפָּס או מִרְפָּשׂ (91) ז ce qui est foulé
מִרְפֶּסֶת (252) נ balcon *m*, terrasse *f*
מַרְפֵּק (122) ז אנטום coude *m*
עממי בַּעַל־מַרְפְּקִים arriviste *m*
מִרְפֵּק (457) פ״י pousser du coude
מְרֻפָּק, ־פֶּקֶת (ר׳ ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת accoudé
מַרְפְּקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש arriviste *n*
מְרַפְרֵף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רְפִים, ־רְפוֹת) ת superficiel
מְרֻפְרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת inconstant, instable, vague
מִרְפָּשׂ ← מִרְפָּס
מְרֻפָּשׂ, ־פֶּשֶׂת (ר׳ ־פָּשִׂים, ־פָּשׂוֹת) ת bourbeux, sale

|| (משולב) — encastré, serti, imbriqué
מִשְׁבֶּצֶת (254) נ (תא ריבועי) — carreau *m*
|| (מסגרת) — sertissure *f*, chaton *m*
מַשְׁבֵּר (122) ז — crise *f*
|| °(פריצת־הילוד) — percée (du nouveau-né) *f*
מִשְׁבָּר (91) ז — ressac *m*, lame *f*
מְשֻׁבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — erroné, dérangé
דַּעְתּוֹ מְשֻׁבֶּשֶׁת — son esprit est troublé
מִשְׁבָּת (98) ז — ruine *f*, destruction *f*
מַשָּׂג (95) ז — atteinte *f*, portée *f*
מַשַּׂג־יָד — possibilité *f*, moyens *mpl*
מֻשָּׂג (95) ז — notion *f*, concept *m*
אֵין לִי מֻשָּׂג — je n'en ai pas la moindre idée
מִשְׂגָּב (98) ז (מבצר) — forteresse *f*
|| (מחסה) — refuge *m*, abri *m*
מִשְׂגַּב לַדָּךְ — hospice *m*
מִשְׁגֶּה (73) ז — erreur *f*, faute *f*
מַשְׁגּוֹחַ (9) ז — régulateur *m*
מִשְׁגּוֹר (21) ז מסחר — envoi *m*, expédition *f*
מֻשָּׂגִי, ־גִית ת — conceptuel
מַשְׁגִּיחַ, ־יחָה ש — surveillant *n*
מִשְׁגָּל (91) ז — cohabitation *f*, coït *m*
מִשְׁגָּם (91) ז טכנ — palplanches *fpl*
מְשַׁגֵּעַ, ־גַּעַת (־גְּעִים, ־גְּעוֹת) ת עממי — stupéfiant, fantastique, incroyablc
מְשֻׁגָּע, ־גַּעַת (ר׳ ־גָּעִים, ־גָּעוֹת) ת — fou, dément
מְשֻׁגָּע לְדָבָר אֶחָד — qui a une idée fixe
מַשְׁגֵּר (122) ז — base *f* d'envoi
מְשַׂגְשֵׂג, ־שֶׂגֶת ת — florissant
מַשְׂדֵּדָה (229) נ חקל — herse *f*
מַשְׁדֵּר (122) ז — émetteur *m*
מִשְׁדָּר (91) ז — émission *f*, programme radiodiffusé
מָשָׁה (353) פ״י — tirer (de l'eau)
|| נִמְשָׁה (406) פ״ע — être tiré (de l'eau)
|| הִמְשָׁה (512) פ״י — tirer (de l'eau)
מֹשֶׁה ש״פ ז — Moïse *m*
דַּת־מֹשֶׁה נ — la religion mosaïque
|| דַּג־מֹשֶׁה־רַבֵּנוּ ז — sole *f*
מַשֶּׁה ← מַשָּׂא

מַשֶּׁהוּ כינוי סתמי — quelque chose
מַשּׂוֹא (ר׳ ־אִים) ז — charge *f*
|| מַשּׂוֹא־פָּנִים — acception *f* de personne, partialité *f*
מַשּׂוּאָה (ר׳ ־אוֹת) נ — feu *m* de signalisation
מְשׁוֹאָה (201) נ — ruine *f*, destruction *f*
נָפַל לִמְשׁוֹאוֹת — être détruit, périr
מְשׁוֹאָה (201) נ — catastrophe *f*, malheur *m*
מִשְׁוָאָה (226) נ מתמט — équation *f*
מִשְׁוָאָה רִבּוּעִית — équation du second degré
מָשׁוֹב (30) ז חשמל — régénération *f*, rétroaction *f*
מְשׁוּבָה (201) נ (בגידה) — trahison *f*, infidélité *f*
|| (שובבות) — caprice *m*, turbulence *f*
|| ת (שובבה) — turbulente, polissonne
° מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל — la turbulente Israel
מְשׁוּגָה (201) נ — erreur *f*, faute *f*
מַשְׁוֶה (—) ז גיאוגר — équateur *m*
מֻשְׁוֶה, ־וֵית (ר׳ ־וִים, ־וּוֹת) ת — comparé
סִפְרוּת מֻשְׁוֵית — littérature comparée
מָשׁוֹחַ (2) ז — arpenteur *m*
מָשׁוֹט (30) ז — rame *f*, aviron *m*
סִירַת־מְשׁוֹטִים נ — canot *m* à rames
° מִשּׁוֹט (51) ז — rame *f*, aviron *m*
מְשׁוֹטַאי (61) ז — rameur *m*
מְשׁוֹטֵט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טְטִים, ־טְטוֹת) ש — promeneur *n*, vagabond *n*
מְשׁוֹטִית (17) נ — bateau *m* à rames
תְּלַת־מְשׁוֹטִית — trirème *f*
מַשּׂוֹי או מַשְׂאוֹי (ר׳ מַשּׂוֹאוֹת או מַשּׂוֹאִים) ז — fardeau *m*
מִשּׁוּי (23) ז — massage *m*
מַשְׁוִית (17) נ טכנ — rabot *m* d'établi, varlope *f*
מָשׁוֹךְ (51) ז — tirage *m*, action *f* de tirer
|| (סחבת) — ajournement *m*
מְשׂוּכָה (201) נ — haie *f*
ספורט מֵרוֹץ־מְשׂוּכוֹת ז — course *f* de haies
מָשׁוּל, מְשׁוּלָה ת — comparable, analogue
מָשׁוֹל (51) ז — comparaison *f*
מְשׁוֹלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — privé, dépourvu
מִשּׁוּם־ מ״י — à cause de

מַרְשָׁל (ר׳ ־לִים) ז צבא — maréchal *m*
מְרֻשָּׁל, ־שֶּׁלֶת (ר׳ ־שָּׁלִים, ־שָּׁלוֹת) ת — négligé
מִרְשָׁם (91) ז — esquisse *f*, croquis *m*
‖ (רישום) — enregistrement *m*
מִרְשַׁם־הַתּוֹשָׁבִים — état civil
פיס מִרְשַׁם־תְּנוּדוֹת — oscillogramme *m*
‖ רפא מִרְשַׁם־תְּרוּפוֹת — ordonnance *f*
מִרְשָׁמָה (223) נ — bureau *m* d'enregistrement
מְרֻשָּׁע, ־שַּׁעַת (ר׳ ־שָּׁעִים, ־שָּׁעוֹת) ת — méchant
מִרְשַׁעַת (ר׳ ־שָׁעוֹת) נ — mégère *f*
מְרַשֵּׁף, ־שֶּׁפֶת (ר׳ ־שְּׁפִים, ־שְּׁפוֹת) ת — scintillant
מַרְשְׁרְשִׁים (—) ז״ר — billets *mpl* de banque
מְרֻשָּׁשׁ, ־שֶּׁשֶׁת (ר׳ ־שָּׁשִׁים, ־שָּׁשׁוֹת) ת — appauvri
מַרְתֵּחַ (128) ז — chauffe-eau *m*
מִרְתָּח (89) ז — décoction *f*
מְרֻתָּח, ־תַּחַת (ר׳ ־תָּחִים, ־תָּחוֹת) ת — bouilli
‖ בהש (נסער) — agité, ému
מַרְתֵּכָה (229) נ טכנ — soudeuse (machine) *f*
מַרְתֵּף (122) ז — cave *f*
מַרְתְּפוֹן (21) ז — petite cave
מְרַתֵּק, ־תֶּקֶת (ר׳ ־תְּקִים, ־תְּקוֹת) ת — saisissant, captivant
מַשָּׂא (87; ר׳ מַשָּׂאוֹת, מַשְּׂאוֹת־) ז — charge *f*, fardeau *m*
הָיָה לְמַשָּׂא עַל־פְּ׳ — être à charge à qn
‖ מַשָּׂא־נֶפֶשׁ — idéal *m*, aspiration *f*
‖ מַשָּׂא וּמַתָּן — négociation *f*, commerce *m*
‖ (חזון)° — harangue *f*, prophétie *f*, vision *f*
מֻשָּׂא (87) ז דקדוק — complément *m* d'objet
מֻשָּׂא יָשִׁיר/עָקִיף — complément d'objet direct / indirect
מַשָּׁא (87) או מַשָּׁה (73) ז — créance *f*
מַשְׁאָב (98) ז (באר) — puits *m*, source *f*
‖ בהש מַשְׁאַבִּים — ressources *fpl*
מִשְׁאָב (102) ז — liquide puisé
מַשְׁאֵבָה (229) נ — pompe *f*
מַשְׁאֵבַת־אֲוִיר — pompe à air
מַשְׂאָה (מַשְׂאַת־; מַשָּׂאוֹת, מַשְׂאוֹת־) נ — élévation *f*
מַשְׂאַת־כַּפַּיִם — supplication (en levant les mains) *f*
‖ (עשן עולה) — volute *f* de fumée

‖ (שאיפה) — tendance *f*, désir *m*
מַשְׂאַת־לֵב או ־נֶפֶשׁ — aspiration *f*, idéal *m*
מַשָּׁאָה (מַשְּׁאַת־; מַשָּׁאוֹת, מַשְּׁאוֹת־) נ — créance *f*
מַשְׁאוֹב (21) ז — seau *m*
מַשְׂאוֹי ← מַשּׂוֹי
מַשָּׁאוֹן (—) ז — oubli *m*
מַשָּׂאִית (ר׳ ־אִיּוֹת) נ — camion *m*
מַשָּׂאִית קַלָּה — camionnette *f*
מִשְׁאָל (102) ז (חקירה) — enquête *f*
מִשְׁאַל־עָם — référendum *m*, plébiscite *m*
‖ (בקשה) — demande *f*, prière *f*
מֻשְׁאָל, ־אֶלֶת (ר׳ ־אָלִים, ־אָלוֹת) ת — emprunté
מִלָּה מֻשְׁאֶלֶת — mot *m* d'emprunt
מוּבָן מֻשְׁאָל — sens figuré
מִשְׁאָלָה (224) נ — demande *f*, voeu *m*, souhait *m*
מְשֻׁאְנָן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נָנִים, ־נָנוֹת) ת — paisible
מַשְׁאֵף (126) ז — inhalateur *m*
מִשְׁאֶרֶת (255) נ — pétrin *m*, huche *f*
1. מַשְׂאֵת (מַשְׂאַת־; מַשְׂאוֹת, מַשְׂאוֹת־) נ — cadeau *m*
2. מַשְׂאֵת (מַשְׂאַת־; בלי ר׳) נ — colonne *f* de fumée
מַשָּׁב (95) ז — souffle *m*
מַשַּׁב־רוּחַ — bouffée *f* d'air, coup *m* de vent
מְשֻׁבָּח, ־בַּחַת (ר׳ ־בָּחִים, ־בָּחוֹת) ת — louable, excellent
מְשֻׁבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — spiciforme
מְשֻׁבָּס, ־בֶּסֶת (ר׳ ־בָּסִים, ־בָּסוֹת) ת — couvert d'un bonnet
מְשֻׂבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — rassasié
מְשֻׁבָּע (ר׳ ־עִים) ז מתמט — heptagone *m*
מֻשְׁבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — assermenté
מֻשְׁבָּע וְעוֹמֵד מֵהַר־סִינַי — engagé par la loi du Sinaï
בהש מְעַשֵּׁן מֻשְׁבָּע — fumeur enragé
שׂוֹנֵא מֻשְׁבָּע — ennemi mortel
‖ (נאמן ביותר) — inconditionnel
‖ משפט מֻשְׁבָּע ז — juré *m*
בֵּית־דִּין שֶׁל־מֻשְׁבָּעִים — cour *f* d'assises
חֶבֶר־מֻשְׁבָּעִים ז — jury *m*
מִשְׁבָּץ (91) ז — tableau *m* des effectifs
מְשֻׁבָּץ, ־בֶּצֶת (ר׳ ־בָּצִים, ־בָּצוֹת) ת (נייר) — quadrillé

חַיָּל מְשֻׁחְרָר — ancien combattant
צָרְפַת הַמְשֻׁחְרֶרֶת — la France libérée
|| (פטור) — dispensé, exempt
מְשֻׁחְרָר מִמֶּכֶס — exempt de douane
מַשְׁחֵת (123, בליד׳) ז — démolition *f*
כְּלִי־מַשְׁחֵת ז — outil *m* de démolition
מִשְׁחָת (101, בלי ר׳) ז — défaut *m*, difformité *f*
מָשְׁחָת או מֻשְׁחָת, ־חֶתֶת (ר׳ ־חָתִים, ־חָתוֹת) ת — abîmé
|| בהש (מבחינה מוסרית) — corrompu, pervers
מַשְׁחֶתֶת (ר׳ ־חָתוֹת) נ צבא — contre-torpilleur *m*
מַשָּׁט (95) ז צבא — défilé *m* maritime, parade navale
מִשְׁטוֹחַ (9) ז — étendoir *m*, couche *f*
מִשְׁטוֹר (41) ז — maintien *m* de l'ordre
מַשְׁטֵחַ (128) ז — étendoir *m*, couche *f*
מִשְׁטָח (89) ז — surface *f*, étendue *f*
|| (רחבה) — esplanade *f*
|| רפא — prélèvement *m*
מְשֻׁטָּח, ־טַחַת (ר׳ ־טָחִים, ־טָחוֹת) ת — plat
אַף מְשֻׁטָּח — nez épaté
מַשְׁטָחָה (225) נ — couverture *f*, tapis *m*, nappe *f*
מַשְׂטִין (1) ז — adversaire *m*, accusateur *m*
מַשְׂטֵמָה (229) נ — haine *f*, inimitié *f*, animosité *f*
מַשְׁטֵף (122) ז — chasse *f* d'eau
מִשְׁטָף (91) ז — évier *m*, bassine *f*
מַשְׁטֵפָה (229) נ — laveuse *f*
מִשְׁטָר (91) ז — régime *m*
מִשְׁטַר־אֵימִים — régime de terreur
מִשְׁטָר צְבָאִי — loi martiale
מִשְׁטֵר (460) פ״י — discipliner
מִשְׁטָרָה (223) נ — police *f*
מִשְׁטֶרֶת־רוֹכְבִים — police montée
מִשְׁטָרָה צְבָאִית — gendarmerie *f*
תַּחֲנַת־מִשְׁטָרָה נ — poste *m* de police
כֶּלֶב־מִשְׁטָרָה ז — chien policier
מִשְׁטַרְתִּי, ־תִּית ת — de police, policier
מֶשִׁי (מְשִׁי־, מְשָׁיִי) ז — soie *f*
מָשִׁיחַ (11) ז (משוח) — oint *m*
הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ — le prêtre oint, le grand-prêtre
מְשִׁיחַ־ה׳ — l'oint du Seigneur (le roi)

|| דת (הגואל) — le Messie
יְמוֹת־הַמָּשִׁיחַ ז״ר — l'ère *f* messianique
מְשִׁיחַ־שֶׁקֶר — faux messie
|| (אצל הנוצרים) יֵשׁוּ הַמָּשִׁיחַ — Jésus-Christ *m*
מְשִׁיחָא (—) ז ארמית — le Messie
1. מְשִׁיחָה (201) נ (סיכה) — onction *f*, sacre *m*
2. מְשִׁיחָה (201) נ (חבל) — cordon *m*, cordeau *m*, ficelle *f*
|| (מדידה) — mesure *f*, arpentage *m*
מְשִׁיחוּת (48, בלי ר׳) נ — qualité *f* de messie
מְשִׁיחִי, ־חִית ת — messianique
מְשִׁיחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — messianisme *f*
מְשִׁיט (—) ז — écriture cursive (en hébreu)
מַשִּׁיט (19) ז — navigateur *m*, enseigne *m* de vaisseau
מְשִׁיִּי, ־יִית ת — soyeux
מְשִׁיכָה (201) נ — traction *f*, tirage *m*
מְשִׁיכַת־כָּתֵף — haussement *m* d'épaules
מְשִׁיכַת־קֻלְמוֹס — trait *m* de plume
|| (שאיפה להתקרבות) — attraction *f*, inclination *f*
פיס כֹּחַ־מְשִׁיכָה ז — force *f* d'attraction, gravitation *f*
מְשִׁיכָה מִינִית — attrait sensuel, sex-appeal *m*
|| בנק — retrait (de fonds) *m*
מְשִׁיכַת־יֶתֶר — découvert *m*
|| משפט — prise *f*, saisie *f*
מְשִׁיכָה קוֹנָה — la prise en mains (d'un objet) valide l'acquisition
עממי קָנָה בִּמְשִׁיכָה — subtiliser, voler
מְשִׁיכוּת (48, בלי ר׳) נ — attirance *f*, attraction *f*
|| טכנ — ductilité *f*
מֵשִׂים, מְשִׂימָה ת — attentif
מִבְּלִי־מֵשִׂים — par inadvertance
מְשֻׁיָּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יָּמִים, ־יָּמוֹת) ת — aillé
מְשִׂימָה (201) נ — tâche *f*, mission *f*
הִטִּיל מְשִׂימָה עַל־ — charger d'une mission
מְשִׁיפָה (201) נ — onguent *m*, lotion *f*
מַשִּׁיק (1) ז מתמט — tangente *f*
מַעְגָּלִים מַשִּׁיקִים — cercles tangents
מַשִּׁיר, ־רָה ת — qui fait tomber

מִשּׁוּם־כָּךְ — à cause de cela
מִשּׁוּם שֶׁ־ — parce que
מְשׁוֹמָם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת — consterné
שִׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם — horreur *f* épouvantable
מַשְׁוָנִי, ־נִית ת — comparatif
בַּלְשָׁנוּת מַשְׁוָנִית — linguistique comparée
|| גיאוגר — équatorial
מְשַׁוֵּעַ, ־וַּעַת (ר׳ ־וְּעִים, ־וְּעוֹת) ת — criant
מְשׁוֹף (30) ז טכנ — lime *f*, râpe *f*
מְשׁוֹפָה (201) נ — éponge *f* métallique
מְשׁוֹק (51) ז טכנ — jonction *f*, jointure *f*
מַשּׂוֹר (21) ז — scie *f*
מְשׂוּרָה (201) נ — mesure (de liquide) *f*, cylindre gradué
שָׁתָה בִּמְשׂוּרָה — boire à petite dose
מְשׂוּרָה (201) נ (בדפוס) — composteur *m*
מִשְׂוָרַיִם ← מִשְׂוֶרֶת
מְשׁוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ש — poète *n*
|| דת — chantre *m*
מִשְׂוֶרֶת (252, זוגי מִשְׂוָרַיִם 263) נ — étrier *m*
מָשׂוֹשׂ (30, בלי ר׳) ז (שמחה) — joie *f*, allégresse *f*
מַשּׁוֹשׁ (30) ז — palpe (d'insectes) *f*, antenne *f*
מִשּׁוּשׁ (51) ז — toucher *m*, tact *m*, palpation *f*
חוּשׁ־הַמִּשּׁוּשׁ ז — sens *m* du toucher
מִשּׁוּשׁ־הַדֹּפֶק — action *f* de tâter le pouls
מְשׁוֹשָׁה (201) נ רדיו — antenne *f*
מִשּׁוּשִׁי, ־שִׁית ת — tactile
מִשְׁזָף (91) ז — bronzage (de la peau) *m*
מִשְׁזָר (91) ז — tresse *f*, torsade *f*
מְשֻׁזָּר, ־זֶּרֶת (ר׳ ־זָּרִים, ־זָּרוֹת) ת — entrelacé, tressé
מִשְׁזָרָה (223) נ — atelier *m* de tressage
1. מָשַׁח (331) נ — enduire, oindre, graisser
מְשׁוּחַ־מִלְחָמָה — pontife chargé de l'armée
|| נִמְשַׁח (402) פ״ע — être enduit, être oint
2. מָשַׁח (331) פ״י (מדד) — mesurer
|| נִמְשַׁח (402) פ״ע — être mesuré
מֶשַׁח (184) ז — enduit *m*
מִשְׁחָה (242) נ °(משיחה) — onction *f*
שֶׁמֶן־הַמִּשְׁחָה ז — huile *f* d'onction
הַר־הַמִּשְׁחָה (בירושלים) — le Mont des Oliviers
|| (ממרח) — crème *f*, pommade *f*

מִשְׁחַת־שִׁנַּיִם — pâte *f* dentifrice
מִשְׁחַת־נַעֲלַיִם — cirage *m*
מִשְׁחַת־גִּלּוּחַ — crème à raser
מִשְׂחֶה (73) ז ספורט — concours *m* de natation
° מִשְׁחָה (207, בלי ר׳) נ (מנה) — portion *f*, part *m*
מַשְׁחֵז (126) ז — aiguisoir *m*
מִשְׁחָז (102) ז — affûtage *m*, affilage *m*
מַשְׁחֵזָה (229) או מַשְׁחֶזֶת (253) נ — affiloir *m*
(לעפרונות) — taille-crayon *m*
מִשְׁחָזָה (224) נ — atelier *m* d'affûtage
מְשֻׁחְזָר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת — restauré, reconstitué
מִשְׁחָטָה (224) נ — abattoir *m*
מַשְׁחִית (ר׳ ־תִים) ז (מזיק) — destructeur *m*
צבא °(חיל־מחץ) — troupe *f* de choc
מַשְׁחִית־טַנְקִים — chasseur *m* de blindés
אֳנִיַּת־מַשְׁחִית — destroyer *m*
|| (מלכודת) — piège *m*, ruine *f*
|| ° הַר־הַמַּשְׁחִית ז (בבל) — le Mont destructeur (Babylone)
° (כינוי להר־הזיתים) — le Mont de la Perdition (péjoratif pour le Mont des Oliviers)
מִשְׁחָל (102) ז — enfilage *m*
|| מוס (כינור) — cordier *m*
מַשְׁחֶלֶת (256) נ — ficelle *f* de nettoyage
מֻשְׁחָם, ־חֶמֶת (ר׳ ־חָמִים, ־חָמוֹת) ת — bruni, noirci
מֻשְׁחָן, ־חֶנֶת (ר׳ ־חָנִים, ־חָנוֹת) ת — surchauffé
מְשֻׁחָף, ־חֶפֶת (ר׳ ־חָפִים, ־חָפוֹת) ת — tuberculeux
מְשֻׁחָץ, ־חֶצֶת (ר׳ ־חָצִים, ־חָצוֹת) ת — insolent
מִשְׂחָק (102) ז — jeu *m*
מִשְׂחָק הוֹגֵן — jeu loyal, fair-play *m*
מִשְׂחַק־מִלִּים — jeu de mots
|| (של־שחקן) מִשְׂחָק טִבְעִי — jeu naturel
מִשְׁחָק (102) ז — poussière *f*, détritus *m*
מִשְׂחָקִי, ־קִית ת — ludique
מִשְׂחָקִיָּה (202) נ — ludothèque *f*
מִשְׁחָר (102) ז (שחר) — aube *f*, aurore *f*
|| בהש (ילדות) — enfance *f*, jeunesse *f*
מֻשְׁחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — noirci
|| בהש (קודר) — sombre, assombri
מְשֻׁחְרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — affranchi

מִשְׁכֵּן (457 ג) פ״י — mettre en gage, hypothéquer
מִשְׁכֵּן אֶת־פ׳ — prendre un gage de qn
|| הִתְמַשְׁכֵּן (491 ג) פ״ע — être pris en gage
מַשְׁכַּנְתָּא (ר׳ ־תּוֹת או ־תָּאוֹת) נ — hypothèque *f*
מַשְׁכְּפֵל (132) ז — polycopieur *m*
מְשַׁכֵּר, ־כֶּרֶת (ר׳ ־כְּרִים, ־כְּרוֹת) ת — enivrant
סַמִּים מְשַׁכְּרִים — stupéfiants *mpl*
מַשְׂכֹּרֶת (259) נ — salaire *m*, traitement *m*
מַשְׁכְּתֵב (132) ז — adaptateur *m*
1. מָשַׁל (301) פ״ע (בְּ־) — régner (sur), gouverner
בהש מָשַׁל בְּרוּחוֹ — se dominer, se maîtriser
|| הִמְשִׁיל (498) פ״י — faire régner, nommer gouverneur, conférer l'autorité à
2. מָשַׁל (301) פ״י (השמיע משל) — allégoriser, parler par proverbes
מוֹשְׁלֵי־מְשָׁלִים — auteurs *mpl* de paraboles
|| נִמְשַׁל (388) פ״ע — être comparable
|| מִשֵּׁל (432) פ״י — allégoriser
|| הִתְמַשֵּׁל (466) פ״ע — être comparable
|| הִמְשִׁיל (498) פ״י — comparer
מָשָׁל (105) ז (סיפור דמיוני) — fable *f*, parabole *f*
|| (פתגם) — maxime *f*, proverbe *m*
מִשְׁלֵי־שְׁלֹמֹה — les Proverbes de Salomon
מְשַׁל־הַקַּדְמוֹנִי — adage ancien
|| (דברי־לעג) — satire *f*, sarcasme *m*
הָיָה לְמָשָׁל — être un objet de dérision
|| (דוגמה) — exemple *m*
לְמָשָׁל או דֶּרֶךְ־מָשָׁל — par exemple
מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה — on peut faire la comparaison suivante
אֵין הַמָּשָׁל דּוֹמֶה לַנִּמְשָׁל — la comparaison est boiteuse
1. מֹשֶׁל (189, בלי ר׳) ז (שילטון) — gouvernement *m*
2. מֹשֶׁל (189, בלי ר׳) ז (דימיון) — ressemblance *f*
אֵין מָשְׁלוֹ — il n'a pas son pareil
מַשְׁלֵב (122) ז טכנ — contacteur *m*
מִשְׁלָב (91) ז מוס — registre *m*
מִשְׁלֶבֶת (252) נ — monogramme *m*
מֻשְׁלָג, ־לֶגֶת (ר׳ ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת — enneigé
מְשֻׁלְהָב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת — enflammé, passionné

מִשְׁלוֹחַ (9) ז — envoi *m*, expédition *f*
מִשְׁלוֹחַ־מָנוֹת — envoi de cadeaux (à *Pourim*)
צבא חֵיל־מִשְׁלוֹחַ ז — corps *m* expéditionnaire
|| מִשְׁלוֹחַ־יָד ← מִשְׁלָח
מִשְׁלוֹשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — groupe *m* de trois
מִשְׁלוֹשׁ־חֳדָשִׁים — période *f* de trois mois, trimestre *m*
מִשְׁלָח (89) ז (מקום־ייעוד) — destination *f*
|| (שליחה) — envoi *m*
|| מִשְׁלַח־יָד (עסק) — entreprise *f*
(מקצוע) — occupation *f*, profession *f*
מְשֻׁלָּח, ־לַּחַת (ר׳ ־לָּחִים, ־לָּחוֹת) ת — abandonné
אִשָּׁה מְשֻׁלַּחַת — femme répudiée
|| מְשֻׁלָּח (95) ז (שליח) — délégué *m*, émissaire *m*
מְשֻׁלְחָף, ־חֶפֶת (ר׳ ־חָפִים, ־חָפוֹת) ת — enkysté
מִשְׁלַחַת (246) נ — délégation *f*
|| (שליחות) — mission *f*, commission *f*
אֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה — pendant le combat point de pourparlers
מִשְׁלָט (91) ז צבא — hauteur dominante, poste *m* d'observation
מִשְׁלֵי ← מָשָׁל
מְשָׁלִי, ־לִית ת — allégorique
מַשְׁלִים, ־מָה ת — complémentaire, final
חִנּוּךְ מַשְׁלִים — éducation *f* parascolaire
זָוִיּוֹת מַשְׁלִימוֹת — angles *mpl* complémentaires
|| דקדוק מַשְׁלִים (ר׳ ־מִים) ז — complément *m*
מַשְׁלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ — corde munie d'un crochet
מְשֻׁלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת — dénué de
מְשֻׁלַּל־הִגָּיוֹן — illogique
מֻשְׁלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת — achevé, parfait
מְשֻׁלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — payé, acquitté
|| (נאמן) — fidèle, dévoué
מְשֻׁלְמִי ← מֻסְלְמִי
מְשֻׁלְפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת — gonflé, enflé
מְשֻׁלְקָק, ־לֶקֶת (ר׳ ־לָקִים, ־לָקוֹת) ת — rétréci, plissé
מְשֻׁלָּשׁ (91) ז — triple *m*
מְשֻׁלָּשׁ, ־לֶּשֶׁת (ר׳ ־לָּשִׁים, ־לָּשׁוֹת) ת — triple
|| (של־שלושה־שותפים) — triparti, tripartite
חוֹזֶה מְשֻׁלָּשׁ — contrat *m* tripartite

מַשִּׁיר־עָלִים — défoliant
מְשֻׁיָּשׁ, ־יֶּשֶׁת (ר׳ ־יָּשִׁים, ־יָּשׁוֹת) ת — marbré
מָשִׁישׁ, מְשִׁישָׁה ת — tangible
מְשִׁישָׁה (201) נ — toucher *m*, attouchement *m*
|| (עיסוי) — massage *m*
מְשֻׁיָּת, ־יֶּתֶת (ר׳ ־יָּתִים, ־יָּתוֹת) ת — couvert de ronces
מָשַׁךְ (301) פ״י — tirer, retirer, entraîner, séduire
מָשַׁךְ אֶת־יָדוֹ מִן־ — se retirer de, renoncer à
בהש מָשַׁךְ חֶסֶד לְ־ — traiter avec faveur
מָשַׁךְ אֶת־לֵב־פ׳ — s'attirer la sympathie de qn
מָשַׁךְ מַיִם — faire couler de l'eau
מָשַׁךְ תְּשׂוּמֶת־לֵב — attirer l'attention
מָשַׁךְ בַּחוּטִים — tirer les ficelles
מָשַׁךְ בִּכְתֵפָיו — hausser les épaules
מָשַׁךְ בְּעֵט או בְּשֵׁבֶט־סוֹפֵר — manier la plume
מָשַׁךְ בְּעֹל — s'atteler à une tâche
מָשַׁךְ בְּקֶרֶן — sonner du cor
מָשַׁךְ בְּקֶשֶׁת — bander un arc
|| משפט — prendre possession
|| בנק מָשַׁךְ כֶּסֶף — retirer de l'argent
מָשַׁךְ הַמְחָאָה עַל־ — tirer un chèque sur
הַמּוֹשֵׁךְ — le tireur
|| פ״ע (ארך) — durer, se prolonger
|| נִמְשַׁךְ (388) פ״ע — être tiré, être attiré
בנק — être retiré
(ארך) — continuer, se prolonger
הַיְשִׁיבָה נִמְשֶׁכֶת — la séance continue
|| הִתְמַשֵּׁךְ (166) פ״ע (נמתח) — s'étendre, s'étirer
(התארך) — se prolonger, traîner en longueur
|| הִמְשִׁיךְ (498) פ״י — continuer
הִמְשִׁיךְ לְדַבֵּר — continuer à parler
1. מֶשֶׁךְ (165) ז (אורך־הזמן) — durée *f*, continuité *f*
בְּמֶשֶׁךְ־ — pendant, au cours de
בְּמֶשֶׁךְ־הַזְּמַן — avec le temps
2. מֶשֶׁךְ (165) ז (שק) — sac *m*
מֶשֶׁךְ־הַזֶּרַע — sac de semeur, semoir *m*
מַשָּׁךְ (90) ז — remorqueur *m*
מִשְׁכָּב (91) ז (מיטה) — couche *f*, lit *m*
חֲדַר־מִשְׁכָּב ז — chambre *f* à coucher
נָפַל לְמִשְׁכָּב — s'aliter

יָנוּחַ בְּשָׁלוֹם עַל־מִשְׁכָּבוֹ — qu'il repose en paix
|| (שכיבה) — repos *m*, sommeil *m*
מְשֻׁכְבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — pesant
מַשְׁכּוֹכִי, ־כִית ת — meneur
|| מַשְׁכּוֹכִית (17) נ — sonnailler *m*
מַשְׁכּוֹן (22) ז — gage *m*
בֵּית־מַשְׁכּוֹנוֹת ז — mont-de-piété *m*
מִשְׁכּוּן (41) ז — mise *f* en gage
מַשְׁכּוֹנָה (201) נ — hypothèque *f*
מַשְׁכָּח (89) ז — oubli *m*
מַשְׁכִּיָּה (202) נ — médaillon *m*
מַשְׂכִּיל, ־לָה ת — intelligent, cultivé
|| (מצליח) — prospère, heureux
|| היסט (במאה הי״ח והי״ט) — rationaliste, éclairé
|| ° מַשְׂכִּיל (—) ז — poème *m* didactique
מַשְׂכִּילוּת (48, בלי ר׳) נ — rationalisme *m*
מַשְׂכִּילִי, ־לִית ת — rationaliste, intellectualiste
מַשְׁכַּיִם (263) ז״ז — tenailles *fpl*, pince coupante
מַשְׂכִּיר, ־רָה ש — loueur *n*, bailleur *n*
מַשְׂכִּית (17) נ — image *f*, ornement *m*
° אֶבֶן־מַשְׂכִּית נ — pierre ornée de figures
חֲדַר־מַשְׂכִּית ז — cabinet *m* de travail
|| בהש מַשְׂכִּיּוֹת־לֵבָב — imagination *f*, fantaisie *f*
[משכל] הִתְמַשְׂכֵּל (491) פ״ע — devenir intellectuel
|| (העמיד פני־משכיל) — se donner l'air d'un intellectuel
מֻשְׂכָּל (91) ז — intelligence *f*
גִּיל־הַמֻּשְׂכָּל — âge mental
מִבְחַן־מֻשְׂכָּל ז — test *m* d'intelligence
מְנַת־מֻשְׂכָּל נ — coefficient intellectuel
מֻשְׂכָּל (91, ר׳ ־כָּלוֹת) ז — concept *m*, idée *f*
מֻשְׂכָּל ראשׁוֹן — axiome *m*
מְשַׁכֶּלָה (229) נ — femme *f* qui avorte
מְשֻׁכְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — perfectionné
|| מתמט מְצֻלָּע מְשֻׁכְלָל — polygone régulier
מְשֻׁלָּשׁ מְשֻׁכְלָל — triangle équilatéral
מַשְׁכֶּלֶת (251) נ — échec *m*, perte *f*
מַשְׁכִּים, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כִּמִים, ־כִּמוֹת) ת — matinal
מִשְׁכָּן (91, ר׳ ־נִים או ־נוֹת) נ — demeure *f*, réceptacle *m*
|| דת (אוהל־מועד) — tabernacle *m*

בְּגָדִים מְשֻׁמָּשִׁים — vêtements usagés
סְפָרִים מְשֻׁמָּשִׁים — livres *mpl* d'occasion
מַשְׁמְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — touche-à-tout *n*
מַשְׁמְשָׁנוּת (46) נ — manie *f* de toucher à tout
מִשְׁנָה (207, ר׳ מִשְׁנָיוֹת, מִשְׁנוֹת־) נ (לימוד) — étude *f*
מִשְׁנָתוֹ סְדוּרָה — son savoir est solide
תְּקָפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ — l'étude lui pèse
|| (אוסף־הלכות־התנאים) — la *Michna* (recueil)
(סעיף) — paragraphe *m* de la *Michna*
|| (שיטת־מחשבה) — système *m*, doctrine *f*
מִשְׁנַת־אַפְּלָטוֹן — la philosophie de Platon
מִשְׁנֶה (73) ז (כפליים) — quantité *f* double
לֶחֶם־מִשְׁנֶה ז — ration *f* double
בְּמִשְׁנֵה־מֶרֶץ — avec une énergie redoublée
|| (העתק) — copie *f*
מִשְׁנֵה־תּוֹרָה — le Deutéronome
|| (סגן) — adjoint *m*, assistant *m*
מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ — vice-roi *m*
וַעֲדַת־מִשְׁנֶה נ — sous-commission *f*
חֲלֻקַּת־מִשְׁנֶה נ — subdivision *f*
סְעִיף־מִשְׁנֶה ז — alinéa *m*
צבא סְגַן־מִשְׁנֶה ז — sous-lieutenant *m*
אַלּוּף־מִשְׁנֶה ז — colonel *m*
|| (רובע בירושלים הקדמונית) — faubourg *m*
מְשֻׁנֶּה, ־נָּה ת (נבדל) — différent
|| (יוצא־דופן) — étrange, bizarre
מִיתָה מְשֻׁנָּה — mort violente
מְשֻׁנּוּת (47) נ — étrangeté *f*, bizarrerie *f*
1. מִשְׁנִי, ־נִית ת (ממדרגה שנייה) — secondaire
2. מִשְׁנִי, ־נִית ת (של־המשנה) — de la *Michna*
מִשְׁנָיוֹת ← מִשְׁנָה
מִשְׁנָן (91) ז — denture *f*
מְשֻׁנָּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נָּנִים, ־נָּנוֹת) ת — denté, dentelé
גַּלְגַּל מְשֻׁנָּן — roue dentée
צמח עָלֶה מְשֻׁנָּן — feuille dentelée
|| (מלוטש) — poli, lisse
|| כהש (חריף) — subtil, pénétrant
מַשְׁנֵק (122) ז טכנ — papillon *m* des gaz
מְשִׁסָּה (208) נ — pillage *m*, rapine *f*
מְשַׁעְבֵּד (122) ז — oppresseur *m*, asservisseur *m*
מְשֻׁעְבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — asservi
|| משפט — hypothéqué
נְכָסִים מְשֻׁעְבָּדִים — biens hypothéqués
דקדוק מִשְׁפָּט מְשֻׁעְבָּד — proposition subordonnée
מִשְׁעוֹל (21) ז — sentier *m*
מִשְׁעָט (102) ז — galop *m*
מִשְׁעִי ← לְמִשְׁעִי
מְשַׁעֲמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת — ennuyeux
מַשְׁעֵן (126) או מִשְׁעָן (102) ז — appui *m*, aide *f*
מַשְׁעֵנָה (229) נ — appui *m*, aide *f*
מִשְׁעֶנֶת (255) נ (מקל) — bâton *m*, béquille *f*
מִשְׁעֶנֶת קָנֶה רָצוּץ — l'appui d'un roseau brisé
|| (של־כסא) — dossier *m*
(לידיים) — bras (d'un fauteuil) *m*
מְשֹׁעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת — présumé
לְפִי־הַמְשֹׁעָר — par supposition
מִשְׁעָר (102) ז (מידה) — mesure *f*
|| (השערה) — hypothèse *f*, supposition *f*
מִשְׁעֶרֶת (255) נ (מברשת) — brosse *f*
מְשַׁעֲשֵׁעַ, ־שַׁעַת (ר׳ ־שְׁעִים, ־שְׁעוֹת) ת — amusant
מְשֻׁפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת — lanciforme
|| (צלוי על־שפוד) — rôti à la broche
מְשֻׁפֶּה, ־פָּה ת (מהוקצע) — raboté, lisse
|| (כחוש) — maigre, efflanqué
מִשְׂפָּח (89) ז — désordre *m*, violence *f*
מִשְׁפָּחָה (225) נ — famille *f*
בַּעַל־מִשְׁפָּחָה ז — père *m* de famille
שֵׁם־מִשְׁפָּחָה ז — nom *m* de famille
מִשְׁפַּחְתִּי, ־תִּית ת — familial, familier
מִשְׁפַּחְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — familiarité *f*, intimité *f*
מִשְׁפָּט (91) ז (דין) — jugement *m*, procès *m*
עָמַד לְמִשְׁפָּט — être traduit en justice
בֵּית־מִשְׁפָּט ז — tribunal *m*, cour *f*
בַּעַל־מִשְׁפָּט ז — plaideur *m*
מִשְׁפָּט חוֹזֵר — procès *m* en revision
°דִּבֵּר מִשְׁפָּטִים אֶת־פ׳ — plaider contre qn
°הִטָּה מִשְׁפָּט — fausser le jugement
°עָשָׂה מִשְׁפַּט־פ׳ — faire justice à qn
|| (פסק־דין) — jugement *m*, sentence *f*
מִשְׁפַּט־מָוֶת — condamnation *f* à mort
|| (זכות) — droit *m*

|| (בֶּן־שָׁלוֹשׁ־שָׁנִים) — âge de trois ans
עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת — génisse âgée de trois ans
|| אֶצְבַּע מְשֻׁלֶּשֶׁת — pied-de-nez *m*
|| דקדוק פֹּעַל מְשֻׁלָּשׁ — verbe *m* trilittère
|| (בעל שלוש פינות) — triangulaire
כּוֹבַע מְשֻׁלָּשׁ — tricorne *m*
|| מתמט עֵרֶךְ מְשֻׁלָּשׁ — règle *f* de trois
|| מְשֻׁלָּשׁ (95) ז מתמט — triangle *m*
מְשֻׁלָּשׁ שְׁוֵה־שׁוֹקַיִם — triangle isocèle
מְשֻׁלָּשׁ יְשַׁר־זָוִית — triangle rectangle
|| (כלי־נגינה) — triangle
מְשַׁלְשֵׁל, ־שֶׁלֶת (ר׳ ־שְׁלִים, ־שְׁלוֹת) ת רפא — purgatif
מַשְׂמְאִיל, ־לָה ת — gaucher
|| (פונה שמאלה) — tournant à gauche
(במדיניות) — gauchiste
מְשֻׁמָּד, ־מֶּדֶת (ר׳ ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ש — apostat *n*
מְשֻׁמָּדוּת (46, בלי ר׳) נ — apostasie *f*
מְשַׁמָּה (ר׳ ־מּוֹת) נ — désert *m*, désolation *f*
מְשׁוֹמֵט, ־טָה ש — voleur *n*, pickpocket *n*
|| (גנבה ספרותית) — plagiat *m*
מִשְׁמוּעַ (44, בלי ר׳) ז — action *f* de discipliner
מִשְׁמוּשׁ (41) ז — tâtonnement *m*, toucher *m*
מַשְׁמִים, ־מָה ת — morne, désolé, abasourdi
מִשְׁמָן (98) ז — mets succulent
מִשְׁמָן (98) ז (אדמה פוריה) — terre grasse
|| (שומן) — graisse *f*, embonpoint *m*
|| (אדם בריא) — homme vigoureux
1. מְשֻׁמָּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מָּנִים, ־מָּנוֹת) ת — graissé, gras
2. מְשֻׁמָּן (95) ז מתמט — octogone *m*
מַשְׁמַע פ״י ארמית — cela veut dire, cela signifie
מַאי קָא מַשְׁמַע לָן? — que veut-il dire par là?
תַּרְתֵּי מַשְׁמַע — dans un double sens
מַשְׁמָע (89) ז — signification *f*, sens *m*
גַּם אֲנִי בְּמַשְׁמָע — moi compris
פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ — au sens littéral du terme
מַשְׁמָע שֶׁ־ — il en découle que
מִשְׁמֵעַ (464) פ״י — discipliner
מִשְׁמָע (89) ז — ouïe *f*, écoute *f*
לֹא הֶאֱמִין לְמִשְׁמַע־אָזְנָיו — ne pas en croire ses oreilles
מַשְׁמָעוּת (46) נ — signification *f*, sens *m*

חֲסַר־מַשְׁמָעוּת — dépourvu de signification
מַשְׁמָעוּתִי, ־תִית ת — significatif, plein de sens
מַשְׁמָעִי, ־עִית ת — significatif
בְּאֹפֶן חַד־מַשְׁמָעִי — sans équivoque
דּוּ־מַשְׁמָעִי — ambigu
מִשְׁמַעַת (246, בלי ר׳) נ — discipline *f*
סָר אֶל־מִשְׁמַעַת־פ׳ — être subordonné à qn
מִשְׁמַעְתִּי, ־תִּית ת — disciplinaire
בֵּית־דִּין מִשְׁמַעְתִּי — conseil *m* de discipline
מִשְׁמָר (91) ז — garde *f*
מִשְׁמַר־כָּבוֹד — garde d'honneur
מִשְׁמָר אֶזְרָחִי — garde civique
חֲדַר־מִשְׁמָר ז — corps *m* de garde
חִלּוּפֵי־מִשְׁמָרוֹת ז״ר — relève *f*
עָמַד עַל־הַמִּשְׁמָר — prendre garde, veiller
|| (בית־כלא) — prison *f*
מְשֻׁמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — conservé
בָּשָׂר מְשֻׁמָּר — viande *f* de conserve
יַיִן הַמְשֻׁמָּר — le vin réservé (aux justes au paradis)
מִשְׁמָרָה (223) נ — veille *f*, veillée *f*
מִשְׁמֶרֶת (256) נ — garde *f*, conservation *f*
|| (ריגול) — pistage *m*
מְשַׁמֶּרֶת (251) נ — filtre *m*, passoire *f*
מִשְׁמֶרֶת (252) נ (עמדת־השומר) — poste *m* de guet
נָפַל עַל־מִשְׁמַרְתּוֹ — tomber à son poste
(תור לשמירה) — tour *m* de garde
|| (הוראה) — consigne *f*
|| (קבוצת־עובדים) — équipe *f*
הַמִּשְׁמֶרֶת הַצְּעִירָה — la jeune génération
מִשְׁמֶרֶת־שׁוֹבְתִים — piquet *m* de grève
|| (פיקדון) — dépôt *m*, réserve *f*
הִנִּיחַ לְמִשְׁמֶרֶת — mettre en réserve
|| שָׁמַר מִשְׁמֶרֶת־פ׳ — observer les ordres de
מִשְׁמֵשׁ (122) ז צמח — abricot *m*
מִשְׁמֵשׁ (460) פ״ע (ב־) — tâter, scruter
מִשְׁמֵשׁ בְּכִיסָיו — fouiller dans ses poches
בהש מִשְׁמֵשׁ בְּמַעֲשָׂיו — scruter ses actes
מְמַשְׁמֵשׁ וּבָא — imminent
מְשַׁמֵּשׁ (132) ז — domestique *m*, assistant *m*
מְשֻׁמָּשׁ, ־מֶּשֶׁת (ר׳ ־מָּשִׁים, ־מָּשׁוֹת) ת — usé, usagé

‖ (שירה) — rythmé, métrique
מִשְׁקֹלֶת (252) נ — fil *m* à plomb, sonde *f*
מִשְׁקֹלֶת (256) נ — poids *m*
‖ (אנך) — fil *m* à plomb, sonde *f*
‖ זְרִיקַת־מִשְׁקֹלֶת — lancement *m* du poids
מִשְׁקֹלֶת־יָד — haltère *m*
‖ (מקצב־השיר) — rythme *m*, mètre *m*
מִשְׁקָע (89) ז — sédiment *m*, dépôt (au fond d'un liquide) *m*, scorie *f*
מִשְׁקְעֵי־אֲוִיר — précipitations *fpl* atmosphériques
סַלְעֵי־מִשְׁקָע ז״ר — roches *fpl* sédimentaires
מִשְׁקָע מַר — un arrière-goût amer
‖ (גומה) — affaissement (du sol) *m*, cavité *f*
(בקיר) — niche *f*, enfoncement *m*
מִשְׁקָף (91) ז (מיצפה) — observatoire *m*
‖ (זכוכית לעין אחת) — monocle *m*
מִשְׁקָפַיִם (263) ז״ז — lunettes *fpl*
הִרְכִּיב מִשְׁקָפַיִם — chausser des lunettes
מִשְׁקְפֵי־מָגֵן — lunettes de protection
מִשְׁקְפֵי־שֶׁמֶשׁ — lunettes de soleil
מִשְׁקֶפֶת (252) נ — jumelles *fpl*, longue-vue *f*
‖ (של־אסטרונום) — télescope *m*
מְשֻׁקָּץ, ־קֶּצֶת (ר׳ ־קָּצִים, ־קָּצוֹת) ת — répugnant
מֶשֶׁר (ר׳ ־רים) ז חקל — plate-bande *f*, parterre *m*
מַשָּׁר (95) ז — chute (des feuilles) *f*
מִשְׂרָד (91) ז — bureau *m*, office *m*
מִשְׂרַד־עוֹרֵךְ־דִּין — étude *f* d'avocat
‖ (ממשלתי) — ministère *m*
מִשְׂרַד־הַפְּנִים — ministère de l'intérieur
מִשְׂרָדִי, ־דִית ת — de bureau, administratif
מִשְׂרָדָן (ר׳ ־רְדָנִים) ז — bureaucrate *m*
מִשְׂרָדָנוּת (46) נ — bureaucratie *f*
מִשְׂרְדָנִי, ־נִית ת — bureaucratique
מִשְׂרָה (207) נ (תפקיד) — fonction *f*, poste *m*, emploi *m*, place *f*
מִשְׂרָה פְּנוּיָה — emploi vacant
הִתְמַנָּה לְמִשְׂרָה — être nommé à un poste
‖ (שילטון) — souveraineté *f*, puissance *f*
מִשְׁרָה (207) נ (נוזל) — infusion *f*, macération *f*, rouissage *m*
מִשְׁרַת־עֲנָבִים — jus *m* de raisins
מְשֻׁרְוָל, ־וֶלֶת (ר׳ ־וָלִים, ־וָלוֹת) ת — à manches
מַשְׁרוֹקִית (17) נ — sifflet *m*
מַשְׂרֵט (122) רפא — scarificateur *m*
מְשַׂרְטֵט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טְטִים, ־טְטוֹת) ש — dessinateur industriel
מְשֻׁרְיָן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יָנִים, ־יָנוֹת) ת — cuirassé, blindé
מְכוֹנִית מְשֻׁרְיֶנֶת — automitrailleuse *f*
בהש סְכוּם מְשֻׁרְיָן — somme bloquée
מַשְׁרִיץ, ־צָה ת — vivipare
מִשְׁרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ מטבח — bassin *m* à tremper la viande
מִשְׁרָךְ (91) ז — mouvement traînant
מְשֹׂרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — lacé (soulier)
מַשְׁרָן (97) ז חשמל — inducteur *m*
מִשְׂרַעַת (246) נ פיס — amplitude *f*
מְשָׁרֵף (132) ז — oncle maternel
מִשְׂרָפָה (223) או מִשְׂרֶפֶת (252) נ — combustion *f*
‖ (מקום־שרפה) — four *m* crématoire, brûloir *m*
מִשְׂרֶפֶת־יַיִן — distillerie *f*
מִשְׂרְפוֹת־מַיִם — marais salants
מְשָׁרֶפֶת (254) נ — tante maternelle
מִשְׁרָץ (91) ז — pullulement *m*, fourmillement *m*
מִשְׁרָשׁוּת (46) נ — enracinement *m*
מְשֻׁרְשָׁר, ־שֶׁרֶת (ר׳ ־שָׁרִים, ־שָׁרוֹת) ת — en forme de chaîne
מַשְׂרֵת (ר׳ ־רְתוֹת) נ מטבח — poêle *f*, casserole *f*
מְשָׁרֵת (132) ז — serviteur *m*, domestique *m*
‖ (בטעמי־המקרא) — accent conjonctif
דקדוק — affixe *m*
מְשָׁרְתִי, ־תִית ת — servile
מְשָׁרֶתֶת (ר׳ ־רְתוֹת) ת — servante *f*, domestique *f*
מַשָּׁשׁ (—) ז — réalité *f*, palpabilité *f*
אֵין בּוֹ מַשָּׁשׁ — il n'y a là rien de solide
מָשַׁשׁ (358) פ״י — toucher, tâter, palper
‖ מִשֵּׁשׁ (432) פ״י — tâter, palper, scruter
מִשֵּׁשׁ אֶת־הַדֹּפֶק — tâter le pouls
מִשֵּׁשׁ בָּאֲפֵלָה — tâtonner dans l'obscurité
‖ הֵמַשׁ (529) פ״י — faire toucher, être tangible
מְשֻׁשֶּׁה (73) ז מתמט — hexagone *m*

מִשְׁפַּט־הַבְּכוֹרָה	droit d'aînesse
‖ (חוק)	loi *f*, justice *f*
‖ (מנהג)	coutume *f*
‖ (תורת־המשפט)	droit, jurisprudence *f*
מִשְׁפָּט אֶזְרָחִי/פְּלִילִי	droit civil / pénal
פָּקוּלְטָה נ לְמִשְׁפָּטִים	faculté *f* de droit
מִשְׂרַד־הַמִּשְׁפָּטִים ז	ministère *m* de la justice
שַׂר־הַמִּשְׁפָּטִים ז	ministre *m* de la justice
‖ (דעה)	opinion *f*, avis *m*
מִשְׁפָּט קָדוּם	préjugé *m*
‖ דקדוק	phrase *f*
‖ מתמט	théorème *m*
מִשְׁפַּט־פִּיתָגוֹרַס	théorème de Pythagore
מִשְׁפָּטִי, ־טִית ת	juridique, légal
יוֹעֵץ מִשְׁפָּטִי	conseiller *m* juridique
תְּבִיעָה מִשְׁפָּטִית	action *f* en justice
מִשְׁפְּטָן, ־פְּטָנִית (ר׳ ־פְּטָנִים, ־פְּטָנִיּוֹת) ש	juriste *n*
מִשְׁפְּטָנוּת (46, בלי ר׳) נ	jurisprudence *f*
מַשְׁפִּיל (1) ז (במשקל־השירה)	anapeste *m*
מַשְׁפֵּךְ (122) ז	entonnoir *m*
מַשְׁפֵּךְ־חוֹרִים	chantepleure *f*
מִשְׁפָּךְ (91) ז	déversement *m*
‖ (של־נהר)	embouchure *f*
מִשְׁפָּל (91) ז	dépression (de terrain) *f*
מַשְׁפֵּלֶת (252) נ	poubelle *f*
מְשֻׁפָּם, ־פֶּמֶת (ר׳ ־פָּמִים, ־פָּמוֹת) ת	moustachu
1. מְשֻׁפָּע, ־פַּעַת (ר׳ ־פָּעִים, ־פָּעוֹת) ת	comblé
מְשֻׁפָּע בִּנְכָסִים	comblé de richesses
‖ (מנוזל)	grippé
2. מְשֻׁפָּע, ־פַּעַת (ר׳ ־פָּעִים, ־פָּעוֹת) ת	oblique
מְשֻׁפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת	défoncé
מְשֻׁפְשָׁף, ־שֶׁפֶת (ר׳ ־שָׁפִים, ־שָׁפוֹת) ת עממי	habile, raffiné
מִשְׁפְּתַיִם (261) ז״ז	bergerie *f*, parc *m* à bétail
‖ (אח)	foyer *m*, âtre *m*
מֶשֶׁק (166) ז	gestion *f*, économie *f*
מֶשֶׁק בַּיִת	ménage *m*, économie domestique
מֶשֶׁק חַי	cheptel *m*
מְנַהֵל־מֶשֶׁק ז	économe *m*, intendant *m*
‖ חקל	ferme *f*, exploitation (agricole) *f*
מֶשֶׁק־עֵזֶר	exploitation auxiliaire
1. מַשָּׁק (95) ז (שיקשוק)	bruit *m*, choc *m*
מַשַּׁק־הַגַּלְגַּלִּים	le bruit saccadé des roues
2. מַשָּׁק (95) ז (בבנייה)	assemblage *m*, jointure *f*
3. מַשָּׁ״ק (= מְפַקֵּד שֶׁאֵינוֹ קָצִין) ז צבא	sous-officier *m*
מִשֵּׁק (432) פ״י	assembler, joindre
מְשֻׁקָּד, ־קֶּדֶת (ר׳ ־קָּדִים, ־קָּדוֹת) ת	amygdaloïde
מַשְׁקֶה (73, ר׳ ־קָאוֹת, ־קוֹת־) ז	boisson *f*
מַשְׁקָאוֹת חֲרִיפִים	boissons alcooliques
‖ °(מקום שופע מים)	terre arrosée
‖ (ר׳ מַשְׁקִים)	échanson *m*
שַׂר־הַמַּשְׁקִים ז	grand échanson
° מִשְׁקוֹל (21) ז	poids *m*
מַשְׁקוֹף (21) ז	linteau *m*, montant *m*
מַשְׁקֵט (122) ז טכנ	silencieux (dispositif) *m*
מִשְׁקָט (91) ז	sédiment *m*, dépôt *m*, résidu *m*
מִשְׁקִי, ־קִית ת	économique
מִשְׁקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	rentabilité *f*
מַשְׁקִיעַ (9) ז	investisseur *m*
מַשְׁקִיף, ־פָה ש	observateur *n*, spectateur *n*
מִשְׁקָל (91) ז	poids *m*
מָכַר לְפִי־מִשְׁקָל	vendre au poids
עָלָה בְּמִשְׁקָלוֹ	prendre du poids
ספורט מִשְׁקַל־זְבוּב	poids mouche
פיס שִׁוּוּי־מִשְׁקָל ז	équilibre *m*
שִׁוּוּי־מִשְׁקָל בִּלְתִּי־יַצִּיב	équilibre instable
בהש שִׁוּוּי־מִשְׁקָל נַפְשִׁי	équilibre mental
מִשְׁקַל־נֶגֶד	contrepoids *m*
‖ (ר׳ מִשְׁקָלוֹת)	poids (mis dans la balance)
מִדּוֹת וּמִשְׁקָלוֹת	poids et mesures
‖ (מאזניים)	balance *f*
מִשְׁקַל־מַיִם	niveau *m* d'eau
‖ בהש (חשיבות)	autorité *f*, importance *f*
יֵשׁ מִשְׁקָל לִדְבָרָיו	ses paroles ont du poids
אִישִׁיּוּת בַּעֲלַת־מִשְׁקָל	personnalité influente
‖ (מקצב־השיר)	rythme *m*, mètre *m*, mesure *f*
‖ דקדוק	forme-type *f*, paradigme *m*
מְשֻׁקָּל, ־קֶּלֶת (ר׳ ־קָּלִים, ־קָּלוֹת) ת	équilibré

מִתְוַדֶּה, ־דָּה ש ות	pénitent *n*
מֶתוֹדוֹלוֹגְיָה (202) נ	méthodologie *f*
מֶתוֹדִיקָה (—) נ	théorie *f* didactique
מִתְוֶה (209) נ	esquisse *f*, croquis *m*, ébauche *f*
מָתוּחַ, מְתוּחָה ת	tendu
בהש יְחָסִים מְתוּחִים	relations tendues
מִתּוּחַ (9) ז	tension *f*, action *f* de tendre
מִתּוֹךְ־ ← תָּוֶךְ	
מְתַוֵּךְ, ־וֶּכֶת (ר׳ ־וְּכִים, ־וְּכוֹת) ש	médiateur *n*
‖ (סוכן)	intermédiaire *n*, courtier *n*
מָתוּן, מְתוּנָה ת	modéré, prudent, posé
מָתוּן מָתוּן!	tout doux!
‖ מוס	moderato
‖ מְתוּנוֹת תה״פ	doucement, lentement
מִתּוּן (51) ז	modération *f*
‖ (האטה)	ralentissement *m*
מִתּוּן כַּלְכָּלִי	récession *f*
מְתוֹפֵף (ר׳ ־פְפִים) ז	tambour (musicien) *m*
מָתוֹק, מְתוּקָה ת	doux, sucré
‖ בהש (נעים)	doux, agréable, délicieux
שֵׁנָה מְתוּקָה!	dormez bien!
מֵעַז יָצָא מָתוֹק	tout est bien qui finit bien
‖ (חביב)	mignon, charmant
מִתּוּק (51) ז	adoucissement *m*
‖ בהש מִתּוּק־הַדִּין	atténuation *f* de la peine
מְתוּשֶׁלַח ש״פ ז	Mathusalem *m*
מִתָּז (95) ז	éclaboussement *m*, projection *f*
מְתֻזְגָּג, ־גֶּגֶת (ר׳ ־גָּגִים, ־גָּגוֹת) ת	émaillé
מְתֻזָּז, ־זֶּזֶת (ר׳ ־זָּזִים, ־זָּזוֹת) ת	confus, dérangé
מָתַח (329) פ״י	tendre, étendre, étirer
מָתַח חֶבֶל	tendre une corde
בהש מָתַח בִּקֹּרֶת	critiquer
מָתַח אֶת־הַדִּין	juger sévèrement
מָתַח קַו	tirer un trait
‖ (סיקרן)	exciter la curiosité, passionner
ספור מוֹתֵחַ	récit palpitant
‖ עממי	jouer un tour à
‖ נִמְתַּח (401) פ״ע	être tendu, s'étendre
‖ מִתַּח (440) פ״י	tendre, étirer
‖ הִתְמַתַּח (477) פ״ע	s'étendre, s'étirer
‖ הִמְתִּיחַ (505) פ״י	tendre, étirer
מֶתַח (179) ז	tension *f*, étendue *f*
מסחר מֶתַח־רְוָחִים	marge *f* bénéficiaire
‖ (דריכות)	tension
סֶרֶט־מֶתַח ז	film *m* à surprises
‖ חשמל	tension
‖ ספורט	barre *f* fixe
מֶתַח נָע	trapèze *m*
מִתְחַבֵּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בְּלִים, ־בְּלוֹת) ת	astucieux
מִתְחוֹן (38) ז	tension *f*
מַתְחֵחָה (229) נ חקל	herse *f*, brise-mottes *m*
מַתְחִיל, ־לָה ש	débutant *n*, novice *n*
מְתֻחְכָּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת	sophistiqué
מִתְחַכֵּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כְּמִים, ־כְּמוֹת) ת	qui fait le malin
מַתְחָל (102) ז צמח	spathe *f*
מִתְחָם (102) ז	terrain *m*, territoire *m*, zone *f*
‖ מוס	tessiture *f*
מִתְחַסֵּל, ־סֶּלֶת (ר׳ ־סְלִים, ־סְלוֹת) ת	en voie de liquidation
מִתְחַסֵּל טִבְעִית	biodégradable
מְתֻחְפָּשׂ, ־פֶּשֶׂת (ר׳ ־פָּשִׂים, ־פָּשׂוֹת) ת	déguisé
מְתֻחְרָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת	en dentelles
מִתְחָרֶה, ־רָה ש	concurrent *n*, rival *n*
מְתֵי־ ← מְתִים	
מָתַי? מ״ש	quand?
מַתַּי ש״פ ז	Matthieu *m*
מְתִיבְתָּא (ר׳ ־תָּאוֹת) נ ארמית	école *f* talmudique
מִתְיַהֵד, ־הֶדֶת (ר׳ ־הֲדִים, ־הֲדוֹת) ש	judaïsant *n*
מִתְיַוֵּן, ־וֶּנֶת (ר׳ ־וְּנִים, ־וְּנוֹת) ש	hellénisant *n*
מָתִיחַ, מְתִיחָה (201) נ	élastique, extensible
מְתִיחָה (201) נ	étirage *m*, allongement *m*
מְתִיחַת־בִּקֹּרֶת	action *f* de critiquer
מְתִיחַת־קַו	traçage *m* d'un trait
‖ עממי	farce *f*, blague *f*, mauvais tour
מְתִיחוּת (48) נ	élasticité *f*
‖ בהש (התרגשות)	tension *f*, émotion *f*
מְתִיחוּת־עֲצַבִּים	tension nerveuse
מֶתִיל (—) ז כימ	méthyle *m*
מְתֻיָּל, ־יֶּלֶת (ר׳ ־יָּלִים, ־יָּלוֹת) ת	garni de fil de fer
מֶתִילִי, ־לִית ת כימ	méthylique

מַשְׁשָׁן (97) ז (של־חרקים)	antenne *f*
‖ (אדם הנוגע בכול)	touche-à-tout *m*
מַשְׁשָׁנִי, ־נִית ת	tâtonnant, scrutateur
מִשְׁתֶּה (73, ר׳ גם ־תָּאוֹת) ז	banquet *m*, festin *m*
בֵּית־מִשְׁתֶּה ז	lieu *m* de réjouissance, cabaret *m*
שִׁבְעַת־יְמֵי־הַמִּשְׁתֶּה	semaine *f* des noces
‖ (משקה)	boisson *f*
מַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה	le manger et le boire
מַשְׁתִּית (17) נ	fondement *m*, couche *f* de fond
מִשְׁתַּכֵּן, ־כֶּנֶת (ר׳ ־נִים, ־כְּנוֹת) ש	habitant *m*, copropriétaire *m*
מִשְׁתָּל (91) ז	plantation *f*
מִשְׁתָּלָה (223) נ	pépinière *f*
מִשְׁתַּלֵּם (132) ז	stagiaire *m*
מִשְׁתַּמֵּט (ר׳ ־מְּטִים) ז	embusqué *m*, insoumis *m*
מַשְׁתִּן (122) ז	pisseur *m*
מַשְׁתֵּן (122) ז	diurétique *m*
מִשְׁתָּנָה (223) נ	urinoir *m*, pissotière *f*
מִשְׁתַּנֶּה, ־נָּה ת	variable, changeant, mutant
מתמט מִשְׁתַּנֶּה תָּלוּי	variable dépendante
מְשֻׁתָּף, ־תֶּפֶת (ר׳ ־תָּפִים, ־תָּפוֹת) ת	commun, collectif
בַּיִת מְשֻׁתָּף	maison *f* en copropriété
מתמט גּוֹרֵם מְשֻׁתָּף	facteur commun
מַשְׁתֵּק (122) ז	silencieux (dispositif) *m*
מְשֻׁתָּק, ־תֶּקֶת (ר׳ ־תָּקִים, ־תָּקוֹת) ת	paralysé
מַשְׁתֵּת (ר׳ ־תְּתִים) ז חקל	fouilleuse (charrue) *f*
מֵת, מֵתָה ת	mort
‖ בהש אוֹת מֵתָה	lettre morte
לָשׁוֹן מֵתָה	langue morte
נְקֻדָּה מֵתָה	point mort
עוֹנָה מֵתָה	morte-saison *f*
‖ ש	mort *m*, défunt *m*
תְּחִיַּת־הַמֵּתִים	la résurrection des morts
מָתָא (—) ז ארמית	lieu *m*, endroit *m*
הָרַב דְּמָתָא	le rabbin local
מִתְאַבֵּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בְּדִים, ־בְּדוֹת) ש	suicidé *n*
מְתַאֲבֵן (ר׳ ־אַבְנִים) ז	apéritif *m*
מִתְאַבֵּק (ר׳ ־בְּקִים) ז ספורט	lutteur *m*
מִתְאַגְרֵף (ר׳ ־רְפִים) ז ספורט	boxeur *m*
מַתְאִים, ־מָה ת	approprié, adéquat
‖ (מקביל)	parallèle
מתמט זָוִיּוֹת מַתְאִימוֹת	angles correspondants
‖ סֵפֶר־הַמַּתְאִימוֹת ז	concordance (index) *f*
מַתְאֵם (126) ז טכנ	adaptateur *m*
מִתְאָם (102) ז	symétrie *f*
‖ (יחס)	corrélation *f*
מְתֹאָם, ־אֶמֶת (ר׳ ־אָמִים, ־אָמוֹת) ת	symétrique
‖ (מוסכם)	coordonné, convenu
מֻתְאָם, ־אֶמֶת ת	corrélatif, adapté, correspondant
מִתְאַמֵּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מְּנִים, ־מְּנוֹת) ת	stagiaire *n*
מִתְאָר (102) ז	contour *m*, profil *m*
‖ (תכנית)	plan *m*
מְתָאֵר, ־אֶרֶת (ר׳ ־אֲרִים, ־אֲרוֹת) ת	descriptif
מִתְבּוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דְדִים, ־דְדוֹת) ש	solitaire *n*
מִתְבּוֹלֵל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לְלִים, ־לְלוֹת) ש	qui cherche à s'assimiler, assimilé
מִתְבּוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש	observateur *n*, contemplateur *n*
מְתֻבָּל, ־בֶּלֶת ת	assaisonné, relevé
מַתְבֵּן (122) ז	tas *m* de paille, pailler *m*
מֶתֶג (165) ז (רסן)	mors *m*, frein *m*
‖ דקדוק	*métheg* (accent tonique) *m*
‖ (חידק)	bacille *m*
‖ חשמל	commutateur *m*, interrupteur *m*
‖ (גרגר)	grain *m*
מִתְגֵּי־שׁוֹקוֹלָדָה	vermicelles *fpl* de chocolat
מִתֵּג (303) פ״י דקדוק	accentuer d'un *métheg*
‖ נִמְתַּג (389) פ״ע	être accentué d'un *métheg*
‖ מָתַג (432) פ״י (בלם)	freiner
חשמל	interrompre (le courant)
מִתְגּוֹשֵׁשׁ (ר׳ ־שְׁשִׁים) ז ספורט	lutteur *m*
מִתְגִּי, ־גִּית ת	bacillaire
מַתֶּגֶת (—) נ רפא	bacillose *f*
מְתֹהָם, ־הֶמֶת (ר׳ ־הָמִים, ־הָמוֹת) ת	abyssal
מְתוּג, מְתוּגָה ת דקדוק	accentué d'un *métheg*
‖ מוס	soutenu
מְתוּג (51) ז (בלימה)	freinage *m*
‖ חשמל	interruption (de courant) *f*

מַשָּׂא וּמַתָּן — négociation *f*
|| (מתנה) — don *m*, cadeau *m*, pourboire *m*
מִתֵּן (432 נ) פ״י — modérer, ralentir
|| הִתְמַתֵּן (466 נ) פ״ע — se modérer
(התמהמה) — s'attarder, se ralentir
|| הִמְתִּין (499 נ) פ״ע — attendre
הִמְתִּין לְפ׳ — attendre qn
(היה מתון) — être prudent
מִתְנַגֵּד, ־גֶּדֶת (ר׳ ־גְּדִים, ־גְּדוֹת) ש — adversaire *n*
|| דת — adversaire du hassidisme
מַתְנֵד (132) ז חשמל — oscillateur *m*
מִתְנַדֵּב, ־דֶּבֶת (ר׳ ־דְּבִים, ־דְּבוֹת) ש — volontaire *n*
מַתְנֶה (73) ז משפט — stipulation *f*
מֻתְנֶה, ־נֵית (ר׳ ־נִים, ־נוֹת) ת — conditionné
מַתָּנָה (226) נ — don *m*, cadeau *m*, présent *m*
עֲבוֹדַת־מַתָּנָה נ — service gratuit
אִישׁ כְּמַתְּנַת־יָדוֹ — chacun selon ses moyens
|| (תרומה) — prestation *f*
מַתְּנוֹת־כְּהֻנָּה — prestations dues aux prêtres
מִתְנַזֵּר, ־זֶּרֶת (ר׳ ־זְּרִים, ־זְּרוֹת) ש — ascète *n*
מָתְנִיָּה (202) נ — jaquette *f*
מָתְנִית (17) נ — blouson *m*, battle-dress *m*
מַתְנִיתָא (—) נ ארמית — la *Michna* (code halakhique)
|| מַתְנִיתִין — notre *Michna* (la *Michna* officielle)
מַתְנָ״ס (91) ז (= מרכז תרבות נוער וספורט) — centre *m* de jeunesse et de sport
מַתְנֵעַ (128) ז טכנ — démarreur *m*
מִתְנַקֵּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קְּשִׁים, ־קְּשׁוֹת) ש — agresseur *n*
מַתֶּנֶת (—) נ רפא — lumbago *m*
מִתְסַבֵּךְ, ־בֶּכֶת (ר׳ ־בְּכִים, ־בְּכוֹת) ת — complexé
מְתֹעָב, ־עֶבֶת (ר׳ ־עָבִים, ־עָבוֹת) ת — détestable
מַתְעֵל (ר׳ ־עֲלִים) ז חקל — charrue *f* à creuser des rigoles
מִתְעַמֵּל, ־מֶּלֶת (ר׳ ־מְּלִים, ־מְּלוֹת) ש — gymnaste *n*
מִתְעַתֵּעַ, ־תַּעַת (ר׳ ־תְּעִים, ־תְּעוֹת) ש — imposteur *n*
מִתְפָּס (91) ז — poignée *f*
מִתְפָּרָה (223) נ — atelier *m* de couture
מִתְפֶּרֶת (256) נ — ruban (honorifique) *m*
מִתְפַּתֵּחַ, ־תַּחַת ת — en voie de développement

מָתַק (313) פ״ע — être doux, devenir doux
יִמְתַּק לְךָ! — bon appétit!
|| נִמְתַּק (389) פ״ע — être doux, être agréable
|| מִתֵּק (432) פ״י — adoucir, sucrer
|| הִתְמַתֵּק (466) פ״ע — devenir doux, s'adoucir
|| הִמְתִּיק (499) פ״י — adoucir, atténuer
בהש הִמְתִּיק עֹנֶשׁ — mitiger une peine
הִמְתִּיק סוֹד — échanger des confidences
(התיעץ) — délibérer en secret, se concerter
מֶתֶק (166) — douceur *f*
בהש מֶתֶק־שְׂפָתַיִם — paroles séduisantes
מֹתֶק (191) ז — douceur *f*
|| עממי מֹתֶק שֶׁלִּי! — mon chou!
מַתֵּק (122) ז חשמל — coupe-circuit *m*, disjoncteur *m*
מִתְקַדֵּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דְּמִים, ־דְּמוֹת) ת — avancé
תַּלְמִיד מִתְקַדֵּם — élève avancé
|| (תומך בקידמה) — progressiste, moderniste
יַהֲדוּת מִתְקַדֶּמֶת — judaïsme libéral
מִתְקוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ש — insurgé *n*
מַתְקִיף, ־פָה ש — agresseur *n*
|| (מתנגד) — contradicteur *n*
מִתְקִית (ר׳ ־קִיּוֹת) נ כימ — glycérine *f*
מִתְקָן (91) ז — installation *f*, mécanisme *m*
מִתְקַן־אַזְהָרָה — clignotant *m*
מִתְקַן־חִקּוּי — simulateur *m*
מְתַקֵּן, ־קֶּנֶת (ר׳ ־קְּנִים, ־קְּנוֹת) ש — réparateur *n*
|| (דת או חברה) — réformateur *n*
מְתֻקָּן, ־קֶּנֶת (ק׳ ־קָּנִים, ־קָּנוֹת) ת — réparé, réformé
|| (מושלם) — parfait, organisé, ordonné
מַתְקֵף (91) ז רדיו — impulsion *f*
מִתְקָפָה (223) נ צבא — offensive *f*
מִתְקָפִי, ־פִית ת צבא — offensif
מִתְקַפֵּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פְּלִים, ־פְּלוֹת) ת — pliant
מִטָּה מִתְקַפֶּלֶת — lit pliant
מְתַקְתַּק, ־תֶּקֶת (ר׳ ־תַּקִּים, ־תַּקּוֹת) ת — doucereux
|| מטבח — douceâtre, aigre-doux
מַתֵּר (132) ז טכנ — déclenchement *m*
מֻתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת — délié, détaché
|| (אפשרי) — permis
הֶעָשׁוֹן מֻתָּר — il est permis de fumer

כֹּהַל מֵתִילִי — alcool *m* méthylique
מֵתִילָן (—) ז כימ — méthylène *m*
מְתִים (מְתֵי־, מְתָיו) ז״ר — hommes *mpl*, gens *mpl*
מְתֵי־מִסְפָּר — peu d'hommes
מְתִינָה (201) נ — modération *f*, lenteur *f*
מְתִינוּת (48, בלי ר׳) נ — modération *f*, prudence *f*
‖ (איטיות) — lenteur *f*
מְתִיקָה (201) נ — douceur *f*
מִינֵי־מְתִיקָה ז״ר — douceurs *fpl*, friandises *fpl*
מְתִיקוּת (48, בלי ר׳) נ — douceur *f*
מַתִּיר ← [נתר]
מַתִּירָנוּת (46) נ — laxisme *m*, permissivité *f*
מַתִּירָנִי, ־נִית ת — laxiste, permissif
מִתְיַשֵּׁב (ר׳ ־שְׁבִים) ז — colon *m*
מַתָּךְ (95) ז — averse *f*
מֻתָּךְ, ־תֶּכֶת (ר׳ ־תָּכִים, ־תָּכוֹת) ת — fondu
גְּבִינָה מֻתֶּכֶת — fromage fondant
מַתְכּוֹן (21) ז — recette (médicale, de cuisine) *f*
מִתְכַּוֵּן, ־וֶּנֶת (ר׳ ־וְּנִים, ־וְּנוֹת) ת — attentif
‖ בְּמִתְכַּוֵּן תה״פ — intentionnellement
שֶׁלֹּא בְּמִתְכַּוֵּן — sans le faire exprès
מִתְכַּוְנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ת — réglable
מְתַכְנֵן (122) ז — planiste *m*, planificateur *m*
מִתְכַּנֵּס, ־נֶּסֶת (ר׳ ־נְּסִים, ־נְּסוֹת) ת — convergent
מַתְכֹּנֶת (259) נ — quantité *f*, dose *f*, mesure *f*
מְתַכְנֵת (132) ז — programmeur *m*
‖ (תבנית) — modèle *m*
‖ מתמט (יחס) — proportion *f*
מַתְכֻּנְתִּי, ־תִּית ת מתמט — proportionnel
מַתְכֻּנְתִּיּוּת (48, בלי ר׳) נ מתמט — proportionnalité *f*
מַתְכֻּנְתִּיּוּת יְשָׁרָה — proportion directe
מַתֶּכֶת (251) נ — métal *m*
אַל־מַתֶּכֶת — métalloïde *m*
מַתַּכְתִּי, ־תִּית ת — métallique
מַתְלָאָה (ר׳ ־אוֹת) נ — malheur *m*, désastre *m*
מַתְלֶה (73) ז — crochet (à pendre les vêtements) *m*, portemanteau *m*
מִתְלֶה (73) ז טכנ — suspension *f*
צבא מִתְלֵה־פְּצָצוֹת — berceau *m* à bombes
מַתְלוּל (41) או מִתְלָל (91) ז — escarpement *m*
מִתְלוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש — plaignant *n*

מַתְלֵם (132) ז חקל — buttoir *m*
מְתֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — sillonné, ridé
מִתְלַמֵּד, ־מֶּדֶת (ר׳ ־מְּדִים, ־מְּדוֹת) ש — apprenti *n*
‖ (לומד בעצמו) — autodidacte *n*
מְתֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת — véreux, vermoulu
‖ (אדום) — pourpre
מְתַלְּעָה (207) נ — croc (de bête sauvage) *m*
מַתְלָעָה (225) נ — malterie *f*
מְתֻלְתָּל, ־תֶּלֶת (ר׳ ־תָּלִים, ־תָּלוֹת) ת — bouclé
1. מְתֹם (144, בלי ר׳) ז (מקום שלם) — endroit intact
אֵין בּוֹ מְתֹם — rien n'est plus intact
2. ° מְתֹם (—) ז (אנשים) — gens *mpl*, population *f*
מִתְמַחֶה, ־חָה ש — stagiaire *n*
מָתֵמָטִי, ־טִית ת — mathématique
מָתֵמָטִיקַאי (ר׳ ־קָאִים) ז — mathématicien *m*
מָתֵמָטִיקָה (—) נ — mathématiques *fpl*
מַתְמִיד, ־מֶדֶת (ר׳ ־מִידִים, ־מִידוֹת) ת — persévérant
‖ (שאינו פוסק) — continu, permanent
וַעֲדָה מַתְמֶדֶת — commission permanente
תְּנוּעָה מַתְמֶדֶת — mouvement perpétuel
‖ מַתְמִיד ז — élève assidu
מַתְמִיהַּ, ־מִיהָה ת (מפליא) — étonnant, surprenant
‖ (מתפלא) — étonné, surpris
מִתְמָךְ (91) ז — contrefort *m*, arc-boutant *m*
מִתַּמֵּם, ־מֶּמֶת (ר׳ ־מְּמִים, ־מְּמוֹת) ת — faux naïf
‖ (נוהג בתום) — sans défaut
מְתֻמָּן (95) ז מתמט — octogone *m*
מְתֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — svelte, élancé
מְתֻמְרָק, ־רֶקֶת (ר׳ ־רָקִים, ־רָקוֹת) ת — parfumé
מְתֻמְרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — signalisé
מֶתֶן (166) ז דקדוק — accent *m* tonique
מֹתֶן (189, זוגי מָתְנַיִם 261) ז — hanche *f*
קַו־הַמֹּתֶן ז — taille *f*
אָזַר או חָגַר או שִׁנֵּס מָתְנָיו — se ceindre les reins
כֹּחוֹ בְּמָתְנָיו — il a toute sa vigueur
שִׁבְרוֹן־מָתְנַיִם ז — défaillance *f*, abattement *m*
יָרָה מִן־הַמֹּתֶן — tirer au jugé
מַתָּן (95) ז (נתינה) — donation *f*, prestation *f*
מַתָּן בַּסֵּתֶר — charité discrète
מַתַּן־תּוֹרָה — la promulgation de la *Tora*

נ

נ (נון) *noun* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| נ' [valeur numérique:] 50
1. נָא מ"ק de grâce, donc, je vous en prie
הַצִּילֵנִי נָא ah! sauve-moi!
שֵׁב נָא asseyez-vous donc
נָא לְדַיֵּק prière d'être exact
נָא לֹא לְעַשֵּׁן on est prié de ne pas fumer
2. נָא, נָאָה ת à demi cuit, saignant
נֹא ש"פ נ (עיר במצרים העתיקה) Thèbes *f*
נֹאד או נוֹד (22) ז outre *f*
עממי נֹאד נָפוּחַ tête creuse, nullité *f*
|| צמח (בפטריות) asque *m*
נֹאדִיד (ר' ־דִים) ז צמח utriculaire *f*
נֹאדִית (ר' ־דִיּוֹת) נ אנטום alvéole *m*, utricule *m*
נֶאְדָּר, ־רָה ת magnifique, splendide
נֶאְדָּרִי, ־רִית ת magnifique, splendide
נָאָה (350) פ"ע être beau, convenir
|| נֵאָה (450, נ נֵאֲתָה) פ"י embellir, orner
|| הִתְנָאָה (481) פ"ע s'embellir, s'orner
|| הִנְאָה (509) פ"י embellir, orner
נָאָה (211) נ paysage *m*, site *m*
נְאוֹת־דֶּשֶׁא pâturages verdoyants
נְאוֹת־מִדְבָּר oasis *f*
נָאֶה, נָאָה ת beau, joli, agréable
מֶזֶג־אֲוִיר נָאֶה beau temps
|| (ראוי) convenable, utile
מְקוֹמוֹ נָאֶה לוֹ il est bien à sa place
נָאֶה דּוֹרֵשׁ וְנָאֶה מְקַיֵּם bien parler et bien agir
נָאוָה (רק בעבר, נ' נַאֲוָה, ר' נָאווּ) פ"ע être beau
נָאוֶה, ־וָה ת beau, désirable
נְאוּם (41) ז discours *m*

נָשָׂא נְאוּם prononcer un discours
נֵאוֹן ← נֵיאוֹן
נִאוּף (50) ז adultère (acte) *m*
נִאוּץ (50) ז blasphème *m*, outrage *m*
נָאוֹר, נְאוֹרָה ת (מזהיר) lumineux
|| בהש (משכיל) éclairé, cultivé
נָאוֹת, נָאוֹתָה ת convenable
נָאוֹת ← 2. [אות]
נָאִיבִי, ־בִית ת naïf
נָאִיבִיּוּת (47, בלי ר') נ naïveté *f*
נְאִימָה (201) נ éloquence *f*, rhétorique *f*
נֶאֱלָח, ־חָה ת souillé, corrompu, dégoûtant
נֶאֱלָחוּת (46, בלי ר') נ saleté *f*, pollution *f*
נֶאֱלָץ, ־לֶצֶת ת contraint
נָאַם (326) פ"י parler, dire
|| (הרצה) prononcer un discours
|| נִנְאַם (397) פ"ע être prononcé (discours)
נֶאֱמָן, ־נָה ת (מהימן) fidèle, digne de foi
בְּרָכוֹת נֶאֱמָנוֹת sincères félicitations *fpl*
|| (איתן) מָקוֹם נֶאֱמָן place *f* solide
חֳלָיִים נֶאֱמָנִים maladies *fpl* tenaces
מַכּוֹת נֶאֱמָנוֹת coups vigoureux
|| נֶאֱמָן (ר' ־נִים) ז curateur *m*, fondé *m* de pouvoir
חֶבֶר־נֶאֱמָנִים ז conseil *m* de tutelle
|| נֶאֱמָנָה תה"פ fidèlement, exactement
נֶאֱמָנוּת (46) נ fidélité *f*, loyauté *f*
נֶאֱמָנוּת כְּפוּלָה double allégeance *f*
בְּנֶאֱמָנוּת fidèlement, sincèrement
|| (ביחסים בינלאומיים) tutelle *f*
שֶׁטַח־נֶאֱמָנוּת ז territoire *m* sous tutelle

מִתְרַבֵּשׁ (ר׳ ־בָּשִׁים) ת — enturbanné

מִתְרַבֵּת, ־בֶּתֶת (ר׳ ־בָּתִים, ־בָּתוֹת) ת — civilisé

מִתַרְגֵּם, ־גֶּמֶת (ר׳ ־גְּמִים, ־גְמוֹת) ש — traducteur *n*

מְתֻרְגְּמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — traducteur *n*, interprète *n*

מִתְרַחֵץ, ־חֶצֶת (ר׳ ־חֲצִים, ־חֲצוֹת) ש — baigneur *n*

מַתְרִים, ־מָה ש — collecteur *n* de fonds

מִתְרַמֵּל, ־מֶּלֶת (ר׳ ־מָּלִים, ־מָּלוֹת) ת — chargé d'un sac à dos

|| צמח — cossu (plante)

מְתֹרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — garni de mâts

מִתְרָס (91) ז — barricade *f*

מְתֻרָס, ־רֶסֶת (ר׳ ־רָסִים, ־רָסוֹת) ת — aux volets clos

מֶתֶשׁ (—) ז — relâche *f*

מְתֻשָּׁע (89) ז מתמט — ennéagone *m*

מַתָּת (מַתַּת־; ר׳ מַתָּנוֹת, מַתְּנוֹת־) נ — don *m*

מַתִּתְיָהוּ ש״פ ז — Mathathias (père des Machabées) *m*

(נראה) être visible, apparaître

|| הביט (522) פ"ע regarder

נֶבֶט (166) ז germe *m*, bourgeon *m*

נַבָּטִי (ר' ־טִים) ז Nabatéen *m*

נָבִיא (12) ז prophète *m*

נְבִיא־שֶׁקֶר faux prophète

בְּנֵי־נְבִיאִים jeunes prophètes

אֵין נָבִיא בְּעִירוֹ nul n'est prophète en son pays

נְבִיאָה (201) נ prophétesse *f*

נְבִיאוּת (48) נ prophétie *f*

נְבִיאִי, ־אִית ת prophétique

נְבִיבוּת (48) נ état creux, cavité *f*

|| בהש (ריקנות) inanité *f*, vide *m*, vanité *f*

נְבִיגָה (201) נ sporulation *f*

נְבִיָּה (202) נ feuillage *m*

נְבִיחָה (201) נ aboiement *m*

נְבִיטָה (201) נ germination *f*

נְבִיכוּת (48) נ perplexité *f*, confusion *f*

נְבִילָה (201) נ dépérissement *m*

נְבִיעָה (201) נ jaillissement *m*, écoulement *m*

נְבִירָה (201) נ furetage *m*

נֶבֶךְ (182) ז profondeur *f*, cachette *f*

נִבְכֵי־הֶעָבָר les recoins *mpl* du passé

|| אסטר nadir *m*

1. נָבֵל (372) פ"ע (כמש) se flétrir, se faner

|| (נחלש) s'affaiblir, s'épuiser

|| נִבֵּל (432) פ"י faire flétrir

2. נָבַל (372) פ"ע (נהג בגסות) agir stupidement

|| נִבֵּל (432) פ"י avilir, salir

נִבֵּל פִּיו débiter des grossièretés

|| הִתְנַבֵּל (466) פ"ע s'avilir, se déshonorer

3. נִבֵּל (432) פ"י (בהמה) abattre contrairement aux rites

|| הִתְנַבֵּל (466) פ"ע être abattu contrairement aux rites

נָבָל, נְבָלָה ת scélérat, impie, insensé

|| (קמצן) avare

1. נֵבֶל (182) ז (נאד) outre *f*

|| (כד) cruche *f*, jarre *f*

2. נֵבֶל (182) או נֶבֶל (166) ז מוס harpe *f*, lyre *f*

פָּרַט עַל־נֵבֶל jouer de la lyre

|| אסטר la Lyre (constellation)

נַבְלַאי (61) ז harpiste *m*

נְבָלָה (215) נ infamie *f*, vilenie *f*

נְבֵלָה (231) נ cadavre *m*, charogne *f*

נַבְלוּת (45) נ scélératesse *f*, infamie *f*

1. נָבַע (373) פ"ע (זרם) jaillir, couler

מַעְיָן נוֹבֵעַ source jaillissante

עֵט נוֹבֵעַ stylographe *m*, stylo *m*

|| בהש נָבַע מִן־ découler de, s'ensuivre de

|| הִנְבִּיעַ (505) פ"י faire jaillir, faire couler

|| הִבִּיעַ (521) פ"י exprimer

הִבִּיעַ תּוֹדָתוֹ exprimer sa reconnaissance

2. [נבע] הִבִּיעַ (521) פ"י (העלה אבעבועות) faire bouillonner

נֶבַע (179) ז source *f*

נִבְעָר, ־רָה ת sot, stupide, ignorant

נִבְעָרוּת (46) נ sottise *f*, ignorance *f*

נָבַק ← בָּקַק

נָבַר (303, עת' יִנְבֹּר) פ"י fureter, fouiller

נָבָר, נְבָרָה ת honnête, innocent, pur

נִבְרֶכֶת (252) נ pièce *f* d'eau, petit bassin

נַבְרָן (97) ז זואול campagnol *m*

נִבְרֶשֶׁת (252) נ lustre *m*

1. נָגַב (372) פ"ע (התייבש) sécher, devenir sec

|| נִגֵּב (432) פ"י essuyer, sécher

|| הִתְנַגֵּב (466) פ"ע (התייבש) se dessécher

(ניגב עצמו) s'essuyer

2. [נגב] הִנְגִּיב (499) פ"י se diriger vers le sud

נֶגֶב (—) ז sécheresse *f*, terre *f* aride

גיאוגר הַנֶּגֶב le Néguev (au sud d'Israel)

|| (דרום) sud *m*, midi *m*

נֶגְבָּה vers le sud

1. נָגַד (303, עת' יִנְגֹּד) פ"י être opposé *ou* contraire

|| נִגֵּד (432) פ"י être opposé, contraster

|| הִתְנַגֵּד (466) פ"ע s'opposer, résister

(התקומם) se soulever

2. נִגֵּד (432) פ"י (היכה) battre, frapper

נַגֵּד הַבַּרְזֶל בְּעוֹדֶנּוּ חַם battre le fer pendant qu'il est chaud

נָאַף (326) פ״ע — commettre un adultère
|| נִאֵף (435) פ״ע — se prostituer
נַאֲפָה (216) נ — indécence *f*, pornographie *f*
נִאֻפוּף (41) ז — adultère *m*, prostitution *f*
נַאֲפוּפִי, ־פִית ת — adultère
נַאֲפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — débauché *n*
נֶאָץ (152) ז — outrage *m*, insulte *f*
נָאַץ (326) פ״י (בזה) — mépriser, dédaigner
|| פ״ע (כעס) — s'irriter, s'indigner
|| נִאֵץ (435) פ״י — insulter, blasphémer
|| הִתְנָאֵץ (475) פ״ע — être insulté, être bafoué
נְאָצָה (216) או נֶאָצָה (220) נ — injure *f*, outrage *m*
נֶאֱצָל, ־צֶלֶת (ר׳ ־צָלִים, ־צָלוֹת) ת — noble, sublime
נַאַק (152) ז — gémissement *m*, plainte *f*
נָאַק (326) פ״ע — gémir, se plaindre
|| נִאֵק (435) פ״ע — se lamenter, hurler
|| הִתְנָאֵק (475) פ״ע — gémir, se plaindre
נְאָקָה (216) נ — gémissement *m*, plainte *f*
נָאקָה או נָקָה (210) נ — chamelle *f*
נֵאֵר (435) פ״י — abhorrer, détester, rejeter
נֵאָר, נֵאָרָה ת — maudit
נֶאֱשָׁם, ־שֶׁמֶת (ר׳ ־שָׁמִים, ־שָׁמוֹת) ש — accusé *n*
סַפְסַל־הַנֶּאֱשָׁמִים ז — banc *m* des accusés
נִבָּא (427) פ״ע — prophétiser
נִבָּא לוֹ לִבּוֹ — avoir un pressentiment
|| נִבֵּא (444) פ״י — prophétiser, prédire
(עשה לנביא) — douer du don de prophétie
|| הִתְנַבֵּא (478) פ״ע — prophétiser
נִבֵּב (432) פ״י — creuser, évider
נֶבֶג (165) ז צמח — spore *f*
נִבְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — distinct
|| ספורט — hors jeu
נִבְדָּלוּת (46) נ — différence *f*, particularité *f*
1. נִבָּה (447) פ״י (הלהיב) — enflammer, allumer
2. נִבָּה ← נִבָּא
נִבְהָל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הָלִים, ־הָלוֹת) ת — effrayé
|| (נחפז) — pressé, qui se hâte
נְבוּאָה (201) נ — prophétie *f*, prédiction *f*
נְבוּאַת־הַלֵּב — intuition *f*, pressentiment *m*
נְבוּאִי, ־אִית ת — prophétique
נָבוּב, נְבוּבָה ת — creux
|| בהש נְבוּב־לֵב — frivole, futile
מְלִיצָה נְבוּבָה — rhétorique creuse
נִבּוּב (51) ז — creusage *m*, évidement *m*
נְבוּבִי, ־בִית ת זואול — coelentéré
|| נְבוּבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ — creux *m*, cavité *f*
נִבּוּחַ (9) ז — aboiement *m*
נָבוּט, נְבוּטָה ת — germé
נַבּוּט (ר׳ ־טִים) ז — massue *f*
נִבּוּט (51) ז — germination *f*
נִבּוּי (23) ז — prédiction *f*, prévision *f*
נָבוֹךְ, נְבוֹכָה (או נְבוּכָה) ת — perplexe, égaré
נְבוּכַדְנֶאצַּר ש״פ ז — Nabuchodonosor *m*
נָבוּל, נְבוּלָה ת — flétri, fané
נִבּוּל (51) ז — ordure *f*, souillure *f*
נִבּוּל־פֶּה — obscénité *f*
|| בהש (פולחן־עבודה־זרה) — culte païen
נָבוֹן, נְבוֹנָה ת — raisonnable, sensé
נְבוֹן־דָּבָר — compréhensif, habile
נְבוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ — intelligence *f*, habileté *f*
נִבֹּז ← בָּזַז
נִבֵּז (432) פ״י עממי — débiter des obscénités
|| הִתְנַבֵּז (466) פ״ע — agir comme un salaud
נִבְזֶה, ־זָה ת — vil, abject, méprisable
נִבְזוּת (45) נ עממי — ignominie *f*, vilenie *f*
נִבְזִי, ־זִית ת עממי — ignoble, vil, infâme
נָבַח (329, עת׳ יִנְבַּח) פ״ע — aboyer
|| נִבַּח (440) פ״ע — aboyer, hurler
בהש (גידף) — crier, vociférer
|| הִתְנַבֵּחַ (477) פ״ע — se mettre à aboyer
נֶבַח (179) ז או נְבִחָה (242) נ — aboiement *m*
נַבְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — aboyeur *n*
נִבְחָן, ־חֶנֶת (ר׳ ־חָנִים, ־חָנוֹת) ש — candidat (à un examen) *n*
נִבְחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — élu, choisi
|| (ציר) — député
בֵּית־נִבְחָרִים ז — parlement *m*
|| ספורט נִבְחֶרֶת נ — équipe sélectionnée
נִבְחֶרֶת לְאֻמִּית — équipe nationale
1. נָבַט (303, עת׳ יִנְבֹּט) פ״ע — germer, bourgeonner
|| הִנְבִּיט (499) פ״י — faire germer
2. נִבַּט (423) פ״ע (הסתכל) — regarder

נְגִיחָה (201) נ — coup *m* de corne
נְגִינָה (201) נ — musique (instrumentale) *f*
כְּלֵי־נְגִינָה ז״ר — instruments *mpl* de musique
תֵּבַת־נְגִינָה נ — juke-box *m*
|| דקדוק — accent *m* tonique
נְגִינִי, ־נִית ת — musical, mélodieux
נְגִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — musicalité *f*
נְגִינָתִי, ־תִית ת — musical, mélodieux
נְגִיסָה (201) נ — coup *m* de dents, morsure *f*
נְגִיעָה (201) נ — contact *m*, attouchement *m*
|| כהש (קשר) — rapport *m*, relation *f*
נְגִיעוּת (48) נ — contamination *f*
נְגִיף (15) ז רפא — virus *m*
נְגִיפָה (102) נ — poussée *f*, heurt *m*
|| צבא — mise *f* en déroute
נְגִיפִי, ־פִית ת רפא — virulent, viral
נְגִירָה (201) נ — écoulement *m*
נָגִישׁ, נְגִישָׁה ת — accessible
נְגִישָׂה (201) נ — pression *f*, oppression *f*
נְגִישָׁה (201) נ — approche *f*
נְגִישׁוּת (48, בלי ר׳) נ — accessibilité *f*
נגל ← גלל
נִגְלֶה, ־לָה ת — apparent, ouvert, révélé
|| דת תּוֹרַת־הַנִּגְלֶה נ — doctrine *f* exotérique
נַגְמָ״שׁ (91) (= נוֹשֵׂא גְּיָסוֹת מְשֻׁרְיָן) ז — transport de troupes blindé
נִגֵּן (432 נ) פ״י — jouer (de la musique)
נִגֵּן בִּפְסַנְתֵּר — jouer du piano
יוֹדֵעַ נַגֵּן — bon musicien
|| הִתְנַגֵּן (466 נ) פ״ע — se mettre à chanter
|| הִנְגִּין (499 נ) פ״י — faire jouer (de la musique)
(הלחין) — mettre en musique
נֶגֶן (166) ז — mélodie *f*, air *m*
תַּקְלִיט אֲרִיךְ־נֶגֶן — disque *m* de longue durée, microsillon *m*
נַגָּן, ־גֶּנֶת (ר׳ ־גָּנִים, ־גָּנוֹת) ש — musicien *n*
נַגָּן רָאשִׁי — premier violon
נָגַס (303, עת׳ יִנְגֹּס) פ״י — arracher d'un coup de dents
|| נִגֵּס (432) פ״י — mordre à belles dents
נֶגֶס (166) ז — bouchée *f*

נָגַע (373) פ״ע (בְּ־) — toucher
נָגַע עַד־לֵב־פ׳ — émouvoir qn
דְּבָרִים נוֹגְעִים עַד־הַלֵּב — paroles touchantes
לא לִנְגֹּעַ! או אַל גַּעַת! — défense de toucher
|| כהש נוֹגֵעַ בַּדָּבָר — concerné
זֶה נוֹגֵעַ לְךָ — cela te regarde
בְּנוֹגֵעַ לְ־ — en ce qui concerne, quant à
|| נִגַּע (426) פ״ע — être frappé, être atteint
|| נִגַּע (440) פ״י — frapper, atteindre
רפא — contaminer
|| הִתְנַגֵּעַ (477) פ״ע — être frappé, être atteint
|| הִגִּיעַ (521) פ״ע — arriver, parvenir
הִגִּיעַ הָאָבִיב — le printemps est arrivé
הִגִּיעַ הַזְּמַן — il est temps
הִגִּיעַ לְשִׂיאוֹ — battre tous les records
הִגִּיעָה יָדוֹ — avoir les moyens
כְּכֹל שֶׁיָּדוֹ מַגַּעַת — dans la mesure de ses moyens
הִגִּיעַ לִידֵי־הַחְלָטָה — prendre une décision
(העלה על הדעת) הַגַּע בְּעַצְמְךָ — imagine-toi
(היה ראוי) מַגִּיעַ לוֹ עֹנֶשׁ — mériter une punition
עממי מַגִּיעַ לוֹ! — c'est bien fait pour lui!
מַגִּיעַ לִי מֵאָה שְׁקָלִים — tu me dois cent sicles
|| פ״י וַיַּגַּע עַל־פִּי — il lui fit toucher ma bouche
שֶׁהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה — qui nous a fait atteindre cette époque
נֶגַע (179) ז — blessure *f*, plaie *f*, maladie *f*
נֶגַע־צָרַעַת — affection lépreuse
|| (ליקוי) — mal *m*, tourment *m*, affliction *f*
נִגְעָה (242) נ — dénigrement *m*, discrédit *m*
נָגַף (372) פ״י — heurter, frapper
(הנחיל תבוסה) — défaire, mettre en déroute
|| נִגַּף (423) פ״ע — être défait, être vaincu
|| נִגֵּף (432) פ״י — heurter, frapper
|| הִתְנַגֵּף (466) פ״ע — se heurter, trébucher
נֶגֶף (165) ז (מגפה) — épidémie *f*, calamité *f*
|| (מכשול) — obstacle *m*
אֶבֶן־נֶגֶף נ — pierre *f* d'achoppement
1. נֶגֶר (166) ז (בריח) — verrou *m*, loquet *m*

3. [נגד] הגיד (522) פ"י — dire, raconter, déclarer
נֶגֶד־ (283) מ"י (מול) — en face de
נֶגֶד־עֵינֵינוּ — sous nos yeux
נֶגֶד־הָהָר — en face de la montagne
|| (בניגוד ל־) — contre
הִצְבִּיעַ נֶגֶד — voter contre
שִׂחֵק נֶגֶד־פְּ' — jouer contre qn
צבא נֶגֶד־טַנְקִים — antichar
נֶגֶד־מְטוֹסִים — antiaérien
הַתְקָפַת־נֶגֶד נ — contre-attaque *f*
מַהְפֵּכַת־נֶגֶד נ — contre-révolution *f*
מִשְׁקַל־נֶגֶד ז — contrepoids *m*
|| כְּנֶגֶד־ — en face de, parallèlement à
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ — une aide à ses côtés
אֶחָד כְּנֶגֶד־שְׁנַיִם — un contre deux
כְּנֶגֶד־אַרְבָּעָה בָּנִים — au sujet de quatre fils
|| מִנֶּגֶד תה"פ — de côté, de loin, à part
עָמַד מִנֶּגֶד — se tenir à l'écart
חַיָּיו תְּלוּיִים מִנֶּגֶד — sa vie est en suspens
הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד — risquer *ou* exposer sa vie
1. נַגָּד (90) ז (סוחב־סירה) — haleur *m*
2. נַגָּד (90) ז צבא — sous-officier *m*
נֶגְדָּה מ"י — en face de, face à
נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ — en présence de tout son peuple
|| נֶגְדָּה (207) נ (אישה) עממי — femme *f*, épouse *f*
נֶגְדִּי, ־דִּית ת — opposé, contraire
פְּעֻלָּה נֶגְדִּית — contre-mesure *f*, réaction *f*
תְּבִיעָה נֶגְדִּית — demande reconventionnelle
1. נָגַהּ (373) פ"ע — briller, luire
|| הִתְנַגַּהּ (477) פ"ע — être éclairé, briller
|| הִגִּיהַּ (521) פ"י (האיר) — faire luire, illuminer
2. [נגה] הִגִּיהַּ (521) פ"י (תיקן) — corriger (des épreuves)
נֹגַהּ (196) ז — lumière *f*, clarté *f*
|| אסטר — Vénus (planète) *f*
נְגֹהָה (ר' ־הוֹת) נ — lumière *f*, clarté *f*
נָגוּב, נְגוּבָה ת — séché, essuyé
נִגּוּב (51) ז — séchage *m*, essuyage *m*
נָגוֹד (31) ז — conducteur *m*, guide *m*
נִגּוּד (51) ז — opposition *f*, contraste *m*
נִגּוּדֵי־אִינְטֶרֶסִים — conflit *m* d'intérêts
בְּנִגּוּד לְדַעְתּוֹ — contrairement à son avis
בְּנִגּוּד לִרְצוֹנִי — malgré moi
נִגּוּדִי, ־דִית ת — opposé, contraire
נִגּוּדִיּוּת (47, בלי ר') נ — contraste *m*
נָגוֹהַּ, נְגוֹהָה ת — éclairé, illuminé
נִגּוּחַ (9) ז — coup *m* de corne, heurt *m*, choc *m*
נִגּוּן (51) ז (השמעת־צלילים) — jeu (d'instrument) *m*
|| (לחן) — mélodie *f*, air *m*
נִגּוּנִי, ־נִית ת — musical, mélodieux
נְגוּס (—) ז — négus (empereur d'Ethiopie) *m*
נָגוּעַ, נְגוּעָה ת — souffrant, atteint, frappé
נָגוּעַ בְּשַׁחֶפֶת — atteint de tuberculose
נִגּוּעַ (ר' ־עִים) ז — contamination *f*
נִגּוּף (51) ז — action *f* de frapper *ou* de blesser
נִגּוּשׂ (51) ז — oppression *f*
נִגְזָר, ־זֶרֶת (ר' ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת דקדוק — dérivé
|| מתמט נִגְזֶרֶת נ — dérivée *f*
נָגַח (373) פ"י — heurter des cornes, encorner
|| נִגַּח (440) פ"י — heurter des cornes
בהש (תקף) — attaquer, provoquer
|| הִתְנַגֵּחַ (477) פ"ע — se battre
|| בהש (התווכח) — se disputer
|| הִגִּיחַ (521) פ"י — exciter à heurter
נַגָּח, ־גַּחַת (ר' ־גָּחִים, ־גָּחוֹת) ת — habitué à heurter
שׁוֹר נַגָּח — boeuf agressif
נַגְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — habitué à heurter
נַגְחָנוּת (46) נ — agressivité *f*
נְגִיבָה (201) נ — séchage *m*, essuyage *m*
נָגִיד (1) ז — animal *m* maigre, carcasse *f*
נָגִיד (15) ז — prince *m*, chef *m*, supérieur *m*
נְגִיד־בַּנְק־צָרְפַת — gouverneur *m* de la Banque de France
|| (אדם עשיר) — richard *m*, notable *m*
|| נְגִידִים ז"ר — paroles importantes
נְגִידִים אֲדַבֵּר — je dirai de grandes choses
נְגִידָה (201) נ — grande dame, princesse *f*
נְגִידוּת (48) נ — noblesse *f*, aristocratie *f*
|| (עושר) — richesse *f*
נְגִידִי, ־דִית ת — aristocratique

נִדּוּי (51) ז — excommunication *f*

נָדוֹן, נִדּוֹן ← [דין]

נְדוּנְיָה (207) נ — dot *f*

נָדוֹשׁ ← 1. [דושׁ]

נָדַח (373) פ״י — brandir (une arme)

‖ נִדַּח (426) פ״ע (נדחף) — être repoussé, dévier

(הורחק) — être refoulé, être écarté

(תעה) — s'égarer, se perdre

(הוסת) — être séduit, être perverti

‖ הִדִּיחַ (521) פ״י (גרש) — expulser, chasser

(פיטר) — révoquer, renvoyer, destituer

(הסית) — séduire, pervertir

נִדָּח, נִדַּחַת (ר׳ ־נִדָּחִים, נִדָּחוֹת) ת — expulsé, chassé

(תועה) — égaré, perdu

(מרוחק) — éloigné, écarté

מָקוֹם נִדָּח — lieu isolé

‖ (מוסת) — séduit, perverti

עִיר הַנִּדַּחַת — ville apostate

נִדְחֶה, ־חֵית (ר׳ ־חִים, ־חוֹת) ת — différé, remis

נָדִיב, נְדִיבָה ת — généreux, magnanime

נְדִיב־לֵב — au coeur généreux

‖ נָדִיב (15) ז — bienfaiteur *m*, grand seigneur

הַנָּדִיב הַיָּדוּעַ — le philanthrope bien connu (Edmond de Rothschild 1845-1934)

‖ נְדִיבָה (201) נ — générosité *f*, dignité *f*

‖ נְדִיבוֹת נ״ר — desseins généreux

נְדִיבוּת (48) נ — générosité *f*

נְדִידָה (201) נ — migration *f*, fuite *f*

נְדִידַת־שֵׁנָה — insomnie *f*

נָדִיף, נְדִיפָה ת — volatil

נְדִיפָה (201) נ — évaporation *f*

נְדִיפוּת (48) נ — volatilité *f*

1. נָדִיר, נְדִירָה ת — rare

2. נָדִיר (—) ז אסטר — nadir *m*

נְדִירוּת (48) נ — rareté *f*

נְדִישׁוּת (48) נ — banalité *f*

נִדְכָּא, ־כֵּאת (ר׳ ־כָּאִים, ־כָּאוֹת) ת — malheureux

נִדְכֶּה, ־כֵּית (ר׳ ־כִּים, ־כּוֹת) ת — brisé, abattu

נַדָּל (90) ז זואול — scolopendre *f*

נַדְלָ״ן (= נִכְסֵי דְּלָא נָיְדֵי) ← נַיִד

נָדַם ← 1. דָּמַם

1. נָדָן (105) ז (נרתיק) — gaine *f*, fourreau *m*

הֵשִׁיב חֶרֶב אֶל־נְדָנָהּ — rengainer une épée

‖ צמח — gaine *f*

2. נֶדֶן (105) ז (אתנן) — don *m*, cadeau *m*

‖ (נדוניה) — dot *f*

נִדְנֵד (460) פ״י — balancer, bercer

‖ פ״ע (התנדנד) — osciller, ballotter

‖ עממי (הציק) — importuner

‖ הִתְנַדְנֵד (494) פ״ע — se balancer, osciller

נַדְנֵדָה (229) נ — balançoire *f*

נַדְנְדָן (ר׳ ־נִים) ז עממי — raseur *m*, importun *m*

נַדְנוֹד (ר׳ ־דִים) ז טכנ — culbuteur *m*

נִדְנוּד (41) ז — balancement *m*, bercement *m*

‖ (שמץ) — un brin de, une parcelle de

נדנוד שֶׁל־אֱמֶת — un grain de vérité

נדנוד־עֲבֵרָה — l'ombre *f* d'une faute

‖ עממי (הטרדה) — importunité *f*

נַדְנִי, ־נִית ת — en forme de gaine, vaginal

נָדַף (372, עת׳ ידף או יִנְדֹּף) פ״י — emporter, éparpiller

‖ פ״ע (ריח) — s'exhaler, se répandre

בהש רֵיחַ־שֹׁחַד נוֹדֵף מִזֶּה — cela sent la corruption

‖ נִדַּף (423) פ״ע — être emporté, être éparpillé

עָלֶה נִדָּף — feuille qu'emporte le vent

‖ נִדֵּף (432) פ״י — répandre (une odeur)

‖ הִתְנַדֵּף (466) פ״ע — s'évaporer, se volatiliser

בהש (נעלם) — disparaître, se dissiper

עממי (הסתלק) — s'éclipser, s'esquiver

‖ הִדִּיף (522) פ״י — répandre (une odeur), exhaler

נֶדֶף (165) ז — parfum *m*, exhalaison *f*

1. נָדַר (372, עת׳ ידר או יִדֹּר) פ״י — faire voeu, promettre

נָדַר נֶדֶר — prononcer un voeu

נָדַר הֲנָאָה מִדְּ״מְ — s'interdire qch

‖ נִדַּר (423) פ״ע — être l'objet d'un voeu

‖ הִדִּיר (522) פ״י — faire prononcer un voeu

הִדִּיר אֶת פְּ׳ מִן־ — interdire à qn la jouissance de

2. [נדר] הִנְדִּיר (499) פ״ע — se faire rare

2. נֶגֶר (166) ז (זרימה)	écoulement *m*, rigole *f*
נַגָּר (90) ז	menuisier *m*, charpentier *m*
1. נִגַּר (423) פ"ע (נשפך)	couler, s'écouler
‖ הִגִּיר (522) פ"י	déverser, faire couler
בהש הִגִּיר עַל־יְדֵי־חֶרֶב	passer au fil de l'épée
2. נִגֵּר (432) פ"י	s'adonner à la menuiserie
נַגָּרוּת (46, בלי ר') נ	menuiserie (profession) *f*
נַגָּרוּת־בִּנְיָנִים	charpenterie *f*
נַגָּרִיָּה (202) נ	menuiserie (atelier) *f*
נִגְרֶרֶת (ר' ־רָרוֹת) נ	remorque *f*
נִגְרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר' ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת	agité, orageux
נָגַשׂ (372) פ"י	presser, contraindre
‖ נִגַּשׂ (423) פ"ע	être opprimé, être accablé
נָגַשׁ (376, מקור לָגֶשֶׁת, ציווי גַּשׁ או גֶּשׁ) פ"ע	s'approcher
גֶּשׁ־הָלְאָה!	va-t-en de là
‖ נִגַּשׁ (423) פ"ע	s'approcher, s'avancer, aborder, se rendre
נִגַּשׁ בְּ־	rencontrer, rejoindre
‖ הִתְנַגֵּשׁ (466) פ"ע °(התקרב)	s'approcher
(נתקל)	se heurter, se tamponner
הַמְּכוֹנִיּוֹת הִתְנַגְּשׁוּ	les voitures se sont tamponnées
בהש (נכנס לריב)	entrer en conflit
‖ הִגִּישׁ (522) פ"י	présenter, offrir
הִגִּישׁ אֲרוּחָה	servir un repas
הִגִּישׁ בַּקָּשָׁה	présenter une demande
הִגִּישׁ מַתָּנָה	offrir un cadeau
הִגִּישׁ תְּלוּנָה	porter plainte
נָד ← [נוד]	
1. נַד (113) ז (זעזוע)	remous *m*
2. נֵד (114) ז (קיר)	mur *m*, rempart *m*, digue *f*
נָדַב (372) פ"י	faire don de, offrir
נְדָבוֹ לִבּוֹ	se montrer généreux
‖ נִדֵּב (432) פ"י	donner généreusement
‖ הִתְנַדֵּב (446) פ"ע	être volontaire
נְדָבָה (215) נ	don *m* volontaire
(לעניים)	aumône *f*
(קרבן)	offrande *f*
‖ (שפע) גֶּשֶׁם־נְדָבוֹת ז	pluie abondante
‖ נִדְבַת־לֵב	générosité *f*, libéralités *fpl*
נִדְבוֹת־פֶּה	prières ferventes
נִדְבָּךְ (91) ז	rangée *f*, couche *f*
נִדְבַּךְ־אֲבָנִים	assise *f* de pierres
נַדְבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	donateur *n*, philanthrope *n*
נַדְבָנוּת (46, בלי ר') נ	philanthropie *f*
נַדְבָנִי, ־נִית ת	philanthropique, généreux
נָדַד (372) פ"ע (שוטט)	déambuler, circuler, errer
תַּעֲרוּכָה נוֹדֶדֶת	exposition ambulante
‖ (התנדנד)	s'ébranler, remuer
‖ (ברח)	s'enfuir, se dérober
נָדְדָה שְׁנָתוֹ	ne pouvoir trouver le sommeil
‖ פ"י (הזיז)	remuer
בְּלִי לִנְדֹּד עַפְעָף	sans sourciller
‖ נִדֵּד (432) פ"י	éloigner, disperser
נִדֵּד שֵׁנָה מֵעֵינֵי־פ'	empêcher qn de dormir
‖ הִתְנַדֵּד (466) פ"ע	être secoué, branler
‖ הֵנֵד (529) או הֵדִיד (522) פ"י	éloigner, chasser
נֶדֶד (165) ז	éloignement *m*, départ *m*
נֶדֶד־שֵׁנָה	insomnie *f*
נֵדֶה (נְדֵה', נְדָיַי) ז (אתנן)	salaire (de la débauche) *m*
‖ (מתנה)	don *m*, dot *f*
נִדָּה (453) פ"י (הרחיק)	écarter, repousser
‖ (החרים)	excommunier, mettre au ban
‖ הִתְנַדָּה (480) פ"ע (התרחק)	s'écarter, s'éloigner
(הוחרם)	être excommunié, être mis au ban
נִדָּה (208) נ (טומאה)	impureté menstruelle
מֵי־נִדָּה ז"ר	eau lustrale
‖ (אישה)	femme impure (après ses règles)
‖ בהש (תועבה)	abomination *f*
נְדוּד (21, בלי ר') ז	migration *f*, vagabondage *m*
נָדוּד, נְדוּדָה ת	errant, vagabond
נְדוּד־שֵׁנָה	privé de sommeil
‖ נְדוּדִים ז"ר	migration *f*, vagabondage *m*
נְדוּדֵי־שֵׁנָה	insomnie *f*
מַקֵּל־נְדוּדִים ז	bâton *m* de voyageur
נִדּוּד (51) ז	éloignement *m*, fuite *f*
נִדּוּד־שֵׁנָה	insomnie *f*
נִדּוּחַ (9) ז	expulsion *f*, relégation *f*

נַהֲלוֹל (21) ז — ronce *f*
נַהֲלִי, ־לִית ת — de procédure
נַהַם (152) ז — rugissement *m*
נָהַם (326, עת' יִנְהֹם) פ"ע — mugir, rugir, gronder
|| נִהֵם (435) פ"ע — roucouler (pigeon), gémir
|| הִתְנַהֵם (472) פ"ע — mugir, rugir
|| הִנְהִים (502) פ"י — rugir, faire rugir
נַהֲמָא (—) ז ארמית — pain *m*
נַהֲמָא דְּכִסּוּפָא — aumône *f*
נְהָמָה (216) נ — grondement *m*, rugissement *m*
נַהֲמַת־לֵב — cri *m* du coeur, plainte *f*
נֶהֱנְתָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — jouisseur *n*
נֶהֱנְתָנוּת (46) נ — jouissance *f*, volupté *f*
נֶהֱנְתָנִי, ־נִית ת — voluptueux
נַהֲפוֹךְ (—) ז — contraire, inverse
נַהֲפוֹךְ הוּא — c'est l'inverse, au contraire
נַהַק (152) או נְהָקָה (216) נ — braiment *m*
נָהַק (326) פ"ע — braire
|| בהש (נאנח) — gémir, geindre
1. נָהַר (326) פ"ע (זרם) — couler, affluer
|| הִנְהִיר (502) פ"י — faire couler, faire affluer
2. נָהַר (326) פ"ע (זרח) — luire, briller
|| הִתְנַהֵר (472) פ"ע — s'illuminer, s'éclairer
|| הִנְהִיר (502) פ"י — faire briller, illuminer
בהש (הסביר) — éclairer, éclaircir
נָהָר (109, ר' נְהָרִים או נְהָרוֹת) ז — fleuve *m*, rivière *f*
נַהֲרוֹת־אֵיתָן — fleuves puissants
נְהַר־דִּי־נוּר — la voie lactée
|| ° הַנָּהָר — l'Euphrate *m*
אֲרַם־נַהֲרַיִם נ — la Haute Mésopotamie
1. נְהָרָה (216) נ (נהר קטן) — ruisseau *m*
2. נְהָרָה (216) נ (אור) — lumière *f*
[נוא] הֵנִיא (523) פ"י — empêcher, détourner
נוֹאָל, ־אֶלֶת (ר' ־אָלִים, ־אָלוֹת) ת — sot, stupide
נוֹאָם (ר' ־אֲמִים) ז — orateur *m*
נוֹאֵף, ־אֶפֶת (ר' ־אֲפִים, ־אֲפוֹת) ש — adultère (personne) *n*
נוֹאָשׁ, ־אֶשֶׁת (ר' ־אָשִׁים, ־אָשׁוֹת) ת — désespéré
אָמַר נוֹאָשׁ — abandonner tout espoir
|| נוֹאָשׁוֹת תה"פ — désespérément
[נוב] נָב (382) פ"ע (צמח) — croître, pousser, fleurir
|| בהש (הביע) — exprimer, prononcer
|| נוֹבֵב (455) פ"י — faire croître, faire fleurir
(הביע) — exprimer, prononcer
(דובב) — faire parler
|| הִתְנוֹבֵב (488) פ"ע — croître, pousser, fleurir
|| הֵנִיב (526) פ"י — produire
נוֹבֶלָה (ר' ־לוֹת) נ — nouvelle (récit) *f*
1. נוֹבֶלֶת (252) נ (פרי בוסר) — fruits secs
|| (שלכת) — feuilles mortes
2. נוֹבֶלֶת (252) נ (תחליף) — succédané *m*
נוֹבֶמְבֶּר (—) ז — novembre *m*
נוֹבֵר (132) ז — rongeur *m*
נוֹבְרָנִי, ־נִית ת — fureteur
נוֹגְדָן (97) ז רפא — anticorps *m*
נוּגֶה, ־גָה ת — triste
|| נוּגוֹת תה"פ — tristement
נוֹגֵן (ר' ־גְנִים) ז — musicien *m*
נוֹגֵשׂ (132) ז — oppresseur *m*, maître *m* de corvée
[נוד] נָד (382) פ"ע — errer, vagabonder
נָע וָנָד — errant et vagabond
(התנועע) — s'agiter, être ballotté
|| (הניע בראשו) — hocher la tête
נָד לְפ' — plaindre qn, compatir à qn
|| נוֹדֵד (455) פ"י — éloigner, faire disparaître
|| נִיֵּד (452) פ"י בנק — faire flotter
|| הִתְנוֹדֵד (488) פ"ע — se balancer, vaciller
בהש (הצטער) — s'émouvoir, se plaindre
|| הֵנִיד (526) פ"י — remuer, secouer, balancer
הֵנִיד עַפְעַף — sourciller
הֵנִיד רֹאשׁוֹ או בְּרֹאשׁוֹ — hocher la tête
(הרחיק) — écarter, éloigner
1. נוֹד (21, בלי ר') ז — migration *f*, errance *f*
אֶרֶץ־נוֹד ז — terre *f* d'exil
צִפּוֹר־נוֹד נ — oiseau migrateur
2. נוֹד ← נֹאד
נַוָּד (90) ז — vagabond *m*, nomade *m*
נוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר' ־דְדִים, ־דְדוֹת) ש — vagabond *n*
צִפֳּרִים נוֹדְדוֹת — oiseaux migrateurs
הַיְּהוּדִי הַנּוֹדֵד — le juif errant
נוֹדְדוּת (45) או נַוָּדוּת (46) נ — vagabondage *m*, nomadisme *m*

נֶדֶר (166) או נֵדֶר (182) ז	voeu *m*
בְּלִי־נֶדֶר	sans engagement
בַּר־נִדְרַי	enfant objet de mes voeux
דת כָּל־נִדְרֵי	*Kol-nidré* (office de la veille de *Kippour*) *m*
‖ (קרבן)	offrande *f*
נַדְּר (ר׳ ־רִים) ז	prompt à faire des voeux
נַדְרָן (ר׳ ־נִים) נ	prompt à faire des voeux
נִדְרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר׳ ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת	exigé, réclamé
פָּקִיד נִדְרָשׁ	fonctionnaire *m* indispensable
נֹהּ (145, בלי ר׳) ז	lamentation *f*, plainte *f*
1. נָהַג (326) פ״י	conduire, mener
נָהַג בִּמְכוֹנִית	conduire une voiture
‖ פ״ע (התייחס)	se comporter, se conduire
נָהַג כָּבוֹד בִּפ׳	traiter qn avec respect
נָהַג קַלּוּת־רֹאשׁ בְּ־	faire peu de cas de
‖ (היה רגיל)	être habitué
נָהַג כַּשּׁוּרָה	se comporter comme il faut
עוֹלָם כְּמִנְהָגוֹ נוֹהֵג	ainsi va le monde
נוֹהֲגִים לָצוּם	on a l'habitude de jeûner
מִצְוָה זוֹ נוֹהֶגֶת בָּאָרֶץ	ce précepte est applicable en Israël
‖ נִהֵג (435) פ״י	conduire, diriger
‖ פ״ע נִהֵג עִם־פ׳	se comporter avec qn
‖ הִתְנַהֵג (472) פ״ע	se conduire
‖ הִנְהִיג (502) פ״י (הוליך)	conduire, diriger
(קבע מנהג)	introduire (un usage)
הִנְהִיג סֵדֶר	faire régner l'ordre
2. נִהֵג (435) פ״ע (נאק)	gémir, se lamenter
נֶהָג (99) ז	conducteur *m*, chauffeur *m*
נֶהַג־מוֹנִית	chauffeur de taxi
נֹהַג (197) ז	coutume *f*, usage *m*
כַּנֹּהַג שֶׁבָּעוֹלָם	ordinairement, communément, d'habitude
נֶהְדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת	magnifique
1. נָהָה (350) פ״ע (נמשך)	être attiré, languir
נָהָה אַחֲרֵי־	avoir un penchant pour
‖ נִנְהָה (407) פ״ע	être entraîné, suivre
2. נָהָה (350) פ״ע (קונן)	se lamenter, gémir
נָהוּג, נְהוּגָה ת (מובל)	conduit, mené
‖ (רגיל)	accoutumé, habituel
כַּנָּהוּג	selon l'usage
נִהוּג (50) ז	conduite *f*
נִהוּל (50) ז	direction *f*, gestion *f*
נִהוּל־חֶשְׁבּוֹנוֹת	comptabilité *f*
נִהוּל־עֲסָקִים	gestion *f* d'affaires, management *m*
נִהוּלִי, ־לִית ת	directorial, administratif
נְהוּם (50) ז	rugissement *m*, grondement *m*
נְהוֹר או נְהוֹרָא (—) ז ארמית	lumière *f*
נְהוֹרָא מְעַלְּיָא	lumière éclatante
‖ סַגִּי־נְהוֹר	aveugle
לְשׁוֹן־סַגִּי־נְהוֹר נ	euphémisme *m*
נָהוֹר, נְהוֹרָה ת	lumineux
נְהוֹרָנוּת (46) ז	luminescence *f*
נְהִי (5, בלי ר׳) ז	lamentation *f*, pleurs *mpl*
נְהִי־נִהְיָה	pleurs amers
נְהִיגָה (201) נ	conduite *f*
רִשְׁיוֹן־נְהִיגָה ז	permis *m* de conduire
בֵּית־סֵפֶר ז לִנְהִיגָה	auto-école *f*
1. נְהִיָּה (202) נ	aspiration *f*, nostalgie *f*
2. נְהִיָּה (202) נ (בכייה)	lamentation *f*
נִהְיָה (242) נ	lamentation *f*, pleurs *mpl*
נְהִימָה (201) נ	rugissement *m*, gémissement *m*
(קול עמום)	rumeur sourde
נְהִיקָה (201) נ	braiment (de l'âne) *m*
נָהִיר, נְהִירָה ת	lumineux, clair, limpide
‖כהש הַדָּבָר נָהִיר לִי	cela est clair pour moi
1. נְהִירָה (201) נ (זרימה)	courant *m*, affluence *f*
2. נְהִירָה (201) נ (זריחה)	illumination *f*
נְהִירוּת (48) נ	clarté *f*, limpidité *f*
נָהַל (326) פ״י	conduire, mener
‖ נִהֵל (435) פ״י	diriger, gérer, administrer
נִהֵל מִפְעָל	diriger une entreprise
נִהֵל פִּנְקָסִים	tenir une comptabilité
נִהֵל תַּעֲמוּלָה	faire de la propagande
נִהֵל אֶת־פ׳ בַּלֶּחֶם	faire subsister qn
‖ הִתְנַהֵל (472) פ״ע (התהלך)	cheminer
(הסתדר)	se dérouler, être mené
נַהָל (99) ז	directeur *m*, administrateur *m*
נֹהַל (197) ז	procédure *f*
נְהָלָא, ־אָה ת	réprouvé, proscrit

נוֹכְחִים/נוֹכְחוֹת	2e personne du pluriel
נוֹכְחוּת (45) נ	présence *f*
נוֹכְחִי, ־חִית ת	présent, actuel
הַמַּצָּב הַנּוֹכְחִי	la situation actuelle
נוֹכֵל (132) ז	escroc *m*, charlatan *m*
נוֹכְלוּת (45) נ	escroquerie *f*, fraude *f*
נוֹל (21) ז	métier *m* à tisser
נִוֵּל (432) פ״י	enlaidir, rendre laid, défigurer
‖ הִתְנַוֵּל (466) פ״ע	s'enlaidir, devenir laid
נוֹלַד ← יָלַד	
נַוְלוּת (45) נ	laideur *f*, vilenie *f*
דִּבְרֵי־נַוְלוּת ז״ר	paroles *fpl* obscènes
1. [נום] נָם (382) פ״ע (ישן)	sommeiller, dormir
2. [נום] נָם (382) פ״ע (אמר)	dire, parler
נוּם (41) ז או נוּמָה (201) נ	sommeil *m*
נוֹמִי (—) נ	chancre *m*, ulcère *m*
נוֹמִינָלִי, ־לִית ת	nominal
נוּמִיסְמָטִיקָה (—) נ	numismatique *f*
נוּמֶרָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	numérateur (timbre) *m*
נוּן (—) נ	*noun* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
נוּן כְּפוּפָה	*noun* ordinaire
נוּן פְּשׁוּטָה	*noun* final
1. [נון] נִנּוֹן (431 ג) פ״ע	se perpétuer, durer
2. נִוֵּן (431 ג) פ״י	faire dégénérer, atrophier
‖ הִתְנַוֵּן (466 ג) פ״ע	dégénérer, s'atrophier
[נונה] הִתְנַוְּנָה (482) פ״ע	dégénérer, s'atrophier
[נוס] נָס (382) פ״ע	s'enfuir, se réfugier
כהש (נסוג)	se retirer, disparaître
נָסוּ הַצְּלָלִים	les ombres s'allongent
לֹא נָס לֵחוֹ	sa vigueur n'a pas baissé
‖ הֵנִיס (526) פ״י	mettre en fuite
(היציל)	sauver, mettre en sûreté
נוֹסַד ← יָסַד	
נוֹסֵעַ, ־סַעַת (ר׳ ־סְעִים, ־סְעוֹת) ש	voyageur *n*, passager *n*
נוֹסַף ← יָסַף	
נוֹסַר ← יָסַר	
1. [נוע] נָע (380) פ״ע (נדד)	se remuer, bouger, errer
(רעד) נָע לִבּוֹ	son coeur trembla
‖ נִנּוֹעַ (431, עת׳ יִנּוֹעַ) פ״ע	être remué, être agité
‖ הִתְנוֹעֵעַ (489) פ״ע	se remuer, s'agiter
‖ הֵנִיעַ (524) פ״י (הניד)	remuer, secouer
הֵנִיעַ רֹאשׁוֹ	hocher la tête
(התניע)	faire démarrer, mettre en route
(הפעיל)	inciter, faire agir
הֵנִיעַ אֶת־לֵב־פְּ׳	encourager qn, stimuler qn
2. [נוע] נָע (380) פ״ע (פלט ליחה)	expectorer
נוֹעַ (27, בלי ר׳) ז	mouvement *m*
בְּלִי־נוֹעַ	sans bouger, immobile
נוֹעַד ← יָעַד	
נוֹעָז, ־עֶזֶת (ר׳ ־עָזִים, ־עָזוֹת) ת	audacieux, hardi
‖ (חצוף)	insolent, arrogant
נוֹעָזוּת (46) נ	audace *f*, hardiesse *f*
נוֹעַץ ← יָעַץ	
1. [נוף] נָף (382) פ״י (זילף)	asperger, arroser
‖ נוֹפֵף (455) פ״י	asperger, arroser
‖ הֵנִיף (526) פ״י	répandre, verser
2. [נוף] נוֹפֵף (355) פ״י (ניענע)	agiter, remuer
‖ הִתְנוֹפֵף (488) פ״ע	s'élever, s'agiter
‖ הֵנִיף (526) פ״י	agiter, élever
הֵנִיף יָדוֹ עַל־פְּ׳	lever la main sur qn
הֵנִיף דֶּגֶל	hisser un drapeau
1. נוֹף (21) ז (מראה־טבע)	paysage *m*
יְפֵה־נוֹף	beau site
צַיַּר־נוֹף ז	paysagiste *m*
תְּמוּנַת־נוֹף ז	paysage, panorama *m*
2. נוֹף (21) ז (צמרת)	cime *f*, faîte *m*
נוּפָר (ר׳ ־רִים) ז צמח	nénuphar *m*
נוֹפֵשׁ (ר׳ ־פְשִׁים) ז	personne *f* en vacances, vacancier *m*
נוֹצָה (201) נ	plume *f*, duvet *m*
‖ ספורט מִשְׁקַל־נוֹצָה ז	poids *m* plume
נוֹצִי, ־צִית ת (דמוי־נוצה)	penniforme
‖ (קל כנוצה)	léger, élastique
נוֹצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	légèreté *f*, élasticité *f*
נוֹצִית (17) נ ספורט	badminton *m*
נוֹצָן (97) ז	plumeau *m*
נוֹצֵץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צְצִים, ־צְצוֹת) ת	étincelant
כהש הַחוּג הַנּוֹצֵץ	les gens de la haute société

נוֹדַע ← יָדַע
1. נָוָה (353) פ״י (דר) demeurer, habiter
|| הִנְוָה (512) פ״י faire habiter
2. נָוָה (353, בינוני נָוֶה) פ״ע (היה יפה) être beau
|| נִוָּה (453) פ״י embellir, orner, parer
|| הִתְנַוָּה (480) פ״ע s'embellir, se parer
|| הִנְוָה (512) פ״י embellir, orner, glorifier
נָוָה (211) נ (מעון) résidence *f*, habitation *f*
1. נָוֶה (80) ז (מרעה) pâturage *m*
|| בהש (מעון) résidence *f*, demeure *f*
נְוֵה־קַיִץ villégiature *f*
2. נָוֶה, נָוָה ת beau, avenant
נְוַת־בַּיִת maîtresse *f* de maison
נִוּוּט (51) ז pilotage *m*
עֶזְרֵי־נִוּוּט ז״ר appareils *mpl* de navigation
נִוּוּל (51) ז laideur *f*, ignominie *f*
נִוּוּן (51) ז déclin *m*, dégénérescence *f*
נוֹזֵל (ר׳ ־זְלִים) ז liquide *m*
°נוֹזְלִים les flots
נוֹזְלִי, ־לִית ת liquide, fluide
נוֹזְפָנִי, ־נִית ת réprobateur
[נוח] נָח (380) פ״ע se reposer
בהש נָחָה דַּעְתּוֹ se calmer, être satisfait
|| (חנה) se poser, s'installer
נָחָה עָלָיו הָרוּחַ l'inspiration le saisit
יָנוּחוּ בְּרָכוֹת עַל־רֹאשׁוֹ qu'il soit béni
|| נִנּוֹחַ (431, עת׳ יִנּוֹחַ) פ״ע se calmer, se rétablir
|| הֵנִיחַ (524) פ״י (הרגיע) calmer, laisser en paix, accorder du repos à
הֵנִיחַ דַּעַת־פ׳ satisfaire qn
מֵנִיחַ אֶת־הַדַּעַת satisfaisant
(שָׂם) déposer
מוּנָח בַּקּוּפְסָה עממי dans la poche
כְּבוֹדוֹ בִּמְקוֹמוֹ מוּנָח sauf son respect
|| הִנִּיחַ (521) פ״י (שָׂם) poser, déposer, mettre
הִנִּיחַ נִשְׁקוֹ déposer les armes
דת הִנִּיחַ תְּפִלִּין mettre les phylactères
(עזב) abandonner, laisser
הַנַּח או הַנִּיחָה לִי! laisse-moi!
הִנִּיחַ יָדוֹ מִן־ s'abstenir de, se désintéresser
תְּנַח soit, admettons

(איפשר) laisser
אֵינוֹ מַנִּיחַ לִי לִישׁוֹן il ne me laisse pas dormir
(השאיר) הניח אשה laisser une veuve
(שיער) supposer, admettre
נַנִּיחַ שֶׁאֲנִי צוֹדֵק admettons que j'aie raison
נוֹחַ, נוֹחָה ת facile, commode
עֲבוֹדָה נוֹחָה travail *m* facile
דִּירָה נוֹחָה logement *m* confortable
נוֹחַ לִכְעֹס irascible
נוֹחַ לִרְצוֹת accommodant
נוֹחַ לַבְּרִיּוֹת avenant, affable
נוֹחַ לוֹ il est à son aise, il aime bien
נוֹחַ לוֹ לִשְׁתּוֹק cela l'arrange de se taire
רוּחוֹ נוֹחָה מִפּ׳ être content de qn
צבא עֲמֹד נוֹחַ! repos!
נוֹחַ (44, בלי ר׳) ז או נוֹחָה (201) נ repos
נוּחוֹ עֵדֶן או נוּחַ־נֶפֶשׁ qu'il repose en paix
נוֹחוּת (48) נ commodité *f*, confort *m*
|| נוֹחִיּוֹת (חדרי־שירות) commodités *fpl*, lieux *mpl* d'aisances, toilettes *fpl*
דֶּגֶל־נוֹחוּת ז ספנ pavillon *m* de complaisance
נוֹחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ confort *m*, commodité *f*
1. [נוט] נָט (382) פ״ע (התמוטט) s'écrouler
2. נִוֵּט (432) פ״י (כיוון) piloter
|| הִתְנַוֵּט (466) פ״ע naviguer, être piloté
נַוָּט (90) ז pilote *m*
נַוָּטוּת (46) נ pilotage *m*, navigation *f*
נוֹטֵר (ר׳ ־טְרִים) ז gardien *m*, garde *m*
|| (שומר כעסו) personne rancunière
נוֹטְרוּת (45) נ gardiennage *m*, surveillance *f*
נוּטְרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ זואול castor *m* du Chili
נוֹטַרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז notaire *m*
נוֹטַרְיוֹנִי, ־נִית ת notarial, notarié
נוֹטָרִיקוֹן (ר׳ ־נִים) ז abréviation *f*, sigle *m*
נוֹי (23) ז beauté *f*, ornement *m*
פִּרְחֵי־נוֹי ז״ר fleurs ornementales
נוֹכַח ← [וכח]
נוֹכֵחַ, ־כַחַת (ר׳ ־כְחִים, ־כְחוֹת) ת présent
הַנּוֹכְחִים l'assistance *f*
|| דקדוק נוֹכֵחַ/נוֹכַחַת 2e personne du singulier

דִּינֵי־נְזִיקִים ז״ר — droit civil
1. נָזִיר (15) ז (ביהדות) — ascète *m*
(בדתות אחרות) — moine *m*, ermite *m*
בֵּית־נְזִירִים ז — monastère *m*, couvent *m*
|| °(גפן) — vigne non taillée
2. נָזִיר (15) ז (נושא־נזר) — prince couronné
1. נְזִירָה (201) נ (פרושה) — nonne *f*, religieuse *f*
2. נְזִירָה (201) נ (סטייה) — déviation *f*, écart *m*
3. נְזִירָה (201) או נְזִירוּת (48) נ — abstinence *f*
נָזַל (376) פ״ע — couler, s'écouler, fuir (liquide)
|| נִזֵּל (432) פ״י (הפך לנוזל) — liquéfier
(הדביק בנזלת) — communiquer un rhume à
|| הִתְנַזֵּל (466) פ״ע (נהפך לנוזל) — se liquéfier
(חלה בנזלת) — s'enrhumer
|| הִזִּיל (522) פ״י — faire couler, verser
הזיל דְּמָעוֹת — verser des larmes
נֶזֶל (166) ז — écoulement *m* flot *m*
נַזֶּלֶת (251) נ רפא — rhume *m* de cerveau, coryza *m*
נַזַּלְתִּי, ־תִּית ת רפא — catarrhal
נֶזֶם (166) ז — anneau *m*, boucle *f*
נְזָמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ צמח — lamier *m*
נָזַף (301, עת׳ יִנְזֹף) פ״ע (בְּ־) — blâmer, réprimander
|| נִזַּף (423) פ״ע — être blamé
|| הִזִּיף (522) או הִנְזִיף (498) פ״י — blâmer
נְזִפָנוּת (46) נ — réprobation *f*
נְזִפָנִי, ־נִית ת — réprobateur
נֶזֶק (166) ז — dommage *m*, dégât *m*
דְּמֵי־נֶזֶק ז״ר — dommages-intérêts *mpl*, indemnité *f*
חַיָּב בְּנִזְקוֹ — être responsable des dégâts
נִזַּק (423) או נִזּוֹק (431) פ״ע — être endommagé
|| הִתְנַזֵּק (466) פ״ע — être endommagé
|| הִזִּיק (522) פ״י — faire du tort, nuire
נִזְקָק, ־קֶקֶת (ר׳ ־קָקִים, ־קָקוֹת) ת — nécessiteux
נָזַר (372) פ״ע — faire voeu d'abstinence
נָזַר עַצְמוֹ מִן־ — se priver de, renoncer à
|| נִזַּר (423) פ״ע (מִן־) — s'abstenir de, renoncer à
נִזַּר מִן־הֶעָשָׁן — s'abstenir de fumer
(התמסר) נִזַּר לְ־ — s'adonner à, se vouer à
|| הִתְנַזֵּר (466) פ״ע — s'abstenir, renoncer
|| הִזִּיר (522) פ״י — tenir à l'écart, éloigner
|| פ״ע — s'abstenir
נֵזֶר (182) ז — couronne *f*, diadème *m*
|| צמח — aigrette *f*
|| דת (נזירות) — abstinence *f*
נָח ← [נוח]
|| נָח, נָחָה ת — calme, tranquille, immobile
|| דקדוק שְׁוָא נָח — *chewa* muet
פְּעָלִים נָחִים — verbes quiescents
נֹחַ ש״פ ז — Noé *m*
בְּנֵי־נֹחַ ז״ר — les Noachides *mpl*
נָחָה (350) פ״י — conduire, amener
|| הִנְחָה (509) פ״י — diriger, conduire
הִנְחָה דִּיּוּן — diriger un débat
צבא טִיל מֻנְחֶה — missile téléguidé
נַחָה (210) נ — repos *m*
נִחוּל (50) ז — répartition *f* entre héritiers
נַחוּם ש״פ ז — Nahum *m*
נִחוּם (50) ז — consolation *f*
דִּבְרֵי־נִחוּמִים ז״ר — condoléances *fpl*
נִכְמְרוּ נִחוּמָיו — sa pitié s'émut
נָחוּץ, נְחוּצָה ת (דחוף) — urgent, pressé
|| (הכרחי) — nécessaire
נָחוּשׁ, נְחוּשָׁה ת — d'airain, de bronze
|| בהש הַחְלָטָה נְחוּשָׁה — décision *f* ferme
נִחוּשׁ (50) ז (כישוף) — divination *f*
|| (השערה) — conjecture *f*
|| (מציאת־חידה) — fait *m* de deviner
נְחוּשָׁה (—) נ — cuivre *m*, bronze *m*
|| בהש מֵצַח־נְחוּשָׁה ז — effronterie *f*, audace *f*
נָחוּת (46) נ דקדוק — quiescence (d'une lettre) *f*
נָחוּת, נְחוּתָה ת — inférieur
צֶמַח נָחוּת — plante dégénérée
נְחוּת־דַּרְגָּה — de rang inférieur
נַחוּתָה (201) נ — soucoupe *f*
[נחח] נוֹחַח (456) פ״ע — exhaler un parfum
|| הִנְחִיחַ (505) פ״י — embaumer
נְחִיָּה (202) נ — conduite *f*
נְחִיל (1) ז — essaim *m*
נְחִילָה (201, בלי ר׳) נ — obtention *f*
°נְחִילוֹת (—) נ״ר מוס — flûte *f*

נוֹצָק ← יָצַק
נוֹצָר ← יָצַר
נוֹצֵר (ר׳ ־צְרִים) ז gardien *m*
נוֹצְרִי, ־רִיָּה (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש chrétien *n*
|| נוֹצְרִי, ־רִית ת chrétien
[נוק] הֵנִיקָה (526) פ״י allaiter
נוֹקֵב, ־קֶבֶת (ר׳ ־קְבִים, ־קְבוֹת) ת approfondi
נוֹקְבָנִי, ־נִית ת pénétrant
1. נוֹקֵד (ר׳ ־קְדִים) ז (מגדל־צאן) éleveur *m*
2. נוֹקֵד (ר׳ ־קְדִים) ז (מנקב) poinçonneur *m*
נוֹקְדוּת (45) נ élevage (de menu bétail) *m*
נוֹקְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש pédant *n*
נוֹקְדָנוּת (46) נ pédanterie *f*, minutie *f*
נוֹקְדָנִי, ־נִית ת pédant, méticuleux
נוֹקְמָנִי, ־נִית ת vindicatif
נוֹקֵר (132) ז (בכלי־ירייה) percuteur *m*
נוּר (41, בלי ר׳) ז feu *m*
זִקּוּקִין דִּי־נוּר feu d'artifice
נוֹרָא, ־אָה ת terrible, affreux, prodigieux
אָיֹם וְנוֹרָא terrible et effrayant
דת יָמִים נוֹרָאִים les journées austères (en *Tichré*)
|| נוֹרָאוֹת נ״ר prodiges *mpl*, exploits *mpl*
|| נוֹרָא תה״פ עממי terriblement, très
נוֹרָאִי, ־אִית ת עממי terrible, affreux
נוֹרָה ← 1. יָרָה
נוּרָה (201) נ חשמל ampoule (électrique) *f*
נוּרַת־רַדְיוֹ lampe *f* de T.S.F.
נוֹרְוֶגִי, ־גִית ת norvégien
נוֹרְוֶגְיָה ש״פ נ (מדינה) la Norvège
נוּרִית (17) נ צמח renoncule *f*, bouton *m* d'or
נוֹרְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ norme *f*
נוֹרְמָלִי, ־לִית ת normal
נוֹרְמָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ état normal
נוֹרָשׁ ← 2. [ירש]
[נושׁ] נָשׁ° (382) פ״ע être gravement malade
נוֹשֵׂא (131) ז porteur *m*
נוֹשֵׂא־דֶּגֶל porte-drapeau *m*
נוֹשֵׂא־כֵּלִים ← כְּלִי
נוֹשֵׂא־מִכְתָּבִים facteur (des postes) *m*
נוֹשֵׂא־שָׂכָר gardien rétribué
|| (עניין) sujet *m*, thème *m*
דִּבֵּר עַל־נוֹשֵׂא traiter un sujet
דקדוק sujet
|| נוֹשֵׂאת (ר׳ ־שְׂאוֹת) נ porteuse *f*
צבא נוֹשֵׂאת־מְטוֹסִים porte-avions *m*
נוֹשַׁב ← יָשַׁב
נוֹשֶׁה (73) ז créancier *m*
נוֹשָׁן, ־שָׁנָה או ־שֶׁנֶת (ר׳ ־שָׁנִים, ־שָׁנוֹת) ת ancien
יָשָׁן נוֹשָׁן très vieux, suranné
|| נוֹשָׁנוֹת נ״ר vieilleries *fpl*
נוֹשַׁע ← [ישע]
נוֹתֵב, ־תֶבֶת (ר׳ ־תְבִים, ־תְבוֹת) ת traceur
כַּדּוּר נוֹתֵב balle traçante
נוֹתַר ← [יתר]
נָזָה (371) פ״ע jaillir
|| הִזָּה (520) פ״י asperger, arroser
בהש (הרתיע) faire trembler
נְזוּל (51) ז liquéfaction *f*
נָזוֹן ← [זון]
נְזוּף (51) ז blâme *m*, réprimande *f*
נָזוֹק ← נָזַק
נָזוּר, נְזוּרָה ת éloigné, retiré, détourné
נָזוּר, נְזוּרָה ת couronné
נְזוּר (51) ז או נְזוֹרוּת (48) נ déviation *f*, écart *m*
נְזוֹרָה (201) נ clergé régulier
נָזַז (372) פ״ע chanceler, vaciller
נָזַז לִבּוֹ עָלָיו avoir un accès d'orgueil
נֶזֶז (—) ז חקל sol *m* imperméable
נָזַח ← [זחח]
נָזִיד (15) ז mets *m*, potage *m*
נְזִיד־עֲדָשִׁים plat *m* de lentilles
נְזִיָּה (242) נ graine *f*
נָזִיל, נְזִילָה ת liquide, fluide
|| בנק הוֹן נָזִיל valeurs *fpl* disponibles, liquidités *fpl*
נְזִילָה (201) נ écoulement *m*, fuite (de fluide) *f*
נְזִילוּת (48) נ פיס liquidité *f*
|| בנק liquidité, disponibilité *f*
נְזִיפָה (201) נ blâme *m*, réprimande *f*
נְזִיקִים (1) ז״ר dommages *mpl*, préjudices *mpl*
אֲבוֹת־נְזִיקִים ז״ר dégâts *mpl* exemplaires

3. נָחַר, נִחַר ← 2. חָרַר
נִחַר, נִחֶרֶת (ר׳ נִחָרִים, נִחָרוֹת) ת — sec, desséché
נַחֲרָה (238) או נַחֲרוּר (41) ז — ronflement *m*
נַחְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ronfleur *n*
נַחְרָנִי, ־נִית ת — ronflant
נֶחֱרָץ, ־צָה, ת — résolu, décidé, arrêté
|| נֶחֱרָצוֹת תה״פ — résolument
נִחֵר (458) פ״ע (נחר) — ronfler
|| (צעק) — crier d'une voix enrouée
נַחֶרֶת (—) נ רפא — morve *f*
נַחַשׁ (152) ז (קסם) — divination *f*, présage *m*
|| (ניחוש) — conjecture *f*
נָחָשׁ (109) ז זואול — serpent *m*
מיתול נָחָשׁ בָּרִיחַ — dragon droit
נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן — dragon tortueux
נַחָשׁ (99) ז — devin *m*
1. נִחֵשׁ (435) פ״ע (קסם) — interpréter les présages
|| (שיער) — deviner
2. [נחש] הִתְנַחֵשׁ (472) פ״ע (התפתל) — serpenter
נַחְשׁוֹל (21) ז — vague *f*, houle *f*, tempête *f*, lame *f*
|| כהש נַחְשׁוֹל־שְׁבִיתוֹת — une vague de grèves
1. נַחְשׁוֹן ש״פ ז — Nahchôn (chef de tribu) *m*
|| כהש (אדם נועז) — homme audacieux
קְפִיצַת־נַחְשׁוֹן — saut *m* dans l'inconnu
2. נַחְשׁוֹן (21) ז עוף — serpentaire *m*
נַחְשׁוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ — audace *f*, initiative *f*
1. נַחְשׁוֹנִי, ־נִית ת (חלוצי) — audacieux, hardi
2. נַחְשׁוֹנִי, ־נִית ת (מפותל) — sinueux, tortueux
נְחָשִׁי, ־שִׁית ת — sinueux, tortueux
נַחְשִׁיר (1) ז — chasse *f*
נִחְשֵׁל (458) פ״י — agiter, soulever (des vagues)
|| הִתְנַחְשֵׁל (494) פ״ע — s'agiter, déferler
נֶחְשָׁל, ־שֶׁלֶת (ר׳ ־שָׁלִים, ־שָׁלוֹת) ת — retardataire
|| כהש (מפגר) — arriéré
נֶחְשָׁלוּת (46) נ — arriération *f*, retard *m*
נַחְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — devin *n*
נַחְשָׁנוּת (46) נ — divination *f*
נְחֹשֶׁת (359, בלי ר׳) נ — cuivre *m*
נְחֹשֶׁת־קָלָל — bronze *m*
תְּקוּפַת־הַנְּחֹשֶׁת נ — l'âge *m* du bronze

|| (זוגי נְחֻשְׁתַּיִם) — chaînes *fpl*, entraves *fpl*
נְחֻשְׁתִּי, ־תִּית ת — de cuivre, cuivré, cuprique
כימ תַּחְמֹצֶת נְחֻשְׁתִּית — oxyde *m* de cuivre
נְחֻשְׁתָּן (97) ז — serpent *m* d'airain
|| (סמל־הרפואה) — caducée *m*
נְחֻשְׁתָּנִי, ־נִית ת כימ — cuivreux
1. נַחַת (—) נ (שלוה) — calme *m*, placidité *f*, repos *m*
בְּנַחַת — tranquillement, placidement
|| (הנאה) — plaisir *m*, satisfaction *f*
שְׂבַע־נַחַת — content, satisfait
נַחַת־רוּחַ — contentement *m*, satisfaction
2. נַחַת (—) נ (הנחה) — mise *f*, pose *f*
נַחַת־שֻׁלְחָן — table dressée
3. נַחַת (—) נ (הורדה) — chute *f*, pesanteur *f*
הֶרְאָה נַחַת־זְרֹעוֹ לִפְ׳ — tomber sur qn à bras raccourcis
נָחַת (326 ת, עת׳ יִנְחַת או יֵחַת) פ״ע — descendre
(מטוס) — atterrir
צבא (מאונייה) — débarquer
|| נִנְחַת (397 ת) פ״ע — se sentir inférieur
|| נִחַת (424 ת) פ״ע — s'enfoncer, pénétrer
|| נִחַת (435 ת) פ״י — baisser, abaisser
|| הִנְחִית (502 ת) פ״י — faire descendre, abattre
כהש הִנְחִית מַכָּה — assener un coup
צבא הִנְחִית יְחִידָה — faire débarquer une unité
1. נָחֵת, נְחֵתָה ת (שוכן) — installé, établi
2. נָחֵת (135) ז מוס — bémol *m*
דּוֹ נָחֵת — do bémol
|| נְחֵתַיִם — double bémol
נֶחָת (99) ז צבא — fusilier-marin *m*
נַחְתּוֹם (21) ז — boulanger *m*
אֵין נַחְתּוֹם מֵעִיד עַל־עִסָּתוֹ — vous êtes orfèvre Monsieur Josse
נַחְתּוֹמָר (ר׳ ־רים) ז (אופה) — boulanger *m*
|| (מאפיה) — boulangerie *f*
נַחְתָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne modérée
נַחְתָּנוּת (46) נ — modération *f*, sérénité *f*
נַחֶתֶת (ר׳ נַחָתוֹת) נ — péniche *f* de débarquement
נָטָה (371) פ״ע — s'incliner, se détourner
נָטָה הַיּוֹם — le jour baisse

נְחִיצָה (201) או נְחִיצוּת (48) נ — urgence *f*, nécessité *f*
נְחִיר (15, זוגי נְחִירַיִם 265) ז — narine *f*
‖ (במכונה) — ajutage *m*, gicleur *m*
1. נְחִירָה (201) נ (נשיפה) — ronflement *m*
2. נְחִירָה (201) נ (דקירה) — égorgement *m*
נְחִישָׁה (201) נ — divination *f*, conjecture *f*
נְחִיתָה (201) נ (מטוס) — descente *f*, atterrissage *m*
נְחִיתַת־אֹנֶס — atterrissage forcé
‖ צבא — débarquement *m*
חֵיל־נְחִיתָה ז — corps *m* expéditionnaire
נְחִיתוּת (48, בלי ר׳) נ — infériorité *f*
תַּסְבִּיךְ־נְחִיתוּת ז — complexe *m* d'infériorité
1. נַחַל (152) ז — torrent *m*, ruisseau *m*
נַחַל אֵיתָן — torrent permanent
נַחַל אַכְזָב — torrent intermittent, oued *m*
נַחַל שׁוֹטֵף — torrent impétueux
כהש נַחַל־עֲדָנִים — profusion *f* de délices
2. נַחַ״ל (= נֹעַר חֲלוּצִי לוֹחֵם) ז צבא — jeunes pionniers combattants
1. נָחַל (326) פ״י — hériter, posséder, avoir en propriété
כהש נָחַל אַכְזָבָה — subir une déception
נָחַל מַפָּלָה — essuyer une défaite
נָחַל נִצָּחוֹן — remporter une victoire
‖ נִנְחַל (397) פ״ע — être obtenu
‖ נִחֵל (435) פ״י — donner en possession
‖ הִתְנַחֵל (472) פ״ע (התיישב) — s'installer dans sa propriété
(עבר בירושה) — se transmettre
‖ הִנְחִיל (502) פ״י — transmettre en propriété
כהש הִנְחִיל מַפָּלָה — infliger une défaite
הִנְחִיל נִצָּחוֹן — procurer la victoire
הִנְחִיל יֶדַע — communiquer des connaissances
2. נִחֵל (435) פ״י (דבורים) — faire essaimer
נַחְלַאי, ־לָאִית (־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש צבא — jeune pionnier combattant
1. נַחֲלָה (238) נ (ירושה) — héritage *m*, propriété *f*
נַחֲלַת־אָבוֹת — patrimoine *m*
הָיָה לְנַחֲלַת־הַכְּלָל — tomber dans le domaine public

בָּא אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה — jouir de la paix chez soi
2. נַחֲלָה (238) נ (נחל) — torrent *m*, flot *m*
נַחְלֶה, ־לָה ת — malade, chétif
נַחְלִיאֵלִי (ר׳ ־לִים) ז עוף — bergeronnette *f*
נִחַם (424) פ״ע (התחרט) — changer d'avis, regretter
‖ (התנקם) — prendre sa revanche
‖ (קיבל תנחומים) — se consoler
‖ נִחֵם (435) פ״י — consoler, réconforter
דת שַׁבַּת־נַחֲמוּ נ — sabbat *m* des Consolations (après le 9 *Av*)
‖ הִתְנַחֵם (472) או הִנָּחֵם (484) פ״ע — se raviser
(שאף לנקמה) — chercher sa revanche
(קיבל תנחומים) — se consoler
נֹחַם (197, בלי ר׳) ז (חרטה) — repentir *m*, regret *m*
‖ (נחמה) — consolation *f*
נֶחְמָד, ־דָה ת — gentil, agréable, avenant, joli
נֶחְמָדוּת (46, בלי ר׳) נ — gentillesse *f*, charme *m*
נֶחְמֶדֶת או ־מָדֶת (ר׳ ־מְדוֹנוֹת) נ עממי — charmante petite fille
נֶחָמָה (220) נ — consolation *f*
אֶרְאֶה בַּנֶּחָמָה אִם... — que je sois exclu du salut si...
נֶחָמָה פּוּרְתָּא — faible consolation
בַּעַל־הַנֶּחָמוֹת ז — le consolateur (Dieu)
נְחֶמְיָה ש״פ ז — Néhémie *m*
נחן ← חָנַן
נַחְנוּ כ״ג — nous
נֶחְפָּז, ־פֶּזֶת (ר׳ ־פָּזִים, ־פָּזוֹת) ת — hâtif, irréfléchi
נַחַץ (152) ז — hâte *f*, urgence *f*
נָחַץ (326) פ״י — hâter, presser, activer
‖ נִנְחַץ (397) פ״ע — se hâter, se presser
‖ נִחֵץ (435) פ״י (האיץ) — hâter, presser
(הדגיש) — accentuer, appuyer sur
‖ הִנְחִיץ (502) פ״י — hâter, presser
נַחַר (152) ז — ronflement *m*
1. נָחַר (326) פ״ע (נשף) — ronfler
‖ נִחֵר (435) פ״ע — ronfler, renifler
2. נָחַר (326) פ״י (דקר) — égorger
נָחַר חֲזִיר — saigner un porc
‖ נִנְחַר (397) פ״ע — être égorgé

נְטִישָׁה (201) נ	abandon *m*, délaissement *m*
‖ (ענף נטוש)	branche *f*, sarment *m*
נְטִישׁוּת (48, בלי ר') נ	abandon (état) *m*
נָטַל (372) פ"י (היניח)	mettre, poser, imposer
נָטַל ד"מ עַל־פ'	imposer qch à qn
‖ (לקח)	prendre
נָטַל עֵצָה מִן־	prendre conseil auprès de
נָטַל רְשׁוּת מִן־	demander la permission à
נָטַל צִפָּרְנָיו	se couper les ongles
‖ (נשא)	lever, élever, soulever
נָטַל עֵינָיו	lever les yeux
נָטַל רַגְלָיו	s'en aller
דת נָטַל יָדָיו	se laver les mains
‖ נִטַּל (423) פ"ע	être pris, être enlevé
‖ נִטֵּל (432) פ"י (לקח)	prendre, emporter
(הרים)	porter, soulever
(מטען)	manipuler, manutentionner
‖ הִטִּיל (522) פ"י	mettre, imposer
הִטִּיל אֵימָה	répandre la terreur
הִטִּיל מִסִּים	imposer des taxes
הִטִּיל תַּפְקִיד עַל־	charger d'une fonction
הִטִּיל שָׁלוֹם בֵּין־	faire la paix entre
‖ הֵטִיל ← [טול]	
נֵטֶל (182) ז	charge *f*, fardeau *m*, poids *m*
נֵטֶל־הָעֲבוֹדָה	le poids du travail
נֵטֶל נֶגְדִּי	contrepoids *m*
משפט נֵטֶל־הַהוֹכָחָה	obligation *f* de faire la preuve
נַטְלָה (239) נ	cruche *f*, aiguière *f*, verseur *m*
נָטַע (373) פ"י	planter, implanter
כהש נָטַע אַהֲבָה בְּלֵב־פ'	inspirer l'amour à qn
‖ נִטַּע (426) פ"ע	être planté
‖ נִטַּע (440) פ"י	planter, implanter
נֶטַע (179) ז	plant *m*, plante *f*
נֶטַע זָר	greffe étrangère
דת נֶטַע רְבָעִי	fruits *mpl* de la 4e année
‖ (נטיעה)	plantation *f*
נַטָּע (89) ז	planteur *m*
נָטַף (372) פ"ע	égoutter, couler
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתָיו	ses lèvres distillent le miel
‖ נִטֵּף (432) פ"י	égoutter, faire couler
‖ הִטִּיף (522) פ"י	faire couler, distiller
כהש (דרש)	prêcher
הטיף מוּסָר	prêcher la morale
נָטָף (106, בלי ר') ז	benjoin *m*, styrax *m*
נָטָף (135, נְטָפִים, נִטְפֵי־) ז	grains terminaux d'une grappe
נֶטֶף (נִטְפּוֹ, ר' נְטָפִים, נִטְפֵי־) ז	goutte *f*
נַטְפָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת עממי	chassieux
נְטֹפֶת (—) נ	jus *m*, suc *m*
נָטַר (372) פ"י (שמר)	garder
‖ (שמר איבה)	garder rancune
נוֹקֵם וְנוֹטֵר	vindicatif et rancunier
נִטְרוּל (41) ז	neutralisation *f*
נִטְרוּק (41) ז	abréviation *f*
נִטְרֵל (460) פ"י	neutraliser
נַטְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme rancunier
נַטְרָנוּת (46) נ	rancune *f*, ressentiment *m*
נַטְרָנִי, ־נִית ת	rancunier
נִטְרֵק (460) פ"י	sténographier, abréger
נָטַשׁ (372, ציווי נְטשׁ, נִטְשִׁי) פ"י	abandonner
נָטַשׁ אֶת־מִשְׁפַּחְתּוֹ	abandonner sa famille
° לֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק לְבָנַי	tu ne m'as pas laissé embrasser mes fils
‖ (התפשט)	s'étendre, se propager
° וַתִּטֹּשׁ הַמִּלְחָמָה	la bataille s'engagea
‖ נִטַּשׁ (423) פ"ע (נעזב)	être abandonné
(התפשט)	se répandre, s'étendre
‖ נִטֵּשׁ (432) פ"י	abandonner
‖ הִתְנַטֵּשׁ (466) פ"ע	être abandonné
נֶטֶשׁ (—) ז	état *m* d'abandon, délaissement *m*
נִי (נִיוֹ, נִיהֶם, בלי ר') ז	lamentation *f*, pleurs *mpl*
נִיא (נִיאוֹ, בלי ר') ז	odeur *f*
נֵיאוֹלִיתִי, ־תִית ת	néolithique
נֵיאוֹן (—) ז כימ	néon *m*
1. נִיב (1) ז	parole *f*, propos *m*
נִיב־שְׂפָתַיִם	langage *m*
‖ (צירוף־מלים)	locution *f*, expression *f*
‖ (לשון מדוברת)	dialecte *m*, patois *m*
2. נִיב (1) ז (שן של חיה)	croc *m*, défense (de sanglier) *f*

נָטָה מִן־הַדֶּרֶךְ	quitter la route
נָטָה אַחֲרֵי־פְּ'	suivre qn
נָטָה לָלוּן	descendre (dans une auberge)
אוֹרֵחַ נָטָה לָלוּן	hôte *m* de passage
נָטָה לָמוּת	être à l'article de la mort
אֲנִי נוֹטֶה לְהַסְכִּים	je suis enclin à consentir
אֵין דַּעְתִּי נוֹטָה לְכָךְ	je ne suis pas de cet avis
נוֹטֶה לְאֶפֶס	qui tend vers zéro
‖ פ״י נָטָה אֹהֶל	dresser une tente
נָטָה אֶת מַטֵּהוּ	brandir son bâton
נָטָה קַו	tirer un trait
בהש נָטָה אֶת־הַדִּין	fausser un jugement
נָטָה חֶסֶד אֶל־פְּ'	favoriser qn
‖ נִטָּה (425) פ״ע	être étendu, être incliné
דקדוק	se décliner (nom), se conjuguer (verbe)
‖ הִטָּה (520) פ״י	faire pencher, incliner
הִטָּה אֹזֶן	prêter l'oreille
הִטָּה שְׁכֶם	donner un coup d'épaule
הִטָּה לְכַף־זְכוּת	décider en faveur de qn
הִטָּה מִשְׁפָּט או דִּין	fausser un jugement
הִטָּה נָהָר	détourner une rivière
דקדוק הִטָּה שֵׁם	décliner un nom
הִטָּה פֹּעַל	conjuguer un verbe
נֶטוֹ תה״פ	net
מַשְׂכֹּרֶת נֶטוֹ	traitement net
נָטוּי, נְטוּיָה ת (מתוח)	tendu, étendu
נְטוּי־גָּרוֹן	hautain, arrogant
אָזְנַי נְטוּיָה	je suis tout oreille
בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה	le bras tendu
עוֹד יָדוֹ נְטוּיָה	il n'a pas dit son dernier mot
‖ (מט לנפול)	penché (près de tomber)
קִיר נָטוּי	mur penché
(כפוף) גֵּו נָטוּי	dos voûté
נְטוּל, נְטוּלָה ת	dépourvu de, dénué de
נְטוּל־עֵרֶךְ	dépourvu de valeur
נְטוּל־הַכָּרָה	sans connaissance
הַאֲשָׁמָה נְטוּלַת־יְסוֹד	accusation non fondée
כָּל־יָתֵר כְּנָטוּל דָּמֵי	l'excès en tout est un défaut
נְטוּף (51) ז	égouttement *m*
נָטוּר (31, ר' נְטוּרִים, נְטוּרֵי־) ז	gardien *m*
נְטוּרֵי־קַרְתָּא	gardiens de la cité
נָטוּרָלִיסְטִי, ־טִית ת	naturaliste
נָטוּשׁ (ר' נְטוּשִׁים) ז	réfugié *m*, émigrant *m*
נָטוּשׁ, נְטוּשָׁה ת	abandonné, délaissé
רְכוּשׁ נָטוּשׁ	propriété abandonnée
‖ (מפוזר)	dispersé
‖ (שלוף) חֶרֶב נְטוּשָׁה	épée dégainée
בהש קְרָב נָטוּשׁ	un combat est engagé
נְטוּשׁ (51)	abandon *m*, délaissement *m*
נֶטִי (—) ז פסיכ	propension *f*
נְטִיָּה (202) נ	inclinaison *f*, déviation *f*
‖ (מגמה)	penchant *m*, tendance *f*
‖ אסטר	déclinaison *f*
נְטִיָּה מַגְנֵטִית	déclinaison magnétique
‖ דקדוק נְטִיַּת־שֵׁמוֹת	déclinaison
נְטִיַּת־פְּעָלִים	conjugaison *f*
נָטִיּוֹן (38) ז	penchant *m*, inclination *f*
נָטִיל, נְטִילָה ת	chargé
נְטִיל־כֶּסֶף	riche, comblé d'argent
נְטִילָה (201) נ	prise *f*, enlèvement *m*
נְטִילַת־רְשׁוּת	obtention *f* d'une permission
‖ דת נְטִילַת־יָדַיִם	ablution *f* des mains
נְטִילַת־לוּלָב	prise *f* du *loulav* (à *Soukkoth*)
נֶטַע (11) ז	plant *m*
נְטִיעָה (201) נ	plantation *f*
‖ (צמח)	plant *m*, plante *f*
בהש קִצֵּץ בִּנְטִיעוֹת	couper les racines (renier sa foi)
1. **נָטִיף** (15) ז (אבן־טיפין)	concrétion *f* conique
נְטִיף עִלִּי או תָּלוּי	stalactite *f*
נְטִיף תַּחְתִּי או נִצָּב	stalagmite *f*
נְטִיף־קֶרַח	glaçon *m*
2. **נָטִיף** (15) ז (חתיכת־בצק)	boulette *f* de pâte
נְטִיפָה (201) נ (טיפטוף)	égouttement *m*
‖ (תכשיט)	pendant (d'oreille) *m*
‖ (צלוחית)	flacon *m*
נְטִירָה (201) נ	garde *f*
‖ (שמירת־איבה)	rancune *f*

ניצוֹץ (22) ז — étincelle *f*
בהש ניצוֹץ־תִּקְוָה — lueur *f* d'espoir
ניצוֹץ שֶׁל־אֱמֶת — grain *m* de vérité
נִיקוֹטִין (—) ז — nicotine *f*
נִיקֶל (—) ז כימ — nickel *m*
נְיָר (88, ר' נְיָרוֹת, נְיָרוֹת־) ז — papier *m*
סַל־נְיָרוֹת ז — corbeille *f* à papier
נְיַר־מִכְתָּבִים — papier à lettres
בנק נְיָרוֹת־עֵרֶךְ — titres *mpl*, valeurs *fpl*
‖ (בימי־קדם) — papyrus *m*
[ניר] נָר (387) פ"י — labourer, défricher
1. נִיר (1) (חרישה) — labour *m*, défrichement *m*
שְׂדֵה־נִיר ז — champ labouré
‖ נִיר, נִירָה ת — labouré, défriché
2. נִיר (1) ז (של־אורג) — métier (de tisserand) *m*
בֵּית־נִיר ז — maille *f*
3. ° נִיר (1) ז — majesté *f*
נֵירוֹן ש"פ ז — Néron *m*
נְיָרִי, ־רִית ת — de la nature du papier
נְיָרִיָּה (202) נ — papeterie *f*
נְיֹרֶת (256) נ — carton *m*
נַיֶּרֶת (—) נ — paperasserie *f*
נֵךְ, נֵכָה ש — malfaiteur *n*, scélérat *n*
נָכֵא, נְכֵאָה ת — abattu, affligé
רוּחַ נְכֵאָה — esprit abattu
נִכָּא (427) פ"ע — être chassé, être repoussé
נִכְאִים (105) ז"ר — tristesse *f*, affliction *f*
נִכְאָב, ־אֶבֶת (ר' ־אָבִים, ־אָבוֹת) ת — endolori
נִכְאֶה, ־אָה ת — abattu, affligé
נְכֹאת (—) נ (בושם) — tragacanthe *f*
‖ בֵּית־נְכֹאת ← נְכוֹת
1. נִכְבָּד, ־בָּדָה ת (עמוס) — chargé, lourd, plein
מַעְיָנוֹת נִכְבְּדֵי־מַיִם — sources pleines d'eau
2. נִכְבָּד, ־בֶּדֶת (ר' ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — honorable, distingué
נִכְבְּדֵי־הָעִיר — les notables *mpl* de la ville
אָדוֹן נִכְבָּד (בראש־מכתב) — cher Monsieur
גְּבֶרֶת נִכְבָּדָה (בראש־מכתב) — chère Madame
בְּעָיָה נִכְבֶּדֶת — problème important
‖ נִכְבָּדוֹת תה"פ — paroles élogieuses
דִּבֵּר נִכְבָּדוֹת בִּפְ' — proposer le mariage à qn

נֶכֶד (172) ז — petit-fils *m*
‖ נְכָדִים ז"ר — petits-enfants *mpl*
נֶכְדָּה (243, ר' נְכָדוֹת, נֶכְדוֹת־) נ — petite-fille *f*
נָכֶה, נָכָה ת — mutilé, invalide, infirme
נְכֵה־מִלְחָמָה — invalide de guerre
נְכֵה־רַגְלַיִם — boiteux, perclus, éclopé
נְכֵה־רוּחַ — affligé, déprimé
נִכָּה (425) פ"ע (נפגע) — être frappé
‖ נִכָּה (453) פ"י (פגע) — frapper, affliger
(הפחית) — déduire, défalquer
בנק — escompter
‖ הִתְנַכָּה (480) פ"ע בנק — être escompté
‖ הִכָּה (520) פ"י — frapper, battre
הִכָּה אֶת־פְּ' בַּלָּשׁוֹן — calomnier qn
הִכָּה בַּסַּנְוֵרִים — frapper de cécité
הֻכָּה בְּתַדְהֵמָה — être stupéfait
הִכָּהוּ לִבּוֹ — avoir des remords
‖ (הרג) — tuer
הִכָּה אֶת־פְּ' נֶפֶשׁ — frapper qn à mort
‖ (דפק) — frapper, heurter, choquer
הִכָּה כַּף — frapper des mains
הִכָּה בַּתֹּף — battre du tambour
‖ בהש הִכָּה גַּלִּים — faire sensation
הִכָּה שֹׁרֶשׁ — prendre racine
נָכוֹחַ, נְכוֹחָה ת — juste, équitable
‖ נְכוֹחָה ת — vérité *f*, équité *f*
רָאָה נְכוֹחוֹת — avoir une vue juste des choses
נִכּוּי (51) ז — déduction *f*, défalcation *f*, retenue *f*
‖ בנק — escompte *m*
נָכוֹן, נְכוֹנָה ת (אמיתי) — exact, véritable
נָכוֹן לְעַכְשָׁו — jusqu'à nouvel ordre
‖ (מתאים) — juste, convenable, approprié
פִּתְרוֹן נָכוֹן — solution correcte
הַחְלָטָה נְכוֹנָה — décision *f* juste
מָצָא לְנָכוֹן — trouver bon
‖ (מוכן) — prêt
‖ תה"פ — certainement, évidemment
נְכוֹנוּת (48) נ (אמיתיות) — exactitude *f*, justesse *f*
‖ (כוננות) — disposition *f*, fait *m* d'être prêt
נִכּוּר (51) ז — aliénation *f*
נִכּוּשׁ (51) ז — sarclage *f*

1. נִיבָה (201) נ (דיבור) parole *f*, phrase *f*
2. נִיבָה (201) נ (תנובה) production (de fruits) *f*
נִיבוֹן (ר' ־נִים) ז lexique *m*, vocabulaire *m*
נִיבִי, ־בִית ת dialectal
נִיד (1) ז mouvement *m*, battement *m*
נִיד־שְׂפָתַיִם mouvement des lèvres
לְלֹא־נִיד immobile, sans bouger
נָיֵד (ר' נָיְדֵי) ת ארמית mobile
נִכְסֵי דְנָיְדֵי biens *mpl* meubles
נִכְסֵי דְלָא נָיְדֵי biens immeubles
נַיָּד, נַיֶּדֶת (ר' נַיָּדִים, נַיָּדוֹת) ת mobile, ambulant
בֵּית־חוֹלִים נַיָּד hôpital ambulant
סִפְרִיָּה נַיֶּדֶת bibliobus *m*
|| נַיֶּדֶת (251) נ patrouille (motorisée) *f*
נִידָה (201) נ mouvement *m*
נִיעָה וְנִידָה déplacements *mpl*, errance *f*
נַיָּדוּת (46, בלי ר') נ mobilité *f*, vagabondage *m*
נִיּוּחַ (44, בלי ר') ז immobilisation *f*
נְיוּ־יוֹרְק ש"פ נ (עיר) New-York *m*
נִיּוּעַ (44, בלי ר') ז mise *f* en mouvement
נַיָּח, נַיַּחַת (ר' נַיָּחִים, נַיָּחוֹת) ת immobile, statique
נִיֵּחַ (440) פ"י immobiliser
נִיחָא תה"פ soit!, c'est bien, c'est juste
נִיחָא לוֹ cela lui convient
נִיחָה (—) או נְיָחָה (—) נ repos *m*
נִיחוֹחַ (9) ז agrément *m*
רֵיחַ־נִיחוֹחַ ז arôme *m* agréable
נִיחוֹחִי, ־חִית ת parfumé
נִיחוּת (—) נ calme *m*, tranquilité *f*
נִיחוּתָא (—) נ ארמית calme *m*, tranquillité *f*
|| בְּנִיחוּתָא תה"פ doucement, paisiblement
נֵיטְרוֹן (ר' ־נִים) ז פיס neutron *m*
נִיטְרָט (ר' ־טִים) ז כים nitrate *m*, azotate *m*
נֵיטְרָלִי, ־לִית ת neutre
נֵיטְרָלִיּוּת (47, בלי ר') נ neutralité *f*
נִיל (ר' ־לִים) ז צמח indigotier *m*
נַיְלוֹן (—) ז nylon *m*
1. נִים (—) ת ארמית endormi, somnolent
נִים וְלָא נִים à moitié endormi
2. נִים (1) ז filament *m*, corde *f*
נִימֵי־הַקּוֹל cordes vocales
|| אנטום capillaire *m*
1. נִימָה (201) נ (תנומה) sommeil *m*, somme *m*
2. נִימָה (201, ר' ־מִים) נ fil *m*, filament *m*
|| (שערה) cheveu *m*, poil *m*
כִּמְלֹא־נִימָה de l'épaisseur d'un cheveu
|| (מיתר) corde (d'un instrument) *f*
בהש בְּכָל־נִימֵי־נַפְשׁוֹ de toutes les fibres de son coeur
3. נִימָה (201) נ ton *m*
נִימָה שֶׁל־יֵאוּשׁ une note de désespoir
נִימוּס (41) ז usage *m*, bienséance *f*
נִימוּסֵי־עוֹלָם bonnes manières
בַּעַל־נִימוּסִים homme de bonnes manières
בִּקּוּר־נִימוּסִים ז visite *f* de courtoisie
נִימוּסִי, ־סִית ת poli, courtois
נִימוּסִיּוּת (47, בלי ר') נ politesse *f*, courtoisie *f*
נִימִי, ־מִית ת capillaire
צִנּוֹר נִימִי vaisseau *m* capillaire
נִימִיּוּת (47, בלי ר') נ capillarité *f*
נַיְמָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש dormeur *n*
נַיְמָנוּת (46) נ somnolence *f*
נַיְמָנִי, ־נִית ת somnolent
נִימָנִית (17) נ זואול filaire *f*
נִימְפָה (ר' ־פוֹת) נ מיתול nymphe *f*
|| (כלה) fiancée *f*
נִימְפוֹמַנְיָה (—) נ nymphomanie *f*
נִימְפֵאָה (ר' ־אוֹת) נ צמח nymphéa *m*
נִין (1) ז °(צאצא) descendant *m*
|| (בן־הנכד) arrière-petit-fils *m*
נִינָה (201) נ arrière-petite-fille *f*
נִינְוֵה ש"פ נ (עיר) Ninive *f*
נִיסָה (201) נ fuite *f*, déroute *f*
נִיסָן (—) ז *Nissân* (7e mois de l'année juive: mars / avril) *m*
1. נִיעַ (9) ז (ליחת־האף) mucus *m*, morve *f*
2. נִיעַ (9) ז (תנועה) mouvement *m*
נִיֵּעַ (440) פ"י mettre en mouvement
נִיעָה (201) נ mouvement *m*
נִיעוּת (48, בלי ר') נ mobilité *f*
נִיפָה (22) נ remuement *m* de la main

|| הִתְנַכֵּשׁ (466) פ"ע — être sarclé
2.[נכש] הִכִּישׁ (522) פ"י (דפק) — frapper, heurter
|| (נשך) הִכִּישׁוֹ נָחָשׁ — un serpent l'a piqué
נִכְשָׁלוּת (46) נ — échec *m*, insuccès *m*
נִלְבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — sensé
|| (חביב) — cordial, affectueux
|| נִלְבָּבוֹת תה"פ — cordialement
נִלְבָּבוּת (46) נ — cordialité *f*
נִלְהָב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת — enthousiaste
נִלְהָבוּת (46) נ — enthousiasme *m*, ferveur *f*
נִלְוֶה, ־וֵית או ־וָה (ר׳ ־וִים, ־ווֹת) ת — associé, familier
הַנִּלְוִים אֵלָיו — sa suite, son entourage
נָלוֹז, נְלוֹזָה ת — tortueux, tordu
בהש — licencieux
נְלִיזָה (201) נ אסטר — aberration *f*
|| בהש — déviation *f*, écart *m*
נְלִיזוּת (48) נ — licence (morale) *f*
נִלְעָג, ־עֶגֶת (ר׳ ־עָגִים, עָגוֹת) ת — risible, ridicule
נִלְעָגוּת (46) נ — caractère *m* grotesque
נָם ← 1. 2. [נום]
נִמְאָס, ־אֶסֶת (ר׳ ־אָסִים, ־אָסוֹת) ת — répugnant
נִמְבְּזֶה, ־זָה ת — vil, abject, méprisable
נִמְהָר, ־הֶרֶת (ר׳ ־הָרִים, ־הָרוֹת) ת — hâtif, étourdi
מַר וְנִמְהָר — farouche et fougueux
נִמְהַר־לֵב — impatient
נִמְהָרוּת (46) נ — précipitation *f*, hâte *f*
נָמוֹג, נְמוֹגָה ת — dissous, évanoui, lâche
נָמוּךְ, נְמוּכָה ת — bas, inférieur
נְמוּךְ־קוֹמָה — de petite taille
נְמוּךְ־רוּחַ — humble, modeste
דַּרְגָּה נְמוּכָה — grade inférieur
בִּמְחִירִים נְמוּכִים — à bas prix, bon marché
בְּקוֹל נָמוּךְ — à voix basse
נִמּוּךְ (51) ז — abaissement *m*
נִמּוֹק ← [מקק]
נִמּוּק (51) ז — raison *f*, motif *m*
נִמּוּקוֹ עִמּוֹ — il a ses raisons
נִמּוּר (51) ז — bariolage *m*, bigarrure *f*
נִמּוֹשׁ (31) ז — traînard *m*, retardataire *m*
נַמֵּי מ"ח ארמית — aussi, de même

הָכֵי נַמֵּי — c'est bien le cas
נְמִיגָה (201) נ — dissolution *f*, évaporation *f*
נְמִיָּה (202) נ זואול — martre *f*
נְמִיכָה (201) נ — condition basse, abaissement *m*
נְמִיכַת־רוּחַ — humilité *f*, modestie *f*
נְמִיכוּת (48) נ — condition basse, faible hauteur
|| בהש — petitesse *f*, humilité *f*
נְמִיסָה (201) נ — fonte *f*, fusion *f*
נְמִיסַת־הַלֵּב — découragement *m*
נִמֵּךְ (432) פ"י — baisser, rapetisser
|| הִתְנַמֵּךְ (466) פ"ע — baisser, se rapetisser
|| הִנְמִיךְ (498) פ"י — baisser, abaisser
הִנְמִיךְ קוֹלוֹ — baisser la voix
נֹמֶךְ (187) ז — petitesse *f*, humilité *f*
נְמַכְמַךְ, ־מַכָּה ת — un peu bas, courtaud
נָמֵל (136) ז — port *m*
עִיר־נָמֵל — ville *f* portuaire
נְמַל־תְּעוּפָה — aéroport *m*
נְמָלָה (215, ר׳ ־נְמָלִים, נִמְלֵי־) נ — fourmi *f*
תּוֹרַת־הַנְּמָלִים נ — myrmécologie *f*
תֵּל־נְמָלִים ז — fourmilière *f*
בהש עֲבוֹדַת־נְמָלִים נ — travail *m* de bénédictin
נִמְלוּל (51) ז — formication *f*
|| רפא — paresthésie *f*
נְמַלּוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petit port
נְמֵלִי, ־לִית ת — portuaire
נִמְלָץ, ־לֶצֶת (ר׳ ־לָצִים, ־לָצוֹת) ת — recommandé
|| (מליצי) סִגְנוֹן נִמְלָץ — style fleuri
|| נִמְלָצוֹת תה"פ — à grand renfort de rhétorique
נִמְנוּם (41) ז — assoupissement *m*, sommeil léger
נִמְנֵם (460) פ"ע — somnoler, faire un somme
|| הִתְנַמְנֵם (494) פ"ע — s'assoupir
נַמְנְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — dormeur *n*
|| נַמְנְמָן (97) ז זואול — lérot *m*
נַמְנְמָנִי, ־נִית ת — somnolent
נִמְנֶמֶת (—) נ — léger somme, sieste *f*
נִמְנָע, ־נַעַת (ר׳ ־נָעִים, ־נָעוֹת) ת — impossible
נִמְנַע־הַמְּצִיאוּת — impraticable, irréalisable
מִן־הַנִּמְנָע שֶׁ־ — il est impensable que...
|| (בהצבעה) — abstentionniste
נִמְנָעוּת (46) נ — impossibilité *f*

נְכוֹת (—) ז | trésor *m*
בֵּית־נְכוֹת (ר׳ בָּתֵּי־נְכוֹת) ז | musée *m*
נָכוּת (46) נ | invalidité *f*, infirmité *f*
נָכַח (329) פ״ע | être présent, assister
נָכְחוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים | dix hommes étaient là
נֹכַח־ (284) מ״י | en face de
|| לְנֹכַח־ | en présence de, eu égard à
נִכְחוּת (45) או נָכְחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | présence *f*
נִכְחִי, ־חִית ת | opposé, situé en face
מתמט זָוִיּוֹת נִכְחִיּוֹת | angles opposés
נִכָּיוֹן (38) ז | déduction *f*, défalcation *f*
|| בנק | escompte *m*
נִכָּיוֹן־מִשְׁנֶה | réescompte *m*
נִכּוּשׁ (15) ז חקל | sarclage *m*
נָכַל (303) פ״ע | comploter, intriguer
|| נִכֵּל (432) פ״ע | machiner, intriguer
|| הִתְנַכֵּל (466) פ״ע | conspirer, comploter
נֵכֶל (182) פ״ע | complot *m*, intrigue *f*
נִכְלוּל (41) ז | machination *f*, supercherie *f*
נִכְלוּלִי, ־לִית ת | perfide, fourbe
נִכְלוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | malice *f*, malignité *f*
נִכְלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת | honteux
נִכְלָמוּת (46) נ | honte *f*, confusion *f*
נַכְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש | intrigant *n*
נַכְלָנוּת (46) נ | intrigues *fpl*, fourberie *f*
נִכְנָע, ־נַעַת (ר׳ ־נָעִים, ־נָעוֹת) ת | soumis, docile
נִכְנָעוּת (46) נ | soumission *f*, docilité *f*
נֶכֶס (166) ז | propriété *f*, bien *m*, domaine *m*
נִכְסֵי דְנִידֵי ← נָיִד
נִכְסֵי־צֹאן־בַּרְזֶל | bien inaliénables
נִכְסֵי־נִפְקָדִים | biens abandonnés
יָרַד מִנְּכָסָיו | s'appauvrir, être ruiné
1. נָכַס (303) פ״י (שחט) ארמית | abattre, immoler
2. נָכַס (303) פ״י (רכש) | acquérir
נָכַס נְכָסִים | amasser des biens
נִכְעָס, ־עֶסֶת (ר׳ ־עָסִים, ־עָסוֹת) ת | irrité, fâché
נִכְפֶּה, ־פֵּית (ר׳ ־פִּים, ־פּוֹת) ש רפא | épileptique *n*
נִכְפּוּת (45, בלי ר׳) נ רפא | épilepsie *f*
נִכְפָּל (91) ז מתמט | multiplicande *m*
נֵכָר (נס׳ ־נֵכַר־, בלי ר׳) ז (דבר זר) | ambiance *ou* coutume étrangère
אֱלֹהֵי־נֵכָר ז״ר | dieux étrangers
|| (מקום זר) מֵת בַּנֵּכָר | mort à l'étranger
אַדְמַת־נֵכָר נ | terre étrangère
בֶּן־נֵכָר ז | étranger *m*
נֵכֶר (—) ז (זרות) | isolement *m*, solitude *f*
נֶכֶר (166) או נֹכֶר (191, בלי ר׳) ז (צרה) | malheur *m*, infortune *f*
1. נִכַּר (423) פ״ע (התחפש) | se déguiser, donner le change
||נִכֵּר (432) פ״י (הפך לנכרי) | se désintéresser de
(הכחיש) | méconnaître, nier
(הסגיר לנכרי) | remettre, livrer
|| הִתְנַכֵּר (466) פ״ע | se montrer indifférent, se conduire en étranger
הִתְנַכֵּר לְמִשְׁפַּחְתּוֹ | désavouer sa famille
הִתְנַכֵּר לְהַבְטָחָתוֹ | ignorer sa promesse
2. נִכַּר (423) פ״ע (היה מוכר) | être reconnu
לא נִכַּר | être méconnaissable
חָכָם נִכָּר בְּדִבּוּרוֹ | on reconnaît le sage à ses paroles
נִכָּרִים דִּבְרֵי־אֱמֶת | la vérité se manifeste
|| ° נִכֵּר (432) פ״י | distinguer, favoriser
|| הִתְנַכֵּר (466) פ״ע (התגלה) | se faire connaître, se révéler
|| הִכִּיר (522) פ״י | connaître, reconnaître
בְּבַקָּשָׁה לְהַכִּיר מַר פְּ׳ | je vous présente M. X
הִכִּיר בְּ־ | reconnaître
הִכִּיר אֶת־פְּ׳ לִפְ׳ | faire connaître qn à qn
בהש הִכִּיר טוֹבָה לְ־ | être reconnaissant à
הִכִּיר פָּנִים | être partial, favoriser
מְקוֹמוֹ לֹא יַכִּירֶנּוּ | il n'est pas à sa place
נִכָּר, נִכֶּרֶת (ר׳ נִכָּרִים, נִכָּרוֹת) ת | reconnaissable
|| (בולט) | considérable
כַּמּוּת נִכֶּרֶת | quantité *f* appréciable
נָכְרִי, ־רִיָּה או רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ת | étranger
אֶרֶץ נָכְרִיָּה | pays étranger
גֶּפֶן נָכְרִיָּה | vigne bâtarde
פֵּאָה נָכְרִית | perruque *f*
|| (שאינו יהודי) | non-juif
נָכְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | fait *m* d'être étranger
1. נִכֵּשׁ (432) פ״י (עקר) | sarcler

הסִיחַ דַעְתּוֹ מִן־ — détourner son attention de
2. נָסַח (440) פ״י (ערך) — formuler, rédiger
|| הִתְנַסַּח (447) פ״ע — être formulé, être rédigé
נֶסַח (179) ז — extrait (d'un registre) *m*
מוס נֶסַח־פְּסַנְתֵּר — partition *f* pour piano
נֹסַח (196) או נֻסָּח (94) ז — formule *f*, texte *m*, version *f*
|| דת נֹסַח־אַשְׁכְּנַז — rite allemand
נֹסַח־סְפָרַד — rite espagnol
נַסָּח (90) ז — rédacteur *m*
נֻסְחָה (207, ר׳ ־חוֹת או ־חָאוֹת) נ — formule *f*
|| (גירסה) — version *f*
נַסְּחָן (ר׳ ־נִים) ז — rédacteur *m*
נִסִּי, נִסִּית ת — miraculeux
נָסִיג, נְסִיגָה ת — rétractile
נְסִיגָה (201) נ — retraite *f*, retrait *m*, recul *m*
נְסִיגָה מֵהִתְחַיְּבוּת — désaveu *m* d'un engagement
נַסְיוּב (ר׳ ־בִים) ז רפא — sérum *m*
נַסְיוּב־הַדָּם — sérum sanguin
נַסְיוּב־הֶחָלָב — petit-lait *m*
רפוי ז בְּנַסְיוּב — sérothérapie *f*
נִסָּיוֹן (38) ז (פיתוי) — tentation *f*, épreuve *f*
עָמַד בְּנִסָּיוֹן — résister à une tentation
|| (בדיקה) — essai *m*
עָבַד לְנִסָּיוֹן — travailler à l'essai
|| (התחלת־ביצוע) — essai, tentative *f*
נִסְיוֹן־רֶצַח — tentative de meurtre
|| (במדעי־הטבע) — expérience *f*
תַּחֲנַת־נִסְיוֹנוֹת נ — station expérimentale
שְׁפַן־נִסָּיוֹן ז — cobaye *m*
|| (מומחיות) — expérience
רָכַשׁ לוֹ נִסָּיוֹן — acquérir de l'expérience
בַּעַל־נִסָּיוֹן — homme expérimenté *ou* averti
לָמַד מִנִּסְיוֹנוֹ — tirer parti de son expérience
הָיָה לוֹ נִסָּיוֹן מַר — subir une dure épreuve
נִסְיוֹנִי, ־נִית ת — expérimental, empirique
נִסְיוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — empirisme *m*
1. נָסִיךְ (15) ז (בן־מלך) — prince *m*
2. נָסִיךְ (15) ז דת (נסך) — libation *f*
1. נְסִיכָה (201) נ (בת־מלך) — princesse *f*

2. נְסִיכָה (201) נ (יציקה) — effusion (de liquide) *f*
נְסִיכוּת (48) נ — principauté *f*
נַסְיָן (ר׳ ־נִים) ז — expérimentateur *m*
נִסְיֵן (458 נ) פ״י — expérimenter
נַסְיָנוּת (46) נ — expérimentation *f*
נְסִיס (1) ז — chagrin *m*, peine *f*
נְסִיעָה (201) נ — voyage *m*
דְּמֵי־נְסִיעָה ז״ר — frais *mpl* de voyage
נְסִיקָה (201) נ — montée *f*, ascension *f*
נְסִירָה (201) נ — sciage *m*
1. נָסַךְ (372, ציווי נְסֹךְ) פ״י (יצק) — verser, répandre
בהש נָסַךְ אוֹר — répandre de la lumière
|| (התיך) — fondre (du métal)
|| (משח) — oindre
|| נִסַּךְ (423) פ״ע (נוצק) — être versé, être répandu
(נמשח) — être oint
|| נִסֵּךְ (432) פ״י דת — offrir une libation
|| הִתְנַסֵּךְ (466) פ״ע — être répandu (sur l'autel)
דת — être consacré à un culte étranger (vin)
|| הִסִּיךְ (522) פ״י — répandre (un liquide sur l'autel)
|| הִנְסִיךְ (498) פ״י (משח) — oindre, proclamer roi
2. נָסַךְ (372) פ״י (ארג) — tisser
|| הִסִּיךְ (522) פ״י — tisser
נֶסֶךְ (165, ר׳ נְסָכִים, נִסְכֵּי־) ז דת — libation *f*
יֵין־נֶסֶךְ ז — vin consacré (aux idoles)
נִסְמָךְ (91) ז דקדוק — état construit (du nom)
1. נָסַס (301, עת׳ יִנְסֹס) פ״ע (התרומם) — s'élever
|| נוֹסֵס (455) פ״י (הניף) — agiter, brandir, hisser
פ״ע (התעורר) — s'élever, surgir
|| הִתְנוֹסֵס (488) פ״ע (התנופף) — s'élever, s'agiter
(התנוצץ) — étinceler, resplendir
(התרחש) הִתְנוֹסֵס נֵס — un miracle se produisit
2. נָסַס (301, עת׳ יִנְסֹס) פ״י (הרקיב) — consumer
נָסַע (373) פ״ע — partir, voyager
|| פ״י (עקר) נָסַע יָתֵד — arracher un pieu
|| נִסַּע (426) פ״ע — s'arracher, se détourner
|| הִסִּיעַ (521) פ״י — transporter, faire partir
(עקר) — arracher
בהש הִסִּיעַ דַּעְתּוֹ מִן־ — se désintéresser de
הִסִּיעַ מִלִּבּוֹ — ne plus penser à

נָמֵס, ־נְמַסָּה ת	fondu, soluble
קָפֶה נָמֵס	café *m* en poudre
נִמֵּס (432) פ״י	civiliser, rendre poli
‖ הִתְנַמֵּס (466) פ״ע	faire preuve de politesse
נִמְעָן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עָנִים, ־עָנוֹת) ש	destinataire *n*
נִמְצָא, ־צֵאת (ר׳ ־צָאִים, ־צָאוֹת) ת	existant
נָמַק ← [מקק]	
נֶמֶק (166) ז	nécrose *f*, putréfaction *f*, gangrène *f*
נִמֵּק (432) פ״י	motiver, justifier
נָמֵר ← [מור]	
נָמֵר (136) ז זואול	de panthère *f*, de léopard *m*
נִמֵּר (432) פ״י	tacheter, barioler
‖ הִתְנַמֵּר (466) פ״ע	être tacheté
נִמְרוֹד שפ״ז	Nemrod *m*
נְמֵרִי, ־רִית ת	panthère *f*, léopard *m*
גָּמָל נְמֵרִי	girafe *f*
נִמְרְמָר (91) ז	jeune léopard *m*
נִמְרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת	énergique
קְלָלָה נִמְרֶצֶת	malédiction passionnée
בְּקִצּוּר נִמְרָץ	avec le maximum de brièveté
רפא טִפּוּל נִמְרָץ	soins urgents
‖ נִמְרָצוֹת תה״פ	énergiquement
נִמְרָצוּת (46) נ	fermeté *f*, hardiesse *f*
נִמְרֵר (458) פ״י	tacheter, barioler
נֶמֶשׁ (166) ז	tache *f* de rousseur
נִמֵּשׁ (432) פ״י	tacheter, couvrir de taches
נִנּוֹחוּת (46) נ	calme *m*, sérénité *f*
נַנָּס (90) ז	nain *m*, nabot *m*
נִנֵּס (432) פ״י	minimiser, rapetisser
נַנָּסוּת (46) או נַנָּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	nanisme *m*
נַנָּסִי, ־סִית ת	minuscule, nain
נַנֶּסֶת (251) נ	naine *f*
נֵס ← [נוס]	
נֵס (114) ז (דגל)	étendard *m*, fanion *m*
נָשָׂא נֵס	brandir un drapeau
בהש נָשָׂא אֶת־נֵס־הַמֶּרֶד	lever l'étendard de la révolte
‖ (מוט גבוה)	perche *f*, mât *m*
בהש הֵרִים או הֶעֱלָה עַל־נֵס	porter aux nues
‖ (פלא)	miracle *m*, prodige *m*
נִסִּים וְנִפְלָאוֹת	monts et merveilles
אֵין סוֹמְכִים עַל־הַנֵּס	il ne faut pas compter sur un miracle
בַּעַל־נֵס	miraculé
בְּדֶרֶךְ־נֵס	miraculeusement
נָסַב ← סָבַב	
נִסָּב, נִסֶּבֶת ש בנק	bénéficiaire (d'un chèque) *n*
נְסִבָּה (208) נ (סיבה)	cause *f*, occasion *f*
‖ נְסִבּוֹת נ״ר	circonstances *fpl*
נִסְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת	tolérable
בִּלְתִּי־נִסְבָּל	insupportable, intolérable
נְסִבָּתִי, ־תִית ת	circonstanciel
משפט עֵדוּת נְסִבָּתִית	témoignage indirect
[נסג] הִסִּיג (522) פ״י	déplacer, faire reculer
‖ הִסִּיג גְּבוּל־פ׳	empiéter sur le terrain de qn
בהש	usurper les droits de qn
נִסְגָּה (241) נ אדר	niche *f*
נַסְגָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	réactionnaire *n*
נַסְגָּנוּת (46) נ	attitude *f* réactionnaire
נַסְגָּנִי, ־נִית ת	réactionnaire, rétrograde
‖ רפא	récessif
1. נִסָּה (447) פ״י (בחן)	éprouver, tenter
‖ (עשה נסיון)	essayer
נִסִּיתִי לָצֵאת	j'ai essayé de sortir
נִסָּה אֶת־מַזָּלוֹ	tenter sa chance
‖ הִתְנַסָּה (480) פ״ע	être éprouvé
(רכש נסיון)	acquérir de l'expérience
2. °נָסָה (תהילים ד׳ ז׳) ← נָשָׂא	
נֻסָּח (9) ז	rédaction *f*, formulation *f*
נִסּוּי (23) ז	expérience *f*, essai *m*, épreuve *f*
טִיסַת־נִסּוּי נ	vol *m* d'essai
עָרַךְ נִסּוּיִים	faire des expériences, expérimenter
נִסּוּיִי, ־יִית (ר׳ ־יִים, ־יִּיּוֹת) ת	expérimental
נִסּוּךְ (51) ז דת	libation *f*
נִסּוּךְ־הַמַּיִם	effusion *f* de l'eau (sur l'autel)
נִסּוּק ← נָסַק	
נִסּוּר (51) ז	sciage *m*
1. נָסַח (373) פ״י (עקר)	arracher
‖ נִסַּח (426) פ״ע	être arraché
‖ הִסִּיחַ (521) פ״י	arracher, extirper

נָעִיץ (15) ז — caniveau *m*, rigole *f*, rainure *f*
|| טכנ נְעִיץ־הַגַּלְגַּל — gorge *f* de la poulie
נָעִיץ, נְעִיצָה ת (מסמר) — pointu, facile à enfoncer
|| (קיר) — perforable, pénétrable
נְעִיצָה (201) נ — action *f* d'enfoncer
נְעִיצַת־סַכִּין — coup *m* de poignard
נְעִיצַת־עַיִן — regard aigu *ou* perçant
1. נְעִירָה (201) נ (ניענוע) — ballottement *m*
2. נְעִירָה (201) נ (קריאת־החמור) — braiment *m*
נֶעְכָּר, ־כֶּרֶת (ר' ־כָּרִים, ־כָּרוֹת) ת — affligé
רוּחַ נֶעְכֶּרֶת — mélancolie *f*
נֶעְכָּרוּת (46) נ — affliction *f*, dépression *f*
נַעַל (152, זוגי נַעֲלַיִם 261) נ — chaussure *f*, soulier *m*
נַעֲלֵי־בַיִת — pantoufles *fpl*
נַעֲלֵי־יָד — gants *mpl*
נַעֲלַיִם חֲצָאִיּוֹת — souliers bas
שַׁל נַעַלְךָ — retire ta chaussure
1. נָעַל (326) פ״י (סגר) — fermer (à clé), verrouiller
בהש נָעַל אֶת־הַיְשִׁיבָה — lever la séance
|| נִנְעַל (397) פ״ע — être fermé, se fermer
הַדֶּלֶת נִנְעֶלֶת אוֹטוֹמָטִית — la porte se ferme automatiquement
2. נָעַל (326) פ״י (שם נעל) — chausser (un soulier)
נָעַל סַנְדָּלִים — mettre des sandales
|| הִנְעִיל (502) פ״י — chausser (qn)
°נְעָלָה (216) נ — chaussure *f*
נַעֲלֶה, ־לָה ת — éminent, sublime, élevé
נַעֲלוּל (41) ז — petit soulier
נַעֲלוּת (45, בלי ר') נ — éminence *f*, élévation *f*
נֶעְלָם, ־לֶמֶת (ר' ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת — caché, secret
|| מתמט נֶעְלָם ז — inconnue *f*
מִשְׁוָאָה בַּת־שְׁנֵי־נֶעְלָמִים — équation *f* à deux inconnues
||° (ר' נַעֲלָמִים) — hypocrite, simulateur
נֶעֱלָס, נֶעֱלָסָה ת — gai, joyeux, allègre
נָעַם (326) פ״ע — être agréable, être charmant
מַה־נָּעַמְתְּ — que tu es charmante
יִנְעַם לוֹ! — grand bien lui fasse!
וְלַשּׁוֹמְעִים יִנְעַם — à bon entendeur salut

|| נִנְעַם (397) פ״ע — être agréable
|| הִתְנַעֵם (472) פ״ע — jouir, se délecter
|| הִנְעִים (502) פ״י — rendre agréable
(שר בקול ערב) — chanter agréablement
אַנְעִים זְמִירוֹת — je veux chanter agréablement
(הלחין) — mettre en musique
נֹעַם (197) ז — agrément *m*, amabilité *f*, charme *m*
אִמְרֵי־נֹעַם ז״ר — paroles *fpl* aimables
בהש מַקֵּל־נֹעַם ז — autorité bienveillante
נָעֳמִי ש״פ נ — Noémi *f*
נַעֲמִית (ר' ־מִיּוֹת) נ עוף — autruche *f*
נַעֲמָן, ־נָה ת — agréable, gentil, gracieux
נַעֲנָה (ר' ־נוֹת) נ או נַעֲנָע (89) ז — menthe *f*
נִעְנוּעַ (9) ז — balancement *m*, oscillation *f*
נִעְנַע (465) פ״י — secouer, agiter, remuer
נִעְנַע לוֹ בְּרֹאשׁוֹ — acquiescer de la tête
|| הִתְנַעְנַע (496) פ״ע — s'agiter, se balancer
נַעֲנָע ← נַעֲנָה
נַעַץ (152) ז — punaise (clou) *f*
נָעַץ (326) פ״י — enfoncer, ficher
נָעַץ מַסְמֵר — planter un clou
נָעַץ סַכִּין בַּגַּב — poignarder dans le dos
נָעַץ עֵינָיו בְּ־ — fixer son regard sur
|| נִנְעַץ (397) פ״ע — être enfoncé
|| נִעֵץ (435) פ״י — fixer avec des punaises
|| הִתְנַעֵץ (472) פ״ע — s'enfoncer
|| הִנְעִיץ (502) פ״י — enfoncer
נַעֲצוּץ (41) ז צמח — nerprun *m*
נַעַר (152) ז — garçon *m*, jeune homme *m*
מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן — jeunes et vieux
נַעַר יִסְפְּרֵם — on peut les compter sur les doigts
קָרָא לַנַּעַר בִּשְׁמוֹ — appeler un chat un chat
|| (משרת) — valet *m*, domestique *m*
1. נָעַר (326) פ״י (ניענע) — secouer
|| נִנְעַר (397) פ״ע — être secoué
(התעורר) — se réveiller
|| נִעֵר (435) פ״י — secouer, vider
נִעֵר שְׁטִיחִים — secouer des tapis
(בחש) — remuer

הֵסַע מִתַּפְקִידוֹ	être relevé de ses fonctions
נֶסַע (179) ז	voyage *m*, déplacement *m*
נִסְעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת	agité, orageux
נִסְעָרוּת (46) נ	agitation *f*, excitation *f*
נִסְפָּח (89) ז (מוסף)	annexe *f*, appendice *m*
‖ (בשגרירות)	attaché *m*
נִסְפָּח צְבָאִי	attaché militaire
1. נָסַק (376) פ״ע	s'élever, monter
(מטוס)	décoller
‖ נִסַּק (423) או נָסוֹק (431) פ״ע	être allumé
‖ הִסִּיק (522) פ״י (הדליק)	allumer, chauffer
(הוציא מסקנה)	déduire, conclure
הִסִּיק מַסְקָנוֹת	tirer des conclusions
2. [נסק] הִנְסִיק (498) פ״י מוס	diéser
נֶסֶק (135) ז מוס	dièse *m*
דוֹ נֶסֶק	do dièse
נְסָקִים	double dièse
נָסַר (301, עת׳ יִנְסֹר) פ״י	scier
‖ נִנְסַר (388) פ״ע	être scié
‖ נִסֵּר (432) פ״י	scier
בהש קוֹל מְנַסֵּר	voix criarde *ou* grinçante
חַמָּה מְנַסֶּרֶת בָּרָקִיעַ	le soleil sillonne le firmament
בְּעָיָה הַמְנַסֶּרֶת בָּעוֹלָם	problème *m* qui préoccupe le monde
‖ הִתְנַסֵּר (466) פ״ע	être scié
בהש (קול)	être criard, grincer
נֶסֶר (166) ז	planche *f*
נַסָּר (90) ז	scieur *m*
נַסְרָנִי, ־נִית ת	criard, grinçant
נְסֹרֶת (256) נ	sciure *f*, copeaux *mpl*
נֶסֶת ← [סות]	
נִסְתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת	caché, secret
חָכְמַת־הַנִּסְתָּר נ	enseignement *m* ésotérique
נִסְתָּרוֹת נ״ר	mystères *mpl*
‖ דקדוק נִסְתָּר/נִסְתֶּרֶת	3e personne du singulier
נִסְתָּרִים/נִסְתָּרוֹת	3e personne du pluriel
נָע ← [נוע]	
‖ נָע, נָעָה ת	mobile, mouvant
שִׁיטַת־סֶרֶט־נָע נ	travail *m* à la chaîne
‖ דקדוק שְׁוָא נָע	*chewa* mobile
נֶעְדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת	absent
צבא חַיָּל נֶעְדָּר	soldat disparu
(נפטר)	disparu, défunt
‖ (מחוסר) נֶעְדַּר־יְכֹלֶת	incapable
נַעֲוֶה, ־וָה ת	tordu, tortueux, pervers
נַעֲוֵה־לֵב	malhonnête, dépravé
נַעֲוַת־הַמַּרְדּוּת	femme débauchée
נָעוּץ, נְעוּצָה ת	enfoncé
בהש הַקֹּשִׁי נָעוּץ בְּ־	la difficulté réside dans
נָעוּר, נְעוּרָה ת	secoué, vidé
נִעוּר (50) ז	secouement *m*, ballotement *m*
נֵעוֹר, נֵעוֹרָה ת	éveillé, réveillé, vigilant
נְעוּרִים (41) ז״ר או נְעוּרוֹת (201) נ״ר	jeunesse *f*
אַלּוּף־ (או בַּעַל־) נְעוּרִים ז	compagnon *m* de jeunesse, premier amour
אֵשֶׁת־נְעוּרִים נ	compagne *f* de jeunesse
בְּנֵי־הַנְּעוּרִים ז״ר	les jeunes gens, la jeunesse
מִנְּעוּרָיו או מִנְּעוּרוֹתָיו	dès son jeune âge
נֶעֱזָבוּת (46) נ	abandon *m*, délaissement *m*
1. נְעִילָה (201) נ (סגירה)	fermeture *f* à clé
(בכלי־יריה)	verrouillage *m*
‖ בהש (סיום)	clôture *f*, fin *f*
דת תְּפִלַּת־נְעִילָה נ	prière *f* de clôture
2. נְעִילָה (201) נ (לבישת־נעל)	action *f* de chausser *ou* de se chausser
נָעִים, נְעִימָה ת	agréable, plaisant
נְעִים־הֲלִיכוֹת	d'un commerce agréable
נְעִים־זְמִירוֹת	charmant poète
‖ נְעִימִים ז״ר	agrément *m*, plaisir *m*
בִּלָּה בַּנְּעִימִים	passer un bon moment
נָעִים מְאֹד!	enchanté!
נְעִימָה (201) נ (ניגון)	air *m*, mélodie *f*
קָרָא בִּנְעִימָה	lire d'une voix mélodieuse
‖ (גוון־הקול)	timbre (de la voix) *m*
בהש בִּנְעִימָה לְבָבִית	d'un ton cordial
הִבְלִיעַ בִּנְעִימָה	mentionner en passant
‖ נְעִימוֹת נ״ר	agrément *m*, plaisir *m*
נְעִימוּת (48) נ	agrément *m*, plaisir *m*
אִי־נְעִימוּת	désagrément *m*, déplaisir *m*
נְעִימִי, ־מִית ת	mélodieux

נָפִיל (ר' נְפִילִים) ז — géant (préhistorique) *m*, ange déchu
נְפִילָה (201) נ — chute *f*
רת נְפִילַת־אַפַּיִם — prosternation *f*
|| (תבוסה) — défaite *f*
|| צבא (מות־חייל) — mort *f* au combat
|| מַחֲלַת־הַנְּפִילָה נ — épilepsie *f*
נָפִיץ, נְפִיצָה ת — explosif, détonant
1. נְפִיצָה (201) נ (שבירה) — rupture *f*, brisement *m*
|| פיס (של־קרן־אור) — dispersion *f*
2. נְפִיצָה (201) נ (הפצה) — diffusion *f*
1. נְפִיצוּת (48) נ (של־חומר נפץ) — explosivité *f*
2. נְפִיצוּת (48) נ (תפוצה) — diffusion *f*
נְפִישָׁה (201) נ — repos *m*, détente *f*
נֹפֶךְ (187) ז — turquoise *f*
בהש הוֹסִיף נֹפֶךְ מִשֶּׁלּוֹ — ajouter son grain de sel
נָפַל (372) פ"ע — tomber
נָפַל עַל־פָּנָיו — se prosterner
נָפַל לְמִשְׁכָּב — s'aliter
נָפַל עַל־הַמְּצִיאָה — sauter sur l'occasion
בהש נָפְלוּ פָּנָיו — avoir mauvaise mine, être maussade
נָפַל לִבּוֹ או נָפְלָה רוחו — se décourager
נָפַל הַגּוֹרָל — le sort en est jeté
|| (קרה) נָפַל דָּבָר — quelque chose est arrivé
נָפְלוּ דְּבָרִים בֵּין־ — un incident a eu lieu entre
נָפְלָה דְּלֵקָה — un incendie a éclaté
נָפְלָה טָעוּת — il y a eu erreur
נָפַל בְּחֶלְקִי — j'ai le privilège *ou* le devoir
נָפַל לְפ' בִּירוּשָּׁה — échoir à qn en héritage
נָפְלָה הַהַצָּעָה — la proposition a été rejetée
נָפְלָה הַמֶּמְשָׁלָה — le gouvernement est tombé
|| (היה נחות) נָפַל מִן־ — être inférieur à
נָפַל בְּעֵינֵי־פ' — baisser dans l'estime de qn
|| צבא נָפַל בַּקְּרָב — tomber au combat
נָפַל הַמִּבְצָר — la forteresse est tombée
נָפַל בַּשֶּׁבִי — être fait prisonnier
נָפַל בִּידֵי־ — tomber aux mains de
°נָפַל אֶל־ — se rendre à, se livrer à
|| דקדוק עִצּוּר נוֹפֵל — consonne éliminée

לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל־לָשׁוֹן — assonance *f*, allitération *f*, paronomase *f*
|| הִתְנַפֵּל (466) פ"ע (עַל־) — se jeter sur, assaillir
(לפני־) — se prosterner
|| הִפִּיל (522) פ"י — faire tomber
הִפִּיל גּוֹרָל או פּוּר — tirer au sort
הִפִּיל חֲלָלִים — causer des pertes
בהש הִפִּיל פָּנָיו בְּפ' — se fâcher contre qn
הִפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי־ — implorer, supplier
(הכשיל) — faire échouer
לֹא הִפִּיל דָּבָר — ne rien omettre
(אישה) הִפִּילָה — avorter
נֵפֶל (182) ז — avorton *m*
|| בהש מִבְצָע־נֵפֶל ז — entreprise avortée
נִפְלָא, ־אָה ת — merveilleux, prodigieux
|| נִפְלָאוֹת נ"ר — merveilles *fpl*, prodiges *mpl*
נִפְלֶה, ־לָה ת — différent
נִפְלוּת (45) נ — différence *f*, singularité *f*
נַפָּלְם (—) ז כימ — napalm *m*
נְפֹלֶת (256) נ — déchet *m*, retombée *f*, chutes *fpl*
נְפֹלֶת רַדְיוֹאַקְטִיבִית — retombées radioactives
נִפְנוּף (41) ז — action *f* d'agiter *ou* de remuer
נִפְנֵף (460) פ"י — agiter, remuer
|| הִתְנַפְנֵף (494) פ"ע — s'agiter, se remuer
(במניפה) — s'éventer
נַפְנֶפֶת (252) נ — fronce *f*, volant (d'une robe) *m*
נִפֵּס (432) פ"י — battre, dépoussiérer (de la laine)
נִפְסָד, ־סֶדֶת (ר' ־סָדִים, ־סָדוֹת) ת (ניזוק) — perdant
|| (פסול) — nuisible, malfaisant
מִנְהָג נִפְסָד — coutume *f* déplorable
נִפְסָדוּת (46) נ — nocivité *f*, malfaisance *f*, nullité *f*
נָפַע (374) פ"י — souffler
|| הִפִּיעַ (521) פ"י — insuffler
נִפְעַל (—) ז דקדוק — conjugaison passive
נִפְעָלוּת (46) נ — passivité *f*
נִפְעָם, ־עֶמֶת (ר' ־עָמִים, ־עָמוֹת) ת — agité, ému
בְּלֵב נִפְעָם — le coeur palpitant
נָפַץ (303, עת' יִנְפֹּץ) פ"ע — se disperser, se répandre
|| פ"י (פיזר) — disperser, répandre

|| הִתְנַעֵר (472) פ"ע — se secouer, se dégager
הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר — ébroue-toi de la poussière
(התעורר) — se réveiller
|| הֵנְעִיר (502) פ"י — réveiller, ranimer
2. נָעַר (326) פ"ע (שאג) — mugir, rugir
(חמור) — braire
נֹעַר (—) ז — jeunesse *f*
תְּנוּעַת־נֹעַר נ — mouvement *m* de jeunesse
נֹעַר־זָהָב — jeunesse dorée
נֹעַר עוֹבֵד — jeunesse ouvrière
נְעָרָה (216) נ — braiment (de l'âne) *m*
נַעֲרָה (238) נ — jeune fille *f*
|| (משרתת) — servante *f*
נַעֲרוּר (41) ז — jeune garçon *m*
נַעֲרוּת (45, בלי ר') נ — jeunesse *f*, adolescence *f*
מַעֲשֵׂה־נַעֲרוּת ז — enfantillage *m*, puérilité *f*
נַעֲרָץ, ־צָה ת — respecté, vénéré
נְעֹרֶת (256) נ — étoupe *f*
נָף ← 1. [נוף]
נִפְגָּע, ־גַעַת (ר' ־גָעִים, ־גָעוֹת) ת — touché, atteint
|| נִפְגָּעִים ז"ר — victimes (morts et blessés) *fpl*
צבא — pertes *fpl*
נִפְגְּעֵי־מִלְחָמָה — victimes de la guerre
1. **נָפָה** (210) נ (כברה) — tamis *m*, sas *m*, crible *m*
2. **נָפָה** (210) נ (פלך) — district *m*
נִפָּה (447) פ"י — tamiser, cribler
בהש — trier, épurer
|| הִתְנַפָּה (480) פ"ע — être trié, être épuré
נָפוּחַ, נְפוּחָה ת — enflé, gonflé
נִפּוּחַ (9) ז — enflure *f*, gonflement *m*
|| בהש (הפרזה) — exagération *f*
|| טכנ נִפּוּחַ־זְכוּכִית — soufflage *m* de verre
נִפּוּט (51) ז — égrenage *m*
נִפּוּי (51) ז — tamisage *m*, criblage *m*
|| בהש — tri *m*, épuration *f*
נָפוּל, נְפוּלָה ת — émacié, amaigri, ratatiné
לְחָיַיִם נְפוּלוֹת — joues creuses
1. **נִפּוּל** (51) ז (אפרוח) — pigeonneau *m*, poussin *m*
2. **נִפּוּל** (51) ז (נפילה) — chute *f*
נִפּוּל־אֵיבָרִים — gangrène *f*

פַּת־נְפוּלִים נ — pain *m* de mauvaise qualité
נַפּוֹלֵיאוֹן ש"פ ז — Napoléon *m*
|| (מטבע) — napoléon (pièce d'or) *m*
נָפוּס (ר' ־סים) ז צמח — chou-rave *m*
נָפוּף, נְפוּפָה ת — gonflé, ballonné
נָפוֹץ, נְפוֹצָה ת — répandu, fréquent
נִפּוּץ (51) ז (שבירה) — rupture *f*, brisement *m*
|| (הפעלת־נפץ) — détonation *f*, explosion *f*
|| (של־פשתן) — broyage *m*, teillage *m*
נְפוֹצוֹת (42) נ"ר — éléments dispersés, débris *mpl*
נִפּוּק (51) ז בנק — émission *f*
נָפוּשׁ, נְפוּשָׁה ת — oisif
נִפּוּשׁ (51) ז — animation *f*
נָפַח (373) פ"י (נשב) — souffler
נָפַח נַפְשׁוֹ — rendre l'âme, expirer
תִּפַּח רוּחוֹ — qu'il aille au diable
|| (תפח) — s'enfler, se gonfler
|| נִפַּח (426) פ"ע — être soufflé
|| (תפח) — s'enfler, se gonfler
|| נִפַּח (440) פ"י — enfler, gonfler
בהש (הפריז) — enfler, exagérer
|| הִתְנַפֵּחַ (477) פ"ע — s'enfler, se gonfler
בהש הִתְנַפֵּחַ בְּגַאֲוָה — être gonflé d'orgueil
|| הִפִּיחַ (521) פ"י — souffler sur
בהש (גרם מפח־נפש) — attrister, faire soupirer
הִפִּיחַ נֶפֶשׁ־פ' — attrister, décevoir
|| (מאס) — mépriser, dédaigner
נֶפַח (179) ז — volume *m*
נַפָּח (90) ז — forgeron *m*
נַפָּחוּת (46) נ — métier *ou* travail *m* du forgeron
נַפָּחִיָּה (202) נ — forge *f*
נִפֵּט (303) פ"י — égrener (laine, chanvre)
|| נִפַּט (432) פ"י — égrener
נֵפְט (—) ז — pétrole *m*, kérosène *m*
נֵפְט גָּלְמִי — pétrole brut
נַפְטָלִין (—) ז — naphtaline *f*
נִפְטָר, ־טֶרֶת (ר' ־טָרִים, ־טָרוֹת) ש — défunt *n*
נְפִיחָה (201) נ (נשיבה) — souffle *m*
|| (תפיחות) — enflure *f*, gonflement *m*
|| (פליטת גזים) — pet *m*
נְפִיחוּת (48) נ — enflure *f*, oedème *m*

נֶפֶשׁ שְׁפָלָה — modestie *f*, humilité *f*
|| (הרגשה) — sentiment *m*, passion *f*
אַהֲבַת־נֶפֶשׁ — amour ardent
אוֹיֵב בְּנֶפֶשׁ — ennemi mortel
יְדִיד־נֶפֶשׁ ז — ami *m* intime
בְּלֵב וָנֶפֶשׁ — de tout coeur
חוֹלֵה־נֶפֶשׁ — psychopathe
מַר־נֶפֶשׁ — aigri, désespéré
חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּ־ — être épris de
||(חזה) — poitrine *f*, gorge *f*
בָּאוּ מַיִם עַד־נָפֶשׁ — l'eau me vient à la gorge, je n'en peux plus
°בָּתֵּי־נֶפֶשׁ ז״ר — amulettes (en pendentif) *fpl*
|| (מצבת־זיכרון) — monument commémoratif
|| טכנ נֶפֶשׁ־הַמֹּאזְנַיִם — aiguille *f* de la balance
נֶפֶשׁ־הַמַּסֶּכֶת — trame *f* du tissu
נֹפֶשׁ (190, בלי ר׳) ז — repos *m*, relâche *f*, détente *f*
מַחֲנֵה־נֹפֶשׁ ז — camp *m* de vacances, villégiature *f*
נַפְשִׁי, ־שִׁית ת — spirituel, psychologique, mental
נַפְשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) ז — affectivité *f*, cordialité *f*
נִפְשָׁע, ־שַׁעַת (ר׳ ־שָׁעִים, ־שָׁעוֹת) ת — criminel
נִפְשָׁעוּת (46) נ — scélératesse *f*, culpabilité *f*
נָפֶת (165) ז (מחוז) — contrée *f*, région *f*
נֹפֶת (187, בלי ר׳) ז — nectar *m*, miellée *f*
נֹפֶת־צוּפִים — rayon *m* de miel
בהש נָטַף נֹפֶת — distiller du miel
נַפְתּוּל (41) ז — méandre *m*, sinuosité *f*
|| בהש (התלבטות) — débat *m*, embarras *m*
(מאבק) — lutte *f*, mêlée *f*
נִפְתָּל, ־תֶּלֶת (ר׳ ־תָּלִים, ־תָּלוֹת) ת — sinueux, tordu
|| בהש (מעוות) — pervers, fourbe, rusé
נִפְתָּלוּת (46) נ — tortuosité *f*, perversité *f*
1. נֵץ (114) ז עוף — épervier *m*
|| בהש (תומך בתקיפות) — partisan *m* de la manière forte, faucon *m*
2. נֵץ (114) ז צמח — bourgeon *m*, bouton *m*
|| נֵץ־חָלָב — ornithogale *m*
נָצָא ← 1. נָצָה
נִצַּב ← [יצב]

נִצָּב, נִצֶּבֶת (ר׳ נִצָּבִים, נִצָּבוֹת) ת (עומד) — debout
|| מתמט — perpendiculaire
נִצָּב (95) ז (ממונה) — préposé *m*, préfet *m*
|| (במשטרה) — général (de police) *m*
תַּת־נִצָּב — brigadier général (de police) *m*
נִצָּב־מִשְׁנֶה — colonel (de police) *m*
סְגַן־נִצָּב — lieutenant-colonel (de police) *m*
|| (בתיאטרון) — figurant *m*
מתמט — perpendiculaire *f*
|| צמח — pétiole *m*, queue *f*, tige *f*
|| (ידית) — manche *m*, poignée *f*
נִצַּב־הַחֶרֶב — garde *f* de l'épée
[נצג] ← יָצַג
1. נָצָה (371) או נָצָא (375, עת׳ יֵצֵא) פ״ע (עף) — s'envoler
2. נָצָה (371) פ״ע (חרב) — être désolé, être dévasté
|| נִצָּה (425) פ״ע — être désolé, être dévasté
3. נִצָּה (425) פ״ע (רב) — se quereller, se disputer
|| הִתְנַצָּה (480) פ״ע — se quereller, se battre
|| הִצָּה (520) פ״י — s'attaquer à, exciter contre
4. נִצָּה (453) פ״י (כיסה בנוצות) — couvrir de plumes
נִצָּה (208) נ — bourgeon *m*, bouton *m*
נַצּוֹחַ (32) ז — vainqueur *m*, héros *m*
נִצּוֹחַ, ־חָה ת — vaincu
נִצּוּחַ (9) ז (ניצחון) — victoire *f*
|| (ניהול) — direction *f*
מוס — direction (d'orchestre, de chorale)
|| (פולמוס) — controverse *f*, polémique *f*
נִצּוּחַ־דְּבָרִים — constestation *f*, dialectique *f*
1. נִצּוּי (23) ז (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
2. נִצּוּי (23) ז (נוצות) — croissance *f* de plumes
נִצּוֹל, ־לָה ת — rescapé, survivant
נִצּוּל (51) ז — utilisation *f*, exploitation *f*
נִצּוּל־הִזְדַּמְּנוּת — utilisation d'une occasion
|| (קיפוח) — exploitation (d'autrui)
נִצּוּק (21) ז — jet (de liquide) *m*
נָצוּר, נְצוּרָה ת (שמור) — gardé, préservé
|| (נתון במצור) עִיר נְצוּרָה — ville assiégée
|| (נשק) אֶקְדָּח נָצוּר — révolver *m* en position de sécurité
|| נָצוּר ז (מחבוא) — cachette *f*

‖ (שבר לרסיסים) — briser, fracasser
‖ נִפֵּץ (432) פ״י (פרק) — défaire, démonter
(שבר) — briser, fracasser, broyer
(חבט) נִפֵּץ שְׁטִיחִים — battre des tapis
‖ הִתְנַפֵּץ (466) פ״ע — se briser, être mis en pièces
בהש תִּקְווֹתָיו הִתְנַפְּצוּ — ses espoirs sont anéantis
נֶפֶץ (166) ז — fracas *m*, explosion *f*
חֹמֶר־נֶפֶץ ז — explosif *m*
מְנוֹעַ־נֶפֶץ ז — moteur *m* à explosion
1. נַפָּץ (90) ז (מיתקן) — détonateur *m*
2. נַפָּץ (90) ז (מנפץ־צמר) — teilleur *m*
נִפְצוֹץ (41) ז — crépitement *m*, légère explosion
נְפַק (ציווי פוק) פ״ע ארמית — sortir
נַפְקָא מִנַּהּ — il en résulte, il ressort de là
אֵין נַפְקָא מִנַּהּ — il n'y a pas de différence
מַאי נַפְקָא מִנַּהּ? — qu'importe?
פּוּק חֲזִי — va voir
נֶפֶק (166) ז צבא — équipement distribué
נִפֵּק (432) פ״י צבא — distribuer (de l'équipement)
‖ הִפִּיק (522) פ״י דקדוק — articuler, prononcer
‖ הִנְפִּיק (499) פ״י בנק — faire circuler, émettre
נִפְקָד, ־קֶדֶת (ר׳ ־קָדִים, ־קָדוֹת) ת — absent
נִכְסֵי־נִפְקָדִים ז״ר — biens abandonnés
רְשִׁימַת־נִפְקָדִים נ — liste *f* d'absence
‖ (שומר־פיקדון) — dépositaire
נִפְקָדוּת (46) נ — absence *f*
נַפְקָה (207) או נַפְקָנִית (17) נ — prostituée *f*
נַפְקוּתָה (201) נ — distinguo *m*
נִפְרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת — séparé, distinct
‖ מִסְפָּר נִפְרָד — nombre impair
‖ בְּנִפְרָד תה״פ — séparément
‖ דקדוק נִפְרָד ז — état absolu (du nom)
נִפְרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — exagéré
נִפְרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — répandu
חִזּוּן נִפְרָץ — phénomène fréquent
נָפַשׁ (303) פ״ע — se reposer, souffler (après un effort)
‖ נִפַּשׁ (423) פ״ע — se reposer, se délasser
שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ — il chôma et se reposa
‖ נִפֵּשׁ (432) פ״י — animer, ranimer

‖ הִתְנַפֵּשׁ (466) פ״ע — respirer fortement
(נפש) — se reposer
‖ הִנְפִּישׁ (499) פ״י — faire reposer, réconforter
נָפֵשׁ, נְפֵשָׁה ת — calme, reposé
נֶפֶשׁ (173) נ (רוח־חיים) — âme *f*, vie *f*, respiration *f*
נֶפֶשׁ חַיָּה — être vivant
לֹא פָּגַשְׁתִּי נֶפֶשׁ חַיָּה — je n'ai pas rencontré âme qui vive
‖ (חיים) — vie *f*
דִּינֵי־נְפָשׁוֹת ז״ר — accusation capitale
סַכָּנַת־נְפָשׁוֹת נ — danger *m* de mort
פִּקּוּחַ־נֶפֶשׁ ז — sauvetage *m* de vie humaine
בִּקֵּשׁ אֶת־נֶפֶשׁ־פ׳ — en vouloir à la vie de qn
בִּקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ — demander grâce
הִכָּה אֶת־פ׳ נֶפֶשׁ — frapper qn à mort
הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד — risquer *ou* exposer sa vie
נִמְלַט עַל־נַפְשׁוֹ — sauver sa vie
עָמַד עַל־נַפְשׁוֹ — défendre sa vie
בְּנַפְשְׁךָ הַדָּבָר — ta vie en dépend
חֵי־נַפְשְׁךָ! — par ta vie!
אֵין דּוֹחִים נֶפֶשׁ מִפְּנֵי־נֶפֶשׁ — on ne sacrifie pas une vie pour en sauver une autre
הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ — prendre la responsabilité de sa mort
‖ (אדם) — personne *f*, être vivant
הַנְּפָשׁוֹת (במחזה) — les personnages *mpl*
עָשָׂה נְפָשׁוֹת לְ־ — recruter des adhérents à
עָזַב לְנַפְשׁוֹ — laisser seul, laisser tranquille
‖ (רצון) — volonté *f*, désir *m*
נָשָׂא נַפְשׁוֹ אֶל־ — aspirer à, désirer ardemment
יֵשׁ או הָיָה אֶת־נַפְשׁוֹ — avoir l'intention
קָצְרָה נַפְשׁוֹ — être impatient
יָצְאָה נַפְשׁוֹ — rendre l'âme
יָצְאָה נַפְשׁוֹ לְ־ — mourir d'envie de
כָּל־עוֹד נַפְשׁוֹ בּוֹ — à demi-mort
כְּנַפְשְׁךָ או כְּאַוַּת נַפְשְׁךָ — à ton aise, comme tu veux
אִם יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ — si tu veux, si tu as envie
מַה־נַּפְשְׁךָ — de deux choses l'une
נֶפֶשׁ רְחָבָה — convoitise *f*, ambition *f*

1. נָצַץ (301, עת' יִנְצֹץ) פ"ע (הבריק) — étinceler, briller
|| נוֹצֵץ (455) פ"ע — étinceler, briller
|| הִתְנוֹצֵץ (488) פ"ע — étinceler, s'allumer
|| הֵנֵץ (529) פ"ע — luire, briller
הֵנֵצָה הַחַמָּה — le soleil se lève
|| הִנְצִיץ (498) פ"י — faire briller
2. נָצַץ (301, עת' יִנְצֹץ או יָנֹץ) פ"ע (פרח) — fleurir
|| הֵנֵץ (529) פ"ע — bourgeonner, fleurir
1. נָצַר (301, עת' יִנְצֹר או יִצֹּר) פ"י — garder, préserver
נָצַר חֶסֶד — conserver sa faveur
צבא (נשק) — mettre en position de sûreté
|| נִנְצַר (388) פ"ע — être gardé, être préservé
צבא (נשק) — être en position de sûreté
2. נִצֵּר (432) פ"י — convertir au christianisme
|| הִתְנַצֵּר (466) פ"ע — embrasser le christianisme
נֵצֶר (182) ז (ענף) — branche *f*, rejeton *m*
|| בהש (צאצא) — rejeton, progéniture *f*
|| (קנה) — osier *m*
סַל־נְצָרִים ז — panier *m* d'osier
נִצְרָה (242) נ צבא — cran *m* de sûreté *ou* d'arrêt
נַצְרוּת (45, בלי ר') נ דת — christianisme *m*
נִצְרָךְ, ־רֶכֶת (ר' ־רָכִים, ־רָכוֹת) ש — indigent *n*
נִצְרָכוּת (46) נ — indigence *f*, besoin *m*
נָצְרָנִי, ־נִית ת — chrétien, nazaréen
נְצֶרֶת ש"פ נ (עיר) — Nazareth *m*
נצת ← יצת
1. נָקַב (374) פ"י (עשה חור) — trouer, percer
בהש קוֹל נוֹקֵב — voix perçante
יִקֹּב הַדִּין אֶת־הָהָר — que la justice suive son cours
|| נִקַּב (423) פ"ע — être troué, être percé
|| נִקֵּב (432) פ"י — trouer, percer, perforer
נִקֵּב כַּרְטִיס — poinçonner un billet
|| הִתְנַקֵּב (466) פ"ע — être troué, être percé
2. נָקַב (374) פ"י (קבע) — fixer, désigner
נָקַב שְׂכַר־פ' — fixer le salaire de qn
|| נִקַּב (423) פ"ע — être fixé, être désigné
3. נָקַב (372) פ"י (קילל) — maudire, blasphémer
4. נִקֵּב (432) פ"י דקדוק — mettre au féminin
נֶקֶב (165) ז — trou *m*, orifice *m*

|| בהש נְקָבִים ז"ר — besoins naturels
נִצְרַךְ לִנְקָבָיו — faire ses besoins
נַקָּב (90) ז — perforatrice (appareil) *f*
נִקְבֵּב (460) פ"י — perforer
נְקֵבָה (229) נ — femelle *f*, femme *f*
זָכָר וּנְקֵבָה — mâle et femelle
|| דקדוק — féminin *m*
נִקְבָּה (241) נ (חור) — trou *m*, orifice *m*
|| (מנהרה) — galerie *f*, tunnel *m*
נַקְבּוּב (51) ז — petit trou
נִקְבּוּב (51) ז — perforation *f*
נַקְבּוּבִי, ־בִית ת — poreux, criblé de trous
נַקְבּוּבִיּוּת (47, בלי ר') נ — porosité *f*
נַקְבּוּבִית (ר' ־בִיּוֹת) נ — pore *m*, interstice *m*
נַקְבוּת (45, בלי ר') נ — féminité *f*
נַקְבוּתִי, ־תִית ת — féminin
נְקֵבִי, ־בִית ת — féminin, femelle
צמח פֶּרַח נְקֵבִי — fleur *f* femelle
|| דקדוק — féminin
נַקְבָן, ־נִית ש — poinçonneur *n*, pupitreur *m*
נַקְבָּנוּת (46) נ — poinçonnage *m*, pupitrage *m*
נָקַד (301) פ"י (שם נקודות) — ponctuer
|| בהש (הפציע) — percer, poindre
נָקְדָה הַחַמָּה — le soleil apparut
|| נִנְקַד (388) פ"ע — être ponctué
|| נִקֵּד (432) פ"י — ponctuer, pointiller
כְּתָב מְנֻקָּד — écriture vocalisée (en hébreu)
|| הִתְנַקֵּד (466) פ"ע — être ponctué
נָקֹד, נְקֻדָּה ת — tacheté, moucheté
1. נֶקֶד (165) ז טכנ — marque *f* de pointeau
2. נֶקֶד (165) ז רפא — bactérie *f*
נֶקֶד אֶשְׁכּוֹלִי — staphylocoque *m*
נֶקֶד־הַזִּיבָה — gonocoque *m*
נֶקֶד מְשַׁרְשַׁר — streptocoque *m*
נִקְדֵּד (460) פ"י — pointiller
נְקֻדָּה (208) נ — point *m*
נְקֻדַּת־אֲחִיזָה — point d'appui
נְקֻדַּת־מַבָּט או ־רְאוּת — point de vue
נְקֻדַּת־מוֹצָא — point de départ
נְקֻדָּה מַכְרַעַת — point de non-retour
נְקֻדַּת־מִפְנֶה — point critique

‖ נְצוּרוֹת נ״ר	secrets *mpl*, mystères *mpl*
חֲדָשׁוֹת וּנְצוּרוֹת	nouvelles sensationnelles
נִצּוּר (51) ז	christianisation *f*
נִצַּח (332, עת׳ יְנַצַּח) פ״י	vaincre, triompher de
‖ נִצַּח (426) פ״ע	être vaincu
‖ נִצֵּחַ (440) פ״י (במלחמה)	vaincre
(בהתחרות)	gagner (une épreuve), battre (un rival)
(על־תזמורת או מקהלה)	diriger
כהש נִצֵּחַ עַל־מְלָאכָה	diriger un travail
‖ (התווכח)	discuter
נִצְּחוּ זֶה אֶת־זֶה	controverser
‖ (רומם)	exalter, glorifier
‖ הִתְנַצֵּחַ (477) פ״ע	discuter, débattre
‖ הִנְצִיחַ (504) פ״י	perpétuer, immortaliser
1. נֵצַח (184) או נֶצַח (179) ז (הדר)	gloire *f*, splendeur *f*
נֵצַח־יִשְׂרָאֵל	le génie d'Israël (Dieu)
‖ (ביטחון)	assurance *f*, espoir *m*
אָבַד נִצְחִי	mon espoir est perdu
‖ (ניצחון)	victoire *f*, triomphe *m*
‖ (זמן אינסופי)	éternité *f*
חַיֵּי־נֵצַח ז״ר	vie éternelle
לָנֶצַח או עַד־נֵצַח	pour toujours, à jamais
לְנֵצַח־נְצָחִים	à tout jamais
2. נֵצַח (184) ז (עסיס)	jus *m*, suc *m*, sève *f*
‖ כהש (דם)	sang *m*
נִצָּח, נִצַּחַת (ר׳ נִצָּחִים, נִצָּחוֹת) ת (מתמיד)	durable
‖ (מכריע)	décisif, définitif
תְּשׁוּבָה נִצַּחַת	réponse *f* irréfutable
נִצָּחוֹן (38) ז	victoire *f*, triomphe *m*
שַׁעַר־נִצָּחוֹן ז	arc *m* de triomphe
נִצְחִי, ־חִית ת	éternel, perpétuel
נִצְחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	éternité *f*
נַצְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש (תקיף)	personne *f* autoritaire
‖ (וכחן)	discuteur *n*, polémiste *n*
נַצְחָנוּת (46) נ (ניצחון)	victoire *f*, puissance *f*
‖ (וכחנות)	polémique *f*, controverse *f*
נַצְחָנִי, ־נִית ת	polémique
1. נְצִיב (1) ז (עמוד)	colonne *f*
2. נְצִיב (1) ז (מושל)	préfet *m*, commissaire *m*
נְצִיב עֶלְיוֹן	haut-commissaire
נְצִיב־הַמַּס	commissaire aux contributions
נְצִיבוּת (48) נ	commissariat *m*
נָצִיג, נְצִיגָה ש	représentant *n*, délégué *n*
נְצִיגוּת (48) נ	représentation *f*, délégation *f*
נִצָּיוֹן (38) ז	querelle *f*, dispute *f*
נְצִיחָה (201) נ	victoire *f*
נְצִילוּת (48) נ טכנ	efficacité *f*, efficience *f*
נָצִיץ (—) ז	mica *m*
נֶצֶל (—) ז	pourriture (matière) *f*
נִצַּל (423) פ״ע	être sauvé
‖ נִצֵּל (432) פ״י (הציל)	sauver, délivrer
(הריק)	débarrasser, dépouiller
(הפיק תועלת)	exploiter
נִצֵּל אֶת־כָּל־הַמַּשְׁאַבִּים	tirer parti de toutes les ressources
נִצֵּל הַהִזְדַּמְּנוּת	profiter de l'occasion
(קיפח) נִצֵּל אֶת־פּוֹעֲלָיו	exploiter ses ouvriers
‖ הִתְנַצֵּל (466) פ״ע (התפשט)	se dépouiller
(הצטדק)	s'excuser
הִתְנַצֵּל עַל־אחוּרוֹ	s'excuser de son retard
‖ הִצִּיל (522) פ״י	sauver, préserver
אֲנִי אֶת־נַפְשִׁי הִצַּלְתִּי	j'ai fait ce que j'ai pu
כהש הִצִּיל דְּ״מְ מִפִּי־פְ׳	arracher un renseignement à qn
נַצְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	exploiteur *n*
נַצְלָנוּת (46) נ	exploitation (d'autrui) *f*
נַצְלָנִי, ־נִית ת	qui exploite les autres
נְצֹלֶת (256) נ	déchets *mpl*, restes *mpl*, résidus *mpl*
‖ (של מכונה)	rendement *m*
נִצָּן (97) ז צמח	bourgeon *m*, bouton (de fleur) *m*
נִצָּנֵי־הַגְּאֻלָּה	premiers signes du salut
נִצְנוּץ (41) ז	scintillement *m*, éclair *m*
‖ כהש נִצְנוּץ־רַעְיוֹן	apparition soudaine d'une idée
נִצְנֵץ (460) פ״ע	étinceler, scintiller
‖ כהש (הופיע פתאום)	poindre, surgir
‖ הִתְנַצְנֵץ (494) פ״ע	étinceler, scintiller
נִצְפָּה (241) נ צמח	câprier *m*, câpre *f*

|| (חף מפשע) innocent
|| (ריק) dépouillé, débarrassé
יָצָא נָקִי מִנְּכָסָיו perdre tous ses biens
1. נְקִיבָה (201) נ (עשיית־חורים) perforation *f*, poinçonnement *m*
2. נְקִיבָה (201) נ (קביעה) désignation *f*
נִקָּיוֹן (38, בלי ר') ז propreté *f*, netteté *f*
בהש נִקְיוֹן־כַּפַּיִם intégrité *f*, probité *f*
אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפַּי je m'en lave les mains
נִקְיוֹן־שִׁנַּיִם faim *f*, famine *f*
נְקִיּוּת (47, בלי ר') נ propreté *f*, pureté *f*
בהש נְקִיּוּת־הַדַּעַת intégrité *f*, honnêteté *f*
נָקִיט, נְקִיטָה ת dégoûté, écoeuré
נַפְשׁוֹ נְקִיטָה עָלָיו il en est écoeuré
1. נְקִיטָה (201) נ (לקיחה) prise *f*, saisie *f*
נִשְׁבַּע בִּנְקִיטַת־חֵפֶץ jurer sur un objet du culte
2. נְקִיטָה (201) נ (בחילה) nausée *f*, dégoût *m*
נְקִימָה (201) נ vengeance *f*, revanche *f*
נָקִיעַ (9) ז fente *f*, fissure *f*, crevasse *f*
נְקִיעָה (201) נ luxation *f*, foulure *f*, entorse *f*
|| בהש (סטייה) déviation *f*
נְקִיעַת־נֶפֶשׁ aversion *f*, répulsion *f*
נָקִיף (15, בלי ר') ז חקל cueillette (à l'aide d'un bâton) *f*
1. נְקִיפָה (201) נ (דפיקה) action *f* de heurter *ou* de frapper
לְלֹא נְקִיפַת־אֶצְבַּע sans remuer le petit doigt
נְקִיפַת־לֵב או ־מַצְפּוּן remords *m*, scrupule *m*
2. נְקִיפָה (201) נ אסטר précession *f*
נָקִיק (15) ז fente *f*, crevasse *f*, ravin *m*
נְקִירָה (201) נ picotage *m*, becquetage *m*
נְקִישָׁה (201) נ coup *m*, heurt *m*
נְקִישָׁה עַל־הַדֶּלֶת coup frappé à la porte
כְּלֵי־נְקִישָׁה ז״ר instruments *mpl* de percussion
נָקַל, נְקַלָּה ת facile, aisé
|| בְּנָקֵל או עַל־נְקַלָּה facilement, aisément
נִקְלֶה, ־לָה ת vil, dédaigné, insignifiant
נִקְלוּת (45) נ vilenie *f*, bassesse *f*
נַקְלִיט (1) ז montant (de lit) *m*

נָקַם (374, עת' יִקֹּם או יִנְקֹם) פ״י venger
נָקַם נִקְמַת־פְּ' venger qn
|| נִקַּם (423) פ״ע (נקם) prendre sa revanche
(נענש) être puni
|| הִתְנַקֵּם (466) פ״ע se venger
|| הִקִּים (522) פ״י venger
נָקָם (501, בלי ר') ז vengeance *f*, revanche *f*
לָקַח נָקָם tirer vengeance, se venger
נְקָמָה (215) נ vengeance *f*, revanche *f*
רָאָה נִקְמָתוֹ מִפְּ' savourer sa vengeance de qn
אֵל־נְקָמוֹת ז Dieu vengeur
נַקְמָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש vengeur *n*
נַקְמָנוּת (46) נ esprit *m* de revanche
נַקְמָנִי, ־נִית ת vindicatif
נַקְנִיק (1) ז saucisse *f*
נַקְנִיקִיָּה (202) נ charcuterie (boutique) *f*
נַקְנִיקִית (ר' ־קִיּוֹת) נ saucisson *m*
נַקְנִיקָן או נַקְנִיקַר (97) ז charcutier *m*
נָקַע (373, עת' יֵקַע) פ״ע se luxer, se déboîter
בהש נָקְעָה נַפְשׁוֹ מִפְּ' avoir qn en horreur
|| נִקַּע (440) פ״י désarticuler, disloquer
|| הִתְנַקַּע (477) פ״ע se détacher, s'arracher
|| הִקִּיעַ (521) פ״י désarticuler, disloquer
1. נֶקַע (179) ז רפא luxation *f*, déboîtement *m*, entorse *f*
2. נֶקַע (179) ז (נקיק) fente *f*, crevasse *f*, fissure *f*
1. נָקַף (301) פ״י (דפק) frapper, heurter
בהש לֹא נָקַף אֶצְבַּע ne pas remuer le petit doigt
נְקָפוֹ לִבּוֹ avoir des remords
|| נִקֵּף (432) פ״י frapper, heurter
(פירות) faire tomber, abattre
|| הִקִּיף (522) פ״י rapprocher
|| הִקִּיף רַגְלָיו זוֹ עַל־זוֹ se croiser les jambes
2. נָקַף (301) פ״י (סבב וחזר) tourner, faire le tour
|| נִקַּף (423) פ״ע être entouré
|| הִקִּיף (522) פ״י entourer, cerner
הִקִּיף פְּאַת־רֹאשׁוֹ arrondir sa chevelure
הִקִּיף בִּדְבָרִים accabler de paroles

נְקֻדָּה מֵתָה — point mort
נְקֻדַּת־תֻּרְפָּה — point faible
‖ פיס נְקֻדַּת־הַתָּכָה — point de fusion
נְקֻדַּת־קִפָּאוֹן — point de congélation
נְקֻדַּת־רְתִיחָה — point d'ébullition
‖ דקדוק (בכתיב מלא) — voyelle *f*
נְקֻדָּה וּפְסִיק — point-virgule *m*
נְקֻדָּתַיִם — deux-points *m*
קַו־נְקֻדּוֹת ז — pointillé *m*
‖ גיאוגר נְקֻדַּת־יִשּׁוּב — localité *f*
נַקְדוּד (51) ז — éleveur *m* de menu bétail
נִקְדוּד (51) ז — pointillement *m*
נַקְדָן (97) ז — expert *m* en vocalisation
‖ בהש (דייקן) — pédant *m*, pointilleux *m*
נַקְדָנוּת (46) נ — ponctuation *f*, vocalisation (d'un texte hébraïque) *f*
‖ בהש (דייקנות) — pédanterie *f*
נָקָה ← נָאקָה
נִקָּה (425) פ"ע (נעשה נקי) — être pur, se purifier
‖ בהש נִקָּה מֵעֹנֶשׁ — rester impuni
נִקָּה מִשְּׁבוּעָה — être dégagé d'un serment
נִקָּה מֵעָווֹן — être exempt de faute
(הורק) — être dépouillé, être dévasté
‖ נִקָּה (453) פ"י — nettoyer
בהש (זיכה) — déclarer innocent, absoudre
נַקֵּה לֹא יְנַקֶּה — il ne laisse pas impuni
נִקָּה אֶת־עַצְמוֹ — se disculper
‖ הִתְנַקָּה (480) פ"ע (התרחץ) — se nettoyer
בהש (הצטדק) — se justifier, se disculper
1. **נָקוּב, נְקוּבָה** ת (שיש בו חור) — troué, percé
2. **נָקוּב, נְקוּבָה** ת (נקבע) — défini, désigné
עֵרֶךְ נָקוּב — valeur nominale
1. **נִקּוּב** (51) ז (עשיית־חור) — perforation *f*
2. **נִקּוּב** (51) ז דקדוק — emploi (d'un nom) *m* au féminin
נָקוּד, נְקוּדָה ת — pointillé, ponctué
נִקּוּד (51) ז — pointillement *m*
‖ דקדוק — vocalisation (en hébreu) *f*
‖ נִקּוּדִים ז"ר — pain rassis
נִקּוּז (51) ז — drainage *m*
נִקּוּי (51) ז — nettoyage *m*
נִקּוּי יָבֵשׁ — nettoyage à sec
‖ בהש (זיכוי) — acquittement *m*, disculpation *f*
נָקוּעַ, נְקוּעָה ת — luxé, démis, foulé
נִקּוּף (51) ז — heurt *m*, choc *m*, coup *m*
נִקּוּף־הַלֵּב — battement *m* de coeur
זֵיתֵי־נִקּוּף ז"ר — olives descendues au bâton
נָקוּק, נְקוּקָה ת — fendu, crevassé, coincé
נַקּוֹר (31) ז — tailleur *m* de pierres
נִקּוּר (51) ז — extraction *f*, extirpation *f*
נִקּוּר־עֵינַיִם — éborgnement *m*
‖ דת (של־בשר) — purge (de la viande) *f*
‖ בהש (חיטוט) — picotage *m*, furetage *m*
נִקּוּשׁ (51) ז — heurt *m*, coup *m*, percussion *f*
נִקּוּשׁ־שִׁנַּיִם — claquement *m* de dents
נֶקֶז (166) ז — drainage *m*
נִקֵּז (432) פ"י — drainer
‖ הִתְנַקֵּז (466) פ"ע — être drainé
‖ הִקִּיז (522) פ"י רפא — saigner
1. **נָקַט** (301) פ"י (לקח) — prendre, saisir
נָקַט אֶמְצָעִים — prendre des mesures
נָקַט עֶמְדָּה — prendre parti
נְקֹט כְּלָל זֶה בְּיָדְךָ — tiens-t'en à cette règle
‖ נִנְקַט (388) פ"ע — être pris, être saisi
נִנְקְטוּ אֶמְצָעִים — des mesures ont été prises
2. **נָקַט** (374) פ"ע (בחל) — être pris de nausée
נָקְטָה נַפְשׁוֹ בְּ־ — être dégoûté de
נָקִי, נְקִיָּה ת — propre, net, pur
הֶעְתֵּק נָקִי — copie *f* au net *ou* au propre
בהש נְקִי־דַעַת — honnête homme
נְקִי־כַפַּיִם — intègre, probe
הַכְנָסָה נְקִיָּה — revenu net
מִשְׁקָל נָקִי — poids net
רֶוַח נָקִי — bénéfice net
לָשׁוֹן נְקִיָּה — euphémisme *m*
מְלָאכָה נְקִיָּה — beau travail
מַצְפּוּן נָקִי — conscience nette *ou* tranquille
עָבָר נָקִי — passé *m* sans tache
קַב וְנָקִי — peu mais bien
יָשַׁב שִׁבְעָה נְקִיִּים — prendre son temps
‖ (פטור) — exempt, dispensé
אֵין נָקִי — personne n'est exempt

נִרְדָּפוּת (46) נ — persécution *f*
שִׁגְעוֹן־הַנִּרְדָּפוּת ז — manie *f* de la persécution
|| (בתורת־הלשון) — synonymie *f*
נַרְדְּשִׁיר (—) ז — trictrac (jeu) *m*
נָרוֹד (91) ז — brancard *m*, civière *f*
נִרְחָב, ־חֶבֶת (ר׳ ־חָבִים, ־חָבוֹת) ת — large, vaste
|| נִרְחָבוֹת תה״פ — abondamment
נִרְמוּל (51) ז — normalisation *f*
נִרְמֵל (460) פ״י — normaliser
נִרְעָשׁ, ־עֶשֶׁת (ר׳ ־עָשִׁים, ־עָשׁוֹת) ת — ému, agité
נִרְעָשׁוּת (46) נ — émotion *f*, agitation *f*
נִרְפֶּה, ־פָּה ת — paresseux, indolent
נִרְפּוּת (45) נ — paresse *f*, indolence *f*
נִרְצָעוּת (46) נ — dévouement *m* sans bornes
נַרְקִיס (1) ז צמח — narcisse *m*
נַרְקִיסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — narcissisme *m*
נִרְשָׁל, ־שֶׁלֶת (ר׳ ־שָׁלִים, שָׁלוֹת) ת — négligé
נַרְתִּיק (1) ז — étui *m*, gaine *f*, fourreau *m*
הוֹצִיא חֶרֶב מִנַּרְתִּיקָהּ — dégainer
כהש יָצְאָה חַמָּה מִנַּרְתִּיקָהּ — le soleil se lève
|| אנטום — vagin *m*
נָשׁ ← בַּרְנָשׁ
נָשָׂא (375) פ״י (הרים) — lever, élever
נָשָׂא דְּבָרוֹ — prendre la parole
נָשָׂא נְאוּם — prononcer un discours
נָשָׂא יָדוֹ — lever la main (pour jurer)
נָשָׂא יָדוֹ בְּ־ — se soulever contre
נָשָׂא כַּפָּיו — lever les mains (pour bénir)
נָשָׂא כַּפָּיו אֶל־ — tendre les bras vers (pour supplier)
נְשָׂאוֹ לִבּוֹ (התנדב) — se dévouer
נְשָׂאוֹ לִבּוֹ (התגאה) — s'enorgueillir
נָשָׂא נַפְשׁוֹ אֶל־ — désirer ardemment
נָשָׂא עֵינָיו — lever les yeux
נָשָׂא פָּנִים — favoriser, avoir des égards
נָשָׂא קוֹלוֹ — élever la voix
נָשָׂא רֹאשׁ־פְּ׳ — distinguer, élever en dignité
נָשָׂא רַגְלָיו — se mettre en route
נָשָׂא שֵׁם לַשָּׁוְא — invoquer un nom en vain
|| (לקח) — prendre, emporter
נָשָׂא אִשָּׁה — épouser une femme
נָשָׂא אֶת־עֲוֹנוֹ — subir sa punition
|| (קיבל) — recevoir
נָשָׂא וְנָתַן — négocier
שָׂא בְּרָכָה מֵאֵת־ — reçois les bénédictions de
נָשָׂא חֵן — trouver grâce, plaire
|| (סבל) — porter, supporter
נָשָׂא מַשָּׂא — porter un fardeau
נָשָׂא בְּעֹל — s'atteler à la tâche
לְלֹא־נְשֹׂא — intolérable, insupportable
|| (סלח) נָשָׂא עָוֹן — pardonner une faute
שָׂא נָא לִי — pardonne-moi
גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא — ma faute est impardonnable
|| (הביא) — porter, produire, rapporter
נָשָׂא פְּרִי — porter des fruits
נָשָׂא רְוָחִים — rapporter des bénéfices
|| °(מנה) — compter, recenser
נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ־אֲנָשָׁיו — compter ses hommes
|| נִשָּׂא (427) פ״ע (התרומם) — s'élever
(טולטל) — être porté
נִשָּׂא עַל־כְּתֵפַיִם — être porté sur les épaules
(התחתנה) נִשְּׂאָה לְאִישׁ — se marier (en parlant d'une femme)
|| נִשֵּׂא או נִשֵּׂא (444) פ״י (רומם) — élever
(טילטל) — porter, transporter
|| הִתְנַשֵּׂא (478) פ״ע — s'élever
(התגאה) — s'enorgueillir
|| הִשִּׂיא (507) פ״י (העביר) — transporter
(העניק) — accorder, conférer
הִשִּׂיא עֵצָה — donner un conseil
(חיתן) הִשִּׂיא אִשָּׁה לִבְנוֹ — marier son fils
הִשִּׂיא אֶת־בִּתּוֹ — marier sa fille
(הדליק) הִשִּׂיא מַשּׂוּאָה — allumer un feu (comme signal)
נִשָּׂא, נִשֵּׂאת (ר׳ נִשָּׂאִים, נִשָּׂאוֹת) ת — élevé, haut
1. נָשָׁא ← 1. נָשָׁה
2. נָשָׁא (427) פ״ע (התפתה) — se laisser séduire
|| הִשִּׁיא (507) פ״י (פיתה) — séduire, tenter
(הישלה) — abuser, tromper
נָשַׁב (374) פ״ע — souffler
|| נִשַּׁב (432) פ״ע — souffler

(כלל)	comprendre, contenir, embrasser
שִׂיחָה מַקִּיפָה	tour *m* d'horizon
‖ פ״ע הִקִּיפוּ הַיָּמִים	les jours étaient révolus
(נתן באשראי)	vendre à crédit
הַחֶנְוָנִי מַקִּיף	le marchand fait crédit
נֶקֶף (165) ז	coup *m*, heurt *m*, contusion *f*
נִקְפֵי־לֵב	remords *mpl*, scrupules *mpl*
נֹקֶף (187) ז	cueillette (des olives) *f*, récolte *f*
נִקְפָּה (241) נ	contusion *f*, meurtrissure *f*
נָקַר (374, עת' יִנְקֹר או יִקֹּר) פ״י	piquer, extirper
‖ (חיטט)	picoter, becqueter
‖ נִקַּר (423) פ״ע	être rongé, être crevé (yeux)
‖ נִקֵּר (432) פ״י	piquer, crever (les yeux)
(חיטט)	picoter, becqueter
בהש הַסָּפֵק נִקֵּר בְּמֹחוֹ	le doute lui rongeait la cervelle
דת נִקֵּר בָּשָׂר	purger la viande (de la graisse)
נֶקֶר (166) ז (נקירה)	piqûre *f*, picotage *m*
‖ (בצמיג)	crevaison *f*
‖ (איזמל)	bédane *m*, gouge *f*
נַקָּר (90) ז עוף	pic *m*, pivert *m*
נִקְרָה (242) נ (נקיק)	fente *f*, ravin *m*
‖ (אבקת־אבן)	poussière *f*, poussier *m*
נִקּוּר (41) ז	coups *mpl* de bec
נַקְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	picoteur (oiseau) *n*
‖ בהש (חטטן)	pédant *m*, censeur *m*, fouineur *m*
נַקְרָנוּת (46) נ	pédanterie *f*, hypercritique *f*
נַקְרָנִי, ־נִית ת	pointilleux, insidieux
בהש מַחְשָׁבָה נַקְרָנִית	pensée obsédante
נְקֹרֶת (256) נ	poussière *f*, poussier *m*
1. **נָקַשׁ** (374) פ״י (דפק)	frapper, heurter
נָקַשׁ בַּדֶּלֶת	frapper à la porte
שִׁנָּיו נָקְשׁוּ זוֹ בְּזוֹ	ses dents claquaient
‖ נִקֵּשׁ (432) פ״י	frapper, heurter
‖ הִתְנַקֵּשׁ (466) פ״ע	se heurter, s'entrechoquer
‖ הִקִּישׁ (522) פ״י	frapper, heurter, cogner
הִקִּישׁ בְּתֹף	battre du tambour
‖ (השווה)	comparer
2. **נָקַשׁ** (374) פ״י (לכד)	prendre au piège
‖ נִקַּשׁ (423) פ״ע	être pris au piège
‖ נִקֵּשׁ (432) פ״י	tendre un piège à
‖ הִתְנַקֵּשׁ (466) פ״ע	comploter, intriguer
הִתְנַקֵּשׁ בְּחַיֵּי־פ'	attenter à la vie de qn
נֶקֶשׁ (166) ז	claquement *m*, déclic *m*
נִקְשֶׁה, ־שָׁה ת (מר־נפש)	malheureux, aigri
‖ (קשה)	dur, raide
נֻקְשֶׁה, ־שָׁה ת	dur, raide, tenace
לֶחֶם נֻקְשֶׁה	pain dur
בהש אָדָם נֻקְשֶׁה	homme dur *ou* inflexible
נֻקְשׁוּת (45) נ	dureté *f*, raideur *f*, ténacité *f*
נֵר (113, ר' נֵרוֹת, נֵרוֹת־) ז	chandelle *f*, bougie *f*
נֵר־נְשָׁמָה	lampe *f* en souvenir d'un défunt
נֵר־תָּמִיד	lampe perpétuelle
הֶעֱלָה נֵר	allumer une bougie
‖ בהש נֵר לְרַגְלִי	phare *m* qui guide mes pas
נֵרוֹ דּוֹעֵךְ	sa vie (*ou* sa chance) décline
מַר שִׁמְעוֹן נֵרוֹ יָאִיר	l'éminent M. Simon
חִפֵּשׂ בְּנֵרוֹת	chercher avec des lanternes
‖ (יחידת־הארה)	lux *m*
‖ נֵר־לַיְלָה צמח	onagraire *m*, herbe-aux-ânes *f*
נִרְאֶה, ־אִית (ר' ־אִים, ־אוֹת) ת	apparent, visible
כַּנִּרְאֶה או כְּפִי־הַנִּרְאֶה	apparemment, à ce qu'il semble
הַדָּבָר נִרְאֶה לִי	cela me paraît acceptable
נַרְגָּא (—) ז ארמית	hache *f*
נִרְגָּז, ־גֶּזֶת (ר' ־גָּזִים, ־גָּזוֹת) ת	irrité, fâché
‖ נִרְגָּזוֹת תה״פ	d'un ton irrité
נִרְגָּזוּת (46) נ	irritation *f*
נַרְגִּיל (1) ז צמח (עץ)	cocotier *m*
‖ (פרי)	noix *f* de coco
נַרְגִּילָה (201) נ	narguilé (pipe orientale) *m*
נִרְגָּן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נוֹת) ת	grincheux, acariâtre
נִרְגָּנוּת (46) נ	humeur *f* acariâtre, esprit grognon
נִרְגָּשׁ, ־גֶּשֶׁת (ר' ־גָּשִׁים, ־גָּשׁוֹת) ת	ému
נִרְגָּשׁוּת (46) נ	émotion *f*
נֵרְדְּ (נרדי; ר' נְרָדִים, נרדי־) ז צמח	nard *m*
נַרְדִּינוֹן (—) ז	essence *f* de nard, nard *m*
נִרְדָּף, ־דֶּפֶת (ר' דָּפִים, ־דָּפוֹת) ת	persécuté
נִרְדָּף עַל־צַוָּאר	traqué sans merci
‖ (בתורת־הלשון)	synonyme

נְשִׁימָה (201) נ	souffle *m*, haleine *f*, respiration *f*
בִּנְשִׁימָה אַחַת	tout d'une haleine
בִּנְשִׁימָה עֲצוּרָה	en retenant son souffle
קֹצֶר־נְשִׁימָה ז	asthme *m*
בהש נְשִׁימָה אֲרֻכָּה	endurance *f*
נְשִׁיפָה (201) נ	action *f* de souffler, expiration *f*
מוס כְּלֵי־נְשִׁיפָה ז״ר	instruments *mpl* à vent
נְשִׁיקָה (201) נ	baiser *m*
מִיתַת־נְשִׁיקָה נ	mort douce
‖ (קצה־הלחם)	croûton *m*
נָשִׁיר, נְשִׁירָה ת	caduc
עֵצִים נְשִׁירִים	arbres *mpl* à feuillage caduc
‖ נָשִׁיר (15, בלי ר׳) ז	chute (des feuilles) *f*
נְשִׁירָה (201) נ	chute *f*
נְשִׁירַת־עָלִים	chute de feuilles
נְשִׁירַת־שֵׂעָר	chute de cheveux
נְשִׁירַת־נוֹצוֹת	mue (des oiseaux) *f*
‖ בהש (ירידה במספר)	déchet *m*, défection *f*
נְשִׁירָה מִבֵּית־הַסֵּפֶר	abandon *m* des études
נָשִׁית (—) נ רפא	sciatique *f*
נָשַׁךְ (372, עת׳ יִשֹּׁךְ או יִשַּׁךְ) פ״י	mordre
‖ פ״ע נָשְׁכוּ זֶה בָּזֶה	coller l'un à l'autre
‖ (נילווה בריבית)	être prêté à usure
‖ נִשַּׁךְ (423) פ״ע	être mordu
‖ נִשֵּׁךְ (432) פ״י	mordre
‖ הִשִּׁיךְ (522) פ״י	faire mordre
(הילווה בריבית)	prêter à usure
נֶשֶׁךְ (165) ז	intérêt (d'un prêt) *m*, usure *f*
נִשְׁכָּה (241) נ	cabinet *m*, chambre *f*, bureau *m*
נִשְׁכָּח, ־כַּחַת (ר׳ ־כָּחִים, ־כָּחוֹת) ת	oublié
בִּלְתִּי־נִשְׁכָּח	inoubliable
זָכַר נִשְׁכָּחוֹת	évoquer des faits oubliés
נִשְׁכָּחוּת (46, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être oublié
נַשְׁכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	qui mord (animal)
כֶּלֶב נַשְׁכָן	chien méchant
נַשְׁכָנוּת (46) נ	tendance *f* à mordre
נַשְׁכָנִי, ־נִית ת	mordant
נָשַׁל (376) פ״ע (נפל)	tomber
‖ פ״י (הסיר) שַׁל נְעָלֶיךָ!	retire tes chaussures!
‖ (גרש)	chasser, mettre en fuite
‖ נִשַּׁל (423) או נָשׁוֹל (431) פ״ע	se détacher, tomber
‖ נִשֵּׁל (432) פ״י	expulser, déposséder, évincer
‖ הִתְנַשֵּׁל (466) פ״ע	se détacher, se séparer
‖ הִשִּׁיל (522) פ״י	faire tomber, dépouiller
נֶשֶׁל (166) ז	mue *f*, chute (de fruits) *f*
נָשַׁם (374, עת׳ יִשֹּׁם או יִנְשֹׁם) פ״ע	respirer, inspirer
נָשַׁם לִרְוָחָה	respirer, être soulagé
‖ נִשֵּׁם (432) פ״ע	respirer difficilement, haleter
‖ הִתְנַשֵּׁם (466) פ״ע	être essoufflé
‖ הִנְשִׁים (498) פ״י	faire respirer
הִנְשִׁים מִפֶּה אֶל־פֶּה	pratiquer la respiration bouche à bouche
1. נֶשֶׁם (166) ז (נשימה)	respiration *f*, souffle *m*
מַד־נֶשֶׁם ז	spiromètre *m*
‖ (נשמה)	âme *f*
2. נֶשֶׁם (166) ז (סם)	pâte *f* épilatoire
נְשָׁמָה (215) נ (נפש)	âme *f*
יָצְאָה נִשְׁמָתוֹ	rendre l'âme
נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן	que Dieu ait son âme
שִׁיר־נְשָׁמָה ז	spiritual *m*
‖ (בעל־חיים)	être vivant
‖ (נשימה)	respiration *f*
כָּל־עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי	jusqu'à mon dernier souffle
1. נָשַׁף (374, עת׳ יִשֹּׁף או יִנְשֹׁף) פ״ע	expirer, exhaler
‖ נִשֵּׁף (432) פ״י	souffler
‖ הִתְנַשֵּׁף (466) פ״ע	respirer difficilement
‖ הִנְשִׁיף (498) פ״י	faire souffler, insuffler
2. [נשף] הִנְשִׁיף (432) פ״ע (החשיך)	s'obscurcir
1. נֶשֶׁף (165) ז (נשיפה)	souffle *m*
2. נֶשֶׁף (165) ז (ערב)	soir *m*
כּוֹכְבֵי־נֶשֶׁף ז״ר	les étoiles *fpl* de la nuit
‖ (חושך)	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
הָרֵי־נֶשֶׁף ז״ר	montagnes ténébreuses
‖ (מסיבת־ערב)	soirée *f*
נֶשֶׁף־רִקּוּדִים	soirée dansante, bal *m*
נֶשֶׁף־מַסֵּכוֹת	bal masqué
נִשְׁפֶּה, ־פָּה ת	dépouillé, dénudé

|| התנשב (466) פ"ע (נשב) souffler

(הועף ברוח) s'agiter au vent

(התאוורר) s'éventer

|| השיב (522) פ"י faire souffler

(העיף) chasser, faire fuir

1. נשב (165) ז (נשיבה) souffle *m*

2. נשב (165) ז (מלכודת) piège *m*

נשבוב (41) ז brise *f*, vent léger

נשבת (258, בלי ר') נ bale (de blé) *f*

[נשג] השיג (522) פ"י (הדביק) atteindre, rattraper

|| (מצא) atteindre, obtenir, se procurer

השיגה ידו avoir les moyens, être capable

|| (תפס בשכלו) concevoir, comprendre

השיג על־ contester, faire des réserves sur

|| השיג גבול ← [נסג]

נשגב, ־בה ת grand, sublime, élevé

הדבר נשגב מבינתי cela dépasse mon entendement

|| נשגבות נ"ר pensées *fpl* sublimes

נשדור (—) ז כימ ammoniac *m*

1. נשה (371, עת' ישה או ינשה) או נשא פ"ע être créancier

נשה בפ' avoir une créance sur qn

|| השה (520) פ"י exiger un paiement

2. נשה (371, עת' ישה או ינשה) פ"י (שכח) oublier

|| נשה (425) פ"ע être oublié

|| נשה (453) פ"י faire oublier

|| השה (520) פ"י faire oublier

3. נשה (371, עת' ישה או ינשה) פ"ע (זז) se déplacer

4. נשה (425) פ"י (הפך לנשי) féminiser

נשה (—) ז אנטום ischion *m*

גיד־הנשה ז nerf *m* sciatique

נשוא, נשואה ת porté, emporté, élevé

נשוא־פנים considéré, notable

|| נשוא־עוון dont la faute est pardonnée

|| ← נשוי

|| דקדוק נשוא prédicat *m*, attribut *m*

נשואי, ־אית ת דקדוק attributif

נשואים (51) ז"ר mariage *m*

נשואים אזרחיים mariage civil

באו בברית־הנשואים se marier

חיי־נשואים ז"ר vie conjugale

נשוב, נשובה ת exposé au souffle, soumis à un souffle

נשוב (51) ז souffle *m*

נשוי (או נשוא), נשואה ת marié

נשוי, נשויה ת oublié

נשוי (23) ז féminisation *f*

נשוך (51) ז morsure *f*

נשול (51) ז expulsion *f*, dépossession *f*

נשום, ־מה ש contribuable *n*

ספר־הנשומים ז rôle *m* des contributions

נשום (51) ז respiration *f*

נשוף (51) ז halètement *m*

נשוק (51) ז baiser *m*, embrassade *f*

נשור, נשורה ת effeuillé, chauve, dépouillé

נשות, נשותיהם וכו' (=נשים, נשיהם וכו') ← אשה

1. נשי (5) ז (חוב) dette échue

2. נשי (—) ז (שיכחה) oubli *m*

|| בהש (תבל) le monde d'ici-bas

נשי, נשית ת féminin

1. נשיא (12) ז président *m*, chef *m*

2. נשיא (12) ז (ענן) nuage *m*, nuée *f*

1. נשיאה (201) נ (יושבת־ראש) présidente *f*

2. נשיאה (201) נ (הרמה) action *f* de porter *ou* de soulever

נשיאת־משא port *m* d'un fardeau

נשיאת־כפים bénédiction (des prêtres) *f*

|| נשיאת־אשה mariage *m*

נשיאות (48, בלי ר') נ présidence *f*

נשיבה (201) נ souffle *m*, courant *m* d'air

נשיה (202) נ oubli *m*

ארץ־נשיה נ le pays de l'oubli (la tombe)

העלה מתהום־הנשיה sauver de l'oubli

|| בהש (תבל) le monde d'ici-bas

נשיון (38) ז רפא amnésie *f*

נשיות או נשיות (47, בלי ר') נ féminité *f*

נשיכה (201) נ morsure *f*

נשיל, נשילה ת caduc

נשילה (201) נ chute (des fruits) *f*, mue (des reptiles) *f*

נשים ← אשה

נִתַּז (423) פ״ע — être projeté, gicler, jaillir
|| נִתַּז (432) פ״ע — être projeté, gicler, jaillir
|| פ״י — projeter, faire gicler
|| הִתְנַתֵּז (466) פ״ע — être projeté, gicler, jaillir
|| הִתִּיז (522) פ״י — projeter, lancer, asperger
הִתִּיז רֹאשׁ — trancher la tête, décapiter
בהש (ביטא בהבלטה) — articuler (un son)
נֵתַח (184) ז — morceau *m*, tranche *f*
נִתַּח (426) פ״ע — être découpé, être opéré
|| נִתַּח (440) פ״י — disséquer, découper
רפא — opérer
(בדק ע״י־הפרדה) — analyser
|| הִתְנַתַּח (477) פ״ע — être opéré, être disséqué
נַתָּח (90) ז — opérateur *m*, chirurgien *m*
נַתְּחָן (ר׳ ־נִים) ז — analyste *m*
נַתְּחָנוּת (46) נ — esprit *m* analytique
נַתְּחָנִי, ־נִית ת — analytique
נָתִיב (15) ז — chemin *m*, route *f*, voie *f*
|| (קו־תחבורה) — route, voie
נְתִיבֵי־אֲוִיר — lignes aériennes
נְתִיב־אוֹפַנַּיִם — piste *f* cyclable
|| נְתִיב־הַקּוֹל (בסרט קולנוע) — bande *f* sonore
|| אסטר נְתִיב־הֶחָלָב — voie lactée
נְתִיבָה (201) נ — chemin *m*, route *f*, voie *f*
בֵּית־נְתִיבוֹת ז — gare *f*, carrefour *m*
בהש נְתִיבוֹת־עוֹלָם — coutumes ancestrales
נְתִיז (1) ז — jet *m*, éclaboussure *f*
נְתִיזָה (201) נ — giclée *f*, jaillissement *m*
נָתִיחַ, נְתִיחָה ת רפא — opérable
נְתִיחָה (201) נ רפא — opération *f*, dissection *f*
נָתִיךְ (15) ז חשמל — fusible *m*, coupe-circuit *m*
נְתִיכָה (201) נ — fusion (de métal) *f*
נָתִין, נְתִינָה ש — sujet (d'un souverain) *n*
|| דת — serviteur *n* du Temple
נְתִינָה (201) נ — don *m*, action *f* de donner
נְתִינוּת (48) נ משפט — citoyenneté *f*, nationalité *f*
|| דת — statut *m* de serviteur du Temple
נְתִיצָה (201) נ — démolition *f*, destruction *f*
נָתִיק, נְתִיקָה ת — détachable, amovible
נְתִיקָה (201) נ — arrachement *m*, rupture *f*
נְתִיקוּת (48) נ — séparation *f*, détachement *m*

נָתִיר, נְתִירָה ת — facile à défaire *ou* à dénouer
נְתִירָה (201) נ — sautillement *m*
נְתִישָׁה (201) נ — arrachement *m*, déracinement *m*
נָתַךְ (376) פ״ע — se déverser, se répandre
|| נִתַּךְ (423) פ״ע — s'abattre, se déverser
גֶּשֶׁם נִתַּךְ אַרְצָה — la pluie tomba à verse
בהש חֲמָתוֹ נִתְּכָה — sa colère se déchargea
|| (מתכת) — être fondu
|| הִתִּיךְ (522) פ״י — fondre (du métal)
נֶתֶךְ (165) ז — alliage *m*
נָתַן (377 נ) פ״י — donner
נָתַן אֶת־הַדִּין עַל־ — rendre compte de
הַדִּין נוֹתֵן שֶׁ־ — il est logique que
נָתַן דַּעְתּוֹ או לִבּוֹ לְ־ — réfléchir à, songer à
נָתַן יָד — soutenir, aider, prêter la main
נָתַן כָּבוֹד — rendre hommage
נָתַן מָקוֹם לְ־ — donner lieu à
נָתַן נַפְשׁוֹ עַל־ — se sacrifier pour
נָתַן עֵינָיו בְּ־ — convoiter
נָתַן קוֹלוֹ — élever la voix, crier
נָתַן רֵיחַ — dégager une odeur
נָתַן שָׁלוֹם לְפ׳ — saluer qn
מִי יִתֵּן וְ־ — si seulement, plaise au ciel que
|| °(שָׂם) — mettre, placer, établir
נָתַן עַל־ — préposer à, mettre à la tête de
צוֹפֶה נְתַתִּיךָ — je t'ai nommé veilleur
נָתַן אֶת־פ׳ לְ־ או לִפְנֵי — prendre qn pour
|| (הניח) — laisser, permettre
תֵּן לִי לִישׁוֹן — laisse-moi dormir
|| נִתַּן (423 נ) פ״ע — être donné
°(הושם) — être mis, être placé
(נעשה אפשרי) — être permis, être possible
נִתָּן לְבִצּוּעַ — réalisable
הָאֱמֶת נִתְּנָה לְהֵאָמֵר — pour dire la vérité
נָתָן ש״פ ז — Nathan *m*
נָתַס (303) פ״י — démolir, détruire
|| נִתַּס (423) פ״ע — être démoli, être détruit
נָתַע (426) פ״ע — être brisé, être arraché
נִתְעָב, ־עֶבֶת (ר׳ ־עָבִים, ־עָבוֹת) ת — odieux
נָתַץ (374) פ״י — démolir, briser

נשפון (1) ז זואול — vespertilion *m*
נשפיה (202) נ — soirée *f* intime
נשף (458) פ"ע — respirer lourdement
נשפת (256) נ — limaille *f*, sciure *f*
נשק (423) פ"ע (הודלק) — s'enflammer, s'embraser
|| השיק (522) פ"י — allumer, embraser
1. נשק (376) פ"י — baiser, embrasser
שפתים ישק — il mérite qu'on l'embrasse, c'est délicieux!
בהש נשק על־פי־פ' — obéir aveuglément à qn
|| (התחבר) — s'unir, se rencontrer
צדק ושלום נשקו — justice et paix s'unissent
|| נשק (432) פ"י — baiser, embrasser
|| התנשק (466) פ"ע — s'embrasser
|| השיק (522) פ"ע (נגע) — toucher de près
|| מתמט — être tangent
|| פ"י (קרב) — joindre, faire toucher
השיקו כוסות — trinquer
השיק אניה — lancer un navire
2. נשק (376) פ"י (הזדיין) — s'armer, être armé
נושקי־קשת ז"ר — archers *mpl*
נשק (166, בלי ר') ז צבא — armement *m*, armes *fpl*
כלי־נשק ז — arme *f*
נשק אישי — arme individuelle
נשק חם — arme à feu
נשק קר — arme blanche
נשק קל / כבד — armement léger / lourd
בית־נשק ז — arsenal *m*
חבר ז לנשק — compagnon *m* d'armes
טוהר־הנשק ז — lutte loyale
שביתת־נשק נ — armistice *m*
טוב לנשק — bon pour le service armé
לנשק! — aux armes!
נשק (90) ז צבא — armurier *m*
נשקות (46) נ צבא — armurerie *f*
נשר (374) פ"ע — tomber (feuilles, cheveux)
בהש (פסק מלהשתתף) — faire défection
נשר מבית־ספר — abandonner ses études
נשר מתחרות — déclarer forfait
|| נשר (432) פ"י — faire tomber, arracher
|| השיר (522) פ"י — faire tomber, arracher

1. נשר (166) ז עוף — vautour *m*, aigle *m*
2. נשר (166) ז חקל — fruits tombés (non mûrs)
תפוחי־נשר ז"ר — pommes ramassées par terre
נשרון (ר' ־נים) ז — aiglon *m*
נשרי, ־רית ת — aquilin
נשרת (256) נ — déchets *mpl*, retombée *f*
נשרת (—) נ — alopécie *f*, calvitie *f*
נשת (301 ת) פ"ע — se dessécher, s'épuiser
בהש נשתה גבורתו — sa force est tarie
|| נשת (423 ת) פ"ע — se dessécher, s'épuiser
נשתון (97) ז — lettre *f*, document *m*, écrit *m*
נשתוני, ־נית ת — indifférent
נתב (303) פ"י — tracer une route, acheminer
|| נתב (432) פ"י — diriger, orienter
נתב (90) ז — pilote *m*
נתבע (89) ז משפט — défendeur *m*
נתוב (51) ז — pilotage *m*
נתוז (51) ז — jaillissement *m*, giclée *f*
נתוח, נתוחה ת — opéré
נתוח (9) ז — découpage *m*, coupure *f*
|| רפא — opération (chirurgicale) *f*
נתוח קיסרי — césarienne *f*
נתוח־מתים — autopsie *f*
חדר־נתוחים ז — salle *f* d'opérations
|| בהש (הפרדה לחלקים) — analyse *f*
דקדוק נתוח תחבירי — analyse logique
נתוח מלולי — analyse grammaticale
נתוחי, ־חית ת — analytique
הנדסה נתוחית — géométrie *f* analytique
|| רפא — opératoire
נתוך, נתוכה ת — fondu
נתון, נתונה ת — donné
|| מתמט נתון ז — donnée *f*
נתונים סטטיסטיים — données statistiques
נתוץ (71) ז — démolition *f*, destruction *f*
נתוק (51) ז — interruption *f*, rupture *f*
נתוק־יחסים — rupture de relations
צבא נתוק־מגע — rupture de contact
נתור (51) ז — saut *m*, sautillement *m*
נתז (166) ז — jet *m*, giclée *f*, ricochet *m*
|| (רסיס) — éclat (d'obus) *m*, fragment *m*

ס

ס (סָמֶךְ) *samekh* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ס' [valeur numérique:] 60
סֵאֵב (152) ז souillure *f*, impureté *f*
סָאֵב (438) פ"י salir, souiller
‖ הִסְתָּאֵב (475) פ"ע se salir, se souiller, se rendre impur
דת (נפל בו מום) être atteint d'une lésion
בהש (התקלקל) se gâter, s'altérer
‖ (היה מושחת) se compromettre, se pervertir
יִרְעֶה עַד שֶׁיִּסְתָּאֵב qu'il continue jusqu'à ce qu'il crève
סֵאָבוֹן (סַאֲבוֹן־, סַאֲבוֹנִי, בלי ר') ז souillure *f*
סְאָה (ר' סְאִים או סְאוֹת, זוגי סָאתַיִם) נ *se'a* (mesure de capacité) *f*
בֵּית־סְאָה ז champ *m* d'une *se'a* (15 m^2)
בהש הִתְמַלְּאָה הַסְּאָה la mesure est comble
הִגְדִּישׁ אֶת־הַסְּאָה faire déborder le vase
סָאוּב, סְאוּבָה ת sale, souillé, malpropre
סֵאוּב (49) ז saleté *f*, ordure *f*
1. סְאוֹן (21) ז (רעש) bruit *m*, tumulte *m*
2. סְאוֹן (21) ז (נעל) chaussure *f*, botte *f*
סָאוּן, סְאוּנָה ת bruyant, tumultueux
סְאוֹר (21) ז levain *m*, ferment *m*
‖ בהש חָזַר לִסְאוֹרוֹ retomber dans ses errements
סְאִינָה (201) נ bruit *m*, tumulte *m*
סֵאָן (152) ז bruit *m*, tumulte *m*
סָאַן (326 נ) פ"ע s'agiter, faire du tumulte
‖ הִסְתָּאֵן (475 נ) פ"ע être tumultueux
‖ הִסְאִין (502 נ) פ"י agiter, remuer
סָאסָא (ר' ־סְאִים) ז צמח barbe (de l'épi) *f*
סַאסְאָה (—) נ (ישעיהו כ"ז ח') mesure *f* comble
סָב (88) ז (זקן) vieillard *m*
‖ (חכם) ancien *m*, sage *m*
‖ (אבי־האב או ־האם) grand-père *m*
סֹב (144) ז חקל son (de blé) *m*
סָבָא או (בלשון־הדיבור) סַבָּא (—) ז grand-père *m*
סָבָא רַבָּא arriére-grand-père *m*
‖ יִשְׂרָאֵל סָבָא le patriarche Jacob
בהש l'Israël de toujours
סָבָא (339) פ"י boire avec excès
‖ נִסְבָּא (404) פ"ע être bu, être absorbé
סֹבֶא (188) ז boisson enivrante, liqueur *f*
סַבָּאִי, ־אִית ת de l'aïeul, des aïeuls
סַבְאָנִי, ־נִית ת assoiffé, altéré
סָבַב (358) פ"ע tourner, circuler, faire un tour
סָבַב בָּעִיר faire un tour en ville
כַּדּוּר־הָאָרֶץ סוֹבֵב la terre tourne
‖ (פנה) se détourner, se tourner (vers)
‖ (גרם) être la cause de, occasionner
‖ (ישב לשולחן) s'attabler
‖ נָסַב (417) פ"ע (פנה) se tourner, se retourner
(נמסר) être transféré
(הקיף) נָסַב עַל־ se grouper autour de
(התגלגל) se dérouler
הַשִּׂיחָה נָסַבָּה עַל־ la conversation roula sur
‖ סוֹבֵב (455) או סִבֵּב (432) פ"ע circuler
סִבֵּב עַל־הַפְּתָחִים mendier
‖ פ"י (הקיף) entourer
(גרם) causer, occasionner

‖ נִתַּץ (423) פ"ע — être démoli, être brisé
‖ נִתֵּץ (432) פ"י — démolir, briser, rompre
‖ הִתִּיץ (522) פ"י — démolir, briser
נָתַק (374) פ"י (סילק) — écarter, éloigner
(הפריש) — sécréter, suinter
‖ נִתַּק (423) פ"ע (נעקר) — être écarté, être séparé
(נפסק) — être coupé, être interrompu
נִתַּק הַזֶּרֶם — le courant est coupé
בהש נִתַּק פְּתִיל־חַיָּיו — le fil de sa vie est coupé
(חלה בנתק) — être atteint de la teigne
‖ נִתֵּק (432) פ"י — couper, interrompre
נִתֵּק שָׁרָשִׁים — déraciner
נִתֵּק אֶת־הַיְחָסִים — rompre les relations
נִתֵּק שִׂיחָה — interrompre une conversation
צבא נִתֵּק מַגָּע — rompre le contact
‖ הִתְנַתֵּק (466) פ"ע — se détacher, se séparer
‖ הִתִּיק (522) או הִנְתִּיק (498) פ"י — détacher, séparer
נֶתֶק (166) ז רפא — teigne *f*, dartre *f*
‖ חשמל — interrupteur *m*
1. **נָתַר** (376) פ"ע (קפץ) — sauter, tressaillir
‖ נִתַּר (423) פ"ע — bondir, être secoué
‖ נִתֵּר (432) פ"ע — sautiller, être déchaîné
‖ הִתִּיר (522) פ"י — faire bondir, faire tressaillir
2. [נתר] הִתִּיר (522) פ"י (פתח) — défaire, délier
הִתִּיר קֶשֶׁר — défaire un noeud
הִתִּיר אָסִיר — libérer un prisonnier
הֻתְּרָה הָרְצוּעָה — tout devient permis
בהש הִתִּיר מִשְׁוָאָה — résoudre une équation
‖ (הירשה) — permettre
הִתִּיר נֶדֶר — annuler un voeu
הִתִּיר דַּם־פ' — mettre qn hors la loi
הֻתַּר הַסָּפֵק — le doute est écarté
מֻתָּר לְעַשֵּׁן — il est permis de fumer
נֶתֶר (166) ז °(סבון) — nitre *m*, salpêtre *m*
‖ כימ — soude *f*
נֶתֶר מְאַכֵּל — soude caustique
נַתְרָן (—) ז כימ — sodium *m*
נַתְרָן כְּלוֹרִי — chlorure *m* de sodium
נַתְּרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיוֹת) ש — sauteur *n*
נָתַשׁ (374) פ"י — arracher, déraciner
‖ נִתַּשׁ (423) פ"ע — être arraché
‖ הִתִּישׁ (522) פ"י — arracher, déraciner
‖ הִתִּישׁ כחו ← **תָּשַׁשׁ**

סְבָךְ (סִבְכִי, סְבָכִים, סִבְכֵי־) ז — broussaille f, fourré m
|| בהש — embarras m, complication f
יָצָא מִן־הַסְּבַךְ — se tirer d'embarras, se dépêtrer
סָבַךְ (303) פ״י — enchevêtrer, emmêler
|| נִסְבַּךְ (389) פ״ע — s'empêtrer, s'embarrasser
|| סִבֵּךְ (432) פ״י — compliquer, embrouiller
|| הִסְתַּבֵּךְ (470) פ״ע — s'empêtrer, s'enchevêtrer
הִסְתַּבֵּךְ בְּחוֹבוֹת — s'endetter jusqu'au cou
|| בהש — être compromis
|| הִסְבִּיךְ (499) פ״י — enchevêtrer, impliquer
סֹבֶךְ (סָבְכִי, סְבָכִים, סָבְכֵי־) ז — broussaille f
|| (של־הרגל) — mollet m
סְבָכָה (215) נ (רשת) — grille f, treillis m, gril m
|| (מקלעת) — tresse f
סִבְכִּי (ר׳ ־כִים) ז עוף — fauvette f
סַבְּכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — emberlificoteur n
סָבַל (303) פ״י — supporter, porter (un fardeau)
|| (התענה) — souffrir, endurer
סָבַל כְּאֵבִים — endurer des douleurs
|| (התייחס בסובלנות) — supporter, admettre
אֵין הַדַּעַת סוֹבֶלֶת — c'est une idée intolérable
אֵינֶנִּי סוֹבֵל אוֹתוֹ — je ne le supporte pas
|| נִסְבַּל (389) פ״ע — être toléré, être supporté
|| הִסְתַּבֵּל (470) פ״ע — s'appesantir
סֵבֶל (182, ר׳ סְבָלוֹת, סִבְלוֹת־) ז (מעמסה) — charge f
סֵבֶל־הַיְרֻשָּׁה — le fardeau de la tradition, l'atavisme m
|| (עינוי) — souffrance f
סֹבֶל (סָבְלוֹ, בלי ר׳) ז — charge f, fardeau m
סַבָּל (90) ז — porteur m, portefaix m
סִבְלָה (242) נ — souffrance f
סִבְלוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז (משא) — charge f, fardeau m
|| (מתנה) סִבְלוֹנוֹת — cadeaux mpl de mariage
סַבָּלוּת (46) נ — portage m
סַבְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme patient
סַבְלָנוּת (46) נ — patience f
פָּקְעָה סַבְלָנוּתִי — ma patience est à bout
סַבְלָנִי, ־נִית ת — patient, indulgent
סִבֹלֶת (256, בלי ר׳) נ — endurance f, tolérance f
סִבֹּלֶת (256) נ — pique-nique m, repas commun
|| (קופה משותפת) — cagnotte f, cartel m
סִבֵּן (432 נ) פ״י — savonner
עממי (רימה) — embobiner
|| הִסְתַּבֵּן (470 נ) פ״ע — se savonner
סַבְסָב (91) ז — embardée f
סִבְסֵב (460) פ״ע — faire une embardée
סִבְסֵד (460) פ״י — subventionner
סֶבֶק (166) ז — chandelle f
סָבַר (303) פ״ע — penser, être d'avis
יֵשׁ סוֹבְרִים — certains pensent
|| סִבֵּר (432) פ״י — interpréter, commenter
בהש סִבֵּר אֶת־הָאֹזֶן — rendre intelligible
|| הִסְתַּבֵּר (470) פ״ע — s'expliquer, s'avérer
(התקבל על־הדעת) — sembler logique
ארמית אִיפְּכָא מִסְתַּבְּרָא — c'est le contraire qui semble vrai, paradoxe m
|| הִסְבִּיר (499) פ״י — expliquer
הִסְבִּיר פָּנִים לְ־ — accueillir favorablement
פָּנִים מַסְבִּירוֹת — accueil m favorable
סֵבֶר (182, בלי ר׳) ז (תקוה) — espoir m, espérance f
|| (הסבר) — signification f, sens m
|| (הבעה) — expression (du visage) f
סֵבֶר־פָּנִים — physionomie f
סֵבֶר־פָּנִים־יָפוֹת — accueil m favorable
סַבָּר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רוֹת) ש — raisonneur n
|| מוס — interprète n
סַבֶּרֶג (187, ר׳ סַבְּרְגִים) ז — tournevis m
סְבָרָה (212) נ — opinion f, avis m, explication f
בַּעַל־סְבָרָה — homme m de raisonnement
|| (השערה) — supposition f, conjecture f
סְבָרָה בְּעָלְמָא — une simple hypothèse
סִבְרוֹן (21) ז — espoir m
סַבְרֵי מ״ק ארמית — en accord avec, au nom de
סַבְרֵי מָרָנָן — messieurs!
סַבְרָן (ר׳ ־נִים) ז — commentateur m
סַבְּרְקִים (123) ז״ר — culotte f
סְבָרָתִי, ־תִית ת — hypothétique, conjectural
סַבְתָּא או סָבְתָא (ר׳ סַבְתּוֹת) נ ארמית — grand-mère f
סִבָּתִי, ־תִית ת — causal
סִבָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — causalité f

(שינה) changer, faire changer
|| הִסְתּוֹבֵב (487) פ"ע tourner en rond, circuler
|| הִסְתַּבֵּב (470) פ"ע s'ensuivre, découler
|| הֵסֵב (529) פ"י (הפנה) détourner
(העביר) transférer, faire passer
בנק endosser
(שינה) הֵסֵב אֶת־שְׁמוֹ changer de nom
(גרם) être la cause de, occasionner
|| פ"ע (ישב לשולחן) s'attabler
|| הִסְבִּיב (466) פ"י entourer, environner
סֶבֶב או סְבָב (ר' סְבָבִים) ז circulation *f*
|| (סיבוב) tour *m*
ספורט culbute *f*, saut périlleux
סַבֶּבֶת (251) נ טכנ pignon *m*
סַבְדְּקָן (ר' ־נִים) ז grison *m*, homme *m* à la barbe grise
סָבָה (210) נ (זקנה) vieille femme
|| (אם־האב או ־האם) grand-mère *f*
סִבָּה (208) נ cause *f*
סִבָּה מַסְפֶּקֶת cause suffisante
סִבַּת־הַסִּבּוֹת la cause première (Dieu)
סְבָה (208) נ circuit *m*, refuge (sur la chaussée) *m*
סָבוּא, סְבוּאָה ת ivre, ivrogne
סִבּוּב (51) ז (הקפה) tour *m*, circuit *m*
|| (פנייה) détour *m*, tournant *m*, virage *m*
|| (הליכה מסביב) tournée *f*, ronde *f*
בהש סִבּוּב־רֹאשׁ vertige *m*
|| אסטר rotation *f*
|| (מחזור) révolution (mouvement) *f*
|| ספורט סִבּוּב שֵׁנִי revanche *f*
סִבּוּבִי, ־בִית ת rotatoire
|| סִבּוּבִית (ר' ־בִיּוֹת) נ rotative (machine) *f*
סָבוּךְ, סְבוּכָה ת compliqué, embrouillé
סִבּוּךְ (51) ז complication *f*, enchevêtrement *m*
סַבּוֹן (21) ז savon *m*
סַבּוֹן־גִּלּוּחַ savon à barbe
סַבּוֹן־רַחְצָה savon de toilette
מֵי־סַבּוֹן eau savonneuse
בּוּעַת־סַבּוֹן נ bulle *f* de savon
סִבּוּן (51) ז savonnage *m*

|| כימ saponification *f*
סַבּוֹנַאי (ר' ־נָאִים) ז savonnier *m*
סַבּוֹנִיָּה (202) נ boîte *f* à savon
סַבּוֹנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ צמח saponaire *f*
סָבוּר, סְבוּרָה ת qui pense, qui est d'avis
סְבוּרַנִי (נ' ־רַתְנִי) mon avis est
סָבוּר הָיִיתִי mon avis était
לֹא סָבוּר לוֹ il n'y comprend rien
סִבּוּר (51) ז interprétation *f*
סִבּוּר־אֹזֶן persuasion *f*, vulgarisation *f*
סָבוֹרָא (ר' ־אִים) ז commentateur *m*
|| היסט Saboréen (rabbin post-talmudique) *m*
סְבִיאָה (201) נ beuverie *f*
סָבִיב תה"פ autour
סָבִיב סָבִיב tout autour
מִסָּבִיב aux alentours, à la ronde
|| מ"י (סְבִיבוֹ גם סְבִיבָיו, סְבִיבוֹתָיו) autour de
|| סְבִיבִים (1) ז"ר alentours *mpl*
סְבִיבוֹת (201) נ"ר entourage *m*
סְבִיבָה (201) ז (מקום) environs *mpl*
טִיֵּל בִּסְבִיבָה se promener dans les environs
|| (אנשים) milieu *m*, entourage *m*
סְבִיבַת־הַמִּשְׁפָּחָה le milieu familial
הִסְתַּגֵּל לַסְּבִיבָה s'habituer à son entourage
סְבִיבוֹל (21) ז טכנ maillon *m*, émerillon *m*
סְבִיבוֹן (21) ז toupie *f*
סְבִיבָתִיּוּת (48) נ environnement *m*
סְבִיוֹן (ר' ־נִים) ז צמח séneçon *m*
סָבִיךְ, סְבִיכָה ת enchevêtré, emmêlé
סְבִיכוּת (48) נ complication *f*, enchevêtrement *m*
סָבִיל, סְבִילָה ת passif
|| דקדוק בִּנְיָן סָבִיל voix passive (du verbe)
סְבִילָה (201) נ patience *f*, souffrance *f*
סְבִילוּת (48) נ passivité *f*
|| (כוח לסבול) endurance *f*, résistance *f*
סַבִּים ← סַב
סָבִיר, סְבִירָה ת plausible, raisonnable, sage
|| (מלומד) doué de réflexion
סְבִירוּת (48) נ caractère *m* plausible

סִגְנוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ ־נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש — styliste *n*
סִגְנוֹנִי, ־נִית ת — stylistique
סְגָנוּת (46) נ — poste *m* d'adjoint
סַגְנִיָּה (202) נ — natte *f*, panier *m*
סַגְנָן (97) ז — styliste *m*, rédacteur *m*
סִגְנֵן (460 ג) פ״י — styliser, rédiger
סִגְסַג (53) ז — zigzag *m*
סִגְסֵג (460) פ״י — faire un alliage, déprécier
סַגְסֹגֶת (256) נ — alliage (corps) *m*
סִגְסוּג (51) ז — alliage (action) *m*, dépréciation *f*
סֶגֶף (—) ז — mortification *f*
סִגֵּף (432) פ״י — mortifier, affliger
סִגֵּף אֶת־עַצְמוֹ — se mortifier
|| הִסְתַּגֵּף (470) פ״ע — se mortifier
סַגְּפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ascète *n*
סַגְּפָנוּת (46) נ — ascétisme *m*
סַגְּפָנִי, ־נִית ת — ascétique
סָגַר (303) פ״י — fermer
|| סָגַר עַל־ — enfermer, cerner
|| (מילא) — refermer
סָגַר רְוָחִים — serrer les rangs
סוֹגֵר וּמְסֻגָּר — hermétiquement fermé
|| נִסְגַּר (389) פ״ע — s'enfermer, être enfermé
(נכלא) — être cloîtré
|| סִגֵּר (432) פ״י (נעל) — fermer, enfermer
(מסר) — livrer
|| הִסְתַּגֵּר (470) פ״ע — s'enfermer
בהש (בתוך עצמו) — se renfermer
|| הִסְגִּיר (499) פ״י — mettre en quarantaine
(מסר) — livrer
משפט (למדינה אחרת) — extrader
הִסְגִּיר אֶת־עַצְמוֹ — se constituer prisonnier
דקדוק (שם בסוגריים) — mettre entre parenthèses
סֶגֶר (166) ז — pêne *m*, obturateur *m*
סַגְרוֹן (ר׳ סַגְרוֹנִים) ז — écuyer *m*
סַגְרִיר (1) ז — averse *f*, orage *m*
יוֹם־סַגְרִיר ז — jour pluvieux
סַגְרִירִי, ־רִית ת — pluvieux, orageux
סַד (53) ז (כלי־עינויים) — entrave *f*, brodequins *mpl*
|| צבא סַד־רוֹבִים — râtelier *m* d'armes

סְדוֹם ש״פ נ (עיר) — Sodome *f*
מִדַּת־סְדוֹם נ — méchanceté *f*
מִטַּת־סְדוֹם נ — lit *m* de Procuste
מַעֲשֵׂה־סְדוֹם ז — sodomie *f*, pédérastie *f*
סְדוֹמִי, ־מִית ת — de Sodome, sodomite
סִדּוּק (51) ז — fission *f*, fissure *f*
סַדּוֹר (31) ז — établi (de menuisier *etc*) *m*
סִדּוּר (51) ז — arrangement *m*, disposition *f*
|| (בדפוס) — composition (typographique) *f*
|| דת — livre *m* de prières, rituel *m*
סִדּוּרִי, ־רִית ת — ordinal
מִסְפָּר סִדּוּרִי — nombre ordinal
סָדִין (15) ז — drap *m*
סָדִיסְטִי, ־טִית ת — sadique
סָדִיק, סְדִיקָה ת — fragile, fissuré
סְדִיקָה (201) נ — fission *f*, fissure *f*
סָדִיר, סְדִירָה ת — régulier
צָבָא סָדִיר — armée régulière
סְדִירָה (201) נ — arrangement *m*, disposition *f*
סְדִירוּת (48) נ — régularité *f*
סַדָּן (95) ז — enclume *f*
בֵּין־הַפַּטִּישׁ וּבֵין־הַסַּדָּן — entre le marteau et l'enclume
|| צבא (של־תותח) — bloc *m* de culasse
|| (גזע־עץ) — tronc (d'arbre) *m*, billot *m*
סַדָּנָא (—) ז ארמית — enclume *f*
סַדְנָא דְאַרְעָא חַד הוּא — c'est la même chose partout
סַדְנָה (207) נ — atelier *m*
סָדַק (303) פ״י — fendre, fissurer, fêler
|| נִסְדַּק (389) פ״ע — être fendu, être fêlé
|| סִדֵּק (432) פ״י — fendre, fissurer
|| הִסְתַּדֵּק (470) פ״ע — se fendre, se fêler
|| הִסְדִּיק (499) פ״י — fendre, fissurer, fêler
סֶדֶק (166) ז — fente *f*, fissure *f*, fêlure *f*
סִדְקִי (ר׳ ־קִים) ז — mercier *m*
סִדְקִית (—) נ — mercerie (objets) *f*
סֵדֶר (88) ז — composition (typographique) *f*
סִדֵּר (303) פ״י — arranger, disposer
מִסְפָּר סוֹדֵר — nombre ordinal
|| נִסְדַּר (389) פ״ע — être rangé, être disposé

סֶגֶב (—) ז — grandeur *f*, élévation *f*
סָגַד (303) פ"ע (לְ־) — se prosterner devant
סֶגֶד (—) ז — prosternation *f*, adoration *f*
סָגוֹ (ר' סָגוֹאוֹת) ז צמח — sagoutier *m*
סִגּוּי (—) ז — grandeur *f*, puissance *f*
סָגוֹל (—) ז — couleur violette
סֶגּוֹל (ר' ־לִים) ז דקדוק — *ségol* (*é* bref) *m*
|| (אחד מטעמי־המקרא) — *ségol* (neume)
סִגּוּל (51) ז — adaptation *f*, accommodation *f*
סְגוֹלִי, ־לִית ת דקדוק — paroxyton (nom) *m*
סָגוֹס (30) ז — sarrau *m*, gros manteau
סִגּוּף (51) ז — mortification *f*, ascétisme *m*
סִגּוּפִי, ־פִית ת — ascétique
1. סְגוֹר (21) ז (מנעול) — verrou *m*, serrure *f*
בהש פָּתַח סְגוֹר־לִבּוֹ — épancher son coeur
2. סְגוֹר (—) ז (זהב) — or pur
3. סְגוֹר (21) ז (חנית) — javelot *m*
סָגוּר, סְגוּרָה ת — fermé, clos, enfermé
סָגוּר וּמְסֻגָּר — hermétiquement fermé
אֲסֵפָה סְגוּרָה — assemblée *f* à huis clos
בהש אָדָם סָגוּר — homme renfermé
|| זָהָב סָגוּר — or pur
סַגִּי (—) ת ארמית — grand, nombreux
סַגִּי־נְהוֹר ← נָהוֹר
|| תה"פ — assez, suffisamment
לָא סַגִּי — cela ne suffit pas
סַגִּיא, ־אָה ת — grand
סַגִּיאוּת (48, בלי ר') נ — grandeur *f*
סַגִּיב, ־בָה ת — puissant, magnifique
סְגִידָה (201) נ — prosternation *f*
|| בהש (הערצה) — adoration *f*, culte *m*
סָגִיל, סְגִילָה ת — adaptable
סְגִילוּת (48) נ — adaptation *f*, adaptabilité *f*
סָגִין (15) ז — capote *f*, vareuse *f*
סָגִיר (1) ז — boucle *f*, verrou *m*, vis *f* de blocage
סְגִירָה (201) נ — fermeture (action) *f*
סְגִירוּת (48, בלי ר') נ — fermeture (état) *f*
סָגֹל, סְגֻלָּה ת — violet
1. סֶגֶל (166) ז (צוות) — corps *m*, cadre *m*, équipe *f*
סֶגֶל דִּיפְּלוֹמָטִי — corps diplomatique
סֶגֶל־הוֹרָאָה — corps enseignant
סֶגֶל־חֲבוּרָה — compagnie choisie
ספורט סֶגֶל־הַנִּבְחֶרֶת — équipe sélectionnée
2. סֶגֶל (166) ז או סֶגָּלִית (17) נ צמח — violette *f*
1. סִגֵּל (432) פ"י (התאים) — adapter, accommoder
סִגֵּל לְעַצְמוֹ נֹהַג — se faire une habitude
אֵינוֹ מְסֻגָּל לְהַקְשִׁיב — il est incapable d'écouter
|| (אסף) — thésauriser, amasser
|| הִסְתַּגֵּל (470) פ"ע — s'adapter, s'assimiler
|| הִסְגִּיל (499) פ"י — adapter, assimiler
2. [סגל] הִסְגִּיל (499) פ"י — devenir violet
|| פ"י — teindre en violet
3. [סגל] נִסְגַּל (389) פ"ע — être vocalisé d'un *é* bref
|| סִגֵּל (432) פ"י — vocaliser d'un *é* bref
1. סְגַלְגַּל, ־גַּלָּה ת — ovale, elliptique
2. סְגַלְגַּל, ־גַּלָּה ת — violacé
סְגַלְגַּלּוּת (47) נ — forme ovale *ou* elliptique
סְגֻלָּה (208) נ (אוצר) — trésor *m*, bien précieux
עַם־סְגֻלָּה ז — peuple *m* de prédilection
יְחִידֵי־סְגֻלָּה ז"ר — des hommes exceptionnels
|| (תכונה) — qualité *f*, vertu *f*
|| (תרופה) — remède *m*
סֶגָּלוֹן (ר' סֶגָּלוֹנִים) ז צמח — jacaranda *m*
סְגֻלִּי, ־לִית ת — spécifique, caractéristique
מִשְׁקָל סְגֻלִּי — poids *m* spécifique
סְגֻלִּיּוּת (47, בלי ר') נ — spécificité *f*
סַגְלָתִי, ־תִית ת — sélectif
סַגְלָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — sélectivité *f*
סְגָן (88) ז — adjoint *m*, suppléant *m*
סְגַן־הַכֹּהֲנִים — assistant du grand prêtre
סְגַן־מְנַהֵל — directeur adjoint
סְגַן־נָשִׂיא — vice-président *m*
סְגַן־שַׂר — sous-secrétaire *m* d'Etat
סְגַן־רֹאשׁ־הָעִיר — adjoint *m* au maire
צבא סְגַן־אַלּוּף — lieutenant-colonel *m*
סֶגֶן (166) ז צבא — lieutenant *m*
סֶגֶן־מִשְׁנֶה — sous-lieutenant *m*
סִגְנוֹן (21) ז — style *m*
תּוֹרַת־הַסִּגְנוֹן נ — stylistique *f*
|| (דגל) — enseigne *f*
סִגְנוּן (51) ז — stylisation *f*

1. סוּג, סוּגָה ת (סוטה)	égaré, détourné
סוּג־לֵב	dévoyé
2. סוּג, סוּגָה ת (מוקף)	entouré, enveloppé
סוּג בַּשּׁוֹשַׁנִּים	entouré de lis, protégé
1. סוּג (41) ז	catégorie *f*, espèce *f*, sorte *f*
(במדעי־הטבע)	genre *m*
2. סוּג (41) ז (סל)	panier *m*
סוּגָה (201) נ (גדר)	haie *f*, clôture *f*
סוּגִי, ־גִית ת	de classe, de catégorie
סוּגְיָה (202) נ	problème *m*, thème *m*
סַוְּגָן (97) ז	classificateur *m*
‖ (תיק)	classeur *m*
סוּגְפָנִי, ־נִית ת	ascétique
סוֹגֵר (132) ז (בשיר)	second hémistiche
‖ (זוגי סוֹגְרַיִם)	parenthèse *f*
סוֹגֵר צוֹמֵד	accolade *f*
סוּגַר (63) ז (כלוב)	cage *f*
‖ (זמם)	muselière *f*
1. [סוד] סָד (382) פ״י	badigeonner de chaux
‖ סִיֵּד (452) פ״י	badigeonner, chauler
‖ הִסְתַּיֵּד (470) פ״ע	se scléroser
2. [סוד] הִסְתּוֹדֵד (487) פ״ע	se concerter secrètement
סוֹד (22) ז	secret *m*
סוֹד גָּלוּי	secret de Polichinelle
בְּסוֹדֵי־סוֹדוֹת	dans le plus grand secret
סוֹד־שִׂיחַ	dialogue *m* intime
אִישׁ־סוֹדוֹ	son confident
בָּא בְּסוֹד־פ׳	être le complice de qn
גִּלָּה סוֹדוֹת מִן־הֶחָדֶר	divulguer des secrets
שָׁמַר בְּסוֹד	garder secret
‖ (שיחה סודית)	conciliabule *m*, entretien *m*
‖ דת תּוֹרַת־הַסּוֹד נ	mystique *f*
סוּד, סוּדָה ת	badigeonné à la chaux
בּוֹר סוּד	citerne *f* étanche
סוֹדָה (—) נ כימ	soude *f*
מֵי־סוֹדָה ז״ר	eau gazeuse, eau *f* de Seltz
סוֹדִי, ־דִית ת	secret
סוֹדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère secret
סוּדָן ש״פ נ (ארץ)	le Soudan
סוֹדֵר, ־דֶרֶת (ר׳ ־דְרִים, ־דְרוֹת) ת	ordinal
מִסְפָּר סוֹדֵר	nombre ordinal
סְוֶדֶר (ר׳ סְוֶדֶרִים) ז	pull-over *m*, chandail *m*
סוּדָר (91) ז	écharpe *f*, châle *m*
סוֹדְרָן (97) ז (אדם)	homme *m* systématique
‖ (תיק)	classeur *m*
[סוה] הִסְתַּוָּה (480) פ״ע	se camoufler, se déguiser
‖ הִסְוָה (512) פ״י	camoufler, masquer
(הסתיר)	cacher, dissimuler
סוֹהֵר, ־הֶרֶת (ר׳ ־הֲרִים, ־הֲרוֹת) ש	gardien *n* de prison, geôlier *m*
סוֹהֲרִי, ־רִית ת	carcéral
סִוּוּג (51) ז	classification *f*
סוּחָה (201) נ	fumier *m*, ordure *f*
סוֹחֲפָנִי, ־נִית ת	qui emporte tout, torrentiel
סוֹחֵר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חֲרִים, ־חֲרוֹת) ש	commerçant *n*
סוֹחֵר־סוּסִים	maquignon *m*
סוֹחֵר־עֵצִים	marchand *m* de bois
צִי סוֹחֵר	marine marchande
כֶּסֶף עוֹבֵר לַסּוֹחֵר	monnaie de bon aloi
סוֹחֵרָה (ר׳ ־רוֹת) נ	bouclier *m*
[סוט] סָט (382) פ״ע	s'écarter
‖ נָסַט (423) או נָסוֹט (431) פ״ע	être remué
‖ הֵסִיט (526) פ״י	remuer, faire bouger
סוֹטָה (ר׳ ־טוֹת) נ	femme suspecte d'adultère
סוֹיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח	soya *ou* soja *m*
[סוך] סָךְ (382) פ״י	enduire, oindre, parfumer
‖ נָסוֹךְ (431) פ״ע	être oint, être parfumé
‖ הֵסִיךְ (526) פ״י	enduire, oindre
הֵסִיךְ אֶת־רַגְלָיו ← סכך	
סוֹךְ (21) ז או סוֹכָה (201) נ	branche touffue
סוֹכֵךְ (132) ז	parasol *m*, auvent *m*
‖(מגן)	bouclier *m*
‖ צמח	ombelle *f*
סוֹכְכוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח	petite ombelle
סוֹכְכִי, ־כִית ת צמח	ombellifère
סוֹכֵן (132) ז °(מנהל)	intendant *m*, régisseur *m*
‖ (נציג)	agent *m*, représentant *m*
סוֹכֵן־בִּטּוּחַ	courtier *m* d'assurances
סוֹכֵן קוֹנְסוּלָרִי	agent consulaire
סוֹכֵן חֲשָׁאִי	agent secret
סוֹכְנוּת (ר׳ ־נֻיּוֹת) נ	agence *f*, office *m*

|| סִדֵּר (432) פ״י — ranger, arranger, disposer
סִדֵּר שֻׁלְחָנוֹ — mettre la table
סִדֵּר אֶת־פְּ׳ בַּעֲבוֹדָה — trouver du travail à qn
סִדֵּר תַּקְרִית — régler un incident
(בדפוס) — composer (en typographie)
עממי סִדֵּר אֶת־פְּ׳ — jouer un tour à qn
|| הִסְתַּדֵּר (470) פ״ע — se ranger
הִסְתַּדְּרוּ בְּשׁוּרוֹת — s'aligner
הַסִּכְסוּךְ הִסְתַּדֵּר — le conflit s'est arrangé
(מצא סידור) — s'arranger, trouver sa place
הִסְתַּדֵּר בַּעֲבוֹדָה — trouver un travail fixe
|| הִסְדִּיר (499) פ״י — arranger, mettre en ordre
סֵדֶר (182) ז — ordre *m*, série *f*
שָׁמַר עַל־הַסֵּדֶר — maintenir l'ordre
קָרָא לַסֵּדֶר — rappeler à l'ordre
סֵדֶר־הַדּוֹרוֹת — chronique *f*, généalogie *f*
סֵדֶר־הַיּוֹם — ordre du jour
סִדְרֵי־בְרֵאשִׁית — lois naturelles
סֵדֶר־עֲבוֹדָה — tableau *m* de service
אִי־סֵדֶר — désordre *m*
הָעֲסָקִים מִתְנַהֲלִים כְּסִדְרָם — les affaires marchent normalement
לְפִי־סֵדֶר־אָלֶף־בֵּית — par ordre alphabétique
הַכֹּל בְּסֵדֶר — tout va bien
כְּסִדְרוֹ — comme il faut, normal
צבא תַּרְגִּילֵי־סֵדֶר ז״ר — exercices d'ordre serré
|| (חיבור) — traité *m*
שִׁשָּׁה סִדְרֵי־מִשְׁנָה — les six sections de la *Michna*
||דת לֵיל־הַסֵּדֶר ז — la nuit de Pâque
סַדָּר (90) ז (בדפוס) — compositeur *m*
סְדָר (88) ז (חומר מוכן לדפוס) — composition *f*
סִדְרָה (242) נ — série *f*, suite (publication) *f*
סִדְרַת־סְפָרִים — collection *f* de livres
|| (פרק) — section *f*
|| צבא סִדְרַת־אִמּוּנִים — série d'exercices
סִדְרוֹן (21) ז — périodique *m*, suite *f*
סַדָּרוּת (46) נ (בדפוס) — composition *f*
סַדְּרָן (ר׳ ־נִים) ז (פקח) — huissier *m*, appariteur *m*
|| (אוהב סדר) — homme ordonné *ou* ponctuel
סַדְּרָנוּת (46) נ — service *m* d'ordre

|| (אהבת־סדר) — bon ordre, exactitude *f*
סַדְּרָנִי, ־נִית ת — régulateur, régulier
סַדְּרָנִית (17) נ — ouvreuse *f*
סָהֵד (סָהֲדִי; ר׳ סָהֲדִים, סָהֲדֵי־) ז — témoin *m*
סָהֲדִי בַּמְּרוֹמִים — j'en atteste les cieux
סָהַד (435) פ״י — témoigner, attester
|| הִסְהִיד (502) פ״י — témoigner, attester
סָהוּר, סְהוּרָה ת — éclairé par la lune, lunaire
1. סַהַר (—) ז — lune *f*
חֲצִי־סַהַר — croissant *m*, demi-lune *f*
אֲגַן־הַסַּהַר ז — pleine lune
גיאוגר הַסַּהַר הַפּוֹרֶה — le Croissant fertile
|| הַסַּהַר (סמל־האיסלאם) — le Croissant
2. סַהַר (152) ז (דיר) — enclos *m*
סֹהַר (197, בלי ר׳) או בֵּית־סֹהַר ז — prison *m*
סַהֲרוֹן (21) ז (תכשיט) — bijou *m* en forme de lune
|| (עוגה) — croissant (pâtisserie) *m*
סַהֲרוּרִי, ־רִית ת — somnambule
סַהֲרוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — somnambulisme *m*
סַוַּאי (62) ז צבא — camoufleur *m*
סוֹאֵן, ־אֶנֶת (ר׳ ־אֲנִים, ־אֲנוֹת) ת — bruyant
סְוָאר או סְוָר (88) ז — tas *m*, monceau *m*
סוֹבֵא, ־בֵאת (ר׳ ־בְאִים, ־בְאוֹת) ש — ivrogne *n*
סוֹבֵב (132) ז — cerceau *m*, jante *f*, corniche *f*
|| אנטום — atlas (vertèbre) *m*
סוּבְּיֶקְטִיבִי, ־בִית ת — subjectif
סוּבְּיֶקְטִיבִיּוּת (—) נ — subjectivité *f*
סוֹבְלָנוּת (46) נ — tolérance *f*
סוֹבְלָנִי, ־נִית ת — tolérant
סוּבְּסִידְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — subvention *f*, subside *m*
סוּבֶּרֶנִי, ־נִית ת — souverain
1. [סוג] סָג (381) פ״ע — s'écarter, se détourner
|| נָסוֹג (429) פ״ע — se retirer, reculer
דקדוק נָסוֹג אָחוֹר — recul *m* de l'accent tonique
|| הסיג ← נָסַג
2. [סוג] סָג (382) פ״ע (גדר) — clôturer, enclore
|| סִיֵּג (452) פ״י — clôturer
בהש — entourer de précautions
|| הִסְתַּיֵּג (470) פ״ע (מן־) — faire des réserves (sur)
3. סִוֵּג (452) פ״י — assortir, classer

סוֹפְגָנִי, ־נִית ת	absorbant
סוֹפָה (201) נ	tempête *f*
סוֹפִי, ־פִית ת (מוגבל)	fini
אֵין־סוֹפִי	infini
(החלטי)	définitif
(אחרון)	final, terminal, dernier
תַּחֲנָה סוֹפִית	terminus *m*
‖ סוֹפִית תה״פ	définitivement, sans recours
סוֹפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	finitude *f*, limitation *f*
‖ (החלטיות)	caractère définitif
סוֹפִיסְט (ר׳ ־טים) ז	sophiste *m*
סוֹפִיסְטִיקָה (—) נ	sophistique *f*
סוֹפִית (ר׳ ־פִיּוֹת) נ דקדוק	suffixe *m*
סוֹפֵר (132) ז ° (מזכיר)	secrétaire *m*, scribe *m*
‖ (מעתיק)	copiste *m*
‖ (חכם)	sage *m*, savant *m*
קִנְאַת־סוֹפְרִים תַּרְבֶּה חָכְמָה	l'émulation fait avancer la science
דִּבְרֵי־סוֹפְרִים ז״ר	décisions *fpl* rabbiniques
‖ (מחבר)	écrivain *m*, auteur *m*
שְׂכַר־סוֹפְרִים ז״ר	droits *mpl* d'auteur
מָשַׁךְ בְּשֵׁבֶט־סוֹפֵר	manier la plume
סוֹפְרוּת (45, בלי ר׳) נ	profession *f* de copiste
סוֹפְּרָן (—) ז מוס	soprano *m*
סוֹפְשָׁבוּעַ (—) ז	week-end *m*
סוֹצְיָלִי, ־לִית ת	social
עוֹבֶדֶת סוֹצְיָלִית	assistante sociale
סוֹצְיָלִיזְם (—) ז	socialisme *m*
סוֹצְיָלִיסְט (ר׳ ־טים) ז	socialiste *m*
סוֹצְיָלִיסְטִי, ־טִית ת	socialiste
סוֹצְיוֹלוֹג (ר׳ ־גים) ז	sociologue *m*
סוֹצְיוֹלוֹגִי, ־גִית ת	sociologique
סוֹצְיוֹלוֹגְיָה (—) נ	sociologie *f*
סוֹקְרָטִי, ־טִית ת	socratique
סוֹקְרָטֶס ש״פ ז	Socrate *m*
סוֹקְרָנִי, ־נִית ת	scrutateur, investigateur
[סור] סָר (382) פ״ע	se détourner
סָר מִן־הַדֶּרֶךְ	quitter la route
סָר אֶל־בֵּית־פ׳	descendre chez qn
בהש סָר לִבּוֹ מִן־	se détacher de
סָר אֶל־מִשְׁמַעַת־פ׳	être aux ordres de qn
‖ (חדל)	cesser, disparaître
סָר כֹּחוֹ	ses forces déclinent
‖ סוֹרֵר (455) פ״י	embrouiller, obstruer
‖ הֵסִיר (526) פ״י (הפנה)	détourner, dévier
(סילק)	enlever, retirer, éloigner
הֵסִיר זְמַנִּית	suspendre
סוֹר (21, בלי ר׳) ז	nature *f*, essence *f*
‖ בהש סוֹרוֹ רָע	être naturellement mauvais
חָזַר לְסוֹרוֹ	récidiver
סוֹר (41) ז חקל	sarment *m*, tige *f*
סוּר, סוּרָה ת	séparé, éloigné, exilé
סַוָּר ← סַוָּאר	
סַוָּר (90) ז	docker *m*, débardeur *m*
סַוֵּר (452) פ״י	entasser, empiler
סוֹרֶג (132) או סֹרֶג (187) ז	grillage *m*, treillis *m*
סוֹרְגוּם (—) ז צמח	sorgho *m*
סוּרְדּוּט (ר׳ ־טים) ז	paletot *m*
סַוָּרוּת (46, בלי ר׳) נ	débardage *m*
1. סוֹרֵחַ, ־רַחַת (ר׳ ־רְחִים, ־רְחוֹת) ת	puant, fétide
2. סוֹרֵחַ, ־רַחַת (ר׳ ־רְחִים, ־רְחוֹת) ת	étendu
סוּרִי, ־רִית ת	syrien
סוּרְיָה ש״פ נ (ארץ)	la Syrie
סוּרְסִי, ־סִית ת	araméen (dialecte), syriaque
סוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת	rebelle
בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה	enfant inéducable
סוֹרְרוּת (45) נ	rébellion *f*, indocilité *f*
[סות] נָסַת (428 ת) פ״ע	être excité, être séduit
‖ הֵסִית (526 ת) או הִסִּית (522 ת) פ״י	exciter, séduire
סוּת (41, ר׳ ־תִים או ־תוֹת) נ (לבוש)	vêtement *m*
‖ בהש (מעטה)	enveloppe *f*, couverture *f*
סוֹתֵר, ־תֶרֶת (ר׳ ־תְרִים, ־תְרוֹת) ת	contraire
דֵּעוֹת סוֹתְרוֹת	opinions *fpl* contradictoires
סָח ← [סיח]	
סְחָב (152) ז	tirage *m*, traînage *m*
סָחַב (326) פ״י	tirer, traîner, entraîner
‖ עממי (משך)	faire traîner en longueur
(לקח בלי רשות)	chiper
‖ נִסְחַב (397) פ״ע	être tiré, être entraîné
‖ הִסְתַּחֵב (471) פ״ע	se traîner
‖ הִסְחִיב (502) פ״י	tirer, traîner, entraîner

סוֹכְנוּת־יְדִיעוֹת	agence d'informations
הַסּוֹכְנוּת הַיְּהוּדִית לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל	l'Agence Juive pour la Palestine
סוֹכֶנֶת (254) נ	intendante *f*, infirmière *f*
1. סוֹל (21) ז (קוץ)	ronce *f*, épine *f*
2. סוֹל (—) ז מוס	sol *m*
סוֹלְדָנִי, ־נִית ת	dédaigneux
סוֹלְחָה (ר׳ ־חוֹת) נ	réconciliation *f*
סוֹלְחָן (ר׳ ־נִים) ז	personne indulgente
סוֹלְחָנוּת (46) נ	indulgence *f*
סוֹלְחָנִי, ־נִית ת	indulgent
סוֹלִידִי, ־דִית ת	solide, sérieux
סוֹלִידִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	solidité *f*, sérieux *m*
סוֹלִידָרִי, ־רִית ת	solidaire
סוֹלִידָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	solidarité *f*
סוֹלְיָה (201) נ	semelle *f*
סוֹלַיִם (265) ז״ז	pantoufles *fpl*
סוֹלְלָה (201) נ	remblai *m*, jetée *f*, banquette *f*
‖ צבא	batterie *f*
‖ חשמל	batterie, pile *f*
סוֹלֶלֶת (252) נ חשמל	batterie *f*
סוֹלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	soliste *n*
סוֹלָנוּם (—) ז צמח	solanée *f*
סוֹלְפָה (ר׳ ־פוֹת) נ רפא	sulfamide *m*
סוֹלָר (—) ז	mazout *m*
[סום] נָסוֹם (431) פ״ע	devenir aveugle
סוּם, סוּמָה ת	aveugle
סוּמָא (—) ז ארמית	aveugle *m*
סוֹמֵךְ (132) ז	support *m*, appui *m*, soutien *m*
‖ טכנ סוֹמֵךְ בִּרְגִּי	cric *m*
‖ דקדוק	complément *m* de nom
סוֹמְכָה (201) נ	contrefort *m*, arc-boutant *m*
°סוּמְפּוֹנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ מוס	tympanon *m*
סָוָנָה (ר׳ ־נוֹת) נ גיאוגר	savane *f*
סוֹנָטָה (210) נ מוס	sonate *f*
סוֹנֶטָה (208) נ	sonnet *m*
סוֹנָטִינָה (201) נ מוס	sonatine *f*
סוּנִּים (—) ז״ר דת	sunnites (secte islamique) *mpl*
סוּס (41) ז	cheval *m*
‖ (בשחמט)	cavalier *m*
סוּס אָרֹךְ משחק	saute-mouton *m*
בהש הוּא עַל־הַסּוּס	il a le pied à l'étrier
נִגְמַר לוֹ הַסּוּס	il est fini
‖ פיס כֹּחַ־סוּס ז	cheval-vapeur *m*
‖ זואול סוּס־הַיְאוֹר	hippopotame *m*
סוּסָה (201) נ	jument *f*
סוּסוֹן (21) ז	poulain *m*, poney *m*
‖ דג סוּסוֹן־הַיָּם	hippocampe *m*
סוּסִי, ־סִית ת	chevalin
סוֹעֶה, ־עָה ת	impétueux, véhément
סוֹעָה (201) נ	tempête *f*, ouragan *m*
סוֹעֵר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עֲרִים, ־עֲרוֹת) ת	orageux
יָם סוֹעֵר	mer agitée
בהש אֲסֵפָה סוֹעֶרֶת	réunion orageuse
[סוף] סָף (382) פ״ע	finir, disparaître, périr
‖ הֵסִיף (526) פ״י	faire périr, anéantir
סוּף (—) ז צמח	jonc *m*, roseau *m*
‖ גיאוגר יַם־סוּף ז	la Mer Rouge
סוֹף (21, בלי ר׳) ז	fin *f*
מֵרֹאשׁ וְעַד־סוֹף	du début jusqu'à la fin
סוֹפוֹ טוֹב כֻּלּוֹ טוֹב	tout est bien qui finit bien
אֵין לַדָּבָר סוֹף	cela n'en finit pas
סוֹף־דָּבָר	conclusion *f*, épilogue *m*
לְבַסּוֹף	enfin, finalement
סוֹף־סוֹף או סוֹף־כָּל־סוֹף	après tout, enfin
סוֹפוֹ לְהַצְלִיחַ	il finira par réussir
סוֹף־הָאָדָם לָמוּת	l'homme est destiné à mourir
מַה־יִּהְיֶה בְּסוֹפוֹ?	qu'adviendra-t-il de lui?
סוֹף־שָׁבוּעַ	fin de semaine, week-end *m*
דקדוק סוֹף־פָּסוּק	point final
‖ (קצה)	bout *m*, extrémité *f*
מִסּוֹף הָעִיר עַד־סוֹפָהּ	d'un bout à l'autre de la ville
עממי גָּר בְּסוֹף־הָעוֹלָם	habiter au bout du monde
‖ אֵין־סוֹף	infini
דת הָאֵין־סוֹף	l'Infini (Dieu) *n*
סוֹפֵג, ־פֶגֶת (ר׳ ־פְגִים, ־פְגוֹת) ת	absorbant
נְיַר סוֹפֵג	papier buvard

סְטָטִיסְט (ר' ־טִים) ז	figurant *m*
סְטָטִיסְטִי, ־טִית ת	statistique
סְטָטִיסְטִיקָה (ר' ־קוֹת) נ	statistique *f*
סְטָטִיסְטִיקָן (ר' ־נִים) ז	statisticien *m*
סְטָטִיקָה (—) נ פיס	statique *f*
סְטִיָּה (202) נ	écart *m*, déviation *f*
פיס סְטִיָּה מַגְנֶטִית	déviation magnétique
‖ בהש	perversion *f*
סְטִיכִי, ־כִית ת	chaotique
סַטִּיל (־לִים) ז	navire *m* porte-missiles
סָטִין (—) ז (אריג)	satin *m*
סָטִיף, סְטִיפָה ת	grêle, variolé
סְטִיפֶּנְדְיָה (ר' ־יוֹת) נ	bourse (d'études) *f*
סְטִירָה (201) נ	coup (de la main ouverte) *m*
סְטִירַת־לֶחִי	gifle *f*, soufflet *m*
סָטִירָה (ר' ־רוֹת) נ	satire *f*
סָטִירִי, ־רִית ת	satirique
סָטִירִיקָן (ר' ־נִים) ז	auteur *m* satirique
סְטֶן (ר' ־נִּים) ז צבא	mitraillette *f*
סָטַן (301 נ) פ"י	être hostile à, persécuter
‖ הִסְטִין (498 נ) פ"י	accuser, calomnier
[סטף] נִסְטַף (388) פ"י	s'ouvrir, éclater
‖ סִטֵּף (432) פ"י	scarifier, faire éclater
סָטַר (301) פ"י	frapper (de la main)
סָטַר לִפְ' עַל־הַלֶּחִי	donner une gifle à qn
‖ נִסְטַר (388) פ"ע	recevoir une gifle
‖ סִטֵּר (432) פ"י	gifler, souffleter
סִטְרָא (—) ז ארמית	côté *m*
סִטְרָא אָחֳרָא	l'adversaire (le diable) *m*
סִטְרָה (242) נ אדר	aile *f*, bas-côté *m*
סִטְרִי, ־רִית ת	latéral
חַד־סִטְרִי	à sens unique
דּוּ־סִטְרִי	à deux sens (circulation)
סְטֶרֵיאוֹפוֹנִי, ־נִית ת	stéréophonique
סַטְרָן (ר' ־נִים) ז	donneur *m* de claques
סִי (—) ז מוס	si *m*
סִיאָה (ר' ־אוֹת) נ צמח	sarriette *f*
סִיב (1) ז	fibre *f*, filament *m*
סִיבִי, ־בִית ת	fibreux, filamenteux
סִיבִּיר ש"פ נ (ארץ)	la Sibérie
סִיבִית (—) נ	fibrille *f*, aggloméré *m*
סִיג (1) ז	scorie *f*, gangue *f*, rebut *m*
סְיָג (88) ז (גדר)	haie *f*, clôture *f*
‖ בהש	mesure préventive, précaution *f*
סְיַג־מְהִירוּת	limite *f* de vitesse
סְיָג לַתּוֹרָה	barrière *f* autour de la *Tora*
סְיָג לַחָכְמָה שְׁתִיקָה	le silence est d'or
סֵיֵג ←2. [סוג]	
סִיגִית (—) נ	mâchefer *m*, laitier (de haut fourneau) *m*
סִיגָר (ר' ־רִים) ז	cigare *m*
סִיגַרְיָה (ר' ־יוֹת) נ	cigarette *f*
סִיד (1) ז	chaux *f*
סִיד חַי/כָּבוּי	chaux vive / éteinte
אֶבֶן־סִיד נ	calcaire *m*
סַיָּד (90) ז	badigeonneur *m*, plâtrier *m*
סֵיֵד ←1. [סוד]	
סַיָּדוּת (46, בלי ר') נ	plâtrerie *f*
סִידִי, ־דִית ת	calcaire
סִידָן (—) ז כימ	calcium *m*
סִידֶנֶת (—) נ רפא	calcinose *f*
סִיּוּג (51) ז (גידור)	clôture *f*
‖ בהש (ייחוד)	mise *f* à part, réservation *f*
סִיּוּד (51) ז	badigeonnage *m*, chaulage *m*
סִיּוּט (51) ז	cauchemar *m*, obsession *f*
סִיּוּטִי, ־טִית ת	obsédant, de cauchemar
סִיּוּם (51) ז	fin *f*, conclusion *f*
חֲגִיגַת־סִיּוּם נ	cérémonie *f* de clôture
סִיוָן (—) ז	Sivân (9ème mois de l'année juive: mai/juin) *m*
סִיּוּעַ (44, בלי ר') ז	aide *f*, appui *m*, soutien *m*
‖ צבא סִיּוּעַ אֲוִירִי	appui aérien
סִיּוּף (51) ז ספורט	escrime *f*
סִיּוּר (51) ז	tournée *f*, ronde *f*, excursion *f*
‖ צבא	reconnaissance *f*, patrouille *f*
[סיח] סָח (386) פ"י	dire, parler
‖ סוֹחֵחַ (456) פ"י	dire, raconter
‖ הֵסִיחַ (524) פ"י	dire, raconter
הֵסִיחַ לְפִי־תֻמּוֹ	parler sans penser à mal
סְיָח (88) ז	poulain *m*
סִיחָה (201) נ	entretien *m*, conversation *f*
סִיט (1) ז	empan (ancienne mesure) *m*

סְחָבָה (216) נ	haillon *m*, chiffon *m*
סְחֶבֶת (—) נ עממי	lenteur *f* bureaucratique
סָחָה (448) פ"י	balayer
סָחוּט, סְחוּטָה ת	pressuré, épuisé, harassé
סָחוּי, סְחוּיָה ת	souillé, sale
סְחוּי (—) ז	nage *f*, natation *f*
סְחוּס (41) ז	cartilage *m*
סְחוּסִי, ־סִית ת	cartilagineux
סְחוֹר תה"פ	autour
הָלַךְ סְחוֹר־סְחוֹר	tourner autour du pot
סְחוֹר (50) ז	commerce *m*, marchandage *m*
סְחוֹרָה (201) נ	marchandise *f*
‖ (מסחר)	commerce *m*
סְחוֹרָנִית תה"פ	tout autour, en rond
סָחַט (326) פ"י	pressurer, exprimer (du jus)
בהש סָחַט כְּסָפִים	extorquer de l'argent
‖ נִסְחַט (397) פ"ע	être pressuré, être exprimé
בהש	être extorqué
‖ הִסְתַּחֵט (471) פ"ע	se dessécher, s'épuiser
‖ הִסְחִיט (502) פ"י	soutirer, extorquer
בהש הִסְחִיט דְּמָעוֹת	arracher des larmes
סַחְטָן (ר' ־נִים) ז	maître-chanteur (escroc) *m*
סַחְטָנוּת (46) נ	chantage *m*
סַחְטָנִי, ־נִית ת	d'extorsion, de chantage
סְחִי (—) ז	balayure *f*, ordure *f*
בהש סְחִי וּמָאוֹס	rebut *m* méprisable
סְחִיבָה (201) נ	tirage *m*, traînage *m*
‖ עממי (גניבה)	larcin *m*
סְחִיט (1) ז	pulpe *f*
סְחִיטָה (201) נ	pressurage *m*
‖ בהש סְחִיטַת־כְּסָפִים	extorsion *f* de fonds
סְחִיף (1) ז רפא	caillot (de sang) *m*
סְחִיפָה (201) נ	entraînement *m*
סָחִיר, סְחִירָה ת בנק	négociable
סְחִירוּת (48) נ בנק	négociabilité *f*
סָחִישׁ (15) ז חקל	regain *m*
סַחְלָב (91) ז צמח	orchidée *f*
סַחַף (152) ז	sédiment *m*, alluvion *f*
סָחַף (326) פ"י	entraîner, emporter, balayer
מְטַר סוֹחֵף	pluie torrentielle
‖ נִסְחַף (397) פ"ע	être entraîné, être emporté
‖ סִחֵף (435) פ"י	balayer, charrier, ravager
‖ הִסְתַּחֵף (471) פ"ע	être submergé *ou* charrié
בהש הִסְתַּחֲפָה שָׂדֵהוּ	il n'a pas eu de chance
סְחֹפֶת (256) נ	alluvions *fpl*, vase *f*
סַחַר (סְחַר־, סַחְרוֹ; בלי ר') ז	commerce *m*
סְחַר־חוּץ	commerce extérieur
סְחַר־חֲלִיפִין	échange *m*, troc *m*
סַחַר חָפְשִׁי	libre-échange *m*
עממי סְחַר־מֶכֶר	maquignonnage *m*, trafic *m*
סָחַר (326) פ"ע (סבב)	circuler, parcourir
‖ (עסק במסחר)	faire du commerce
‖ סִחֵר (435) פ"ע	faire du commerce, trafiquer
‖ הִסְתַּחֵר (471) פ"ע	faire des affaires
סְחְרוּר (41) ז	tournoiement *m*
סְחְרוּר־רֹאשׁ	vertige *m*
סְחַרְחַר, ־חֶרֶת (ר' ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת	étourdi, pris de vertige
סְחַרְחֵרָה (204) נ	carrousel *m*
סְחַרְחָרָנִי, ־נִית ת	vertigineux, étourdissant
סְחַרְחֹרֶת (256) נ	tournoiement *m*
‖ רפא	vertige *m*
סַחְרָן (ר' ־נִים) ז	marchand ambulant, colporteur *m*
סַחְרָנוּת (46) נ	commerce ambulant, colportage *m*
סִחְרֵר (460) פ"י	faire tournoyer
בְּקֶצֶב מְסַחְרֵר	à un rythme vertigineux
‖ הִסְתַּחְרֵר (493) פ"ע	tournoyer
הִסְתַּחְרֵר רֹאשׁוֹ	la tête lui tourne
סֹחֶרֶת (—) נ (אבן יקרה)	agate *f*
סֵט (113) ז	méfait *m*, perversion *f*
סָטָה (353) פ"ע	s'écarter, dévier
סָטָה מִן־הַדֶּרֶךְ	s'écarter de la route
‖ בהש	se dévoyer
סָטֶה, סָטָה ת	anormal, irrégulier
סְטָו (88) ז	colonnade *f*, portique *m*
סְטוֹאִי, ־אִית ת	stoïque
סְטוּדְיוֹ (ר' ־יוֹת) ז	studio *m*
סְטוּדֶנְט, ־טִית (ר' ־טִים, ־טִיּוֹת) ש	étudiant *n*
סָטוּף, סְטוּפָה ת	grêlé, variolé
סְטָטִי, ־טִית ת	statique

סִיעָה (201) נ groupe *m*, troupe *f*, compagnie *f*
|| (במפלגה) fraction *f*, groupe (parlementaire)
סִיַּעְתָּא (—) נ ארמית aide *f*
בְּסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא avec l'aide de Dieu
סִיעָתִי, ־תִית ת de groupe, de fraction
סִיעָתִיּוּת (—) נ sectarisme *m*
סַיִף (156, ר׳ סְיָפִים או סַיָּפוֹת) ז épée *f*, sabre *m*
|| ספורט escrime *f*
סַיָּף (90) ז escrimeur *m*
1. סִיֵּף (452) פ״ע (נלחם בסייף) faire de l'escrime
|| הִסְתַּיֵּף (470) פ״ע s'escrimer
2. סִיֵּף (452) פ״י (השמיד) exterminer, anéantir
|| הִסְתַּיֵּף (470) פ״ע se terminer, disparaître
סֵיפָא (—) ז ארמית conclusion *f*, phrase finale
סַיָּפָא (ר׳ ־פִין) ז ארמית spadassin *m*
סַיָּפָא וְסַפְרָא écrivain militant
סְיָפָה (ר׳ ־פוֹת) נ fruit tardif
סִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז siphon *m*
סַיָּפוּת (46, בלי ר׳) נ escrime *f*
סֵיפָן (ר׳ ־נִים) ז צמח glaïeul *m*
סִיקוּס (41) ז צמח noeud (dans le bois) *m*
סִיקָרִי (ר׳ ־רִים) או סִיקָרִיקוֹן (ר׳ ־קִים) ז sicaire *m*
|| היסט (בימי בית שני) zélote *m*
1. סִיר (1. ר׳ ־רִים או ־רוֹת) ז (קדרה) casserole *f*, marmite *f*, pot *m*
סִיר־לַחַץ autoclave *m*, cocotte *f*
סִיר־לַיְלָה pot de chambre, vase *m* de nuit
סִיר־מַעֲלוֹת porte-gamelles
סִיר־פֶּלֶא tourtière *f*
סִיר נָפוּחַ marmite bouillonnante
|| בהש סִיר נָפוּחַ tête creuse
יָשַׁב עַל־סִיר־הַבָּשָׂר faire bonne chère
2. סִיר ← 3. סִירָה
סַיָּר (90) ז promeneur *m*, explorateur *m*
|| צבא éclaireur *m*, patrouilleur *m*
סִיֵּר (452) פ״י parcourir, explorer
צבא סִיֵּר אֶת־הַשֶּׁטַח reconnaître le terrain
סִירָאוּת (46) נ canotage *m*, batellerie *f*
סִירָאִי (61) ז batelier *m*
1. סִירָה (201) נ (כלי־שייט) barque *f*, canot *m*
סִירַת־הַצָּלָה canot de sauvetage
סִירַת־מָנוֹעַ canot automobile
|| (ליד אופנוע) side-car *m*
|| צמח carène *f*
2. סִירָה (201) נ (של־העין) iris *m*
3. סִירָה (205) נ או סִיר (1) ז צמח pimprenelle *f*
4. סִירָה (201) ז (זוהמה) saleté *f*, ordure *f*
סִירוֹנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ מיתול sirène *f*
סַיָּרוּת (46) נ reconnaissance (de terrain) *f*
סִירִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ petite casserole
סַיֶּרֶת (ר׳ סַיָּרוֹת) נ צבא (ספינה) croiseur *m*
|| צבא groupe *m* de reconnaissance
סַךְ (53) ז (סוכך) écran *m*
סַךְ־שֶׁמֶשׁ pare-soleil *m*
סַכֵּי־עֵינַיִם oeillères *fpl*
1. סָךְ (83) ז (המון) foule *f*, multitude *f*
עָבַר בַּסָּךְ défiler, marcher en cortège
2. סָךְ (83) ז (סכום) somme *f*
סַךְ־הַכֹּל total *m*
3. סָךְ ← [סוך]
סַךְ (ר׳ סַכִּים) ז cheville (outil) *f*
סֹךְ (144) ז (סוכה) chaumière *f*, tente *f*
|| (של־חיות) repaire *m*, tanière *f*
סָכָה (347) פ״י regarder, contempler
סִכָּה (208) נ épingle *f*, agrafe *f*, insigne *m*
סִכַּת־בִּטָּחוֹן épingle de sûreté
סִכַּת־רֹאשׁ épingle à cheveux
יָשַׁב עַל־סִכּוֹת être sur des charbons ardents
סֻכָּה (208) נ cabane *f*, chaumière *f*, hutte *f*
|| דת חַג־הַסֻּכּוֹת ז fête *f* des Tabernacles
סָכוּי, סְכוּיָה ת transparent
סִכּוּי (23) ז perspective *f*, espoir *m*, chance *f*
אֵין כָּל־סִכּוּי il n'y a aucune chance
סִכּוּךְ (51) ז couverture (de branchages) *f*
סְכוֹכִית (17) נ abat-jour *m*
סִכּוּל (51) ז action *f* de faire échouer, échec *m*
סְכוֹלַסְטִי, ־טִית ת scolastique
סְכוֹלַסְטִיקָה (—) נ scolastique *f*
סְכוּם (41) ז somme *f*, montant *m*, total *m*
סַכּוּ״ם (= סכין כף ומזלג) ז couvert (de table) *m*
סִכּוּם (51) ז résumé *m*, récapitulation *f*

סִיֵּט (452) פ"י	donner des cauchemars à
‖ הִסְתַּיֵּט (468) פ"י	apparaître comme un cauchemar
סִיטוֹנַאי (ר' ־נָאִים) ז מסחר	grossiste *m*
סִיטוֹנוּת (48, בלי ר') נ	commerce *m* de gros
‖ בְּסִיטוֹנוּת	en gros, en masse
סִיטוֹנִי, ־נִית ת	de gros
מְחִיר סִיטוֹנִי	prix *m* de gros
סִיכָה (201) נ (של־אדם)	onction *f*
‖ (של־מכונה)	graissage *m*, lubrification *f*
סִילוֹ (ר' ־אוֹת) ז	silo *m*
סִילוֹן (21) ז	jet *m*
סִילוֹן־מַיִם	jet d'eau
‖ (צינור)	tuyau *m*, canalisation *f*
‖ טכנ מְנוֹעַ־סִילוֹן ז	moteur *m* à réaction
מְטוֹס־סִילוֹן ז	avion *m* à réaction
סִילִיקָט (ר' ־טִים) ז	silicate *m*
סִיֵּם (452) פ"י	terminer, finir, achever
‖ הִסְתַּיֵּם (470) פ"ע	se terminer
סִימְבִּיוֹזָה (—) נ	symbiose *f*
סִימָה (201) נ	trésor *m*
סִימוּלְטָנִי, ־נִית ת	simultané
סִימוּלְטָנִיּוּת (—) נ	simultanéité *f*
סִימֶטְרִי, ־רִית ת	symétrique
סִימֶטְרִיָּה (202) נ	symétrie *f*
סִימָן (97) ז	signe *m*, marque *f*, symbole *m*, cote *f*
סִימָן מִסְחָרִי	marque de fabrique, griffe *f*
סִימָן מֵימִי	filigrane *m*
סִימָנֵי־דְפוּס	caractères *mpl* d'imprimerie
סִימָנֵי־דַרְגָּה	insignes *mpl* de grade
סִימָנֵי־חֶשְׁבּוֹן	signes arithmétiques
סִימָנֵי־פִּסּוּק	signes de ponctuation
סִימַן־קְרִיאָה	point *m* d'exclamation
סִימַן־שְׁאֵלָה	point d'interrogation
הֶעֱמִיד בְּסִימַן־שְׁאֵלָה	mettre en question
לֹא רָאָה סִימַן־בְּרָכָה	n'avoir pas de succès
בְּסִימָן טוֹב	à la bonne heure
תּוֹרַת־הַסִּימָנִים	sémiologie *f*
‖ (פרק)	chapitre *m*
‖ (הקנה או הוושט)	conduit vital
סִימַנְטִי, ־טִית ת	sémantique
סִימַנְטִיקָה (—) נ	sémantique *f*
סִימָנִיָּה (202) נ	signet *m*
סִימָנִית (17) נ	marque *f*, signe *m* graphique
סִימְפּוֹזְיוֹן (ר' ־נִים) ז	conférence *f*, colloque *m*
סִימְפוֹנִי, ־נִית ת מוס	symphonique
סִימְפוֹנְיָה (ר' ־יוֹת) נ מוס	symphonie *f*
סִימְפְּטוֹם (ר' ־מִים) ז	symptôme *m*
סִימְפְּטוֹמָטִי, ־טִית ת	symptomatique
סִיֹּמֶת (ר' סִיּוֹמוֹת) נ דקדוק	suffixe *m*
1. סִין ש"פ נ (ארץ)	la Chine
2. סִין ש"פ ז (מדבר בקרבת־סיני)	Sîn (désert) *m*
3. סִין (1) ז טכנ (בליטה)	tenon *m*
סִינוֹד (ר' ־דִים) ז דת	synode *m*
סִינוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז	sinologue *m*
סִינוּס (ר' ־סִים) ז מתמט	sinus *m*
סִינוֹפְּטִי, ־טִית ת	synoptique
סִינוֹפְּסִיס (—) נ	tableau *m* synoptique
סִינַי ש"פ ז (הר)	le Sinaï
‖ בהש (מלומד)	érudit *m*
סִינַי וְעוֹקֵר הָרִים	érudit et subtil
הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי	loi *f* d'inspiration divine
מַה עִנְיַן־שְׁמִטָּה אֵצֶל־הַר־סִינַי?	quel est le rapport?
סִינִי, ־נִית ת	chinois
סִינְכְּרוֹנִי ־נִית ת	synchronique
סִינְתֶּטִי, ־טִית ת	synthétique
1. סִיס (1) ז עוף	martinet *m*
2. סִיס (1) ז (גדיל)	frange *f*, touffe *f*, toupet *m*
סַיָּס (90) ז	palefrenier *m*, écuyer *m*
סִיֵּס (452) פ"ע	conduire des chevaux
סַיָּסוּת (46, בלי ר') נ	élevage *m* de chevaux
סִיסְמָה (207, ר' ־מוֹת או ־מָאוֹת) נ	formule *f*, devise *f*, slogan *m*
‖ צבא	mot *m* de passe
סֵיסְמוֹגְרָף (ר' ־פִים) ז	sismographe *m*
סֵיסְמִי, ־מִית ת	sismique
סִיסָנִית (17) נ צמח	pâturin *m*
סִיֵּעַ (440) פ"י	aider, soutenir
‖ הִסְתַּיֵּעַ (477) פ"ע	s'aider, se servir de
לֹא הִסְתַּיֵּעַ הַדָּבָר	cela n'a pas marché

סְכְרוּר (41) ז — sucrage *m*
סֻכָּרִי, ־רִית ת — sucré
סֻכָּרִיָּה (202) נ — bonbon *m*, sucrerie *f*
סֻכָּרִיָּה עַל־מַקֵּל — sucette *f*
סָכָרִין (—) ז — saccharine *f*
סִכֵּר (460) פ״י — sucrer
סֻכֶּרֶת (—) נ רפא — diabète *m*
סָכַת (303 ת) פ״י — écouter
|| נִסְכַּת (389 ת) פ״ע — se taire pour écouter
|| הִסְכִּית (498 ת) פ״ע — faire attention, écouter
סֶכֶת (—) ז — audition *f*, écoute *f*
סַל (53) ז — panier *m*, corbeille *f*, sac *m* à provisions
סָלָא (444) פ״י — compenser, peser
לֹא יְסֻלֶּא בַּפָּז — inestimable, inappréciable
|| הִסְלִיא (507) פ״י — faire pencher la balance
סְלָבִי, ־בִית ת — slave
סָלַד (301) פ״ע (נרתע) — reculer, se dérober
סָלַד מִן־הַמַּחֲשָׁבָה — s'insurger contre l'idée
סָלְדָה נַפְשׁוֹ — être dégoûté, répugner à
יָד סוֹלֶדֶת — chaleur *f* qui fait reculer la main
בהש חֹטֶם סוֹלֵד — nez retroussé
|| סִלֵּד (432) פ״ע (נרתע) — reculer, tressaillir
(שיבח) — exalter, célébrer
|| הִסְלִיד (498) פ״י — donner la nausée à
סֶלֶד (—) ז — gloire *f*, louange *f*
1. סָלָה (353) פ״י (דחה) — repousser, rejeter
|| סִלָּה (453) פ״י — soumettre, écraser
2. סִלָּה (453) פ״י (שקל) — peser
סֶלָה מ״ק — *séla* (mot marquant une pause)
סִלּוּד (51) ז (רתיעה) — recul *m*, tressaillement *m*
סִלּוּד־נֶפֶשׁ — dégoût *m*, répugnance *f*
|| (שבח) — gloire *f*, louange *f*
סִלּוּל (51) ז — construction *f* d'une route
סִלּוּם (51) ז מוס — modulation *f*
סָלוֹן (ר׳ ־נִים) ז — salon *m*
סִלּוֹן או סִלּוֹן (21) ז צמח — ronce *f*
סָלוֹנִי, ־נִית ת — de salon, mondain
רִקּוּדִים סָלוֹנִיִּים — danses *fpl* par couples
סָלוּעַ, סְלוּעָה ת — rocailleux, rocheux
|| בהש (קשה כסלע) — dur comme pierre

סָלוּף, סְלוּפָה ת מוס — faussé, faux
סִלּוּף (51) ז — altération *f*, déformation *f*
סִלּוּק (51) ז (הרחקה) — éloignement *m*, départ *m*
סִלּוּק־דַּעַת — défaillance *f* de l'esprit
סִלּוּק־שְׁכִינָה — retrait *m* de la présence divine
צבא סִלּוּק־מוֹקְשִׁים — déminage *m*
|| בהש (מיתה) — décès *m*
|| (פרעון) — paiement *m*, règlement *m*
סִלּוּק־חוֹב — règlement d'une dette
לִשְׁכַּת־סִלּוּקִים — chambre *f* de compensation
|| (פיוט) — poème final
|| (בטעמי־המקרא) — neume final
סָלַח (331) פ״י — pardonner
|| נִסְלַח (400) פ״ע — être pardonné
|| סִלַּח (440) פ״י — pardonner
|| הִסְתַּלֵּחַ (447) פ״ע — être pardonné
סַלָּח (89) ז (סלחן) — personne indulgente
|| (מחבר־סליחות) — auteur *m* de prières pénitentielles
סַלְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme indulgent
סַלְחָנוּת (46) נ — indulgence *f*, clémence *f*
סַלְחָנִי, ־נִית ת — indulgent, clément
סָלָט (100) ז מטבח — salade *f*
סֻלְטָן (ר׳ ־נִים) ז — sultan *m*
סְלִידָה (201) נ — dégoût *m*, répugnance *f*
סָלִיחַ, סְלִיחָה ת — pardonnable
סְלִיחָה (201) נ — pardon *m*
עִמְּךָ הַסְּלִיחָה — je vous demande pardon
סְלִיחָה! — pardon!
|| (פיוט) — prière pénitentielle
דת יְמֵי־הַסְּלִיחוֹת ז״ר — jours *mpl* de pénitence (avant le Nouvel An)
סְלִיל (1) ז — bobine *f*
|| (בורג) — vis *f*
|| חשמל — bobine
סְלִיל־הַשְׁרָאָה — bobine d'induction
1. סְלִילָה (201) נ — pavage *m*, terrassement *m*, construction (d'une route) *f*
2. סְלִילָה (201) נ (כריכת־חוטים) נ — enroulement *m*
3. סְלִילָה (201) נ (סל קטן) — petit panier
סְלִילוֹן (21) ז רפא — stérilet *m*

סִכּוּן (51) ז	risque *m*
סָכוּף, סְכוּפָה ת	déprimé, accablé
סִכּוּף (51) ז	tourment *m*, accablement *m*
סִכּוּר (51) ז	endiguement *m*
סָכוּת (46) נ	pronostic *m*
סְכִיָּה (202) נ	regard *m*, vue *f*, vision *f*
‖ (צפייה לעתיד)	pronostic *m*, prévision *f*
סְכִיּוֹן (38) ז	aspect *m*, vue *f*
סְכִיזוֹפְרֶנְיָה (—) נ רפא	schizophrénie *f*
סָכִים, סְכִימָה ת מתמט	intégrable
סְכִימָה (201) נ מתמט	intégration *f*
סְכֵימָה (201) נ	schéma *m*
סְכֵימָתִי, ־תִית ת	schématique
סַכִּין (1) זו"נ	couteau *m*
סַכִּין־גִּלּוּחַ	lame *f* de rasoir
סַכִּינָאוּת (46) נ	banditisme *m*
סַכִּינַאי (61) ז	tueur *m*, homme *m* de main
סְכִירָה (201) נ	endiguement *m*, barrage *m*
סְכָךְ (88) ז	toit *m* de branchages
סָכַךְ (358) פ"ע (עַל־)	couvrir, abriter
‖ פ"י (כיסה בסכך)	couvrir de branchages
‖ נִסְכַּךְ (389) פ"ע	être couvert de branchages
‖ סִכֵּךְ (432) פ"י	couvrir de branchages
‖ סוֹכֵךְ (455) פ"י	abriter, protéger
‖ הִסְתּוֹכֵךְ (487) פ"ע	se couvrir, s'abriter
‖ הֵסַךְ (529) פ"י	couvrir, abriter, enfermer
בהש הֵסַךְ אֶת־רַגְלָיו	faire ses besoins
סַכָּךְ (90) ז	couvreur *m*
סְכָכָה (215) נ	appentis *m*, auvent *m*, hangar *m*
1. סָכַל (308) פ"ע	être sot, agir sottement
‖ נִסְכַּל (389) פ"ע	agir sottement
‖ סִכֵּל (432) פ"י	rendre sot, abêtir
(ביטל)	faire échouer
‖ הִסְתַּכֵּל (470) פ"ע	devenir sot, faire le sot
‖ הִסְכִּיל (499) פ"ע	agir sottement
2. [סכל] הִסְתַּכֵּל (470) פ"ע	regarder, considérer
סָכָל, סְכָלָה ת	sot, insensé
סֶכֶל (166, בלי ר') ז	sottise *f*, bêtise *f*
סִכְלוּת (45, בלי ר') נ	sottise *f*, bêtise *f*
סָכַם (303) פ"י	additionner, récapituler
‖ מתמט	intégrer
‖ נִסְכַּם (389) פ"ע	être additionné
(בא לידי־הסכמה)	être d'accord, consentir
‖ סִכֵּם (432) פ"י	totaliser, résumer, conclure
‖ הִסְתַּכֵּם (470) פ"ע	se monter à, se résumer
‖ הִסְכִּים (499) פ"ע	être d'accord, consentir
סֶכֶם (166) ז	somme *f*, total *m*
1. סָכַן (303 נ) פ"ע (הועיל)	être utile
‖ (התאים)	être apte, être propre à
‖ (שלט) סָכַן בְּפ'	dominer qn
‖ הִסְכִּין (499 נ) פ"ע	s'habituer, être habitué
2. [סכן] נִסְכַּן (389 נ) פ"ע (היה בסכנה)	être en péril
‖ סִכֵּן (432 נ) פ"י	mettre en danger, risquer
‖ הִסְתַּכֵּן (470 נ) פ"ע	courir un danger, se risquer
סַכָּנָה (222) נ	danger *m*, péril *m*
סַכָּנַת־נְפָשׁוֹת	danger mortel
סִכְסוּךְ (41) ז (ריב)	conflit *m*, litige *m*
סִכְסוּךְ־עֲבוֹדָה	conflit professionnel
‖ (סיבוך)	complication *f*
סִכְסוּכֵי־אַהֲבָה	méandres *mpl* de l'amour
סִכְסֵךְ (406) פ"י (עורר ריב)	exciter, provoquer
סִכְסֵךְ בֵּין־	provoquer une brouille entre
‖ (סיבך)	embrouiller, enchevêtrer
‖ הִסְתַּכְסֵךְ (493) פ"ע	se brouiller, se disputer
(הסתבך)	s'embrouiller, s'enchevêtrer
סַכְסְכָן (ר' ־נִים) ז	semeur *m* de discorde
סַכְסְכָנוּת (46) נ	intrigues *fpl*, machination *f*
סַכְסְכָנִי, ־נִית ת	intrigant, provocant
סְכַסְכָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	esprit confus
סָכַף (303) פ"י	affaiblir, maltraiter
1. סָכַר (303) פ"י	fermer, obstruer, endiguer
‖ נִסְכַּר (389) פ"ע	être fermé, être bouché
‖ סִכֵּר (432) פ"י	enfermer, emprisonner
‖ הִסְתַּכֵּר (470) פ"ע	être fermé, être assiégé
2. ° סָכַר ← שָׂכַר	
סֶכֶר (166) ז	digue *f*, barrage *m*, écluse *f*
סַכָּר (90) ז	constructeur *m* de digues
סֻכָּר (נס' סֻכַּר־) ז	sucre *m*
סֻכָּר גְּבִישִׁי	sucre en morceaux
סֻכָּר דַּק	sucre en poudre
סֻכַּר־עֲנָבִים	sucre de raisin, glucose *m*

|| הִסְלִיק (498) פ"י צבא — cacher (des armes)
סְלֵק (נ' סְלֵקָא) פ"ע ארמית — monter, surgir
סָלְקָא דַּעְתָּךְ — l'idée te vient à l'esprit
סֶלֶקָה (ר' ־קוֹת) נ מוס — bécarre *m*
סֶלֶקְטִיבִי, ־בִית ת — sélectif
סֶלֶקְטִיבִיּוּת (47, בלי ר') נ — sélectivité *f*
סַלְקָנִית (17) נ מטבח — soupe *f* de betteraves
סֹלֶת (187, ר' סְלָתוֹת, סָלְתוֹת־) נ — fleur *f* de farine
גְּרִיסֵי־סֹלֶת ז"ר — semoule *f*
|| בהש (מבחר) — élite *f*, crème *f*
סָלְתָּהּ וְשַׁמְנָהּ שֶׁל־הָעִיר — la fine fleur de la ville
סַלָּת (90) ז — meunier *m*, tamiseur *m* de farine
סִלֵּת (432 ת) פ"י — tamiser, passer au crible
|| בהש (בחר) — sélectionner, choisir
סַלְתָּנִית או סָלְתָּנִית (17) נ דג — sprat *m*
סַם (53) ז (בושם) — parfum *m*, aromate *m*
|| (חומר משפיע) — drogue *f*
סַם־חַיִּים — élixir *m* de vie
סַם־מַרְפֵּא — médicament *m*, remède *m*
סַם־מָוֶת — poison *m*
סַם שֶׁכְּנֶגֶד — contrepoison *m*, antidote *m*
סַמִּים מְשַׁכְּרִים — stupéfiants *mpl*, drogues *fpl*
הִתְמַכֵּר לְסַמִּים — se droguer
|| (נוזל לצבע) — teinture *f*
[סמא] נִסְמָא (403) פ"ע — devenir aveugle
|| סִמֵּא (444) או סִמָּה (453) פ"י — aveugler, éblouir
בהש סִמֵּא אֶת־הָעֵינַיִם — jeter de la poudre aux yeux
|| הִסְתַּמֵּא (487) פ"ע — devenir aveugle
סִמָּאוֹן (38) ז — cécité *f*, aveuglement *m*
סַמָּאֵל ש"פ ז — Samael (ange de la mort) *m*
סַמְבּוּק (41) ז צמח — sureau *m*, hièble *f*
סְמָדַר (נס' סִמְדַּר־; בלי ר') ז צמח — bourgeon *m*
סִמָּה ← [סמא]
סָמוֹבָר (97) ז — samovar *m*, bouilloire *f* à thé
סָמוּט ← סֶמֶט
סָמוּי, סְמוּיָה ת (עיוור) — aveugle
|| (נעלם) — invisible, caché, secret
סָמוּי מִן־הָעַיִן — imperceptible à l'oeil
יְצוּא סָמוּי — exportation *f* invisible
נוֹסֵעַ סָמוּי — passager clandestin

סִמּוּי (51) ז — aveuglement *m*, éblouissement *m*
סָמוֹךְ (31) ז או סְמוֹכָה (203) נ — support *m*, étai *m*
|| (של־עץ) — tuteur *m*, échalas *m*
סָמוּךְ, סְמוּכָה ת (נשען) — appuyé
הָיָה סָמוּךְ עַל־שֻׁלְחַן־פ' — être à la charge de qn
||(איתן) — ferme, assuré
סָמוּךְ וּבָטוּחַ — sûr et certain
|| (קרוב) — contigu, attenant
סָמוּךְ לְבֵיתוֹ — près de sa maison
סָמוּךְ לַחֲשֵׁכָה — peu avant la nuit
סָמוּךְ וְנִרְאֶה — proche et à portée de vue
|| (מוסמך) — autorisé, compétent
|| סְמוּכִים ז"ר — analogie *f*, contexte *m*
סִמּוּכִים (51) ז"ר — référence *f*, preuve *f*, appui *m*
מָצָא סִמּוּכִים לִדְבָרָיו — fonder ses assertions
סִמּוּל (51) ז — symbolisation *f*
|| (בסידור־תיקים) — cotation *f*
סָמוּם (ר' ־מִים) ז (סופת־חול) — tempête *f* de sable, simoun *m*
סִמּוּם (51) ז — intoxication *f*, dopage *m*
סִמּוּן (51) ז — marquage *m*, signalement *m*
סָמוּק, סְמוּקָה ת — rouge, écarlate
סִמּוּק (51) — rougissement *m*, rougeur *f*
סְמוֹקִינְג (ר' ־גִים) ז — smoking *m*
סָמוּר, סְמוּרָה ת — raide, hérissé, dressé
סַמּוּר (ר' ־רִים) ז זואול — putois marbré
סִמּוּר (51) ז — clouage *m*, cloutage *m*
|| (הזדקפות) — hérissement *m*
סֶמֶט (166) ז — furoncle *m*
סֶמֶט או סָמוּט (—) ז (אריג) — velours *m*
1. סִמְטָה (207, ר' גם סִמְטָאוֹת) נ — ruelle *f*
2. סִמְטָה (242) נ רפא — furoncle *m*
סַמֶּטֶת (—) ר רפא — furonculose *f*
סַמֵּי (—) פ"י ארמית — effacer, abolir, annuler
סַמֵּי מִכָּאן — supprime, laisse de côté
סָמִיד (15) ז — fleur *f* de farine
סְמִיּוּת (45, בלי ר') נ — aveuglement *m*, cécité *f*
בהש סְמִיּוּת־לֵב — insensibilité *f*
סָמִיךְ, סְמִיכָה ת — épais, dense, compact, dru
סְמִיכָה (201) נ — support *m*, soutènement *m*
|| דת (הנחת־יד) — imposition *f* des mains

סְלִילוֹנִית (17) נ חשמל solénoïde *m*
סְלִילִי, ־לִית ת spiral
סְלִיפָה (201) נ altération *f*, falsification *f*
סְלִיק (1) ז צבא cachette (d'armes) *f*
1. סָלַל (358) פ״י (כביש) remblayer, paver, construire (une route)
בהש סָלַל אֶת־הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי־ frayer un chemin à
בַּדֶּרֶךְ הַסְּלוּלָה par les chemins battus
|| (דחס) fouler aux pieds, piétiner
|| °(רומם) exalter, glorifier
|| נִסְלַל (388) פ״ע être remblayé, être pavé
|| הִסְתּוֹלֵל (487) פ״ע (בְּ־) fouler aux pieds
(התרברב) se vanter, être arrogant
|| הִסְלִיל (498) פ״י niveler, frayer (une route)
(הדריך) guider, conduire
2. סָלַל (358) פ״י enrouler, embobiner
3. [סלל] סוֹלֵל (455) פ״י (חיכך) frotter
סְלֶם (—) ז chelem (au bridge) *m*
סִלֵּם (432) פ״י מוס moduler
|| הִסְלִים (498) פ״י escalader
סֻלָּם (95, ר׳ ־מוֹת) ז échelle *f*
בהש סֻלַּם־הַהַצְלָחָה échelons *mpl* du succès
|| (הדרגה) gradation *f*
סֻלַּם־עֲדִיפֻיּוֹת ordre *m* de priorité
|| מוס סֻלַּם־הַקּוֹלוֹת gamme *f*
סֻלָּם כְּרוֹמָטִי gamme chromatique
|| גיאוגר סֻלָּמוֹת שֶׁל־צוֹר les Echelles *fpl* de Tyr
סַלְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז דג saumon *m*
סָלָמִי (—) ז מטבח salami (saucisson) *m*
סָלָמַנְדְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ זוחל salamandre *f*
סַלֶּמֶת (251) נ chariot *m* à ridelles
סִלֵּן (432 נ) פ״י projeter (un liquide)
סְלֶנְג (—) ז argot *m*
סֶלֶנְיוּם (—) ז כימ sélénium *m*
סִלְסוּל (41) ז (עשיית־תלתלים) ondulation *f*
סִלְסוּל תְּמִידִי permanente *f*
|| מוס trille *m*
|| (יומרה) distinction *f*, prétention *f*
סִלְסֵל (460) פ״י onduler, friser, boucler
|| מוס triller

סִלְסֵל בִּגְרוֹנוֹ faire des trilles en chantant
|| (רומם) exalter, glorifier
|| הִסְתַּלְסֵל (493) פ״ע s'onduler
|| מוס être modulé (chant)
בהש (התנשא) se vanter, s'enorgueillir
סַלְסָלָה (222, ר׳ ־סָלוֹת או ־סְלָאוֹת) נ mousseline *f*
סַלְסִלָּה (208) נ (סל קטן) petit panier
|| (ענף רך) sarment *m*, rameau *m*
סַלְסֹלֶת (256) נ ondulation *f*
סֶלַע (176) ז rocher *m*, roche *f*, roc *m*
בהש סֶלַע־הַמַּחְלֹקֶת pomme *f* de discorde
|| (מטבע קדום) *séla* (ancienne monnaie) *m*
סִלֵּעַ (440) פ״י pétrifier, fossiliser
|| הִסְתַּלֵּעַ (477) פ״ע se pétrifier, se fossiliser
סַלְעוּת (45) נ nature rocheuse
סַלְעִי, ־עִית ת rocailleux, rocheux
סַלְעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ nature rocheuse
סַלְעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ עוף traquet *m*
סִלְעֵם (462) פ״י détruire, anéantir
סָלְעָם (—) ז חרק espèce *f* de sauterelles
סֶלֶף (165) ז fraude *f*, falsification *f*
|| מוס fausse note
סִלֵּף (432) פ״י fausser, déformer, dénaturer
|| מוס chanter faux
|| הִסְתַּלֵּף (470) פ״ע se déformer, être altéré
סַלְפִּיד (1) ז trompette *f*
סַלְפִית (ר׳ ־פִיּוֹת) נ מוס fausset *m*
סַלְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש faussaire *n*
סַלְפָנוּת (46) נ falsification *f*, fausseté *f*
סַלְפָנִי, ־נִית ת faux, menteur, hypocrite
סֶלֶק (166) ז צמח betterave *f*
סֶלֶק־סֻכָּר betterave sucrière
סֶלֶק־בְּהֵמוֹת betterave fourragère
סִלֵּק (437) פ״י (הסיר) écarter, enlever, supprimer
יָדַי מְסֻלֶּקֶת מִן־ je me désintéresse de
|| (פרע) סִלֵּק חוֹב payer une dette
|| הִסְתַּלֵּק (470) פ״ע s'éloigner, se retirer
בהש (מת) décéder
(ויתר) renoncer, se désister
הִסְתַּלֵּק מֵהַצָּעָתוֹ renoncer à sa proposition

סֶמֶסְטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז — semestre *m*
1. סִמְפּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז אנטום — bronche *f*
2. סִמְפּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז משפט — codicille *m*
סִמְפּוֹנוֹן (ר׳ ־נִים) ז אנטום — bronchiole *f*
סֶמָפוֹר (ר׳ ־רִים) ז — sémaphore *m*
סָמַק (307) פ״ע — rougir
|| סִמֵּק (432) פ״י — faire rougir
|| הִסְתַּמֵּק (470) פ״ע — rougir, devenir rouge
|| הִסְמִיק (498) פ״ע — rougir
פ״י — faire rougir
סֹמֶק (192, בלי ר׳) ז — rougeur *f*
סָמֹק, ־קָּה ת — rouge, écarlate
סָמַר (307) פ״ע — se dresser, se hérisser
|| סִמֵּר (432) פ״י (חיזק במסמרים) — clouer
(היקשה) — faire dresser, raidir
|| הִסְתַּמֵּר (470) פ״ע — se dresser, se raidir
הִסְתַּמְּרוּ שַׂעֲרוֹתָיו — ses cheveux se hérissèrent
(פחד) — s'effrayer
|| הִסְמִיר (498) פ״י — clouer
סָמָר (105) ז צמח — jonc *m*
סָמֹר, סְמֻרָה ת — hérissé, à poil raide
סִמְרוּר (51) ז — rivure *f*, rivetage *m*
סְמַרְטוּט (41) ז — chiffon *m*, torchon *m*
|| עממי — loque (homme sans caractère) *f*
סְמַרְטוּטִי, ־טִית ת — crasseux, sordide
סְמַרְטוּטָר (ר׳ ־רִים) ז — chiffonnier *m*
סִמַרְמֹרֶת (256) נ — frisson *m*, chair *f* de poule
סִמְרֵר (460) פ״י (חיבר במסמרים) — river, riveter
|| (הרטיט) — faire frissonner
סְנָאִי (ר׳ ־אִים) ז זואול — écureuil *m*
סַנְבּוּס (ר׳ ־סִים) ז — bonnet (de femme) *m*
סָנֵגוֹר (ר׳ ־רִים) ז — défenseur *m*, avocat *m*
סִנְגּוּר (51) ז — plaidoyer (en faveur de qn) *m*
סָנֵגוֹרְיָה (202) נ — défense (d'un accusé) *f*
לִמֵּד סָנֵגוֹרְיָה עַל־ — plaider en faveur de
סִנְגֵּר (460) פ״ע (עַל־) — défendre (en justice), plaider pour
1. סַנְדָּל (91) ז (נעל) — sandale *f*
|| סכנ סַנְדַּל־בֶּלֶם — sabot *m* de frein
סַנְדַּל־דֶּנְוֶר — sabot de Denver
2. סַנְדָּל (91) ז דג — sole *f*

|| בהש (נפל) — avorton *m*
סִנְדֵּל (460) פ״י — chausser (de sandales)
(סוס) — ferrer (un cheval)
|| (מכונית) — bloquer au sabot de Denver
סַנְדָּלִית (17) נ זואול — paramécie *f*
סַנְדְּלָר (97) ז — cordonnier *m*
סַנְדְּלָרוּת (46) נ — cordonnerie (métier) *f*
סַנְדְּלָרִיָּה (202) נ — cordonnerie (atelier) *f*
סַנְדָּק (91) ז — parrain *m*
סִנְדֵּק (460) פ״ע — être parrain, parrainer
סַנְדְּקָאוּת או סַנְדְּקוּת (46) נ — parrainage *m*
סְנֶה (ר׳ סְנָאִים) ז צמח — buisson *m* d'épines
סַנְהֶדְרִין (ר׳ ־דְרָאוֹת) נ — sanhédrin (tribunal rabbinique) *m*
סַנְהֶדְרִין גְּדוֹלָה — grand sanhédrin
סְנוֹב (ר׳ ־בִּים) ז — snob *m*, poseur *m*
סְנוֹבִּי, ־בִּית ת — prétentieux, poseur
סְנוֹבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — snobisme *m*
סִנְווּר (51) ז — aveuglement *m*, éblouissement *m*
סִנּוּן (51) ז — filtrage *m*
בַּד־סִנּוּן ז — étamine *f*
סְנוּנִית (17) נ עוף — hirondelle *f*
סִנּוּף (51) ז — affiliation *f*
סִנּוּק (51) ז — pression *f*, accablement *m*
סְנוֹקֶרֶת (252) נ — coup *m* de poing
סִנּוֹר ← סִנֵּר
סִנְוֵר (460) פ״י — aveugler, éblouir
|| הִסְתַּנְוֵר (493) פ״י — être aveuglé, être ébloui
סַנְוֵרִים (—) ז״ר — aveuglement *m*, cécité *f*
סַנְוֶרֶת (252) נ — mézail *m*, visière *f*
סָנַט (301) פ״י (בְּ־) — se moquer, railler, agacer
|| סִנֵּט (432) פ״ע — railler, ricaner
סֶנָט (ר׳ ־טִים) ז — sénat *m*
סֶנָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — sénateur *m*
סָנָטוֹרְיוּם (ר׳ ־מִים) ז — sanatorium *m*
סֶנְטִיגְרָם (ר׳ ־מִים) ז — centigramme *m*
סֶנְטִילִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז — centilitre *m*
סֶנְטִימֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — centimètre *m*
סֶנְטִימֶנְטָלִי, ־לִית ת — sentimental
סַנְטָר (91) ז — garde *m* champêtre
סַנְטֵר (113) ז — menton *m*

סְמִיכָה לְרַבָּנוּת — ordination *f* au rabbinat

|| (הסמכה) — autorisation *f*, promotion *f*

|| (קירבה) — contiguïté *f*, proximité *f*

סְמִיכוּת (48) נ (היתר־הוראה) — ordination *f*

|| (קירבה) — contiguïté *f*, proximité *f*

סְמִיכוּת־פָּרָשִׁיּוֹת — coïncidence *f*

סְמִיכוּת־רַעְיוֹנוֹת — association *f* d'idées

בִּסְמִיכוּת לְ־ — près de, à proximité de

|| (צפיפות) — densité *f*

|| דקדוק — état construit

סֶמִינָר (ר׳ ־רים) או ־נָרְיוֹן (ר׳ ־נים) ז — séminaire *m*

|| (באוניברסיטה) — travaux *mpl* pratiques

סֶמִינָרְיוֹנִי, ־נִית ת — de séminaire *m*

עֲבוֹדָה סֶמִינָרְיוֹנִית — mémoire (d'étudiant) *m*

סְמִיקוּת (48, בלי ר׳) נ — rougeur *f*

סָמִיר, סְמִירָה ת — hérissé, au poil raide

סָמַךְ (301) פ״י (תמך) — appuyer, soutenir

|| (הניח) סָמַךְ יָדוֹ — poser la main

בהש סָמַךְ יָדוֹ עַל־ — approuver, agréer

|| (אישר להוראה) — autoriser, promouvoir

סָמַךְ אֶת־פ׳ לְרַבָּנוּת — nommer qn rabbin

|| (הצמיד) — placer à côté, accoler, juxtaposer

סָמַךְ סֻכָּה לַכֹּתֶל — adosser une cabane au mur

|| פ״ע סָמַךְ עַל־ — se fonder sur

בהש (בטח) — se fier à, compter sur

אֵין סוֹמְכִים עַל־הַנֵּס — il ne faut pas compter sur un miracle

|| (התקרב) — s'approcher

|| נִסְמַךְ (388) פ״ע (נשען) — s'appuyer

(בטח) נִסְמַךְ עַל־ — se fier à, se reposer sur

(קיבל סמיכה להוראה) — être promu rabbin

(הוצמד) — être placé à côté

(התעבה) — devenir dense, s'épaissir

דקדוק — être suivi d'un complément de nom

|| סִמֵּךְ (432) פ״י — soutenir, réconforter

|| הִסְתַּמֵּךְ (470) פ״ע — s'appuyer, se fonder

בְּהִסְתַּמֵּךְ עַל־ — en se basant sur

|| הִסְמִיךְ (498) פ״י — autoriser, donner mandat à

(הצמיד) — placer à côté, accoler

(עשה לסמיך) — rendre dense, épaissir

סֹמֶךְ (נס׳ סְמַךְ־, בלי ר׳) ז — appui *m*, soutien *m*

בֶּן־סָמְךְ ז — homme compétent, expert *m*

|| (אסמכתא) — référence *f*

עַל־סְמַךְ־ — sur la base de

סָמֶךְ (—) נ — *samekh* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*

סַמְכָא (—) ז ארמית — appui *m*, soutien *m*

בַּר־סַמְכָא ז — homme compétent, expert *m*

סַמְכוּת (45) נ — autorité *f*, compétence *f*

סֵמֶל (182) ז — emblème *m*, enseigne *f*, blason *m*

סֵמֶל מִסְחָרִי — marque *f* de fabrique

|| (מופת) — symbole *m*

||° (צלם) — image *f*, idole *f*

סַמָּל (90) ז צבא — sergent *m*

סַמָּל ראשון — sergent-chef *m*

רַב־סַמָּל — adjudant *m*

רַב־סַמָּל רִאשׁוֹן — adjudant-chef *m*

סַמָּל אַפְסְנַאי — sergent fourrier

סִמֵּל (432) פ״י — symboliser

|| הִסְתַּמֵּל (470) פ״ע — s'exprimer par symbole

|| הִסְמִיל (498) פ״י — marquer, coter (un dossier), coder

סְמָלוֹן (21) ז — harnais *m*, collier *m*

סִמְלִי, ־לִית ת — symbolique

סִמְלִיּוּת (48, בלי ר׳) נ — caractère *m* symbolique

סַמֶּלֶת (251) נ צבא — sergente *f*

סִמֵּם (432) פ״י — intoxiquer, droguer

|| הִסְתַּמֵּם (470) פ״ע — s'intoxiquer, se droguer

סְמָמִית (17) נ זואול — gecko *m*

סַמְמָן (97) ז — épice *f*

|| בהש — ingrédient *m*

1. סַמָּן (90) ז (סממן) — épice *f*

2. סַמָּן, ־נִית (ר׳ ־נים, ־נִיּוֹת) ש — marqueur *n*

|| צבא — pivot *m*

[סמן] נִסְמַן (388 ג) פ״ע — être marqué d'un signe

|| סִמֵּן (432 ג) פ״י — marquer d'un signe, faire signe

|| הִסְתַּמֵּן (470 ג) פ״ע — se dessiner, s'esquisser

סֵמַנְטִי, ־טִית ת — sémantique

סֵמַנְטִיקָה (—) נ — sémantique *f*

סַמַנְכָּ״ל (83) ז (= סגן־מנהל כללי) — sous-directeur général

|| (חילק לסעיפים) — diviser en paragraphes
|| טכנ (קו־חשמל או ־טלפון) — brancher
|| הִסְתָּעֵף (475) פ״ע — se ramifier, se diviser
|| הִסְעִיף (502) פ״י — pousser des branches
סְעָפָה (208) נ — branche *f*, rameau *m*
סְעֶפֶת (—) נ — tubulure *f*, collecteur *m*
סַעַר (152) ז — tempête *f*, ouragan *m*
|| צבא פְּלֻגּוֹת־סַעַר נ״ר — troupes *fpl* d'assaut
רוֹבֵה־סַעַר ז — fusil-mitrailleur *m*
סָעַר (326) פ״ע — être orageux, être agité
|| נִסְעַר (397) פ״ע — être bouleversé, être ému
|| סֵעֵר (438) פ״י — disperser, éparpiller
|| הִסְתָּעֵר (475) פ״ע — se déchaîner
צבא — monter à l'assaut
|| הִסְעִיר (502) פ״י — agiter, exciter
הִסְעִיר אֶת־הָרוּחוֹת — exciter les esprits
יְדִיעָה מַסְעִירָה — nouvelle bouleversante
סְעָרָה (216) נ — tempête *f*
|| בהש (התרגשות) — agitation *f*, tumulte *m*
|| צבא — assaut *m*
כָּבַשׁ בִּסְעָרָה — prendre d'assaut
סַעֲרָנוּת (46) נ — impétuosité *f*, fougue *f*
סַעֲרָנִי, ־נִית ת — impétueux, fougueux
1. סַף (55) ז (מיפתן) — seuil *m*
סַף־הַחַלּוֹן — appui *m* de la fenêtre
אַמּוֹת־הַסִּפִּים נ״ר — montants *mpl* du portail
שׁוֹמֵר־הַסַּף — portier *m*, huissier *m*
בהש עַל־סַף־הַמָּוֶת — au seuil de la mort
דָּחָה עַל־הַסַּף — rejeter d'emblée
|| פסיכ סַף־הַהַכָּרָה — seuil de la conscience
מִתַּחַת לַסַּף — subliminal
2. סַף (55) ז (ספל) — coupe *f*, bassin *m*
סָף ← [סוּף]
סְפָא (—) פ״ע ארמית — craindre
|| אִסְתְּפִי (—) פ״ע — craindre, avoir peur
לוּלֵא דְּמִיסְתְּפִינָא — si j'osais
סָפַג (303) פ״י — absorber, s'imbiber de
נְיָר סוֹפֵג — papier buvard
בהש סָפַג מַכּוֹת — encaisser des coups
|| נִסְפַּג (389) פ״ע — être absorbé
|| סִפֵּג (432) פ״י — sécher, essuyer, éponger

|| הִסְתַּפֵּג (470) פ״ע — se sécher, s'essuyer
בהש (חדר) — être absorbé, pénétrer
|| הִסְפִּיג (499) פ״י — sécher, essuyer
בהש (החדיר) — imprégner, faire pénétrer
סַפָּג (51) ז — baigneur (employé de bains) *m*
|| טכנ סַפַּג־זַעֲזוּעִים — amortisseur *m*
סַפְגּוֹגִי, ־גִית ת — absorbant, spongieux
סֻפְגָּן (91) ז או סֻפְגָּנִיָּה (202) נ — beignet *m*, pet-de-nonne *m*
סַפְגָּנִי, ־נִית ת — absorbant, spongieux
סָפַד (303) פ״ע — être en deuil, se lamenter
|| נִסְפַּד (389) פ״ע — être pleuré (après sa mort)
|| הִסְפִּיד (499) פ״י — faire l'éloge funèbre de
סֶפֶד (165, בלי ר׳) ז — lamentation *f*, complainte *f*
סַפְדָן (97) ז — orateur *m* funèbre, nécrologue *m*
סַפְדָנוּת (46) נ — éloquence *f* funèbre
1. סָפָה (347) פ״ע (כלה) — périr, disparaître
|| פ״י — faire périr, anéantir
|| נִסְפָּה (408) פ״ע — périr, disparaître
נִסְפָּה בַּקְּרָב — tomber au combat
2. סָפָה (347) פ״י (הוסיף) — joindre, ajouter
|| הִסְפָּה (508) פ״י — ajouter, accumuler
סַפָּה (208) נ — canapé *m*, divan *m*, sofa *m*
סִפָּה (208) נ — coupe *f*, bassin *m*
סְפוֹג (21) ז — éponge *f*
סָפוּג, סְפוּגָה ת — imbibé, imprégné, saturé
סִפּוּג (51) ז — essuyage *m*, absorption *f*
סְפוֹגִי, ־גִית ת — spongieux
סְפוֹגִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — spongiosité *f*
סִפּוּחַ (9) ז (של־אנשים) — cooptation *f*
(של שטח) — annexion *f*
1. סָפוּן, סְפוּנָה ת (מכוסה) — couvert
|| (צפון) — caché, latent
|| (סגור) — enfermé, retiré
2. סָפוּן, סְפוּנָה ת (נכבד) — considéré, estimé
סִפּוּן (51) ז (תיקרה) — plafond *m*, toit *m*
|| (של־אנייה) — pont (d'un navire) *m*
סִפּוּנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז — homme *m* de pont
סְפּוֹנְטָנִי, ־נִית ת — spontané
סְפּוֹנְטָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — spontanéité *f*
סְפוּף (51) ז — fruits tardifs

סַנְטְרָנִי, ־נִית ת	prognathe, au menton saillant
סְנִיטָה (201) נ	raillerie *f*, agacerie *f*
סָנִיטָר (ר׳ ־רים) ז	infirmier *m*
סָנִיטָרִי, ־רִית ת	sanitaire
סָנִין, סְנִינָה ת	filtrable
סְנִיף (1) ז	succursale *f*
‖ (נספח)	annexe *f*, supplément *m*
סְנִיקָה (201) נ	débit (d'eau) *m*, aspiration *f*
סִנְכְּרוּן (51) ז	synchronisation *f*
סִנְכְּרֵן (460 נ) פ״י	synchroniser
סִנֵּן (432 נ) פ״י	filtrer, passer (un liquide)
בהש סִנֵּן בֵּין־שִׁנָּיו	murmurer entre ses dents
‖ הִסְתַּנֵּן (470 נ) פ״ע	être filtré, s'infiltrer
צבא	s'infiltrer
סֶנֶן (166) ז	filtrat *m*
סַנֶּנֶת (251) ז	passoire *f* à légumes
סַנְסָן (55) ז	rameau, régime (de fruits) *m*
סִנְסֵן (460 נ) פ״י	zézayer
סֶנְסַצְיוֹנִי, ־נִית ת	sensationnel
סַנְסְקְרִיט (—) ז	sanscrit *m*
סָנַף (301) פ״י	adjoindre, annexer
‖ סִנֵּף (432) פ״י	affilier
‖ הִסְתַּנֵּף (470) פ״ע	s'affilier, être affilié
סְנַפִּיר (1) ז	nageoire *f*
סָנַק (301) פ״י	pousser, repousser
‖ (מים)	refouler
‖ (הקיש)	claquer (des doigts)
‖ סִנֵּק (432) פ״י	repousser, refouler, cogner
סַנְקְצִיָּה (ר׳ ־יות) נ (אישור)	approbation *f*
‖ (פעולת־עונש)	sanction *f*, représailles *fpl*
סִנְקֵר (460) פ״י	donner un coup de poing à
סִנָּר (95) או סִנּוֹר (21) ז	tablier *m*
סִנַּר־עֲבוֹדָה	sarrau *m*
סִנֵּר (432) פ״י	revêtir d'un tablier
‖ הִסְתַּנֵּר (470) פ״ע	mettre un tablier
סִנְתֵּז (458) פ״י	synthétiser
סָס (88) ז	teigne *f*, mite *f*
סַסְגּוֹן (21) ז	bigarrure *f*, bariolure *f*
סִסְגּוּן (51) ז	bariolage *m*
סַסְגּוֹנִי, ־נִית ת	bigarré, bariolé, multicolore
סַסְגּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	bigarrure *f*
סִסְגֵּן (460 נ) פ״י	barioler, colorier
סַסְקוֹלִי, ־לִית ת	polyphonique, à voix multiples
סַעַד (152) ז	aide *f*, assistance *f*
מִשְׂרַד־הַסַּעַד ז	ministère *m* de l'assistance sociale
מְדִינַת־סַעַד נ	Etat-providence *m*
‖ (אסמכתא)	référence *f*, argument *m*
הֵבִיא סַעַד לִדְבָרָיו	trouver un argument en faveur de sa thèse
סָעַד (326) פ״י (תמך)	soutenir, aider, assister
סָעַד אֶת־לִבּוֹ	se restaurer
‖ פ״ע (אכל)	prendre un repas
‖ נִסְעַד (397) פ״ע	être soutenu, être aidé
‖ סִעֵד (435) פ״י	aider, assister
‖ הִסְעִיד (502) פ״י	offrir *ou* servir un repas à
סִעוּד (50) ז	assistance *f*, soins médicaux
סְעוּדָה (201) נ	repas *m*
סְעוּדַת־לַיְלָה	souper *m*
סְעוּדַת־עֲרַאי	repas pris sur le pouce, casse-croûte *m*
סְעוּדַת־מְלָכִים	festin royal
סְעוּדַת־מִצְוָה	repas rituel
(בנצרות) הַסְּעוּדָה הָאַחֲרוֹנָה	la Cène
סִעוּף (50) ז (קיצוץ)	ébranchage *m*
‖ בהש (פיצול)	ramification *f*, division *f*
סָעוּר, סְעוּרָה ת	agité, orageux
סְעִיף (15) ז (ענף)	branche *f*, rameau *m*
‖ (נקיק)	crevasse *f*
‖ (פיסקה)	paragraphe *m*
סְעִיף קָטָן או סְעִיף־מִשְׁנֶה	alinéa *m*
סְעָרָה (201) נ	tempête *f*, orage *m*
סְעִירוּת (48) נ	agitation *f*, tumulte *m*
1. סַעַף (152) ז (מחשבה)	pensée *f*
2. סַעַף (152) ז חשמל	branchement *m*
סֵעֵף (ר׳ סְעִפִּים) ז	pensée *f*, opinion *f*
פָּסַח עַל־שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים	balancer entre deux attitudes
סַעַף (ר׳ סַעֲפִים) ז	homme hésitant
סֵעֵף (438) פ״י (קיצץ ענפים)	ébrancher

סְפִּירִיטִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	spirite *m*
סֵפֶל (182) ז	coupe *f*, tasse *f*, bol *m*
סְפָלוּל (41) ז (ספל קטן)	petite tasse
‖ צמח	aristoloche *f*, cupule *f*
סִפְלוֹן (21) ז	petite tasse
1. סָפַן (301 ג) פ״י (כיסה)	couvrir
‖ (החביא)	enfermer, cacher
‖ נִסְפַּן (389 ג) פ״ע (כוסה)	être couvert
(נחבא)	être enfermé, être caché
‖ הִסְפִּין (499 ג) פ״י	faire entrer dans un dock
2. סָפַן (301 ג) פ״י (כיבד)	considérer, estimer
1. סֻפָּן (166) ז	mystère *m*, secret *m*
2. סֻפָּן (166) ז	lambrissage *m*
סַפָּן (90) ז	marin *m*, matelot *m*
סְפִינָה (207) נ	cale *f*
סַפָּנוּת (46) נ	navigation *f*, marine *f*
סְפָנְיוֹלִית (—) נ	ladino (parler judéo-espagnol) *m*
1. סִפְסוּף (51) ז (פירות)	fruits tardifs
2. סִפְסוּף (51) ז (תלישה)	arrachement *m*
סִפְסוּר (51) ז	spéculation *f*
סַפְסָל (91) ז	banc *m*
סַפְסַל־הַנֶּאֱשָׁמִים	banc des accusés
יָשַׁב עַל־סַפְסַל־הַלִּמּוּדִים	aller à l'école
סִפְסֵף (460) פ״י	arracher
‖ מטבח	saisir
סַפְסָר (91) ז	courtier *m*, intermédiaire *m*
‖ (רודף־רווחים)	spéculateur *m*, trafiquant *m*
סִפְסֵר (460) פ״ע	spéculer, trafiquer
סַפְסָרוּת (46) נ	spéculation *f*
סַפְסָרִי, ־רִית ת	spéculatif, de trafiquant
[ספף] הִסְתּוֹפֵף (487) פ״ע	visiter, fréquenter
הִסְתּוֹפֵף בְּצֵל־פ׳	trouver refuge chez qn
1. סָפַק (303) פ״י (היכה)	battre, frapper
סָפַק כַּף	frapper des mains (d'indignation)
2. סִפֵּק (432) פ״י (המציא)	procurer, fournir
‖ (השביע רצון)	contenter, satisfaire
‖ הִסְתַּפֵּק (470) פ״ע (בְּ־)	se contenter de
הִסְתַּפֵּק בְּמוּעָט	se contenter de peu
‖ הִסְפִּיק (499) פ״י (המציא)	procurer, fournir
(איפשר)	donner la possibilité
‖ פ״ע (היה די)	suffire
(הצליח)	réussir, avoir le temps de
3. סִפֵּק (432) פ״ע (הטיל ספק)	douter
‖ הִסְתַּפֵּק (470) פ״ע	éprouver des doutes
4. סִפֵּק (432) פ״י (קשר)	lier, attacher, raccorder
סָפֵק (140) ז	doute *m*
סָפֵק חַי סָפֵק מֵת	plus mort que vif
צֵל ז שֶׁל־סָפֵק	l'ombre *f* d'un doute
מֻטָּל בְּסָפֵק	douteux
נֶהֱנָה מִן־הַסָּפֵק	béneficier du doute
1. סֻפֵּק (166, בלי ר׳) ז (ספק)	doute *m*
2. סֻפֵּק (166) ז (הכאה)	battement *m*
סֻפֵּק־כַּפַּיִם	battement des mains
סֵפֶק (182, בלי ר׳) או סִפֵּק (—) ז (צורך)	besoin *m*
דֵּי־סִפְקוֹ	ce qu'il lui faut
‖ (יכולת)	pouvoir *m*, capacité *f*
הָיָה סִפֵּק בְּיָדוֹ לְ־	il avait la possibilité de
סַפָּק (90) ז	fournisseur *m*
סְפֵקָא (נס׳ סָפֵק־) ז ארמית	doute *m*
סְפֵק־סְפֵקָא	doute lointain
אֵין לִי סְפֵק־סְפֵקָא	je n'ai aucun doute
1. סְפֵקָה (229) נ (יכולת)	pouvoir *m*, possibilité *f*
2. סְפֵקָה (229) נ (ספק)	doute *m*, hésitation *f*
סַפְקוּת (48) נ	incertitude *f*, scepticisme *m*
סַפְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	sceptique *n*
סַפְקָנוּת (46) נ	scepticisme *m*
סַפְקָנִי, ־נִית ת	sceptique
סַפֶּקֶת (251) נ (מיכלית)	bateau-citerne *m*
1. סְפָר (—) ז (מפקד)	dénombrement *m*
2. סְפָר (88) ז (גבול)	frontière *f*
חֵיל־הַסְּפָר ז	gardes-frontière *mpl*
יִשּׁוּב־סְפָר ז	village frontalier
1. סָפַר (303) פ״י (מנה)	compter
סָפַר צְעָדֵי־פ׳	surveiller les démarches de
‖ נִסְפַּר (389) פ״ע	être compté
‖ סִפֵּר (432) פ״י	raconter
לֹא יְאֻמַּן כִּי יְסֻפַּר	incroyable mais vrai
(דיבר)	parler
סִפֵּר בִּגְנוּת־פ׳	dire du mal de qn
סִפֵּר בְּשִׁבְחַ־פ׳	faire l'éloge de qn
(מנה)	compter, dénombrer

1. סִפּוּק (51) ז (הספקה)	approvisionnement *m*, fourniture *f*
‖ (מזון)	provisions *fpl*
‖ (שביעת־רצון)	satisfaction *f*
בָּא עַל־סִפּוּקוֹ	obtenir satisfaction
אָכַל דֵּי־סִפּוּקוֹ	manger à satiété
מָצָא סִפּוּק בַּעֲבוֹדָתוֹ	prendre plaisir à son travail
‖ (אפשרות) הָיָה סִפּוּק בְּיָדוֹ	avoir la possibilité
2. סִפּוּק (51) ז (הכאה)	battement (des mains) *m*
3. סִפּוּק (51) ז (ספק)	doute *m*, hésitation *f*
4. סִפּוּק (51) ז (חיבור)	attache *f*, jointure *f*
סָפוּר, סְפוּרָה ת	compté
בְּתוֹךְ יָמִים סְפוּרִים	d'ici peu de temps
יָמָיו סְפוּרִים	ses jours sont comptés
סְפוֹר (—) ז	compte *m*
אֵין־סְפוֹר	innombrable
1. סִפּוּר (51) ז	récit *m*, narration *f*, histoire *f*
סִפּוּרֵי־הַמִּקְרָא	récits bibliques
2. סִפּוּר (51) ז (גזיזת־שער)	coupe *f* des cheveux
סְפוֹרָה (201) נ	nombre *m*
לְאֵין־סְפוֹרוֹת	innombrable
סְפּוֹרְט (—) ז	sport *m*
סְפּוֹרְטַאי, ־טָאִית (ר׳ ־טָאִים, ־טָאִיּוֹת) ז	sportif *n*, amateur *n* de sport
סְפּוֹרְטִיבִי, ־בִית ת	sportif
סִפּוּרִי, ־רִית ת	narratif
1. סָפַח (329) פ״י (צירף)	associer, adjoindre
‖ נִסְפַּח (399) פ״ע	être joint, être ajouté
‖ סִפֵּחַ (440) פ״י (אנשים)	coopter
(שטחים)	annexer
‖ הִסְתַּפֵּחַ (477) פ״ע	être adjoint, s'intégrer
2. [ספח] נִסְפַּח (399) פ״ע (חלה בספחת)	être dartreux
‖ סִפֵּחַ (440) פ״י	frapper de dartre
‖ הִסְתַּפֵּחַ (477) פ״ע	être atteint de dartre
1. סֶפַח (179) ז (תוספת)	supplément *m*, appendice *m*, talon (de chèque) *m*
2. סֶפַח (179) ז (ספיח)	regain *m*
סַפַּחַת (246) נ רפא	dartre *f*
דָּבַק בְּפ׳ כְּסַפַּחַת	coller à qn comme la peste
סֶפְּטֶמְבֶּר (—) ז	septembre *m*
סָפִיג, סְפִיגָה ת	spongieux, absorbant
סְפִיגָה (201) נ	absorption *f*
‖ סְפִיגַת־מַכּוֹת	fait *m* de recevoir des coups
סְפִיגוּת (48) נ	absorptivité *f*
סְפִידָה (201) נ	action *f* de faire l'éloge d'un mort
סְפִיָּה (202) נ	alimentation *f*, fourrage *m*
סָפִיחַ (11) ז חקל	regain *m*
‖ בהש סְפִיחַ־זָקָן	duvet (barbe naissante) *m*
סְפִיחָה (201) נ פיס	adsorption *f*
סָפִין (15) ז	panneau *m*, lambris *m*
סְפִינָה (201) נ	bateau *m*, navire *m*
סְפִינַת־מִפְרָשִׂים	bateau à voiles, voilier *m*
סְפִינַת־קִיטוֹר	bateau à vapeur, vapeur *m*
סְפִינַת־אֲוִיר	dirigeable *m*
סְפִינֹנֶת (ר׳ ־נוֹנוֹת) נ	petit navire, esquif *m*
סְפִינְקְס (ר׳ ־סִים) ז	sphinx *m*
1. סְפִיקָה (201) נ (הכאה)	battement *m*
סְפִיקַת־כַּפַּיִם	battement des mains
2. סְפִיקָה (201) נ (יכולת)	possibilité *f*
סְפִיקָה בְּיָדוֹ לְ־	il a la possibilité de
‖ (צורך)	besoin *m*
אִי־סְפִיקָה רפא	insuffisance *f*, déficience *f*
‖ (כושר־הספקה)	débit *m*
סְפִיקַת־מַשְׁאֵבָה	débit d'une pompe
סָפִיר, סְפִירָה ת	nombrable
1. סַפִּיר (1) ז	saphir *m*, lapis-lazuli *m*
2. סַפִּיר (1) ז צמח	vesce *f*
סְפִירָה (201) נ	dénombrement *m*
סְפִירַת־מְלַאי	inventaire *m*
‖ (מניין־השנים)	ère *f*
לִפְנֵי־הַסְּפִירָה	avant l'ère (chrétienne)
לִסְפִירַת־הַנּוֹצְרִים	de l'ère chrétienne
‖ דת סְפִירַת־הָעֹמֶר	le comput de l'*Omer*
יְמֵי־הַסְּפִירָה ז״ר	la période du comput (entre la Pâque et la Pentecôte)
‖ (בקבלה)	sphère *f*
סְפִּירְט (—) ז	alcool *m* à brûler
סַפִּירִי, ־רִית ת	transparent, limpide

‖ סִקֵּר (432) פ״י	regarder
(תיאר)	passer en revue, décrire
2. סָקַר (301) פ״י (צבע)	teindre en rouge
‖ נִסְקַר (389) פ״ע	être teint en rouge
‖ סִקֵּר (432) פ״י	farder, teindre en rouge
3. [סקר] נִסְקַר (389) פ״ע (נרתע)	tressaillir, reculer
סֶקֶר (166) ז	revue *f*, investigation *f*
בְּחִינַת־סֶקֶר	examen *m* probatoire
סֶקֶר־דַּעַת־הַקָּהָל	enquête *f* d'opinion publique
סִקְרָה (—) נ	fard *m* *ou* encre *f* rouge
סַקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme curieux
סִקְרֵן (460 נ) פ״י	intriguer, exciter la curiosité
‖ הִסְתַּקְרֵן (493 נ) פ״ע	devenir curieux
סַקְרָנוּת (46) נ	curiosité *f*
סַקְרָנִי, ־נִית ת	curieux
סִקֹּרֶת (256) נ	recension *f*
סַר, סָרָה ת	triste, irrité, fâché
סַר וְזָעֵף	mécontent et furieux
רוּחוֹ סָרָה	être de mauvaise humeur
אִשָּׁה סָרַת־טַעַם	femme dépourvue de tact
סַר ← [סור]	
סָרָב (100) ז	ronce *f*, épine *f*
סֵרֵב (437) פ״ע	refuser
‖ הִסְתָּרֵב (474) פ״ע	persister dans son refus
סִרְבּוּל (51) ז	alourdissement *m*
סֶרְבִּיָּה ש״פ נ (ארץ)	la Serbie
סַרְבָּל (91) ז (מעיל)	manteau *m*
‖ (בגד־עבודה)	salopette *f*
סִרְבֵּל (460) פ״י (עטף)	envelopper, emmitoufler
‖ בהש	alourdir, surcharger
סִגְנוֹן מְסֻרְבָּל	style lourd *ou* embarrassé
‖ הִסְתַּרְבֵּל (493) פ״ע	s'emmitoufler
בהש	s'alourdir
סִרְבֹּלֶת (256) נ	gaucherie *f*, lourdeur *f*
סַרְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	réfractaire *n*
סַרְבַן־מִלְחָמָה	objecteur *m* de conscience
סַרְבָנוּת (46) נ	refus *m*, résistance passive
סַרְבָנִי, ־נִית ת	récalcitrant, réfractaire
סָרַג (301) פ״י	tresser, tricoter
נִסְרַג (388) פ״ע	être tressé, être tricoté
‖ סֵרַג (437) פ״י	tresser, tricoter
סֵרַג חַלּוֹן	grillager une fenêtre
בהש (עשה לסירוגין)	alterner
‖ הִסְתָּרֵג (474) פ״ע	s'entrelacer
‖ הִסְרִיג (498) פ״י	tricoter
סָרָג (100) ז	tricoteur *m*, sellier *m*
סֶרֶג (165) ז	selle *f*
סֹרֶג ← סוֹרֵג	
סִרְגָּה (206) נ	tricot *m*
סִרְגּוּל (51) ז	réglage (de papier) *m*, tracé *m*
סִרְגִּיד (1) ז	panneton (de clef) *m*
סַרְגֵּל (139) ז	règle (instrument) *f*
סַרְגֵּל־חִשּׁוּב	règle à calcul
סִרְגֵּל (458) פ״י	régler (du papier), tracer (des traits)
סַרְגְּלִי, ־לִית ת	en ligne droite, rectiligne
סָרָד (88) ז מטבח	gril *m*
סָרַד (301) פ״י	tresser, lacer
סָרָד (100) ז	fabricant *m* de filets
סַרְדְּיוֹט (ר׳ ־טִים או ־טוֹת) ז	officier *m*, reître *m*
סָרָה (201) נ	révolte *f*, rébellion *f*, mensonge *m*
דִּבֵּר סָרָה עַל־	prêcher la révolte contre
עָנָה סָרָה בְּ־	calomnier, diffamer
סִרְהֵב (462) פ״ע (הפציר)	insister
‖ (סרב)	refuser
‖ הִסְתַּרְהֵב (492) פ״ע	s'entêter, s'obstiner
סִרְהוּב (51) ז	insistance *f*
סֵרוּב (49) ז	refus *m*
עָנָה בְּסֵרוּב	opposer un refus
סָרוּג, סְרוּגָה ת	tressé, tricoté
‖ חַלּוֹן סָרוּג	fenêtre grillagée
‖ (מקוטע)	intermittent
סֵרוּג (49) ז (קליעה)	tressage *m*, tricotage *m*
‖ (כיסוי ברשת)	action *f* de grillager
‖ סֵרוּגִים או סֵרוּגִין	par intermittence
‖ לְסֵרוּגִים או לְסֵרוּגִין	à tour de rôle, alternativement
1. סָרוּחַ, סְרוּחָה ת (מבאיש)	puant, fétide, pourri
בהש (חוטא)	coupable, corrompu

2. סִפֵּר (432) פ"י (גזז שער)	couper les cheveux à
‖ הִסְתַּפֵּר (470) פ"ע	se faire couper les cheveux
סֵפֶר (182) ז °(איגרת)	lettre *f*, écrit *m*
°סֵפֶר־כְּרִיתוּת	lettre de divorce
°כָּתַב בַּסֵּפֶר	mettre par écrit
‖ (כרך)	livre *m*
סֵפֶר־עֵזֶר	manuel *m*, aide-mémoire *m*
סֵפֶר־תּוֹרָה	rouleau *m* de la *Tora*
סֵפֶר־הַסְּפָרִים	la Bible
יוֹדֵעַ סֵפֶר	lettré, intellectuel
בֵּית־סֵפֶר (ר' בָּתֵּי־סֵפֶר) ז	école *f*
בֵּית־סְפָרִים ז	bibliothèque *f*
חֲנוּת־סְפָרִים נ	librairie *f*
הַנְהָלַת־סְפָרִים נ	comptabilité *f*
סַפָּר, ־רִית (ר' ־רִים, ־רִיּוֹת) ש	coiffeur *n*
סָפְרָא (ר' ־רֵי) ז ארמית	écrivain *m*, homme *m* de lettres
סִפְרָא (ר' ־רֵי) ז ארמית	livre *m*
‖ (מדרש־הלכה) סִפְרָא	*Sifra* (commentaire du Lévitique) *m*
סִפְרֵי	*Sifré* (commentaire des Nombres et du Deutéronome) *m*
סְפָרַד ש"פ נ (מדינה)	l'Espagne *f*
סְפָרַדִּי, ־דִּית (ר' ־דִּים, ־דִּיּוֹת) ש	Espagnol *n*
‖ (יהודי ממוצא ימתיכוני)	*sefaraddi* (juif de rite méditerranéen) *m*
‖ סְפָרַדִּי, ־דִּית ת	espagnol
דִּבֵּר סְפָרַדִּית	parler espagnol
1. סְפָרָה (242) נ (ספר)	livre *m*, registre *m*
2. סְפָרָה (242) נ מתמט	chiffre *m*
סְפָרוֹת רוֹמִיּוֹת	chiffres romains
מִסְפָּר בַּעַל־שָׁלוֹשׁ־סְפָרוֹת	nombre *m* de trois chiffres
סִפְרוֹן (21) ז	livret *m*, brochure *f*
סִפְרוּר (51) ז	numérotage *m*, numérotation *f*
סִפְרוּת (45) נ	littérature *f*
סִפְרוּת יָפָה	belles-lettres
סַפָּרוּת (46) נ	coiffure (profession) *f*
סִפְרוּתִי, ־תִית ת	littéraire
סִפְרוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère *m* littéraire
סְפַרְטָנִי, ־נִית ת	spartiate
סִפְרִי, ־רִית ת	livresque
סִפְרֵי ← סִפְרָא	
סִפְרִיָּה (202) נ	bibliothèque *f*
סִפְרִיָּה נַיֶּדֶת	bibliobus *m*
סַפְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bibliothécaire *n*
סַפְרָנוּת (46) נ	travail *m* de bibliothécaire
סִפְרֵר (460) פ"י	numéroter
סִפֹּרֶת (—) נ	littérature narrative, prose *f*
סִפְּרְתָּן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	nouvelliste *n*
סָפַת (303 ת) פ"י	découper, trancher
סִקֵּב (432) פ"י	blesser (par frottement)
סִקּוּד (51) ז	peine *f*, souffrance *f*
סִקּוּל (51) ז	épierrage *m*
סְקוּפָּה (201) נ	seuil *m*
סִקּוּר (51) ז	coup *m* d'oeil, regard *m*
סִקּוּר־עַיִן	clignement *m* de l'oeil
‖ בהש (תיאור)	revue *f*, examen *m* rapide
סֶקְטוֹר (ר' ־רִים) ז	secteur *m*
סְקִי (—) ז ספורט	ski *m*
סְקִילָה (201) נ	lapidation *f*
סְקִיצָה (201) נ	esquisse *f*, ébauche *f*
1. סְקִירָה (201) נ (מבט)	coup *m* d'oeil
‖ (תיאור)	revue *f*, aperçu *m*
סְקִירָה מְדִינִית	tour *m* d'horizon politique
2. סְקִירָה (201) נ (צביעה)	peinture *f* en rouge
סָקַל (301) פ"י	lapider
‖ נִסְקַל (388) פ"ע	être lapidé
‖ סִקֵּל (432) פ"י (רגם)	lapider
(פינה מאבנים)	épierrer
סֵקַנְס (—) ז מתמט (בטריגונומטריה)	sécante *f*
סִקֵּס (432) פ"י	rendre noueux
‖ הִסְתַּקֵּס (470) פ"ע	devenir noueux
סַקְסוֹפוֹן (ר' ־נִים) ז מוס	saxophone *m*
סֶקְסְטַנְט (ר' ־טִים) ז אסטר	sextant *m*
סִקֵּף (432) פ"י	contourner
‖ הִסְתַּקֵּף (470) פ"ע	prendre à partie
סְקֶפְטִי, ־טִית ת	sceptique
1. סָקַר (301) פ"י (השקיף)	regarder, examiner
‖ (תיאר)	passer en revue
‖ נִסְקַר (389) פ"ע	être regardé, être examiné

|| הִסְרִיךְ (498) פ״י — joindre, faire adhérer
1. סֶרֶךְ (165) ז (מינהג) — coutume *f*, règle *f*, cérémonial *m*
2. סֶרֶךְ (165) ז (גרירה) — entraînement *m*
|| (נספח) — appendice *m*, supplément *m*
סִרְכָה (242) נ — adhérence *f*
|| בהש (פגם) — défaut *m*, tache *f*
סִרְכּוּז (1) ז — centrifugation *f*
סִרְכֶּזֶת (255) נ — centrifugeuse *f*
1. סֶרֶן (176) ז (ציר) — essieu *m*, axe *m*
2. סֶרֶן (176) ז °(שר) — chef (chez les Philistins) *m*
|| צבא — capitaine *m*
רַב־סֶרֶן — commandant *m*, chef *m* d'escadron (*ou* de bataillon)
סֶרֶנָדָה (ר׳ ־דוֹת) נ מוס — sérénade *f*
סֵרֵס (437) פ״י — castrer, châtrer
|| בהש (עירבב) — déformer, transposer, fausser
|| הִסְתָּרֵס (474) פ״ע — être castré, être châtré
(נעקר) — être arraché, être déraciné
(התערבב) — se déformer, être déformé
סַרְסוּר (41) ז — intermédiaire *m*, courtier *m*
סַרְסוּר לִדְבַר־עֲבֵרָה — entremetteur *m*, proxénète *m*
סַרְסוּרְיָה (202) נ — prime *f* de courtage
סִרְסֵר (460) פ״י — servir d'intermédiaire
סַרְסָרוּת (46) נ — courtage *m*
סַרְעַף (98) ז — pensée *f*, intention *f*
סַרְעַפָּה (208) נ — branche *f*, rameau *m*
סַרְעֶפֶת (255) נ אנטום — diaphragme *m*
סִרְפָּד (91) ז צמח — ortie *f*
סִרְפֵּד (458) פ״י — piquer, couvrir d'orties
סִרְפֶּדֶת (—) נ רפא — urticaire *f*
סְרָק (—) ז — stérilité *f*, inanité *f*
אִילַן־סְרָק ז — arbre *m* stérile
וִכּוּחַ־סְרָק ז — discussion *f* stérile
כַּדּוּר־סְרָק ז — balle *f* à blanc
1. סָרַק (301) פ״י — peigner, carder (la laine)
|| בהש (שטח) — fouiller, ratisser, examiner
|| נִסְרַק (388) פ״ע — être peigné, être cardé
(שטח) — être fouillé, être ratissé
|| סֵרֵק (437) פ״י — peigner, carder
|| הִסְתָּרֵק (474) פ״ע — se peigner
|| הִסְרִיק (498) פ״י — étriller (un cheval)
2. [סרק] נִסְרַק (388) פ״ע (נצבע) — être teint en rouge
|| סֵרֵק (437) פ״י — teindre en rouge
|| הִסְרִיק (498) פ״י — teindre en rouge
סָרָק (—) ז — fard *m* rouge
סַרְקוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ רפא — sarcome *m*
סַרְקַסְטִי, ־טִית ת — sarcastique
סָרַר (301) פ״ע — être rebelle, être indocile
נָתַן כָּתֵף סוֹרֶרֶת — opposer de la résistance
סְתַגְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — opportuniste *n*
סְתַגְלָנוּת (46) נ — opportunisme *m*
סְתַגְלָנִי, ־נִית ת — opportuniste
סְתַגְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — introverti *n*
סְתַגְרָנוּת (46) נ — repliement *m* sur soi, introversion *f*
סְתַגְרָנִי, ־נִית ת — replié sur soi, renfermé
סְתָו או סְתָיו (88) ז — automne *m*
||° (ימות־הגשמים) — saison *f* des pluies
סָתַו (308) פ״ע — devenir automnal
|| הִסְתִּיו (499) פ״ע — devenir automnal
סְתָוִי, ־וִית ת — automnal, d'automne
סָתוּם, סְתוּמָה ת (אטום) — fermé, bouché, obstrué
|| (לא ברור) — vague, indéfini, peu clair
סִתּוּם (51) ז (סגירה) — fermeture *f*, bouchage *m*
|| (אי־בהירות) — imprécision *f*
סְתָוָנִי, ־נִית ת — automnal, d'automne
|| סִתְוָנִית (17) נ צמח — colchique *m*
סִתּוּת (51) ז — taille *f* de pierres
סְתָיו ← סְתָו
סְתִימָה (201) נ — fermeture *f*, obturation *f*
סְתִימַת־שֵׁן — plombage *m* d'une dent
סְתִימוּת (48) נ — indétermination *f*
1. סְתִירָה (201) נ (הסתתרות) — disimulation *f*
2. סְתִירָה (201) נ (הריסה) — démolition *f*
|| (ניגוד) — contradiction *f*
|| כימ — neutralisation *f*
סְתַכְּלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — observateur *n*
סְתָם (88, בלי ר׳) ז — généralité *f*, notion indéfinie
סְתָם־אֶזְרָח — un simple citoyen

2. סָרוּחַ, סְרוּחָה ת (שרוע) étendu, étalé

|| (נסחב) traînant, pendant

סֵרוּחַ (ר' ־חִים) ז puanteur *f*

סָרוּי, סְרוּיָה ת rance

סֵרוּס (49) ז castration *f*

|| (עירבוב) déplacement *m*, déformation *f*

דקדוק métathèse *f*

|| בְּסֵרוּסִים irrégulièrement, en désordre

סָרוֹק (31) ז cardeur *m*

סֵרוּק (49) ז action *f* de peigner *ou* de carder

סֵרוּת (46) נ absence *f*, manque *m*

1. סָרַח (331) פ"ע (הבאיש) sentir mauvais, puer

|| בהש (חטא) pécher, se rendre coupable

סָרַח לְ־ או עַל־ être infidèle à, trahir

|| נִסְרַח (400) פ"ע se putréfier

|| הִסְרִיחַ (504) פ"ע sentir mauvais, puer

|| פ"י empester, empuantir

2. סָרַח (331) פ"ע (השתרע) s'étendre, s'étaler

גֶּפֶן סוֹרַחַת vigne *f* aux sarments étendus

|| הִסְתָּרַח (476) פ"ע s'étendre, s'étirer

3. סָרַח (331) פ"ע (פצע) égratigner, blesser

1. סֶרַח (179) ז (סירחון) mauvaise odeur, puanteur *f*

|| בהש (חטא) péché *m*, faute *f*, corruption *f*

2. סֶרַח (197) ז (שובל) rebord *m*, traîne *f*

|| בהש סֶרַח הָעוֹדֵף appendice *m*, excédent *m*

סִרְחָה (207) נ mauvaise odeur, puanteur *f*

סִרְחוֹן (ר' ־נוֹת) ז mauvaise odeur, puanteur *f*

פִּצְצַת־סִרְחוֹן נ boule puante

|| בהש (חטא) péché *m*, faute *f*, corruption *f*

סַרְחָן (97) ז individu malodorant

|| בהש (חוטא) pécheur *m*, homme corrompu

סִרְחָן (103, בלי ר') ז péché *m*, faute *f*

1. סָרַט (301) פ"י (עשה חריץ) égratigner, érafler

|| נִסְרַט (388) פ"ע être égratigné

|| סֵרֵט (437) פ"י égratigner, inciser

|| הִסְתָּרֵט (474) פ"ע être égratigné

2. [סרט] הִסְרִיט (498) פ"י filmer

סֶרֶט (166) ז ruban *m*, bande *f*

סֶרֶט־מִדָּה mètre-ruban *m*

סֶרֶט־כַּדּוּרִים bande de mitrailleuse

שִׁיטַת־הַסֶּרֶט־הַנָּע travail *m* à la chaîne

סֶרֶט־קוֹל bande sonore

|| (של־קולנוע) film *m*

סִרְטוּט (51) ז dessin industriel, tracé *m*

סִרְטוֹן (21) ז court métrage, petit film

סַרְטָט, ־טֶטֶת (ר' ־טָטִים, ־טָטוֹת) ש dessinateur *n*

סִרְטֵט (460) פ"י dessiner, tracer

בנק סִרְטֵט הַמְחָאָה barrer un chèque

סִרְטִיָּה (202) נ collection *f* de films, cinémathèque *f*

סַרְטָן (91) ז זואול crabe *m*, écrevisse *f*

|| אסטר le Cancer (constellation)

|| רפא cancer *m*

חוֹלֵה־סַרְטָן cancéreux

סַרְטָנִי, ־נִית ת רפא cancéreux

סְרִי (5, בלי ר') ז puanteur *f*, corruption *f*

סָרִיג (15) ז (שבכה) grillage *m*, treillis *m*

סְרִיג־צַלָּחוֹת égouttoir *m*

|| חשמל grille *f*

|| (דבר סרוג) tricot *m*

סְרִיגָה (201) נ tressage *m*, tricotage *m*

סְרִידָה (201) נ treillage *m*

° סִרְיוֹן (ר' ־נוֹת) ז cuirasse *f*, armure *f*

סְרִיחָה (201) נ puanteur *f*

סְרִיטָה (201) נ égratignure *f*, éraflure *f*

סָרִיךְ, סְרִיכָה ת adhésif, gluant

סָרִיס (15, ר' סָרִיסִים, סָרִיסֵי־) ז eunuque *m*

||°(פקיד בחצר־המלך) chambellan *m*

סָרִיסוּת (48, בלי ר') נ condition *f* d'eunuque

|| בהש (עקרות) stérilité *f*, impuissance *f*

סָרִיסִי, ־סִית ת d'eunuque, stérile

סְרִיק (15) ז (עוגה) galette *f*

סָרִיק, סְרִיקָה ת (ריק) vide, fainéant, oisif

בּוּקִי סְרִיקִי ← בּוּקָא

1. סְרִיקָה (201) נ (במסרק) peignage *m*

|| בהש (חיפוש) ratissage *m*, battue *f*

2. סְרִיקָה (201) נ (צביעה) peinture *f* en rouge

1. סָרַךְ (301) פ"י (ערך) ranger, disposer

2. [סרך] נִסְרַךְ (388) פ"ע (דבק) adhérer, coller

|| הִסְתָּרֵךְ (474) פ"ע adhérer, coller

(נגרר) se traîner

ע (עַיִן)	*ayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ע'	[valeur numérique:] 70
1. עָב (88, ר' עָבִים או עָבוֹת) ז (ענן)	nuage *m*
עַב־הֶעָנָן	nuage épais
בֹּקֶר לֹא עָבוֹת	un beau jour
‖ (מעבה־יער)	fourré *m*, hallier *m*, taillis *m*
2. עָב (88) ז (אברזין)	toile *f* d'emballage
3. עָב או עֹב (143) ז (קורה)	poutre *f*, madrier *m*
עָב, עָבָה ת ← עָבֶה	
עִבֵּב (432) פ"י	couvrir de nuages
‖ הִתְעַבֵּב (466) פ"ע (התעבה)	s'épaissir
(התכסה בעבים)	se couvrir de nuages
‖ הֶעֱבִיב (500) פ"י	couvrir de nuages
עֲבַד (—) פ"י ארמית	faire, agir
‖ בְּדִיעֲבַד ← דִּיעֲבַד	
°עֲבָד (88) ז (מעשה)	travail *m*, action *f*
עָבַד (324) פ"י	travailler
יָדַיִם עוֹבְדוֹת	main-d'oeuvre *f*
עָבַד אֶת־הָאֲדָמָה	travailler la terre
‖ (שרת) עָבַד אֶת־פ'	servir qn
‖ °עָבַד בְּפ'	faire travailler qn
‖ דת עָבַד אֶת־הַבּוֹרֵא	servir le Créateur
עָבַד אֱלִילִים	adorer des idoles
‖ נֶעֱבַד (392) פ"ע (שדה)	être travaillé, être cultivé
(עור)	être tanné
(אלוהות)	être adoré
(היה לעבד)	être asservi
‖ עִבֵּד (432) פ"י (הכשיר)	apprêter, façonner
עִבֵּד עוֹרוֹת	tanner des peaux
(התאים)	adapter
עִבֵּד תָּכְנִית	élaborer un programme
עִבֵּד סִפּוּר לְמַחֲזֶה	adapter un récit à la scène
‖ הִתְעַבֵּד (466) פ"ע	être travaillé, être adapté
‖ הֶעֱבִיד (500) פ"י	faire travailler, employer (des travailleurs)
עֶבֶד (174) ז	serviteur *m*, esclave *m*
סַחַר־עֲבָדִים ז	traite *f* des esclaves
בהש עַבְדְּךָ הַנֶּאֱמָן	votre fidèle serviteur
עַבְדָּא (—) ז ארמית	serviteur *m*, esclave *m*
עַבְדָּה (208) נ	domesticité *f*
עֻבְדָּה (206) נ	fait *m*, événement *m*
עֻבְדָּה מֻגְמֶרֶת	fait accompli
עַבְדוּת (45) נ	esclavage *m*, servitude *f*
עַבְדוּתִי, ־תִית ת	servile
עַבְּדָן (ר' ־נִים) ז	tanneur *m*, corroyeur *m*
עַבְדְּקָן (ר' ־נִים) ז	barbu, à la barbe drue
עֻבְדָּתִי, ־תִית ת	de fait, positif, objectif
עֻבְדָּתִיּוּת (47, בלי ר') נ	objectivité *f*
עָבָה (351) פ"ע	s'épaissir, devenir épais
‖ נֶעֱבָה (411) פ"ע	s'épaissir, se condenser
‖ עִבָּה (453) פ"י	épaissir, condenser
‖ הִתְעַבָּה (480) פ"ע	s'épaissir, se condenser
‖ הֶעֱבָה (511) פ"ע	épaissir, rendre épais
עָבֶה (או עָב), עָבָה ת	épais, gros, grossier
קוֹל עָבֶה	grosse voix
עִבּוּד (51) ז	mise *f* en oeuvre, transformation (industrielle) *f*
עִבּוּד־נְתוּנִים	traitement *m* de données
עִבּוּד־תַּמְלִילִים	traitement de textes
עִבּוּד־שָׂדֶה	culture *f* d'un champ
עִבּוּד־עוֹרוֹת	tannage *m*, corroyage *m*

סְתָם־מִשְׁנָה — *Michna* incontestée
מִן־הַסְּתָם — apparemment, probablement
|| סְתָם תה"פ — en général, sans but précis

סְתָ"ם = סִפְרֵי־תוֹרָה תְּפִלִּין מְזוּזוֹת
סוֹפֵר־סְתָ"ם ז — copiste *m* de parchemins liturgiques

סָתַם (303) פ"י (אטם) — fermer, boucher, obturer
סָתַם שֵׁן — plomber une dent
|| (לא הבהיר) — s'exprimer vaguement
סָתַם וְלֹא פֵּרֵשׁ — rester dans le vague
|| נִסְתַּם (389) פ"ע — être fermé, être bouché
בהש נִסְתַּם חָזוֹן — l'inspiration a cessé
|| סִתֵּם (432) פ"י — boucher, obturer
|| הִסְתַּתֵּם (470) פ"ע — se boucher, s'obstruer
בהש הִסְתַּתְּמוּ טַעֲנוֹתָיו — être à bout d'arguments

סֶתֶם (166) ז — bouchon *m*, tampon *m*

סְתָמָא (—) ז ארמית — généralité *f*, notion indéfinie
סְתָמָא דְמִלְּתָא — en général, d'ordinaire
מִסְתָמָא — apparemment, probablement

סְתָמִי, ־מִית ת — indéfini, imprécis, vague
|| דקדוק מִין סְתָמִי — genre *m* neutre
|| כימ — neutre

סְתָמִיּוּת (47, בלי ר') נ — indétermination *f*

סַתְעָרָן (ר' ־נִים) ז — agressif, impulsif

סַתְעָרָנוּת (46) נ — agressivité *f*, impulsivité *f*

סַתְפְּקָנוּת (46) נ — frugalité *f*, sobriété *f*

1. [סתר] נִסְתַּר (389) פ"ע (נחבא) — se cacher
|| סִתֵּר (432) פ"י — cacher, dissimuler
|| הִסְתַּתֵּר (470) פ"ע — se cacher
בהש הִסְתַּתְּרָה בִּינָתוֹ — son esprit est dérangé
|| הִסְתִּיר (499) פ"י — cacher, occulter
הִסְתִּיר ד"מ מִפְּ' — cacher qch à qn

2. סָתַר (303) פ"י (הרס) — démolir, détruire
|| (הפריע) — déranger, défaire
|| (נגד) — contredire, réfuter
שְׁמוּעוֹת סוֹתְרוֹת — rumeurs *fpl* contradictoires
תַּרְתֵּי דְסָתְרֵי — contradiction *f* dans les termes
|| נִסְתַּר (389) פ"ע — être démoli

סֵתֶר (182) ז (מחבוא) — cachette *f*
|| (סוד) — secret *m*
בַּסֵּתֶר — en secret, secrètement
בְּסֵתֶר־לִבּוֹ — dans son for intérieur
דְּבַר־סֵתֶר ז — message secret
כְּתַב־סְתָרִים ז — écriture chiffrée
הַאֲזָנַת־סֵתֶר נ — écoute clandestine
סִתְרֵי־תוֹרָה — doctrine *f* ésotérique

סִתְרָה (207) נ — protection *f*, abri *m*

סַתְרְשָׁף (91) ז צבא — cache-flammes *m*

סַתָּת (90, ר' סַתָּתִים) ז — tailleur *m* de pierres

סִתֵּת (432 ת) פ"י — tailler (des pierres)

סַתָּתוּת (46) נ — taille *f* de pierres

|| פ״ע עָבַר עַל־גְּדוֹתָיו — déborder
עָבַר לְהִתְקָפָה — passer à l'attaque
עָבַר עַל־סֵפֶר — parcourir un livre
כְּצֵל עוֹבֵר — comme une ombre fugitive
עָבַר עַל־פֶּשַׁע — pardonner un crime
עָבַר בִּשְׁתִיקָה עַל־ — passer sous silence
כֶּסֶף עוֹבֵר לַסּוֹחֵר — monnaie courante
|| (חלף) הַזְּמַן עוֹבֵר — le temps passe
עָבַר זְמַנּוֹ — être périmé
בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה — l'année passée
לְשֶׁעָבַר — précédemment, ci-devant
הַנָּשִׂיא לְשֶׁעָבַר — l'ex-président *m*
עָבְרוּ עָלָיו צָרוֹת — des malheurs l'ont éprouvé
יַעֲבֹר עָלַי מָה — advienne que pourra
תְּנַאי לֹא יַעֲבֹר — condition *f* sine qua non
עָבַר מִגְּדֻלָּתוֹ — être déchu de sa grandeur
|| נֶעֱבַר (392) פ״ע (נהר) — être traversé
(עבירה) — être commis (faute)
|| עִבֵּר (432) פ״י — déformer, fausser
עִבֵּר דִּין — commettre une injustice
עֻבְּרָה צוּרָתוֹ — être déformé
|| הִתְעַבֵּר (466) פ״ע — être transféré
|| הֶעֱבִיר (500) פ״י — faire passer, transférer, transmettre
הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ — brûler, incendier
הֶעֱבִיר קוֹל — publier
עממי הֶעֱבִיר פְּעֻלָּה — diriger une activité
|| (הקדים) — dépasser, devancer
|| (הסיר) — enlever, faire disparaître
הֶעֱבִיר כֶּתֶם — effacer une tache
הֶעֱבִיר חֵטְא — pardonner une faute
הֶעֱבִיר מִמִּשְׁרָתוֹ — relever de ses fonctions
הֶעֱבִיר אֶת־פ׳ עַל דַּעְתּוֹ — rendre qn fou
הֶעֱבִיר עַל־מִדּוֹתָיו — être indulgent
2. עִבֵּר (432) פ״י (היפרה) — féconder
(הרחיב) עִבֵּר אֶת־הָעִיר — agrandir la ville
עִבֵּר אֶת־הַחֹדֶשׁ — ajouter un jour au mois
עִבֵּר אֶת־הַשָּׁנָה — ajouter un mois à l'année
שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת — année *f* embolismique
|| פ״ע עִבְּרָה או עֻבְּרָה — devenir enceinte
אִשָּׁה מְעֻבֶּרֶת — femme enceinte

|| הִתְעַבְּרָה (466) נ (אישה) — devenir enceinte
(שנה) — être déclaré embolismique
3. עִבֵּר (432) פ״י (הפך לעברי) — hébraïser
|| הִתְעַבֵּר (466) פ״ע — être hébraïsé
4. [עבר] הִתְעַבֵּר (466) פ״ע (התרגז) — s'emporter
עָבָר (107, בלי ר׳) ז — passé *m*
עָבָר פְּלִילִי — casier *m* judiciaire
|| דקדוק — passé
1. עֵבֶר (181) ז — côté opposé
לְעֵבֶר — en direction de
מֵעֵבֶר לְ־ — au delà de, par derrière
מֵעֵבֶר לַדַּף — au verso
מֵעֵבֶר לַיָּם — outre-mer
מֵעֲבָרִים — de toute part
עֵבֶר־הַיַּרְדֵּן — la Transjordanie
2. עֵבֶר ש״פ ז — Héber (ancêtre des Hébreux) *m*
בְּנֵי־עֵבֶר ז״ר — les Hébreux *mpl*
לְשׁוֹן־ או שְׂפַת־עֵבֶר נ — la langue hébraïque
עֻבָּר (95) ז — embryon *m*, fœtus *m*
מַה־טִּיבוֹ שֶׁל־עֻבָּר זֶה? — quel type est-ce?
עֲבָרָה (218) נ (מעבר) — passage *m*, traversée *f*
|| (רפסודה) — bac (bateau plat) *m*
עֲבֵרָה (229) נ דת — péché *m*
עֲבֵרָה גּוֹרֶרֶת עֲבֵרָה — qui vole un œuf vole un bœuf
משפט — faute *f*, contravention *f*
עֲבֵרָה פְּלִילִית — infraction *f* à la loi
עֶבְרָה (243) נ — colère *f*, fureur *f*
יוֹם־עֶבְרָה ז — jour *m* de colère, dies irae
עֻבָּרָה (223) נ — femme enceinte
עִבְּרוֹנוֹת (39) ז״ר — calculs *mpl* pour la fixation du calendrier
עִבְרוּר או עִבְרוּת (51) ז — hébraïsation *f*
עִבְרִי, ־רִית ת — hébraïque
|| עִבְרִי (ר׳ ־רִים) ז — Hébreu *m*
|| עִבְרִית (—) נ — l'hébreu (langue)
דִּבֵּר עִבְרִית — parler hébreu
עִבְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* hébraïque, hébraïsme *m*
עֲבַרְיָן (ר׳ ־נִים) ז — délinquant *m*, malfaiteur *m*
נֹעַר עֲבַרְיָן — jeunesse délinquante

עִבּוּד־תָּכְנִית — élaboration *f* d'un programme
|| (אומנותי) — adaptation (d'un ouvrage) *f*
עֲבוֹדָה (201) נ — travail *m*
עֲבוֹדַת־אֲדָמָה — agriculture *f*
עֲבוֹדַת־בַּיִת — travaux ménagers
עֲבוֹדַת־יָד — ouvrage fait à la main
עֲבוֹדַת־כַּפַּיִם — travail manuel
עֲבוֹדוֹת צִבּוּרִיּוֹת — travaux publics
כְּלֵי־עֲבוֹדָה ז״ר — outils *mpl*
לִשְׁכַּת־עֲבוֹדָה נ — bureau *m* de placement
מְחֻסַּר־עֲבוֹדָה — chômeur
מִפְלֶגֶת־הָעֲבוֹדָה נ — parti *m* travailliste
|| דת עֲבוֹדַת־הַקֹּדֶשׁ — culte *m*, service divin
עֲבוֹדָה זָרָה — idolâtrie *f*
הָעֲבוֹדָה! — par ma foi!
עֲבוֹט (21, ר׳ ־טִים או ־טוֹת) ז — gage *m*
עִבּוּט (51) ז — enchevêtrement *m*, déviation *f*
עִבּוּי (51) ז — épaississement *m*, condensation *f*
1. **עֲבוּר** (41) ז (תבואה) — produit *m*, récolte *f*
2. **עֲבוּר** ← בַּעֲבוּר־
1. **עִבּוּר** (51) ז (הריון) — grossesse *f*
|| בהש פְּרָשַׁת־הָעִבּוּר — moment *m* critique
|| (בלוח־השנה) — intercalation *f*, embolisme *m*
עִבּוּר־הַחֹדֶשׁ — addition *f* d'un jour au mois
עִבּוּר־הַשָּׁנָה — addition d'un mois à l'année
שְׁנַת־עִבּוּר נ — année *f* embolismique
סוֹד־הָעִבּוּר ז — science *f* du calendrier
|| (פרוור) עִבּוּרָהּ שֶׁל־עִיר — banlieue *f*
2. **עִבּוּר** (51) ז (סילוף) — altération *f*
עִבּוּר־דִּין — injustice *f*
עִבּוּר־צוּרָה — déformation *f*
3. **עִבּוּר** (51) ז (מתן־צורה־עברית) — hébraïsation *f*
4. **עִבּוּר** (51) ז (תבואה) — produit *m*, récolte *f*
עָבוּשׁ, עֲבוּשָׁה ת — moisi
עִבּוּשׁ (51) ז — moisissure *f*
עָבוֹת (21, ר׳ ־תִים, או ־תוֹת) ז — branche touffue
|| (חבל) — corde tressée, câble *m*
בהש עֲבוֹתוֹת־יְדִידוּת — les liens *mpl* de l'amitié
1. **עֲבוֹת** ← 1. עָב
2. **עֲבוֹת** ← עֲבֹת
עֲבוּת (46) נ — épaisseur *f*

עִבּוּת (51) ז — tressage *m*
עֶבֶט (88) ז — vase *m*, pot *m*
1. **עָבַט** (324) פ״י (מישכן) — emprunter sur gage
|| (לקח משכון) — saisir un gage
|| הֶעֱבִיט (500) פ״י (מישכן) — engager (un objet)
(הילווה) — prêter sur gage
2. **עִבֵּט** (432) פ״י (עיקם) — déformer, défigurer
עִבֵּט דְּרָכָיו — s'écarter de sa route
עַבְטִיט (—) ז (טיט) — boue *f*, fange *f*
עֳבִי (199, נס׳ עֳבִי־ או עֲבִי־) ז — épaisseur *f*
בַּעֲבִי־הָאֲדָמָה — dans l'épaisseur du sol
בהש נִכְנַס בַּעֲבִי־הַקּוֹרָה — s'engager à fond, examiner à fond
עָבִיב (10) ז — petit nuage
עָבִיד, עֲבִידָה ת — faisable
עֲבָיָה (221) נ — burnous *m*, djellaba *f*
1. **עָבִיט** (10) ז (כלי) — vase *m*, pot *m*, cuve *f*
(סיר־לילה) — pot de chambre
2. **עָבִיט** (10) ז (מרדעת) — selle *f*, bât *m*
עָבִיר, עֲבִירָה ת — franchissable, praticable
מִכְשׁוֹל בִּלְתִּי־עָבִיר — obstacle *m* infranchissable
עֲבִירָה (201) נ — passage *m*, traversée *f*
עֲבִירוּת (48) נ — praticabilité *f*, viabilité *f*
עַבְעָב (102) ז — petit nuage
1. **עָבַר** (324) פ״י — passer, traverser
עָבַר אֶת־הַנָּהָר — passer le fleuve
עָבַר אֶת־הַגְּבוּל — passer la frontière
בהש עֲבָרוֹ יַיִן — être pris de vin
|| (הקדים) — dépasser, devancer
עָבַר מְכוֹנִית — dépasser une voiture
עָבַר דִּירָה — déménager
עוֹבֵר לְ־ — avant, préalablement à
|| (הפר) — enfreindre, transgresser
עָבַר חֹק — transgresser une loi
עָבַר עַל־ או מִשּׁוּם־ — contrevenir à
עָבַר עֲבֵרָה — commettre une faute
יֵהָרֵג וְאַל יַעֲבֹר — plutôt mourir qu'enfreindre la loi
עָבַר אֶת־פִּי־פּ׳ — désobéir à qn
עָבַר כָּל־גְּבוּל — passer les bornes

מַעֲשֵׂה־הָעֵגֶל ז — l'affaire *f* du veau d'or
עֹגֶל (192, בלי ר׳) ז — rondeur *f*, rotondité *f*
עֶגְלָא ← בְּעֶגְלָא
עֲגַלְגַּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גַּלִּים, ־גַּלּוֹת) ת — ovale, rondelet
עֲגַלְגַּלּוּת (47) נ — forme ovale, rotondité *f*
עֲגָלָה (218) נ — voiture *f*, chariot *m*, charrette *f*
עֶגְלַת־חֹרֶף — traîneau *m*
עֶגְלַת־תֵּה — table roulante
בַּעַל־עֲגָלָה ז — voiturier *m*, cocher *m*
|| אסטר — le Chariot, la Grande Ourse
עֶגְלָה (243) נ — génisse *f*
עֻגְלָה (208) נ — cercle *m*, circonférence *f*
עֲגַלּוּלִי, ־לִית ת — rondelet
עֶגְלוֹן (21) ז — voiturier *m*, cocher *m*
עֶגְלוֹנוּת (48) נ — voiturage *m*
עֲגֻלּוּת (45) נ — rondeur *f*, rotondité *f*
עַגְלָן (ר׳ ־נִים) ז — charron *m*
עָגַם (321) פ״ע — être triste, être affligé
|| נֶעְגַּם (394) פ״ע — être triste, être affligé
|| עִגֵּם (432) פ״י — attrister, affliger, chagriner
|| הִתְעַגֵּם (466) פ״ע — s'attrister, s'affliger
|| הֶעְגִּים (501) פ״י — attrister, affliger, chagriner
פ״ע — devenir triste
עֶגֶם (163) או עֹגֶם (190) ז — tristesse *f*
עָגְמָה (207) נ — tristesse *f*, chagrin *m*
עָגְמַת־נֶפֶשׁ — chagrin profond
עַגְמוּמִי, ־מִית ת — triste, mélancolique
עַגְמוּת (45) נ — tristesse *f*, peine *f*
עַגְמִימוּת (48) נ — tristesse *f*, mélancolie *f*
1. עָגַן (324 נ) פ״ע (אנייה) — ancrer, mouiller, jeter l'ancre
|| נֶעְגַּן (394 נ) פ״ע — être ancré
|| עִגֵּן (432 נ) פ״י — ancrer (un navire), fixer
|| הֶעְגִּין (501 נ) פ״י — faire ancrer, fixer
2. [עגן] נֶעֱגַן (392 נ) פ״ע (נעזב) — être délaissé
|| עִגֵּן (432 נ) פ״י — abandonner, délaisser
|| הִתְעַגֵּן (466 נ) פ״ע — être abandonné, être délaissé
עֹגֶן (190) ז — ancre *f*
הֵטִיל/הֵרִים עֹגֶן — jeter / lever l'ancre
בהש עֹגֶן־הַצָּלָה — dernier recours

|| טכנ — induit *m*
עִגְעֵג (462) פ״י — fureter, fouiller
עָגַר (324) פ״ע — glapir, trompeter
1. עַד־ (286) מ״י — jusqu'à
עַד־אֶחָד — jusqu'au dernier
לֹא מֵת עַד־אֶחָד — pas un seul ne mourut
עַד־לְאַחַת — extrêmement
עַד־כָּאן! — jusqu'ici!, stop!
עַד־אֵין־סוֹף — infiniment
עַד־אֲשֶׁר או עַד־שֶׁ־ — jusqu'à ce que
עַד־שֶׁ־ (בעוד ש־) — tandis que, tant que
עַד לֹא או עַד־שֶׁלֹּא — avant que
עַד־מְאֹד — beaucoup, extrêmement
עַד־מְהֵרָה — bientôt, rapidement
2. עַד (—) ז (נצח) — éternité *f*, durée *f*
לָעַד — pour toujours, à jamais
עֲדֵי־עַד או לְעוֹלְמֵי־עַד — à tout jamais
יַעֲרוֹת־עַד ז״ר — forêts *fpl* vierges
מִנִּי־עַד — de toute éternité
3. עַד (55) ז (ביזה) — butin *m*, proie *f*
[עַד] ← וָעֶד
1. עֵד (113), עֵדָה (229) ש — témoin *n*
עֵד־הַמֶּלֶךְ — témoin de la Couronne
עֵד־רְאִיָּה — témoin oculaire
עֵד־שְׁמִיעָה — témoin auriculaire
עֵד מִפִּי־עֵד — témoin indirect
עֵד־שֶׁקֶר — faux témoin
דּוּכַן־הָעֵדִים ז — la barre des témoins
2. עֵד (114) ז (סמרטוט) — chiffon *m*
[עדד] ← 1. [עוד]
1. עֵדָה (227) נ (קהילה) — communauté *f*
בִּפְנֵי־עַם וְעֵדָה — publiquement
עֲדוֹת־הַמִּזְרָח — les communautés orientales
|| עֲדַת־דְּבוֹרִים — essaim *m* d'abeilles
עֲדַת־כְּלָבִים — meute *f* de chiens
2. עֵדָה (229) נ (מיצווה) — précepte *m*, règle *f*
3. עֵדָה ← 1. עֵד
1. עָדָה (351) פ״י (ענד תכשיט) — mettre (un bijou), se parer de
|| הִתְעַדָּה (480) פ״ע — se parer
|| הֶעְדָּה (511) פ״י — parer, orner

עֲבַרְיָנוּת (46) נ	délinquance *f*
עֲבַרְיָנוּת־נֹעַר	délinquance juvénile
עִבְרִיתָן (ר׳ ־נִים) ז	hébraïsant *m*
עִבְרֵר (460) או עִבְרֵת (460 ת) פ״י	hébraïser
‖ הִתְעַבְרֵר (494) או ־רֵת (494 ת) פ״ע	être hébraïsé
עָבַשׁ (315) פ״ע	moisir
‖ עִבֵּשׁ (432) פ״י	faire moisir
‖ הִתְעַבֵּשׁ (466) פ״ע	moisir
‖ הֶעֱבִישׁ (500) פ״ע	moisir
פ״י	faire moisir
עָבֵשׁ, עֲבֵשָׁה ת	moisi
עֹבֶשׁ (190) ז	moisissure *f*
עַבְשׁוֹן (21) ז	moisissure *f*
עַבְשׁוּשִׁי, ־שִׁית ת	sentant le moisi
עַבְשׁוּת (45) נ	moisissure *f*
עָבֹת (או עָבוֹת), עֲבֻתָּה ת	dense, touffu, embroussaillé
עִבֵּת (432 ת) פ״י (סילף)	déformer, pervertir
‖ (סיבך)	embrouiller, enchevêtrer
‖ (קשר)	lier, attacher
‖ הִתְעַבֵּת (466 ת) פ״ע	s'embrouiller, s'enchevêtrer
עג ←2.1. [עוג]	
1. עָגַב (323) פ״ע (חשק)	être amoureux, raffoler
‖ עִגֵּב (432) פ״ע	aimer passionnément
2. עָגַב (324) פ״י (השמיע קול)	résonner (orgue)
‖ עִגֵּב (432) פ״י	jouer de l'orgue
עֶגֶב (163) או עֲגָב (107) ז	volupté *f*, amour sensuel, mamours *mpl*
שִׁיר־עֲגָבִים ז	chant *m* d'amour, poème amoureux
הִתְנָה עֲגָבִים	faire l'amour
עֲגַבְגַּב (91) ז	coquetterie *f*, flirt *m*, amourette *f*
עַגָּבָה (217) נ	volupté *f*, lascivité *f*
‖ עֲגָבוֹת נ״ר	fesses *fpl*, croupe *f*
עַגְבָן (ר׳ ־נִים) ז	amant *m*, galant *m*, coureur *m*
עַגְבָנוּת (46) נ	coquetterie *f*, galanterie *f*
עַגְבָנִי, ־נִית ת	coquet, galant
עַגְבָנִיָּה (202) נ צמח	tomate *f*
מִיץ־עַגְבָנִיּוֹת ז	jus *m* de tomates
עַגֶּבֶת (—) נ רפא	syphilis *f*
חוֹלֵה־עַגֶּבֶת	syphilitique
עָגָה (210) נ	patois *m*, argot *m*
עָגוּב (51) ז	coquetterie *f*, flirt *m*
עִגּוּל (51) ז מתמט	cercle *m*
רִבּוּעַ־הָעִגּוּל ז	quadrature *f* du cercle
‖ (גוף עגול)	boule *f*, boulette *f*
עִגּוּל־דְּבֵלָה	gâteau *m* de figues
עִגּוּלֵי־שֶׁלֶג	boules de neige
‖ (מתן צורה עגולה)	action *f* d'arrondir
בהש עִגּוּל־מִסְפָּרִים	arrondissement *m* de nombres
עִגּוּלִי, ־לִית ת	rond, arrondi, circulaire
עָגוּם, עֲגוּמָה ת	triste, navrant, déplorable
‖ לָשׁוֹן עֲגוּמָה	bégaiement *m*, balbutiement *m*
עָגוּן, עֲגוּנָה ת	délaissé, abandonné
(אִשָּׁה) עֲגוּנָה	femme abandonnée
1. עִגּוּן (51) ז (של־אשה)	abandon (de femme) *m*
2. עִגּוּן (51) ז (של־אנייה)	mouillage *m*
עָגוּר (10) ז עוף	grue *f*
עֲגוּרָן (97) ז טכנ	grue (appareil) *f*
עֲגוּרָנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז	conducteur *m* de grue
עֲגִיבָה (201) נ	coquetterie *f*, flirt *m*
עָגִיל (10) ז	boucle *f* d'oreille
‖ צמח	chaton *m*
עֲגִילוּת (48) נ	rondeur *f*
עֲגִינָה (201) נ	ancrage *m*, mouillage *m*
עֲגִינוּת (48) נ	état *m* d'abandon (d'une femme)
עָגַל (323) פ״י	arrondir
‖ נֶעְגַּל (394) פ״ע	s'arrondir
‖ עִגֵּל (432) פ״י	arrondir, tracer un cercle
בהש עִגֵּל מִסְפָּר	arrondir un nombre
‖ הִתְעַגֵּל (466) פ״ע	s'arrondir
‖ הֶעֱגִיל (501) פ״י	arrondir
פ״ע	s'arrondir
עָגֹל, עֲגֻלָּה ת	rond
בהש שֻׁלְחָן עָגֹל	table ronde
בהש מִסְפָּר עָגֹל	chiffre rond
עֵגֶל (181) ז	veau *m*
עֵגֶל־הַזָּהָב ז	le veau d'or

2. [עדר] נֶעְדַּר (394) פ"ע (חסר) — être absent, manquer
(נפטר) הַנֶּעְדָּרִים — les disparus
צבא שְׁנֵי־חַיָּלִים נֶעְדְּרוּ — deux soldats sont portés disparus
|| עִדֵּר (432) פ"י — omettre
|| הֶעְדִּיר (501) פ"י — amoindrir, faire cesser
עֵדֶר (181) ז — troupeau *m*
עֶדְרוֹן (21) ז — petit troupeau
עֶדְרִי, ־רִית ת — de troupeau, grégaire
עֶדְרִיָּה (202) נ — rigole *f*, caniveau *m*
עֶדְרִיּוּת (47, בלי ר') נ — instinct *m* grégaire
עֲדָשָׁה (219, ר' עֲדָשִׁים 163) נ צמח — lentille *f*
נְזִיד־עֲדָשִׁים ז — brouet *m* de lentilles
|| פיס (ר' עֲדָשׁוֹת 219 — lentille (optique)
עֲדָשׁוֹת־מַגָּע — verres *mpl* de contact
|| (נמש) — éphélide *f*, tache *f* de rousseur
|| (בקבוק חם) — bouillote *f*
|| (בעין) — cristallin *m*
עֲדָשִׁי, ־שִׁית ת — lenticulaire *m*
עַדְשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne couverte de taches de rousseur
עַדְשָׁנִי, ־נִית ת — couvert de taches de rousseur
עֲדָתִי, ־תִית ת — communautaire
עֲדָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — différenciation *f* communautaire
[עוב] הֵעִיב (525) פ"י — couvrir de nuages
|| בהש — assombrir
עוֹבֵד (132) ז — travailleur *m*, ouvrier *m*
נֹעַר עוֹבֵד — jeunesse ouvrière
עוֹבֵד־מְדִינָה — fonctionnaire *n*
עוֹבֵד סוֹצְיָלִי — assistant social
|| דת עוֹבֵד־אֱלִילִים — idolâtre *n*
עוֹבֵר, ־בֶרֶת (ר' ־בְרִים, ־בְרוֹת) ת (חולף) — passager, transitoire
כְּאֵב עוֹבֵר — douleur passagère
צֵל עוֹבֵר — ombre fugitive
עוֹבֵר־בָּטֵל — sénile, gâteux
עוֹבֵר־אֹרַח — voyageur *m*, passant *m*
עוֹבְרִים וְשָׁבִים — passants *mpl*
עוֹבֵר לְ־ — avant, préalablement à
בנק חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב — compte courant
|| משפט עוֹבֵר עֲבֵרָה — délinquant
1. [עוג] עָג (382) פ"י (אפה) — cuire au four (un gâteau)
2. [עוג] עָג (382) פ"י (עשה מעגל) — tracer (un cercle)
|| הִתְעוֹגֵג (488) פ"ע — tourbillonner
|| הֵעִיג (525) פ"י — tracer (un cercle)
עוֹג ש"פ ז — Og (roi de Basan) *m*
|| בהש (ענק) — géant *m*
עוֹגֵב (132) ז — amant *m*, galant *m*
עוּגָב (91) ז מוס — orgue *m*
||° (כלי־נגינה קדמון) — flûte *f*
עוּגָבַאי (ר' ־בָאִים) או ־בָר (ר' ־בָרִים) ז — organiste *m*
עוֹגְבָנוּת (46) נ — coquetterie *f*, galanterie *f*
עוֹגְבָנִי, ־נִית ת — coquet, galant
1. עוּגָה (201) נ (מאפה) — gâteau *m*
בהש עוּגָה בְּלִי הֲפוּכָה — gâteau mal cuit, entreprise ratée
2. עוּגָה (201) נ (מעגל) — cercle *m*, rond *m*
|| (גומה) — creux *m*, cavité *f*
1. עוּגִיָּה (202) נ (עוגה קטנה) — gâteau sec
2. עוּגִיָּה (202) נ חקל — fosse (autour d'un arbre) *f*
1. [עוד] עוֹדֵד (455) פ"י — encourager, stimuler
|| הִתְעוֹדֵד (488) פ"ע — prendre courage, s'enhardir
2. [עוד] הֵעִיד (525) פ"י (מסר עדות) — témoigner
|| (הזמין כעד) — prendre à témoin, attester
|| (הזהיר) הֵעִיד בְּ־ — avertir, mettre en garde
3. עִוֵּד (452) פ"י (קשר) — lier, cerner, enlacer
עוֹד (300) תה"פ — encore
עוֹדֶנּוּ מְחַכֶּה — il attend encore
עוֹד מְעַט וְ־ — peu s'en faut que, presque
וְעוֹד — et cetera
כָּל־עוֹד — aussi longtemps que, tant que
אֵין עוֹד מָקוֹם — il n'y a plus de place
לֹא יָבוֹא עוֹד — il ne viendra plus
לֹא עוֹד אֶלָּא — bien plus
מַה־לַּעֲשׂוֹת עוֹד? — que peut-on faire de plus?
עוֹד יֹאמְרוּ — un jour on dira
|| בְּעוֹד־ — pendant

2. עָדָה (351) פ״ע (עבר) — passer, franchir
צָרוֹת רַבּוֹת עָדוּ עָלַי — j'ai subi beaucoup de malheurs
|| הֶעֱדָה (511) פ״י — ôter, enlever, retirer
עִדּוּד (51) ז — encouragement *m*
עִדּוּי (51) ז — grossesse *f*
עִדּוּן (51) ז (תענוג) — plaisir *m*, délice *m*
|| (זיקוק) — affinage *m*, affinement *m*
עִדּוּן־הַטַּעַם — raffinement *m* du goût
|| רפא — sublimation *f*
1. עִדּוּר (51) ז חקל — sarclage *m*, bêchage *m*
2. עִדּוּר (51, בלי ר׳) ז (היעדרות) — absence *f*, disparition *f*
עֵדוּת (48) נ — témoignage *m*
עֵדוּת־שֶׁקֶר — faux témoignage
|| (הוכחה) — preuve *f*, démonstration *f*
||°(מצווה) — précepte *m*, règle *f*
לוּחוֹת־הָעֵדוּת — les Tables *fpl* de la Loi
עֲדִי (7) ז — ornement *m*, parure *f*
עֲדִי־עֲדָיִים — les plus beaux ornements
עֲדֵי־ מ״י — jusqu'à
עֲדֵי־עֶרֶב — jusqu'au soir
עִדִּי, ־דִּית ת — excellent, de choix, d'élite
|| עִדִּית (–) נ (אדמה) — terre *f* fertile
(סחורה) — marchandise *f* de choix
עִדִּית שֶׁבְּעִדִּית — de la meilleure qualité
עֲדַיִן תה״פ — encore
עֲדַיִן לֹא בָּא — il n'est pas encore venu
עָדִין, עֲדִינָה ת — délicat, fin, subtil
מְכָנִיקָה עֲדִינָה — mécanique *f* de précision
עֲדִינוּת (48) נ — délicatesse *f*, finesse *f*
עָדִיף, עֲדִיפָה ת — préférable
צבא כֹּחוֹת עֲדִיפִים — forces supérieures
עֲדִיפוּת (48) נ — préférence *f*, priorité *f*
סֻלַּם־עֲדִיפֻיּוֹת ז — ordre *m* de priorité
|| צבא עֲדִיפוּת אֲוִירִית — supériorité aérienne
עָדִיר (10, בלי ר׳) ז חקל — saison *f* du binage
עֲדִירָה (201) חקל — binage *m*
עִדְכּוּן (51) ז — mise *f* à jour, tenue *f* à jour
עִדְכֵּן (458 נ) פ״י — mettre à jour, tenir à jour
עַדְכָּנִי, ־נִית ת — à jour, à la page

עַדְלָיָדַע (–) נ — carnaval (de Pourim) *m*
עֲדֶן או עֲדֶנָּה תה״פ — encore, jusqu'ici
עָדַן (315 נ) פ״ע — être délicat, être fin
|| עִדֵּן — affiner, choyer, sublimer
|| הִתְעַדֵּן (466 נ) פ״ע — vivre dans les délices
(נעשה עדין) — s'affiner, devenir délicat
|| הֶעֱדִין (500 נ) פ״י — affiner, raffiner
פ״ע — devenir plus fin
עֲדֶן ש״פ נ (עיר) — Aden *m*
עֵדֶן (181) ז (עונג) — plaisir *m*, délice *m*
|| (קישוט) — parure *f*
|| גַּן־עֵדֶן ז — paradis *m*
צִפּוֹר־עֵדֶן נ — paradisier *m*, oiseau *m* de paradis
נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן — que Dieu ait son âme
עִדָּן (95) ז — temps *m*, époque *f*, saison *f*
עִדָּן וְעִדָּנִים — une éternité
בְּעִדָּנָא דְרִתְחָא — dans un moment de colère
|| (בגיאולוגיה) — ère *f*
הָעִדָּן הַשְּׁלִישׁוֹנִי — l'ère tertiaire
עֲדֶנָּה ← עֲדֶן
עֶדְנָה (243) נ (עונג) — plaisir *m*, délice *m*
|| (נעורים) — jeunesse *f*, fraîcheur *f*
עַדְעַד (102) ז צמח — statice *m*
עָדַף (323) פ״ע — être en excédent
עָדַף עַל־ — dépasser
|| הֶעְדִּיף (501) פ״י (לקח יותר מדי) — avoir plus, avoir trop
(ביכר) — préférer
הֶעְדִּיף בְּרִיאוּת עַל־עֹשֶׁר — préférer la santé à la richesse
עֹדֶף (190, עָדְפִּי וכו׳) ז — excédent *m*, surplus *m*
עֹדֶף־מֶרֶץ — excès *m* d'énergie
עֹדֶף־חֹם — surchauffe *f*
|| (הפרש־כסף) — monnaie *f* d'appoint
הֶחֱזִיר הָעֹדֶף — rendre la monnaie
עַדְפָנוּת (46) נ — avantage *m*, préférence *f*
1. עָדַר (323) פ״י חקל — bêcher, sarcler, labourer
כהש עָדַר בַּמַּעֲרָכָה — mettre la main à la pâte
|| נֶעְדַּר (394) פ״ע — être bêché, être sarclé
|| עִדֵּר (432) פ״י — bêcher, sarcler, labourer

עוֹלֵלָה (ר׳ ־לֵלוֹת) נ grape oubliée
|| כהש עוֹלֵלוֹת faits divers, miscellanées *fpl*
עוֹלָם (93, ר׳ ־מוֹת או ־מִים) ז (תבל) monde *m*, univers *m*
הָעוֹלָם הָרָחָב le vaste monde
הָעוֹלָם הַיָּשָׁן l'ancien monde
הָעוֹלָם הַזֶּה le monde d'ici-bas
הָעוֹלָם הַבָּא le monde futur, l'au-delà
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן la pègre, le milieu
עוֹלָם הָפוּךְ monde renversé
עוֹלַם־הַחַי/הַצּוֹמֵחַ/הַדּוֹמֵם le monde animal / végétal / minéral
אֶזְרַח־הָעוֹלָם ז cosmopolite *m*
בָּאֵי־עוֹלָם ז״ר les hommes *mpl*
דָּבָר שֶׁלֹּא בָּא לָעוֹלָם qui n'a jamais existé
הֵבִיא לָעוֹלָם mettre au monde
מִלְחֶמֶת־עוֹלָם נ guerre mondiale
הָעוֹלָם הַשְּׁלִישִׁי le tiers monde
שֵׁם־עוֹלָם ז réputation mondiale
כָּל־הָעוֹלָם יוֹדֵעַ tout le monde sait
הָעוֹלָם מִשְׁתּוֹמֵם on s'étonne
עממי שׁוֹטֶה שֶׁבָּעוֹלָם! espèce d'imbécile!
|| (זמן אינסופי) éternité *f*
אַהֲבַת־עוֹלָם נ amour éternel
בֵּית־עוֹלָם ז cimetière *m*
לְזֵכֶר־עוֹלָם in memoriam
מַאֲסַר־עוֹלָם ז prison perpétuelle
עַם־עוֹלָם ז le peuple éternel (Israël)
לְעוֹלָם (לנצח) pour toujours, à jamais
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח jamais je n'oublierai
לְעוֹלָם וָעֶד à tout jamais
לְעוֹלְמֵי־עוֹלָמִים או לְעוֹלְמֵי־עַד à tout jamais
לְעוֹלָם (אמנם) tout compte fait, de toute manière
מֵעוֹלָם או מֵאָז וּמֵעוֹלָם depuis toujours
מֵעוֹלָם לֹא שִׁקַּרְתִּי je n'ai jamais menti
לֹא הָיוּ דְּבָרִים מֵעוֹלָם c'est pure imagination
עַד־עוֹלָם pour toujours
עוֹלָמִי, ־מִית ת mondial, universel
|| (נצחי) éternel
|| עוֹלָמִית תה״פ éternellement

עוֹלָמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ universalité *f*
עַוְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש malfaiteur *n*, scélérat *n*
עַוְלָנוּת (46) נ malfaisance *f*
עַוְלָתָה או עוֹלָתָה (—) נ injustice *f*
עוֹמֵד, ־מֶדֶת (ר׳ ־מְדִים, ־מְדוֹת) ת debout, immobile
מַיִם עוֹמְדִים eaux stagnantes
|| דקדוק פֹּעַל עוֹמֵד verbe intransitif
עוֹן ← עָווֹן
1. עוֹנָה (201) נ (תקופה) saison *f*
כהש הָעוֹנָה הַבּוֹעֶרֶת la saison
עוֹנָה מֵתָה morte-saison
|| (זמן) בְּעוֹנָתוֹ en son temps, à son heure
בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת simultanément
|| (יחסי־אישות) rapports conjugaux
2. עוֹנָה (201) נ (עינוי) tourment *m*, torture *f*
עוֹנֵן (132) ז devin *m*
עוֹנָתִי, ־תִית ת saisonnier, périodique
עוֹנָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère saisonnier
עוֹסֵק (132) ז chef *m* d'entreprise
עִוֵּעַ (440) פ״י troubler, agiter
|| הִתְעַוֵּעַ (477) פ״ע se troubler, s'agiter
עִוְעֵו (462) פ״י troubler, agiter
עִוְעִים (—) ז״ר vertige *m*, délire *m*
רוּחַ־עִוְעִים נ accès *m* de délire
מְחוֹל־עִוְעִים ז danse vertigineuse
1. [עוף] עָף (382) פ״ע (טס) voler, s'envoler
כַּחֲלוֹם יָעוּף qui s'évanouit comme un rêve
|| עוֹפֵף (455) פ״ע voler
צַלַּחַת מְעוֹפֶפֶת soucoupe volante
פ״י faire voltiger, agiter
עוֹפֵף חַרְבּוֹ brandir son épée
|| הִתְעוֹפֵף (488) פ״ע s'envoler, voltiger
|| הֵעִיף (525) פ״י faire voler
הֵעִיף עַיִן jeter un coup d'oeil
הֵעִיף אֶבֶן lancer une pierre
|| עממי (פיטר) virer (d'un poste)
2. [עוף] עָף (382) פ״ע (חשך) s'obscurcir
עוֹף (ר׳ ־פוֹת) ז oiseau *m*, volaille *f*
עוֹף טוֹרֵף oiseau *m* de proie, rapace *m*

בְּעוֹד־לַיְלָה quand il fait encore nuit

מִבְּעוֹד־יוֹם avant la tombée de la nuit

בְּעוֹד־מוֹעֵד à temps, en temps utile

בְּעוֹד־שָׁנָה dans un an

בְּעוֹד שֶׁ־ tandis que, alors que

בְּעוֹדֶנּוּ חַי de son vivant

|| מֵעוֹדִי depuis que j'existe

מֵעוֹדוֹ לֹא שִׁקֵּר il n'a jamais menti de sa vie

עוּד (41) ז מוס luth *m*

עוֹדְדוּת (45) נ encouragement *m*

עוֹדֵף, ־דֶפֶת (ר׳ ־דְפִים, ־דְפוֹת) ת en excédent, superflu

עוֹדְפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ abondance *f*, superflu *m*

עָוָה (351) פ״ע faillir, commettre une faute

|| נַעֲוָה (411) פ״ע se tordre, se courber

|| עִוָּה (453) פ״י déformer, altérer

עִוָּה אֶת־פָּנָיו faire des grimaces

|| הִתְעַוָּה (480) פ״ע se tordre, se déformer

|| הֶעֱוָה (511) פ״י déformer, fausser

פ״ע (חטא) faillir, être fautif

עַוָּה (ר׳ עַוּוֹת) נ ruine *f*, destruction *f*

עִוּוּי (51) ז (עיקום) contorsion *f*, déformation *f*

|| בהש (חטא) perversion *f*, péché *m*

עִוּוּל (51) ז injustice *f*, préjudice *m*

עָווֹן (29, ר׳ עֲווֹנוֹת וגם עֲווֹנִים) ז délit *m*, faute *f*

עִוּוּת (47, ר׳ ־תִים) ז déformation *f*, altération *f*

עִוּוּת־הַדִּין injustice *f*, iniquité *f*

[עוז] עָז (382) פ״ע se réfugier

|| הֵעִיז (526) פ״י mettre en sûreté

עוֹז (41) ז (עוף) orfraie *f*

עוֹזֵר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זְרִים, ־זְרוֹת) ש protecteur *n*

|| (סגן) aide *m*, assistant *m*

עוֹזֶרֶת־בַּיִת bonne *f*

[עוט] ← [עיט]

עוֹטֶה, ־טָה או ־טְיָה (ר׳ ־טִים, ־טוֹת) ש couvert, revêtu

|| (אבל) triste, désolé

עוֹטֵף (132) ז emballeur *m*

עוֹטְפָן (97) ז chemise (de carton) *f*

עֲוָיָה (212) נ grimace *f*, moue *f*

1. **עֲוִיל** (1) ז (צעיר) garçon *m*, jeune homme *m*

2. **עֲוִיל** (1) ז (רשע) méchant *m*, criminel *m*

עוֹיֵן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יְנִים, ־יְנוֹת) ת hostile

עֵד עוֹיֵן témoin malveillant

עוֹיְנוּת (45) נ hostilité *f*, malveillance *f*

עֲוִית (—) נ convulsion *f*, crampe *f*, tic *m*

עֲוִיתִי, ־תִית ת convulsif, spasmodique

עוֹכֵר (132) ז (מזהם) qui souille, qui trouble

|| (מחבל) corrupteur *m*, perturbateur *m*

עוֹכֵר־יִשְׂרָאֵל semeur *m* de trouble en Israel

הָיָה בְּעוֹכְרֵי־פ׳ causer du tort à qn

1. **[עול]** עָל פ״ע ארמית entrer

שַׁבְּשְׁתָּא כֵּיוָן דְּעָל עָל l'erreur est tenace

|| עַיֵּל (452) פ״י introduire

2. **[עול]** עָלָה (382) פ״ע (היניקה) allaiter

פָּרוֹת עָלוֹת vaches qui allaitent

3. **עִוֵּל** (432) פ״י (עשה עוול) faire du tort, nuire

|| הִתְעַוֵּל (466) פ״ע être l'objet d'injustices

עוּל, ־לָה ש nourrisson *m*, bébé *m*

עוּל־יָמִים jeune enfant *m*

עָוֶל (עֶוֶל־, עַוְלִי, בלי ר׳) ז injustice *f*, tort *m*

עָשָׂה עָוֶל לִפ׳ faire du tort à qn

אִישׁ־עָוֶל ז homme *m* malhonnête

עַוָּל, ־וֶּלֶת (ר׳ ־וָּלִים, ־וָּלוֹת) ש malfaiteur *n*

עוֹלֵב, ־לֶבֶת (ר׳ ־לְבִים, ־לְבוֹת) ש offenseur *n*

עוֹלְבָנִי, ־נִית ת outrageant, injurieux

עוֹלֶה, ־לָה ש immigrant (en Israel) *n*

|| עוֹלֵה־רֶגֶל pèlerin (à l'occasion d'une fête) *n*

|| (בתורת־השיר) עוֹלֶה ז trochée *m*

|| עוֹלֶה וְיוֹרֵד דת sacrifice variable

|| (אחד מטעמי המקרא) *oleh we-yored* (neume) *m*

עוֹלָה (201) נ דת (קרבן) holocauste *m*

עוֹלַת־רְאִיָּה holocauste de présentation

עַוְלָה (207) נ injustice *f*, crime *m*

בֶּן־עַוְלָה ז malfaiteur *m*, scélérat *m*

עוֹלְזָנִי, ־נִית ת gai, joyeux

עוֹלֵל (91) או **עוֹלָל** (132) ז nourrisson *m*, petit enfant

עוֹלֵל־טפוחים enfant choyé

עוֹלֵל ← 1. עָלַל, 3. [עלל]

[עוש] עָשׁ (382) פ"ע — se hâter, se presser
עוּשׁוּ חוּשׁוּ! — vite!, dépêchez-vous!
1. ° [עות] עַת (ישעיהו נ' ד') פ"י — réconforter
2. עִוֵּת (432 ת) פ"י — déformer, altérer, fausser
עִוֵּת מִשְׁפָּט — faire une entorse à la justice
עִוֵּת אֶת־פָּנָיו — faire des grimaces
|| הִתְעַוֵּת (466 ת) פ"ע — se déformer, s'altérer
|| (התפתל) — se tordre
בהש (סולף) — être faussé
עַוָּתָה (221) נ — tort *m*, injustice *f*
עוֹתוֹמָנִי, ־נִית ת — ottoman
עַוְּתָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — faussaire *n*
עוֹתֵר, ־תֶרֶת ש — pétitionnaire *n*
עַז, עַזָּה ת — fort, puissant, dur
עַז־רוּחַ — courageux, audacieux
עַז־נֶפֶשׁ (אמיץ) — vaillant, hardi
°עַז־נֶפֶשׁ (רעבתן) — avide, vorace, féroce
עַז־מֵצַח או ־פָּנִים — effronté, insolent
בהש קֹר עַז — froid rigoureux
קְרָב עַז — bataille acharnée
אָדֹם עַז — rouge vif
מֵעַז יָצָא מָתוֹק — tout est bien qui finit bien
עֵז (114) נ — chèvre *f*
עֵז־בַּיִת — chèvre domestique
עֵז־הַבָּר — chèvre sauvage
גְּדִי־עִזִּים ז — chevreau *m*
רוֹעֵה־עִזִּים — chevrier *m*
עֹז (143, גם עָזִּי במקום עֻזִּי) ז — force *f*, courage *m*, énergie *f*
עֹז־רוּחַ — bravoure *f*, intrépidité *f*
עֹז־פָּנִים — hardiesse *f*, arrogance *f*
לָבַשׁ או דָּרַךְ עֹז — s'armer de courage
הִרְהִיב עֹז בְּנַפְשׁוֹ — s'enhardir, oser
|| (מבצר) — forteresse *f*
עֲזָאזֵל ש"פ ז — Azazel (démon) *m*
שָׂעִיר ז לַעֲזָאזֵל — bouc *m* émissaire
לַעֲזָאזֵל! — peste!, zut!
לֵךְ לַעֲזָאזֵל! — va au diable!
עָזַב (324) פ"י (נטש) — abandonner, quitter
עֲזֹב אוֹתִי! — laisse-moi!, lâche-moi!
עָזַב אֶת־פ' לַאֲנָחוֹת — laisser qn en plan

עָזַב לְנַפְשׁוֹ — laisser seul
|| °(חילץ) עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ — tu dégageras (l'âne) avec lui
|| נֶעֱזַב (392) פ"ע — être abandonné
|| עִזֵּב (432) פ"י — abandonner, délaisser
(השאיר לפליטה) — épargner, laisser intact
|| הִתְעַזֵּב (466) פ"ע — être abandonné
הֶעֱזִיב (500) פ"י — faire quitter
עִזָּבוֹן (38) ז — legs *m*, héritage *m*
משפט עִזָּבוֹן בַּחַיִּים — donation *f* entre vifs
מְנַהֵל־עִזָּבוֹן ז — exécuteur *m* testamentaire
מַס־עִזָּבוֹן ז — droits *mpl* de succession
|| °(סחורה ליצוא) — marchandise *f*, pacotille *f*
עִזְבוֹת (45) נ — abandon *m*, désolation *f*
עַזָּה ש"פ נ (עיר) — Gaza *f*
רְצוּעַת־עַזָּה נ — la bande de Gaza
עִזָּה (208) נ — chevrette *f*, chèvre *f*
עָזוּב, עֲזוּבָה ת — abandonné, désolé
אִשָּׁה עֲזוּבָה — femme délaissée
נֹעַר עָזוּב — jeunesse abandonnée
|| °(חפשי) — libre, dégagé
עָצוּר וְעָזוּב — le détenu et l'homme libre
עֲזוּבָה (201) נ — désolation *f*, abandon *m*
עֲזוּבִי, ־בִית ש — enfant trouvé
עֱזוּז (41) ז — force *f*, puissance *f*
עִזּוּז, ־זָּה ת — fort, puissant, courageux
עִזּוּזִי, ־זִית ת — fort, vigoureux
עִזּוּק (51) ז — bêchage *m*
עָזוּר, עֲזוּרָה ת — aidé, assisté
עֱזוּת (47) נ — force *f*, puissance *f*
עַזּוּת־מֵצַח או ־פָּנִים — effronterie *f*, insolence *f*
עָזַז (357) פ"ע — être fort, avoir du courage
|| נָעֹז (415) או נֶעֱזַז (392) פ"ע — se fortifier
|| הִתְעַזֵּז (466) פ"ע — devenir fort, s'enhardir
|| הֵעֵז (528) פ"ע — oser, avoir l'audace de
לֹא הֵעַזְתִּי לְדַבֵּר — je n'osais pas parler
(צבע) — s'intensifier (couleur)
פ"י הֵעֵז פָּנִים או פָּנָיו — être insolent
עֲזִיבָה (201) נ — abandon *m*, renonciation *f*, départ *m*
עֲזִיבוּת (48) נ — délaissement *m*

עוֹף־מַיִם — gibier *m* d'eau
מטבח בְּשַׂר־עוֹף ז — volaille *f*
עוֹפְפוּת (45) נ — vol (des oiseaux) *m*
עוֹפֶרֶת (—) ז — plomb *m*
עוֹפַרְתִּי, ־תִּית ת — de plomb
[עוץ] עָץ (382) פ״י — conseiller
עָץ עֵצָה — donner un conseil
עוֹצֵר (132) ז — régent *m*
מוֹעֶצֶת־עוֹצְרִים נ — conseil *m* de régence
[עוק] הֵעִיק (525) פ״י — accabler, oppresser
עוֹקְדָן (97) ז — classeur *m*
עוּקָה (201) נ — cavité *f*
|| סכנ — fosse *f*, puisard *m*
עוֹקְמָנִי, ־נִית ת — tortueux, fourbe, tordu
עוֹקֵף (132) ז — qui fait le tour
כְּבִישׁ עוֹקֵף — déviation (pour éviter une agglomération) *f*, rocade *f*
עוֹקְפָנִי, ־נִית ת — indirect, détourné
עוֹקְצָנוּת (46) נ — sarcasme *m*
עוֹקְצָנִי, ־נִית ת — piquant
בהש — sarcastique, mordant
עוֹקְרָנִי, ־נִית ת — destructif, radical
עוֹר (22) ז (של־בעלי־חיים) — peau *f*
מַחֲלַת־עוֹר נ — dermatose *f*
בהש מֵעוֹר אֶחָד — d'une seule pièce, homogène
הָפַךְ עוֹרוֹ — changer de camp
יָצָא מֵעוֹרוֹ — être hors de soi
נִמְלַט בְּעוֹר־שִׁנָּיו — échapper de justesse
פּוֹשֵׁט־עוֹר — écorcheur *m*, usurier *m*
|| (מעובד) — cuir *m*
עִבּוּד־עוֹרוֹת ז — tannage *m*
1. [עור] עָר או עֵר (379) פ״ע (הקיץ) — se réveiller
בהש (התגבר) — se lever, se dresser
|| פ״י — réveiller, faire lever
|| **נֵעוֹר** (430) פ״ע — se réveiller
בהש — se dresser, bondir, surgir
|| **עוֹרֵר** (455) פ״י — réveiller
בהש (הפעיל) — susciter, stimuler
עוֹרֵר חֲנִית — brandir une lance
עוֹרֵר הִתְנַגְּדוּת — susciter de l'opposition
עוֹרֵר שַׁעֲרוּרִיָּה — provoquer un scandale

|| **הִתְעוֹרֵר** (488) פ״ע — se réveiller
בהש (התגבר) — se dresser, se soulever
|| **הֵעִיר** (525) פ״י — réveiller, susciter, faire lever
בהש הֵעִיר הֶעָרוֹת — faire des remarques
הֵעִיר לְפ׳ עַל־הִתְנַהֲגוּתוֹ — faire des observations à qn sur sa conduite
2. [עור] נֵעוֹר (430) פ״ע (נחשף) — être mis à nu
3. עִוֵּר (432) פ״י — aveugler
|| **הִתְעַוֵּר** (466) פ״ע — devenir aveugle
עִוֵּר, עִוֶּרֶת (ר׳ עִוְרִים, עִוְרוֹת) ת — aveugle
עִוֵּר לִצְבָעִים — daltonien
אנטום מְעִי עִוֵּר — caecum *m*
עוֹרֵב (132) ז עוף — corbeau *m*
עממי עוֹרֵב לָבָן — merle blanc
עוֹרְבָא (—) ז ארמית — corbeau *m*
עוֹרְבָא פָּרַח — histoire *f* à dormir debout
עוֹרְבָנִי, (ר׳ ־נִים) ז עוף — geai *m*
עוֹרְגָנִי, ־נִית ת — nostalgique
עוֹרָה (201) נ — peau (d'animal) *f*, dépouille *f*
עִוָּרוֹן (38, בלי ר׳) ז — aveuglement *m*, cécité *f*
עִוְרוֹן־צְבָעִים — daltonisme *m*
מֻכֵּה־עִוָּרוֹן — frappé de cécité
עִוְרוּת (45) נ — aveuglement *m*
עוֹרִי, ־רִית ת — de cuir, coriace
עוֹרִית (17) ז — simili-cuir *m*
עוֹרֵךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רְכִים, ־רְכוֹת) ש — rédacteur *n*
|| (מביא לבית־הדפוס) — éditeur *n*
|| עוֹרֵךְ־דִּין (ר׳ ־עוֹרְכֵי־דִּין) ז — avocat *n*
עוֹרְכוּת (45) נ — travail *m* de rédacteur
עוֹרֵק (132) ז אנטום — artère *f*
אַב־עוֹרְקִים ז — aorte *f*
|| (בצמחים) — nervure *f*
|| בהש עוֹרְקֵי־תַחְבּוּרָה — artères de communication
עוֹרְקִי, ־קִית ת — artériel
כְּבִישׁ עוֹרְקִי — voie *f* de grande communication
עוֹרְקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — innervation *f*
עוֹרֵר (ר׳ ־רְרִים) ז — appelant *m*, contradicteur *m*
בהש קָמוּ עָלָיו עוֹרְרִים — il est contesté
עַוֶּרֶת (—) נ רפא — aveuglement *m*, cécité *f*

1. עֲטִיפָה (201) נ (כיסוי) — couverture *f*, jaquette (d'un livre) *f*
2. עֲטִיפָה (201) נ (חולשה) — défaillance *f*
עֲטִיפַת־נֶפֶשׁ — épuisement *m*, évanouissement *m*
עֲטִישָׁה (201) נ — éternuement *m*
עֲטַלֵּף (123) ז זואול — chauve-souris *f*
עֲטַלְפוֹן (4) ז זואול — pipistrelle *f*
עָטַן (324 ג) פ״י — pressurer (des olives)
|| נֶעֱטַן (392 ג) פ״ע — être pressuré
1. עָטַף (324) פ״י (כיסה) — couvrir, envelopper
עָטַף סֵפֶר — couvrir *ou* brocher un livre
|| פ״ע (התכסה) — se couvrir, se revêtir
עֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר — les vallées se couvrent de blé
|| נֶעֱטַף (392) פ״ע — se couvrir, s'envelopper
|| עִטֵּף (432) פ״י — couvrir, envelopper
|| הִתְעַטֵּף (466) פ״ע — se couvrir, s'envelopper
|| הֶעֱטִיף (500) פ״י — couvrir, envelopper
2. עָטַף (324) פ״ע (נחלש) — défaillir, s'évanouir
|| נֶעֱטַף (392) פ״ע — dépérir, mourir d'inanition
|| הִתְעַטֵּף (466) פ״ע — se consumer, languir
|| הֶעֱטִיף (500) פ״ע — s'affaiblir, être faible
עָטַר (324) פ״י — entourer, couronner
|| נֶעֱטַר (392) פ״ע — être entouré, être couronné
|| עִטֵּר (432) פ״י (הכתיר) — couronner
(קישט) — orner, parer, décorer, garnir
עִטֵּר סֵפֶר — illustrer un livre
|| הִתְעַטֵּר (466) פ״ע — s'orner, se parer
|| הֶעֱטִיר (500) פ״י — couronner
עֲטָרָה (219) נ — couronne *f*, diadème *m*
בהש — ornement *m*, parure *f*
עִטְרָן (–) ז — goudron *m*
עֲטֶרֶת (250) נ — couronne *f*, diadème *m*
עִטּוֹרֶת (256) נ — vignette *f*
עָטַשׁ (324) פ״ע — éternuer
|| עִטֵּשׁ (432) פ״ע — éternuer
|| הִתְעַטֵּשׁ (466) פ״ע — éternuer
|| הֶעֱטִישׁ (500) פ״י — faire éternuer
עֲטֶשֶׁת (251) נ — sternutation *f*
עִי (ר׳ עִיִּים) ז — décombres *mpl*, débris *mpl*

עִיֵּי־חֳרָבוֹת — monceaux *mpl* de ruines
עֵיד (ר׳ ־דים) ז — fête (païenne) *f*
עִיּוּל (51) ז ספרנות — vedette *f*, entrée *f*
עִיּוּן (51) ז — étude *f*, réflexion *f*, méditation *f*
עִיּוּן בִּסְפָרִים — consultation *f* de livres
קָרָא בְּעִיּוּן — lire attentivement
צָרִיךְ עִיּוּן — cela demande réflexion
עִיּוּן מֵחָדָשׁ — reconsidération *f*
יוֹם־עִיּוּן ז — journée *f* d'études, séminaire *m*
סִפְרֵי־עִיּוּן ז״ר — ouvrages spéculatifs
דת עִיּוּן־תְּפִלָּה — prière fervente
עִיּוּנִי, ־נִית ת — théorique, spéculatif
עִיּוּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* théorique
עִיּוּף (51) ז — fatigue *f*, lassitude *f*, surmenage *m*
עִיּוּר (51) ז — urbanisation *f*
[עיט] עָט (387) פ״ע — foncer, se ruer
עָט אֶל־הַשָּׁלָל — se précipiter sur le butin
|| (העליב) עָט בְּ־ — rudoyer, injurier
1. עַיִט (157) ז עוף — aigle *m*
עַיִט צָבוּעַ — aigle griffu
בהש עַיִט צָבוּעַ — hypocrite *m*, tartuffe *m*
|| עַיִט־הַיָּם דג — sciène *f*
|| (טורפים) — rapaces *mpl*
2. עַיִט (157) ז (גדיל) — tresse *f*, frange *f*
עִיטָה (201) נ — assaut *m*, ruée *f*
צבא עִיטַת־כִּידוֹנִים — charge *f* à la baïonnette
עֵיל ← לְעֵיל
עַיִל ← 1. [עול]
עֵילוֹם (–) ז — éternité *f*
עֵילָם ש״פ נ (ארץ) — Elam (ancienne province d'Iran) *m*, Susiane *f*
עֲיָם (–) ז — force *f*, puissance *f*
בַּעְיָם־רוּחוֹ — par la puissance de son souffle
1. עַיִן (158, זוגי עֵינַיִם 265) נ — oeil *m*
עַיִן תַּחַת עַיִן — oeil pour oeil
עַיִן חַדָּה — regard perçant
עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ — il sait où il va
הֶעְלִים עַיִן מִן־ — fermer les yeux sur, ignorer
נָתַן עֵינָיו בְּ־ — convoiter
פָּקַח עַיִן עַל־ — tenir à l'oeil
שָׂם עֵינוֹ עַל־ — s'occuper de, veiller sur

fort, vigoureux — עַזִּיז, ־זָה ת
force *f*, vigueur *f* — עַזִּיזוּת (48) נ
énergie *f*, courage *m* — עָזְמָה (207) נ
vautour *m* — עָזְנִיָּה (202) נ עוף
insolent *n* — עַזְפָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש
se montrer insolent — [עזפן] הִתְעַזְפֵּן (491 ג) פ״ע
insolence *f*, impudence *f* — עַזְפָּנוּת (46) נ
bêcher — 1. עָזַק (324) פ״י חקל
être bêché — ‖ נֶעֱזַק (392) פ״ע
bêcher — ‖ עִזֵּק (432) פ״י
saisir, empoigner — 2. עָזַק (324) פ״י (אחז בחוזקה)
patte *f* de bouline, erseau *m* — עֶזֶק (141) ז ספנ
pansement *m*, emplâtre *m* — עֶזֶק (183) ז
bêchage *m* — עֲזָקָה (—) נ חקל
champ bêché — עֲזָקָה (240) נ טכנ
douille *f* — עִזְקָה (240) טכנ
aider, secourir, assister — עָזַר (324) פ״י (ל־)
être aidé, être assisté — ‖ נֶעֱזַר (392) פ״ע
avoir recours à ses amis — (הסתייע) נֶעֱזַר בַּחֲבֵרָיו
s'aider, avoir recours — ‖ הִתְעַזֵּר (466) פ״ע (בְּ־)
aider, secourir, soutenir — ‖ הֶעֱזִיר (500) פ״י
aide *f*, secours *m* — עֵזֶר (181) ז (סיוע)
servo-frein *m* — בֶּלֶם־עֵזֶר ז
armée *f* auxiliaire — חֵיל־עֵזֶר ז
manuel *m* — סֵפֶר־עֵזֶר ז
aide *n*, assistant *n* — ‖ (עוזר)
une aide à son côté (la femme) — עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ
accessoires *mpl* — ‖ עֲזָרִים ז״ר
instruments *mpl* de navigation — עֲזָרֵי־נִוּוּט
moyens visuels — עֲזָרִים חֲזוּתִיִּים
Esdras *ou* Ezra *m* — עֶזְרָא ש״פ ז
cour *f*, parvis *m* — עֲזָרָה (218) נ
oratoire *m* pour les femmes — עֶזְרַת־נָשִׁים
aide *f*, secours *m*, assistance *f* — עֶזְרָה (243) נ
aide mutuelle — עֶזְרָה הֲדָדִית
premiers secours — עֶזְרָה רִאשׁוֹנָה
avec l'aide de Dieu — בְּעֶזְרַת־הַשֵּׁם
venir en aide — חָשׁ לְעֶזְרָה
porter secours — הִגִּישׁ עֶזְרָה
assistance judiciaire — משפט עֶזְרָה מִשְׁפָּטִית

aubépine *f*, azerole *f* — עִזְרָר (91) ז צמח
aide *f*, secours *m* — ° עֶזְרַת (—) או עֶזְרָתָה (—) נ
עֵט ← [עיט]
porte-plume *m*, plume *f* — עֵט (113) ז
stylographe *m*, stylo *m* — עֵט נוֹבֵעַ
stylo à bille — עֵט כַּדּוּרִי
tire-ligne *m* — עֵט־סִרְטוּט
écrivains *mpl* — אַנְשֵׁי־עֵט ז״ר
vivre de sa plume — חַי עַל־עֵטוֹ
burin *m* — ‖ (בימי־קדם)
se revêtir de, se couvrir de — עָטָה (351) פ״י (לבש)
mettre un manteau — עָטָה מְעִיל
se couvrir de honte — בהש עָטָה חֶרְפָּה
couvrir, envelopper — ‖ (כיסה)
être couvert — ‖ נֶעֱטָה (409) פ״ע
se couvrir, s'envelopper — ‖ הִתְעַטָּה (480) פ״ע
couvrir, envelopper — ‖ הֶעֱטָה (511) פ״י
couvrir qn de honte — בהש הֶעֱטָה בוּשָׁה עַל־פְּ׳
couvert, enveloppé — עָטוּי, עֲטוּיָה ת
couvert, enveloppé — 1. עָטוּף, עֲטוּפָה ת (מכוסה)
défaillant, évanoui — 2. עָטוּף, עֲטוּפָה ת (מתעלף)
défaillants de faim — עֲטוּפִים בְּרָעָב
couverture *f*, enveloppe *f* — עִטּוּף (51) ז
ornement *m*, parure *f*, garniture *f* — עִטּוּר (51) ז
illustration *f* — ‖ (ציור בספר)
décoration *f*, insigne *m* — ‖ (אות־כבוד)
ornement de style — ‖ עִטּוּר־סוֹפְרִים
ornemental, décoratif — עִטּוּרִי, ־רִית ת
ornementation *f*, décoration *f* — עִטּוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ
éternuement *m* — עִטּוּשׁ (51) ז
suggestion *f*, dessein *m* — 1. עֵטִי (7) ז (מזימה)
à l'instigation de, par la faute de — בְּעֶטְיוֹ שֶׁל־
arille *m* — 2. עֵטִי (7) ז צמח
couverture *f*, enveloppe *f* — עֲטִיָּה (212) נ
pis *m*, mamelle *f* — 1. עָטִין (10) ז (של־בהמה)
cuve (d'olives) *f*, olives pressées — 2. עָטִין (10) ז (זיתים)
châle *m*, écharpe *f* — עָטִיף (10) ז
périanthe *m* — ‖ צמח

עִירָנִי, ־נִית ת citadin *m*
עִירָתִי, ־תִית ת de petite ville, de clocher
עַיִשׁ או עָשׁ (—) ז אסטר Aldébaran (étoile) *m*
בְּנֵי־עַיִשׁ ו״ר les Hyades (constellation) *fpl*
עִכֵּב (432) פ״י empêcher, retenir, retarder
‖ פ״ע s'attarder
‖ הִתְעַכֵּב (466) פ״ע s'attarder, être retardé
עַכָּבָה (221) נ empêchement *m*, obstacle *m*
‖ פסיכ inhibition *f*
‖ חשמל impédance *f*
עִכָּבוֹן (38) ז empêchement *m*
‖ משפט droit *m* de rétention
עַכָּבִישׁ (18) ז זואול araignée *f*
קוּרֵי־עַכָּבִישׁ ז״ר toile *f* d'araignée
עַכָּבִישִׁי, ־שִׁית ת d'araignée, arachnéen
עַכָּבִית או עַכּוּבִית (17) נ צמח cardon *m*
עַכְבָּר (91) ז souris *f*
עַכְבַּר־הַבַּיִת rat *m* domestique, rat des villes
עַכְבַּר־שָׂדֶה mulot *m*, campagnol *m*, rat de champs
עַכְבָּרוֹן (ר׳ ־בְּרוֹנִים) ז souriceau *m*
עַכְבְּרוֹשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז rat *m*
עַכּוֹ ש״פ נ (עיר) Acre *f*
עִכּוּב (51) ז empêchement *m*, retard *m*
עַכּוּבִית ← עַכָּבִית
עַכּוּז (51) ז postérieur *m*, derrière *m*
עַכּוּזִית (17) נ croupière (partie du harnais) *f*
עִכּוּל (51) ז digestion *f*
כְּלֵי־הָעִכּוּל ז״ר l'appareil digestif
עִכּוּלִי, ־לִית ת digestif
עַכּוּ״ם (= עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת) ז idolâtre *m*
עַכּוּמִי, ־מִית ת idolâtrique, païen
עִכּוּס (51) ז cliquetis *m*, tintement *m*
עָכוֹר ש״פ ז (מקום) Akhor (vallée de Jéricho) *m*
בהש עֵמֶק־עָכוֹר lieu *m* sinistre
עָכוּר, עֲכוּרָה ת trouble, terne, bourbeux
מַיִם עֲכוּרִים eau *f* trouble
בהש דָּג בְּמַיִם עֲכוּרִים pêcher en eau trouble
דַּעְתּוֹ עֲכוּרָה עָלָיו être d'humeur sombre
עִכּוּר (51) ז ternissure *f*, souillure *f*
עִכֵּז (432) פ״ע se trémousser, se déhancher

עֲכִיר (10) ז planche (de pressoir) *f*
עֲכִירָה (201) נ ternissure *f*
עֲכִירַת־שִׂמְחָה action *f* de troubler la joie
עֲכִירוּת (48) נ turbidité *f*, caractère *m* trouble
עָכַל (323) פ״י brûler, consumer
‖ נֶעְכַּל (394) פ״ע être digéré
‖ עִכֵּל (432) פ״י digérer
‖ הִתְעַכֵּל (466) פ״ע être digéré
(נשרף) être brûlé, être consumé
עֶכֶל (97) ז enzyme *m*, diastase *f*
עֶכֶן (163) ז או עַכְנָה (207) נ serpent *m*, vipère *f*
עִכֵּן (432 ג) פ״י enlacer
‖ הִתְעַכֵּן (466 ג) פ״ע s'enrouler, s'entortiller
1. עַכְנַאי (61) ז זואול serpent *m*, vipère *f*
בהש תַּנּוּר ז שֶׁל־עַכְנַאי four segmenté
2. עַכְנַאי (61) ז צמח vipérine *f*
עַכְנָה ← עֶכֶן
1. עֶכֶס (163) ז (תכשיט) chaînette (à la cheville) *f*
2. עֶכֶס (163) ז (נחש) vipère *f*
עִכֵּס (432) פ״ע faire tinter
‖ הִתְעַכֵּס (466) פ״ע cliqueter, tinter
עָכַר (323) פ״י (דלח) ternir, troubler, souiller
בהש (הביא צרה על־) attrister, affliger
עָכַר שִׂמְחָה troubler la joie
‖ נֶעְכַּר (394) פ״ע être troublé
‖ עִכֵּר (432) פ״י troubler, ternir
‖ הִתְעַכֵּר (466) פ״ע se troubler, se ternir
‖ הֶעֱכִיר (500) פ״י troubler, ternir
בהש הֶעֱכִיר אֶת־רוּחַ־פ׳ assombrir l'humeur de qn
עֶכֶר (—) או עִכָּרוֹן (38) ז état *m* trouble
עַכְרוּרִי, ־רִית ת terne, sombre, maussade
עַכְרוּרִית (17) נ état *m* trouble, souillure *f*
עַכְרִירוּת (48) נ état *m* trouble, souillure *f*
עַכְשָׁו או עַכְשָׁיו תה״פ maintenant
מֵעַכְשָׁיו dès maintenant
אִם לֹא עַכְשָׁיו אֵימָתַי? maintenant ou jamais
עִכְשֵׁו (460) פ״י actualiser, tenir à jour
עַכְשׁוּב (ר׳ ־בִים) ז זואול tarentule *f*
חֲמַת־עַכְשׁוּב נ venin *m* de tarentule

הָיָה לְעֵינַיִם לְפ׳	servir de guide à qn
לְעֵינֵי־פ׳	en présence de qn, face à qn
בהש עַיִן טוֹבָה או יָפָה	générosité *f*, faveur *f*
הִבִּיט בְּעַיִן יָפָה עַל־	voir d'un bon oeil
עַיִן צָרָה או רָעָה	envie *f*, avarice *f*
אֵין עֵינִי צָרָה בּוֹ	je ne suis pas jaloux de lui
עַיִן־הָרָע	le mauvais oeil
בְּלִי־עַיִן־הָרָע	je touche du bois
מָצָא חֵן בְּעֵינֵי־	trouver grâce aux yeux de
הַדָּבָר נִרְאֶה בְּעֵינַי	cela me plaît
‖ טכנ (פתח ביוב)	bouche *f* d'égout
‖ מטבח (ביצה מטוגנת)	œuf *m* sur le plat
‖ בְּעַיִן	effectivement, en nature, tel quel
נִשְׁאַר בְּעֵינוֹ	rester inchangé
עַיִן בְּעַיִן	face à face
בְּאַרְבַּע עֵינַיִם	entre quatre yeux, en tête-à-tête
בְּשֶׁבַע עֵינַיִם	attentivement
‖ (מראה)	aspect *m*, air *m*
‖ כְּעֵין־	à peu près comme
‖ מֵעֵין־	de la nature de, analogue à
‖ צמח (ניצן)	bouton *m*, bourgeon *m*
‖ (בסריגה)	maille *f*
‖ (חור) עַיִן שֶׁל־מַחַט	trou *m* d'aiguille
2. עַיִן (158, ר׳ עֲיָנוֹת) נ (מעיין)	source *f*
עַיִן־אַכְזָב	source tarissable, oued *m*
3. עַיִן (—) נ (אות)	*ayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
1. עַיֵּן (324 נ) (שנא)	être hostile à, détester
‖ עִיֵּן (452 נ) פ״י	voir d'un mauvais oeil
2. עִיֵּן (452 נ) פ״ע (התבונן)	étudier, réfléchir
עִיֵּן בְּסֵפֶר	consulter un livre
עִיֵּן בִּשְׁאֵלָה	réfléchir sur une question
‖ (איזן)	équilibrer, balancer
‖ הִתְעַיֵּן (466 נ) פ״ע (התבונן)	s'intéresser
(התאזן)	s'équilibrer, se balancer
עֵינָא (ר׳ ־נין) נ ארמית	oeil *m*
עֵינָא בִּישָׁא	le mauvais oeil
עֵינִית (17) נ	oculaire *m*, oeilleton *m*
עֵינָן, ־נִית (ר׳ ־נים, ־נִיּוֹת) ש	aux grands yeux
‖ (סקרן)	curieux

עָיֵף (311, עת יָעֵף) פ״ע	être fatigué, être las
‖ עִיֵּף (452) פ״י	fatiguer, lasser
‖ הִתְעַיֵּף (466) פ״ע	se fatiguer, se lasser
עָיֵף, עֲיֵפָה ת	fatigué, las
עָיֵף וְיָגֵעַ	extrêmement fatigué
בהש אֶרֶץ עֲיֵפָה	terre épuisée
עַיָּף (90) ז	aviculteur *m*
עֵיפָה (201) נ	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
עֲיֵפָה (229) נ	fatigue *f*, lassitude *f*
עָמוּס מַשָּׂא לַעֲיֵפָה	chargé d'un fardeau accablant
עֵיפָה (201) נ	vol (des oiseaux) *m*
עֲיֵפוּת (48) נ	fatigue *f*, lassitude *f*
עֲיַפְיָפוּת (46) נ	légère fatigue
° עֵיפָתָה (—) נ	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
1. עִיר (4, ר׳ גם עֲיָרוֹת) נ	ville *f*
עִיר־הַקֹּדֶשׁ	la ville sainte (Jérusalem)
עִיר־שָׂדֶה	ville de province
רֹאשׁ־הָעִיר ז	maire *m*
אֲבוֹת־הָעִיר ז״ר	les édiles *mpl*, les notables *mpl* de la ville
מוֹעֶצֶת־הָעִיר נ	conseil municipal
2. עִיר (ר׳ ־רין) ז ארמית (מלאך)	ange *m*
עַיִר (160) ז	ânon *m*, jeune âne *m*
עַיִר פֶּרֶא	onagre *m*, âne sauvage
עִיֵּר (452) פ״י	urbaniser
‖ הִתְעַיֵּר (466) פ״ע	s'urbaniser
עִירַאק ש״פ נ (מדינה)	Irak *m*
עִירַאקִי, ־קִית ת	irakien
עִירָה (201) נ	morceau *m* de laine
עֲיָרָה (212) נ	petite ville, bourg *m*
עִירוֹן (ר׳ ־נים) ז	citadin *m*, bourgeois *m*
עִירוֹנִי, ־נִית ת	urbain, municipal
‖ (תושב־עיר)	citadin
עִירִיָּה (201) נ	municipalité *f*
רֹאשׁ־עִירִיָּה ז	maire *m*
מוֹעֶצֶת־עִירִיָּה נ	conseil municipal
עִירִית (17) נ צמח	asphodèle *m*
עֵירֹם, ־רֻמָּה ת	nu
‖ עֵירֹם (—) ז	nudité *f*
תְּמוּנַת־עֵירֹם נ אמנות	nu *m*

הַנִּסָּיוֹן עָלָה יָפֶה — l'expérience a réussi
|| (נסע) עָלָה לְרֶגֶל — faire un pèlerinage
עָלָה לְיִשְׂרָאֵל — immigrer en Israël
|| (סחורה) — coûter, se monter à, valoir
הַמְּעִיל עוֹלֶה מֵאָה שְׁקָלִים — le manteau coûte cent sicles
בהש זֶה יַעֲלֶה לְךָ בְּיוֹקֶר — cela te coûtera cher
|| נַעֲלָה (411) פ"ע — s'élever
נַעֲלָה מִן־ או מֵעַל־ — s'éloigner de, se retirer de
הַדָּבָר נַעֲלָה מֵעַל־כָּל־סָפֵק — cela est hors de doute
|| עִלָּה (447) פ"י — élever, exalter
|| הִתְעַלָּה (480) פ"ע — s'élever, monter
יִתְעַלֶּה שְׁמוֹ — que son Nom soit exalté
(התגאה) — s'enorgueillir
|| הֶעֱלָה (511) פ"י — faire monter, élever
הֶעֱלָה אוֹר — allumer de la lumière
הֶעֱלָה עוֹלָה — offrir un holocauste
הֶעֱלָה בְּדַרְגָּה — donner de l'avancement à
אֵינֶנִּי מַעֲלֶה עַל־דַּעְתִּי — je ne peux m'imaginer
הֶעֱלָה עַל־הַכְּתָב — mettre par écrit
הֶעֱלָה עַל־נֵס — porter aux nues, donner pour modèle
לא מַעֲלֶה וְלֹא מוֹרִיד — cela n'a aucune importance
הֶעֱלָה נוֹצוֹת — se couvrir de plumes
מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב — la Bible le considère
2. עָלָה ← 2. [עול]
עָלֶה (78, ר' עָלִים, עֲלֵי־) ז צמח — feuille *f*
עָלֶה נִדָּף — feuille qu'emporte le vent
עֲלֵה־גָבִיעַ — sépale *m*
עֲלֵה־כוֹתֶרֶת — pétale *m*
בהש עֲלֵה־תְאֵנָה — feuille de vigne (prétexte)
|| (גיליון־נייר) — feuille (de papier)
עָלִים בָּלִים — pages jaunies
עֲלֵי־הַגָּהָה — épreuves *fpl*
עִלָּה (208) נ (סיבה) — cause *f*
|| (אמתלה) — prétexte *m*
|| (אשמה) — sujet *m* de plainte
עֳלוֹ (—) ז — feuillage *m*, frondaison *f*
[עלו] הִתְעַלֵּו (466) פ"ע — se couvrir de feuilles

עָלוּב, עֲלוּבָה ת — misérable, pitoyable
עֲלוּב־נֶפֶשׁ — malheureux, infortuné
דִּירָה עֲלוּבָה — logement *m* misérable
עֲלוּבֵי־הַחַיִּים — les Misérables (de V. Hugo)
עִלּוּב (51) ז — affront *m*, insulte *f*
עִלּוּג (51) ז — bégaiement *m*, argot *m*
1. עַלְוָה (236, בלי ר') נ צמח — feuillage *m*, frondaison *f*
2. ° עַלְוָה (הושע י' ט') נ — injustice *f*
עִלּוּז (51) ז — gaieté *f*, joie *f*
עָלוּט, עֲלוּטָה ת — obscurci, assombri
עִלּוּי (51) ז (העלאה) — élévation *f*, montée *f*
עִלּוּי־הַשַּׁעַר — hausse *f* des prix
פיס כֹּחַ־עִלּוּי — force ascensionnelle
דת הִתְפַּלֵּל לְעִלּוּי־נִשְׁמַת־פְּ' — prier pour le salut éternel de qn
|| (יתרון) — supériorité *f*
|| (אדם מוכשר) — génie *m*, enfant *m* prodige
עִלּוּיוּת (48, בלי ר') נ — génie (aptitude) *m*
עִלּוּיִי, ־יִית ת — génial
עַלְוִית (17) נ עוף — pouillot *m*
1. עָלוּל, עֲלוּלָה ת — susceptible de, sujet à
זֶה עָלוּל לִקְרוֹת — cela peut arriver
הַתָּכְנִית עֲלוּלָה לְהִכָּשֵׁל — le plan peut échouer
2. עָלוּל, עֲלוּלָה ת (חלש) — faible
עָלוּם, עֲלוּמָה ת — caché, secret, inconnu
עֲלוּם־שֵׁם — anonyme
עָלוּם ז (שגגה) — faute secrète
עִלּוּם (51) ז — dissimulation *f*
בְּעִלּוּם־שֵׁם — incognito, anonymement
עֲלוּמִים (41) ז"ר — jeunesse *f*
עָלוֹן (28) ז (עלה קטן) — foliole *f*
|| (חוברת) — bulletin *m*, libelle *m*
עַלְוָנִי, ־נִית ת — feuillu
עִלּוּס (51) ז — flirt *m*, caresses *fpl*
עִלּוּעַ (ר' ־עים) ז — déglutition *f*
1. עָלוּף, עֲלוּפָה ת (חלש) — évanoui, défaillant
עֲלוּף־צָמָא — défaillant de soif
2. עָלוּף, עֲלוּפָה ת (עטוף) — enveloppé, couvert
1. עִלּוּף (51) ז (התעלפות) — évanouissement *m*
2. עִלּוּף (51) ז (כיסוי) — enveloppement *m*

עַכְשׁוּו (51) ז — actualisation *f*
עַכְשָׁוִי, ־וִית ת — présent, actuel
עַכְשָׁוִיּוּת (47, בלי ר') נ — actualité *f*
עַכְשָׁיו ← עַכְשָׁו
1. עַל או עָל (—) ז — haut *m*, hauteur *f*
אֶל־עָל — vers le haut, vers le ciel
מֵעַל לְ־ — au-dessus de
עממי מֵעַל וּמֵעֵבֶר — sans pareil
2. עַל־ (287) מ"י — sur
בהש שָׁלוֹם עָלֶיךָ — salut à toi
עָלָיו הַשָּׁלוֹם — qu'il repose en paix
לֹא עָלֵינוּ! — que Dieu nous en garde!
‖ (קרוב ל־) — près de
הוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם — il se tient près d'eux
‖ (אל־) — vers
עַל־יָמִין וְעַל־שְׂמֹאל — à droite et à gauche
‖ (נוסף) — avec, en plus de
אֵם עַל־בָּנִים — la mère avec ses enfants
‖ (נגד־) — contre
הִתְקוֹמֵם עַל־ — se soulever contre
‖ (בגלל־) — à cause de, grâce à
עַל־אֲשֶׁר — parce que
עַל־כֵּן — c'est pourquoi
עַל־אַף־ — malgré, en dépit de
עַל־לֹא־דָבָר — pour rien, il n'y a pas de quoi
‖ (בנוגע ל־) — au sujet de, concernant
דִּבַּרְנוּ עָלֶיךָ — nous avons parlé de toi
רִחֵם עַל־פְּ' — avoir pitié de qn
‖ (חובה) עָלַי לָצֵאת — je dois sortir
‖ (שטח) שְׁנֵי־מֶטְרִים עַל־שְׁלוֹשָׁה — deux mètres sur trois
‖ (למען) — pour, en faveur de
‖ עַל־ פיס — ultra-
עַל־סָגֹל, ־סְגֻלָּה ת — ultra-violet
עַל־כְּלוֹרָתִי, ־תִית ת — perchlorique
נַתְרָן עַל־כְּלוֹרָתִי — perchlorate *m* de sodium
3. עַל־ תחילית — sur-, super-
עַל־אֱנוֹשִׁי — surhumain
עַל־טִבְעִי — surnaturel
חִנּוּךְ עַל־יְסוֹדִי — enseignement *m* du second degré

מְהִירוּת עַל־קוֹלִית — vitesse *f* supersonique
1. עָל ← 1. עַל
2. עָל ← 1. [עול]
עֹל (144) ז — joug *m*
בהש מָשַׁךְ בְּעֹל — s'atteler à une tâche
פָּרַק עֹל — rejeter le joug
דת עֹל־מַלְכוּת־שָׁמַיִם — la souveraineté divine
עֹל־מִצְווֹת — l'impératif *m* des préceptes
עִלָּא ← לְעֵלָּא
עִלָּאוּת (46) נ — supériorité *f*, excellence *f*
עִלָּאִי, ־אִית נ — suprême
עָלַב (324) פ"י — humilier, insulter, offenser
‖ נֶעֱלַב (392) פ"ע — être humilié, être offensé
‖ הֶעֱלִיב (500) פ"י — insulter, offenser, injurier
עֶלֶב (187, בלי ר') ז — affront *m*, injure *f*
עֶלְבּוֹן (22) ז — affront *m*, injure *f*
תָּבַע עֶלְבּוֹנוֹ — demander satisfaction *ou* réparation (d'un affront)
[עלג] נֶעֱלַג (392) פ"ע — devenir bègue
‖ עִלֵּג (432) פ"ע — bégayer, balbutier
‖ הִתְעַלֵּג (466) פ"ע — devenir bègue
עֶלֶג (—) ז — bégaiement *m*
עִלֵּג, ־עִלֶּגֶת (ר' עִלְּגִים, ־גוֹת) ת — bègue
לְשׁוֹן־עִלְּגִים נ — bégaiement *m*, charabia *m*
עִלְּגָה (207) נ — jargon *m*
עִלְּגוּת (45) נ — bégaiement *m*, balbutiement *m*
1. עָלָה (351) פ"ע — monter
עָלָה בָּאֵשׁ — être la proie des flammes
עָלָה בְּדַרְגָּה — monter en grade
עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה — venir à l'esprit
עָלָה עַל־דַּעְתִּי או עַל־לִבִּי — l'idée m'est venue
הַמְּחִירִים עָלוּ — les prix ont monté
כָּךְ עָלְתָה לוֹ — voici ce qui lui est arrivé
עָלָה הַשַּׁחַר — le jour s'est levé
עָלָה לִגְדֻלָּה — devenir un grand personnage
עָלָה לַתּוֹרָה — être appelé à la *Tora*
עָלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ — être offert en sacrifice
עָלָה עַל־כֵּס־הַמְּלוּכָה — monter sur le trône
‖ (היה עדיף) — surpasser, l'emporter
עָלָה עַל־פְּ' — être supérieur à qn
‖ (הצליח) עָלָה בְּיָדוֹ — parvenir, réussir

בַּעֲלִילוּת — réellement, effectivement
2. עֲלִילוּת (48) נ (נטייה) — prédisposition *f*
עֲלִילִיָּה (202) נ — action *f*, oeuvre *f*
רַב־עֲלִילִיָּה — tout-puissant
עֲלִילָתִי, ־תִית ת — épique, dramatique
עֲלִימוּת (48) נ — jeunesse *f*, vigueur *f* juvénile
עֲלִינִי, ־נִית ת צמח — à pistil
עֲלִיסָה (201) נ — joie *f*, allégresse *f*
עֲלִיפוּת (48) נ — évanouissement *m*, faiblesse *f*
עָלִיז, עֲלִיזָה ת — joyeux
‖ עֲלִיצָה נ — joie *f*, allégresse *f*
עֲלִיצוּת (48) נ — joie *f*, allégresse *f*
עִלִּית (ר׳ עִלִּיּוֹת) נ — élite *f*, sommet *m*
‖ (מבנה עליון) — partie (*ou* couche) supérieure
עִלִּית־הָעוֹר — épiderme *m*
עִלִּית־הָעֶלִי — épicondyle *m*
1. עָלַל (324) פ״י (פעל) — faire, agir, travailler
‖ עוֹלֵל (455) פ״י — agir, accomplir, exécuter
(גלגל) — traîner (dans la poussière)
‖ הִתְעוֹלֵל (488) או הִתְעַלֵּל (466) פ״י (בְּ־) — maltraiter
2. [עלל] הֶעֱלִיל (500) פ״י (הוציא דיבה) — calomnier
הֶעֱלִיל עַל־פ׳ — accuser qn faussement
3. [עלל] עוֹלֵל (455) פ״י (ליקט) — grappiller
‖ בהש (חיסל) — nettoyer, exterminer
[עלם] נֶעְלַם (393) פ״ע — disparaître, être caché
נֶעְלַם מִן־הָעַיִן — hors de vue
‖ עִלֵּם (432) פ״י — cacher, dissimuler
‖ הִתְעַלֵּם (466) פ״ע — disparaître, être ignoré
הִתְעַלֵּם מִן־ — se dérober à, ne pas tenir compte de, ignorer
‖ הֶעְלִים (501) פ״י — cacher, dissimuler
הֶעְלִים עֵינָיו מִן־ — vouloir ignorer
עָלַם או עָלְמָא (ר׳ עָלְמִין או ־מַיָּא) ז ארמית — monde *m*
עָלְמָא הָדֵין — ce monde-ci
עָלְמָא דְאָתֵי — l'autre monde, le monde futur
כֻּלֵּי עָלְמָא — tout le monde
בֵּית־עָלְמִין ז — cimetière *m*
‖ בְּעָלְמָא תה״פ — en général, simplement

דִּבּוּרִים בְּעָלְמָא — rien que des mots
‖ לְעָלַם תה״פ — pour toujours, à jamais
לְעָלְמֵי־עָלְמַיָּא — à tout jamais
1. עֶלֶם (163) ז (צעיר) — jeune homme *m*
עֶלֶם־חָמֶד — gentil garçon
2. עֶלֶם (—) ז (שיכחה) — oubli *m*, secret *m*
עַלְמָה (236) נ — jeune femme *f*, jeune fille *f*
‖ (תואר־נימוסים) — demoiselle *f*
הָעַלְמָה לֵוִי — Mademoiselle Lévi
‖ °עֲלָמוֹת נ״ר — *alamoth* (instrument de musique) *f*, hautbois *m*
עַלְמוּת (45) נ — jeunesse *f*
‖ בְּעַלְמוּת תה״פ — lestement, agilement
עָלַס (324) פ״ע — se réjouir, s'amuser
‖ נֶעֱלַס (392) פ״ע — devenir joyeux
‖ עִלֵּס (432) פ״י — réjouir
‖ הִתְעַלֵּס (466) פ״ע — s'ébattre
‖ הֶעֱלִיס (500) פ״י — réjouir, égayer
עָלֵס, עֲלֵסָה ת — joyeux
עֶלֶס (163) ז — joie *f*, délice *m*
עָלַע (440) פ״י — avaler, se gorger de
1. עַלְעוֹל (21) ז — tempête *f*, tourbillon *m*, ouragan *m*
2. עַלְעוֹל (21) ז צמח — foliole *f*
עִלְעוּל (51) ז — action *f* de feuilleter
עַלְעָל (102) ז — foliole *f*
קֵיבַת־הָעַלְעָלִים נ — feuillet (des ruminants) *m*
1. עִלְעֵל (462) פ״י (דפדף) — feuilleter
עִלְעֵל בְּסֵפֶר — feuilleter un livre
‖ הִתְעַלְעֵל (492) פ״ע — être feuilleté
2. עִלְעֵל (462) פ״י (טלטל) — agiter, faire tourbillonner
3. עִלְעֵל (462) פ״ע (בנוצות) — se couvrir de plumes
עַלְעֶלֶת (—) נ (מחלת־צמחים) — nielle *f*, rouille *f*
1. עֻלֶּף (—) ז (עילפון) — faiblesse *f*, fatigue *f*
2. עֻלֶּף (—) ז (כסוי) — enveloppe *f*, couverture *f*
1. עִלֵּף (432) פ״י (החליש) — affaiblir, faire languir
‖ הִתְעַלֵּף (466) פ״ע — s'évanouir, défaillir
הִתְעַלְּפָה סְבָרָתוֹ — sa conviction fut ébranlée
2. עִלֵּף (432) פ״י (עטף) — envelopper, couvrir

עֲלוּקָה (201) נ — sangsue *f*
בהש (עושק) — vampire (usurier) *m*
‖ (גיהנום) — enfer *m*
עֲלוּת (45) נ מסחר — coût *m*, prix *m* de revient
עָלַז (324) פ"ע — être joyeux, se réjouir
‖ נֶעֱלַז (392) פ"ע — devenir joyeux
‖ הִתְעַלֵּז (466) פ"ע — s'amuser, être gai
‖ הֶעֱלִיז (500) פ"י — rendre joyeux, réjouir
עָלֵז, עֲלֵזָה ת — joyeux, gai
עֶלֶז (163) או עֹלֶז (190) ז — joie *f*, gaîté *f*
עֶלְזָה (207) נ — joie *f*, gaîté *f*
עָלַט (324) פ"י — obscurcir, assombrir
‖ עִלֵּט (432) פ"י — obscurcir, assombrir
‖ הִתְעַלֵּט (466) פ"י — s'obscurcir, s'assombrir
‖ הֶעֱלִיט (500) פ"י — obscurcir, assombrir
עֲלָט (—) ז — obscurité *f*
עֲלָטָה (219) נ — obscurité *f*
עֲלֶטֶת (—) נ — obscurité *f*
עֲלֵי־ מ"י — sur
עֲלֵי־אֲדָמוֹת — sur terre
עֱלִי (7) ז — pilon *m*
בהש הָעֱלִי שֶׁבַּמַּכְתֵּשׁ — personne influente
‖ אנטום — condyle *m*
‖ צמח — pistil *m*
עִלִּי, עִלִּית (ר' עִלִּיִּים, ־יּוֹת) ת — supérieur
כֶּבֶל עִלִּי — câble aérien
גיאוגר נְצֶרֶת עִלִּית — Nazareth-la-Haute
עֲלִיבָה (201) נ — affront *m*, offense *f*
עֲלִיבוּת (48) נ — misère *f*, infortune *f*
עֲלִיָּה (202) נ — montée *f*, ascension *f*
עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת — des hauts et des bas
דת עֲלִיָּה לְרֶגֶל — pèlerinage *m*
עֲלִיָּה לַתּוֹרָה — appel *m* à la *Tora*
‖ (התקדמות) — accroissement *m*, augmentation *f*
עֲלִיַּת־חֹם — montée de température
עֲלִיָּה בְּדַרְגָּה — avancement *m*
‖ (עדית) — élite *f*
בְּנֵי־עֲלִיָּה ז"ר — hommes distingués
‖ (הגירה) — immigration (en Israël) *f*
עֲלִיָּה הֲמוֹנִית — immigration massive
עֲלִיָּה רִאשׁוֹנָה — première vague d'immigration (1882–1903)
עֲלִיָּה שְׁנִיָּה — deuxième vague (1904–1914)
עֲלִיָּה שְׁלִישִׁית — troisième vague (1919–1923)
עֲלִיָּה בֵּית — immigration clandestine (à l'époque du mandat britannique)
עֲלִיָּה פְּנִימִית — natalité *f*
‖ (קומה עליונה) — étage supérieur
עֲלִיַּת־גַּג — mansarde *f*, grenier *m*
בהש (רקיע) — firmament *m*
עֶלְיוֹן, ־נָה ת — supérieur, suprême
בֵּית־הַמִּשְׁפָּט הָעֶלְיוֹן — cour *f* suprême
בַּיִת עֶלְיוֹן (בפרלמנט) — chambre haute
מְפַקֵּד עֶלְיוֹן — commandant *m* en chef
אָדָם עֶלְיוֹן — surhomme *m*
כֹּחַ עֶלְיוֹן — force majeure
מַאֲמָץ עֶלְיוֹן — effort *m* suprême
יָדוֹ עַל־הָעֶלְיוֹנָה — avoir l'avantage
‖ גיאוגר הַגָּלִיל הָעֶלְיוֹן — la Haute Galilée
‖ דת אֵל עֶלְיוֹן — Dieu le Très-haut
בְּחֶסֶד־עֶלְיוֹן — par la grâce de Dieu
מְשׁוֹרֵר בְּחֶסֶד־עֶלְיוֹן — poète *m* de grand talent
עֶלְיוֹנִים — les anges *mpl*
עֶלְיוֹנוּת (48, בלי ר') נ — supériorité *f*, suprématie *f*
צבא עֶלְיוֹנוּת אֲוִירִית — supériorité aérienne
עֶלְיוֹנִי, ־נִית ת — supérieur, suprême
עַלִּיז, ־זָה ת — joyeux, gai
עַלִּיזוּת (48) נ — joie *f*, gaîté *f*
עֲלִיל (1) ז — réalité *f*, action *f*, fait *m*
‖ בַּעֲלִיל — réellement, effectivement
נִרְאָה בַּעֲלִיל — apparaître distinctement
הוֹכִיחַ בַּעֲלִיל — démontrer jusqu'à l'évidence
1. עֲלִילָה (201) נ (פעולה) — action *f*, exploit *m*
‖ (ביצירה ספרותית) — action, intrigue *f*
שִׁיר־עֲלִילָה ז — épopée *f*, poème *m* épique
(במחזה) — scène *f*
2. עֲלִילָה (201) נ — fausse accusation
בָּא בַּעֲלִילָה עַל־ — accuser faussement
עֲלִילוֹת־דְּבָרִים — calomnies *fpl*
עֲלִילַת־דָּם — accusation de meurtre rituel
1. עֲלִילוּת (48) נ (פעולה) — réalité *f*, action *f*

עָמַד בִּפְנֵי־הַתְקָפָה	résister à une attaque
עָמַד לִפְנֵי־פְּ'	être à la disposition de qn
חֹמֶר עוֹמֵד בִּפְנֵי־אֵשׁ	matière *f* ininflammable
עָמַד בַּפֶּרֶץ	se tenir sur la brèche
עָמַד בְּתָקְפּוֹ	rester en vigueur
הָעִנְיָן תָּלוּי וְעוֹמֵד	l'affaire est en suspens
הַכֹּל קָבוּעַ וְעוֹמֵד	tout est réglé une fois pour toutes
עָמַד עַל־דַּעְתּוֹ	s'en tenir à son opinion
עָמַד עַל־הַמִּקָּח	marchander
עָמַד עַל־נַפְשׁוֹ	défendre sa vie
עָמַד עַל־שֶׁלּוֹ	ne pas en démordre
עָמַד לִימִין־פְּ'	aider qn, assister qn
‖ (עזר) עֲצָתְךָ עָמְדָה לִי	ton conseil m'a aidé
הִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ	c'est ce qui a soutenu nos pères
‖ (למד להכיר) עָמַד עַל־	comprendre, se rendre compte de
עָמַד עַל־טִיב־פְּ'	découvrir le vrai caractère de qn
עָמַד עַל־טָעוּתוֹ	se rendre compte de son erreur
‖ נֶעֱמַד (392) פ"ע	s'arrêter
‖ הִתְעַמֵּד (466) פ"ע (נעצר)	s'arrêter
(קם)	se lever
‖ הֶעֱמִיד (500) פ"י (הקים)	mettre debout
הֶעֱמִיד אֶת־פְּ' עַל־רַגְלָיו	faire lever qn
בהש הֶעֱמִיד בָּנִים	élever des enfants
הֶעֱמִיד תַּלְמִידִים	former des disciples
הֶעֱמִיד לְהַצְבָּעָה	mettre aux voix
הֶעֱמִיד לִרְשׁוּת־פְּ'	mettre à la disposition de
(עצר) הֶעֱמִיד רַכֶּבֶת	arrêter un train
(קבע) הֶעֱמִיד הַשַּׁעַר עַל־	fixer le taux à
הֶעֱמִיד הַדְּבָרִים עַל־אֲמִתּוּתָם	mettre les choses au point
(הוכיח) הֶעֱמִיד אֶת־פְּ' עַל־טָעוּתוֹ	remontrer son erreur à qn
(הציב)	placer, poser, nommer
בהש הֶעֱמִיד פָּנִים	faire semblant
הֶעֱמִיד פְּנֵי־תָם	feindre la naïveté
°הֶעֱמִיד אֶת־פָּנָיו	regarder fixement
הֶעֱמִיד עַצְמוֹ	se retenir
‖ (הקריש) הֶעֱמִיד חָלָב	faire cailler le lait
2. עִמֵּד (432) פ"י (בדפוס)	mettre en pages
1. עֹמֶד (190, כלי ר') ז	place *f*, emplacement *m*
עָמַד עַל־עָמְדוֹ	se tenir à sa place
‖ פיס עֹמֶד־לַחַץ	charge *f* de pression
קַו־עֹמֶד ז	ligne *f* de charge
2. עֹמֶד (190) ז (שיעור)	évaluation *f*
עֶמְדָּה (241, ר' עֲמָדוֹת, עֶמְדוֹת־) נ	position *f*
עֶמְדַּת־מַפְתֵּחַ	position-clef
צבא עֶמְדָּה קִדְמִית	poste avancé
עֶמְדַּת־תַּצְפִּית	poste d'observation
‖ (יחס)	position, attitude *f*
נָקַט עֶמְדָּה	prendre parti
עִמָּדִי ← עִם־	
עָמָה (345) פ"ע	s'affaiblir, s'assombrir
‖ הֶעֱמָה (511) פ"י	affaiblir, assombrir
עָמֶה, עָמָה ת	faible, terne
עַמּוּד (51) ז	colonne *f*, pilier *m*, poteau *m*
עַמּוּד־חַשְׁמַל	poteau électrique
עַמּוּד־תְּלִיָּה	potence *f*
בהש עַמּוּד הַיְמִינִי	pilier droit, grand homme
עַמּוּד־הַתָּוֶךְ	pilier central, soutien *m*
עַמּוּד־עָשָׁן	colonne de fumée
עַמּוּד־הַשַּׁחַר	l'aube *f*, l'aurore *f*
(בבית־הכנסת)	pupitre *m*, lutrin *m*
‖ °(דוכן)	estrade *f*
אנטום עַמּוּד־הַשִּׁדְרָה	colonne vertébrale
צמח עַמּוּד־הֶעָלִי	style *m*
‖ (בספר)	page *f*
עַמּוּד א'	recto *m*
עַמּוּד ב'	verso *m*
עִמּוּד (51) ז	mise *f* en pages
עַמּוּדָה (201) נ	colonne (d'un texte) *f*
עַמּוּדִית (17) נ	petite colonne
עַמּוּדִית־כַּסְפִּית	colonne de mercure
‖ מוס (בכינור)	âme (de violon) *f*
עִמּוּל (51) ז	entraînement sportif
עָמוּם, עֲמוּמָה ת	terne, pâle, opaque
אוֹר עָמוּם	lumière mate
צְלִילִים עֲמוּמִים	sons étouffés

|| הִתְעַלֵּף (466) פ״ע s'envelopper, se couvrir
עָלֻפֶּה, ־פָּה ת faible, défaillant
עִלָּפוֹן (39) ז évanouissement *m*, syncope *f*
עָלַץ (324) פ״ע se réjouir, exulter
עָלַץ לְפ׳ triompher de qn
|| נֶעֱלַץ (392) פ״ע se réjouir
|| עִלֵּץ (432) פ״י réjouir
|| הִתְעַלֵּץ (466) פ״ע se réjouir
|| הֶעֱלִיץ (500) פ״י réjouir, égayer
עָלֵץ, עֲלֵצָה ת joyeux
עֶלֶץ (163) ז או עֲלָצָה (207) נ joie *f*, gaîté *f*
עֶלְצוֹן (21) ז joie *f*, gaîté *f*
עָלַק (324) פ״י sucer
עֲלָק (—) ז (גיהינום) enfer *m*
עַלֶּקֶת (251) נ צמח orobanche *f*
עֹלֶשׁ (ר׳ עֲלָשִׁים) ז צמח chicorée *f*, endive *f*
עֹלֶשׁ תַּרְבּוּתִי scarole *f*
עַם (53, ר׳ גם °עֲמָמִים, עַמְמֵי־) ז peuple *m*
בְּנֵי־עַמּוֹ ז״ר ses compatriotes *mpl*
°בַּת־עַמִּי נ ma chère nation
אַגָּדַת־עַם נ légende *f*
שִׁירֵי־עַם ז״ר chansons *fpl* populaires
|| (קהל) public *m*
אֲסֵפַת־ (או עֲצֶרֶת־) עָם נ réunion publique
בֵּית־עָם ז centre *m* communautaire
|| °עַם־מִלְחָמָה gens *mpl* de guerre
|| עַם־הָאָרֶץ (התושבים) la population, les notables *mpl*
עַם־הָאָרֶץ (בור) ignorant *m*, rustre *m*
|| עַמְּךָ le petit peuple, les humbles *mpl*
|| °(קרוב־משפחה) parent *m*
בַּעַל בְּעַמָּיו notable *m*, patron *m*
נֶאֱסַף אֶל־עַמָּיו rejoindre ses pères, mourir
נִכְרַת מֵעַמָּיו être extirpé de son peuple
עִם־ (288) מ״י avec
טִיֵּל עִם־חֲבֵרִים se promener avec des amis
דִּבֵּר עִם־פ׳ parler à qn
רָב עִם־פ׳ se disputer avec qn
|| (סמוך ל־) près de, auprès de
עֲמֹד עִמָּדִי tiens-toi près de moi
לֵךְ מֵעִמָּנוּ éloigne-toi de nous

|| (בשעת־) au moment de
עִם־שַׁחַר à l'aube
עִם־חֲשֵׁכָה à la nuit tombante
|| (על־אף־) malgré
עִם כָּל־חָכְמָתוֹ malgré toute son intelligence
עִם־זֶה או עִם־כָּל־זֶה malgré tout, cependant
עִם־הֱיוֹתוֹ אַמִּיץ bien qu'il soit courageux
עִם שֶׁהֶאֱמִין bien qu'il crût
עַמָּא (—) ז ארמית peuple *m*
עַמָּא פְּזִיזָא le peuple téméraire (Israël)
עַמְאֲרָצוּת (46) נ ignorance *f*
1. עָמַד (324) פ״ע se tenir, être debout
עָמַד עַל־הַבִּימָה se tenir sur la scène
עָמַד מִנֶּגֶד se tenir à l'écart
יַעֲמֹד פ׳ X est appelé à la *Tora*
בהש יַעֲמֹד עַל־הַבְּרָכָה qu'il soit béni *ou* remercié
צבא עֲמֹד דֹּם se tenir au garde-à-vous
עֲמֹד נוּחַ! repos!
|| (קם) עָמַד עַל־רַגְלָיו se lever
|| (נעצר) s'arrêter
הַשָּׁעוֹן עוֹמֵד la montre est arrêtée
עָמַד מִלִּלְמוֹד cesser d'apprendre
עֲמֹד! halte-là!
|| (נמצא) se trouver
עָמַד בְּרֹאשׁ־מִפְעָל diriger une entreprise
עָמַד בַּדִּין comparaître en justice
עָמַד לְדִיּוּן être à l'étude
עָמַד עַל־הַפֶּרֶק être à l'ordre du jour
|| (הגיע) atteindre
שַׁעַר־הַדּוֹלָר עָמַד עַל־חֲמִשָּׁה פְרַנְקִים le cours du dollar a atteint cinq francs
|| (עתיד ל־) s'apprêter à, aller
אֲנִי עוֹמֵד לִנְסֹעַ je suis sur le point de partir
הַפְּגִישָׁה עָמְדָה לְהִתְקַיֵּם la rencontre devait avoir lieu
|| (החזיק מעמד) se maintenir, résister
עָמַד בַּבְּחִינָה passer un examen avec succès
עָמַד בְּדִבּוּרוֹ tenir parole
עָמַד בַּנִּסָּיוֹן résister à la tentation
עָמַד בְּעֵינוֹ rester inchangé

‖ הֵעֵם (528) פ״י — ternir, assombrir
עַמָּם (90) ז מכונית (מנמיך קול) — silencieux *m*, amortisseur *m*
עֲמָם (—) ז — couleur *f* terne, grisaille *f*
עַמְמוֹר (ר׳ ־רים) ז — dispositif anti-éblouissant
עֲמָמִי, ־מִית ת — populaire
‖ (לא־יהודי) — païen, non-juif
עֲמָמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* populaire
עֲמָמִים ← עַם
עָמַס (324) פ״י — charger
‖ נֶעֱמַס (392) פ״ע — être chargé
‖ עִמֵּס (432) פ״י — charger, accabler
‖ הִתְעַמֵּס (466) פ״ע — être surchargé
‖ הֶעֱמִיס (500) פ״י — charger, imposer
עֹמֶס (192, בלי ר׳) ז — charge *f*, fardeau *m*
עֹמֶס־יֶתֶר — surcharge *f*
עִמְעוּם (41) ז — ternissure *f*, obscurcissement *m*
‖ בהש (טישטוש) — embrouillement *m*
עַמְעָם (102) ז — silencieux *m*
עִמְעֵם (462) פ״י (היכהה) — ternir, assombrir
בהש (טישטש) — embrouiller, troubler
‖ הִתְעַמְעֵם (492) פ״ע — se ternir, s'obscurcir
עַמְעֶמֶת (255) נ מוס — sourdine *f*
עָמַץ (324) פ״י — fermer (les yeux)
‖ עִמֵּץ (432) פ״ע — fermer
‖ הִתְעַמֵּץ (466) פ״ע — se fermer
עָמֹק (315, בינוני עָמֹק, עֲמֻקָּה) ת — être profond
‖ עִמֵּק (432) פ״י — approfondir
‖ הִתְעַמֵּק (466) פ״ע — s'enfoncer profondément
הִתְעַמֵּק בְּרַעְיוֹן — approfondir une idée
‖ הֶעֱמִיק (500) פ״ר — approfondir
עָמֹק, עֲמֻקָּה ת — profond, grave
צַלַּחַת עֲמֻקָּה — assiette creuse
‖ עֲמֻקּוֹת תה״פ — profondément
עֵמֶק (183) ז — val *m*, vallée *f*
גיאוגר הָעֵמֶק — la vallée de Jezréel
בהש בְּעִמְקֵי־לִבּוֹ — dans son for intérieur
בָּאוּ לְעֵמֶק־הַשָּׁוֶה — se mettre d'accord
עֹמֶק (190) ז — profondeur *f*
בהש מִצָּה אֶת־עֹמֶק־הַדִּין — pousser la rigueur jusqu'au bout

מֵעֹמֶק־הַלֵּב — du fond du coeur
עָמְקָא (—) ז ארמית — profondeur *f*
מֵעָמְקָא דְלִבָּא — du fond du coeur
עַמְקָה (ר׳ עֲמָקוֹת) נ — plage (sur un navire) *f*
עַמְקוּת (45) נ — approfondissement *m*
עַמְקָן (ר׳ ־נים) ז — penseur profond
עַמְקָנוּת (46) נ — pensée profonde
עַמְקָנִי, ־נִית ת — approfondi
1. עִמֵּר (432) פ״י — gerber
2. [עמר] הִתְעַמֵּר (466) פ״ע (בְּ־) — maltraiter
עֹמֶר (190) ז — gerbe *f*, javelle *f*
‖ דת עֹמֶר־הַתְּנוּפָה — gerbe d'offrande
סְפִירַת־הָעֹמֶר נ — le comput de *l'Omer* (entre Pâque et Pentecôte)
ל״ג בָּעֹמֶר — le 33e jour de l'*Omer*
עָמַשׂ (324) פ״י — charger (des fardeaux)
1. [עמת] הֶעֱמִית (500 ת) פ״י (חיבר) — joindre, réunir
2. עִמֵּת (432 ת) פ״י (הישווה) — comparer, confronter
עֻמַּת־ ← לְעֻמַּת־
עֲמֻתָּה (208) נ — association (sans but lucratif) *f*
עָנַב (324) פ״י — nouer (une cravate)
‖ (חיבר בלולאה) — boucler, faire une boucle
‖ נֶעֱנַב (392) פ״ע — être noué, être bouclé
‖ עִנֵּב (432) פ״י — nouer, boucler
‖ הִתְעַנֵּב (466) פ״ע — se nouer, se resserrer
עֵנָב (עֵנַב־, עֲנָבִי; ר׳ עֲנָבִים, עִנְּבֵי־) ז — raisin *m*
עִנְּבֵי־מַאֲכָל — raisins de table
עִנְּבֵי־רוֹשׁ — baies vénéneuses
עִנְּבֵי־שׁוּעָל — baies indigestes
דַּם־עֲנָבִים — jus *m* de la vigne, vin *m*
עֲנָבָה (עִנְבַּת־; ר׳ עֲנָבוֹת, עִנְבוֹת־) נ — baie *f*
עִנְבּוֹן (ר׳ ־נים) ז — petite baie
עִנְבָּל (91) ז — battant (de cloche) *m*
‖ אנטום — luette *f*
עִנְבֵּל (458) פ״ע — sonner, tinter
עִנְבָּר (—) ז — ambre *m*
עִנְבָּרִי, ־רִית ת — ambré
עָנֹג, עֲנֻגָּה ת — délicat, tendre
עֹנֶג (190) ז — plaisir *m*, délice *m*, agrément *m*

גֶּחָלִים עֲמוּמוֹת — braise à moitié éteinte
בהש (מעורפל) — trouble, vague
מַאֲוַיִּים עֲמוּמִים — désirs confus
עִמּוּם (51) ז — ternissure *f*
בהש (עירפול) — embrouillement *m*, obnubilation *f*
עַמּוֹן ש״פ ז (ארץ) — Ammon (peuple) *m*
רַבַּת־עַמּוֹן ש״פ נ (עיר) — Amman (capitale de Jordanie) *f*
עַמּוֹנִי, ־נִית ת — ammonite
עָמוּס, עֲמוּסָה ת (טעון משא) — chargé, accablé
בהש עָמוּס עֲבוֹדָה — surchargé de travail
עָמוּס בִּלְשׁוֹנוֹ — à la langue empâtée
|| (שנושאים אותו) — porté, soutenu
בהש עֲמוּסִים ז״ר — ceux que Dieu soutient (Israël)
עָמוֹס ש״פ ז — Amos *m*
1. עִמּוּר (51) ז (קשירה לעמרים) — gerbage *m*
2. עִמּוּר (51) ז (התעללות) — mauvais traitement
עֲמוֹרָה ש״פ נ (עיר קדומה) — Gomorrhe *f*
עָמוּת, עֲמוּתָה ש — attaché
עִמּוּת (51) ז — confrontation *f*
עָמִיד, עֲמִידָה ת — résistant
עָמִיד בַּקֹּר — qui supporte le froid
עֲמִיד־מַיִם — imperméable
חָלָב עָמִיד — lait stérilisé
עֲמִידָה (201) נ — station *f* debout
בַּעֲמִידָה — debout
צבא עֲמִידַת־דֹּם — garde-à-vous *m*
|| (מצב) — situation *f*, position *f*
|| (יציבות) — résistance *f*, stabilité *f*
עֲמִידָה בִּפְנֵי־הַקֹּר — résistance au froid
|| (הפסקה) — arrêt *m*, stabilisation *f*
גִּיל־הָעֲמִידָה — âge mûr
|| (הבנה) עֲמִידָה עַל־ — compréhension *f*
עֲמִידָה עַל־מַשְׁמָעוּת־דְּ״מָ — découverte *f* du sens de qch
|| דת — prière quotidienne (qui se dit debout)
עֲמִידוּת (48, בלי ר׳) נ — résistance *f*, immunité *f*
1. עָמִיל (10) ז (סוכן) — agent *m*, courtier *m*
2. עָמִיל, עֲמִילָה ת (מעובד) — bien pétri, travaillé

עֲמִילָה (201) נ — peine *f*, travail *m*, fatigue *f*
עֲמִילוּת (48) נ — commission *f*, courtage *m*
דְּמֵי־עֲמִילוּת ז״ר — prime *f* de courtage
עֲמִילָן (97) ז — amidon *m*, empois *m*
עֲמִילָנִי, ־נִית ת — amidonné, empesé
עֲמִימוּת (48) — matité *f*, aspect *m* terne *ou* vague
עֲמִיסָה (201) נ — chargement *m*
עָמִיר (10) ז חקל — gerbe *f*, javelle *f*
עֲמִירָה (201) נ חקל — engerbage *m*, javelage *m*
עָמִית (10) ז — compagnon *m*, prochain *m*
|| (חבר למקצוע) — collègue *m*, confrère *m*
עָמַל (324, בינוני עָמֵל, עֲמֵלָה) פ״ע — peiner, travailler
|| עִמֵּל (432) פ״י — exercer (physiquement)
(עיסה) — pétrir, masser (les membres)
|| הִתְעַמֵּל (466) פ״ע — faire de la gymnastique
(התאמץ) — peiner, s'efforcer
עָמָל (107, בלי ר׳) ז (יגיעה) — travail *m*, fatigue *f*, labeur *m*
עֲמַל־כַּפַּיִם — travail manuel
|| (מצוקה) — malheur *m*, misère *f*, peine *f*
|| (חמס) — injustice *f*
עָמֵל, עֲמֵלָה ת (עובד) — travailleur, ouvrier
(אומלל) — malheureux, misérable
עֲמָלָה (210) נ — commission *f*, courtage *m*
עַמְלָן (97) ז (עובד) — travailleur *m*
|| (מעמל) — moniteur *m* de gymnastique
עִמְלֵן (460 נ) פ״י — amidonner
|| הִתְעַמְלֵן (494 נ) פ״ע — être amidonné
עַמְלָנוּת (46) נ — éducation *f* à base de travail
עַמְלָנִי, ־נִית ת — à base de travail
עֲמָלֵק ש״פ ז (עם קדמון) — Amalec *m*
עֲמָלֵקִי, ־קִית ת — amalécite
עָמַם (324) פ״י — ternir, assombrir
|| פ״ע — être terne, être opaque, être latent
|| עִמֵּם (432) פ״י — ternir, obscurcir
(במכונית) עִמֵּם הָאוֹרוֹת — mettre les phares en code
|| הִתְעַמֵּם (466) פ״ע (אור) — se ternir, s'obscurcir
(קול) — s'assourdir, s'étouffer

עֲנִיבַת־פַּרְפַּר	noeud-papillon *m*
‖ (לולאה)	lacet *m*, boucle *f*, noeud coulant
‖ חשמל	circuit *m*
‖ מטבח	faux-filet *m*
עֲנִיגוּת (48) נ	délicatesse *f*
עֲנִידָה (201) נ	action *f* de porter (un ruban, une parure)
1. עֲנִיָּה (202) נ (תשובה)	réponse *f*, réplique *f*
2. עֲנִיָּה ← עָנִי	
עֲנִיווּת (48) נ	modestie *f*, humilité *f*
עֲנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pauvreté *f*, misère *f*
תְּעוּדַת־עֲנִיּוּת נ	preuve *f* d'indigence
לְפִי־עֲנִיּוּת־דַּעְתִּי	à mon humble avis
עֲנִיוּתָא (—) נ ארמית	pauvreté *f*
עִנְיָן (91) ז (נושא)	sujet *m*, matière *f*, affaire *f*
עִנְיָן רְצִינִי	une affaire sérieuse
תֹּכֶן־הָעִנְיָנִים ז	table *f* des matières
לְפִי־הָעִנְיָן	selon le cas
דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ	leçon tirée du contexte
נָשׁוּב לְעִנְיָנֵנוּ	revenons à nos moutons
דִּבֵּר לָעִנְיָן	parler pertinemment
שָׁאַל כָּעִנְיָן	poser une question pertinente
שֶׁלֹּא כְּעִנְיָנוֹ	hors du sujet
אֵין זֶה עִנְיָנִי	cela ne me regarde pas
בְּעִנְיַן־	au sujet de, concernant
ארמית עִנְיְנֵי דְּיוֹמָא	actualités *fpl*
עממי מָה־הָעִנְיָנִים?	que se passe-t-il?, de quoi s'agit-il?
עָשָׂה עִנְיָנִים	faire des difficultés
‖ (תשומת־לב)	intérêt *m*
עוֹרֵר עִנְיָן	susciter de l'intérêt
קָרָאתִי בְּעִנְיָן	j'ai lu avec intérêt
‖ (משמעות)	sens *m*, signification *f*
עִנְיֵן (460 נ) פ״י	intéresser
‖ הִתְעַנְיֵן (490 נ) פ״ע (בּ־)	s'intéresser à
עִנְיָנוּת (46) נ	objectivité *f*
עִנְיָנִי, ־נִית ת	objectif, pragmatique, pertinent
עִנְיָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pragmatisme *m*, positivisme *m*
עֲנִיץ (10) ז	écheveau *m*

עָנִישׁ, עֲנִישָׁה ת	pénalement responsable
עֲנִישָׁה (201) נ	punition *f*, répression *f*
עָנָן (107) ז	nuage *m*
עֲנַן־בֹּקֶר	brume matinale
עַנְנֵי־כָבוֹד	cortège *m* de nuées (qui entourent la Divinité)
עָנֵן, עֲנֵנָה ת	nuageux
עֶנֶן (—) ז	brouillard *m*, brume *f*
1. עִנֵּן (432 נ) פ״י	couvrir de nuages
‖ הִתְעַנֵּן (466 נ) פ״ע	se couvrir de nuages
‖ הֶעֱנִין (500 נ) פ״י	couvrir de nuages
2. [ענן] עוֹנֵן (455) פ״ע (קסם)	consulter les présages
עֲנָנָה (217) נ	nuages épais
עַנְנוּת (45) נ	état nuageux, nébulosité *f*
עַנְנִי, ־נִית ת	nuageux
עֲנֶנֶת (—) נ	amas *m* de nuages
עָנָף (107) ז	branche *f*, rameau *m*
‖ בהש	embranchement *m*, subdivision *f*
עֲנַף־הַלּוּל	secteur *m* de la basse-cour
עָנֵף, עֲנֵפָה ת	branchu, ramifié
בהש פְּעֻלָּה עֲנֵפָה	activité étendue
עֲנָף (174) ז	branchage *m*, ramée *f*
[ענף] הִתְעַנֵּף (466) פ״ע	se ramifier
‖ הֶעֱנִיף (500) פ״י	étendre ses branches
עַנְפְּנָף (91) או עַנְפִּיף (1) ז	petite branche, ramille *f*
1. עֲנָק (88) ז (אדם גבוה)	géant *m*
2. עֲנָק (88) ז (תכשיט)	collier *m*
1. עָנַק (315) פ״ע (גבה מאוד)	être gigantesque
2. עָנַק (324) פ״י (ענד)	mettre autour du cou
בהש °עֲנָקַתְמוֹ גַאֲוָה	ils se drapent dans leur orgueil
‖ הֶעֱנִיק (500) פ״י	accorder, attribuer, octroyer
בהש הֶעֱנִיק מַתָּנָה	accorder un don
הֶעֱנִיק סַמְכוּת	conférer des pouvoirs
עֲנֵק (—) ז	gratification *f*
עַנְקוּקְלוֹת (—) נ״ר	raisins gâtés
עֲנָקִי, ־קִית ת	gigantesque, énorme
בהש סְכוּם עֲנָקִי	somme *f* astronomique

בְּעֹנֶג רַב — avec grand plaisir
|| דת עֹנֶג־שַׁבָּת — agapes *fpl* sabbatiques
עִנֵּג (432) פ״י — causer du plaisir
(התייחס בעונג) — trouver du plaisir à
עִנֵּג אֶת־הַשַּׁבָּת — célébrer le sabbat avec joie
|| (ריכך) — amollir, choyer
|| הִתְעַנֵּג (466) פ״ע — se délecter, jouir
|| הֶעֱנִיג (500) פ״י — causer du plaisir à
עָנַד (324) פ״י — attacher, fixer (un ruban)
עָנַד אוֹת־הִצְטַיְּנוּת — arborer une décoration
עָנַד תַּכְשִׁיט — porter un bijou
|| נֶעֱנַד (392) פ״ע — être attaché
|| עִנֵּד (432) פ״י — attacher, fixer (un ruban)
|| הֶעֱנִיד (500) פ״י — attacher, orner, décorer
עֲנָד (165, ר׳ עֲנָדִים) ז — ruban *m*, bandeau *m*
1. **עָנָה** (351) פ״י (השיב) — répondre
אֵין־קוֹל וְאֵין־עוֹנֶה — aucune voix ne répond
בהש עָנָה עַל־הַצְּרָכִים — répondre aux besoins
הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל — l'argent répond à tout
° עָנָה וְאָמַר — il prit la parole et dit
|| (נעתר) — exaucer
|| (העיד) עָנָה בְּפ׳ — témoigner contre qn
|| (התעניין) עָנָה בְּד״מ — s'intéresser à qch
עִנְיָן לַעֲנוֹת בּוֹ — sujet *m* à méditer
|| (שר במקהלה) — entonner (un chant)
|| נַעֲנָה (411) פ״ע — être exaucé, être entendu
נַעֲנֵיתִי לְךָ — je suis d'accord avec toi
|| עִנָּה (447) פ״ע (שר) — chanter en choeur
2. **עָנָה** (351) פ״ע (סבל) — souffrir, être malheureux
|| נַעֲנָה (411) פ״ע (נכנע) — s'humilier, être humilié
נֶפֶשׁ נַעֲנָה — âme affligée
|| עִנָּה (447) פ״י (הציק) — opprimer, faire souffrir
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם — vous vous mortifierez
° עִנָּה אִשָּׁה — violer une femme
בהש עִנָּה אֶת־הַדִּין — retarder le cours de la justice
|| הִתְעַנָּה (480) פ״ע — se mortifier, se tourmenter
(צם) — jeûner

עָנָו, עֲנָוָה ת (צנוע) — modeste, humble
|| (נדכה) — malheureux, misérable
[ענו] הִתְעַנֵּו (466) פ״ע — faire preuve de modestie
|| (העמיד פני־ענו) — prendre un air modeste
עִנּוּב (51) ז — action *f* de nouer (une cravate)
בהש (שילוב) — enlacement *m*
עִנּוּג (51) ז — plaisir *m*, amusement *m*
הֶטֵּל־עִנּוּגִים ז — taxe *f* sur les spectacles
עִנּוּד (51) ז — action *f* d'attacher *ou* d'orner
1. **עֲנָוָה** (217) נ (צניעות) — modestie *f*
2. **עֲנָוָה** (217) נ (ענב) — raisin *m*, baie *f*
1. **עִנּוּי** (51) ז (שירת־מקהלה) — répons *m*, chant *m* en choeur
2. **עִנּוּי** (51) ז (גרימת־ייסורים) — souffrance *f*, tourment *m*, supplice *m*, torture *f*
עִנּוּי־נֶפֶשׁ — mortification *f*
בהש עִנּוּי־דִּין — déni *m* de justice
עָנֻוִי, ־וִית ת — modeste, humble
עָנוּן, עֲנוּנָה ת — nuageux
עִנּוּן (51) ז — présage *m*, divination *f*
עָנוּשׁ, עֲנוּשָׁה ת — puni, condamné
°יֵין־עֲנוּשִׁים ז — vin extorqué aux condamnés
כֶּסֶף־עֲנוּשִׁים ז — amende *f*
עֱנוּת (45, בלי ר׳) נ — malheur *m*, souffrance *f*
עַנּוֹת ← 1.2. **עָנָה**
עַנְוְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — modeste, humble
עַנְוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ — modestie *f*, humilité *f*
עָנִי, עֲנִיָּה ת — pauvre
עֲנִיִּים מְרוּדִים — pauvres misérables *mpl*
עָנִי מִמַּעַשׂ — dépourvu de mérite
כְּעָנִי בַּפֶּתַח — comme un mendiant à la porte
עֳנִי או **עֹנִי** (199, בלי ר׳) ז — pauvreté *f*, misère *f*
שְׁכוּנוֹת־עֹנִי נ״ר — taudis *mpl*
[עני] נֶעֱנִי (עת׳ יֵעָנִי) פ״ע — devenir pauvre, s'appauvrir
|| הֶעֱנִי (עת׳ יַעֲנִי) פ״ע — devenir pauvre
|| פ״י — rendre pauvre, appauvrir
עַנְיָא (—) ת ארמית — pauvre
בָּתַר־עַנְיָא אָזְלָא עֲנִיּוּתָא — ce sont toujours les mêmes qui trinquent
עֲנִיבָה (201) נ — cravate *f*

עִפּוּץ (51) ז — traitement *m* à la noix de galle, tannage *m*
עִפּוּר (51) ז — action *f* de couvrir de poussière
עָפוּשׁ, עֲפוּשָׁה ת — moisi
עִפּוּשׁ (51) ז — moisissure *f*
עֳפִי (ר׳ עֳפָאִים) ז — branche *f*, rameau *m*
עֲפִיָן (97) ז דג — anchois *m*
עֲפִיפָה (201) נ — vol (des oiseaux) *m*
|| בהש (ריפרוף) — examen superficiel
עֲפִיפוֹן (21) ז — cerf-volant *m*
עֲפִיפוּת (48) נ — vol (des oiseaux) *m*
עָפִיץ, עֲפִיצָה ת — traité à la noix de galle, tanné
|| בהש (מר) — âpre, âcre
עֲפִיצוּת (48) נ — âpreté *f*, âcreté *f*
עָפִיר (10) ז חקל — semailles anticipées
עִפֵּל (432) פ״י — fortifier, renforcer
|| הֶעְפִּיל (501) פ״ע — escalader, grimper
בהש (בימי־המנדט הבריטי) — immigrer clandestinement
עָפֵל, עֲפֵלָה ת — haut, élevé
עֹפֶל (190) ז — hauteur fortifiée, redoute *f*
°עֳפָלִים (—) ז״ר — hémorroïdes *fpl*
עִפְעוּף (51) ז — cillement *m*, clignement *m* d'yeux
עַפְעַף (53, זוגי עַפְעַפַּיִם 261) ז — paupière *f*
לֹא הֵנִיד עַפְעַף — il n'a pas cillé
בהש עַפְעַפֵּי־שַׁחַר — premières lueurs de l'aube
עִפְעֵף (462) פ״ע — voleter
|| פ״י — ciller, remuer (les paupières)
|| הִתְעַפְעֵף (492) פ״ע — ciller, clignoter
עֶפֶץ (107) ז — noix *f* de galle
עִפֵּץ (432) פ״י — traiter à la noix de galle, tanner
עָפָר (107) ז — poussière *f*, terre *f*
עָפָר וָאֵפֶר — poussière et cendre, néant
שָׁלוֹם לַעֲפָרוֹ! — qu'il repose en paix!
עָפָר לְפִיךָ! — ferme ta bouche!, tais-toi!
עָפֹר, עֲפוֹרָה ת — gris, cendré
עֹפֶר (190) ז — faon *m*, jeune daim *m*
|| (בחור נחמד) — éphèbe *m*
עִפֵּר (432) פ״י — couvrir de poussière
|| בהש (השמיץ) — traîner dans la boue
|| הִתְעַפֵּר (466) פ״ע — se couvrir de poussière
עַפְרָא (—) ז ארמית — poussière *f*
כְּעַפְרָא דְאַרְעָא — comme la poussière du sol
עַפְרָה (236) נ — minerai *m*
עַפְרוֹת־זָהָב — minerais d'or
עָפְרָה (207) נ — jeune biche *f*
|| בהש (נערה) — bichette *f*
עִפָּרוֹן (39) ז — crayon *m*
עֶפְרוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז עוף — alouette *f*
עַפְרוּרִי, ־רִית ת — gris, cendré
עַפְרוּרִית (17) נ (גרגיר־עפר) — grain *m* de poussière
|| (לכלוך) — saleté *f*
עֲפָרִי, ־רִית ת — poussiéreux, terreux
עַפְרִית (17) נ צמח — dentelaire *f*
עֹפֶשׁ (—) ז — moisissure *f*
עִפֵּשׁ (432) פ״י — moisir, faire moisir
|| הִתְעַפֵּשׁ (466) פ״ע — moisir
°עֲפָתָה (—) נ — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
עֵץ (116) ז (אילן) — arbre *m*
עֵץ־זַיִת — olivier *m*
עֵץ־מַאֲכָל או עֵץ־פְּרִי — arbre fruitier
עֵץ־נוֹי — arbre ornemental
עממי דַּבֵּר אֶל־הָעֵצִים! — cause toujours!
|| (חומר) — bois *m*
אֲרוֹן־עֵץ ז — armoire *f* en bois
|| (חתיכת־עץ) — morceau *m* de bois
עֲצֵי־הַסָּקָה — bois de chauffage
עֵץ־הַחֲנִית — hampe *f* de la lance
עֵץ־תְּלִיָּה — potence *f*
1. עָצַב (324) פ״י (גרם צער) — attrister, affliger
|| נֶעֱצַב (392) פ״ע — être affligé, se chagriner
|| עִצֵּב (432) פ״י — attrister, affliger
|| הִתְעַצֵּב (466) פ״ע — s'affliger, être peiné
|| הֶעֱצִיב (500) פ״י — causer de la peine à
2. עִצֵּב (432) פ״י (גיבש) — modeler, former
עִצֵּב דְּמוּת־פ׳ — façonner le caractère de qn
1. עָצָב (עֲצַב־, עֲצָבִי; ר׳ עֲצַבִּים) ז אנטום — nerf *m*
מַעֲרֶכֶת־עֲצַבִּים נ — système nerveux
הַתְקָפַת־עֲצַבִּים נ — crise *f* de nerfs
חוֹלֵה־עֲצַבִּים — névropathe

עֲנָקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ gigantisme *m*, énormité *f*
עֲנָקְמוֹנִי, ־נִית ת gigantesque
עָנַשׁ (324) פ״י punir
|| נֶעֱנַשׁ (392) פ״ע être puni
|| הִתְעַנֵּשׁ (466) פ״ע être puni
|| הֶעֱנִישׁ (500) פ״י punir
עֹנֶשׁ (190) ז punition *f*, peine *f*
עֹנֶשׁ־מָוֶת peine de mort
הַחֵטְא וְעָנְשׁוֹ crime et châtiment
בַּר־עֳנָשִׁים pénalement responsable
דִּינֵי־עֳנָשִׁים ז״ר code pénal
עַסַּאי, עַסָּאִית (ר׳ עַסָּאִים, ־אִיּוֹת) ש masseur *n*
עִסָּה (208) נ pâte *f*
עִסַּת־נְיָר pâte à papier, papier mâché
|| בהש (ייחוס מפוקפק) origine douteuse (d’une famille)
עִסָּה (447) פ״י (לש) pétrir, presser, pressurer
|| רפא masser
|| הִתְעַסָּה (480) פ״ע être pétri, être pressuré
עִסּוּי (51) ז (סחיטה) pressurage (de fruits) *m*
|| רפא massage *m*
עָסוּס, עֲסוּסָה ת succulent, juteux
עָסוּק, עֲסוּקָה ת occupé
עִסּוּק (51) ז occupation *f*, activité *f*
בְּעִסּוּק רַב très activement
רִפּוּי ז בְּעִסּוּק ergothérapie *f*
עַסְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש masseur *n*
עַסְיָנוּת (46) נ massage *m*
עָסִיס (10) ז jus *m* de fruit, moût *m*
עֲסִיסִי, ־סִית ת succulent, juteux
|| בהש סִגְנוֹן עֲסִיסִי style savoureux
עֲסִיסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ succulence *f*
|| בהש saveur *f*, fraîcheur *f*
עָסִיק (10) ז contestation *f*, litige *m*
עֲסִיקָה (201) נ occupation *f*, travail *m*
עַסְנִי, ־נִית ת pâteux, replet, obèse
עָסַס (358) פ״י pétrir, presser, pressurer
|| הִתְעַסֵּס (466) פ״ע devenir savoureux
|| הֶעֱסִיס (500) פ״י rendre savoureux
עֲסָסִית (17) נ vermicelle *m*
עֲסַק פ״ע ארמית s’occuper de
הָכָא בְּמַאי עָסְקִינַן? de quoi s’agit-il ici?
עָסַק (324) פ״ע (בְּ־) s’occuper de, pratiquer
עָסַק בִּרְפוּאָה exercer la médecine
|| עִסֵּק (432) פ״י occuper (qn)
|| הִתְעַסֵּק (466) פ״ע (בְּ־) s’occuper de
בהש (הסתכסך) se disputer
עממי (נטפל) flirter
|| הֶעֱסִיק (500) פ״י occuper (du personnel), employer
הֶעֱסִיק עוֹבְדִים employer des travailleurs
עֵסֶק (183) ז affaire *f*, besogne *f*, activité *f*
עִסְקֵי־הַבַּיִת soins ménagers
עֵסֶק בִּישׁ contretemps *m*, sale affaire *f*
בְּעֵסֶק גָּדוֹל avec beaucoup d’affairement
עִסְקוֹ רָע un être malfaisant
יֵשׁ לִי עֵסֶק עִם־ j’ai affaire à *ou* avec
מָה עִסְקְךָ? quelle est votre profession?
|| (מפעל) entreprise *f*, affaire
בֵּית־עֵסֶק ז maison *f* de commerce
בַּעַל־עֵסֶק ז chef *m* d’entreprise
מַעֲמַד־בַּעֲלֵי־הָעֲסָקִים ז le patronat
אִישׁ־עֲסָקִים ז homme *m* d’affaires
עִסְקָא או עִסְקָה (ר׳ ־קוֹת או ־קָאוֹת) נ affaire *f*, transaction *f*
עִסְקַת־חֲבִילָה transaction multilatérale, engagement mutuel
הֶתֵּר־עִסְקָא licence *f* de commandite (avec participation aux bénéfices)
עִסְקִי, ־קִית ת commercial, d’affaires
עַסְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש militant *n*, responsable *n*
עַסְקָן צִבּוּרִי homme mêlé aux affaires publiques
עַסְקָנוּת (46) נ activité publique
עַסְקָנִי, ־נִית ת actif, affairé
עַסְקָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ activité *f*, affairement *m*
[ער] °עוֹעֵר (466, ר׳ עוֹעֲרוּ) פ״י susciter
עָף ← 2.1. [עוף]
עֲפָאִים ← עֳפִי
עִפּוּי (51) ז fatigue *f*, lassitude *f*
עָפוּץ, עֲפוּצָה ת traité à la noix de galle, tanné

עציר, עצירה ש — détenu *n*
1. עצירה (201) נ (עיכוב) — arrêt *m*
עצירת־פתאם — arrêt brusque
עצירת־גשמים — sécheresse *f*, absence *f* de pluie
‖ רפא עצירת־דם — hémostase *f*
עצירת־מעים — constipation *f*
עצירת־שתן — rétention *f* urinaire
2. עצירה (201) נ חקל — pressurage (de fruits) *m*
עצירות (48) נ רפא — constipation *f*
עצל (107) ז (בספרות־ימי־הביניים) — muscle *m*
עצל, עצלה ת — paresseux, indolent
[עצל] נעצל (392) פ״ע — être paresseux
‖ עצל (432) פ״י — rendre paresseux
‖ התעצל (466) פ״ע — être paresseux, tarder
עצלה (207) או עצלות (45) נ — paresse *f*, indolence *f*
1. עצלן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — paresseux *n*
2. עצלן (97) ז זואול — paresseux (animal) *m*, aï *m*
עצלנות (46) נ — paresse *f*, indolence *f*
עצלתים (262) נ״ז — indolence *f*, lenteur *f*
‖ בעצלתים תה״פ — par négligence
1. עצם (317) פ״ע — être fort, devenir fort
‖ עצם (432) פ״י — fortifier, renforcer
‖ התעצם (466) פ״ע (התחזק) — se fortifier, se renforcer
(התאמץ) — s'efforcer
(התווכח) — se disputer, s'obstiner
‖ העצים (500) פ״י — fortifier, renforcer
2. עצם (324) פ״י (סגר) — fermer
עצם עיניו — fermer les yeux
‖ נעצם (392) פ״ע — se fermer, être fermé
‖ עצם (432) פ״י — fermer (les yeux)
‖ התעצם (466) פ״ע — se fermer
‖ העצים (500) פ״י — fermer (les yeux)
3. עצם (432) פ״י (שבר עצם) — broyer
‖ (בפילוסופיה) — matérialiser
‖ התעצם (466) פ״ע (התקשה כעצם) — s'ossifier
(בפילוסופיה) — se matérialiser
עצם (164, ר׳ גם עצמים 163) נ אנטום — os *m*
עצם־הזרוע — humérus *m*
עצם־החזה — sternum *m*
כלו עור ועצמות — il n'a que la peau sur les os
כהש עצמי ובשרי — mon proche parent
עצמות יבשות — ossements desséchés
‖ (של־דג) — arête *f*
כעצם בגרון — comme une arête dans la gorge
‖ (גוף) — objet *m*, élément *m*
דקדוק שם־עצם ז — nom *m*, substantif *m*
שם־עצם כללי — nom commun
שם־עצם פרטי — nom propre
‖ (ממש) — même
בעצם־היום־הזה — ce jour-là même
עצם־הרעיון מוזר — l'idée en elle-même est étrange
בעצם ידיו — de ses propres mains
אני עצמי — moi-même
עשה זאת בעצמך — fais cela toi-même
אדם קרוב אצל־עצמו — chacun pour soi
המלך בכבודו ובעצמו — le roi en personne
כשלעצמו — en soi
התשובה כשלעצמה נכונה — la réponse en elle-même est exacte
זו בעיה בפני־עצמה — c'est un problème à part
בינינו לבין־עצמנו — entre nous
‖ בעצם תה״פ — en fait, en réalité, à la vérité
עצם (190) ז — force *f*, puissance *f*
עצם־ידי — la puissance de mes moyens
עצמאות (46) נ — autonomie *f*, indépendance *f*
יום־העצמאות ז — la Fête de l'Indépendance
עצמאי, ־אית ת — autonome, indépendant
‖עצמאי ז — travailleur indépendant
עצמה (207) נ — force *f*, puissance *f*
עצמה צבאית — puissance militaire
עצמת־הכאב — l'intensité *f* de la douleur
‖ פיס — puissance (d'une machine)
עצמות (45) נ — essence *f*, substance *f*
עצמותי, ־תית ת — essentiel, substantiel
עצמי, ־מית ת (מקורי) — authentique
‖ (של־עצמו) — de soi-même, auto-
אהבה עצמית — égoïsme *m*
בטחון עצמי — confiance *f* en soi, assurance *f*

רוֹפֵא־עֲצַבִּים ז	neurologue *m*
בהש מִלְחֶמֶת־עֲצַבִּים נ	guerre *f* des nerfs
מֶרְכַּז־עֲצַבִּים ז	centre nerveux
2. ° עָצָב (ר׳ עֲצַבִּים) ז (אליל)	idole *f*
עָצֵב, עֲצֵבָה ת	triste, affligé
‖ בהש מִדָּה עֲצֵבָה	mesure déficiente
1. עֶצֶב (174) ז (צער)	tristesse *f*, chagrin *m*
‖ (עמל)	fatigue *f*, labeur *m*, peine *f*
לֶחֶם־עֲצָבִים ז	pain gagné péniblement
2. עֶצֶב (174) ז (פסל)	statue *f*, idole *f*
1. עֹצֶב (187, בלי ר׳) ז (צער)	tristesse *f*, chagrin *m*
2. ° עֹצֶב (187, בלי ר׳) ז (אליל)	idole *f*
עַצֶּבֶה (—) נ	tristesse *f*, chagrin *m*
1. עֻצְבָּה (206) נ צבא	grande unité (militaire)
2. עֻצְבָּה (206) נ (שטיח)	tapis *m*
עַצָּבָה (226)	tristesse *f*, chagrin *m*
עִצָּבוֹן (עִצְּבוֹן־; ר׳ עִצְּבוֹנוֹת) ז	douleur *f*, peine *f*
עַצְבּוֹנִית (17) נ צמח	fragon *m*
עַצְבוּת (45) נ	tristesse *f*, chagrin *m*
עֲצַבִּי, ־בִּית ת	nerveux
עִצְבֵּן (458) פ״י	énerver, irriter
‖ הִתְעַצְבֵּן (491) פ״ע	s'énerver, s'irriter
עַצְבָּנוּת (46) נ	nervosité *f*
עַצְבָּנִי, ־נִית ת	nerveux
עַצֶּבֶת (—) נ	chagrin *m*, souffrance *f*
‖ רפא	névrose *f*
1. עָצָה (351) פ״י (סגר)	fermer (les yeux)
2. עִצָּה (453) פ״י (עשה לעץ)	lignifier
(קבע מסגרת־עץ)	encadrer de bois
‖ הִתְעַצָּה (480) פ״ע	se lignifier
עָצֶה (78, ר׳ עָצִים, עֲצֵי־) ז	coccyx *m*, sacrum *m*
בְּשַׂר־עָצֶה	aloyau *m*
1. עֵצָה (227) נ	conseil *m*, avis *m*, dessein *m*
אִישׁ־ (או בַּעַל־) עֵצָה ז	conseiller *m*
שָׁאַל בַּעֲצַת־רוֹפֵא	consulter un médecin
הָיָה בְּעֵצָה אַחַת עִם־	agir de concert avec
אוֹבֵד־עֵצוֹת	désemparé
‖ (חכמה)	raison *f*, jugement (faculté) *m*
הִגִּיעַ לְעֵצָה	atteindre la cinquantaine
אֵין עֵצָה לְנֶגֶד־	il n'y a aucun recours contre
2. עֵצָה (227) נ צמח	lignine *f*
‖ ° (עצים רבים)	abattis (bois abattu) *m*
עָצוּב, עֲצוּבָה ת	triste, affligé
עִצּוּב (51) ז	modelage *m*, façonnage *m*, formation *f*
עִצּוּד (51) ז	coup *m* de hache
עִצּוּי (51) ז	lignification *f*
‖ (קביעת־מסגרת)	encadrement *m* de bois
‖ צבא עִצּוּי־רוֹבִים	mise *f* en faisceaux
1. עָצוּם, עֲצוּמָה ת (חזק)	fort, puissant
‖ (רב מאוד)	énorme, extraordinaire
קְשָׁיִים עֲצוּמִים	difficultés *fpl* énormes
‖ עממי (נהדר)	fantastique, merveilleux
2. עָצוּם, עֲצוּמָה ת (סגור)	fermé
בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת	les yeux fermés
עִצּוּם (51) ז	intensité *f*, renforcement *m*
עָמַד בְּעִצּוּמוֹ	battre son plein
בְּעִצּוּמוֹ שֶׁל־הַחֹם	en pleine chaleur
‖ משפט	forfait *m*
‖ עִצּוּמִים	sanctions *fpl*
‖ (בפילוסופיה)	essence *f*, substance *f*
עֲצוּמָה (201) נ (טענה)	réclamation *f*, plainte *f*
‖ (בקשה)	pétition *f*, requête *f*
עָצוֹן (ר׳ עֲצוֹנִים) ז	arbrisseau *m*
עָצוּר, עֲצוּרָה ת (סגור)	fermé, clos
‖ (נתון במעצר)	enfermé, détenu
‖ (מרוסן)	contenu, retenu
בִּנְשִׁימָה עֲצוּרָה	en retenant son souffle
בהש עָצוּר בְּרוּחוֹ	maître de soi
‖ רפא	constipé
1. עִצּוּר (51) ז דקדוק	consonne *f*
2. עִצּוּר (51) ז חקל	pressurage (de fruits) *m*
‖ רפא	constipation *f*
עֲצִי, ־צִית ת	ligneux
עֲצִיבָה (201) או עֲצִיבוּת (48) נ	tristesse *f*
עָצִים, ־מָה ת	intensif
עֲצִימָה (201) נ	fermeture (des yeux) *f*
עֲצִימוּת (48) נ	caractère intensif, intensité *f*
עָצִיץ (10) ז	pot *m* de fleurs
בהש שָׁתָה בְּעָצִיצוֹ	supporter les conséquences de ses actes

‖ (סימן בקרקע, ר' עֲקֵבוֹת) — trace *f*
נֶעֶלְמוּ עִקְּבוֹתָיו — ses traces se sont perdues, il a disparu
בהש בְּעִקְּבוֹת־ או בְּעִקְּבֵי־ או בַּעֲקַב־ — à la suite de
‖ (החלק האחורי) — bout *m*, arrière *m*
1. עָקֹב, עֲקֻבָּה ת (עקום) — courbe, sinueux
וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר — le coteau devient plaine
2. עָקֹב, עֲקֻבָּה ת (מוכתם) — marqué, taché
עָקֹב מִדָּם — taché de sang, ensanglanté
עֵקֶב (181) ז (גמול) — récompense *f*, sanction *f*
‖ עֵקֶב־ מ"י — en raison de, à la suite de
עֵקֶב אֲשֶׁר או כִּי — puisque, considérant que
עָקָב (90) ז עוף — buse *f*
עָקְבָה (207) נ (ערמה) — ruse *f*, artifice *m*
‖ (מזימה) — provocation *f*
עִקְבָה (240) נ — trace *f*, sillage *m*
עֲקֻבָּה (208) (עקמומית) — détour *m*, courbe *f*
‖ (מזימה) — provocation *f*
עִקְבִי, ־בִית ת — conséquent, logique
עִקְבִיּוּת (47, בלי ר') נ — esprit *m* de suite
עָקַד (324) פ"י — lier, ligoter
‖ נֶעֱקַד (392) פ"ע — être lié
‖ עִקֵּד (432) פ"י — lier, ligoter
‖ הִתְעַקֵּד (466) פ"ע — être lié, se laisser lier
‖ הֶעֱקִיד (500) פ"י — lier, ligoter
עָקֹד, עֲקֻדָּה ת — aux chevilles marquées
1. עֵקֶד (181) ז (אוסף) — collection *f*, réunion *f*
בֵּית־עֵקֶד ז לַחֲכָמִים — académie *f*
בֵּית־עֵקֶד־סְפָרִים — bibliothèque *f*
2. עֵקֶד (—) ז (עקידה) — ligotage *m*
עֲקֵדָה (229) נ — ligotage (de la victime) *m*
עֲקֵדַת־יִצְחָק — le sacrifice d'Isaac
עָקָה (210) נ — détresse *f*, peine *f*
עָקַת־נֶפֶשׁ — dépression *f*, détresse
1. עִקּוּב (51) ז (הליכה בעיקבות־פ') — pistage *m*, filature *f*
בהש עִקּוּב אַחֲרֵי־הַמְּאֹרָעוֹת — action *f* de suivre attentivement les événements
2. עִקּוּב (51) ז מתמט — élévation *f* au cube
עִקּוּבִי, ־בִית ת מתמט — cubique
עָקוּל, עֲקוּלָה ת — tortueux, courbe

1. עִקּוּל (51) ז משפט — saisie *f*, confiscation *f*, séquestre *m*
2. עִקּוּל (51) ז (עיקום) — détour *m*, sinuosité *f*
‖ בהש (סילוף) — déformation *f*
עִקּוּם (51) ז — inflexion *f*, courbure *f*, distorsion *f*
עִקּוּם־חֹטֶם — moue *f*
עִקּוּף (51) ז — contournement *m*, détour *m*
1. עָקוּר, עֲקוּרָה ת (צמח) — déraciné
‖ בהש (פליט) — déplacé, déporté
2. עָקוּר, עֲקוּרָה ת (סריס) — stérilisé, châtré
1. עִקּוּר (51) ז (של־צמח) — arrachement *m*, déracinement *m*
‖ (של־בהמה) — section *f* des jarrets
2. עִקּוּר (51) ז (סירוס) — castration *f*
‖ (חיטוי) — stérilisation *f*
עָקוּשׁ, עֲקוּשָׁה ת — courbe, tordu, crochu
עִקּוּשׁ (51) ז — déformation *f*, contorsion *f*
עָקִיב, עֲקִיבָה ת — conséquent, logique
עֲקִיבָא ש"פ ז — Aquiba *m*
1. עֲקִיבָה (201) נ (התחקות) — pistage *m*, filature *f*
2. עֲקִיבָה (201) נ (עקמומית) — détour *m*
עֲקִיבוּת (48) נ — esprit *m* de suite
עֲקִידָה (201) נ — ligotage *m*
עֲקִימָה (201) נ — inflexion *f*, contorsion *f*, grimace *f*
עֲקִימַת־אַף או ־חֹטֶם — moue *f*
עֲקִימַת־שְׂפָתַיִם — mouvement *m* des lèvres, chuchotement *m*
עֲקִימוּת (48) נ — courbure *f*, tortuosité *f*
עָקִיף, עֲקִיפָה ת — indirect
מַס עָקִיף — contributions indirectes
דקדוק דִּבּוּר עָקִיף — discours indirect
מֻשָּׂא עָקִיף — complément d'objet indirect
‖ עֲקִיפִים ז"ר — détours *mpl*
בַּעֲקִיפִים או בַּעֲקִיפִין — indirectement
בָּא בַּעֲקִיפִין עַל־ — attaquer sournoisement
עֲקִיפָה (201) נ — contournement *m*, déviation *f*
עֲקִיפַת־מְכוֹנִית — dépassement *m* d'une voiture
בהש עֲקִיפַת־הַחֹק — action *f* de tourner la loi
עֲקִיצָה (201) נ — piqûre *f*

הַגְדָּרָה עַצְמִית autodétermination *f*
הֲגַנָּה עַצְמִית légitime défense *f*
הוֹנָאָה עַצְמִית illusion *f*
הַכָּרָה עַצְמִית conscience *f* de sa valeur
הַקְרָבָה עַצְמִית abnégation *f*
כָּבוֹד עַצְמִי amour-propre *m*
עֲבוֹדָה עַצְמִית travail personnel
שִׁלְטוֹן עַצְמִי autonomie *f*
שְׁלִיטָה עַצְמִית maîtrise *f* de soi, sang-froid *m*
שֵׁרוּת עַצְמִי libre service *m*
עַצְמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ authenticité *f*, individualité f
עַצְמִים (1) ז אנטום osselet *m*
עַצְמִין (—) ז אנטום osséine *f*
עַצְמִית (17) נ (במכשיר אופטי) objectif *m*
עֶצֶן (—) ז lignine *f*
1. **עָצַר** (324) פ״י (עיכב) retenir, contenir
עָצַר בְּמִלִּים retenir ses paroles, se taire
עָצַר בְּרוּחוֹ se contenir, se dominer
עָצַר כֹּחַ rassembler ses forces
|| (העמיד) arrêter
עֲצֹר! halte!
|| (כלא) arrêter (un suspect), emprisonner
|| נֶעֱצַר (392) פ״ע (התעכב) s'attarder
(עמד) s'arrêter, s'immobiliser
הַשָּׁעוֹן נֶעֱצַר la montre s'est arrêtée
(נכלא) être arrêté (par la police)
(הופסק) cesser, s'arrêter
|| עִצֵּר (432) פ״י retenir, empêcher
|| הִתְעַצֵּר (466) פ״ע s'arrêter, cesser
|| הֶעֱצִיר (500) פ״י le hic, empêcher
רפא constiper
2. **עָצַר** (324) פ״י (שלט) gouverner, régner
3. **עָצַר** (324) פ״י חקל presser, pressurer
עָצַר זֵיתִים presser des olives
|| נֶעֱצַר (392) פ״ע être pressuré
|| עִצֵּר (432) פ״י presser, pressurer
|| הִתְעַצֵּר (466) פ״ע être pressuré
1. **עֶצֶר** (163) ז (עצירה) arrêt *m*
|| טכנ arrêtoir *m*, butée *f*, cran *m* d'arrêt

שְׁעוֹן־עֶצֶר ז chronomètre *m* à déclic
2. **עֶצֶר** (—) ז (שילטון) gouvernement *m*
יוֹרֵשׁ־עֶצֶר ז héritier *m* du trône, dauphin *m*
1. **עֹצֶר** (190, בלי ר׳) ז (לחץ) pression *f*
|| (עצירה) arrêt *m*, suspension *f*
בְּעֹצֶר־נְשִׁימָה en retenant son souffle
|| (איסור־יציאה) couvre-feu *m*
הֵטִיל עֹצֶר décréter le couvre-feu
|| בהש (דלות) faiblesse *f*, privation *f*
2. ° **עֹצֶר** (—) ז (שילטון) gouvernement *m*
עַצָּר (90) ז רפא astringent *m*
עֲצָרָה (219) נ réunion publique, meeting *m*
עַצְרוֹן (39) ז retenue *f*, frein *m*
עַצְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש avare *n*, ladre *n*
עַצְרָנוּת (46) נ avarice *f*, ladrerie *f*
עֲצֶרֶת (250) נ (אסיפה) assemblée *f*, réunion *f*
עֲצֶרֶת־עָם réunion publique, meeting *m*
עֲצֶרֶת־מְחָאָה réunion de protestation
|| °(כנופיה) bande *f*, troupe *f*
עֲצֶרֶת־בּוֹגְדִים bande de traîtres
|| דת la Pentecôte
שְׁמִינִי עֲצֶרֶת le huitième jour de *Soukkoth*
|| מתמט factorielle *f*
עָקָא (ר׳ עָקִין) נ ארמית malheur *m*, misère *f*
דָּא עָקָא voilà le hic
1. **עָקַב** (324) פ״ע (אחרי־) suivre, pister, traquer
בהש עָקַב אַחֲרֵי־הַמְּאֹרָעוֹת suivre attentivement les événements
מתמט מִסְפָּרִים עוֹקְבִים nombres consécutifs
2. **עָקַב** (324) פ״י (רימה) tromper, duper
3. ° **עִקֵּב** (432) פ״ע (מנע) retenir, empêcher
4. **עִקֵּב** (432) פ״י מתמט cuber, élever au cube
שֹׁרֶשׁ מְעֻקָּב racine *f* cubique
עָקֵב (141, ר׳ עֲקֵבוֹת או עֲקֵבִים) ז (של־רגל) talon *m*
עָקֵב בְּצַד־אֲגוּדָל pas à pas, à petits pas
הִגְדִּיל עָקֵב עַל־ être arrogant envers
דָּשׁ בַּעֲקֵבָיו fouler aux pieds, mépriser
שָׁב עַל־עֲקֵבָיו retourner sur ses pas
בהש עֲקֵב־אֲכִילֶס talon d'Achille, point *m* vulnérable
|| (של־נעל, ר׳ עֲקֵבִים) talon

עֶקֶץ־בְּדִיחָה pointe d'une plaisanterie
|| צמח עֶקֶץ־עַקְרָב héliotrope *m*, tournesol *m*
עָקְצָה (207) נ pointe *f*
עִקְצוּץ (51) ז picotement *m*, démangeaison *f*
|| בהש (בדיבור) sarcasme *m*
עָקְצָנוּת (46) נ sarcasme *m*, raillerie *f*
עִקְצֵץ (460) פ״י picoter
עָקַר (324) פ״י (תלש) arracher
עָקַר שֵׁן arracher une dent
עָקַר מִן־הַשֹּׁרֶשׁ extirper, déraciner
בהש עָקַר מִנְהָג abolir une coutume
עָקַר רַגְלָיו se mettre en marche
עוֹקֵר הָרִים érudit subtil
|| (העביר) déplacer, enlever
עָקַר דִּירָה déménager
|| נֶעֱקַר (392) פ״ע être arraché
(הורחק) être éloigné, être déplacé
(נעשה עקר) devenir stérile
|| עִקֵּר (432) פ״י (צמח) arracher
(בהמה) couper le jarret à
(המית בהמה) égorger
(סרס) châtrer, rendre stérile
(חיטא) stériliser
|| הִתְעַקֵּר (466) פ״ע s'arracher, être arraché
(נעשה עקר) devenir stérile
|| הֶעֱקִיר (500) פ״י faire déplacer
(סרס) rendre stérile
עָקָר, עֲקָרָה ת stérile
בהש וִכּוּחַ עָקָר discussion *f* stérile
כַּדּוּר עָקָר balle morte
||° עֲקֶרֶת־הַבַּיִת (תהלים קי״ג ט׳) femme *f* stérile
עֲקֶרֶת־הַבַּיִת (לפי־המדרש) maîtresse *f* de maison
עֵקֶר (183) ז descendant *m*, rejeton *m*
|| בהש (נכרי) païen *m*
עִקָּר (95) ז (שורש) racine *f*
כּוֹס־עִקָּרִים נ breuvage stérilisant
|| (יסוד) principe *m*, base *f*, fond *m*
עִקָּר וְטָפֵל l'essentiel et l'accessoire
עִקְּרֵי־הָאֱמוּנָה les principes de la foi
עִקַּר־הָאֲרוּחָה le plat de résistance

בְּעִקָּרוֹ שֶׁל־דָּבָר au fond
לֹא הִשְׁתַּנָּה כָּל־עִקָּר il n'a pas du tout changé
כָּפַר בָּעִקָּר renier sa foi
מְפֹרָךְ מֵעִקָּרוֹ réfuté d'avance
עִקָּר חָסֵר מִן־הַסֵּפֶר tout y est sauf l'essentiel
בְּעִקָּר surtout
עִקָּרָא (ר׳ ־רין) ז ארמית racine *f*, origine *f*
מֵעִקָּרָא dès l'origine, a priori
עַקְרָב (98) ז זואול scorpion *m*
בהש יָשַׁב אֶל־עַקְרַבִּים tomber dans un guêpier
||° (שוט דוקרני) knout *m*
|| אסטר מַזַּל־עַקְרָב ז Scorpion (signe du zodiaque)
עַקְרַבּוֹן (ר׳ ־נים) ז (עקרב קטן) petit scorpion
|| חקל herse *f*
עַקְרַבּוּת (ר׳ ־תים) ז זואול tarentule *f*
עַקְרַבָּן (ר׳ ־נים) ז צמח scolopendre (fougère) *f*
עֶקְרוֹן (39) ז principe *m*
עֶקְרוֹנִי, ־נית ז de principe, crucial
הַסְכָּמָה עֶקְרוֹנִית accord *m* de principe
|| עֶקְרוֹנִית תה״פ en principe, par principe
עֶקְרוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ fidélité *f* aux principes
עֲקָרוּת (46) נ stérilité *f*, infécondité *f*
עִקָּרִי, ־רִית ת principal, essentiel
דקדוק מַאֲמָר עִקָּרִי proposition principale
עָקַשׁ (322) פ״י pervertir, tordre, fausser
|| נֶעְקַשׁ (393) פ״ע être perverti, être tordu
|| עִקֵּשׁ (432) פ״י tordre, fausser, faire dévier
|| הִתְעַקֵּשׁ (466) פ״ע s'entêter, s'obstiner
עִקֵּשׁ, עִקֶּשֶׁת (ר׳ עִקְּשִׁים, עִקְּשׁוֹת) ת entêté, obstiné
|| (הפכפך) dépravé, tortueux, pervers
עִקְּשׁוּת (45) נ (עקמימות) tortuosité *f*, perversité *f*
עִקְּשׁוּת־פֶּה paroles sournoises
|| (קשיות־עורף) entêtement *m*, obstination *f*
עַקְשָׁן (ר׳ ־נים) ז homme *m* opiniâtre, entêté *m*
עַקְשָׁנוּת (46) נ opiniâtreté *f*, obstination *f*
עַקְשָׁנִי, ־נית ת entêté, opiniâtre, tenace
1. **עָר** (88) ז (אויב) ennemi *m*, adversaire *m*
2. **עָר** (88) ז צמח laurier *m*

|| בהש (דיבור פוגע) trait blessant
עָקִיק (10) ז topaze *f*
עָקִיר, עֲקִירָה ת déracinable
עֲקִירָה (201) נ arrachement *m*
עֲקִירָה מִן־הַשֹּׁרֶשׁ déracinement *m*, extirpation *f*
עֲקִירַת־שֵׁן extraction *f* d'une dent
|| (הסרה) enlèvement *m* déplacement *m*
|| (יציאה) départ *m*, déplacement
עֶקֶל (107) ז corde tressée (qui maintient la kafiyya)
עֶקֶל (181) ז (עקמומית) courbe *f*
|| (סל) claie (de pressoir d'olives) *f*
|| (בספינה) cale *f*
1. עִקֵּל (432) פ״י משפט saisir, confisquer, mettre sous séquestre
2. עִקֵּל (432) פ״י (עיקם) courber, fausser
|| הִתְעַקֵּל (466) פ״י serpenter, être tortueux
עִקֵּל, עִקֶּלֶת (ר׳ עִקְּלִים, עִקְּלוֹת) ת bancal, cagneux
עִקָּלוֹן (39) ז tortuosité *f*, sinuosité *f*
עַקְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש cagneux *n*, bancal *n*
עֲקַלְקַל, ־קַלָּה ת tortueux, sinueux, biscornu
דְּרָכִים עֲקַלְקַלּוֹת chemins détournés
|| עֲקַלְקַלּוֹת נ״ר perversité *f*
עֲקַלְקַלּוּת (47) נ tortuosité *f*, sinuosité *f*
עֲקַלָּתוֹן (עֲקַלְתוֹן־, ר׳ עֲקַלְתוֹנִים) ז zigzag *m*, labyrinthe *m*
נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן dragon tortueux (animal mythique)
|| בַּעֲקַלָּתוֹן obliquement, indirectement
עִקֵּם (324) פ״י infléchir, courber
עִקֵּם אֶת־חָטְמוֹ faire la moue
|| נֶעֱקַם (392) פ״ע se tordre, se déformer
|| עֻקַּם (432) פ״י tordre, courber, déformer
עִקֵּם פָּנָיו faire une grimace
עִקֵּם אֶת־הָאַף faire la moue
בהש עִקֵּם אֶת־הַכָּתוּב fausser le sens du texte
|| הִתְעַקֵּם (466) פ״ע s'infléchir, se courber
|| הֶעֱקִים (500) פ״י courber, déformer

עִקֵּם, עִקֶּמֶת ת courbe, curviligne
רְאִי עִקֵּם miroir déformant
בהש שֵׂכֶל עִקֵּם esprit tortueux
עֹקֶם (192, בלי ר׳) ז courbure *f*, galbe *m*
עֲקֻמָּה (208) נ courbe *f*
עֲקֻמּוּמִי, ־מִית ת tortueux, sinueux, insidieux
עֲקֻמּוּמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ tortuosité *f*, sinuosité *f*
עֲקֻמּוּמִית (17) נ courbure *f*, inflexion *f*
|| בהש (מירמה) astuce *f*, ruse *f*, perfidie *f*
עֲקַמִימוּת (48) נ courbure *f*, inflexion *f*
עַקֶּמֶת (—) נ רפא scoliose *f*
עַקְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש tricheur *n*
עַקְמָנוּת (46) נ tricherie *f*, escroquerie *f*
עַקְמָנִי, ־נִית ת tors, tordu
עֲקַמְּף, ־מַּפָּה ת au nez de travers
עַקְעָק (102) ז עוף pie *f*
עִקְעֵק (462) פ״ע jacasser
עָקַף (324) פ״י contourner
עָקַף מְכוֹנִית doubler une voiture
אָסוּר לַעֲקֹף défense de doubler
בהש עָקַף חֹק tourner une loi
עָקַף עַל־ surprendre la bonne foi de
|| (סילף) déformer, fausser
|| נֶעֱקַף (392) פ״ע être contourné
|| הֶעֱקִיף (500) פ״י contourner
בהש הֶעֱקִיף עַל־ jouer un mauvais tour à
עֶקֶף (—) ז ruse *f*, malice *f*
עֹקֶף (—) ז détour *m*
1. עָקַץ (324) פ״י (דקר) piquer
בהש (בדברים) piquer au vif, vexer
|| נֶעֱקַץ (392) פ״ע être piqué
|| עִקֵּץ (432) פ״י piquer
2. עָקַץ (324) פ״י (תלש) cueillir (couper la tige)
|| נֶעֱקַץ (392) פ״ע être cueilli
עֹקֶץ (192, ר׳ עֳקָצִים, עָקְצֵי־) ז dard *m*
נִטַּל עָקְצוֹ perdre son mordant
|| (של־פרי) tige *f*, queue *f*, pédoncule *m*
|| (קצה מחודד) pointe *f*
מְחוּגַת־עֳקָצִים נ compas *m* à pointes sèches
|| (אחורי־הבהמה) croupe *f*
|| בהש (חידוד) pointe, sarcasme *m*

|| ← 2.1. עָרֵב
עֲרֻבָּה (208) נ — garantie *f*, gage *m*, caution *f*
בַּר־עֲרֻבָּה ז — ôtage *m*
מַחְסַן־עֲרֻבָּה ז — entrepôt *m*
עִרְבּוּב (51) ז — mélange *m*
|| (בילבול) — désordre *m*, pêle-mêle *m*
עִרְבּוּב־פָּרָשִׁיּוֹת — confusion *f*
עִרְבּוּבְיָה (207) נ — désordre *m*, confusion *f*
בְּעִרְבּוּבְיָה — pêle-mêle
עִרְבּוּל (51) ז (של־מלט) — malaxage *m*
|| (של־נחל) — tourbillon *m*
עֵרָבוֹן (עֶרְבוֹן־, ר׳ עֶרְבוֹנוֹת) ז — caution *f*, gage *m*
|| מסחר בְּעֵרָבוֹן מֻגְבָּל — à responsabilité limitée
עֲרֵבוּת (48) נ (נעימות) — agrément *m*, plaisir *m*
עַרְבוּת (45) נ (אחריות) — garantie *f*, caution *f*
עַרְבוּת בַּנְקָאִית — caution bancaire
שֻׁחְרַר בְּעַרְבוּת — être libéré sous caution
°עַרְבִי (ר׳ ־בִים) ז — bédouin *m*
עֲרָבִי, ־בִיָּה (ר׳ ־בִים, ־בִיּוֹת) ש — Arabe *n*
|| עֲרָבִי, ־בִית ת — arabe
דִּבֵּר עֲרָבִית — parler arabe
1. עַרְבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ — soir *m*
תְּפִלַּת־עַרְבִית נ — prière *f* du soir
|| (נשף) — soirée *f*
2. עֲרָבִית ← עֲרָבִי
1. עַרְבָּל (91) ז או עַרְבָּלִית (17) נ (מכונה) — mélangeur *m*, bétonnière *f*
2. עַרְבָּל (91) ז (מערבולת) — tourbillon *m*
עִרְבֵּל (458) פ״י (בטון) — malaxer
|| (מים או אוויר) — faire tourbillonner
|| כהש (בילבל) — confondre, troubler
|| הִתְעַרְבֵּל (491) פ״ע (בטון) — être malaxé
(אבק) — tourbillonner
עַרְבְּלָן (97) ז — malaxeur (ouvrier) *m*
עַרְבֹּלֶת (256) נ — tourbillon *m*
עֲרַבֶּסְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — arabesque *f*
עֲרַבְרַבָּה (ר׳ ־בּוֹת) נ צמח — épilobe *m*
עֲרָבָתִי, ־תִית ת — aride, désertique
1. עָרַג (324) פ״ע (נכסף) — désirer ardemment
עָרַג לְ־ או אֶל־ — languir après
|| (התחנן) — supplier, implorer

|| הִתְעָרֵג (473) פ״ע — soupirer, languir
|| הֶעֱרִיג (500) פ״י — faire désirer
2. עָרַג (324) פ״י חקל — diviser (un jardin) en parterres
|| נֶעֱרַג (392) פ״ע — être divisé en parterres
עֶרְגָּה (רע243, ר׳ עֲרָגוֹת, עֶרְגוֹת־) נ — nostalgie *f*
עִרְגּוּל (51) ז — laminage *m*
עֶרְגּוֹן (עֶרְגוֹן־, ר׳ עֶרְגוֹנוֹת) ז — désir *m*, nostalgie *f*
עִרְגֵּל (458) פ״י — laminer
|| הִתְעַרְגֵּל (491) פ״ע — être laminé
עֶרְגָּנִי, ־נִית ת — languissant, nostalgique
1. עֵרֵד (324) פ״י — expulser, chasser
2. עֵרֵד (437) פ״י — émietter, effriter
עַרְדָּל (91, זוגי עַרְדָּלַיִם 263) ז — caoutchouc (chaussure) *m*
עִרְדַּע (464) פ״ע — coasser
1. [ערה] נֶעֱרָה (409) פ״ע (התגלה) — apparaître
(נשפך) — être répandu, être versé
|| עֵרָה (450) פ״י (חשף) — découvrir, mettre à nu
(שפך) — répandre, verser, transvaser
רפא עֵרָה דָּם — transfuser du sang
|| (הרס) — détruire, démolir, raser
|| הִתְעָרָה (481) פ״ע — se découvrir, être dénudé
|| הֶעֱרָה (511) פ״י — découvrir, dénuder
הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ — s'exposer à la mort
2. עֵרָה (450) פ״י (הדביק) — relier, rattacher, unir
כהש מְעֹרֶה בְּאַדְמָתוֹ — attaché à sa terre
מְעֹרֶה בַּיְּוָנִית — versé en grec
|| הִתְעָרָה (481) פ״ע — s'attacher, s'unir
כהש (השתרש) — s'enraciner, s'intégrer
עָרֶה, עֹרָה ת — dénudé, dépouillé
עֵרוּב (49) ז — mélange *m*
עֵרוּב־פָּרָשִׁיּוֹת — pêle-mêle *m*, confusion *f*
|| דת — mise *f* en commun, *érouv m*
עֵרוּב־תְּחוּמִים — chevauchement *m* de domaines (où l'on peut se déplacer le sabbat)
עֵרוּב־תַּבְשִׁילִים — cuisine mélangée (du sabbat et d'un jour de fête)
עֵרוּב־חֲצֵרוֹת — usage commun d'une cour (pendant le sabbat)

עָר, עַר ← 1. [עור]
עֵר, עֵרָה ת — éveillé, réveillé
בהש וִכּוּחַ עֵר — vive discussion
°עֵר וְעוֹנֶה (מלאכי ב׳ י״ב) — veilleurs et hommes de guet
עֵר לְבִקֹּרֶת — attentif à la critique
עֲרַאי (—) ז — situation *f* provisoire
אֲכִילַת־עֲרַאי נ — collation prise sur le pouce
בִּנְיַן־עֲרַאי ז — construction *f* provisoire
עֲרָאִי, ־אִית ת — accidentel, provisoire
עֲרָאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* temporaire
עֲרָב ש״פ נ (ארץ) — l'Arabie *f*
אַרְצוֹת־עֲרָב נ״ר — les pays arabes
1. עָרַב (324) פ״ע (שקע) — décliner, baisser
בַּעֲרֹב־הַיּוֹם — au déclin du jour
בהש בַּעֲרֹב־יָמָיו — au soir de sa vie
עָרְבָה כָּל־שִׂמְחָה — toute joie s'est assombrie
|| נֶעֱרַב (392) פ״ע — décliner, baisser (lumière)
|| הֶעֱרִיב (500) פ״י — obscurcir, assombrir
מַעֲרִיב עֲרָבִים — qui fait venir le soir
פ״ע הֶעֱרִיב הַיּוֹם — le jour baisse
הִשְׁכִּים וְהֶעֱרִיב — se lever tôt et se coucher tard
הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב — chaque matin et chaque soir
2. עָרַב (324) פ״י (קיבל אחריות) — être garant, cautionner
עָרַב לְפ׳ — cautionner qn, répondre de qn
(נתן במשכון) — donner en gage, engager
בהש עָרַב אֶת־לִבּוֹ — oser, prendre un risque
|| נֶעֱרַב (392) פ״ע — être garanti
|| הִתְעָרֵב (473) פ״ע — parier
3. °עָרַב (324) פ״י (עסק בסחר) — échanger, troquer
4. עָרַב (315) פ״ע (נעם) — être agréable, plaire
יֶעֱרַב לְךָ! — bon appétit!
|| נֶעֱרַב (392) פ״ע — être agréable
|| הֶעֱרִיב (500) פ״י — rendre agréable
5. עָרַב (437) פ״י (עירבב) — mélanger, mêler
אֵין מְעָרְבִים שִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה — on ne mélange pas les réjouissances
|| דת — faire un *érouv* (voir le mot עֵרוּב)
|| הִתְעָרֵב (473) פ״ע — se mélanger

(התבולל) — se fondre, se confondre
(נכנס לעניין) — intervenir
אַל תִּתְעָרֵב — ne t'en mêle pas
1. עָרֵב, עֲרֵבָה ת (אחראי) — garant, responsable
עֲרֵבִים זֶה בָּזֶה — solidairement responsables
2. עָרֵב, עֲרֵבָה ת (נעים) — agréable, plaisant, suave
עֶרֶב (174) ז — soir *m*, soirée *f*
עֶרֶב עֶרֶב — chaque soir
הָעֶרֶב — ce soir
מָחָר בָּעֶרֶב — demain soir
אֲרוּחַת־עֶרֶב נ — dîner *m*
לִפְנוֹת־עֶרֶב — vers le soir, dans la soirée
בֵּין־הָעַרְבַּיִם — dans l'après-midi
|| (יום לפני־) — veille *f*
עֶרֶב־שַׁבָּת — vendredi *m*
עֶרֶב־חַג — veille de fête
בהש עֶרֶב־הַמִּלְחָמָה — à la veille de la guerre
1. עֵרֶב (180) ז (תערובת) — ramassis *m*
עֵרֶב רַב — populace *f*, racaille *f*
2. עֵרֶב (—) ז (באריגה) — trame *f*
שְׁתִי וָעֵרֶב — en long et en large, en croix
חֲקִירַת־שְׁתִי־וָעֵרֶב נ — contre-interrogatoire *m*
|| אדר — transept *m*
°עָרֹב (—) ז — insectes piquants
1. עַרְבָא (—) ז ארמית — soir *m*
עַרְבָא טָבָא! — bonsoir!
2. עַרְבָא (—) ז ארמית — garant *m*
עִרְבֵּב (458) פ״י — mélanger, mêler
|| (בילבל) — confondre, troubler, embrouiller
|| הִתְעַרְבֵּב (491) פ״ע — se mêler, se confondre
1. עֲרָבָה (217) נ גיאוגר — plaine *f* aride, steppe *f*
זְאֵב־עֲרָבוֹת ז — loup *m* des steppes
|| הָעֲרָבָה — la plaine du Jourdain
°יָם־הָעֲרָבָה — la Mer Morte
2. עֲרָבָה (217, ר׳ גם עֲרָבִים, עַרְבֵי־) נ צמח — saule *m*
עממי עֲרָבָה חֲבוּטָה — vieille baderne
3. עֲרָבָה (ר׳ עֲרָבוֹת) נ (ענן) — nuée *f* d'orage
°רוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת — qui chevauche les nuées
עֲרֵבָה (229) נ (גיגית) — auge *f*, baquet *m*, cuve *f*
|| (סירה קטנה) — barque *f*, canot *m*

|| (גיבור) homme puissant, héros *m*
|| (שליט תקיף) tyran *m*, despote *m*
2. עָרִיץ (10) ז (ערוץ) ravin *m*, fente *f*
עָרִיצוּת (עָרִיצוּת־, בלי ר׳) נ cruauté *f*, tyrannie *f*
|| (גבורה) puissance *f*, héroïsme *m*
עָרִיצִי, ־צִית ת tyrannique, despotique
עָרִיק (10) ז צבא déserteur *m*
עֲרִיקָה (201) נ צבא désertion *f*
עֲרִיקוּת (48) נ צבא crime *m* de désertion
|| בהש (השתמטות) dérobade *f*
עֲרִירָה (201) נ démolition *f*, destruction *f*
עֲרִירוּת (48) נ défaut *m* de postérité
|| (גלמודות) solitude *f*, délaissement *m*
עֲרִירִי, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ת sans postérité
|| (גלמוד) solitaire, délaissé
עֵרֶךְ (—) ז comparaison *f*
אֵין עֵרֶךְ אֵלָיו il est incomparable
לְאֵין־עֵרֶךְ incomparablement
עָרַךְ (324) פ״י ranger, disposer, arranger
עָרַךְ אֲסֵפָה tenir une réunion
עָרַךְ הַשְׁוָאָה établir une comparaison
עָרַךְ מִלְחָמָה engager une bataille
עָרַךְ שֻׁלְחָן dresser une table
(ניסח) עָרַךְ עִתּוֹן rédiger un journal
(הישווה) comparer
|| מטבח עָרַךְ בָּצֵק étendre une pâte
|| פ״ע (היה שווה) être comparable
מִי יַעֲרָךְ־לְךָ? qui peut se comparer à toi?
|| נֶעֱרַךְ (392) פ״ע être rangé, être disposé
נֶעֱרַךְ לִקְרָב être rangé en bataille
(נוסח) être rédigé
(נאמד) être estimé, être évalué
|| הֶעֱרִיךְ (500) פ״י (אמד) estimer, évaluer
(החשיב) estimer, apprécier
אֲנִי מַעֲרִיךְ אוֹתוֹ מְאוֹד je l'estime beaucoup
עֵרֶךְ (171) או עֶרֶךְ (180) ז valeur *f*
בַּר־ (או בַּעַל־) עֵרֶךְ important, de valeur
חֲסַר־ (או בְּטוּל־) עֵרֶךְ insignifiant
שְׁוֵה־עֵרֶךְ équivalent
אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי mon pareil, un homme de ma trempe

עֵרֶךְ מֻחְלָט valeur absolue
שִׁנּוּי־עֲרָכִים ז réévaluation *f*
|| מתמט valeur
עֵרֶךְ מְשֻׁלָּשׁ règle *f* de trois
|| (בכלכלה) עֵרֶךְ מוּסָף plus-value *f*, valeur ajoutée
עֵרֶךְ נָקוּב valeur nominale
בנק נְיָרוֹת־עֵרֶךְ titres *mpl*, valeurs *fpl*
|| דקדוק עֵרֶךְ־הַיִּתְרוֹן comparatif *m*
עֵרֶךְ־הַהַפְלָגָה superlatif *m*
|| (סדר) disposition *f*
|| (מערכה) עֵרֶךְ־בְּגָדִים costume *m*
עֵרֶךְ־כֵּלִים trousse *f* d'outils
|| (במילון) article *m*, mot-souche *m*
|| בְּעֵרֶךְ תה״פ environ, à peu près
עַרְכָּאָה או עַרְכֵּי (ר׳ עַרְכָּאוֹת) נ tribunal *m*, administration *f*
משפט עַרְכָּאָה רִאשׁוֹנָה première instance
עֲרָכָה (218) נ estimation *f*, évaluation *f*
עֶרְכָּה (243, ר׳ עֲרָכוֹת, עֶרְכוֹת־) נ assortiment (d'outils) *m*, attirail *m*
עַרְכוּת (45) נ disposition *f*
עַרְכוּת־לֵב pensées *fpl*, réflexion *f*
עַרְכֵּי ← עַרְכָּאָה
עֶרְכִּי, ־כִּית ת valable, de valeur
|| כימ דוּ־עֶרְכִּי ambivalent, bivalent
תְּלַת־עֶרְכִּי trivalent
רַב־עֶרְכִּי polyvalent
עֶרְכִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ כימ valence *f*
חַד־עֶרְכִּיּוּת monovalence *f*
דּוּ־עֶרְכִּיּוּת bivalence *f*
עֶרְכָּךְ° (—) ז valeur conventionnelle
[ערכל] הִתְעַרְכֵּל (491) פ״ע se tordre, s'empêtrer
1. עָרַל (324, בינוני עָרֵל) פ״י laisser intact
|| נֶעֱרַל (392) פ״ע être gardé intact
בהש נֶעֱרַל לִבּוֹ son esprit devint obtus
|| הִתְעָרֵל (473) פ״ע devenir obtus
|| הֶעֱרִיל (500) פ״י laisser intact
בהש הֶעֱרִיל לִבּוֹ avoir l'esprit obtus
2. [ערל] נֶעֱרַל (392) פ״ע (הורעל) s'empoisonner
עָרֵל, עֲרֵלָה ת incirconcis

עממי עָרוּב — enceinte (délimitant le territoire d'une commune) *f*
1. עָרוּג, עֲרוּגָה ת (מתגעגע) — languissant
2. עָרוּג, עֲרוּגָה ת חקל — divisé en parterres
|| בהש (מסודר) — ordonné, rangé
עֵרוּג (49) ז חקל — division *f* en parterres
עֲרוּגָה (201) נ — parterre (de fleurs) *m*, plate-bande *f*
עֲרוּגִית (17) נ — petit parterre
1. עָרוֹד (28) ז זואול — âne *m* de Nubie
2. עָרוֹד (28) ז — lézard venimeux
עֶרְוָה ר׳ 243, ר׳ עֲרָיוֹת, עֶרְיוֹת־) נ — nudité *f*, sexe *m*
|| בהש (גנאי) — tache *f*, lacune *f*
עֶרְוַת־דָּבָר — chose *f* déshonnête
עֶרְוַת־הָאָרֶץ — les points vulnérables du pays
|| דת (יחסי־מין אסורים) — inceste *m*
גִּלּוּי־עֲרָיוֹת ז — fornication *f*, union prohibée
עֵרוּי (49) ז — épanchement *m*, transvasement *m*
רפא עֵרוּי־דָּם — transfusion *f* de sang
עָרוּךְ, עֲרוּכָה ת — disposé, préparé, rangé
עָרוּךְ לַמִּלְחָמָה — rangé en ordre de bataille
שֻׁלְחָן עָרוּךְ — table dressée
בהש שֻׁלְחָן עָרוּךְ (ספר־הלכות) — code rituel
|| (מנוסח) — rédigé, ordonné
|| עָרוּךְ ז — lexique *m*
עָרוֹם ← עָרֹם
1. עָרוּם, עֲרוּמָה ת (פיקח) — intelligent, prudent
|| (נוהג במירמה) — rusé, malin
לְשׁוֹן־עֲרוּמִים נ — langage subtil
2. עָרוּם, עֲרוּמָה (צבור לערימה) — entassé, empilé
1. עֵרוּם (49, בלי ר׳) ז (עירטול) — mise *f* à nu
2. עֵרוּם (49, בלי ר׳) ז (צבירה) — entassement *m*
עָרוּץ (10) ז — ravin *m*, gorge *f*
עֲרוּץ־נַחַל — lit *m* d'un torrent
בהש (מסלול) — voie *f*, courant *m*
(ברדיו) — canal *m*
עֵרוּר (49) ז — excitation *f*, stimulation *f*
עֵרוּת (48, בלי ר׳) נ (זריזות) — vivacité *f*, agilité *f*
|| (תשומת־לב) — vigilance *f*, attention *f*
עִרְטוּל (51) ז — mise *f* à nu, dépouillement *m*
עַרְטִילָאוּת (46, בלי ר׳) נ — nudité *f*

|| בהש (ריקנות) — vide *m*, néant *m*
עַרְטִילַאי, ־לָאִית (ר׳ ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ת — nu
נְשָׁמוֹת עַרְטִילָאִיּוֹת — âmes *fpl* en peine
|| (מופשט) — abstrait
|| (חסר־כול) — dépourvu de tout
עִרְטֵל (460) פ״י — mettre à nu, déshabiller
|| הִתְעַרְטֵל (494) פ״ע — se déshabiller
בהש הִתְעַרְטֵל מִן־ — se dépouiller de
עַרְטָנִית (17) נ צמח — léontice *m*
עֵרִי (7) ז — coutre (de charrue) *m*
1. עֲרִיבָה (201) נ (בוא הערב) — coucher *m* du soleil
2. עֲרִיבָה (201) נ (נעימות) — agrément *m*
עֲרִיגָה (201) נ (תשוקה) — désir *m*, nostalgie *f*
עֶרְיָה (243) נ — nudité *f*
|| תה״פ — à nu, à découvert
עֵרִיָּה (202) נ — épanchement *m*
עֶרְיוֹן (עֶרְיוֹן־, בלי ר׳) ז — nudité *f*
עֲרָיוֹת ← עֶרְוָה
עָרִיךְ (14) ז מטבח — couvert *m*
עֲרִיכָה (201) נ — disposition *f*, arrangement *m*
עֲרִיכַת־טִיּוּל — organisation *f* d'une excursion
עֲרִיכַת־שֻׁלְחָן — mise *f* d'une table
עֲרִיכַת־עִתּוֹן — rédaction *f* d'un journal
בהש עֲרִיכַת־שְׂפָתַיִם — élocution *f* facile
|| משפט עֲרִיכַת־דִּין — profession *f* d'avocat
|| מטבח עֲרִיכַת־בָּצֵק — action *f* d'étendre la pâte
דַּף־עֲרִיכָה ז — planche *f* à pâte
1. עָרִיס (10) ז חקל — espalier *m*
2. עָרִיס (10) ז (אריס) — fermier *m*
1. עֲרִיסָה (201) נ (של־תינוק) — berceau *m*
בהש עָמַד לְיַד־עֲרִיסַת־ — avoir été l'un des initiateurs de
|| טכנ (של־טלפון) — fourche *f*
2. עֲרִיסָה (201) נ (כלי־לישה) — pétrin *m*
עֲרִיסֹנֶת (256) נ — petit berceau
עָרִיף (10) ז — nuage *m*
1. עֲרִיפָה (201) נ (התזת־ראש) — décapitation *f*
2. עֲרִיפָה (201) נ (טיפטוף) — ruissellement *m*
1. עָרִיץ (14) ז (רשע) — méchant *m*, brute *f*, homme violent

|| נֶעֱרַף (39) פ"ע — être décapité
|| הִתְעָרֵף (473) פ"ע — être égorgé
|| הֶעֱרִיף (500) פ"ע — tourner le dos
2. עָרַף (324) פ"י (היזיל) — faire couler
|| פ"ע — ruisseler, couler
|| הֶעֱרִיף (500) פ"י — faire couler, déverser
בהש הֶעֱרִיף שְׁבָחִים עַל־ — abreuver de louanges
3. עָרַף (324) פמ׳ (פרט כסף) — changer en petite monnaie
עֹרֶף (187, ר׳ עֲרָפִים, עָרְפֵּי־) ז — nuque *f*
פָּנָה עֹרֶף — tourner le dos
בהש הִקְשָׁה עָרְפּוֹ — s'obstiner, s'entêter
קְשֵׁה־עֹרֶף — obstiné, entêté
|| צבא — arrière *m*, étape *f*
עֲרָפָד (91) ז זואול — vampire *m*
|| בהש (אדם) — vampire
עִרְפּוּל (51) ז — embrouillement *m*, obnubilation *f*
עָרְפִּי, ־פִּית ת — de dos, d'arrière
שׁוּרָה עָרְפִּית — colonne *f* par un
|| צבא — d'arrière, d'étape
בָּסִיס עָרְפִּי — dépôt *m*
עָרְפִּית (17) נ — dossière (partie du harnais) *f*
עֲרָפֶל (72) ז — brouillard *m*, brume *f*
בהש לוּט בַּעֲרָפֶל — couvert de brouillard
עַרְפְּלֵי־טֹהַר — moutons (nuages) *mpl*
עִרְפֵּל (458) פ"י — brouiller, voiler
|| הִתְעַרְפֵּל (491) פ"ע — se brouiller, se voiler
בהש — devenir indistinct
עַרְפִלּוּת (47) נ — nébulosité *f*
עַרְפִלִּי, ־לִית ת — brumeux, nébuleux
|| בהש — brouillé, voilé
|| עַרְפִלִית נ אסטר — nébuleuse *f*
עַרְפִלִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — nébulosité *f*
עֲרָפֶלֶת (256) נ — brouillard épais
עָרַץ (324) פ"ע (פחד) — craindre, avoir peur
|| פ"י (הפחיד) — effrayer, faire peur
(השחית) — détruire, démolir
|| נֶעֱרַץ (392) פ"ע — être vénéré
|| הֶעֱרִיץ (500) פ"י (הפחיד) — effrayer, épouvanter
(חלק כבוד) — vénérer, admirer

עֹרֶץ (—) ז — puissance *f*, force *f*
בהש שְׁמֵי־עֹרֶץ ז"ר — les espaces *mpl* célestes
עַרְצָב (91) ז חרק — taupe-grillon *m*, courtilière *f*
עִרְצוֹן (39) ז — érosion *f*
עָרָק (ר׳ ־קִים) ז — corbeille *f* de jonc
עָרַק (324) פ"ע — s'enfuir, se sauver, s'évader
צבא — déserter
עָרָק או אָרָק (—) ז — anisette *f*
עַרְקָה (236) נ — courroie *f*, lanière *f*
עַרְקוֹב (51) ז — genou *m*, jarret *m*
[ערקל] הִתְעַרְקֵל (494) פ"ע — s'empêtrer, s'enchevêtrer
עַרְקָנוּת (46) נ פסיכ — évasion *f*
עַרְקְתָא (—) נ ארמית — courroie *f*, lanière *f*
עַרְקְתָא דִּמְסָאנָא — lacet *m* de soulier
עָרָר (88) ז — objection *f*, protestation *f*
קָרָא עָרָר עַל־ — protester contre
|| משפט — appel *m*, recours *m*
1. עָרַר (324) פ"ע (עַל־) — objecter, contester
|| משפט — interjeter appel
2. [ערר] הֶעֱרִיר (500) פ"י — rendre stérile
עֶרֶשׂ (164) ז (מיטה) — lit *m*
עֶרֶשׂ־דְּוַי — lit de douleur
|| (עריסה) — berceau *m*
שִׁיר־עֶרֶשׂ ז — berceuse *f*
בהש דְּפוּס־עֶרֶשׂ ז — incunable *m*
1. עָשׁ (עַשׁ־; ר׳ עָשִׁים, עָשֵׁי־) ז זואול — mite *f*
אֲכוּל־עָשׁ — rongé de mites, mité
2. עָשׁ (—) ז אסטר — Orion (étoile) *m*
עֵשֶׂב (180) ז — herbe *f*
עֲשָׂבִים רָעִים או שׁוֹטִים — mauvaises herbes
עַשְׂבֵי־יָם — algues *fpl*, herbe marine
[עשב] נֶעֱשַׂב (392) פ"ע — se couvrir d'herbe
|| עִשֵּׂב (432) פ"י — désherber, sarcler
|| הֶעֱשִׂיב (500) פ"ע — se couvrir d'herbe
עִשְׂבָּה (243, ר׳ עֲשָׂבוֹת, עִשְׂבוֹת־) נ — gazon *m*
עִשְׂבּוֹנַאי (61) ז — botaniste *m*, herboriste *m*
עִשְׂבּוֹנִי, ־נִית ת — herbacé, herbeux
עִשְׂבִּיָּה (202) נ — herbier *m*
1. עָשָׂה (351) פ"י — faire
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה — aussitôt dit aussitôt fait

בהש עֲרַל־אֹזֶן — dur d'oreille

עֲרַל־ (או עָרֵל־) לֵב — au coeur endurci

עֲרַל־רֶגֶשׁ — insensible

עֲרַל־שְׂפָתַיִם — bègue

‖דת (עץ־פרי) — (fruit) interdit

עָרְלָה (244) נ — prépuce *m*

בהש עָרְלַת־לֵב — dureté *f* de cœur

‖דת (פרי) — fruit (d'un jeune arbre) interdit à la consommation

עֲרֵלָה (229) או עֲרֵלִית (17) נ עממי — non-juive *f*

עֲרֵלוּת (48) נ — absence *f* de circoncision

1. עָרַם (324) פ״י (צבר) — entasser, amonceler

‖ נֶעֱרַם (392) פ״ע — être entassé, s'amonceler

‖ הִתְעָרֵם (473) פ״ע — s'entasser, s'amonceler

2. עָרַם (324) פ״ע (נהג במירמה) — être rusé

‖ הֶעֱרִים (500) פ״י — ruser, user de ruses

הֶעֱרִים עַל־פְּ׳ — surprendre la bonne foi de qn

בהש הֶעֱרִים עַל־חֹק — tourner une loi

הֶעֱרִים סוֹד — tramer des intrigues

‖ פ״ע (החכים) — devenir sagace

3. עָרַם (437) פ״י (חשף) — mettre à nu, dépouiller

‖ הִתְעָרֵם (473) פ״ע — se déshabiller

‖ הֶעֱרִים (500) פ״י — mettre à nu, déshabiller

עָרֹם, עֲרֻמָּה ת — nu

עֹרֶם (190) ז — ruse *f*, malice *f*, astuce *f*

עֲרֵמָה (229) נ — tas *m*, monceau *m*

עֲרֵמַת־אַשְׁפָּה — tas de fumier

עָרְמָה (207) נ (מירמה) — ruse *f*, malice *f*

‖ (חכמה) — sagacité *f*, finesse *f*

עַרְמוּמִי, ־מִית ת — rusé, malin, astucieux

עַרְמוּמִיּוּת (47, בלי ר׳) או עַרְמוּמִית (17) נ — ruse *f*

עַרְמוֹן (21) ז צמח (עץ) — châtaignier *m*, marronnier *m*

(פרי) — châtaigne *f*, marron *m*

בהש הוֹצִיא הָעַרְמוֹנִים מִן־הָאֵשׁ — tirer les marrons du feu

‖ °(דולב) — platane *m*

עַרְמוֹנִי, ־נִית ת — châtain, marron (couleur)

עַרְמוֹנִית (—) נ אנטום — prostate *f*

‖ מוס — castagnette *f*

1. עֲרֵמִימוּת (48) נ (מירמה) — ruse *f*, malice *f*

2. עֲרֵמִימוּת (48) נ (ערטילאות) — nudité *f*

עֵרָנוּת (46) נ — vigilance *f*, vivacité *f*

עֵרָנִי, ־נִית ת — éveillé, vif, alerte

‖ מוס — allegro

1. עֵרֵס (437) פ״י חקל — disposer en espaliers

2. עֵרֵס (437) פ״י (עירבב) — mélanger

(בצק) — détremper

‖ הִתְעָרֵס (473) פ״ע — devenir compact

1. עֶרֶס (164) ז (מיטה) — lit *m*, couche *f*

2. עֶרֶס (163) ז (שורת־בתים) — rangée *f* de maisons

עַרְסָל (91) או עַרְסוֹל (21) ז — hamac *m*

עִרְסֵל (460) פ״י — bercer, balancer

‖ (שילב) — croiser (les jambes)

‖ הִתְעַרְסֵל (494) פ״ע — se bercer, se balancer

(השתלב) — être croisé

עַרְסָן (91) ז — gruau *m*

1. עִרְעוּר (51) ז (התנגדות) — contestation *f*

‖ (זעזוע) — ébranlement *m*

‖ משפט — appel *m*, recours *m*

הִגִּישׁ עִרְעוּר — interjeter appel

זְכוּת־עִרְעוּר נ — droit *m* de recours

בֵּית־מִשְׁפָּט ז לְעִרְעוּרִים — cour *f* d'appel

2. עִרְעוּר (51) ז (גירגור) — gargarisme *m*

1. עַרְעָר (102) ז צמח — genévrier *m*

כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה — délaissé comme le genièvre dans la steppe

‖ בהש (גלמוד) — solitaire *m*

2. עַרְעָר (102) ז (עירעור) — contestation *f*

קָרָא עַרְעָר עַל־ — contester, s'opposer à

3. עַרְעָר (102) ז (מקרה) — hasard *m*

1. עִרְעֵר (462) פ״י (זיעזע) — ébranler, saper

‖ עִרְעֵר עַל־ — protester contre

משפט — faire appel

‖ הִתְעַרְעֵר (492) פ״ע — être ébranlé

2. עִרְעֵר (462) פ״י (גירגר) — gargariser

עִרְעֵר אֶת־גְּרוֹנוֹ — se râcler la gorge

עַרְעָרוּת (46) נ — solitude *f*, délaissement *m*

1. עָרַף (324) פ״י (התיז ראש) — décapiter

בהש (הרס) — démolir

עֶגְלָה עֲרוּפָה — génisse immolée (pour expier la mort d'un inconnu)

אָסוּר לְעַשֵּׁן	défense *f* de fumer
הַתַּנּוּר מְעַשֵּׁן	le poêle fume
(לשם־חיטוי)	fumiger
עִשֵּׁן עֵצִים	fumiger des arbres
(בושם) עִשֵּׁן קְטֹרֶת	brûler de l'encens
(שימורים) עִשֵּׁן דָּג	fumer du poisson
(כיסה בעשן)	enfumer, noircir de fumée
קִירוֹת מְעֻשָּׁנִים	murs enfumés
‖ הִתְעַשֵּׁן (466 ג) פ"ע	s'emplir de fumée
(בשר)	être fumé, être boucané
‖ הֶעֱשִׁין (500 ג) פ"י	faire monter en fumée
עָשָׁן (107, נס' עֲשַׁן־ או °עֶשֶׁן־) ז	fumée *f*
צבא פְּגַז־עָשָׁן ז	obus *m* fumigène
עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ	il est furieux
עָשֵׁן, עֲשֵׁנָה ת	fumant
עָשֹׁן, עֲשֻׁנָּה ת	gris, cendré
עֶשֶׁן (—) ז	fumée *f*
עַשְׁנוּנִי, ־נִית ת	gris, cendré
עֲשָׁנִי, ־נִית ת	fumeux, gazeux
1. עַשְׁנָן (ר' ־נִים) ז	fumeur *m*
עַשְׁנָן מֻבְהָק	fumeur enragé
2. עַשְׁנָן (91) ז צמח	fumeterre *f*
[עשנן] הִתְעַשְׁנֵן (494 ג) פ"ע	émettre de la fumée
עֹשֶׁף (עָשְׁפּוֹ; ר' עֳשָׁפִים, עָשְׁפֵי־) ז	pointe (de la pioche) *f*
עָשַׂק (324) פ"ע	avoir affaire à, se mêler de
‖ הִתְעַשֵּׂק (466) פ"ע	se disputer
עֵשֶׂק (183) ז	dispute *f*, querelle *f*
עָשַׁק (324) פ"י	spolier, frustrer, opprimer
‖ נֶעֱשַׁק (392) פ"ע	être opprimé, être exploité
‖ עִשֵּׁק (432) פ"י	opprimer, exploiter (autrui)
עֹשֶׁק (190) ז	spoliation *f*, frustration *f*, oppression *f*
עַשְׁקָן (ר' ־נִים) ז	exploiteur *m*, extorqueur *m*
עַשְׁקָנוּת (46) נ	exploitation (d'autrui) *f*
עַשְׁקָנִי, ־נִית ת	oppressif *m*
עָשַׂר (324) פ"י	prélever la dîme
‖ עִשֵּׂר (432) פ"י	prélever la dîme sur
‖ הִתְעַשֵּׂר (466) פ"ע	être soumis à la dîme
‖ הֶעֱשִׂיר (500) פ"י	prélever la dîme sur
עֶשֶׂר, עָשָׂר ← עֲשָׂרָה	
עָשַׁר (320) פ"ע	devenir riche, s'enrichir
‖ נֶעְשַׁר (393) פ"ע	devenir riche
‖ עִשֵּׁר (432) פ"י	enrichir
‖ הִתְעַשֵּׁר (466) פ"ע	s'enrichir
(התחזה כעשיר)	faire étalage de richesse
‖ הֶעֱשִׁיר (500) פ"י	enrichir
פ"ע	s'enrichir
עֹשֶׁר (190, בלי ר') ז	richesse *f*
עֲשָׂרָה (נס' עֲשֶׂרֶת־; נ' עֶשֶׂר) ש"מ	dix
עֲשָׂרָה בְּטֵבֵת	le dix *Téveth*
עֲשֶׂרֶת־הַדִּבְּרוֹת	les dix commandements
עֶשֶׂר־יָדוֹת לוֹ בְּ־	avoir une large part à
‖ אַחַד־עָשָׂר (נ' אַחַת־עֶשְׂרֵה)	onze
שְׁנֵים־עָשָׂר (נ' שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה)	douze
עִשָּׂרוֹן (39, ר' עֶשְׂרוֹנוֹת או ־נִים) ז	dixième *m*
‖ °(עשירית־האיפה)	dixième d'*éfa* (mesure)
עֶשְׂרוֹנִי, ־נִית ת	décimal
שֶׁבֶר עֶשְׂרוֹנִי	fraction décimale
הַשִּׁיטָה הָעֶשְׂרוֹנִית	le système décimal
עֲשִׁירוּת (45) נ	richesse *f*, abondance *f*
עֶשְׂרִים (—) ש"מ	vingt
בֶּן־ (נ' בַּת־) עֶשְׂרִים	âgé de vingt ans
הַמֵּאָה הָעֶשְׂרִים	le vingtième siècle
עֶשְׂרִים וְאֶחָד (נ' וְאַחַת)	vingt-et-un
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם (נ' וּשְׁתַּיִם)	vingt-deux
עֶשְׂרִימוֹן (ר' ־נִים) ז מתמט	icosaèdre *m*
עֲשִׁרָן (ר' ־נִים) ז	richard *m*, nouveau riche
עֲשִׁרָנִי, ־נִית ת	nouveau riche, parvenu
עֲשֶׂרֶת (250) נ	dizaine *f*
מתמט סִפְרַת־הָעֲשָׂרוֹת נ	chiffre *m* des dizaines
עֲשָׂרוֹת־צוֹפִים	des dizaines de spectateurs
עָשֵׁשׁ (320) פ"ע	s'affaiblir, s'user, dépérir
‖ עִשֵּׁשׁ (432) פ"י	affaiblir, user
‖ הִתְעַשֵּׁשׁ (466) פ"ע	s'affaiblir, s'user
‖ הֶעֱשִׁישׁ (500) פ"י	affaiblir, user
עָשֵׁשׁ, עֲשֵׁשָׁה ת	faible, usé
שֵׁן עֲשֵׁשָׁה	dent cariée
1. עֲשָׁשִׁית (17) נ (מנורה)	lampe *f*
2. עֲשָׁשִׁית (17) נ (מטיל)	barre (de métal) *f*
עַשֶּׁשֶׁת (—) נ רפא	carie *f*
1. עָשַׁת (320 ת) פ"ע (עבה)	s'engraisser

אֵין מָה לַעֲשׂוֹת	il n'y a rien à faire
עָשָׂה כִּבְתוֹךְ שֶׁלּוֹ	se conduire en maître
עָשָׂה עַצְמוֹ חֵרֵשׁ	faire le sourd
עָשָׂה נְפָשׁוֹת לְ־	recruter des adhérents à
עָשָׂה חַיִּים	mener la belle vie
עממי עָשָׂה כֶּסֶף	gagner beaucoup d'argent
עָשָׂה לִפְ' אֶת־הַמָּוֶת	rendre la vie impossible à qn
‖ (הצמיח)	produire
עָשָׂה פֵּרוֹת	porter des fruits
‖ (גרם)	causer
‖ (מינה)	nommer
‖ (טיפח) עָשָׂה צִפָּרְנָיו	soigner ses ongles
עָשָׂה שְׂפָמוֹ	tailler sa moustache
‖ דת מִצְוַת־עֲשֵׂה נ	commandement *m*
מִצְוַת־לֹא־תַעֲשֶׂה	interdiction *f*
‖ פ״ע (שהה)	séjourner
‖ נַעֲשָׂה (411) פ״ע	être fait, se faire
מַעֲשֶׂה שֶׁלֹּא יֵעָשֶׂה	action *f* inadmissible
(נהפך ל־)	devenir
נַעֲשָׂה כְּ־	être considéré comme
‖ עִשָּׂה (453) פ״י	faire agir, stimuler
גָּדוֹל הַמְּעַשֶּׂה מִן־הָעוֹשֶׂה	l'instigateur a plus de mérite que l'exécutant
חִיּוּךְ מְעֻשֶּׂה	rire forcé
‖ הֶעֱשָׂה (511) פ״י	pousser à agir, inciter
2. **עָשָׂה** (453) פ״י (לחץ)	serrer, presser
עֵשָׂו ש״פ ז	Esaü *m*
עִשּׂוּב (51) ז	désherbage *m*, sarclage *m*
עָשׂוּי, עֲשׂוּיָה ת	fait, accompli
מַה שֶּׁעָשָׂה עָשׂוּי	ce qui est fait est fait
עָשׂוּי לִבְלִי־חַת	d'un tempérament intrépide
עָשׂוּי לְהִשְׁתַּנּוֹת	susceptible de changer
אָדָם עָשׂוּי לִטְעוֹת	tout le monde peut se tromper
עִשּׂוּי (51) ז	contrainte *f*, coercition *f*
1. **עָשׁוּן, עֲשׁוּנָה** ת (מכוסה עשן)	fumeux, enfumé
2. **עָשׁוּן, עֲשׁוּנָה** ת (קשה)	fort, dur, raide
עִשּׁוּן (51) ז (העלאת־עשן)	émission *f* de fumée
‖ (נגד־חידקים)	fumigation *f*
‖ (שימורים)	fumage *m*
עִשּׁוּן־דָּגִים	fumaison *f* de poissons
‖ (של־טבק)	habitude *f* de fumer
הָעִשּׁוּן אָסוּר	défense *f* de fumer
חֲדַר־עִשּׁוּן ז	fumoir *m*
קְרוֹן־עִשּׁוּן ז	compartiment *m* pour fumeurs
עָשׁוֹק, עֲשׁוֹקָה ש	oppresseur *n*, exploiteur *n*
עָשׁוּק, עֲשׁוּקָה ת	opprimé, exploité, frustré
עִשּׁוּק (51) ז	exploitation (d'autrui) *f*
עָשׂוֹר (28) ז °(עשרה חדשים)	dix mois
יָמִים אוֹ עָשׂוֹר	un an ou dix mois
‖ (עשר שנים)	décennie *f*, décade *f*
נִכְנַס לֶעָשׂוֹר הַשְּׁלִישִׁי לְחַיָּיו	être au début de la trentaine
‖ (העשירי לחודש)	le dix du mois
צוֹם־הֶעָשׂוֹר ז	le jeûne du 10 *Tichré*
‖ °(כלי־נגינה קדמון)	harpe *f* à dix cordes
עִשּׂוּר (51) ז	prélèvement *m* de la dîme
עֲשׂוֹרִי, ־רִית ת	décimal
הַשִּׁיטָה הָעֲשׂוֹרִית	le système décimal
עָשׁוּשׁ, עֲשׁוּשָׁה ת	faible, débile
עָשׁוֹת, עֲשׁוֹתָה ת	forgé, trempé, solide
עֲשִׂיָּה (202) נ	action *f*, exécution *f*
עוֹלַם־הָעֲשִׂיָּה ז	le monde de l'action
הִקְדִּים עֲשִׂיָּה לִשְׁמִיעָה	agir sans attendre d'explications
עֲשִׂיַּת־דִּין לְעַצְמוֹ	action *f* de se faire justice à soi-même
עַשְׂיָנוּת (46) נ	activisme *m*
עָשִׁיר, עֲשִׁירָה ת	riche, opulent
עֲשִׂירוֹן (י' ־נִים) ז (בסטטיסטיקה)	décile *m*
עֲשִׁירוּת (48) נ	richesse *f*
עֲשִׂירִי, ־רִית ת	dixième
‖ עֲשִׂירִית נ	dixième (fraction) *m*
עֲשִׂירִיָּה (202) נ (החלק העשירי)	dixième *m*
‖ (קבוצה של עשרה)	dizaine *f*
עַשִּׁישׁוּת (48) נ	faiblesse *f*, débilité *f*
עָשִׁית, עֲשִׁיתָה ת	stable, fixe
עָשַׁן (320 ג) פ״ע	fumer
כהש עָשַׁן אַפּוֹ בִּפְ'	être irrité contre qn
‖ עִשֵּׁן (432 ג) פ״י	fumer

מַגִּיד־עֲתִידוֹת — diseur de bonne aventure
עֲתִידָן (ר׳ ־דָנִים) ז — futurologue *m*
עֲתִידָנוּת (46) נ — futurologie *f*, prospective *f*
עָתִיק, עֲתִיקָה ת — éminent, magnifique
1. עַתִּיק, ־קָה ת — ancien, antique
הַמִּזְרָח הָעַתִּיק — l'ancien Orient
מִנְהָג עַתִּיק — ancien usage
הָעִיר הָעַתִּיקָה — la vieille ville
הַדְּבָרִים עַתִּיקִים — c'est une vieille histoire
‖ עַתִּיק־יוֹמִין — vieux, vieillard, immémorial
בהש (אלוהים) — l'Eternel
2. °עָתִיק, ־קָה ת — séparé, détaché
עֲתִיקֵי מִשָּׁדַיִם — sevrés du sein maternel
עַתִּיקָא, ־קְתָא ת ארמית — vieux, ancien
עַתִּיקָא קַדִּישָׁא — l'Eternel (Dieu)
עֲתִיקָה (201) נ — déplacement *m*
עַתִּיקוּת (48, בלי ר׳) נ — ancienneté *f*, antiquité *f*
עַתִּיקוֹת (—) נ״ר — antiquités *fpl*
אוֹסֵף־עַתִּיקוֹת — collectionneur d'antiquités
חוֹקֵר־עַתִּיקוֹת — archéologue
עָתִיר, ־רָה ת — riche
עֲתִיר־נְכָסִים — propriétaire cossu
עֲתִירָה (201) נ — prière *f*, supplication *f*
‖ משפט — pétition *f*, requête *f*
עֲתַלְיָה ש״פ נ — Athalie *f*
[עתם] נֶעְתַּם (394) פ״ע — s'obscurcir
‖ הֶעְתִּים (501) פ״י — obscurcir
1. עָתַק (321) פ״ע (נעקר) — être arraché *ou* déplacé
‖ נֶעְתַּק (394) פ״ע — être arraché, se séparer
נֶעְתַּק מִמְּקוֹמוֹ — se déplacer
נֶעְתְּקוּ מִלִּים מִפִּיו — perdre la parole
(נכתב בהעתק) — être copié, être transcrit
(תורגם) — être traduit
‖ עִתֵּק (432) פ״י (רכבת) — aiguiller (un train)
‖ הִתְעַתֵּק (466) פ״ע — s'éloigner,se retirer
‖ הֶעְתִּיק (501) פ״י (העביר) — déplacer, transférer
הֶעְתִּיק דִּירָתוֹ — déménager
(הרחיק) — éloigner, retirer
(כתב בהעתק) — copier, transcrire
(תירגם) — traduire
2. עָתַק (321) פ״ע (גאה) — s'élever, prospérer
עָתָק (—) ז — orgueil *m*, arrogance *f*
דּוֹבֵר עָתָק — qui parle avec arrogance
עָתֵק, עֲתֵקָה ת — abondant, considérable
הוֹן עָתֵק — fortune *f* énorme
1. עֹתֶק (190) ז (טופס) — exemplaire *m*
2. עֹתֶק (190) ז (חוזק) — force *f*, dureté *f*
עַתָּק (90) ז — aiguilleur *m*
1. עָתַר (323, עת׳ יֶעְתַּר) פ״ע — prier, supplier
‖ משפט — présenter une requête
‖ נֶעְתַּר (394) פ״ע (ל־) — exaucer, accorder (une demande)
‖ הֶעְתִּיר (501) פ״ע (התפלל) — prier, supplier
2. [עתר] נֶעְתַּר (394) פ״ע (היה רב) — être abondant, être en trop
‖ הֶעְתִּיר (501) פ״י (הירבה) — accumuler
הֶעְתִּיר דְּבָרִים עַל־ — submerger de paroles
הֶעְתִּיר בְּרָכוֹת עַל־ — couvrir de bénédictions
1. עָתָר (107) ז (עשן) — fumée *f*, vapeur *f*
2. עָתָר (107) ז (שפע) — abondance *f*, profusion *f*
1. עֶתֶר (163) ז (קילשון) — fourche *f*
2. עֶתֶר (163) ז (תחינה) — prière *f*, supplication *f*
עֲתָרָה (219) נ — prière *f*, supplication *f*
עֲתֶרֶת (250) נ — abondance *f*, profusion *f*
עִתֵּת (432 ת) פ״י — chronométrer *m*

|| עָשַׁת (432 ת) פ״י — engraisser
2. [עשת] הִתְעַשֵּׁת (466 ת) פ״ע — réfléchir, se raviser
עֶשֶׁת (167, ר׳ עֲשָׁתוֹת) ז — barre (de métal) *f*
|| (פלדה) — acier *m*
עֶשְׁתּוֹן (ר׳ ־נוֹת או ־נִים) ז — pensée *f*, intention *f*
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו — ses projets s'évanouissent
אִבֵּד עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו — perdre la tête, se troubler
עַשְׁתֵּי־עָשָׂר (נ׳ עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה) ש״מ — onze
עַשְׁתֹּרֶת ש״פ נ מיתול — Astarté *f*
|| בהש (פריון) — fécondité *f*
עַשְׁתְּרוֹת־צֹאן נ״ר — les portées *fpl* du bétail
עֵת (114, ר׳ גם עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־) נ — temps *m*
עֵת לְכָל־חֵפֶץ — il y a une heure pour tout
בְּכָל־עֵת — en tout temps, à chaque moment
בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת — en même temps
דָּבָר בְּעִתּוֹ — chose opportune
בְּלֹא־עִתּוֹ — prématurément
כָּעֵת — maintenant, à présent
כָּעֵת מָחָר — demain à cette heure
כְּתַב־עֵת ז — périodique *m*, revue *f*
לְעֵת־זִקְנָה — à l'âge de la vieillesse
לְעֵת־מְצֹא — au moment opportun, à l'occasion
לְעֵת־עֶרֶב — vers le soir
לְעֵת־עַתָּה — pour le moment, en attendant
מֵעֵת לְעֵת — un jour entier (24 heures)
עִתִּים... עִתִּים... — parfois... parfois...
בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת — périodiquement, de temps en temps
לְעִתִּים קְרוֹבוֹת — souvent
לְעִתִּים רְחוֹקוֹת — rarement
לְעִתִּים תְּכוּפוֹת — fréquemment
יוֹדֵעַ בִּינָה לָעִתִּים — historien, chroniqueur
קָבַע עִתִּים לַתּוֹרָה — fixer des heures pour l'étude sacrée
לְעִתּוֹת בַּצָּרָה — à l'heure du danger
|| (עונה) עֵת־הַגְּשָׁמִים — saison *f* des pluies
עָתַד (432) פ״י — destiner, préparer
|| הִתְעַתֵּד (466) פ״ע — se destiner, se préparer
|| (היה מיועד) — être destiné
עַתָּה תה״פ — maintenant, à présent

זֶה עַתָּה — à l'instant même, justement
מֵעַתָּה — désormais, dorénavant
אֱמֹר מֵעַתָּה — donc, par conséquent
כִּי עַתָּה — alors, en ce cas
|| עַתָּה (ר׳ עִתּוֹת) נ — moment *m*, instant *m*
עָתוּד, עֲתוּדָה ת — destiné, prêt
עַתּוּד (51) ז — bouc *m*
|| בהש (מנהיג) — chef *m*
עִתּוּד (51) ז — destination *f*, préparation *f*
עַתּוּדַאי (ר׳ ־דָאִים) ז צבא — réserviste *m*
עֲתוּדָה (201) נ — réserve *f*
עֲתוּדַת־בַּנְק — réserves bancaires
|| צבא — réserve, sursis *m*
עִתּוּי (51) ז — choix *m* de l'heure
עִתּוֹן (21) ז — journal *m*, périodique *m*
עִתּוֹן יוֹמִי — quotidien *m*
עִתּוֹן שְׁבוּעִי — hebdomadaire *m*
עִתּוֹן־בֹּקֶר — journal du matin
עִתּוֹן־קִיר — journal mural
עִתּוֹן חַי — journal parlé
עִתּוֹנָאוּת (—) נ — journalisme *m*
עִתּוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש — journaliste *n*
עִתּוֹנָאִי, ־אִית ת — journalistique
עִתּוֹנוּת (—) נ — la presse (les journaux)
עִתּוֹנִי, ־נִית ת — de journal, de presse
עִתּוּק (51) ז (העברה) — transfert *m*, report *m*
|| (העתקה) — copie *f*, calque *m*
נְיַר־עִתּוּק ז — papier-carbone *m*
|| (ברכבת) — aiguillage *m*, manoeuvre *f*
עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־ ← עֵת
עִתּוּת (51) — chronométrage *m*
עִתִּי, עִתִּית ת (מיועד) — désigné
|| (חל לעיתים מזומנות) — périodique
עָתִיד, עֲתִידָה ת — futur, destiné, prêt
הַשַּׁעַר עָתִיד לְהִפָּתֵחַ — la porte finira par s'ouvrir
|| עָתִיד (10, בלי ר׳) ז — avenir *m*
אֵין לוֹ עָתִיד — il n'a pas d'avenir
לֶעָתִיד לָבוֹא — par la suite, dans la vie future
דקדוק — futur *m*
|| עֲתִידָה (ר׳ ־דוֹת) נ — avenir *m*

מגיד־עתידות diseur de bonne aventure

עתידן (ר' ־דנים) ג futurologue *m*

עתידנות (46) נ futurologie *f*, prospective *f*

עתיק, עתיקה ת éminent, magnifique

1. עתיק, ־קה ת ancien, antique

המזרח העתיק l'ancien Orient

מנהג עתיק ancien usage

העיר העתיקה la vieille ville

הדברים עתיקים c'est une vieille histoire

|| עתיק־יומין vieux, vieillard, immémorial

בהש (אלוהים) l'Eternel

2. °עתיק, ־קה ת séparé, détaché

עתיקי משדים sevrés du sein maternel

עתיקא, ־קתא ת ארמית vieux, ancien

עתיקא קדישא l'Eternel (Dieu)

עתיקה (201) נ déplacement *m*

עתיקות (48, בלי ר') נ ancienneté *f*, antiquité *f*

עתיקות (—) נ"ר antiquités *fpl*

אוסף־עתיקות collectionneur d'antiquités

חוקר־עתיקות archéologue

עתיר, ־רה ת riche

עתיר־נכסים propriétaire cossu

עתירה (201) נ prière *f*, supplication *f*

|| משפט pétition *f*, requête *f*

עתליה ש"פ נ Athalie *f*

[עתם] נעתם (394) פ"ע s'obscurcir

|| העתים (501) פ"י obscurcir

1. עתק (321) פ"ע (נעקר) être arraché *ou* déplacé

|| נעתק (394) פ"ע être arraché, se séparer

נעתק ממקומו se déplacer

נעתקו מלים מפיו perdre la parole

(נכתב בהעתק) être copié, être transcrit

(תורגם) être traduit

|| עתק (432) פ"י (רכבת) aiguiller (un train)

|| התעתק (466) פ"ע s'éloigner,se retirer

|| העתיק (501) פ"י (העביר) déplacer, transférer

העתיק דירתו déménager

(הרחיק) éloigner, retirer

(כתב בהעתק) copier, transcrire

(תירגם) traduire

2. עתק (321) פ"ע (גאה) s'élever, prospérer

עתק (—) ז orgueil *m*, arrogance *f*

דובר עתק qui parle avec arrogance

עתק, עתקה ת abondant, considérable

הון עתק fortune *f* énorme

1. עותק (190) ז (טופס) exemplaire *m*

2. עותק (190) ז (חוזק) force *f*, dureté *f*

עתק (90) ז aiguilleur *m*

1. עתר (323, עת' יעתר) פ"ע prier, supplier

|| משפט présenter une requête

|| נעתר (394) פ"ע (ל־) exaucer, accorder (une demande)

|| העתיר (501) פ"ע (התפלל) prier, supplier

2. [עתר] נעתר (394) פ"ע (היה רב) être abondant, être en trop

|| העתיר (501) פ"י (הירבה) accumuler

העתיר דברים על־ submerger de paroles

העתיר ברכות על־ couvrir de bénédictions

1. עתר (107) ז (עשן) fumée *f*, vapeur *f*

2. עתר (107) ז (שפע) abondance *f*, profusion *f*

1. עתר (163) ז (קילשון) fourche *f*

2. עתר (163) ז (תחינה) prière *f*, supplication *f*

עתרה (219) נ prière *f*, supplication *f*

עתרת (250) נ abondance *f*, profusion *f*

עתת (432, ת) פ"י chronométrer *m*

‖ עִשֵּׁת (432 ת) פ״י — engraisser
2. [עשת] הִתְעַשֵּׁת (466 ת) פ״ע — réfléchir, se raviser
עֶשֶׁת (167, ר׳ עֲשָׁתוֹת) ז — barre (de métal) *f*
‖ (פלדה) — acier *m*
עֶשְׁתּוֹן (ר׳ ־נוֹת או ־נִים) ז — pensée *f*, intention *f*
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו — ses projets s'évanouissent
אִבֵּד עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו — perdre la tête, se troubler
°עַשְׁתֵּי־עָשָׂר (נ׳ עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה) ש״מ — onze
עַשְׁתֹּרֶת ש״פ נ מיתול — Astarté *f*
‖ בהש (פריון) — fécondité *f*
עַשְׁתְּרוֹת־צֹאן נ״ר — les portées *fpl* du bétail
עֵת (114, ר׳ גם עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־) נ — temps *m*
עֵת לְכָל־חֵפֶץ — il y a une heure pour tout
בְּכָל־עֵת — en tout temps, à chaque moment
בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת — en même temps
דָּבָר בְּעִתּוֹ — chose opportune
בְּלֹא־עִתּוֹ — prématurément
כָּעֵת — maintenant, à présent
כָּעֵת מָחָר — demain à cette heure
כְּתַב־עֵת ז — périodique *m*, revue *f*
לְעֵת־זִקְנָה — à l'âge de la vieillesse
לְעֵת־מְצֹא — au moment opportun, à l'occasion
לְעֵת־עֶרֶב — vers le soir
לְעֵת־עַתָּה — pour le moment, en attendant
מֵעֵת לְעֵת — un jour entier (24 heures)
עִתִּים... עִתִּים... — parfois... parfois...
בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת — périodiquement, de temps en temps
לְעִתִּים קְרוֹבוֹת — souvent
לְעִתִּים רְחוֹקוֹת — rarement
לְעִתִּים תְּכוּפוֹת — fréquemment
יוֹדֵעַ בִּינָה לָעִתִּים — historien, chroniqueur
קָבַע עִתִּים לַתּוֹרָה — fixer des heures pour l'étude sacrée
לְעִתּוֹת בַּצָּרָה — à l'heure du danger
‖ (עונה) עֵת־הַגְּשָׁמִים — saison *f* des pluies
עִתֵּד (432) פ״י — destiner, préparer
‖ הִתְעַתֵּד (466) פ״ע — se destiner, se préparer
‖ (היה מיועד) — être destiné
עַתָּה תה״פ — maintenant, à présent
זֶה עַתָּה — à l'instant même, justement
מֵעַתָּה — désormais, dorénavant
אֱמֹר מֵעַתָּה — donc, par conséquent
כִּי עַתָּה — alors, en ce cas
‖ עַתָּה (ר׳ עַתּוֹת) נ — moment *m*, instant *m*
עָתוּד, עֲתוּדָה ת — destiné, prêt
עַתּוּד (51) ז — bouc *m*
‖ בהש (מנהיג) — chef *m*
עִתּוּד (51) ז — destination *f*, préparation *f*
עַתּוּדַאי (ר׳ ־דָאִים) ז צבא — réserviste *m*
עֲתוּדָה (201) נ — réserve *f*
עֲתוּדַת־בַּנְק — réserves bancaires
‖ צבא — réserve, sursis *m*
עִתּוּי (51) ז — choix *m* de l'heure
עִתּוֹן (21) ז — journal *m*, périodique *m*
עִתּוֹן יוֹמִי — quotidien *m*
עִתּוֹן שְׁבוּעִי — hebdomadaire *m*
עִתּוֹן־בֹּקֶר — journal du matin
עִתּוֹן־קִיר — journal mural
עִתּוֹן חַי — journal parlé
עִתּוֹנָאוּת (—) נ — journalisme *m*
עִתּוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש — journaliste *n*
עִתּוֹנָאִי, ־אִית ת — journalistique
עִתּוֹנוּת (—) נ — la presse (les journaux)
עִתּוֹנִי, ־נִית ת — de journal, de presse
עִתּוּק (51) ז (העברה) — transfert *m*, report *m*
‖ (העתקה) — copie *f*, calque *m*
נְיַר־עִתּוּק ז — papier-carbone *m*
‖ (ברכבת) — aiguillage *m*, manoeuvre *f*
עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־ ← עֵת
עִתּוּת (51) — chronométrage *m*
עִתִּי, עִתִּית ת (מיועד) — désigné
‖ (חל לעיתים מזומנות) — périodique
עָתִיד, עֲתִידָה ת — futur, destiné, prêt
הַשַּׁעַר עָתִיד לְהִפָּתַח — la porte finira par s'ouvrir
‖ עָתִיד (10, בלי ר׳) ז — avenir *m*
אֵין לוֹ עָתִיד — il n'a pas d'avenir
לֶעָתִיד לָבוֹא — par la suite, dans la vie future
דקדוק — futur *m*
‖ עֲתִידָה (ר׳ ־דוֹת) נ — avenir *m*

בהש פְּגִימַת־הַשֶּׁקֶט atteinte *f* au calme
פְּגִימוּת (48, בלי ר') נ imperfection *f*, défaut *m*
פָּגִיעַ, פְּגִיעָה ת vulnérable
בהש (אדם) susceptible, sensible
פְּגִיעָה (201) נ rencontre *f*
פְּגִיעָתוֹ רָעָה il est malfaisant *ou* nuisible
פְּגִיעָה בַּמַּטָּרָה coup *m* au but
|| (גרימת־נזק) atteinte *f*, préjudice *m*
פְּגִיעָה בִּכְבוֹד־פְּ' atteinte à la réputation de
|| (תחינה) prière *f*, supplication *f*
פְּגִיעוּת (48, בלי ר') נ vulnérabilité *f*
|| (של־אדם) susceptibilité *f*
פְּגִירָה (201) נ mort (d'un animal) *f*
|| (פגר) cadavre *m*, carcasse *f*, charogne *f*
פְּגִישָׁה (201) נ rencontre *f*, rendez-vous *m*
פָּגַל (302) פ"י abîmer, détériorer, gâter
|| נִפְגַּל (389) פ"ע se souiller, se rendre impur
|| פִּגֵּל (433) פ"י souiller, gâter
(פסל) invalider (un sacrifice)
(בתעשייה) dénaturer
כֹּהַל מְפֻגָּל alcool dénaturé
|| הִתְפַּגֵּל (467) פ"ע se détériorer, se souiller
פִּגֵּל (–) ז immondice *f*, saleté *f*
פִּגְלְגּוֹל (21) ז צמח radis *m*
פְּגָם (88) ז défaut *m*, tache *f*, lacune *f*
פְּגַם־מִשְׁפָּחָה tare familiale
דִּבְרֵי־פְגָם ז"ר paroles désobligeantes
טַעַם ז לִפְגָם arrière-goût *m* désagréable
לְלֹא־פְּגָם impeccable, irréprochable
פְּגָם אֶסְתֶּטִי légère irrégularité
פָּגַם (302) פ"י (סכין) ébrécher
|| (קילקל) détériorer, abîmer, gâter
פָּגַם בִּכְבוֹד־פְּ' offenser qn
(הפחית) פָּגַם בִּשְׁטָר déprécier une traite
|| נִפְגַּם (389) פ"ע s'altérer, se détériorer
|| הִתְפַּגֵּם (467) פ"ע s'altérer, se détériorer
[פגן] הִפְגִּין (499 נ) פ"י manifester
(הציג לראווה) démontrer, présenter
פַּגָּנִי, ־נִית ת païen
פָּגַע (330) פ"י °(פגש) rencontrer
פָּגַע בְּמָקוֹם atteindre un endroit
|| (היכה) atteindre, frapper
פָּגַע בַּמַּטָּרָה toucher le but, faire mouche
תְּאוּנַת־"פְּגַע־וּבְרַח" accident causé par un automobiliste en fuite
צבא הַתְקָפַת "פְּגַע וּבְרַח" raid-éclair *m*
|| (העליב) offenser, vexer
פָּגַע בִּכְבוֹד־פְּ' offenser qn
|| °(התחנן) פָּגַע בִּפְ' supplier qn
|| נִפְגַּע (401) פ"ע être atteint, être touché
(נעלב) être offensé, être vexé
|| הִפְגִּיעַ (505) פ"י faire atteindre
(הפציר) הִפְגִּיעַ בִּפְ' supplier qn
פֶּגַע (179) ז accident *m*
פֶּגַע רַע calamité *f*, malheur *m*
פִּגְעֵי־הַזְּמַן les atteintes *fpl* du temps
פַּגְעָן (ר' ־נִים) ז provocateur *m* d'accidents
1. **פָּגַר** (305) פ"ע (מת) crever (animal)
|| נִפְגַּר (389) פ"ע crever, mourir
|| פִּגֵּר (433) פ"י détruire, exterminer
פ"ע crever, mourir
|| הִתְפַּגֵּר (467) פ"ע crever
(התחזה כפגר) faire le mort
2. **פִּגֵּר** (433) פ"ע (נחשל) s'attarder, manquer d'entrain, traîner
|| (איחר) être en retard, tarder
הַשָּׁעוֹן מְפַגֵּר la montre retarde
פִּגֵּר בְּתַשְׁלוּם être en retard dans ses paiements
פָּגָר (105) ז mors (du cheval) *m*
פֶּגֶר (166) ז cadavre *m*, charogne *f*
פֶּגֶר מוּבָס cadavre piétiné
פַּגְרָה (207) נ vacances *fpl*
פַּגְרַת־בָּתֵּי־הַמִּשְׁפָּט vacances judiciaires
פַּגְרַת־בָּתֵּי־הַסֵּפֶר vacances scolaires
יְמֵי־פַּגְרָה ז"ר jours *mpl* de congé
פִּגָּרוֹן (38) ז retard *m*
פַּגְרָנוּת (46) נ retard *m*, lenteur *f*
פָּגַשׁ (302) פ"י rencontrer
|| נִפְגַּשׁ (389) פ"ע se rencontrer
|| פִּגֵּשׁ (433) פ"י rencontrer
|| הִתְפַּגֵּשׁ (467) פ"ע se rencontrer

פ

פ (פֵּא) *pé* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ פ' [valeur numérique:] 80
[פאה] הִפְאָה (509) פ״י (פיזר) disperser, éparpiller
‖ (היפנה) détourner, dévier
פֵּאָה (228) נ (קצה) coin *m*, bord *m*, bout *m*
‖ (צד) côté *m*
לִפְאַת־יָם du côté de la mer
לְפַאֲתֵי־מִזְרָח aux confins de l'orient
‖ (תלתל) favoris *mpl*, papillotes *fpl*
פֵּאָה נָכְרִית perruque *f*
דת bordure (du champ laissée aux pauvres) *f*
‖ מתמט face (d'un polyèdre) *f*
‖ מִפְּאַת־ מ״י à cause de
פָּאוּלוּס ש״פ ז Paul *m*
פֵּאוֹן (ר' פְּאוֹנִים) ז מתמט polyèdre *m*
פֵּאוּר (49) ז ornement *m*, embellissement *m*
פֵּאִי, ־אִית ת מתמט à faces
זָוִית דוּ־פֵּאִית angle *m* dièdre
פְּאֵר (119) ז (תפארת) pompe *f*, magnificence *f*
כֹּהֵן פְּאֵר tenir un rôle glorieux
מְכוֹנִית־פְּאֵר נ voiture *f* de luxe
‖ (קישוט) ornement *m*, parure *f*
(צניף) coiffure *f*, diadème *m*
°פַּאֲרֵי־מִגְבָּעוֹת coiffures d'apparat
1. פֵּאֵר (438) פ״י parer, orner, embellir
(שיבח) louer, glorifier, exalter
‖ הִתְפָּאֵר (475) פ״ע se vanter, être fier
2. פֵּאֵר (438) פ״י חקל gauler (des olives)
פְּאֵרָה (229) נ médaille *f*
פֹּארָה או פֻּארָה (201) נ branche *f*, rameau *m*

פָּארוּר (—) ז rougeur *f*
קִבֵּץ פָּארוּר rougir (de honte ou de colère)
פַּאֲתֵי־ ← פֵּאָה
פֶּבְּרוּאָר (—) ז février *m*
פִּבְרֵק (460) פ״י עממי fabriquer, inventer
פַּג (53) ז (פרי־בוסר) fruit vert (non mûri)
‖ (ולד) enfant né avant terme, prématuré *m*
פָּג ← [פוג]
פַּגָּה (208) נ (ילדה) fille née avant terme
פָּגוֹט (ר, ־טִים) ז מוס basson *m*
פָּגוּל, פְּגוּלָה ת abîmé, gâté, faisandé
פִּגּוּל (51) ז immondice *f*, abomination *f*
בְּשַׂר־פִּגּוּל ז viande *f* immonde
סִפְרוּת־פִּגּוּלִים נ littérature *f* pornographique
‖ (בתעשייה) dénaturation *f*
פָּגוּם, פְּגוּמָה ת défectueux, ébréché, entamé
יָרֵחַ פָּגוּם croissant (de la lune) *m*
צמח עָלֶה פָּגוּם feuille den.elée
‖ כהש (בלתי־חוקי) irrégulier, illégal
פִּגּוּם (51) ז échafaudage *m*
פִּגּוּעַ (9) ז attentat *m*
פָּגוּר, פְּגוּרָה ת crevé (animal)
פִּגּוּר (51) ז retard *m*, arriération *f*
פָּגוֹשׁ (31) ז (אבן־קלע) pierre *f* de fronde
‖ (במכונית) pare-chocs *m*, tampon *m*
[פגז] הִפְגִּיז (499) פ״י bombarder
פָּגָז (105) ז צבא obus *m*
פָּגָז עָקָר pétard mouillé
פִּגְיוֹן (22) ז poignard *m*
פְּגִימָה (201) נ imperfection *f*, défaut *m*
פְּגִימַת־הַיָּרֵחַ partie *f* sombre de la lune

פָּג לִבּוֹ — son coeur cessa de battre
(חלף) פָּג הַמּוֹעֵד — le délai est écoulé
פָּג תָּקְפּוֹ — il n'est plus valable
|| נָפוֹג (429) פ"ע — s'évanouir, s'estomper
|| פּוֹגֵג (454) פ"י — faire évanouir, affaiblir
|| הִתְפּוֹגֵג (487) פ"ע — s'affaiblir, s'atténuer
|| הֵפִיג (526) פ"י — faire cesser, atténuer
הֵפִיג כְּאֵבִים — calmer des douleurs
הֵפִיג אֶת־יֵינוֹ — cuver son vin
פּוּגָה (ר' ־גוֹת) נ מוס — fugue *f*
פּוּגָה (201) או פּוּגַת (—) נ — relâche *f*, répit *m*
פּוּגַת־לֵב — peine *f*
|| צבא — accalmie *f*, pause *f*
פּוֹגְעָנִי, ־נִית ת — agressif, attentatoire
פּוֹגְרוֹם (ר' ־מִים) ז — pogrome *m*
פּוּגַת ← פּוּגָה
פּוֹדַגְרָה (—) נ רפא — goutte (maladie) *f*
פּוּדְרָה (ר' ־רוֹת) נ — poudre *f*
פּוּדְרִיָּה (ר' ־יּוֹת) ת — poudrier *m*
פּוֹזְלָנִי, ־נִית ת — qui louche, bigle
פּוּזְמָק (91, ר' ־מְקָאוֹת) ז — bas *m*, chaussette *f*
[פוח] פָּח (380) פ"ע — souffler
פָּח הַיּוֹם — le jour expire
בהש פָּח אֶת־נֶפֶשׁ־פּ' — faire de la peine à qn
|| הֵפִיחַ (524) פ"י — faire souffler, insuffler
בהש הֵפִיחַ אֹמֶץ — inspirer du courage
(פיזר) — disperser, éparpiller
(הביע) הֵפִיחַ כְּזָבִים — répandre des mensonges
פּוֹחֵז (125) ז — téméraire *m*, primesautier *m*
פּוֹחֵחַ (ר' ־חֲחִים) ז — va-nu-pieds *m*, individu débraillé
פּוּחְלָץ (91) ז — animal empaillé
פּוֹחֵר (125) ז — potier *m*
פּוֹטוֹגֶנִי, ־נִית ת — photogénique
פּוֹטוֹגְרָפִי, ־פִית ת — photographique
פּוֹטוֹמֶטְרִיָּה (—) נ — photométric *f*
פּוֹטוֹן (ר' ־נִים) ז פיס — photon *m*
פּוּטוּרִיסְטִי, ־טִית ת — futuriste
פּוּטִית (ר' ־טִיּוֹת) נ דג — sole *f*
1. פּוּךְ (—) ז (כחל) — fard *m*
קָרְעָה בַּפּוּךְ עֵינֶיהָ — se farder les yeux

2. פּוּךְ (—) ז (אבן יקרה) — émeraude *f*
3. פּוּךְ (—) ז — édredon *m*, duvet *m*
פּוֹל (21) ז צמח — fève *f*
|| פּוֹלֵי־קָפֶה — grains *mpl* de café
פּוֹלוֹנְיוּם (—) ז כימ — polonium *m*
פּוֹלִיגַמְיָה (—) נ — polygamie *f*
פּוֹלִיגְרָף (—) ז — détecteur *m* de mensonge
פּוֹלִיטוּרָה (ר' פּוֹלִיטוּרוֹת) נ — vernis *m*
פּוֹלִיטִי, ־טִית נ — politique
פּוֹלִיטִיקַאי (62) ז — politicien *m*
פּוֹלִיטִיקָה (—) נ — politique *f*
פּוֹלִין ש"פ נ (מדינה) — la Pologne
פּוֹלִיסָה (ר' ־סוֹת) נ — police (d'assurance) *f*
פּוֹלִיפּ (ר' ־פִּים) ז רפא — polype *m*
פּוֹלִיפִּים רפא — végétations *fpl*
פּוֹלִיפוֹנִי, ־נִית ת מוס — polyphonique
פּוֹלִיפוֹנְיָה (—) נ מוס — polyphonie *f*
פּוּלְמוּס (ר' ־סִים) ז — polémique *f*, controverse *f*
פּוּלְמוּסִי, ־סִית או פּוּלְמִי, ־מִית ת — polémique
פּוּלְמוּסָן (97) ז — polémiste *m*
פּוּלְמוּסָנוּת (—) נ — ergotage *m*, manie *f* de la discussion
פּוּלְמוּסָנִי, ־נִית ת — discutailleur, raisonneur
פּוּלְמִי ← פּוּלְמוּסִי
פּוֹלָנִי, ־נִיָּה (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Polonais *n*
|| פּוֹלָנִי, ־נִית ת — polonais
פּוּלְסָא (ר' ־סֵי) ז ארמית — fouet *m*
פּוּלְסֵי דְנוּרָא — lanières *fpl* de feu (châtiment infernal)
פּוֹלְקְלוֹר (—) ז — folklore *m*
פּוֹלָרִי, ־רִית ת — polaire
פּוֹלֵשׁ (132) ז — intrus *m*, squatter *m*
פּוּם (—) ז ארמית — bouche *f*
פּוּם מְמַלֵּל רַבְרְבָן — bouche grandiloquente
|| לְפוּם־ — selon
פּוּמָה (ר' ־מוֹת) נ זואול — puma *m*, couguar *m*
פּוּמִי, ־מִית ת — oral
פּוּמִיָּה (202) נ — orifice *m*
|| (רמקול) — microphone *m*
פּוּמִית (17) נ מוס — embouchure (d'instrument à vent) *f*

‖ הִפְגִּישׁ (499) פ״י	faire rencontrer
פֶּדָגוֹגְיָה (—) נ	pédagogie *f*
פָּדָה (352) פ״י	racheter, libérer
בהש (הציל)	sauver, délivrer
בנק פָּדָה שְׁטָר	acquitter une traite
פָּדָה מַשְׁכּוֹן	retirer un gage
‖ נִפְדָּה (408) פ״ע	être racheté, être sauvé
‖ הִפְדָּה (508) פ״י	racheter, libérer
פִּדּוּר (51) ז	poudrage *m*
פְּדוּת (45) נ	rachat *m*, délivrance *f*
‖ (הפליה)	distinction *f*, discrimination *f*
פַּדַּחַת (246) נ	os frontal, front *m*
‖ טכנ פַּדַּחַת־הַפַּטִּישׁ	tête *f* du marteau
פְּדִיָּה (202) נ	rachat *m*, libération *f*
פִּדְיוֹם (—) ז או פִּדְיוֹן (22) ז	rachat *m*, rançon *f*
פִּדְיוֹן־שְׁבוּיִים	rachat de captifs
דת פִּדְיוֹן־הַבֵּן	rachat du premier-né
פִּדְיוֹן־מַשְׁכַּנְתָּה	purge *f* d'une hypothèque
‖ מסחר	chiffre *m* d'affaires, vente *f*
פִּדְיוֹן־חֻפְשָׁה	monétisation *f* d'un congé
פַּדָּן (95) ז	champ *m*, plaine *f*
פַּדַּן־אֲרָם	la plaine de Syrie
1. פָּדַע (330) פ״י (גאל)	racheter, sauver
‖ נִפְדַּע (401) פ״ע	être racheté, être sauvé
2. פָּדַע (330) פ״י (פצע)	blesser
פֶּדֶר (166) ז	suif *m*, graisse *f*
‖ אנטום	épiploon *m*
פֶּדֶר (ר׳ פְּדָרִים) ז	descente *f* de lit
פִּדֵּר (433) פ״י	poudrer
‖ הִתְפַּדֵּר (467) פ״ע	se poudrer
פֶּה (68) ז	bouche *f*
מַחֲלַת־הַפֶּה וְהַטְּלָפַיִם נ	fièvre aphteuse
פֶּה אֶחָד	à l'unanimité
בְּפֶה מָלֵא	de tout coeur, catégoriquement
בַּחֲצִי־פֶּה	à regret, à contrecoeur
מִפֶּה אֶל־פֶּה	d'une extrémité à l'autre
פֶּה אֶל־פֶּה	face à face
בְּכָל־פֶּה	gloutonnement
בְּעַל־פֶּה	oralement, par coeur
הִגְדִּיל פִּיו עַל־	parler insolemment à
הָיָה לְפֶה לְפ׳	servir de truchement à qn
כָּתַב מִפִּי־פ׳	écrire sous la dictée de qn
עָבַר אֶת־פִּי־פ׳	désobéir à qn
שָׁאַל אֶת־פִּי־פ׳	consulter qn
פִּיו וְלִבּוֹ שָׁוִים	il dit ce qu'il pense
אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב	hypocrisie *f*
לֹא מִפִּיו אָנוּ חַיִּים	nous ne sonmes pas tenus de le croire sur parole
מְלֹא פִּיו מַיִם	ne pas desserrer les lèvres
‖ (פתח)	ouverture *f*
פִּי־בַקְבּוּק	goulot *m* d'une bouteille
פִּי־נָהָר	embouchure *f* d'un fleuve
‖ (להב) פִּי־הַחֶרֶב	tranchant *m* de l'épée
הִכָּה לְפִי־חֶרֶב	passer au fil de l'épée
חֶרֶב־פִּיפִיּוֹת	épée *f* à double tranchant
‖ (כפל) פִּי־שְׁנַיִם	part *f* double
° פִּי־שְׁנַיִם	deux parts
פִּי־עֲשָׂרָה	au décuple
‖ כְּפִי־	selon, en proportion de
כְּפִי שֶׁ־	comme, de même que
‖ לְפִי־	selon, suivant, d'après
לְפִי־שָׁעָה	pour le moment
‖ עַל־פִּי־	selon, conformément à
עַל־פִּי־רֹב	en général
אַף־עַל־פִּי־כֵן	cependant, malgré cela
אַף־עַל־פִּי־שֶׁ־	bien que, quoique
פֹּה תה״פ	ici
פֹּה וָשָׁם	ici et là, çà et là
פָה (—) ז מוס	fa *m*
פָה־נָחַת	fa bémol
פָה־נָסֵק	fa dièse
פָּהָה ← שָׁהָה	
פִּהוּק (50 ז	bâillement *m*
פה״י, פְּהִיָּה ← שה״י, שְׁהִיָּה	
פְּהִיקָה (201) נ	bâillement *m*
פָּהַק (325) פ״ע	bâiller
‖ פִּהֵק (434) פ״ע	bâiller
‖ הִתְפַּהֵק (741) פ״ע	se mettre à bâiller
פַּהֲקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bâilleur *n*
פּוּאָה (201 נ צמח	garance *f*
[פוג] פָּג (378) פ״ע	s'arrêter, s'évanouir, se dissiper

פּוֹרְמָלִי, ־לִית ת — formel
פּוֹרְמָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — formalisme *m*
פּוֹרְמָלִיסְט (ר׳ ־טים) ז — formaliste *m*
פּוּרְנָה (ר׳ ־נות) נ — four *m*
פּוֹרְנוֹגְרָפִי, ־פִית ת — pornographique
פּוֹרְנוֹגְרָפְיָה (—) נ — pornographie *f*
פּוֹרְנִי (ר׳ ־נָאוֹת) נ — prostituée *f*
פּוֹרֵעַ (ר׳ ־רְעִים) ז — émeutier *m*
פּוּרְפָּה (ר׳ ־פות) נ — boucle (de ceinture) *f*
פּוֹרְפִירָה (ר׳ ־רות) נ — vêtement *m* de pourpre
‖ (בצר) — porphyre *m*
פּוֹרְפָן (97) ז — tire-bouton *m*
פּוֹרֵץ (132) ז °(משחית) — destructeur *m*
‖ (שודד) — cambrioleur *m*
פּוֹרֵץ נוֹצָץ — gentleman cambrioleur
פּוֹרְצָנִי, ־נִית ת — impétueux
פּוֹרֶקֶת (254) נ — chaland *m*, gabare *f*
פּוֹרֵשׁ (132) ז — dissident *m*
פּוֹרָת ← פֹּרָת
פּוּרְתָּא (—) ת ארמית — petit, mince, menu
נֶחָמָה פּוּרְתָּא — faible consolation *f*
‖ תה״פ — peu, un peu
לָא דָק פּוּרְתָּא — il n'a pas été très précis
1. [פּוּשׁ] פָּשׁ (378) פ״ע (נפוץ) — s'étendre, grossir
‖ נָפוֹשׁ (429) פ״ע — se disperser
2. [פּוּשׁ] פָּשׁ (378) פ״ע (נח) — se reposer, reprendre haleine
‖ הֵפִישׁ (526) פ״י — faire reposer
פּוֹשֵׁט (132) ז — tendeur *m*, extenseur *m*
פּוֹשֵׁט־יָד — mendiant *m*
פּוֹשֵׁט־עוֹר — écorcheur *m*
עממי פּוֹשֵׁט־עוֹר — usurier *m*
פּוֹשֵׁט־רֶגֶל — failli *m*, banqueroutier *m*
פּוֹשֵׁעַ, ־שַׁעַת (ר׳ ־שְׁעִים, ־שְׁעוֹת) ש — criminel *n*, malfaiteur *n*
פּוֹשֵׁעַ־מִלְחָמָה — criminel de guerre
פּוֹשְׁעָנוּת (46) נ — criminalité *f*
פּוֹשְׁעָנִי, ־נִית ת — criminel
פּוֹשֵׁר, ־שֶׁרֶת (ר׳ ־שְׁרִים, ־שְׁרוֹת) ת — tiède
בהש יַחַס פּוֹשֵׁר — attitude tiède *ou* indifférente
‖ פּוֹשְׁרִים ז״ר — eau *f* tiède

פּוֹתֶה, ־תָה ת — sot, naïf
פּוֹתָה (201) נ — gond *m*, crapaudine *f*
פּוֹתַת־דֶּלֶת — trou *m* de serrure
פּוֹתְחָן (97) ז — ouvre-boîte *m*, décapsuleur *m*
פּוֹתַחַת (245) נ — passe-partout (clef) *m*
פָּז (86) ז — or pur
פִּזּוּז (51) ז — saut *m*, sautillement *m*, gambade *f*
פָּזוּל, פְּזוּלָה ת — bigle, louche
פִּזּוּל (51) ז — strabisme *m*, loucherie *f*
פִּזּוּם (51) ז — fredonnement *m*
פָּזוּר, פְּזוּרָה ת — dispersé
בהש פְּזוּר־נֶפֶשׁ או ־דַעַת — distrait
פִּזּוּר (51) ז — dispersion *f*
פִּזּוּר־אֻכְלוּסִין — décentralisation *f*
פִּזּוּר־הַכְּנֶסֶת — dissolution *f* du parlement
בהש פִּזּוּר־נֶפֶשׁ — distraction *f*
פְּזוּרָה (201) נ — diaspora *f*
1. פָּזַז (356) פ״ע (היה מהיר) — être agile, se hâter
‖ (הצטלצל) — tinter, résonner
‖ נִפְזַז (388) פ״ע — être étourdi
‖ פִּזֵּז (433) פ״ע — sautiller, gambader
‖ הִתְפַּזֵּז (467) פ״ע — se mettre à danser
2. פָּזַז (356) פ״ע (דמה לזהב) — briller comme l'or
‖ הֵפַז (529) פ״י — dorer
פִּזְזָנִי, ־נִית ת — sautillant, dansant
פָּזִיז, ־פְּזִיזָה ת — alerte, agile, étourdi
פְּזִיזָא (—) ת ארמית — étourdi, irréfléchi, impulsif
עַמָּא פְּזִיזָא — peuple trop prompt
פְּזִיזוּת (48) נ — étourderie *f*, impulsivité *f*
פְּזִילָה (201) נ — strabisme *m*, loucherie *f*
בהש — coup *m* d'oeil oblique
פְּזִימָה (201) נ — fredonnement *m*
פָּזַל (304) פ״ע — loucher
‖ נִפְזַל (388) פ״ע — être atteint de strabisme
‖ הִפְזִיל (498) פ״ע — jeter un regard oblique
פִּזְלוֹן (38) ז — strabisme *m*, loucherie *f*
פַּזְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bigle *n*, loucheur *n*
פַּזְלָנוּת (46) נ — strabisme *m*, loucherie *f*
פַּזְלָנִי, ־נִית נ — bigle, louche
פַּזֶּלֶת (—) נ רפא — strabisme *m*
פִּזֵּם (304) פ״י — chanter un refrain

פוֹמֶלוֹ (ר׳ ־לוֹת) ז צמח	pomélo *m*
[פון] פָּן (378 ב) פ״ע	hésiter, atermoyer
פוּנְדָּה (207) נ צבא	bandoulière *f*, baudrier *m*, ceinturon *m*
פוּנְדָּמֶנְטָלִיסְט (ר׳ ־טִים) ש	fondamentaliste *n*
פּוּנְדָּק (91, ר׳ גם ־דְקָאוֹת) ז	auberge *f*, taverne *f*
פּוּנְדְּקִי, ־קִית (ר׳ ־קִים, ־קִיּוֹת) ש	aubergiste *n*
פּוּנָה (201) נ	angle *m*, coin *m*, tournant *m*
פוֹנוֹלוֹגְיָה (—) נ	phonologie *f*
פוֹנֶטִי, ־טִית ת	phonétique
פוֹנֶטִיקָה (—) נ	phonétique *f*
פוּנְקְצְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	fonction *f*
פוּנְקְצְיוֹנָלִי, ־לִית ת	fonctionnel
פּוֹסְטוּלָט (ר׳ ־טִים) ז	postulat *m*
פוֹסְפָט (ר׳ ־טִים) ז כימ	phosphate *m*
פּוֹסֵק (132) ז	arbitre *m*, décisionnaire *m*
פּוֹסֵק אַחֲרוֹן	dernière instance
‖ דת הַפּוֹסְקִים	les codificateurs *mpl*
פּוֹסֵק ־סֶקֶת ת	normatif
[פוע] הֵפִיעַ (524) פ״י	faire respirer, ranimer
פּוּעָה (201) נ	clameur *f*
פּוֹעֵל, ־עֶלֶת (ר׳ ־עֲלִים, ־עֲלוֹת) ש	ouvrier *n*
פּוֹעֵל מִקְצוֹעִי	ouvrier qualifié
פּוֹעֵל שָׁחוֹר	manoeuvre *m*
פּוֹעֲלִי, ־לִית ת	ouvrier
פּוֹפּוּלָרִי, ־רִית ת	populaire
פּוֹפּוּלָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	popularité *f*
פּוֹפְּלִין (—) ז (אריג)	popeline *f*
1. [פוץ] פָּץ (378) פ״ע (התפזר)	se disperser
‖ נָפוֹץ (429) פ״ע	se disperser
(התפשט)	se répandre, se propager
הַיְדִיעָה נָפוֹצָה	la nouvelle se répandit
‖ הֵפִיץ (526) פ״י	disperser, diffuser
הֵפִיץ אוֹר עַל־	projeter de la lumière sur
הֵפִיץ שְׁמוּעָה	répandre un bruit
2. [פוץ] פָּץ (378) פ״י (אמר)	dire, parler
פּוּץ, פּוּצָה ת	dispersé, exilé
פּוֹצְעָנִי, ־נִית ת	piquant, blessant
פּוֹצֵץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צְצִים, ־צְצוֹת) ת	explosif
דקדוק עִצּוּר פּוֹצֵץ	consonne explosive
1. [פוק] הֵפִיק (526) פ״י (השיג)	atteindre, obtenir
הֵפִיק זְמָמוֹ	réaliser son dessein
הֵפִיק רְצוֹן־פ׳	plaire à qn, satisfaire qn
הֵפִיק לָרָעֵב נַפְשׁוֹ	se dévouer à celui qui a faim
הֵפִיק תּוֹעֶלֶת	tirer profit
‖ (הוציא)	produire, extraire
הֵפִיק פֶּחָם מִמִּכְרָה	extraire du charbon d'une mine
הַבְּאֵר מְפִיקָה מַיִם	le puits fournit de l'eau
הֵפִיק סֶרֶט	produire un film
2. [פוק] ← [פיק]	
3. פוק ← נָפַק	
פּוּקָה (201) נ	obstacle *m*, empêchement *m*
פּוֹקֵר (132) ז	athée *m*, hérétique *m*, libertin *m*
פּוֹקֶר (—) ז (משחק־קלפים)	poker *m*
[פור] הֵפִיר (526) פ״י	rompre, violer (un engagement)
הֵפִיר שְׁבִיתָה	briser une grève
‖ פּוֹרֵר, הִתְפּוֹרֵר ← פָּרַר	
פּוּר (41) ז	sort *m*
הִפִּיל פּוּר	tirer au sort
פּוֹרֶה, ־רָה או ־רִיָּה (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ת	fertile
1. פּוּרָה (201) נ (יקב)	pressoir *m*
דָּרַךְ פּוּרָה	fouler le pressoir
‖ (מידת־נוזלים)	cuvée (mesure de vin) *f*
2. פּוּרָה ש״פ ז	Poura (ange de l'oubli) *m*
פוֹרוּם (ר׳ ־מִים) ז	forum *m*
פּוֹרְחוֹת (—) נ״ר	nuages légers, cirrus *m*
פּוֹרְטוּגָל ש״פ נ (מדינה)	le Portugal
פּוֹרְטוּגָלִי, ־לִית ת	portugais
פּוּרִיָּה (202) נ	litière *f*, chaise *f* à porteurs
פּוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	fertilité *f*, fécondité *f*
פּוּרִיטָנִי, ־נִית ת	puritain
פּוּרִים (—) ז דת	Pourim (carnaval juif) *m*
פּוּרִים־שׁוּשָׁן	Pourim de Suse (lendemain de Pourim)
פּוּרִים קָטָן	petit Pourim (dans une année embolismique)
לֹא כָּל־יוֹם פּוּרִים	ce n'est pas tous les jours la fête
פּוּרִימִי, ־מִית ת	de Pourim, carnavalesque

|| (ירוד) — inférieur
פחות־ערך — de valeur inférieure
פחות (50) ז — réduction *f*, diminution *f*
|| פחות־מטבע — dévaluation *f* d'une monnaie
פחז (152, בלי ר׳) ז — hâte *f*, précipitation *f*, étourderie *f*
פחז כמים — bouillant comme de l'eau
פחז (325) פ״ע (מיהר) — se hâter, agir à la légère
פחז עליו יצרו — être emporté par la passion
(נהג בקלות־דעת) — être étourdi *ou* imprudent
|| (התקלקל) — se débaucher
|| פחז (434) פ״ע — s'enorgueillir
|| התפחז (471) פ״ע — agir imprudemment
|| הפחיז (502) פ״י — rendre imprudent
פחזה (209) נ — hâte *f*
פחזות (45) נ — étourderie *f*, précipitation *f*
פחזן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — étourdi *n*
פחזנות (46) נ — étourderie *f*, imprudence *f*
פחזני, ־נית ת — étourdi, irréfléchi, imprudent
|| פחזנית (17) נ מטבח — bouchée *f*, friandise *f*
[פחח] הפח (530) פ״י — prendre au piège
פחח (99) ז — ferblantier *m*
פחחות (46) נ — ferblanterie (métier) *f*
פחחיה (202) נ — ferblanterie (atelier) *f*
פחידה (201) נ — peur *f*, crainte *f*, terreur *f*
פחיזה (201) נ — hâte *f*, précipitation *f*
פחיסה (201) נ — écrasement *m*, aplatissement *m*
פחיסות (48) נ — aplatissement *m*
פחית (ר׳ פחיות) נ (פח קטן) — petit bidon
|| (לוח קטן) — planchette *f*, plaque *f*, écriteau *m*
פחיתה (201) נ — diminution *f*, réduction *f*
פחיתות (48) נ (התמעטות) — diminution *f*, amoindrissement *m*
|| (חוסר־חשיבות) — insignifiance *f*, infériorité *f*
פחיתות־כבוד — irrespect *m*, manque *m* d'égards
פחל (ר׳ פחלין) ז — besace *f*, sacoche *f*
פחלוץ (51) ז — empaillement *m*
פחלץ (459) פ״י — empailler
1. פחם (99) ז — charbon *m*

פחם־אבן — houille *f*
פחם־עץ — charbon de bois
פחם־עצמות — noir animal
פחם לבן — houille blanche
נייר־פחם ז — papier *m* carbone
עפרון־פחם ז — fusain *m*
חשמל קשת־פחם נ — arc *m* voltaïque
2. °פחם (—) ז (מושל) — gouverneur *m*, préfet *m*
[פחם] נפחם (397) פ״ע — être carbonisé
(השתזף) — bronzer
|| פחם (434) פ״י (השחיר) — noircir
(הפך לפחם) — carboniser
(סילק את־הפחם) — décarburer
|| התפחם (471) פ״ע — se carboniser
(השתזף) — bronzer
פחמה (238) נ כימ — carbonate *m*
פחמון (51) ז — carbonisation *f*
פחמון (—) ז (מחלת־צמחים) — charbon *m*
פחמי (ר׳ ־מים) ז — charbonnier *m*, forgeron *m*
פחמי, ־מית ת כימ — carbonique
פחמימה (ר׳ ־מות) נ כימ — hydrate *m* de carbone
פחמימן (97) ז כימ — hydrocarbure *m*
פחמן ז כימ — carbone *m*
דו־תחמצת־הפחמן נ — gaz *m* carbonique
פחמן (459 ג) פ״י כימ — carboniser
|| התפחמן (493 ג) פ״ע — être carbonisé
פחמני, ־נית ת כימ — carbonique
פחמת (—) נ רפא — anthrax *m*
פחמתי, ־תית ת כימ — carbonique
פחס (325) פ״י — écraser, aplatir
|| נפחס (397) פ״ע — être écrasé, être aplati
|| פחס (434) פ״י — écraser, aplatir
|| התפחס (471) פ״ע — s'écraser, s'aplatir
פחפוח (ר׳ ־חים) ז — halètement *m*
פחפח (464) פ״ע — haleter
פחר (325) פ״י — cuire au four (poterie)
|| פחר 434) פ״י — cuire au four
|| התפחר (471) פ״ע — être cuit au four (poterie)
פחר (99) ז — potier *m*
פחת (88) ז — déficit *m*, perte *f*, moins-value *f*, dépréciation *f*

|| נִפְזַם (388) פ"ע — être chanté, être fredonné
|| פֻּזַּם (433) פ"י — fredonner
|| הִתְפַּזֵּם (467) פ"ע — se fredonner
פִּזְמוֹן (21) ז (חרוז חוזר) — refrain *m*
בהש — rengaine *f*
|| (זמר קל) — chanson *f*
|| דת — poème *m* liturgique à refrain
פִּזְמוּן (51) ז (חיבור) — composition *f* de chansons
|| (ביצוע) — présentation *f* de chansons
פִּזְמוֹנָאוּת (46) נ — art *m* du chansonnier
פִּזְמוֹנַאי (ר' ־נָאִים) ז — chansonnier *m*
פִּזְמוֹנִית (17) נ — chansonnette *f*
פִּזְמֵן (459 נ) פ"י — composer une chanson
פִּזְמֵק (459) פ"י — chausser, mettre des bas à
פִּזֵּר (304) פ"י — éparpiller, disperser
|| נִפְזַר (388) פ"ע — être éparpillé, être dispersé
|| פֻּזַּר (433) פ"י — disperser, répandre
פִּזֵּר דַּעְתּוֹ — se distraire, se divertir
פִּזֵּר דְּרָכָיו — dévier du droit chemin
פִּזֵּר כַּסְפּוֹ — dilapider son argent
פֻּזַּר הַפַּרְלָמֶנְט — le parlement a été dissous
|| הִתְפַּזֵּר (467) פ"ע — se disperser
הִתְפַּזְּרָה דַּעְתּוֹ — être distrait
פָּזֵר (—) ז — *pazér* (neume) *m*
פִּזָּרוֹן (38) ז — dispersion *f*, diffusion *f*
פִּזְרוֹן־נֶפֶשׁ — distraction *f*
|| (פיזור כסף) — gaspillage *m*
פִּזְרוֹנוֹת — largesses *fpl*
פַּזְרָן (ר' ־נִים) ז — dissipateur *m*, gaspilleur *m*
פַּזְרָנוּת (46) נ — prodigalité *f*, gaspillage *m*
פַּזְרָנִי, ־נִית ת — prodigue, généreux
פְּזֹרֶת (—) נ — éparpillement *m*, mélange *m*
1. פַּח (56) ז (מתכת דקה) — tôle *f*, fer-blanc *m*
פַּח גַּלִּי — tôle ondulée
פַּח מְגֻלְוָן — tôle galvanisée
|| (כלי) — bidon *m*, récipient *m*
פַּח־אַשְׁפָּה — poubelle *f*, boîte *f* à ordures
פַּח־נֵפְט — bidon de pétrole
2. פַּח (56) ז (מלכודת) — piège *m*
טָמַן פַּח — tendre un piège
נָפַל בַּפַּח — tomber dans le piège

מִן־הַפַּחַת אֶל־הַפַּח — de Charybde en Scylla
פַּח (87) ז (צער) — peine *f*, chagrin *m*
פַּחֵי־נֶפֶשׁ — déception *f*, désappointement *m*
1. פַּחַד (154) ז (מורא) — peur *f*, frayeur *f*, crainte *f*
פַּחַד־מָוֶת — frayeur mortelle
אַל פַּחַד! — n'ayez pas peur!
|| °פַּחַד־יִצְחָק — le Dieu vénéré par Isaac
2. פַּחַד (152, זוגי פַּחֲדַיִם) ז (ירך) — hanche *f*
פָּחַד (325) פ"ע — avoir peur, craindre
פָּחַד וְרָחַב לְבָבוֹ — son coeur battit et se gonfla d'émotion
|| נִפְחַד (397) פ"ע — être effrayé
|| פִּחֵד (434) פ"ע — avoir peur, craindre
פ"י — effrayer
|| הִתְפַּחֵד (471) פ"ע — être saisi de frayeur
|| הִפְחִיד (502) פ"י — effrayer, épouvanter
פַּחְדָּה (239) או פַּחֲדָה (216) נ — peur *f*, frayeur *f*
פַּחְדוּת (45) נ — peur *f*, crainte *f*
פַּחְדָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — poltron *n*, lâche *n*
פַּחְדָנוּת (46) נ — poltronnerie *f*, couardise *f*
פַּחְדָנִי, ־נִית ת — craintif, peureux, poltron
פֶּחָה (פַּחַת־, פַּחְתִּי; ר' פַּחוֹת) ז — gouverneur *m*
|| (בטורקיה) — pacha *m*
פָּחוּד, פְּחוּדָה ת — effrayé, apeuré
פֶּחָוָה (ר' ־ווֹת) נ — pachalik *m*, province *f*
פָּחוּז, פְּחוּזָה ת — hâtif, rapide, pressé
פָּחוּחַ, פְּחוּחָה ת — en haillons, déguenillé
פִּחוּחַ (ר' ־חִים) ז — action *f* de couvrir de tôle
פָּחוּם, פְּחוּמָה ת — carbonisé, noirci
פִּחוּם (50) ז — carbonisation *f*
פַּחוֹן (ר' ־נִים) ז — baraque *f* en tôle
פָּחוּס, פְּחוּסָה ת — aplati, camard
פָּחוֹת תה"פ — moins
פָּחוֹת מִן־ — moins que, moins de
לֹא פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר — ni plus ni moins
לְפָחוֹת או לְכָל־הַפָּחוֹת — au moins, du moins
חָמֵשׁ פָּחוֹת שְׁתַּיִם — cinq moins deux
הַשָּׁעָה עֶשֶׂר פָּחוֹת רֶבַע — il est dix heures moins le quart
פָּחוּת, פְּחוּתָה ת (מועט) — peu nombreux, moindre

פִּטְמָה (242) נ (של־פרי) — protubérance *f*
‖ (של־שד) — mamelon *m*, tétin *m*
פִּטְמִית (17) נ אנטום — papille *f*
פִּטֹּמֶת (256) נ — mamelon (du sein) *m*, tétin *m*
‖ (מוצץ) — sucette (de caoutchouc) *f*
פָּטֶנְט (ר׳ ־טִים) ז — brevet *m* d'invention
פִּטָּס (95) או פִּיתוֹס (41) — tonneau *m*, jarre *f*
1. פִּטְפּוּט (51) ז — trépied *m*, support *m*
2. פִּטְפּוּט (51) ז — bavardage *m*, caquet *m*
פִּטְפֵּט (457) פ״ע — bavarder, papoter
‖ פִּטְפֵּט כְּנֶגֶד־פ׳ — argumenter contre qn
פִּטְפֵּט בְּיִצְרוֹ — maîtriser ses désirs
‖ הִתְפַּטְפֵּט (491) פ״ע — se mettre à bavarder
פַּטְפְּטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bavard *n*
פַּטְפְּטָנוּת (46) נ — bavardage *m*, papotage *m*
פַּטְפְּטָנִי, ־נִית ת — bavard, jaseur, verbeux
פַּטְפֶּטֶת (—) נ — logorrhée *f*
פָּטַר (304) פ״י — renvoyer, congédier
פָּטַר אִשְׁתּוֹ — répudier sa femme
‖ (שיחרר) — dispenser, exempter
פָּטַר מִמֶּכֶס — exonérer de douane
פָּטַר מֵעֹנֶשׁ — exempter de peine
‖ (פתח) — ouvrir, laisser couler
עממי בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי! — bon débarras!
‖ °(עת׳ יִפְטַר) פ״ע (התחמק) — s'esquiver
‖ נִפְטַר (388) פ״ע — se séparer, prendre congé
בהש (מת) — décéder
(השתחרר) — se libérer, se dégager
‖ פִּטֵּר (433) פ״י — renvoyer, congédier, licencier
‖ הִתְפַּטֵּר (467) פ״ע — se séparer, prendre congé
(עזב עבודתו) — démissionner
(השתחרר) — se débarrasser, se libérer
‖ הִפְטִיר (498) פ״י — congédier, laisser partir
‖ (פתח) הִפְטִיר בְּשָׂפָה — ouvrir la bouche (pour injurier)
הִפְטִיר בְּשָׂפָה רָפָה — grommeler entre ses dents
(סיים) — terminer, conclure
דת הִפְטִיר בְּנָבִיא — conclure (la lecture de la *Tora*) par un passage des Prophètes
אֵין מַפְטִירִים אַחַר־הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן — on ne termine pas le repas pascal par un banquet

פֶּטֶר (166) ז (פתיחה) — ouverture *f*
‖ (התחלה) — commencement *m*, début *m*
‖ (בכור) פֶּטֶר־רֶחֶם — premier-né *m*
° פִּטְרָה (242) נ — première naissance
פֶּטְרוֹכִימְיָה (—) נ — pétrochimie *f*
פַּטְרוֹל (ר׳ ־לִים) ז צבא — patrouille *f*
פִּטְרוּל (51) ז צבא — contrôle *m* par patrouilles
פַּטְרוֹן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — patron *n*
פַּטְרוֹנוּת (48) נ — patronage *m*
פַּטְרוֹנִימִי, ־מִית ת — patronymique
פֶּטְרוֹסִילְיָה (—) נ צמח — persil *m*
פַּטְרִיאַרְךְ (ר׳ ־כִים) ז — patriarche *m*
פַּטְרִיאַרְכָט (ר׳ ־טִים) ז — patriarcat *m*
פַּטְרִיאַרְכָלִי, ־לִית ת — patriarcal
פִּטְרִיָּה (202) נ צמח — champignon *m*
פַּטְרִיּוֹט (ר׳ ־טִים) ז — patriote *m*
פַּטְרִיּוֹטִי, ־טִית ת — patriotique
פַּטְרִיּוֹטִיּוּת (—) נ — patriotisme *m*
פַּטְרִיצִי (ר׳ ־צִים) ז — patricien *m*
פִּטְרֵל (459) פ״ע צבא — patrouiller
פַּטֶּרֶת (—) נ רפא — mycose *f*
פִּטֹּרֶת (256) נ — prétexte *m*, excuse *f*
פִּי ← פֶּה
פֵיאוֹדָלִי, ־לִית ת — féodal
פֵיאוֹדָלִיּוּת (—) נ — féodalité *f*, féodalisme *m*
פִּיֵּג (451) פ״י — détendre, calmer, apaiser
‖ הִתְפַּיֵּג (468) פ״ע — se détendre, s'apaiser
פֵּיגָם (83) ז צמח — rue (plante) *f*
פִּיגָ׳מָה או פִּיזָ׳מָה (ר׳ ־מוֹת) נ — pyjama *m*
1. פִּיד (1) ז (אסון) — malheur *m*, adversité *f*
2. פִּיד (1) ז (של־תרנגולת) — becquetage *m*
פֵיָה (ר׳ ־פֵיוֹת) נ מיתול — fée *f*
פִּיָּה (202) נ — orifice *m*, embouchure (de flûte) *f*
‖ (של סיגריה) — bout-filtre *m*
פִּיּוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז — noircissement (de fumée) *m*
פִּיּוּט (51) ז — poésie *f*, poème *m*
‖ דת — poème liturgique
פִּיּוּטִי, ־טִית ת — poétique
חֵרוּת פִּיּוּטִית — licence *f* poétique
פִּיּוּטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* poétique

(שיירים) déchet *m*
(בלאי) amortisation *f*
(שקע) enfoncement *m*, cavité *f*
פַּחַת (154, ר׳ גם פְּחָתוֹת) נ tranchée *f*, fosse *f*
בְּעִבְרֵי־פִּי־פַּחַת au bord de l'abîme
מִן־הַפַּחַת אֶל־הַפַּח de Charybde en Scylla
פָּחַת (325 ת) פ״ע (התמעט) diminuer
פָּחַת וְהָלַךְ aller en diminuant
|| (עת׳ יִפְחֹת) פ״י (גרע) retrancher, soustraire
(ניקר) trouer, creuser, évider
|| נִפְחַת (397 ת) פ״ע être amoindri
מתמט être diminué
(התקלקל) être endommagé
|| פִּחֵת (434) פ״י diminuer, amoindrir
פִּחֵת מַטְבֵּעַ dévaluer une monnaie
(ניקר) creuser, évider
|| הִפְחִית (502 ת) פ״י diminuer, amoindrir
מתמט הִפְחִית עֶשֶׂר בְּשָׁלוֹשׁ retrancher 3 de 10
(זילזל) déprécier, rapetisser
פַּחְתִּי, ־תִּית ת bas, médiocre
פַּחֶתֶת (—) נ רפא corrosion *f*
|| בהש (פגם) défaut *m*, imperfection *f*
פַּט (—) ז (בשחמט) pat *m*
פִּטְדָה (207) נ topaze *f*
פְּטֹטֶרֶת (252) נ צמח tige *f*, pétiole *f*, pédoncule *m*
פָּטוּם, פְּטוּמָה ת engraissé, gavé
(ממולא) rempli, garni, bourré
|| פְּטוּמוֹת נ״ר nourriture succulente
פִּטּוּם (51) ז engraissement *m*, gavage *m*
בהש פִּטּוּמֵי־מִלִּים verbiage *m*
|| (מילוי) remplissage *m*, bourrage *m*
|| (מזיגה) assaisonnement *m*, mélange *m*
פִּטּוּם־הַקְּטֹרֶת apprêt *m* de l'encens
פֶּטוּנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח pétunia *m*
פְּטוֹר (—) ז dispense *f*, exemption *f*
פְּטוֹר מִמַּס exonération *f* d'impôt
1. פָּטוּר, פְּטוּרָה ת exempt, dispensé, libre
פָּטוּר מֵחוֹבָה exempt d'une obligation
פָּטוּר בְּלֹא־כְלוּם אִי אֶפְשָׁר il faut tout de même faire qch

|| צְבָא פְּטוּרִים! rompez les rangs!
2. פָּטוּר (15) ז (גבעול) tige *f*
פְּטוּרֵי־צִיצִים tiges de fleurs
פָּטוּר (15) ז tumeur *f*
פִּטּוּר (15) ז libération *f*, congé *m*
|| פִּטּוּרִים ז״ר renvoi *m*, licenciement *m*
|| גֵּט־פִּטּוּרִים ז acte *m* de divorce
פָּטַט (304) פ״ע bavarder, papoter
|| פִּטֵּט (433) פ״ע bavarder, papoter
פֶּטֶט (—) ז bavardage *m*, papotage *m*
פַּטָּט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טָטִים, ־טָטוֹת) ש bavard *n*
פַּטִּיט, ־טָה ש bavard *n*
פָּטִיט, פְּטִיטָה ת mignon
פְּטִילְיָה (202) נ (סל) corbeille *f*, panier *m*
פָּטִים (ר׳ ־מִים) ז animal gras *ou* gavé
פְּטִימָה (201) נ engraissement *m*, gavage *m*
פָּטִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז tourne-disque *m*
פְּטִירָה (201) נ séparation *f*, congé *m*
|| בהש (מיתה) décès *m*
פֶּטִישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז fétiche *m*
פַּטִּישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז marteau *m*
פַּטִּישׁ־אֲוִיר marteau pneumatique
הַפַּטִּישׁ וְהַמַּגָּל la faucille et le marteau
|| דַּג־הַפַּטִּישׁ ז requin-marteau *m*
יִדּוּי־פַּטִּישׁ ז lancement *m* du marteau
פַּטִּישׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז petit marteau
פָּטֹל, פְּטֻלָּה ת pourpre
פֶּטֶל (166) ז צמח framboise *f*
פָּטָלִי, ־לִית ת fatal
פָּטָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ fatalité *f*
פֶּטֶם (88) ז bétail *m* à l'engrais
פֶּטֶם (166) ז épices *fpl*, ingrédients *mpl*
פַּטָּם (90) ז gaveur *m*, engraisseur (de bestiaux) *m*
פִּטֶּם (95) ז צמח protubérance *f*, pointe *f*
פִּטֵּם (433) פ״י engraisser, gaver
(מילא) remplir, garnir, bourrer
פִּטֵּם מִקְטַרְתּוֹ bourrer sa pipe
(ריקח) assaisonner, épicer
פִּטֵּם הַקְּטֹרֶת apprêter l'encens
|| הִתְפַּטֵּם (467) פ״ע s'engraisser, se bourrer

פִּלּוּג־הַמְּהִירוּת — distribution des vitesses
חֹק־הַפִּלּוּג ז — loi distributive
פִּלּוּחַ (9) ז — découpage *m*, segmentation *f*
פְּלוּטוֹן ש״פ ז מיתול — Pluton (divinité) *m*
|| אסטר — Pluton (planète)
פְּלוּטוֹנְיוּם (—) ז כימ — plutonium *m*
פְּלוּטוֹקְרַטְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — ploutocratie *f*
פִּלּוּי (51) ז — épouillage *m*
פִּלּוּל (51) ז (תפילה) — supplication *f*, prière *f*
|| (ויכוח) — plaidoyer *m*, contestation *f*
|| (סיכוי) — supputation *f*, espérance *f*
פִּלּוּם (51) ז — déplumage *m*, épluchage *m*
פְּלוּמָה (201) נ — plume *f*, duvet *m*
פְּלוּמָה (201) נ — limon *m*, vase *f*
פְּלוּמִי, ־מִית ת — doux comme des plumes
פְּלוּמְתִי, ־תִית ת — duveteux
פְּלוֹנִי, ־נִית ת — un certain, un tel, quelqu'un
בְּיוֹם פְּלוֹנִי — tel jour
פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי — un tel, un quidam, M^r X
|| עממי פְּלוֹנִית נ — femme (mariée)
הֵיכָן הַפְּלוֹנִית שֶׁלְּךָ? — où est ta bourgeoise?
פְּלוֹנִיתָא (—) נ ארמית — une telle
פִּלּוּס (51) ז — nivellement *m*, équilibrage *m*
|| פִּלּוּס־דֶּרֶךְ — frayage *m* d'un chemin
פְּלוּסִין (—) ז״ר (אריג) — peluche *f*
פְּלוּרָלִיסְטִי, ־טִית ת — pluraliste
פְּלוּשׁ (49) ז — corridor *m*, vestibule *m*
פִּלּוּשׁ (51) ז — passage ouvert, libre accès *m*
|| בְּפִלּוּשׁ — ouvertement, publiquement
1. פָּלַח (332) פ״י (בקע) — couper, trancher, fendre
(חרש) — labourer
|| נִפְלַח (402) פ״ע — être fendu, être labouré
|| פִּלַּח (439) פ״י (ביקע) — fendre, découper
(חרש) — labourer
°(המליטה) פִּלְּחָה — mettre bas
|| הִתְפַּלַּח (477) פ״ע — se fendre, être tranché
עממי (הסתנן) — se glisser, s'insinuer, resquiller
2. פָּלַח (332) פ״י דת — adorer
פֶּלַח (179) ז — tranche *f*
|| (אבן־ריחיים) — meule *f*
פַּלָּח (90) ז — paysan *m*, laboureur *m*, fellah *m*

פָּלְחָה (—) נ חקל — culture (des champs) *f*
פֻּלְחָן (102, בלי ר׳) ז — culte *m*
בהש פֻּלְחַן־הָאִישִׁיּוּת — culte de la personnalité
פֻּלְחָנִי, ־נִית ת — cultuel
פָּלַט (304) פ״ע (נמלט) — s'échapper
|| פ״י — laisser échapper, rejeter
פָּלַט עָשָׁן — dégager de la fumée
פָּלַט נִשְׁמָתוֹ — rendre l'âme, expirer
כְּבוֹלְעוֹ כָּךְ פּוֹלְטוֹ — sitôt absorbé sitôt rendu
|| נִפְלַט (388) פ״ע (נמלט) — s'échapper
(יצא שלא במתכוון) — sortir, échapper
נִפְלְטָה צְעָקָה מִפִּיו — un cri lui échappa
נִפְלַט כַּדּוּר מֵהָרוֹבֶה — une balle partit du fusil
|| פִּלֵּט (433) פ״י — délivrer, sauver
(ילדה) פִּלְּטָה — accoucher, mettre bas
|| הִתְפַּלֵּט (467) פ״ע — s'echapper, être sauvé
|| הִפְלִיט (498) פ״י — émettre, éjecter, laisser échapper
הִפְלִיט סוֹד — trahir un secret
(הוליד) — donner naissance à
פָּלֵט, פְּלֵטָה ש — réfugié *n*, rescapé *n*
פֶּלֶט (166) ז — refuge *m*
|| (במחשב) — sortie *f*
פְּלָטָה (220) נ רפא — appareil *m* dentaire
פְּלָטָה חַשְׁמַלִּית — chauffe-plats *m* électrique
פְּלֵטָה (229) נ — sauvetage *m*, ce qui a été sauvé
הָיָה לִפְלֵטָה — être sauvé
שְׁאֵרִית־הַפְּלֵטָה נ — les survivants *mpl*
פְּלָטוֹן, פְּלָטוֹנִי ← אַפְּלָטוֹן, אַפְּלָטוֹנִי
פַּלְטְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — place (publique) *f*
פַּלְטִין (ר׳ ־טִיּוֹת) נ — palais *m*
פְּלָטִינָה (—) נ כימ — platine *m*
פַּלְטֵר (ר׳ ־רִים) ז — boulanger *m*
פַּלְטֵרִין (ר׳ ־רִיּוֹת) ז — palais *m*
פִּלִי, פְּלִית ת — miraculeux
פָּלִיא, פְּלִיאָה ת — miraculeux, merveilleux
פְּלִיאָה (201) נ — miracle *m*, merveille *f*
|| (תמיהה) — étonnement *m*, surprise *f*
פְּלִיאָה בְּעֵינַי — je suis étonné
מִדְרַשׁ־פְּלִיאָה ז — histoire *f* incompréhensible
פָּלֵיאוֹגְרַפְיָה (—) נ — paléographie *f*

|| הִתְפַּלְבֵּל (491) פ"ע — se troubler
פָּלַג (304) פ"ע (על־) — être opposé
|| נִפְלַג (388) פ"ע (נחלק) — être partagé *ou* divisé
(נבדל) — différer (d'opinion)
|| פִּלֵּג (433) פ"י — diviser, partager, répartir
|| הִתְפַּלֵּג (467) פ"ע — se diviser, se partager
|| הִפְלִיג (498) פ"י (הרחיק) — écarter, détourner
הִפְלִיג דַּעְתּוֹ מִן־ — se désintéresser de
הִפְלִיג בִּדְבָרִים — répondre évasivement
אַל־תְּהִי מַפְלִיג לְכָל־דָּבָר — ne sous-estime rien, chaque chose a son utilité
הִפְלִיג עַל־מִדּוֹתָיו — faire des concessions
(הפריז) — exagérer
הִפְלִיג בְּשִׁבְחֵי־פ' — louer qn exagérément
|| פ"ע (נטה הצידה) — s'éloigner, s'écarter
(נסע באנייה) — partir (par mer)
הָאֳנִיָּה הִפְלִיגָה — le navire a pris la mer
1. פֶּלֶג (168) ז (נחל) — cours *m* d'eau
פַּלְגֵי־מַיִם — ruisseaux *mpl*
פֶּלֶג־הָרִים — torrent *m*
בהש פַּלְגֵי־זֵעָה — flots *mpl* de sueur
2. פֶּלֶג (168, נס' פְּלַג־) ז — moitié *f*, fraction *f*
פְּלַג־אִי — presqu'île *f*
פְּלַג־הַמִּנְחָה — milieu *m* de l'après-midi
פְּלַג־צֵל — pénombre *f*
עממי פְּלַג־גּוּפוֹ — sa moitié (sa femme)
|| (במפלגה) — fraction *f*
פֶּלֶג (—) ז רפא (כאב־ראש) — migraine *f*
|| (שיתוק חלקי) — hémiplégie *f*
פַּלָּג (90) ז — garçon (de restaurant) *m*
פַּלְגָּאָה או פַּלְגָּאִי (ר' ־גָּאִים) ז — disputailleur *m*
פְּלַגָּה (208) נ (זרם) — cours *m* d'eau, courant *m*
|| (חבורה) — groupe *m*
צבא — détachement *m*
|| (חלוקה) — division *f*, schisme *m*
דּוֹר־הַפְּלַגָּה ז — la génération de la Tour de Babel
פְּלֻגָּה (208) נ (קבוצה) — groupe *m*
צבא — compagnie *f*
מְפַקֵּד־פְּלֻגָּה ז — chef *m* de compagnie
|| (מחלוקת) — querelle *f*, dissension *f*

פְּלֻגַּת־דְּבָרִים — discussion *f*, dispute *f*
פַּלְגְּלָג (91) ז — petit ruisseau
פַּלְגָּן (ר' ־נִים) ז — semeur *m* de discorde
פַּלְגָּנוּת (46) נ — discorde *f*
פַּלְגָּנִי, ־נִית ת — entraînant la discorde
פַּלְגָּס, ־גְסָה ש (כבש) — agneau *m*, brebis *f* d'un an
|| (נער מתבגר) — jouvenceau *m*
פֶּלָגְרָה (—) נ רפא — pellagre *f*
פְּלֻגְתָּא (ר' ־תּוֹת) נ — divergence *f* de vues, désaccord *m*
בַּר־פְּלֻגְתָּא — contradicteur *m*, adversaire *m*
פְּלֻגָּתִי, ־תִית ת צבא — de compagnie
רַב־סַמָּל פְּלֻגָּתִי — sergent-major *m*
פֶּלֶד (165, בלי ר') ז (פלדה) — acier *m*
|| (לפיד) — flambeau *m*, torche *f*
פִּלֵּד (433) פ"י — tremper (l'acier)
פְּלָדָה (215) נ — acier *m*
כּוֹבַע־פְּלָדָה ז — casque *m*
מִפְעַל־פְּלָדָה ז — aciérie *f*
צֶמֶר־פְּלָדָה ז — paille *f* de fer
|| אֵשׁ־פְּלָדוֹת נ — feu flamboyant
פְּלָדִי, ־דִית ת — d'acier, acéré
פַּלַדְיוּם (—) ז כים — palladium *m*
פְּלָדִיּוּת (47, בלי ר') נ — dureté *f*, inflexibilité *f*
פַּלְדָּס (91) ז — manteau *m*, pèlerine *f*, pardessus *m*
1. פָּלָה (342) פ"י (חיפש כינים) — épouiller
|| נִפְלָה (406) פ"ע — être épouillé
|| פִּלָּה (447) פ"י — épouiller
|| הִתְפַּלָּה (480) פ"ע — s'épouiller
2. [פלה] נִפְלָה (406) פ"ע (נבדל) — se distinguer
נִפְלָה לְרָעָה — être discriminé
|| הִפְלָה (512) פ"י — distinguer, séparer
הִפְלָה בְּפ' — défavoriser qn
הִפְלָה לְטוֹבָה — favoriser
הִפְלָה לְרָעָה — discriminer
פַּלְהֶדְרִין ← פַּרְהֶדְרִין
פְּלוּאוֹרָנוּת (46) נ — fluorescence *f*
פִּלּוּג (51) ז — division *f*
|| טכנ — distribution *f*

פִּלְפּוּלָא (—) ז ארמית — discussion *f*
פִּלְפּוּלָא בְּעָלְמָא — discussion oiseuse
פִּלְפּוּלִי, ־לִית ת — casuistique, sophistique
פָּלָפֶל (—) ז מטבח — *falafel* (aliment oriental) *m*
פִּלְפֵּל (122) ז צמח — poivre *m*
‖ (ירק) — poivron *m*, piment *m*
פִּלְפֵּל (457) פ״י (תיבל בפילפל) — poivrer, pimenter
‖ בהש (התווכח) — discuter, argumenter
‖ הִתְפַּלְפֵּל (491) פ״ע — couper les cheveux en quatre
פִּלְפְּלָא (—) נ ארמית — poivre *m*
בהש פִּלְפְּלָא חֲרִיפְתָּא — argumentation subtile
פִּלְפְּלוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — poivrier *m*
פַּלְפְּלָן (ר׳ ־נִים) ז — discuteur *m*, dialecticien *m*
פַּלְפְּלָנוּת (46) נ — discussion *f*, dialectique *f*
פַּלְפְּלָנִי, ־נִית ת — sagace, subtil, ingénieux
פִּלְפֶּלֶת (252) נ צמח — poivre *m* rouge, poivron *m*, piment *m*
פֶּלֶץ (—) ז — épouvante *f*, frayeur *f*
פִּלֵּץ (433) פ״י — effrayer, épouvanter
‖ הִתְפַּלֵּץ (467) פ״ע — trembler, frémir
הִתְפַּלֵּץ מִפַּחַד — frissonner de terreur
הִתְפַּלֵּץ מִכַּעַס — devenir fou de rage
‖ הִפְלִיץ (498) פ״י — effrayer, épouvanter
פַּלָּצוּר (ר׳ ־רִים) ז — lasso *m*
פַּלָּצוּת (46) נ — frayeur *f*, effroi *m*, épouvante *f*
פִּלְצֵר (459) פ״י — prendre au lasso
פְּלָקָט (ר׳ ־טִים) ז — pancarte *f*
פְּלִרְטֵט (460) פ״ע — flirter
1. פָּלַשׁ (304) פ״ע (חדר) — envahir, pénétrer
‖ פִּלֵּשׁ (433) פ״י — percer
פִּלֵּשׁ סוֹד — pénétrer un secret
פִּלֵּשׁ רְחוֹב — percer une rue
פִּלֵּשׁ אַחַר־פּ׳ — suivre qn jusqu'au bout
‖ הִפְלִישׁ (498) פ״י — faire envahir *ou* pénétrer
2. פָּלַשׁ (304) פ״י (גולל) — rouler
‖ פִּלֵּשׁ (433) פ״י — pétrir
‖ הִתְפַּלֵּשׁ (467) פ״ע — se rouler, se vautrer
הִתְפַּלֵּשׁ בֶּעָפָר — se rouler dans la poussière
פַּלָּשִׁי (ר׳ ־שִׁים) ז — *falacha* (paysan juif d'Ethiopie) *m*

פַּלְשָׁן (97) ז — envahisseur *m*, intrus *m*
פַּלְשָׁנִי, ־נִית ת — envahissant
פְּלֶשֶׁת ש״פ נ (ארץ) — la Philistie (ancienne)
פְּלִשְׁתִּי (ר׳ ־תִּים) ז — Philistin *m*
פָּלֶשְׂתִּינָה ש״פ נ (ארץ) — la Palestine
פְּלֵתִי ← כְּרֵתִי
פִּמְבּוֹן (—) ז — publicité *f*
פֻּמְבֵּי (—) נ — publicité *f*, apparat *m*
עָשָׂה פֻּמְבֵּי לְ־ — donner de la publicité à
‖ בְּפֻמְבֵּי תה״פ — publiquement, en public
פֻּמְבִּי, ־בִּית ת — public, officiel
פֻּמְבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — publicité *f*, notoriété publique
פָּמוֹט (31) ז — chandelier *m*
פָּמַלְיָה (207) נ — suite *f*, escorte *f*, entourage *m*
פָּמַלְיָה שֶׁל־מַעְלָה — la cour céleste
פִּמְפּוּם (51) ז — gloutonnerie *f*
פִּמְפִּיָּה (202) נ מטבח — râpe *f*
פִּמְפֵּם (457) פ״י — bâfrer
פַּן־ תחילית — pan-, tout-
פַּן־אֵירוֹפִּי — paneuropéen
1. פַּן (83) ז (צד) — face *f*, surface *f*, côté *m*
פַּן־הַחֲלָקָה — surface de glissement
‖ (צורה, אופן) — manière *f*, apect *m*
2. פַּן ש״פ ז מיתול — Pan (divinité grecque) *m*
פֶּן־ מ״ח (כדי שלא) — pour que ne… pas
‖ (שמא) — de peur que
הִשָּׁמֵר פֶּן־תִּשְׁכַּח — prends garde de ne pas oublier
פְּנַאי (61) ז (זמן פנוי) — temps *m* libre, loisir *m*
אֵין לִי פְּנַאי — je n'ai pas le temps
בִּשְׁעוֹת־הַפְּנַאי — aux heures de loisir
‖ (ריקנות) — vide *m*
פֶּנֶג (—) ז צמח — millet *m*, panic *m*
פִּנֵּק (433) — gâter (un enfant), choyer
‖ הִתְפַּנֵּק (467) פ״ע — se dorloter
פַּנְדָּה (201) נ זואול — panda *m*
פַּנְדּוֹרָה ש״פ נ מיתול — Pandore *f*
תֵּבַת־פַּנְדּוֹרָה נ — boîte *f* de Pandore
פַּנְדּוּרָה (201) נ — flûte *f* champêtre, pipeau *m*
פָּנָה (342) פ״ע — tourner, se tourner

פְּלֵיאוֹלִיתִי, ־תִית ת — paléolithique
פְּלֵיאוֹנְטוֹלוֹגְיָה (—) נ — paléontologie *f*
פְּלִיאוּת (48, בלי ר') נ — caractère merveilleux
פְּלִיג (ר' ־גִי) ת ארמית — opposé, contraire
לֵית מָאן דִּפְלִיג — personne ne conteste
פְּלִיגָה (201) נ — division *f*, sécession *f*
פְּלְיוֹן (ר' ־נוֹת) ז — manteau *m*, pallium *m*
פְּלְיוֹן (ר' ־נוֹת) ז — chapeau *m* de feutre
פְּלִיז (—) ז — laiton *m*, cuivre *m* jaune
פָּלִיחַ, פְּלִיחָה ת — arable, labourable
פְּלִיחָה (201) נ — labourage *m*, sillonnage *m*
פָּלִיט (15) ז — réfugié *m*, rescapé *m*, fuyard *m*
פְּלִיטָה (201) נ — émission *f*, échappement *m*
צבא פְּלִיטַת־תַּרְמִיל — éjection *f* de douille
טכנ צִנּוֹר־פְּלִיטָה — tuyau *m* d'échappement
|| בהש פְּלִיטַת־פֶּה — lapsus (linguae) *m*
פְּלִיטַת־קוּלְמוֹס — erreur *f* de plume, lapsus calami
פְּלַיְטוֹן (—) ז (בושם) — eau *f* de rose
פֶּלְיֶטוֹן (ר' ־נִים) ז — feuilleton *m*
פָּלִיל (15) ז — juge *m*
הוּבָא בִּפְלִילִים — être traduit en justice
תָּבַע בִּפְלִילִים — poursuivre en justice
פְּלִילָה (201) נ — jugement *m*, procès *m*
פְּלִילוּת (—) נ — procès *m*, contestation *f*
עָשָׂה פְּלִילוּת עִם־ — entrer en conflit avec
פְּלִילִי, ־לִית ת — pénal, criminel
חֹק פְּלִילִי — loi pénale
עֲבֵרָה פְּלִילִית — délit *m*
פְּלִילִיָּה (202) נ — jugement *m*
|| (חכמה) — discernement *m*, raison *f*
פְּלִילִיּוּת (47, בלי ר') נ — criminalité *f*
פָּלִישׁ, פְּלִישָׁה ת — praticable
פְּלִישָׁה (201) נ — invasion *f*, intrusion *f*
1. פֶּלֶךְ (165) ז (מחוז) — district *m*
שַׂר־פֶּלֶךְ ז — préfet *m*, gouverneur *m*
2. פֶּלֶךְ (165) ז (כישור) — quenouille *f*, fuseau *m*
3. פֶּלֶךְ (165) ז (משענת) — béquille *f*
בהש תָּפַס פֶּלֶךְ שֶׁל־ — s'appuyer sur
4. פֶּלֶךְ (165) ז (גרם שמימי) — corps *m* céleste
פִּלֵּל (433) פ"י (צפה) — prévoir, imaginer, espérer
מִי פִלֵּל? — qui l'eût cru?
|| (התחנן) — prier, intercéder
|| (שפט) — juger, arbitrer
|| הִתְפַּלֵּל (467) פ"ע — prier
|| הִפְלִיל (489) פ"י משפט — incriminer
פֶּלֶל (—) ז — prière *f*
פִּלֵּם (433) פ"י — humecter, mouiller
פַּלְמוּדָה (201) נ דג — bonite *f*, sarde *m*, pélamyde *f*
פַּלְמוֹנִי, ־נִית ת — un tel, un quidam
פַּלְמַ"ח (= פְּלֻגּוֹת־מַחַץ) ז — troupes *fpl* de choc
פְּלָמִינְגוֹ (ר' ־גוֹאִים) ז עוף — flamant *m*
[פלמס] הִתְפַּלְמֵס (493) פ"ע — polémiser, discuter
פְּלָנֵטָרִי, ־רִית ת — planétaire
פְּלָנֵטָרְיוּם או ־רְיוֹן (ר' ־רְיוֹנִים) ז — planétarium *m*
פְּלָנִימֶטְרִיָּה (—) נ מתמט — planimétrie *f*
פְּלָנֶל (ר' ־לִים) ז — flanelle *f*
פְּלָנֶלִית (17) נ — chiffon (pour nettoyer le canon du fusil) *m*
[פלס] נִפְלַס (388) פ"ע — être aplani, être nivelé
|| פִּלֵּס (433) פ"י — égaliser, aplanir
פִּלֵּס דֶּרֶךְ או נָתִיב — frayer un chemin
פֶּלֶס (176) ז — balance *f*
פֶּלֶס־מַיִם — niveau *m* d'eau
פַּלָּס (90) ז צבא — sapeur *m*
פִּלְסוּף (41) ז — ratiocination *f*
פְּלַסְטִי, ־טִית ת — plastique
נִתּוּחַ פְּלַסְטִי — chirurgie *f* plastique
חֳמָרִים פְּלַסְטִיִּים — matières *fpl* plastiques
פְּלַסְטִיּוּת (47, בלי ר') נ — plasticité *f*
פְּלַסְטִיקָה (201) נ — plastique *f*
פְּלַסְטֶלִינָה (—) נ — glaise *f* à modeler
פְּלַסְמָה (ר' ־מוֹת) נ — plasma *m*
[פלסף] הִתְפַּלְסֵף (493) פ"ע — philosopher, ratiociner
פַּלְסְתֵּר (—) ז — fraude *f*
עָשָׂה דְּ"מ פַּלְסְתֵּר — fausser le sens de qch
כְּתַב־פַּלְסְתֵּר ז — pamphlet *m*, libelle *m*
פִּלְפּוּל (51) ז (הוספת־פילפל) — assaisonnement *m* au poivre
|| (ויכוח) — discussion *f*, dialectique *f*

מִשְׂרַד־הַפְּנִים ז — ministère *m* de l'intérieur
עִנְיְנֵי־פְּנִים ז״ר — affaires intérieures
בִּפְנִים — dedans, à l'intérieur
מִבִּפְנִים — du dedans
לִפְנִים מִן־ — en-deçà de
לִפְנִים מִשּׁוּרַת־הַדִּין — par indulgence
|| (הכתוב בלי הפירושים) — texte *m*
לִפְנֵי וְלִפְנִים ← לִפְנַי
פָּנִים (פְּנֵי־, פָּנַי) נ״ר (גם ז״ר) — visage *m*, face *f*, figure *f*
פָּנִים אֶל־פָּנִים — face à face
הִתְרָאוּ פָּנִים — se rencontrer
פָּנִים חֲדָשׁוֹת — nouveau venu
פָּנִים מְאִירוֹת — accueil bienveillant
מַשּׂוֹא־פָּנִים ז — acception *f* de personne, partialité *f*
הִכִּיר פָּנִים — être partial
פָּנִים וְאָחוֹר — par-devant et par-derrière
קַבָּלַת־פָּנִים נ — réception *f*, accueil *m*
נָתַן פָּנָיו בְּפ׳ — s'en prendre à qn
שָׂם פָּנָיו אֶל־ — se tourner vers
עַל־פְּנֵי־ — par-dessus, à la surface de
בהש עַל־פְּנֵי־ — de préférence à
הוֹכִיחַ אֶת־פ׳ עַל פָּנָיו — blâmer publiquement
שִׁלַּח מֵעַל־פָּנָיו — congédier, renvoyer
בְּפָנָיו — en sa présence
שֶׁלֹּא בְּפָנָיו — en son absence
משפט נִדּוֹן שֶׁלֹּא בְּפָנָיו — être jugé par contumace
|| דת לֶחֶם־הַפָּנִים ז — pains *mpl* de proposition
שֻׁלְחַן־הַפָּנִים ז — table *f* des pains de proposition
|| (שטח) פְּנֵי־הָאֲדָמָה — la surface de la terre
פְּנֵי־הַיָּם — niveau *m* de la mer
בהש פְּנֵי־הָעִיר — les notables *mpl* de la ville
מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר — de devant et de derrière
|| (מראה) — aspect *m*, vue *f*
פָּנֶיךָ רָעִים — tu as mauvaise mine
|| (אופן) — façon *f*, manière *f*
מִכַּמָּה פָּנִים — pour plusieurs raisons
עַל־כָּל־פָּנִים — de toute façon

בְּשׁוּם פָּנִים — en aucune façon, nullement
גִּלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה — interpréter la loi
יֵשׁ פָּנִים לְכָאן וּלְכָאן — il y a du pour et du contre
|| °(כעס) — courroux *m*
נָתַן פָּנָיו בְּפ׳ — s'irriter contre qn
|| בִּפְנֵי־ — devant, en face de
עָמַד בִּפְנֵי־לַחַץ — résister à une pression
זוֹ בְּעָיָה בִּפְנֵי־עַצְמָהּ — c'est un problème à part
|| ←לִפְנֵי־, לְפָנִים
|| מִפְּנֵי־ — devant, à cause de
מִפְּנֵי־שֵׂיבָה תָּקוּם — lève-toi devant les cheveux blancs
מִפְּנֵי־מָה? — pourquoi?
מִפְּנֵי שֶׁ־ — parce que
פְּנִימַאי (ר׳ ־מָאִים) ז — interne (élève) *m*
פְּנִימוֹן (ר׳ ־נִים) ז — chambre *f* à air (de pneu)
פְּנִימִי, ־מִית ת — intérieur
בהש פְּנִימִי וְחִיצוֹן — nourriture *f* et vêtement *m*
|| (של־חוג מצומצם) — interne, intime
חוֹזֵר פְּנִימִי — circulaire *f* interne
|| מתמ זָוִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת — angles *mpl* internes
פְּנִימִיָּה (202) נ — internat *m*
פְּנִימִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — intérieur *m*, intimité *f*
פְּנִימִית (17) נ — chambre *f* à air (de pneu)
פְּנִינָה (205) נ — perle *f*
|| מטבח גְּרִיסֵי־פְּנִינָה ז״ר — orge perlé
פְּנִינִי, ־נִית ת — perlé, nacré
פְּנִינִיָּה (202) נ עוף — pintade *f*
פָּנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — panique *f*
פֵּנִיקִי, ־קִית ת — phénicien
פֵּנִיקְס (—) ז (עוף אגדי) — phénix *m*
פִּנְּךְ (—) ז — timbale *f*, légumier *m*
פִּנְכָּה (241) נ — plat *m*, assiette *f*
|| בהש מְלַחֵךְ־פִּנְכָּה — flatteur *m*, flagorneur *m*
[פנם] הִתְפַּנֵּם (467) פ״ע — s'intérioriser
|| הִפְנִים (498) פ״י — intérioriser, introvertir
[פנן] הִפְנִין (498 נ) פ״ע — étinceler, scintiller
פָּנָס (100) ז — lampe *f*, lanterne *f*
פְּנַס־כִּיס — lampe de poche, torche *f* électrique

פְּנֵה יָמִינָה!	tournez à droite!
פָּנָה עֹרֶף לְ־	tourner le dos à
לִפְנוֹת־בֹּקֶר/־עֶרֶב	vers le matin / le soir
‖ (בא בדברים)	s'adresser
נָא לִפְנוֹת לַשּׁוֹמֵר	prière de s'adresser au gardien
‖ (שם לב)	faire attention, se préoccuper
‖ (חלף)	se retirer, s'éloigner
פָּנָה הַיּוֹם	le jour baisse
פָּנָה הֲדָרוֹ	sa gloire s'est évanouie
‖ (השתחרר)	s'affranchir, se dégager
פּוֹנֶה אֲנִי מִכָּל־עֲסָקַי	je me libère de toutes mes occupations
‖ נִפְנָה (406) פ"ע	se tourner
נִפְנָה לַאֲחוֹרָיו	se retourner
נִפְנָה מִן־הָעוֹלָם	décéder
נִפְנָה לִצְרָכָיו	aller faire ses besoins
(מצא פנאי)	être libre
לִכְשֶׁאֶפָּנֶה	quand j'aurai le temps
(סולק)	être éloigné, être enlevé
‖ פִּנָּה (447) פ"י	vider, évacuer, débarrasser
פִּנָּה אֶת־לִבּוֹ לְ־	tourner ses pensées vers
פִּנָּה אֶת־הַשֻּׁלְחָן	desservir
פִּנָּה מָקוֹם לִפְ'	céder la place à qn
פַּנּוּ דֶּרֶךְ!	dégagez la route!
פִּנָּה דִּירָה	évacuer un logement
הַדַּיָּרִים פֻּנּוּ מִן־הַבַּיִת	les locataires furent évacués
‖ הִתְפַּנָּה (480) פ"ע	se libérer, se dégager
הִתְפַּנָּה מֵעֲבוֹדָתוֹ	se libérer de son travail
הָאַשְׁפָּה מִתְפַּנֵּית	les ordures sont enlevées
(נעשה פנוי)	devenir libre
הִתְפַּנָּה חֶדֶר	une chambre est devenue libre
הִתְפַּנְּתָה מִשְׂרָה	un poste est devenu vacant
‖ הִפְנָה (512) פ"י	tourner, détourner
הִפְנָה רֹאשׁוֹ	tourner la tête
הִפְנָה עֹרֶף	tourner le dos
הִפְנָה דַּעְתּוֹ לְ־	appliquer son attention à
הִפְנָה אֶת־הַתְּנוּעָה	détourner la circulation
הִפְנָה לָקוֹחַ אֶל־הַמְּנַהֵל	adresser un client au directeur
פִּנָּה (208) נ	coin *m*
אֶבֶן־פִּנָּה נ	pierre *f* angulaire
רֹאשׁ־פִּנָּה ז	clef *f* de voûte
מִמֶּנּוּ פִּנָּה מִמֶּנּוּ יָתֵד	il est la cheville ouvrière
בהש פִּנּוֹת־הָעָם	les notables *mpl*
פָּנוּי, פְּנוּיָה ת (ריק)	vide, libre
מָקוֹם פָּנוּי (בין מכוניות)	créneau *m*
דִּירָה פְּנוּיָה	logement vacant
מִשְׂרָה פְּנוּיָה	poste vacant
שָׁעָה פְּנוּיָה	heure *f* libre
‖ (רווק)	célibataire
‖ (שאינו עסוק)	libre, inoccupé, disponible
אֵין דַּעְתִּי פְּנוּיָה לְכָךְ	je n'ai pas la tête à cela
מָתַי אַתָּה פָּנוּי?	quand êtes-vous libre?
לְבִי פָּנוּי מִדְּאָגָה זוֹ	c'est le moindre de mes soucis
פִּנּוּי (51) ז	évacuation *f*
משפט צַו־פִּנּוּי ז	ordre *m* d'expulsion
צבא פִּנּוּי־מוֹקְשִׁים	déminage *m*
פִּנּוּי־פְּצוּעִים	évacuation de blessés
פָּנוּן, פְּנוּנָה ת	scintillant, emperlé
פִּנּוּק (51) ז	dorlotement *m*, gâterie *f*
פָּנוֹרָמָה (ר' ־מוֹת) נ	panorama *m*
פְּנוּת (45) נ	temps *m* libre, loisir *m*
פַּנְטוֹמִימָה (ר' ־מוֹת) נ	pantomime *f*
פַנְטַסְטִי, ־טִית ת	fantastique
פַנְטַסְיָה (ר' ־יוֹת) נ	fantaisie *f*, imagination *f*
‖ (חגיגה אצל־הערבים)	fantasia *f*
פְּנִיָּה (202) נ (סיבוב)	tournant *m*, virage *m*
פְּנִיָּה אֲחוֹרָה	retour *m* en arrière, demi-tour *m*
פְּנִיָּה חַדָּה	virage brusque
‖ (בקשה)	requête *f*, démarche *f*
פְּנִיָּה לַמֶּמְשָׁלָה	démarche auprès du gouvernement
‖ (מגמה)	tendance *f*, intérêt *m*
חֲסַר־פְּנִיּוֹת	impartial
פְּנִים (—) ז	intérieur *m*
פְּנִים־הַבַּיִת	l'intérieur de la maison
פְּנִימָה	à l'intérieur

‖ (חגג את־חג־הפסח)	célébrer la Pâque
‖ (דילג)	sauter
‖ (חס)	épargner
‖ נִפְסַח (402) פ"ע	devenir boiteux
‖ פָּסַח (439) פ"ע	enjamber, sauter par-dessus
פ"י (הקפיץ)	faire bondir
‖ הִתְפַּסֵּחַ (477) פ"ע	devenir boiteux
‖ הִפְסִיחַ (504) פ"י	faire enjamber
פֶּסַח (179) ז רת (חג)	la Pâque
(קרבן)	le sacrifice pascal
פִּסֵּחַ, פִּסַּחַת (ר' פִּסְחִים, פִּסְחוֹת) ת	boiteux, éclopé
פַּסְחָא (—) ז ארמית	Pâques (fête chrétienne) *fpl*
פִּסְחָא (—) ז ארמית	la Pâque (fête juive)
פִּסְחוֹן (38) ז או פִּסְחוּת (45) נ	claudication *f*
פַּסְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne indécise
פַּסְחָנוּת (46) נ	indécision *f*, irrésolution *f*
פַּסָּט (ר' ־טִים) ז	alizé (vent) *m*
פִּסְטוּר (51) ז	pasteurisation *f*
פַּסְטוֹרָלָה (ר' ־לוֹת) נ	pastorale *f*
פֶּסְטִיבָל (ר' ־לִים) ז	festival *m*
פַּסְטֶל (ר' ־לִים) ז	pastel *m*
פִּסְטֵר (459) פ"י	pasteuriser
פַּסִּיב (—) ז בנק	passif *m*
פַּסִּיבִי, ־בִית ת	passif
פַּסִּיבִיּוּת (47, בלי ר') נ	passivité *f*
פָּסִיג (1) ז צמח	cotylédon *m*
פְּסִיגָה (201) נ צמח	brindille *f*, grappillon *m*
פְּסִיגִי, ־גִית ת צמח	cotylédoné
חַד־פְּסִיגִי	monocotylédone
דו־פְּסִיגִי	dicotylédone
פְּסִידָה (201) נ	résorption *f*
פַּסְיוֹן (ר' ־נִים) ז עוף	faisan *m*
פִּסְיוֹן (22) נ	extension *f*, propagation *f*
פְּסִיחָה (201) נ	enjambement *m*
בהש פְּסִיחָה עַל־שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים	indécision *f*
‖ (דילוג, שכחה)	omission *f*
פְּסִיכוֹאָנָלִיזָה (—) נ	psychanalyse *f*
פְּסִיכוֹאָנָלִיטִי, ־טִית ת	psychanalytique
פְּסִיכוֹדֶלִי, ־לִית ת	psychédélique
פְּסִיכוֹזָה (ר' ־זוֹת) נ	psychose *f*
פְּסִיכוֹטֶכְנִי, ־נִית ת	psychotechnique
פְּסִיכוֹלוֹג, ־גִית (ר' ־גִים, ־גִיּוֹת) ש	psychologue *n*
פְּסִיכוֹלוֹגִי, ־גִית ת	psychologique
פְּסִיכוֹלוֹגְיָה (—) נ	psychologie *f*
פְּסִיכוֹמוֹטוֹרִי, ־רִית ת	psychomoteur
פְּסִיכוֹסוֹמָטִי, ־טִית ת	psychosomatique
פְּסִיכוֹפָּת (ר' ־תִים) ז	psychopathe *m*
פְּסִיכוֹפָּתוֹלוֹגְיָה (—) נ	psychopathologie *f*
פְּסִיכוֹתֶרַפְּיָה (—) נ	psychothérapie *f*
פְּסִיכִי, ־כִית ת	psychique
‖ עממי (מופרע)	cinglé
פְּסִיכִיאָטֶר (ר' ־טְרִים) ז רפא	psychiatre *m*
פְּסִיכִיאַטְרִיָּה (—) נ רפא	psychiatrie *f*
פָּסִיל (1) ז	statue *f*, idole *f*
1. פְּסִילָה (201) נ (הכרזה כפסול)	disqualification *f*
2. פְּסִילָה (201) נ (אומנות)	sculpture *f*
‖ (מפסלת)	ciseau *m*, burin *m*
פְּסִילוּת (48) נ	inaptitude *f*
פֶּסִימִי, ־מִית ת	pessimiste
פֶּסִימִיּוּת (47, בלי ר') נ	pessimisme *m*
פַּסִּיס (15) ז	planche *f*, latte *f*, baguette *f*
פְּסִיעָה (201) נ	pas *m*, démarche *f*
פְּסִיעָה גַּסָּה	pas rapide
פְּסֵיפָס (97) ז	mosaïque *f*
‖ (אבן למשחק)	dé (à jouer) *m*
פְּסֵיפָסִי, ־סִית ת	en mosaïque
פְּסִיק (1) ז	virgule *f*
נְקֻדָּה וּפְסִיק	point-virgule *m*
עממי פְּסִיק־אָדָם	homoncule *m*
פְּסִיקָה (201) נ (הפרדה)	séparation *f*, fraction *f*
‖ (היפסקות)	cessation *f*, arrêt *m*
‖ משפט	jurisprudence *f*
‖ (הקצבה)	allocation *f*
פִּסִּיקָה (201) נ	vivier *m*
פְּסִיקוֹן (ר' ־נִים) ז	vibrion *m*, bacille-virgule *m*
פְּסִיקוּת (48, בלי ר') נ	cessation *f*, interruption *f*
פְּסִיקִיָּה (202) נ	ceinture *f*
פְּסִיקְתָּא (—) נ ארמית	*Pessiqta* (recueil homilétique) *f*
פְּסִיקְתָּה (ר' ־תּוֹת) נ משפט	extrait *m* de jugement

פֵּנֵס־קֶסֶם lanterne magique
|| עממי (מתחת לעין) oeil *m* au beurre noir
פִּנֵּס (433) פ״י meurtrir
פֶּנְסְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ (קיצבה) pension *f* de retraite
יָצָא לְפֶנְסְיָה prendre sa retraite
פֶּנְסְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז (בית־מלון) pension (hôtel) *f*
פֶּנְסְיוֹנֶר (ר׳ ־רִים) ז (בעל־קיצבה) retraité *m*
|| (גר בפנסיון) pensionnaire (hôte) *m*
פַּנְצֶ׳ר (ר׳ ־רִים) ז עממי accident *m*
פִּנֵּק (433) פ״י gâter, choyer, dorloter
|| הִתְפַּנֵּק (467) פ״ע se dorloter, se laisser choyer
פַּנְקָנִי, ־נִית ת gâté (enfant), câlin
פִּנְקָס (91) ז livret *m*, carnet *m*, registre *m*
פִּנְקַס־זֶהוּי carte *f* d'identité
פִּנְקַס־חָבֵר carte de membre
פִּנְקַס־שֶׁקִים carnet de chèques
הַנְהָלַת־פִּנְקָסִים נ comptabilité *f*
|| (ספר־רשומות) journal *m*, chronique *f*
פִּנְקֵס (459) פ״י inscrire, enregistrer
פִּנְקָסוֹן (30) ז carnet *m*
פִּנְקָסָן (ר׳ ־קְסָנִים, ־קְסָנֵי־) ז comptable *m*
פִּנְקְסָנוּת (46) נ comptabilité *f*
פִּנְקְסָנוּת כְּפוּלָה comptabilité en partie double
פִּנְקְסָנִי, ־נִית ת comptable
פֶּנֶת (167) נ empeigne *f*
פַּנְתֵּר (ר׳ ־רִים) ז זואול panthère *f*
1. פַּס (53) ז raie *f*, bande *f*, galon *m*
כְּתֹנֶת־פַּסִּים נ robe rayée
פַּס־יָד paume *f* de la main
פַּס־קוֹל bande sonore
|| (של־רכבת) rail *m*
יָרַד מִן־הַפַּסִּים dérailler
2. פַּס ← 2. [פסס]
1. פָּסַג (433) פ״ע (עלה) monter, grimper
|| הִתְפַּסֵּג (467) פ״ע s'élever
2. [פסג] נִפְסַג (388) פ״ע (נחתך) être découpé
|| פִּסֵּג (433) פ״י élaguer, émonder
(פילס לו דרך) se frayer un chemin
|| הִפְסִיג (498) פ״י fractionner, fendre

פִּסְגָּה (241) נ sommet *m*, cime *f*
בהש וְעִידַת־פִּסְגָּה נ conférence *f* au sommet
פָּסַד (306) פ״ע s'abîmer, se gâter
|| נִפְסַד (388) פ״ע (ניזק) subir un dommage
(נפגם) se détériorer, se corrompre
רַעְיוֹן נִפְסָד idée malencontreuse *ou* néfaste
|| הִפְסִיד (498) פ״י perdre
הִפְסִיד בְּמִשְׁפָּטוֹ perdre son procès
פָּסֵד, פְּסֵדָה ת périssable (denrée)
פְּסֵדָה (229) נ perte *f*, dommage *m*
פָּסָה (342) פ״ע s'étendre, se répandre
1. פִּסָּה (208) נ (חתיכה) morceau *m*, tranche *f*
פִּסַּת־נְיָר bout *m* de papier
פִּסַּת־יָד paume *f* de la main
פִּסַּת־רֶגֶל plante *f* du pied
2. פִּסָּה (208) נ (שפע) abondance *f*, profusion *f*
פִּסּוּג (51) ז חקל élagage *m*, émondage *m*
פְּסוֹל (41) ז défaut *m*, tare *f*
מָצָא פְּסוֹל בְּ־ trouver à redire à
פָּסוּל, פְּסוּלָה ת inapte, impropre, nul
פָּסוּל לְעֵדוּת inapte à témoigner
דֵּעָה פְּסוּלָה opinion *f* inadmissible
1. פִּסּוּל (51) ז (גילוף) sculpture *f*
|| (קציצת־ענפים) élagage *m*, émondage *m*
2. פִּסּוּל (51) ז (מציאת־פגם) disqualification *f*
פָּסוּק, פְּסוּקָה ת (קטוע) coupé, tranché
|| (מוחלט) décidé, définitif
הֲלָכָה פְּסוּקָה décision codifiée
פָּסוּק (15) ז (בתנ״ך) verset *m*
בַּעַל־פָּסוּק ז versé dans la Bible
פְּסֹק לִי פְּסוּקְךָ récite-moi ton verset
פְּסוּקֵי דְזִמְרָא versets de cantiques
|| (מאמר) phrase *f*, proposition *f*
סוֹף־פָּסוּק ז point final
פִּסּוּק (51) ז ponctuation *f*
סִימָנֵי־פִּסּוּק ז״ר signes *mpl* de ponctuation
|| (פישוק, ניתוק) écartement *m*, rupture *f*
פְּסוּקִית (17) נ membre *m* de phrase
פָּסַח (332) פ״ע enjamber, passer par-dessus
בהש פָּסַח עַל־שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים balancer entre deux attitudes

פְּסְקָנוּת (46) נ — détermination *f*, résolution *f*
|| בִּפְסְקָנוּת — résolument
פְּסְקָנִי, ־נִית ת — définitif, autoritaire
פְּסֹקֶת (256) נ — raie (dans les cheveux) *f*
פִּסְתָּק (91) ז צמח — pistache *f*
פָּעָה (344) פ״ע — crier, beugler, bêler
פָּעוֹט (31) ז — petit enfant, bébé *m*, bambin *m*
פָּעוּט, פְּעוּטָה ת — minime, insignifiant
פָּעוֹטוֹן (ר׳ ־נִים) ז — pouponnière *f*, crèche (pour bébés) *f*
פָּעוֹטוֹן, ־טֹנֶת (ר׳ ־טוֹנִים, ־נוֹת) ת — tout petit
פָּעוּל, פְּעוּלָה ת — créé, fait
|| דקדוק בֵּינוֹנִי פָּעוּל — participe passé
יַחֲסַת־הַפָּעוּל נ — accusatif *m*
פָּעוּם, פְּעוּמָה ת — agité, ému, troublé
בְּלֵב פָּעוּם — le cœur palpitant
פָּעוּר, פְּעוּרָה ת — ouvert, béant
בְּפֶה פָּעוּר — bouche bée
[פעט] נִפְעַט (397) פ״ע — s'amoindrir, diminuer
|| הִתְפַּעֵט (471) פ״ע — s'amoindrir, se rétrécir
פְּעִי (5) ז או פְּעִיָּה (202) נ — bêlement *m*, gémissement *m*
פְּעִיטוּת (48) נ — petitesse *f*, étroitesse *f*
פָּעִיל, פְּעִילָה ת — actif
דקדוק בִּנְיָן פָּעִיל — voix active
פְּעִיל־כְּמוּרָה ז — diacre *m*
פְּעִילוּת (48) נ — activité *f*
פְּעִילוּת־כְּמוּרָה — diaconat *m*
פְּעִים (1) ז — signal *m* sonore, top *m*
פְּעִימֵי־הַפַּעֲמוֹן — battements *mpl* de la cloche
פְּעִימָה (201) נ — pulsation *f*, battement *m*
פְּעִימוֹת־הַלֵּב — battements du cœur
טכנ — course (du piston) *f*
פְּעִירָה (201) נ — ouverture *f*
פְּעִירַת־פֶּה — bouche bée, bâillement *m*
פָּעַל (325) פ״י — faire, agir, travailler
|| פ״ע — marcher, fonctionner
|| נִפְעַל (397) פ״ע — être fait, être accompli
|| פִּעֵל (434) פ״י — accomplir, effectuer, causer
|| הִתְפַּעֵל (471) פ״ע — s'émouvoir, être impressionné, admirer
|| הִפְעִיל (502) פ״י — mettre en oeuvre
הִפְעִיל לַחַץ — exercer une pression
הִפְעִיל מָנוֹעַ — mettre un moteur en marche
פִּעֵל (—) ז דקדוק — conjugaison intensive
פֻּעַל (—) ז דקדוק — passif *m* de la conjugaison intensive
פֹּעַל (197) ז (מעשה) — action *f*, oeuvre *f*, mérite *m*
פֹּעַל־יָדָיו — l'oeuvre de ses mains
רַב־פְּעָלִים — riche en mérites, très actif
שִׁלֵּם לְפ׳ כְּפָעֳלוֹ — traiter qn comme il le mérite
|| (שכר־עבודה) — salaire *m*
|| (מציאות) — existence *f*, réalité *f*
מִן־הַכֹּחַ אֶל־הַפֹּעַל — de la puissance à l'acte, du possible au réel
יָצָא לַפֹּעַל או אֶל־הַפֹּעַל — se réaliser
הוֹצִיא לַפֹּעַל או אֶל־הַפֹּעַל — réaliser, exécuter
משפט הוֹצָאָה נ לַפֹּעַל — saisie *f*, exécution *f* judiciaire
בְּפֹעַל — effectivement, en fait
הַנָּשִׂיא בְּפֹעַל — le président par intérim
|| דקדוק — verbe *m*
פֹּעַל יוֹצֵא/עוֹמֵד — verbe transitif / intransitif
בהש פֹּעַל יוֹצֵא — résultat *m*
שֵׁם־הַפֹּעַל — nom verbal, infinitif *m*
פְּעֻלָּה (208) נ — action *f*, opération *f*
פְּעֻלָּה צְבָאִית — opération militaire
נִכְנַס לִפְעֻלָּה — entrer en action
אַרְבַּע הַפְּעֻלּוֹת — les quatre opérations (arithmétiques)
|| (שכר) — salaire *m*, récompense *f*
|| (תוצאה) — action, effet *m*, influence *f*
פַּעֲלוּל (41) ז — effet (optique, sonore *etc*) *m*, bruitage *m*
פָּעֳלִי, ־לִית ת דקדוק — verbal
מִשְׁפָּט פָּעֳלִי — proposition verbale
פַּעַלְתָּן (ר׳ ־נִים) ז — homme actif
פַּעַלְתָּנוּת (46) נ — activité *f*, activisme *m*, zèle *m*
פַּעַלְתָּנִי, ־נִית ת — actif, agissant

פַּסְבְּתֵּר (ר׳ ־רים) ז	marmite *f*
1. פָּסַל (304) פ״י (חטב)	sculpter
‖ נִפְסַל (388) פ״ע	être sculpté
‖ פִּסֵּל (433) פ״י	sculpter
‖ (קיצץ ענפים)	émonder
2. פָּסַל (304) פ״י (הכריז כפסול)	disqualifier, éliminer
פָּסַל עֵד	récuser un témoin
פָּסַל הַצָּעָה	rejeter une proposition
כָּל־הַפּוֹסֵל בְּמוּמוֹ פּוֹסֵל	on reproche aux autres ses propres défauts
‖ נִפְסַל (388) פ״ע	être disqualifié, être éliminé
‖ הִפְסִיל (498) פ״י	dédaigner, rejeter
פַּסָּל, פַּסֶּלֶת (ר׳ פַּסָּלִים, ־לוֹת) ש	sculpteur *n*
פֶּסֶל (166, ר׳ גם °פְּסִילִים) ז	sculpture (ouvrage) *f*, statue *f*
פַּסְלוֹן (ר׳ ־נים) ז	statuette *f*
פְּסֻלּוּת (45) נ	inaptitude *f*, incapacité *f*
פַּסָּלוּת (46) נ	sculpture (art) *f*
פַּסְלָן (ר׳ ־נים) ז	dénigreur *m*
פַּסְלָנוּת (46) נ (נטייה לפסול)	dénigrement *m*
‖ (פסלות)	inaptitude *f*, incapacité *f*
פַּסְלָנִי, ־נית ת	destructif, dénigrant
פְּסֹלֶת (256, בלי ר׳) נ	déchets *mpl*, rebut *m*
אֵין סֹלֶת בְּלִי־פְּסֹלֶת	pas de rose sans épines
פְּסַנְתֵּר (ר׳ ־תֵּרִים, ־תְּרֵי־) ז מוס	piano *m*
פְּסַנְתֵּר־כָּנָף	piano à queue
פְּסַנְתְּרָן, ־נית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	pianiste *n*
פְּסַנְתְּרָנוּת (46) נ	art *m* du pianiste
1. פָּסַס (304) פ״י (זרה)	éparpiller, vanner
2. [פסס] פַּס (ר׳ פַּסּוּ, רק בעבר) פ״ע (כלה)	cesser
פַּסּוּ אֱמוּנִים	la foi a disparu
פָּסַע (332) פ״ע	marcher, franchir
בהש פָּסַע עַל־	enjamber
‖ פִּסַּע (439) פ״ע	marcher, franchir
‖ הִפְסִיעַ (504) פ״ע	marcher pas à pas
פֶּסַע (179) ז	pas *m*
פִּסְפּוּס (51) ז	éparpillement *m*, effritement *m*
פַּסְפָּס (98) ז	bande *f*, ruban *m*
פִּסְפֵּס (460) פ״י עממי	rater, échouer
פְּסֵפָס ← פְּסֵיפָס	
1. פִּסְפֵּס (457) פ״י (פורר)	éparpiller, effriter
‖ הִתְפַּסְפֵּס (491) פ״ע	s'éparpiller, s'effriter
2. פִּסְפֵּס (457) פ״י (הבהב)	flamber, roussir
3. פִּסְפֵּס (457) פ״י (נימר)	rayer, barioler
פְּסָק (88, ר׳ פְּסָקִים, פִּסְקֵי־) ז	décision *f*
פְּסַק־דִּין	sentence *f*
פְּסַק־הֲלָכָה	décision halakhique
פָּסַק (304) פ״ע (חדל)	cesser, s'arrêter
פָּסְקוּ הַגְּשָׁמִים	la pluie a cessé
‖ פ״י (חתך)	couper, trancher
בהש (חרץ משפט)	décider
(הקציב) פָּסַק מָעוֹת לְ־	allouer une somme à
‖ (השמיע פסוק)	réciter (un verset)
פְּסֹק לִי פְּסוּקְךָ	récite-moi ton verset
פְּסִיק רֵישֵׁיהּ וְלָא יָמוּת	survivre la tête coupée (impossibilité matérielle)
‖ נִפְסַק (388) פ״ע (חדל)	cesser, s'arrêter
(נחתך)	être coupé, être rompu
(נחרץ) נִפְסַק הַדִּין	la sentence a été rendue
‖ פִּסֵּק (433) פ״י	ponctuer (un texte)
(בדפוס)	espacer
‖ הִתְפַּסֵּק (467) פ״ע	être coupé, se séparer
‖ הִפְסִיק (498) פ״י (הפריע)	interrompre
הִפְסִיק אֶת־הַנּוֹאֵם	interrompre l'orateur
(לא המשיך)	cesser, arrêter
הִפְסִיק עֲבוֹדָתוֹ	cesser son travail
הַפְסִיקוּ!	arrêtez!
סְעֻדָּה מַפְסֶקֶת	dernier repas (avant le jeûne)
(חצץ)	séparer, partager
פָּסֵק (136) ז	*passéq* (neume) *m*
פֶּסֶק (166) ז	interruption *f*, division *f*
פִּסְקֵי־טְעָמִים	signes *mpl* de ponctuation
‖ (בדפוס)	espace *f*, intervalle *m*
‖ חשמל	disjonction *f*, coupure *f*
פֶּסֶק־זְמַן	pause *f*
פִּסְקָה (242, ר׳ גם ־קָאוֹת) נ	paragraphe *m*, passage *m*
פַּסְקְוִיל (ר׳ ־לים) ז	pasquinade *f*
פִּסְקִית (17) נ	barreau (de chaise) *m*
פַּסְקָן (97) ז	décisionnaire *m*

פִּצּוּץ (51) ז — explosion *f*
בהש — interruption *f*, échec *m*
1. פָּצַח (332) פ״י (פתח פיו) — ouvrir (la bouche)
פָּצַח רִנָּה — pousser des cris de joie
|| פִּצַּח (439) פ״י — entonner (un chant)
|| הִתְפַּצַּח (477) פ״ע — éclater (chant)
|| הִפְצִיחַ (504) פ״ע — proclamer
2. פִּצַּח (439) פ״י (ריסק) — écraser, casser
פִּצַּח גַּרְעִינִים — mordiller des graines
|| הִתְפַּצַּח (477) פ״ע — s'écraser, se casser
פֶּצַח (179) ז — chant *m*, jubilation *f*
פְּצָחָה (215) נ — jubilation *f*, allégresse *f*
פִּצְחָן (97) ז עוף — pinson *m*, gros-bec *m*
פִּצְחָנִי, ־נִית ת — joyeux, allègre (chant)
פְּצִיָּה (201) נ או פִּצְיוֹן (38) ז — ouverture (de la bouche) *f*
פָּצִיחַ, ־חָה ת — tacheté
1. פְּצִיחָה (201) נ (צהלה) — allégresse *f*
2. פְּצִיחָה (201) נ (ריסוק) — écrasement *m*
פָּצִיל, פְּצִילָה ת — fissile
פְּצִים (1) ז — planche *f*, latte *f*, pieu *m*
פְּצִימָה (201) נ — déchirure *f*
פָּצִיעַ, פְּצִיעָה ת — vulnérable
פְּצִיעָה (201) נ — blessure *f*
פְּצִיץ (1) ז — éclat (d'obus) *m*
פְּצִיצָה (201) נ — rupture *f*, brisement *m*
1. פְּצִירָה (201) נ (שופין) — lime *f*
(השחזה) — affilage *m*, affûtage *m*, limage *m*
2. פְּצִירָה (201) נ (בקשה) — imploration *f*
פֶּצֶל (166) ז — ramification *f*, rameau *m*
פִּצֵּל (433) פ״י (קלף) — écorcer, peler
|| (ביקע) — fendre
בהש (חילק) — diviser, fragmenter
|| הִתְפַּצֵּל (467) פ״ע — se ramifier, diverger, se disperser
|| הִפְצִיל (498) פ״ע — se ramifier, se diviser
פ״י — ramifier, diviser
פְּצָלָה (215) נ — écorçage *m*
פַּצְלָנוּת (46) נ — fragmentation *f*
פְּצֹלֶת (256) נ — pan (de mur) écroulé
פַּצֶּלֶת (251) נ — spath *m*

פַּצַּלְתִּי, ־תִּית ת — spathique
פָּצַם (304) פ״י — fendre, briser
פָּצַע (332) פ״י — blesser, meurtrir
|| (ביקע) — fendre, briser
|| נִפְצַע (402) פ״ע — être blessé
(נבקע) — être fendu, être brisé
|| פִּצַּע (439) פ״י — écraser, fendre, briser
|| הִתְפַּצַּע (477) פ״ע — se fendre, se briser
|| הִפְצִיעַ (504) פ״י — blesser, meurtrir
פ״ע — jaillir, s'ouvrir un passage
הַשֶּׁמֶשׁ הִפְצִיעַ — le soleil perça
פֶּצַע (179) ז — blessure *f*, plaie *f*
זָרַע מֶלַח עַל־פֶּצַע — retourner le couteau dans une plaie
פִּצְעוֹן (ר׳ ־נִים) ז — légère blessure
פִּצְעִיל (ר׳ ־לִים) ז — fruit vert
פִּצְפּוֹן, ־פֹּנֶת (ר׳ ־פּוֹנִים, ־פּוֹנוֹת) ש עממי — bambin *n*
פִּצְפּוּץ (51) ז — brisement *m*, rupture *f*
|| (גרעין קטן) — granule *m*
פִּצְפֵּץ (457) פ״י — briser, casser, fracasser
|| הִתְפַּצְפֵּץ (491) פ״ע — se briser, éclater (obus)
[פצץ] פּוֹצֵץ (454) פ״י — faire exploser, faire sauter
בהש פּוֹצֵץ אֲסֵפָה — disloquer une assemblée
דִּבּוּרִים מְפוֹצָצִים — paroles grandiloquentes
|| פִּצֵּץ (433) פ״י — faire éclater, faire sauter
|| הִתְפּוֹצֵץ (487) פ״ע — exploser, sauter, éclater
(נשבר) — se briser, se casser
בהש (הופרע) — échouer, faire fiasco
עממי הִתְפּוֹצֵץ מִצְּחוֹק — éclater de rire
|| הִפְצִיץ (498) פ״י — bombarder
בהש הִפְצִיץ בִּשְׁאֵלוֹת — assaillir de questions
פֶּצֶץ (—) ז — éclatement *m*, rupture *f*
פַּצָּץ (90) ז צבא — détonateur *m*
פְּצָצָה (215) נ — bombe *f*
פְּצָצָה מַדְמִיעָה — bombe lacrymogène
פִּצְצַת־עָשָׁן — bombe fumigène
פִּצְצַת־שָׁעוֹן — bombe à retardement
פִּצְצַת־תַּבְעֵרָה — bombe incendiaire
בהש (הופעה מרעישה) — sensation *f*
1. פָּצַר (306) פ״י (ביקש) — demander instamment

פַּעַם (152) נ (דפיקה) — battement *m*, coup *m*
‖ (צעד) — pas *m*
שָׂם לַדֶּרֶךְ פְּעָמָיו — se mettre en route
פַּעֲמֵי־רְגָלִים — montée *f* en pèlerinage
‖ פַּעַם אַחַת — une fois
בְּפַעַם אַחַת — d'un seul coup
פַּעֲמַיִם או שְׁתֵּי־פְּעָמִים — deux fois
הַפַּעַם — cette fois-ci
אַךְ הַפַּעַם — cette fois seulement
אֵי־פַּעַם — quelquefois, jamais, une fois
מִדֵּי־פַּעַם או בְּכָל־פַּעַם — chaque fois
פַּעַם אַחַת וּלְתָמִיד — une fois pour toutes
כְּפַעַם בְּפַעַם — comme chaque fois, comme d'habitude
מִפַּעַם לְפַעַם או פַּעַם בְּפַעַם — de temps en temps
לִפְעָמִים או פְּעָמִים — parfois, quelquefois
מתמט חָמֵשׁ פְּעָמִים אַרְבַּע — cinq fois quatre
פָּעַם (325) פ"ע — battre, heurter
לִבּוֹ פּוֹעֵם — son coeur bat
‖ נִפְעַם (397) פ"ע — être agité, être excité
‖ פִּעֵם (434) פ"י — agiter, exciter
‖ (עורר) — animer, inspirer
‖ הִתְפַּעֵם (475) פ"ע — s'agiter, s'exciter
‖ הִפְעִים (502) פ"י — faire battre, exciter
פֹּעַם (197) ז — pulsation *f*, battement *m*
פַּעֲמָה (238) נ — pied (d'un meuble) *m*
‖ (צעד) — pas *m*
‖ מוס — battement *m*, temps *m*
פַּעֲמוֹן (21) ז (בכנסייה וכדו') — cloche *f*
‖ (בדלת) — sonnette *f*
‖ צמח פַּעֲמוֹן־הַשֶּׁלֶג — perce-neige *m*
פַּעֲמוֹנָה (201) נ מוס — clochette *f*
פַּעֲמוֹנִי, ־נִית ת — bien timbré (voix)
פַּעֲמוֹנִיָּה (202) נ מוס — clochettes *fpl*, carillon *m*
פַּעֲמוֹנִית (17) נ צמח — campanule *f*
פַּעֲמוֹנַר (97) ז — sonneur *m* de cloches, carillonneur *m*
פִּעְנוּחַ (9) ז — déchiffrement *m*, décodage *m*
פִּעְנֵחַ (464) פ"י — déchiffrer, décoder
‖ הִתְפַּעְנֵחַ (496) פ"ע — être déchiffré

פַּעְנָח (89) ז — décodeur *m*
פַּעְפּוּעַ (ר' ־עִים) ז צמח — cardamine *f*, cresson *m*
פִּעְפּוּעַ (ר' ־עִים) ז (ביעבוע) — bouillonnement *m*
(חדירה) — infiltration *f*, diffusion *f*
‖ פיס — osmose *f*
פִּעְפַּע (465) פ"י (ביעבע) — bouillonner
(חדר) — s'infiltrer, pénétrer
(ביקע) — fendiller, fendre, briser
‖ הִתְפַּעְפַּע (495) פ"ע — s'infiltrer
פַּעַר (152) ז — abîme *m*, gouffre *m*
‖ בהש (הפרש) — différence *f*, écart *m*
פָּעַר (325) פ"י — ouvrir largement
פָּעַר פִּיו — ouvrir une large bouche
‖ נִפְעַר (397) פ"ע — être grand ouvert, béer
‖ הִתְפַּעֵר (471) פ"ע — s'ouvrir largement
‖ הִפְעִיר (502) פ"י — ouvrir largement
פַּעֲרוּר (ר' ־רִים) ז — jarre *f*, amphore *f*
פִּפֵּה (447) פ"ע — gesticuler
פִּפְיוֹן (1) ז עוף — pipit *m*
פַּפִּירוּס (ר' ־סִים) ז צמח — papyrus *m*
פֶּפְּסִין (ר' ־נִים) ז — pepsine *f*
פֵּץ ← 2.1. [פוץ]
1. פָּצָה (352) פ"י — ouvrir
פָּצָה פֶּה — ouvrir la bouche
(דיבר) — dire, parler
‖ נִפְצָה (406) פ"ע — être ouvert, s'ouvrir
2. פָּצָה (352) פ"י (חילץ) — délivrer, sauver
‖ פִּצָּה (477) פ"י — délivrer, sauver *f*
(שילם דמי־נזק) — indemniser, dédommager
פִּצּוּחַ (9) ז — rupture *f*, cassage *m*
פִּצּוּחַ־אֱגוֹזִים — cassage de noix
פִּצּוּחִים — graines *fpl* à mordiller
‖ פיס פִּצּוּחַ גַּרְעִינִי — fission *f* nucléaire
פִּצּוּי (51) ז — compensation *f*
משפט — indemnité *f*, dédommagement *m*
פָּצוּל, פְּצוּלָה ת — fendu, brisé, déchiré
פִּצּוּל (51) ז — ramification *f*
‖ בהש — fragmentation *f*, morcellement *m*
פִּצּוּל־סַמְכֻיּוֹת — décentralisation *f*
‖ פסיכ פִּצּוּל־הָאִישִׁיּוּת — schizophrénie *f*
פָּצוּעַ, פְּצוּעָה ת — blessé

בֶּן־פְּקוּעָה ז — petit (retiré vivant d'un animal éventré) *m*
פְּקוּעַ (9) ז — déchirement *m*, éclatement *m*
פְּקוּעָה (201) נ צמח — coloquinte *f*
|| °פְּקוּעַת־שָׂדֶה — agaric *m*
1. פִּקּוּק (51) ז (סתימה) — bouchage *m*
2. פִּקּוּק (51) ז (התפרקות) — désarticulation *f*
פְּקוּקֶלֶת (252) נ — ramification *f* de tendons
פָּקוּר, פְּקוּרָה ת — abandonné, délaissé
פָּקַח (332) פ״י — ouvrir largement
פָּקַח עֵינָיו — ouvre les yeux
|| נִפְקַח (402) פ״ע — s'ouvrir, se dessiller
|| פִּקֵּחַ (439) פ״י (עַל־) — surveiller, inspecter
(חשף) — déblayer, découvrir
(הפיג) — dissiper (un malaise)
|| הִתְפַּקֵּחַ (477) פ״ע (עיוור) — recouvrer la vue
(חרש) — recouvrer l'ouïe
בהש (החכים) — devenir clairvoyant
|| הִפְקִיחַ (504) פ״י — rendre clairvoyant
פַּקָּח (90) ז — surveillant *m*, contrôleur *m*
פַּקַּח־טִיסָה — aiguilleur *m* du ciel
פִּקֵּחַ, פִּקַּחַת (ר׳ פִּקְחִים, ־חוֹת) ת — clairvoyant
(באוזניו) — qui entend bien
(שפוי בדעתו) — normal (personne)
(נבון) — intelligent, ingénieux, sagace
פִּקְחוֹן (38) ז — clairvoyance *f*
פִּקְחוּת (45) נ — intelligence *f*, sagacité *f*
פַּקָּחוּת (46) נ — surveillance *f*, contrôle *m*
פִּקְחִי, ־חִית ת — intelligent, ingénieux
פִּקְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme malicieux
פִּקְחָנִי, ־נִית ת — malicieux
פְּקַחְקוֹחַ (—) ז — délivrance *f*, libération *f*
פִּקְטִים (—) ז״ר — sédiment *m*, dépôt *m*
פֶּקְטִין (ר׳ ־נִים) ז — pectine *f*
פָּקִיד (15) ז — employé *m*, fonctionnaire *m*
פְּקִיד־קַבָּלָה — employé à la réception
פְּקִיד־רִשּׁוּם — officier *m* d'état civil
פְּקִיד־שׁוּמָה — percepteur *m*
1. פְּקִידָה (201) נ (עובדת בפקידות) — employée *f*
2. פְּקִידָה (201) נ (זכירה) — souvenir *m*
|| (ספירה) — recensement *m*
|| (זמן קבוע) — saison *f*, période *f*
מִפְּקִידָה לִפְקִידָה — de temps en temps, parfois
פְּקִידוֹן, ־דֹנֶת (ר׳ ־דוֹנִים, ־דוֹנוֹת) ש — petit employé, gratte-papier *m*
פְּקִידוּת (48) נ (מקצוע) — travail *m* de bureau
|| (כלל־הפקידים) — les fonctionnaires *mpl*, les employés *mpl*
הַפְּקִידוּת הַבְּכִירָה — les hauts fonctionnaires
|| (תפקיד) — fonction *f*, poste *m*
פְּקִידוּתִי, ־תִית ת — de fonctionnaire
פְּקִיחָה (201) נ — ouverture (des sens) *f*
פְּקִיחַת־עַיִן — attention *f*, perspicacité *f*
פָּקִיל, פְּקִילָה ת — facile à éplucher
פְּקִימָה (201) נ (של־סוס) — freinage *m* brusque
|| (של־ספינה) — virage *m* de bord
פְּקִיסָה (201) נ — maquillage *m*
1. פְּקִיעַ (9) ז (ניקוי) — nettoyage *m*
2. פְּקִיעַ (9) ז (צרור) — botte (de paille) *f*
3. פְּקִיעַ (9) ז (רצועה) — lanière *f*
|| בֵּית־הַפְּקִיעַ ז — creux (d'une fronde) *m*
פְּקִיעָה (201) נ — fêlure *f*, fissure *f*, rupture *f*
|| (ביטול) — abolition *f*, annulation *f*
פְּקִיעַת־זְכוּת — expiration *f* d'un droit
פְּקִיעַת־סַבְלָנוּת — perte *f* de patience
פְּקִיקָה (201) נ — bouchage *m*
פָּקִיר (ר׳ ־רִים) ז דת — fakir *m*
פִּקֵּל (433) פ״י — peler, éplucher
פַּקֶּלֶת (—) נ חקל — psoriasis (maladie des fruits) *f*
פָּקַם (304) פ״י — freiner (un cheval), refréner
(ספינה) — virer de bord, louvoyer
|| נִפְקַם (388) פ״ע — être viré de bord
|| הִתְפַּקֵּם (467) פ״ע — être freiné, être arrêté
1. פָּקַס (304) פ״י (צבע) — teindre, maquiller
2. פָּקַס (304) פ״י (פתח) — ouvrir de force
3. פִּקֵּס (433) פ״י חקל — couper les filaments
פֶּקֶס (166) ז חקל — filament *m*, duvet *m*
פַּקְסִימִיל (ר׳ ־לִים) ז — facsimilé *m*
פָּקַע (332) פ״ע — se fendre, se rompre, éclater
|| בהש (בוטל) — être aboli, être périmé, cesser
פָּקַע תָּקְפּוֹ — sa validité est expirée

פָּצַר בְּפ' — insister auprès de qn
|| הִתְפַּצֵּר (467) פ"ע — céder aux instances
|| הִפְצִיר (498) פ"ע (בְּ־) — insister (auprès de)
(סרב) — s'entêter, refuser
2. פָּצַר (304) פ"י (גרד) — limer
|| נִפְצַר (388) פ"ע — être limé
פַּצְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — suppliant *n*
פַּצְרָנוּת (46) נ — insistance *f*, imploration *f*
פָּקַד (304) פ"י (ציווה) — ordonner
(הטיל תפקיד) — nommer (à un poste)
|| (מנה) — compter, recenser
|| (זכר) — se souvenir
פָּקַד עַל־פ' — punir qn
פָּקַד עֲוֹן־אָבוֹת עַל־בָּנִים — punir les fils pour la faute des pères
|| (ביקר) — rendre visite à, visiter
|| (חסר) — manquer (de qch), être privé
|| נִפְקַד (388) פ"ע (נצטווה) — être requis
(התמנה) — être nommé (à un poste)
(נמנה) — être compté, être recensé
(נזכר) — être évoqué
(קיבל פיקדון) — recevoir un dépôt
(חסר) — être absent, manquer
נִפְקַד מְקוֹמוֹ — sa place resta vide
|| פִּקֵּד (433) פ"י — ordonner, commander
פִּקֵּד עַל־פְּלֻגָּה — commander une compagnie
|| הִתְפַּקֵּד (467) פ"ע (נצטווה) — recevoir un ordre
(נמנה) — se compter, être recensé
||°הָתְפָּקֵד (474) פ"ע — être compté, être recensé
|| הִפְקִיד (498) פ"י (מינה) — nommer (à un poste), préposer
(מסר לשמירה) — déposer (un objet), confier
פַּקָּד (90) ז (עוסק במיפקד) — recenseur *m*
|| (במשטרה) — commissaire (de police) *m*, capitaine *m* de gendarmerie
רַב־פַּקָּד — commissaire en chef, commandant *m* de gendarmerie
פְּקֻדָּה (208) נ — ordre *m*, commandement *m*
לִפְקֻדָּתְךָ! — à vos ordres!
בנק נָא לְשַׁלֵּם לִפְקֻדַּת־פ' — payez à l'ordre de
צבא פְּקֻדַּת־יוֹם — ordre du jour

|| (תפקיד) — tâche *f*, fonction *f*
|| (גורל) — sort *m*, destinée *f*, souvenir *m*
פְּקֻדַּת־כָּל־הָאָדָם — le sort de tout homme (la mort)
|| (משמר) — garde *f*, surveillance *f*
°בֵּית־הַפְּקֻדּוֹת ז — prison *f*
|| (הפקידים) — corps *m* des fonctionnaires
פִּקָּדוֹן (38) ז — dépôt *m*
בַּעַל־פִּקָּדוֹן (המפקיד) — déposant
בַּעַל־פִּקָּדוֹן (הנפקד) — dépositaire
|| (ערבון) — gage *m*, caution *f*
|| (זיכרון) — souvenir *m*
פִּקָּה (208) נ — came *f*, saillie *f*
(בתרמיל־הכדור) — amorce *f*
|| אנטום פִּקַּת־הַגַּרְגֶּרֶת — larynx *m*, pomme *f* d'Adam
פִּקַּת־הַבֶּרֶךְ — rotule *f*
פָּקוּד, פְּקוּדָה ת (מנוי) — compté, recensé
|| (מסור לפיקדון) — déposé, confié en dépôt
|| צבא — subordonné
הַמְפַקֵּד וּפְקוּדָיו — le chef et ses hommes
|| °פְּקוּדִים ז"ר — compte *m*, recensement *m*
חֻמַּשׁ־הַפְּקוּדִים ז — Nombres (livre du Pentateuque) *mpl*
פִּקּוּד (51) ז (צוו) — commandement *m*, ordre *m*
|| צבא — commandement
בְּפִקּוּדוֹ שֶׁל־פ' — sous les ordres de qn
פִּקּוּד־מֶרְחָב — commandement régional
אַלּוּף־פִּקּוּד — général commandant la région
הַפִּקּוּד הָעֶלְיוֹן — le haut commandement
פִּקּוּדִי, ־דִית ת צבא — de commandement
פָּקוּחַ, פְּקוּחָה ת — ouvert
בְּעַיִן פְּקוּחָה — attentivement
פִּקּוּחַ (9) ז — surveillance *f*, inspection *f*
מִגְדַּל־פִּקּוּחַ ז — tour *f* de contrôle
|| פִּקּוּחַ־נֶפֶשׁ — sauvetage *m* de vie humaine
פִּקּוּחַ עַל־הַיְּלוּדָה — contrôle *m* des naissances
פָּקוּלְטָה (ר' ־טוֹת) נ — faculté (d'université) *f*
פְּקוּלִין (—) ז"ר — touffes *fpl*
פָּקוּעַ, פְּקוּעָה ת — déchiré, éclaté
|| פְּקוּעָה נ — animal éventré (après sa mort)

|| הִפְרִיד (498) פ״י — séparer, diviser
הִפְרִיד בֵּין־יְרִיבִים — séparer des adversaires
הַפְרֵד וּמְשֹׁל — diviser pour régner
כִּים — analyser, décomposer
2. פֵּרֵד (436) פ״ע (התייחד) — s'isoler
1. פֶּרֶד (165) ז זואול — mulet *m*
2. פֶּרֶד (—) ז (גרעינים) — grains *mpl* de grenade
3. פֶּרֶד (—) ז מתמט — nombre impair
זוּג אוֹ פֶּרֶד — pair ou impair
4. פֶּרֶד (165, בלי ר׳) ז (פרידה) — séparation *f*
פְּרֵדָה (229) נ — séparation *f*, congé *m*
נֶשֶׁף־פְּרֵדָה ז — soirée *f* d'adieux
פְּרֻדָּה (208) נ כִּים — molécule *f*
פִּרְדָּה (241) נ זואול — mule *f*
פַּרְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — vagabond *n*
פַּרְדֵּס (122) ז — jardin *m*, verger *m*, parc *m*
|| חקל — plantation *f* d'agrumes
|| דת — jardin interdit (de la Kabbale)
פַּרְדְּסָן (97) ז חקל — planteur *m* d'agrumes
פַּרְדְּסָנוּת (46) נ חקל — agrumiculture *f*
פָּרָה (342) פ״ע (צמח) — croître, pousser
(עשה פרי) — porter des fruits
(הוליד) — enfanter, être fécond
פְּרוּ וּרְבוּ — croissez et multipliez
|| הִפְרָה (512) פ״י — fertiliser, féconder, faire fructifier
פָּרָה (210) נ זואול — vache *f*
פָּרָה חוֹלֶבֶת — vache à lait
|| פְּרַת־יָם — lamantin *m*
פָּרַת־מֹשֶׁה־רַבֵּנוּ — coccinelle *f*, bête *f* à bon Dieu
פָּרָה קְדוֹשָׁה — vache sacrée (institution immuable)
פַּרְהֶדְרִין או פַּלְהֶדְרִין ז — conseil (assemblée) *m*
לִשְׁכַּת־פַּרְהֶדְרִין נ — salle *f* de conseil
פִּרְהוּס (51) ז — publicité *f*, publication *f*
פִּרְהֵס (461) פ״י — publier, divulguer
פַּרְהֶסְיָה (—) נ — publicité *f*, publication *f*
בְּפַרְהֶסְיָה — en public, publiquement
פְּרוֹגְרֶסִיבִי, ־בִית ת — progressif
פְּרוֹגְרֶסְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ מתמט — progression *f*

פָּרוּד, פְּרוּדָה ת — séparé, distinct
פֵּרוּד (49) ז (פילוג) — division *f*, désaccord *m*
|| (פרידה) — séparation *f*
פְּרוּדָה (201) נ (גרגר־זרע) — graine *f*
|| צמח — silique *f*, fruit déhiscent
פְּרוֹדוּקְטִיבִי, ־בִית ת — productif
פָּרוֹדְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — parodie *f*
פַּרְוָה (207) נ — fourrure *f*
פֵּרוּז (30) ז — turquoise *f*
פָּרוּז, פְּרוּזָה ת — ouvert, non fortifié
עִיר פְּרוּזָה — ville ouverte
אֵזוֹר פָּרוּז — zône démilitarisée
פֵּרוּז (49) ז — démilitarisation *f*
פְּרוֹזָאִי, ־אִית ת — prosaïque
פְּרוֹזְבּוּטְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — réunion *f* d'anciens
פְּרוֹזְבּוּל (ר׳ ־לִים) ז — transfert (d'une dette à l'Etat) *m*
פֵּרוֹזָג (—) ז — turquoise *f*
פְּרוֹזְדוֹר (ר׳ ־רִים) ז — corridor *m*, vestibule *m*
פְּרוֹזָה (—) נ — prose *f*
פְּרוּזְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — mouchoir *m*, châle *m*
פָּרוּחַ, פְּרוּחָה ת — aérien, volant au vent
פֵּרוּט (49) ז (חלוקה) — division *f*
(של־כסף) — changement *m* de nonnaie
|| (מסירת־פרטים) — énumération *f*
בְּפֵרוּט — en détail
פְּרוּטָה (201) נ — petite monnaie
(בראשית מדינת־ישראל) — *mil* (millième de la livre) *m*
|| (כסף) — argent *m*
אֵין לִי פְּרוּטָה — je n'ai pas un sou
אֵינוֹ שָׁוֶה פְּרוּטָה — il ne vaut pas un sou
הַפְּרוּטָה מְצוּיָה אֶצְלוֹ — il a des sous
פְּרוֹטוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — buste *m*
פְּרוֹטוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס — proton *m*
פְּרוֹטוֹקוֹל (ר׳ ־לִים) ז — protocole *m*, procès-verbal *m*
פְּרוֹטֶטֶת (252) נ — jeton *m*
פְּרוֹטִית (17) נ — produit *m* de croisement (animal)
פְּרוֹטֶסְטַנְט (ר׳ ־טִים) ז דת — protestant *m*

פְּקָעָה סַבְלָנוּתוֹ	sa patience est à bout
‖ נִפְקַע (402) פ״ע	être aboli, cesser, expirer
‖ פִּקַּע (439) פ״י	faire éclater, faire crever
‖ הִתְפַּקֵּעַ (477) פ״ע	se rompre, éclater, crever
בהש הִתְפַּקֵּעַ מִצְּחוֹק	mourir de rire
‖ הִפְקִיעַ (504) פ״י	défaire, rompre
משפט	exproprier, confisquer
מסחר הִפְקִיעַ הַשְּׁעָרִים	renchérir abusivement
1. פֶּקַע (179) ז צמח	bourgeon *m*, bouton *m*
2. פֶּקַע (179) ז (סדק)	fente *f*, fissure *f*
‖ (התפוצצות)	éclatement *m*, rupture *f*
פִּקְעִית (17) נ	touffe *f*
‖ אנטום פִּקְעִיּוֹת־הַטַּעַם	papilles gustatives
פְּקַעַת (245, ר׳ פְּקָעוֹת, פְּקָעוֹת־) נ	pelote *f*, bobine *f*
בהש פְּקַעַת־עֲצַבִּים	paquet *m* de nerfs
‖ צמח פְּקַעַת־שֹׁרֶשׁ	tubercule *m*, bulbe *m*
פְּקַעְתִּי, ־תִּית ת צמח	tubéreux
פִּקְפּוּק (51) ז	hésitation *f*, doute *m*
‖ (נידנוד)	agitation *f*, secousse *f*
פִּקְפֵּק (457) פ״ע	hésiter, être indécis
פִּקְפֵּק בִּדְ״מָ	mettre qch en doute
‖ פ״י (מוטט)	secouer, ébranler
‖ הִתְפַּקְפֵּק (491) פ״ע	être secoué, être ébranlé
פַּקְפְּקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	sceptique *n*
פַּקְפְּקָנוּת (46) נ	hésitation *f*, scepticisme *m*
פַּקְפְּקָנִי, ־נִית ת	hésitant, indécis, sceptique
פְּקָק (88) ז	bouchon *m*, tampon *m*
בהש פְּקַק־תְּנוּעָה	embouteillage *m*
‖ צמח	noeud (du bois) *m*
‖ עממי (בסידור־עבודה)	bouche-trou *m*
1. פָּקַק (304) פ״י (סתם)	boucher
‖ פִּקֵּק (433) פ״י	déboucher
2. פָּקַק (356) פ״ע (רעד)	trembler, frissonner
‖ הִתְפַּקֵּק (467) פ״ע	se désarticuler
פַּקֶּקֶת (—) נ רפא	thrombose *f*
פָּקַר (304) פ״ע	se dérégler, s'affranchir
‖ פ״י פָּקַר עַצְמוֹ	prendre des libertés
‖ נִפְקַר (388) פ״ע	se prostituer
‖ הִתְפַּקֵּר (467) פ״ע	devenir hérétique
(התחצף)	être insolent
‖ הִפְקִיר (498) פ״י	abandonner, négliger, laisser en déshérence
הִפְקִיר עַצְמוֹ	se prostituer
פֻּקְרֶס (122) ז	chandail *m*, pull-over *m*
פַּר (57) ז	taureau *m*
1. [פרא] הִפְרִיא (507) פ״י (הפרה)	féconder
2. [פרא] הִתְפָּרֵא (479) פ״ע (הפך לפרא)	devenir sauvage
פֶּרֶא (175) ז (חמור־בר)	onagre *m*
‖ בהש (אדם)	sauvage *m*
שִׁבְטֵי־הַפְּרָאִים ז״ר	les tribus *fpl* sauvages
פֶּרֶא־אָדָם	rustre *m*, malappris *m*
‖ צמח גדולי־פֶּרֶא ז״ר	plantes *fpl* sauvages
פִּרְאוּת (45) נ	caractère *m* sauvage
‖ (של־אדם)	sauvagerie *f*
פִּרְאִי, ־אִית ת	sauvage
פָּרַבּוֹלָה (ה, ־לוֹת) נ מתמט	parabole *f*
‖ (משל)	parabole, allégorie *f*
פַּרְבָּר או פַּרְוָר (97) ז °(מבנה צדדי)	pavillon *m*
‖ (שכונה)	faubourg *m*, banlieue *f*
[פרג] הִפְרִיג (498) פ״ע	se détériorer, se gâter
פֶּרֶג (105) ז צמח	pavot *m*, coquelicot *m*
פִּרְגֵּד (457) פ״י	tirer les rideaux
פַּרְגּוֹד (21) ז	rideau *m*
מֵאֲחוֹרֵי־הַפַּרְגּוֹד	derrière les coulisses
פַּרְגּוֹל (21) ז	fouet *m*, cravache *f*
פִּרְגּוּל (51) ז	flagellation *f*, fustigation *f*
פַּרְגִּית (17) נ	poussin *m*, poulette *f*
‖ בהש (בחורה תמימה)	oie blanche
פַּרְגֵּל (122) ז	compas *m* de réduction
פִּרְגֵּל (457) פ״י	fouetter, flageller
פְּרַגְמָטוּט (ר׳ ־טִים) ז	négociant *m*
פְּרַגְמָטִי, ־טִית ת	pragmatique
פְּרַגְמָטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pragmatisme *m*
פִּרְגֵּן (460 נ) עממי	consentir, laisser passer
פְּרָד (88) ז	atome *m*
1. פָּרַד (304) פ״י	séparer, diviser
‖ נִפְרַד (388) פ״ע	se séparer, prendre congé
‖ פֵּרֵד (436) פ״י	séparer, décomposer
‖ הִתְפָּרֵד (474) פ״ע	se séparer, se disloquer
בהש הִתְפָּרְדָה הַחֲבִילָה	l'entreprise a échoué

°פְּרָז (105) ז (חבקוק ג׳ י״ד)	chef *m*, capitaine *m*
פְּרָזָה (242) נ	rase campagne
עִיר־פְּרָזוֹת	ville ouverte
‖ פְּרָזוֹת תה״פ	sans fortifications
פִּרְזוּל (51) ז (בבניין)	ferrure *f*, ferronnerie *f*
‖ (של־סוס)	ferrage *m*
פִּרְזוֹן (35) ז	localités non fortifées
פְּרָזִי, ־זִית ת	non fortifié, démantelé
פַּרְזָל (97) ז	maréchal-ferrant *m*
פִּרְזֵל (459) פ״י	ferrer
פַּרְזְלָא (—) ז ארמית	fer *m*
1. פָּרַח (330) פ״ע (צמח)	fleurir, pousser, croître
בהש הָעֲסָקִים פּוֹרְחִים	les affaires prospèrent
רפא פָּרְחָה הַצָּרַעַת	la lèpre a fait éruption
‖ הִתְפָּרֵחַ (476) פ״ע	commencer à fleurir
‖ הִפְרִיחַ (504) פ״י	faire fleurir, faire éclore
הִפְרִיחַ אֶת־הַשְּׁמָמָה	fertiliser le désert
פ״ע	fleurir
2. פָּרַח (330) פ״ע (עף)	voler, s'envoler
פָּרְחָה נִשְׁמָתוֹ	rendre l'âme
אוֹרֵחַ פּוֹרֵחַ	vagabond
‖ נִפְרַח (402) פ״ע	s'envoler, être lancé en l'air
‖ הִתְפָּרֵחַ (476) פ״ע	s'envoler
‖ הִפְרִיחַ (504) פ״י	faire voler, lâcher
בהש הִפְרִיחַ שְׁמוּעָה	propager une rumeur
פֶּרַח (179) ז	fleur *f*
כַּפְתּוֹר וָפֶרַח!	quelle merveille!
‖ בהש (צעיר)	jeune débutant *m*
פִּרְחֵי־כְהֻנָּה	jeunes prêtres *mpl*, séminaristes *mpl*, novices *mpl*
פִּרְחֵי־טַיִס	élèves pilotes *mpl*
פִּרְחֵי־קְצֻנָּה	élèves-officiers *mpl*, cadets *mpl*
פִּרְחוֹנִי, ־נִית ת	fleuri, à fleurs
[פרחח] הִתְפַּרְחֵחַ (496) פ״ע	se conduire comme un voyou, devenir un voyou
פִּרְחָח (ר׳ ־חִים) ז	voyou *m*, garnement *m*
פִּרְחָחוּת (46) נ	polissonnerie *f*
פִּרְחָחִי, ־חִית ת	de voyou, de polisson
פִּרְחִי, ־חִית ת	fleuri, floral
1. פָּרַט (304) פ״י (מטבע)	changer en petite monnaie
(הפריד)	séparer, partager
פָּרַט שְׂפָתָיו	entr'ouvrir les lèvres
‖ (מסר כל־פרט)	détailler, spécifier
אֵין צָרִיךְ לִפְרֹט	inutile de donner des détails
‖ נִפְרַט (388) פ״ע (מטבע)	être changé en petite monnaie
(נפרד)	être séparé, s'entr'ouvrir
(נמסר לכל־פרטיו)	être détaillé
‖ פֵּרֵט (436) פ״י	détailler, spécifier
‖ הִתְפָּרֵט (474) פ״ע	être détaillé, être spécifié
‖ הִפְרִיט (498) פ״י	détailler
2. פָּרַט (304) פ״ע מוס	jouer (d'un instrument à cordes)
פָּרַט עַל־נֵבֶל	jouer de la harpe
פְּרָט (88) ז	détail *m*, individu *m*, unité *f*
פְּרָטֵי־פְּרָטִים	les moindres détails
טוֹבַת־הַפְּרָט נ	intérêts particuliers
בִּפְרָט	en particulier, surtout
פְּרָט לְ־	excepté
‖ (חשבון־השנים)	comput (dans le calendrier juif) *m*
פְּרָט גָּדוֹל	grand comput (avec millésime)
פְּרָט קָטָן	petit comput (sans millésime)
1. פֶּרֶט (166) ז (גרגרים בודדים)	baies isolées
2. פֶּרֶט (—) ז (מעות קטנות)	petite monnaie
‖ (בִלתי־זוגי)	nombre impair
‖ (רשימה מפורטת)	liste détaillée
‖ (בדפוס)	menus travaux (d'imprimerie)
3. פֶּרֶט (—) ז מוס	jeu (d'instrument à cordes) *m*
פִּרְטָה (212) נ	liste *f*, inventaire *m*
פְּרָטוּת (46) נ	détail *m*
בִּפְרָטוּת	en détail
פְּרָטִי, ־טִית ת	particulier, privé
שֵׁם פְּרָטִי	prénom *m*
דקדוק שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי	nom *m* propre
פְּרָטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vie privée, intimité *f*
פַּרְטִיזָן (ר׳ ־נִים) ז	partisan *m*, guérillero *m*
פַּרְטִיזָנִי, ־נִית ת	autonome, dissident, d'amateur

פְּרוֹטֶסְטַנְטִי, ־טִית ת דת | protestant
פְּרוֹטֶסְטַנְטִיּוּת (—) נ דת | protestantisme *m*
פְּרוֹטֶקְטוֹרָט (ר' ־טִים) ז | protectorat *m*
פְּרוֹטֶקְצְיָה (201) נ עממי | piston *m*
(העדפה מאת בעל־סמכות)
פְּרוֹטְרוֹט (—) ז | petite monnaie
‖ בִּפְרוֹטְרוֹט תה"פ | en détail
פֵּרוּי (49) ז | fécondité *f*
פַּרְוַיִם ש"פ ז (מקום) | *Parwayim* (nom de lieu) *m*
זְהַב־פַּרְוַיִם ז | or fin
פַּרְוָה (17) נ | manteau *m* de fourrure
פֵּרוּךְ (49) ז | écrasement *m*, concassage *m*
‖ בהש (הפרכה) | réfutation *f*
פְּרוֹלֵיטָרִי, ־רִית ת | prolétarien
פְּרוֹלֵיטַרְיוֹן (—) ז | prolétariat *m*
פַּרְוָן (97) ז | marchand *m* de fourrures, fourreur *m*
פַּרְוָנוּת (46) נ | fourrure (commerce) *f*
פְּרוֹנְטָלִי, ־לִית ת | frontal, de face
פְּרַוַנְקָא (—) ז ארמית | messager *m*, émissaire *m*
פֵּרוּס (49) ז | décentralisation *f*
פְּרוּסָה (201) נ | morceau *m*, tranche *f*
פְּרוּסַת־לֶחֶם | tranche de pain
פְּרוּסִי, ־סִית ת | prussien
‖ עממי | sévère, méticuleux
פְּרוּסְיָה ש"פ נ (ארץ) | la Prusse
1. פָּרוּעַ, פְּרוּעָה ת (בלתי־מסודר) | désordonné
פְּרוּעַ־רֹאשׁ | échevelé, ébouriffé, nu-tête
‖ (בלתי־מרוסן) | effréné
דִּמְיוֹן פָּרוּעַ | imagination effrénée
הִתְנַהֲגוּת פְּרוּעָה | conduite déréglée
הַמַּעֲרָב הַפָּרוּעַ | le Far-West
2. פָּרוּעַ, פְּרוּעָה ת (משולם) | payé, soldé
שְׁטָר פָּרוּעַ | traite payée
פֵּרוּעַ (44, בלי ר') ז | mise *f* à nu
פְּרוֹפּוֹרְצִיוֹנָלִי, ־לִית ת | proportionnel
פְּרוֹפִיל (ר' ־לִים) ז | profil *m*
‖ צבא | indice *m* de santé
פְּרוֹפֶסוֹר (ר' ־רִים) ז | professeur (de faculté) *m*
פְּרוֹפֶסוֹר חָבֵר | professeur sans chaire
פְּרוֹפֶסוֹר מִן־הַמִּנְיָן | professeur titulaire

פְּרוֹפֶסוּרָה (ר' ־רוֹת) נ | chaire (universitaire) *f*
פָּרוּץ, פְּרוּצָה ת (הרוס) | fracturé, démoli
גָּדֵר פְּרוּצָה | clôture fracturée *ou* défoncée
הַפָּרוּץ מְרֻבֶּה עַל־הָעוֹמֵד | il y a plus de brèches que de mur
‖ (מפריז) פָּרוּץ בַּאֲכִילָה | gourmand, glouton
‖ (מושחת) | corrompu, débauché
(אִשָּׁה) פְּרוּצָה | prostituée *f*
‖ (בלי־מצרים) | illimité, large, dégagé
בְּרָכָה פְּרוּצָה | bénédiction généreuse
פֵּרוּץ (49) ז | effraction *f*, démolition *f*
פֵּרוּק (49) ז (של־מטען) | déchargement *m*
בהש פֵּרוּק־הַנֶּשֶׁק | désarmement *m*
‖ (הפרדה) | démontage *m*
פֵּרוּק־חֶבְרָה | dissolution *f* d'une société
מתמט פֵּרוּק לְגוֹרְמִים | décomposition *f* en facteurs premiers
‖ (תירוץ) | solution *f*
קֻשְׁיָה וּפֵרוּקָהּ | un problème et sa solution
פָּרוּר (ר' פְּרוּרִים) ז | marmite *f*, chaudron *m*
עֵץ־פָּרוּר ז | cuiller *f* de bois
פֵּרוּר (49) ז (גרגר) | miette *f*
בהש פֵּרוּרֵי־יְדִיעוֹת | bribes *fpl* d'informations
‖ (פריכה) | émiettement *m*, effritement *m*
פַּרְוָר ← פַּרְבָּר
פְּרוּרִיָּה (202) נ | corbeille *f* ramasse-miettes
פָּרוּשׁ, פְּרוּשָׁה ת | séparé, isolé, dissident
פָּרוּשׁ מִן־הָעוֹלָם | retiré du monde
‖ פָּרוּשׁ (15) ז | ascète *m*, solitaire *m*
היסט הַפְּרוּשִׁים | les Pharisiens *mpl*
פְּרוּשׁ (15) ז עוף | pinson *m*
פֵּרוּשׁ (49) ז | commentaire *m*, interprétation *f*
מַה פֵּרוּשׁ? | qu'est-ce que cela veut dire?
‖ (הבעה ברורה) | déclaration *f* explicite
בְּפֵרוּשׁ תה"פ | explicitement, expressément
פֵּרוֹת ← פְּרִי
1. [פרז] נִפְרַז (388) פ"ע (הוגזם) | être exagéré
‖ הִפְרִיז (498) פ"י | exagérer
הִפְרִיז בַּחֲשִׁיבוּת־ד"מ | surestimer qch
בהש הִפְרִיז בְּאֶצְבְּעוֹתָיו | claquer des doigts
2. פֵּרֵז (436) פ"י צבא | démilitariser

פְּרִירָה (201) נ émiettement *m*
פְּרִירוּת (48) נ friabilité *f*
פָּרִיש, פְּרִישָׁה ת étalable
1. פָּרִישׁ (15) ז צמח coing *m*
2. פָּרִישׁ (15) ז (דרבן) éperon *m*
‖ זואול ergot *m*
פְּרִישָׂה (201) נ déploiement *m*, extension *f*
בהש פְּרִישַׂת־שָׁלוֹם salutations *fpl*, compliments *mpl*
פְּרִישָׁה (201) נ abstention *f*, abandon *m*
פְּרִישָׁה מֵעֲבוֹדָה retraite *f*, cessation *f* de l'activité professionnelle
גִּיל־הַפְּרִישָׁה ז l'âge *m* de la retraite
פְּרִישׂוּת (48) נ extensibilité *f*
פְּרִישׁוּת (48) נ abstinence *f*, ascétisme *m*
פְּרִישׁוּת־דֶּרֶךְ־אֶרֶץ continence *f*
פָּרַךְ (304) פ״י broyer, émietter, effriter
(העביד בפרך) opprimer, exténuer
‖ נִפְרַךְ (388) פ״ע s'effriter, s'émietter
(הוכח כבטל) être réfuté
‖ פֵּרֵךְ (436) פ״י effriter, émietter
פֵּרֵךְ גּוּפוֹ s'exténuer, s'épuiser
עֲבוֹדָה מְפָרֶכֶת travail exténuant
(סתר) objecter, réfuter
‖ הִתְפָּרֵךְ (474) פ״ע s'effriter, s'émietter
(עבד קשה) travailler durement
(התערער) être réfuté, être contesté
טַעֲנוֹתָיו הִתְפָּרְכוּ ses arguments ont été réfutés
‖ הִפְרִיךְ (498) פ״י effriter, émietter
(העביד קשה) opprimer, exténuer
(סתר) rèfuter, contester
פָּרָךְ (105) ז gril *m*
פֶּרֶךְ (—) ז dureté *f*, rigueur *f*
עֲבוֹדַת־פֶּרֶךְ נ travaux forcés
הֶעֱבִיד בְּפֶרֶךְ faire travailler durement
‖ אֱגוֹז־פֶּרֶךְ ז noix *f* à écorce friable
פִּרְכָה (207) נ objection *f*, réfutation *f*
1. פִּרְכּוּס (51) ז (קישוט) maquillage *m*
2. פִּרְכּוּס (51) ז (פירפור) convulsion *f*, spasme *m*

פַּרְכִּיל (1) ז sarment *m*
פַּרְכָן (97) ז objecteur *m*, contradicteur *m*
1. פִּרְכֵּס (457) פ״י (קישט) farder, maquiller
‖ הִתְפַּרְכֵּס (491) פ״ע se farder, se maquiller
2. פִּרְכֵּס (457) פ״ע (פירפר) frétiller, avoir des convulsions, se débattre
בהש פִּרְכֵּס בְּדָבָר hésiter, avoir des doutes
‖ הִתְפַּרְכֵּס (491) פ״ע s'agiter, se tordre
פִּרְכְּרַךְ, ־רַכָּה ת friable, fragile
פָּרֹכֶת (260) נ rideau *m*, voile *m*
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת en-deçà du rideau
פַּרְלָמֶנְט (ר׳ ־טִים) ז parlement *m*
פַּרְלָמֶנְטָרִי, ־רִית ת parlementaire
פָּרַם (304) פ״י découdre, défaire, déchirer
‖ נִפְרַם (388) פ״ע être décousu, être défait
‖ פֵּרֵם (436) פ״י découdre, déchirer
‖ הִתְפָּרֵם (474) פ״ע se découdre, se déchirer
פֶּרֶם (166) ז déchirure *f*, couture défaite
פְּרֻמְבִּיָּה (202) נ longe *f*, bride *f*, rêne *f*
פְּרֶמְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ prime *f*
פָּרָן (97) ז phare *m*
פַּרְנוּס (51) ז entretien *m*, subsistance *f*
פַּרְנוּק (51) ז plaisirs *mpl*, jouissance *f*
פַּרְנָס (91) ז chef *m* de communauté
פִּרְנֵס (459) פ״י faire vivre, entretenir
פִּרְנֵס מִשְׁפָּחָה nourrir une famille
‖ בהש (הסביר) interpréter, appliquer
‖ הִתְפַּרְנֵס (493) פ״ע subsister, gagner sa vie
הִתְפַּרְנֵס בְּכָבוֹד gagner largement sa vie
הִתְפַּרְנֵס מִמִּסְחָר vivre du commerce
פַּרְנָסָה (222) נ subsistance *f*
(מִשְׁלַח־יָד) gagne-pain *m*
פַּרְנָסוּת (46) נ direction *f* de communauté
פְרַנְצִיסְקָנִי (ר׳ ־נִים) ז דת franciscain *m*
פְרַנְק (ר׳ ־קִים) ז franc (monnaie) m
פִּרְנֵק (459) פ״י gâter (un enfant), dorloter
‖ הִתְפַּרְנֵק (493) פ״ע se dorloter, se délecter
פְרַנְקוֹלִין (ר׳ ־נִים) ז עוף francolin *m*
פְּרָס (88) ז (שכר) salaire *m*, rémunération *f*
עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס pour en tirer bénéfice, à titre onéreux

פַּרְטָנִי, ־נִית ת	individuel
פַּרְטִיטוּרָה (201) נ	partition *f*
פְּרִי (5, ר׳ פֵּרוֹת, פֵּרוֹת־) ז	fruit *m*, produit *m*
פְּרִי־הָדָר	agrume *m*
נָשָׂא פְּרִי	porter fruit
בהש פְּרִי־הַדִּמְיוֹן	fruit de l'imagination
פְּרִי־מַעֲלָלָיו	résultat *m* de ses actes
‖ (רווח)	bénéfice *m*, intérêt *m*
קֶרֶן נוֹשֵׂאת פֵּרוֹת	capital *m* portant intérêt
1. פְּרִידָה (201) נ (פרישה)	séparation *f*, adieux *mpl*
2. פְּרִידָה (201) (גרגר)	grain *m*, baie *f*, morceau *m*
3. פְּרִידָה (201) נ עוף	pigeon *m*, colombe *f*
פְּרִיָּה (202) נ	fertilité *f*, fécondité *f*
פְּרִיָּה וּרְבִיָּה	procréation *f*
פַּרְיָה (ר׳ ־יוֹת) ז דת	paria (aux Indes) *m*
פִּרְיָה (202) נ	toril *m*, enclos *m* pour taureau
פְּרֵיהִיסְטוֹרִי, ־רִית ת	préhistorique
פְּרֵיהִיסְטוֹרְיָה (—) נ	préhistoire *f*
פֶּרְיוֹדִי, ־דִית ת	périodique
פִּרְיוֹן (21, בלי ר׳) ז	fertilité *f*, fécondité *f*
פִּרְיוֹן־עֲבוֹדָה	rendement *m*, productivité *f*
פָּרִיז ← פָּרִיס	
1. פְּרִיחָה (201) נ (צמיחה)	floraison *f*, croissance *f*
בהש (שיגשוג)	prospérité *f*
‖ רפא	éruption *f*
2. פְּרִיחָה (201) נ (תעופה)	vol (des oiseaux) *m*
פְּרִיט (1) ז	article (d'une série) *m*, élément *m*
1. פְּרִיטָה (201) נ (של־מטבעות)	change (en petite monnaie) *m*
2. פְּרִיטָה (201) נ מוס	jeu (sur un instrument à cordes) *m*
כְּלֵי־פְּרִיטָה ז״ר	instruments *mpl* à cordes
פָּרִיטָטִי, ־טִית ת	paritaire
וַעֲדָה פָּרִיטָטִית	commission *f* paritaire
פָּרִיךְ, פְּרִיכָה ת	friable, fragile, cassant
עוּגָה פְּרִיכָה	gâteau croustillant
פְּרִיכָה (201) נ	écrasement *m*, émiettement *m*
פְּרִיכוּת (48) נ	friabilité *f*, fragilité *f*
פְּרִימָה (201) נ	déchirure *f*, effilochage *m*
פְּרִימוּס (ר׳ ־סִים) ז	réchaud *m* à pétrole
‖ (מטוס קל)	avion léger
פְּרִימִיטִיבִי, ־בִית ת	primitif
פְּרִימִיטִיבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	nature primitive
פְּרִינְצִיפְּיוֹנִי, ־נִית ת	de principe
פָּרִיס או פָּרִיז ש״פ נ (עיר)	Paris *m*
פָּרִיסָאִי או פָּרִיזָאִי, ־אִית ת	parisien
1. פְּרִיסָה (201) נ (מתיחה)	étalement *m*
פְּרִיסַת־סָדִין	action *f* d'étendre un drap
בהש פְּרִיסַת־שָׁלוֹם	salutations *fpl*, compliments *mpl*
‖ צבא	déploiement *m*
2. פְּרִיסָה (201) נ (בציעה)	action *f* de trancher
1. פְּרִיעָה (201) נ (של־השיער)	ébourriffage *m*
פְּרִיעַת־רֹאשׁ	action *f* de décoiffer
‖ (של־עור הערלה)	déchirure *f*
2. פְּרִיעָה (201) נ (של־חוב)	paiement *m*
3. פְּרִיעָה (201) נ (הפרעה)	trouble *m*
פְּרִיעוּת (48) נ	désordre *m*
פְּרִיפָה (201) נ	agrafage *m*, agrafe *f*
פְּרִיץ (1) ז	sauvage *m*
פְּרִיץ־חַיּוֹת	bête *f* féroce
פְּרִיצֵי־עֲנָבִים	raisins durs
פְּרִיצֵי־רוּחוֹת	vents violents
פָּרִיץ (14) ז	brigand *m*, bandit *m*
‖ עממי	seigneur (en Pologne autrefois) *m*
פְּרִיצָה (201) נ	défoncement *m*, démolition *f*
פְּרִיצַת־דֶּרֶךְ	percée *f*, mise *f* en train
‖ (שוד)	cambriolage *m*, effraction *f*
פְּרִיצוּת (48) נ	dévergondage *m*, débauche *f*
פָּרִיק, פְּרִיקָה ת	démontable, décomposable
מתמ מִסְפָּר פָּרִיק	nombre *m* décomposable
מִסְפָּר בִּלְתִּי־פָּרִיק	nombre premier
פְּרִיקָה (201) נ	déchargement *m*
פְּרִיקַת־אֳנִיָּה	déchargement d'un bateau
פְּרִיקַת־עֹל	insoumission *f*, indiscipline *f*
‖ (הפרדה לחלקים)	démontage *m*
‖ (בכלי־ירייה)	déchargement (d'une arme)
פְּרִיקוּת (48) נ	réductibilité *f*
פָּרִיר, פְּרִירָה ת	friable

1. פֶּרַע (178, ר׳ פְּרָעוֹת, פַּרְעוֹת־) ז	chevelure *f*
גִּדֵּל או שִׁלַּח פֶּרַע	laisser pousser ses cheveux
‖ (שער פרוע)	tignasse *f*
2. פֶּרַע (179) ז צמח	millepertuis *m*, herbe *f* de la Saint-Jean
3. פֶּרַע (179) ז (חורבן)	destruction *f*, ruine *f*
פַּרְעֹה (—) ז	Pharaon *m*
פֵּרָעוֹן (37) ז	paiement *m*
מוֹעֵד־הַפֵּרָעוֹן ז	échéance *f*
פַּרְעוֹשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז חרק	puce *f*
פַּרְעוֹשִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ צמח	pulicaire *f*
פְּרָעוֹת (—) נ״ר	émeutes *fpl*, désordres *mpl*, pogrome *m*
פַּרְעָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	débiteur *m*
פֻּרְעָנוּת (46) נ	malheur *m*, adversité *f*
מְזֻמָּן לְפֻרְעָנוּת	prédestiné aux accidents
‖ (עונש)	châtiment *m*
פָּרַף (304) פ״י	boutonner, agrafer
‖ נִפְרַף (388) פ״ע	être boutonné, être agrafé
‖ פֵּרֵף (436) פ״י	boutonner, agrafer
פִּרְפּוּר (51) ז	convulsion *f*, spasme *m*
פִּרְפּוּר (1) ז עוף	martin-pêcheur *m*
פַּרְפּוּרְיָה (202) נ	vêtement *m* de pourpre
פָּרָפִין (ר׳ ־נִים) ז כים	paraffine *f*
פַּרְפַּר (91) ז חרק	papillon *m*
‖ עממי (מחליף אהבים)	homme volage
פִּרְפֵּר (457) פ״ע	s'agiter, se débattre
פִּרְפֵּר בֵּין חַיִּים לָמָוֶת	se débattre entre la vie et la mort
‖ (התעופף)	voltiger, papillonner
‖ פ״י (זיעזע)	agiter, secouer
מטבח פִּרְפֵּר בֵּיצָה	hacher un oeuf
‖ הִתְפַּרְפֵּר (491) פ״ע	commencer à s'agiter
פַּרְפְּרָאוֹת ← פַּרְפֶּרֶת	
פַּרְפָּרִי, ־רִית ת	de papillon
פַּרְפָּרָנִי, ־נִית ת	de papillon, léger, aérien
‖ פַּרְפָּרָנִיִּים ז״ר צמח	papilionacées *fpl*
פַּרְפֶּרֶת (252, ר׳ פַּרְפְּרָאוֹת) נ מטבח	entremets *m*, hors-d'oeuvre *m*
‖ (מה שנאכל עם הפת)	accompagnement *m* du pain

‖ בהש	bagatelle *f*, amusette *f*
1. פָּרַץ (304) פ״י (הרס)	briser, fracturer, enfoncer
פָּרַץ דֶּרֶךְ	frayer un chemin
בהש פָּרַץ גָּדֵר	enfreindre la règle
‖ פ״ע פָּרַץ לְדִירָה	cambrioler un logement
הַגְּדוּד פָּרַץ לָעִיר	la bataillon fit irruption dans la ville
(התפשט)	s'étendre, se répandre
(התפרץ) פָּרַץ בִּבְכִי	fondre en larmes
פָּרַץ בִּצְחוֹק	éclater de rire
פָּרְצָה דְּלֵקָה	un incendie s'est déclaré
‖ נִפְרַץ (388) פ״ע	être brisé, être enfoncé
נִפְרְצָה הַדִּירָה	le logement a été cambriolé
(היה נפוץ)	se répandre, se propager
חָזוֹן נִפְרָץ	événement banal
בהש נִפְרַץ בַּעֲרָיוֹת	se livrer à la débauche
‖ פֵּרֵץ (436) פ״י	briser, fracturer
‖ הִתְפָּרֵץ (474) פ״י (חדר בכוח)	faire irruption
(התמרד)	s'insurger, se révolter
(התרתח)	éclater (de rage *etc*)
‖ הִפְרִיץ (489) פ״י (הבקיע)	faire éclater
(הירבה)	agrandir, accroître
פ״ע (התחצף)	se dévergonder
2. פָּרַץ (304) פ״ע (ביקש)	supplier, implorer
פֶּרֶץ (166) ז	rupture *f*, brèche *f*
פֶּרֶץ־עָנָן	averse *f*
הַר־פְּרָצִים ז	volcan *m*
רוּחַ־פְּרָצִים נ	courant *m* d'air
עָמַד בַּפֶּרֶץ	se tenir sur la brèche, résister
פֶּרֶץ־מַיִם	jet *m* d'eau, eau jaillissante
‖ בהש (אסון)	accident *m*, défaite *f*
אֵין פֶּרֶץ וְאֵין צְוָחָה	tout est calme
פִּרְצָה (242) נ	brèche *f*, ouverture *f*
פִּרְצָה קוֹרֵאת לַגַּנָּב	l'occasion fait le larron
‖ בהש (אסון)	accident *m*, malheur *m*
‖ (מחדל)	lacune *f*, carence *f*
פַּרְצוּף (41) ז	visage *m*, figure *f*
גִּלָּה אֶת־פַּרְצוּפוֹ	montrer son vrai visage
‖ עממי עָשָׂה פַּרְצוּפִים	faire des grimaces
‖ חָכְמַת־הַפַּרְצוּף	physionomonie *f*

|| (בהגרלה) — lot *m*
|| (מענק) — prix *m*, récompense *f*
פְּרַס־עִדּוּד — prix d'encouragement
חֲלֻקַּת־פְּרָסִים נ — distribution *f* de prix
מָנֶה בֶּן־פְּרָס ← מָנֶה
|| (חצי־לחם) — demi-miche (de pain) *f*
כְּדֵי־אֲכִילַת־פְּרָס — le temps d'avaler une bouchée
פָּרָס ש״פ נ (מדינה) — la Perse
פָּרַס וּמָדַי — la Perse et la Médie
1. **פָּרַס** (304) פ״י (מתח) — étendre, étaler
פָּרַס מְצוּדָתוֹ — déployer son filet
פָּרַס סָדִין — étendre un drap
בהש פָּרַס בִּשְׁלוֹם־פ׳ — transmettre son salut à qn
|| נִפְרַס (388) פ״ע — être étendu, être étalé
|| פֵּרֵס (436) פ״י — étendre, étaler
|| הִתְפָּרֵס (474) פ״ע — s'étendre, se déployer
צבא — se déployer
2. **פָּרַס** (304) פ״י (חתך) — couper, trancher
פָּרַס פְּרוּסָה — couper une tranche (de pain)
|| (חילק) — partager, attribuer
דת פָּרַס אֶת־שְׁמַע — réciter le *Chema* en alternance
|| פ״ע (התקרב) — approcher, être imminent
בִּפְרֹס הֶחָג — à l'approche de la fête
בִּפְרֹס הַמִּלְחָמָה — à la veille de la guerre
3. [**פרס**] הִפְרִיס (498) פ״י — avoir des sabots (animal)
מַפְרִיס פַּרְסָה — muni de sabots
פָּרֹס (105, ר׳ פְּרָסִים, פַּרְסֵי־) ז (מסך) — rideau *m*
1. **פֶּרֶס** (176) ז עוף — vautour *m*, gypaète *m*
2. **פֶּרֶס** (176) ז (פרסה) — sabot *m*, griffe *f*
3. **פֶּרֶס** (—) ז (מסביב לקבר) — terrain *m*, enclos *m*
בֵּית־הַפֶּרֶס ז — parvis (autour d'une tombe) *m*
פַּרְסָה (ר׳ ־סוֹת) נ — farce *f*
1. **פַּרְסָה** (239) נ — sabot (d'animal) *m*
פַּרְסָה שְׁסוּעָה — sabot fendu
פַּרְסַת־בַּרְזֶל — fer *m* à cheval
|| (כף־רגל) — plante *f* du pied

2. **פַּרְסָה** (ר׳ ־סָאוֹת) נ (מידת־אורך) — parasange (mesure de longueur) *f*
פִּרְסוּם (51) ז — publication *f*, publicité *f*
לֹא לְפִרְסוּם — confidentiel
|| (מוניטין) — célébrité *f*
|| (הודעה) — annonce *f*, promulgation *f*
יַלְקוּט־הַפִּרְסוּמִים ז — journal officiel
פִּרְסוּמָא (—) ז ארמית — publication *f*, publicité *f*
לְפִרְסוּמֵי נִסָּא — pour proclamer le miracle
פִּרְסוּמַאי (ר׳ ־מָאִים) ז — agent *m* de publicité
פִּרְסוּמִי, ־מִית ת — publicitaire
פַּרְסִי, ־סִית ת — perse, persan
גיאוגר הַמִּפְרָץ הַפַּרְסִי — le Golfe Persique
פִּרְסֵם (459) פ״י — publier, annoncer, promulguer
|| הִתְפַּרְסֵם (493) פ״ע — être diffusé, être publié
(קנה לו שם) — devenir célèbre
פִּרְסֹמֶת (256) נ — publicité *f*, réclame *f*
פַּרְסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת (בהמה) — ongulé
|| בהש (אדם) — coureur *n*, vadrouilleur *n*
פֶּרְסְפֶּקְטִיבָה (—) נ — perspective *f*
פַּרְסְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — aux larges sabots
1. **פָּרַע** (332) פ״י (הפר) — troubler, déranger
פָּרַע סֵדֶר — troubler l'ordre
פָּרַע מוּסָר — enfreindre la morale
פָּרַע רֹאשׁ או שֵׂעָר — écheveler
|| (גרם שיתפרע) — débaucher
|| פ״ע (השתולל) — se déchaîner
בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת — quand le désordre règne
פָּרַע בְּ־ — organiser des émeutes contre
פּוֹרְעִים ז״ר — émeutiers *mpl*, agitateurs *mpl*
|| נִפְרַע (402) פ״ע — se dévergonder, se dissiper
|| הִתְפָּרַע (476) פ״ע — se déchaîner, devenir turbulent, chahuter
|| הִפְרִיעַ (504) פ״י — déranger
אַל תַּפְרִיעַ אוֹתִי! — ne me dérange pas!
בְּאֵין מַפְרִיעַ — sans être dérangé
2. **פָּרַע** (332) פ״י (שילם) — payer, régler
פָּרַע חוֹבוֹ — acquitter sa dette
פָּרַע מִן־ — punir, prendre sa revanche de
|| נִפְרַע (402) פ״ע — être payé, être acquitté
נִפְרַע מִפ׳ — se venger de qn

|| נִפְרַשׂ (388) פ״ע — être tendu, être étendu
(התפזר) — se disperser
|| פֵּרַשׂ (436) פ״י — tendre, étendre, déployer
(הושיט) — tendre (la main)
(פיזר) — disperser
|| הִתְפָּרֵשׂ (474) פ״ע — se déployer, s'égailler
2. פָּרַשׁ (304) פ״י (חתך) — couper, trancher
1. פָּרַשׁ (304) פ״י (גילה) — éclaircir, révéler
|| נִפְרַשׁ (388) פ״ע — être éclairci, être révélé
|| פֵּרֵשׁ (436) פ״י — dire explicitement
פֵּרֵשׁ אֶת־הַשֵּׁם — prononcer le nom de Dieu
סָתַם וְלֹא פֵּרֵשׁ — rester dans le vague
(הסביר) — expliquer, commenter
|| הִתְפָּרֵשׁ (474) פ״ע — être expliqué *ou* explicité
2. פָּרַשׁ (304) פ״ע (נפרד) — se séparer, quitter
פָּרַשׁ מֵעֲבוֹדָה — quitter un travail
פָּרַשׁ לִקְצָבָה — prendre sa retraite
אַל־תִּפְרֹשׁ מִן־הַצִּבּוּר — ne te désolidarise pas de la communauté
|| נִפְרַשׁ (388) פ״ע — se séparer
(פוזר) — être dispersé
|| פֵּרַשׁ (436) פ״ע — se séparer, s'éloigner
פֵּרַשׁ לְקֶרֶן־זָוִית — se retirer dans son coin
(נסע בים) — partir (par mer), s'embarquer
פ״י (הפריד) — séparer
|| הִתְפָּרֵשׁ (474) פ״ע — se séparer, s'isoler
|| הִפְרִישׁ (498) פ״י — mettre à part, prélever
הִפְרִישׁ מַעֲשֵׂר — prélever la dîme
(הפריד) — séparer, éloigner
הִפְרִישׁ עַצְמוֹ מִן־ — se détourner de
רפא — sécréter
פ״ע (נסע בים) — partir (par mer), s'embarquer
פָּרָשׁ (100) ז °(סוס) — cheval *m*
|| (רוכב על־סוס) — cavalier *m*, chevalier *m*
פֶּרֶשׁ (166, בלי ר׳) ז — excrément *m*, crotte *f*
פַּרְשֶׁגֶן ← פַּתְשֶׁגֶן
°פַּרְשְׁדוֹן (21) ז (שופטים ג׳ כ״ב) — portière *f*
|| (לפי פירוש אחר) — contenu *m* des intestins
פָּרָשָׁה (222, ר׳ ־שוֹת או ־שִׁיּוֹת) נ (קטע) — section *f*
פָּרָשַׁת־הַשָּׁבוּעַ — section hebdomadaire (du Pentateuque)
עֵרוּב־פָּרָשִׁיּוֹת ז — pêle-mêle *m*, confusion *f*
|| (מעשה) — affaire *f*, épisode *m*, péripétie *f*
פָּרָשַׁת־דְּרֵיפוּס — l'affaire Dreyfus
פָּרָשַׁת־רִגּוּל — affaire d'espionnage
|| (התפצלות) — bifurcation *f*
פָּרָשַׁת־דְּרָכִים — carrefour *m*, croisée *f* des chemins
פָּרָשַׁת־הַמַּיִם — ligne *f* de partage des eaux
בהש פָּרָשַׁת־הָעִבּוּר — moment *m* critique
פָּרָשׁוּת (—) נ — équitation *f*
°פַּרְשֵׁז (—) פ״י (איוב כ״ו ט׳) — étendre, déployer
פַּרְשָׁן (97) ז — commentateur *m*
פַּרְשָׁן מְדִינִי — commentateur politique
פַּרְשָׁנוּת (46) נ — exégèse *f*, herméneutique *f*
פַּרְשָׁנִי, ־נִית ת — exégétique
פְּרָת ש״פ ז (נהר) — l'Euphrate *m*
[פרת] הִתְפָּרֵת (474 ת) פ״ע — se ramifier
פֹּרָת (—) נ — arbre *m* fertile
°בֵּן פֹּרָת — rameau *m* fertile
בהש — beau garçon, éphèbe *m*
פְּרָתָא ← פּוּרְתָּא
פַּרְתְּמִים (ר׳ ־תְּמִים) ז — noble (en Perse antique) *m*
°פַּשׁ (—) ז (איוב ל״ה ט״ו) — multitude *f*
פַּשׁ ← 2.1. [פוש]
פָּשָׂה (342) פ״ע — s'étendre, se propager
פְּשׁוּט (41) ז — sens littéral *ou* obvie
פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ — à la lettre, littéralement
פְּשׁוּטוֹ שֶׁל־דָּבָר — en un mot, bref
אֵין מִקְרָא יוֹצֵא מִידֵי־פְשׁוּטוֹ — le sens littéral garde toujours ses droits
פָּשׁוּט, פְּשׁוּטָה ת — simple, facile
אִישׁ פָּשׁוּט — homme *m* simple
פְּשׁוּטֵי־הָעָם — les gens simples
שָׁנָה פְּשׁוּטָה — année normale (non embolismique)
דקדוק הֲבָרָה פְּשׁוּטָה — syllabe ouverte
מתמט שֶׁבֶר פָּשׁוּט — fraction *f* simple
|| (ישר) דֶּרֶךְ פְּשׁוּטָה — chemin droit
אוֹת פְּשׁוּטָה (ך, ן, ף, ץ) — lettre finale
|| (מושט) יְמִינוֹ פְּשׁוּטָה — sa main est tendue
פִּשּׁוּט (51) ז — simplification *f*

פַּרְצוּפִי, ־פִּית ת	physionomique
דּוּ־פַּרְצוּפִי	hypocrite
פַּרְצוּפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	physionomie *f*
דּוּ־פַּרְצוּפִיּוּת	hypocrisie *f*
פַּרְצָנִי, ־נִית ת	impulsif
פָּרַק (304) פ״י	décharger
פָּרַק עֹל	secouer le joug
(היציל)	délivrer, sauver
‖ נִפְרַק (388) פ״ע	être déchargé, être enlevé
(איבר)	se déboîter, être luxé
‖ פֵּרֵק (436) פ״י (מיטען)	décharger, enlever
פֵּרֵק נֶשֶׁק מִפְּ׳	désarmer qn
(הפריד לחלקים)	démonter, défaire
פֵּרֵק אֱגוֹזִים	casser des noix
פֵּרֵק אֹהֶל	plier une tente
פֵּרֵק מַחֲנֶה	lever un camp
פֵּרֵק מְכוֹנָה	démonter une machine
פֵּרֵק חֶבְרָה	dissoudre *ou* liquider une société
(שיבר)	briser, rompre
בהש פֵּרֵק קֻשְׁיָה	résoudre une difficulté
מתמט פֵּרֵק מִסְפָּר לְגוֹרְמָיו	décomposer un nombre en facteurs premiers
‖ הִתְפָּרֵק (474) פ״ע	se défaire, se débarrasser
הִתְפָּרֵק מִנִּשְׁקוֹ	déposer les armes
בהש הִתְפָּרֵק יֵינוֹ מֵעָלָיו	se dégriser, dessoûler
הִתְפָּרֵק מִן־הַמְּתִיחוּת	se détendre
(נפרד לחלקיו)	se démonter, se décomposer
הַמְּכוֹנָה הִתְפָּרְקָה	la machine se désagrégea
פֶּרֶק (166) ז	chapitre *m*
רָאשֵׁי־פְּרָקִים ז״ר	résumé *m*, sommaire *m*
פִּרְקֵי־אָבוֹת	Maximes *fpl* des Anciens
יוֹדֵעַ פֶּרֶק	bien informé, compétent
יֵשׁ לְלַמְּדוֹ פֶּרֶק	il faut lui donner une leçon
‖ אנטום	articulation *f*
‖ צמח	entre-noeud *m*
‖ (בכלי)	pièce *f*, élément (d'un ustensile) *m*
‖ (תקופה)	période *f*, époque *f*, saison *f*
פִּרְקֵי־הַשָּׁנָה	les saisons
לִפְרָקִים	quelquefois, parfois
הִגִּיעַ לְפִרְקוֹ	atteindre l'âge de la puberté
פִּרְקוֹ נָאֶה	sa réputation est sans tache
‖ (פרשת־דרכים)	croisée (des chemins) *f*, carrefour *m*
עָמַד עַל־הַפֶּרֶק	être à l'ordre du jour
יָרַד מִן־הַפֶּרֶק	être classé (affaire), être rayé de l'ordre du jour
‖ °(הפקרות)	anarchie *f*, désordre *m*
פִּרְקֵד (459) פ״י	coucher sur le dos
‖ הִתְפַּרְקֵד (493) פ״ע	se coucher sur le dos
פְּרַקְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	couché sur le dos
פִּרְקְדָן (—) ז צמח	gesse *f*
פִּרְקוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז	rachat *m*
פִּרְקוֹן (1) ז	exutoire *m*
פְּרַקְטִי, ־טִית ת	pratique
פְּרַקְלִיט (1) ז	avocat *m*, avoué *m*, procureur *m*
פְּרַקְלִיט־הַמְּדִינָה	avocat *ou* procureur général
פְּרַקְלִיטוּת (48) נ	magistrature *f*, profession *f* d'avocat
פְּרַקְמַטְיָה (—) נ	commerce *m*, marchandise *f*
פֻּרְקָן (97) ז (הצלה)	délivrance *f*, salut *m*
‖ (התפרקות)	détente *f*
נָתַן פֻּרְקָן לְ־	donner libre cours à
פִּרְקָן (91) ז צמח	salicorne *f*
פִּרְקֵן (459 ג) פ״י	détendre, relaxer
‖ הִתְפַּרְקֵן (493 ג) פ״ע	se détendre, se relaxer
[פרר] פּוֹרֵר (454) או פֵּרֵר (436) פ״י	secouer, démolir
(ריסק)	effriter, émietter
‖ הִתְפּוֹרֵר (487) או הִתְפָּרֵר (474) פ״ע	se briser
(התרסק)	s'effriter, s'émietter
‖ הֵפֵר (527) פ״י	annuler, rompre, violer
הֵפֵר הֶסְכֵּם	violer un accord
פֵּרֶר (—) ז	effritement *m*, miettes *fpl*
1. פָּרַשׂ (304) פ״י (מתח)	tendre, étendre
פָּרַשׂ רֶשֶׁת	tendre un filet
פָּרַשׂ כְּנָפָיו עַל־	couvrir de ses ailes
פָּרַשׂ כַּפָּיו אֶל־	lever les mains vers (prière)
פָּרַשׂ כַּפּוֹ לְ־	tendre la main à
פָּרַשׂ יָדוֹ עַל־	mettre la main sur
פָּרַשׂ שָׁלוֹם לְ־	transmettre ses salutations à

פְּשִׁיקָה (201) נ — écarquillement *m*, ouverture *f*
פְּשִׁיקַת־שְׂפָתַיִם — bavardage *m*
פְּשִׁירָה (201) — attiédissement *m*
פָּשַׁל (304) פ״י — accrocher, suspendre
‖ נִפְשַׁל (388) פ״ע — être rabattu, être retroussé
‖ הִתְפַּשֵּׁל (467) פ״ע — se rabattre, se retrousser
‖ הִפְשִׁיל (498) פ״י — accrocher, suspendre
הִפְשִׁיל מֵאֲחוֹרָיו — laisser pendre derrière son dos
בהש הִפְשִׁיל דְּבָרִים לַאֲחוֹרָיו — fermer les yeux sur qch
(קיפל) — relever, replier, retrousser
הִפְשִׁיל שַׁרְווּלָיו — retrousser ses manches
בהש הִפְשִׁיל עֵינָיו — lever les yeux
הִפְשִׁיל רַגְלָיו — se mettre en route
פַּשְׁלָה (201) נ — fiasco *m*, bourde *f*
פָּשַׂע (332) פ״ע — marcher, fouler
פֶּשַׂע (179) ז (צעד) — pas *m*
כְּפֶשַׂע בֵּינוֹ וּבֵין־ — il n'y a qu'un pas entre lui et
פָּשַׁע (332) פ״ע (חטא) — pécher, trahir, être infidèle
‖ °(מרד) — se soulever, se révolter
‖ (התרשל) — être négligent, être indifférent
‖ נִפְשַׁע (402) פ״ע — se rendre coupable
‖ הִפְשִׁיעַ (504) פ״י — inciter au crime
(האשים) — accuser, incriminer
פֶּשַׁע (179) ז — crime *m*
‖ (רשלנות) — négligence *f*
פִּשְׁעִי, ־עִית ת — criminel
פִּשְׁפּוּשׁ (51) ז — fouille *f*, investigation *f*
פִּשְׁפָּשׁ (91) ז — portillon *m*, guichet *m*
פִּשְׁפֵּשׁ (122) ז חרק — punaise *f*
פִּשְׁפֵּשׁ (457) פ״ע — fouiller, scruter
פִּשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו — faire son examen de conscience
פִּשְׁפְּשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petite punaise
פָּשַׂק (304) פ״י — ouvrir largement, écarter
פָּשַׂק שְׂפָתַיִם — bavarder, papoter
‖ נִפְשַׂק (388) פ״ע — s'ouvrir, s'écarquiller
‖ פִּשֵּׂק (433) פ״י — écarquiller
פִּשֵּׂק רַגְלָיו — écarter les jambes
‖ הִתְפַּשֵּׂק (467) פ״ע — se déployer, s'épanouir
‖ הִפְשִׂיק (498) פ״י — écarquiller, écarter
פָּשַׁר (304) פ״ע (נמס) — fondre (neige)
‖ (היה פושר) — être tiède, se dégeler
‖ פ״י (פתר) — expliquer, interpréter
‖ נִפְשַׁר (388) פ״ע (נמס) — fondre (neige)
(נהיה פושר) — tiédir, devenir tiède
(נפתר) — être élucidé
‖ פִּשֵּׁר (433) פ״י (תיווך) — concilier
(יישר) פִּשֵּׁר קְמָטִים — lisser des plis
(פתר) — expliquer, interpréter
‖ הִתְפַּשֵּׁר (467) פ״ע (בא לידי־פשרה) — transiger
(נעשה פושר) — tiédir, devenir tiède
‖ הִפְשִׁיר (498) פ״י (המס) — faire fondre
(עשה לפושר) — attiédir, rendre tiède
‖ פ״ע (נמס) — fondre (neige)
פֵּשֶׁר (182) ז — explication *f*, commentaire *m*
פְּשָׁרָה (212) נ — conciliation *f*, compromis *m*
בָּאוּ לִידֵי־פְשָׁרָה — s'arranger à l'amiable
פִּשְׁרוֹן (21) ז — solution *f*, explication *f*
פַּשְׁרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — conciliateur *n*
פַּשְׁרָנוּת (46) נ — conciliation *f*, attitude conciliante
פַּשְׁרָנִי, ־נִית ת — conciliant, accommodant
פָּשֹׁת, פְּשֻׁתָּה ת — de lin, blond
פִּשְׁתָּה (205) נ או °פֵּשֶׁת (165, בלי ר׳) ז צמח — lin *m*
פִּשְׁתָּן (97, בלי ר׳) ז — lin *m*, toile *f*
‖ פִּשְׁתַּן־אֲדָמָה — asbeste *m*, amiante *m*
פִּשְׁתָּנִי, ־נִית ת — blond
פִּשְׁתָּנִית (17) נ צמח — linaire *f*
פַּת (55) נ (פרוסת־לחם) — morceau *m* de pain
‖ (ארוחה) פַּת־שַׁחֲרִית — petit déjeuner
פַּת־מִנְחָה — goûter *m*
פַּת־עַרְבִית — dîner *m*
‖ (פירור) פִּתִּים — petits morceaux
‖ פַּת־בַּג ← בַּג
פֹּת (143, בלי ר׳) נ אנטום — vulve *f*
פִּתְאוֹם או ־אֹם תה״פ — subitement, tout à coup
פִּתְאוֹמִי, ־מִית ת — soudain, subit
פִּתְאוֹמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — soudaineté *f*

|| (שיטוח) extension *f*, allongement *m*
פְּשׁוּט־יָדַיִם action *f* d'étendre les mains
פִּשּׁוּק (51) ז écarquillement *m*
פִּשּׂוּק־רַגְלַיִם écartement *m* des jambes
פִּשּׁוּר (51) ז conciliation *f*, compromis *m*
|| (הסבר) interprétation *f*
|| (הפשרה) tiédissement *m*
פַּשּׁוֹשׁ (ר' פַּשּׁוֹשִׁים או ־שׁוֹת) ז עוף fauvette *f*
פָּשַׁח (332) פ"י fendre, déchirer
|| נִפְשַׁח (388) פ"ע se fendre, se déchirer
|| פִּשַּׁח (439) פ"י fendre, écraser
|| הִתְפַּשֵּׁחַ (477) פ"ע éclater, se rompre
פְּשָׁט (88) ז sens littéral *ou* obvie
פָּשַׁט (304) פ"י (הסיר) ôter, retirer
פָּשַׁט בְּגָדָיו se déshabiller
פָּשַׁט מְעִילוֹ enlever son manteau
פָּשַׁט עוֹר écorcher
בהש פָּשַׁט עוֹר־לְקוֹחוֹתָיו écorcher ses clients
פָּשַׁט צוּרָה וְלָבַשׁ צוּרָה changer de forme
|| (הושיט) tendre, étendre, allonger
פָּשַׁט יָדוֹ tendre la main
פָּשַׁט יָד mendier
בהש פָּשַׁט אֶת־הָרֶגֶל faire faillite
|| (יישר) redresser
|| פ"ע (נפוץ) se répandre
פָּשְׁטָה הַיְדִיעָה la nouvelle se répandit
צבא הָאוֹיֵב פָּשַׁט עַל־הָעִיר l'ennemi a envahi la ville
|| נִפְשַׁט (388) פ"ע (הוסר) être ôté, être déshabillé
(הושט) être tendu, être allongé
|| פִּשֵּׁט (433) פ"י simplifier
°(הסיר בגדים מעל־) déshabiller, dépouiller
(יישר) פִּשֵּׁט קְמָטִים lisser des plis
(הושיט) tendre (la main)
|| הִתְפַּשֵּׁט (467) פ"ע (הסיר בגדיו) se déshabiller
(נפוץ) s'étendre, se répandre
הִתְפַּשֵּׁט הַמִּנְהָג la coutume s'est répandue
פיס se dilater
(התיישר) devenir lisse
|| הִפְשִׁיט (489) פ"י (הסיר בגדים) déshabiller

(הסיר עור) écorcher, dépouiller
(הושיט) tendre, étendre, allonger
(הפך למופשט) rendre abstrait
פֶּשֶׁט (166) ז (דרך פשוטה) cours normal
פַּשְׁטֵי־נָהָר cours d'un fleuve
|| פֶּשֶׁט־יָד action *f* de tendre la main
פַּשְׁטָא (—) ז *pachta* (neume) *m*
פַּשְׁטוּת (45) נ simplicité *f*
פַּשְׁטִידָה (201) נ מסכה pâté *m*
פַּשְׁטָן (97) ז simplificateur *m*, ingénu *m*
|| (מבאר לפי־הפשט) commentateur littéral
פַּשְׁטָנוּת (46) נ simplicité *f*, franchise *f*
|| (שיטחיות) attitude *f* simpliste
פַּשְׁטָנִי, ־נִית ת simple, franc, sans malice
|| (שיטחי) simpliste, superficiel
פִּשְׁיוֹן (21, בלי ר') ז extension *f*, propagation *f*
פְּשִׁיחָה (201) נ fissure *f*, cassure *f*
פָּשִׁיט, פְּשִׁיטָה ת simplifiable
פָּשִׁיט, ־טָה ת extensif
1. **פְּשִׁיטָא** תה"פ ארמית évidemment, bien entendu
2. **פְּשִׁיטָא** (ר' ־טֵי) נ ארמית (מטבע) petite monnaie
פְּשִׁיטֵי דְסִפְרָא honoraires *mpl* d'écrivain
פְּשִׁיטָה (201) נ (הסרה) enlèvement *m*, dépouillement *m*
פְּשִׁיטַת־עוֹר écorchement *m*
בהש פְּשִׁיטַת־עוֹר exploitation (des clients) *f*
|| (הושטה) extension *f*, allongement *m*
פְּשִׁיטַת־יָד mendicité *f*
בהש פְּשִׁיטַת־רֶגֶל faillite *f*
|| צבא coup *m* de main, raid *m*
פְּשִׁיטַת־מִשְׁטָרָה rafle *f*, descente *f* de police
פְּשִׁיטַת־בַּז razzia *f*
פְּשִׁיטוּת (—) נ simplicité *f*
בִּפְשִׁיטוּת simplement
פַּשִּׁיטוּת (48) נ extension *f*
פְּשִׁיטְתָּא (—) נ *Pechitta* (traduction syriaque de la Bible) *f*
פְּשִׁיעָה (201) נ (רשלנות) négligence *f*
|| (עשיית־פשעים) criminalité *f*

ספורט בְּעִיטַת־פְּתִיחָה נ — coup *m* d'envoi
‖ (מבוא) — introduction *f*, ouverture
פְּתִיחוּת (48) נ — ouverture (disposition d'esprit) *f*
פְּתִיחְתָּא (ר׳ ־תּוֹת) נ ארמית — introduction *f*, préambule *m*
פְּתִיכָה (201) נ — mélange (de couleurs) *m*
פְּתִיל (1) ז — fil *m*, cordon *m*
בהש פְּתִיל־הַחַיִּים — le fil de la vie
‖ צבא (של־מוקש) — mèche *f*
פָּתִיל, פְּתִילָה ת — attaché par un fil, bien fermé
פְּתִילָה (201) נ (שזירה) — tressage *m*
‖ (חוט) — mèche *f*
‖ רפא — suppositoire *m*
‖ צמח פְּתִילַת־הַמִּדְבָּר — molène *f*, bouillon-blanc *m*
פְּתִילוֹן (1) ז — marqueur *m*, crayon-feutre *m*
פְּתִילִיָּה (202) נ — réchaud *m* à mèche
פִּתִּים ← פַּת
פְּתִין (15) ז — traverse *f*, poutre *f*
פַּתְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — séducteur *n*
פְּתִיעָה (201) נ — surprise *f*
פָּתִיר, פְּתִירָה ת — soluble (problème)
פְּתִירָה (201) נ — solution (d'un problème) *f*
פְּתִית (15) ז — miette *f*
‖ מטבח פְּתִיתִים — flocons *mpl*, gruau *m*
‖ (אטריות) — perles *fpl*
פְּתִיתָה (201) נ — émiettement *m*
פָּתַךְ (302) פ״י — mélanger
‖ נִפְתַּךְ (389) פ״ע — être mélangé
‖ פִּתֵּךְ (433) פ״י — mélanger
פָּתַל (302) פ״י (שזר) — tresser, entrelacer
(עיקם) — tordre
‖ נִפְתַּל (389) פ״ע (נשזר) — être tressé
(נאבק) — lutter
(סילף) — être tortueux, être pervers
‖ פִּתֵּל (433) פ״י — tordre, entortiller
בהש פִּתֵּל אֶת־דַּעַת־פ׳ — tourner la tête à qn
‖ הִתְפַּתֵּל (467) פ״ע — se tordre, se tortiller
הַכְּבִישׁ מִתְפַּתֵּל — la route serpente
הִתְפַּתֵּל מִכְּאֵב — se tordre de douleur

בהש (הסתבך) — se débattre, se démener
(התנהג בעיקשות) — être tortueux *ou* pervers
פֶּתֶל (166) ז — spirille (bactérie) *m*
פַּתְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme tortueux
פַּתְלָנוּת (46) נ — tortuosité *f*
פַּתֶּלֶת (—) נ רפא — spirillose *f*
פְּתַלְתֹּל, ־תֹּלָה ת — tortueux, sinueux
בהש (אדם) — tortueux, pervers, versatile
‖ פְּתַלְתַּלִּים ז״ר — détours *mpl*, méandres *mpl*
‖ פְּתַלְתַּלּוֹת תה״פ — tortueusement
פְּתַלְתַּלּוּת (47) נ — tortuosité *f*
פְּתַלְתְּלָן (ר׳ ־נִים) ז — homme tortueux
פְּתַלְתֹּלֶת (256) נ — labyrinthe *m*, confusion *f*
פֶּתֶן (166) ז זואול — naja *m*, serpent *m* à lunettes
רֹאשׁ־פְּתָנִים ז — venin *m* d'aspics
[פתע] נִפְתַּע (401) פ״ע — être surpris
‖ הִפְתִּיעַ (505) פ״י — surprendre
בְּמַפְתִּיעַ — à l'improviste, inopinément
פֶּתַע תה״פ — soudain, tout à coup
בְּפֶתַע (או לְפֶתַע) פִּתְאֹם — soudain, subitement
צבא הַתְקָפַת־פֶּתַע — attaque *f* par surprise
פִּתְעִי, ־עִית ת — subit, imprévu
פִּתְפּוּת (51) ז — effritement *m*, émiettement *m*
בהש פִּתְפּוּתֵי־בֵיצִים — balivernes *fpl*
פִּתְפֵּת (457 ת) פ״י — effriter, émietter
‖ הִתְפַּתְפֵּת (491 ת) פ״ע — s'effriter, s'émietter
1. פָּתַק (302) פ״י (פרץ) — déboucher, ouvrir
‖ נִפְתַּק (389) פ״ע — être débouché
‖ פִּתֵּק (433) פ״י — déboucher, ouvrir
2. פִּתֵּק (433) פ״י (רשם) — mettre sur fiches, ficher
פֶּתֶק (166) או פִּתְק (88) ז — billet *m*, bout *m* de papier
פִּתְקָה (207, ר׳ ־קָאוֹת, ־קוֹת־) נ — fiche *f*, étiquette *f*
פָּתַר (302) פ״י — interpréter, résoudre
פָּתַר חִידָה — trouver le mot de l'énigme
פָּתַר חֲלוֹם — interpréter un rêve
מתמט פָּתַר מִשְׁוָאָה — résoudre une équation
‖ נִפְתַּר (389) פ״ע — être interprété, être résolu
פֵּתֶר (182) ז — commentaire *m*, explication *f*
פִּתְרוֹן (21, ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז — interprétation *f*, solution *f*

פְּתָאִי (62) ז — séducteur *m*
פְּתָאִים ← פֶּתִי
פִּתְבַּג ← בַּג
פִּתְגָּם (91) ז °(צו) — édit *m*, decret *m*
|| (מימרה) — maxime *f*, proverbe *m*, adage *m*
פִּתְגֵּם (457) פ״י — composer des proverbes
פִּתְגָּמוֹן (30) ז — recueil *m* de proverbes
פִּתְגָּמִי, ־מִית ת — proverbial, sentencieux
1. פָּתָה (352) פ״ע (היה תמים) — être naïf *ou* imprudent
|| נִפְתָּה (408) פ״ע — se laisser séduire
|| פִּתָּה (447) פ״י — séduire, persuader
|| הִתְפַּתָּה (480) פ״ע — se laisser persuader
2. פָּתָה (352) פ״י (הרחיב) — ouvrir, élargir
פָּתָה שְׂפָתָיו — ouvrir la bouche, bavarder
|| הִפְתָּה (508) פ״י — élargir, agrandir
פִּתָּה (208) נ — galette *f*, pain plat
פָּתוּחַ, פְּתוּחָה ת — ouvert
|| דקדוק — vocalisé d'un *a* bref
פִּתּוּחַ (9) ז — développement *m*
עָרֵי־פִּתּוּחַ נ״ר — villes *fpl* de développement
|| (בצילום) — développement
|| (חריתה) — gravure *f*
פָּתוּי, פְּתוּיָה ת — plat, aplati
פִּתּוּי (51) ז — tentation *f*, séduction *f*, appât *m*
פִּתּוּךְ (51) ז — mélange (de couleurs) *m*
פָּתוּל, פְּתוּלָה ת — attaché avec un fil
פִּתּוּל (51) ז — torsion *f*, sinuosité *f*
פִּתּוּלֵי־נָהָר — méandres *mpl* d'un fleuve
פִּתּוּלֵי־כְּבִישׁ — lacets *mpl* d'une route
|| בהש (עיקשות) — tortuosité *f*, perversité *f*
פָּתוֹלוֹגִי, ־גִית ת — pathologique
פָּתוֹלוֹגְיָה (—) נ — pathologie *f*
פְּתוֹלְנִי, ־נִית ת — sinueux, tortueux
פִּתּוֹר (21) ז — solution *f*, interprétation *f*
פְּתוֹת (30, ר׳ פְּתוֹתִים, פְּתוֹתֵי־) ז — miette *f*, bribe *f*
פְּתוֹתֵי־שֶׁלֶג — flocons *mpl* de neige
פָּתַח (330) פ״י — ouvrir
|| (התחיל) — commencer
פָּתַח יְשִׁיבָה — ouvrir une séance
צבא פָּתַח בָּאֵשׁ — ouvrir le feu
|| נִפְתַּח (401) פ״ע — s'ouvrir, être ouvert
(הוחל) — être commencé, s'ouvrir
|| פִּתַּח (439) פ״י (התיר) — défaire, délier
פִּתַּח סוסו — dessangler son cheval
אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ — il y a loin de la coupe aux lèvres
(טיפח) — développer, épanouir
פִּתַּח כִּשָּׁרוֹן — développer un talent
(חרת) — graver
(בצילום) — développer
|| הִתְפַּתֵּחַ (477) פ״ע (השתחרר) — se libérer
(נפתח) — s'ouvrir, se défaire
(נעשה פיקח) — recouvrer la vue
(התקדם) — se développer
פֶּתַח (179) ז — ouverture *f*, entrée *f*, orifice *m*
חָזַר עַל־הַפְּתָחִים — mendier
פֶּתַח־דָּבָר — avant-propos *m*, préambule *m*
פִּתְחֵי־פֶה — lèvres *fpl*
פֶּתַח־חֲרָטָה — motif *m* de repentir
° פֶּתַח־עֵינַיִם — place publique
1. פַּתָּח (90) ז — graveur *m*
2. פַּתָּח (90) ז (גם נ) דקדוק — *patah* (*a* bref) *m*
פַּתָּח גְּנוּבָה — *a* furtif
פִּתֵּחַ, פִּתַּחַת (ר׳ ־פִּתְחִים, ־חוֹת) — clairvoyant
פִּתְחָה (242) נ גיאוגר — trouée *f*
פִּתְחוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — ouverture *f*
פִּתְחוֹן־פֶּה — excuse *f*, prétexte *m*
פְּתִי (5, בלי ר׳) ז — candeur *f*, naïveté *f*, sottise *f*
פֶּתִי (ר׳ פְּתָאִים או ־יים) ז — sot *m*, niais *m*
פְּתִיגִיל (—) ז — robe *f* d'apparat
פְּתַיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — sotte *f*, niaise *f*
פִּתָּיוֹן (38, ר׳ פִּתְיוֹנִים) ז — appât *m*, leurre *m*
פִּתְיוֹן־קוֹל — appeau *m*
פְּתַיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sottise *f*, naïveté *f*
פְּתִיחַ (פְּתִיחַ־, בלי ר׳) ז חקל — premier labour
|| עיתונות — préambule *m*, chapeau (d'un article) *m*
פָּתִיחַ, פְּתִיחָה ת — facile à ouvrir
|| °פְּתִיחוֹת (תהלים נ״ה כ״ב) — épées dégainées
פְּתִיחָה (201) נ — ouverture *f*
|| (התחלה) — commencement *m*, début *m*

צ

צ (צָדִי) *tsadi* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ צ' [valeur numérique:] 90
1. °צֹא (—) ז excrément *m*, ordure *f*
2. צֵא, צְאִי, צְאוּ, צֶאֱנָה ← יָצָא
צֹאָה (229) נ excrément *m*
צֵאָה (450) פ״י salir, souiller
צָאוּי, צְאוּיָה ת sale, souillé
צֵאוּי (49) ז souillure *f*
1. צֶאֱל (ר׳ צֶאֱלִים) ז צמח jujubier *m*
2. צֶאֱל (ר׳ צֶאֱלִים) ז (צל) ombre *f*
צֶאֱלִי, ־לִית ת ombragé
צֹאן (21, בלי ר׳) נ menu bétail
כְּצֹאן־טִבְחָה comme le bétail destiné à l'abattoir
צֹאן־אָדָם troupeau humain
כהש צֹאן־קָדָשִׁים troupeau sacré (écoliers)
צֹאן־מַרְעִיתוֹ ses ouailles *fpl*
נִכְסֵי־צֹאן־בַּרְזֶל biens *mpl* inaliénables
צֹאנֶה או צֹנֶה (ר׳ ־נִים) ז menu bétail
צֶאֱצָא (87) ז rejeton *m*, descendant *m*
צֵאת ← יָצָא
1. צָב (98) ז זואול tortue *f*
2. צָב (98) ז (עגלה) chariot bâché
צָבָא (110) ז armée *f*
צְבָא־הֲגַנָּה armée défensive
צְבָא־הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל (=צַהַ״ל) l'armée israélienne
צְבָא־מִלּוּאִים armée de réserve
צְבָא־קֶבַע armée active
אִישׁ־צָבָא ז militaire *m*, soldat *m*
גִּיל־צָבָא ז âge *m* du service militaire
יוֹצֵא־צָבָא ז personne *f* mobilisable
שַׂר־צָבָא ז chef *m* militaire, capitaine *m*
‖ כהש צְבָא־הַשָּׁמַיִם les légions *fpl* célestes
אֱלֹהֵי־הַצְּבָאוֹת Dieu *m* des créatures
‖ (שפע) abondance *f*, cortège *m*, foule *f*
צְבָא־רַעְיוֹנוֹת une foule d'idées
‖ (תקופת־שרות) temps *m* de service
°מָלְאָה צְבָאָהּ sa corvée est purgée
צָבָא (339) פ״ע (התאסף) s'assembler, s'attrouper
צָבָא עַל־ assiéger, attaquer
(שרת) servir (dans l'armée *etc*)
‖ נִצְבָּא (404, עת׳ יִצָּבֵא) פ״ע s'assembler
‖ הִצְבִּיא (507) פ״י (אסף) rassembler, enrôler
(פיקד) recruter, mobiliser, commander
1. צְבָאוֹת ← צָבָא
2. צְבָאוֹת ← 1. צְבִיָּה
צְבָאִי, ־אִית ת militaire
בֵּית־דִּין צְבָאִי tribunal militaire, cour martiale
דֹּאַר צְבָאִי secteur postal
כַּתָּב צְבָאִי correspondant *m* de guerre
נִסְפָּח צְבָאִי attaché *m* militaire
רַב צְבָאִי aumônier *m* militaire (juif)
שׁוֹטֵר צְבָאִי gendarme *m*
מִשְׁטָרָה צְבָאִית gendarmerie *f*
צְבָאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ allure *f* militaire
צְבָאִים, צְבָאִים ← 1. צְבִי
צְבָאָנוּת (46) נ militarisme *m*
צְבָאָנִי, ־נִית ת militariste
1. צָבָה (347) פ״ע (תפח) s'enfler, se gonfler
‖ נִצְבָּה (408) פ״ע s'enfler, se gonfler

לֵאלֹהִים פִּתְרוֹנִים | Dieu possède les clés

פַּתְשֶׁגֶן או **פַּרְשֶׁגֶן** (—) ז | copie *f*, extrait *m*

פָּתַת (302 ת) פ״י | r

|| **פּוֹתֵת** (454 ת) או **פִּתֵּת** (433 ת) פ״י

חַד־צִבְעוֹנִי — monochromatique
‖ צִבְעוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז צמח — tulipe *f*
צִבְעוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — bigarrure *f*, coloration *f*
צַבָּעוּת (46) נ — peinture *f* en bâtiment
(של־בגדים) — teinturerie *f*
צְבָעָן (97) ז — pigment *m*
צָבַר (303) פ״י — amasser, entasser, accumuler
‖ נִצְבַּר (389) פ״ע — être amassé, être entassé
‖ צִבֵּר (432) פ״י — amasser, entasser
‖ הִצְטַבֵּר (469) פ״ע — s'accumuler, s'entasser
רִבִּית מִצְטַבֶּרֶת — intérêt composé
‖ הִצְבִּיר (499) פ״י — amasser, rassembler
צַבָּר (105) או **צָבָר** (90) ז צמח — cactus *m*
‖ בהש צַבָּר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש — *sabra* (enfant né en Israël)
צִבּוּר (166) ז — tas *m*, monceau *m*
‖ צמח — sore *m*
צֹבֶר (191) ז — tas *m*, amas *m*
מסחר בְּצֹבֶר — en vrac
צַבָּרוּת (46) נ עממי — caractère *m* de *sabra*
צַבָּרִי, ־רִית ת עממי — de *sabra*
צָבֹרֶת (256) נ — entassement *m*
אֳנִיַּת־צָבֹרֶת נ — cargo *m*
בְּצָבֹרֶת — en vrac
צְבָת (88, ר׳ צְבָתוֹת או ־תִים) נ — tenailles *fpl*, pince *f*
צְבַת־חִתּוּךְ — pince coupante
צָבַת (303 ת) פ״י — serrer avec des tenailles
(תלש) — arracher
‖ נִצְבַּת (389 ת) פ״ע — être serré, être pincé
‖ צִבֵּת (432 ת) פ״י — serrer, empoigner
חקל — labourer transversalement
1. **צֶבֶת** (165) ז (קבוצת־שיבלים) — javelle *f*, botte *f*
‖ (קווצה) — touffe *f*
(זוג) צֶבֶת שֶׁל־תְּפִלִּין — paire *f* de phylactères
2. **צֶבֶת** (165) ז (מלקחיים) — pincette *f*
צֹבֶת (187) ז חקל — plantes restées après le labour
צִבְתָן (97) ז חרק — forficule *f*, perce-oreilles *m*
צַג ← [צוג]
צַג (88) ז — écran *m*, pupitre *m* d'ordinateur
צַד (58) ז — côté *m*
סָר הַצִּדָּה — se mettre de côté, s'écarter
הַצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל־הַמַּטְבֵּעַ — l'envers *m* de la médaille
בְּצַד־ — près de, à côté de
מִצַּד־ — en raison de, du fait de
צְחוֹק בַּצַּד! — blague à part
צַד בְּצַד — côte à côte
לִצְדָדִים — de côté, de tout côté
שְׂכָרוֹ בְּצִדּוֹ — l'affaire en vaut la peine
תְּשׁוּבָתוֹ בְּצִדּוֹ — la réponse est toute prête
הַצַּד הַשָּׁוֶה — l'aspect commun
עָמַד לְצַד־פ׳ — soutenir qn
מִצַּד אֶחָד — d'un côté, d'une part
מִצַּד שֵׁנִי — d'autre part
מִצִּדִּי — pour ma part, quant à moi
עָמַד מִן־הַצַּד — se tenir à l'écart
עַל־הַצַּד הַטּוֹב בְּיוֹתֵר — le mieux possible
פָּנָה לִצְדָדִים — se tourner de toute part
‖ משפט הַצַּד שֶׁכְּנֶגֶד — la partie adverse
שְׁנֵי־הַצְּדָדִים — les deux parties
הָיָה צַד בַּדָּבָר — être intéressé dans l'affaire
צַד שְׁלִישִׁי — tierce personne, tiers *m*
צַד לוֹחֵם — partie belligérante
‖ (עמוד בספר) — page *f*
צַד ← [צוד]
צִדֵּד (432) פ״י — détourner
‖ צִדֵּד בְּ־ — prendre parti pour
‖ הִצְטַדֵּד (469) פ״ע — se détourner
‖ הִצְדִּיד (499) פ״י — détourner, tourner de côté
צְדָדִי, ־דִית ת — latéral
רְחוֹב צְדָדִי — rue latérale
‖ (טפל) — accessoire, secondaire
‖ חַד־צְדָדִי — unilatéral, partial
רַב־צְדָדִי — multilatéral, divers
צְדָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* accessoire
חַד־צְדָדִיּוּת — partialité *f*
רַב־צְדָדִיּוּת — diversité *f*
צְדָדִים ← צַד
1. **צָדָה** (347) פ״י (התנכל) — conspirer contre, guetter
בהש צָדָה אֶת־הַלֵּב — captiver l'attention

|| הִצְטַבָּה (480) פ״ע — s'enfler, se gonfler
|| הִצְבָּה (508) פ״י — faire enfler, faire gonfler
2. צָבָה (347) פ״ע (רצה) — vouloir, désirer
צָבֶה, צָבָה ת — enflé, gonflé, boursouflé
צָבוּי, צְבוּיָה ת — enflé, gonflé
צִבּוּי (51) ז — enflure *f*, gonflement *m*
צָבוֹעַ (11) ז זואול — hyène *f*
צָבוּעַ, צְבוּעָה ת — peint, teint, coloré
|| בהש — hypocrite, faux
צִבּוּעַ (44, בלי ר׳) ז — peinture *f*, teinture *f*
צְבוּעָן (ר׳ ־נים) ז — hypocrite *m*, tartufe *m*
צִבּוּר (51) ז — tas *m*, amas *m*, monceau *m*
צִבּוּרֵי־פֵּרוֹת — tas de fruits
|| (קהל) — public *m*
אֵימַת־הַצִּבּוּר נ — trac *m*
יַחֲסֵי־צִבּוּר ז״ר — relations publiques
שִׁירָה בְּצִבּוּר נ — chant *m* en choeur
שְׁלִיחַ־צִבּוּר ז — officiant *m*
תַּעֲנִית־צִבּוּר נ — jeûne public
תְּפִלָּה נ בְּצִבּוּר — office public
אַל־תִּפְרֹשׁ מִן־הַצִּבּוּר — ne fais pas bande à part
יְדוּעָה נ בַּצִּבּוּר — concubine *f*
צִבּוּרָא (—) ז ארמית — public *m*
אֵימְתָא דְצִבּוּרָא — trac *m*
צִבּוּרִי, ־רִית ת — public
שֵׁרוּת צִבּוּרִי — service public
צִבּוּרִיּוּת (—) נ — collectivité *f*
צָבוּת (45) נ — enflure *f*, tuméfaction *f*
צִבּוּת (51) ז חקל — labour transversal
צָבַט (303) פ״י (לקח) — prendre avec les doigts
|| (מרט) — pincer
בהש לִבּוֹ צוֹבְטוֹ — avoir le cœur serré
|| נִצְבַּט (389) פ״ע — être pincé
|| הִצְטַבֵּט (469) פ״ע — se serrer, se contracter
צֶבֶט (166) ז — pincée *f*
מִשְׁקְפֵי־צֶבֶט ז״ר — pince-nez *m*
צַבְטָן, ־נִית (ר׳ ־נים, ־נִיּוֹת) ש — pinceur *n*
1. צְבִי (8) ז זואול — gazelle *f*
הִנִּיחַ מְעוֹתָיו עַל־קֶרֶן־הַצְּבִי — investir son argent à fonds perdus
2. צְבִי (8, בלי ר׳) ז (יופי) — beauté *f*, charme *m*
אֶרֶץ־הַצְּבִי נ — le pays charmant (Israël)
3. °צְבִי (—) ז (דניאל ח׳ ט׳) — nord *m*
1. צְבִיָּה (202, ר׳ גם צְבָאוֹת) נ — gazelle *f*, biche *f*
בהש (נערה חמודה) — bichette *f*
2. צְבִיָּה (202) נ (תפיחה) — enflure *f*
צִבְיוֹן (21, בלי ר׳) (רצון) — volonté *f*, désir *m*
|| (תואר) — aspect *m*, forme *f*, nature *f*
צִבְיוֹן מְקוֹמִי — couleur locale
בַּעַל־צִבְיוֹן־מְדִינִי — à caractère politique
צְבִיט (1) ז מוס — trille *m*
צְבִיטָה (201) נ — pincement *m*
בֵּית־צְבִיטָה — anse *f*, manche *m*
צְבִיעָה (201) נ — peinture *f*, teinture *f*
צְבִיעוּת (48) נ — hypocrisie *f*
צָבִיר (1) ז — agglomérat *m*, amas *m*
צְבִיר־כּוֹכָבִים — constellation *f*
צָבִיר, צְבִירָה ת — accumulé, cumulatif
צְבִירָה (201) נ — accumulation *f*, entassement *m*
צְבִירַת־הוֹן — thésaurisation *f*
פיס מַצְּבֵי־צְבִירָה ז״ר — états *mpl* de cohésion
צְבִירוּת (48) נ — agglomération *f*
צְבִיתָה (201) נ — pince *f*, tenailles *fpl*
1. צָבַע (329) פ״י — peindre, teindre, colorer
|| נִצְבַּע (401) פ״ע — être peint, être teint
|| צִבַּע (440) פ״י — peindre, teindre
|| הִצְטַבַּע (477) פ״ע — se teindre, être teint
2. צָבַע (329) פ״י (תפס) — saisir avec les doigts
|| הִצְבִּיעַ (505) פ״ע — lever le doigt
הִצְבִּיעַ עַל־ — montrer du doigt, indiquer
(בבחירות וכד׳) — voter
הִצְבִּיעַ בְּעַד־/נֶגֶד־ — voter pour / contre
צֶבַע (179) ז — couleur *f*
צֶבַע־מַיִם — aquarelle *f*
צֶבַע־שֶׁמֶן — peinture *f* à l'huile
נְטוּל־צֶבַע — décoloré, incolore
צַבָּע (87) ז — peintre (en bâtiment) *m*, teinturier *m*
צִבְעוֹן (21) ז — couleur *f*, teinte *f*
צִבְעוֹן (1) ז — pigmentation *f*
צִבְעוֹנוּת (48) נ — coloris *m*, éclat *m*
צִבְעוֹנִי, ־נִית ת — coloré, multicolore, bigarré

(שנא) — haïr, détester
‖ הִצְהִיב (502) פ"י — gronder, blâmer, offenser
צָהֹב, צְהֻבָּה ת — jaune
בהש פָּנִים צְהֻבִּים — visage rayonnant
עִתּוֹנוּת צְהֻבָּה — presse *f* de bas étage
רפא קַדַּחַת צְהֻבָּה — fièvre *f* jaune
צֹהַב (197) ז — couleur *f* jaune
צְהַבְהַב, ־הַבָּה ת — jaunâtre, blond
צְהַבְהֲבוּת (47) נ — couleur *f* jaunâtre
צְהַבְהוּבִית או צְהַבוּבִית (17) נ — teinte *f* jaunâtre
צְהָבוֹן (נס' צְהָבוֹן־, בלי ר') ז — teinte *f* jaune
צְהַבוֹנִי או צְהַבְנִי, ־נִית ת — blond, jaunissant
צְהֻבּוּת (45) נ — couleur *f* jaune
צַהֶבֶת (—) נ רפא — jaunisse *f*
צָהוּב, צְהוּבָה ת — fâché, irrité, hostile, antipathique
צְהוּב (51) ז — jaunissement *m*
צָהוּל, צְהוּלָה ת — joyeux, allègre
צָהוֹר, צְהוֹרָה ת — clair, brillant, éclatant
צְהוֹר (51) ז חקל — exposition *f* au soleil
צָהִיב, צְהִיבָה ת — jaunissant, jaunâtre
1. צְהִיבָה (201) נ (גון צהוב) — jaunissement *m*
בהש צְהִיבַת־פָּנִים — amabilité *f*, bienveillance *f*
2. צְהִיבָה (201) נ (ריב) — hostilité *f*, animosité *f*, antipathie *f*
צְהִיבוּת (48) נ — couleur *f* jaune
צְהִילָה (201) נ (של־סוס) — hennissement *m*
‖ (קריאות־שמחה) — cris *mpl* de joie
צָהִיר, צְהִירָה ת — clair, limpide
צְהִירָה (201) נ אסטר — culmination *f*
צְהִירוּת (48) נ — clarté *f*, splendeur *f*
צַהַל (152, בלי ר') ז — joie *f*, allégresse *f*
צַהַ"ל (=צְבָא־הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל) ← צָבָא
צָהַל (326) פ"ע (סוס) — hennir
‖ (השמיע קול־שמחה) — exulter
צָהַל וְשָׂמַח — exulter de joie
בהש צָהֲלוּ עַצְמוֹתָיו — tout son corps exulta
צָהֲלוּ פָּנָיו — rayonner de joie
‖ נִצְהַל (397) פ"ע — se réjouir, exulter
‖ צִהֵל (435) פ"י — rendre joyeux
צִהֵל קוֹלוֹ — pousser des cris de joie

‖ הִצְטַהֵל (472) פ"ע — jubiler, éclater de joie
‖ הִצְהִיל (502) פ"י — faire exulter
(שימח) — réjouir
(האיר) — faire rayonner
פָּנִים מַצְהִילוֹת — visage rayonnant
צָהֵל, צְהֵלָה ת — joyeux, allègre
צָהֳלָה (ר' צְהָלוֹת, צַהֲלוֹת־) נ — hennissement *m*
‖ (שמחה) — joie *f*, allégresse *f*
צַהֲלָנִי, ־נִית ת — joyeux, allègre
צָהַר (326) פ"ע — briller, luire
‖ צִהֵר (435) פ"י (האיר) — éclairer, illuminer
חקל — exposer au soleil
‖ הִצְטַהֵר (472) פ"ע — s'éclaircir
‖ הִצְהִיר (502) פ"י (הבריק) — éclairer, faire briller
(הכין שמן) — pressurer (des olives)
בהש (גילה דעתו) — déclarer
הִצְהִיר בִּשְׁבוּעָה — déclarer sous la foi du serment
הַמַּטָּרָה הַמֻּצְהֶרֶת — le but déclaré
‖ פ"ע אסטר — culminer
צֹהַר (197) ז — clarté *f*, blancheur *f*, éclat *m*
‖ (אשנב) — lucarne *f*, hublot *m*, judas *m*
‖ אסטר — zénith *m*
צָהֳרוֹן (21) ז — journal *m* de l'après-midi
צָהֳרַיִם (נס' צָהֳרֵי־) ז"ז — midi *m*
שָׁעָה 10 לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם — dix heures du matin
אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם — après-midi
הַצָּגַת־אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם נ — matinée *f*
אֲרוּחַת־צָהֳרַיִם נ — déjeuner *m*
מִשְׁכַּב־הַצָּהֳרַיִם ז — sieste *f*
שְׁעַת־הַצָּהֳרַיִם נ — l'heure *f* de midi
בְּצָהֳרֵי־הַיּוֹם — vers midi
‖ גיאוגר קַו־הַצָּהֳרַיִם ז — méridien *m*
צַו (59) ז — ordre *m*, commandement *m*, impératif *m*
צַו לָצָו — loi sur loi
בהש צַו־הַשָּׁעָה — les nécessités *fpl* de l'heure
‖ משפט צַו־בֵּינַיִם — ordonnance *f* de référé
צַו־מְנִיעָה — mise *f* en demeure
צַו עַל־תְּנַאי — arrêt *m* provisoire
הוֹצִיא צַו — rendre un arrêt

2. צָדָה (347) פ״ע (היה שומם) — être désert
|| נִצְדָּה (408) פ״ע — être ravagé, être désolé
|| הִצְדָּה (508) פ״י — ravager, désoler
צִדּוּד (51) ז — inclinaison *f*
בהש צִדּוּד בְּ־ — fait *m* de prendre parti pour
צְדוּדִית (17) נ — profil *m*, silhouette *f*
צְדוֹן (ר׳ ־נִים) ז — flanc (d'un navire) *m*
צִדּוּק (51) ז — justification *f*, réhabilitation *f*
צִדּוּק־הַדִּין — acceptation *f* d'une sentence
צְדוֹקִי (ר׳ צְדוֹקִים) ז דת — Saducéen *m*
צָדִי (—) נ — *tsadi* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
צִדִּי, ־דִּית ת — latéral
רֶכֶב צִדִּי — side-car *m*
צְדִידָה (201) נ — dérive (d'un navire) *f*
צְדִיָּה (202) נ — malice *f*, mauvaise intention
צַדִּיק (1) ז — juste *m*, homme *m* de bien
ל״ו צַדִּיקִים — les 36 Justes (sur qui repose le monde)
|| (זכאי בדין) — innocent
|| (צודק) — qui a raison
|| (בחסידות) — *tsaddiq* (rabbin hassidique) *m*
|| (שומר מצוות) — homme pieux
צַדִּיקוּת (48) נ — vertu *f*, intégrité *f*
|| (בחסידות) — rabbinat (des *Hassidim*) *m*
[צדע] הִצְדִּיעַ (505) פ״ע — saluer militairement
צֶדַע (179) ז או צְדָעָה (242) נ — tempe *f*
צֶדֶף (165) ז — nacre *f*
צִדְפָּה (241) נ — huître *f*
צִדְפַּת־פְּנִינִים — huître perlière, méléagrine *f*
צָדַק (308) פ״ע — être juste, être dans son droit
|| (דיבר נכונה) — avoir raison
אַתָּה צוֹדֵק בְּהֶחְלֵט — tu as parfaitement raison
דְּבָרֶיךָ צוֹדְקִים — tes paroles sont judicieuses
|| (יצא זכאי) — gagner un procès
|| נִצְדַּק (389) פ״ע — être acquitte *ou* justifié
|| צִדֵּק (432) פ״י — acquitter, justifier
צִדֵּק עָלָיו אֶת־הַדִּין — reconnaître le bien-fondé de la sentence
|| הִצְטַדֵּק (469) פ״ע — se justifier, s'excuser
|| הִצְדִּיק (499) פ״י (בדין) — donner raison à
(נימק) — justifier, prouver
צָדֵק, צְדֵקָה ת — légitime, justifié
צֶדֶק (166, בלי ר׳) ז (יושר) — justice *f*, droit *m*, droiture *f*
מוֹרֵה־צֶדֶק ז — guide spirituel, rabbin *m*
בֵּית־דִּין־צֶדֶק ז — tribunal *m* rabbinique
בֵּית־מִשְׁפָּט גָּבוֹהַּ לְצֶדֶק — cour *f* suprême
מֹאזְנֵי־צֶדֶק ז״ז — balance *f* juste
הֵן־צֶדֶק ז — parole *f* d'honneur
דת גֵּר־צֶדֶק ז — converti (au judaïsme) *m*, prosélyte *m*
|| (אמת) — vérité *f*, véracité *f*
הַצֶּדֶק אִתְּךָ או עִמְּךָ — tu as raison
בְּצֶדֶק — avec raison, à juste titre
|| °(ישועה) — triomphe *m*, victoire *f*
|| צֶדֶק ש״פ ז אסטר — Jupiter (planète) *m*
צְדָקָה (215) נ (יושר) — droiture *f*, intégrité *f*
|| (זכות) — mérite *m*
|| (גמילות־חסדים) — charité *f*
מָעוֹת נ״ר שֶׁל־צְדָקָה — aumône *f*
מִבְצַע־צְדָקָה ז — opération *f* charitable
תָּרַם לִצְדָקָה — faire un don charitable
עָשָׂה צְדָקָה עִם־ — faire du bien à
|| °(ישועה) — triomphe *m*, victoire *f*
צַדְקוּת (45, בלי ר׳) נ — piété *f*
צִדְקִיָּהוּ ש״פ ז — Sédécias *m*
צַדְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne vertueuse *ou* pieuse
צַדְקָנוּת (46) נ — vertu *f*, piété *f*
צַדֶּקֶת (ר׳ צַדִּיקוֹת) נ — femme vertueuse *ou* pieuse
צַדְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — bâche *f*, toile goudronnée
צָהֹב (—) ז — couleur *f* jaune
1. צָהַב (326) פ״ע (הבריק) — briller, resplendir
בהש צָהֲבוּ פָּנָיו — son visage rayonna
|| (קינא) — être jaloux
|| הִצְטַהֵב (472) פ״ע — devenir jaune, jaunir
|| הִצְהִיב (502) פ״ע — devenir jaune, jaunir
פ״י — colorer en jaune, dorer
בהש הִצְהִיב פָּנָיו לְפ׳ — sourire à qn
2. צָהַב (326) פ״ע (גער) — gronder, réprimander

צוֹנֵם (91) ז | rocher *m*, écueil *m*
צוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ת | froid, frais
בהש יְחָסִים צוֹנְנִים | rapports peu chaleureux
‖ צוֹנְנִים ז״ר | eau froide
צוֹנְנוּת (45) נ | froideur *f*, froid *m*
‖ רפא | frigidité *f*
צוֹעָה (201) נ | couverture *f*, nappe *f*
צוֹעֵן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עֲנִים, ־עֲנוֹת) ת | nomade *n*, vagabond *n*
צוֹעֲנִי, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש | tzigane *n*, bohémien *n*
צוֹעֲנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | vagabondage *m*, vie *f* de bohème
צוֹעֵר (ר׳ ־עֲרִים) ז | débutant *m*, assistant *m*
‖ צבא | cadet *m*, élève-officier *m*
[צוף] צָף (382) פ״ע | flotter
צָף וְעָלָה | surnager, surgir, émerger
בהש צָפָה שְׁאֵלָה | une question surgit
‖ הֵצִיף (526) פ״י | inonder, submerger
בהש הֵצִיף אֶת־הַשּׁוּק | inonder le marché
הֵצִיף סִירָה | mettre une barque à l'eau
1. צוּף (41) ז (דבש) | nectar *m*
נֹפֶת־צוּפִים ז | rayon *m* de miel
2. צוּף (41) ז (אניץ־צמר) | touffe (de laine) *f*
צוֹפָה (201) נ | écume *f*
צוֹפֶה, ־פָה ש (משקיף) | spectateur *m*
קְהַל־הַצּוֹפִים ז | l'assistance *f*
‖ צבא | guetteur *m*, sentinelle *f*
‖ בהש (נביא) | voyant *m*
‖ (חבר בתנועת־הצופים) | éclaireur *m*, scout *m*
צוֹפִי, ־פִית ת | d'éclaireur, scout
צוֹפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | scoutisme *m*
צוּפָן (97) ז צמח | nectaire *m*
צוּפָנִי, ־נִית ת | mielleux, juteux
צוֹפָר (91) ז | sirène *f*
(של־מכונית) | klaxon *m*
צִוֵּץ או צִיֵּץ (452) פ״ע | gazouiller
פ״י מטבח | mijoter, frissonner
‖ הִצְטַוֵּץ או הִצְטַיֵּץ (469) פ״ע | gazouiller
‖ הֵצְוִיץ (498) פ״ע | gazouiller
צוֹצִיק (ר׳ ־קִים) ז עממי | gosse *m*

צוֹצֶלֶת (252) נ עוף | pigeon *m* sauvage
1. [צוק] צָק (381) פ״י (יצק) | verser, répandre
2. [צוק] הֵצִיק (526) פ״י (העיק) | tourmenter
‖ (הטריד) | importuner, harceler
הֵצִיק לוֹ הָרָעָב | la faim le tiraillait
צוֹק (—) ז | détresse *f*, tourmente *f*
צוֹק־הָעִתִּים | les calamités *fpl* de l'heure
צוּק (41) ז | rocher *m*, falaise *f*, écueil *m*
צוּקָה (201) נ | détresse *f*, angoisse *f*
צוּקִית (17) נ עוף | merle *m*
1. [צור] צָר (382) פ״ע (שם מצור) | assiéger
‖ נָצוֹר (429) פ״ע | être assiégé
2. [צור] צָר (382) פ״י (יצר) | figurer, dessiner
צָר צוּרָה | faire un dessin
‖ (עיצב) | façonner, former
‖ צִיֵּר (452) פ״י | dessiner
(תאר) | décrire
‖ הִצְטַיֵּר (469) פ״ע | se dessiner
(התחפש) | se déguiser
3. [צור] צָר (382) פ״י (ארז) | serrer, emballer
4. [צור] צָר (382) פ״י (שנא) | détester, être hostile
וְצַרְתִּי אֶת־צוֹרְרֶיךָ | j'opprimerai tes oppresseurs
צוֹר או צֹר ש״פ נ (עיר) | Tyr *m*
צוּר (41) ז (סלע) | rocher *m*
בהש צוּר־יְשׁוּעָתִי | mon recours inébranlable
צוּר־יִשְׂרָאֵל | le Protecteur d'Israel
צוּר־מַחְצַבְתּוֹ | la carrière d'où il fut extrait, son origine *f*
צוֹרֵב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רְבִים, ־רְבוֹת) ת | brûlant
בהש עֶלְבּוֹן צוֹרֵב | offense cuisante
צוּרְבָא (—) ז ארמית | étudiant *m*
צוּרְבָא מֵרַבָּנָן | jeune rabbin *m*
צוֹרְבָנִי, ־נִית ת | brûlant, cuisant
צוּרָה (201) נ | forme *f*
פָּשַׁט צוּרָה וְלָבַשׁ צוּרָה | changer de forme
אֵינוֹ יוֹדֵעַ צוּרַת־אוֹת | illettré, analphabète
בַּעַל־צוּרָה | imposant, respectable
חֲסַר־צוּרָה | informe
צוּרָה הַנְדָּסִית | figure *f* géométrique
תּוֹרַת־הַצּוּרוֹת | morphologie *f*

‖ צבא צַו־גִּיּוּס	ordre *m* d'appel
צַו־תְּנוּעָה	feuille *f* de route
צוֹאָה (201) נ	excrément *m*, ordure *f*
צַוָּאָה (221) נ	testament *m*
צַוָּאַת־שְׁכִיב־מְרַע	testament *in extremis*
צוֹאִי, ־אִית ת	sale, souillé, plein d'ordures
צַוָּאר (צַוַּאר־, צַוָּארִי; צַוְּארֵי־, צַוָּארָיו) ז	cou *m*
בֵּית־צַוָּאר ז	encolure *f*
בהש הִגִּיעַ עַד־צַוָּאר	arriver jusqu'à la gorge, étouffer
נִרְדַּף עַל־צַוָּארוֹ	être poursuivi sans merci
‖ צַוַּאר־בַּקְבּוּק	goulot *m*
בהש	embouteillage *m*
צַוַּאר־הָרֶחֶם אנטום	col *m* de l'utérus
עָלַי וְעַל־צַוָּארִי	j'en donne ma tête à couper
צַוָּארוֹן (צַוְּארוֹן־; ר׳ צַוָּארוֹנִים) ז	col *m*, collet *m*
בַּעֲלֵי־הַצַּוָּארוֹן־הַלָּבָן	les membres des professions libérales
‖ (תכשיט)	collier *m*
צוֹבְטָנִי, ־נִית ת	pinçant
צוֹבֶל (ר׳ ־לִים) ז זואול	zibeline *f*
צוֹבֵעַ (ר׳ ־בְעִים) ז	peintre *m*, teinturier *m*
[צוג] צָג (382) פ״ע	se tenir debout
[צוד] צָד (382) פ״י	chasser, capturer
בהש צָד דַּעַת־פ׳	abuser, duper, tromper qn
‖ נִצּוֹד (431) פ״ע	être pris à la chasse
‖ צוֹדֵד (455) פ״י	capturer, captiver
‖ צִיֵּד (452) פ״י	pourvoir, munir
צִיֵּד בְּמָזוֹן	approvisionner
‖ הִצְטַיֵּד (469) פ״ע (בְּ־)	se munir de
צִוָּה (453) פ״י	ordonner, commander
צֻוֵּיתִי	j'ai reçu l'ordre
מְצֻוֶּה וְעוֹשֶׂה	tenu par les ordres reçus
‖ (מסר בצוואה)	léguer
צִוָּה לְבֵיתוֹ	faire son testament
‖ °(מינה)	nommer (à un poste), désigner
‖ הִצְטַוָּה (480) פ״ע	recevoir l'ordre
צוֹהֵל, ־הֶלֶת ת	joyeux, exultant
צִוּוּי (51) ז	ordre *m*, commandement *m*
‖ דקדוק	impératif *m*
הַצִּוּוּי הַמֻּחְלָט	l'impératif catégorique

צִוּוּת (51) ז	formation *f* d'équipes
צָוַח (326) פ״ע	crier
צָוַח בְּפ׳ או עַל־פ׳	crier contre qn
‖ צִוַּח (440) פ״ע	pousser des cris
‖ הִצְטַוַּח (477) פ״ע	crier, pousser des cris
‖ הִצְוִיחַ (504) פ״ע	crier, s'écrier
צְוָח (179) ז	cris *mpl*, clameur *f*
צָוְחָא (ר׳ ־חַיָּא) ז ארמית	crieur *m*, braillard *m*
צְוָחָה (215) נ	cris *mpl*, clameur *f*
אֵין־פֶּרֶץ וְאֵין־צְוָחָה	tout est calme
צְוְחוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז	petits cris
צִוְחֵחַ (456) פ״ע	pousser de petits cris
צַוְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	braillard *n*
צַוְחָנוּת (46) נ	criaillerie *f*
צַוְחָנִי, ־נִית ת	criard, braillard
צוֹחֲקָנִי, ־נִית ת	rieur
צְוִיחָה (201) נ	criaillerie *f*, clameur *f*
צִוִּיץ (1) ז או צְוִיצָה (201) נ	gazouillement *m*
צוּל (41) ז או צוּלָה (201) נ	eaux profondes, abîme *m*
צוֹלֵב, ־לֶבֶת (ר׳ ־לְבִים, ־לְבוֹת) ת	croisé
אֵשׁ צוֹלֶבֶת	feu croisé
חֲקִירָה צוֹלֶבֶת	interrogatoire serré
צוּלָה ← צוּל	
1. צוֹלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז (אמודאי)	scaphandrier *m*
‖ עוף	plongeon *m*
2. צוֹלֵל, ־לֶלֶת ת (עיצור)	liquide (consonnes *l*, *m*, *n*, *r*)
צוֹלְלוּת (45) נ	sonorité *f*
צוֹלְלָן (ר׳ ־נִים) ז צבא	sous-marinier *m*
צוֹלֶלֶת (254) נ צבא	sous-marin (navire) *m*
צוֹלֵעַ, ־לַעַת (ר׳ ־לְעִים, ־לְעוֹת) ת	boiteux
בהש (כושל)	inadéquat, défectueux, raté
חָרוּז צוֹלֵעַ	vers boiteux
צוֹלְפָנִי, ־נִית ת	cinglant
[צום] צָם (382) פ״ע	jeûner
צוֹם (22) ז	jeûne *m*
צוֹמֵד (ר׳ ־מְדִים) ז	accolade (typographique) *f*
צוֹמֵחַ, ־מַחַת (ר׳ ־מְחִים, ־מְחוֹת) ת	florissant
‖ הַצּוֹמֵחַ (—) ז	règne végétal, flore *f*
צוֹמֵק, ־מֶקֶת (ר׳ ־מְקִים, ־מְקוֹת) ת	flétri, ratatiné

צַחְצֵחַ שִׁנַּיִם — se brosser les dents
בהש צַחְצֵחַ לְשׁוֹנוֹ — parler avec distinction
‖ הִצְטַחְצֵחַ (496) פ"ע — être poli, être astiqué
(צחצח עצמו) — s'astiquer
(הבריק) — briller, resplendir
צַחְצָחוּת (46) נ — clarté *f*, pureté *f*, limpidité *f*
צַחְצְחָן (97) ז — cireur *m*
בהש (צח־לשון) — puriste *m*
צְחוֹק (152) ז — rire *m*
צָחַק (326) פ"ע — rire
(לעג) צָחַק לְ־ — se moquer de
‖ צִחֵק (435) פ"ע — s'amuser, se divertir, jouer
(לעג) — se moquer, railler
הָיָה כִּמְצַחֵק — avoir l'air de plaisanter
‖ הִצְטַחֵק (472) פ"ע — sourire
‖ הִצְחִיק (502) פ"י — faire rire, amuser
צְחָקָה (238) נ — sourire *m*, rire *m*
צִחְקוּק (51) ז — ricanement *m*
צַחְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — rieur *n*
צַחְקָנוּת (46) נ — habitude *f* de rire
צַחְקָנִי, ־נִית ת — rieur
צִחְקֵק (460) פ"ע — ricaner, glousser
‖ הִצְטַחְקֵק (494) פ"ע — se mettre à ricaner
צַחַר (—) ז — blancheur *f*
צָחַר (326) פ"ע — être blanc
‖ צִחֵר (435) פ"י — blanchir
‖ הִצְטַחֵר (472) פ"ע — éclater de blancheur
‖ הִצְחִיר (502) פ"י — blanchir
פ"ע — éclater de blancheur
צַחֲרוּרִי, ־רִית ת — blanchâtre
צַחֲרוּת (45) נ — blancheur *f*
צְחַרְחַר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — blanchâtre
צְחַרְחָרוּת (46) נ — teinte *f* blanchâtre
צִטּוּט (51) ז — citation *f*
צִטֵּט (432) פ"י — citer
צַטְטָנוּת (46) נ — manie *f* des citations
1. צִי (צִיּוֹ; ר׳ צִיִּים או °צִים) ז — flotte *f*, marine *f*
צִי־מִלְחָמָה — marine de guerre
צִי־סַחַר — marine marchande
צִי־אֲוִיר — flotte aérienne
בהש צִי־מְכוֹנִיּוֹת — parc *m* automobile

2. °צִי (ר׳ צִיִּים) ז (חיות־מדבר) — bêtes *fpl* sauvages
צִיאָן (—) ז כים — cyanure *m*
צִיאַן־קָלִי — cyanure de potassium
צִיב (1) ז — fibre *f*
‖ צִיבִים ז"ר — herbes *fpl* aromatiques
צִיבְחַר (—) ז — un brin, un petit peu
צִיבִית (—) נ — celluloïd *m*
צַיִד (158, בלי ר׳) ז — chasse *f*
בהש צֵיד־מְכַשֵּׁפוֹת — chasse aux sorcières
גִּבּוֹר־צַיִד ז — vaillant chasseur
‖ (חיה שנצודה) — gibier *m*
‖ °(מזון לדרך) — provisions *fpl* de route
צַיָּד, צַיֶּדֶת (ר׳ צַיָּדִים, ־דוֹת) ש — chasseur *n*
‖ צבא צַיֶּדֶת־צוֹלְלוֹת — chasseur de sous-marins (navire)
צַיֵּד ← [צוד]
צֵידָה (201) נ — provisions *fpl*
צֵידָה לַדֶּרֶךְ — provisions de route
צִידָה (201) נ — chasse *f*, capture *f*
צִידוֹן ש"פ נ (עיר) — Sidon *m*
צִידוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז — Sidonien *m*, Phénicien *m*
צַיָּדוּת (46) נ — chasse *f*, vénerie *f*
צַיְדָנִי (ר׳ ־נִיִּים) ז — tricheur *m*, escroc *m*, flatteur *m*
צֵידָנִית (17) נ — caisse *f* à provisions, garde-manger *m*
צִיָּה (202) נ — terre *f* aride, désert *m*
צִיּוּד (51) ז (מתן־צידה) — approvisionnement *m*
‖ (כלי־עבודה) — équipement *m*, attirail *m*
צִיּוּד אִישִׁי — équipement individuel
צִיּוּד־מַעְבָּדָה — installation *f* de laboratoire
תּוֹרַת־הַצִּיּוּד הַצְּבָאִי נ — logistique *f*
צָיוֹן (צִיוֹן־, בלי ר׳) ז — terre *f* aride, désert *m*
צִיּוֹן ש"פ נ — Sion *f*
°בַּת־צִיּוֹן נ — Sion
שִׁירֵי־צִיּוֹן ז"ר — cantiques *mpl* de Sion
צִיּוּן (51) ז (סימן) — signal *m*, marque *f*
צִיּוּנֵי־דֶּרֶךְ — repères *mpl*
‖ (קביעה) — indication *f*, indice *m*
צִיּוּן־עֻבְדָּה — mention *f* d'un fait

צוֹרוֹן ← צַוָּארוֹן	
צוֹרוֹנִית (17) נ	cache-col *m*, châle *m*
צוֹרְחָנִי, ־נִית ת	criard
צוֹרִית (17) נ צמח	joubarbe *f*
צוֹרְמָנִי, ־נִית ת	discordant, peu harmonieux
צוֹרָן (97) ז דקדוק	morphème *m*
צוּרָנִי, ־נִית ת	formel
צוֹרֵף (132) ז	orfèvre *m*
צוֹרְפוּת (45) נ	orfèvrerie (métier) *f*
צוֹרֵר (132) ז	ennemi *m*, adversaire *m*
צוֹרְרוּת (45) נ	inimitié *f*, hostilité *f*
צוּרָתִי, ־תִית ת	formel
1. צָוַת (301 ת) פ״ע (התחבר)	se joindre, s'unir
‖ צִוֵּת (432 ת) פ״י	grouper, former une équipe
‖ הִצְטַוֵּת (469 ת) פ״ע	se joindre, s'accointer
2. [צות] הֵצִית (526 ת) פ״י (הדליק)	allumer, incendier
3. [צות] צוֹתֵת (455 ת) פ״י (הקשיב)	écouter
‖ צִיֵּת (452 ת) פ״ע	obéir
‖ הִצְטַיֵּת (469 ת) פ״ע	se faire obéissant
צֶוֶת (165) ז	équipage *m*, équipe *f*
צֶוֶת־מֻמְחוֹת	groupe *m* d'experts
צבא צֶוֶת־קַרְקַע	équipe au sol
צֶוֶת־תּוֹתָח	servants *mpl* de pièce
צַוְתָּא (—) ז ארמית	compagnie *f*
בְּצַוְתָּא	en compagnie, de concert
צַוְתָן (97) ז	donneur *m* d'ordres
צַוְתָנוּת (46) נ	manie *f* du commandement
צַח, צַחָה או צָחָה (ר׳ צָחִים, צָחוֹת) ת	clair, limpide
אֲוִיר צַח	air pur
לָשׁוֹן צָחָה	langage *m* impeccable
דִּבֵּר צָחוֹת	parler un beau langage
צִחֶה, צִחָה ת	desséché, tari
צְחֵה־צָמָא	altéré de soif
צָחוּחַ, צְחוּחָה ת	clair, pur
צָחוּן, צְחוּנָה ת	puant, fétide
צְחוֹק (21, בלי ר׳) ז	rire *m*
בִּצְחוֹק	en riant, pour rire
בַּת־צְחוֹק נ	sourire *m*
הָיָה לִצְחוֹק	être un objet de risée
שָׂם אֶת־פְּ׳ לִצְחוֹק	rendre qn ridicule
עוֹרֵר צְחוֹק	provoquer le rire
צְחוֹק־הַגּוֹרָל	l'ironie *f* du sort
צְחוֹקִית (17) נ	sourire *m*
צָחוֹר (21) ז	blancheur immaculée
צָחוֹר, צְחוֹרָה ת	blanc comme neige
צַחוּת (47) נ	pureté *f*, limpidité *f*
צַחוּת־לָשׁוֹן	purisme *m* du langage
1. [צחח] צַח (ר׳ צָחוּ; עת׳ יִצַח) פ״ע	être pur
2. [צחח] הִצְחִיחַ (504) פ״י (ייבש)	sécher, dessécher
‖ פ״ע	se dessécher
צָחֵחַ, צְחֵחַת (ר׳ צְחֵחִים, ־חוֹת) ת	sec, aride
צִחָחוֹן (צְחָחוֹן־) או צִחְיוֹן (21) ז	sécheresse *f*
צְחִי (—) ז או צְחִיָּה (202) נ	sécheresse *f*, aridité *f*
צִחָיוֹן (21) ז רפא	aridité *f*, déshydratation *f*
צָחִיחַ (9) או צְחִיחָה (201) נ	endroit *m* aride
צָחִיחַ, צְחִיחָה ת	sec, aride
צְחִיחוּת (48) נ	sécheresse *f*, aridité *f*
צְחִיחָנִית (17) נ עוף	alouette *f*
צְחִינָה (201) נ	mauvaise odeur, puanteur *f*
צְחִיקָה (201) נ	rire *m*, éclat *m* de rire
צַחַן (152) ג	puanteur *f*, fétidité *f*
‖ בהש (חטא)	péché *m*, corruption *f*
צָחַן (326 נ) פ״ע	sentir mauvais, puer
‖ הִצְטַחֵן (472 נ) פ״ע	s'empuantir
‖ הִצְחִין (502 נ) פ״י	empester
1. צַחֲנָה (238) נ (סירחון)	puanteur *f*, fétidité *f*
2. צַחֲנָה (238) נ (תבשיל)	plat *m* de poissons, bouillabaisse *f*
צַחֲנָן (97) ז צמח	anagyre *m*
צַחֲפָה (238) נ	terrasse *f*, plate-forme *f*
צַחְצוּחַ (9) ז	goutte *f*
צִחְצוּחַ (9) ז (ניקוי)	polissage *m*, astiquage *m*
צִחְצוּחַ־נַעֲלַיִם	cirage *m* de chaussures
‖ (ליטוש)	affûtage *m*, aiguisage *m*
צִחְצוּחַ־חֲרָבוֹת	fourbissage *m* de sabres
בהש צִחְצוּחַ־מִלִּים	polémique véhémente
צַחְצוּחִית (17) נ	gouttelette *f*
צַחְצַח, ־צָחָה (ר׳ ־צָחִים, ־צָחוֹת) ת	clair, limpide
‖ צַחְצָחוֹת נ״ר	clarté *f*, éclat *m*
צִחְצַח (465) פ״י	polir, astiquer
צִחְצַח נַעֲלַיִם	cirer des chaussures

צִיר מֻסְמָךְ ministre plénipotentiaire

2. צִיר (1) ז (שֶׁל־דלת) gond *m*, charnière *f*, pivot *m*

|| (של־רכב) axe *m*, essieu *m*

מתמט (של־כדור) axe

צִיר־הַסִּימֶטְרִיָּה axe de symétrie

|| צבא צִיר־הִתְקַדְּמוּת axe de mouvement en avant

כּוֹכַב־הַצִּיר ז l'étoile *f* polaire

|| (בין־מדינות) axe

הַצִּיר בֶּרְלִין־רוֹמָא l'axe Berlin-Rome

3. צִיר (1) ז (כאב) crampe *f*, douleur *f*

צִירֵי־יוֹלֵדָה travail *m* de l'enfantement

נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִירֶיהָ les douleurs de l'enfantement l'assaillirent

4. צִיר (1) ז (רוטב) sauce *f*, saumure *f*

צַיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ש peintre *n*

צַיֵּר ← 2. [צור]

צֵירֶה (—) ז דקדוק *tséré* (*é* allongé) *m*

צִירוּת (48) נ légation *f*

צַיָּרוּת (46) נ art *m* du peintre

צִירִי, ־רִית ת axial

צַיָּרִי, ־רִית ת de peintre

צַיְּרָנִי, ־נִית ת descriptif, pittoresque

צִיֶּרֶת (256) נ modèle *m*, dessin *m*, esquisse *f*

צַיֵּת ← 3. [צות]

צַיְּתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש personne obéissante *ou* docile

צַיְּתָנוּת (46) נ obéissance *f*, docilité *f*

צַיְּתָנִי, ־נִית ת obéissant, docile

|| (סקרני) curieux, indiscret

צִיתָר (91) ז מוס cithare *f*

צִיתָרָן (ר׳ ־נִים) ז מוס cithariste *m*

צֶ׳כִי, ־כִית ת tchèque

צֵל (114, ר׳ צְלָלִים, צִלְלֵי־) ז ombre *f*, silhouette *f*

חֲצִי־צֵל pénombre *f*

כְּצֵל עוֹבֵר comme une ombre fugitive

בהש צֵל שֶׁל־סָפֵק l'ombre d'un doute

הֶעֱמִיד אֶת־פ׳ בַּצֵּל éclipser qn

הֵטִיל צֵל עַל־ faire des réserves sur

חָסָה בְּצֵל־פ׳ trouver protection chez qn

סָר צִלּוֹ מֵעָלָיו perdre son assurance

מֶמְשֶׁלֶת־צְלָלִים נ gouvernement *m* fantôme

צְלָב (88) ז croix *f*

הַצְּלָב הָאָדֹם la Croix Rouge

צְלַב־קֶרֶס croix gammée

היסט מַסַּע־צְלָב ז croisade *f*

נוֹסְעֵי־הַצְּלָב ז״ר les Croisés *mpl*

בהש הֶעֱבִיר צְלָב עַל־ rayer, barrer, biffer

|| (במשחק קלפים) trèfle *m*

צָלַב (301) פ״י crucifier

|| נִצְלַב (388) פ״ע être crucifié

|| צִלֵּב (432) פ״י faire le signe de croix sur

|| הִצְטַלֵּב (469) פ״ע (קווים) se croiser

הַכְּבִישִׁים מִצְטַלְּבִים les routes se croisent

הַמִּכְתָּבִים הִצְטַלְּבוּ les lettres se sont croisées

דת (עשה סימן הצלב) faire le signe de croix

|| הִצְלִיב (498) פ״י croiser

הִצְלִיב אֶצְבְּעוֹתָיו joindre les mains

דת faire le signe de croix

חקל (הכליא) croiser (des races), métisser

צמח מַצְלִיבִים crucifères *fpl*

צֶלֶב (165) ז croix *f*

צְלָבוֹן (ר׳ ־נִים) או צְלַבְלָב (ר׳ ־בִּים) ז petite croix

צַלְבָן (97) ז היסט Croisé *m*

צַלְבָנִי, ־נִית ת des Croisades, des Croisés

הַתְּקוּפָה הַצַּלְבָנִית la période des Croisades

מִבְצָר צַלְבָנִי château fort du temps des Croisés

צָלָה (353) פ״י rôtir, griller

|| נִצְלָה (406) פ״ע être rôti

צִלָּה (208) נ ombre *f*

צִלָּתוֹ מְרֻבָּה מֵחַמָּתוֹ il donne plus d'ombre que de soleil

צִלְהֵב (462) פ״י éclairer, illuminer

|| הִצְטַלְהֵב (492) פ״ע être éclairé, briller

צַלְהֶבֶת (255) נ éclat *m*, luminosité *f*

צִלְהוּב (51) ז éclat *m*, splendeur *f*, rayonnement *m*

צֶ׳לוֹ (ר׳ צֶ׳לוֹאוֹת) ז מוס violoncelle *m*

צָלוּב, צְלוּבָה ת crucifié

|| דת הַצָּלוּב ז le Crucifié (Jésus)

צִיּוּן לְשֶׁבַח — citation élogieuse, mention honorable
‖ (להערכת־תלמיד) — note *f*
צִיּוּן מְמֻצָּע — moyenne *f*
‖ (הערת־שוליים) — note, remarque *f*
‖ מתמט — indice *m*
‖ (מצבת קבר) — monument *m* funéraire
צִיּוֹנוּת (—) נ — sionisme *m*
צִיּוֹנִי, ־נִית ת — sioniste
צִיּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — aspiration *f* sioniste
צִיּוּץ (51) ז — gazouillement *m*
צִיּוּר (51) ז (אומנות) — dessin *m*
‖ (תמונה) — dessin, peinture *f*, tableau *m*
‖ (תיאור) — description *f*
צִיּוּרִי, ־רִית ת — descriptif, pittoresque
צִיּוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* pittoresque
צִיּוּת (51) ז — obéissance *f*, obédience *f*
צִיזְבָּט (ר׳ ־טִים) ז עממי — bobard *m*, galéjade *f*
צִיטוֹלוֹגְיָה (—) נ — cytologie *f*
צִיטָטָה (ר׳ ־טוֹת) נ או צִיטָט (ר׳ צִיטָטִים) ז — citation *f*
צִיטְרוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — agrumes *mpl*
צִיל־צְלִיל מ״ק — drelin (son d'une clochette) *m*
צֵילוֹן ש״פ נ (אי) — Ceylan *m*
צִילִינְדֶּר (ר׳ ־דְּרִים) ז (גליל) — cylindre *m*
‖ (מגבע) — haut-de-forme *m*
צִימָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ascète *n*
צִימָנִי, ־נִית ת — ascétique
צִיֵּן (452 נ) פ״י (סימן) — marquer, signaler, indiquer
‖ (העיר) — noter, remarquer, mentionner
יֵשׁ לְצַיֵּן — il y a lieu d'observer
צִיֵּן לְשֶׁבַח — citer élogieusement
‖ (איפיין) — caractériser
‖ הִצְטַיֵּן (469 נ) פ״ע — exceller, se distinguer
1. צִינוֹק (—) ז (בית־כלא) — prison *f*, geôle *f*
‖ (תא־ענשים) — cachot *m*
2. צִינוֹק (21) ז (צרור) — faisceau *m*, botte *f*
צִינִי, ־נִית ת — cynique
צִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cynisme *m*
צִינִיקָן (ר׳ ־נִים) ז — cynique *m*

צִיסְטָה (ר׳ ־טוֹת) נ רפא — kyste *m*
צִיף (1) ז — laine cardée
1. צִיפָּה (201) נ (של־פרי) — pulpe *f*
2. צִיפָּה (201) נ (מעל למים) — flottaison *f*
1. [ציץ] צָץ (387) פ״ע (פרח) — fleurir
בהש צָץ רַעְיוֹן — une idée surgit
‖ הִצְטַיֵּץ (469) פ״ע — se mettre à fleurir
‖ הֵצִיץ (526) פ״י — faire fleurir
2. [ציץ] הֵצִיץ (526) פ״ע (הסתכל) — regarder
בהש הֵצִיץ וְנִפְגַּע — il a été puni de sa curiosité
‖ (הופיע) — apparaître
הֵצִיצָה הַלְּבָנָה — la lune apparut
3. צִיֵּץ (452) פ״ע (ציפצף) — gazouiller
‖ הִצְטַיֵּץ (469) פ״ע — se mettre à gazouiller
4. צִיֵּץ (452) פ״י (קשר ציצית) — garnir de franges
צִיּוּץ (156) ז — gazouillement *m*, gazouillis *m*
צִיץ (1) ז (פרח) — fleur *f*
‖ (עיטור) — motif floral, plaque *f*, cocarde *f*
‖ (של־הכהן הגדול) — diadème *m*, fronteau *m*
‖ °(כנף) — aile *f*, plumage *m*
צִיצָה (201) נ צמח — bourgeon *m*, fleur *f*
צִיצַת־שָׁרָשִׁים — bouquet *m* de radicelles
‖ בהש צִיצַת־שֵׂעָר — touffe *f* de cheveux
צִיצִית (17) נ — touffe *f*, houppe *f*
צִיצִית־הַזָּנָב — poils *mpl* de la queue
צִיצִית־הָרֹאשׁ — toupet *m*, boucle *f* de cheveux
צמח — aigrette *f*
‖ דת — franges (rituelles) *fpl*
בהש בָּדַק בְּצִיצִיּוֹת — faire l'inquisiteur
צַיְּצָנִי, ־נִית ת — siffleur
צִיק (1) ז מטבח — ingrédients *mpl* liquides
צִיקָדָה (ר׳ ־דוֹת) נ חרק — cigale *f*
צִיקָה (201) נ — coulée *f*
צִיקְלוֹטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס — cyclotron *m*
צִיקְלוֹן (ר׳ ־נִים) ז — cyclone *m*
צַיְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — avare *n*, ladre *n*
צַיְקָנוּת (46) נ — avarice *f*, ladrerie *f*
1. צִיר (1) ז (שליח) — envoyé *m*, messager *m*
‖ (לכינוס) — délégué *m*
צִיר־בֵּית־הַנִּבְחָרִים — député *m*
‖ (בשרות הדיפלומטי) — ministre *m*

2. צֶלֶל (—) ז (צל)	ombre légère
צְלָלִי, ־לִית ת	ombragé, ombreux
צְלָלִים ← צל	
צְלָלִית (17) נ	silhouette *f*
צֶלֶם (176) ז	image *f*, forme *f*, figure *f*
‖ (תבנית־אליל)	idole *f*
צַלָּם (90) ז	photographe *m*
צִלֵּם (432) פ״י	photographier
‖ הִצְטַלֵּם (469) פ״ע	se faire photographier
צַלְמוֹן (—) ז	ténèbres *fpl*, obscurité *f*
‖ בהש (שאול)	enfer *m*
צַלְמָוֶת (—) ז	ténèbres *fpl*, obscurité *f*
גֵּיא־צַלְמָוֶת ז	vallée *f* des ténèbres
צַלְמִית (17) נ	figure *f*
צַלְמָנוֹעַ (ר׳ ־מְנוֹעִים) ז	caméra *f*
צַלָּמוּת (46) נ	photographie (art) *f*
צַלְמָנִיָּה (202) נ	atelier *m* de photographe
צֶ׳לָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש מוס	violoncelliste *n*
צֶ׳לֶסְטָה (ר׳ ־טוֹת) נ מוס	célesta *m*
צֶלְסְיוּס ש״פ ז	Celsius *m*
מַעֲלַת־צֶלְסְיוּס נ	degré centigrade *m*
1. צָלַע (332) פ״ע	boiter, clocher, clopiner
בהש הָעֲסָקִים צוֹלְעִים	les affaires se traînent
‖ נִצְלַע (402) פ״ע	devenir boiteux
‖ הִצְטַלֵּעַ (477) פ״ע	devenir boiteux
‖ הִצְלִיעַ (504) פ״ע	boiter, boitiller
פ״י	faire boiter
2. צִלֵּעַ (440) פ״י (הגביל ע״י צלעות)	limiter par des lignes
צֵלָע (צֶלַע־, צַלְעִי; ר׳ צְלָעוֹת, צַלְעוֹת־) נ אנטום	côte *f*
‖ (צד)	côté *m*
‖ מתמט	côté (d'un polygone)
שְׁוֵה־צְלָעוֹת	équilatéral
שׁוֹנֵה־צְלָעוֹת	scalène
‖ צמח	nervure *f*
‖ (בתורת־השירה)	hémistiche *m*
צֶלַע (178, בלי ר׳) ז (כישלון)	chute *f*, échec *m*
צַלְעָה (326, ר׳ צְלָעוֹת, צַלְעוֹת־) נ אנטום	côte *f*
‖ בהש צַלְעָתִי	ma moitié (ma femme)
צְלִיעָה (242) נ	boitement *m*, claudication *f*
צַלְעוֹן (ר׳ ־נִים) ז מתמט	polygone *m*
צַלְעִית (17) נ (בשר)	côtelette *f*
‖ (בתורת־השירה)	hémistiche *m*
צָלַף (301) פ״י (קלע)	tirer au but, canarder
‖ נִצְלַף (388) פ״ע (נורה)	être canardé
(הולקה)	être fouetté
‖ הִצְטַלֵּף (469) פ״ע	se flageller
‖ הִצְלִיף (489) פ״י	fouetter, flageller, cingler
צָלָף (105) ז צמח	câprier *m*
צֶלֶף (165) ז	fouettement *m*
‖ (ירייה)	coup *m* de feu
צַלָּף (90) ז	tireur *m* d'élite, franc-tireur *m*
צַלָּפוּת (46) נ	tir *m* au but
צַלְפָנִי, ־נִית ת	cinglant
צִלְצוֹל (ר׳ ־לִים) ז	ceinture *f*
צִלְצוּל (51) ז	sonnerie *f*
‖ (בטלפון)	coup *m* de téléphone
‖ (כלי־נגינה קדום)	cymbale *f*
צְלָצַל (צְלָצַל־; ר׳ צְלָצְלִים) ז חרק	grillon *m*
1. צֶלְצָל (91) ז (כלי־נגינה קדמון)	cymbale *f*
‖ (צלצול)	tintement *m*, sonnerie *f*
2. צִלְצָל (91) ז (מכשיר־דייג)	harpon *m*
צִלְצֵל (460) פ״ע	sonner
הַפַּעֲמוֹן מְצַלְצֵל	la cloche sonne
צִלְצַלְתִּי אֵלֶיךָ	je t'ai appelé (au téléphone)
‖ הִצְטַלְצֵל (494) פ״ע	se mettre à sonner
צַלְצֵלָה (229) נ	sonnerie (de cloches) *f*, carillon *m*
צַלְצְלָן (ר׳ ־נִים) ז	sonneur *m*, carillonneur *m*
צַלְצְלָנִי, ־נִית ת	retentissant, sonore
צַלְצֶלֶת (252) נ (בטלפון)	dispositif *m* d'appel
צָלַק (301) פ״י	entailler, balafrer
‖ צִלֵּק (432) פ״י	balafrer, couvrir de cicatrices
‖ הִצְטַלֵּק (469) פ״ע	se cicatriser
צַלֶּקֶת ... צֶלֶק (166) ז	cicatrice *f*, balafre *f*
צַלֶּקֶת (251) נ	cicatrice *f*
‖ צמח	stigmate *m*
צל״ש (= צִיּוּן לְשֶׁבַח) (88) ז	citation *f* à l'ordre du jour, mention élogieuse
צָם ← [צום]	
צָמָא (110, בלי ר׳) ז	soif *f*
שָׁבַר צְמָאוֹ	étancher sa soif

צלוחית (17) נ	flacon *m*, fiole *f*, carafon *m*
צלוי, צלויה ת	rôti, grillé
צלול, צלולה ת	clair, limpide
מים צלולים	eau claire
קול צלול	voix claire
דעה צלולה	esprit *m* lucide
1. צלול (51) ז (זיקוק)	distillation *f*
2. צלול (51) ז (נפץ)	détonation *f*, explosion *f*
צלולואיד (—) ז	celluloïd *m*
צלום (51) ז (אומנות)	photographie (art) *f*
‖ (תמונה)	photo (image) *f*
צלוף (51) ז (מכה)	fouettement *m*
‖ (ירייה)	tir *m* au but
צלופח (69) ז דג	anguille *f*
צלופן (—) ז	cellophane *f*
צלותא (—) נ ארמית	prière *f*
1. צלח (331, בינוני צלח) פ"ע (עלה יפה)	réussir, convenir
צלח ורכב	bon courage!
לא־יצלח או לא־יצלח	bon à rien
בהש צלחה עליו הרוח	l'inspiration s'empara de lui
‖ הצליח (504) פ"ע	réussir
פ"י	faire réussir
2. צלח (331) פ"ע (חצה)	traverser
צלח, צלחה ת	chanceux, heureux
דרך צלחה!	bon voyage!
°צלחה (ר' ־חות) נ	assiette *f*
צלחה (242) נ רפא	migraine *f*
1. צלחית (17) נ (צלחת קטנה)	soucoupe *f*
2. צלחית (—) נ רפא	migraine *f*
1. צלחת (246) נ	assiette *f*, plat *m*
צלחת צפה	assiette plate
צלחת־פרות	coupe *f* de fruits
צלחת מעופפת	soucoupe volante
‖ מכונ	enjoliveur *m*
‖ חקל	fosse (autour d'un arbre) f
2. צלחת (246) נ (כיס)	poche *f*
טמן ידו בצלחת	garder les mains dans sa poche, rester passif
צלי (16) ז	rôti *m*, grillade *f*
צליבה (201) נ	crucifixion *f*
צליה (202) נ	rôtissage *m*
צליח, צליחה ת	franchissable
צליחה (201) נ	traversée (d'un cours d'eau) *f*
צליל (1) ז	son *m*, bruit *m*
‖ מוס	ton *m*, timbre *m*
צלילה (201) נ	plongée *f*
הפצצת־צלילה נ	bonbardement *m* en piqué
‖ (בנוזלים)	dépôt (dans un liquide) *m*
צלילות (48) נ	clarté *f*, limpidité *f*
צלילות־הדעת	lucidité *f* de l'esprit
צלילות־הקול	netteté *f* de la voix
צלילי, ־לית ת	mélodieux, sonore
צליליות (47, בלי ר') נ	résonance *f*, sonorité *f*
צלין, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש	pèlerin *n*
צליעה (201) נ	boitement *m*, claudication *f*
‖ בהש	défaillance (d'une entreprise) *f*
צליף (1) ז (ענף דק)	verge *f*
‖ (מכת־שוט)	coup *m* de fouet
‖ (קול־ירייה)	sifflement (d'une balle) *m*
צליפה (201) נ	fouettement *m*
‖ (ירייה)	coup *m* de feu
1. צלל (301) פ"ע (שקע)	sombrer, s'engloutir
(נכנס מתחת למים)	plonger
‖ (ירד במהירות)	piquer (avion)
‖ בהש צלל בהרהורים	s'enfoncer dans des méditations
‖ נצלל (388) פ"ע	se clarifier
‖ צלל (432) פ"י	clarifier
‖ הצטלל (469) פ"ע	se clarifier
‖ הצליל (498) פ"י	enfoncer, faire sombrer
(זיקק)	clarifier
2. צלל (358, עת' יצל, תצלינה) פ"ע	résonner, tinter
בהש צללו אזניו	les oreilles lui tintèrent
‖ הצליל (498) פ"ע מוס	mettre en musique
(השמיע)	faire résonner, faire tinter
3. צלל (307) פ"ע (כוסה צל)	être ombragé
‖ הצל (529) פ"י	ombrager
הצל על־עיניו	abriter ses yeux (du soleil)
1. צלל (—) ז (צליל)	son *m*

צְמִיחָה (201) נ croissance *f*
°צְמִים (—) ז (איוב ה' ה') sécheresse *f*
צְמִיקָה (201) נ rétrécissement *m*
צָמִיר, צְמִירָה ת laineux, poilu
צָמִית, צְמִיתָה ת perpétuel, permanent
אִכָּר צָמִית serf *m*
צְמִיתָה (201) נ extermination *f*
צְמִיתוּת (—) נ perpétuité *f*, éternité *f*
|| לִצְמִיתוּת à jamais, à perpétuité
צָמַל (301) פ"ע mûrir
|| הִצְמִיל (498) פ"י mûrir
צֶמֶל (166) ז (תאנה) figue mûre
|| בהש (נערה) fille *f* nubile
צָמֵם, צְמֶמֶת (ר' צְמֵמִים, ־מוֹת) ת aux oreilles spongieuses
צִמְנוּט (—) ז cimentation *f*
צֶמֶנְט (—) ז ciment *m*
צָמֵעַ, צְמַעַת (ר' צְמֵעִים, ־עוֹת) ת aux oreilles rabougries
צִמְצוּם (51) ז restriction *f*, réduction *f*
צִמְצוּם־הַהוֹצָאוֹת réduction des dépenses
בְּצִמְצוּם tout juste
חַי בְּצִמְצוּם vivre chichement
|| מתמט צִמְצוּם־שְׁבָרִים simplification *f* de fractions
|| דת סוֹד־הַצִּמְצוּם ז mystère *m* du rétrécissement
בהש art *m* de la concision
צַמְצָם (91) ז (במצלמה) diaphragme *m*
צִמְצֵם (460) פ"י (הקטין) restreindre, réduire
|| (כיווץ) rétrécir, contracter
|| מתמט צִמְצֵם שֶׁבֶר simplifier une fraction
|| הִצְטַמְצֵם (494) פ"ע se restreindre, se réduire
(התכווץ) se rétrécir, se contracter
מתמט (שבר) être simplifié
צַמְצָמָה (208) נ petite natte
צַמְצְמָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש personne *f* économe
צַמְצְמָנִי, ־נִית ת économe, parcimonieux
צָמַק (307) פ"ע se dessécher, se ratatiner
|| נִצְמַק (388) פ"ע se dessécher, se ratatiner
|| צִמֵּק (432) פ"י dessécher, contracter
|| הִצְטַמֵּק (469) פ"ע se dessécher, se ratatiner
|| הִצְמִיק (498) פ"ע se dessécher, se tarir
צֶמֶק (166) ז objet rétréci
צַמֶּקֶת (251) נ רפא cirrhose *f*
1. [צמר] נִצְמַר (388) פ"ע (נרטט) frissonner, frémir, s'échauffer
|| הִצְמִיר (498) נ faire frémir, échauffer
2. [צמר] נִצְמַר (388) פ"ע (התנשא) se dresser
|| צִמֵּר (432) פ"ע s'élever, se dresser
צֶמֶר (173, בלי ר') ז laine *f*
צֶמֶר־גֶּפֶן coton *m*, coton hydrophile
צֶמֶר־זְכוּכִית laine de verre
צֶמֶר־פְּלָדָה laine d'acier, paille *f* de fer
צַמָּר (90) ז marchand *m* de laine, lainier *m*
צַמְרוֹן (ר' ־נִים) ז (כלב) caniche *m*, barbet *m*
צַמְרִי, ־רִית ת laineux, de laine
צַמְרִיּוּת (47, בלי ר') נ consistance laineuse
צַמְרִירִי, ־רִית ת laineux, lanugineux
צִמַרְמַר (388, עבר בלבד) פ"ע frissonner
צִמַרְמַר, ־מֶרֶת (ר' ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת frissonnant
צְמַרְמֹרֶת (256) נ frisson *m*, chair *f* de poule
צְמַרְמָרְתִּי, ־תִּית ת accompagné de frisson
צַמְרָנִי, ־נִית ת couvert de laine, poilu
|| צַמְרָנִית (17) נ צמח phagnalon *m*
צִמְרֵר (460) פ"י faire frémir *ou* frissonner
|| הִצְטַמְרֵר (494) פ"ע frissonner
צַמֶּרֶת (251) נ (של־עץ) cime *f*, sommet *m*
|| בהש l'élite *f*, les milieux dirigeants
צַמֶּרֶת־הַשִּׁלְטוֹן les hommes *mpl* au pouvoir
1. צָמַת (301 ת) פ"י (כרת) détruire, anéantir
|| נִצְמַת (388 ת) פ"ע être anéanti
|| צִמֵּת (432 ת) פ"י consumer, tourmenter
|| הִצְמִית (498 ת) פ"י détruire, anéantir
2. צָמַת (301 ת) פ"י (כיווץ) contracter, resserrer
|| פ"ע se contracter, se rétrécir
|| נִצְמַת (388 ת) פ"ע se contracter, se rétrécir
|| צִמֵּת (432 ת) פ"י serrer, presser
מטבח mariner, conserver au vinaigre
3. צָמַת (301 ת) פ"י (שיעבד לצמיתות) asservir à perpétuité

צָמֵא (340) פ"ע — avoir soif, être assoiffé
|| הִצְמִיא (507) פ"י — donner soif, assoiffer
צָמֵא, צְמֵאָה ת — assoiffé
בהש צְמֵא־דָם — assoiffé de sang
צִמְאָה (242, בלי ר') נ — soif *f*
צִמָּאוֹן (38, בלי ר') ז — soif *f*
|| (מדבר) — désert *m*
צֶ'מְבָּלוֹ (—) ז — clavecin *m*
[צמג] נִצְמַג (388) פ"ע — devenir gluant
|| הִצְטַמֵּג (469) פ"ע — devenir adhésif
|| הִצְמִיג (498) פ"י — rendre gluant
צָמֹג, צְמֻגָּה ת — collant, adhésif, visqueux
צֶמֶג (165) ז — gomme *f*, caoutchouc *m*
צְמַגְמַג, ־מַגָּה ת — collant, visqueux
צְמַגְמַגּוּת (47) נ — viscosité *f*
צָמַד (301) פ"י — réunir, rattacher, assembler
|| נִצְמַד (388) פ"ע — être rattaché, être accouplé
|| צִמֵּד (432) פ"י — rattacher, joindre, accoupler
צִמֵּד חַרְבּוֹ אֶל־מָתְנָיו — ceindre son épée à sa hanche
בהש צִמֵּד מִלִּים — faire rimer des homonymes
|| הִצְטַמֵּד (469) פ"ע — s'accoupler, s'unir
|| הִצְמִיד (498) פ"י — rattacher, assembler
(במכונית) — embrayer
צֶמֶד (165) ז — couple *m ou f*, paire *f*
צֶמֶד־בָּקָר — une couple de boeufs
צֶמֶד־שָׂדֶה — acre (terrain labouré en un jour par une couple de boeufs) *f*
צֶמֶד־חֶמֶד — un couple charmant
צִמְדָּה (241) נ מוס — duo *m*
צַמָּה (208) נ — tresse *f*, natte *f*
צָמוּד, צְמוּדָה ת — lié, rattaché, joint, contigu
מתמט זָוִיּוֹת צְמוּדוֹת — angles adjacents
רֶכֶב צָמוּד — voiture *f* à la disposition (d'un fonctionnaire)
בנק צָמוּד לְדוֹלָר — indexé sur le dollar
בֶּגֶד צָמוּד — vêtement collant
צִמּוּד (51) ז — réunion *f*, assemblage *m*
טכנ — accouplement *m*, embrayage *m*
(בתורת־השירה) — homonymie *f*
צָמוּחַ, צְמוּחָה ת — épanoui, développé

צְמוֹחַ (44, בלי ר') ז — croissance *f*
צָמוּק, צְמוּקָה ת — rétréci, ratatiné
צִמּוּק (51) ז (כיווץ) — rétrécissement *m*
|| (ענב מיובש) — raisin sec
|| עממי (פרט מצוין מתוך מכלול דברים) — perle *f*
1. צִמּוּת (51) ז מטבח — marinage *m*
2. צִמּוּת (51) ז (הנצחה) — perpétuation *f*
צָמַח (331) פ"ע — croître, pousser
בהש (הופיע) — surgir, apparaître, éclore
|| נִצְמַח (402) פ"ע — croître, pousser
|| צִמַּח (440) פ"י — faire pousser
פ"ע — croître, pousser
|| הִצְטַמֵּחַ (477) פ"ע — commencer à pousser
|| הִצְמִיחַ (504) פ"י — faire croître, faire pousser
בהש הִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה — faire éclore le salut
צֶמַח (179) ז — plante *f*
צִמְחֵי־מַיִם — plantes aquatiques
צִמְחֵי־מַרְפֵּא — plantes médicinales
שֶׁמֶן־צְמָחִים — huile végétale
בהש (צאצא) — rejeton *m*
|| רפא (חולה מחוסר הכרה) — comateux *m*
|| רפא (התפרצות פצעים) — éruption *f*
צֵמַח, צֵמַחַת (ר' צְמָחִים, ־חוֹת) ת — aux oreilles cassées
צִמְחוֹן (ר' ־נִים) ז — jeune plante *f*
צִמְחוֹנוּת (48) נ — végétarisme *m*
צִמְחוֹנִי, ־נִית ת — végétarien
צִמְחוֹנִיָּה (202) נ — restaurant végétarien
צְמַחַי (ר' ־חַיִּים) ז — zoophyte *m*
צִמְחִי, ־חִית ת — végétal
צִמְחִיָּה (202) נ — végétation *f*, flore *f*
צְמִיאָה (201) נ — soif *f*
צְמִיג (1) ז — pneu *m*, pneumatique *m*
צָמִיג, צְמִיגָה ת — gluant, poisseux, visqueux
צְמִיגוּת (48) נ — viscosité *f*
צְמִיגִי, ־גִית ת — gluant, adhésif
צָמִיד (15) ז (תכשיט) — bracelet *m*
|| (מיכסה) — couvercle *m*
צָמִיד, צְמִידָה ת — fermé hermétiquement
צְמִידָה (201) נ — couvercle *m*
צְמִידוּת (48) נ — liaison *f*, connexion *f*

1. צִנִּית (—) נ רפא — goutte (maladie) *f*, podagre *f*
2. צִנִּית (17) נ (סל) — corbeille *f*, panier *m*
צָנַם (30) פ"ע — se dessécher, maigrir
‖ פ"י (ייבש לחם) — griller (du pain)
‖ הִצְטַנֵּם (469) פ"ע — se dessécher, se rétrécir
‖ הִצְנִים (498) פ"ע (הצטמק) — se rétrécir, maigrir
(התקשה) — se durcir
צִנָּמוֹן (38, בלי ר') ז — sécheresse *f*, maigreur *f*
צְנַמְנַם, ־נַמָּה ת — maigrelet
צָנַן (358 נ) פ"ע — être froid, se refroidir
‖ נִצּוֹן (431 נ) פ"ע — se refroidir
‖ צִנֵּן (432 נ) פ"י — refroidir, rafraîchir, réfrigérer
‖ הִצְטַנֵּן (469 נ) פ"ע — se refroidir
רפא — prendre froid, s'enrhumer
‖ הֵצַן (529 נ) או הִצְנִין (498 נ) פ"י — refroidir
פ"ע — se refroidir
צֶנֶן (—) ז — froid *m*
צָנַע (440) פ"י (הסתיר) — cacher, dissimuler
(עשה לצנוע) — obliger à la modestie
‖ הִצְטַנֵּעַ (477) פ"ע (הסתתר) — se cacher
(העמיד פני־צנוע) — affecter la modestie
‖ הִצְנִיעַ (504) פ"י (הסתיר) — cacher
הִצְנִיעַ עַצְמוֹ — s'effacer
פ"ע (נהג בצניעות) — être modeste
הִצְנִיעַ לֶכֶת — se conduire avec humilité
צֶנַע (—) ז (ענוה) — modestie *f*, humilité *f*
‖ (צימצום) — austérité *f*, simplicité *f*
מִשְׁטַר־צֶנַע ז — régime *m* de restrictions
צִנְעָה (—) נ — intimité *f*, vie privée
בְּצִנְעָה — discrètement, dans l'intimité
דְּבָרִים שֶׁבְּצִנְעָה — affaires *fpl* intimes
1. צָנַף (301) פ"י (חבש) — enrouler, bander, mettre (un turban)
(גילגל) — rouler, ballotter
‖ נִצְנַף (388) פ"ע (נחבש) — être enroulé
(התגלגל) — être roulé, être ballotté
‖ הִצְטַנֵּף (469) פ"ע (נחבש) — s'enrouler
(התכווץ) — se recroqueviller
‖ הִצְנִיף (498) פ"י — envelopper, entourer
2. צָנַף (301) פ"ע (סוס) — hennir
‖ הִצְנִיף (498) פ"ע — hennir
צָנֶף (165) ז או צְנֵפָה (215) נ — hennissement *m*
צְנֵפָה (229) נ — pelote *f*, enroulement *m*
צִנְצֶנֶת (252) נ — flacon *m*, bocal *m*, pot *m*
צַנָּר (90) ז — fabricant *m* de tuyaux
‖ (שרברב) — installateur *m*, plombier *m*
צִנֵּר (432) פ"י — drainer, canaliser
צִנְרוּר (50) ז — tubage *m*
צַנֶּרֶת (251) נ — tuyauterie *f*, canalisation *f*
צַנְתָּר (130) ז — tube *m*, tuyau *m*, sonde *f*
צַעַד (152) ז — pas *m*
בְּצַעֲדֵי־עֲנָק — à pas de géant
הֵצַר צַעֲדֵי־פ' — mettre à qn des bâtons dans les roues
עַל־כָּל־צַעַד וָשַׁעַל — à chaque pas
‖ (פעולה) — démarche *f*, disposition *f*
נָקַט צְעָדִים — prendre des mesures
צַעַד מְחֻכָּם — coup *m* habile
צָעַד (326) פ"ע — marcher, défiler
צבא קָדִימָה צְעַד! — en avant – marche!
צְעֹד חָפְשִׁית! — pas *m* de route!
‖ נִצְעַד (397) פ"ע — marcher
‖ צִעֵד (435) פ"ע — aller et venir
‖ הִצְעִיד (502) פ"י — faire marcher, faire défiler
(קידם) — faire progresser
1. צְעָדָה (216) נ (הליכה) — marche *f* à pied, défilé *m*
‖ (במחול) — pas *m* de danse
2. צְעָדָה (216) נ (תכשיט) — chaînette (de pied) *f*
צַעֲדוּד (41) ז — petit pas
צָעָה (350) פ"ע — marcher, avancer
‖ צִעָה (450, נ' צֵעֲתָה) פ"י — transporter, déporter
צְעוּדָה (102) נ מוס — marche (morceau musical) *f*
צָעוּר, צְעוּרָה ת — triste, affligé
צִעוּר (50) ז — affliction *f*, chagrin *m*
צְעִידָה (201) נ — marche *f*, défilé *m*
צְעִיָּה (201) נ — marche *f*, démarche *f*
צָעִיף (15) ז — voile *m*, résille *f*
‖ (לעטיפת הצוואר) — écharpe *f*, cache-col *m*
צָעִיר, צְעִירָה ת — jeune
‖ צָעִיר (15) ז — jeune homme *m*

|| נִצְמַת (388 ת) פ"ע — être asservi à perpétuité
|| צִמֵּת (432) פ"י — réduire à l'état de serf
|| הִצְמִית (498 ת) פ"י — vendre à perpétuité
צֹמֶת (187) ז — jonction *f*, noeud *m*
צֹמֶת־דְּרָכִים — carrefour *m*, croisement *m*
צֹמֶת־רַכָּבוֹת — noeud ferroviaire
צֵן (114) ז (קוץ) — ronce *f*, épine *f*
צֵן (53) ז — panier *m*
צַנָּא (—) ז ארמית — corbeille *f*, panier *m*
צֹנֶה ← צֹאנֶה
1. צִנָּה (208, ר' גם צִנִּים) נ (קור) — froid *m*
אֲחָזַתּוּ צִנָּה — il a pris froid
צִנִּים פַּחִים — coup *m* de froid
בהש — chausse-trape *f*
2. צִנָּה (208) נ (מגן) — bouclier *m*
|| (קיר־מגן) — rempart *m*, parapet *m*
|| (של אקדח) — culasse *f*
3. צִנָּה (208) נ (סירה קטנה) — barque *f*, canot *m*
צְנוֹבָר (91) ז צמח (אורן) — pin *m*
|| (איצטרובל) — pomme *f* de pin, pignon *m*
צָנוּחַ, צְנוּחָה ת — tombé, affaissé, prostré
צָנוּם, צְנוּמָה ת — sec, maigre, émacié, ratatiné
צִנּוּם (51) ז — dessiccation *f*, déshydradation *f*
צְנוֹן (21) ז צמח — radis *m*
צָנוּן, צְנוּנָה ת — froid, frais
צִנּוּן (51) ז — refroidissement *m*
צְנוֹנִית (17) נ צמח — radis *m* rose
צָנוּעַ, צְנוּעָה ת — modeste, décent, pudique
בַּקָּשָׁה צְנוּעָה — une humble requête
אִשָּׁה צְנוּעָה — femme *f* chaste
|| (נסתר) — discret, caché
צְנוּעָתָנוּת (46) נ — pruderie *f*
צְנוּעָתָנִי, ־נִית ת — prude
1. צִנּוֹר (22) ז — tuyau *m*, tube *m*
צִנּוֹר־נֵפְט — oléoduc *m*, pipe-line *m*
צִנּוֹר־פְּלִיטָה — tuyau d'échappement
מַפְתֵּחַ־צִנּוֹרוֹת ז — clef *f* en tubes
|| (תעלה) — conduit *m*, canalisation *f*
|| °(זרם) — jet *m*, courant *m*, flot *m*
|| צמח — pédicelle *m*
|| אנטום — conduit, canal *m*, vaisseau *m*
צִנּוֹר־הַדְּמָעוֹת — conduit lacrymal
צִנּוֹר־הַמָּרָה — canal cholédoque
בהש הַצִּנּוֹרוֹת הָרִשְׁמִיִּים — la voie officielle
2. צִנּוֹר (22) ז — gond *m*, crapaudine *f*
|| (מזלג ארוך) — trident *m*
צִנּוּר (51) — pose *f* de tuyaux
1. צִנּוֹרָה (201) נ (מחט) — aiguille *f* à tricoter
2. צִנּוֹרָה (201) נ (זרם) — jet *m*, flot *m*
צִנּוֹרִי, ־רִית ת — tubulaire
|| צמח — tubuliflore
צִנּוֹרִית (17) נ — petite aiguille à tricoter
צֶנְזוֹר (ר' ־רים) ז — censeur *m*
צִנְזוּר (50) ז — action *f* de censurer
צִנְזוּר עַצְמִי — autocensure *f*
צֶנְזוּרָה (—) נ — censure *f*
צִנְזֵר (460) פ"י — censurer
צָנַח (331) פ"ע — tomber, glisser, s'affaisser
|| (ירד במצנח) — sauter en parachute
|| נִצְנַח (402) פ"ע — s'affaisser, se laisser tomber
|| הִצְטַנַּח (477) פ"ע — se laisser tomber
|| הִצְנִיחַ (504) פ"י — laisser tomber
(במצנח) — parachuter
צַנְחָן (97) ז צבא — parachutiste *m*
צַנְחָנוּת (46) נ — parachutisne *m*
צְנִיחָה (201) נ — affaissement *m*, chute *f*
(במצנח) — descente *f* en parachute
צְנִיחָה חָפְשִׁית — chute libre
צְנִים (15) ז — biscotte *f*
צְנִימוּת (48) נ — aridité *f*, maigreur *f*
צְנִימִית (17) נ — petite biscotte
צְנִין (15) ז — ronce *f*, épine *f*
הָיָה לִצְנִינִים בְּעֵינֵי־פ' — irriter qn, déplaire à qn
צִנִּינוּת (48) נ — froid *m*, fraîcheur *f*
בהש (אדישות) — froideur *f*
צְנִיעוּת (48) נ — modestie *f*, pudeur *f*, chasteté *f*
צָנִיף (15, ר' גם ° צְנִיפוֹת) ז — turban *m*
1. צְנִיפָה (201) נ (כריכת־צניף) — action *f* de coiffer d'un turban
2. צְנִיפָה (201) נ (של־סוס) — hennissement *m*
צְנִירָה (201) נ — tricotage *m*, crochet *m*

צִפָּה (208) נ housse *f*, taie *f*
צָפוּד, צְפוּדָה ת desséché, ratatiné
צָפוּי, צְפוּיָה ת prévu, attendu
בִּלְתִּי־צָפוּי imprévu, inattendu
|| (מיועד) destiné
הָיָה צָפוּי לְעֹנֶשׁ être passible d'une peine
1. צִפּוּי (51) ז (תיקווה) attente *f*, espoir *m*
2. צִפּוּי (15) ז (כיסוי) revêtement *m*
צָפוֹן (30, בלי ר') ז nord *m*
צָפוֹנָה vers le nord
צְפוֹן־מִזְרָח nord-est
צְפוֹן־מַעֲרָב nord-ouest
צְפוֹן־אַפְרִיקָה l'Afrique *f* du Nord
|| (רוח) vent *m* du nord, aquilon *m*
צָפוּן, צְפוּנָה ת caché, réservé
|| צְפוּנִים ז"ר או צְפוּנוֹת נ"ר secrets *mpl*
צִפּוּן (15) ז trésor *m*
צִפּוּן (51) ז orientation *f* vers le nord
צְפוֹנִי, ־נִית ת nordique, septentrional, boréal
הַקֹּטֶב הַצְּפוֹנִי le pôle nord
רוּחַ צְפוֹנִית vent *m* du nord
|| הַצְּפוֹנִי l'envahisseur venu du nord
צָפוּף, צְפוּפָה ת serré, dense, bondé
צִפּוּף (51) ז resserrement *m*, encombrement *m*
צִפּוֹר (21, ר' צִפֳּרִים, צִפֳּרֵי־) נ oiseau *m*
צִפּוֹר נוֹדֶדֶת oiseau migrateur
צִפּוֹר־עֵדֶן paradisier *m*
|| (בועת־אויר) bulle *f* d'air
|| צִפּוֹר־הַנֶּפֶשׁ gorge *f*
בהש l'endroit le plus sensible
צִפּוֹרָה (201) נ oiselle *f*, oisillon *m*
צִפּוֹרִי, ־רִית ת d'oiseau
צִפּוֹרִית (17) נ oiselle *f*
צִפּוּת (45) נ attente *f*, espoir *m*
צִפְחָה (242) נ ardoise *f*
צַפַּחַת (246) נ flacon *m*, fiole *f*
צָפִיד, צְפִידָה ת rigide
צְפִיָּה (202) נ observation *f*, contemplation *f*
1. צִפִּיָּה (202) נ (תוחלת) attente *f*, espoir *m*
2. צִפִּיָּה (202) נ (מעטפה לכר) taie *f* d'oreiller
צַפִּיחִית (17) נ galette *f*, gaufrette *f*

כְּצַפִּיחִית בִּדְבַשׁ comme un beignet au miel
צְפִינָה (201) נ embuscade *f*, guet-apens *m*, cachette *f*
צְפִיעַ (11) ז excrément *m*, crotte *f*
צְפִיעָה (201) נ petit enfant
צְפִיפוּת (48) נ densité *f*, affluence *f*, encombrement *m*
|| פיס densité
צָפִיר (15) ז bouc *m*
1. צְפִירָה (201) נ (של־מכונית) coup *m* de klaxon
|| (של־צופר) hurlement (de sirène) *m*
2. צְפִירָה (201) נ (נזר) couronne *f*
3. צְפִירָה (201) נ (מועד) moment *m*, occasion *f*
|| (שחר) matin *m*, aube *f*, aurore *f*
צְפִירָה (ר' ־רוֹת) נ troupe *f*
צַפִּית (17) נ nappe *f*
צִפִּית (ר' צִפִּיּוֹת) נ taie *f* d'oreiller
1. צָפַן (303 נ) פ"י cacher, abriter, réserver
|| (ארב) s'embusquer, guetter
|| נִצְפַּן (389 נ) פ"ע se cacher, être caché
|| הִצְפִּין (499 נ) פ"י cacher
2. צִפֵּן (432 נ) פ"י (ערך בצופן) chiffrer
3. [צפן] הִצְפִּין (499 נ) פ"ע (פנה צפונה) se diriger vers le nord
צֹפֶן (191) ז chiffre (code secret) *m*
צְפַנְיָה ש"פ ז Sophonie *m*
צָפְנַת פַּעְנֵחַ ש"פ ז Tsafenat-Pa'néah (surnom de Joseph) *m*
|| בהש esprit profond
צֶפַע (179) ז זואול vipère *f*
צִפְעוֹן (21) ז זואול aspic *m*
צִפְעוֹנִי, ־נִית ת venimeux, vipérin, vipéridé
|| צִפְעוֹנִי (ר' ־נִים) ז vipère *f*, aspic *m*
צָפַף (303) פ"י serrer, presser, comprimer
|| נִצְפַּף (389) פ"ע être pressé, être comprimé
|| צִפֵּף (432) או צוֹפֵף (455) פ"י serrer, entasser
|| הִצְטוֹפֵף (488) פ"ע se presser, se serrer
|| הִצְפִּיף (499) פ"י resserrer,entasser
פ"ע s'encombrer, devenir dense
צֶפֶף (—) ז densité *f*, congestion *f*
צְפָפָה (215) נ amas *m*, tas *m*

צְעִירָה (201) נ — jeune fille *f*
|| ספורט — junior *n*
1. צְעִירָה (201) נ (צעירות) — jeunesse *f*
|| ← צָעִיר
2. צְעִירָה (201) נ (צער) — tristesse *f*, chagrin *m*
צְעִירוֹן (21) ז — petit jeune homme, jeunot *m*
צְעִירוּת (48, בלי ר׳) נ — jeunesse *f*
בִּצְעִירוּתוֹ — dans sa jeunesse
צָעַן (326 ג) פ״ע — se déplacer, errer, vagabonder
צָעַף (326) פ״י — couvrir, voiler
|| נִצְעַף (397) פ״ע — être couvert, être voilé
|| הִצְטַעֵף (472) פ״ע — se voiler
|| הִצְעִיף (502) פ״י — couvrir, voiler
צַעֲצוּעַ (9) ז — jouet *m*
|| °(פיסול) — sculpture *f*
צִעְצַע (465) פ״י — embellir, enjoliver, décorer
|| הִצְטַעְצַע (496) פ״ע — se divertir, se parer
הִצְטַעְצַע בִּלְשׁוֹנוֹ — user d'un langage affecté
צַעַק (—) ז — cri *m*, clameur *f*
צָעַק (326) פ״ע — crier, se plaindre
צָעַק חָמָס — crier à l'injustice
צָעַק עַל־פ׳ — gronder, réprimander
|| צָעַק אֶל־ — implorer, supplier
צָעַק לְשֶׁעָבַר — se lamenter après coup
|| נִצְעַק (397) פ״ע — être alerté, être convoqué
(פרץ בצעקות) — s'écrier, pousser des cris
(הושמע) נִצְעֲקָה צְעָקָה — un cri jaillit
|| צִעֵק (435) פ״ע — s'écrier, pousser des cris
|| הִצְטַעֵק (472) פ״ע — pousser des cris
|| הִצְעִיק (502) פ״י — appeler à la rescousse
צְעָקָה (216) נ — cris *mpl*, clameur *f*, plainte *f*
הַכִּצְעָקָתָהּ? — est-ce vraiment si grave?
צַעֲקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — braillard *n*
צַעֲקָנוּת (46) נ — criaillerie *f*
צַעֲקָנִי, ־נִית ת — criard
בהש (רעשני) צֶבַע צַעֲקָנִי — couleur criarde
צַעַר (152) ז — tristesse *f*, peine *f*, chagrin *m*
לְצַעֲרִי — à mon regret
לְמַרְבֵּה־הַצַּעַר — malheureusement
שָׁמַעְתִּי בְּצַעַר רַב — j'ai appris avec beaucoup de peine

|| (סבל) — douleur *f*, souffrance *f*
צַעַר־בַּעֲלֵי־חַיִּים — tourments *mpl* infligés à des animaux
חֶבְרַת־צַעַר־בַּעֲלֵי־חַיִּים נ — société protectrice des animaux
צַעַר־גִּדּוּל־בָּנִים — la peine qu'on a à élever des enfants
|| משפט — indemnité *f* pour douleur subie
1. צָעַר (326) פ״ע (היה קטן) — être petit, être peu nombreux
|| נִצְעַר (397) פ״ע — diminuer (*v. intr.*)
|| הִצְעִיר (502) פ״י (המעיט) — diminuer (*v. tr.*)
(עשה לצעיר) — rajeunir (*v. tr.*)
פ״ע (התמעט) — diminuer (*v. intr.*)
(נעשה צעיר) — rajeunir (*v. intr.*)
2. צִעֵר (435) פ״י (העציב) — attrister, chagriner
יְדִיעָה מְצַעֶרֶת — triste nouvelle *f*
|| הִצְטַעֵר (472) פ״ע — être fâché, être contrarié
אֲנִי מִצְטַעֵר — je regrette
צַעֲרָא (—) ז ארמית — peine *f*
צַף ← [צוף]
|| צָף (88) ז טכנ — flotteur *m*
צָפַד (303) פ״ע — se dessécher, se contracter
|| פ״י — dessécher, contracter
|| נִצְפַּד (389) פ״ע — se dessécher, se coller
|| צִפֵּד (432) פ״י — dessécher, ratatiner
|| הִצְטַפֵּד (469) פ״ע — se dessécher, se ratatiner
|| הִצְפִּיד (499) פ״י — dessécher, contracter
צִפָּדוֹן ← צַפְדִּינָה
צַפְדִּינָה (—) נ רפא — scorbut *m*
צַפֶּדֶת (—) נ רפא — tétanos *m*
1. צָפָה (347) פ״י (הישקיף) — regarder, observer, assister (à un spectacle)
(חזה מראש) — prévoir
|| (ארב) — guetter
|| צִפָּה (453) פ״ע (חיכה) — attendre
לֹא צִפִּיתִי לִרְאוֹתְךָ — je ne m'attendais pas à te voir
(קיווה) — espérer
2. צָפָה (347) פ״י (כיסה) — couvrir, étendre
|| צִפָּה (453) פ״י — couvrir, revêtir

צָרֶבֶת (–) נ	brûlure *f*
‖ רפא (מיחושים בקיבה)	brûlures *fpl* d'estomac, aigreurs *fpl*
‖ ° אֵשׁ צָרֶבֶת	feu ardent
צָרַד (307) פ"ע	crier d'une voix enrouée
‖ נִצְרַד (388) פ"ע	s'enrouer
‖ הִצְטָרֵד (473) פ"ע	s'enrouer
‖ הִצְרִיד (498) פ"י	rendre enroué
פ"ע (נעשה צרוד)	s'enrouer
(צעק)	crier d'une voix enrouée
צֶרֶד (165) ז או צְרָדָה (212) נ	cri *m* rauque
צֶרֶדָה (–) נ	médius *m*, majeur *m*
הִכָּה בְּאֶצְבַּע צֶרֶדָה	claquer du doigt
צְרָדָנִי, ־נִית ת	enroué, rauque
צְרַדְרַד, ־רַדָּה ת	légèrement enroué
צָרֶדֶת (–) נ רפא	enrouement *m*, laryngite *f*
צָרָה (210) נ	peine *f*, misère *f*, malheur *m*
צָרַת־נֶפֶשׁ	détresse *f*, désespoir *m*
צָרָה צְרוּרָה	terrible malchance *f*
צָרַת־רַבִּים חֲצִי־נֶחָמָה	peine partagée est à moitié oubliée
אָח לְצָרָה ז	compagnon *m* d'infortune
עַל־כָּל־צָרָה שֶׁלֹּא תָבוֹא	pour parer à toute éventualité
גָּרַם צָרוֹת	causer des ennuis
‖ (צרות)	étroitesse *f*
צָרַת־עַיִן	envie *f*, mesquinerie *f*
‖ (אישה מתחרה)	rivale *f*
צָרוּב, צְרוּבָה ת	brûlé, corrodé, cautérisé
צָרוּד, צְרוּדָה ת	enroué, rauque
‖ צְרוּדוֹת תה"פ	d'une voix rauque
צָרוּי, צְרוּיָה ת דקדוק	affecté de la voyelle *tséré*
צְרוּכָה (201) נ צבא	attirail *m*
צָרוּעַ, צְרוּעָה ת	lépreux
עממי כָּל־צָרוּעַ וְכָל־זָב	la racaille, la pègre
צָרוֹף (31, ר' צָרוֹפִים) ז	orfèvre *m*
צָרוּף, צְרוּפָה ת	purifié
זָהָב צָרוּף	or pur
מַחְשָׁבָה צְרוּפָה	pensée abstraite
1. צֵרוּף (49) ז (חיבור)	réunion *f*, liaison *f*
צֵרוּף־נְסִבּוֹת	conjoncture *f*
צֵרוּפֵי־לָשׁוֹן	locutions *fpl* idiomatiques
מתמט צֵרוּפִים	combinaisons *fpl*
‖ (תוספת)	adjonction *f*, addition *f*
בְּצֵרוּף־	accompagné de
‖ (החלפת־מעות)	échange *m* de monnaie
2. צֵרוּף (49) ז (זיקוק)	affinage *m*, épuration *f*
1. צְרוֹר (22) ז (חבילה)	paquet *m*, faisceau *m*
צְרוֹר־דֹּאַר	colis postal
צְרוֹר־מַפְתְּחוֹת	trousseau *m* de clés
צְרוֹר־נְיָרוֹת	liasse *f* de papiers
בהש צְרוֹר נָקוּב	bourse trouée
צבא צְרוֹר־יְרִיּוֹת	rafale *f* de coups de feu
דת תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים	qu'il ait part à la vie éternelle
2. צְרוֹר (22) נ (אבן קטנה)	caillou *m*
‖ בהש (חתיכה)	copeau *m*, petit morceau
צָרוּר, צְרוּרָה ת (קשור)	lié, attaché, gardé en mémoire
‖ בהש אִשָּׁה צְרוּרָה	femme empêchée de se marier
צָרוּת (46) נ	étroitesse *f*
צָרוּת־אֹפֶק או ־מֹחַ	étroitesse d'esprit
צָרוּת־עַיִן	envie *f*, mesquinerie *f*
1. צָרַח (331) פ"ע (צעק)	crier, hurler
‖ הִצְטָרֵחַ (476) פ"ע	se mettre à crier
‖ הִצְרִיחַ (504) פ"ע	crier, hurler
2. [צרח] הִצְרִיחַ (504) פ"ע (בשחמט)	roquer
צְרָח (179) ז או צְרָחָה (215) נ	cri *m*, hurlement *m*
צַרְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	braillard *n*
צַרְחָנוּת (46) נ	criaillerie *f*
צַרְחָנִי, ־נִית ת	criard
צֳרִי (199) ז	baume *m*
צְרִיבָה (201) נ	brûlure *f*, cautérisation *f*
‖ (גילוף)	corrosion *f*
צָרִיד, צְרִידָה ת	enroué, sec, rauque
צְרִידוּת (48) נ	enrouement *m*
צְרִיחַ (9) ז	tour *f*, donjon *m*
‖ צבא (בטנק)	tourelle *f*
‖ (בשחמט)	tour
צְרִיחָה (201) נ	cri strident
צְרִיחוֹן (ר' ־נִים) ז	petite tour, tourelle *f*

צִפְצוּף (51) ז	sifflement *m*, gazouillement *m*
1. צִפְצֵף (460) פ"ע (שרק)	siffler, siffloter
(ציפור)	gazouiller, pépier
עממי אֲנִי מְצַפְצֵף עָלָיו	je m'en moque
אֵין פּוֹצֶה פֶּה וּמְצַפְצֵף	personne ne bronche
2. צִפְצֵף (460) פ"ע (נדחק)	être entassé, être serré
(ביצבץ)	émerger,surgir
‖ הִצְטַפְצֵף (494) פ"ע (נצרך)	être gêné
3. [צפצף] הִצְטַפְצֵף (494) פ"ע (הזדקק)	être épuré
צַפְצֵפָה (ר' ־פות) נ (ציפצוף)	sifflement *m*
‖ (משרוקית)	sifflet *m*
צַפְצָפָה (223) נ צמח	peuplier *m*
צַפְצְפָנִי, ־נית ת	gazouillant
צִפְצֶפֶת (256) נ	gazouillis *m*
צֶפֶק (166) ז אנטום	péritoine *m*
צַפֶּקֶת (—) נ רפא	péritonite *f*
1. צִפֵּר (303) פ"ע	siffler
(מכונית)	klaxonner
(צופר־אזעקה)	hurler (sirène)
‖ הִצְפִּיר (499) פ"י	faire entrendre un sifflement
2. צִפֵּר (303) פ"ע (השכים)	se lever tôt, partir tôt
1. צֶפֶר (166) ז (בוקר)	matin *m*
2. צֶפֶר (166) ז (עטרה)	couronne *f*
צַפָּר (90) ז	oiselier *m*
צַפְרָא (—) ז ארמית	matin *m*
צַפְרָא טָבָא!	bonjour!
צְפַרְדֵּעַ (ר' ־דְּעִים) נ זואול	grenouille *f*
צִפְרוֹנוּת (48) נ	caprice *m*, entêtement *m*
צִפְרוֹנִי, ־נית ת	capricieux, entêté
צַפָּרוּת (46) נ	aviculture *f*, oisellerie *f*
צַפְרִיר (1) ז (רוח)	zéphyr *m*, vent *m* du matin
‖ (שד)	démon *m* du matin
צַפְרִית (17) נ מוס	aubade *f*
1. צִפֹּרֶן (194, זוגי צִפָּרְנַיִם 261) נ אנטום	ongle *m*
נָטַל צִפָּרְנָיו	se couper les ongles
בהש נֶאֱחַז בְּצִפָּרְנָיו בְּ־	s'accrocher à
‖ (לכתיבה)	plume (pour écrire) *f*
°(חרט) צִפֹּרֶן־שָׁמִיר	pointe *f* de diamant
‖ (בפרח)	pédoncule *m*
צִפָּרְנֵי־חָתוּל	calendule *f*, souci *m*
2. צִפֹּרֶן (194) נ צמח	oeillet *m*
צִפָּרְנִית (17) נ צמח	silène *m*
צִפֹּרֶת (ר' צִפֳּרוֹת) נ	oiselle *f*
‖ צִפֹּרֶת־כְּרָמִים	papillon *m*
צְפַת ש"פ נ (עיר)	Safed *m*
צֶפֶת (ר' צְפָתוֹת) נ	chapiteau *m*
צֹפֶת (187) ז	écume *f*, crasse *f*, résidus *mpl*
צִץ ← 2.1. [ציץ]	
צַק, צֶקֶת ← יָצַק	
צָקוּן (—) ז	effusion *f*, épanchement *m*
צָקוּן לַחַשׁ או צְקוּן־לַחַשׁ	prière silencieuse
° צִקְלוֹן (21) ז	sac *m*, baluchon *m*
צִקְצוּק (51) ז	crépitement *m*
צִקְצֵק (460) פ"ע	crépiter
צַר, צָרָה ת	étroit, serré
צַר לוֹ הַמָּקוֹם	être à l'étroit
צַר־אֹפֶק או ־מֹחַ	borné
צַר־עַיִן	envieux, mesquin
לֶחֶם צַר	portion congrue
‖ (צער) צַר לִי	je regrette
בַּצַּר לוֹ	dans sa détresse
‖ צַר (57) ז (אויב)	ennemi *m*, adversaire *m*
° צַר (—) ז (צור)	pierre *f*, roche *f*
צָר (ר' צָרִים) ז (קיסר־רוסיה)	tsar *m*
1. צֹר (ר' צֻרִים) ז (חלמיש)	silex *m*, caillou *m*
חַרְבוֹת־צֻרִים נ"ר	couteaux *mpl* de pierre
כְּלֵי־צֹר ז"ר	outils *mpl* de silex (préhistoriques)
תְּקוּפַת־הַצֹּר נ	âge *m* de la pierre taillée
2. צֹר (עיר) ← צוֹר	
צָרַב (301) פ"י	brûler, échauder, roussir
בהש כְּאֵב צוֹרֵב	douleur cuisante
‖ (גלף)	corroder, graver
‖ נִצְרַב (388) פ"ע	être brûlé, être roussi
‖ צֵרֵב (437) פ"י	brûler, roussir
‖ רפא	cautériser
(גרם צרבת)	donner des brûlures d'estomac
‖ הִצְטָרֵב (473) פ"ע	être brûlé
‖ הִצְרִיב (498) פ"י	brûler, corroder
צֶרֶב (—) ז	brûlure *f*, cautère *m*
צָרְבוֹן (37) ז	vent brûlant

|| הִצְטָרֵר (473) פ"ע se rétrécir
|| הֵצַר (527) פ"י rétrécir, resserrer
(הציק) harceler, presser, tourmenter
הֵצַר צַעֲדֵי־פְּ' gêner les mouvements de qn
פ"ע (הצטער) être dans la détresse
°צָרָתָה (—) נ misère *f*, détresse *f*
בְּצָרָתָה לִי dans ma détresse
צִתָּה (208) או צִתִּית (17) נ briquet *m*, allumette *f*
צִתּוּת (51) ז écoute *f*, guet *m*
צַתְרָה (ר' ־רוֹת) נ צמח sarriette *f*
צַתְרָנִית (17) נ צמח thym *m*
צִתֵּת (ת 432) פ"י allumer

צָרִיךְ, צְרִיכָה ת (זקוק)	qui a besoin
אֲנִי צָרִיךְ לִמְנוּחָה	j'ai besoin de repos
הַדָּבָר צָרִיךְ עִיּוּן	cela mérite examen
‖ (נחוץ) צָרִיךְ לָלֶכֶת	il faut partir
אֵין צָרִיךְ לוֹמַר	inutile de dire
‖ (חייב)	tenu de *ou* à, obligé à
צָרִיךְ אָדָם לָדַעַת	on doit savoir
צְרִיכָא (—) ת ארמית	c'est nécessaire
צְרִיכָה (201) נ	consommation *f*, besoin *m*
צְרִים (1) ז	cri discordant
צְרִימָה (201) נ (צביטה)	pincement *m*, pinçure *f*
‖ (חוסר־הרמוניה)	dissonance *f*
צְרִיף (1) ז	baraque *f*, hutte *f*
‖ ספורט	pyramide (de gymnastes) *f*
צְרִיף (15) ז	alun *m*
צְרִיפָה (201) נ	affinage *m*, épuration *f*
צְרִיפוֹן (21) ז	petite baraque
צָרִיר, צְרִירָה ת	un peu étroit
צְרִירָה (201) נ	emballage *m*, empaquetage *m*
צָרַךְ (301, בינוני צָרִיךְ) פ״ע (חייב)	avoir besoin de
‖ פ״י (השתמש)	consommer
‖ נִצְרַךְ (388) פ״ע	être obligé, avoir besoin
(חי במחסור)	être dans le besoin
נִצְרַךְ לִנְקָבָיו	faire ses besoins
‖ הִצְטָרֵךְ (473) פ״ע	être obligé, avoir besoin
אֶצְטָרֵךְ לְךָ	j'aurai besoin de ton aide
‖ הִצְרִיךְ (498) פ״י	nécessiter, requérir
צֹרֶךְ (187) ז	besoin *m*, nécessité *f*
אֵין־לִי צֹרֶךְ בְּ־	je n'ai pas besoin de
לְצֹרֶךְ־חֹק־זֶה	au sens de cette loi
שֶׁלֹּא לְצֹרֶךְ	inutilement
בְּעֵת־הַצֹּרֶךְ	en cas de besoin
כָּל־צָרְכּוֹ	tant qu'il faut, suffisamment
צָרְכֵי־צִבּוּר	affaires publiques
צָרְכֵי־אֹכֶל	denrées *fpl* alimentaires
צָרְכֵי־מִשְׂרָד	articles *mpl* de bureau
עָשָׂה צְרָכָיו או פָּנָה לִצְרָכָיו	faire ses besoins
צַרְכָן (97) ז	consommateur *m*
צַרְכָנוּת (46) נ	consommation *f*
צַרְכָנִי, ־נִית ת	de consommation
צַרְכָנִיָּה (202) נ	minimarché *m*

צֶרֶם או צֹרֶם (—) ז	dissonance *f*, cacophonie *f*
צָרַם (301) פ״י	blesser, pincer, écorcher
כהש צָרַם אֶת־הָאֹזֶן	écorcher les oreilles
‖ הִצְרִים (498) פ״י	pousser un cri discordant
הִצְרִים אֶת־הָאֹזֶן	écorcher les oreilles
צֶרֶמוֹנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	cérémonie *f*
צֹרֶן (—) ז כים	silicium *m*
צָרְנִי, ־נִית ת כים	siliceux
[צרע] הִצְטָרֵעַ (476) פ״ע	contracter la lèpre
צִרְעָה (242) נ חרק	guêpe *f*
צָרַעַת (245, בלי ר׳) נ	lèpre *f*
1. צָרַף (301) פ״י (טיהר)	affiner, épurer
‖ נִצְרַף (388) פ״ע	être affiné, être épuré
‖ צֵרֵף (437) פ״י	affiner, épurer
‖ הִצְטָרֵף (473) פ״ע	être affiné, être épuré
2. צֵרֵף (437) פ״י (חיבר)	joindre, combiner
(הוסיף)	ajouter
צֵרֵף מַחֲשָׁבָה לְמַעֲשֶׂה	joindre l'acte à la pensée
מְצֹרָף בָּזֶה	ci-joint
‖ הִצְטָרֵף (473) פ״ע	se joindre, s'ajouter
צֵרֶף ז	combinaison *f*
‖ (צירוף מלים למושג אחר)	locution *f*
צָרְפַת ש״פ נ (מדינה)	la France
צָרְפָתִי, ־תִיָּה (ר׳ ־תִים, ־תִיּוֹת) ש	Français *n*
‖ צָרְפָתִי, ־תִית ת	français
דִּבֵּר צָרְפָתִית	parler français
1. צַרְצוּר (41) ז (כד)	cruche *f*
2. צַרְצוּר (41) או צְרָצַר (צִרְצַר־) ז חרק	grillon *m*
צִרְצוּר (51) ז	grésillement (du grillon) *m*
צִרְצֵר (460) פ״ע	grésiller (grillon)
‖ הִצְטַרְצֵר (494) פ״ע	crépiter, grésiller
צֶ'רְקֶסִי (ר׳ ־סִים) ז	Circassien *m*, Tcherkesse *m*
1. צָרַר (359) פ״י (ארז)	emballer, empaqueter
‖ נִצְרַר (388) פ״ע	être empaqueté, être ficelé
(נקרש)	so coaguler, se cailler
‖ צֵרֵר (437) פ״י	attacher, ficeler
2. צָרַר (359) פ״י (הציק)	harceler, tourmenter
(שנא)	être hostile à, détester
‖ (עת׳ יֵצַר) פ״ע (היה צר לו)	être à l'étroit, être angoissé

קְבוּצָתִי, ־תִית ת — collectiviste
קַבּוֹר (ר׳ ־רִים) ז — fossoyeur *m*
קְבוּרָה (201) נ — enterrement *m*, inhumation *f*
הוּבָא לִקְבוּרוֹת — être enterré *ou* inhumé
‖ °(קבר) — tombe *f*
קַבּוֹת (30) ז — panier *m*
קְבִיָּה (202) נ זואול — cobaye *m*
קֻבִּיָּה (202) נ מתמט — cube *m*
‖ (במשחק) — dé *m*
מְשַׂחֵק בְּקֻבִּיָּה — joueur *m* de dés, aventurier *m*
קָבִיל, קְבִילָה ת משפט — recevable, admissible, acceptable
קְבִילָה (201) נ משפט — plainte *f*
נְצִיג־קְבִילוֹת ז — médiateur *m*
קְבִילוּת (48) נ — recevabilité *f*
קָבִיעַ (11) ז טכנ — attache *f*
1. קְבִיעָה (201) נ — fixation *f*, détermination *f*
קְבִיעַת־מוֹעֵד — fixation d'une date
קְבִיעַת־הַחֹדֶשׁ — fixation de la néoménie
קְבִיעַת־עֻבְדּוֹת — constatation *f* de faits
‖ (התקנה) — fixation
קְבִיעַת־תְּמוּנָה בַּקִּיר — fixation d'un tableau au mur
2. קְבִיעָה (201) נ (קיפוח) — fraude *f*, spoliation *f*
קְבִיעוּת (48) נ — stabilité *f*, permanence *f*
(של־עובד) — titularisation *f*
‖ בִּקְבִיעוּת תה״פ — régulièrement, constamment
קְבִירָה (201) נ — enterrement *m*
קֵבִית (17) נ — ventricule *m*
1. קָבַל (303) פ״ע (התלונן) — se plaindre, porter plainte
קוֹבְלַנִי עָלֶיךָ — j'ai à me plaindre de toi
2. קִבֵּל (432) פ״י — recevoir
קִבַּלְתִּי מִכְתָּב — j'ai reçu une lettre
קִבֵּל פְּנֵי־פ׳ — recevoir qn
‖ (הסכים) — accepter
אֲנִי מְקַבֵּל אֶת־דַּעְתְּךָ — je me range à ton avis
קִבֵּל אַחֲרָיוּת — assumer une responsabilité
קִבֵּל עַל־עַצְמוֹ — prendre sur soi, se charger
קִבֵּל עָלָיו אֶת־הַדִּין — se résigner à son sort
‖ הִתְקַבֵּל (466) פ״ע — être reçu, être accepté
הִתְקַבֵּל מִבְרָק — un télégramme est arrivé
הִתְקַבֵּל לָאוּנִיבֶרְסִיטָה — être reçu à l'université
הַהַצָּעָה הִתְקַבְּלָה — la proposition a été adoptée
הַדָּבָר מִתְקַבֵּל עַל־הַדַּעַת — c'est plausible
‖ הִקְבִּיל (499) פ״י — faire accepter
הִקְבִּיל אֶת־פְּנֵי־פ׳ — aller à la rencontre de
(הישווה) — mettre en parallèle
‖ פ״ע — être parallèle, correspondre
קֳבֵל־ מ״י — en face de, devant, en présence de
קֳבֵל־עַם וְעֵדָה — publiquement, au grand jour
קָבֵל־ מ״י ארמית — en face de
זֶה לָקֳבֵל־זֶה — l'un vis-à-vis de l'autre
1. °קֹבֶל (קָבְלוֹ) ז — bélier (arme) *m*
2. קֹבֶל (190, בלי ר׳) ז או קְבָלָה (215) נ (תלונה) — plainte *f*
קַבָּל (90) ז (קבלן) — entrepreneur *m*
‖ חשמל — condensateur *m*
קַבָּלָה (221) נ — réception *f*, accueil *m*
שְׁעוֹת־קַבָּלָה נ״ר — heures *fpl* de réception
קַבָּלַת־פָּנִים — réception
דת קַבָּלַת־שַׁבָּת — accueil du sabbat
(אישור־תשלום) — reçu *m*, quittance *f*, récépissé *m*
‖ (מסורת) — tradition *f*
‖ (חכמת־הנסתר) — Kabbale *f*
קַבָּלָה מַעֲשִׂית — Kabbale pratique
קְבָלָה ←קֹבֶל
קַבָּלוּת (46) נ — travail *m* à la pièce
שְׂכַר־קַבָּלוֹת ז — forfait *m*
קַבָּלִי, ־לִית ת — kabbalistique
קַבְּלָן (97) ז — entrepreneur *m*, travailleur *m* à la pièce
קַבְּלַן־מִשְׁנֶה — sous-traitant *m*
צבא — fournisseur *m*, adjudicataire *m*
‖ עָרֵב קַבְּלָן — garant *m* assignable
קַבְּלָנוּת (46) נ — travail *m* à forfait
קַבְּלָנִי, ־נִית ת — à la pièce, à forfait, forfaitaire
חֶבְרָה קַבְּלָנִית — société *f* de travaux publics

ק

ק (קוּף) qof (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ק' [valeur numérique:] 100
קֵא (קֵא־, קֵאוֹ; בלי ר') ז vomissure *f*
קָאדִי (ר' ־דִים) ז דת cadi (juge musulman) *m*
קָאָה (350) פ"י vomir
קָאָק (109) ז עוף choucas *m*
קָאַת (ר' קָאָתוֹת) נ עוף pélican *m*
1. קַב (53) ז *qav* (mesure de capacité) *m*
קַב וְנָקִי peu mais bien
2. קַב (53, זוגי קַבַּיִם) ז (משענת) béquille *f*
(של קיטע) jambe *f* de bois
|| ספורט קַבַּיִם échasses *fpl*
1. קָבַב (358) פ"י (קילל) maudire, exécrer
2. קִבֵּב (432) פ"י (האהיל) couvrir, abriter
קֵבָה (229) נ אנטום estomac *m*
°קֳבָה (210) נ utérus *m*
קַבָּה (208) נ (קללה) malédiction *f*
קִבָּה (447) פ"ע s'appuyer sur des béquilles
קֻבָּה (209) נ alcôve *f*, petite chambre
|| (בית־זונות) lupanar *m*
|| (חופה) dais *m*, voûte *f*
קָבוּב, קְבוּבָה ת voûté, arqué, cintré
קִבּוּב (51) ז voûte *f*, cintre *m*
קָבוֹט (30) ז panier *m*
קִבּוּל (51) ז (קבלה) réception *f*, acceptation *f*
|| (נפח) capacité *f*, contenance *f*
בֵּית־קִבּוּל ז réceptacle *m*
כְּלִי־קִבּוּל ז récipient *m*
בהש קִבּוּל־חֹם capacité thermique
קַבּוּלִית (17) נ jerrycan *m*, bidon *m*
קָבוּעַ, קְבוּעָה ת (יציב) fixe, permanent
מְחִיר קָבוּעַ prix *m* fixe
עוֹבֵד קָבוּעַ travailleur titulaire
יָמִים קְבוּעִים jours *mpl* fixes
|| (תקוע) קָבוּעַ בַּקִּיר fixé au mur
|| מתמט קָבוּעַ ז constante *f*
קִבּוּעַ (44, בלי ר') ז fixation *f*
קִבּוּץ (51) ז (איסוף) rassemblement *m*
קִבּוּץ־גָּלֻיּוֹת rassemblement des dispersés
קִבּוּץ־נְדָבוֹת collecte *f* de dons
|| (קהל) foule *f*, population *f*
|| (בגדים) drapé *m*
|| (משק שיתופי) *qibbouts m*, colonie *f* collectiviste
|| מתמט קִבּוּץ אַלְגֶּבְּרִי groupe *m* algébrique
|| אסטר conjonction *f*
|| דקדוק שֵׁם־קִבּוּץ ז nom collectif
קִבּוּץ (ר' ־צִים) ז דקדוק *qoubbouts (ou* bref) *m*
קִבּוּצָאִי, ־צָאִית או קִבּוּצְנִיק, ־קִית ש membre *n* de *qibbouts*
קְבוּצָה (201) נ (אוסף) collection *f*
|| (חברה) groupe *m*
ספורט équipe *f*
רֹאשׁ־קְבוּצָה ז chef *m* d'équipe, capitaine *m*
|| (משק שיתופי) village coopératif
|| מתמט ensemble *m*, groupe
|| אסטר קְבוּצַת־כּוֹכָבִים constellation *f*
קְבוּצִי, ־צִית ת collectif
עֹנֶשׁ קְבוּצִי punition collective
|| (של־קיבוץ) de *qibbouts*
קִבּוּצְנוּת (46) נ collectivisme *m*
קִבּוּצְנִיק ← קִבּוּצָאִי

קָדָה (347) פ"ע — s'incliner
1. קִדָּה (208) נ — révérence (salut) *f*, courbette *f*
2. קִדָּה (208) נ צמח — casse *f*
1. קִדּוּד (51) ז — alésage *m*
2. קִדּוּד (51) ז — codage *m*
קַדּוֹחַ (32, ר' קַדּוֹחִים) ז — foreur *m*
קִדּוּחַ (44, ר' ־חִים, ־חֵי־) ז — forage *m*, alésage *m*
מִגְדַּל־קִדּוּחַ ז — derrick *m*, chevalement *m*
קִדּוּחַ־נֵפְט — forage de puits de pétrole
קָדוּם, קְדוּמָה ת (עתיק) — ancien, antique
הַמִּזְרָח הַקָּדוּם — l'Orient ancien
|| (מוקדם) — anticipé, préalable
דֵּעָה קְדוּמָה — préjugé *m*, parti pris
קִדּוּם (51) ז — avancement *m*, affrontement *m*
קִדּוּם־פְּנֵי־אוֹרֵחַ — réception *f* d'un hôte
קִדּוּם־פְּנֵי־הָרָעָה — précautions *fpl*
קִדּוּם־הַמַּדָּע — encouragement *m* des sciences
קִדּוּם־מְכִירוֹת — promotion *f*
קְדוּמִים ז"ר — ancienneté *f*, antiquité *f*
נַחַל־קְדוּמִים ז — fleuve *m* antique
קְדוּמִית (ר' ־מִיּוֹת) נ ביול — protozoaire *m*
קְדוּמָנִי, ־נִית ת — antérieur, de devant
|| קְדוּמָנִית תה"פ — en avant
קָדוֹר (—) ז — obscurité *f*
קָדוֹר, קְדוֹרָה ת — obscur, sombre
קִדּוּר (51) ז — forage *m*, alésage *m*
קְדוֹרַנִּי, ־נִית ת — obscur, sombre, triste
|| קְדוֹרַנִּית תה"פ — tristement
קָדוֹשׁ, קְדוֹשָׁה ת — saint, sacré
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא — le Saint béni soit-il (Dieu)
הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה — la Terre sainte
|| (מעונה) — martyr
מֵת מוֹת־קְדוֹשִׁים — subir le martyre
קִדּוּשׁ (51) ז — sanctification *f*, consécration *f*
קִדּוּשׁ־הַחֹדֶשׁ — proclamation *f* de la néoménie
קִדּוּשׁ־הַלְּבָנָה — consécration de la lune (au début du mois)
קִדּוּשׁ־הַשֵּׁם — sanctification du Nom divin
מֵת עַל־קִדּוּשׁ־הַשֵּׁם — subir le martyre
|| דת (ברכה) — *qiddouch* (sanctification du sabbat et des fêtes) *m*
|| קִדּוּשִׁים או ארמית קִדּוּשִׁין ז"ר — mariage religieux (juif)
חֻפָּה וְקִדּוּשִׁים — justes noces *fpl*
מְסַדֵּר־קִדּוּשִׁים — rabbin *m* célébrant le mariage
קִדּוּשָׁא (—) ז ארמית — *qiddouch m*
קִדּוּשָׁא רַבָּא — grand *qiddouch* (du samedi matin)
1. קָדַח (329) פ"ע (בער) — brûler, chauffer
(חלה בקדחת) — avoir la fièvre
|| פ"י — allumer, échauffer
|| נִקְדַּח (401) פ"ע (נשרף) — être brûlé
(נתקף בקדחת) — être atteint de fièvre
|| הִתְקַדֵּחַ (477) פ"ע — être ardent, brûler
|| הִקְדִּיחַ (505) פ"י — brûler, faire brûler
בהש הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ — se mettre dans un mauvais cas
(השחית) — abîmer, gâter
(גרם לקדחת) — causer de la fièvre
פ"ע (בער) — brûler
(נתקף בקדחת) — être atteint de fièvre
2. קָדַח (329) פ"י (עשה חור) — forer, percer
קָדַח בְּאֵר — forer un puits
|| נִקְדַּח (401) פ"ע — être creusé, être foré
|| קִדַּח (440) פ"י — percer, perforer, aléser
1. קֶדַח (179) ז (דלקת) — inflammation *f*, ulcère *m*
|| (עשן) — fumée suffocante
2. קֶדַח (179) ז (חור) — diamètre (d'un trou) *m*
(בכלי־ירייה) — calibre *m*
קַדָּח (ר' ־חִים) ז — foreur *m*
קַדַּחְדָּח (89) ז — foret *m*, vrille *f*
קַדַּחַת (—) נ רפא (דלקת) — inflammation *f*
(חום) — fièvre *f*
קַדַּחַת־הַבִּצּוֹת — malaria *f*, paludisme *m*
קַדַּחַת חוֹזֶרֶת — fièvre récurrente
קַדַּחַת צְהֻבָּה — fièvre jaune
קַדַּחַת־הַשִּׁגָּרוֹן — rhumatisme *m* articulaire
קַדַּחַת־הַשַּׁחַת — rhume *m* des foins
בהש קַדַּחַת־הַבְּחִירוֹת — fièvre électorale
קַדַּחְתָּנוּת (46) נ — fébrilité *f*, agitation *f*
קַדַּחְתָּנִי, ־נִית ת — fiévreux, fébrile

קַבְּלֶת (256) נ (עבודה) — travail *m* à la pièce
‖ (יכולת־קליטה) — capacité *f*, contenance *f*
קֶבֶס (166) ז — nausée *f*, dégoût *m*
קִבֵּס (432) פ״י — donner la nausée
‖ הִקְבִּיס (499) פ״י — donner la nausée
קַבֶּסֶת (—) נ — rabâchage *m*, rumination *f*
קַבְּסְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש עממי — raseur *n*
קַבְּסְתָנִי, ־נִית ת — nauséabond
1. קָבַע (329) פ״י (תקע) — fixer, enfoncer
קָבַע מַסְמֵר — enfoncer un clou
קָבַע מְנוֹרָה בַּקִּיר — fixer une lampe au mur
‖ (יעד) — désigner, déterminer, fixer
קוֹבֵעַ בְּרָכָה לְעַצְמוֹ — important par lui-même
קָבַע כְּלָל — établir une règle
קָבַע מְחִיר — fixer un prix
קָבַע מֵרֹאשׁ — arrêter d'avance
קָבַע עֶמְדָּה — prendre position
קָבַע עִתִּים לַתּוֹרָה — réserver des heures à l'étude
קָבַע תַּאֲרִיךְ — fixer une date
‖ (הצהיר) — déclarer, constater
‖ נִקְבַּע (401) פ״ע — être fixé
‖ קִבֵּעַ (440) פ״י — insérer
‖ הִתְקַבֵּעַ (477) פ״ע — se fixer solidement
‖ הִקְבִּיעַ (505) פ״י — fixer solidement, enraciner
2. קָבַע (329) פ״י (קיפח) — spolier, discriminer
קָבַע נַפְשׁוֹ — risquer sa vie
קֶבַע (—) ז — régularité *f*, permanence *f*
אֲכִילַת־קֶבַע נ — repas régulier
דִּירַת־קֶבַע נ — domicile *m* fixe
צְבָא־קֶבַע ז — armée *f* de métier
עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קֶבַע! — étudie régulièrement!
דֶּרֶךְ־קֶבַע — en permanence
קִבְעוֹן (38) ז — trait permanent
‖ פסיכ — fixation *f*, inhibition *f*
קֻבַּעַת (246) נ — coupe *f*
קָבַץ (303) פ״י (צבר) — amasser, entasser
קָבַץ עַל־יָד — économiser peu à peu
‖ (הקהיל) — assembler, rassembler
‖ נִקְבַּץ (389) פ״ע (נצבר) — être amassé *ou* réuni
(נקהל) — se rassembler

‖ (נוקד בקובוץ) — être affecté de la voyelle *qoubbouts*
‖ קִבֵּץ (432) פ״י (צבר) — amasser, entasser
קִבֵּץ נְדָבוֹת — recueillir des aumônes
(כינס) — réunir, rassembler
(בתפירה) — plisser, faire des plis, froncer
‖ הִתְקַבֵּץ (466) פ״ע — s'amasser, s'entasser
(התאסף) — se rassembler
אסטר — se trouver en conjonction
קֹבֶץ (191) ז — recueil *m*, corpus *m*
קְבֻצָה ← קְבוּצָה
קַבְּצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — mendiant *n*
קִבְצֵן (460 ג) פ״ע — mendier
קַבְּצָנוּת (46) נ — mendicité *f*
קַבְּצָנִי, ־נִית ת — indigent, parcimonieux
קַבְקַב (53) ז — sabot *m*
קָבַר (303) פ״י — enterrer, inhumer, enfouir
‖ נִקְבַּר (389) פ״ע — être enterré, être enfoui
‖ קִבֵּר (432) פ״י — enterrer
קֶבֶר (166, ר׳ גם קְבָרוֹת) ז — tombe *f*, tombeau *m*, sépulcre *m*
קֶבֶר־אָבוֹת — caveau *m* de famille
בֵּית־קְבָרוֹת ז — cimetière *m*
קַבָּר (90) ז — fossoyeur *m*
קֵבָר (—) ז — son (de blé) *m*
פַּת־קֵבָר נ — pain bis
קַבְּרָן (97) ז — fossoyeur *m*, croque-morts *m*
קַבַּרְנוּן (ר׳ ־נִים) ז דג — goujon *m*
קַבְּרָנוּת (46) נ — pompes funèbres *fpl*
קַבַּרְנִיט (ר׳ ־טִים) ז (באנייה) — capitaine *m*
(במטוס) — pilote *m*
קִבֹּרֶת (256) נ אנטום — biceps *m*
קִבֹּרֶת־הָרֶגֶל — biceps fémoral
קֵבָתִי, ־תִית ת — gastrique, stomacal
קַד (—) ז — bûcher *m*, foyer *m*
1. קָדַד (358) פ״ע (התכופף) — s'incliner, se courber
קַד קִדָּה — faire une révérence
2. קָדַד (303) פ״י (קדח) — forer, creuser, découper
‖ נִקְדַּד (389) פ״ע — être foré, être creusé
‖ קִדֵּד (432) פ״י — aléser
קֶדֶד (166) ז צמח — astragale *m*

‖ (החלק הקידמי)	partie antérieure
קדמת־המגרש	l'avant-cour *f*
‖ אדר	saillie *f*, ressaut *m*
קדמה (242, בלי ר') נ (התקדמות)	progrès *m*
‖ °(מזרח) קדמת־	à l'est de
קדמה ← קדם	
קדמון, ־נה ת (עתיק)	ancien, antique
האדם הקדמון	le premier homme, Adam *m*
ימים קדמונים	les temps anciens
הקדמונים	les anciens *mpl*
קדמונות (48, בלי ר') נ	ancienneté *f*, antiquité *f*
קדמוני, ־נית ת (עתיק)	ancien, antique
משל־הקדמוני ז	adage ancien
קדמוניות נ״ר	antiquités *fpl*, histoire ancienne
קדמוניות־היהודים	les Antiquités Judaïques (de Flavius Josèphe)
‖ (מזרחי)	oriental
הים הקדמוני	la Mer Morte
קדמות (45) נ	état antérieur, origine *f*
חזר לקדמותו	revenir à son état primitif
‖ (נצחיות)	éternité *f*
קדמות־העולם	existence *f* du monde depuis toujours
קדמי, ־מית ת	préliminaire
קדמי, ־מית ת	antérieur, de devant
גלגל קדמי	roue *f* avant
רגלים קדמיות	pattes antérieures
קדמיום (—) ז כימ	cadmium *m*
קדמן (97) ז ספורט	avant (au tennis, *etc.*) *m*
‖ (בעל דעות מתקדמות)	progressiste *m*
קדמת (256) נ דקדוק	préfixe *m*
‖ (בטלפון)	indicatif *m*
קדקד (460) פ״ע	caqueter
קדקד (148) ז	crâne *m*, occiput *m*
מכף־רגלו ועד־קדקדו	de pied en cap
אסטר נקדת־קדקד נ	zénith *m*
‖ מתמט	sommet (d'un angle) *m*
קדקדי, ־דית ת מתמט	situé au sommet
זויות קדקדיות	angles opposés par le sommet
קדקוד (51) ז	caquetage *m*
1. **קדר** (308) פ״ע (חשך)	s'obscurcir, s'assombrir
בהש (התעצב)	s'attrister
הלך קודר	marcher tristement
‖ נקדר (389) פ״ע	s'obscurcir, s'assombrir
‖ התקדר (466) פ״ע	s'obscurcir, s'assombrir
‖ הקדיר (499) פ״ע	s'obscurcir
בהש הקדירו פניו	sa figure s'assombrit
פ״י	obscurcir, attrister
בהש הקדיר מצחו	froncer les sourcils
2. **קדר** (308) פ״י (חתך)	découper, creuser, forer
קדר ש״פ ז	Kédar (ancêtre des Arabes) *m*
קדר (190, בלי ר') ז	obscurité *f*
קדר (90) ז	potier *m*
קדרא (—) ז ארמית	pot *m*, marmite *f*
קדרא דבי־שתפי	marmite commune
קדרה (229) נ	pot *m*, marmite *f*
מעשה־קדרה ז	mets cuit au pot
1. **קדרון** (—) ז (חושך)	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
‖ בהש (עצבות)	tristesse *f*, morosité *f*
2. **קדרון** ש״פ ז (נחל)	Qidrôn (ruisseau près de Jérusalem) *m*
קדרות (45, בלי ר') נ	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
‖ בהש (עצבות)	tristesse *f*, morosité *f*
קדרות (46, בלי ר') נ	poterie *f*, céramique *f*
קדרית (17) נ	petite marmite, casserole *f*
קדש (308, בינוני קדוש) פ״ע	être consacré, être sanctifié
קדש היום	le jour (du sabbat) a commencé
(נאסר)	être interdit
‖ נקדש (389) פ״ע	être sanctifié
(נועד)	être consacré, être dédié
‖ קדש (432) פ״י	consacrer, sanctifier
קדש את־החדש	proclamer la néoménie
כזה ראה וקדש	prends modèle sur ceci
קדש צום	ordonner un jeûne
קדש מלחמה	engager le combat
דת (אמר קידוש)	prononcer le *qiddouch*
קדש אשה	épouser une femme
קדש שם שמים	sanctifier le nom divin, subir le martyre

קָדִי ← קָאדִי
קְדִידָה (201) נ — alésage *m*
1. קְדִיחָה (201) נ רפא — fièvre *f*
2. קְדִיחָה (201) נ (ניקוב) — percement *m*, forage *m*
מְכוֹנַת־קְדִיחָה נ — foreuse *f*
קָדִים (—) ז (מזרח) — est *m*, orient *m*
קָדִימָה — vers l'est
|| קָדִימָה (הלאה) — en avant, allons-y
קָדִימָה צְעַד! — en avant - marche!
|| קָדִים (או רוּחַ־קָדִים) נ — vent *m* d'est
בהש רוֹדֵף קָדִים — qui court après le vent
קְדִימָה (201) נ — priorité *f*, préférence *f*
זְכוּת־קְדִימָה נ — droit *m* de priorité
דְּמֵי־קְדִימָה ז״ר — acompte *m*, avance *f*, arrhes *fpl*
1. קְדִירָה (201) נ (חושך) — obscurité *f*
2. קְדִירָה (201) נ (קדידה) — forage *m*
קַדִּישׁ (נ׳ ־שָׁא, ר׳ ־שִׁין) ת ארמית — saint, sacré
חֶבְרָא קַדִּישָׁא — confrérie pieuse (surtout funéraire)
|| עִירִין קַדִּישִׁין — les saints anges
קַדִּישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז דת — *qaddich* (prière juive) *m*
קַדִּישׁ־יָתוֹם — *qaddich* des orphelins
|| עממי (בן זכר) — fils *m*, héritier *m*
קֹדֶל (88) ז — nuque *f*
קֹדֶל־חֲזִירִים — lard *m*
קְדַם־ תחילית — pré-
קְדַם־הִיסְטוֹרִי — préhistorique
קְדַם־צְבָאִי — prémilitaire
קָדַם (308) פ״ע — précéder, passer avant
כָּל־הַקּוֹדֵם זוֹכֶה — premier arrivé – premier servi
בֵּן קוֹדֵם לְאָח — le fils passe avant le frère
|| קִדֵּם (432) פ״י (זרז) — faire avancer
קִדֵּם תַּלְמִיד מֻכְשָׁר — pousser un élève doué
(קיבל פניו) — recevoir, accueillir
קִדֵּם פְּנֵי־הָאוֹיֵב — affronter l'ennemi
קִדֵּם בִּבְרָכָה — accueillir favorablement
(בא לפני־) — prendre les devants, devancer
שֶׁמָּא יְקַדְּמֶנּוּ אַחֵר — de peur qu'un autre ne le prévienne

פ״ע (הזדרז) — s'empresser
° קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ — je me suis empressé de fuir
|| הִתְקַדֵּם (466) פ״ע — avancer
בהש (התפתח) — progresser, se développer
|| הִקְדִּים (499) פ״י — anticiper, faire par avance
הִקְדִּים הֶעָרָה — faire une remarque préalable
הִקְדִּים תַּאֲרִיךְ — antidater
הִקְדִּים פֶּה לְאֹזֶן — parler avant d'écouter
הִקְדִּים קָנֶה לְוֶשֶׁט — avaler de travers
הִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה — préparer le remède avant le mal
הִקְדִּים בִּשְׁלוֹם־פ׳ — saluer qn le premier
הִקְדַּמְתִּי לָבוֹא — je suis venu en avance
הִקְדִּים פְּנֵי־פ׳ — aller au-devant de qn, accueillir *qn*
|| (חיבר הקדמה) — préfacer
קֶדֶם (—) ז (הזמן הקדום) — antiquité *f*
יְמֵי־קֶדֶם ז״ר — les temps anciens
כְּקֶדֶם — comme jadis
עַמֵּי־הַקֶּדֶם ז״ר — les peuples anciens
מִקֶּדֶם — depuis les temps anciens
הַרְרֵי־קֶדֶם ז״ר — montagnes *fpl* antiques
|| °(ראשית) — commencement *m*, début *m*
קֶדֶם־מִפְעָלָיו — la prémice de ses oeuvres
|| (צד קדמי) — devant *m*
|| (מזרח) — est *m*, orient *m*
בְּנֵי־קֶדֶם ז״ר — les orientaux *mpl*
קֵדְמָה — vers l'est
קֹדֶם תה״פ — avant, auparavant
יָפָה שָׁעָה אַחַת קֹדֶם — le plus tôt sera le mieux
מִקֹּדֶם — antérieurement, préalablement
|| מ״י קֹדֶם־ או קֹדֶם לְ־ — avant
קֹדֶם־כֹּל — avant tout
קֹדֶם שֶׁ־ — avant que
קֹדֶם־זְמַנּוֹ — prématurément
קַדְמָא (—) ז — *qadma* (neume) *m*
קַדְמַאי, ־אִית ת — ancien, antique
קַדְמָה (236, בלי ר׳) נ (זמן קדום) — ancienneté *f*
שָׁב לְקַדְמָתוֹ — revenir à son ancien état
קַדְמַת־ ארמית — avant
מִקַּדְמַת־דְּנָה — auparavant

בָּא בַּקָּהָל	être admis dans la communauté
קְהִלָּה (208) נ	communauté *f*
קְהִלִיָּה (202) נ	république *f*
הַקְּהִלִיָּה הַבְּרִיטִית	le Commonwealth britannique
הַקְּהִלִיָּה הַצָּרְפָתִית	la Communauté française
קֹהֶלֶת ש״פ ז	l'Ecclésiaste *m*
קְהִלָּתִי, ־תִית ת	communautaire
מֶרְכָּז קְהִלָּתִי	centre *m* communautaire
קְהִלָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vie *f* communautaire
קִהֵק (435) פ״ע	cacaber
1. קַו (59) ז (חוט)	fil *m*
נָטָה קַו	tendre un cordeau
‖ (פס)	ligne *f*, raie *f*, trait *m*
מָתַח קַו	tracer un trait
קַו מַפְרִיד	tiret *m*
קַו־אוֹר	rayon *m* de lumière
קַו־אֹפֶק	ligne d'horizon
קַוֵּי־טֶלֶפוֹן	lignes téléphoniques
הַמְתֵּן עַל־הַקַּו (בטלפון)	ne quittez pas
‖ מתמט	ligne
קַו יָשָׁר	droite *f*
קַו מַשִּׁיק	tangente *f*
קַו שָׁבוּר	ligne brisée
‖ גיאוגר קַו־אֹרֶךְ	méridien *m*
קַו־רֹחַב	parallèle *m*
קַו־הַמַּשְׁוֶה	l'Equateur *m*
‖ (מסלול)	ligne (de communication)
קַו אֲוִירִי	ligne aérienne
‖ צבא קַו־הֲגַנָּה	ligne de défense
קַו־נְסִיגָה	ligne de repli
קַו־הָאֵשׁ	ligne de feu
‖ ספורט שׁוֹפֵט־קַו ז	juge *m* de touche
‖ בהש קַו מַנְחֶה	directive *f*, ligne de conduite
קַוֵּי־יְסוֹד	lignes directrices
קַוֵּי־פְּעֻלָּה	lignes d'action
בְּקַוִּים כְּלָלִיִּים	en traits généraux
אֵינוֹ בְּקַו־הַבְּרִיאוּת	il ne se porte pas bien
קַו לְקַו	pas à pas, graduellement
2. קַו (59) ז (דיבור)	voix *f*, parole *f*
קוֹאוֹפֶּרָטִיב (ר׳ ־בִים) ז	coopérative *f*

קוֹאוֹרְדִינָטָה (־טוֹת) נ מתמט	coordonnée *f*
קוֹאָלִיצְיוֹנִי, ־נִית ת	de coalition
קוּבְיוּסְטוּס (ר׳ ־סִים) ז	joueur *m*, tricheur *m*
קוֹבַּלְט (—) ז כים	cobalt *m*
קֻבְלָנָה (222) נ	plainte *f*, doléance *f*, grief *m*
קֻבְלָנִי, ־נִית ת	bougon, récriminateur
קוֹבַע (63) ז	casque *m*
קוֹבְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ זואול	cobra *m*, naja *m*
1. קוֹד (21) ז (מגש)	coupe *f*, coquetier *m*
2. קוֹד (ר׳ ־דִים) ז (צופן)	code (chiffré) *m*
קִוֵּד (452) או קוֹדֵד (455) פ״י	coder, chiffrer
קוֹדֵם, ־דֶמֶת (ר׳ ־דְמִים, ־דְמוֹת) ת	antérieur, préalable
בַּפַּעַם הַקּוֹדֶמֶת	la fois précédente, la dernière fois
קוֹדֵר, ־דֶרֶת (ר׳ ־דְרִים, ־דְרוֹת) ת	obscur
בהש מַצַּב־רוּחַ קוֹדֵר	humeur *f* sombre
קוֹדְרָנִי, ־נִית ת	sombre, morne
1. קָוָה (353) פ״י (ציפה)	attendre, espérer
‖ קִוָּה (453) פ״י	espérer
‖ הִקְוָה (512) פ״י	faire espérer
2. קָוָה (353) פ״י (אסף)	rassembler, réunir
‖ נִקְוָה (406) פ״ע	s'assembler, se réunir
‖ הִתְקַוָּה (480) פ״ע	s'assembler, confluer
‖ הִקְוָה (512) פ״י	rassembler, réunir, recueillir
1. קִוּוּי (51) ז (תקוה)	attente *f*, espoir *m*
2. קִוּוּי (51) ז (איסוף)	rassemblement *m*
קוֹוֵץ, קוֹוְצָה ת	épineux
קִוּוּץ (51) ז	arrachage *m* des épines
קוֹוְזָה (226) נ	motte *f* de terre
קוֹזָק (ר׳ ־קִים) ז	cosaque *m*
[קוח] קַח (רק בעבר) פ״י	prendre
[קוט] קָט (382)	être écoeuré, être dégoûté
‖ נָקוֹט (429, נ׳ גם °נָקֹטָה) פ״ע	être dégoûté
נָקוֹט בְּפָנָיו	être pris de remords
נָקְטָה נַפְשִׁי בְּחַיַּי	je suis dégoûté de la vie
‖ קוֹטֵט (455) פ״י	semer la discorde
‖ הִתְקוֹטֵט (488) פ״ע	se disputer
קוֹטַנְגֶּנְס (—) ז מתמט	cotangente *f*
קַוִּי, ־וִּית ת	linéaire
1. קַוִּיָּה (202) נ (תקוה)	attente *f*, espoir *m*

‖ הִתְקַדֵּשׁ (466) פ"ע — se sanctifier
הִתְקַדֵּשׁ הֶחָג — la fête a commencé
(התכונן) — se préparer, se consacrer
‖ הִקְדִּישׁ (499) פ"י — consacrer
(יעד) — consacrer, vouer, dédier
הִקְדִּישׁ מַאֲמַצִּים לְ־ — consacrer des efforts à
הִקְדִּישׁ תְּשׂוּמֶת־לֵב — prêter attention
הִקְדִּישׁ סֵפֶר לִפ' — dédier un livre à qn
קָדֵשׁ (ר' קְדֵשִׁים) ז — hiérodule *m*, prostitué sacré
קֹדֶשׁ (190) ז — sainteté *f*
עִיר־הַקֹּדֶשׁ נ — la Ville sainte (Jérusalem)
אֶרֶץ־הַקֹּדֶשׁ נ — la Terre sainte
אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ ז — l'Arche sainte
כִּתְבֵי־הַקֹּדֶשׁ ז"ר — l'Ecriture sainte
לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ נ — la langue sacrée (l'hébreu)
רוּחַ־הַקֹּדֶשׁ נ — l'inspiration divine, le Saint Eesprit
כְּדַרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ — selon sa bonne habitude
קֹדֶשׁ לְ־ — consacré à
קֳדָשִׁים — objets consacrés, sacrifices *mpl*
קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים — sacro-saint
קֹדֶשׁ־הַקֳּדָשִׁים — le Saint des saints
קֻדְשָׁא (—) ז ארמית — le Saint (Dieu)
קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא — le Saint béni soit-il
קְדֵשָׁה (ר' ־שׁוֹת) נ — hiérodule *f*, prostituée sacrée
קְדֻשָּׁה (208) נ — sainteté *f*
תַּשְׁמִישֵׁי־קְדֻשָּׁה ז"ר — objets *mpl* du culte
הוֹד־קְדֻשָּׁתוֹ — Sa Sainteté (le pape)
‖ (בתפילה) — sanctification *f*, sanctus *m*
קְדֵשׁוּת (—) נ — prostitution sacrée
קְדַשְׁנוּן (ר' ־נִים) ז דג — tristramelle *f*
קָהָה (350) פ"ע — s'émousser
קָהוּ שִׁנָּיו — ses dents sont agacées
קָהֲתָה הַחֶרֶב — l'épée a perdu son tranchant
בהש קָהֲתָה נַפְשׁוֹ — s'évanouir, défaillir
‖ נִקְהָה (407) פ"ע — être abîmé, être affaibli
‖ קֵהָה (450, נ' קֵהֲתָה) פ"ע — être émoussé
‖ הִתְקַהָה (482) פ"ע — s'émousser
בהש הִתְקַהָה עַל־פ' — devenir odieux à qn
‖ הִקְהָה (509) פ"י — émousser
בהש הִקְהָה אֶת־הַחוּשִׁים — émousser les sens
הִקְהָה שִׁנֵּי־פ' — rabattre le caquet à qn
קֵהֶה, קֵהָה ת — obtus, émoussé, mat
בהש תַּפּוּחִים קֵהִים — pommes *fpl* aigres
שִׁנָּיו קֵהוֹת — n'avoir rien à se mettre sous la dent
‖ (עמום) מַבָּט קֵהֶה — regard obtus
רְגָשׁוֹת קֵהִים — sentiments émoussés
‖ מתמט זָוִית קֵהָה — angle obtus
קְהֵה־זָוִית — obtusangle
קָהֳוָה (—) נ — café *m*
קָהוּי, קְהוּיָה ת — obtus, émoussé, mat
‖ בהש (אטום) — bouché
קְהוּי־לֵב — au coeur insensible
(מאוס) — odieux
‖ (חמוץ) — aigre
קִהוּי (49) ז — agacement (des dents) *m*
קַהֲוָן (ר' ־נִים) ז — marchand *m* de café
קֵהוּת (48) נ — état obtus, émoussement *m*
בהש — balourdise *f*
קֵהוּת־חוּשִׁים — engourdissement *m* des sens
קִהָיוֹן (37) ז או קְהִיָּה (202) נ — émoussement *m*
(צד קהה) — côté obtus
‖ (חמיצות) — aigreur *f*
‖ בהש (אטימות) — insensibilité *f*
קְהִיּוּת (47, בלי ר') נ — insensibilité *f*
קָהִיר ש"פ נ (עיר) — le Caire
קָהַל (326) פ"י — rassembler
‖ נִקְהַל (379) פ"ע — se rassembler, se grouper
נִקְהֲלוּ עַל־פ' — s'ameuter contre qn
‖ קִהֵל (435) פ"י — rassembler, réunir, convoquer
‖ הִתְקַהֵל (472) פ"ע — se rassembler, s'attrouper
‖ הִקְהִיל (502) פ"י — rassembler, réunir
קָהָל (109) ז — assemblée *f*, réunion *f*, public *m*
דַּעַת־הַקָּהָל — l'opinion publique
בְּקָהָל — publiquement
קְהַל־הַצּוֹפִים — les spectateurs *mpl*
‖ (עדה) — communauté *f*, les fidèles *mpl*
רֹאשׁ־הַקָּהָל ז — chef *m* de communauté

קִיֵּם הַבְטָחָתוֹ — tenir sa promesse
קִיֵּם אֲסֵפָה — tenir une assemblée
לְקַיֵּם מַה־שֶּׁנֶּאֱמַר — pour réaliser le verset
(השאיר בחיים) — maintenir en vie, entretenir, garder, conserver
קִיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת — sauver une vie
(הסביר) — expliquer, interpréter
מָה אֲנִי מְקַיֵּם — comment l'interpréter?
משפט (אישר) — confirmer, attester
קִיֵּם חֲתִימָה — légaliser une signature
|| הִתְקוֹמֵם (488) פ"ע — se soulever, s'insurger
|| הִתְקַיֵּם (468) פ"ע — se réaliser, se maintenir
הִתְקַיְּמוּ דְּבָרָיו — ses paroles se sont réalisées
תּוֹרָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת — son érudition se confirme
(נערך) — avoir lieu
הַטִּיּוּל לֹא יִתְקַיֵּם — l'excursion n'aura pas lieu
הִתְקַיֵּם וִכּוּחַ — un débat s'est engagé
(התפרנס) — subsister, exister
הִתְקַיֵּם עַל־נְדָבוֹת — vivre de la charité
משפט (שטר) — être authentifié
|| הֵקִים (526) פ"י — élever, ériger, établir
(ביצע) — produire, mettre en oeuvre
הֵקִים רַעַשׁ — faire du bruit
(ייסד) — fonder, créer, former
(המריד) הֵקִים נֶגֶד־ — soulever contre
|| (החזיק) — maintenir
קוֹם (21) ז — petit-lait *m*
קוֹמֶדְיָה (202) נ — comédie *f*
קוֹמָה (201) נ (גובה) — taille *f*, hauteur *f*
מְלֹא־קוֹמָתוֹ — de toute sa hauteur
גְּבַהּ־קוֹמָה — de haute taille
בְּקוֹמָה זְקוּפָה — la tête haute
שִׁעוּר־קוֹמָה ז — importance *f*, éminence *f*
בַּעַל־שִׁעוּר־קוֹמָה — éminent, imposant
|| (דיוטה) — étage *m*
קוֹמַת־קַרְקַע או קוֹמָה רִאשׁוֹנָה — rez-de-chaussée *m*
קוֹמָה שְׁנִיָּה — premier étage
קוֹמַת־בֵּינַיִם — entresol *m*
קוֹמַת־מַרְתֵּף — sous-sol *m*
בִּנְיָן רַב־קוֹמוֹת — gratte-ciel *m*

קוֹמוּנָה (ר' ־נוֹת) נ — commune *f*
קוֹמוּנִזְם (—) ז — communisme *m*
קוֹמוּנִיסְט (ר' ־טִים) ז — communiste *m*
קוֹמוּנִיסְטִי, ־טִית ת — communiste
קוּמְזִיץ (—) ז — pique-nique *m*, feu *m* de camp
קוֹמִי (—) ז — chevelure *f*
סִפֵּר קוֹמִי — se faire coiffer à la grecque
קוֹמִי, ־מִית ת — comique
קוֹמִיסָר (ר' ־רִים) ז — commissaire *m*
קוֹמִיקָן (ר' ־נִים) ז — comédien *m*
קוֹמֵם ← [קום]
קוֹמְמוּת (—) נ — rétablissement *m*
קוֹמְמִיּוּת (—) נ — indépendance *f*
מִלְחֶמֶת־הַקּוֹמְמִיּוּת נ — la Guerre d'Indépendance (Israel 1948)
|| קוֹמְמִיּוּת תה"פ — debout, droit, la tête haute
קוֹמַנְדּוֹ (—) ז צבא — commando *m*
קוֹמָנִית (17) נ — moisissure *f*
קוּמְקְוָט ז צמח — fortunelle (agrume japonais) *f*
קוּמְקוּם (41) ז — bouilloire *f*, cafetière *f*
עממי אַל־תְּקַשְׁקֵשׁ בַּקּוּמְקוּם — ne nous casse pas la tête!
קוֹמְתָנִי, ־נִית ת — de haute taille
קַוָּן (90) ז חשמל — poseur *m* de lignes
|| (במסילת־ברזל) — garde-ligne *m*
קוֹנָאָה (ר' ־נָאוֹת) נ — cône *m*
מִשְׂחַק־קוֹנָאוֹת ז — jeu *m* de quilles
קוֹנְבֶנְצְיוֹנָלִי, ־לִית ת — conventionnel
קוֹנְגְּרֶס (ר' ־סִים) ז — congrès *m*
קוֹנְדִּיטוֹן (—) ז — vin aromatisé
קוֹנְדָּס (91) ז — perche *f*
קוּנְדֵּס (123) ז — polisson *m*, farceur *m*
מַעֲשֵׂה־קוּנְדֵּס ז — mauvais tour
קוּנְדֵּסוּת (48) נ — polissonnerie *f*, farce *f*
קוּנְדֵּסִי, ־סִית ת — espiègle, malicieux
קוּנְדֵּסִיּוּת (47, בלי ר') נ — espièglerie *f*, malice *f*
קוֹנֶה, ־נָה (73) ש (לקוח) — acheteur *n*
|| (אדון) — maître *n*, propriétaire *n*
קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ — maître des cieux et de la terre
קוֹנוּס (ר' ־סִים) ז — cône *m*

2. קְוִיָּה (202) נ (איסוף)	rassemblement *m*
קוֹל (22) ז	voix *f*, son *m*
קוֹל אֶחָד	d'une seule voix, unanimement
שָׁמַע בְּקוֹל־פ'	écouter l'avis de, obéir à
מַקְהֵלָה נ בִּשְׁנֵי־קוֹלוֹת	chœur *m* à deux voix
בְּקוֹל רָם	à haute voix
בְּקוֹלֵי־קוֹלוֹת	à tue-tête
הֵרִים קוֹלוֹ	élever la voix
קוֹל־הַחֲצוֹצְרָה	le son de la trompette
בַּת־קוֹל נ (הד)	écho *m*
בַּת־קוֹל (משמיים)	voix céleste
הֶעֱבִיר קוֹל	publier
יָצָא קוֹל	le bruit court
קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר	appel *m* en pure perte
קוֹל קוֹרֵא	appel *m*, manifeste *m*
גַּלֵּי־קוֹל ז"ר	ondes *fpl* sonores
מֵיתְרֵי־הַקּוֹל ז"ר	les cordes vocales
סְלִיל־קוֹל ז	bande *f* sonore
קוֹל־הָמוֹן כְּקוֹל־שַׁדַּי	*vox populi vox Dei*
(רעם) קוֹלוֹת וּבְרָקִים	tonnerre et éclairs
‖ (בהצבעה)	voix, suffrage *m*
מִנְיַן־הַקּוֹלוֹת ז	dépouillement *m* du scrutin
קוֹלָב (91) ז	porte-manteau *m*, cintre *m*
קוֹלוֹאִיד (ר' ־דִים) ז כימ	colloïde *m*
קוֹלוּמְבּוּס ש"פ ז	Christophe Colomb
בֵּיצַת־קוֹלוּמְבּוּס נ	l'oeuf *m* de Colomb
קוֹלוֹן ש"פ (עיר)	Cologne (ville) *m*
מֵי־קוֹלוֹן ז"ר	eau *f* de Cologne
קוּלוֹן (ר' ־נִים) ז חשמל	coulomb *m*
קוֹלֵחַ (89) ז	tuyau (d'arrosage) *m*
קוֹלְחוֹז (ר' ־זִים) ז	kolkhose *m*
קוֹלֵט, ־לֶטֶת ת	récepteur
קוֹלִי, ־לִית ת	vocal, sonore
עַל־קוֹלִי	supersonique
קוּלִי (ר' ־לִים) ז	coolie *m*
קוֹלְיָס (ר' ־סִים) ז דג	maquereau *m*
קוּלִית (17) נ אנטום	fémur *m*
קוּלְמוֹס (21) ז	style (à écrire) *m*, plume (à écrire) *f*
פְּלִיטַת־קוּלְמוֹס נ	erreur *f* de plume, *lapsus m calami*
בִּמְשִׁיכַת־קוּלְמוֹס	d'un trait de plume
1. **קוֹלָן** (97) ז (דבק)	colle *f*
2. **קוֹלָן** (97) ז מוס	diapason *m*
‖ (מגביר־קול)	amplificateur *m*
קוֹלְנוֹעַ (ר' ־עִים) ז	cinéma *m*
קוֹלְנוֹעִי, ־עִית ת	cinématographique
קוֹלָנִי, ־נִית ת	bruyant
קוֹלָנִיּוּת (47, בלי ר') נ	vacarme *m*
קוֹלָס (91) ז צמח	trognon *m*
קוֹלָס שֶׁל־כְּרוּב	tête *f* de chou
קוֹלֵעַ, ־לַעַת ת	approprié, qui atteint son but
הֶעָרָה קוֹלַעַת	remarque faite à propos
קוּלָק (ר' ־קִים) ז	koulak (paysan russe) *m*
קוֹלֶקְטִיבִי, ־בִית ת	collectif
קוֹלֶקְטִיבִיּוּת (47, בלי ר') נ	collectivisme *m*
קוֹלֶקְטִיבִיּוּת רַעְיוֹנִית	collectivisme idéologique
קוֹלָר (91) ז	chaîne *f*, collier *m*
בהש תָּלָה אֶת־הַקּוֹלָר בְּ־	rejeter la responsabilité sur
קוֹלָר תָּלוּי בְּצַוָּארוֹ	la responsabilité retombe sur lui
[קום] קָם (382) פ"ע	se lever
קָם מֵחָלְיוֹ	relever de maladie
קָם לִתְחִיָּה	ressusciter
קָמוּ עֵינָיו	ses yeux se figèrent
קָמָה בּוֹ רוּחַ	s'armer de courage
‖ (התרחש)	se produire, exister
‖ (התחיל בעשייה)	se mettre en branle
קוּם וַעֲשֵׂה!	à l'œuvre!
לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה	cela ne se produira jamais
קָם לִפְ'	devenir la propriété de qn
‖ (החזיק מעמד)	résister, durer, tenir bon
‖ (התנפל) קָם עַל־	se dresser contre
(מרד)	se soulever, s'insurger
‖ קוֹמֵם (455) פ"י (העמיד)	relever, restaurer
קוֹמֵם הֲרִיסוֹת	relever des ruines
(המריד) קוֹמֵם נֶגֶד־	soulever contre
‖ קִיֵּם (452) פ"י (ביצע)	accomplir, réaliser

קוֹצֵב (132) ז — régulateur *m*
קוֹצֵב־לֵב — stimulateur *m* cardiaque
1. קוֹצָה (201) נ (תג) — pointe (d'une lettre) *f*, détail *m* infime
2. קוֹצָה (201) נ צמח — garance *f*
קְוֻצָּה (208) נ — mèche *f*, boucle (de cheveux) *f*
קוֹצִי, ־צִית ת — épineux
קוֹצִיץ (1) ז צמח — acanthe *f*
קוֹצָן (97) ז צמח — chardon *m*, cirre *m*
קוֹצָנִי, ־נִית ת — épineux
קוֹצֵר (132) ז — moissonneur *m*
קוֹקָאִין (—) ז — cocaïne *f*
קִוְקֵד (460) פ״י — faire du trait mixte
קוֹקוֹ (—) ז עממי — chignon *m*
קִוְקוּו (—) ז — coassement (des grenouilles) *m*
קִוְקֵו (460) פ״י — hachurer
קִוְקוּד (51) ז — dessin *m* au trait mixte
קִוְקוּו (51) ז — hachure *f*
קוֹקוֹס (—) ז צמח — cocotier *m*, noix *f* de coco
קוּקִיָּה (202) נ עוף — coucou *m*
קוֹקֶלֶת (252) נ — pelote *f*
[קור] קָר (382) פ״י (חפר) — creuser
|| הֵקִיר (526) פ״י — faire jaillir
קוֹר (21) ז (של־כרוב) — trognon (de chou) *m*
|| (של דקל) — cœur *m* de palmier
קוּר (41) ז — tissu *m*, filament *m*
קוּרֵי־עַכָּבִישׁ — toile *f* d'araignée
1. קוֹרֵא, ־רֵאָה ש — lecteur *n*
2. קוֹרֵא (ר׳ ־רְאִים) ז עוף — perdrix *f* du désert
קוֹרְאָן (—) ז דת — le Coran
קוֹרְדוּרוֹי (—) ז — velours côtelé
קוּרְדִּי, ־דִית ת — kurde
קוֹרְדְיָקוֹס (—) ז — maladie *f* de cœur
קוֹרְדָּק (ר׳ ־קִים) ז — mocassin *m*
1. קוֹרָה (201) נ (מוט) — poutre *f*, solive *f*
קוֹרַת־גַּג — toiture *f*, toit *m*, abri *m*
בָּא בְּצֵל־קוֹרַת־פ׳ — trouver refuge chez qn
שְׁמֵי־קוֹרָה ז״ר — charpente *f* du toit
נִכְנַס בְּעֳבִי־הַקּוֹרָה — entrer dans le vif du sujet
טֹל קוֹרָה מִבֵּין־עֵינֶיךָ! — commence par donner l'exemple!

2. קוֹרָה (201) נ (מאורע) — événement *m*
כָּל־הַקּוֹרוֹת אוֹתוֹ — tout ce qui lui était arrivé
קוֹרוֹת־הָרוֹמָאִים — histoire romaine
קוּרָטוֹרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — conseil *m* de surveillance
קוֹרְטָם (91) ז צמח — carthame *m*
קוּרְיוֹז (ר׳ ־זִים) ז — anecdote *f*, bizarrerie *f*
קוֹרְמוֹרָן (ר׳ ־נִים) ז עוף — cormoran *m*
קוֹרְנִית (17) נ מוס — cornet *m* à pistons
קוֹרָנִית (17) נ צמח — thym *m*
קוּרְנָס (91) ז — marteau *m*, maillet *m*
קוּרְס (ר׳ ־סִים) ז — cours (leçon) *m*
קוּרְף (ר׳ ־רְפִיּוֹת) ז — cruche *f*, jarre *f*
קְוַרְצָה (ר׳ ־צוֹת) נ — quartz *m*, cristal *m* de roche
קוּרְקָן (93) ז — torche *f*, flambeau *m*
[קוש] קָשׁ (382) פ״י — tendre un piège
קוּשְׁטָא (—) ז ארמית — vérité *f*
קוּשְׁטָה ש״פ נ (עיר) — Constantinople *f*, Istanboul *f*
קוּשָׁן (ר׳ ־נִים) ז — acte *m* de vente
קוֹשֵׁר (132) ז — conspirateur *m*, mutin *m*
קִזָּה (208) נ — compensation *f*, amortissement *m*
קִזּוּז (51) ז — compensation *f*, amortissement *m*
קְזוּזָה (201) נ — motte *f* de terre
קִזֵּז (432) פ״י — compenser, amortir
קַח, קַחַת ← לָקַח
קַחְוָן (97) ז צמח — camomille *f*
קַט (—) ת — petit, minime
רֶגַע קַט — un petit instant
כִּמְעַט קַט — un peu, peu s'en faut que
1. קָטַב (301) פ״י (השמיד) — anéantir, détruire
2. קִטֵּב (432) פ״י (גרם לקיטוב) — polariser
קָטֵב, קְטֵבָה ת — malheureux, infortuné
קֶטֶב (165) ז — destruction *f*, fléau *m*
קֶטֶב מְרִירִי — peste maligne
1. קֹטֶב (187) ז פיס — pôle *m*
הַקֹּטֶב הַצְּפוֹנִי — le pôle Nord
זָהֳרוּרֵי־הַקֹּטֶב ז״ר — aurore *f* polaire
2. קֹטֶב (187) ז (מגפה) — destruction *f*, fléau *m*
3. קֹטֶב (187) ז (גת) — petit pressoir (d'olives)
קָטְבִּי, ־בִית ת — diamétralement opposé

קוּנוֹת (46) נ	pose *f* de lignes (électriques *etc*)
קְוַנְטוּם (ר׳ ־טים) ז מתמט	quantum *m*
‖ פיס תּוֹרַת־הַקְּוַנְטִים נ	théorie *f* des quanta
קוֹנְטוֹס (ר׳ סים) ז	perche *f*, poteau *m*
קוּנְטְרֵס (ר׳ ־סים) ז	brochure *f*, cahier *m*, pamphlet *m*, opuscule *m*
(גליון־דפוס)	feuille (d'impression) *f*
(פירוש)	commentaire *m*
קוֹנְיָאק (—) ז	cognac *m*
קוֹנְיָה (—) נ	vernis *m*
קוֹנְכִיָּה (202) נ	coquillage *m*
קוֹנְכִית (17) נ	coquille *f*
קוֹנָם (93) ז	interdiction *f*, anathème *m*
קוֹנָם אִם...	que je sois maudit si...
קוֹנָם עָלַי	je jure de ne pas toucher à
קוֹנֵן ← [קין]	
קוֹנְסוּל (ר׳ ־לים) ז	consul *m*
קוֹנְסוּלִיָּה (ר׳ ־יות) נ	consulat *m*
קוֹנְסוּלָרִי, ־רית ת	consulaire
קוֹנְעָה (207) נ (צעיף)	voile *m*
‖ בהש (רעיה)	épouse *f*
קוֹנְצֶרְט (ר׳ ־טים) ז מוס	concert *m*
קוֹנְצֶרְטִינָה (ר׳ ־נות) נ	rouleau *m* de fil de fer barbelé
קוֹנְקְרֵטִי, ־טית ת	concret
קוֹנְקְרֵטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère concret
קְוָס (—) ז	kwas (boisson russe) *m*
קְוָס (ר׳ ־סים) ז	huissier *m*, appariteur *m*
קוֹסִינוּס (ר׳ ־סים) ז מתמט	cosinus *m*
קוֹסֵם, ־סֶמֶת (ר׳ ־סְמִים, ־סְמוֹת) ש	magicien *n*, prestidigitateur *n*
קוֹסְמוֹנָאוּט (ר׳ ־טים) ז	cosmonaute *m*
קוֹסְמוֹס (—) ז	cosmos *m*, univers *m*
קוֹסְמוֹפּוֹלִיט (ר׳ ־טים) ז	cosmopolite *m*
קוֹסְמֵטִי, ־טית ת	cosmétique
קוֹסְמֵטִיקַאי, ־קָאִית (ר׳ ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש	cosméticien *n*
קוֹסְמֵטִיקָה (—) נ	cosmétique *f*
בהש	enjolivure *f*
קוֹסְמִי, ־מית ת	cosmique
קַרְנַיִם קָסְמִיּוֹת	rayons *mpl* cosmiques

קוֹסֵקַנְס (—) ז מתמט	cosécante *f*
קוֹעַ (ר׳ ־עים) ז	fonctionnaire m
1. קוֹף (21) ז זואול	singe *m*
מַעֲשֵׂה־קוֹף ז	singerie *f*
2. קוֹף ז דקדוק	*qof* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
קוּף (41) ז (של־מחט)	trou (d'aiguille) *m*, chas *m*
‖ (של־גרזן)	œil (d'une hache) *m*
[קוף] הִקִּיף (526) פ״י	vendre à crédit
קוֹפוֹן (21) או קוֹפִיף (1) ז	petit singe
קוֹפִי, ־פית ת	simiesque
קוֹפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	singerie *f*
קוֹפִיץ (1) ז	hachoir *m*, couperet *m*
קוֹפֶל (91, ר׳ גם קוֹפְלָאוֹת) ז	cadenas *m*
קוּפְסָה (207, ר׳ גם ־סָאוֹת) נ	boîte *f*, coffret *m*
הָעֵסֶק כְּמֻנָּח בְּקוּפְסָה	l'affaire est dans le sac
קוּפְסִית (17) נ (קופסה קטנה)	petite boîte
‖ (קפסולת)	capsule *f*
1. [קוץ] קָץ (382) פ״ע (מאס)	être dégoûté
קָץ בְּחַיָּיו	être dégoûté de la vie
‖ הֵקִיץ (526) פ״י	écoeurer, pousser à bout
2. [קוץ] קָץ (382) פ״ע (התעורר)	se réveiller
‖ הֵקִיץ (526) פ״ע	se réveiller
הֵקִיץ הַקֵּץ	la fin est imminente
בְּהָקִיץ	à l'état de veille
חֲלוֹם בְּהָקִיץ	rêverie *f*, chimère *f*
‖ פ״י	réveiller
3. [קוץ] ← 1. [קיץ]	
קוֹץ (21) ז צמח	épine *f*, chardon *m*, ronce *f*
‖ (עוקץ)	dard *m*, aiguillon *m*
אַלְיָה וְקוֹץ בָּהּ	il y a une ombre au tableau
יָשַׁב עַל־קוֹצִים	être sur des charbons ardents
‖ (תג)	pointe (d'une lettre) *f*
בהש קוֹצוֹ שֶׁל־יוֹד	un point sur un *i*, vétille *f*
קִוֵּץ (301) פ״י	semer des épines
‖ קִוֵּץ (432) פ״י	enlever les épines de
‖ הִתְקַוֵּץ (468) פ״ע	être dépourvu de ses épines
קַוָּץ (90) ז	arracheur *m* d'épines
קְוֻץ, קְוֻצַּת (ר׳ קוֹצִים, ־צוֹת) ש	aux cheveux bouclés

יוֹם־קְטַנּוֹת ז	jour *m* ordinaire
קְטַן־אֲמָנָה	de peu de foi, pessimiste
קְטַן־קוֹמָה	de petite taille
אֲנִי הַקָּטָן	votre modeste serviteur
‖ (צעיר)	jeune
בְּנִי הַקָּטָן	mon fils cadet
מִגָּדוֹל וְעַד־קָטָן	grands et petits
משפט	mineur (qui n'a pas l'âge légal)
קָטֵן, קְטֵנָה ת	qui va en diminuant
קָטֹן (312) פ"ע	être petit
קָטֹנְתִּי מִן־	je ne suis pas digne de
(פחת)	diminuer, s'amoindrir
‖ הִתְקַטֵּן (466 ג) פ"ע	se rétrécir, rapetisser
‖ הִקְטִין (498 ג) פ"י	rapetisser, diminuer
פ"ע	se rétrécir, rapetisser
קֹטֶן (189, בלי ר') ז	petitesse *f*
‖ (צעירות)	jeunesse *f*
בְּקָטְנוֹ	dans sa jeunesse
‖ (האצבע הקטנה)	petit doigt, auriculaire *m*
קְטַנּוֹן, ־נָה ת	tout petit, menu
קַטְנוּנִי, ־נִית ת	insignifiant, mesquin
קַטְנוּנִיּוּת (47, בלי ר') נ	mesquinerie *f*
קַטְנוֹעַ (27, ר' ־עִים) ז	scooter *m*
קַטְנוֹעָן (ר' ־נִים) ז	scooteriste *m*
קַטְנוּת (45) נ	petitesse *f*
‖ (צעירות)	jeunesse *f*
בְּקַטְנוּתוֹ	dans sa jeunesse
‖ (צרות־מוח)	mesquinerie *f*
קַטְנוּת־דַּעַת	pusillanimité *f*
‖ (דבר חסר־ערך) קְטַנְיּוֹת	bagatelles *fpl*, vétilles *fpl*
קְטַנְטַן, ־טַנָּה או ־טֹנֶת (ר' ־טַנִּים, ־טַנּוֹת) ת	menu, minuscule
קִטְנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ צמח	légumineuse *f*
קַטְנְתָן (97) ז	fonctionnaire *m* subalterne
קַטַסְטְרוֹפָלִי, ־לִית ת	catastrophique
קָטַע (331) פ"י (קצץ)	couper, amputer
(הפסיק)	interrompre
‖ נִקְטַע (402) פ"ע	être coupé, être amputé
(נפסק)	être interrompu
‖ קִטַּע (440) פ"י (קיצץ)	couper, amputer
(הפסיק)	interrompre
‖ הִתְקַטַּע (477) פ"ע	être coupé, être amputé
(הופסק)	être interrompu
‖ הִקְטִיעַ (504) פ"ע	jaillir
קֶטַע (179) ז	morceau *m*, fragment *m*
(מתוך־יצירה)	passage *m*, extrait *m*
קִטְעֵי־עִתּוֹנוּת	coupures *fpl* de presse
‖ מתמט	segment *m*, section *f*
‖ צבא	secteur *m*
קִטֵּעַ, קִטַּעַת (ר' קִטְּעִים, קִטְּעוֹת) ת (בידו)	manchot
‖ (ברגלו)	unijambiste
קִטְעִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère *m* fragmentaire
קֶטֶף (—) ז	résine *f*, baume *m*, latex *m*
קָטַף (301) פ"י	arracher, cueillir
קָטַף פְּרָחִים	cueillir des fleurs
‖ נִקְטַף (388) פ"ע	être cueilli
נִקְטַף בְּאִבּוֹ	mourir dans la fleur de l'âge
‖ קִטֵּף (432) פ"י	arracher, cueillir
(בצק)	découper (la pâte)
‖ הִתְקַטֵּף (466) פ"ע	être coupé, être arraché
קַטֶפְרֶס (ר' ־סוֹת) ז	pente *f*
קַטֶּפֶת (251) נ	cueilloir *m*, moissonneuse *f*
קֶטֶר (88) ז	lien *m*
1. קָטַר (301) פ"ע	fumer (émettre de la fumée)
‖ נִקְטַר (388) פ"ע	être brûlé (sur l'autel)
‖ קִטֵּר (432) פ"י	brûler de l'encens
קִטֵּר מִקְטֶרֶת	fumer une pipe
עממי	récriminer, ronchonner
‖ הִתְקַטֵּר (466) פ"ע	respirer l'encens
(תימר)	monter en fumée
‖ הִקְטִיר (498) פ"י	brûler (sur l'autel)
2. קָטַר (301) פ"י (קשר)	lier, fermer
קֹטֶר (191) ז מתמט	diamètre *m*
קַטָּר (90) ז	locomotive *f*
° קִטֵּר (—) ז	encens *m*
קַטָּרַאי (ר' ־רָאִים) ז	mécanicien *m* de locomotive
קִטְרָב (91) ז	anneau *m* d'attelle
‖ טכנ	clavette *f*, goupille *f*
קִטְרֵב (460) פ"י	fixer par une clavette
קִטְרֵג (460) פ"י (עַל־)	récriminer, accuser

קְטָבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — polarité *f*
קָטֵגוֹר (ר׳ ־רִים) ז — accusateur *m*, procureur *m*
קָטֵגוֹרִי, ־רִית ת — catégorique
קָטֵגוֹרְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ (האשמה) — accusation *f*
לִמֵּד קָטֵגוֹרְיָה — soutenir l'accusation
‖ (סוג) — catégorie *f*
קִטּוּב (51) ז — polarisation *f*
קָטוּם, קְטוּמָה ת — tronqué
מתמט חָרוּט קָטוּם — tronc *m* de cône
קָטוּעַ, קְטוּעָה ת — coupé, amputé, interrompu
בהש דּוֹר קָטוּעַ — génération décadente
קְטוּעַ־מַזָּל — malchanceux
קִטּוּעַ (9) ז — coupure *f*, sectionnement *m*
קִטּוּעַ־אֵיבָרִים — amputation *f* de membres
קִטּוּעַ־שִׂיחָה — interruption *f* d'une conversation
קָטוּף, קְטוּפָה ת (תלוש) — arraché, cueilli
‖ (מהיר) — rapide, hâtif
בַּת־צְחוֹק קְטוּפָה — sourire furtif
1. קִטּוּף (51) ז (תלישה) — cueillaison *f*, cueillette *f*
2. קִטּוּף (51) ז (נתינת צורה) — découpage (de la pâte) *m*
קִטּוּר (51) ז (העלאת־קטורת) — encensement *m*
‖ (עישון) — action *f* de fumer (la pipe)
‖ עממי — récrimination *f*
קָטוֹרְגָה (ר׳ ־גוֹת) נ — travaux forcés
קְטוֹרָה (201) נ — encens *m*
קְטָטָה (222) נ — dispute *f*, altercation *f*, rixe *f*
קַטְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — querelleur *n*
קַטְטָנוּת (46) נ — acariâtreté *f*, discorde *f*
קַטְטָנִי, ־נִית ת — querelleur, acariâtre
קַטְיוּשָׁה (ר׳ ־שׁוֹת) (כלי־נשק) נ — lance-roquettes *m*
קְטִילָא (—) ת ארמית — mort, tué
בהש גַּבְרָא קְטִילָא — homme *m* sans valeur
קְטִילָה (201) נ — tuerie *f*, hécatombe *f*
‖ (בביקורת) — éreintement *m*
קְטִימָה (201) נ — tronçonnement *m*, mutilation *f*
קָטִין, ־נָה ת משפט — mineur (qui n'a pas l'âge légal)

קְטִינָא (—) ת ארמית — petit, menu, bambin
קְטִינוּת (48) נ משפט — minorité (d'âge) *f*
קְטִיעָה (201) נ — sectionnement *m*, amputation *f*
‖ (הפסקה) — interruption *f*
קְטִיעוּת (48) נ — morcellement *m*
קָטִיף (15) ז — cueillette *f*, récolte *f*
1. קְטִיפָה (201) נ (תלישה) — cueillette *f*
2. קְטִיפָה (201) נ (אריג) — velours *m*
קְטִיפָנִי, ־נִית ת — velouté, velouteux
קָטַל (301) פ״י — tuer, massacrer
(קצץ) — couper, abattre
קוֹטֵל קָנִים — coupeur de joncs
בהש — n'importe qui
‖ (בביקורת) — éreinter
‖ נִקְטַל (388) פ״ע — être tué, être massacré
‖ קִטֵּל (432) פ״י — tuer, massacrer
‖ הִתְקַטְּלוּ (466) פ״ע — s'entre-tuer
קֶטֶל (—) ז — tuerie *f*, carnage *m*, massacre *m*
שְׂדֵה־קֶטֶל ז — champ *m* de bataille
קְטָלָא (—) ז ארמית — mort *f*
קֶטֶלָב (100) ז צמח — arbousier *m*
קִטְלֵג (460) פ״י — cataloguer
קַטְלָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ — chaînette *f*, collier *m*
קָטָלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — catalogue *m*
קִטְלוּג (51) ז — catalogage *m*
קָטָלִיזָה (ר׳ ־זוֹת) נ כימ — catalyse *f*
קָטָלִיזָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — catalyseur *m*
קַטְלִית (17) נ אנטום — bassin *m*
קַטְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — tueur *n*
קַטְלָנִי, ־נִית ת — mortel, meurtrier
בהש בִּקֹּרֶת קַטְלָנִית — éreintement *m*
1. קָטַם (301) פ״י (קצץ) — couper, tronquer
‖ נִקְטַם (388) פ״ע — être coupé, être tronqué
‖ קִטֵּם (432) פ״י — couper, sectionner
‖ הִתְקַטֵּם (466) פ״ע — être coupé, être tronqué
2. קָטַם (301) פ״י (כיסה באפר) — couvrir de cendres
‖ נִקְטַם (388) פ״ע — être couvert de cendres
קַטְמִית (17) נ — poussière *f*
קָטָן או קָטֹן, קְטַנָּה ת — petit
הַבֶּגֶד קָטָן עָלָיו — ce vêtement lui est trop petit

קֵינִי, ־נִית ש Kénite (tribu de bédouins) *n*
קִיסוֹס (21) ז צמח lierre *m*
קִיסוֹסִית (17) נ צמח smilax *m*, salsepareille *f*
קִיסָם (91) ז bâtonnet *m*, copeau *m*, cure-dents *m*, écharde *f*
קֵיסָר (91) ז empereur *m*
|| יוּלְיוּס קֵיסָר ש״פ ז Jules-César *m*
קֵיסָרוּת (46) נ empire *m*
קֵיסָרִי, ־רִית ת impérial
|| רפא נִתּוּחַ קֵיסָרִי césarienne *f*
קֵיסָרְיָה ש״פ נ (עיר) Césarée *f*
קֵיסָרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ impératrice *f*
קִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז דג muge *m*, mulet (poisson) *m*
קִיפּוֹף (ר׳ ־פִּים) ז זואול macaque *m*
|| עוף chouette *f*
1. [קיץ] קָץ (387) פ״ע (בילה את־הקיץ) passer l'été
2. [קיץ] ← 2.1. [קוץ]
1. קַיִץ (157) ז (עונה) été *m*
|| (פרות בשלים) fruits mûrs
2. קַיִץ (157, בלי ר׳) ז (קיצה) éveil *m*, réveil *m*
קַיָּץ (90) ז (מלקט תאנים) cueilleur *m* de figues
|| (קיטן) estivant *m*
1. קִיצָה (201) נ (מאיסה) dégoût *m*, aversion *f*
2. קִיצָה (201) נ (התעוררות) éveil *m*, réveil *m*
קֵיצוֹן, ־נָה ת estival, d'été
קִיצוֹן, ־נָה ת extrême, dernier
קִיצוֹנִי, ־נִית ת extrême, dernier
ספורט קִיצוֹנִי יְמָנִי/שְׂמָאלִי ailier droit / gauche
|| בהש דֵּעָה קִיצוֹנִית opinion *f* extrémiste
קִיצוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ extrémisme *m*
קֵיצִי, ־צִית ת estival, d'été
קֵיצָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח carline *f*
קַיֶּצֶת (ר׳ קַיָּצוֹת) נ צמח érigéron *m*, vergerette *f*
קִיק (—) ז צמח graine *f* de ricin
שֶׁמֶן־קִיק ז huile *f* de ricin
קִיֵּק (452) פ״ע crier (en parlant du coucou)
קִיקָיוֹן (33) ז צמח ricin *m*
בהש קִיקָיוֹן שֶׁל־יוֹנָה phénomène *m* éphémère
קִיקְיוֹנִי, ־נִית ת éphémère, passager
קִיקְיוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère *m* éphémère
קִיקָלוֹן (נס׳ ־קְלוֹן, בלי ר׳) ז honte *f*, ignominie *f*

קִיר (2) ז mur *m*, paroi *f*
קִיר סוֹמֵךְ mur de soutènement
קִיר פְּנִימִי cloison *f*
לוּחַ־קִיר ז tableau mural
שְׁעוֹן־קִיר ז horloge *f*
בהש קִירוֹת־הַלֵּב les replis *mpl* du coeur
לָחֵץ אֶל־הַקִּיר mettre au pied du mur
קֵירָס (97) ז moment *m*, occasion *f*
[קיש] הִקִּישׁ (526) פ״י comparer
קִישׁ (—) ז tintement *m*, cliquetis *m*, bruit *m*
קִישֵּׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש bancal *n*
קִיתוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז broc *m*, seau *m*, cruche *f*
בהש שָׁפַךְ קִיתוֹן עַל־פְּנֵי־פ׳ agonir qn d'injures
קַל, קַלָּה ת (לא כבד) léger
נֶשֶׁק קַל armement léger
בְּלֵב קַל le coeur léger
מִן־הַקַּל אֶל־הַכָּבֵד du simple au compliqué
קַל־וָחֹמֶר *a fortiori*, à plus forte raison
|| (לא קשה) facile
חַיִּים קַלִּים vie *f* facile
מַחֲלָה קַלָּה maladie bénigne
|| (מהיר) prompt, agile
קַל־רַגְלַיִם agile, leste
קַל־תְּפִיסָה perspicace, pénétrant, vif d'esprit
|| (פזיז) קַל־דַּעַת étourdi, imprudent
קַל שֶׁבְּקַלִּים l'homme le plus vil
|| (מועט) insignifiant, faible
קַל־עֵרֶךְ de peu de valeur, insignifiant
שָׁעָה קַלָּה un petit moment, peu de temps
אַל־יְהֵא הַדָּבָר קַל בְּעֵינֶיךָ ne prenez pas cela à la légère
|| דקדוק בִּנְיָן קַל conjugaison *f* simple
דָּגֵשׁ קַל daguéch *m* diacritique
קֹל (144) ז légèreté *f*, facilité *f*
קָלָא (—) ז ארמית voix *f*
קַלָּא (—) ז ארמית facilité *f*, allégement *m*
קַלַּאי (62) ז rôtisseur *m*
קָלַב (301) פ״י joindre, ajouter
קַלְבּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז agio *m*, supplément *m*, pourboire *m*

‖ הִתְקַטְרֵג (494) פ"ע — être accusé

קִטְרוּג (51) ז — récrimination *f*, accusation *f*

קִטְרוֹן (ר' ־נִים) ז — centurion *m*, chef *m*

קְטֹרֶת (256) נ — encens *m*

‖ גְּלוֹם־קְטֹרֶת ז — cigarette *f*

[קיא] קָא (387, עבר קָאתִי וכו') פ"י — vomir

‖ הֵקִיא (523) פ"י — vomir, rendre

קִיא (12, בלי ר') ז — vomissure *f*

קִיאָה (201) נ — vomissement *m*

קִיבֶּרְנֶטִיקָה (—) נ — cybernétique *f*

קִיהָא (—) ז ארמית — aigreur *f*, agacement *m*

קִיּוּט (51) ז — villégiature *f*

‖ חקל — vernalisation *f*

קִיוִי (ר' ־וִים) ז עוף — aptéryx *m*, kiwi *m*

קִיוִית (ר' ־וִיּוֹת) נ עוף — vanneau *m*

קִיּוּם (51) ז — existence *f*, survivance *f*

זְכוּת־קִיּוּם נ — droit *m* à l'existence

מִלְחֶמֶת־קִיּוּם נ — lutte *f* pour la vie

דּוּ־קִיּוּם — coexistence *f*

‖ (החזקת־מעמד) — conservation *f*

‖ (ביצוע) — réalisation *f*

קִיּוּם־הַבְטָחָה — accomplissement *m* d'une promesse

קִיּוּם־מִצְווֹת — observance *f* des préceptes

‖ (פרנסה) — subsistance *f*, entretien *m*

הִשְׂתַּכֵּר כְּדֵי־קִיּוּמוֹ — gagner sa vie

‖ משפט — confirmation *f*, authentification *f*

קִיּוּמִי, ־מִית ת — existentiel

קִיּוּמִיּוּת (—) נ — existentialisme *m*

קִיּוֹסְק (ר' ־קִים) ז — kiosque *m*, buvette *f*

קִיּוּץ (51) ז — villégiature *f*, estivage *m*

קִיחָה (201) נ — prise *f*

קַיִט (157, בלי ר') ז — villégiature *f*

קִיֵּט (452) פ"ע — estiver, passer l'été, villégiaturer

קַיְטָא (—) ז ארמית — été *m*

קִיטְבֵּג (—) ז צבא — paquetage *m*

קִיטוֹן (21) ז — chambre *f* à coucher

קִיטוֹנִית (17) נ — chambrette *f*, alcôve *f*

קִיטוֹר (—) ז — vapeur *f*

מְכוֹנַת־קִיטוֹר נ — machine *f* à vapeur

בִּמְלֹא־הַקִּיטוֹר — à toute vapeur

קַיְטָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — estivant *n*, vacancier *n*, aoûtier *n*

קַיְטָנָה (ר' ־נוֹת) נ — colonie *f* de vacances

קַיְטָנוּת (—) נ — tourisme estival

קִיכְלִי (ר' ־לִים) ז עוף — grive *f*

קִילוֹגְרַם (ר' ־מִים) ז — kilogramme *m*

קִילוֹהֶרְץ (ר' ־צִים) ז — kilocycle *m* par seconde

קִילוֹוָאט (ר' ־טִים) ז חשמל — kilowatt *m*

קִילוֹוָאט־שָׁעָה — kilowatt-heure

קִילוֹלִיטֶר (ר' ־טְרִים) ז — kilolitre *m*

קִילוֹמֶטֶר (ר' ־מֶטְרִים) ז — kilomètre *m*

קִילוֹן (ר' ־נוֹת) ז — levier (pour puiser de l'eau) *m*

קִילוֹר (1) ז רפא — collyre *m*

קֵילָרִין (—) ז — entrepôt *m*, magasin *m*, cellier *m*

קִיָּם (—) ז — existence *f*, durée *f*

קַיָּם, קַיֶּמֶת (ר' קַיָּמִים, ־מוֹת) ת — existant, durable

חַי וְקַיָּם — parfaitement en vie

הַבְטָחָתוֹ קַיֶּמֶת — sa promesse reste valable

כְּשֶׁבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם — au temps du Temple

הַקֶּרֶן הַקַּיֶּמֶת לְיִשְׂרָאֵל — le Fonds national juif

קַיָּם ← [קום]

קְיָמָא (—) ז ארמית — existence *f*, durée *f*

בַּר־קְיָמָא — viable, durable

דָּבָר ז שֶׁל־קְיָמָא — chose *f* durable

קְיָמָא לָן — il est évident pour nous

קִימָה (201) נ — lever (du matin) *m*

‖ (תקומה) — résurrection *f*, relèvement *m*

קִימוֹנוֹ (—) ז — kimono *m*

קַיָּמוּת (46) נ — existence *f*, durée *f*

[קין] קוֹנֵן (455 נ) פ"ע — se lamenter, déplorer

1. קַיִן ש"פ ז — Caïn *m*

אוֹת־קַיִן ז — marque *f* d'infamie

2. קַיִן (157) ז (חנית) — lance *f*, javelot *m*

קִינָה (201) נ — lamentation *f*, complainte *f*, élégie *f*

נָשָׂא קִינָה — se lamenter

קִינוֹף (21) ז — moustiquaire *f*

קִינֵטִי, ־טִית ת — cinétique

קִינֵטִיקָה (—) נ — cinétique *f*

קַלְטֶרֶת (252) נ חקל — cultivateur (machine) *m*
קַלֶּטֶת (212) נ — cassette *f*
מִכַל־קַלָּטוֹת ז — vidéothèque *f*
קָלִי (ר׳ קְלָיוֹת) ז — grains grillés
קָלִיד (15) ז — touche (de piano, d'ordinateur *etc*) *f*
קְלִיָּה (202) נ — grillage *m*, torréfaction *f*
קְלִיחָה (201) נ — flot *m*, jaillissement *m*
קָלִיט, קְלִיטָה ת — assimilable
קְלִיטָה (201) נ צמח — enracinement *m*
בהש (בחברה) — intégration *f*
כֹּחַ־קְלִיטָה ז — pouvoir *m* d'absorption
|| (תפיסה) — assimilation (de connaissances) *f*
כֹּחַ־קְלִיטָה — faculté *f* d'assimilation
|| (ברדיו ובטלויזיה) — réception *f*
קְלִיטוּת (48) נ — faculté *f* d'assimilation
קַלִּיל, ־לָה ת — léger
קַלִּילָא (—) ת ארמית — léger
אָתָא קַלִּילָא — un tout petit signe
קַלִּילוּת (48) נ — légèreté *f*, agilité *f*, facilité *f*
קְלִימָטוֹלוֹגְיָה (—) נ — climatologie *f*
קְלִינַאי (61) ז — technicien médical
קְלִינִי, ־נִית ת רפא — clinique
קְלִינִיקָה (201) נ רפא — clinique *f*
קָלִיעַ (11) ז צבא — projectile *m*
קָלִיעַ מֻנְחֶה — missile téléguidé
1. קְלִיעָה (201) נ (שזירה) — tressage *m*
קְלִיעַת־סַלִּים — vannerie *f*
2. קְלִיעָה (201) נ (ירייה) — tir *m*
קְלִיעָה לַמַּטָּרָה — tir au but
|| קְלִיעַת־אֶבֶן — lancement *m* d'une pierre
קָלִיף, קְלִיפָה ת — facile à éplucher
קְלִיפָה (201) נ — épluchage *m*, écorçage *m*
קְלִישָׁה (201) נ — délayage *m*
קְלִישׁוּת (48) נ — dilution *f*, raréfaction *f*
|| בהש (רפיון) — inconsistance *f*, faiblesse *f*
[קלל] קַל (361) פ״ע — être léger, diminuer
יֵקַל לִי — cela me soulagera
|| (היה מהיר) — être rapide, être agile
|| (היה בזוי) — être méprisé, s'avilir
|| נָקַל (417) פ״ע (היה קל) — être facile
נָקֵל לְ־ — il est facile de
|| (התבזה) — s'abaisser
|| קִלֵּל (432) פ״י — injurier, maudire
|| הִתְקַלֵּל (466) פ״ע — être maudit
|| הֵקֵל (529) פ״י — alléger, adoucir
הֵקֵל מֵעַל־פ׳ — soulager qn
הֵקֵל עֹנֶשׁ — atténuer une peine
|| (נוטה לקולא) — être accommodant *ou* indulgent
|| (זלזל) — dédaigner, mépriser
הֵקֵל רֹאשׁ כְּנֶגֶד־ — traiter avec dédain
קָלָל (—) ז — éclat *m*, lustre *m*
נְחֹשֶׁת־קָלָל נ — airain poli
קֶלֶל (166) ז — malédiction *f*
קַלָּל (90) ז — cruche *f*, jarre *f*
קְלָלָה (215) נ — malédiction *f*, imprécation *f*
קִלְלַת־הַשֵּׁם — blasphème *m*
קַלְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — insulteur *n*
קַלְמִית (17) נ — chalumeau *m*, flûte *f*
קְלֶמֶנְטִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ צמח — clémentine *f*
קַלְמָר (91) ז — plumier *m*
קַלְמָרִית (17) נ — plumier *m* de table
קַלֶנְדָּא (—) נ — nouvel-an (païen) *m*
קַלְנִי מ״ק — je suis trop léger
קַלְנִי מֵרֹאשִׁי — j'ai la tête lourde
קֶלֶס (—) ז (תהילה) — louange *f*, gloire *f*
|| (ציון לגנאי) — raillerie *f*, dérision *f*
קִלֵּס (432) פ״י (הילל) — louer, glorifier
|| (לעג) — railler, se moquer
|| הִתְקַלֵּס (466) פ״ע (התהלל) — se glorifier
(התלוצץ) — railler, se moquer
קַלָּסָה (221) נ — raillerie *f*, dérision *f*
קַלְסְטָר (ר׳ ־רִים) ז — sac *m* de fourrage
קְלַסִּי, ־סִית ת — classique
קְלַסִּיקוֹן (ר׳ ־נִים) ז — auteur *m* classique
קְלַסְתֵּר (123) ז — portrait *m*, image *f*
קְלַסְתֵּר־פָּנִים — physionomie *f*
קְלַסְתְּרוֹן (ר׳ ־נִים) ז — portrait-robot *m*
1. קָלַע (331) פ״י (שזר) — tresser, natter, entrelacer
|| נִקְלַע (402) פ״ע — être tressé

קְלִבֹּסֶת (256) נ — fémur m
קַלְגַּס (53) ז — soldat m, militaire m, reître m
‖ קַלְגַּסִּים — troupes fpl, hordes fpl
[קלד] הִקְלִיד (498) פ"י — frapper les touches (d'un piano, d'un ordinateur etc)
קַלְדָנִית (17) נ — pupitreuse f
1. קָלָה (353) פ"י (הבהב) — griller, torréfier
(שרף) — brûler
‖ נִקְלָה (406) פ"ע — être grillé, être torréfié
2. קָלָה (353) פ"ע (התבזה) — s'avilir, se déshonorer
‖ נִקְלָה (406) פ"ע — être avili
‖ הִקְלָה (512) פ"י — avilir, outrager, mépriser
קַלָּה (208) נ — facilité f, indulgence f
קִלּוּחַ (9) ז — jet m, jaillissement m
1. קָלוּט, קְלוּטָה ת (לקוח) — absorbé, recueilli
קָלוּט מִן־הָאֲוִיר — inventé de toutes pièces
2. קָלוּט, קְלוּטָה ת (לא סדוק) — non fendu (sabot)
קְלוּט־פַּרְסָה — solipède
קָלוּי, קְלוּיָה ת — grillé, torréfié
קְלוּמִית (17) נ — fétu m de paille
קָלוֹן (30) ז — déshonneur m, infamie f
אוֹת־קָלוֹן ז — marque f d'infamie
עַמּוּד־קָלוֹן ז — pilori m
הֵמִיט קָלוֹן עַל־ — déshonorer
קְלוֹנִית (17) נ — entremetteuse f
קִלּוּס (51) ז (תהילה) — louange f, gloire f
‖ (ציון לגנאי) — blâme m
קָלוּעַ, קְלוּעָה ת — tressé
קִלּוּעַ (9) ז — lancement m de la fronde
קִלּוּף (51) ז — épluchage m
קְלוּפָּה (201) נ — écorce odoriférante, pelure f
קְלוּפִית (17) נ — peau (de saucisse) f, boyau m
קְלוֹקֵל, ־קֶלֶת (ר' ־קְלִים, ־קְלוֹת) ת — piètre
סִפְרוּת קְלוֹקֶלֶת — littérature f de bas étage
קְלוֹקְלוּת (45) נ — mauvaise qualité
קְלוֹקְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — gâcheur n
קָלוֹרְיָה (202) נ פיס — calorie f
קָלוּשׁ, קְלוּשָׁה ת — mince, peu dense, lâche
מָרָק קָלוּשׁ — potage aqueux
שֵׂעָר קָלוּשׁ — cheveux clairsemés
יְדִיעוֹת קְלוּשׁוֹת — maigres connaissances fpl

קִלּוּשׁ (51) ז — raréfaction f, délayage m
קַלּוּת (47) נ (חוסר־משקל) — légèreté f
‖ (נוחות) — facilité f
בְּקַלּוּת — facilement
‖ (פזיזות) — promptitude f
קַלּוּת־דַּעַת — imprudence f, étourderie f
קַלּוּת־רֹאשׁ — frivolité f, insouciance f
נָהַג קַלּוּת־רֹאשׁ בְּ־ — traiter cavalièrement
קָלַח (331) פ"ע — jaillir, couler à flots
הַשִּׂיחָה קָלְחָה — la conversation fusait
‖ נִקְלַח (402) פ"ע — s'écouler, se déverser
‖ קִלַּח (440) פ"י — déverser
(רחץ במקלחת) — doucher
פ"ע — jaillir, couler à flots
‖ הִתְקַלֵּחַ (477) פ"ע (התרחץ) — se doucher
(זרם) — se déverser,s'écouler
‖ הִקְלִיחַ (504) פ"י — déverser, faire couler
1. קֶלַח (179) ז צמח — tige f, trognon m
כְּרוּב־הַקֶּלַח ז — chou-rave m
2. קֶלַח (179) ז (זרם) — jet m, flot m
קַלַּחַת (246) נ (סיר) — marmite f, chaudron m
‖ (מערבולת) — tourbillon m
קַלַּחַת־הַבְּחִירוֹת — la fièvre f des élections
קָלַט (301) פ"י (ספג) — absorber, assimiler
(תפס) — retenir, rattraper
אָזְנִי קָלְטָה אֶת־הַדְּבָרִים — mon oreille a perçu ces paroles
‖ (קיבל לתוכו) — recueillir, incorporer
קָלַט עוֹלִים — intégrer des immigrants
‖ נִקְלַט (388) פ"ע — être absorbé, être recueilli
צמח — s'acclimater, prendre racine
בהש הַמִּלָּה נִקְלְטָה בַּלָּשׁוֹן — le mot est entré dans la langue
נִקְלַט בַּחֶבְרָה — être intégré dans la société
‖ הִקְלִיט (498) פ"י צמח — enraciner, implanter
(רשם בתקליט) — enregistrer
קֶלֶט (—) ז — accueil m, réception f
‖ מַחֲנֵה־קֶלֶט — camp m d'accueil, dépôt m
‖ (במחשב) — entrée f
קִלְטוּר (51) ז חקל — culture (du sol) f
קִלְטֵר (460) פ"י חקל — cultiver (le sol)

(החליש) affaiblir, atténuer
|| הִתְקַלֵּשׁ (466) פ״ע se délayer, se diluer
|| הִקְלִישׁ (498) פ״י délayer, raréfier, diluer
פ״ע se délayer, se raréfier
קִלְשׁוֹן (ר׳ ־נים או ־נות) ז fourche *f*, trident *m*
קִלְשׁוֹנִי, ־נִית ת fourchu
קְלַשְׁלַשׁ, ־לֶשָׁה ת peu dense, dilué, clairsemé
קְלַשְׁלֶשֶׁת (252) נ chevelure clairsemée
קִלְשֵׁן (460 ג) פ״י fourcher (du foin)
קֶלֶת (167) נ corbeille *f*, panier *m*
קְלָתִית (17) נ tartelette *f*
קם ← [קום]
|| קָם (88) ז (אויב) adversaire *m*, ennemi *m*
קַמָּא (נ׳ קַמַּיְתָא) ת ארמית premier
בָּבָא קַמָּא première section (d'un traité)
תַּנָּא קַמָּא le docteur cité en premier
קַמָּאוּת (46) נ antiquité *f*, caractère originel
קַמָּאִי, ־אִית ת antique, primitif, originel
קַמְבְּיוּם (—) ז צמח cambium *m*
קַמְבְּרִיּוֹן (—) ז גיאול cambrien *m*
קָמָה (210) נ moisson *f* sur pied
קָמוּחַ, קְמוּחָה ת enfariné
קִמּוּחַ (9) ז addition *f* de farine
קָמוּט, קְמוּטָה ת plié, plissé, ridé
קִמּוּט (51) ז plissement *m*, froncement *m*
קָמוּל, קְמוּלָה ת flétri, fané, desséché
קִמּוּם (51) ז restauration *f*, réfection *f*
קְמוֹנִיָּה (202) נ cheminée *f*
קְמוֹס (—) ז caoutchouc *m*, gomme *f*
קִמּוּעַ (9) ז répartition *f* au détail
קָמוּץ, קְמוּצָה ת fermé, crispé
|| דקדוק vocalisé d'un *qamats*
קִמּוּץ (51) ז économie *f*, réduction *f*
קָמוּר, קְמוּרָה ת convexe, voûté, arqué
קִמּוּר (51) ז voûte *f*, cambrure *f*
קמור גְּלִילִי voûte en plein cintre
קמור־מַדְרֵגוֹת voûte en encorbellement
קמור מְצֻלָּע ogive *f*
קְמוֹרָה (201) נ voûte *f*, dôme *m*
קִמּוֹשׁ (ר׳ ־שים) ז צמח ronce *f*
[קמז] נִקְמַז (388) פ״ע se rétrécir, se contracter

קֶמַח (179) ז farine *f*
קֶמַח־סֹלֶת fleur *f* de farine
טָחַן קֶמַח טָחוּן enfoncer une porte ouverte
|| (מזון) nourriture *f*
קַמָּח (89) ז marchand *m* de farine
קִמַּח (440) פ״י enfariner
|| הִתְקַמַּח (477) פ״ע être enfariné
|| הִקְמִיחַ (504) פ״י ajouter de la farine
קָמֵחַ, קְמֵחַת (ר׳ קְמֵחִים, ־חוֹת) ת farineux
קִמְחָא (—) ז ארמית farine *f*
קִמְחָא דְפִסְחָא collecte *f* de Pâque (pour les pauvres)
קִמָּחוֹן (38) ז nielle *f*, oïdium *m*
קִמְחִי, ־חִית ת farineux
|| בהש (מעולה) substantiel, essentiel
קַמְחָן (97) ז marchand *m* de farine
קָמַט (301) פ״י (לחץ) écraser, broyer
(קיפל) plier, plisser, rider
|| נִקְמַט (388) פ״ע se plisser, se rider
|| קִמֵּט (432) פ״י plier, plisser, rider
קִמֵּט אֶת־מִצְחוֹ plisser le front, froncer les sourcils
|| הִתְקַמֵּט (466) פ״ע se plisser, se froisser
|| הִקְמִיט (498) פ״י plier, plisser
קֶמֶט (166) ז pli *m*, ride *f*
קֹמֶט (191) ז pupille (de l'oeil) *f*
קִמְטוּט (41) או קְמַטְמַט (91) ז petit pli, petite ride
קַמְטָן (97) ז זואול orvet *m*
קַמְטָר (91) ז armoire *f*, bahut *m*, commode *f*
קָמִיז, קְמִיזָה ת flexible, élastique
קְמִיזוּת (48) נ flexibilité *f*, élasticité *f*
קָמִיחַ, קְמִיחָה ת farineux
קְמִיחוּת (48) נ consistance farineuse
קָמִיט, קְמִיטָה ת froissable
קְמִיטָה (201) נ plissement *m*, froissement *m*
קְמִיטַת־מֵצַח plissement de front, froncement *m* des sourcils
בהש קְמִיטַת־הַנֶּפֶשׁ tristesse *f*, chagrin *m*
|| (קמט) pli *m*, ride *f*
קְמִיטוּת (48) נ aspect ridé *ou* ratatiné

‖ קָלַע (440) פ״י — tresser, natter
2. קָלַע (331) פ״י (ירה) — tirer (un projectile)
בהש קָלַע לַמַּטָּרָה — mettre dans le mille
קָלַע אֶל־הַשַּׂעֲרָה — viser au poil
‖ (זרק) — lancer, projeter
‖ נִקְלַע (402) פ״ע — être tiré, être lancé
בהש (הזדמן) — se trouver par hasard
נִקְלַע לְהִתְקַהֲלוּת — être mêlé à un attroupement
‖ קִלֵּעַ (440) פ״י — tirer, lancer
‖ הִתְקַלֵּעַ (477) פ״ע — être lancé, être projeté
1. קֶלַע (178, ר׳ גם קְלָעוֹת, קַלְעוֹת־) ז (מסך) — toile *f*
לִפְנִים מֵהַקְּלָעִים — à l'intérieur du sanctuaire
בהש מֵאֲחוֹרֵי־הַקְּלָעִים — dans les coulisses
‖ (מפרש) — voile *f*, tenture *f*, rideau *m*
‖ (צמה) — tresse (de cheveux) *f*, natte *f*
2. קֶלַע (178) ז — fronde *f*, lance-pierres *m*
אֶבֶן־קֶלַע נ — pierre *f* de fronde
כַּף־הַקֶּלַע נ — creux *m* de la fronde
נַפְשׁוֹ בְּכַף־הַקֶּלַע — il balance
‖ (קליע) — douille *f*
‖ (כדור־ירייה) — projectile *m*
קַלָּע (90) ז (יורה אבנים) — tireur *m* à la fronde
‖ (ברובה) — tireur d'élite
קִלְעָה (242) נ — cabinet *m*, alcôve *f*
קַלָּעוּת או קַלְעָנוּת (46) נ — habileté *f* au tir
קַלְעָן (97) ז — tireur *m* d'élite
קְלָף (88) ז (עור מעובד) — parchemin *m*
‖ (למשחק) — carte (à jouer) *f*
מִשְׂחַק־קְלָפִים ז — jeu *m* de cartes
שִׂחֵק בִּקְלָפִים — jouer aux cartes
גִּלָּה קְלָפָיו — mettre cartes sur table
טָרַף אֶת־הַקְּלָפִים — brouiller les cartes
בִּנְיַן־קְלָפִים ז — château *m* de cartes
קָלַף (301) פ״י — peler, éplucher, décortiquer
‖ נִקְלַף (388) פ״ע — être pelé, être épluché
‖ קִלֵּף (432) פ״י — peler, éplucher
‖ הִתְקַלֵּף (466) פ״ע — peler *(v. intr.)*, s'écailler
‖ הִקְלִיף (498) פ״י — peler, éplucher, écorcer
קְלִפָּה (208) נ (של־פרי) — peau *f*, pelure *f*
(של־ביצה) — coquille *f*, coque *f*
(של־עץ) — écorce *f*
בהש קְלִפַּת־הַשּׁוּם — peau d'ail (sans valeur)
‖ (בקבלה) — puissance impure
‖ עממי (אישה רעה) — xanthippe *f*
קַלְפֵּי (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ — urne (de vote) *f*
הָלַךְ לַקַּלְפֵּי — aller voter
תַּחֲנַת־קַלְפֵּי נ — bureau *m* de vote
קַלְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — joueur *n* de cartes
קַלְפָנוּת (46) נ — manie *f* de jouer aux cartes
קַלְפַּק (ר׳ ־קִים) ז — bonnet *m* à poil
קְלִפָּתִי, ־תִית ת — cortical
קִלְקוּל (51) ז — détérioration *f*, dégât *m*, avarie *f*
קִלְקוּל־קֵבָה — trouble *m* gastrique
‖ (השחתת המידות) — corruption *f*
בהש חָזַר לְקִלְקוּלוֹ — récidiver
קִלְקִים (נס׳ קִלְקֵי־) ז״ר — cilice *m*, crin *m*
קִלְקֵי־צֶמֶר — poils *mpl* hirsutes
קִלְקֵי־הַלֵּב — poils de la poitrine
1. קִלְקֵל (460) פ״י (פגם) — abîmer, détériorer
קִלְקֵל אֶת־הַשּׁוּרָה — s'écarter de la règle
קִלְקֵל אֶת־הַנֹּעַר — débaucher la jeunesse
קִלְקֵל מַעֲשָׂיו — se corrompre, se pervertir
קִלְקֵל אֶת־הַתָּכְנִית — déranger le programme
‖ הִתְקַלְקֵל (494) פ״ע — s'abîmer, se détériorer
הַשָּׁעוֹן הִתְקַלְקֵל — la montre s'est déréglée
(הושחת) — se pervertir, se gâter, se laisser aller
2. קִלְקֵל (460) פ״י (זרק) — lancer, agiter
(השחיז) — aiguiser, affûter
‖ הִתְקַלְקֵל (494) פ״ע — s'ébranler, s'effondrer
קַלְקָלָה (222) נ — déshonneur *m*, avilissement *m*
תָּפַס אֶת־פ׳ בְּקַלְקָלָתוֹ — saisir qn en flagrant délit
קְלַרְנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ מוס — clarinette *f*
קְלַרְנִיתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — clarinettiste *n*
קָלַשׁ (301) פ״י — délayer, raréfier, diluer
(החליש) — affaiblir, atténuer
‖ פ״ע (נחלש) — s'affaiblir, s'atténuer
‖ נִקְלַשׁ (388) פ״ע — être délayé, se raréfier
(נחלש) — s'affaiblir, s'atténuer
‖ קִלֵּשׁ (432) פ״י — délayer, raréfier, diluer

צבא קֶן־הִתְנַגְּדוּת	nid de résistance
‖ (זוג יונים)	paire *f* de pigeons
°קַנָּא (—) או °קַנּוֹא (—) ת	jaloux
קִנֵּא (444) פ״י (בְּ־)	être jaloux de, envier
קִנֵּא בְּרֵעֵהוּ	être jaloux d'autrui
‖ קִנֵּא לְ־	défendre avec zèle la cause de
קִנֵּא לְאִשְׁתּוֹ	soupçonner sa femme d'infidélité
‖ הִתְקַנֵּא (478) פ״י (בְּ־)	devenir jaloux de, envier
‖ הִקְנִיא (507) פ״י	rendre jaloux, irriter
קִנְאָה (242) נ	jalousie *f*, envie *f*
‖ °(נקמה)	vengeance *f*
‖ (התלהבות יתרה)	zèle *m*, fanatisme *m*
קִנְאַת־סוֹפְרִים תַּרְבֶּה חָכְמָה	l'émulation fait avancer la science
קַנָּאוּת (46) נ	fanatisme *m*
קַנַּאי, קַנָּאִית (ר׳ קַנָּאִים, ־אִיּוֹת) ש	fanatique *n*
‖ (נלהב)	partisan exalté
היסט הַקַּנָּאִים	les zélotes *mpl*
קַנָּאִי, ־אִית ת	exalté, fanatique
קַנְאָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	jaloux *n*
קַנְאָנוּת (46) נ	jalousie *f*, envie *f*
קַנְאָתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	jaloux *n*
קַנְאָתָנוּת (46) נ	jalousie *f*, envie *f*
קַנְאָתָנִי, ־נִית ת	jaloux, envieux
קִנֵּב (432) פ״י	nettoyer (des légumes)
קַנַּבּוֹס (ר׳ ־סִים) ז צמח	chanvre *m*
(סם משכר)	marihuana *m*
קְנֹבֶת (256) נ	feuilles (de légumes) gâtées
קֶנְגוּרוּ (ר׳ ־רִים) ז זואול	kangourou *m*
[קנדס] הִתְקַנְדֵּס (491) ז	polissonner, faire le gamin, faire des farces
קָנָה (353) פ״י (לקח בכסף)	acheter
‖ (רכש)	acquérir, posséder
קָנָה לוֹ יְדִידִים	se faire des amis
קָנָה לוֹ שֵׁם	se faire un nom
קָנָה לֵב־פְּ׳	gagner la faveur de qn
קָנָה עוֹלָמוֹ	gagner sa place au paradis
קָנָה שְׁבִיתָה	élire domicile
‖° (ברא)	créer, fonder
‖ נִקְנָה (406) פ״ע	être acheté, être acquis
‖ הִקְנָה (512) פ״י	faire acquérir
הִקְנָה יְדִיעוֹת	communiquer des connaissances
הֶרְגֵּלִים מְקֻנִּים	habitudes acquises
קָנֶה (79) ז צמח	jonc *m*, roseau *m*
מַחְצֶלֶת־קָנִים נ	natte *f* de jonc
קְנֵה־סֻכָּר	canne *f* à sucre
דָּחָה פְּ׳ בְּקָנֶה	répondre évasivement à qn
הוֹשִׁיט ד״מ בְּקָנֶה	présenter qch sur un plat (sans effort)
קָנֶה רָצוּץ	roseau brisé
מִשְׁעֶנֶת־קָנֶה־רָצוּץ נ	l'appui *m* d'un roseau brisé (qui ne mérite pas confiance)
קוֹטֵל קָנִים	coupeur *m* de joncs (homme insignifiant)
‖ (גבעול)	tige *f*, tuyau *m*
קְנֵה־נוֹצָה	axe *m* d'une plume
בהש עָלוּ בְּקָנֶה אֶחָד	s'accorder ensemble
‖ (מוט)	baguette *f*, barre *f*, canne *f*
קְנֵה־הַמֹּאזְנַיִם	fléau *m* de la balance
קְנֵה־מְנוֹרָה	bras *m* d'un chandelier
קְנֵה־מִדָּה	aune *f*, étalon *m*
קְנֵה־מִדָּה (במפה או בצילום)	échelle *f*
‖ אנטום	avant-bras *m*, cubitus *m*
(צינור־הנשימה)	trachée-artère *f*
הִקְדִּים קָנֶה לְוֶשֶׁט	avaler de travers
‖ (בנשק) קְנֵה־רוֹבֶה	canon *m* de fusil
קְנֵה־תוֹתָח	âme *f* de canon
קִנָּה (208) נ	nid *m*, tanière *f*
°קַנּוֹא ← °קַנָּא	
קִנּוּב (51) ז	nettoyage (de légumes) *m*
קְנוּבְקָה (ר׳ ־קָאוֹת) נ מטבח	boulette (de chapelure) *f*
קִנּוּחַ (9) ז	nettoyage *m*, essuyage *m*
קִנּוּחַ־סְעוּדָה	dessert *m*
קָנוּט, קְנוּטָה ת	irrité, fâché, vexé
קִנּוּי (51) ז	jalousie *f*
קְנוּמָא (ר׳ ־מֵי) ז ארמית	engagement *m*
1. קָנוֹן (30) ז (סל)	corbeille *f*, panier *m*
2. קָנוֹן (ר׳ ־נִים) ז (חוקה)	canon *m*, règle *f*

קְמִילָה (201) נ — dépérissement *m*, fanure *f*

קָמִין (14) ז — cheminée *f*

קָמֵיעַ (11, ר' גם קְמֵיעוֹת) ז — amulette *f*, talisman *m*

קְמִיצָה (201) נ (אצבע) — annulaire (doigt) *m*

‖ (לקיחה) — prise *f*, pincée *f*, poignée *f*

קְמִיצַת־טַבָּק — prise de tabac

‖ (כיווץ) — serrement *m*, pincement *m*

קְמִיצוּת (48) נ דקדוק — fait *m* d'être vocalisé d'un *qamats*

קְמִירָה (201) נ — courbure *f*

‖ (מכסה מקומר) — voûte *f*, dôme *m*

קְמִירוּת (48) נ — convexité *f*, voussure *f*

קָמַל (307) פ"ע — se dessécher, se faner

‖ נִקְמַל (388) פ"ע — se faner, dépérir, disparaître

‖ הִקְמִיל (498) פ"י — faire dépérir

פ"ע — se dessécher, se faner

קָמֵל, קְמֵלָה ת — flétri, fané, desséché

קֶמֶל (—) ז — dépérissement *m*, fanure *f*

קִמָּלוֹן (38) ז חקל — dessèchement (des plantes) *m*

קָמָן ← לְקַמָּן

קָמַע (331) פ"י — lier, attacher

‖ נִקְמַע (402) פ"ע — être lié, être attaché

קִמְעָה או קִמְעָא תה"פ — un peu

קִמְעָה קִמְעָה — peu à peu

קִמְעוֹנַאי (61) ז — détaillant *m*

קִמְעוֹנוּת (48) נ — vente *f* au détail

מָכַר בְּקִמְעוֹנוּת — vendre au détail

קִמְעוֹנִי, ־נִית ת — au détail

מְכִירָה קִמְעוֹנִית — vente *f* au détail

קַמְפּוּס (ר' ־סִים) ז — campus *m*, cité *f* universitaire

קַמְפוֹר (—) ז — camphre *m*

שֶׁמֶן־קַמְפוֹר ז — huile camphrée

קָמַץ (301) פ"י — prendre une pincée *ou* poignée

(סגר) — fermer, crisper

קָמַץ פִּיו — serrer les lèvres

‖ דקדוק — vocaliser d'un *qamats*

‖ נִקְמַץ (388) פ"ע — être saisi entre les doigts

(נסגר) — être fermé, être crispé

דקדוק — être vocalisé d'un *qamats*

‖ קִמֵּץ (432) פ"י — prendre une pincée *ou* poignée

(כיווץ) — fermer, crisper, serrer, ramasser

קִמֵּץ עַיִן אַחַת — fermer un oeil

בהש (חסך) — économiser, épargner

קִמֵּץ בְּהוֹצָאוֹת — réduire les dépenses

‖ הִתְקַמֵּץ (466) פ"ע — se serrer, se crisper

בהש (נחסך) — se réduire

‖ הִקְמִיץ (498) פ"י — prendre une poignée

קָמָץ (ר' קְמָצִים) ז דקדוק — *qamats* (voyelle) *m*

קָמָץ גָּדוֹל — *a* long

קָמָץ קָטָן — *o* bref

חֲטַף־קָמָץ ז — *o* réduit

קֹמֶץ (192) ז — poignée *f*

‖ (כמות קטנה) — petit nombre, petit groupe

קֹמֶץ־אֲנָשִׁים — une poignée d'hommes

אֵין הַקֹּמֶץ מַשְׂבִּיעַ אֶת־הָאֲרִי — une bouchée ne rassasie pas un lion

קִמְצָה (207) נ — pincée *f*, poignée *f*

קִמְצוּץ (41) ז — pincée *f*

קִמְצוּץ־טַבָּק — pincée *ou* prise *f* de tabac

קָמְצוּץ, ־צָה ת — replié, recroquevillé

קַמְצָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — avare *n*, ladre *n*

קַמְצָנוּת (46) נ — avarice *f*, parcimonie *f*

קַמְצָנִי, ־נִית ת — avare, parcimonieux

קָמַר (301) פ"י — courber, cintrer, cambrer

‖ נִקְמַר (388) פ"ע — être cintré, être bombé

‖ קִמֵּר (432) פ"י — courber, voûter

‖ הִתְקַמֵּר (466) פ"ע — se courber, s'arquer

‖ הִקְמִיר (498) פ"י — courber, voûter, arquer

קֶמֶר (166) ז — voûte *f*, arc *m*

קִמְרוֹן (ר' ־נִים או ־נוֹת) ז — voûte *f*, dôme *m*

קָמֶרִי, ־רִית ת — de chambre

מוּסִיקָה קָמֶרִית — musique *f* de chambre

קִמֹּרֶת (256) נ — voûte *f*

‖ גיאול — anticlinal *m*

קָמַשׁ (301) פ"י — se couvrir de ronces

קֶמֶשׁ (—) ז — ronceraie *f*, champ *m* de ronces

קִמְשׁוֹן (ר' ־נִים) ז צמח — ronce *f*

קֵן (114, נס' קַן־ או קֶן־) ז — nid *m*

בהש קַן־הַמִּשְׁפָּחָה — le nid familial

‖ טכנ	coussinet *m*
קָסוּם, קְסוּמָה ת	enchanté, ensorcelé
קִסּוּם (51) ז	enchantement *m*
קַסְיָה (ר׳ קְסָיוֹת) נ (מיכסה)	nappe *f*
‖ (כפפה)	gant *m*
קְסִימָה (201) נ	enchantement *m*, sorcellerie *f*
קְסִיסָה (201) נ	action *f* de ronger, grignotage *m*
קָסַם (301) פ״י	pratiquer la sorcellerie
בהש (משך את־הלב)	enchanter, charmer
הַהַצָּעָה קוֹסֶמֶת לִי	la proposition me tente
‖ נִקְסַם (388) פ״ע	être enchanté, être charmé
‖ קִסֵּם (432) פ״י	pratiquer la sorcellerie
‖ הִתְקַסֵּם (466) פ״ע	être ensorcelé
‖ הִקְסִים (498) פ״י	enchanter, fasciner
קֶסֶם (166) ז (כישוף)	sortilège *m*, incantation *f*
מַטֵּה־קֶסֶם ז	baguette *f* magique
‖ בהש (פלא)	charme *m*, enchantement *m*
קֶסֶם־הַנְּעוּרִים	le charme de la jeunesse
קַסָּם (90) או קַסְמָן (97) ז	magicien *m*, sorcier *m*
קְסֵנוֹן (—) ז כימ	xénon *m*
1. קָסַס (301) פ״י (כרסם)	ronger, grignoter
‖ קוֹסֵס (455) פ״י	ronger, grignoter, rogner
קוֹסֵס אֶת־לֵב־פ׳	ronger le coeur de qn
2. קָסַס (301) פ״ע (החמיץ)	devenir aigre
קְסָסָה (215) נ	motte *f* de terre
קָסְקִית (17) נ	casquette *f*
קִסֵּר (432) פ״י	faire empereur
‖ הִתְקַסֵּר (466) פ״ע	être fait empereur
קְסַרְקְטִין (ר׳ ־נִים) ז	caserne *f*
קֶסֶת (167) נ	encrier *m*
‖ °קֶסֶת־הַסּוֹפֵר	écritoire *f* du scribe
קֹסֶת (189) נ	toit *m*, toiture *f*
קָעוּר, קְעוּרָה ת	concave
קִעוּר (50) ז או קְעִירוּת (48) נ	concavité *f*
קַעֲקוּעַ (9) ז	tatouage *m*
1. קִעְקוּעַ (9) ז (בעור)	tatouage *m*
‖ (הריסה)	démolition *f*, effondrement *m*
2. קִעְקוּעַ (9) ז (שאון)	caquetage *m*, gloussement *m*
קַעֲקַע (—) ז	tatouage *m*
כְּתֹבֶת־קַעֲקַע נ	inscription tatouée
1. קִעְקַע (465) פ״י (בעור)	tatouer
‖ בהש (הרס)	démolir, faire s'effondrer
‖ הִתְקַעְקַע (496) פ״ע	être démoli, s'effondrer
2. קִעְקַע (465) פ״ע (צעק)	caqueter *ou* glousser (poule), coasser (grenouille)
קַעְקְעָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	caqueteur *n*
[קער] נִקְעַר (397) פ״ע	s'incurver, se creuser
‖ קִעֵר (435) פ״י	incurver, creuser
‖ הִתְקַעֵר (472) פ״ע	s'incurver, se creuser
קַעַר (152) או קֹעַר (197) ז	concavité *f*
קְעָרָה (216) נ	cuvette *f*, bol *m*, terrine *f*, soupière *f*
הָפַךְ הַקְּעָרָה עַל־פִּיהָ	renverser la situation
קְעָרוֹן (נס׳ קַעֲרוֹן; ר׳ קַעֲרוֹנִים) ז	concavité *f*
קַעֲרוּרִי, ־רִית ת	concave
קַעֲרוּרִית (17) או קַעֲרִירוּת (48) נ	concavité *f*
קַעֲרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ	petit bol, godet *m*, ravier *m*
קְעֹרֶת (—) נ גיאול	synclinal *m*
קָפָא (339) פ״ע	geler, se figer, se coaguler
בהש דָּמוֹ קָפָא בְּעוֹרְקָיו	le sang se glaça dans ses veines
קָפָא עַל־שְׁמָרָיו	stagner, rester inactif
קָפָא מִקּוֹר	mourir de froid
‖ (צף)	surnager
‖ נִקְפָּא (404) פ״ע	se coaguler, se figer
הִקְפִּיא (507) פ״י	congeler
בהש הִקְפִּיא אֶת־הַשָּׂכָר	bloquer les salaires
הִקְפִּיא פִּקָּדוֹן	bloquer un dépôt
קִפָּאוֹן (38) ז	gel *m*, congélation *f*, blocage *m*
נְקֻדַּת־קִפָּאוֹן נ	point *m* de congélation
בהש קִפָּאוֹן בְּמַשָּׂא־וּמַתָּן	stagnation *f ou* point mort des négociations
קֻפַּאי, ־פָּאִית (ר׳ ־פָּאִים, ־פָּאִיּוֹת) ש	caissier *n*
קָפַד (303) פ״ע	se rétrécir
‖ נִקְפַּד (389) פ״ע	être tranché, être arrêté
‖ קִפֵּד (432) פ״י	couper, trancher
קֻפְּדוּ חַיָּיו	sa vie a été interrompue
‖ הִתְקַפֵּד (466) פ״ע	se rétrécir, se contracter
(נעשה קפדן)	devenir sévère, s'irriter
‖ הִקְפִּיד (499) פ״ע	être sévère, être minutieux

|| מוס — canon
קִנּוּן (51) ז — nidification *f*
קְנוּנְיָה (202) נ — collusion *f*, connivence *f*
עָשָׂה קְנוּנְיָה עִם־ — agir avec la complicité de
קְנוֹקֶנֶת (525) נ צמח — vrille *f*
קִנַּח (331) פ״י — nettoyer, essuyer
(סיים ארוחה) — terminer le repas
|| קִנַּח (440) פ״י — nettoyer, essuyer
קִנַּח אֶת־אַפּוֹ — se moucher
(סיים ארוחה) — terminer le repas
|| הִתְקַנֵּחַ (477) פ״ע — s'essuyer
[קנט] הִקְנִיט (489) פ״י — irriter, fâcher, vexer
קָנֵט, קְנֵטָה ת — dégoûtant, écoeurant
נַפְשׁוֹ קָנְטָה עָלָיו — être dégoûté
קַנְטוֹן (ר׳ ־נים) ז — canton *m*
קַנְטוֹנִיסְט (ר׳ ־טים) ז — cantoniste (jeune juif recruté de force en Russie tsariste) *m*
קִנְטוּר (51) ז — vexation *f*, taquinerie *f*, reproche *m*
קַנְטָטָה (ר׳ ־טות) נ מוס — cantate *f*
קִנְטֵר או קִנְתֵּר (460) פ״י — taquiner, fâcher, vexer
קִנְטֵר בִּדְבָרִים — employer des mots blessants
|| הִתְקַנְטֵר או ־תֵּר (494) פ״ע — être vexé, se vexer
קַנְטָר (91) ז — barre *f*, levier *m*
קַנְטְרָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — querelleur *n*, taquin *n*
קַנְטְרָנוּת (46) נ — tracasserie *f*, vexation *f*
קַנְטְרָנִי, ־נית ת — tracassier, irritant, vexant
קְנִיבָה (201) נ — nettoyage (de légumes) *m*
קַנִּיבָּל (ר׳ ־לים) ז — cannibale *m*
קַנִּיבָּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cannibalisme *m*
קַנִּיגִי (ר׳ ־גים) ז — chasseur *m*
קַנִּיגְיָה (202) נ — chasse *f*
קְנִיָּה (202) נ — achat *m*, emplette *f*
כֹּחַ־קְנִיָּה ז — pouvoir *m* d'achat
מַס־קְנִיָּה ז — taxe *f* de luxe
|| (רכישה) — acquisition *f*
קְנִיַּת־הֶרְגֵּלִים — acquisition d'habitudes
1. קַנְיוֹן (ר׳ ־נים) ז — centre commercial
2. קַנְיוֹן (ר׳ ־נים) ז גיאוגר — canyon *m*
קְנִיטָה (201) נ — irritation *f*, vexation *f*

קַנְיָן (88) ז — acheteur (professionnel) *m*
קִנְיָן (91) ז (קנייה) — acquisition *f*
קַבָּלַת־קִנְיָן נ — acquisition en bonne et due forme
° מִקְנֶה וְקִנְיָן — commerce *m*
|| (רכוש) — propriété *f*, possession *f*
בהש (נכס) — bien *m*, richesse *f*, avantage *m*
|| (יצירה) — création *f*
|| (תכונה) — qualité *f*
|| דקדוק כנוי־קִנְיָן — pronom possessif
קִנְיָנִי, ־נית ת — acquis
קְנִיסָה (201) נ — condamnation *f* à une amende
קָנִית (ר׳ קָנִיּוֹת) ת עוף — rousserolle *f*
קָנֹם, קְנֻמָּה ת — couleur de cannelle, brun
קִנָּמוֹן (ר׳ קִנְמוֹנִים) ז צמח — cinnamome *m*
קִנֵּן (432 ג) פ״ע — nicher, faire son nid
בהש (השתכן) — demeurer, habiter
|| הִתְקַנֵּן (466 ג) פ״ע — faire son nid
בהש (השתכן) — s'installer, s'établir
קְנָס (87) — amende *f*, pénalité *f*
קְנַס־פִּגּוּרִים — astreinte *f*
הִטִּיל קְנָס עַל־ — infliger une amende à
קָנַס (301) פ״י — condamner à une amende
|| נִקְנַס (388) פ״ע — être condamné à l'amende
|| הִתְקַנֵּס (466) פ״ע — être puni, être condamné
קֶנֶץ (ר׳ קִנְצִים) ז — fin *f*, terme *m*, bout *m*
שָׂם קִנְצֵי לְמִלִּים — mettre fin aux discours
קַנְקַל (91) ז — filet *m*, treillis *m*, réseau *m*
קַנְקַן (53) ז — cruche *f*, jarre *f*, amphore *f*
אַל תִּסְתַּכֵּל בַּקַּנְקַן — l'habit ne fait pas le moine, ne vous fiez pas aux apparences
תָּהָה בְּקַנְקַן־פ׳ — examiner à qui l'on a affaire
|| (במחרשה) — soc *m*
קַנְקַנָּה (208) נ — cruche *f*, jarre *f*
קַנְקַנְתּוֹם (—) ז — vitriol *m*, teinture foncée
קִנְרָס (ר׳ ־סים) ז צמח — artichaut *m*
קֶנֶת (167) נ — manche *m*, anse *f*
קַנְתָּל (123) ז — sacoche *f* de selle, bât *m*
קִנְתֵּר ← קִנְטֵר
קַסְדָּה (239) נ — casque *m*
קַסְוָה (ר׳ קְסָווֹת) נ — gobelet *m*, coupe *f*

קְפִיאָה (201) נ — congélation *f*, coagulation *f*
קְפִידָה (201) נ — sévérité *f*, rigueur *f*
לָבוּשׁ בִּקְפִידָה — vêtu avec soin
קְפִידוּת (48) נ — sérieux *m*, sévérité *f*
קְפִיָּה (202) נ — congélation *f*
קְפִיחָה (201) נ — coup *m*, action *f* de frapper
קַפִּיטָלִיסְטִי, ־טִית ת — capitaliste
קַפִּיל (15) ז — restaurateur *m*, tavernier *m*
קַפִּילָרִי, ־רִית ת — capillaire
קַפִּילָרִיּוּת (47, בלי ר') נ — capillarité *f*
קְפִיץ (1) ז — ressort *m*
מִטַּת־קְפִיצִים נ — lit *m* à sommier élastique
1. קְפִיצָה (201) נ (ניתור) — saut *m*, bond *m*
קְפִיצַת־גֹּבַהּ — saut en hauteur
קְפִיצַת־מוֹט — saut à la perche
קְפִיצַת־רֹחַק — saut en longueur
בהש קְפִיצָה בְּרֹאשׁ — volonté *f* d'être en tête
קְפִיצַת־נַחְשׁוֹן — saut *m* dans l'inconnu
קְפִיצַת־קוּלְמוֹס — trait *m* de plume
‖ (דילוג) — omission *f*
2. קְפִיצָה (202) נ (סגירה) — fermeture *f*
קְפִיצַת־יָד — avarice *f*
‖ (צמצום) — rétrécissement *m*
קְפִיצַת־דֶּרֶךְ — raccourci *m*
קְפִיצוֹן (ר' ־נִים) ז — petit ressort
קְפִיצִי, ־צִית ת — élastique, à ressort
קְפִיצִיּוּת (47, בלי ר') נ — élasticité *f*
קְפִיצָנִי, ־נִית ת — élastique, souple
קֶפִיר (—) ז — kéfir (boisson caucasienne) *m*
1. קָפַל (303) פ"י (כפל) — plier
‖ נִקְפַּל (389) פ"ע — être plié
‖ קִפֵּל (432) פ"י — plier, plisser
עממי קִפֵּל זְנָבוֹ — s'en aller la queue basse
(כלל) — embrasser, contenir
‖ הִתְקַפֵּל (466) פ"ע — se plier, s'envelopper
עממי — se replier, se retirer
‖ הִקְפִּיל (499) פ"י — plier
2. קָפַל (303) פ"י (גרד) — attraper
‖ קִפֵּל (432) פ"י — gratter, racler
‖ הִתְקַפֵּל (466) פ"ע — s'écailler
קֶפֶל (182) ז — pli *m*, repli *m*
קֶפֶל־קַרְקַע — pli *ou* repli de terrain
קַפֶּלָה (251) נ — chorale *f*
קַפְלוֹט (ר' ־טִים) ז צמח — sorte *f* de poireau
‖ (ראש מעובה של ירק) — trognon *m*
קִפְלוּל (41) ז — petit pli, plissé *m*
קִפְלוּלִי, ־לִית ת — plissé
קַפְלֵט (123) ז — perruque *f*
קַפֶּנְדְּרִיָּה (ר' ־רִיּוֹת) נ — raccourci *m*, chemin *m* de traverse
קַפְסֹלֶת (256) נ — capsule *f*
1. קָפַץ (303) פ"ע — sauter, bondir
קָפַץ עַל־הַמְּצִיאָה — sauter sur l'occasion
קָפְצָה עָלָיו זִקְנָה — vieillir prématurément
הֶדְיוֹט קוֹפֵץ בְּרֹאשׁ — le plus bête se met en avant
נִקְפּוֹץ לְבֵיתְךָ — nous ferons un saut chez vous
‖ קִפֵּץ (432) פ"ע — sauter, bondir
פ"י — amener brusquement
‖ הִתְקַפֵּץ (466) פ' — sautiller
‖ הִקְפִּיץ (499) פ"י — faire sauter
(זיעזע) — faire sursauter
(העלה) — faire monter brusquement
הִקְפִּיץ אֶת־הַמְּחִירִים — faire monter les prix
2. קָפַץ (303) פ"י (סגר) — fermer
קָפַץ יָדוֹ מִפְּ' — refuser son aide à qn
קָפַץ עֵינָיו — fermer les yeux
‖ פ"ע (הצטמצם) — se fermer, se rétrécir
קָפְצָה לוֹ הַדֶּרֶךְ — il a avancé à toute vitesse
‖ נִקְפַּץ (389) פ"ע — être fermé, se fermer
‖ הִתְקַפֵּץ (466) פ"ע — se fermer, se crisper
3. קָפַץ (303) פ"י (חתך) — trancher, hacher
קֶפֶץ (166) ז — jarret (de cheval) *m*
קֶפֶץ (—) ז — fermeture *f*, clôture *f*
קַפָּץ (90) ז — sauteur *m*
קֻפְצָה (207) נ — boîte *f*, coffret *m*
קַפְצוֹן (1) ז — pétard *m*
קִפְצוּץ (51) ז — sautillement *m*
1. קַפְצָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sauteur *n*
‖ עממי (חסר־מנוחה) — paquet *m* de nerfs
2. קַפְצָן (97) ז זואול — puce *f* de mer, talitre *m*
קִפְצֵץ (460) פ"ע — sautiller

הִקְפִּיד עַל־לְשׁוֹנוֹ — surveiller son langage
הִקְפִּיד עַל־נִקָּיוֹן — veiller à la propreté
הִקְפִּיד עִם־פְּ' — être exigeant envers qn
(הקניט) — irriter, vexer
קָפֵד, קְפֵדָה ת — sévère, minutieux
קְפָדָה (212) נ — destruction *f*, extermination *f*
|| (הקפדה) — sévérité *f*, minutie *f*
קַפְדָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — pédant *n*
קַפְדָנוּת (46) נ — pédanterie *f*, rigueur *f*
קַפְדָנִי, ־נִית ת — sévère, strict, rigoureux
[קפה] נִקְפָּה (408) פ"ע — se figer, se coaguler
|| קִפָּה (447) פ"י — écrémer, écumer (un liquide), dégraisser
|| הִקְפָּה (508) פ"י — faire figer, coaguler
|| (הציף) — mouiller, inonder
קָפֶה (—) ז צמח — café *m*
|| (משקה) קָפֶה שָׁחוֹר — café noir
קָפֶה הָפוּךְ — café au lait
קָפֶה טוּרְקִי — café turc
|| בֵּית־קָפֶה ז — café
קֶפֶה (נס' קְפֵה־; בלי ר') ז — écume *f*, mousse *f*
קֻפָּה (208) נ — caisse *f*
קֻפַּת־חוֹלִים — caisse d'assurance-maladie
קֻפַּת־חִסָּכוֹן — caisse d'épargne
קֻפָּה רוֹשֶׁמֶת — caisse enregistreuse
|| (תיבה) — boîte *f*, cassette *f*, coffret *m*
קֻפַּת־צְדָקָה — tronc *m* des pauvres
בהש קֻפָּה שֶׁל־שְׁרָצִים — passé *m* peu honorable
שָׁבַר אֶת־הַקֻּפָּה — gagner impudemment, faire sauter la caisse
הָלַךְ עַל־כָּל־הַקֻּפָּה — jouer son va-tout
קָפוּא, קְפוּאָה ת — gelé, congelé, glacé, inerte
בָּשָׂר קָפוּא — viande congelée
קָפֶה קָפוּא — café glacé
בהש מַבָּט קָפוּא — regard glacial
קָפוּד, קְפוּדָה ת (מקוצץ) — coupé
|| (חמור) — sévère
קִפּוֹד (21) ז זואול — hérisson *m*
קִפּוֹד־יָם — oursin *m*
קִפּוֹד־נְמָלִים — fourmilier *m*, tamanoir *m*
|| צבא בְּצוּרֵי־קִפּוֹד ז"ר — hérisson

קִפּוֹדִי, ־דִית ת — hérissé, piquant
קָפוּז, קְפוּזָה ת — alerte
° **קִפּוֹז** (ר' ־זִים) ז זואול — vipère *f*
קָפוּחַ, קְפוּחָה ת (צחיח) — aride, sec
|| (מקופח) — accablé, déprimé
קִפּוּחַ (9) ז (איבוד) — perte *f*, privation *f*
קִפּוּחַ־חַיִּים — perte de la vie
|| (עושק) — atteinte *f*, frustration *f*
קִפּוּחַ־זְכֻיּוֹת — discrimination *f*
קִפּוּחַ־פַּרְנָסָה — ruine *f* des moyens d'existence
קַפּוֹטָה (201) נ — lévite *f*
קָפוּי, קְפוּאָה ת — gelé, glacé
קִפּוּי (51) ז (קצף) — écume *f*, mousse *f*
|| (הסרת־הקצף) — écumage *m*, écrémage *m*
|| (קפיאה) — gel *m*, gelée *f*
קִפּוּל (51) ז — pliage *m*, pliure *f*, plissement *m*
|| (קפל) — pli *m*
קַפּוּלִית (17) נ מטבח — chausson *m*
קָפוּץ, קְפוּצָה ת — serré, crispé
קִפּוּץ (51) ז — saut *m*, bond *m*
קִפֵּץ (303) פ"ע — sauter, bondir
קָפַח (329) פ"י — frapper
הַחַמָּה קוֹפַחַת עַל־הָרֹאשׁ — le soleil assomme
|| קִפַּח (440) פ"י (היכה) — frapper, battre
(גזל) — priver, frustrer, déposséder
קִפַּח אֶת־הַבְּרִיּוֹת — exploiter les gens
קִפַּח חַיֵּי־פְּ' — causer la ruine de qn
(איבד) קִפַּח אֶת־בָּנָיו — perdre ses enfants
(עשק) קִפַּח זְכֻיּוֹת־פְּ' — léser les droits de qn
קִפַּח שְׂכַר־פְּ' — priver qn de son juste salaire
(ניצח) קִפַּח אֶת־פְּ' בִּדְבָרִים — vaincre qn dans la discussion
|| הִתְקַפֵּחַ (477) פ"ע — se ruiner, être ruiné
הִתְקַפְּחָה פַּרְנָסָתוֹ — il a perdu son gagne-pain
קַפָּח (90) או **קַפְּחָן** (97) ז — exploiteur (d'autrui) *m*
קִפֵּחַ, קִפַּחַת (ר' קִפְּחִים, ־חוֹת) ת — dégingandé
קַפְּחָנִי, ־נִית ת — discriminatoire
קַפְטָן (91) ז — caftan *m*
קָפֶטֶרְיָה (ר' ־רְיוֹת) נ — buvette *f*, buffet *m*
קֹפִי (200, בלי ר') ז — écume *f*, yeux (du bouillon) *mpl*

|| (הפחתה) diminution *f*, restriction *f*
קִצּוּצִים בַּתַּקְצִיב restrictions budgétaires
1. קָצוּר, קְצוּרָה ת (תבואה) moissonné, coupé
2. קָצוּר, קְצוּרָה ת (קצר) court
קִצּוּר (51) ז brièveté *f*, abréviation *f*, raccourci *m*
בהש קְצוּר־הַדַּעַת ignorance *f*
|| (תמצית) abrégé *m*, résumé *m*
קִצּוּר־הַדְּבָרִים או קִצּוּרוֹ שֶׁל־דָּבָר en résumé
בְּקִצּוּר bref
בְּקִצּוּר נִמְרָץ très brièvement
קֶצַח (179) ז צמח nigelle *f*, nielle *f*
קְצִיבָה (201) נ fixation *f*, détermination *f*
קָצִין (15) ז °(שר) chef *m*, notable *m*
|| צבא officier *m*
קְצִין בָּכִיר officier supérieur
קְצִין זוּטָר officier subalterne
קְצִין־דָּת aide-aumônier *m*
קְצִין־הָעִיר major *m* de garnison
קְצִין־מַטֶּה officier d'état-major
קְצִין תּוֹרָן officier de service
|| (ממונה) préposé *m*
קְצִין־בִּטָּחוֹן préposé à la sécurité
קְצִין־מִבְחָן délégué *m* à la liberté surveillée
קְצִינָה (201) נ officier féminin
קְצִינוּת (48) נ rang *m* d'officier
1. קְצִיעָה (201) נ (קליפה) casse *f*
|| צמח cinnamome *m*
2. קְצִיעָה (201) נ (תאנה יבשה) figue sèche
קָצִיף, קְצִיפָה ת mousseux
1. קְצִיפָה (201) נ (כעס) colère *f*
2. קְצִיפָה (201) נ מטבח crème fouettée
קָצִיץ (15) ז צמח gousse *f*, silique *f*
|| מטבח croquette *f*, rissole *f*
1. קְצִיצָה (201) נ (גדיעה) taille *f*, coupe *f*
בהש קְצִיצָה בִּנְטִיעוֹת élagage *m* des plants
|| צמח gousse *f*
2. קְצִיצָה (201) נ מטבח boulette *f* de viande
3. קְצִיצָה (201) נ (של־תפילין) compartiment (de phylactères) *m*
קָצִיר (15) ז moisson *f*

קְצִירָה (201) נ moisson *f*
1. [קצן] הִתְקַצֵּן (466 נ) פ״ע devenir officier
|| הִקְצִין (498 נ) פ״י nommer officier *ou* chef
2. [קצן] הִקְצִין (498 נ) פ״ע devenir extrémiste, se radicaliser
קְצֻנָּה (208) נ צבא corps *m* des officiers
הַקְּצֻנָּה הַבְּכִירָה les officiers supérieurs
קָצַע (331) פ״י (גרד) gratter, racler
(חתך) couper, trancher
|| קִצֵּעַ (440) פ״י gratter, racler
|| הִקְצִיעַ (504) פ״י (החליק) raboter
בהש סִגְנוֹן מְהֻקְצָע style poli
(הפריש) destiner, assigner
הִקְצִיעַ חֶדֶר לִפ׳ réserver une chambre à qn
1. קָצַף (301) פ״ע (כעס) s'irriter, être en colère
|| הִתְקַצֵּף (466) פ״ע se mettre en colère
|| הִקְצִיף (498) פ״י irriter, mettre en colère
2. [קצף] הִקְצִיף (498) פ״י (העלה קצף) écumer, mousser, fouetter
1. קֶצֶף (165) ז (כעס) colère *f*, fureur *f*
עַל־מָה יָצָא הַקֶּצֶף? qu'est-ce qui te fâche?
כְּדֵי בִּזָּיוֹן וָקֶצֶף assez de honte et de colère
2. קֶצֶף (165) ז (בועות) écume *f*, mousse *f*
הֶעֱלָה קֶצֶף mousser
קְצָפָה (215) נ colère *f*, malédiction *f*
קִצָּפוֹן (38) ז colère *f*, accès *m* de fureur
קַצֶּפֶת (249) נ מטבח crème fouettée
קָצַץ (358) פ״י (כרת) couper, trancher, abattre
(חתך) hacher
(קבע) fixer, stipuler
|| נִקְצַץ (338) פ״ע (נכרת) être coupé, être abattu
(נחתך) être haché
(נקבע) être fixé, être stipulé
(צומצם) être réduit, être amputé
נִקְצַץ מִן־ être séparé de
|| קִצֵּץ (432) פ״י couper, trancher
בהש קִצֵּץ בִּנְטִיעוֹת couper les racines (renier sa foi)
קִצֵּץ כַּנְפֵי־פ׳ rogner les ailes à qn
(הפחית) קִצֵּץ הוֹצָאוֹת réduire les dépenses

קְפֶּצֶת (251) נ — tremplin *m*
קַפְרִיזָה (201) נ — caprice *m*, lubie *f*
קַפְרִיסָאִי, ־סָאִית ש — Chypriote *n*
קַפְרִיסִין ש״פ נ (אי) — Chypre *m*
קַפְּרָס (ר׳ ־סִים) ז צמח — câpre *f*
קָפַשׁ (303) פ״י — saisir, s'emparer de
קֵץ ←2.1. [קוץ], 1. [קיץ]
קֵץ (114) ז — fin *f*, bout *m*, limite *f*
מִקֵּץ־שְׁנָתַיִם — au bout de deux ans
אֵין־קֵץ — infini, illimité
קֵץ־הַיָּמִים — la fin des temps
כָּלוּ כָּל־הַקִּצִּים — c'est la fin de tout
דָּחַק אֶת־הַקֵּץ — hâter le dénouement
קָצַב (301) פ״י (חתך) — couper, tailler
(קבע) — fixer, déterminer
קָצַב זְמַן — fixer un délai
|| נִקְצַב (388) פ״ע (נחתך) — être coupé, être taillé
(נקבע) — être fixé, être destiné
|| קִצֵּב (432) פ״י (חתך) — couper, hacher, débiter
(חילק למנות) — rationner
|| הִקְצִיב (498) פ״י — fixer, destiner, affecter
הִקְצִיב סְכוּם — allouer une somme
1. קֶצֶב (165) ז (תבנית) — forme *f*, modèle *m*
|| (שיעור) — mesure *f*
|| מוס — rythme *m*, tempo *m*, allure *f*
בהש קֶצֶב־הָעֲבוֹדָה — le rythme du travail
2. קֶצֶב (165) ז (קצה) — extrémité *f*
° קִצְבֵי־הָרִים — les racines *fpl* des montagnes
קַצָּב (90) ז — boucher *m*
קִצְבַּאי (62) ז — retraité *m*
קְצָבָה (215) נ מוס — temps *m*
קִצְבָּה (241) נ (שיעור) — durée limitée, mesure *f*
|| (פנסיה) — pension *f*, rente *f*
קִצְבַּת־זִקְנָה — pension de vieillesse, retraite *f*
יָצָא לְקִצְבָּה — prendre sa retraite
קְצָבָה (208) נ — allocation *f*, indemnité *f*
קַצָּבוּת (46) נ — boucherie (métier) *f*
קִצְבִּי, ־בִּית ת — rythmé, rythmique
קִצְבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cadence *f*
°קְצָה (211) נ — extrémité *f*, bout *m*
קָצָה (353) פ״י — couper, trancher

|| נִקְצָה (406) פ״ע — être limité, prendre fin
|| קִצָּה (447) פ״י — couper, trancher
|| הִקְצָה (512) פ״י (גרד) — gratter, racler
(הפריש) — allouer, assigner, réserver
הִקְצָה שֶׁטַח לְבִנְיָן — affecter un terrain à la construction
קָצֶה (80, ר׳ קְצָווֹת, קְצוֹת־ או קַצְוֵי־) ז — extrémité *f*
בִּקְצֵה־הָעוֹלָם — au bout du monde
מִקְצֵה שָׁלוֹשׁ שָׁנִים — au bout de trois ans
שׁוֹנֶה מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה — diamétralement opposé
אֶפֶס־קְצֵהוּ ז — une toute petite partie
בהש בִּקְצֵה־הַמַּזְלֵג — à petite dose
הָלַךְ עַל קְצוֹת־הָאֶצְבָּעוֹת — marcher sur la pointe des pieds
קֵצֶה (–) ז — fin *f*, limite *f*
קְצָה (208) נ — taille *f*, coupe *f*
קָצוּב, קְצוּבָה ת (קבוע) — fixé, rationné, limité
זְמַן קָצוּב — temps limité
מָנוֹת קְצוּבוֹת — rations *fpl*
|| (מסודר) — ordonné, rangé, uniforme
° עֵדֶר־הַקְּצוּבוֹת — troupeau rangé en files
|| מוס — rythmé, rythmique
קִצּוּב (51) ז — rationnement *m*
קְצָווֹת ← קָצֶה
קִצְוִי, ־וִית ת — extrême
קִצּוּי (51) ז — grattage *m*, raclage *m*
קַצּוֹעַ (32) ז — bûcheron *m*
קִצּוּעַ (9) ז — découpage *m*, émondage *m*
1. קָצוּף, קְצוּפָה ת (זועם) — irrité, furieux
2. קָצוּף, קְצוּפָה ת (מכוסה קצף) — écumeux, mousseux
מטבח עוּגָה קְצוּפָה — gâteau *m* à la crème
קָצוּץ, קְצוּצָה ת (חתוך) — haché
מטבח כָּבֵד קָצוּץ — foie haché
|| (כרות) — coupé, taillé
יָמֶיךָ קְצוּצִים — tes jours sont comptés
קְצוּץ־פֵּאָה — aux favoris rasés
רִבִּית קְצוּצָה — usure *f*
קִצּוּץ (51) ז — coupure *f*, émondage *m*
דַּף־קִצּוּץ ז — planche *f* à hacher

(בשם) nommer, appeler
קָרָא אֶת שְׁמוֹ דָּוִד il l'a appelé David
קוֹרְאִים לִי יוֹסֵף je m'appelle Joseph
(מן־הכתב) lire
יָדַע קְרוֹא וּכְתוֹב savoir lire et écrire
קָרָא בְּקוֹל רָם lire à haute voix
(למד מקרא) étudier la Bible
קָרָא עַל־פְּ' appliquer à qn un verset
|| נִקְרָא (403) פ"ע (הוזמן) être appelé, être invité
נִקְרָא אֶל־הַדֶּגֶל être appelé sous les drapeaux
(בשם) se nommer, s'appeler
(מן־הכתב) être lu
|| קֵרֵא (445) פ"י appeler, inviter, nommer
הַמְקֹרָאִים les invités
|| הִתְקָרֵא (479) פ"ע être nommé, être appelé
|| הִקְרִיא (507) פ"י lire à haute voix, dicter
2. °קָרָא (338) פ"ע (התרחש) se produire, arriver
|| נִקְרָא (403) פ"ע se trouver par hasard
|| הִקְרִיא (507) פ"י faire survenir
1. קָרָא (ר' ־אִים) ז (קורא בתורה) lecteur *m*
|| (בקי במקרא) connaisseur *m* de la Bible
|| (קראי) caraïte *m*
2. °קָרָא (ר' קְרָאִים) ז צמח courge *f*, citrouille *f*
קָרָאוּת (—) נ דת caraïsme *m*
קָרָאִי, ־אִית (ר' ־אִים, ־אִיּוֹת) ש דת caraïte *n*
קְרָב (83, ר' קְרָבוֹת, קְרָבוֹת־) ז combat *m*
קְרַב־פָּנִים־אֶל־פָּנִים combat corps à corps
דּוּ־קְרָב duel *m*
שְׂדֵה־קְרָב ז champ *m* de bataille
|| ספורט קְרַב־חָמֵשׁ pentathlon *m*
קָרַב (307, בינוני קָרֵב, קְרֵבָה) פ"ע s'approcher
קָרַב אֶל־הַבַּיִת s'approcher de la maison
(בזמן) être proche, être imminent
קָרְבוּ יָמָיו לָמוּת être près de la mort
|| נִקְרַב (388) פ"ע s'approcher
(הובא לקרבן) être offert en sacrifice
|| קֵרֵב (437) פ"י faire approcher, amener
(הקדים) faire avancer
|| הִתְקָרֵב (474) פ"ע s'approcher
(בזמן) approcher
הִתְקָרֵב לְקִצּוֹ approcher de sa fin
|| הִקְרִיב (498) פ"י faire approcher
(הביא לקרבן) sacrifier
בהש הִקְרִיב אֶת־חַיָּיו sacrifier sa vie
פ"ע (התקרב) s'approcher, se rapprocher
קֶרֶב (165) ז intérieur *m*, intimité *f*
בְּקֶרֶב־ au milieu de, entre, parmi
מִקֶּרֶב־ du milieu de, d'entre
מִקֶּרֶב־לֵב du fond du coeur
|| (זוגי קְרָבַיִם, קְרָבֵי־) entrailles *fpl*
קִרְבָה (207, בלי ר') נ proximité *f*, voisinage *m*
בְּקִרְבַת־מָקוֹם à proximité
|| בהש liens *mpl*, rapports *mpl*, relations *fpl*
קִרְבַת־דָּם parenté *f* de naissance
קִרְבַת־חִתּוּן parenté par alliance
קִרְבָה רוּחָנִית affinité spirituelle
קֻרְבָה (207, בלי ר') נ proximité *f*, parenté *f*
קַרְבּוֹל (—) כימ phénol *m*, acide *m* carbolique
קַרְבּוּרָטוֹר (ר' ־רִים) ז carburateur *m*
קֵרְבוּת (—) נ proximité *f*
|| (יחס משפחתי) parenté *f*
קְרָבִי, ־בִית ת צבא de combat, combattant, combatif
יְחִידָה קְרָבִית unité combattante
כֹּשֶׁר קְרָבִי aptitude *f* au service armé
קַרְבִּיד (—) ז כימ carbure *m*
קָרְבָּן (93) ז sacrifice *m*
|| (נפגע) victime *f*
קָרְבַּן־תְּאוּנָה victime d'un accident
קֵרֵד (437) פ"י gratter, étriller
קֶרֶד (165) ז tartre *m*, dépôt *m*
קַרְדָּה (239) נ צמח chardon *m*
קַרְדְּיוֹגְרַמָּה (ר' ־מּוֹת) נ רפא cardiogramme *m*
קַרְדֹּם (149) ז hache *f*, pioche *f*
בהש קַרְדֹּם לַחְפֹּר בּוֹ outil *m* pour arriver à ses fins
קִרְדֵּם (458) פ"י tailler
קָרָה (210) נ froid *m*, gel *m*, gelée *f*
1. קָרָה (353) פ"ע (ארע) se produire, se passer
קָרָה אָסוֹן un malheur est arrivé

‖ הִתְקַצֵּץ (466) פ"ע être coupé, être haché
(הופחת) être réduit, être diminué
קֶצֶץ (166) ז branche coupée, bûche *f*
קַצָּץ (90) ז bûcheron *m*
1. קְצָצָה (215) נ (ביער) coupe (arbres destinés à l'abattage) *f*
2. קְצָצָה (215) נ (ניתוק) rupture *f* de relations familiales, désaveu *m*
קְצֹצֶת (256) נ déchets *mpl*, copeaux *mpl*
1. קָצַר (301) פ"י (תבואה) moissonner, faucher
קָצַר תְּשׁוּאוֹת récolter des applaudissements
‖ נִקְצַר (388) פ"ע être moissonné, être fauché
2. קָצַר (307, בינוני קָצֵר) פ"ע être court, être bref
בהש קָצְרָה יָדוֹ être impuissant
קָצְרָה נַפְשׁוֹ être découragé
קָצְרָה רוּחוֹ être impatient
קָצַר שִׂכְלִי מִלְּהָבִין je suis incapable de comprendre
‖ נִקְצַר (388) פ"ע être raccourci
‖ קִצֵּר (432) פ"י raccourcir, abréger
‖ הִתְקַצֵּר (466) פ"ע se raccourcir, s'abréger
בהש הִתְקַצְּרָה נַפְשׁוֹ se décourager, désespérer
‖ הִקְצִיר (498) פ"י raccourcir, abréger
פ"ע se raccourcir, s'abréger
קָצֵר, קְצָרָה ת court, bref
לָשׁוֹן קְצָרָה concision *f*, laconisme *m*
דַּעְתּוֹ קְצָרָה son intelligence est limitée
‖ בִּקְצָרָה bref
דִּבֵּר קְצָרוֹת parler brièvement
‖ קְצַר־טְוָח à court terme
קְצַר־יָמִים éphémère
קְצַר־מוֹעֵד à brève échéance
קְצַר־נְשִׁימָה asthmatique
קְצַר־קוֹמָה de petite taille
קְצַר־רוּחַ impatient
קֶצֶר (166) ז חשמל court-circuit *m*
קֹצֶר (190, בלי ר') ז brièveté *f*
קֹצֶר־הֲבָנָה incompréhension *f*
קֹצֶר־יָד impuissance *f*, incapacité *f*
קֹצֶר־נְשִׁימָה dyspnée *f*, asthme *m*, essoufflement *m*

קֹצֶר־רְאוּת myopie *f*, courte vue
קֹצֶר־רוּחַ impatience *f*
קִצּוּרוֹ שֶׁל־דָּבָר bref, en résumé
קְצָרָה (215) נ טכנ entretoise *f*
קַצְרָה (ר' ־רוֹת) נ château fort, forteresse *f*
קִצָּרוֹן (38) ז insuffisance *f*, indigence *f*
קִצְרוֹן־יָד impuissance *f*
קְצָרוּת (45) נ brièveté *f*
קַצְרִית ← קַצֶּרֶת
קַצְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש homme *m* laconique
‖ (מומחה בקצרנות) sténographe *n*
קַצְרָנוּת (46) נ sténographie *f*
קַצְרָנִי, ־נִית ת sténographique
קְצַרְצַר, ־צָרָה ת très court, très bref
קַצֶּרֶת או קַצְרִית (—) נ רפא asthme *m*
חוֹלֵה־קַצֶּרֶת asthmatique
קְצָת (קְצָת־, קְצָתוֹ; בלי ר') ז part *f*, parcelle *f*
קְצָת־אֱמֶת une part de vérité
קְצָתָם certains d'entre eux
‖ קְצָת תה"פ un peu
יָשַׁנְתִּי קְצָת j'ai dormi un peu
לֹא מִמֶּנּוּ וְלֹא מִקְּצָתוֹ pas le moins du monde
קָקָאוֹ (—) ז צמח cacao *m*
קָקָדוּ (ר' ־דים) ז עוף cacatoès *m*
קַקְטוּס (ר' ־סים) ז צמח cactus *m*
קַר, קָרָה ת froid
קַר־מֶזֶג indifférent, flegmatique
קַר־רוּחַ pondéré, calme, maître de soi
בְּדָם קַר de sang froid
מִלְחָמָה קָרָה guerre froide
נֶשֶׁק קַר arme blanche
קֹר (—) ז froid *m*
קֹר־רוּחַ pondération *f*, sang-froid *m*
אַרְצוֹת־הַקֹּר נ"ר les régions *fpl* polaires
קֹר־כְּלָבִים un froid de loup
קְרָא (—) ז verset *m* biblique
1. קָרָא (338) פ"י (הרים קול) crier, proclamer
(הזמין) appeler, inviter
קָרָאתִי לְךָ je t'ai appelé
קָרָא לִישִׁיבָה convoquer une séance

בהש קֵרֵחַ מִכָּאן וּמִכָּאן assis entre deux chaises, perdant sur les deux tableaux
‖ (יער) dénudé, dégarni
קָרְחָה (208) נ calvitie *f*
‖ (ביער) clairière *f*, éclaircie *f*
קַרְחוֹן (21) ז glacier *m*, iceberg *m*
קָרְחוּת (45) נ calvitie *f*
קַרְחִי, ־חִית ת glacial, glacé, transparent
1. קַרְחָן (97) ז (בעל־קרחת) homme *m* chauve
2. קַרְחָן (97) ז (מוכר־קרח) marchand *m* de glace
קָרַחַת (246) נ calvitie *f*
‖ (ביער) clairière *f*, éclaircie *f*
קָרָט (ר׳ ־טִים) ז carat *m*
קֹרֶט (191) ז brin *m*, petite quantité
בהש קֹרֶט שֶׁל־אֱמֶת un grain de vérité
קָרְטוֹב (21) ז petite mesure, petite quantité
בהש קָרְטוֹב שֶׁל־שִׂמְחָה un brin de joie
קַרְטוֹגְרַפְיָה (—) נ cartographie *f*
קָרְטוּט (ר׳ ־טִים) ז brin *m*, grain *m*, parcelle *f*
קִרְטוּם (51) ז élagage *m*
קַרְטוֹן (ר׳ ־נִים) ז carton *m*
קִרְטוֹן (ר׳ ־נִים) ז craie *f*
קִרְטוּעַ (ר׳ ־עִים) ז sursaut *m*, bond *m*, cabriole *f*
קִרְטֵט (460) פ״י couper en petits morceaux
קִרְטֵם (460) פ״י entamer, élaguer, écourter
קִרְטֵס (460) פ״י frotter à la craie, polir
קִרְטֵעַ (465) פ״ע s'agiter, se débattre, gigoter
‖ הִתְקַרְטֵעַ (496) פ״ע sursauter, bondir
קְרֵי (—) ז ארמית version lue (du texte biblique)
קְרֵי כְּתִיב mot lu autrement qu'il est écrit
קְרֵי וְלָא כְּתִיב mot lu et non écrit
קֶרִי (—) ז (התנגדות) opposition *f*, contrariété *f*
הָלַךְ עִם־פ׳ בְּקֶרִי aller à l'encontre de qn
חֲמַת־קֶרִי נ hostilité courroucée
‖ (מקרה) accident *m*
בַּעַל־קֶרִי homme *m* qui a une pollution
קָרִיא, קְרִיאָה ת lisible
קְרִיאָה (201) נ (הכרזה) cri *m*, exclamation *f*
קְרִיאַת־בֵּינַיִם interruption *f*
דקדוק סִימַן־קְרִיאָה ז point *m* d'exclamation
‖ (הזמנה) appel *m*, invitaton *f*
קְרִיאָה לְעֶזְרָה appel au secours
‖ (מתוך־ספר) lecture *f*
חֲדַר־קְרִיאָה ז salle *f ou* cabinet *m* de lecture
קְרִיאוּת (48, בלי ר׳) נ lisibilité *f*
קְרִיבָה (201) נ approche *f*
קְרִיבוּת (48) נ proximité *f*
‖ (יחס משפחתי) familiarité *f*
קָרִיד, קְרִידָה ת entartré
קִרְיָה (242) נ (עיר) ville *f*, cité *f*
‖ (שכונה) faubourg *m*
(מרכז־משרדי־הממשלה) quartier *m* des ministères
1. קְרִיחָה (201) נ (תלישת־שער) chute *f* de cheveux, calvitie *f*, alopécie *f*
2. קְרִיחָה (201) נ (קפיאה) gel *m*, gelée *f*
קְרִיטִי, ־טִית ת critique
קְרִיטֶרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז critère *m*
קְרִימָה (201) נ formation *f* d'une croûte
קְרִימִינוֹלוֹגְיָה (—) נ criminologie *f*
קָרִין (15) ז (בסירה) quille (d'un navire) *f*
‖ צמח carène *f*
קַרְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש lecteur assidu
‖ (ברדיו) speaker *n*
קְרִינָה (201) נ פיס radiation *f*, rayonnement *m*
קְרִינַת־חֹם radiation thermique
קְרִינוֹלִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ crinoline *f*
קַרְיָנוּת (46) נ métier *m* de speaker (de radio)
קְרִיסָה (201) נ accroupissement *m*
‖ (התמוטטות) effondrement *m*
קְרִיסְטָל (ר׳ ־טָלִים) ז cristal *m*
קָרִיעַ, קְרִיעָה ת facile à déchirer
קְרִיעָה (201) נ déchirure *f*, déchirement *m*
‖ קְרִיעַת־יַם־סוּף partage *m* de la Mer Rouge
בהש קְרִיעַת־יַם־סוּף effort surhumain
קְרִיעוּת (48) נ déchirement *m*
קְרִיצָה (201) נ clignement *m* de l'oeil, clin *m* d'oeil
קָרִיקָטוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ caricature *f*
קָרִיר, קְרִירָה ת frais, un peu froid
יְחָסִים קְרִירִים rapports froids *ou* réservés

אֵיךְ קָרָה הַדָּבָר comment cela est-il arrivé?
|| נִקְרָה (406) פ"ע se rencontrer *ou* se trouver par hasard
|| הִתְקָרָה (481) פ"ע se recontrer par hasard
|| הִקְרָה (512) פ"י faire survenir, favoriser une rencontre
(יעד) désigner
2. קֵרָה (450) פ"י (עשה תיקרה) couvrir (d'un toit)
קָרָה (נס' קָרַת־; בלי ר') נ fraîcheur *f*
בהש קֹרַת־רוּחַ satisfaction *f*, plaisir *m*
קָרוּא, קְרוּאָה ת appelé, invité
וַעֲדָה קְרוּאָה commission nommée d'office
קָרוֹב, קְרוֹבָה ת proche, prochain
הַמִּזְרָח הַקָּרוֹב le Proche Orient
הֶעָבָר הַקָּרוֹב le passé récent
הֶעָתִיד הַקָּרוֹב le proche avenir
קָרוֹב לְוַדַּאי vraisemblable
|| (בן־משפחה) parent
אָדָם קָרוֹב אֵצֶל־עַצְמוֹ charité bien ordonnée commence par soi-même
|| תה"פ קָרוֹב לְ־ près de, environ
קָרוֹב לְמֵאָה אִישׁ près de cent hommes
בְּקָרוֹב bientôt, prochainement
מִקָּרוֹב récemment, dernièrement
חֲדָשִׁים מִקָּרוֹב בָּאוּ des nouveaux-venus
קֵרוּב (49) ז rapprochement *m*, proximité *f*
קֵרוּב־לְבָבוֹת fraternisation *f*
|| תה"פ בְּקֵרוּב à peu près, environ
קְרוֹבָה (ר' ־בוֹת) נ דת séquence (liturgique) *f*
קֵרוּד (49) ז grattage *m*, étrillage *m*
קָרוּחַ, קְרוּחָה ת chauve, dégarni
קָרוּי, קְרוּיָה ת appelé, nommé
קֵרוּי (49) ז couverture (de maison) *f*, toiture *f*
קְרוּיָה (202) נ צמח citrouille *f*, gourde *f*
קְרוּכִּין (ר' ־כִּיּוֹת) נ carrosse *m*
קְרוּם (41) ז croûte *f*, peau *f*, membrane *f*
קְרוּם־הַלֶּחֶם croûte du pain
קְרוּם־הֶחָלָב peau *ou* crème *f* du lait
|| אנטום קְרוּם־הֶחָזֶה plèvre *f*
קְרוּם־הַמֹּחַ méninge *f*
קְרוּם רִירִי muqueuse *f*
קְרוּם־הַתֹּף tympan *m*
קְרוּמִי, ־מִית ת membraneux
קְרוּמִית (17) נ pellicule *f*
קָרוֹן (33) ז (עגלה) voiture *f*, charrette *f*
|| (של־רכבת) wagon *m*
קְרוֹן־שֵׁנָה wagon-lit *m*
קָרוּן, קְרוּנָה ת illuminé, irradié
קֵרוּן (49) ז rayonnement *m*
קְרוֹנַאי (61) ז charretier *m*, conducteur *m*
קְרוֹנוֹעַ (ר' ־עִים) ז autorail *m*, automotrice *f*
קְרוֹנִית (17) נ wagonnet *m*
קָרוּס, קְרוּסָה ת accroupi
רֶגֶל קְרוּסָה jambe fléchie
קֵרוּס (49) ז accroupissement *m*
קֵרוֹסִין (—) ז kérosène *m*, pétrole lampant
קָרוּץ, קְרוּצָה ת façonné, formé, modelé
קְרוּץ־חֹמֶר pétri d'argile (l'homme)
בהש קָרוּץ מֵחֹמֶר אַחֵר fait d'une autre étoffe
קֵרוּר (49) ז réfrigération *f*
מַחְסְנֵי־קֵרוּר ז"ר entrepôts *mpl* frigorifiques
קָרוּשׁ, קְרוּשָׁה ת gelé, figé, glacé, caillé
מטבח רֶגֶל קְרוּשָׁה gelée *f* de pied de veau
קֵרְזוּל (51) ז ondulation (de cheveux) *f*, mise *f* en plis
קִרְזֵל (460) פ"י boucler, onduler, friser
|| הִתְקַרְזֵל (494) פ"ע boucler *(v. intr.)*, friser
1. קָרַח (331) פ"י (שערו) s'arracher les cheveux
קָרַח קָרְחָה pratiquer une tonsure
|| נִקְרַח (402) פ"ע devenir chauve, se dégarnir
|| הִתְקָרַח (476) פ"ע devenir chauve
|| הִקְרִיחַ (504) פ"י rendre chauve
פ"ע devenir chauve
2. [קרח] נִקְרַח (402) פ"ע (נקרש) geler, se glacer
1. קֶרַח (179) ז (חוסר־שערות) calvitie *f*
2. קֶרַח (178) ז (מים קפואים) glace *f*
קֶרַח יָבֵשׁ glace carbonique
בהש נִשְׁבַּר הַקֶּרַח la glace est rompue
אֲרוֹן־קֶרַח ז glacière *f*
קֹרַח ש"פ ז Coré *m*
עממי עָשִׁיר כְּקֹרַח riche comme Crésus
קֵרֵחַ, קֵרַחַת (ר' קֵרְחִים, ־חוֹת) ת chauve

קָרַע (331) פ״י — déchirer

קָרַע כְּדָג — exterminer, anéantir

קָרַע חַלּוֹן — percer une fenêtre

קָרַע אֶת־הַיָּם — fendre la mer

קָרְעָה עֵינֶיהָ בַּפּוּךְ — farder ses yeux

מַחֲזֶה קוֹרֵעַ־לֵב — spectacle déchirant

דת קָרַע עַל־פְּ׳ — déchirer ses vêtements à la mort de qn, prendre le deuil de qn

(עקר) — arracher

(ביטל) — annuler

‖ נִקְרַע (402) פ״ע — être déchiré

נִקְרַע לִגְזָרִים — être écartelé

‖ קֵרַע (442) פ״י — déchirer

‖ הִתְקָרֵעַ (476) פ״ע — être déchiré, se déchirer

‖ הִקְרִיעַ (504) פ״י — faire déchirer

קֶרַע (179) ז — déchirure *f*, fragment *m*

‖ קְרָעִים — lambeaux *mpl*, haillons *mpl*

לָבוּשׁ קְרָעִים — vêtu de haillons

‖ (היפרדות בשל סכסוך) — scission *f*, schisme *m*

קַרְפָּדָה (ר׳ ־דוֹת) נ זואול — crapaud *m*

קַרְפּוֹל (ר׳ ־לִים) ז צמח — giroflée *f*

קַרְפִּיוֹן (ר׳ ־נִים) ז דג — carpe *f*

קַרְפִּיף (1) או קַרְפֵּף (113) ז — parc *m*, enclos *m*

קִרְפֵּף (458) פ״י — clôturer, enclore, palissader

קָרַץ (301) פ״י (צבט) — pincer

קָרַץ שְׂפָתָיו — pincer les lèvres

בהש קָרַץ בְּעֵינָיו — cligner de l'oeil

‖ (יצר) — modeler, façonner, former

‖ (חתך) — couper, arracher

‖ נִקְרַץ (388) פ״ע — être coupé, être arraché

‖ קֵרֵץ (437) פ״י (צבט) — pincer

קֵרֵץ בִּשְׂפָתָיו — pincer les lèvres, faire la moue

(עיצב) — modeler, façonner, former

בהש קֹרַץ מֵחֹמֶר אַחֵר — être d'une autre étoffe

קֶרֶץ (166) ז (חתיכה) — morceau *m* de pâte

‖ בהש קֶרֶץ־עַיִן — clignement *m* de l'oeil

‖ (השמדה) — ruine *f*, destruction *f*

קֻרְצָא (—) נ ארמית — morceau *m*, bouchée *f*

בהש אָכַל קֻרְצָא שֶׁל־פְּ׳ — calomnier, dénoncer

קִרְצוּף (51) ז — grattage *m*, étrillage *m*

קַרְצִית (ר׳ ־צִיּוֹת) נ זואול — tique *f*

קַרְצֹל (144) ז — cheville *f*

קִרְצֵף (460) פ״י — gratter, racler, étriller

‖ הִתְקַרְצֵף (494) פ״ע — se gratter

קַרְצֶפֶת (252) נ — étrille *f*

קַרְק (88) ז — pantoufle *f*

קֻרְקְבָן (97) ז (של־עוף) — jabot *m*, gésier *m*

‖ עממי (טבור) — nombril *m*

קְרָקוֹבְיָק (—) ז (ריקוד) — cracovienne (danse) *f*

קָרָקוּל (—) ז — caracul (fourrure) *m*

קִרְקוּעַ (9) ז — retenue *f* au sol (d'un avion)

1. קִרְקוּר (51) ז (של־צפרדע) — coassement *m*

(של־תרנגולת) — caquetage *m*

2. קִרְקוּר (51) ז (ערעור) — effondrement *m*

קִרְקוּשׁ (51) ז — tintement *m*, cliquetis *m*

קַרְקִיר (1) ז עוף — sarcelle *f*

קַרְקַל (ר׳ ־לִים) ז זואול — caracal *m*

קִרְקָס (91, ר׳ גם ־קָסָאוֹת) ז — cirque *m*

קִרְקְסָן (97) ז — artiste *m* de cirque

קַרְקַע (65) נ — terre *f*, sol *m*

קַרְקַע בְּתוּלָה — sol *ou* terrain *m* vierge

גִּדּוּלֵי־קַרְקַע ז״ר — produits *mpl* des champs

עָלָה עַל־הַקַּרְקַע — s'installer sur une terre

קוֹמַת־קַרְקַע נ — rez-de-chaussée *m*

כָּבַשׁ פָּנָיו בַּקַּרְקַע — se cacher le tête de honte

בהש הִשְׁמִיט הַקַּרְקַע מִתַּחַת־ — couper l'herbe sous les pieds de

‖ קַרְקָעוֹת — biens fonciers *ou* immeubles

מִנְהַל־קַרְקְעוֹת־הַמְּדִינָה ז — administration *f* des domaines

רִשּׁוּם־קַרְקָעוֹת ז — cadastre *m*

‖ (תחתית) — fond *m*

קַרְקַע־הַיָּם — le fond de la mer

קִרְקַע (465) פ״י — retenir à terre (un avion)

קַרְקָעִי, ־עִית ת — terrestre, terrien, foncier

תַּת־קַרְקָעִי — souterrain

קַרְקָעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère terrien, fait *m* d'avoir les pieds sur terre

קַרְקָעִית (17) נ — fond *m*

קִרְקֵף (460) פ״י — scalper

קְרִירָה (201) נ	froid *m*
קְרִירוּת (48) נ	froid *m*, fraîcheur *f*
בהש (אדישות)	indifférence *f*, frigidité *f*
קְרִישׁ (15) ז מטבח	gelée *f*, aspic *m*
‖ קְרִישׁ־דָּם	caillot *m* de sang
קְרִישָׁה (201) נ	coagulation *f*
קְרִישׁוּת (48) נ	état caillé *ou* coagulé
קְרָם (88) ז	couverture *f*, toile *f*
קָרַם (307) פ״ע	se couvrir d'une croûte
‖ פ״י קָרַם עוֹר (307) פ״ע	couvrir de peau
‖ נִקְרַם (388) פ״ע	se couvrir d'une croûte
‖ הִתְקָרֵם (474) פ״ע	se couvrir d'une croûte
‖ הִקְרִים (498) פ״י	couvrir d'une croûte
פ״ע	se couvrir d'une croûte
קְרֵם, קְרֵמָה ת	crème (couleur)
קַרְמִיד (ר׳ ־דים)	tuile *f*
קֵרָמִיקָה (—) נ	céramique *f*
קַרְמִית (—) נ צמח	blé *m* des vaches
קָרֶמֶת (—) נ רפא	diphtérie *f*
קָרַן (307 נ) פ״ע	rayonner
קָרְנוּ פָּנָיו	son visage rayonnait
‖ נִקְרַן (388 נ) פ״ע	être diffusé
‖ הִתְקָרֵן (474 נ) פ״ע (הציף אור)	rayonner
(התקשה)	devenir corné, se durcir
‖ הִקְרִין (498 נ) פ״י	rayonner, irradier
(על־בד)	projeter
(הציף אור)	faire rayonner
(הצמיח קרניים)	faire pousser des cornes
קָרֵן, קְרֵנָה ת	rayonnant
1. קֶרֶן (173, זוגי קַרְנַיִם 261) נ	cor *m*, corne *f*
שָׂם כַּסְפּוֹ עַל־קֶרֶן־הַצְּבִי	risquer son argent
‖ בהש (כוח)	force *f*, puissance *f*
רָמָה קַרְנוֹ	sa force augmente
הִצְמִיחַ או הֵרִים קֶרֶן־פ׳	augmenter la force de
גִּדַּע קֶרֶן־פ׳	abattre le pouvoir de qn
יָרְדָה קַרְנוֹ	son prestige a diminué
‖ מוס	cor
קֶרֶן אַנְגְּלִית	cor anglais
קֶרֶן־יַעַר	cor de chasse
‖ (פינה)	coin *m*, angle *m*, encoignure *f*
קֶרֶן־זָוִית	coin perdu, coin de rue
יוֹשְׁבֵי־קְרָנוֹת	oisifs *mpl*, fainéants *mpl*
ספורט בְּעִיטַת־קֶרֶן נ	corner *m*
‖ מתמט	demi-droite *f*
‖ (קר־אור)	rayon *m*
קֶרֶן־אוֹר	rayon de lumière
קַרְנֵי־שֶׁמֶשׁ	les rayons du soleil
פיס קַרְנֵי־רֶנְטְגֶן	rayons X
2. קֶרֶן (173) נ (הון)	capital *m*, fonds *m*
קֶרֶן־הַשְׁקָעוֹת	fonds d'investissements
קֶרֶן שְׁמוּרָה	fonds de réserve
בִּמְחִיר־הַקֶּרֶן	au prix coûtant
קַרָן (100) או קַרְנַאי (61) ז מוס	corniste *m*
קַרְנָבָל (ר׳ ־לים) ז	carnaval *m*
קַרְנוּן (ר׳ ־נים) ז דג	blennie *f*
קַרְנְזוֹל (ר׳ ־לים) ז	diagonale *f*
קַרְנִי, ־נית ת	corné
קַרְנִית (17) נ אנטום	cornée *f*
קַרְנָן (97) ז (בעל־קרניים)	animal cornu
‖ (חומר קרני)	kératine *f*
‖ טכנ (סדן)	bigorne *f*
‖ צמח	cératophylle *m*
קִרְנֵס (460) פ״י	enfoncer à coups de marteau
קַרְנַף (53) ז זואול	rhinocéros *m*
[קרנף] הִתְקַרְנֵף	perdre son âme par esprit grégaire
1. קָרַס (301) פ״ע (כרע)	s'effondrer, s'écrouler
‖ נִקְרַס (388) פ״ע	s'affaisser, s'effondrer
‖ הִקְרִיס (498) פ״י	courber, fléchir
2. קָרַס (301) פ״י (חיבר בקרסים)	agrafer
3. [קרס] הִקְרִיס (498) פ״י (היקשה)	durcir
‖ פ״ע	se durcir
4. [קרס] הִקְרִיס (498) פ״ע (החמיץ)	devenir aigre
קֶרֶס (176) ז	crochet *m*, agrafe *f*
צְלַב־קֶרֶס ז	croix gammée
קִרְסוּם (51) ז	rongement *m*, grignotage *m*
קַרְסֹל (144, זוגי ־סֻלַּיִם 262) ז	cheville (du pied) *f*
אֵינוֹ מַגִּיעַ עַד־קַרְסֻלָּיו	il ne lui vient pas à la cheville
קַרְסֻלִּית (17) נ	jambière *f*, guêtre *f*
קִרְסֵם (460) פ״י	ronger, grignoter, rogner
‖ הִתְקַרְסֵם (494) פ״ע	être rongé, être grignoté

בֵּיצָה קָשָׁה	oeuf dur
בהש מַטְבֵּעַ קָשֶׁה	devises fortes
‖ (כבד)	difficile, pénible
קָשֶׁה בְּעֵינַי	j'ai peine à croire
מַחֲלָה קָשָׁה	maladie *f* grave
מְשִׂימָה קָשָׁה	entreprise *f* difficile
שְׁאֵלָה קָשָׁה	question *f* difficile
יָד קָשָׁה	sévérité *f*, rigueur *f*
קְשֵׁה־הֲבָנָה	de compréhension lente
קְשֵׁה־חִנּוּךְ	caractériel, réfractaire
קְשֵׁה־רוּחַ	affligé, malheureux, navré
° קְשֵׁה־יוֹם	infortuné, misérable
כָּל־הַהַתְחָלוֹת קָשׁוֹת	tous les débuts sont difficiles
‖ (עקשן)	dur, sévère
אִישׁ קָשֶׁה	homme dur
קְשֵׁה־לֵב או ־עֹרֶף	obstiné, entêté
‖ (מזיק)	nuisible
קָשֶׁה לַבְּרִיאוּת	nuisible à la santé
‖ תה״פ קָשׁוֹת	durement, sévèrement
קִשּׁוּא (ר׳ ־אִים) ז צמח	concombre *m*, courgette *f*
קָשׁוּב, קְשׁוּבָה ת	écouté, exaucé
קַשּׁוּב, קַשּׁוּבָה ת	attentif
קַשְׂוָה (236), ר׳ קְשָׂוֹת, קַשְׂווֹת־) נ	coupe *f*, bassin *m*, cassolette *f*
‖ צמח	valve *f*
קָשׁוּחַ, קְשׁוּחָה ת	dur, insensible
קְשׁוֹט (—) ז ארמית	vérité *f*
1. קִשּׁוּט (51) ז (ייפוי)	ornement *m*, parure *f*
2. קִשּׁוּט (51) ז (ירייה)	tir *m*, lancement *m*
קִשּׁוּטִי, ־טִית ת	ornemental, décoratif
קִשּׁוּטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère décoratif
קָשׁוּי, קְשׁוּיָה ת	dur, endurci
קִשּׁוּי (51) ז	durcissement *m*, érection *f*
קִשּׁוּר (51) ז	lien *m*, liaison *f*
דִּבְרֵי־קִשּׁוּר ז״ר	transition *f*
דקדוק מִלַּת־קִשּׁוּר נ	conjonction *f*
צבא קְצִין־קִשּׁוּר ז	officier *m* de liaison
‖ (סרט־נוי)	ruban *m*, écharpe *f*
קָשׁוּשׁ, קְשׁוּשָׁה ת (צבור)	entassé
‖ (מכוסה־קש)	couvert de paille
קָשׁוּת, קְשׁוּתָה ת	arqué, cintré
קִשּׁוּת (ר׳ ־שִּׁיּוֹת) נ צמח	courge *f*, courgette *f*
קָשַׁח (331) פ״ע	être dur, s'endurcir
‖ קִשַּׁח (440) פ״י	durcir, endurcir
‖ הִתְקַשַּׁח (477) פ״ע	s'endurcir
‖ הִקְשִׁיחַ (504) פ״י	durcir, endurcir
קָשֵׁחַ, קְשֵׁחָה ת	dur, insensible
קֶשַׁח (179) ז	dureté *f*, obstination *f*
קָשִׁיחַ, קְשִׁיחַת (קְשִׁחִים, ־חוֹת) ת	dur, insensible
קַשְׁחוּן (38) ז או קַשְׁחוּת (45) נ	dureté *f*, insensibilité *f*
1. קֹשְׁטְ (—) ז (בושם)	costus (aromate) *m*
‖ (פרי)	ananas *m*
2. קֹשְׁטְ או קֹשֶׁט (192, בלי ר׳) ז (אמת)	vérité *f*
1. קָשַׁט (301) ז (ייפה)	embellir, orner
‖ נִקְשַׁט (388) פ״ע	être orné
‖ קִשֵּׁט (432) פ״י	orner, décorer, parer
‖ הִתְקַשֵּׁט (466) פ״ע	s'orner, se parer
2. קָשַׁט (301) פ״י (ירה)	tirer (des flèches), lancer
‖ פ״ע (עף)	voler, s'élancer
‖ קִשֵּׁט (432) פ״י	bander (un arc), lancer
3. קִשֵּׁט (432) פ״י (אימת)	vérifier, confirmer
‖ הִתְקַשֵּׁט (466) פ״ע	se vérifier, se confirmer
קֶשֶׁט (—) ז	ornement *m*, parure *f*
1. קַשָּׁט (90) ז (אומן לקישוט)	décorateur *m*
2. קַשָּׁט (90) ז (יורה בקשת)	archer *m*
קַשְּׁטָנוּת (46) נ	art *m* de la décoration
קֹשִׁי (200) ז (מוצקות)	dureté *f*
בהש קְשִׁי־עֹרֶף	obstination *f*, entêtement *m*
‖ (מכשול)	difficulté *f*
נִתְקַל בִּקְשָׁיִים	se heurter à des difficultés
קְשִׁי־יוֹם	situation *f* difficile
‖ בְּקֹשִׁי תה״פ	difficilement, à peine
קַשִּׁי, ־שִּׁית ת	pailleux
קַשְׁיָא (—) ת ארמית	difficile
לָא קַשְׁיָא	ce n'est pas difficile
קַשְׁבָה (201) נ	écoute *f*, attention *f*
קַשְׁבוּת (48) נ	attention *f*, concentration *f*
קֻשְׁיָה (207) נ	question *f*, difficulté *f*
קַשְׁיוֹן (38) ז	dureté *f*, durcissement *m*
קַשְׁיוּת (45, בלי ר׳) נ	dureté *f*

קַרְקֶפֶת (252) נ	crâne *m*
‖ צמח	capitule *m*
קַרְקַפְתָּא (—) נ ארמית	crâne *m*
1. קִרְקֵר (460) פ״ע (צפרדע)	coasser
(תרנגולת)	caqueter, glousser
בהש (פיטפט)	papoter, bavarder
2. קִרְקֵר (460) פ״י (הרס)	démolir, détruire
‖ הִתְקַרְקֵר (494) פ״ע	s'effrondrer, s'écrouler
קַרְקֵרָה (229) נ	caquetage *m*, coassement *m*
קַרְקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	brailleur *n*
קַרְקְרָנִי, ־נִית ת	criard
קַרְקֶרֶת (252) נ	fond *m*
1. קַרְקַשׁ (91) ז (פעמון)	clochette *f*, sonnette *f*
2. קַרְקַשׁ (91) ז טכנ	perforeuse *f* à cliquet
קָרָר (100) ז	voiturier *m*
קֵרֵר (437) פ״י	refroidir, rafraîchir, réfrigérer
בהש קֵרֵר דַּעַת־פ׳	calmer, rassurer
‖ הִתְקָרֵר (474) פ״ע	se refroidir
רפא	prendre froid
בהש הִתְקָרְרָה רוּחוֹ	s'apaiser, être satisfait
‖ הֵקֵר (527) פ״י	refroidir
‖ הִקְרִיר (498) פ״ע	se refroidir
קֹרֶר (—) ז	froid *m*, fraîcheur *f*
קָרַשׁ (307) פ״ע	se figer, se cailler, se coaguler
‖ נִקְרַשׁ (388) פ״ע	se figer, geler
‖ הִתְקָרֵשׁ (474) פ״ע	se figer, geler
‖ הִקְרִישׁ (498) פ״י	figer
פ״ע	se figer, geler
1. קֶרֶשׁ (176) ז (לוח־עץ)	planche *f*
קֶרֶשׁ־הַצָּלָה	planche de salut
קֶרֶשׁ־קְפִיצָה	tremplin *m*
2. קֶרֶשׁ (—) ז (חיה)	licorne *f*
קֶרֶת (167) נ	ville *f*, cité *f*
קַרְתָּא (—) נ ארמית	ville *f*, cité *f*
נְטוּרֵי־קַרְתָּא ז״ר	les gardiens *mpl* de la cité (faction intégriste à Jérusalem)
קַרְתָּא־חַדְתָּא ש״פ נ (עיר)	Carthage *f*
קַרְתָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	provincial *m*
קַרְתָּנוּת (46) נ	provincialisme *m*
קַרְתָּנִי, ־נִית ת	provincial
קַשׁ (53) ז	paille *f*

בהש הַקַּשׁ שֶׁשָּׁבַר אֶת־גַּב־הַגָּמָל	la goutte qui fait déborder le vase
דָּחָה בְּקַשׁ	répondre évasivement
נֶאֱחַז בְּקַשׁ	s'accrocher à un fétu de paille
עממי אַלְמַן־קַשׁ ז	veuf *m* temporaire
‖ (צינור לשתייה)	chalumeau *m*
קָשַׁב (307) פ״ע	écouter, prêter attention
‖ הִקְשִׁיב (498) פ״ע (לְ־)	écouter
הַקְשֵׁב!	attention!
קֶשֶׁב (165) ז	écoute *f*, attention *f*, réponse *f*
אֵין קוֹל וְאֵין קֶשֶׁב	c'est le silence complet
הִקְשִׁיב רַב־קֶשֶׁב	écouter attentivement
קַשָּׁב, קַשֶּׁבֶת (ר׳ קַשָּׁבִים, ־בוֹת) ת	attentif
הִטָּה אֹזֶן קַשֶּׁבֶת	prêter une oreille attentive
קַשָּׁב (90) ז	auditeur *m*
קַשְׁבוֹן (38) ז	écoute *f*, attention *f*
קַשְׁבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	auditeur attentif
קַשְׁבָנִי, ־נִית ת	attentif
קָשָׁה (353) פ״ע (היה מוצק)	durcir, être dur
(לא היה נוח)	être difficile
קָשְׁתָה יָדוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל	son joug s'est appesanti sur Israel
‖ קִשָּׁה (453) פ״י	durcir, endurcir
קִשָּׁה עֹרֶף	s'obstiner, s'entêter
(עשה בקושי)	éprouver des difficultés
‖ הִתְקַשָּׁה (480) פ״ע	se durcir
(התעקש)	s'obstiner, s'entêter
(נתקל בקושי)	éprouver des difficultés
אֲנִי מִתְקַשֶּׁה לְהָבִין	j'ai de la peine à comprendre
‖ הִקְשָׁה (512) פ״י	durcir, endurcir
הִקְשָׁה עָרְפּוֹ או לִבּוֹ	s'obstiner, s'entêter
הִקְשָׁה עֻלּוֹ	appesantir sa domination
הִקְשְׁתָה לָלֶדֶת	avoir un accouchement difficile
(הכביד) הִקְשָׁה עַל־	faire des difficultés à
(שאל)	objecter, questionner
אֵין מַקְשִׁים בָּאַגָּדָה	on ne discute pas les légendes
פ״ע	se durcir, devenir dur
קָשֶׁה, קָשָׁה ת (מוצק)	solide, dur

‖ הִתְקוֹשֵׁשׁ (488) פ"ע	s'assembler, s'attrouper
.2 קָשַׁשׁ (301) פ"ע (הזקין)	vieillir
‖ הִקְשִׁישׁ (498) פ"י	faire vieillir
פ"ע	vieillir
קַשְׁשֶׁת (256) נ (קנה־קש)	brin *m* de paille
‖ (לוח־עץ)	planche *f*, éclisse *f*, attelle *f*
קָשַׁת (301 ת) פ"י	arquer, courber, cintrer
‖ נִקְשַׁת (388 ת) פ"ע	s'arquer, s'incurver
‖ קִשֵּׁת (432 ת) פ"י	arquer, courber
‖ הִתְקַשֵּׁת (466 ת) פ"ע	s'arquer, s'incurver
‖ הִקְשִׁית (498 ת) פ"י	arquer, bomber
פ"ע	s'arquer, se bomber
קָשׁוּת, קְשׁוּתָה ת	arqué, cintré
קֶשֶׁת (167) נ	arc *m*
כְּחֵץ מִקֶּשֶׁת	comme la flèche d'un arc
‖ מוס	archet *m*
כְּלֵי־קֶשֶׁת ז"ר	instruments *mpl* à corde
‖ מתמט	arc (de cercle)
‖ חשמל קֶשֶׁת־וֹולְטָה	arc voltaïque
‖ (בעננים)	arc-en-ciel *m*
צִבְעֵי־הַקֶּשֶׁת ז"ר	les couleurs de l'arc-en-ciel
בהש (גיוון)	variété *f*, bigarrure *f*
קֶשֶׁת רְחָבָה שֶׁל־דֵּעוֹת	un vaste éventail d'opinions
קַשָּׁת (90) ז	archer *m*
‖ אסטר	le Sagittaire (constellation)
קַשְׁתִּי, ־תִּית ת	arqué, courbe
קַשְׁתִּית (ר' ־תִּיּוֹת) נ אנטום	iris *m*
‖ טכנ (מסור־יד)	scie *f* à découper
‖ (קולב)	cintre *m*
קַשְׁתָּנִית (17) נ (מקדחה)	vrille *f*
‖ מוס	archet *m*
קַת (52) נ (ידית)	manche *m*
‖ (של־רובה)	crosse *f*
קָתֶדְרָה (ר' ־רוֹת או ־רָאוֹת) נ (דוכן)	estrade *f*
‖ (באוניברסיטה)	chaire *f*
קָתֶדְרָלָה (ר' ־לוֹת) נ דת	cathédrale *f*
קָתוֹד (ר' ־דים) ז חשמל	cathode *f*
קָתוֹדִי, ־דִית ת חשמל	cathodique
קָתוֹלִי, ־לִית ת דת	catholique
קָתוֹלִיּוּת (47, בלי ר') נ דת	catholicisme *m*
קֹתֶל (191) ז	mur *m*, paroi *f*
‖ קָתְלֵי־חֲזִיר	lard *m*, jambon *m*
קַתְרוֹס (ר' ־סִים) ז מוס	luth *m*, cithare *f*

קְשִׁיּוּת־עֹרֶף	obstination *f*, entêtement *m*
קָשִׁיחַ, קְשִׁיחָה ת	dur, insensible
קְשִׁיחוּת (48) נ	dureté *f*
קְשִׁיחוּת־לֵב	insensibilité *f*
° **קְשִׂיטָה** (201) נ	*qessita* (ancienne monnaie) *f*
קַשְׁיָן, (ר׳ ־נִים) ז	poseur *m* de questions
קְשִׁירָה (201) נ	liaison *f*, attachement *m*
‖ (מרד)	conspiration *f*
קָשִׁישׁ, קְשִׁישָׁה ת (זקן)	vieux, âgé
‖ (בכיר)	aîné
קָשִׁישׁ מִן־	plus âgé que
רְפוּאַת־קְשִׁישִׁים נ	gériatrie *f*, gérontologie *f*
קְשִׁישׁוּת (48) נ (זיקנה)	vieillesse *f*, le troisième âge
‖ (בכורה)	aînesse *f*
קַשִּׁית (ר׳ קַשִּׁיּוֹת) נ	brin *m* de paille
1. **קִשְׁקוּשׁ** (51) ז (צילצול)	cliquetis *m*
‖ (פיטפוט)	papotage *m*, caquetage *m*
‖ עממי (שירבוט)	griffonnage *m*, gribouillage *m*
2. **קִשְׁקוּשׁ** (51) ז (חפירה)	bêchage *m*, binage *m*
קַשְׁקַשׁ (53) ז	brin *ou* fétu *m* de paille
‖ (לוח־עץ)	planche *f*, éclisse *f*, attelle *f*
1. **קִשְׁקֵשׁ** (460) פ״ע (צילצל)	cliqueter, tinter
עממי אַל־תְּקַשְׁקֵשׁ בַּקּוּמְקוּם!	cesse de dire des sottises!, ne me casse pas la tête!
‖ בהש (פיטפט)	papoter, caqueter
‖ (שרטט)	griffonner, gribouiller
‖ **הִתְקַשְׁקֵשׁ** (494) פ״ע	résonner, cliqueter
(התקוטט)	se disputer bruyamment
2. **קִשְׁקֵשׁ** (460) פ״י (חפר)	bêcher, biner
קַשְׂקַשִּׂי, ־שִּׂית ת	écailleux, squameux
קַשְׁקְשָׁן (97) ז	papoteur *m*, bavard *m*
‖ (צעצוע)	crécelle *f*
קַשְׁקְשָׁנוּת (46) נ	papotage *m*, verbiage *m*
קַשְׁקְשָׁנִי, ־נִית ת	verbeux, éloquent, bavard
קַשְׂקֶשֶׂת (252, ר׳ גם ־קַשִּׂים, ־קַשֵּׂי־) נ	écaille *f*
‖ שִׁרְיוֹן־קַשְׂקַשִּׂים ז	cotte *f* de mailles
‖ (בשערות)	pellicule *f*
קָשַׁר (301) פ״י	lier, attacher, nouer
בהש קָשַׁר חִבָּה לְ־	concevoir de l'amitié pour

קָשַׁר יְחָסִים עִם־	nouer des relations avec
קָשַׁר כְּתָרִים לְ־	tresser des couronnes à
קָשַׁר הֶסְפֵּד עַל־פְּ׳	pleurer qn
‖ פ״ע (מרד) קָשַׁר עַל־פְּ׳	conspirer contre qn
‖ **נִקְשַׁר** (388) פ״ע	être lié, être attaché
בהש נִקְשְׁרָה נַפְשׁוֹ בִּפְ׳	s'attacher à qn
‖ **קִשֵּׁר** (432) פ״י	lier, attacher
הַכְּבִישׁ מְקַשֵּׁר בֵּין־הֶעָרִים	la route relie les villes
‖ **הִתְקַשֵּׁר** (466) פ״ע	se lier, s'attacher
הִתְקַשֵּׁר עִם־	se mettre en rapport avec
הִתְקַשֵּׁר בְּטֶלֶפוֹן עִם־	contacter par téléphone
הִתְקַשְּׁרוּ הַשָּׁמַיִם בְּעָבִים	le ciel se couvrit de nuages
(מרד) הִתְקַשֵּׁר עַל־פְּ׳	conspirer contre qn
‖ **הִקְשִׁיר** (498) פ״י	lier, relier
קֶשֶׁר (166) ז	noeud *m*, lien *m*
קֶשֶׁר יַמִּי	nœud (unité de vitesse navale)
קֶשֶׁר שֶׁל־קְיָמָא	lien durable
‖ (תקשורת)	liaison *f*, communication *f*
קֶשֶׁר טֶלֶפוֹנִי	liaison téléphonique
קֶשֶׁר יָשִׁיר	liaison directe
קֶשֶׁר־רְאִיָּה	liaison à vue
מַכְשִׁיר־קֶשֶׁר ז	appareil *m* de transmission
צבא חֵיל־הַקֶּשֶׁר ז	service *m* des transmissions
קְצִין־קֶשֶׁר ז	officier *m* de liaison
‖ (יחס)	rapport *m*, relation *f*
קִשְׁרֵי־יְדִידוּת	liens d'amitié
עָמַד בִּקְשָׁרִים עִם־	être en relations avec
יֵשׁ קֶשֶׁר בֵּין־שְׁנֵי־הַמְּאֹרָעוֹת	il y a un lien entre les deux événements
בְּקֶשֶׁר לְ־	par rapport à, en ce qui concerne
דקדוק מִלַּת־קֶשֶׁר נ	conjonction *f*
‖ (מרד)	conspiration *f*
בהש קֶשֶׁר־שְׁתִיקָה	conspiration du silence
קַשָּׁר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת)	agent *n* de liaison
קַשָּׁרוּת (46) נ צבא	liaison *f*
קִשֹּׁרֶת (256) נ	ruban *m*
1. **קָשַׁשׁ** (358) פ״י (ליקט)	ramasser, rassembler
‖ פ״ע (התאסף)	se rassembler
‖ **קוֹשֵׁשׁ** (455) פ״י	ramasser (bois, paille)

רָאוֹת רַבּוֹת רָאִיתִי	j'ai vu beaucoup de choses
רַאַוְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	exhibitionniste *n*
רַאַוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ	ostentation *f*, exhibitionnisme *m*
רַאַוְתָנִי או רַאֲוָנִי, ־נִית ת	ostentatoire
רְאִי (רַאֲיִי, רַאִיךָ; ר׳ רְאָיִים, רְאָיֵי־) ז	miroir *m*, glace *f*
בהש רְאִי עָקֹם	miroir déformant
רפא רְאִי־הָאַף	rhinoscope *m*
רְאִי־שָׁפְכָה	uréthroscope *m*
‖ (דמות)	apparence *f*
לֹא רְאִי־זֶה כִּרְאִי־זֶה	un cas ne ressemble pas à l'autre
1. רֳאִי (בהפסק רֹאִי, בלי ר׳) ז	vue *f*, aspect *m*
טוֹב־רֹאִי	beau à voir
קְצַר־רֹאִי	myope
2. רֳאִי (בהפסק רֹאִי, בלי ר׳) ז	excréments *mpl*
רְאָיָה (212) נ	preuve *f*
הַמּוֹצִיא מֵחֲבֵרוֹ עָלָיו הָרְאָיָה	c'est au demandeur de faire la preuve
לֹא רָאִינוּ אֵינָהּ רְאָיָה	que nous n'ayons pas constaté un fait ne prouve rien
רְאִיָּה (202) נ	vue *f*, vision *f*
רְאִיָּה דּוּ־עֵינִית	vision binoculaire
זָוִית־רְאִיָּה נ	angle visuel
עֵד־רְאִיָּה ז	témoin *m* oculaire
קְצַר־רְאִיָּה	myope
רְאִיַּת־חֶשְׁבּוֹן	comptabilité *f*
‖ דת רְאִיַּת־פָּנִים	présence (au Temple) *f*
עוֹלַת־רְאִיָּה	sacrifice *m* de présence
רֵאָיוֹן (35) ז (פגישה)	entrevue *f*
(אצל אדם נכבד)	audience *f*
(עיתונאי)	interview *f*
‖ דת	présence (au Temple) *f*
רְאִיּוּן (21) ז	action *f* d'interviewer
רְאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	visibilité *f*
רִאְיֵן (460 נ) פ״י	interviewer
‖ הִתְרַאְיֵן (490 נ) פ״ע	être interviewé
רְאִינוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז	cinéma muet
רֵאָלִי וכו׳ ← רֵיאָלִי	
רְאֵם (119) ז וזואול	buffle *m*, licorne *f*
רָאַם (326) פ״ע	être haut, être élevé
1. רָאמוֹת (—) נ״ר (אבן יקרה)	diamant *m*
2. רָאמוֹת (—) נ״ר (דברים רמים)	paroles *fpl* sublimes
רָאשׁ, רֵאשׁ ← רָשׁ, 1. רֵישׁ	
1. רֹאשׁ (25) ז	tête *f*
בְּגִלּוּי־רֹאשׁ	à tête découverte, tête nue
כְּאֵב־רֹאשׁ ז	mal *f* de tête
חָשׁ בְּרֹאשׁוֹ	avoir mal à la tête
לְמַעְלָה רֹאשׁ	par dessus la tête
רֹאשׁוֹ וְרֻבּוֹ	la plus grande partie de son corps, tout son être
חַי־רֹאשִׁי!	je le jure sur ma tête!
הֵשִׁיב גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁ־פּ׳	rendre la pareille à qn
עממי שָׁבַר אֶת־רֹאשׁוֹ	se casser la tête
נָתַן לְפ׳ עַל־הָרֹאשׁ	passer un savon à qn
רֹאשׁ קָטָן	sans prétention, qui fuit les responsabilités
‖ (החלק הקדמי)	avant *m*, partie antérieure
עַל־רָאשֵׁי־אֶצְבְּעוֹתָיו	sur la pointe des pieds
צבא רֹאשׁ־גֶּשֶׁר	tête de pont
רֹאשׁ־נֶפֶץ	charge explosive (d'un obus)
בְּרֹאשׁ־חוּצוֹת	en pleine rue, publiquement
בְּרֹאשׁ־הַשֻּׁלְחָן	au haut bout de la table
יָשַׁב רֹאשׁ או בְּרֹאשׁ	présider
יוֹשֵׁב־רֹאשׁ ז	président *m*
רָאשֵׁי־תֵבוֹת	abréviation *f*, initiales *fpl*
‖ (מנהיג)	chef *m*
רֹאשׁ־הַגּוֹלָה	exilarque *m*
רֹאשׁ־הַמַּטֶּה־הַכְּלָלִי	chef d'état-major général
רֹאשׁ־מֶמְשָׁלָה	premier ministre, président du conseil
רֹאשׁ־מִשְׁפָּחָה	père *m* de famille
רֹאשׁ־עִיר	maire *m*
ספורט רֹאשׁ־קְבוּצָה	chef d'équipe, capitaine *m*
‖ (ראשית)	commencement *m*, début *m*
בָּרֹאשׁ	tout d'abord, avant tout
מֵרֹאשׁ	d'avance, à l'avance
אֲנִי מוֹדֶה לְךָ מֵרֹאשׁ	je te remercie d'avance
רֹאשׁ־חֹדֶשׁ	néoménie *f*

ר

ר (רֵישׁ) — *rêch* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ר' — [valeur numérique:] 200
רָאָה (350) פ"י — voir, regarder
רָאָה בְּד"מָ — être témoin de
‖ (חשב) — penser, considérer, réfléchir
רָאָה לְנָכוֹן — trouver bon
רָאָה חוֹבָה לְעַצְמוֹ — considérer comme son devoir, se croire obligé
רָאָה אֶת־דִּבְרֵי־פְ' — approuver les paroles de
רָאָה אוֹר — voir le jour
רָאָה אֶת־הַנּוֹלָד — prévoir l'avenir
רָאָה אֶת־פְ' כְּאִלּוּ — considérer qn comme si
בּוֹא וּרְאֵה — viens te rendre compte
מָה רָאִיתָ שֶׁ־? — quelle raison avais-tu pour
עֵינֶיךָ הָרוֹאוֹת — vous constatez vous-même
נחְיֶה וְנִרְאֶה — qui vivra verra
°רָאָה בִּפְ' — triompher de qn
‖ (בחר) — choisir
‖ (נהנה) — jouir de
רָאָה בְּטוֹב — être heureux
רְאֵה חַיִּים — jouis de la vie
רָאָה עוֹלָמוֹ בְּחַיָּיו — mener une vie heureuse
‖ **נִרְאָה** (412) פ"ע — apparaître, être visible
(העמיד פנים) — avoir l'air
(הסתבר) — sembler, paraître
נִרְאֶה כִּי — il semble que
כַּנִּרְאֶה או כְּפִי־הַנִּרְאֶה — à ce qu'il paraît
דַּעְתְּךָ נִרְאֵית לִי — je me range à ton avis
‖ °רָאָה (448) פ"ע (איוב ל"ג כ"א) — être apparent
‖ **הִתְרָאָה** (481) פ"ע (הראה עצמו) — paraître, se faire voir, se montrer
(העמיד פנים) — se donner l'air
הִתְרָאוּ — se voir, se rencontrer
מָתַי נִתְרָאֶה? — quand nous verrons-nous?
לְהִתְרָאוֹת — au revoir
‖ (הסתכלו זה בזה) — s'entre-regarder
‖ **הֶרְאָה** (513) פ"י — montrer, faire voir
אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת — tu as appris clairement
רָאָה (—) נ עוף (דברים י"ד י"ג) — milan *m*
רֵאָה (229) נ אנטום — poumon *m*
דַּלֶּקֶת־רֵאוֹת נ — pneumonie *f*
רְאוּבֵן ש"פ ז — Ruben *m*
רַאֲוָה (238) נ — ostentation *f*, étalage *m*
חַלּוֹן־רַאֲוָה ז — vitrine *f*
הִצִּיג לְרַאֲוָה — étaler, faire montre de
רָאוּי, רְאוּיָה ת — apte, convenable
רָאוּי לְשִׁמּוּשׁ — utilisable
הוּא רָאוּי לְעֹנֶשׁ — il mérite une punition
רָאוּי הַסֵּפֶר לְהִכָּתֵב — le livre mérite d'être écrit
חָרוּז רָאוּי — rime *f* riche
‖ (מתאים) — digne, approprié
רָאוּי לִשְׁמוֹ — digne de son nom
מִן־הָרָאוּי שֶׁ־ — il convient que
‖ כָּרָאוּי — comme il convient
רַאֲוָנִי ← רַאַוְתָנִי
רְאוּת (—) נ — vue *f*, vision *f*, visibilité *f*
נְקֻדַּת־רְאוּת נ — point *m* de vue
קְצַר־רְאוּת — myope
קֹצֶר־רְאוּת ז — myopie *f*
כִּרְאוֹת־עֵינָיו — comme bon lui semble
רָאוֹת (—) נ"ר — spectacles *mpl*, visions *fpl*

רַב־קוֹלִי	polyphonique
צמח רַב־שְׁנָתִי	vivace (plante)
‖ (גדול)	grand
עוֹד רַבָּה הַדֶּרֶךְ	la route est encore longue
אַהֲבָה רַבָּה	amour profond
מֶלֶךְ רַב	roi puissant
מַעֲשֶׂה רַב	exploit *m*, action *f* remarquable
שָׁלוֹם רַב!	bien le bonjour!
רַב־חֶסֶד	gracieux, bienveillant
רַב־מִדּוֹת	volumineux, spacieux
רַב־עִנְיָן	très intéressant
רַב־עֵרֶךְ	de grande valeur, précieux
רַב־שִׂיחַ (ר׳ רַב־שִׂיחִים) ז	forum *m*, colloque *m*
מתמט רַב־אֵיבָר	polynôme *m*
רַב־צַלְעוֹן	polygone *m*
‖ רַב תה״פ	assez
רַב־לָכֶם	en voilà assez pour vous
‖ רַבַּת תה״פ	beaucoup
1. רַב (53) ז °(שר)	ministre *m*, chef *m*, prince *m*
רַבֵּי־הַמֶּלֶךְ	les grands de la cour
‖ (אדון)	seigneur *m*, maître *m*
‖ (ר׳ רַבּוֹתַי, ־תֵינוּ)	maître
מוֹרִי וְרַבִּי	mon vénéré maître
מֹשֶׁה רַבֵּנוּ	Moïse notre maître
רַבּוֹתַי!	Messieurs!
בֵּי־רַב	école *f*
בַּר־בֵּי־רַב	élève *m*, écolier *m*
‖ (ר׳ רַבָּנִים, רַבָּנֵי־)	rabbin *m*
רַב צְבָאִי	aumônier (juif) *m*
רַב רָאשִׁי	grand-rabbin
‖ (בנסמך, כתואר)	principal, chef
רַב־אָמָן (ר׳ רַבֵּי־אָמָנִים)	grand artiste, maestro *m*
רַב־חוֹבֵל (ר׳ רַבֵּי־חוֹבְלִים)	capitaine (de navire) *m*
רַב־מָג	chef des mages
צבא רַב־אַלּוּף (ר׳ רַבֵּי־אַלּוּפִים)	généralissime *m*
רַב־טוּרַאי (ר׳ רַבֵּי־טוּרָאִים)	caporal *m*
רַב־סַמָּל (ר׳ רַבֵּי־סַמָּלִים)	adjudant *m*
רַב־סַמָּל רִאשׁוֹן	adjudant-chef *m*
רַב־סֶרֶן (ר׳ רַבֵּי־סְרָנִים)	commandant *m*, chef *m* de bataillon
רַב־שׁוֹטֵר (ר׳ רַבֵּי־שׁוֹטְרִים)	brigadier (dans la police) *m*
2. °רַב (53) ז (יורה חיצים)	archer *m*
רַב ← [ריב]	
רֹב (143) ז (כמות גדולה)	multitude *f*
בְּרֹב־עָם	en grande pompe
בְּרֹב־הַיָּמִים	au cours du temps, avec le temps
‖ (החלק הגדול ביותר)	majorité *f*
הָלַךְ אַחַר־הָרֹב	suivre la majorité
רֹב מֻחְלָט	majorité absolue
בְּרֹב־קוֹלוֹת	à la majorité des voix
בָּטֵל בְּרֹב	insignifiant, qui ne compte pas
רֹב־רֻבּוֹ	l'immense majorité
רֻבּוֹ כְּכֻלּוֹ	à la presque unanimité
לָרֹב או עַל־פִּי־רֹב	en général
כְּכוֹכְבֵי־הַשָּׁמַיִם לָרֹב	aussi nombreux que les étoiles du ciel
מֵרֹב־	à force de
רַבָּא (ר׳ רַבְּתָא) ת ארמית	grand
גַּבְרָא רַבָּא	grand homme
1. [רבב] רַב (361) פ״ע (היה הרבה)	être nombreux
‖ רִבֵּב (432) פ״י	multiplier par myriades
2. [רבב] רַב או רָבַב (358) פ״י (ירה)	tirer à l'arc
3. רִבֵּב (432) פ״י (המטיר)	faire pleuvoir
‖ הִרְבִּיב (499) פ״י	faire pleuvoir
4. רִבֵּב (432) פ״י (הכתים)	graisser, tacher de graisse
‖ הִתְרַבֵּב (466) פ״ע	être taché de graisse
רְבָב (88) ז (שמן)	graisse *f*
‖ (כתם)	tache *f* de graisse
בהש לְלֹא־רְבָב	sans tache
רְבָבָה (215) נ	dix mille, myriade *f*
רִבָּבִית (17) נ	dix-millième (fraction) *m*
רָבַג (303) פ״י	entasser, amonceler
רַבְגּוֹנִי, ־נִית ת	multicolore, bigarré, diapré
בהש	divers, varié
רַבְגּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	bigarrure *f*
בהש	diversité *f*, variété *f*

ראש־הַשָּׁנָה nouvel an
ראש־חֵץ גַּרְעִינִי ogive *f* nucléaire
‖ (עיקר) principe *m*, essence *f*
° שִׁלֵּם בְּרֹאשׁוֹ restituer intégralement
רָאשֵׁי־פְּרָקִים résumé *m*, plan (d'un ouvrage) *m*
ראש־דְּאָגוֹתָיו le premier de ses soucis
‖ (פלג) embranchement *m*
הַנָּהָר נִפְרָד לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים le fleuve se divise en quatre bras
חִלֵּק אֶת־הַגְּדוּד לְרָאשִׁים partager la troupe en détachements
‖ ראש, ראשָׁה ת premier, principal
כֹּהֵן הָראשׁ le grand prêtre
הָאֶבֶן הָראשָׁה la clef de voûte
2. °ראש או רוֹשׁ (—) ז (רעל) venin *m*, poison *m*
ראש־פְּתָנִים venin de vipères
מֵי־ראש ז"ר eau empoisonnée
רִאשׁוֹן, ־נָה ת premier, principal
אָדָם הָרִאשׁוֹן le premier homme, Adam *m*
רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן grand-rabbin *m* de Jérusalem
יוֹם רִאשׁוֹן dimanche *m*
רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן l'un après l'autre
עָנָה עַל רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן répondre dans l'ordre
‖ (קדום) ancien, antique
הָרִאשׁוֹנִים les anciens *mpl*
רִאשׁוֹנוֹת événements anciens
‖ רִאשׁוֹנָה תה"פ (בתחילה) d'abord, auparavant
לְרִאשׁוֹנָה pour la première fois
(בזמן קדום) autrefois
בָּרִאשׁוֹנָה jadis, dans le passé
רִאשׁוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ (קדמות) ancienneté *f*, antériorité *f*
‖ (עדיפות) priorité *f*
רִאשׁוֹנִי, ־נִית ת premier, primitif, primordial
מתמט מִסְפָּרִים רִאשׁוֹנִיִּים nombres premiers
רִאשׁוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ (קדמות) ancienneté *f*, primauté *f*
‖ (מקוריות) originalité *f*
רָאשׁוּת (46) נ direction *f*, présidence *f*
רָאשׁוּת־הַמֶּמְשָׁלָה présidence du conseil
רָאשׁוּת־הָעִיר fonction *f* de maire
רָאשִׁי, ־שִׁית ת premier, principal
כְּנִיסָה רָאשִׁית entrée principale
רַב רָאשִׁי grand-rabbin
הָרַבָּנוּת הָרָאשִׁית le grand-rabbinat
מַאֲמָר רָאשִׁי (בעיתון) éditorial *m*
דקדוק מִשְׁפָּט רָאשִׁי proposition principale
ראשִׁיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ חקל têtière *f*
‖ ספורט coup *m* de tête (donné au ballon)
רָאשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ primauté *f*, priorité *f*
ראשִׁישׁ (1) ז petite tête
רֵאשִׁית (17, בלי ר׳) נ commencement *m*, début *m*
רֵאשִׁית־חָכְמָה le début de toute sagesse
בְּרֵאשִׁית au commencement, au début
מִבְּרֵאשִׁית dès le début, dès l'origine
סֵפֶר־בְּרֵאשִׁית ז la Genèse
מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית ז la création du monde
‖ (ביכורים) prémices *fpl*
‖ (מבחר) le meilleur
‖ רֵאשִׁית תה"פ premièrement, d'abord
רֵאשִׁית־כֹּל avant tout
רֵאשִׁיתִי, ־תִית ת primitif, primaire
רֵאשִׁיתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ primitivité *f*
ראשָׁן (97) ז זואול têtard *m*
רַב, רַבָּה ת (מרובה) nombreux
אֲנָשִׁים רַבִּים beaucoup de gens
עַם רָב une grande foule
תּוֹדָה רַבָּה merci beaucoup
פִּרְסֵם בָּרַבִּים faire savoir publiquement
רְשׁוּת־הָרַבִּים domaine public
דקדוק רַבִּים pluriel *m*
הָרַבִּים la majorité, la plupart des gens
שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ רַבּוֹת j'ai beaucoup entendu parler de vous
רַב־לְשׁוֹנִי polyglotte
רַב־מֶכֶר best-seller
רַב־מִקְצוֹעִי pluridisciplinaire
רַב־פְּעָלִים riche en mérites
רַב־צְדָדִי multilatéral

‖ (רב חסידי) — rabbin *m* hassidique
רָבִיב (ר' רְבִיבִים) ז — pluie *f*, averse *f*
רָבִיב, ־בָה ת מוס — majeur
רָבִיד (15) ז — collier *m*
‖ (מטפחת) — châle *m*
רְבִידָה (201) נ — étalage (d'un tapis) *m*
‖ (בסוציולוגיה) — stratification *f*
1. רְבִיָּה (202) נ (התרבות) — accroissement *m*, multiplication *f*
פְּרִיָּה וּרְבִיָּה — procréation *f*
2. רְבִיָּה (202) נ (ירייה) — tir *m*, lancement *m*
רִבְיוֹן (21) נ — accroissement *m*
רְבִיךְ (15) ז — bouillie *f*
רְבִיכָה (201) נ — épaississement (d'un plat) *m*
‖ מטבח (רוטב מעובה) — roux *m*
רַבְּיָן (97) ז — éleveur (de bétail) *m*
1. רְבִיעַ (9) ז — quart *m*
‖ (בהנדסה) — quadrant *m*
2. רְבִיעַ (—) ז — *revi'a* (neume) *m*
1. רְבִיעָה (201) נ (הזדווגות) — accouplement *m*
סוּס־רְבִיעָה ז — étalon *m*
2. רְבִיעָה (201) נ (עונת־הגשמים) — saison *f* des pluies
רְבִיעָה רִאשׁוֹנָה — premières pluies
רְבִיעוֹן (—) ז גיאול — ère *f* quaternaire
רְבִיעִי, ־עִית ת — quatrième
יוֹם רְבִיעִי — mercredi *m*
בְּנֵי־רְבִיעִים ז"ר — arrière-arrière-petits-enfants *mpl*
רְבִיעִיָּה (202) נ מוס — quatuor *m*
‖ (תאומים) — quadruplés *mpl*
רְבִיעִית (ר' ־עִיּוֹת) נ — quart *m* de *log* (mesure de capacité)
רְבִיצָה (201) נ — position couchée
רִבִּית (—) נ בנק — intérêt (d'un capital) *m*
מַלְוֶה בְּרִבִּית — prêteur *m* à intérêts
רִבִּית קְצוּצָה — usure *f*
אֲבַק־רִבִּית ז — quasi-intérêt *m*
רִבִּית דְּרִבִּית — intérêts composés
שַׁעַר־הָרִבִּית ז — taux *m* d'intérêt
כהש רִבִּית־דְּבָרִים — intérêt verbal, flatterie *f*

רִבֵּךְ (432) פ"י — épaissir (un plat)
‖ הִרְבִּיךְ (499) פ"י — épaissir, ébouillanter
רַבָּן (90) ז (מורה) — maître *m*, instituteur *m*
תִּינוֹקוֹת שֶׁל־בֵּית־רַבָּן — écoliers *mpl*
‖ רַבָּנִים ← 1. רַב
‖ רַבָּנָן ארמית — nos maîtres, les rabbins
תָּנוּ רַבָּנָן — nos maîtres ont enseigné
רַבָּנוּת (46) נ — rabbinat *m*, dignité *f*
רַבָּנוּת צְבָאִית — aumônerie *f* militaire
רַבָּנוּת רָאשִׁית — grand-rabbinat
רַבָּנִי, ־נִית ת — rabbinique
רֻבָּנִי, ־נִית ת — majoritaire
בְּחִירוֹת רֻבָּנִיּוֹת — scrutin *m* majoritaire
רַבָּנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ — femme *f* de rabbin, rabbine *f*
רִבָּס (91) ז צמח — rhubarbe *f*
1. רִבַּע (440) פ"י (כפל פי־ארבעה) — quadrupler
‖ (עשה ארבע פעמים) — faire quatre fois
‖ (העלה לחזקה שנייה) — élever au carré
‖ (נתן צורת־מרובע) — transformer en carré
‖ (חילק לארבעה) — diviser par quatre
‖ הִתְרַבֵּעַ (47) פ"ע (נעשה ארבע פעמים) — se faire quatre fois
(נעשה מרובע) — prendre une forme carrée
2. רָבַע (329) פ"י (הזדווג) — féconder, s'accoupler
‖ נִרְבַּע (399) פ"ע — être accouplé
‖ הִרְבִּיעַ (505) פ"י — accoupler, apparier
(הפרה) — féconder, fertiliser
1. רֶבַע (179) ז (רביעית) — quart *m*
רֶבַע־שָׁעָה — quart d'heure
שְׁלֹשָׁה רְבָעִים — trois quarts
ספורט רֶבַע־הַגְּמָר — quart de finale
‖ °(צד־הריבוע) — côté (d'un carré) *m*
2. רֶבַע (179) ז (משכב) — couche *f*
אָרְחִי וְרִבְעִי — ma vie quotidienne
‖ (גשם) — pluie *f*
1. רֹבַע (196) ז (רביעית) — quart *m*
‖ (בעיר) — quartier *m*
2. °רֹבַע (196) ז (במדבר כ"ג י') — poussière *f*
רִבֵּעַ, רִבֵּעָה ת — de la quatrième génération
אַב רִבֵּעַ — arrière-arrière-grand-père *m*

1. רָבַד (303) פ״י (שטח) — étendre, étaler
רָבַד מִטָּתוֹ — faire son lit
|| נִרְבַּד (389) פ״ע — s'accumuler, se déposer
|| רִבֵּד (432) פ״י — tapisser
|| הִתְרַבֵּד (466) פ״ע — s'accumuler, se déposer
|| הִרְבִּיד (499) פ״י — stratifier, disposer en couches
2. רָבַד (303) פ״י (ענד) — mettre autour du cou (un collier)
|| הִרְבִּיד (499) פ״י — orner, embellir, parer
רְבַד (88) ז — tache *f* de graisse
רֶבֶד (165) ז — tapis *m*
רֹבֶד (187) ז — couche *f*
רֹבֶד לְשׁוֹנִי — couche linguistique
רְבֵדָה (229) נ — terrasse *f*
רִבְדִּי, ־דִית ת — disposé en couches, stratifié
רִבְדִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — stratification *f*
רָבָה (347) פ״ע — se multiplier, s'accroître
פָּרָה וְרָבָה — proliférer
בִּרְבוֹת־הַיָּמִים — à mesure que le temps passe, avec le temps
(גדל) — grandir, augmenter
כִּי יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ — si la route est trop longue pour toi
|| רִבָּה (447) פ״י — multiplier, augmenter
(גידל) — élever (des petits)
(כלל) — inclure, comprendre (dans un tout)
לְרַבּוֹת — inclusivement
לְרַבּוֹת הַנָּשִׁים — y compris les femmes
|| הִתְרַבָּה (480) פ״ע — se multiplier, s'accroître
(נוסף) — s'ajouter
דקדוק — se mettre au pluriel
|| הִרְבָּה (508) פ״י — multiplier, augmenter
הִרְבָּה לְהִתְפַּלֵּל — prier longuement
אַל־תַּרְבֶּה שִׂיחָה — ne bavarde pas trop
מַרְבֶּה נְכָסִים מַרְבֶּה דְאָגָה — plus on a de biens plus on a de soucis
(הרחיב) — agrandir, élargir
רִבָּה (208) נ — confiture *f*, marmelade *f*
רִבּוֹ או רִבּוֹא (ר׳ ־אות) נ — dix mille
אַרְבַּע רִבּוֹא — quarante mille
רִבּוֹא־רִבּוֹאוֹת — des centaines de millions
רָבוּב, רְבוּבָה ת — graisseux, crasseux
1. רְבוּבָה (201) נ (שקע) — cavité *f*, creux *m*
2. רְבוּבָה (201) נ (כלי־נגינה קרמון) — tambourin *m*
רָבוּד, רְבוּדָה ת — tapissé
|| (מחולק לשכבות) — stratifié, disposé en couches
רִבּוּד (51) ז — stratification *f*
רִבּוּי (51) ז — multitude *f*, grand nombre
רִבּוּי־הַגְּשָׁמִים — abondance *f* de pluies
רִבּוּי־נָשִׁים — polygamie *f*
|| (התרבות) — accroissement *m*
רִבּוּי טִבְעִי — accroissement naturel
|| (הוספה) — addition *f*, extension *f*
דקדוק — pluriel *m*
רִבּוּי זוּגִי — duel *m*
רָבוּךְ, רְבוּכָה ת — ébouillanté, rissolé
רִבּוּךְ (51) ז — ébouillantage *m*
רִבּוֹן (21) ז — souverain *m*, maître *m*
רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם — maître du monde (Dieu)
רִבּוֹנוּת (48) נ — souveraineté *f*
רִבּוֹנִי, ־נִית ת — souverain
מְדִינָה רִבּוֹנִית — Etat souverain
רָבוּעַ, רְבוּעָה ת — carré
מֶטֶר רָבוּעַ — mètre carré
רִבּוּעַ (44, ר׳ ־עים) ז (בהנדסה) — carré *m*
רִבּוּעַ־הָעִגּוּל — la quadrature du cercle
|| (במספרים) — carré (algébrique)
שָׁלֹשׁ בְּרִבּוּעַ — trois au carré
רִבּוּעַ־הַמֶּרְחָק — le carré de la distance
רִבּוּעִי, ־עִית ת — carré
מִשְׁוָאָה רִבּוּעִית — équation *f* du second degré
רָבוּץ, רְבוּצָה ת — couché, étendu, accroupi
רִבּוּץ (51) ז — aspersion *f*, arrosage *m*
רְבוּתָה (201) נ — importance *f*, supériorité *f*
מָה רְבוּתָה? — qu'y a-t-il là d'extraordinaire?
רַבּוֹתַי, רַבּוֹתֵינוּ ← 1. רַב
רַבִּי (—) ז (תואר־כבוד) — rabbi (maître) *m*
רַבִּי עֲקִיבָא — Rabbi Aquiba
רַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה — Rabbi Yossi fils de Rabbi Juda

|| נִרְגַּז (390) פ״ע — s'irriter, se fâcher

|| רִגֵּז (432) פ״י — faire trembler, ébranler

|| הִתְרַגֵּז (466) פ״ע — s'irriter, se fâcher

|| הִרְגִּיז (499) פ״י — faire trembler, ébranler

(הכעיס) — irriter, fâcher

רֹגֶז (192, רָגְזוֹ או רֻגְזוֹ) ז — peine *f*, malheur *m*

קָפַץ עָלָיו רָגְזוֹ שֶׁל יוֹסֵף — l'émotion suscitée par l'affaire de Joseph tomba sur lui

|| (כעס) — colère *f*, irritation *f*

הָיָה בְּרֹגֶז עִם־פ׳ — être fâché avec qn

רָגֵז, רַגֶּזֶת (ר׳ רַגָּזִים, רַגָּזוֹת) ת — inquiet, tremblant

רַגְזָה או **רָגְזָה** (207) נ — inquiétude *f*

רִגְזוֹן (38) ז — irritation *f*, agitation *f*

רַגְזָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme coléreux *ou* irascible

רַגְזָנוּת (46) נ — irascibilité *f*

רַגְזָנִי, ־נִית ת — coléreux, irrité, grognon

רָגִיג, רְגִיגָה ת — charmant, gentil

רָגִיז, רְגִיזָה ת — irascible

רְגִיזוּת (48) נ — irascibilité *f*

רָגִיל, רְגִילָה ת — habituel, régulier, normal

אֲרוּחָה רְגִילָה — repas *m* ordinaire

צבא חֻפְשָׁה רְגִילָה — permission *f* de détente

|| (נוהג) — habitué, accoutumé

הוּא רָגִיל לְאַחֵר — il a l'habitude de venir en retard

הֵם רְגִילִים זֶה בָּזֶה — ils sont habitués l'un à l'autre

בְּרָגִיל — d'habitude

כָּרָגִיל — comme d'habitude

שֶׁלֹּא כָּרָגִיל — exceptionnellement

כִּרְגִילוֹ וּכְתְמִידוֹ — selon son habitude

|| (מנוסה) — expérimenté, exercé

זָקֵן וְרָגִיל — chevronné

רְגִילָה (201) נ — espionnage *m*

רְגִילוּת (48) נ (הרגל) — habitude *f*, routine *f*

|| (שכיחות) — fréquence *f*

רְגִימָה (201) נ — lapidation *f*

|| צבא — pilonnage (au mortier) *m*

רְגִינָה (201) נ — récrimination *f*, mécontentement *m*

1. **רְגִיעָה** (207) נ (מנוחה) — calme *m*, repos *m*, détente *f*

|| (הסכם) — accord *m*, arrangement *m*

2. **רְגִיעָה** (201) נ (התכווצות) — contraction *f*, rétrécissement *m*

רָגִישׁ, רְגִישָׁה ת — sensible

רָגִישׁ לָאוֹר — sensible à la lumière

אָדָם רָגִישׁ — homme *m* sensible

רְגִישָׁה (201) נ — émotion *f*

רְגִישׁוּת (48) נ — sensibilité *f*

רְגִישׁוּת־יֶתֶר — hypersensibilité *f*

1. **רָגַל** (303) פ״ע (הלשין) — calomnier, diffamer

|| רִגֵּל (432) פ״י (בלש) — espionner

(הלשין) — calomnier, diffamer

2. **[רגל] נִרְגַּל** (389) פ״ע — être habitué

|| רִגֵּל (432) פ״י (הדריך) — guider, diriger

|| הִתְרַגֵּל (466) פ״ע — s'habituer, s'accoutumer

|| הִרְגִּיל (499) פ״י — habituer, accoutumer

פ״ע — s'habituer, s'accoutumer

רֶגֶל (176, זוגי רַגְלַיִם 261) נ — pied *m*, jambe *f*

הָלַךְ בָּרֶגֶל — aller à pied

הוֹלֵךְ־רֶגֶל ז — piéton *m*

קָם עַל־רַגְלָיו — se lever, se mettre debout

עָקַר רַגְלָיו — se mettre en route

כַּף־רֶגֶל נ — plante *f* du pied

בָּתֵּי־רַגְלַיִם ז״ר — bas *mpl*

מֵי־רַגְלַיִם ז״ר — urine *f*

עַל־רֶגֶל אַחַת — rapidement

לֹא מָצָא יָדָיו וְרַגְלָיו — ne pas s'y retrouver

פָּשַׁט אֶת־הָרֶגֶל — faire faillite

יֵשׁ רַגְלַיִם לַדָּבָר — la chose est plausible

שָׂם רֶגֶל לְפ׳ — contrecarrer qn

|| (תחתית) — base *f*

לְרַגְלֵי־הָהָר — au pied de la montagne

עָמַד עַל־הָרַגְלַיִם — se tenir debout

הֶעֱמִיד ד״מ עַל הָרַגְלַיִם — mettre qch sur pied

|| (מידת־אורך) — pied (mesure de longueur)

|| (בתורת־השירה) — pied (métrique)

|| (צעד) — pas *m*, démarche *f*

כָּלְתָה רֶגֶל מִן־הַשּׁוּק — les rues sont désertes

לְהֵיכָן הָרַגְלַיִם? — où vas-tu?

|| (בן־נין) arrière-arrière-petit-fils *m*
רְבָעָה (242) נ quart *m* de denier
רְבָעָה (215) נ groupe *m* de quatre
צבא צָעַד בִּרְבָעוֹת défiler en rangs par quatre
רִבְעוֹן (21) ז revue trimestrielle
רְבָעִי, ־עִית ת de la quatrième année
כֶּרֶם רְבָעִי vigne âgée de quatre ans
|| דקדוק quadrilittère
רַבְעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ מוס quatuor *m*
|| (משחק־קלפים) jeu *m* des familles
רָבַץ (308) פ״ע se coucher, gîter, couver
בהש רְבֻצָה עָלָיו דְּאָגָה une inquiétude pèse sur lui
|| נִרְבַּץ (389) פ״ע être obligé de se coucher
(הושקה) être aspergé, être arrosé
|| רִבֵּץ (432) פ״י (הישקה) asperger, arroser
|| הִתְרַבֵּץ (466) פ״ע (הושקה) être aspergé
(שקע) s'étaler, s'enfoncer
|| הִרְבִּיץ (499) פ״י (השכיב) faire coucher
°(שיבץ) הִרְבִּיץ בַּפּוּךְ garnir d'émeraudes
(הישקה) asperger, arroser
הִרְבִּיץ תּוֹרָה propager l'étude, enseigner
הִרְבִּיץ מוּסָר prêcher la morale
עממי הִרְבִּיץ מַכּוֹת assener des coups
הִרְבִּיץ לְפ׳ battre *ou* rosser qn
רֵבֶץ (182) ז gîte *m*, repaire *m*
רַבְצְדָדִי, ־דִית ת multilatéral
רַבְצְדָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ variété *f*, diversité *f*
רִבְצָה (242) נ amas *m*, gisement *m*
רִבְצָל (91) ז ampoule *f*, flacon *m*
רַבְצָן, ־נִית ש qui aime se coucher
[רבק] הִתְרַבֵּק (466) פ״ע s'engraisser, se gorger
|| הִרְבִּיק (499) פ״י engraisser, gaver
1. רִבְקָה ש״פ נ Rébecca *f*
2. רִבְקָה (242) נ חקל attelage *m*
רַבְקוֹלִי, ־לִית ת polyphonique
רַבְקוֹלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ polyphonie *f*
רַבְרָב (91) ז haut personnage
רִבְרֵב (460) פ״י honorer, exalter
|| הִתְרַבְרֵב (494) פ״ע se vanter, faire l'important

רַבְרְבָא (ר׳ רַבְרְבַיָּא, ־רְבָן) ת ארמית grand
פֶּה מְמַלֵּל רַבְרְבָן bouche grandiloquente
רַבְרְבָן (ר׳ ־נִים) ז vantard *m*, fanfaron *m*
רַבְרְבָנוּת (46) נ vantardise *f*, jactance *f*
רַבְרְבָנִי, ־נִית ת vaniteux, arrogant
רַבְרֶגֶל (ר׳ רַבְרַגְלִים) ז צמח polypode *m*
רַבַּת ← רב
רַבָּתִי (—) נ grande, majuscule
תֵּל־אָבִיב רַבָּתִי le grand Tel-Aviv
לֹא בְּאֶלֶף רַבָּתִי non et non, jamais de la vie
עִיר רַבָּתִי־עָם ville populeuse
רֶגֶב (165) ז motte (de terre) *f*, glèbe *f*
יִמְתְּקוּ לוֹ רִגְבֵי־עֲפָרוֹ que la terre lui soit légère
רִגֵּב (432) פ״י former des mottes
רַגְבּוּב (41) ז או רַגְבּוּבִית (17) נ petite motte, grumeau *m*
רַגְבִּי (—) ז ספורט rugby *m*
רִגְבִּי, ־בִּית ת grumeleux
רָגַג (308) פ״ע languir
רֶגֶג (165) או רְגוּג (51) ז nostalgie *f*, désir *m*
רָגוּב, רְגוּבָה ת grumeleux
רָגוּז, רְגוּזָה ת irrité, fâché, emporté
רִגּוּז (51) ז irritation *f*, emportement *m*
רָגוּל, רְגוּלָה ת ligoté par les pieds
רִגּוּל (51) ז espionnage *m*
רִגּוּל נֶגְדִּי contre-espionnage *m*
רֶגּוּלָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז טכנ régulateur *m*
רַגּוֹלִי, ־לִית ת investigateur, fureteur
רִגּוּם (51) ז צבא pilonnage (au mortier) *m*
רִגּוּן (51) ז récrimination *f*, mécontentement *m*
1. רָגוּעַ, רְגוּעָה ת (שלו) calme, reposé, décontracté
2. רָגוּעַ, רְגוּעָה ת (סוער) agité, déchaîné
רָגוּשׁ, רְגוּשָׁה ת ému, agité
רִגּוּשׁ (51) ז émotion *f*, agitation *f*
רִגּוּשִׁי, ־שִׁית ת émotif
רִגּוּשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ émotivité *f*
רָגַז (308) פ״ע (רעד) trembler
(כעס) être irrité, être fâché

רִגְשָׁה (242) נ	rumeur *f*, bruit *m*, tumulte *m*
‖ (התרגשות)	émotion *f*
רִגְשׁוּשִׁי, ־שִׁית ת	sentimental, sensible
רִגְשִׁי, ־שִׁית ת	sentimental. émotionnel
רִגְשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ	sentimentalité *f*
רַגְשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	émotif *n*
רַגְשָׁנוּת (46) נ	sentimentalisme *m*, émotivité *f*
רַגְשָׁנִי, ־נִית ת	sentimental
רַד ← [רוד], [ריד]	
רֵד, רַד ← יָרַד	
רַדַּאי (62) ז (בכוורנות)	extracteur (de miel) *m*
‖ (במאפיה)	défourneur *m*
רָדַד (359) פ״י	fouler aux pieds, écraser
‖ נִרְדַּד (390) פ״ע	s'aplatir
‖ רִדֵּד (432) פ״י	aplatir, laminer, amincir
‖ הִתְרַדֵּד (466) פ״ע	s'aplatir, devenir peu profond
‖ הֵרֵד (529) או הִרְדִּיד (499) פ״י	aplatir
רֶדֶד (—) ז (של־מתכת)	plaque *f*, tôle *f*
‖ (של־מים)	manque *m* de profondeur
1. רָדָה (347) פ״י (שלט)	dominer, asservir
רָדָה בְּפֶרֶךְ	gouverner durement
(ענש)	punir, châtier
‖ נִרְדָּה (408, עת' יֵרָדֶה, לְהֵרָדוֹת) פ״ע	être puni
‖ רִדָּה (453) פ״י (ניצח)	soumettre, vaincre
רִדָּה אֶת־יִצְרוֹ	vaincre sa passion
(ענש)	punir, châtier
‖ הִרְדָּה (508) פ״י	soumettre, assujettir
2. רָדָה (347) פ״י (הוציא)	retirer, extraire
רָדָה אֶת־הַפַּת	défourner le pain
רָדָה אֶת־הַדְּבַשׁ	extraire le miel (de la ruche)
‖ נִרְדָּה (408, עת' יֵרָדֶה, לְהֵרָדוֹת) פ״ע	être retiré, être extrait
רָדוּד, רְדוּדָה ת	plat, aplati, peu profond
מַיִם רְדוּדִים	eau peu profonde, haut-fond *m*
פַּח רָדוּד	tôle *f*
בהש מַחְשָׁבָה רְדוּדָה	pensée superficielle
רִדּוּד (51) ז	aplatissement *m*
רִדּוּי (51) ז	domination *f*, asservissement *m*
רָדוּם, רְדוּמָה ת	endormi, somnolent
רָדוֹן (—) ז כים	radon *m*
רָדוּף, רְדוּפָה ת (נרדף)	poursuivi, persécuté
‖ (להוט)	impatient, empressé, avide
‖ בְּרָדוּף תה״פ	à toute vitesse
רִדּוּף (51) ז	poursuite *f*, course (après qn) *f*
בהש רִדּוּף־הָעִנְיָן	renforcement *m* du sens
רְדִיד (1) ז	voile *m*, mantille *f*, châle *m*
רְדִידָה (201) נ	ruelle *f*
רְדִידוּת (48) נ	manque *m* de profondeur
1. רְדִיָּה (202) נ (שליטה)	domination *f*, asservissement *m*
2. רְדִיָּה (202) נ (הוצאה)	enlèvement *m*, extraction *f*
רְדִיַּת־הַפַּת	défournage *m* du pain
רְדִיַּת־הַדְּבַשׁ	extraction du miel
רַדְיוֹ (—) ז	radio *f*
רַדְיוֹגְרָמָה (ר' ־מוֹת) נ	radiogramme *m*
רַדְיוּם (—) ז כים	radium *m*
רַדְיוּס (ר' ־סִים) ז מתמט	rayon (de cercle) *m*
רַדְיוֹתֶרַפְּיָה (—) נ רפא	radiothérapie *f*
רַדְיָטוֹר (ר' ־רִים) ז	radiateur *m*
רָדִים, רְדִימָה ת	somnolent
רְדִימָה (201) נ	sommeil *m*
רְדִימוּת (48, בלי ר') נ	somnolence *f*
1. רַדָּן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	laboureur *n*
2. רַדְיָן (ר' ־נִים)) ז מתמט	radian (unité d'angle) *m*
רַדְיַנְט (ר' ־טִים) ז אסטר	radiant *m*
רְדִיפָה (201) נ	poursuite *f*, persécution *f*
בהש רְדִיפָה אַחַר־הַכָּבוֹד	recherche *f* des honneurs
‖ רְדִיפַת־מִלִּים	synonymie *f*
רְדִיפוּת (48, בלי ר') נ	fait *m* d'être persécuté
שִׁגְעוֹן־הָרְדִיפוּת ז	folie *f* de la persécution
רָדַם (303) פ״ע	dormir, somnoler
‖ נִרְדַּם (390) פ״ע	s'endormir, s'assoupir
‖ הִרְדִּים (499) פ״י	endormir
רפא	anesthésier
סַם מַרְדִּים	narcotique *m*
רֶדֶם (—) או רֹדֶם (—) ז	sommeil *m*
רַדָּם (90) ז	narcotique *m*
רַדֶּמֶת (—) נ רפא	léthargie *f*

מָנַע רַגְלָיו מִן־	s'abstenir d'aller chez
הָלַךְ בְּרַגְלֵי־פ'	suivre les traces de qn
‖ (פעם)	fois *f*
שָׁלֹשׁ רְגָלִים	trois fois
‖ (חג)	fête *f* périodique
עוֹלֵה־רֶגֶל ז	pèlerin *m*
עֲלִיָּה נ לְרֶגֶל	pèlerinage *m*
‖ לְרֶגֶל־ מ״י	à l'occasion de, à la suite de
נָסַע לְרֶגֶל־עֲסָקָיו	voyager pour affaires
רִגְלָה (ר' לוֹת) נ צמח	pourpier *m*
רִגְלוּל (51) ז ספורט	mouvement *m* des jambes
רַגְלִי, ־לִית (ר' ־לִים, ־לִיּוֹת) ש	piéton *n*
צבא חֵיל־רַגְלִים	infanterie *f*
‖ רַגְלִי תה״פ	à pied
הִיא הָלְכָה רַגְלִי	elle allait à pied
רָגַם (303) פ״י	lapider
צבא	pilonner (au mortier)
‖ נִרְגַּם (389) פ״ע	être lapidé
צבא	être pilonné
‖ רִגֵּם (432) פ״י	lapider
צבא	pilonner
רֶגֶם (191) ז	monceau *m* de pierres, tumulus *m*
רַגָּם (90) ז צבא	tireur *m* au mortier
°**רִגְמָה** (242) נ (תהילים ס״ח כ״ח)	troupe *f* d'archers
רָגַן (308 נ) פ״ע	récriminer, se plaindre
‖ נִרְגַּן (389 נ) פ״ע	récriminer, grogner
‖ רִגֵּן (432 נ) פ״ע	récriminer, protester
‖ הִתְרַגֵּן (466 נ) פ״ע	se plaindre
רֶגֶן (166) או **רֹגֶן** (189) ז	récrimination *f*, mécontentement *m*
רְגָנָה (207) נ	intrigue *f*
1. **רָגַע** (329) פ״ע (היה שקט)	être calme
‖ נִרְגַּע (399) פ״ע	se calmer, s'apaiser
‖ רִגַּע (440) פ״י	calmer, apaiser
‖ הִתְרַגַּע (477) פ״ע	se calmer, s'apaiser
‖ הִרְגִּיעַ (505) פ״י	calmer, apaiser
הִרְגִּיעַ אֶת־הַכְּאֵבִים	calmer les douleurs
פ״ע	trouver le repos
2. **רָגַע** (329) פ״י (הסעיר)	ébranler, agiter
‖ פ״ע (הצטמק)	se contracter, se rétrécir
‖ נִרְגַּע (399) פ״ע (הצטמק)	se rétrécir
‖ הִרְגִּיעַ (505) פ״ע (התנועע)	s'agiter, se remuer
רָגֵעַ, רְגֵעָה ת	calme, paisible
°רִגְעֵי־אֶרֶץ	les habitants paisibles
רֶגַע (179) ז	moment *m*, instant *m*, minute *f*
חַכֵּה רֶגַע	attends un instant
רֶגַע קָט	un court instant
בֶּן־רֶגַע	immédiatement, aussitôt
כְּרֶגַע	sur-le-champ
לְרֶגַע	pendant un moment
לִרְגָעִים	par moments, de temps en temps
רֹגַע (196) ז	calme *m*, tranquillité *f*
‖ (בימאות)	accalmie *f*, étale *f*
רִגְעוֹן (38) ז	calme *m*, apaisement *m*
רִגְעִי, ־עִית ת	momentané, éphémère
רִגְעִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère *m* éphémère, précarité *f*
רָגַשׁ (308) פ״ע (המה)	s'agiter, causer du tumulte
לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם?	pourquoi les peuples se démènent-ils?
‖ נִרְגַּשׁ (390) פ״ע	être ému
‖ רִגֵּשׁ (432) פ״י (הרעיש)	ébranler, secouer
(זיעזע)	émouvoir
‖ הִתְרַגֵּשׁ (466) פ״ע (הסתער)	se précipiter
רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא בָּעוֹלָם	les malheurs qui ébranlent le monde
(הזדעזע)	s'émouvoir
‖ הִרְגִּישׁ (499) פ״י (הסעיר)	ébranler, agiter
(חש)	sentir, ressentir
הִרְגִּישׁ כְּאֵבִים	ressentir des douleurs
(הבחין) הִרְגִּישׁ בְּ־	apercevoir
פ״ע הִרְגִּישׁ בְּטוֹב / בְּרַע	se sentir bien / mal
אֵיךְ אַתָּה מַרְגִּישׁ?	comment te portes-tu?
1. **רֶגֶשׁ** (177, ר' נס' רִגְשׁוֹת־ או רִגְשֵׁי־) ז	sentiment *m*
בַּעַל־רֶגֶשׁ	sensible
חֲסַר־רֶגֶשׁ	insensible
רֶגֶשׁ־אַשְׁמָה	sentiment de culpabilité
רֶגֶשׁ־נְחִיתוּת	sentiment d'infériorité
בְּרִגְשֵׁי־כָבוֹד	avec mes respects
רְגָשׁוֹת מְעֹרָבִים	sentiments mitigés
2. °**רֶגֶשׁ** (—) ז (תהילים נ״ה ט״ו)	foule *f*
רַגָּשׁ, רַגָּשָׁה או **רַגֶּשֶׁת** (ר' רַגָּשִׁים, ־שׁוֹת) ת	sensible

רְהִיטָנוּת (46) נ — menuiserie *f*, ébénisterie *f*
רְהִיטָנִי (ר׳ ־נִים) ז — rabot *m*
[רהן] הִרְהִין (502 ג) פ״י — donner en garantie, engager
1. רוֹאֶה, ־אָה ש (צופה) — spectateur *n*
רוֹאֵה־חֶשְׁבּוֹן — expert-comptable *m*
רוֹאֵה־וְרֻדּוֹת — optimiste *m*
רוֹאֵה־שְׁחוֹרוֹת — pessimiste *m*
‖ (נביא) — voyant *m*
‖ הָרוֹאוֹת נ״ר — les yeux *mpl*
2. רוֹאָה (77) ז (לכלוך) — ordure *f*, saleté *f*
רוֹבָאוּת (—) נ — maniement *m* du fusil
רוֹבָאִי (62) ז צבא — fusilier *m*, carabinier *m*
1. רוֹבֶה (73) ז צבא — fusil *m*
רוֹבֵה־אֲוִיר — fusil à air comprimé
רוֹבֵה־הַחַלָּמִישׁ — fusil à pierre
רוֹבֵה־סַעַר — fusil-mitrailleur
רוֹבֵה־הַפְּתִיל — fusil à mèche
2. רוֹבֶה (73) ז (עלם) — jeune homme *m*
רוֹבֵה קֶשֶׁת — jeune archer *m*
רוֹבְיָא (—) נ צמח — fenugrec *m*
רוּבִּידְיוּם (—) ז כימ — rubidium *m*
רוֹבִּינְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח — robinier *m*
רוּבָּל (ר׳ ־לִים) ז — rouble (monnaie russe) *m*
רוּבַּשְׁקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — chemise *f* russe
רוֹגֵז, ־גֶזֶת (ר׳ ־גְזִים, ־גְזוֹת) ת — irrité, fâché
רוֹגְזָנִי, ־נִית ת — coléreux, emporté, furieux
רוֹגְלִי, ־לִית ת — traînant à terre, au ras du sol
‖ רוֹגְלִית (17) נ צמח — vigne rampante
רוֹגְלָנִי, ־נִית ת — investigateur, fureteur
רוֹגֵעַ, ־גַעַת (ר׳ ־גְעִים, ־גְעוֹת) ת — calme, paisible
רוֹגֵשׁ, ־גֶשֶׁת (ר׳ ־גְשִׁים, ־גְשׁוֹת) ת — agité, impétueux
[רוד] רָד (382) פ״ע — descendre, s'abaisser
1. רוֹדֶה (73) ז (מושל) — gouverneur *m*, régent *m*
2. רוֹדֶה (73) ז (כף) — pelle *f*
(במאפיה) — pelle à défourner
(בכוורנות) — extracteur *m*
רוֹדְיוּם (—) ז כימ — rhodium *m*
רוֹדָן (97) ז — dictateur *m*, despote *m*, tyran *m*
רוֹדָנוּת (46) נ — dictature *f*, tyrannie *f*
רוֹדָנִי, ־נִית ת — despotique, tyrannique
רָוָה (353, בינוני רָוֶה) פ״י — se désaltérer, boire tout son soûl, être saturé
רָוָה דּוֹדִים — s'enivrer d'amour
רָוָה נַחַת — être pleinement satisfait
‖ נִרְוָה (406, עת׳ יֵרָוֶה) פ״ע — être abreuvé
‖ רִוָּה (453) פ״י — arroser, abreuver, saturer
רִוָּה אֶת־צִמְאוֹנוֹ — étancher sa soif
פ״ע — être abreuvé
‖ הִתְרַוָּה (480) פ״ע — se désaltérer, s'abreuver
‖ הִרְוָה (512) פ״י — désaltérer, saturer
רָוֶה, רָוָה ת — abreuvé, saturé
גַּן רָוֶה — jardin bien arrosé
רָווּחַ, רְווּחָה ת — spacieux, aéré, à l'aise
לִבּוֹ רָווּחַ — il est content
רוֹוֵחַ, ־וַחַת (ר׳ ־וְחִים, ־וְחוֹת) ת — répandu, fréquent
דֵּעָה רוֹוַחַת — opinion répandue
רִוּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז (איוורור) — aération *f*
‖ (מתן רווח) — espacement *m*
רָווּי, רְווּיָה ת — abreuvé, saturé
רְווּי צַעַר — abreuvé de chagrin
רִוּוּי (51) ז — abreuvement *m*, saturation *f*
רִוּוּי־הַצִּמָּאוֹן — étanchement *m* de la soif
רוֹזֵן (132) ז (שליט) — prince *m*, souverain *m*
‖ (תואר־אצילות) — comte *m*
רוֹזְנוּת (45) נ (מעמד) — dignité *f* de comte
‖ (מדינה) — comté *m*
רוֹזֶנֶת (254) נ — comtesse *f*
רָוַח (331) פ״ע (הוקל) — être soulagé
יִרְוַח לִי — je serai soulagé
‖ (היה נפוץ) — être répandu, être admis
רָוְחָה הַשְּׁמוּעָה — le bruit circule
‖ נִרְוַח (400) פ״ע — être soulagé
‖ רִוַּח (440) פ״י (הרחיב) — élargir
(נתן רווחה) — mettre à l'aise
(איוורר) — aérer
גיאול רִוַּח או רוֹחַח (456) פ״י — désintégrer
‖ הִתְרַוַּח (477) פ״ע (התרחב) — s'élargir, s'étendre
הִתְרַוַּח בְּכוּרְסָה — s'étaler dans un fauteuil
(נפוץ) — se répandre, se propager
הִתְרַוְּחָה הַדֵּעָה — l'opinion s'est répandue

רָדַף (303) פ״י	poursuivre, persécuter
בהש רָדַף כָּבוֹד	rechercher les honneurs
רָדַף רוּחַ	courir après les illusions
רָדַף שָׁלוֹם	faire des efforts pour la paix
יוֹם יִרְדֹּף יוֹם	un jour suit l'autre
‖ נִרְדַּף (389) פ״ע	être poursuivi *ou* persécuté
נִרְדַּף עַל־צַוָּאר	être poursuivi impitoyablement
(בבלשנות) מִלִּים נִרְדָּפוֹת	synonymes *mpl*
‖ רִדֵּף (432) פ״י	poursuivre, courir après
בהש מְרַדֵּף אֲמָרִים	bavard
מְרַדֵּף רֵיקִים	fainéant
‖ הִתְרַדֵּף (466) פ״ע	se disperser
‖ הִרְדִּיף (499) פ״י	poursuivre
רֶדֶף (—) ז	poursuite *f*
רַדְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	chasseur *n*, rabatteur *n*
רַדְפַן־נָשִׁים	coureur *m* de filles
רִדְרֵד (460) פ״ע	trembler, frissonner
רִדְרוּד (51) ז	tremblement *m*, frisson *m*
רֶדֶת ← יָרַד	
רֶה (—) ז מוס	ré *m*
1. רַהַב (—) ז (ים)	mer *f*, océan *m*
‖ (תנין אגדי)	dragon *m*
2. רַהַב (152) ז (גאוה)	orgueil *m*, arrogance *f*
דִּבְרֵי־רְהָבִים ז״ר	paroles hautaines
‖ (אומץ)	courage *m*, audace *f*
‖ (שילטון)	pouvoir *m*, puissance *f*
1. רָהַב (326) פ״ע (פחד)	avoir peur, craindre
‖ נִרְהַב (397, יִרְהַב) פ״ע	être étonné, être ébloui
‖ הִרְהִיב (502) פ״י	étonner, ravir, éblouir
הִרְהִיב עַיִן	ravir les yeux, charmer
2. רָהַב (326) פ״ע (התגאה)	être arrogant
(העז)	oser, avoir l'audace
‖ נִרְהַב (397, עת׳ יִרְהַב) פ״ע	s'enhardir
‖ הִתְרַהֵב (472) פ״ע	se vanter, s'enorgueillir
‖ הִרְהִיב (502) פ״י	encourager, enhardir
הִרְהִיב עֹז בְּנַפְשׁוֹ	oser, avoir l'audace
רָהָב, רְהָבָה ת	fier, orgueilleux
רֹהַב (198) ז	grandeur *f*, noblesse *f*

רַהַבְתָּנוּת (46) נ	orgueil *m*, arrogance *f*
רַהַבְתָּנִי, ־נִית ת	fier, orgueilleux, arrogant
רָהָה (350) פ״ע (פחד)	avoir peur
‖ (היסס)	hésiter
‖ נִרְהָה (412) פ״ע	être intimidé *ou* apeuré
רֶהֶה, רָהָה ת	hésitant, timide
רָהוּט, רְהוּטָה ת	courant, coulant, facile
כְּתָב רָהוּט	écriture cursive
קְרִיאָה רְהוּטָה	lecture courante
1. רְהוּט (50) ז (רהיטים)	mobilier *m*
‖ (הכנסת־רהיטים)	ameublement *m*
2. רְהוּט (50) ז (רהיטות)	facilité *f*, aisance *f*
רָהוּי, רְהוּיָה ת	hésitant, timide, apeuré
רְהוּת (45) נ	peur *f*, timidité *f*
1. רַהַט (152) ז (שוקת)	caniveau *m*, auge *f*
בהש רַהֲטֵי־הַדָּם	les vaisseaux sanguins
‖ (תלתל)	boucle (de cheveux) *f*
2. °רַהַט (—) ז (רהיטות)	rapidité *f*, hâte *f*
‖ (מרוץ)	course *f*
1. רָהַט (326) פ״ע (רץ)	se hâter, courir
‖ הִתְרַהֵט (472) פ״ע	s'accélérer, devenir aisé
‖ הִרְהִיט (502) פ״י	accélérer, faire courir
הִרְהִיט דִּבּוּרוֹ	accélérer son débit
2. רִהֵט (435) פ״י (הכניס רהיטים)	meubler
‖ הִרְהִיט (502) פ״י	poser les chevrons (du toit)
רְהָטָא (—) ז ארמית	hâte *f*
אַגַּב רְהָטָא	à cause de sa hâte
רְהָטָה (216) נ	trot *m*, allure *f* rapide
רַהֲטוּט (41) ז	déferlement *m*
רַהֲטוּטֵי־לָשׁוֹן	flot *m* de paroles
רַהֲטוֹן (ר׳ נִים) ז	régiment *m*
רַהֲטָן (97) ז	travailleur expéditif
‖ (סוס)	trotteur (cheval) *m*
רְהִי (—) ז או רְהִיָּה (202) נ	peur *f*, timidité *f*
רָהִיט (14) ז	meuble *m*
‖ (קורה)	chevron (du toit) *m*
רְהִיטָה (201) נ	course *f*, galop *m*
בִּרְהִיטָה	à toute vitesse, au galop
רְהִיטוּת (48) נ	course *f*, rapidité *f*, hâte *f*
רַהִיטָן (ר׳ נִים) ז (נגר)	menuisier *m*, ébéniste *m*
‖ (סוחר)	marchand *m* de meubles

רוֹכֵב־אוֹפַנּוֹעַ motocycliste *m*
|| צמח greffon *m*, scion *m*
רוֹכֵל (132) ז colporteur *m*, marchand ambulant, forain *m*
רוֹכְלוּת (45) נ colportage *m*
רוֹכְסָן (97) ז fermeture-éclair *f*
[רום] רָם (382) פ״ע s'élever
רָמָה יָדוֹ triompher
רָם לִבּוֹ s'enorgueillir, devenir hautain
רָמוּ עֵינָיו avoir un regard hautain
הַמֶּלֶךְ יָרוּם הוֹדוֹ Sa Majesté le Roi
|| נָרוֹם (429) פ״ע s'élever
(הסתלק) s'éloigner, se retirer
|| רוֹמֵם (455) פ״י élever, rehausser
בהש רוֹמֵם אֶת־הַלֵּב encourager, réconforter
(הקים) établir, édifier
(גידל) élever (des enfants)
(שיבח) exalter, célébrer
|| הִתְרוֹמֵם (488) פ״ע s'élever
(השתבח) être exalté, être glorifié
|| הֵרִים (526) פ״י élever, hausser
הֵרִים יָדוֹ בְּפ׳ se soulever contre qn
הֵרִים יָדוֹ עַל־פ׳ lever la main sur qn
הֵרִים קוֹלוֹ élever la voix, hausser le ton
הֵרִים רֹאשׁ redresser la tête
בְּרֹאשׁ מוּרָם la tête haute
הֵרִים עַל־נֵס exalter, porter aux nues
(מִן־הקרקע) ramasser, relever, soulever
הֵרִים אֶבֶן soulever une pierre
(סילק) enlever, écarter
הֵרִים מִכְשׁוֹל écarter un obstacle
(הפריש) prélever
הֵרִים תְּרוּמָה prélever une offrande
רוֹם (—) ז hauteur *f*, altitude *f*
1. רוּם (41, בלי ר׳) ז (גובה) hauteur *f*, altitude *f*
בהש עוֹמֵד בְּרוּמוֹ שֶׁל־עוֹלָם d'importance mondiale, fondamental
רוּם־מַעֲלָתוֹ/־תָהּ Son Excellence
|| (גאוה) fierté *f*, orgueil *m*
רוּם־לֵב או ־עֵינַיִם orgueil, arrogance *f*
2. רוּם (—) ז (משקה) rhum *m*

רוֹמָא או רֹמִי ש״פ נ (עיר) Rome *f*
רוֹמָאִי, ־אִית ת romain
הָרוֹמָאִים les Romains *mpl*
רוֹמָה תה״פ la tête haute, fièrement
רוֹמָה (73) ז צבא tromblon *m*
רוֹמֶה־רָקֶטוֹת lance-fusées *m*
רוֹמְזָנִי, ־נִית ת significatif, allusif
רוֹמִי, ־מִית ת romain, latin
הַלָּשׁוֹן הָרוֹמִית la langue latine
סְפָרוֹת רוֹמִיּוֹת chiffres romains
רוֹמֵם, ־מֶמֶה ת élevé, puissant
רוֹמְמוּת (45) נ grandeur *f*, puissance *f*
הוֹד־רוֹמְמוּתוֹ/־תָהּ Son Altesse
רוֹמְמִיּוּת תה״פ la tête haute, fièrement
רוֹמָן (97) ז roman *m*
רוֹמַנְטִי, ־טִית ת romantique
רוֹמַנְטִיקָה (—) נ romantisme *m*
רוּמָנִי, ־נִית ת roumain
רוּמַנְיָה ש״פ נ (מדינה) la Roumanie
רוֹמַנְסָה (ר׳ ־סוֹת) נ romance *f*
רוֹנְדוֹ (—) ז (ריקוד) ronde *f*, rondo *m*
רוֹגָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש (נרגן) grognon *n*
רוֹנְנִי, ־נִית ת (מתרונן) joyeux, jubilant
|| (נרגן) grognon, hargneux
רוּסִי, ־סִית ת russe
רוּסְיָה ש״פ נ (מדינה) la Russie
רוֹסְמָרִין (ר׳ ־נִים) ז צמח romarin *m*
[רוע] רוֹעַ (456) פ״ע pousser des cris
|| הִתְרוֹעֵעַ (489) פ״ע jubiler
|| הֵרִיעַ (524) פ״ע pousser des cris
הֵרִיעַ לִכְבוֹד־פ׳ acclamer qn
(בחצוצרה) sonner (de la trompette)
רוֹעֶה, ־עָה ש berger *n*, pâtre *m*
בהש רוֹעֶה רוּחַ qui se repaît d'illusions
רוֹעֵה־זוֹנוֹת souteneur *m*, proxénète *m*
|| (מנהיג רוחני) pasteur *m*
רוֹעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ מוס pastorale *f*
רוֹעֵם, ־עֶמֶת (ר׳ ־עֲמִים, ־עֲמוֹת) ת tonnant, retentissant
בְּקוֹל רוֹעֵם d'une voix de stentor
בהש מַבָּט רוֹעֵם regard fulminant

(התאורר)	s'aérer, être aéré
גיאול הִתְרַוַּח או הִתְרוֹחַח (489) פ״ע	se désintégrer
‖ הִרְוִיחַ (504) פ״י	gagner, profiter
הִרְוִיחַ עֲשָׂרָה שְׁקָלִים	gagner dix sicles
הִרְוִיחַ זְמַן	gagner du temps
(הקל)	soulager, mettre à l'aise
(הרחיב)	élargir
רָוֵחַ, רְוֵחָה ת	spacieux, commode, à l'aise
רֶוַח (179) ז	intervalle *m*, espace *m* libre
רֶוַח־יָד	distance *f* d'une longueur de bras
יָשְׁבוּ בְּרֶוַח	être assis commodément
‖ (שהות)	temps *m* libre
‖ (גאולה)	salut *m*
‖ (הכנסה)	gain *m*, profit *m*
רֶוַח נָקִי	bénéfice net
בנק רְוָחִים	intérêts *mpl*, bénéfice *m*
רוּחַ (44) נ (תנועת־אויר)	vent *m*
רוּחַ־פְּרָצִים	courant *m* d'air
רוּחַ־קָדִים	vent d'est
טַחֲנַת־רוּחַ נ	moulin *m* à vent
‖ (כיוון) רוּחוֹת־הַשָּׁמַיִם	les points cardinaux
‖ (אויר)	air *m*
בהש דִּבְרֵי־רוּחַ ז״ר	paroles *fpl* en l'air
‖ (נשמה)	âme *f*, esprit *m*, souffle *m*
רוּחַ־חַיִּים	souffle de vie, respiration *f*
לֹא קָמָה בוֹ עוֹד רוּחַ	avoir le souffle coupé
אֶרֶךְ־רוּחַ ז	patience *f*, modération *f*
קֹצֶר־רוּחַ ז	impatience *f*
בהש הָרוּחַ הַחַיָּה	la cheville ouvrière, l'âme
‖ (מזג)	tempérament *m*, humeur *f*
רוּחַ גְּבוֹהָה/נְמוּכָה	arrogance *f* / humilité *f*
הֲלָךְ־רוּחַ ז	état *m* d'esprit
מַצַּב־רוּחַ ז	humeur (bonne ou mauvaise)
מֹרַת־רוּחַ נ	mécontentement *m*
עָבְרָה עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה	se prendre de jalousie
אֵין זֶה לְרוּחִי	cela ne me convient pas
נַחַת (או קֹרַת־) רוּחַ נ	satisfaction *f*, plaisir *m*
קַר־רוּחַ ז	sang-froid *m*
חוֹלֵה־רוּחַ	malade mental
שְׁפַל־רוּחַ	humble, modeste
מָשַׁל בְּרוּחוֹ	se dominer, se maîtriser
נָפְלָה רוּחוֹ	se décourager, être abattu
קִבֵּל בְּרוּחַ טוֹבָה	prendre du bon côté
‖ (מחשבה)	esprit
רוּחַ וָחֹמֶר	esprit et matière
אִישׁ־רוּחַ ז	intellectuel *m*
מַדָּעֵי־הָרוּחַ ז״ר	humanités *fpl*, lettres *fpl*
שְׁאָר־רוּחַ ז	noblesse *f* de pensée, esprit
עָלָה עַל־רוּחוֹ	avoir l'idée
‖ דת (השראה)	inspiration *f*
רוּחַ לָבְשָׁה אֶת־פ׳	l'inspiration s'empara de
רוּחַ־הַקֹּדֶשׁ נ	le Saint Esprit
‖ (שד)	démon *m*, fantôme *m*
רוּחַ רָעָה	esprit malfaisant, hypocondrie *f*
לְכָל־הָרוּחוֹת!	à tous les diables!
רְוָחָה (214) נ	aise *f*, soulagement *m*, bien-être *m*, aisance *f*
חַיֵּי־רְוָחָה ז״ר	vie *f* confortable
נָשַׁם לִרְוָחָה	respirer à l'aise
פָּתוּחַ לִרְוָחָה	largement ouvert
רִוְחִי, ־חִית ת	rentable, avantageux
רִוְחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	rentabilité *f*
רַוְחָן (97) ז	profiteur *m*
רוּחָנִי, ־נִית ת	spirituel
עֲבוֹדָה רוּחָנִית	travail intellectuel
מַנְהִיג רוּחָנִי	guide spirituel
רוּחָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	spiritualité *f*
רוֹטוֹר (ר׳ ־רים) ז	rotor *m*
רוֹטְטָנִי, ־נִית ת	tremblant
רוֹטֶל (ר׳ ־טְלִים) ז	*rotel* (poids) *m*
רוֹטְנָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	grognon *n*, rouspéteur *n*, grincheux *n*
רוֹטְנָנִי, ־נִית ת	grognon, ronchon
רְוִי (60, בלי ר׳) ז	satiété *f*, saturation *f*
שָׁתָה לִרְוִי	boire tout son soûl
רְוָיָה (212) נ	satiété *f*, saturation *f*
שָׁתָה לִרְוָיָה	boire tout son soûl
נְקֻדַּת־רְוָיָה נ	point *m* de saturation
רִוָּיוֹן (38) ז	saturation *f*
רְוִיחוּת (48) נ	popularité (d'une opinion) *f*
רוֹכֵב (132) ז	cavalier *m*
רוֹכֵב־אוֹפַנַּיִם	cycliste *m*

2. רָזוֹן (ר' רוֹזְנִים) ז (שר)	prince *m*, souverain *m*
רָזוֹן (51) ז	amaigrissement *m*
רָזַח (331) פ"ע	bâfrer, se goinfrer
‖ הִרְזִיחַ (504) פ"ע	banqueter, faire la noce
1. רָזִי, רָזִית ת	secret, mystérieux
2. רָזִי! מ"ק	malheur!, hélas!
רָזִי־לִי!	malheur à moi!
רְזִיָּה (202) נ	amaigrissement *m*
רְזִיּוּת (47, בלי ר') נ	secret *m*, mystère *m*
רְזִימָה (201) ז	clignement *m* des yeux
רָזַם (301) פ"י	cligner de l'oeil
רֶזֶרְבָה (ר' ־בוֹת) נ	réserve *f*
רֶזֶרְבִי, ־בִית ת	de réserve, en réserve
רָחַב (326, בינוני רָחָב) פ"ע	s'élargir, s'ouvrir largement
רָחַב לִבּוֹ	son coeur se dilate, il, est content
°רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבַי	je défie mes ennemis
‖ נִרְחַב (397, עת' יֵרָחֵב) פ"ע	s'élargir, devenir spacieux
‖ הִתְרַחֵב (472) פ"ע	s'élargir, s'étendre
‖ הִרְחִיב (502) פ"י	élargir
הִרְחִיב אֶת־הַדִּבּוּר	s'étendre (sur un sujet)
הִרְחִיב אֶת־לֵב־פְּ'	contenter qn
(הביא רווחה)	mettre au large *ou* à l'aise
פ"ע	s'élargir, s'étendre
לִכְשֶׁיַּרְחִיב	quand les choses iront mieux
1. רָחָב, רְחָבָה ת	large
‖ (מרווח)	spacieux, étendu
אֶרֶץ רְחָבָה	pays spacieux
נֶפֶשׁ רְחָבָה	avidité *f*, convoitise *f*
רְחַב־יָדַיִם	vaste, spacieux, étendu
כְּיָד רְחָבָה	largement, généreusement
‖ (מקיף)	vaste, ample
רְחַב־אֹפֶק	aux larges horizons
°רְחַב־לֵב (תאוותן)	avide, insatiable
רְחַב־לֵב (נבון)	large d'esprit
חוּגִים רְחָבִים	de larges milieux *mpl*
‖ מוּס	largo
2. רָחָב ש"פ נ	Rahab *f*
רַחַב (154) ז	espace *m*, étendue *f*
בְּרַחֲבֵי־תֵבֵל	à travers le vaste monde
רֹחַב (198) ז	largeur *f*
לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ	en long et en large
‖ גיאוגר קַו־רֹחַב ז	parallèle *m*
רֹחַב גֵּאוֹגְרָפִי	latitude *f* géographique
‖ בהש רֹחַב־לֵב	largeur d'esprit, générosité *f*
רְחָבָה (216) נ	place (publique) *f*, esplanade *f*
רַחֲבוּת (45, בלי ר') נ	largeur *f*, étendue *f*
רַחֲבוּת־לֵב	générosité *f*
רָחְבִּי, ־בִּית ת	transversal
חֲתָךְ רָחְבִּי	coupe transversale
רַחֲבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme corpulent
רְחוֹב (22) ז °(כיכר)	place publique
‖ (דרך בעיר)	rue *f*
רְחוֹב צְדָדִי	rue latérale
יַלְדֵי־רְחוֹב ז"ר	gamins *mpl* de rue
רַחוּם (—) ז	miséricordieux, compatissant
רָחוּם, רְחוּמָה ת	aimé, chéri
רִחוּם (50) ז	amour *m*, tendresse *f*
רִחוּן (50) ז	spiritualisation *f*
רָחוּף, רְחוּפָה ת	suspendu (en l'air), plané
רִחוּף (50) ז	glissement *m*, vol plané
רִחוּץ (50) ז	lavage *m*, ablution *f*, bain *m*
רָחוֹק, רְחוֹקָה ת	éloigné, lointain
הַמִּזְרָח הָרָחוֹק	l'Extrême-Orient *m*
מֵרָחוֹק	de loin
‖ (בזמן)	lointain
הֶעָבָר הָרָחוֹק	le passé lointain
לְעִתִּים רְחוֹקוֹת	rarement
שְׁמוּעָה רְחוֹקָה	nouvelle reçue tardivement
‖ (בלתי־סביר)	illogique, improbable
פֵּרוּשׁ רָחוֹק	explication tirée par les cheveux
רִחוּק (50) ז (הרחקה)	éloignement *m*
‖ (מרחק)	distance *f*, écart *m*
רִחוּק־זְמַן	intervalle *m* de temps
בְּרִחוּק־מָקוֹם	à une certaine distance
1. רָחוּשׁ, רְחוּשָׁה ת (נרגש)	ému, agité
2. רָחוּשׁ, רְחוּשָׁה ת (מלא)	grouillant
רִחוּשׁ (50) ז	mouvement *m*
(של־שרצים)	grouillement *m*, fourmillement *m*

‖ כים כַּסְפִּית רוֹעֶמֶת — fulminate *m* de mercure
רוֹעַע ← [רוע], 3.2. [רעע]
רוֹעֵץ (—) ז — obstacle *m*, échec *m*
הָיָה לְרוֹעֵץ לְפ' — faire du tort *ou* nuire à qn
רוֹעֵשׁ, ־עֶשֶׁת (ר' ־עֲשִׁים, ־עֲשׁוֹת) ת — bruyant
בהש צְבָעִים רוֹעֲשִׁים — couleurs criardes
רוֹפֵא (131) ז — médecin *m*, docteur *m*
רוֹפֵא כְּלָלִי — généraliste *m*
רוֹפֵא־אַף־אֹזֶן־גָּרוֹן — oto-rhino-laryngologiste *m*
רוֹפֵא־לֵב — cardiologue *m*
רוֹפֵא־עוֹר — dermatologue *m*
רוֹפֵא־עֵינַיִם — ophtalmologue *m*, oculiste *m*
רוֹפֵא־עֲצַבִּים — neurologue *m*
רוֹפֵא פְּנִימִי — interniste *m*
רוֹפֵא־שִׁנַּיִם — dentiste *m*
רוֹפֵא־יְלָדִים — pédiatre *m*
רוֹפֵא־נָשִׁים — gynécologue *m*
רוֹפֵא־בְהֵמוֹת — vétérinaire *m*
רוֹפְאָה (235) נ — femme *f* médecin, doctoresse *f*
רוֹפְאוּת (45) נ — médecine (profession) *f*
רוֹפְאָן (97) ז — officier *m* de santé
רוֹפֵס, ־פֶסֶת (ר' ־פְסִים, ־פְסוֹת) ת — faible, mou
רוֹפְסָנִי, ־נִית ת — faible, inconsistant
רוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר' ־פְפִים, ־פְפוֹת) ת — faible, fragile
בְּרִיאוּת רוֹפֶפֶת — santé chancelante
[רוץ] רָץ (382) פ"ע — courir
‖ רוֹצֵץ (455) פ"ע — courir çà et là
‖ הִתְרוֹצֵץ (488) פ"ע — courir de tout côté, se démener
‖ הֵרִיץ (526) פ"י — faire courir, expédier en hâte
הֵרִיץ מִכְתָּב — dépêcher une lettre
‖ (מכונית) — roder
רַוְּץ (90) ז ספורט — jockey *m*
רוֹצֵחַ, ־צַחַת (ר' צְחִים, ־צְחוֹת) ש — assassin *n*, meurtrier *n*
רוֹצְחָנִי, ־נִית ת — meurtrier, homicide
רוֹצֵץ ← [רוץ], רָצַץ
רַוָּק, ־קָה ת — célibataire
רַוָּק זָקֵן — vieux garçon
רַוָּקָה זְקֵנָה — vieille fille

רוֹקְדָנִי, ־נִית ת — dansant
רַוָּקוּת (46, בלי ר') נ — célibat *m*
רוֹקֵחַ, ־קַחַת (ר' ־קְחִים, ־קְחוֹת) ש — pharmacien *n*
‖ °(מערבב בשמים) — parfumeur *n*
רוֹקְחוּת (45) נ — pharmacologie *f*
רַוָּקִיָּה (202) נ — logement *m* de célibataire, garçonnière *f*
רוֹקֵם, ־קֶמֶת (ר' ־קְמִים, ־קְמוֹת) ש — brodeur *n*
רוֹקֵן (455 נ) פ"י — vider
‖ הִתְרוֹקֵן (488 נ) פ"ע — se vider
הִתְרוֹקֵן מִתָּכְנוֹ — perdre sa signification
רוֹקֶנְרוֹל (—) ז (ריקוד) — rock-and-roll *m*
רוֹשׁ ← 2. רֹאשׁ
רוֹשֵׁם (132) ז — enregistreur (homme *ou* appareil) *m*
רוֹשֵׁם־לַחַץ — barographe *m*
רוֹשֵׁם־תְּנוּדוֹת — oscillographe *m*
רוֹשֵׁשׁ ← [ריש], רָשַׁשׁ
רוֹתֵחַ, ־תַחַת (ר' ־תְחִים, ־תְחוֹת) ת — bouillonnant
בהש רוֹתֵחַ מִכַּעַס — bouillant de colère
‖ רוֹתְחִים ז"ר — eau bouillante
בהש דָּן בְּרוֹתְחִים — condamner sévèrement
רוֹתְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme coléreux
רוּתֶנְיוּם (—) ז כים — ruthénium *m*
רוֹתֵת, ־תֶתֶת (ר' ־תְתִים, ־תְתוֹת) ת — tremblant
רָז (88) ז — secret *m*, mystère *m*
חֲכַם־הָרָזִים ז — le connaisseur des secrets
רָזֵי־עוֹלָם — les mystères éternels
רָזִים דְּרָזִים — les plus profonds secrets
רָזָה (353) פ"ע — maigrir
‖ °פ"י (החליש) — affaiblir, réduire
‖ נִרְזָה (406, עת' יֵרָזֶה) פ"ע — maigrir
‖ הִרְזָה (512) פ"י — faire maigrir
פ"ע — maigrir
רָזֶה, רָזָה ת — maigre, mince
רָזֶה כְּמוֹ מַקֵּל — maigre comme un clou
אֲדָמָה רָזָה — terre *f* pauvre
חָלָב רָזֶה — lait écrémé
רָזוּי, רְזוּיָה ת — amaigri, émacié
1. רָזוֹן (30) ז (כחישות) — maigreur *f*, disette *f*
שִׁלַּח רָזוֹן בְּגוּפוֹ — dépérir

‖ הִתְרַחֵץ (472) פ״ע	se laver, se baigner
‖ הִרְחִיץ (502) פ״י	laver, baigner
רַחְצָה (—) נ	bain *m*, baignade *f*, ablution *f*
חֲדַר־רַחְצָה ז	salle *f* de bains
חוֹף־רַחְצָה ז	plage *f*
מְעִיל־רַחְצָה ז	peignoir *m*
רְחִצָה (—) נ	ablution *f*
רַחַק (—) ז	distance *f*, lointain *m*
רָחַק (326, בינוני רָחוֹק) פ״ע	s'éloigner, être loin
כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב	comme l'orient est loin de l'occident
(בזמן)	être loin
לֹא יִרְחַק הַיּוֹם	le jour n'est pas loin
‖ נִרְחַק (397, עת׳ יֵרָחֵק) פ״ע	être éloigné
‖ רִחֵק (435) פ״י	éloigner, écarter, différer
‖ הִתְרַחֵק (472) פ״ע	s'éloigner, se tenir à l'écart
‖ הִרְחִיק (502) פ״י	éloigner, écarter
פ״ע	s'éloigner
הִרְחִיק לָכֶת	aller loin, aller trop loin
רָחֵק, רְחֵקָה ת	éloigné, qui s'est détaché
רֹחַק (197) ז	éloignement *m*, distance *f*
ספורט קְפִיצָה נ לְרֹחַק	saut *m* en longueur
רַחֲקוּת (45) נ	éloignement *m*
רַחְרוּחַ (ר׳ ־חִים) ז	flair *m*, odorat subtil
רִחְרֵחַ (465) פ״י	flairer, subodorer, renifler
‖ הִתְרַחְרֵחַ (496) פ״ע	se flairer
רַחְרְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִית, ־נִיּוֹת) ש	renifleur *n*, fureteur *n*
רַחְרְחָנוּת (46) נ	flair *m*
רַחְרְחָנִי, ־נִית ת	renifleur, fureteur
1. רַחַשׁ (152) ז (לחש)	murmure *m*, rumeur *f*
‖ (רגש)	pensée *f*, sentiment *m*
רַחֲשֵׁי־יְדִידוּת	sentiments d'amitié
2. רַחַשׁ (152) ז (שרץ)	vermine *f*
‖ (תנועה)	grouillement *m*, fourmillement *m*
1. רָחַשׁ (326) פ״י (לחש)	murmurer, chuchoter
‖ (הרגיש)	sentir, éprouver (un sentiment)
רָחַשׁ אֵמוּן לִפ׳	avoir confiance en qn
רָחַשׁ כָּבוֹד לִפ׳	respecter *ou* estimer qn
‖ רִחֵשׁ (435) פ״י	murmurer, chuchoter
‖ הִרְחִישׁ (502) פ״י	exprimer (une pensée)
הִרְחִישׁ אֶת־הַלֵּב	émouvoir le coeur
2. רָחַשׁ (326) פ״ע (שרץ)	grouiller, fourmiller
‖ (נע)	s'agiter, bouger, se remuer
‖ רִחֵשׁ (435) פ״ע	grouiller, bouger
‖ הִתְרַחֵשׁ (472) פ״ע	survenir, se produire
הִתְרַחֵשׁ נֵס	un miracle s'est produit
‖ הִרְחִישׁ (502) פ״י	agiter, faire remuer
פ״ע	s'agiter, se remuer
(העלה תולעים)	grouiller de vermine
רַחֲשׁוֹן (—) ז	parole *f*, discours *m*
1. רַחֲשׁוּשׁ (41) ז (רגש)	sentiment *m*, velléité *f*
2. רַחֲשׁוּשׁ (41) ז (רשרוש)	murmure *m*, rumeur *f*
1. רַחַת (153, ר׳ רְחָתוֹת) נ חקל	van *m*, pelle *f*
2. רַחַת (153, ר׳ רְחָתוֹת) נ ספורט	raquette (de tennis) *f*
רָטַב (307, בינוני רָטֹב) פ״ע	être humide *ou* mouillé
‖ פ״י	humecter, mouiller
‖ נִרְטַב (391) פ״ע	se mouiller, être mouillé
‖ רִטֵּב (432) פ״י	humecter, mouiller
‖ הִתְרַטֵּב (466) פ״ע	se mouiller, être trempé
‖ הִרְטִיב (498) פ״י	humecter, mouiller, être incontinent
הִרְטִיב אֶת־גְּרוֹנוֹ	s'humecter le gosier
פ״ע	se mouiller, être mouillé
בהש (פרח)	fleurir, prospérer
רָטֹב, רְטֻבָּה ת	humide, mouillé
רֹטֶב (187) ז (מיץ)	jus *m*, sauce *f*
‖ (תמרה בשלה)	datte mûre
רְטַבְּבִי, ־בִית ת	légèrement humide
רְטַבְּבִית (17) נ	légère humidité
רְטָבוֹן (38) ז	humidité *f*
רַטְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש עממי	pissenlit (enfant) *m*
1. רָטָה (353) פ״י	précipiter, faire tomber
2. רָטָה (353) פ״י (סחט)	tordre (un linge)
‖ הִרְטָה (512) פ״י	panser, mettre un emplâtre
רָטוֹב (21) ז	piège *m*, attrape *f*, gluau *m*
רִטּוּב (51) ז	humidification *f*

רֵחַיִם (—) ז״ז — meule *f*
בהש רֵחַיִם בְּצַוָּארוֹ — il est chargé de famille
רָחִים, רְחִימָה ת — ami, aimable, chéri
רָחֵים (—) ת ארמית — amateur
רָחֵים וּמוֹקִיר רַבָּנָן — admirateur fervent des rabbins
רְחִימָא (—) ז ארמית — ami *m*
רְחִימָאִי — mon ami, mon vieux
רְחִימָה (201) נ — amour *m*, amitié *f*, tendresse *f*
רְחִימוּ (—) נ ארמית — amour *m*, tendresse *f*, ferveur *f*
בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ — avec crainte et ferveur
רְחִימוּת (48, בלי ר׳) נ — amour *m*, affection *f*
רָחִיף, רְחִיפָה ת — glissant, planant
רְחִיפָה (201) נ — vol plané
רָחִיץ, רְחִיצָה ת — lavable
רְחִיצָה (201) נ — lavage *m*, ablution *f*, toilette *f*
(בים) — bain *m*, baignade *f*
רְחִיצַת־חַיּוֹת — toilettage *m*
רְחִיצוּת (48) נ — fait *m* d'être lavable
רְחִיקוּת (48) נ — éloignement *m*
1. רְחִישָׁה (201) נ (הבעה) — expression (de la pensée) *f*, élocution *f*
רְחִישַׁת־הַלֵּב — les pensées *fpl* du coeur
2. רְחִישָׁה (201) נ (שריצה) — grouillement *m*, fourmillement *m*
1. רָחֵל (135) נ זואול — brebis *f*
2. רָחֵל ש״פ נ — Rachel *f*
רְחֵלָה (229) נ — brebis *f*
רָחַם (326) פ״ע — aimer, chérir
|| רִחֵם (435) פ״י — avoir pitié de, s'apitoyer sur, plaindre
הַשֵּׁם יְרַחֵם — Dieu est miséricordieux
מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרֻחָם — faute avouée est à moitié pardonnée
|| הִתְרַחֵם (472) פ״ע — s'apitoyer
(שריחמו עליו) — être l'objet de pitié
רָחָם או °רַחֲמָה (ר׳ רְחָמִים) ז עוף — outarde *f*
רֶחֶם או °רַחַם (154) ז — matrice *f*, utérus *m*, sein maternel
מֵרֶחֶם — dès la naissance

פֶּטֶר־רֶחֶם — premier-né *m*
°רַחַם רַחֲמָתַיִם (שופטים ה׳ ל׳) — une ou deux femmes
דַּלֶּקֶת־הָרֶחֶם — métrite *f*
רַחֲמִים (רַחֲמֵי־, רַחֲמָיו) ז״ר — pitié *f*, miséricorde *f*
מְעוֹרֵר רַחֲמִים — pitoyable, lamentable
בִּקֵּשׁ רַחֲמִים — demander grâce
רַחֲמָן, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne *f* charitable
הָרַחֲמָן — le Miséricordieux (Dieu)
אֲחוֹת רַחֲמָנִיָּה — soeur *f* de charité, infirmière *f*
רַחֲמָנָא (—) ז ארמית — le Miséricordieux (Dieu)
רַחֲמָנָא לִצְלַן! — Dieu nous en préserve!
בְּרִיךְ רַחֲמָנָא — Dieu soit béni
רַחֲמָנוּת (46) נ — pitié *f*, compassion *f*
רַחֲמָנִי, ־נִית ת — pitoyable, compatissant
רַחֶמֶת (—) נ רפא — métrite *f*
רַחֲמָתַיִם ← רֶחֶם
רִחֵן (435 נ) פ״י — spiritualiser
|| הִתְרַחֵן (472 נ) פ״ע — se spiritualiser
רַחַף (—) ז — glissement *m*, suspension *f*, vol plané
סְפִינַת־רַחַף נ — hydroglisseur *m*
|| (רטט) — tremblement *m*, frisson *m*
רָחַף (326) פ״ע (רעד) — trembler, palpiter
|| (ריפרף) — planer
|| רִחֵף (435) פ״ע — planer
|| הִתְרַחֵף (472) פ״ע — planer
|| הִרְחִיף (502) פ״י (הרעיד) — faire frissonner
(העיף) — faire planer
פ״ע (רעד) — trembler, frémir
רַחֲפָנִי, ־נִית ת — glissant, planant
רִחְפֵּף (458) פ״ע — trembloter
רַחֶפֶת (ר׳ רַחָפוֹת) נ — hydroglisseur *m*
רַחַץ (152) ז — bain *m*, baignade *f*, ablution *f*
רָחַץ (326) פ״י — laver, baigner
רָחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּיו — s'en laver les mains
רָחַץ (כֶּלֶב) — toiletter (un chien)
|| פ״ע — se laver, se baigner
|| נִרְחַץ (397, עת׳ יֵרָחֵץ) פ״ע — être lavé *ou* baigné
|| רִחֵץ (435) פ״י — laver, baigner

|| (מידת־אורך) stade (mesure de longueur)
3. ריס (1) ז (רעל) venin *m*, poison *m*
רִיפָה (201) נ gruau *m*
רִיצָה (201) נ course *f*
[ריק] נָרוֹק (429) פ"ע se vider, être vidé
|| הֵרִיק (526) פ"י vider
הֵרִיק מִכְּלִי אֶל־כְּלִי transvaser
הֵרִיק חַרְבּוֹ tirer l'épée, dégainer
בהש הֵרִיק אֶת־אֲנָשָׁיו déployer ses hommes
רֵיק, ־קָה ת vide
חָזַר בְּיָדַיִם רֵיקוֹת revenir les mains vides
לֹא דָבָר רֵיק הוּא ce n'est pas sans importance
בהש רֵיק מִמַּעַשׂ dépourvu de mérite
אֲנָשִׁים רֵיקִים gens *mpl* de rien
רִיק (—) ז vide *m*, néant *m*
הֶבֶל וָרִיק vanité et néant
הִצִּיג אֶת־פְּ׳ כְּלִי־רִיק laisser qn dépourvu de tout
לָרִיק en vain, inutilement
|| פיס vide, vacuum *m*
רֵיקָא או רֵיקָה (—) ז vaurien *m*, tête *f* de linotte
רֵיקוּת (—) נ vide *m*, vanité *f*, futilité *f*
רֵיקָם תה"פ en vain, inutilement
הֵשִׁיב רֵיקָם renvoyer les mains vides
רֵיקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת vide
עַל־לֵב רֵיקָן à jeun
|| בהש (ריק מדעת) ignorant, ignare, sot
רֵיקָנוּת (46) או רֵיקָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ vide *m*, néant *m*
רִיקְשָׁה (ר׳ ־שׁוֹת) נ pousse-pousse *m*
[ריר] רָר (387) פ"י dégoutter, baver, exsuder
|| הֵרִיר (526) פ"י faire dégoutter, faire baver
רִיר (1) ז salive *f*, bave *f*, glaire *f*
הֶעֱלָה רִיר עַל־שִׂפְתֵי־פְּ׳ faire venir l'eau à la bouche de qn
|| °רִיר־חַלָּמוּת sève *f* de la buglosse
רִירִי, ־רִית ת muqueux, glaireux
רִירִיּוּת (47, בלי ר׳) נ mucosité *f*
רִירִית (17) נ muqueuse *f*

|| צמח myxomycète *m*
רִירָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש morveux *n*
רִירָנִי, ־נִית ת muqueux, glaireux
[ריש] רָשׁ (387) פ"ע être pauvre
|| רוֹשֵׁשׁ (455) פ"י appauvrir, ruiner
|| הִתְרוֹשֵׁשׁ (488) פ"ע s'appauvrir
(התראה כעני) se faire passer pour pauvre
1. רֵישׁ או רֵאשׁ (—) ז (עוני) pauvreté *f*, misère *f*
2. רֵישׁ (רֵישָׁא, רֵישֵׁיהּ) ז ארמית (ראש) tête *f*
בְּרֵישׁ גְּלֵי publiquement, avec ostentation
פְּסִיק רֵישֵׁיהּ וְלֹא יָמוּת contradiction *f* dans les termes
|| (נשיא) chef *m*, président *m*
רֵישׁ־מְתִיבְתָּא chef d'école talmudique
|| (החלק הראשון) le début (d'un passage)
3. רֵישׁ (—) נ (אות) *rêch* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
רִישׁ (1, בלי ר׳) ז או רִישׁוּת (—) נ pauvreté *f*, misère *f*
רֵישָׁא (—) ז ארמית début *m*, exorde *m*
רִיתְמִיקָה (—) נ danse *f* rythmique
רַךְ, רַכָּה ת doux, mou, tendre
בֵּיצָה רַכָּה oeuf *m* à la coque
אנטום הַחֵךְ הָרַךְ le voile du palais
|| (עדין) fin, délicat
רַךְ כְּקָנֶה souple comme un roseau
רַךְ־לֵבָב timide, peureux
בְּיָד רַכָּה avec indulgence, sans sévérité
בְּפֶה רַךְ doucement, aimablement
|| (צעיר) jeune
רַךְ בְּשָׁנִים jeune en âge
הַגִּיל הָרַךְ l'âge *m* tendre
הָרַךְ הַנּוֹלָד le nouveau-né
|| רַכּוֹת תה"פ doucement, tendrement
דִּבֵּר רַכּוֹת parler avec bienveillance
רֹךְ (144, בלי ר׳) ז douceur *f*, tendresse *f*
רֹךְ־נֶפֶשׁ délicatesse *f* du coeur
רָכַב (308) פ"ע monter (à cheval), chevaucher
רָכַב עַל אוֹפַנַּיִם rouler à bicyclette
צְלַח וּרְכַב! bon voyage!, bonne chance!
|| נִרְכַּב (389) פ"ע être monté (cheval)

רָטוּט, רְטוּטָה ת — tremblant
רְטוּט (51) ז — tremblement *m*, frémissement *m*
רְטוּן (51) ז — murmure *m*, bougonnement *m*
רֵטוֹרִי, ־רִית ת — rhétorique
שְׁאֵלָה רֵטוֹרִית — question *f* de pure forme
רֵטוֹרִיקָה (—) נ — rhétorique *f*, éloquence *f*
רָטוּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — émigrant *m*
רָטוּשׁ, רְטוּשָׁה ת — écrasé, broyé, déchiqueté
רְטוּשׁ (51) ז — écrasement *m*, déchiquetage *m*
רָטַט (301) פ״ע — trembler, frémir, vibrer
|| נִרְטַט (391) פ״ע — se mettre à trembler
|| רִטֵּט (432) פ״ע — trembler, palpiter
|| הִתְרַטֵּט (466) פ״ע — se mettre à trembler
|| הִרְטִיט (498) פ״י — faire trembler, faire frémir
הִרְטִיט אֶת־הַלֵּב — faire frémir le coeur
פ״ע — trembler, frissonner
רֶטֶט (166) ז — tremblement *m*, frisson *m*
רַטָּט (90) ז טכנ — vibrateur *m*, trembleur *m*
רַטְטָנִי, ־נִית ת — tremblant, frémissant
רְטִיבוּת (48) נ — humidité *f*
רְטִיָּה (202) נ — emplâtre *m*, compresse *f*, bandeau *m*
רָטִיט, רְטִיטָה ת — tremblant, vibrant
רְטִיט (15) ז צמח — tremble *m*
רְטִיטָה (201) נ — tremblement *m*
רְטִינָה (201) נ — murmure *m*, grognement *m*
רָטַן (301 נ) פ״ע — murmurer, grommeler, grogner
|| רִטֵּן (432 נ) פ״ע — grogner, ronchonner
|| הִתְרַטֵּן (466 נ) פ״ע — se mettre à grogner
|| הִרְטִין (498 נ) פ״ע — grogner, bougonner
רָטָן (100) ז — coureur *m*, courrier *m*
רֶטֶן (166) ז — murmure *m*, grognement *m*
רַטְנוּנִי או רַטְנָנִי, ־נִית ת — grognon, ronchon
רַטְנָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — grognon *n*
רִטְנֵן (460 נ) פ״ע — grogner, ronchonner
רִטְפּוּשׁ (41) ז — engraissement *m*
רִטְפֵּשׁ (458) פ״י — faire grossir, engraisser
רָטַשׁ (301) פ״י — écraser, broyer, briser
|| רִטֵּשׁ (432) פ״י — écraser, déchiqueter
|| הִתְרַטֵּשׁ (466) פ״ע — être écrasé, être mis en pièces

בהש (התלבט) — se débattre
רֶטֶשׁ (—) ז — écrasement *m*, mise *f* en pièces
°רִי (—) ז (איוב ל״ז י״א) — humidité *f*, inondation *f*
רֵיאוֹסְטָט (ר׳ ־טִים) ז חשמל — rhéostat *m*
רֵיאָלִי, ־לִית ת (מציאותי) — réel, effectif
|| (מעשי) — pratique, réalisable
|| (של־מדעי־הטבע) — scientifique
בֵּית־סֵפֶר רֵיאָלִי — collège *m* moderne
מְגַמָּה רֵיאָלִית — section *f* scientifique
רֵיאָלִיסְטִי, ־טִית ת — réaliste
[ריב] רָב (387) פ״ע — se quereller, se disputer
רָב אֶת־רִיב־פְּ׳ או רָב לִפְ׳ — défendre la cause de qn
|| הֵרִיב (526) פ״ע — se quereller, se disputer
רִיב (1, ר׳ ־בִים או ־בוֹת) ז — querelle *f*, dispute *f*, procès *m*
רִיבָה (201) נ — jeune fille *f*
[ריד] רָד (387) פ״ע — crier, se plaindre
[ריח] הֵרִיחַ (524) פ״י — sentir (une odeur), flairer
בהש (חש) — sentir, pressentir
°בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ — quand la flamme l'effleure
|| (הפיץ ריח) — répandre une bonne odeur, embaumer
|| (השרה רוח על־) — inspirer
רֵיחַ (9, ר׳ רֵיחוֹת) ז — odeur *f*, parfum *m*
חוּשׁ־הָרֵיחַ ז — sens *m* de l'odorat
חֲסַר־רֵיחַ — inodore
רֵיחַ־נִיחוֹחַ — arome *m* agréable
פָּג רֵיחוֹ — son parfum s'est évanoui
בהש הִבְאִישׁ אֶת־רֵיחַ־פְּ׳ — rendre qn odieux
אֵין בּוֹ רֵיחַ־תּוֹרָה — il n'a aucune instruction
רֵיחָה (201) נ — odeur *f*, senteur *f*
טַבַּק־רֵיחָה ז — tabac *m* à priser
מִלְחֵי־רֵיחָה ז״ר — sels (de senteur) *mpl*
רֵיחָן (102) ז — parfum *m*, aromate *m*
|| צמח — basilic (plante) *m*
רֵיחָנוּת (46) או רֵיחָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — odeur *f* suave, fragrance *f*
רֵיחָנִי, ־נִית ת — odoriférant, parfumé
1. רִיס (1) ז (של־העין) — cil *m*
2. רִיס (1) ז (איצטדיון) — stade *m*, arène *f*

רַכִּיכוּת (48) נ — douceur *f*, mollesse *f*
רְכִיל (15) ז — médisance *f*
הָלַךְ רָכִיל — colporter la médisance
° אַנְשֵׁי־רָכִיל ז״ר — calomniateurs *mpl*, dénigreurs *mpl*
רְכִילַאי, ־לָאִית (ר׳ ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש — cancanier *n*, potinier *n*, rapporteur *n*
רְכִילָה (201) נ — colportage *m*
רְכִילוּת (ר׳ ־לֻיּוֹת) נ — médisance *f*, commérage *m*
רָכִין, רְכִינָה ת — courbé, penché, incliné
מַשָּׂאִית רְכִינָה — tombereau *m*
רְכִינָה (201) נ — inclinaison *f*, position penchée
רְכִיסָה (201) נ — boutonnage *m*, agrafage *m*
רְכִישָׁה (201) נ — acquisition *f*, achat *m*
רַכִּית (—) נ רפא — rachitisme *m*
[רכך] רַךְ (361) פ״ע — être mou, s'amollir
רַךְ לִבּוֹ — perdre courage
אַל־יֵרַךְ לִבְּךָ — n'aie pas peur
|| רִכֵּךְ (432) פ״י — amollir, adoucir, atténuer
רִכֵּךְ הִתְנַגְּדוּת — affaiblir une résistance
|| הִתְרַכֵּךְ (466) פ״ע — s'amollir, s'adoucir, s'attendrir
|| הֵרַךְ (529) פ״י — amollir, adoucir, affaiblir
הֵרַךְ אֶת־לֵב־פ׳ — décourager, attendrir
|| הִרְכִּיךְ (499) פ״ע — s'amollir, s'adoucir
רַכֶּכֶת (—) נ רפא — rachitisme *m*
חוֹלֵה־רַכֶּכֶת — rachitique
רָכַל (303) פ״ע (הלך רכיל) — cancaner, potiner
|| (עסק ברוכלות) — faire du colportage
|| רִכֵּל (432) פ״ע — médire, calomnier
|| הִרְכִּיל (499) פ״ע — calomnier, diffamer
רֶכֶל (—) ז — médisance *f*, cancan *m*
רְכֻלָּה (208) נ — marchandise *f*, camelote *f*, pacotille *f*
רִכְלֵל (460) פ״ע — colporter des cancans
רַכְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — cancanier *n*, mauvaise langue
רַכְלָנוּת (45) נ — colportage *m* de potins
רָכַן (301 נ) פ״ע — s'incliner, se pencher
|| פ״י רָכַן רֹאשׁוֹ — baisser la tête
|| נִרְכַּן (389 נ) פ״ע — s'incliner, se pencher
|| רִכֵּן (432 נ) פ״י — incliner, pencher, courber
|| הִרְכִּין (499 נ) פ״י — incliner, pencher
הִרְכִּין אָזְנוֹ — prêter l'oreille
הִרְכִּין רֹאשׁ — s'incliner, se soumettre
1. רָכַס (303) פ״י (כיפתר) — boutonner, agrafer
|| נִרְכַּס (389) פ״ע — être boutonné *ou* agrafé
|| רִכֵּס (432) פ״י — boutonner, attacher, nouer
|| הִתְרַכֵּס (466) פ״ע — se boutonner, s'agrafer
בהש (התקשר) — se relier, se rattacher
2. רִכֵּס (432) פ״י (רמס) — piétiner, fouler
|| הִרְכִּיס (499) פ״י — faire piétiner
3. [רכס] נִרְכַּס (389) פ״ע (אבד) — être perdu
1. רֶכֶס (166) או רֹכֶס (192) ז (הרים) — chaîne *f* de montagnes, crête *f*
|| בהש (עקמימות) — tortuosité *f*
2. רֶכֶס (166) ז (כפתור) — agrafe *f*, boucle *f*, bouton *m* de manchette
רִכְסָה (242) נ ספנ — hauban *m*
רַכְסָן (ר׳ ־נִים) ז — zip *m*
רִכְפָּה (241) נ צמח — réséda *m*
רַכְרוּךְ (51) ז — mollasson *m*
רִכְרוּךְ (51) ז — mollesse *f*, indolence *f*
רַכְרוּכִי, ־כִית ת — mou, mollasse
רַכְרוּכִית (—) או רַכְרוּכִיּוּת (—) נ — mollesse *f*
רַכְרַךְ, ־רַכָּה ת — délicat, tendre, câlin
רִכְרֵךְ (460) פ״י — adoucir, amollir, attendrir
|| הִתְרַכְרֵךְ (494) פ״ע — s'amollir, s'attendrir
רַכְרַכּוּת (47) נ — douceur *f*, délicatesse *f*
רָכַשׁ (303) פ״י — acquérir, acheter
בהש רָכַשׁ יְדִידִים — se faire des amis
|| נִרְכַּשׁ (389) פ״ע — être acquis, être acheté
|| הִרְכִּישׁ (499) פ״י — faire acquérir, accorder
1. רֶכֶשׁ (166) ז (סוס) — cheval *m* de selle
2. רֶכֶשׁ (—) ז (רכישה) — acquisition *f*, achat *m*
צבא (רכישת־נשק) — armement *m*
רֶלֶוַנְטִי, ־טִית ת — pertinent, significatif
רֶלֶ"ח (—) ז (= רִשְׁמַת־לֵב חַשְׁמַלִּית) — électrocardiogramme *m*
רֶלִית (17) נ עוף — râle *m*
רָם ← [רום]

(התחבר) s'unir, se combiner
‖ רִכֵּב (432) פ"י כימ composer (un mélange)
‖ הִתְרַכֵּב (466) פ"ע se combiner
‖ הִרְכִּיב (499) פ"י faire monter (à cheval)
הִרְכִּיב מִשְׁקָפַיִם chausser des lunettes
(חיבר) assembler, composer
הִרְכִּיב מְכוֹנָה monter une machine
הִרְכִּיב מֶמְשָׁלָה former un gouvernement
‖ חקל greffer
‖ כימ composer (un mélange)
‖ רפא inoculer, vacciner
רֶכֶב (165, בלי ר') ז (בימי־קדם) char *m*
‖ (בימינו) voiture *f*
כְּלִי־רֶכֶב véhicule *m*
רֶכֶב כָּבֵד poids lourd
רֶכֶב מְמֻנָּע véhicule motorisé
‖ חקל greffon *m*, scion *m*
‖ (אבן־הריחיים) meule courante
רֶכֶב־שְׁקוּפִית cadre *m* de diapositive
רַכָּב (90) ז (עגלון) cocher *m*
‖ (פרש) cavalier *m*
רִכְבָּה (—) נ équitation *f*, voyage (à cheval) *m*
רְכָבָה (208) נ étrier *m*
רַכָּבוּת (46) נ métier *m* de cocher
רַכֶּבֶל (ר' רַכְבָּלִים) ז funiculaire *m*
רַכֶּבֶת (251) נ train *m*
רַכֶּבֶת מְהִירָה train express
רַכֶּבֶת־מַשָּׂא train de marchandises
רַכֶּבֶת תַּחְתִּית métro *m*
תַּחֲנַת־רַכֶּבֶת נ gare *f*
‖ עממי (בגרביים) démaillage *m*
רְכוּב (41) ז char *m*, carrosse *m*
רָכוּב, רְכוּבָה ת monté (à cheval *etc*)
רִכּוּב (51) ז composition (d'un mélange) *f*
רְכוּבָּה (201) נ (ברך) genou *m*
‖ טכנ manivelle *f*
רִכּוּז (51) ז concentration *f*, centralisation *f*
רִכּוּז־צָבָא concentration de troupes
מַחֲנֵה־רִכּוּז camp *m* de concentration
‖ בהש (של־המחשבה) concentration
כֹּשֶׁר־רִכּוּז ז faculté *f* de se concentrer

רִכּוּזִי, ־זִית ת centralisateur
רִכּוּזִיּוּת (47, בלי ר') נ centralisation *f*
רִכּוּךְ (51) ז amollissement *m*, adoucissement *m*
בהש רִכּוּךְ־הַהִתְנַגְּדוּת affaiblissement *m* de la résistance
‖ (מאכל טעים) mets délicat
רָכוּן, רְכוּנָה ת penché, incliné, courbé
רִכּוּן (51) ז inclinaison *f*, action *f* de courber
רִכּוּס (51) ז boutonnage *m*, agrafage *m*
רְכוּשׁ (41, בלי ר') ז biens *mpl*, fortune *f*, capital *m*
רְכוּשׁ נָטוּשׁ propriété abandonnée
בַּעַל־רְכוּשׁ capitaliste
יָצָא בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל s'en tirer avec de grands bénéfices
רְכוּשָׁה (201) נ ספרנות acquisition *f*
רְכוּשָׁן (97) ז capitaliste *m*
רְכוּשָׁנוּת (46, בלי ר') נ capitalisme *m*
רְכוּשָׁנִי, ־נִית ת capitaliste
רַכּוּת (47, בלי ר') נ douceur *f*, mollesse *f*
בהש רַכּוּת־אֹפִי faiblesse *f* de caractère
רַכּוּת־לֵב tendresse *f*, timidité *f*
רַכָּז, רַכֶּזֶת (ר' רַכָּזִים, ־זוֹת) ש coordinateur *n*
רִכֵּז (432) פ"י concentrer, centraliser
רִכֵּז צָבָא concentrer des troupes
רִכֵּז תְּשׂוּמֶת־לִבּוֹ concentrer son attention
‖ (עיבה) condenser
חָלָב מְרֻכָּז lait condensé
‖ הִתְרַכֵּז (466) פ"ע se concentrer, se condenser
בהש (ריכז מחשבתו) se concentrer
רַכֶּזֶת (251) נ standard (téléphonique) *m*
רְכִיב (1) ז composant *m*, élément *m*
רְכִיבָה (201) נ équitation *f*
סוּס־רְכִיבָה ז cheval *m* de selle
נָסַע בִּרְכִיבָה aller à cheval
רְכִיבָה עַל־אוֹפַנַּיִם cyclisme *m*
בֵּית־סֵפֶר ז לִרְכִיבָה école *f* d'équitation
רַכִּיךְ, רַכִּיכָה ת doux, mou, moelleux
רַכִּיכָה (201) נ זואול mollusque *m*

רַמְקוֹל (ר׳ ־לִים) ז haut-parleur *m*
רִמְרוּם (51) ז roulement (de tonnerre, de tambour) *m*
רִמְרֵם (460) פ״ע rouler (tonnerre, tambour)
רָמַשׂ (301) פ״ע ramper, fourmiller, pulluler
|| פ״י faire pulluler
רֶמֶשׂ (166) ז faune rampante, bestioles *fpl*
שְׁקָצִים וּרְמָשִׂים bestioles répugnantes
רֶמֶשׁ (176) ז (ערב) soir *m*
רַמְשָׁא (—) ז ארמית soir *m*
רַמְשָׁא טָבָא! bonsoir!
רֹן (רָנִּי, ר׳ ־רָנִּים, רָנֵּי־) ז chant *m*, cris *mpl* de joie
רָנָה (353) פ״ע retentir, résonner
רִנָּה (208) נ chant *m*, allégresse *f*
פָּצַח רִנָּה entonner des chants
|| (תחנונים) prière *f*, supplication *f*
|| (שמועה) rumeur *f*, bruit *m*
עָבְרָה רִנָּה une rumeur se répandit
רָנוּן, רְנוּנָה ת plein de chant, mélodieux
רִנּוּן (51) ז chant *m*, cantique *m*
|| (לעז) rumeur *f*, médisance *f*
רִנּוּנִי, ־נִית ת mélodieux, musical
רֶנְטְגֶן ש״פ ז Roentgen (physicien) *m*
קַרְנֵי־רֶנְטְגֶן נ״ז rayons *mpl* X
[רנן] רָן (358 נ) פ״ע chanter, jubiler
|| (התחנן) supplier, implorer
|| רִנֵּן (432 נ) פ״ע chanter, jubiler
(הלעיז) רִנֵּן עַל־ (או אַחֲרֵי־) dire du mal de
|| הִתְרוֹנֵן (488 נ) פ״ע pousser des cris de joie
|| הִרְנִין (498 נ) פ״י réjouir, remplir d'allégresse
יְדִיעָה מַרְנִינָה nouvelle réjouissante
פ״ע chanter, jubiler
רֶנֶן (166) ז chant *m*
כְּנַף־רְנָנִים נ oiseau chanteur
רְנָנָה (215) נ chant *m*, musique *f*
|| (תפילה) prière *f*, hymne *m*
|| (לעז) rumeur malveillante, médisance *f*
רִנְרֵן (460 נ) פ״ע chantonner
רִסָּה (201) נ עוף mouette *f* tridactyle

רִסּוּן (51) ז freinage *m*, maîtrise *f*
רִסּוּן־הַיְּצָרִים refrènement *m* des passions
רִסּוּס (51) ז aspersion *f*, pulvérisation *f*
אֶקְדַּח־רִסּוּס ז pulvérisateur *m*
מְטוֹס־רִסּוּס ז avion *m* arroseur
|| (שחיקה) concassage *m*, broyage *m*
רָסוּק, רְסוּקָה ת brisé, écrasé
בָּשָׂר רָסוּק viande hachée
|| רְסוּקוֹת תה״פ d'un ton haché, par saccades
רִסּוּק (51) ז mise *f* en pièces, écrasement *m*
רִסּוּק־אֵיבָרִים lésions *fpl* internes
|| מטבח רִסּוּק־תַּפּוּחִים écrasement de pommes
רֶסִיטָל (ר׳ ־לִים) ז מוס récital *m*
רְסִיס (1) ז débris *m*, morceau *m*, fragment *m*
רְסִיס־פָּגָז éclat *m* d'obus
חֲסִין־רְסִיסִים à l'épreuve des éclats
נִשְׁבַּר לִרְסִיסִים se briser en morceaux
|| מטבח רְסִיסִים gruau *m*
|| (טיפה) goutte *f*, gouttelette *f*
רְסִיסֵי־טַל gouttelettes de rosée
רָסִיק, רְסִיקָה ת brisant (obus)
רַסָּ״ל (ר׳ ־לִים) ז (= רַב־סַמָּל) צבא adjudant *m*
רֶסֶן (166) ז bride *f*, frein *m*
בהש retenue *f*, contrainte *f*
לְלֹא־כָל־רֶסֶן sans frein, effréné
הִתִּיר הָרֶסֶן lâcher la bride
רֶסֶן־הַשִּׁלְטוֹן les rênes *fpl* du pouvoir
רִסֵּן (432 נ) פ״י freiner, retenir, modérer
בהש רִסֵּן אֶת־יְצָרָיו refréner ses passions
|| הִתְרַסֵּן (466 נ) פ״ע se retenir, se dominer
|| הִרְסִין (498 נ) פ״י brider, freiner
רָסַס (358) פ״י asperger, arroser
|| רִסֵּס (432) פ״י (התיז) asperger, arroser, saupoudrer, vaporiser, pulvériser
(כתש) broyer, concasser
|| הִתְרַסֵּס (466) פ״ע être aspergé, être arrosé
(התנפץ) se briser en morceaux
|| הִתְרוֹסֵס (488) פ״ע s'éparpiller, fuser, éclater en morceaux
|| הִרְסִיס (498) פ״י asperger, arroser
רֶסֶס (—) ז mitraille *f*

רָם, רָמָה ת — haut, élevé
בְּיָד רָמָה — audacieusement, avec assurance
עֵינַיִם רָמוֹת — arrogance *f*, orgueil *m*
אֲנָשִׁים רָמֵי־מַעֲלָה — personnages haut placés
רַמָּאוּת או רַמָּיוּת (46) נ — tromperie *f*, fraude *f*
רַמַּאי, רַמָּאִית (ר׳ רַמָּאִים, ־אִיּוֹת) ש — imposteur *n*, escroc *n*, tricheur *m*
רָמָדָן (—) ז — *ramadan* (mois du calendrier musulman) *m*
1. רָמָה (353) פ״י (זרק) — jeter, lancer
רוֹמֵה־קֶשֶׁת — archer *m*
2. רִמָּה (453) פ״י — tromper, duper, tricher
רָמָה (210) נ גיאוגר — plateau *m*, hauteur *f*
|| (דרגה) — niveau *m*
רָמַת־חַיִּים — niveau de vie
רָמָה גְּבוֹהָה/נְמוּכָה — haut / bas niveau
רָמָה בָּרוֹמֶטְרִית — pression *f* barométrique
|| °(דוכן) — estrade *f*, tribune *f*, haut-lieu *m*
רִמָּה (208, בלי ר׳) נ — vermine *f*
רִמָּה וְתוֹלֵעָה — des vers et des larves
רָמוּז, רְמוּזָה ת — suggéré, indiqué par allusion, sous-entendu
רִמּוּז (51) ז — allusion *f*, connotation *f*
רִמּוּם (51) ז — élévation *f*, hausse *f*
רִמּוֹן (21) ז (עץ) — grenadier *m*
|| (פרי) — grenade *f*
בהש מָלֵא כְּרִמּוֹן — plein à craquer
|| צבא — grenade
רִמּוֹן־יָד — grenade à main
רִמּוֹן חַי — grenade non éclatée
רִמּוֹן־עָשָׁן — bombe *f* fumigène
רָמוּץ, רְמוּצָה ת (קלוי) — rôti dans la cendre
|| (אפור) — cendré, couleur de cendre
רָמוּת (46) נ — hauteur *f*, élévation *f*
רָמוּת־לֵב — orgueil *m*, vanité *f*
רָמוּת־רוּחַ — enthousiasme *m*, entrain *m*
רָמַז (301) פ״ע — faire signe, cligner de l'oeil
|| (ציין ברמז) — faire allusion, suggérer, insinuer
|| נִרְמַז (391) פ״ע — être suggéré, être insinué
(קלט את־הרמז) — saisir l'allusion

|| רִמֵּז (432) פ״י — faire signe, faire allusion
|| הִתְרַמֵּז (466) פ״ע — être suggéré
(הבין את־הרמז) — saisir l'allusion
|| הִרְמִיז (498) פ״י — faire allusion, insinuer
רֶמֶז (166) ז — allusion *f*, insinuation *f*
רֶמֶז דַּק — légère allusion
רֶמֶז בֶּן־רֶמֶז — allusion imperceptible
רֶמֶז שָׁקוּף — allusion transparente
דִּבֵּר בִּרְמָזִים — parler à demi-mot
רְמִיזָה (242) נ — clignement *m* des yeux, signe *m* d'intelligence
רַמְזוּז (41) ז — légère allusion, insinuation *f*
רַמְזוֹר (ר׳ ־רִים) ז — feu (de circulation) *m*
רִמְזוּר (51) ז — installation *f* de feux de circulation, signalisation *f*
רִמְזִי, ־זִית או רַמְזָנִי, ־נִית ת — allusif
רִמְזֵר (460) פ״י — pourvoir de feux de circulation
רֹמַח (196) ז — lance *f*, javelot *m*
רַמַטְכָּ״ל (= רֹאשׁ מַטֶּה כְּלָלִי) (—) ז — chef *m* d'état-major général
רֹמִי ← רוֹמָא
רְמִיָּה (302) נ — fraude *f*, trahison *f*, perfidie *f*
לְשׁוֹן רְמִיָּה — langue *f* perfide
קֶשֶׁת־רְמִיָּה — boomerang *m*
עָשָׂה מְלַאכְתּוֹ רְמִיָּה — bâcler son travail
רַמָּיוּת ← רַמָּאוּת
רְמִיזָא (—) ז ארמית — allusion *f*
דַּי לְחַכִּימָא בִּרְמִיזָא — à bon entendeur salut
רְמִיזָה (201) נ — allusion *f*, renvoi *m*
רָמַז רְמִיזוֹת — faire des allusions
רְמִיסָה (201) נ — piétinement *m*
רְמִישָׂה (201) נ — reptation *f*
רֶמֶית (17) נ עוף — rémiz *m*
רַמָּךְ (95) ז — cheval *m* rapide, coursier *m*
[רמם] רַם (357, עת׳ יָרֹם) פ״ע — grouiller
רַמָּן (90) ז צבא — grenadier (soldat) *m*
רָמַס (301) פ״י — piétiner, fouler aux pieds
|| נִרְמַס (391) פ״ע — être piétiné
|| רִמֵּס (432) פ״י — écraser, broyer
רָמַץ (301) פ״ע — rôtir dans la cendre
רֶמֶץ (166) ז — cendre chaude

1. רָעָה (350) פ״י (נהג עדר) — faire paître
בהש (הנהיג) — conduire, gouverner
|| פ״ע — paître, brouter
יִרְעֶה עַד שֶׁיִּסְתָּאֵב — qu'il se bourre jusqu'à ce qu'il crève
|| הִרְעָה (509) פ״י — faire paître
2. רָעָה (350) פ״י (התידד) — fréquenter, être ami de
רוֹעֵה זוֹנוֹת — souteneur *m*, proxénète *m*
בהש רָעָה רוּחַ — poursuivre des chimères
|| רֵעָה (450) פ״ע (לְ־) — se lier d'amitié
|| הִתְרָעָה (481) פ״ע — se lier d'amitié, fraterniser
3. רָעָה (350) פ״י (שבר) — briser, fracasser
רָעָה קָדְקֹד־פ׳ — briser le crâne à qn
רָעָה (210) נ (עוול) — mal *m*, méchanceté *f*
הֵשִׁיב רָעָה תַּחַת־טוֹבָה — rendre le mal pour le bien
|| (צרה) — mal, malheur *m*, misère *f*
בִּקֵּשׁ רָעַת־פ׳ — vouloir du mal à qn
זוֹ רָעָה חוֹלָה — c'est un défaut incorrigible
כָּלְתָה אֵלָיו הָרָעָה — sa perte est décidée
רֵעָה (229) נ — compagne *f*, amie *f*
רֵעָה (רֵעֶה; ר׳ רֵעִים, רֵעֵי־) ז — compagnon *m*, ami *m*
רְעָוָא (—) ז ארמית — volonté *f*, désir *m*, plaisir *m*
יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמֵיה — plaise à Dieu
רַעֲוָא דְּרַעֲוָא — bonne volonté
רָעוּב, רְעוּבָה ת — affamé
רָעוּד, רְעוּדָה ת — tremblant
רַעֲוָה (238) נ — volonté *f*, désir *m*
1. רָעוּל, רְעוּלָה ת (מכוסה בצעיף) — voilé (visage), masqué
2. רָעוּל, רְעוּלָה ת (מכיל רעל) — empoisonné
רָעוּם, רְעוּמָה ת — irrité, fâché
רָעוּעַ, רְעוּעָה ת — délabré, ébranlé, précaire
סֻלָּם רָעוּעַ — échelle branlante
בהש יְסוֹד רָעוּעַ — fondement *m* peu solide
רְעוּעַ (—) ז — délabrement *m*, ébranlement *m*
1. רָעוּף, רְעוּפָה ת (מכוסה רעפים) — couvert de tuiles
|| צמח — imbriqué
2. רָעוּף, רְעוּפָה ת (שקוי) — humecté, mouillé
רְעוּף (50) ז — couverture *f* de tuiles, imbrication *f*
רָעוּץ, רְעוּצָה ת — brisé, écrasé
רָעוּשׁ, רְעוּשָׁה ת — troublé, agité, ému
1. רְעוּת (45, ר׳ רֵעוֹת, רְעוּת־) נ (חברה) — compagne *f*
אִשָּׁה מֵאֵת־רְעוּתָהּ — l'une de l'autre
2. רְעוּת (—) נ (התחברות) — fréquentation *f*
רְעוּת־רוּחַ — illusion *f*, utopie *f*
רֵעוּת (—) נ — amitié *f*, camaraderie *f*
רֵעוּתָא (—) נ ארמית — défaut *m*, aspect négatif
לְרֵעוּתָא — en mauvaise part
רֵעוּתִי, ־תִית ת — amical
1. רְעִי (5) ז (מרעה) — pâturage *m*
|| (צאן) — bétail *m* de pacage
2. רְעִי (—) ז (צואה) — excréments *mpl*, ordure *f*
רַעְיָא (—) ז ארמית — berger *m*
רַעְיָא מְהֵימְנָא — le berger fidèle (Moïse)
רְעִיבָה (201) נ — faim *f*, manque *m*
רְעִידָה (201) נ — tremblement *m*
רְעִידַת־אֲדָמָה — tremblement de terre
רַעְיָה (236, ר׳ רְעָיוֹת, רַעְיוֹת־) נ (ידידה) — compagne *f*
|| (אישה נשואה) — femme (mariée) *f*, épouse *f*
הַנָּשִׂיא וְרַעְיָתוֹ — le président et sa femme
מַר לֵוִי וְרַעְיָתוֹ — Monsieur et Madame Lévi
רְעִיָּה (202) נ — pâturage *m*, pâture *f*
רַעְיוֹן (22) ז — pensée *f*, idée *f*
צָץ רַעְיוֹן בְּמֹחִי — une idée me vient à l'esprit
רַעְיוֹן־רוּחַ — illusion *f*, utopie *f*
רַעְיוֹן תְּזִיזִי — idée fixe
רַעְיוֹנִי, ־נִית ת — théorique, imaginaire
חוּג רַעְיוֹנִי — groupe *m* idéologique
רָעִיל, רְעִילָה ת — venimeux, vénéneux, toxique
רְעִילוּת (48) נ — toxicité *f*
רְעִימָה (201) נ — roulement *m* de tonnerre
רְעִיעוּת (48) נ — caducité *f*, délabrement *m*
רְעִיף (1) ז או רְעִיפָה (201) נ — ruissellement *m*
רְעִיצָה (201) נ — brisure *f*, fracture *f*, rupture *f*
רָעִישׁ, רְעִישָׁה ת — bruyant
|| גיאול — sismique

רְסָפָּק (—) ז ארמית — litière *f*, chaise *f* à porteurs
אַשְׁקָא דִּרְסָפָּק — pour un brancard de litière, pour une cause futile
רָסַק (301) פ״י — effriter, briser, fragmenter, hacher, fracasser
|| רִסֵּק (432) פ״י — écraser, broyer, concasser
(שבר) רִסֵּק רַגְלוֹ — se casser la jambe
|| הִתְרַסֵּק (466) פ״ע — se briser, s'écraser
הַמָּטוֹס הִתְרַסֵּק — l'avion s'est écrasé
רֶסֶק (166) ז (התנפצות) — éclatement *m*, rupture *f*
צבא פְּגַז־רֶסֶק — obus brisant
|| מטבח — purée *f*
רֶסֶק־תַּפּוּחִים — compote *f* de pommes
רַסָ״ר (ר׳ ־רִים) ז (= רַב־סַמָּל רִאשׁוֹן) צבא — adjudant-chef *m*
1. רַע, רָעָה ת — mauvais, méchant
חַיָּה רָעָה — bête *f* sauvage
פָּנָיו רָעִים — il a mauvaise mine
רוּחַ רָעָה — inspiration *f* funeste
שֵׁם רַע — mauvaise réputation
הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל־ — faire à qn une mauvaise réputation, médire de qn
תַּרְבּוּת רָעָה — mauvaise conduite, débauche *f*
|| רַע או רָע (—) ז — mal *m*, malheur *m*
הָיָה בְּכָל־רָע — être mal en point
הִרְגִּישׁ בְּרָע — se sentir mal, éprouver un malaise
סָר מֵרָע — éviter le mal
הָרָע בְּמִעוּטוֹ — le moindre mal
יֵצֶר־הָרָע ז — mauvais penchant
לְשׁוֹן־הָרָע נ — médisance *f*, calomnie *f*
עֵין־הָרָע נ — le mauvais oeil, la guigne
2. רַע ← לְרַע
1. רֵעַ (רֵעַ־, רֵעִי, רֵעֲךָ; רֵעִים, רֵעֵי־) ז — ami *m*, compagnon *m*
אִישׁ־רֵעִים ז — homme *m* sociable
מְסִבַּת־רֵעִים נ — réunion amicale
|| (הזולת) — l'autre, le prochain
וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ — tu aimeras ton prochain comme toi-même
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ — l'un l'autre, mutuellement
אֵין רֵעַ לוֹ — il n'a pas son pareil
2. רֵעַ (רֵעַ־, רֵעִי; בלי ר׳) ז (רעיון) — pensée *f*
3. רֵעַ (רֵעַ־, רֵעִי; בלי ר׳) ז (המולה) — tumulte *m*
רֹעַ (145, בלי ר׳) ז — mauvais état, mauvaise qualité
לְרֹעַ־מַזָּלוֹ — pour son malheur, par malchance
||(שחיתות) — méchanceté *f*, perversion *f*
רֹעַ־לֵב — malice *f*, dureté *f* de coeur
רָעֵב (326, בינוני רָעֵב) פ״ע — avoir faim, être affamé
רָעֵב לְלֶחֶם — manquer de pain, être dans le dénuement
|| נִרְעַב (397, עת׳ יֵרָעֵב) פ״ע — ressentir la faim
|| רִעֵב (435) פ״י — affamer
|| הִתְרַעֵב (472) פ״ע — être affamé
|| הִרְעִיב (502) פ״י — affamer
רָעָב (109, בלי ר׳) ז — faim *f*
שְׁבִיתַת־רָעָב נ — grève *f* de la faim
גָּוַע מֵרָעָב — mourir de faim
|| (בצורת) — famine *f*, disette *f*
רָעֵב, רְעֵבָה ת — affamé, avide
רְעָבָה (216) נ או רְעָבוֹן (36) ז — faim *f*, famine *f*, disette *f*
||°(צרכי־מזון) — approvisionnement *m*
רַעַבְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — goinfre *n*
רַעַבְתָנוּת (46) — goinfrerie *f*, gloutonnerie *f*
רַעַבְתָנִי, ־נִית ת — glouton, gourmand, avide
רַעַד (152) ז — tremblement *m*, frisson *m*
רָעַד (326) פ״ע — trembler, frissonner, frémir
|| נִרְעַד (397, עת׳ יֵרָעֵד) פ״ע — être pris de frisson
|| הִתְרַעֵד (472) פ״ע — se mettre à trembler
|| הִרְעִיד (502) פ״י — ébranler, faire trembler
הִרְעִיד אֶת־לֵב־פּ׳ — émouvoir, faire frémir
פ״ע — trembler, frissonner, frémir
רִעֲדֵד (458) פ״י — faire vibrer
|| מוס — exécuter un trémolo
1. רְעָדָה (216) נ (חלחלה) — frémissement *m*
גִּילוּ בִּרְעָדָה — réjouissez-vous en frémissant
2. רְעָדָה (216) נ (נסר־עץ) — planche branlante
רַעֲדוּד (41) ז — frisson *m*, léger tremblement
|| מוס — trémolo *m*

רְעָרוּעַ (44, ר׳ ־עִים) ז	ébranlement *m*
רְעַרַע (465) פ״י	ébranler, secouer
‖ הִתְרַעֲרַע (496) פ״ע	s'ébranler, être secoué
רַעַשׁ (152) ז	bruit *m*, tumulte *m*, vacarme *m*
הֵקִים רַעַשׁ	faire du bruit
מַה הָרַעַשׁ?	pourquoi tant d'histoires?
‖ (זעזוע)	agitation *f*, inquiétude *f*
גיאול (רעידת־אדמה)	tremblement *m* de terre
רָעַשׁ (326) פ״ע (רעד)	trembler, être secoué
‖ (הקים רעש)	faire du bruit
‖ נִרְעַשׁ (397, עת׳ יֵרָעֵשׁ) פ״ע	être ébranlé
‖ הִתְרָעֵשׁ (473) פ״ע	être ébranlé
בהש (נבהל)	s'agiter, s'émouvoir
(הקים רעש)	faire du bruit
‖ הִרְעִישׁ (502) פ״י	ébranler, faire trembler
בהש הִרְעִישׁ עוֹלָמוֹת	remuer ciel et terre
(הסעיר)	émouvoir, exciter, agiter
צבא (הפגיז)	bombarder
פ״ע (הקים רעש)	faire du bruit
רַעֲשׁוּשׁ (41) ז	léger bruit, murmure *m*
רַעֲשִׁי, ־שִׁית ת גיאול	sismique
רַעֲשָׁן (97) ז	homme bruyant *ou* tapageur
‖ (צעצוע)	crécelle *f*
רַעֲשָׁנוּת (45) נ	vacarme *m*, tapage *m*
רַעֲשָׁנִי, ־נִית ת	bruyant, criard, sensationnel
בהש פִּרְסֹמֶת רַעֲשָׁנִית	publicité tapageuse
רַף (53) ז	tablette *f*, planche *f*, rayon (d'armoire *ou* d'étagère) *m*
1. רָפָא (339) פ״י	guérir
רָפָא לוֹ	il va mieux
‖ נִרְפָּא (404) פ״ע	être guéri, se remettre
‖ רִפֵּא (444) פ״י	guérir
בהש (תיקן)	réparer, rétablir, restaurer
‖ הִתְרַפֵּא (478) פ״ע (נמצא בטיפול)	suivre un traitement
(הבריא)	guérir, se rétablir
2. רִפֵּא (444) פ״י (החליש)	affaiblir
רְפָאוֹת (—) נ	guérison *f*, médicament *m*
רְפָאִים ש״פ ז״ר (שבט קדום)	Refaïm (ancienne peuplade de géants) *mpl*
‖ (רוחות־המתים)	fantômes *mpl*, spectres *mpl*
אֶרֶץ־רְפָאִים נ	le séjour des morts
עִיר־רְפָאִים נ	ville morte
רוּחַ־רְפָאִים נ	spectre, revenant *m*
רְפָאֵל ש״פ ז	Raphaël *m*
רָפַד (308) פ״י	étendre, étaler
‖ נִרְפַּד (390) פ״ע	être étendu, être étalé
‖ רִפֵּד (432) פ״י	étendre (un tapis), étaler
רִפֵּד יְצוּעָיו	faire son lit
°רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים	couchez-moi parmi les pommiers
(ציפה באריג)	tapisser, capitonner
‖ הִתְרַפֵּד (466) פ״ע	s'étendre, s'étaler, se coucher
(התכסה)	être tapissé, être recouvert
רֶפֶד (165) ז	couche *f*, litière (d'animaux) *f*
‖ (אריג)	drap *m*, tapisserie *f*, coussin *m*
רַפָּד (90) ז	tapissier *m*
רַפָּדוּת (46) נ	métier *m* de tapissier
1. רָפָה (347) פ״י (נחלש)	s'affaiblir, se relâcher
רָפוּ יָדָיו	se décourager, désespérer
רָפְתָה רוּחוֹ	se calmer, s'apaiser
רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב	le jour baisse *ou* décline
דקדוק	être spirant
‖ נִרְפָּה (408, עת׳ יֵרָפֶה) פ״ע	s'affaiblir, s'amollir
(התעצל)	se relâcher
דקדוק	devenir spirant, s'aspirer
‖ רִפָּה (453) פ״י	affaiblir, relâcher
רִפָּה אֶת־יְדֵי־פ׳	décourager, démoraliser
טכנ רִפָּה פְּלָדָה	détremper l'acier
‖ הִתְרַפָּה (480) פ״ע	s'affaiblir
הִתְרַפּוּ יָדָיו	se décourager, désespérer
(התעצל)	se relâcher
‖ הִרְפָּה (508) פ״י	lâcher, relâcher
הֶרֶף יָדְךָ!	arrête!, cesse!
הֶרֶף מִמֶּנִּי!	laisse-moi!
2. רָפָה (347) פ״י (רפא)	guérir
‖ נִרְפָּה (408, עת׳ יֵרָפֶה) פ״ע	être guéri
‖ רִפָּה (453) פ״י	guérir
‖ הִתְרַפָּה (480) פ״ע	se guérir
רָפֶה, רָפָה ת	faible, mou, lâche
רְפֵה־אוֹנִים	impuissant

רְעִישָׁה (201) נ — agitation *f*, tumulte *m*
רְעִישׁוּת (48) נ — bruit *m*, tumulte *m*
|| גיאול — prédisposition *f* aux séismes
[רעל] נִרְעַל (397, עת' יֵרָעֵל) פ"ע — être empoisonné
|| רִעֵל (435) פ"י — empoisonner
|| הִתְרַעֵל (472) פ"ע — s'empoisonner, être empoisonné
|| הִרְעִיל (502) פ"י — empoisonner
רַעַל (152) ז — poison *m*, venin *m*
רְעָלָה (216) נ — voile *m*
רַעֲלִי, ־לִית ת — venimeux, vénéneux, toxique
רַעֲלָן (97) ז רפא — toxine *f*
רַעֲלָנוּת (46) נ — toxicité *f*
רַעֲלָנִי, ־נִית ת רפא — toxique
רַעֶלֶת (—) נ רפא — intoxication *f*
רַעֶלֶת־דָּם — toxémie *f*, empoisonnement *m* du sang
רַעַם (152) ז — tonnerre *m*
כְּרַעַם בְּיוֹם בָּהִיר — comme un coup de tonnerre
סוּפַת־רְעָמִים נ — orage *m*
בהש רַעֲמֵי־צְחוֹק — éclats *mpl* de rire
רַעַם־מְחִיאוֹת־כַּפַּיִם — tonnerre d'applaudissements
רָעַם (326) פ"ע — tonner, gronder, mugir
בהש (רגז) — s'irriter, se fâcher, être furieux
|| הִתְרָעֵם (475) פ"ע — s'agiter, s'ébranler, être secoué
בהש (התרגז) — s'irriter, se fâcher, invectiver
|| הִרְעִים (502) פ"ע — tonner
הִרְעִים בְּקוֹלוֹ עַל־פְּ' — interpeller qn d'une voix de tonnerre
פ"י (הרגיז) — irriter, fâcher, mettre en colère
רַעְמָה (236, ר' רְעָמוֹת, רַעֲמוֹת־) נ — crinière *f*
רִעְנוּן (41) ז — rafraîchissement *m*, rajeunissement *m*
רַעֲנָן, ־נַנָּה ת (צמח) — frais, plein de sève, vigoureux
עֵץ רַעֲנָן — arbre verdoyant
בהש חַיִּים רַעֲנַנִּים — vie pleine de fraîcheur
קֶבֶר רַעֲנָן — tombe fraîchement creusée

רִעֲנֵן (460 נ) פ"י — rafraîchir, revigorer
רִעֲנֵן אֶת־זִכְרוֹנוֹ — se rafraîchir la mémoire
|| הִתְרַעֲנֵן (494 נ) פ"ע — se rafraîchir
רַעֲנַנּוּת (47) נ — fraîcheur *f*, vigueur *f*
1. [רעע] רַע (לָרֹעַ; רָעוֹתִי, רַע; רָעָה; יֵרַע) פ"ע — être mauvais
רַע לְבָבוֹ — être malheureux, avoir de la peine
רַע בְּעֵינֵי־פְּ' — déplaire à qn
רָעָה עֵינוֹ בִּפְ' — être mesquin envers qn
|| הֵרַע (530) פ"י — faire du mal, nuire
הֵרַע לַעֲשׂוֹת — mal agir
הֵרַע לִפְ' — faire du tort à qn
|| (קלקל) — détériorer, empirer
משפט הוּרַע כֹּחוֹ — sa validité est diminuée
2. [רעע] רַע (רָעוֹתִי; יָרֹעַ) פ"י (שבר) — briser
|| פ"ע — être brisé, être mis en pièces
|| נֵרַע (לְהֵרוֹעַ; נְרָעוֹתִי; יֵרוֹעַ) פ"ע — être brisé, être ruiné
|| רוֹעַע (456) פ"י — briser, secouer, ébranler
|| הִתְרוֹעֵעַ (489) פ"ע — s'ébranler, se détériorer
3. [רעע] רוֹעַע (456) פ"י (עשה לידיד) — accueillir amicalement
|| הִתְרוֹעֵעַ (489) פ"ע — se lier d'amitié
1. רַעַף (—) ז (טיפטוף) — ruissellement *m*
2. רַעַף (152) ז (לציפוי־גגות) — tuile *f*
1. רָעַף (326) פ"ע (נטף) — ruisseler, couler
|| נִרְעַף (397, עת' יֵרָעֵף) פ"ע — être déversé, être répandu
|| הִרְעִיף (502) פ"י — faire ruisseler, faire couler
בהש הִרְעִיף בְּרָכוֹת עַל־ — répandre des bénédictions sur
2. רִעֵף (435) פ"י (כיסה ברעפים) — couvrir de tuiles
רַעָפָן (97) ז — couvreur *m*
רַעַץ ← דַּעַץ
רָעַץ (326) פ"י — briser, écraser, fracasser
|| נִרְעַץ (397, עת' יֵרָעֵץ) פ"ע — être brisé *ou* écrasé
|| רִעֵץ (435) פ"י — briser, écraser
|| הִתְרַעֵץ (472) פ"ע — se briser, se casser
רַעַצְנִי, ־נִית ת — destructeur, démolisseur

רַפְסֹדֶת או רַפְסוֹדָה (ר׳ ־סוֹדוֹת) נ — radeau *m*
|| (הדום) — marchepied *m*, escabeau *m*
רַפְסוֹדְיָה (ר׳ ־דְיוֹת) נ מוס — rhapsodie *f*
רָפָה (303) פ״ע — être faible, vaciller
|| רִפֵּף (432) פ״ע — être mou, être fluide (lait)
|| רוֹפֵף (455) פ״י — affaiblir, ébranler
פ״ע — vaciller, trembler
עֵינַיִם מְרוֹפָפוֹת — yeux clignotants
|| הִתְרוֹפֵף (488) פ״ע — s'affaiblir, être ébranlé
בְּרִיאוּתוֹ הִתְרוֹפְפָה — sa santé est ébranlée
|| הִרְפִּיף (499) פ״י — faire passer rapidement
רַפָּף (90) ז רפא — laxatif *m*
רְפָפָה (215) נ (סורג) — treillis *m*
|| (נסר) — latte *f*, lamelle *f*
תְּרִיס־רְפָפוֹת ז — persienne *f*
רָפַק (432) פ״י (סמך) — appuyer, soutenir
(הבקיע) — se frayer (un chemin) en jouant des coudes
|| הִתְרַפֵּק (466) פ״ע — s'appuyer, s'accouder
בהש — languir, avoir la nostalgie
רִפְרוּף (51) ז (ניענוע) — tremblement *m*, clignotement *m*
(תנודה) — oscillation *f*
(רחיפה) — action *f* de voltiger *ou* de planer
|| בהש (שיטחיות) — coup *m* d'oeil rapide
בְּרִפְרוּף — superficiellement
עָבַר בְּרִפְרוּף עַל־ — parcourir rapidement
רִפְרוּפִי, ־פִית ת — rapide, superficiel
רִפְרוּפִיּוּת (—) נ — légèreté *f*, insouciance *f*
רַפְרַף (53) ז חרק — sphinx (papillon) *m*
רִפְרֵף (460) פ״ע (ריחף) — planer, flotter
רִפְרֵף בְּלִבּוֹ — hésiter, être indécis
רִפְרֵף בְּקוֹלוֹ — parler d'une voix hésitante
בהש רִפְרֵף עַל־פְּנֵי־סֵפֶר — parcourir un livre
|| (הניד) רִפְרֵף בְּעֵינָיו — clignoter des yeux
|| הִתְרַפְרֵף (494) פ״ע — s'ébranler, chanceler
(הועף) — s'éparpiller
רַפְרְפָנִי, ־נִית ת — léger, qui effleure à peine
|| בהש (שיטחי) — superficiel
רַפְרֶפֶת (252) נ מטבח — pouding *m*, flan *m*
רָפַשׂ (303) פ״י — souiller, polluer, salir
|| נִרְפַּשׂ (390) פ״ע — être souillé, être pollué
|| הִתְרַפֵּשׂ (466) פ״ע — être souillé, devenir boueux
1. רָפַשׁ (303) פ״י (דרך) — piétiner, fouler aux pieds
|| הִרְפִּישׁ (499) פ״י — abaisser, humilier
2. רָפַשׁ (303) פ״י (מילא בוץ) — transformer en boue
|| רִפֵּשׁ (432) פ״י — couvrir de boue
|| הִתְרַפֵּשׁ (466) פ״ע — se couvrir de boue
|| הִרְפִּישׁ (499) פ״י — couvrir de boue, salir
רֶפֶשׁ (166) ז — boue *f*, fange *f*, vase *f*
רִפְשׁוֹן (—) ז — boue *f*
רַפְשׁוּשׁ (51) ז או רַפְשׁוּשִׁית (17) נ — flaque *f* d'eau
רְפֹשֶׁת (256) נ עממי — lavasse *f*
רֶפֶת (165) נ (דיר) — étable *f*
(גידול בקר) — élevage *m* de bovins
רִפְתָּה (241) נ — pollen *m*
רַפְתָּן (97) ז — vacher *m*, bouvier *m*
רַפְתָּנוּת (46) נ — travail *m* à l'étable
רָץ (53) ז — barre *f*
רָצֵי־כֶסֶף — lingots *mpl* d'argent
|| (פס) — bande *f*
רָץ ← [רוץ]
רָץ (88) ז — coureur *m*, courrier (homme) *m*
(בכדורגל) — demi *m*
(בשחמט) — fou *m*
[רצד] נִרְצַד (391) פ״ע — se mettre à danser
|| רִצֵּד (432) פ״ע — danser, sauter, gambader
פ״י (ארב) — être à l'affût de, jalouser, dédaigner
|| הִתְרַצֵּד (466) פ״ע — danser, gambader
|| הִרְצִיד (498) פ״י — faire danser
רֶצֶד (—) ז — danse *f*, gambade *f*
רָצָה (353) פ״י — vouloir, désirer
אם יִרְצֶה הַשֵּׁם — si Dieu veut
רָצָה לוֹמַר — cela veut dire
|| (קיבל ברצון) — agréer, accueillir favorablement
רְצֵה תְּפִלָּתֵנוּ — agrée notre prière
|| (אהב) — aimer, chérir

רְפֵה־יָדַיִם faible, impuissant
רְפֵה־שֵׂכֶל débile mental
בְּשָׂפָה רָפָה à voix basse, à contrecoeur
הֵן וְלָאו וְרָפֶה בְּיָדוֹ il n'arrive pas à se décider
|| דקדוק אוֹת רָפָה lettre spirante
רְפוּאָה (201) נ guérison *f*
הִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה préparer le remède avant le mal, devancer le malheur
אֵין לוֹ רְפוּאָה il est incurable
עממי מַשֶּׁהוּ לִרְפוּאָה quelque chose pour se remonter
|| (מדע) médecine *f*
רְפוּאָה מוֹנַעַת médecine préventive, prophylaxie *f*
רְפוּאָה מִשְׁפָּטִית médecine légale
בֵּית־סֵפֶר ז לִרְפוּאָה école *f* de médecine
צבא חֵיל־רְפוּאָה ז service *m* de santé
|| (תרופה) médicament *m*, remède *m*
רְפוּאִי, ־אִית ת médical
טִפּוּל רְפוּאִי soins médicaux
רֶפּוּבְּלִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ république *f*
רֶפּוּבְּלִיקָנִי, ־נִית ת républicain
רָפוּד, רְפוּדָה ת tapissé, capitonné, garni
|| (שרוע) étendu, allongé, couché
רִפּוּד (51) ז tapisserie *f*, garniture *f*, capitonnage *m*
אֲרִיג־רִפּוּד ז draperie *f*
רָפוּט, רְפוּטָה ת usé, fripé, râpé
רִפּוּט (51) ז usure *f*, détérioration *f*
רָפוּי, רְפוּיָה ת faible, mou, lâche, détendu
שְׁרִירִים רְפוּיִים muscles *mpl* flasques
רְפוּי־שֵׂכֶל débile (mental)
|| דקדוק אוֹת רְפוּיָה lettre spirante
1. רִפּוּי (51) ז (רפואה) traitement (médical), thérapie *f*, guérison *f*, cure *f*
רִפּוּי בְּעִסּוּק rééducation *f*, ergothérapie *f*
2. רִפּוּי (51) ז (החלשה) affaiblissement *m*, relâchement *m*, relaxation *f*
רִפּוּי־יָדַיִם découragement *m*
|| טכנ רִפּוּי־פְּלָדָה détrempe *f* de l'acier

רְפוּאִי, ־יִית ת médical, thérapeutique
רָפוּס, רְפוּסָה ת faible, affalé
רָפוּף, רְפוּפָה ת faible, affaibli, flasque
רִפּוּף (51) ז affaiblissement *m*, relâchement *m*
רֵפוֹרְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ réforme *f*
רֵפוֹרְמָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז réformateur *m*
רֵפוֹרְמִי, ־מִית ת réformé, libéral
רָפוּשׁ, רְפוּשָׁה ת boueux, fangeux
רִפֵּט (432) פ״י user, friper
|| הִתְרַפֵּט (466) פ״ע s'user, se friper
רָפִיא, רְפִיאָה ת guérissable, curable
רְפִיאוּת (—) נ curabilité *f*
רְפִיד (1) ז טכנ coussinet *m*, matelas *m*
רְפִידָה (201) נ tapisserie *f*, draperie *f*
|| (מצע רך) molleton *m*
|| טכנ revêtement *m*, capitonnage *m*
רְפִידִי, ־דִית ת étendu, disposé par couches
עֲנָנִים רְפִידִיִּים stratus *m*
רְפִיָּה (202) נ relâchement *m*, détente *f*
רַפְיָה (—) נ צמח raphia *m*
רִפְיוֹן (21, בלי ר׳) ז faiblesse *f*, mollesse *f*
רִפְיוֹן־יָדַיִם découragement *m*, impuissance *f*
רִפְיוֹן־לֵב faiblesse du coeur
רְפִיסָה (201) נ piétinement *m*, coup *m* de pied
רְפִיסוּת (48) נ faiblesse *f*, mollesse *f*, fragilité *f*
רָפִיף, רְפִיפָה ת mou, lâche, instable
רְפִיפוּת (48) נ mollesse *f*, relâchement *m*, instabilité *f*
1. רָפַס (303) פ״י (דלח) souiller, ternir
(רמס) piétiner, fouler aux pieds
|| נִרְפַּס (390) פ״ע (נדלח) être souillé, devenir boueux
(נרמס) être piétiné, être foulé aux pieds
|| הִתְרַפֵּס (466) פ״ע se rouler dans la poussière
בהש (השפיל עצמו) ramper, être obséquieux
2. רָפַס (303) פ״ע (היה חלש) être faible, être mou
רִפְסֵד (460) פ״י transporter par radeau
|| הִתְרַפְסֵד (494) פ״ע voyager par radeau
רַפְסֹדָן (97) או רַפְסוֹדַאי (61) ז flotteur *m*, passeur *m*

רֶצַח (–) ז — meurtre *m*, assassinat *m*
עממי מַכּוֹת־רֶצַח נ"ר — violente raclée
רֶצַח בְּכַוָּנָה תְּחִלָּה — meurtre prémédité
רֶצַח־אֹפִי — campagne *f* de calomnies
רַצְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — meurtrier *n*, assassin *n*, tueur *m*
רַצְחָנוּת (46) נ — meurtre *m*, assassinat *m*
בהש (אכזריות) — cruauté *f*
רַצְחָנִי, ־נִית ת — meurtrier
הַתְקָפָה רַצְחָנִית — attaque meurtrière
רְצִידָה (201) נ — danse *f*, bonds *mpl*
רְצִיָּה (202) נ — volonté *f*, volition *f*, velléité *f*
רִצְיוֹן (ר' ־נִים) ז — volonté *f*, désir *m*
רְצִיחָה (201) נ — assassinat *m*, mise *f* à mort
רְצִימָה (201) נ — écrasement *m*, aplatissement *m*
רְצִין, רְצִינָה ת — sérieux, grave (personne)
רְצִינָה (ר' ־נוֹת) נ חרק — calandre *f*, charançon *m*
רְצִינוּת (48, בלי ר') נ — sérieux *m*, gravité *f*
בִּרְצִינוּת — sérieusement
רְצִינִי, ־נִית ת — sérieux, grave (situation)
רְצִיעָה (201) נ — percement (avec un poinçon) *m*
|| דת (של־עבד) — marque (d'un esclave qui refuse la liberté) *f*
רָצִיף (15) ז — quai (de gare *ou* de port) *m*
רָצִיף, רְצִיפָה ת — continu, suivi
רְצִיפָה (201) נ — pavage *m*, dallage *m*
רְצִיפוּת (–) נ — continuité *f*
בִּרְצִיפוּת — sans interruption, de suite
רְצִיץ (1) ז — éclat (d'obus) *m*
רְצִיצָה (201) נ (שבירה) — fracture *f*, rupture *f*
|| (התרוצצות) — agitation *f*, tumulte *m*
רְצִיצוּת (48) נ — accablement *m*, épuisement *m*
רָצַם (301) פ"י — écraser, aplatir
|| נִרְצַם (391) פ"ע — être écrasé, être aplati
[רצן] הִתְרַצֵּן (466 נ) פ"ע — devenir sérieux, devenir grave
|| הִרְצִין (498 נ) פ"ע — devenir sérieux
פ"י — rendre sérieux
רָצַע (331) פ"י (נקב) — percer, perforer
דת (עבד) — marquer (un esclave qui refuse la liberté)
(הילקה) — fouetter, flageller
|| נִרְצַע (400) פ"ע — être percé, être perforé
כהש עֶבֶד נִרְצָע — serviteur *m* docile
|| רִצַּע (440) פ"י (הילקה) — fouetter, flageller
(חתך לרצועות) — découper en lanières
|| הִתְרַצַּע (477) פ"ע — être fouetté
|| הִרְצִיעַ (504) פ"י — tracer des raies
רַצְעָן (97) ז — corroyeur *m*, bourrelier *m*
רַצְעָנוּת (46) נ — corroyage *m*
רַצְעָנִיָּה (202) נ — atelier *m* de corroyeur
1. רָצַף (301) פ"י (שם מרצפות) — paver, daller
|| נִרְצַף (391) פ"ע — être pavé, être dallé
|| רִצֵּף (432) פ"י — paver, daller, carreler
|| הִתְרַצֵּף (466) פ"ע — être pavé, être dallé
(נעשה רצוף) — se succéder, former une suite
הַמְּאֹרָעוֹת הִתְרַצְּפוּ — les événements se succédaient
|| הִרְצִיף (498) פ"י — faire succéder
2. רָצַף (301) פ"י (מעך) — écraser, broyer
|| נִרְצַף (391) פ"ע — être écrasé, être broyé
1. רֶצֶף (165) ז (גחלת) — charbon ardent
2. רֶצֶף (–) ז (רציפות) — continuité *f*, suite *f*
|| (בסרט־קולנוע וכדומה) — séquence *f*
3. רֶצֶף (165) ז (רפידה) — revêtement *m*, placage *m*
רַצָּף (90) ז — dalleur *m*, carreleur *m*
1. רִצְפָּה (241) נ (שטח מרוצף) — pavé *m*, dallage *m*, plancher *m*
רִצְפַּת־טִיט — sol *m* en terre battue
רִצְפַּת־עֵץ — parquet *m*
2. רִצְפָּה (241) נ (גחלת) — charbon ardent, braise *f*
רַצָּפוּת (–) נ — pavage *m*, dallage *m*
רָצַץ (358) פ"י (שבר) — briser, fracasser
(דיכא) — écraser, opprimer
|| נִרְצַץ (391) או נָרַץ (429, עת' יֵרֹץ) פ"ע — se briser, se rompre
|| רִצֵּץ (432) או רוֹצֵץ (455) פ"י — briser, fracasser
(דיכא) — opprimer, accabler
|| הִתְרַצֵּץ (466) פ"ע — être brisé, être fracassé
|| הֵרַץ (529) פ"י — briser, fracasser
רֶצֶץ (–) ז — fracture *f*, rupture *f*
רַצְצָנִי, ־נִית ת — destructif

°רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ	tes serviteurs chérissent ses pierres
‖ (פרע)	payer, acquitter
רָצָה עֲוֹנוֹ	expier sa faute
‖ נִרְצָה (406, עת׳ יֵרָצֶה) פ״ע	être agréé
(נפרע) נִרְצָה עֲוֹנָהּ	sa faute est expiée
(שרצו בו)	être voulu, être désiré
הַתַּכְלִית הַנִּרְצָה	le but recherché
‖ רִצָּה (453) פ״י (פייס)	apaiser, concilier
נוֹחַ לְרַצּוֹת	facile à apaiser
(פרע)	payer, acquitter
רִצָּה אֶת־עָנְשׁוֹ	purger sa peine
‖ הִתְרַצָּה (480) פ״ע (השתדל לפייס)	complaire
(התפייס)	se montrer conciliant
(הסכים)	consentir
‖ הִרְצָה (512) פ״י (פרע)	payer, acquitter
(מנה) הִרְצָה מָעוֹת	compter la monnaie
(הסביר)	détailler, énumérer, expliquer
הִרְצָה דֵּעוֹתָיו	exposer ses opinions
(נאם)	parler (en public), disserter
הִרְצָה הַרְצָאָה	faire une conférence
רָצוֹא תה״פ	en courant
רָצוֹא וָשׁוֹב	çà et là, dans tous les sens
רִצּוּד (51) ז	danse *f*, bonds *mpl*, gambades *fpl*
רָצוּי, רְצוּיָה ת	souhaitable, agréable
כַּוָּנָה רְצוּיָה	intention *f* louable
הָרָצוּי וְהַמָּצוּי	l'idéal et la réalité
בִּלְתִּי־רָצוּי	indésirable
רִצּוּי (51) ז	apaisement *m*, conciliation *f*
רִצּוּי־מָעוֹת	comptage *m* de monnaie
‖ (פרעון)	paiement *m*, solde *m*
רִצּוּי־מַאֲסָר	accomplissement *m* d'une peine de prison
רָצוֹן (33) ז	volonté *f*, désir *m*
בְּרָצוֹן רַב	très volontiers
כִּרְצוֹנְךָ	comme vous voulez, à votre gré
מֵרָצוֹן	volontairement, de bon coeur
רְצוֹנִי שֶׁ־	je désire que
בִּרְצוֹנִי לְ־	j'ai l'intention de
יְהִי רָצוֹן שֶׁ־	plaise à Dieu que
כֵּן יְהִי רָצוֹן!	ainsi soit-il!
הֵפִיק (או הִשְׂבִּיעַ) אֶת־רְצוֹן־פ׳	satisfaire qn
רְצוֹנוֹ שֶׁל־אָדָם הוּא כְּבוֹדוֹ	il faut respecter la volonté de tout le monde
רְצוֹנוֹ לוֹמַר	cela veut dire
‖ (נחת־רוח)	plaisir *m*, agrément *m*, bienveillance *f*
הָיָה לְרָצוֹן	être agréable
עֵת־רָצוֹן נ	moment *m* favorable *ou* propice
‖ (ברכה)	faveur *f*
גִּשְׁמֵי־רָצוֹן ז״ר	pluies bienfaisantes
רְצוֹנִי, ־נִית ת	volontaire, conscient
בִּלְתִּי־רְצוֹנִי	involontaire, inconscient
רְצוּעָה (201) נ	courroie *f*, lanière *f*
רְצוּעַת־בִּטָּחוֹן	sangle *f* de sécurité
רְצוּעַת־רוֹבֶה	bretelle *f* de fusil
‖ (שוט)	fouet *m*
כהש הֻתְּרָה הָרְצוּעָה	la sévérité s'est relâchée
‖ (פס)	bande *f*, raie *f*
רְצוּעַת־אוֹר	rai *m* de lumière
רְצוּעַת־אֲדָמָה	bande de terrain
גיאוגר רְצוּעַת־עַזָּה	la bande de Gaza
רָצוּף, רְצוּפָה ת (מרוצף)	pavé, plaqué, tapissé
הַדֶּרֶךְ לַגֵּיהִנֹּם רְצוּפָה כַּוָּנוֹת טוֹבוֹת	le chemin de l'enfer est pavé de bonnes intentions
‖ (מחובר)	attaché, joint
רָצוּף בָּזֶה או פֹּה	ci-joint
הַמִּכְתָּב הָרָצוּף	la lettre ci-jointe
‖ (תכוף)	consécutif, suivi, continu
שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים	trois jours de suite
‖ רְצוּפוֹת תה״פ	sans interruption
רִצּוּף (51) ז	pavage *m*, dallage *m*, carrelage *m*
רָצוּץ, רְצוּצָה ת (שבור)	brisé, rompu
‖ (לחוץ)	écrasé, opprimé, accablé, épuisé
עָשׁוּק וְרָצוּץ	accablé et épuisé
‖ (מקוטע)	fragmentaire, saccadé
דִּבֵּר עִבְרִית רְצוּצָה	parler un hébreu boiteux
רִצּוּץ (51) ז	rupture *f*, écrasement *m*
רָצַח (331) פ״י	assassiner, tuer
‖ נִרְצַח (400) פ״ע	être assassiné, être tué
‖ רִצַּח (440) פ״י	massacrer
‖ הִתְרַצֵּחַ (477) פ״ע	se suicider, se tuer

רָקִיעַ, רְקִיעָה ת ductile, malléable
רְקִיעָה (201) נ (רידוד) applatissement m, laminage m
|| (ברגל) trépignement m
רְקִיעוּת (48) נ ductilité f, malléabilité f
רָקִיק, רְקִיקָה ת très mince, ténu
רָקִיק (15) ז galette f, gaufre f
רְקִיקָה (201) נ crachement m, crachat m
רְקִית (17) נ crachoir m
רָקַם (301) פ״י broder
בהש (יצר) former, façonner
רָקַם מְזִמּוֹת tramer des intrigues
|| נִרְקַם (391) פ״ע être brodé
|| בהש (נוצר) être formé, être façonné
|| רִקֵּם (432) פ״י former, façonner
|| הִתְרַקֵּם (466) פ״ע se former, se combiner
|| הִרְקִים (498) פ״י broder
בהש (יצר) former, façonner
רֶקֶם (166) ז broderie f, formation f
רִקְמָה (242) נ broderie f
|| (אריג צבעוני) tissu brodé
צֶבַע־רִקְמָתַיִם ז broderie bigarrée
זְבוּבֵי־רִקְמָה ז״ר mouches fpl multicolores
|| (בגוף החי) tissu m
רִקְמַת־תָּאִים tissu cellulaire
רִקְמָה עֵצִית tissu ligneux
רִקֵּן (432 נ) פ״י vider
רָקַע (331) ז (פרש) étendre, étaler
(רידד) aplatir, laminer
|| (בעט) רָקַע בְּרַגְלָיו trépigner, taper des pieds
|| נִרְקַע (400) פ״ע être étendu, être aplati
|| רִקַּע (440) פ״י aplatir, laminer
(ציפה) plaquer, recouvrir
|| הִתְרַקַּע (477) פ״ע s'étendre, s'amincir
|| הִרְקִיעַ (504) פ״י étendre, étaler, aplatir
פ״ע הִרְקִיעַ שְׁחָקִים s'élever jusqu'aux nues
בהש תָּכְנִית מַרְקִיעָה שְׁחָקִים programme prétentieux
1. רֶקַע (179) ז fond m, arrière-plan m
2. רֶקַע (—) ז (ברגליים) trépignement m

רַקֶּפֶת (251) נ צמח cyclamen m
רְקָק (88) ז mare f, étang m
דְּגֵי־רְקָק ז״ר menu fretin
רָקַק (358) פ״י cracher
|| רִקֵּק (432) פ״י cracher, crachoter
רְקָקִית (17) נ crachoir m
רָר ← [ריר]
רָשׁ (88) ז pauvre m, misérable m
כִּבְשַׂת־הָרָשׁ נ la brebis du pauvre
לַעַג ז לָרָשׁ insulte f au pauvre
רֵשׁ ← 1. יָרַשׁ
רַשַּׁאי, רַשָּׁאִית (ר׳ רַשָּׁאִים, ־אִיּוֹת) ת autorisé, libre de, habilité à
אֵין אָדָם רַשַּׁאי לְ־ personne n'a le droit de
רַשָּׁב (90) ז oiseleur m
[רשה] נִרְשָׁה (406, עת׳ יֵרָשֶׁה) פ״ע être autorisé
|| הִתְרַשָּׁה (480) פ״ע recevoir la permission
|| הִרְשָׁה (512) פ״י permettre, autoriser
הַרְשֵׁנִי לְהַזְכִּירְךָ permettez-moi de vous rappeler
אֲנִי מַרְשֶׁה לְעַצְמִי לְ־ je prends la liberté de
הַחַיָּל הֻרְשָׁה לְהִכָּנֵס le soldat fut autorisé à entrer
משפט (ייפה כוח־פ׳) habiliter, mandater
רָשׁוּי, רְשׁוּיָה ת autorisé, habilité, breveté
רִשּׁוּי (—) ז licence f, autorisation f
מִשְׂרַד־רִשּׁוּי ז bureau m des licences
רָשׁוּל, רְשׁוּלָה ת (מרושל) négligé, désordonné
|| (איטי) négligent, traînant, lent
רְשׁוּלוֹת תה״פ négligemment
רִשּׁוּל (51) ז négligence f, relâchement m
רָשׁוּם, רְשׁוּמָה ת inscrit, noté, enregistré
מִכְתָּב רָשׁוּם lettre recommandée
|| (חשוב) important
אֲנָשִׁים רְשׁוּמִים personnages importants
רִשּׁוּם (51) ז inscription f, enregistrement m
רִשּׁוּם־קַרְקָעוֹת cadastre m
רִשּׁוּם־תּוֹשָׁבִים état-civil m
|| (שרטוט) dessin m, esquisse f, croquis m
(ציור ספרותי) esquisse, ébauche f
|| (סימן) signe m, marque f, empreinte f

רְצָרוּץ (51) ז marche *f* rapide à petits pas
1. [רצרץ] הִתְרַצְרֵץ (494) פ"ע (התמוטט) s'effondrer
2. רִצְרֵץ (460) פ"ע (רץ) courir à petits pas
°רַק, רַקָּה ת maigre, chétif
רַק מ"ח seulement, ne... que
אַךְ וְרַק exclusivement, uniquement
רֵק ← רֵיק
רֹק (144) ז salive *f*, crachat *m*
רָקַב (307) פ"ע pourrir, se décomposer
|| נִרְקַב (391) פ"ע tomber en pourriture
|| הִתְרַקֵּב (466) פ"ע pourrir, se décomposer
|| הִרְקִיב (498) פ"י faire pourrir
פ"ע pourrir, se décomposer
רָקָב (105, בלי ר') ז pourriture *f*
יָבוֹא רָקָב בְּעַצְמוֹתָיו qu'il crève
רָקֵב, רְקֵבָה ת pourri
רֶקֶב (נס' רְקַב־; בלי ר') ז pourriture *f*, carie *f*
בּוֹר־רֶקֶב נ fosse *f* à purin
רַקְבּוּבִי, ־בִית ת putrescent
רַקְבּוּבִית (—) נ putréfaction *f*
|| חקל humus *m*
רִקָּבוֹן (38) ז pourriture *f*, putréfaction *f*
|| בהש corruption *f*
רַקְבִּיבוּת (—) נ pourriture *f*, putréfaction *f*
רַקֶּבֶת (—) נ pourriture *f*, gangrène *f*
רָקַד (301) פ"ע danser
רָקַד בִּשְׁתֵּי־חֲתֻנּוֹת courir deux lièvres à la fois
|| רִקֵּד (432) פ"ע danser
הַשָּׂטָן מְרַקֵּד לְפָנָיו Satan lui fait des avances
(דילג) sauter, bondir
פ"י (קמח) sasser, tamiser
|| הִתְרַקֵּד (466) פ"ע commencer à danser
|| הִרְקִיד (498) פ"י faire danser
(קמח) sasser, tamiser
רֶקֶד (—) ז danse *f*
רַקָּד (90) או רַקְדָן (97) ז danseur *m*
רִקְדֵּד (458) פ"ע sautiller, cabrioler, gambader
רַקְדָנִית (17) נ danseuse *f*
רַקָּה (208) נ אנטום tempe *f*
רָקוּב, רְקוּבָה ת pourri, vermoulu

רִקּוּד (51) ז danse *f*
מוּסִיקָה נ לְרִקּוּדִים musique *f* de danse
רִקּוּדִי, ־דִית ת de danse, dansant
רִקּוּחַ (ר' ־חִים) ז parfum *m*, onguent *m*, pommade *f*
(ריבה) confiture *f*
(התקנת־בשמים) préparation *f* d'aromates
רִקּוּם (51) ז (אריגה) broderie *f*
|| (יצירה) formation *f*
רִקּוּן (51) ז vidange *f*
רִקּוּעַ (ר' ־עִים) ז aplatissement *m*, laminage *m*
|| (חומר לציפוי) plaque *f*, tôle *f*
רִקּוּק (51) ז crachement *m*
רָקַח (331) פ"י mélanger des aromates
(התקין ריבה) préparer de la confiture
|| נִרְקַח (400) פ"ע être assaisonné
בהש (התבשל) être élaboré, être manigancé
|| רִקַּח (440) פ"י mélanger (des parfums)
|| הִתְרַקֵּחַ (477) פ"ע se parfumer
(התבשל) être élaboré, être manigancé
|| הִרְקִיחַ (504) פ"י mélanger (des parfums), apprêter
עממי הוּא שֶׁהִרְקִיחַ מִרְקַחָה זוֹ c'est lui qui a cuisiné ce plat
פ"ע parfumer, embaumer
רֶקַח (179) או רֹקַח (196) ז aromates *mpl*
יֵין־הָרֶקַח ז vin aromatisé
רַקָּח, רַקַּחַת (ר' רַקָּחִים, ־חוֹת) ש parfumeur *n*
רַקָּחוּת (46) נ pharmacie (profession) *f*
רַקֶּטָה (ר' ־טוֹת) נ צבא fusée *f*
מְטִיל־רַקֶּטוֹת ז lance-fusées *m*
רֶקְטוֹר (ר' ־רִים) ז recteur *m*
רָקִיב, רְקִיבָה ת putrescible
רְקִיבוּת (48) נ putrescibilité *f*
רְקִידָה (201) נ danse *f*
רְקִיחָה (201) נ préparation *f* d'aromates
רְקִימָה (201) נ (תפירה) broderie *f*
|| בהש (יצירה) formation *f*
רָקִיעַ (11) ז firmament *m*, ciel *m*
קַו־רָקִיעַ ז ligne *f* d'horizon
הוּא בָּרָקִיעַ הַשְּׁבִיעִי il est au septième ciel

רֹשֶׁם (191) ז (סימן) — signe *m*, marque *f*
|| (השפעה) — impression *f*
עָשָׂה רֹשֶׁם — faire impression
רַב־רֹשֶׁם — impressionnant
יָצַר רֹשֶׁם מַטְעֶה — donner une fausse impression
רַשָּׁם (90) ז — greffier *m*
רַשַּׁם־נִשּׂוּאִים — officier *m* de l'état-civil
|| (מכשיר) רַשַּׁם־לֵב — cardiographe *m*
רִשְׁמִי, ־מִית ת — officiel
הוֹדָעָה רִשְׁמִית — communiqué officiel
|| רִשְׁמִית תה"פ — officiellement
רִשְׁמִיּוּת (48, בלי ר') נ — caractère officiel
רַשְׁמָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — greffier *n*
רַשְׁמְקוֹל (ר' ־לִים) ז — magnétophone *m*
רְשֶׁמֶת (256) נ — signalement *m*
רָשַׁע (331, בינוני רָשָׁע) פ"ע — faire le mal
|| (יצא חייב) — être reconnu coupable
|| הִתְרַשַּׁע (477) פ"ע — s'habituer au mal
(התראה כרשע) — se faire passer pour coupable
|| הִרְשִׁיעַ (504) פ"י (חייב בדין) — déclarer coupable, incriminer
פ"ע (התנהג כרשע) — faire le mal
° מַרְשִׁיעֵי־בְרִית — ceux qui trahissent l'alliance, apostats *mpl*
רָשָׁע, רְשָׁעָה ת — méchant, vicieux, criminel
רָשָׁע מְרֻשָּׁע — méchant de la pire espèce
|| (חייב בדין) — coupable
רֶשַׁע (179, בלי ר') ז — méchanceté *f*, crime *m*
מֹאזְנֵי־רֶשַׁע ז"ז — balance frauduleuse
רִשְׁעָה (207, בלי ר') נ — méchanceté *f*, impiété *f*
רַשְׁעוּת (45) נ — méchanceté *f*, cruauté *f*
רִשְׁעִית (17) נ — femme méchante, mégère *f*
רִשְׁעָנִי, ־נִית ת — méchant, criminel
רָשַׁף (301) פ"ע — brûler, flamber, étinceler
|| נִרְשַׁף (391) פ"ע — s'enflammer, s'embraser
|| רִשֵּׁף (432) פ"י — brûler, enflammer
|| הִתְרַשֵּׁף (466) פ"ע — brasiller, scintiller
|| הִרְשִׁיף (498) פ"י — faire des étincelles, allumer
רֶשֶׁף (165) ז (גחלת) — charbon ardent, braise *f*
רִשְׁפֵּי־אֵשׁ — charbons incandescents
|| (ניצוץ) — étincelle *f*, éclair *m*
בְּנֵי־רֶשֶׁף ז"ר — étincelles
|| (שלהבת) — flammc *f*
רֶשֶׁף אֲחוֹרִי — retour *m* de flamme
|| (מגפה) — fièvre *f*, peste *f*, fléau *m*
רִשְׁרוּשׁ (51) ז — bruissement *m*, murmure *m*, froufrou *m*
רִשְׁרוּשׁ־עָלִים — bruissement de feuilles
רִשְׁרוּשׁ בַּלֵּב — souffle *m* au coeur
רִשְׁרוּשִׁי, ־שִׁית ת — bruissant
רִשְׁרֵשׁ (460) פ"ע — bruire, froufrouter
מְרַשְׁרְשִׁים — argent *m* en billets
|| הִתְרַשְׁרֵשׁ (494) פ"ע — faire entendre un bruissement
רַשְׁרְשָׁנִי, ־נִית ת — bruissant
רָשֵׁשׁ, רְשֵׁשָׁה ת — faible
רֶשֶׁשׁ (166) ז — motte *f* de terre
רִשֵּׁשׁ (432) או רוֹשֵׁשׁ (455) פ"י — détruire, ruiner
רָשֹׁת, רְשֻׁתָּה ת — rétiforme
1. רֶשֶׁת (165, ר' רְשָׁתוֹת, רִשְׁתּוֹת־) נ — filet *m*, rets *m*
טָמַן רֶשֶׁת לִפְ' — tendre un piège à qn
נִלְכַּד בְּרֶשֶׁת־פְּ' — être pris au piège de qn
|| (שבכה) — grillage *m*, treillis *m*
|| (מערכת) — réseau *m*
רֶשֶׁת־מְסִלּוֹת־בַּרְזֶל — réseau ferroviaire
רֶשֶׁת־בָּתֵּי־סֵפֶר — réseau scolaire
רֶשֶׁת־טֶלֶוִיזְיָה — chaîne *f* de télévision
2. רֶשֶׁת ← 1. יָרַשׁ
רַשָּׁת (90) ז — fabricant *m* de filets
רִשֵּׁת (432 ת) פ"י — couvrir d'un filet, grillager
(צייר משבצות) — quadriller
|| הִתְרַשֵּׁת (466 ת) פ"ע — s'entrelacer
|| הִרְשִׁית (498 ת) פ"י ספורט — mettre (le ballon) dans le filet
רִשְׁתִּי, ־תִּית ת — rétiforme, réticulaire
רִשְׁתִּית (ר' ־תִּיּוֹת) נ אנטום — rétine *f*
דַּלֶּקֶת־הָרִשְׁתִּית — rétinite *f*
רִתָּה (453) פ"ע (חס) — être indulgent, compatir
|| פ"י (איחל) — voir d'un bon oeil

רִשּׁוּמוֹ נִכָּר — laisser des traces, faire impression

רְשׁוּמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — enregistrement (sur disque *ou* bande) *m*

‖ רְשׁוּמוֹת נ״ר — chronique *f*, journal *m*

‖ (ארכיבים) — archives *fpl*

דּוֹרְשֵׁי־רְשׁוּמוֹת ז״ר — exégètes *mpl*

(עיתון רשמי) — journal officiel

רָשׁוֹן (30) ז — espèce *f* de sauterelles

רָשׁוּף, רְשׁוּפָה ת — étincelant, flamboyant

רִשּׁוּף (51) ז — scintillement *m*, étincellement *m*

רִשּׁוּשׁ (41) ז — motte *f* de terre, glèbe *f*

רִשּׁוּשׁ (51) ז — destruction *f*, ruine *f*

1. רָשׁוּת (נס׳ רְשׁוּת־; ר׳ רָשֻׁיּוֹת) נ — autorité *f*, pouvoir *m*

הָרָשׁוּת הַמֻּסְמֶכֶת — l'autorité compétente

רָשׁוּת מְקוֹמִית — municipalité *f*

רְשׁוּת־הַשִּׁדּוּר — office *m* de la radiodiffusion

רָשׁוּת מְחוֹקֶקֶת — pouvoir législatif

רָשׁוּת מְבַצַּעַת — pouvoir exécutif

רָשׁוּת שׁוֹפֶטֶת — pouvoir judiciaire

מְקֹרָב לָרָשׁוּת — en bons termes avec le pouvoir, bien en cour

‖ דת שְׁתֵּי־רָשֻׁיּוֹת — dualisme *m*

2. רָשׁוּת (—) נ (עוני) — pauvreté *f*, misère *f*

רָשׁוּת, רְשׁוּתָה ת — en forme de filet, grillagé

רְשׁוּת (45) נ (היתר) — permission *f*, autorisation *f*

נָטַל רְשׁוּת — demander la permission

בִּרְשׁוּתְכֶם — avec votre permission

‖ (חופש־פעולה) — liberté *f*, possibilité *f*, faculté *f*

רְשׁוּת וְלֹא חוֹבָה — facultatif et non obligatoire

‖ (פקודה) — ordre *m*, disposition *f*

הֶעֱמִיד ד״מ לִרְשׁוּת־פ׳ — mettre qch à la disposition de qn

אֲנִי לִרְשׁוּתְךָ — je suis à vos ordres

עוֹמֵד בִּרְשׁוּת־עַצְמוֹ — indépendant

‖ (בעלות) — propriété *f*, possession *f*, domaine *m*

הַסֵּפֶר בִּרְשׁוּתִי — je possède le livre

רְשׁוּת־הַיָּחִיד — domaine privé

רְשׁוּת־הָרַבִּים — domaine public

רִשּׁוּת (51) ז — fixation *f* d'un grillage

‖ (ציור רשת) — quadrillage *m*

רִשָּׁיוֹן (22) ז — permis *m*. licence *f*

רִשְׁיוֹן־נְהִיגָה — permis de conduire

הוֹצִיא רִשָּׁיוֹן — délivrer un permis

רָשִׁיל, רְשִׁילָה ת — négligé, indifférent

רְשִׁימָה (201) נ — liste *f*, registre *m*

רְשִׁימַת־מְחִירִים — prix courant, tarif *m*

‖ (כתיבה) — rédaction *f*, enregistrement *m*

רְשִׁימַת־דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן — rédaction d'un rapport

דִּבֵּר בְּלִי־רְשִׁימוֹת — parler sans notes

‖ (מאמר קצר) — notice *f*, entrefilet *m*

רָשִׁישׁ, רְשִׁישָׁה ת — faible, chétif

רְשִׁישׁוּת (48) נ — faiblesse *f*, indolence *f*

רָשַׁל (301) פ״ע — être faible

‖ נִרְשַׁל (391) פ״ע — s'affaiblir, se relâcher

‖ רִשֵּׁל (432) פ״י — affaiblir, amollir, atténuer

‖ הִתְרַשֵּׁל (466) פ״ע — se montrer négligent

הִתְרַשְּׁלוּ יָדָיו — se décourager

הִתְרַשֵּׁל בַּעֲבוֹדָה — bâcler son travail

רָשֵׁל, רְשֵׁלָה ת — faible, indolent

רֶשֶׁל (—) ז או רִשְׁלוּת (—) נ — faiblesse *f*

רַשְׁלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme négligent *ou* nonchalant

רַשְׁלָנוּת (46) נ — négligence *f*, nonchalance *f*

רַשְׁלָנִי, ־נִית ת — négligent, nonchalant

רָשַׁם (301) פ״י (כתב) — écrire, inscrire, noter

רָשַׁמְתִּי לְפָנַי — j'ai pris bonne note

רָשַׁם יֶלֶד לְבֵית־סֵפֶר — inscrire un enfant à une école

רָשַׁם דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן — rédiger un rapport

(שירטט) — dessiner, tracer

‖ נִרְשַׁם (391) פ״ע — être noté, s'inscrire

(שורטט) — être dessiné, être tracé

‖ רִשֵּׁם (432) פ״י — dessiner, tracer, noter

‖ הִתְרַשֵּׁם (466) פ״ע — être impressionné

‖ הִרְשִׁים (498) פ״י — impressionner

רֶשֶׁם (166) ז (רישום) — écriture *f*, notation *f*

‖ (רושם) — impression *f*

רִשְׁמֵי־מַסָּע — impressions de voyage

|| נִרְתַּע (399) פ״ע — reculer, hésiter, être effrayé
נִרְתַּע לַאֲחוֹרָיו — faire un bond en arrière
|| הִתְרַתַּע (477) פ״ע — reculer, s'effrayer
|| הִרְתִּיעַ (505) פ״ע — reculer, battre en retraite
פ״י (הזיז) — faire bouger, faire reculer
בהש — détourner (d'une intention), dissuader
עֹנֶשׁ מַרְתִּיעַ — punition *f* exemplaire
רֶתַע (179) ז — recul *m*, reculade *f*
|| צבא תּוֹתָח ז לֹא־רֶתַע — canon *m* sans recul
רִתֵּף (432) פ״י — mettre en cave, encaver
1. רָתַק (303) פ״י — frapper, heurter
|| נִרְתַּק (390) פ״ע — être lié, être attaché
|| רִתֵּק (432) פ״י — attacher, retenir sur place
רִתֵּק לְמִטָּתוֹ — retenir au lit
רִתֵּק אֶת־הַצּוֹפִים — fasciner les spectateurs
|| הִתְרַתֵּק (466) פ״ע — s'enchaîner
|| הִרְתִּיק (499) פ״י — frapper, cogner
2. [רתק] נִרְתַּק (390) פ״ע (נקרע) — se rompre
רֶתֶק (166) ז (כבל) — corde *f*, chaîne *f*
|| (מהדק) — agrafe *f*
|| (ריתוק) — attachement *m*, confinement *m*
רַתְקְתָּק (91) ז — chaînette *f*
רֶתֶת (—) ז — tremblement *m*, frayeur *f*
רָתַת (308 ת) פ״ע — trembler, frémir
|| נִרְתַּת (390 ת) פ״ע — être saisi de tremblement
|| רִתֵּת (432 ת) פ״ע — trembler, frissonner
פ״י — faire trembler, effrayer
|| הִרְתִּית (499 ת) פ״ע — trembler, frissonner
פ״י — faire trembler, faire frissonner
רֶתֶת (—) ז רפא — frisson *m*
רַתְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme hésitant
רַתְתָנוּת (46) נ — hésitation *f*, timidité *f*

אֲנִי מְרַתֶּה לוֹ אֶת־עָשְׁרוֹ	je ne suis pas jaloux de sa richesse
רָתוּחַ, רְתוּחָה ת	bouillant, bouilli
רִתּוּחַ (44, בלי ר') ז	ébullition *f*
רָתוּי, רְתוּיָה ת	convenable, digne
רִתּוּי (51) ז (סלחנות)	clémence *f*, indulgence *f*
‖ (היסוס)	hésitation *f*, timidité *f*
רִתּוּךְ (51) ז טכנ	soudage *m*, soudure *f*
רִתּוּם (51) ז	harnachement *m*, attelage *m*
רָתוּעַ, רְתוּעָה ת	hésitant, réticent
רָתוּק, רְתוּקָה ת	lié, attaché, retenu sur place
רָתוּק לְמִטָּתוֹ	cloué au lit
רִתּוּק (51) ז	attachement *m*, enchaînement *m*
(הצמדה)	attachement, liaison *f*, retenue *f*
רִתּוּק לִמְקוֹם־עֲבוֹדָה	astreinte *f* à un lieu de travail
צו־רִתּוּק ז	mobilisation *f* sur place
‖ צבא	consigne *f*
רַתּוֹק (21) ז	chaîne *f*
רַתּוּקָה או רְתוּקָה (201) נ	chaîne *f*
‖ (באנייה) רְתוּקוֹת	amarres *fpl*
רִתּוּת (51) ז	tremblement *m*, frisson *m*
רָתַח (329) פ"ע	bouillir, bouillonner
בהש (כעס)	être furieux
‖ נִרְתַּח (399) פ"ע	être en ébullition
בהש	se mettre en fureur
‖ רִתַּח (440) פ"י	faire bouillir
בהש	mettre en fureur
‖ הִתְרַתֵּחַ (477) פ"ע	se mettre en fureur
‖ הִרְתִּיחַ (505) פ"י	faire bouillir, échauffer
בהש	échauffer, mettre en fureur
הִרְתִּיחַ אֶת־דַּם־פ'	échauffer le sang à qn
פ"ע	arriver à ébullition
רֶתַח (179) ז (תבשיל רותח)	mets bouillant
‖ (רתיחה)	ébullition *f*
בהש (התרגשות)	irritation *f*, fureur *f*
כֵּלַי רְתָחִים רְתָחִים	je bous de colère
רֹתַח (רָתְחוֹ, רָתְחוֹ; בלי ר') ז	irritation *f*
רִתְחָא (—) ז ארמית	colère *f*, fureur *f*
בְּעִדָּנָא דְרִתְחָא	dans un moment de fureur
רְתִחָה (242, בלי ר') נ	ébullition *f*
‖ בהש (כעס)	colère *f*, fureur *f*
רַתְחוֹן (38, בלי ר') ז	ébullition *f*
רַתְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme coléreux
רַתְחָנוּת (46) נ	irascibilité *f*
רַתְחָנִי, ־נִית ת	coléreux, irascible
רַתְיוֹן (21, בלי ר') ז	clémence *f*, indulgence *f*
רַתְיוּת (—) נ	attitude accommodante
רְתִיחָה (201) נ	bouillonnement *m*
פיס נְקֻדַּת־רְתִיחָה נ	point *m* d'ébullition
‖ (תסיסה)	fermentation *f*
‖ בהש (התרגשות)	colère *f*, fureur *f*
רְתִיחוּת (48) נ	agitation *f*, énervement *m*
רָתִיךְ, רְתִיכָה ת	soudable
רְתִיכוּת (48) נ	soudabilité *f*
רְתִימָה (201) נ	attelage *m*
רַתְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme indulgent
רַתְיָנוּת (46) נ	indulgence *f*
רְתִיעָה (201) נ	réticence *f*, répugnance *f*
‖ צבא (בכלי־נשק)	recul *m*
רְתִיקוּת (48) נ	attachement *m*, attrait *m*
בהש בִּרְתִיקוּת	avec fascination
רָתִית, רְתִיתָה ת	tremblant, frémissant
רְתִיתָה (201) נ	tremblement *m*, frisson *m*
רֶתֶךְ (165) ז	soudure *f*
רַתָּךְ (90) ז	soudeur *m*
רִתֵּךְ (432) פ"י	souder
‖ הִתְרַתֵּךְ (466) פ"ע	se souder, être soudé
רַתָּכוּת (46) נ	soudure *f*, travail *m* du soudeur
רָתַם (303) פ"י	atteler
רָתַם עֲגָלָה לְסוּס	atteler un cheval à une voiture
רָתַם אֶת־פ' לְמִבְצָע	atteler qn à une tâche
‖ (שם ריתמה על־)	harnacher
‖ נִרְתַּם (390) פ"ע	être attelé
נִרְתַּם לִפְעֻלָּה	s'atteler à une tâche
רֹתֶם (191) ז צמח	genêt *m*
גַּחֲלֵי־רְתָמִים נ"ר	braise *f* de genêts
הֶאֱכִיל גַּחֲלֵי־רְתָמִים	causer des ennuis à
רִתְמָה (242) נ	harnais *m*, harnachement *m*
‖ צבא רִתְמַת־מַצְנֵחַ	ceinture *f* de parachute
רָתַע (329) פ"ע	reculer

שְׁאִיבָה (201) נ — puisage *m*, pompage *m*
|| (ספיגה) — absorption *f*, aspiration *f*
|| בהש שְׁאִיבַת־יְדִיעוֹת — action *f* de recueillir des informations
שְׁאִיגָה (201) נ — rugissement *m*
שְׁאִיָּה (202) נ — désolation *f*, ruine *f*
שְׁאִילָה (201) נ (השאלה) — emprunt *m*
בהש שְׁאִילַת־מִלִּים — emprunt de mots
|| (בקשת־תשובה) — question *f*, interrogation *f*
שְׁאִילַת־שָׁלוֹם — salutation *f*
שְׁאִיפָה (201) נ — aspiration *f*
טכנ צִנּוֹר־שְׁאִיפָה ז — tuyau *m* d'arrivée
|| בהש — désir *m*, tendance *f*
שְׁאִיפָה לִגְדוֹלוֹת — ambition *f*
שְׁאִיפַת־הַגְּאֻלָּה — la nostalgie de la délivrance
שָׁאִיר (15) ז — survivant *m*
קִצְבַּת־שְׁאִירִים נ — pension *f* de la veuve et des orphelins
שָׁאַל (326) פ״י — demander, poser une question
שָׁאַל אֶת־פִּי־פְּ׳ — interroger qn
שָׁאַל בְּרוֹפֵא — consulter un médecin
שָׁאַל בִּשְׁלוֹם־פְּ׳ — demander des nouvelles de qn
שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל — incapable de questionner
|| (ביקש) — demander, solliciter
שָׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת — souhaiter la mort
|| (לקח בהשאלה) — emprunter
|| נִשְׁאַל (397) פ״ע — être interrogé
הַשְּׁאֵלָה שֶׁנִּשְׁאַלְתָּ — la question qu'on t'a posée
נִשְׁאֲלָה הַשְּׁאֵלָה — la question se pose
נִשְׁאַל לְחָכָם — consulter un sage
°(ביקש רשות) — prendre congé
|| שִׁאֵל (435) פ״י — s'enquérir, s'informer
שִׁאֵל עַל־הַפְּתָחִים — mendier
|| הִשְׁאִיל (502) פ״י — prêter
(מלה) — employer métaphoriquement
שְׁאֵלָה (229) נ — question *f*
שָׁאַל (או הִצִּיג) שְׁאֵלָה — poser une question
שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת — questions et réponses
סִימַן־שְׁאֵלָה ז — point *m* d'interrogation

שְׁאֵלַת־תָּם — question naïve
|| (בעיה) — question, problème *m*
שְׁאֵלַת־הַמִּעוּטִים — la question des minorités
|| (בקשה) — demande *f*
שְׁאֵלוֹן (21) ז — questionnaire *m*
שְׁאֶלְתָּה (ר׳ ־תות) נ — interpellation *f*
|| דת שְׁאֶלְתּוֹת — consultations *fpl*
שָׁאֹן (—) ז — bruit *m*, tumulte *m*
שָׁאַן (326 נ) פ״ע — être bruyant, faire du tapage
|| שֵׁאֵן (438 נ) פ״ע — faire du tapage
שָׁאנֵי (—) ת ארמית — différent
שָׁאנֵי הָתָם — dans ce cas-là c'est autre chose
שַׁאֲנָן (98) ז (רעש) — bruit *m*, tumulte *m*
שַׁאֲנָן, ־נַנָּה ת (שלו) — calme, paisible, serein
|| (אדיש) — indifférent, insouciant
|| שַׁאֲנָן או ־נַנּוּת תה״פ — tranquillement
יָשְׁבוּ שַׁאֲנָן — mener une existence paisible
שַׁאֲנַן (ר׳ ־נַנּוּ, רק בעבר) פ״ע — vivre paisiblement
|| שִׁאֲנֵן (460 נ) פ״י — rassurer, tranquilliser
|| הִשְׁתַּאֲנֵן (493 נ) פ״ע — rester insouciant
שַׁאֲנַנּוּת (47) נ — sérénité *f*, insouciance *f*
שְׁאָף (152, בלי ר׳) ז — désir *m*, idéal *m*
1. שָׁאַף (326) פ״י (אויר) — aspirer, respirer
שָׁאַף רוּחַ — humer l'air, inspirer
נָשַׁם וְשָׁאַף — haleter
|| (השתוקק) — désirer, aspirer à
שָׁאַף לִגְדוֹלוֹת — avoir de grandes ambitions
|| נִשְׁאַף (397) פ״ע — être aspiré, être absorbé
|| הִשְׁאִיף (502) פ״י — faire respirer
רפא — inhaler
2. שָׁאַף (326) פ״י (דרס) — piétiner
שַׁאֲפוּף (41) ז — reniflement *m*
שַׁאֲפָן או שְׁאַפְתָּן (ר׳ ־נים) ז — ambitieux *m*
שַׁאֲפָנוּת או שְׁאַפְתָּנוּת (46) נ — ambition *f*
שַׁאֲפָנִי או שְׁאַפְתָּנִי, ־נית ת — ambitieux
שְׁאָר (—) ז — le reste, les autres
בֵּין־הַשְּׁאָר — entre autres
וְכָל־הַשְּׁאָר — et tout le reste
יְהוּדִי שֶׁל־שְׁאָר־יְמוֹת־הַשָּׁנָה — juif ordinaire
עממי וּשְׁאָר־יְרָקוֹת — et cetera
|| שְׁאָר־רוּחַ — esprit *m*

ש

ש (שִׁין) או שׂ (שִׂין)	*chîn ou sîn* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ש'	[valeur numérique:] 300
שֶׁ־ (במקרא גם שַׁ־, שָׁ־) מילת־זיקה	qui, que, lequel
הָאִישׁ שֶׁכָּתַב לִי	l'homme qui m'a écrit
הַדְּבָרִים שֶׁאָמַרְתָּ	les paroles que tu as dites
הַבַּיִת שֶׁאֲנִי גָּר בּוֹ	la maison où j'habite
הַיְלָדִים שֶׁאִתָּם שִׂחַקְתִּי	les enfants avec qui j'ai joué
הָרְחוֹב שֶׁמִּמּוּל	la rue d'en face
‖ מ"ח	que
יָדַעְתִּי שֶׁתָּבוֹא	je savais que tu viendrais
עַד שֶׁ־	jusqu'à ce que
כְּשֶׁ־	quand, lorsque
כְּשֶׁרָאִיתִי אוֹתוֹ	quand je le vis
לִכְשֶׁאֶפָּנֶה	quand j'aurai le temps
מִשֶּׁ־	depuis que
מִשֶּׁחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ	depuis que le Temple est détruit
‖ (נימוק) שֶׁ־ או לְפִי שֶׁ־	car, parce que
שָׂא, שְׂאוּ, שְׂאִי ← נָשָׂא	
שָׁאַב (326) פ"י	puiser, pomper
‖ (ספג)	absorber, aspirer
אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת	aimant *m*
בהש שָׁאַב נַחַת	tirer de la satisfaction
‖ נִשְׁאַב (397) פ"ע	être puisé, être pompé
‖ שִׁאֵב (438) פ"י	puiser, pomper
‖ הִשְׁתָּאֵב (475) פ"ע	être vidé, être mis à sec
‖ הִשְׁאִיב (502) פ"י	remplir (d'eau)
בהש (השפיע)	verser en abondance
שַׁאָב (100) ז	porteur *m* d'eau
שַׁאֲבָק (92) ז	aspirateur *m*
שָׁאַג (326) פ"ע	rugir
‖ הִשְׁתָּאֵג (475) פ"ע	se mettre à rugir
‖ הִשְׁאִיג (502) פ"י	faire rugir
פ"ע	rugir
שַׁאַג (152) ז או **שְׁאָגָה** (216) נ	rugissement *m*
‖ בהש	cris *mpl*, plaintes *fpl*
שַׁאֲגָנִי, ־נִית ת	rugissant
1. שָׁאָה (350) פ"ע (שמם)	être désert, être désolé
‖ נִשְׁאָה (407) פ"ע	tomber dans la désolation
‖ הִשְׁתָּאָה (481) פ"ע	être stupéfait, être étonné
‖ הִשְׁאָה (509) פ"י	dévaster, ruiner
2. שָׁאָה (350) פ"ע (רעש)	être tumultueux
‖ נִשְׁאָה (407) פ"ע	être en fureur, s'agiter
שָׁאוֹב (31) ז	seau *m*
שְׁאוּבָה ← שׁוֹאֵבָה	
שָׁאוּי, שְׁאוּיָה ת	désert, abandonné
שְׁאוֹל (—) נ	enfers *mpl*, séjour *m* des morts
שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה	profondeurs *fpl* de la tombe
חֶבְלֵי־שְׁאוֹל ז"ר	les affres *fpl* de l'enfer
יָרַד שְׁאוֹלָה	descendre chez les morts
שָׁאוּל ש"פ ז	Saül *m*
שָׁאוּל, שְׁאוּלָה ת	emprunté
מִלָּה שְׁאוּלָה	mot *m* d'emprunt
שָׁאוֹן (30) ז	tumulte *m*, bruit *m*
שְׂאוֹר (—) ז	levain *m*, levure *f*
בהש שְׂאוֹר שֶׁבָּעִסָּה	le ferment de la pâte, l'élément actif
שְׁאָט (—) ז	mépris *m*, répugnance *f*
שְׁאָט־נֶפֶשׁ	indignation *f*
שָׁאַט (326, בינוני שָׁאט) פ"י	mépriser, dédaigner

שִׁבּוּצִי, ־צִית ת (סיגנון)	de mosaïque
שִׁבּוּק (51) ז	congédiement *m*, répudiation *f*
שָׁבוּר, שְׁבוּרָה ת	brisé, cassé
קַו שָׁבוּר	ligne brisée
שָׁבוּר וְרָצוּץ	éreinté, harassé
שִׁבּוּר (51) ז	fracture *f*, rupture *f*
בהש שִׁבּוּר־הָאֹזֶן	accoutumance *f* de l'oreille, facilité *f* de compréhension
שִׁבּוּשׁ (51) ז	dérangement *m*, confusion *f*
שִׁבּוּשׁ־דְּרָכִים	endommagement *m* des routes
‖ (שגיאה)	faute *f*, erreur *f*, bévue *f*
שִׁבּוּשֵׁי־כְתִיב	fautes d'orthographe
1. שְׁבוּת (45, בלי ר') נ	retour *m*, restauration *f*
° שָׁב שְׁבוּת־פ'	rétablir la situation de qn
חֹק־הַשְּׁבוּת ז	loi *f* du Retour (Israel 1950)
2. שְׁבוּת (—) ז דת	prescription (rabbinique) *f* concernant le repos sabbatique
1. שָׁבַח (329) פ"ע (השתפר)	s'améliorer
‖ נִשְׁבַּח (401) פ"ע	s'améliorer
‖ שִׁבַּח (440) פ"י (שיפר)	améliorer
שִׁבַּח אֶת־הַקַּרְקַע	amender le sol
(הילל)	louer, faire l'éloge de
‖ הִשְׁתַּבַּח (477) פ"ע (השתפר)	s'améliorer
(התהלל)	être loué, être glorifié
(הילל את־עצמו)	se glorifier, se vanter
‖ הִשְׁבִּיחַ (505) פ"י (שיפר)	améliorer, amender
פ"ע	s'améliorer
2. שָׁבַח (440) פ"י (השקיט)	apaiser, calmer
‖ הִשְׁבִּיחַ (505) פ"י	apaiser, calmer
שֶׁבַח (179) או שְׁבָח (89) ז (שיפור)	amélioration *f*
שֶׁבַח־מְקַרְקְעִים	amendement *m* du sol
מַס־שֶׁבַח ז	taxe *f* de plus-value
‖ (יתרון)	avantage *m*, mérite *m*
‖ (תהילה)	louange *f*, éloge *m*
שֶׁבַח לָאֵל!	Dieu soit loué!
טַעַם ז לְשֶׁבַח	nuance *f* favorable
צִיּוּן ז לְשֶׁבַח	mention élogieuse
צבא צִיּוּן לְשֶׁבַח	citation *f*
סִפֵּר בְּשִׁבְחוֹ שֶׁל־פ'	faire l'éloge de qn
שְׁבָחָה (215) נ	louange *f*, éloge *m*
שַׁבְחָנִי, ־נִית ת	laudatif, élogieux, louangeux

שְׁבָט (—) ז	Chevât (5e mois de l'année juive: janvier / février) *m*
שָׁבַט (303) פ"י	frapper, battre
‖ נִשְׁבַּט (389) פ"ע	être frappé, être battu
שֵׁבֶט (182) ז	bâton *m*, verge *f*
שֵׁבֶט־בַּרְזֶל	barre *f* de fer
הֶעֱבִיר תַּחַת־הַשֵּׁבֶט	faire passer sous sa houlette
בהש שֵׁבֶט־הַבִּקֹּרֶת	critique rigoureuse
לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד	pour le meilleur ou pour le pire
מָשַׁךְ בְּשֵׁבֶט־סוֹפֵר	manier la plume
‖ (שרביט)	sceptre *m*
‖ (ענף)	branche *f*, rameau *m*
בהש (קבוצת־משפחות)	tribu *f*
עֲשֶׂרֶת־הַשְּׁבָטִים	les dix tribus
שַׁבְטְבַּט (91) ז צמח	prêle *f*
שִׁבְטוּט (51) ז	ramille *f*, scion *m*
שִׁבְטִי, ־טִית ת	tribal, de tribu
שִׁבְטִיּוּת (47, בלי ר') נ	tribalisme *m*, mode de vie tribal
שְׁבִי (6, בלי ר') ז	captivité *f*
לָקַח בַּשְּׁבִי	emmener en captivité
הָלַךְ (או נָפַל) בַּשְּׁבִי	être fait prisonnier
בהש הָלַךְ שְׁבִי אַחֲרֵי־	se laisser captiver par
‖ (השבויים)	les captifs *mpl*
שְׁבִיב (1) ז	étincelle *f*
שִׁבְיָה (207, בלי ר') נ	captivité *f*
‖ (השבויים)	les captifs *mpl*
שְׁבִיָּה (202) נ	capture (de prisonniers) *f*
‖ (שבויה)	captive *f*
שָׁבִיט (15) או כּוֹכַב־שָׁבִיט ז אסטר	comète *f*
שְׁבִיל (1) ז	chemin *m*, sentier *m*
בהש שְׁבִיל־הַזָּהָב	le juste milieu
‖ אסטר שְׁבִיל־הֶחָלָב	la voie lactée
‖ (בתסרוקת)	raie (dans les cheveux) *f*
‖ ← בִּשְׁבִיל־	
שְׁבִילָה (201) נ	raie (dans les cheveux) *f*
שְׁבִיס (15) ז	coiffe *f*, bandeau *m*, bonnet *m*
שְׁבִיעַ (91) ז	septième (fraction) *m*
שְׂבִיעָה (201) או שְׂבִיעוּת (48) נ	satiété *f*

שְׁאֵר (119) ז (בשר) — chair *f*, corps *m*
בהש עָכַר שְׁאֵרוֹ — se faire du tort à soi-même
‖ (מזון) — nourriture *f*
‖ (קרוב־משפחה) — parent *m*
שְׁאֵר־בָּשָׂר — proche parent
שָׁאַר (326) פ״ע — rester
‖ נִשְׁאַר (397) פ״ע — rester, demeurer
נִשְׁאַר בַּחַיִּים — survivre
נִשְׁאַר רָעֵב — rester sur sa faim
נִשְׁאַר חַיָּב — rester débiteur
נִשְׁאַר כִּתָּה — redoubler (sa classe)
‖ הִשְׁתָּאֵר (475) פ״ע — rester, demeurer, survivre
‖ הִשְׁאִיר (502) פ״י — laisser de reste
הִשְׁאִיר אַחֲרָיו אַלְמָנָה — laisser une veuve
לֹא הִשְׁאִיר שָׂרִיד — ne pas laisser de vestiges
שִׁאֵר (438) פ״י — faire lever (la pâte)
שְׁאֵרָה (שְׁאֵרַת־; ר׳ שְׁאֵרוֹת, שַׁאֲרוֹת־) נ — parente *f*
שַׁאֲרַת־בָּשָׂר — proche parente
שַׁאֲרָה (238) נ — inceste *m*
שְׁאֵרוּת (48) נ — parenté *f*
שְׁאֵרִית (17) נ — reste *m*
שְׁאֵרִית־הַפְּלֵטָה — les survivants *mpl*
בִּשְׁאֵרִית־כֹּחוֹ — avec le reste de ses forces
מֵי־שְׁאֵרִיּוֹת ז״ר — eaux résiduaires *ou* résiduelles
שֵׁם וּשְׁאֵרִית — un souvenir et des successeurs
‖ מתמט — reste (d'une division)
מִסְפָּרִים שָׁוֵי־שְׁאֵרִית — nombres congrus
שֵׁאת (—) נ — ruine *f*, ravage *m*
שְׂאֵת, שְׂאֵת ← נָשָׂא
שְׂאֵת (119, בלי ר׳) נ — grandeur *f*, vigueur *f*
בְּיֶתֶר־שְׂאֵת — avec plus de vigueur
‖ (תפיחה) — enflure *f*, tumeur *f*
שָׂב, שָׂבָה ש — vieillard *n*, grison *n*
שָׁב, שָׁבָה ת — qui revient, qui rentre
עוֹבְרִים וְשָׁבִים — passants *mpl*
חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב — compte courant
‖ (חוזר בתשובה) — repenti, pénitent
שֵׁב, שְׁבוּ, שְׁבִי ← יָשַׁב
שְׁבָא ש״פ נ (ארץ) — Saba (pays d'Arabie) *m*
מַלְכַּת־שְׁבָא — la reine de Saba

שַׁבַּאי (62) ז — ravisseur *m*, geôlier *m*
שֶׁבֶב (88) ז — éclat (de bois *ou* de métal) *m*, copeau *m*
1. שִׁבֵּב (432) פ״י (הקציע) — raboter
‖ בהש (הכניע) — châtier, dompter
2. שִׁבֵּב ← [שוב]
שָׁבָה (347) פ״י — faire prisonnier (de guerre)
בהש שָׁבָה אֶת־לֵב־פ׳ — captiver, charmer
‖ נִשְׁבָּה (408) פ״ע — être fait prisonnier
‖ הִשְׁבָּה (508) פ״י — faire emmener en captivité
שְׁבוֹ (—) ז — agate *f*
שִׁבּוּב (51) ז — rabotage *m*
שִׁבּוּחַ (9) ז — amélioration *f*, amendement *m*
1. שִׁבּוּט (51) ז (חביטה) — battage *m*
2. שִׁבּוּט (51) ז דג — turbot *m*
שָׁבוּי, שְׁבוּיָה ת — prisonnier (de guerre), captif
שְׁבוּי־מִלְחָמָה — prisonnier de guerre
מַחֲנֵה־שְׁבוּיִים ז — camp *m* de prisonniers
פִּדְיוֹן־שְׁבוּיִים ז — rachat *m* de prisonniers
‖ בהש — captivé, charmé
שָׁבוּס, שְׁבוּסָה ת — coiffé d'un bandeau
שָׂבוּעַ, שְׂבוּעָה ת — rassasié
שָׁבוּעַ (שְׁבוּעַ־; ר׳ שָׁבוּעוֹת, שְׁבוּעוֹת־) ז — semaine *f*
סוֹף־שָׁבוּעַ ז — week-end *m*, fin *f* de semaine
חַג־הַשָּׁבוּעוֹת ז — la Pentecôte
שְׁבוּעַיִם — deux semaines, une quinzaine
שְׁבוּעָה (201) נ — serment *m*
שְׁבוּעַת־אֱמוּנִים — serment d'allégeance
שְׁבוּעַת־שֶׁקֶר — faux serment, parjure *m*
הֵעִיד בִּשְׁבוּעָה — témoigner sous la foi du serment
שְׁבוּעוֹן (21) ז — hebdomadaire (journal) *m*
דוּ־שְׁבוּעוֹן — bimensuel *m*
שָׁבוּעוֹת ← שָׁבוּעַ
שְׁבוּעִי, ־עִית ת — hebdomadaire
דוּ־שְׁבוּעִי — bimensuel
1. שָׁבוּץ, שְׁבוּצָה ת (משובץ) — enchâssé, encastré
2. שָׁבוּץ, שְׁבוּצָה ת רפא — apoplectique
שִׁבּוּץ (51) ז — enchâssement *m*, encastrement *m*
‖ בהש (שילוב) — insertion *f*, mise *f* en place
(של־עובדים) — échelonnement *m*

(עשה כשפים) — conjurer, exorciser
הִשְׁבִּיעַ שֵׁדִים — conjurer des démons
שֶׁבַע ← שִׁבְעָה
שָׂבְעָה (207, בלי ר׳) נ — satiété *f*
לֹא יָדַע שָׂבְעָה — être insatiable
שִׁבְעָה (נ׳ שֶׁבַע) ש״מ — sept
שִׁבְעַת־יְמֵי־אֵבֶל — sept jours de deuil
יָשַׁב שִׁבְעָה — observer la semaine de deuil
שְׁנַת־הַשֶּׁבַע נ — la septième année
הִשְׁגִּיחַ בְּשֶׁבַע עֵינַיִם — surveiller de très près
שִׁבְעָתֵנוּ (־תְכֶם וכו׳) — nous (vous *etc*) sept
|| שִׁבְעָה־עָשָׂר (נ׳ שְׁבַע־עֶשְׂרֵה) — dix-sept
|| שֶׁבַע תה״פ — sept fois
שִׁבְעָתַיִם — au septuple
שְׂבֵעוּת (48, בלי ר׳) נ — satiété *f*
שִׁבְעִים (—) ש״מ — soixante-dix
שִׁבְעִים יוֹם — soixante-dix jours
בֶּן־ (נ׳ בַּת־) שִׁבְעִים (שָׁנָה) — septuagénaire
תַּרְגּוּם־הַשִּׁבְעִים ז — la version des Septante
° **שִׁבְעָנָה** (—) ש״מ (איוב מ״ב י״ג) — sept
שִׁבְעָתַיִם ← שִׁבְעָה
1. **שָׁבַץ** (308) פ״ע (לקה בשבץ־לב) — avoir une crise (cardiaque)
|| הִשְׁתַּבֵּץ (467) פ״ע — avoir une attaque
2. **[שבץ]** נִשְׁבַּץ (389) פ״ע (נקבע במשבצת) — être enchâssé *ou* encastré
|| שִׁבֵּץ (432) פ״י (עשה משבצות) — quadriller
(קבע במשבצות) — enchâsser, encastrer, sertir
(שילב) — insérer, mettre en place
בהש שִׁבֵּץ עוֹבְדִים — classer des travailleurs par catégories
|| הִשְׁתַּבֵּץ (467) פ״ע — s'enchâsser, s'encastrer
(השתלב) — s'insérer, être classé
|| הִשְׁבִּיץ (499) פ״י — classer dans une catégorie
שָׁבָץ (105) ז רפא — apoplexie *f*
שְׁבַץ־לֵב — crise *f* cardiaque
אֲחָזוֹ שָׁבָץ — avoir une crise cardiaque
שָׁבַק (303) פ״י — laisser, quitter, abandonner
שָׁבַק חַיִּים לִפְ׳ — quitter qn (en mourant)
שָׁבַק חַיִּים לְכָל־חַי — quitter ce monde
שָׂבַר (303) פ״ע (בדק) — examiner, considérer
|| (קיווה) — espérer
|| שִׂבֵּר (432) פ״ע (לְ־ או אֶל־) — espérer, attendre
1. **שָׁבַר** (303) פ״י — briser, casser
שָׁבַר אֶת־רַגְלוֹ — se casser la jambe
עממי שָׁבַר אֶת־רֹאשׁוֹ — se casser la tête
בהש שָׁבַר הִתְנַגְּדוּת — briser une résistance
שָׁבַר אֶת־הַקֶּרַח — rompre la glace
שָׁבַר צְמָאוֹ — se désaltérer
שָׁבַר רַעֲבוֹנוֹ — assouvir sa faim
ספורט שָׁבַר שִׂיא — battre un record
|| נִשְׁבַּר (389) פ״ע — être brisé, être cassé
עממי נִשְׁבַּר לִי — je n'en peux plus
|| שִׁבֵּר (432) פ״י — briser, rompre
בהש שִׁבֵּר אֶת־הַדֶּרֶךְ — interrompre sa route
לְשַׁבֵּר אֶת־הָאֹזֶן — pour accoutumer l'oreille
|| הִשְׁתַּבֵּר (467) פ״ע — se briser, se casser
פיס (אור) — se réfracter
|| הִשְׁבִּיר (499) פ״י — briser, percer
°(יולדת) — ouvrir la matrice
2. **שָׁבַר** (303) פ״י (קנה בר) — acheter du blé
(מכר בר) — vendre du blé
|| הִשְׁבִּיר (499) פ״י — approvisionner
מַשְׁבִּיר לַצָּבָא — fournisseur de l'armée
שֵׂבֶר (182, בלי ר׳) ז — espoir *m*, attente *f*
1. **שֶׁבֶר** (166) ז (ריסוק) — fracture *f*, rupture *f*
שֶׁבֶר־עָנָן — averse *f*
|| בהש (אסון) — malheur *m*, catastrophe *f*
זַעֲקַת־שֶׁבֶר נ — cris *mpl* de détresse
|| (רסיס) — fragment *m*, débris *m*
בהש שֶׁבֶר־כְּלִי — homme brisé, loque humaine
|| רפא (במעיים) — hernie *f*
חֲגוֹרַת־שֶׁבֶר — bandage *m* herniaire
(ביד או ברגל) — fracture *f*
|| מתמט — fraction *f*
שֶׁבֶר מַחְזוֹרִי — fraction périodique
שֶׁבֶר עֶשְׂרוֹנִי — fraction décimale
|| (פיתרון) — solution *f*, mot (d'une énigme) *m*
חֲלוֹם וְשִׁבְרוֹ — un rêve et son interprétation
|| שְׁבָרִים (בתקיעת־שופר) — tons brisés
2. **שֶׁבֶר** (166, בלי ר׳) ז (תבואה) — blé *m*

שְׂבִיעַת־ (או שְׂבִיעוּת־) רָצוֹן — contentement *m*, satisfaction *f*
לִשְׂבִיעַת־רְצוֹנוֹ — à sa satisfaction
שְׁבִיעִי, ־עִית ת — septième
|| שְׁבִיעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ — septième (fraction) *m*
(השנה השביעית) — septième année *f*, année sabbatique
שְׁבִיעִיָּה (202) נ — groupe *m* de sept, pléiade *f*
|| מוס — septuor *m*
שָׁבִיר, שְׁבִירָה ת — fragile
שְׁבִירָה (201) נ — fracture *f*, rupture *f*
בהש שְׁבִירַת־לֵב — brisement *m* de coeur
שְׁבִירַת־רְעָבוֹן — assouvissement *m* de la faim
פיס שְׁבִירַת־הָאוֹר — réfraction *f* de la lumière
|| (בקבלה) שְׁבִירַת־כֵּלִים — cataclysme originel
שְׁבִירוּת (48, בלי ר׳) נ — fragilité *f*
שְׁבִית (17, בלי ר׳) נ — captivité *f*, exil *m*
שְׁבִיתָה (201) נ (מנוחה) — repos *m*, chômage *m*
(בילוי השבת) — manière *f* de passer le sabbat
שְׁבִיתַת־נֶשֶׁק — armistice *m*
קָנָה לוֹ שְׁבִיתָה — élire domicile
|| (של פועלים) — grève *f*
שְׁבִיתַת־הָאָטָה — grève perlée
שְׁבִיתַת־מְחָאָה — grève de protestation
שְׁבִיתַת־רָעָב — grève de la faim
שְׁבִיתַת־שֶׁבֶת — grève sur le tas
שְׁבִיתָה פִּרְאִית — grève irrégulière
מֵפִיר־שְׁבִיתָה ז — briseur *m* de grève
שֹׂבֶךְ (187) ז — enchevêtrement *m*, fourré *m*
שֹׂבֶךְ ← שׁוֹבֶךְ
שְׂבָכָה (215) נ — treillis *m*, grillage *m*
הִתְהַלֵּךְ עַל־שְׂבָכָה — marcher sur une trappe, être en danger
1. שָׁבַל (303) פ״י (עבר בשביל) — cheminer
|| הִשְׁבִּיל (499) פ״י — conduire
2. [שבל] נִשְׁבַּל (389) פ״ע (נגרר) — se traîner
3. [שבל] הִשְׁתַּבֵּל (467) פ״ע (צמח) — monter en épis
|| הִשְׁבִּיל (499) פ״י — faire mûrir les épis
שֹׁבֶל (191) ז — traîne (de robe) *f*
שֹׁבֶל־עָשָׁן — traînée *f* de fumée
(של אנייה) — sillage *m*
שַׁבְּלוּל (41) ז זואול — escargot *m*, limace *f*
שַׁבְּלוּלִי, ־לִית ת — en spirale, en colimaçon
שַׁבְּלוֹנָה (ר׳ ־נוֹת) נ — moule *m*, modèle *m*, patron *m*
|| בהש (שיגרה) — routine *f*
שִׁבֹּלֶית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ צמח — épillet *m*
1. שִׁבֹּלֶת (258, שִׁבֳּלִים, שִׁבֳּלֵי־) נ צמח — épi *m*
שִׁבֹּלֶת־נֵרְדְּ — spic *m*
שִׁבֹּלֶת־שׁוּעָל — avoine *f*
שִׁבֳּלֵי־זֵיתִים — branches *fpl* d'olivier
בהש שִׁבֹּלֶת־הַזָּקָן — la pointe de la barbe
2. שִׁבֹּלֶת (256) נ (מערבולת) — tourbillon *m*
|| (סימן־היכר) — mot *m* de passe (Juges 12,6)
שָׁבַס (303) פ״י — se coiffer d'un bonnet
שָׂבַע (329, בינוני שָׂבֵעַ) פ״ע — être rassasié
בהש שָׂבַע בּוּז — être abreuvé d'humiliations
שָׂבַע נַחַת — être content
שָׂבַע רָצוֹן — être satisfait
|| נִשְׂבַּע (401) פ״ע — se rassasier
|| שִׂבַּע (440) פ״י — rassasier
|| הִשְׂתַּבֵּעַ (477) פ״ע — se rassasier
|| הִשְׂבִּיעַ (505) פ״י — rassasier
בהש הִשְׂבִּיעַ עֵינָיו — regarder à loisir
הִשְׂבִּיעַ אֶת־רְצוֹן־פ׳ — satisfaire qn, contenter qn
שָׂבָע (—) ז — satiété *f*, abondance *f*
שָׂבֵעַ, שְׂבֵעָה ת — rassasié
בהש שְׂבַע־יָמִים — chargé d'années
שְׂבַע־נַחַת — content, heureux
שְׂבַע־רֹגֶז — saturé de tourments
שְׂבַע־רָצוֹן — satisfait
שֹׂבַע (196, בלי ר׳) ז — satiété *f*
אָכַל לָשֹׂבַע או דֵּי־שָׂבְעוֹ — manger tout son soûl
|| בהש (שפע) — abondance *f*, plénitude *f*
שֹׂבַע־שְׂמָחוֹת — profusion *f* de joie
1. שִׁבַּע (440) פ״י (כפל בשבע) — septupler
2. [שבע] נִשְׁבַּע (401) פ״ע — jurer, prêter serment
נִשְׁבַּע לַשָּׁקֶר — se parjurer
|| הִשְׁבִּיעַ (505) פ״י — faire jurer, adjurer
(הקריא נוסח־שבועה) — assermenter

|| הִשְׂתַּגֵּב (467) פ"ע — se fortifier
|| הִשְׂגִּיב (499) פ"י — fortifier, renforcer
פ"ע — s'élever, devenir fort
שֶׂגֶב (—) ז — grandeur *f*, puissance *f*
שָׁגַג (303) פ"ע — agir par mégarde, faillir
שֶׁגֶג (166) ז — faute *f*, erreur *f*
שְׁגָגָה (215) נ — faute *f*, erreur *f*
בִּשְׁגָגָה — par mégarde, par inadvertance
שָׂגָה (347) פ"ע — grandir, croître, prospérer
|| הִשְׂגָּה (508) פ"י — agrandir, faire croître
הִשְׂגָּה חַיִל — agrandir sa puissance
שָׁגָה (347) פ"ע — pécher par inadvertance
|| (טעה) — se tromper, faillir
|| בהש שָׁגָה בְּ־ — se livrer, s'abandonner
שָׁגָה בַּחֲלוֹמוֹת — s'abandonner aux rêves
|| הִשְׁגָּה (508) פ"י — induire en erreur, fourvoyer
שִׂגּוּב (51) ז — élévation *f*, exaltation *f*
|| (ביצור) — fortification *f*
שִׂגּוּי (51) ז — croissance *f*, prospérité *f*
שָׁגוּי, שְׁגוּיָה ת — erroné
שִׁגּוּל (51) ז — cohabitation *f*, coït *m*
שָׁגוּם, שְׁגוּמָה ת — emboîté
שִׁגּוּם (51) ז — pilotis *mpl*, fascines *fpl*
שָׁגוּעַ, שְׁגוּעָה ת — fou, affolé, exaspéré
שִׁגּוּעַ (—) ז — affolement *m*, exaspération *f*
|| (הטעיה מכוונת) — tour (joué à qn) *m*
שָׁגוּר, שְׁגוּרָה ת — ordinaire, courant, habituel
אִמְרָה שְׁגוּרָה — proverbe courant
יוֹם שָׁגוּר — jour *m* ordinaire
שִׁגּוּר (51) ז — envoi *m*, lancement *m*
שִׁגּוּשׁ (51) ז — tumulte *m*, trouble *m*
[שגח] הִשְׁגִּיחַ (505) פ"י — regarder, considérer
|| (שם לב) הִשְׁגִּיחַ בְּ־ — apercevoir, remarquer
|| (פיקח) הִשְׁגִּיחַ עַל־ — surveiller
שַׂגִּיא, ־אָה ת — grand, puissant
שְׁגִיאָה (201) נ (חטא) — faute *f* par inadvertance
|| (טעות) — faute, erreur *f*
שְׁגִיאַת־דְּפוּס — faute d'impression
שְׁגִיאַת־כְּתִיב — faute d'orthographe
שַׂגִּיאוּת (48, בלי ר') נ — grandeur *f*, puissance *f*
שַׂגִּיב, ־בָה ת — élevé, sublime

שַׂגִּיבוּת (48, בלי ר') נ — élévation *f*, sublimité *f*
שְׂגִיגָה (201) נ — faute *f*, erreur *f*
שְׁגִיָּה (202) נ — faute *f*, erreur *f*
|| (הימסרות) — engouement *m*
שְׁגִיָּה בַּהֲזָיוֹת — vie *f* dans les chimères
שִׁגָּיוֹן (38) ז — manie *f*, idée *f* fixe
|| (תחביב) — caprice *m*, marotte *f*
|| °(הימנון) — hymne *m*, cantique *m*
שִׁגְיוֹנִי, ־נִית ת — maniaque
שָׁגִיר, שְׁגִירָה ת — courant, habituel, usuel
שְׁגִירָה (201) נ — habitude *f*, usage *m*
שְׁגִירוּת (48) נ — facilité *f* d'élocution
שָׁגַל (303) פ"י — cohabiter avec (une femme)
|| נִשְׁגְּלָה (389) פ"ע — être violée
|| שִׁגֵּל (432) פ"י — cohabiter avec
|| הִשְׁתַּגְּלָה (467) פ"ע — se prostituer
|| הִשְׁגִּיל (499) פ"י — prostituer
שֵׁגָל (ר' שְׁגָלוֹת) נ (רעיה) — épouse *f*
|| (פילגש) — concubine *f*, maîtresse *f*
שָׁגָם ← בְּשַׁגָּם
שֶׁגֶם (166) ז טכנ — tenon *m*, languette *f*
שִׁגֵּם (432) פ"י טכנ — assembler, emboîter, insérer
בהש שִׁגֵּם בְּיִסּוּרִים — accabler de souffrances
|| הִשְׁתַּגֵּם (467) פ"ע — s'assembler, s'emboîter
שָׁגַע (329) פ"ע — être fou
|| נִשְׁגַּע (401) פ"ע — devenir fou
|| שִׁגַּע (440) פ"י — rendre fou, affoler
|| הִשְׁתַּגַּע (477) פ"ע — devenir fou
עממי — faire le fou, se déchaîner
הִשְׁתַּגַּע אַחֲרֵי־ — être fou de, raffoler de
שֶׁגַע (—) ז — folie *f*, démence *f*
|| רפא — manie *f*
שֶׁגַע־הַגַּדְלוּת — mégalomanie *f*
שֶׁגַע־הַסַּמִּים — toxicomanie *f*
שִׁגָּעוֹן (38) ז — folie *f*, démence *f*
שִׁגָּעוֹן לְדָבָר אֶחָד — obsession *f*, idée *f* fixe
נָהַג בְּשִׁגָּעוֹן — se conduire comme un fou
שִׁגְעוֹן־הָרְדִיפוֹת — folie de la persécution
שִׁגְעוֹנִי, ־נִית ת — fou, insensé, extravagant
שִׁגְעוֹנוּת (46) נ — folie *f*, extravagance *f*
שָׁגַר (303) פ"י — envoyer, expédier

שֶׁבֶר־רְעָבוֹן — provisions *fpl*
שִׂבְרָה (242) נ — espoir *m*, attente *f*
שִׁבְרוֹן (—) ז — commerce *m* de grains
שִׁבָּרוֹן (38, ר' שִׁבְרוֹנִים) ז — rupture *f*, brisure *f*, ruine *f*
שִׁבְרוֹן־לֵב — déchirement *m* du coeur
שִׁבְרוֹן־מָתְנַיִם — douleur *f* des reins
שַׁבְרִיָּה (202) נ — poignard *m*, cimeterre *m*, sabre *m*
שְׁבְרִיר (1) ז — fragment *m*, gouttelette *f*
שַׁבְרִירֵי־שֶׁמֶשׁ — rayons *mpl* de soleil (pénétrant dans l'obscurité)
שַׁבְרִירִי, ־רִית ת — fragile
שַׁבְרָק (95) ז צמח — bugrane *m*, arrête-boeuf *m*
שִׁבְרֵר (460) פ״י — pulvériser
‖ הִשְׁתַּבְרֵר (493) פ״ע — se pulvériser
שִׁבֵּשׁ (432) פ״י (קלקל) — détériorer, endommager
שִׁבֵּשׁ אֶת־הַתְּנוּעָה — déranger la circulation
הַכְּבִישׁ שֻׁבַּשׁ — la route a été détériorée
‖ (סילף) — altérer, déformer
שִׁבֵּשׁ מִלָּה — estropier un mot
‖ הִשְׁתַּבֵּשׁ (467) פ״ע (התקלקל) — se détériorer, être endommagé
(טעה) — se tromper, se méprendre
(התבלבל) — se troubler, s'embrouiller
1. שַׁבְשֶׁבֶת (ר' ־שָׁבוֹת) נ (מלכודת) — gluau *m*
2. שַׁבְשֶׁבֶת (ר' ־שָׁבוֹת) נ (חץ על־הגג) — girouette *f*
שַׁבְּשָׁן (97) ז — faiseur *m* de fautes, gaffeur *m*
שַׁבֶּשֶׁת (251) נ — faute *f*, erreur *f*, bévue *f*
שַׁבְּשְׁתָּא (—) נ ארמית — faute *f*, erreur *f*
שַׁבְּשְׁתָּא כֵּיוָן דְּעָל עָל — l'erreur est tenace
שָׁבַת (303 ת) פ״ע (חדל) — cesser, s'arrêter, finir
שָׁבַת מְשׂוֹשׂ־לִבֵּנוּ — la joie de notre coeur a cessé
‖ (נח ממלאכתו) — se reposer
‖ (בילה את־השבת) — passer le sabbat
‖ (הפסיק עבודתו) — faire la grève, chômer
‖ נִשְׁבַּת (389 ת) פ״ע — être aboli, cesser
‖ הִשְׁבִּית (499 ת) פ״י — faire cesser, arrêter
הִשְׁבִּית מִפְעָל — faire chômer une entreprise
1. שֶׁבֶת ← יָשַׁב

2. שֶׁבֶת (167, בלי ר') נ — fait *n* d'être assis
‖ שֶׁבֶת־אַחִים — réunion amicale
כּוֹכַב־שֶׁבֶת ז — étoile *f* fixe
שְׁבִיתַת־שֶׁבֶת נ — grève *f* sur le tas
‖ (פיצוי־בטלה) — indemnité *f* de chômage
3. שֶׁבֶת (—) נ צמח — aneth *m*, fenouil *m*
שַׁבָּת (101) נ — samedi *m*, sabbat *m*
לֵיל־שַׁבָּת ז — vendredi soir
מוֹצָאֵי־שַׁבָּת ז״ר — samedi soir
עֶרֶב־שַׁבָּת ז — vendredi *m*
קַבָּלַת־שַׁבָּת נ — accueil *m* du sabbat
שַׁבָּת־שָׁלוֹם! — bon sabbat!
‖ (שבוע) — semaine *f*
יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת — dimanche *m*
‖ °(חג) — jour *m* de fête
מִמָּחֳרַת־הַשַּׁבָּת — le lendemain de la fête
‖ (שנת־השמיטה) — année *f* sabbatique
שַׁבְּתָאוּת (46, בלי ר') נ דת — sabbatianisme *m*
שַׁבְּתַאי ש״פ ז — Sabbataï *m*
‖ אסטר — Saturne (planète) *m*
‖ חרק שַׁבְּתַאי־הַשָּׁקֵד — paon *m* de nuit
שַׁבְּתָאִי, ־אִית ת דת — sabbatien (partisan de Sabbataï Tsevi)
שַׁבְּתָה (—) נ רפוא — méningite *f*
שַׁבָּתוֹן (—) ז — fête chômée, jour *m* de repos
שַׁבַּת־שַׁבָּתוֹן נ — jour de chômage complet
שְׁנַת־שַׁבָּתוֹן נ — année *f* sabbatique
שַׁבַּתִּי, ־תִּית ת — sabbatique
שַׁבַּתִּיּוּת (47, בלי ר') נ — ambiance *f* sabbatique
שָׂגָא (339, עת' יִשְׂגֶּא) פ״ע — croître, prospérer
שְׁלוֹמְךָ יִשְׂגֶּא! — bien-être et prospérité!
‖ הִשְׂגִּיא (507) פ״י — élever, exalter, faire grandir
שֶׂגֶא (—) ז — hauteur *f*, sommet *m*
שָׂגַב (308) פ״ע — être puissant, être fort
‖ פ״י — fortifier, renforcer
‖ נִשְׂגַּב (389) פ״ע — être élevé, être sublime
כהש נִשְׂגַּב מִבִּינַת־פ' — dépasser l'entendement de qn
(בוצר) — être fortifié
‖ שִׂגֵּב (432) פ״י — fortifier, protéger

שִׁדּוּךְ (51) ז — arrangement *m* de mariage
מִשְׂרַד־שִׁדּוּכִים — agence matrimoniale
שִׁדּוּל (51) ז — persuasion *f*, séduction *f*
שִׁדּוּל לִדְבַר־עֲבֵרָה — incitation *f* au péché
שֵׁדוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petit diable, lutin *m*
שָׁדוּף, שְׁדוּפָה ת (צנום) — desséché, flétri
|| בהש — vide, creux
מְלִיצָה שְׁדוּפָה — phraséologie creuse
שִׁדּוּר (51) ז — envoi *m*, expédition *f*
|| (ברדיו ובטלוויזיה) — émission *f*
שִׁדּוּר חַי — émission en direct
תַּחֲנַת־שִׁדּוּר נ — poste émetteur
שִׁדּוּרֵי־יִשְׂרָאֵל — radiodiffusion israélienne
שָׂדַי (—) ז — champ *m*, campagne *f*
שַׁדַּי (—) ז — le Tout-Puissant (Dieu)
שֵׁדִי, ־דִית ת — démoniaque, diabolique
שְׂדִידָה (201) נ חקל — hersage *m*
שְׁדִידָה (201) נ — pillage *m*, mise *f* à sac
שְׁדִיפוּת (48) נ — vide *m*, inanité *f*
שָׁדִיר, שְׁדִירָה ת רדיו — approprié à une émission, qui peut être diffusé
שִׁדֵּךְ (432) פ״י — arranger un mariage
שִׁדֵּךְ אִשָּׁה — proposer une femme en mariage
|| בהש — mettre en rapports
|| הִשְׁתַּדֵּךְ (470) פ״ע — se fiancer
|| הִשְׁדִּיךְ (499) פ״י — calmer, apaiser
שַׁדְּכָן (97) ז — marieur *m*, courtier *m* en mariages
שַׁדְּכָנוּת (46) נ — arrangement *m* de mariages
שִׁדֵּל (432) פ״י — exhorter, encourager, persuader
|| הִשְׁתַּדֵּל (470) פ״ע — s'efforcer, tâcher, tenter
הִשְׁתַּדֵּל לִפְנֵי־ (או אֵצֶל־) פ׳ — essayer de convaincre qn
שְׁדֵלָה (201) נ — lobby *m*
שַׁדְלָן (97) ז — intercesseur *m*, solliciteur *m*
שַׁדְלָנִי, ־נִית ת — insinuant, persuasif
שְׂדֵמָה (נס׳ שַׂדְמַת־; ר׳ שְׂדֵמוֹת, שַׂדְמוֹת־) נ — champ *m*
שַׁדְמִית (17) נ עוף — glaréole *f*
שָׁדַף (303) פ״י — dessécher, brûler
|| נִשְׁדַּף (389) פ״ע — être desséché
|| שִׁדֵּף (432) פ״י — dessécher, brûler
|| הִשְׁתַּדֵּף (470) פ״ע — se dessécher
|| הִשְׁדִּיף (499) פ״י — dessécher, brûler
שְׁדֵפָה (229) נ — récolte desséchée
שִׁדָּפוֹן (38) ז חקל — nielle *f*, brouissure *f*
בהש (ריקנות) — vide *m*, inanité *f*
שָׁדַר (303) פ״י — envoyer, expédier
|| נִשְׁדַּר (389) פ״ע — être envoyé, être expédié
|| שִׁדֵּר (432) פ״י — envoyer, expédier, dépêcher
(ברדיו ובטלוויזיה) — diffuser, émettre
|| הִשְׁתַּדֵּר (470) פ״ע — s'empresser, s'efforcer
1. שַׁדָּר (90) ז רדיו — speaker *m*
2. שַׁדָּר (90) ז (עץ) — bouleau *m*
3. שַׁדַּ״ר (ר׳ שַׁדָּ״רִים) ז (=שְׁלִיחַ דְּרַבָּנָן) — émissaire *m* d'une oeuvre charitable
1. שֶׁדֶר (166) ז (הודעה) — message *m*
2. שֶׁדֶר (166) ז — échine *f*, colonne vertébrale
שְׁדֵרָה (229) נ (של־עצים) — rangée *f*
(רחוב) — avenue *f*, boulevard *m*
|| צבא — colonne (de troupes, de voitures) *f*
|| בהש שְׁדֵרוֹת־הָעָם — les couches *fpl* du peuple
שִׁדְרָה (242) נ אנטום — échine *f*, épine dorsale
חוּט־הַשִּׁדְרָה ז — moelle épinière
עַמּוּד־הַשִּׁדְרָה ז — colonne vertébrale
בהש חֲסַר־עַמּוּד־שִׁדְרָה — mou, sans caractère
שִׁדְרִית (17) נ (בסירה) — quille *f*
שִׁדְרִית־עָל — carlingue *f*
שַׁדְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — speaker (de radio) *n*
שַׁדֶּרֶת (—) נ רפא — rachitisme *m*
שֶׂה (69) ז — agneau *m*, chevreau *m*
בהש שֶׂה תָּמִים — oie blanche
שָׂהַד (326) פ״י — témoigner
|| שִׂהֵד (435) פ״י — témoigner
שָׂהֵד (125) ז — témoin *m*
שָׂהֲדִי בַּמְּרוֹמִים — le ciel m'est témoin
שַׂהֲדוּת (—) או שָׂהֲדוּתָא נ ארמית — témoignage *m*
שָׁהָה (350) פ״ע (התעכב) — s'attarder, demeurer
שָׁהָה פָּהָה — hésiter, traîner
שָׁהָה בָּעִיר — séjourner dans la ville
|| שִׁהָה (448) פ״י — retarder, différer

‖ נִשְׂגַּר (389) פ"ע	devenir habituel
‖ שִׁגֵּר (432) פ"י	envoyer, expédier, lancer
בהש שִׁגֵּר דְּמָעוֹת	verser des larmes
‖ הִשְׂתַּגֵּר (467) פ"ע	devenir habituel
(התרגל)	s'habituer, s'accoutumer
(נשלח)	être envoyé, être expédié
‖ הִשְׂגִּיר (499) פ"י	rendre habituel
(הרגיל)	habituer, accoutumer
(הריץ מנוע)	roder
שֶׁגֶר (166, נס' שְׁגַר־) ז	portée (des animaux) *f*
שַׁגָּר (90) ז	expéditeur *m*
שִׁגְרָה (207) נ	habitude *f*, usage *m*, routine *f*
שִׁגָּרוֹן (38) ז רפא	rhumatisme *m*
קַדַּחַת־הַשִּׁגָּרוֹן נ	fièvre rhumatismale
שִׁגְּרוֹנִי, ־נִית ת רפא	rhumatisant, rhumatismal
שַׁגְרִיר (1) ז	ambassadeur *m*
שַׁגְרִירוּת (48) נ	ambassade *f*
שַׁגְּרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	expéditeur *n*
שִׁגְרָתִי, ־תִית ת	habituel, courant, routinier
בִּקּוּר שִׁגְרָתִי	visite habituelle *ou* d'usage
שִׁגְרָתִיּוּת (47, בלי ר') נ	routine *f*
שִׁגְרְתָן (ר' ־רְתָנִים) ז	homme routinier
שִׁגְרְתָנוּת (46) נ	routine *f*
שָׁגַשׁ (303) פ"ע	fureter, fouiller
‖ שִׁגֵּשׁ (432) פ"י	troubler, embrouiller
‖ הִשְׁתַּגֵּשׁ (467) פ"ע	se troubler, s'embrouiller
שִׂגְשֵׂג (460) פ"ע	croître, prospérer
‖ הִשְׂתַּגְשֵׂג (493) פ"ע	se ramifier, s'épanouir
בהש	se développer, prospérer
שִׂגְשׂוּג (51) ז	croissance *f*, prospérité *f*
שַׁד (זוגי שָׁדַיִם) 263 ז	sein (de femme) *m*
יוֹנְקֵי־שָׁדַיִם ז"ר	nourrissons *mpl*
‖ (של־ בעלי־חיים)	mamelle *f*, pis *m*, tétine *f*
שֵׁד (113) ז	démon *m*, diable *m*, esprit (fantôme) *m*
כְּמִי שֶׁכְּפָאוֹ שֵׁד	comme possédé par un démon
אֵין הַשֵּׁד נוֹרָא כָּל־כָּךְ	ce n'est pas si terrible
הַשֵּׁד יוֹדֵעַ	du diable si je le sais
מְחוֹל־שֵׁדִים ז	sarabande infernale
‖ עממי (שובב)	espiègle *m*, polisson *m*
שֵׁד מִשַּׁחַת	diable d'homme, chenapan *m*
.1 שֹׁד (144, בלי ר') ז (גזל)	rapine *f*, pillage *m*
מַעֲשֵׂה־שֹׁד ז	cambriolage *m*
שֹׁד מְזֻיָּן	attaque *f* à main armée
שֹׁד וָשֶׁבֶר!	malheur et désolation!
.2 °שֹׁד (144, בלי ר') ז (חלב)	suc *m*, lait *m*
שָׁד ← [שׁיד]	
שְׁדָאוּת (—) צבא נ	service *m* en campagne
שִׂדֵּד (432) פ"י חקל	herser
שָׁדַד (358) פ"י (גזל)	piller, dévaliser, saccager
(החריב)	ruiner, détruire
‖ נִשְׁדַּד (389) או °נָשַׁד (417) פ"ע	être pillé
‖ שִׁדֵּד (432) או שׁוֹדֵד (455) פ"י	saccager, piller
בהש שִׁדֵּד רְבֶץ־פ'	troubler le repos de qn
שִׁדֵּד הַמַּעֲרָכוֹת	bouleverser l'ordre établi
‖ הֵשִׁיד (526) פ"י	saccager, ruiner
שָׂדֶה (80) ז	champ *m*, campagne *f*
שְׂדֵה־אִילָן	verger *m*
שְׂדֵה־בַעַל	terrain arrosé par la pluie
שְׂדֵה־מִרְעֶה	pâturage *m*
שְׂדֵה־שְׁלָחִים	terrain irrigué
אִישׁ־שָׂדֶה ז	paysan *m*, campagnard *m*
חַיַּת־הַשָּׂדֶה נ	les bêtes *fpl* sauvages
עִיר־שָׂדֶה נ	ville *f* de province
שְׂדֵה־רְאִיָּה	champ visuel
בהש שְׂדֵה־פְּעֻלָּה	champ d'action
פיס שָׂדֶה מַגְנֵטִי	champ magnétique
צבא שְׂדֵה־מוֹקְשִׁים	champ de mines
שְׂדֵה־קְרָב	champ de bataille
אִמּוּנֵי־שָׂדֶה ז"ר	exercices *mpl* de campagne
בֵּית־סֵפֶר־שָׂדֶה ז	école *f* de nature
תּוֹתַח־שָׂדֶה ז	canon *m* de campagne
שֵׁדָה (ר' ־שֵׁדוֹת) נ	démon femelle, diablesse *f*
.1 שִׁדָּה (208) נ (ארון)	commode *f*, bahut *m*
.2 °שִׁדָּה (208) נ (קהלת ב' ח')	courtisane *f*
שָׁדוּד, שְׁדוּדָה ת (נגזל)	pillé, dévalisé
‖ (הרוס)	détruit, ruiné, abattu
שִׂדּוּד (51) ז חקל	hersage *m*
שִׁדּוּד (51) ז	pillage *m*, mise *f* à sac
שִׁדּוּד־מַעֲרָכוֹת	bouleversement *m* de la situation

שׁוּב וָשׁוּב — encore et encore, sans cesse
שׁוּב פַּעַם — encore une fois, une autre fois
לֹא... שׁוּב — ne... plus
שׁוֹבָב, ־בָבָה (ר׳ ־בָבִים, ־בָבוֹת) ת (ילד) — polisson, espiègle
‖ (פרוע) — mutin, rebelle
שׁוֹבְבוּת (45) נ — polissonnerie *f*, espièglerie *f*
שׁוֹבָבִי, ־בִית ת — polisson, gamin, espiègle
שׁוֹבְבָנוּת (46) נ — polissonnerie *f*, espièglerie *f*
שׁוֹבְבָנִי, ־נִית ת — polisson, gamin, espiègle
שׁוּבָה (—) נ — tranquillité *f*
בְּשׁוּבָה וָנַחַת — dans la tranquillité et le calme
שׁוֹבִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — chauvinisme *m*
שׁוֹבָךְ (93) או **שׁוֹבֶךְ** (187) ז — pigeonnier *m*, colombier *m*
שׁוֹבֵר (132) ז — brisant *m*
שׁוֹבֵר־גַּלִּים — brise-lames *m*
שׁוֹבֵר־רוּחַ — brise-vent *m*
‖ (כתב־אישור) — reçu *m*, récépissé *m*, bon *m*
בהש שְׁטָר וְשׁוֹבְרוֹ בְּצִדּוֹ — problème assorti de sa solution
שׁוֹבֵת (132) ז (עושה שביתה) — gréviste *m*
‖ (מבלה את־השבת) — hôte *m* pour la durée du sabbat
[שׁוג] נָשׁוֹג (429) פ״ע — reculer
שׁוֹגֵג (ר׳ ־גְגִים) ז — pécheur *m* involontaire
‖ בְּשׁוֹגֵג — par inadvertance
שׁוֹגֵר (132) ז — expéditeur *m*, consignateur *m*
[שׁוד] שָׁד (382) פ״י — chauler
[שׁוד] שָׁד (382) פ״י — piller, dépouiller, ravager
שׁוּדָא (—) ז ארמית — décision *f*, arrêt *m*
שׁוּדָא דְדַיָּנֵי — appréciation *f* des juges
שׁוֹדֵד (132) ז — brigand *m*
שׁוֹדֵד־יָם — pirate *m*
שׁוֹדֵד־אֲוִיר — pirate de l'air
שְׁוֵדִי, ־דִית ת — suédois
שְׁוֵדְיָה ש״פ נ (מדינה) — la Suède
שָׁוָה (353) פ״ע — être égal, égaler
מִי יִשְׁוֶה לְךָ? — qui peut t'égaler?
אֵין שָׁוֶה לִפְעֹל — cela ne vaut pas la peine d'agir
‖ **נִשְׁוָה** (406) פ״ע — devenir égal
‖ **שִׁוָּה** (453) פ״י — égaler
(יישר) — aplanir, égaliser
(תאר) — s'imaginer, se représenter
שִׁוָּה לְנֶגְדּוֹ — avoir présent à l'esprit
שַׁוֵּה בְנַפְשְׁךָ — imagine, représente-toi
(העניק) — conférer, attribuer
שִׁוָּה עֵרֶךְ לְ־ — conférer de la valeur à
שִׁוָּה חֲגִיגִיּוּת לַטֶּקֶס — conférer de la solennité à la cérémonie
‖ **הִשְׁתַּוָּה** (480) פ״ע — être comparable
(התפשר) — arriver à un compromis
‖ **הִשְׁוָה** (512) פ״י — rendre égal, égaliser
(דימה) — comparer
(יישר) — aplanir, égaliser
שָׁוֶה, שָׁוָה ת — égal, pareil
כָּל־בְּנֵי־אָדָם שָׁוִים — tous les hommes sont égaux
הַשָּׁעוֹן שָׁוֶה עֶשְׂרִים שֶׁקֶל — la montre vaut vingt sicles
פַּעֲמַיִם שָׁלוֹשׁ שָׁוֶה שֵׁשׁ — deux fois trois font six
חִלֵּק שָׁוֶה בְּשָׁוֶה — partager à parts égales
שְׁוֵה־זְכֻיּוֹת — égal en droit
שְׁוֵה־נֶפֶשׁ — indifférent, impassible
שְׁוֵה־עֵרֶךְ — équivalent
‖ (בעל־ערך) — valable
שָׁוֶה לְכָל־נֶפֶשׁ — à la portée de tout le monde
פִּיו וְלִבּוֹ שָׁוִים — sincère
רִאשׁוֹן בֵּין־שָׁוִים — le premier parmi ses égaux
מתמט מְשֻׁלָּשׁ שְׁוֵה־שׁוֹקַיִם — triangle *m* isocèle
מְשֻׁלָּשׁ שְׁוֵה־צְלָעוֹת — triangle équilatéral
‖ (בדעה אחת) זֶה וָזֶה שָׁוִים — ils sont d'accord
בָּאוּ לְעֵמֶק הַשָּׁוֶה — ils ont accepté un compromis
שִׁוּוּט (51) ז — systématisation *f*
שִׁוּוּי (51) ז — égalité *f*, égalisation *f*
שִׁוּוּי־זְכֻיּוֹת — égalité de droits
שִׁוּוּי־מִשְׁקָל — équilibre *m*
‖ (יחס) — proportion *f*, rapport *m*
‖ (ערך) — valeur *f*

|| הִשְׁתַּהָה (482) פ"ע — s'attarder
|| הִשְׁהָה (509) פ"י — retarder, différer, ajourner
הִשְׁהָה אֶת־תְּשׁוּבָתוֹ — remettre sa réponse à plus tard
שָׁהוּי, שְׁהוּיָה ת — lent, hésitant
שִׂיחָה שְׁהוּיָה (בטלפון) — conversation différée
שִׁהוּי (50) ז — retard *m*, délai *m*
לְלֹא שִׁהוּי — sans délai
שִׁהוּק (50) ז — hoquet *m*
שְׁהוּת (45, בלי ר') נ — délai *m*, loisir *m*
שְׁהִי (5) ז מוס — pause *f*
שְׁהִ"י־פְּהִ"י (= שַׁבָּת הַיּוֹם פֶּסַח הַיּוֹם) — prétexte *m*
|| (דבר בלתי חשוב) — bagatelles *fpl*
שְׁהִיָּה (202) נ — délai *m*, retard *m*, attente *f*
שְׁהִיָּה וּפְהִיָּה — hésitations *fpl*, tergiversations *fpl*
לְלֹא שְׁהִיּוֹת וּפְהִיּוֹת — sans délai inutile
שְׁהִיּוּת (47, בלי ר') נ — endurance *f*
שַׁהְיָן (ר' ־נִים) ז — personne lente, traînard *m*
שִׁהֵם (435) פ"י — incruster d'onyx
שֹׁהַם (197) ז — onyx *m*, agate *f*
שָׁהֳמִי, ־מִית ת — d'onyx, agatisé
שָׁהָק (152) ז — hoquet *m*
שִׁהֵק (435) פ"ע — hoqueter
|| הִשְׁתַּהֵק (471) פ"ע — avoir le hoquet
שַׁהֶקֶת (—) נ רפא — hoquet (maladie) *m*
שַׂהֲרוֹן (21) ז (תכשיט) — croissant (parure) *m*
|| (לחמניה) — croissant (pâtisserie)
° שָׁו (—) ז (איוב ט"ו ל"א) — valeur *f*
שׁוֹא (—) ז — soulèvement *m*, tumulte *m*
שְׁוָא (ר' ־אִים) ז דקדוק — *chewa* (signe graphique) *m*
שְׁוָא נָח — *chewa* immobile *ou* quiescent
שְׁוָא נָע — *chewa* mobile
שְׁוָא מֻרְכָּב — *chewa* composé
שָׁוְא (—) ז — fausseté *f*, inanité *f*, vanité *f*
לַשָּׁוְא — en vain, inutilement
הַכֹּל הָיָה לַשָּׁוְא — tout était inutile
הַבְטָחַת־שָׁוְא נ — promesse fallacieuse
מַרְאֵה־שָׁוְא ז — mirage *m*
שְׁבוּעַת־שָׁוְא נ — faux serment

שׁוֹאֵב (125) ז — puiseur *m*
שׁוֹאֵב־מַיִם — porteur *m* d'eau
שׁוֹאֵבָה (—) נ — puisage *m*
דת בֵּית־הַשּׁוֹאֵבָה ז — puits (d'où l'on tirait l'eau versée sur l'autel à *Soukkoth*) *m*
שׁוֹאָה (201) נ (סערה) — tempête *f*, orage *m*
(אסון) — catastrophe *f*, cataclysme *m*
הֵמִיט שׁוֹאָה — amener une catastrophe
היסט הַשּׁוֹאָה — l'Holocauste (1933–1945) *m*
שְׁוָאִי, ־אִית ת דקדוק — ponctué d'un *chewa*
שׁוֹאֵל, ־אֶלֶת (ר' ־אֲלִים, ־אֲלוֹת) ש — auteur *m* d'une question
|| (לווה) — emprunteur *m*
[שׁוּב] שָׁב (382) פ"ע — retourner, revenir, rentrer
שָׁב עַל־עֲקֵבָיו — retourner sur ses pas
שָׁבָה נַפְשׁוֹ עָלָיו — reprendre ses esprits
הָלוֹךְ וָשׁוֹב — aller et retour
דָּחָה בְּלֵךְ וָשׁוּב — renvoyer de Ponce à Pilate
שָׁב וְעָשָׂה — refaire
(התחרט) — se repentir, se rétracter
שָׁב מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה — renoncer à ses erreurs
|| שׁוֹבֵב (455) פ"ע (החזיר) — ramener, faire revenir
שׁוֹבֵב נֶפֶשׁ — apaiser
שׁוֹבֵב נְתִיבוֹת — restaurer les routes
(התעה) — écarter, détourner
פ"ע (תעה) — s'écarter, se détourner
|| שֻׁבַּב (432) פ"י — détourner, éloigner
|| הִשְׁתּוֹבֵב (487) פ"ע — être turbulent, se déchaîner
|| הֵשִׁיב (526) פ"י — ramener, faire revenir
הֵשִׁיב רֵיקָם — renvoyer les mains vides
(החזיר) — rendre
הֵשִׁיב אֲבֵדָה — rapporter un objet perdu
הֵשִׁיב לְפ' כִּגְמוּלוֹ — traiter qn selon son mérite
הֵשִׁיב אֶל־לִבּוֹ — prendre à coeur
הֵשִׁיב נֶפֶשׁ — rafraîchir, réconforter
(נתן תשובה) — répondre
(ביטל) — annuler, rapporter (un décret)
הַנַּעֲשָׂה אֵין לְהָשִׁיב — ce qui est fait est fait
הֵשִׁיב אַף או חֵמָה — détourner la colère
שׁוּב תה"פ — encore, de nouveau

רֶוַח שׁוּלִי — bénéfice marginal
שׁוּלְיָה או שֻׁלְיָה (207) ז — apprenti *m*
שׁוּלְיַת־הַקּוֹסֵם — l'apprenti sorcier
שׁוּלִיּוּת (47, בלי ר') נ — marginalité *f*
שׁוּלַיִם (265) ז"ז (של־בגד) — bord *m*, pan *m*
‖ (תחתית) — fond *m*
שׁוּלֵי־כּוֹס — fond d'un verre
‖ (של־דף) — marge *f*
הֶעָרַת־שׁוּלַיִם נ — note marginale
שׁוֹלֵל, ־לֶלָה ת — dénué, dépourvu
הָלַךְ שׁוֹלָל — se laisser duper
הוֹלִיךְ אֶת־פּ' שׁוֹלָל — induire qn en erreur
שׁוֹלְלוּת (45) נ — négation *f*, opposition *f*
שׁוֹלְלִי, ־לִית ת — négatif
שׁוֹלְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — négateur *n*
שׁוֹלְלָנוּת (46) נ — attitude négative
שׁוֹלְלָנִי, ־נִית ת — négateur, négatif
[שׁוּם] ← [שִׂים]
שׂוּם (—) ז — application *f*
שׂוּם־לֵב — attention *f*
שׁוּם, שׁוּמָה ת — imposé, chargé, obligé
[שׁוּם] שָׁם (382) פ"י — estimer, évaluer, taxer
‖ נָשׁוֹם (431) פ"ע — être évalué, être taxé
‖ שִׁיֵּם (452) פ"י — évaluer, taxer
‖ הֵשִׁים (526) פ"י — évaluer, taxer
1. שׁוּם (41) ז צמח — ail *m*
2. שׁוּם תה"פ — quelque chose
שׁוּם־דָּבָר — rien
בְּשׁוּם־אֹפֶן או ־פָּנִים — en aucune façon
אֵין שׁוּם־אֶפְשָׁרוּת — il n'y a aucune possibilité
‖ לְשׁוּם־ — pour, en vue de
‖ מִשּׁוּם־ — à cause de, en tant que
יֵשׁ בָּזֶה מִשּׁוּם־חֻצְפָּה — cela frise l'impertinence
מִשּׁוּם־כָּךְ — à cause de cela, pour cette raison
מִשּׁוּם־מָה — pour une raison ou une autre
מִשּׁוּם־מָה? או עַל־שׁוּם־מָה? — pourquoi?
מִשּׁוּם שֶׁ־ או עַל־שׁוּם שֶׁ־ — parce que
3. שׁוּם או שׁוֹם (—) ז — évaluation *f*, taxation *f*
שׁוּם־כֶּסֶף — évaluation en argent
אִגֶּרֶת־שׁוּם נ — certificat *m* d'estimation
שׁוּמָה (201) נ — devoir *m*, obligation *f*
שׁוּמָה עָלָיו לְ־ — il a l'obligation de
1. שׁוּמָה (201) נ (הערכה) — estimation *f*, évaluation *f*
פְּקִיד־שׁוּמָה ז — percepteur *m*
2. שׁוּמָה (201) נ (יבלת) — verrue *f*
שׁוֹמֵם, ־מֵמָה ת (מקום) — désert, désolé
‖ (אדם) — solitaire, morne
שׁוֹמְמָה (ר' ־מוֹת) נ — ruines *fpl*, lieu désolé
שׁוֹמְמוּת (45) נ — désolation *f*
שׁוּמָנִית (17) נ צמח — ail *m* sauvage, échalote *f*
שׁוֹמֵר, ־מֶרֶת (ר' ־מְרִים, ־מְרוֹת) ש — gardien *n*
שׁוֹמֵר־טַף — baby-sitter *n*, garde-bébé *n*
שׁוֹמֵר־לַיְלָה — veilleur *n* de nuit
שׁוֹמֵר־רֹאשׁ — garde *m* du corps
‖ (של פרי) — carpelle *m*
שׁוֹמֵרָה (ר' ־רוֹת) נ — guérite *f*
שׁוֹמְרוֹן ש"פ נ (עיר) — Samarie *f*
שׁוֹמְרוֹנִי, ־נִית ת — samaritain
שׁוּמֵרִי, ־רִית ת — sumérien
שׁוּמְשׁוּק (ר' ־קִים) ז צמח — marjolaine *f*
שׂוֹנֵא (131) ז — adversaire *m*, ennemi *m*
שׁוֹנֶה, ־נָה ת — différent, divers
‖ שׁוֹנוֹת (ברשימה) — divers *mpl*
שׁוֹנוּת או שׁוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ — différence *f*
שׁוּנִית (17) נ — récif *m*, écueil *m*
שׁוּנְרָה (ר' ־רוֹת) נ — chat *m* sauvage
1. שׁוֹעַ, ־עָה ת (אציל) — noble, riche
2. שׁוֹעַ (—) ז (זיגוג) — émail *m*
שׁוּעַ, שׁוּעָה ת — peigné (textile)
שׁוּעַ (—) או שֶׁוַע (178, בלי ר') ז — clameur *f*, plainte*f*
שָׁוַע (331) פ"ע — crier, implorer
‖ שִׁוַּע (440) פ"ע — crier, implorer
‖ הִשְׁתַּוֵּעַ (477) פ"ע — éclater en cris
שַׁוְעָה (239) נ — cris *mpl* de détresse, imploration *f*
שׁוֹעוּת (48) נ — noblesse *f*
שׁוּעָל (102) ז זואול — renard *m*
‖ צמח עִנְּבֵי־שׁוּעָל ז"ר — groseilles *fpl*
שׁוּעָלוֹן (28) ז — renardeau *m*
שׁוֹעָן (125) ז — horloger *m*
שׁוֹעֵר, ־עֶרֶת (ר' ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת — avarié, gâté

בְּשׁוֹוִי שֶׁל־מֵאָה שְׁקָלִים	d'une valeur de cent sicles
‖ (הענקה)	action *f* de conférer
שׁווי־עִנְיָן לְסִפּוּר	fait *m* de rendre un récit intéressant
שְׁוּוּי, שְׁוּוּיָה ת דקדוק	ponctué d'un *chewa*
שִׁוּוּק (51) ז	mise *f* sur le marché, commercialisation *f*, marketing *m*
שְׁוּוּת (46) נ	similitude *f*, parité *f*
[שׁוח] שָׁח (380) פ"ע	se promener
[שׁוח] שָׁח (380) פ"ע	se pencher, se baisser
בהש שָׁחָה נַפְשִׁי	mon âme est accablée
‖ הִשְׁתּוֹחֵחַ (489) פ"ע	se courber, être abattu
שׁוּחַ (—) ז צמח	figue blanche
שׁוּחָה (201) נ	fosse *f*, tranchée *f*, fossé *m*
שׁוֹחֵט (125) ז	abatteur (de bétail) *m*
שׁוֹחֲטוּת (—) נ	métier *m* d'abatteur (de bétail)
שׁוֹחֵק, ־חֶקֶת (ר' ־חֲקִים, ־חֲקוֹת) ת	riant, rieur
‖ בהש (גדוש)	large (mesure), bien tassé
שׁוֹחֵר, ־חֶרֶת (ר' ־חֲרִים, ־חֲרוֹת) ש	ami *n*, amateur *n*, épris de
שׁוֹחֵר־טוֹב	homme *m* de bien
שׁוֹחֵר־שָׁלוֹם	pacifique, pacifiste
[שׁוט] שָׁט (382) פ"ע	dévier, se détourner
1. [שׁוט] שָׁט (382) פ"ע	roder, parcourir
(על־המים)	naviguer, nager, flotter
‖ שׁוֹטֵט (455) פ"ע	roder, errer, vagabonder
‖ שַׁיֵּט (452) פ"ע	roder, errer
‖ הִתְשׁוֹטֵט (488) פ"ע	errer, courir çà et là
‖ הִתְשַׁיֵּט (466) פ"ע	roder, errer
‖ הֵשִׁיט (526) פ"י	faire nager, faire flotter
(בכלי־שייט)	faire naviguer
2. שִׁוֵּט (432) פ"י	systématiser
שׁוֹט (21) ז	fouet *m*
בהש שׁוֹט־לָשׁוֹן	calomnie cinglante
שׁוֹטֶה, ־טָה ת (משוגע)	fou, dément
כֶּלֶב שׁוֹטֶה	chien enragé
‖ (טיפש)	sot, bête, imbécile
שׁוֹטֶה שֶׁבָּעוֹלָם	imbécile que tu es
בְּכוֹר שׁוֹטֶה	grand niais
בהש כַּדּוּר שׁוֹטֶה	balle perdue
שׁוֹטוֹן (ר' ־נִים) ז צמח	flagelle *m*
°שׁוֹטֵט (132) ז (יהושע כ"ג י"ג)	fouet *m*, verges *fpl*
שׁוֹטְטוּת (45) נ	vagabondage *m*
שׁוֹטְטָנִי, ־נִית ת	errant, vagabond
שׁוֹטִית (17) נ	branche *f*, verge *f*
שׁוֹטִית (17) נ	canot *m*
שׁוֹטְמָנִי, ־נִית ת	hostile, haineux
שׂוֹטֵן (132) ז	adversaire *m*, ennemi *m*
שׁוֹטֵף, ־טֶפֶת (ר' ־טְפִים, ־טְפוֹת) ת	coulant
צבא אֵשׁ שׁוֹטֶפֶת	rafale *f*
גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף	pluie battante
בהש דִּבּוּר שׁוֹטֵף	parole abondante
בנק חֶשְׁבּוֹן שׁוֹטֵף	compte courant
עִנְיָנִים שׁוֹטְפִים	affaires courantes
דַּבֵּר עִבְרִית שׁוֹטֶפֶת	parler couramment l'hébreu
‖ °(מהיר) סוּס שׁוֹטֵף	coursier *m* rapide
שׁוֹטֵר (132) ז	policier *m*, agent *m* de police
שׁוֹטֵר־חָרֵשׁ	détective *m*
שׁוֹטֵר צְבָאִי	gendarme *m*
שׁוֹטֵר־תְּנוּעָה	agent de la circulation
שֹׁוִי (200, בלי ר') ז	valeur *f*
שִׁוְיוֹן (22) ז	égalité *f*
שִׁוְיוֹן־זְכֻיּוֹת	égalité *f* de droits
שִׁוְיוֹן־נֶפֶשׁ	indifférence *f*, impassibilité *f*
אִי־שִׁוְיוֹן	inégalité *f*
שִׁוְיוֹנִי, ־נִית ת	égalitaire
שִׁוְיוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ	égalitarisme *m*
שְׁוִיסְק (ר' ־קִים) ז מטבח	fritons *mpl*
שְׁוַיְץ או שְׁוֵיצַרְיָה ש"פ נ (מדינה)	la Suisse
שְׁוַיְצִי, ־צִית או שְׁוֵיצָרִי, ־רִית ת	suisse
שָׁוִיק, שְׁוִיקָה ת	vendable, facile à écouler
[שׂוך] שָׂךְ (382) פ"י	entourer d'une haie
‖ (הגן) שָׂךְ בְּעַד־	protéger, défendre
‖ שׂוֹכֵךְ (455) פ"י	couvrir, entourer
שׂוֹךְ (21) ז או שׂוֹכָה (201) נ	branche *f*
שׂוֹכֵר (132) ז (דירה)	locataire *m*
‖ (פועלים)	employeur *m*
שְׁוָל (105) ז	apprenti *m*
שׁוֹלְטָנִי, ־נִית ת	dominateur, autoritaire
שׁוּלִי, ־לִית ת	marginal

שׁוּרָה (201) נ — rang *m*, rangée *f*, ligne *f*, file *f*
הִסְתַּדְּרוּ בְּשׁוּרָה אַחַת — s'aligner sur un rang
שׁוּרַת־בָּתִּים — rangée de maisons
שׁוּרַת־מְכוֹנִיּוֹת — file de voiture
חַיָּל ז מִן־הַשּׁוּרָה — homme *m* de troupe
(בכתובים) — ligne
(סידרה) שׁוּרַת־הַרְצָאוֹת — série *f* de conférences
|| בהש שׁוּרַת־הַדִּין — la stricte justice
לִפְנִים מִשּׁוּרַת־הַדִּין — par indulgence
לְפִי־שׁוּרַת־הַשֵּׂכֶל — en toute logique
נָהַג כַּשּׁוּרָה — se conduire comme il faut
אַהֲבָה מְקַלְקֶלֶת אֶת־הַשּׁוּרָה — l'amour fausse les relations
אָדָם ז מִן־הַשּׁוּרָה — un homme ordinaire
שׁוּרוֹן (21) ז — papier réglé
שׁוּרוּק (ר׳ ־קִים) ז דקדוק — *chourouq (ou long) m*
שַׂוָּרוּת (46) נ — acrobatie *f*
שׂוֹרְטָנִי, ־נִית ת — qui égratigne
שׂוֹרְכָנִי, ־נִית ת — traînant
שׂוֹרֵק (—) ז או שׂוֹרֵקָה (—) נ צמח — treille *f*, cep *m*
שׁוֹרְקָנִי, ־נִית ת — sifflant
1. שׁוֹרֵר ← [שׁיר]
2. שׁוֹרֵר ← 1. [שׁור]
שׁוֹרֵר (132) ז (אויב) — adversaire *m*, ennemi *m*
[שׁושׁ] ← [שׂישׂ]
שׁוּשׁ (41) ז צמח — réglisse *f*
שׁוֹשְׁבִין (ר׳ ־נִים) ז — ami *m*, parrain *m*
(בחתונה) — garçon *m* d'honneur
(בדו־קרב) — second *m*, témoin *m*
שׁוֹשְׁבִינוּת (48) נ — parrainage *m*
שׁוֹשֶׁט (91) ז — convive *m*
שׁוֹשֶׁלֶת (252) נ — lignée *f*, descendance *f*
|| (של־מלכים) — dynastie *f*
שׁוֹשַׁלְתִּי, ־תִּית ת — dynastique
שׁוֹשָׁן (98) ז צמח — lis *m*
|| °(כלי־נגינה עתיק) — *chochân* (ancien instrument de musique) *m*
שׁוּשָׁן ש״פ נ (עיר) — Suse *f*
דת פּוּרִים־שׁוּשָׁן — Pourim de Suse (lendemain de Pourim)
שׁוֹשַׁנָּה (208, ר׳ ־שַׁנִּים) נ צמח — lis *m*

(ורד) — rose *f*
שׁוֹשַׁנַּת־יְרִיחוֹ — rose de Jéricho
זואול שׁוֹשַׁנַּת־יָם — anémone *f* de mer, actinie *f*
שׁוֹשַׁנַּת־הָעֲמָקִים — narcisse *m*
בהש שׁוֹשַׁנַּת־הָרוּחוֹת — rose des vents
|| רפא — érysipèle *m*
שׁוֹשֶׁנֶת (525) נ צמח — rosette *f*
שׁוּתָא (—) נ ארמית — parole *f*, propos *m*
שׁוֹתְקָנוּת (46) נ — silence *m*
שׁוֹתְקָנִי, ־נִית ת — silencieux, taciturne
שָׁזוּף, שְׁזוּפָה ת — hâlé, bronzé, bruni
שִׁזּוּף (51) ז — bronzage *m*, brunissement *m*, hâle *m*
שָׁזוּר, שְׁזוּרָה ת — entrelacé, entremêlé
שִׁזּוּר (51) ז — tressage *m*, entrelacement *m*
שְׁזִיף (15) ז צמח (עץ) — prunier *m*
|| (פרי) — prune *f*
שְׁזִיפָה (201) נ — bronzage *m*, brunissement *m*
|| בהש (ראייה) — vue *f*, regard *m*
שְׁזִיפוּת (48) נ — teint brun *ou* bronzé
שְׁזִיפִי, ־פִית ת — couleur prune
שְׁזִיר (1) ז — tresse *f*, torsade *f*
שְׁזִירָה (201) נ — tressage *m*, entrelacement *m*
שָׁזַף (301) פ״י — hâler, bronzer, brunir
|| בהש (ראה) — voir, regarder
|| נִשְׁזַף (388) פ״ע — être bronzé, être bruni
|| שִׁזֵּף (432) פ״י — bronzer, brunir, hâler
|| הִשְׁתַּזֵּף (470) פ״ע — se bronzer, brunir
|| הִשְׁזִיף (498) פ״י — hâler, bronzer
פ״ע — se bronzer, brunir
שֶׁזֶף (165) או שֵׁזֶף (187) ז — hâle *m*, teint bronzé
שֶׁזֶף־סֻכָּר — caramel *m*
שִׁזָּפוֹן (38) ז — hâle *m*, teint bronzé
|| חקל — brunissure (des plantes) *f*
שָׁזַר (301) פ״י — tresser, entrelacer
בהש (שילב) — insérer
|| נִשְׁזַר (388) פ״ע — être tressé, être entrelacé
בהש (שולב) — être inséré
|| שִׁזֵּר (432) פ״י — tresser, entrelacer
|| הִשְׁתַּזֵּר (470) פ״ע — être tressé, s'entrelacer
בהש (השתלב) — s'insérer, s'entremêler

שׁוֹעֵר (125) ז — concierge *m*, portier *m*, huissier *m*
|| ספורט — gardien *m* de but
1. [שׁוּף] שָׁף (382) פ״י (מחץ) — écraser, broyer
2. [שׁוּף] שָׁף (382) פ״י (שיפשף) — frotter, polir
|| נָשׁוֹף (431) פ״ע — être frotté, être usé
|| שִׁיֵּף (452) פ״י — frotter, limer, lisser
שׁוּף, שׁוּפָה ת — lisse, poli
שׁוֹפֵט, ־פֶטֶת (ר׳ ־פְטִים, ־פְטוֹת) ש — juge *n*
שׁוֹפֵט חוֹקֵר — juge d'instruction
שׁוֹפֵט־שָׁלוֹם — juge de paix
שׁוֹפֵט עֶלְיוֹן — juge à la Cour suprême
|| ספורט — arbitre *n*
שׁוֹפֵט־קַו — arbitre de touche
|| °(בימי־קדם) — magistrat *m*, chef *m*
סֵפֶר־שׁוֹפְטִים ז — le livre des Juges
שׁוֹפְטוּת (45, בלי ר׳) נ — magistrature *f*
שׁוֹפְטָן (ר׳ ־נִים) ז — fou *m*, sot *m*, idiot *m*
שׁוֹפְטָנִי, ־נִית ת — inquisiteur, critique
שׁוֹפְטָנִי, ־נִית ת — fou, sot, idiot
שׁוֹפִין (1) ז טכנ — lime *f*
שׁוֹפְכִים ← שֶׁפֶךְ
שׁוֹפְכָנִי, ־נִית ת — torrentiel
|| בהש (פטפטן) — prolixe, bavard
1. שׁוֹפֵעַ, ־פַעַת (ר׳ ־פְעִים, ־פְעוֹת) ת — abondant, débordant
מַעְיָן שׁוֹפֵעַ — source jaillissante
2. שׁוֹפֵעַ, ־פַעַת (ר׳ ־פְעִים, ־פְעוֹת) ת — incliné, en pente
שׁוֹפְעָנִי, ־נִית ת — abondant, débordant
שׁוֹפָר (93) ז — cor *m*, corne *f*
תָּקַע בְּשׁוֹפָר — sonner du cor
|| בהש (ביטאון) — organe *m*
שׁוּפְרָא (—) ז ארמית — beauté *f*, excellence *f*
שׁוּפְרָא דְשׁוּפְרָא — de la meilleure qualité
שׁוֹצְפָנִי, ־נִית ת — irrité, véhément
1. [שׁוּק] שׁוֹקֵק (455) פ״י — abreuver, faire déborder
|| הִשְׁתּוֹקֵק ← 2. שָׁקַק
|| הֵשִׁיק (526) פ״י — faire couler abondamment
2. שִׁוֵּק (432) פ״י — mettre sur le marché, vendre

שׁוֹק (21, זוגי שׁוֹקַיִם 265) נ — jambe *f*, jarret *m*
|| (של משולש) — côté *m*
|| מטבח — gîte *m*
|| (של מחוגה) — branche *f*
הִכָּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ — battre à plate couture
1. שׁוּק (43) ז — marché *m*
שׁוּק שָׁחוֹר — marché noir
שׁוּק־הַפִּשְׁפְּשִׁים — marché aux puces
שׁוּק־הָעֲבוֹדָה — marché du travail
מְחִיר־הַשּׁוּק ז — prix courant
אָדָם ז מִן־הַשּׁוּק — l'homme *m* de la rue
2. שׁוּק (43, בלי ר׳) ז (תשוקה) — désir *m*, passion *f*
שַׁוָּק (90) ז — forain *m*
שׁוּקַאי (61) ז — forain *m*, camelot *m*
שׁוֹקָה (201) נ אנטום — tibia *m*
שׁוֹקוֹלָדָה (ר׳ ־דוֹת) נ — chocolat *m*
שׁוּקִי, ־קִית ת — vulgaire, ordinaire
שׁוֹקִית (17) נ אנטום — péroné *m*
|| (של־מגף) — tige (de botte) *f*
שׁוֹקְעָנִי, ־נִית ת — bourbeux, vaseux
שׁוֹקְקָנוּת (46) נ — avidité *f*, désir ardent
שׁוֹקְקָנִי, ־נִית ת — avide, altéré, affamé
1. [שׁוּר] שָׂר (382) פ״ע (נאבק) — lutter
|| הֵשִׂיר (526) פ״י — choisir un chef
2. [שׁוּר] שָׂר (382) פ״י (נסר) — scier
3. [שׁוּר] שָׂר (382) פ״ע (סר) — se retirer, s'écarter
1. [שׁוּר] שָׁר (382) פ״י (ראה) — voir, regarder
אַחֲרִיתוֹ מִי יְשׁוּרֶנָּה — qui peut en prévoir les conséquences?
|| שׁוֹרֵר (455) פ״י — regarder, contempler
2. שׁוּר (301) פ״ע — sauter, bondir
|| שׁוֹר (432) פ״ע — sauter, bondir
3. שִׁוֵּר (432) פ״י — ligner, aligner
שׁוֹר (26) ז — boeuf *m*
שׁוֹר־הַבָּר — aurochs *m*
בָּרִיא כְּמוֹ־שׁוֹר — en parfaite santé
|| אסטר — le Taureau (constellation)
1. שׁוּר (41) ז (חומה) — muraille *f*, rempart *m*
2. שׁוּר (41) ז (אויב) — adversaire *m*, ennemi *m*
שַׁוָּר (90) ז — sauteur *m*, acrobate *m*
שׁוּרָה (201) נ צמח — millet *m*

[שחח] שַׁח או שָׁחַח	se baisser, se courber
(שַׁחוֹתִי, עת' יָשֹׁחַ) פ"ע	
‖ נָשַׁח (417, עת' יִשַּׁח) פ"ע	se baisser, être abaissé
‖ הִשְׁתּוֹחֵחַ (489) פ"ע	se courber, se baisser
בהש °מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי	pourquoi, mon âme, es-tu abattue?
‖ הֵשַׁח (530, הֵשַׁחוֹתִי) פ"י	abaisser
שַׁחְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	causeur *n*
שָׁחַט (326) פ"י	pressurer, exprimer (du jus)
‖ נִשְׁחַט (397) פ"י	être pressuré, être exprimé
שָׁחַט (326) פ"י (בהמה)	abattre, immoler
(הרג)	égorger, massacrer
‖ נִשְׁחַט (397) פ"ע	être abattu, être immolé
(נהרג)	être égorgé, être massacré
‖ הִשְׁחִיט (502) פ"י	faire abattre
° שַׁחֲטָה (209, בלי ר') נ	corruption *f*
1. שְׁחִי (5) או בֵּית־הַשֶּׁחִי ז אנטום	aisselle *f*
2. שְׁחִי (—) ז (שיפלות)	bassesse *f*, humiliation *f*
שָׁחִיד, שְׁחִידָה ת	corruptible, vénal
שְׂחִיָּה (202) נ	natation *f*, nage *f*
שְׂחִיַּת־חָזֶה	brasse *f*
שְׂחִיַּת־חֲתִירָה	crawl *m*
בְּרֵכַת־שְׂחִיָּה נ	piscine *f*
שַׁלְחוּפִית־שְׂחִיָּה נ	vessie *f* natatoire
שְׁחִיָּה (202) נ	inclination (du corps) *f*
שְׁחִיזָה (201) נ	aiguisage *m*, affûtage *m*
אֶבֶן־שְׁחִיזָה נ	meule *f* à affûter
שְׁחִיחָה (201) נ	inclination (du corps) *f*, courbure *f*
שְׁחִיטָה (201) נ	abattage (d'animaux) *m*
‖ בהש (טבח)	massacre *m*, boucherie *f*
שֶׁחְיִי, ־יִית ת	axillaire
שָׁחִיל, שְׁחִילָה ת	coulissable
סֻלָּם שָׁחִיל	échelle *f* à coulisse
שֻׁלְחָן שָׁחִיל	table *f* à rallonge
שְׁחִילָה (201) נ	coulissage *m*, enfilage *m*
שְׁחִימוּת (48, בלי ר') נ	couleur *f* brun foncé
שְׁחִין (1) ז	pustule *f*, ulcère *m*
שַׂחְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	nageur *n*
שַׂחְיָנוּת (46) נ	natation *f*, nage *f*
שְׁחִינוּת (48) נ	chaleur *f*
שָׁחִיס (15) ז	regain *m*, troisième récolte *f*
שָׁחִיף (15) ז	planche *f* mince, placage *m*
בהש דַּק כְּשָׁחִיף־עֵץ	mince comme une planche
שַׁחְיָץ, שַׁחְיָצָה ת	orgueilleux, arrogant
שַׁחְיָצוּת (48) נ	orgueil *m*, arrogance *f*
שָׁחִיק, ־קָה ת	broyé, trituré, écrasé
עממי שְׁחִיק־עֲצָמוֹת	gibier *m* de potence
שְׂחִיקָה (201) נ	rire *m*, éclat *m* de rire
שְׁחִיקָה (201) נ	broyage *m*, pilage *m*
‖ מטבח (פילפל כתוש)	poivre pilé
‖ (בלייה)	usure *f*, érosion *f*
‖ (הפחתת־ערך)	dévalorisation *f*
שְׁחִירָה (201) נ	recherche *f*
שְׁחִירַת־שָׁלוֹם	pacifisme *m*
שְׁחִית (ר' ־תוֹת) נ	fosse *f*, puits *m*, piège *m*
שְׁחִיתָה (201) נ	corruption *f*, perversion *f*
שְׁחִיתוּת (48) נ	corruption *f*, perversion *f*
שְׁחִיתוּת־הַמִּדּוֹת	dépravation morale
שַׁחַל (152) ז	lion *m*
1. שָׁחַל (326) פ"י	enfiler
‖ נִשְׁחַל (397) פ"ע	être enfilé
‖ הִשְׁתַּחֵל (471) פ"ע	s'enfiler
בהש (דחק ועבר)	se faufiler, se glisser
‖ הִשְׁחִיל (502) פ"י	enfiler, faire passer
בהש הִשְׁחִיל עַצְמוֹ	se faufiler, se glisser
ארמית כְּמִשְׁחַל נִימָא מֵחַלְבָא	comme on retire un cheveu du lait, sans douleur
2. [שחל] הִשְׁחִיל (502) פ"י (קטורת)	parfumer à l'oeillet
3. [שחל] הִשְׁחִיל (502) פ"ע (שאג)	rugir
שַׁחְלָב ← סַחְלָב	
שַׁחֲלָה (238) נ אנטום	ovaire *m*
‖ צמח	ovaire
‖ (בכלי־נשק)	magasin (d'arme à feu) *m*
שַׁחֲלַיִם (261) ז"ז צמח	cresson *m*
שַׁחְלִיפִים (1) ז"ר	rechange *m*
שַׁחְלֵף (460) פ"י	rechanger
שְׁחֵלֶת (—) נ צמח	oeillet *m*

‖ הִשְׁזִיר (498) פ"י	tresser, entrelacer
שֶׁזֶר (166) ז	tresse *f*, entrelacs *m*
שַׁזָּר (90) ז	cordier *m*, tresseur *m*
שִׁזְרָה (242) נ	épine dorsale
‖ צמח	axe (d'une plante) *m*, hampe *f*
שִׁזְרוּעַ (44, בלי ר') ז חקל	réensemencement *m*
שִׁזְרֵעַ (465) פ"י	réensemencer, ressemer
שַׁח ← [שוח], [שיח]	
שָׁח (–) ז (מלך־פרס)	chah *m*
‖ (משחק)	échecs *mpl*
שַׁח!	échec au roi!
שַׁח, שָׁחָה ת	baissé, courbé
שַׁח־עֵינַיִם	humble, aux yeux baissés
שַׂח או שִׂיחַ (9, בלי ר') ז	conversation *f*, propos *m*, pensée *f*, réflexion *f*
שִׁחֵד (326) פ"י	suborner, soudoyer
‖ שִׁחֵד (435) פ"י	soudoyer, corrompre
שִׁחֵד בִּדְבָרִים	persuader, circonvenir
דֵּעָה בִּלְתִּי־מְשֻׁחֶדֶת	opinion impartiale
‖ הִשְׁתַּחֵד (471) פ"ע	se laisser corrompre
(התפתה)	se laisser séduire
‖ הִשְׁחִיד (502) פ"י	soudoyer, corrompre
שֹׁחַד (197) ז	pot-de-vin *m*, corruption *f*
שֹׁחַד־דְּבָרִים	séduction *f* par de belles paroles
אֲבַק־שֹׁחַד ז	soupçon *m* de corruption
שָׂחָה (350) פ"ע	nager
שָׂחָה נֶגֶד־הַזֶּרֶם	nager contre le courant
‖ הִשְׂחָה (509) פ"י	faire nager
בהש הִשְׂחָה בִּדְמָעוֹת	baigner de larmes
שָׁחָה (350) פ"ע	se baisser, se courber
‖ הִשְׁתַּחֲוָה (481) פ"ע	se prosterner
‖ הִשְׁחָה (509) פ"י	courber, abaisser, humilier
שָׂחוּ (–) ז	nage *f*
מֵי־שָׂחוּ ז"ר	eau profonde
שִׁחוּד (50) ז	corruption (par des dons) *f*
1. שָׁחוּז, שְׁחוּזָה ת (מחודד)	aiguisé, affûté, affilé
2. שָׁחוּז, שְׁחוּזָה ת (מגולה)	découvert
שְׁחוֹחַ תה"פ	humblement, tête basse
שָׁחוֹחַ, שְׁחוֹחָה ת	courbé, penché
שָׁחוּחַ, שְׁחוּחָה ת	courbé, penché
1. שָׁחוּט, שְׁחוּטָה ת (בהמה)	abattu, égorgé
2. שָׁחוּט, שְׁחוּטָה ת (מלוטש)	aiguisé, affûté
חֵץ שָׁחוּט	flèche acérée
זָהָב שָׁחוּט	or fin
שָׁחוּי, שְׁחוּיָה ת	courbé, baissé, humble
1. שָׁחוּל, שְׁחוּלָה ת (חוט)	enfilé
2. שָׁחוּל, שְׁחוּלָה ת (סוס)	déhanché, boiteux
שְׁחוֹם (–) ז	couleur *f* brun foncé
1. שָׁחוּם ← שָׁחֹם	
2. שָׁחוּם, שְׁחוּמָה (אבן)	granitique
שִׁחוּם (51) ז	brunissement *m*, bronzage *m*
שָׁחוּן, שְׁחוּנָה ת	chaud, aride
שָׁחוּף, שְׁחוּפָה ת	tuberculeux, phtisique
שָׁחוּץ, שְׁחוּצָה ת	arrogant, insolent
שִׁחוּץ (50) ז	arrogance *f*, insolence *f*
שְׂחוֹק (21) ז	rire *m*
בַּת־שְׂחוֹק נ	sourire *m*
הָיָה לִשְׂחוֹק	être un objet de risée
‖ (משחק)	jeu *m*, divertissement *m*
שָׁחוּק, שְׁחוּקָה ת	frotté, usé, râpé, pulvérisé
מַטְבֵּעַ שָׁחוּק	monnaie usée, banalité *f*
בהש נַפְשׁוֹ שְׁחוּקָה עָלָיו	il est à bout de forces
שִׁחוּק (50) ז	frottement *m*, usure *f*
שְׁחוֹר (–) ז	couleur noire, noirceur *f*
שָׁחוֹר ← שָׁחֹר	
1. שִׁחוּר (50) ז (פנייה)	sollicitation *f*
שִׁחוּר־פְּנֵי־פ'	intervention *f* auprès de qn
2. שִׁחוּר (50) ז (פחם)	morceau *m* de charbon
שַׁחֲוָר (ר' ־רים) ז	gouverneur *m*, seigneur *m*
שְׁחוֹרִי, ־רִית ת	mélancolique
שְׁחוּת (45, ר' ־תות) נ	fosse *f*, trou *m*, puits *m*
שַׁחוּת (47, בלי ר') נ	bassesse *f*, humilité *f*
שִׁחוּת (50, בלי ר') ז	détérioration *f*, corruption *f*
שָׁחַז (326) פ"י	lisser, polir, aiguiser
‖ נִשְׁחַז (397) פ"ע	être aiguisé, être affûté
‖ הִשְׁתַּחֵז (471) פ"ע	s'aiguiser, être aiguisé
‖ הִשְׁחִיז (502) פ"י	aiguiser, affûter, affiler
אֶבֶן מַשְׁחֶזֶת	meule *f*
שִׁחְזוּר (51) ז	reconstitution *f*
שִׁחְזֵר (460) פ"י	reconstituer, rétablir
‖ הִשְׁתַּחְזֵר (493) פ"ע	être reconstitué

|| ספורט — joueuse (de tennis *etc*) *f*
|| (מעמידה פנים) — comédienne *f*, simulatrice *f*
שַׁחַר (152) ז — aube *f*, aurore *f*
כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר — au lever du jour
תְּפִלַּת־הַשַּׁחַר נ — prière *f* du matin
בהש בְּשַׁחַר־יַלְדוּתוֹ — dans sa prime jeunesse
|| (הסבר) — sens *m*, interprétation *f*
לַשְּׁמוּעָה אֵין כָּל־שַׁחַר — cette nouvelle n'est pas fondée
לֹא אֵדַע שַׁחְרָהּ — je n'en saisis pas le sens
1. **שָׁחַר** (326) פ"י (התעניין ב־) — s'intéresser à, rechercher
שׁוֹחֵר־מַדָּע — amateur *m* de science
|| שִׁחֵר (435) פ"י — rechercher, se mettre en quête de
שִׁחֵר אֶת־פְּנֵי־פ' — s'adresser à qn, solliciter
שִׁחֵר לַטֶּרֶף — chercher une proie
(ביקר) — rendre visite à
|| הִשְׁחִיר (502) פ"י — se lever tôt
הִשְׁחִיר וְהֶעֱרִיב — se lever tôt et se coucher tard
2. **שָׁחַר** (326) פ"ע (קדר) — être obscur, être noir
|| נִשְׁחַר (397) פ"ע — s'obscurcir, se noircir
|| שִׁחֵר (435) פ"י — noircir
|| הִשְׁתַּחֵר (471) פ"ע — se noircir
|| הִשְׁחִיר (502) פ"י — noircir
בהש הִשְׁחִיר פְּנֵי־פ' — faire honte à, calomnier
פ"ע — s'obscurcir, se noircir
בהש הִשְׁחִירוּ פָּנָיו כְּשׁוּלֵי־קְדֵרָה — avoir un air ténébreux, blémir de honte
שָׁחֹר או **שָׁחוֹר**, שְׁחֹרָה ת — noir
שָׁחֹר מִשְּׁחוֹר — noir comme du charbon
שָׁחֹר עַל־גַּבֵּי־לָבָן — noir sur blanc
שְׁחֹרֵי־הָעוֹר — les noirs *mpl*, les nègres *mpl*
שְׁחֹר שֶׁבָּעַיִן — prunelle *f*, pupille (de l'oeil) *f*
הַיָּם הַשָּׁחֹר — la Mer Noire
מָרָה שְׁחֹרָה — mélancolie *f*
פּוֹעֵל שָׁחֹר — ouvrier non qualifié, manœuvre *m*
שׁוּק שָׁחֹר — marché noir

לָבַשׁ שְׁחֹרִים — se vêtir de noir, se mettre en deuil
|| (קודר) — lugubre
רָאָה שְׁחֹרוֹת — être pessimiste
שִׁחְרוּר (51) ז — libération *f*, affranchissement *m*
|| (פטור) — exemption *f*, dispense *f*
שִׁחְרוּר מִמַּס — exemption de taxes
(במכונה) — déblocage *m*
שַׁחֲרוּר (41) ז עוף — merle *m*
שַׁחֲרוּרִי, ־רִית ת — noirâtre
שַׁחֲרוּרִית (17) נ — noirceur *f*, laideur *f*
בהש חָזַר לְשַׁחֲרוּרִיתוֹ — récidiver
|| חרק — ténébrion *m*, ver *m* de farine
שַׁחֲרוּת (45, בלי ר') נ — teint foncé, cheveux noirs
|| בהש (נעורים) — jeunesse *f*, adolescence *f*
שְׁחַרְחַר, ־חֶרֶת (ר' ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — noirâtre
שְׁחַרְחֹר, ־חֹרֶת (ר' ־חֹרִים, ־חֹרוֹת) ת — noiraud
שַׁחַרְחָרוּת (46) נ — teint foncé
שַׁחֲרִירוּת (48) נ — couleur noire
שַׁחֲרִית (17) נ — matin *m*, aube *f*
פַּת־שַׁחֲרִית נ — petit déjeuner
הַצָּגַת־שַׁחֲרִית נ — matinée *f*
תְּפִלַּת־שַׁחֲרִית נ — prière *f* du matin
שִׁחְרֵר (460) פ"י — délivrer, libérer, affranchir
שִׁחְרֵר יְדִיעָה — autoriser la divulgation d'une nouvelle
|| (הפעיל מתקן שנתקע) — débloquer
|| (פטר) — exempter, dispenser
שִׁחְרֵר מִמַּס — exempter d'impôt
חַיָּל מְשֻׁחְרָר — soldat démobilisé
שִׁחְרֵר מִתַּפְקִידוֹ — relever de ses fonctions
|| הִשְׁתַּחְרֵר (493) פ"ע — se libérer, être libéré
הִשְׁתַּחְרֵר מֵהַצָּבָא — être démobilisé
שַׁחֶרֶת (—) נ רפא — mélanose *f*
1. **שַׁחַת** (153) נ (בור) — fosse *f*, puits *m*
כָּרָה שַׁחַת — creuser une fosse
עממי הוּא שֵׁד ז מִשַּׁחַת — il a le diable au corps
|| (שאול) — enfer *m*, séjour *m* des morts
בְּאֵר־שַׁחַת נ — la tombe, le néant
2. **שַׁחַת** (152, בלי ר') ז (שחיתות) — perversion *f*
3. **שַׁחַת** (—) ז חקל — foin *m*

שְׁחֹלֶת (256) נ — limaille *f*, copeaux *mpl*
שַׁחַם (—) ז — granit *m*
[שחם] הִשְׁתַּחֵם (471) פ״ע — brunir, devenir brun
|| הִשְׁחִים (502) פ״י — rembrunir, rendre brun
|| מטבח — faire revenir, rissoler
פ״ע — brunir, devenir brun
שָׁחֹם, שְׁחֻמָּה ת — brun foncé
שְׁחַמְּוּמִי, ־מִית ת — brunâtre
שְׁחַמּוּמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — teint *m* brunâtre
שְׁחֻמּוּת (45) נ — couleur brune, teint brun
שְׁחַמְחַם, ־חַמָּה ת — brunâtre
שַׁחְמָט (—) ז — échecs (jeu) *mpl*
לוּחַ־שַׁחְמָט ז — échiquier *m*
שַׁחְמָטָאוּת (—) נ — jeu *m* d'échecs
שַׁחְמָטַאי (ר׳ ־טָאִים) ז — joueur *m* d'échecs
שְׁחַמָּנִי, ־נִית ת — brunâtre, brunet
שַׁחֶמֶת (—) נ רפא — cirrhose *f*
שְׁחַמְתִּי, ־תִּית או שְׁחַמְתָּנִי, ־נִית ת — basané
שָׁחַן (326 נ) פ״ע — être chaud, être aride
|| הִשְׁחִין (502 נ) פ״י — chauffer, échauffer
פ״ע — s'échauffer, devenir chaud
שַׁחַף (152) ז עוף — mouette *f*, goéland *m*
שָׁחַף (326) פ״ע — s'amaigrir, dépérir
|| נִשְׁחַף (397) פ״ע — s'amaigrir, dépérir
|| שִׁחֵף (435) פ״י — amaigrir, consumer
שַׁחֲפִית (ר׳ ־פִיּוֹת) נ עוף — hirondelle *f* de mer
שַׁחֲפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — tuberculeux *n*, poitrinaire *n*, phtisique *n*
שַׁחֲפָנוּת (46) נ — tuberculose *f*, consomption *f*
שַׁחֲפָנִי, ־נִית ת — tuberculeux, phtisique
שַׁחֶפֶת (—) נ רפא — tuberculose *f*, phtisie *f*
שַׁחַפְתִּי, ־תִּית ת — tuberculeux, phtisique
שַׁחַץ (—) ז — orgueil *m*, arrogance *f*
אִישׁ־ (או בֶּן־) שַׁחַץ — homme arrogant
|| (נשר) — aigle *m*, vautour *m*
שָׁחַץ (326) פ״ע — se vanter, être arrogant
|| שִׁחֵץ (435) פ״ע — se vanter, parler fièrement
שִׁחֵץ בְּשִׁנָּיו — persifler, railler
|| הִשְׁתַּחֵץ (471) פ״ע — s'enorgueillir
|| הִשְׁחִיץ (502) פ״ע — se dresser fièrement
שַׁחָץ, ־צִית (ר׳ ־צִים, ־צִיּוֹת) ת — orgueilleux

שַׁחֲצָה (209) או שַׁחֲצוּת (45) נ — orgueil *m*
שַׁחֲצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — impudent *n*, vantard *n*
שַׁחְצֵן (460 נ) פ״ע — se montrer arrogant
שַׁחֲצָנוּת (46) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
שַׁחֲצָנִי, ־נִית ת — orgueilleux, arrogant
שְׂחֹק (152, בלי ר׳) ז — rire *m*
שַׁחַק (152) ז (אבק) — grain *m* de poussière
|| (ענן) — nuage *m*
שְׁחָקִים — ciel *m*, firmament *m*
גּוֹרֵד־שְׁחָקִים ז — gratte-ciel *m*
הִרְקִיעַ שְׁחָקִים — s'élever jusqu'aux nues
|| (בגדים) שְׁחָקִים — haillons *mpl*, chiffons *mpl*
שָׂחַק (326) פ״ע — rire
שָׂחַק עַל־פ׳ — rire de qn, se moquer de qn
(השתעשע) — jouer, s'amuser
|| שִׂחֵק (435) פ״ע — jouer
שִׂחֵק בִּקְלָפִים — jouer aux cartes
בהש שִׂחֵק בָּאֵשׁ — jouer avec le feu
שִׂחֲקָה לוֹ הַשָּׁעָה — avoir de la chance
שִׂחֵק תַּפְקִיד — jouer un rôle
שִׂחֵק בְּפ׳ — se moquer de qn
|| הִשְׂתַּחֵק (471) פ״ע — s'amuser, se divertir
|| הִשְׂחִיק (502) פ״י — tourner en dérision
(הצחיק) — faire rire
שָׁחַק (326) פ״י — broyer, user, triturer, écraser
אֲבָנִים שָׁחֲקוּ מַיִם — l'eau use les pierres
|| נִשְׁחַק (397) פ״ע — être broyé, être trituré
יִשָּׁחֲקוּ עַצְמוֹתָיו — que ses os pourrissent
|| שִׁחֵק (435) פ״י — broyer, triturer, frotter
|| הִשְׁתַּחֵק (471) פ״ע — s'effriter, s'user
|| הִשְׁחִיק (502) פ״י — user (par frottement)
שְׂחֵקָה (238) נ — sourire *m*
שְׁחָקִי, ־קִית ת — céleste
שַׂחְקָן (97) ז (בתיאטרון) — acteur *m*
|| ספורט — joueur *m*
שַׂחְקַן־כַּדּוּרֶגֶל — footballeur *m*
|| (מעמיד פנים) — comédien *m*, simulateur *m*
שַׂחְקָנוּת (46) נ — jeu *m* dramatique
|| (העמדת פנים) — comédie *f*, simulation *f*
שַׂחְקָנִית (17) נ — actrice *f*

שְׁטִיחוּת (48) נ — surface plane *ou* plate
|| (שיטחיות) — platitude *f*, manque *m* de profondeur
שְׁטִיטָה (201) נ — vagabondage *m*
שְׁטִים ← 1. שִׁטָּה
שְׂטִימָה (201) נ — haine *f*, rancune *f*
שְׁטַיְן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bouffon *n*
שְׁטִיפָה (201) נ — lavage *m*, rinçage *m*
שְׁטִיפַת־כֵּלִים — vaisselle *f*
שְׁטִיפַת־רִצְפָּה — lavage de plancher
בהש שְׁטִיפַת־מֹחַ — lavage de cerveau
שְׁטִיפוּת (48) נ — avidité *f*, passion *f*
בהש שְׁטִיפוּת בְּזִמָּה — débauche *f*
שָׂטַם (301) פ״י — haïr, détester
|| נִשְׂטַם (388) פ״ע — être haï, être détesté
|| הִשְׂטִים (498) פ״י — rendre haïssable
שִׂטְמָה (207) נ — haine *f*, rancune *f*
שָׂטַן (301 נ) פ״י — haïr, détester
(קיטרג) — accuser, incriminer
|| הִשְׂטִין (498 נ) פ״י — accuser, incriminer
שָׂטָן (105) ז — adversaire *m*, fauteur *m* d'obstacles
הָיָה לְשָׂטָן לְ־ — susciter des difficultés à
|| ש״פ ז — Satan *m*, le diable
הַשָּׂטָן מְרַקֵּד — le démon se déchaîne
מַעֲשֵׂה־שָׂטָן — par malchance
אַל־תִּפְתַּח פֶּה לְשָׂטָן — ne prononce pas de paroles de mauvais augure
שִׂטְנָה (242) נ — accusation *f*, diffamation *f*
כְּתַב־שִׂטְנָה ז — écrit *m* diffamatoire, libelle *m*
כָּתַב שִׂטְנָה עַל־ — écrire des pamphlets contre
שְׂטָנִי, ־נִית ת — satanique, diabolique
שְׂטָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* diabolique
שִׁטְעוּן (51) ז — rechargement *m*, transbordement *m*
שִׁטְעֵן (462 נ) פ״י — recharger, transborder
שָׁטַף (301) פ״י — submerger, inonder, noyer
|| (הדיח) — laver, rincer
שָׁטַף כֵּלִים — faire la vaisselle
שָׁטַף רִצְפָּה — laver le plancher
שָׁטַף פִּיו — se rincer la bouche

|| פ״ע (זרם) — couler, se déverser
בהש הַסּוּס שָׁטַף — le cheval galopa
|| נִשְׁטַף (388) פ״ע — être submergé, être inondé
(הודח) — être lavé, être rincé
בהש נִשְׁטַף בְּשִׁכְרוּת — sombrer dans la boisson
|| שִׁטֵּף (432) פ״י — inonder, laver
|| הִשְׁתַּטֵּף (467) פ״ע — être inondé
(התקלח) — prendre une douche
|| הִשְׁטִיף (498) פ״י — submerger, inonder
בהש (הריץ) — faire galoper
שֶׁטֶף (165) ז (זרם) — flot *m*, averse *f*
רפא שֶׁטֶף־דָּם — hémorragie *f*
פיס שֶׁטֶף מַגְנֵטִי — flux *m* magnétique
|| (שיטפון) — inondation *f*, débordement *m*
|| (מהירות) — rapidité *f*, élan *m*
דָּהַר בְּשֶׁטֶף — être lancé au galop
דִּבֵּר בְּשֶׁטֶף — parler avec abondance
שֶׁטֶף־לָשׁוֹן — facilité *f* d'élocution
|| (צמר־עזים) — poil *m* de chèvre
שִׁטְפָּא (—) ז ארמית — flot *m*, courant *m*
שִׁטְפָּא דְלִשָּׁנָא — langage courant
שִׁטָּפוֹן (38) ז — inondation *f*, débordement *m*
בהש (שפע) — abondance *f*, profusion *f*
שִׁטְפָן (97) ז — cheval *m* de course
שִׁטְצָד (ר׳ ־צָדִים) ז זואול — crevette *f* d'eau douce
שְׁטָר (88, ר׳ שְׁטָרוֹת, שִׁטְרֵי־) ז — écrit *m*, acte *m*, billet *m*
שְׁטַר־חוֹב — billet à ordre
שְׁטַר־חֲלִיפִין — lettre *f* de change
שְׁטַר־כֶּסֶף — billet de banque
שְׁטַר־מֶכֶר — acte de vente
נִכָּיוֹן־שְׁטָרוֹת ז — escompte *m*
|| היסט מִנְיַן־הַשְּׁטָרוֹת ז — l'ère *f* des Séleucides
שִׁטֵּר (301) פ״י — discipliner, punir
שְׁטְרַיְמֶל (ר׳ ־מְלִים) ז — toque *f* de fourrure
שִׁטְשֵׁט (460) פ״ע — claquer du fouet (cocher)
שִׁטְתִי ← שִׁיטָתִי
שַׁי (60) ז — cadeau *m*, présent *m*, don *m*
שִׂיא (9) ז (גובה) — hauteur *f*
|| (פיסגה) — sommet *m*, apogée *m*
|| ספורט — record *m*

[שחת] נִשְׁחַת (397 ת) פ"ע (נפגם) — être abîmé, se détériorer
(מבחינה מוסרית) — être dépravé
|| שִׁחֵת (435 ת) פ"י — abîmer, détruire
שִׁחֵת דְּבָרָיו — gaspiller ses paroles
שִׁחֵת דַּרְכּוֹ — se corrompre, se dépraver
שִׁחֵת רַחֲמָיו — étouffer sa compassion
|| הִשְׁחִית (502) פ"י — abîmer, détruire
הִשְׁחִית דַּרְכּוֹ — se corrompre, se pervertir
הִשְׁחִית שְׂעָרוֹ — raser sa chevelure
עַד לְהַשְׁחִית — jusqu'à la fureur, à l'extrême
בַּל תַּשְׁחִית — ne détruis pas (des produits utiles)
עָבַר מִשּׁוּם בַּל תַּשְׁחִית — se rendre coupable de gaspillage
שַׁחְתָן (ר' ־נִים) ז — homme pervers *ou* sadique
שֵׂט (88) או שֵׁט (113) ז — rebelle *m*, criminel *m*
שָׁט ← 1. [שוט]
שַׁטְגָּב (53) ז חרק — notonecte *m*
שָׂטָה (353) פ"ע — s'écarter, se détourner, dévier
(בגד) — être infidèle, trahir
[שטה] נִשְׁטָה (406) פ"ע — devenir fou
|| שִׁטָּה (453) פ"י (בְּ־) — railler, bafouer, énerver
|| הִשְׁתַּטָּה (480) פ"ע — devenir fou, faire le fou
|| הִשְׁטָה (512) פ"י — se moquer de, ridiculiser
1. שִׁטָּה (205) נ צמח — acacia *m*
2. שִׁטָּה ← שִׁיטָה
שָׁטוּחַ, שְׁטוּחָה ת — plat
רֶגֶל שְׁטוּחָה — pied plat
צְבָת שְׁטוּחָה — tenaille plate
שָׁטוּחַ עַל־מִטָּתוֹ — étalé sur son lit
בהש בַּקָּשָׁתִי שְׁטוּחָה לְפָנֶיךָ — je vous soumets ma requête
שִׁטּוּחַ (44, בלי ר') ז — aplatissement *m*
שִׁטּוּחַ־סָדִין — étalement *m* d'un drap
|| בהש (עשייה לשיטחי) — affadissement *m*
שִׁטּוּט (51) ז — vagabondage *m*
שִׁטּוּי (51) ז — raillerie *f*, dérision *f*
שָׁטוּף, שְׁטוּפָה ת — submergé, inondé
שְׁטוּף־אוֹר — inondé de lumière
בהש שְׁטוּף בְּזִמָּה — débauché
|| (רהוט) קְרִיאָה שְׁטוּפָה — lecture courante
שִׁטּוּף (51) ז — lavage *m*, rinçage *m*
שִׁטּוּר (51) ז — activité *f* de police
מְכוֹנִית־שִׁטּוּר נ — voiture policière
שְׁטוּת (45, ר' גם שְׁטוּתִים) נ — folie *f*, sottise *f*
אַל־תְּדַבֵּר שְׁטֻיּוֹת — ne dis pas de sottises
שְׁטוּתִי, ־תִית ת — absurde, stupide
שָׁטַח (331) פ"י — étendre, étaler
שָׁטַח כַּפָּיו — étendre ses mains
בהש שָׁטַח בַּקָּשָׁתוֹ — présenter sa requête
(פיזר) — disperser, éparpiller, répandre
|| שִׁטַּח (440) פ"י (רידד) — aplatir, abaisser
(פרש) — étendre, étaler
(עשה לשטחי) — rendre superficiel, affadir
|| הִשְׁתַּטַּח (477) פ"ע — s'étendre, se prosterner
הִשְׁתַּטַּח עַל־קֶבֶר — se recueillir sur une tombe
בהש (נעשה שיטחי) — devenir superficiel
|| הִשְׁטִיחַ (504) פ"י — étendre, étaler
שֶׁטַח (179) ז — surface *f*, superficie *f*
מתמט — surface, aire *f*
(חלקת־אדמה) — terrain *m*
שֶׁטַח בָּנוּי — terrain bâti
שֶׁטַח־הֶפְקֵר — zone *f* neutre, no man's land *m*
שֶׁטַח מֵת — angle mort
טִיֵּל בַּשֶּׁטַח — se promener dans le secteur
בהש שֶׁטַח־פְּעֻלָּה — champ *m* d'action
שִׁטְחָה (242) נ — facette (de diamant) *f*
שִׁטְחוֹן (ר' ־נִים) ז אנטום — aréole *f*
שִׁטְחִי, ־חִית ת — superficiel
שִׁטְחִיּוּת (47, בלי ר') נ — manque *m* de profondeur
שִׁטְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personnage superficiel
שַׁטְטָן (90) ז — vagabond *m*, rôdeur *m*
שַׁטְיָא (—) ז ארמית — fou *m*, sot *m*
שַׁטְיָה (207) נ — folle *f*, sotte *f*
שְׁטָיוּת (45, בלי ר') נ — folie *f*, stupidité *f*
שָׁטִיחַ (11) ז — tapis *m*
שְׁטִיחַ־אֻכָּף — couverture *f* de selle
שְׁטִיחָה (201) נ — étalement *m*, action *f* d'étendre
שְׁטִיחַת־כַּפַּיִם — action d'étendre les mains
שְׁטִיחוֹן (ר' ־נִים) ז — petit tapis, descente *f* de lit

שִׁיטָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — esprit *m* méthodique
שֵׁיךְ (1) ז — cheik (chef arabe) *m*
שַׁיָּךְ, שַׁיֶּכֶת (ר' שַׁיָּכִים, ־כוֹת) ת — appartenant
הַסֵּפֶר שַׁיָּךְ לִי — le livre m'appartient
‖ (נוגע ל־) — se rapportant à, relatif à
מַה־זֶּה שַׁיָּךְ לְךָ? — en quoi cela vous regarde-t-il?
‖ (נמנה עם־) — appartenant à, faisant partie de
הוּא שַׁיָּךְ לַקְּבוּצָה — il fait partie du groupe
שִׁיֵּךְ (452) פ"י — attribuer, imputer
‖ הִשְׁתַּיֵּךְ (470) פ"ע (לְ־) — appartenir à, faire partie de
שַׁיָּכוּת (46) נ — appartenance *f*, rapport *m*
שִׁילֹה ש"פ נ (מקום) — Silo *f*
[שִׂים] שָׂם (387) פ"י — mettre, poser, placer
שָׂם לֵב לְ־ או שָׂם עַל־לֵב — faire attention à
שָׂם פָּנָיו אֶל־פ' — s'intéresser à qn
שָׂם עֵינוֹ עַל־ — veiller sur
שָׂם קֵץ לְ־ — mettre fin à
שָׂם בְּפִי־פ' — inculquer à qn
‖ (הפך) שָׂם מִדְבָּר לַאֲגַם — transformer la steppe en lac
‖ (מינה) — nommer, désigner
מִי שָׂמְךָ? — qui t'a nommé?, de quoi te mêles-tu?
‖ הֵשִׂים (526) פ"י — mettre, établir, nommer
מִבְּלִי־מֵשִׂים — sans faire attention, par mégarde
שִׁיֵּם (452) פ"י — donner un nom à, dénommer
שִׂימָה (201) נ — mise *f*, pose *f*
שִׂימַת־לֵב — attention *f*, égard *m*
שִׂימַת־עַיִן — surveillance *f*, sollicitude *f*
שִׁימָה (201) נ — estimation *f*, évaluation *f*
שִׁין (—) נ — *chîn* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
שִׁין יְמָנִית — *chîn* (avec un point à droite)
שִׂין שְׂמָאלִית — *sîn* (avec un point à gauche)
‖ צבא שְׁעַת שִׁין — l'heure H
°שַׁיִן (157) ז (ישעיהו ל"ו י"ב) — urine *f*
שֶׁיְנָן (91) ז — urée *f*

שִׁינוֹר (1) ז — périscope *m*
שִׁינְטוֹ (—) ז דת — shintoïsme (religion japonaise) *m*
שִׁינְשִׁילָה (ר' ־לוֹת) נ זואול — chinchilla *m*
שִׁיעַ (—) ז — ciment *m*, cément *m*
שִׁיעִי, ־עִית ת דת — chiite (secte musulmane)
שִׁיף ← 2. [שׁוּף]
1. שִׁיפָה (201) נ צמח — teille *f*, liber *m*
2. שִׁיפָה (201) נ (שיפשוף) — limage *m*
שִׁיפוֹן או שִׁפּוֹן (—) ז צמח — seigle *m*
שַׁיֶּפֶת (251) נ טכנ — limeuse (machine) *f*
שִׁיץ (1) ז — saillie épineuse (du palmier)
שִׁיקְשָׁק (ר' ־שָׁקִים) ז עוף — pluvian *m*
1. [שִׁיר] שָׁר (387) פ"י — chanter
‖ שׁוֹרֵר (455) פ"י — chanter, composer des poèmes
‖ הִשְׁתּוֹרֵר (487) פ"ע — se chanter, être chanté
‖ הֵשִׁיר (526) פ"י — faire entendre (un chant)
2. שִׁיֵּר (452) פ"י — laisser de reste
‖ הִשְׁתַּיֵּר (470) פ"ע — rester, survivre
שִׁיר (1) ז — chant *m*
שִׁיר־יַיִן — chanson *f* à boire
שִׁיר־לֶכֶת — marche (chantée) *f*
שִׁיר־עַם — chant populaire
שִׁיר־עֶרֶשׂ — berceuse *f*
שִׁיר־רוֹעִים — chanson champêtre, pastourelle *f*
צִפּוֹר־שִׁיר נ — oiseau chanteur
‖ (יצירה פיוטית) — poème *m*
שִׁיר־אֵבֶל — élégie *f*, poème funèbre
שִׁיר־כְּלוּלוֹת — éphithalame *m*
שִׁיר־הַשִּׁירִים — le Cantique des cantiques
בַּת־הַשִּׁיר נ (ציפור) — oiseau chanteur
בַּת־הַשִּׁיר מיתול — muse *f*
שֵׁיר (1) ז — chaîne *f*, collier *m*
שְׁיָר (88) ז — reste *m*, résidu *m*
‖ שְׁיָרִים או שִׁירַיִם — restes (d'un repas)
שַׁיָּר (90) ז — voyageur *m*, convoyeur *m*
שִׁירָאִים (—) ז"ר (משי) — soie fine
שִׁירָה (201) נ — chant *m*
שִׁירָה בְּצִבּוּר — chant en choeur

שָׁבַר שִׂיא — battre un record
שְׁעַת־שִׂיא נ — heure *f* de pointe
בהש יְבוּל־שִׂיא ז — récolte exceptionnelle
שִׂיאוֹן (ר׳ ־נִים) ז — sommet *m*, faîte *m*, cime *f*
שִׂיאָן (97) ז ספורט — champion *m*, recordman m
[שׂיב] שָׂב (387) פ"ע — avoir des cheveux blancs
|| הֵשִׂיב (526) פ"י — faire blanchir (les cheveux)
פ"ע — vieillir, avoir des cheveux blancs
שֵׂיב (1, בלי ר׳) ז — vieillesse *f*
שֵׂיבָה (201) נ — tête chenue, vieillesse *f*
שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ — il commence à grisonner
אִישׁ־שֵׂיבָה ז — vieillard *m*
שֵׂיבָה טוֹבָה — vieillesse heureuse
שִׁיבָה (201) נ — retour *m*
שִׁיבַת־צִיּוֹן — retour à Sion
שֵׂיבוֹת (48, בלי ר׳) נ — cheveux blancs
שִׂיג (1) ז — affaire *f*, transaction *f*
שִׂיג וָשִׂיחַ — pourparlers *mpl*, négociations *fpl*
[שׂיד] שָׂד (387) פ"י — chauler, badigeonner
שִׂיד (1) ז — chaux *f*
שִׁיֵּד (452) פ"י — troubler, épouvanter
|| הִשְׁתַּיֵּד (470) פ"ע — faire le diable
שֶׂיָּה (229) נ — brebis *f*, agnelle *f*
שִׁיּוּב (51) ז — rétablissement *m*, récupération *f*
שִׁיּוּט (51) ז — navigation *f*, croisière *f*
שִׁיּוּךְ (51) ז (השתייכות) — appartenance *f*
|| (ייחוס) — imputation *f*, attribution *f*
שִׁיּוּף (51) ז — limage *m*
שִׁיּוּר (51) ז — reste *m*, reliquat *m*, résidu *m*
שִׁיּוּרִי, ־רִית ת — résiduel
שֵׁיזָף (91) ז צמח — jujubier *m*, jujube *m*
[שׂיח] שָׂח (386) פ"ע — dire, parler
|| שׂוֹחֵחַ (456) פ"ע — parler, s'entretenir
|| הִשְׂתּוֹחֵחַ (489) פ"ע — s'entretenir
|| הֵשִׂיחַ (524) פ"י — faire parler
פ"ע — parler, raconter, causer
מֵשִׂיחַ לְפִי־תֻמּוֹ — témoin *m* de bonne foi
שִׂיחַ ← שַׂח
1. שִׂיחַ (9) ז צמח — arbuste *m*, buisson *m*
2. שִׂיחַ (9) ז (חילופי־דברים) — conversation *f*, entretien *m*, méditation *f*
אִישׁ־שִׂיחִי ז — mon interlocuteur
דּוּ־שִׂיחַ — dialogue *m*
רַב־שִׂיחַ — colloque *m*, forum *m*
סוֹד־שִׂיחַ — confidences *fpl*
|| (רגש) — sentiment *m*, anxiété *f*
שָׁפַךְ שִׂיחוֹ — épancher son coeur
מְרִי־שִׂיחַ — plaintes amères
שִׁיחַ (9) ז — fosse *f*, fossé *m*
|| (טרסה) — terrasse *f*
שַׂיָּח (90) ז — nageur *m*
שִׂיחָה (201) נ — conversation *f*, entretien *m*
אִישׁ־שִׂיחָה או בֶּן־שִׂיחָה ז — causeur *m*, beau parleur
גִּלְגֵּל שִׂיחָה — mener une conversation
שִׂיחַת־הַיּוֹם — l'objet *m* de toutes les conversations
שִׂיחַת־חֻלִּין — propos familiers
שִׂיחַת־רֵעִים — causerie amicale
שִׂיחָה טֶלֶפוֹנִית — conversation téléphonique
(הרצאה) — causerie *f*, exposé *m*
|| (רגש) — sentiment *m*, effusion *f*
שִׁיחָה (201) נ — fosse *f*, puits *m*
שִׂיחוֹן (ר׳ ־נִים) ז — manuel *m* de conversation
1. שִׁיחוֹר (—) ז — charbon *m*, braise *f*
2. °שִׁיחוֹר ש"פ ז (נהר) — le Nil
שַׂיְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — causeur *n*
שַׂיְחָנִית (17) נ עוף — pouillot *m*
שַׁיִט (159, בלי ר׳) ז — navigation *f*, canotage *m*
כְּלִי־שַׁיִט ז — bateau *m*, embarcation *f*
שַׁיָּט (90) ז — rameur *m*, navigateur *m*
שַׁיֵּט ← 1. [שוט]
1. שִׁיטָה (201, ר׳ שִׁיטִים) נ (שורה) — ligne *f*, rang *m*
בֵּין־הַשִּׁיטִים — entre les lignes, par allusion
|| (ר׳ שיטות) — méthode *f*, système *m*
שִׁיטָה עֶשְׂרוֹנִית — système décimal
שִׁיטַת־אֲרִיסְטוֹ — la doctrine d'Aristote
שִׁיטָה מְקֻבֶּצֶת — anthologie *f*, recueil *m* de gloses
2. שִׁיטָה (201) נ (שייט) — navigation *f*
שַׁיֶּטֶת (251) נ — flottille *f*, escadrille *f*
שִׁיטָתִי, ־תִית ת — méthodique, systématique

שִׁכּוּר (51) ז	enivrement *m*
1. שָׁכַח (329) פ"י	oublier
עממי שְׁכַח מִזֶּה!	laisse tomber!
‖ נִשְׁכַּח (401) פ"ע	être oublié
‖ שִׁכַּח (440) פ"י	faire oublier
שִׁכַּח רֶגֶל מִמָּקוֹם	empêcher d'accéder à un lieu
‖ הִשְׁתַּכַּח (477) פ"ע	être oublié
‖ הִשְׁכִּיחַ (505) פ"י	faire oublier
2. שְׁכַח (—) פ"י ארמית (מצא)	trouver
‖ אִשְׁתְּכַח (—) פ"ע	se trouver
דְּאָבְדִין וְלָא מִשְׁתַּכְּחִין	ceux qui ont disparu et sont devenus introuvables
שָׁכֵחַ, שְׁכֵחָה ת	oublieux
שֶׁכַח (—) ז	oubli *m*
שִׁכְחָה (242, בלי ר') נ	oubli *m*
מִתּוֹךְ־שִׁכְחָה	par oubli
מַחֲלַת־הַשִּׁכְחָה נ	amnésie *f*
שִׁכְחַת־עַצְמוֹ	abnégation *f*, oubli de soi
‖ דת (עומר שנשכח)	gerbes oubliées
שִׁכָּחוֹן (38) ז	oubli *m*
‖ רפא	amnésie *f*
שַׁכְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme oublieux
שַׁכְחָנוּת (46) נ	manque *m* de mémoire
שַׁכַּחַת (—) נ רפא	amnésie *f*
שָׁכִיב, שְׁכִיבָה ת	couché, alité
שְׁכִיב־מְרַע	moribond, agonisant
שְׁכִיבָה (201) נ	position couchée, fait *m* d'être couché
שְׂכִיָּה (202) נ	ornement *m*, parure *f*
שְׂכִיּוֹת־חֶמְדָּה	merveilles *fpl* de l'art
שָׁכִיחַ, שְׁכִיחָה ת	commun, usuel, fréquent
דֵּעָה שְׁכִיחָה	opinion courante
שְׁכִיחָה (201) נ	oubli *m*
שְׁכִיחוּת (48) נ	fréquence *f*
שָׁכִיךְ, שְׁכִיכָה ת	calme, tranquille, serein
שְׁכִיכָה (201) נ	apaisement *m*, accalmie *f*
שַׂכִּין (ר' ־נִים) זו"נ	couteau *m*
שְׁכִינָה (201, בלי ר') נ דת	la présence divine
שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵּינֵיהֶם	Dieu est présent parmi eux
הִכְנִיס תַּחַת־כַּנְפֵי־הַשְּׁכִינָה	convertir au judaïsme
שָׂכִיר, שְׂכִירָה ת	salarié
שְׂכִיר־יוֹם	journalier *m*
שְׂכִיר־חֶרֶב	mercenaire *m*
בהש שְׂכִיר־עֵט	écrivain *m* à gages
שְׂכִירָה (201) נ	location *f*
שְׂכִירַת־פּוֹעֲלִים	embauchage *m* d'ouvriers
שְׂכִירוּת (48) נ	location *f*
שְׂכִירוּת־מִשְׁנֶה	sous-location *f*
דְּמֵי־שְׂכִירוּת ז"ר	loyer *m*
[שכך] שַׂךְ (357) פ"י	couvrir, déployer, protéger
שָׁכַךְ או שָׁךְ (357) פ"ע	s'apaiser, se calmer
שָׁכַךְ כַּעֲסוֹ	sa colère est tombée
‖ נִשְׁכַּךְ (389) פ"ע	s'apaiser, se calmer
‖ שִׁכֵּךְ (432) פ"י	apaiser, calmer, atténuer
שִׁכֵּךְ אֶת־הָאֹזֶן	se faire bien comprendre
‖ הִשְׁתַּכֵּךְ (470) פ"י	s'apaiser, se calmer
‖ הֵשַׁךְ (529) פ"י	calmer, faire cesser
שַׁכָּךְ (90) ז	amortisseur *m*
‖ טכנ שַׁכַּךְ־רִטּוּט	amortisseur de vibrations
שְׁכָכָה (215) נ	calme *m*, apaisement *m*
1. שָׂכַל (303) פ"ע (היה נבון)	être intelligent, agir prudemment
(הצליח)	réussir
‖ הִשְׂתַּכֵּל (470) פ"ע	devenir prudent, chercher à comprendre
‖ הִשְׂכִּיל (499) פ"ע	être intelligent *ou* cultivé
מוּסַר־הַשְׂכֵּל ז	moralité *f*, morale *f*
(הצליח)	réussir
(התבונן)	faire attention, considérer
מַשְׂכִּיל אֶל־דָּל	qui s'intéresse au pauvre
פ"י	faire acquérir de la culture
2. שִׂכֵּל (432) פ"י (החליף)	intervertir, croiser
שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו	croiser les mains
רַגְלַיִם מְשֻׂכָּלוֹת	jambes croisées
‖ הִשְׂתַּכֵּל (470) פ"ע	être transposé, être interverti
שֵׂכֶל (182) ז	intelligence *f*, raison *f*
הַשֵּׂכֶל הַיָּשָׁר או הַבָּרִיא	bon sens, sens commun

|| (יצירה פיוטית) poésie *f*
תּוֹרַת־הַשִּׁירָה נ poétique *f*
הַשִּׁירָה בַּת־זְמַנֵּנוּ la poésie contemporaine
שִׁירַת־סְפָרַד la poésie espagnole
שַׁיָּרָה (221) נ (של־גמלים) caravane *f*
|| (של־כלי־רכב) convoi *m*
שִׁירוֹב (ר׳ ־בִים) ז sirop *m*
שִׁירוֹן (ר׳ ־נִים) ז recueil *m* de chants, chansonnier *m*
שִׁירִי, ־רִית ת poétique
שִׁירִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère *m* poétique
שִׁרַיִם ← שְׁיָר
שַׁיֶּרֶת (251) נ caravane *f*, convoi *m*
שְׁיֵּרֶת (256) נ reste *m*, résidu *m*
[שׂישׂ] שָׂשׂ (387) פ״ע se réjouir, être joyeux
|| הֵשִׂישׂ (526) פ״י réjouir, rendre heureux
שַׁיִשׁ (157) ז marbre *m*
שִׂישָׂה (201) נ joie *f*, allégresse *f*
שַׁישִׁי, ־שִׁית ת de marbre, marmoréen
[שׁית] שָׁת (387 ת) פ״י mettre, poser, placer
שָׁת לִבּוֹ לְ־ faire attention à, se préoccuper de
אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע ne sois pas complice d'un malfaiteur
בהש שָׁת לְפִ׳ בַּחֲלָקוֹת flatter qn
|| (שם מצור) שָׁתוּ עָלַי ils m'ont assiégé
|| הֵשִׁית (526 ת) פ״י mettre, placer, établir
1. שִׁית (1) ז (לבוש) vêtement *m*, manteau *m*
2. שִׁית (1) ז (יסוד) base *f*, fondement *m*, fondations *fpl*
מִן־הַשִּׁיתִים או ־הַשִּׁתִין depuis les fondements
3. שִׁית (1) ז חקל figue avortée
שַׁיִת (160, בלי ר׳) ז épine *f*
שָׁמִיר וָשַׁיִת ronces et épines
שִׁיתָה (201) נ mise *f*, pose *f*
שַׂךְ ← [שׂכך]
שַׂךְ (ר׳ שִׂכִּים) ז צמח épine *f*, ronce *f*
שֹׂךְ (144) ז cabane *f*, enclos *m*
שָׁכַב (308) פ״ע se coucher, être couché
|| (נח) reposer, dormir
|| (חלה) être alité
|| פ״י avoir des relations sexuelles avec
|| לֹא שָׁכַב לִבּוֹ son coeur n'a pas de repos
שָׁכַב עִם־אֲבוֹתָיו mourir
|| נִשְׁכְּבָה (389) פ״ע être violée *ou* possédée
|| שִׁכֵּב (432) violer (une femme)
|| הִשְׁתַּכֵּב (470) פ״ע se coucher, s'étendre
(נערם) se former en couches
|| הִשְׁכִּיב (499) פ״י faire coucher, étendre
שֶׁכֶב (165) ז meule dormante *ou* gisante
שִׁכְבֵּד (458) פ״י alourdir
|| הִשְׁתַּכְבֵּד (491) פ״ע s'alourdir
שִׁכְבָה (242) נ couche *f*
בהש שִׁכְבוֹת־הָאֻכְלוּסִיָּה les couches de la population
שִׁכֹבֶת (256, בלי ר׳) נ couche *f*
שִׁכְבָתִי, ־תִית ת stratifié, disposé par couches
שְׂכָה (208) נ épine *f*, dard *m*
שָׁכוּב, שְׁכוּבָה ת couché, étendu
שִׁכּוּחַ (44, בלי ר׳) ז action *f* de faire oublier
שֶׂכְוִי (ר׳ ־וִים) ז coq *m*
שָׂכוּךְ, שְׂכוּכָה ת couvert, abrité, protégé
שִׁכּוּךְ (51) ז apaisement *m*
|| טכנ amortissement *m*
שְׁכוֹל (—) ז perte *f* d'un enfant, solitude *f*
שָׁכוּל, שְׁכוּלָה ת privé de ses enfants
שַׁכּוּל, שַׁכּוּלָה ת privé de sa progéniture
שִׂכּוּל (51) ז interversion *f*
שִׂכּוּל־יָדַיִם croisement *m* des mains
דקדוק שִׂכּוּל־אוֹתִיּוֹת métathèse *f*
שִׁכּוּל (51) ז perte *f* d'un enfant
שָׁכוּן, שְׁכוּנָה ת résidant, demeurant, habitant
שִׁכּוּן (51) ז logement *m*, habitation *f*
|| (שכונה) quartier *m* d'habitation
שְׁכוּנָה (201) נ quartier *m*
שְׁכוּנַת־עֹנִי zone *f* de taudis
שְׁכוּנַת־מְגוּרִים quartier résidentiel
שְׁכוּנָתִי, ־תִית ת de quartier
שָׂכוּר, שְׂכוּרָה ת (דירה) loué
|| (עובד) engagé, embauché
שָׁכוּר, שְׁכוּרָה ת ivre, pris de boisson, enivré
שִׁכּוֹר, ־רָה ש ivrogne *n*

|| הִשְׂכִּיר (499) פ״י — louer (donner en location)
חֶדֶר לְהַשְׂכִּיר — chambre à louer
שָׂכָר (105, בלי ר׳) ז — salaire *m*, paye *f*
שְׂכַר־בַּטָּלָה — indemnité *f* de perte de temps
שְׂכַר־דִּירָה — loyer *m*
שְׂכַר־טִרְחָה — honoraires *mpl*
שְׂכַר־לִמּוּד — frais *mpl* d'études, écolage *m*
שְׂכַר־עִדּוּד — prime *f* de rendement
שְׂכַר־סוֹפְרִים — droits *mpl* d'auteur
שׁוֹמֵר־שָׂכָר ז — gardien rémunéré
יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ — le jeu n'en vaut pas la chandelle
יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִּשְׂכָרוֹ — cela en vaut la peine
|| (גמול) — récompense *f*, prix *m*
בָּא עַל־שְׂכָרוֹ — recevoir sa récompense
בִּשְׂכַר־ — grâce à, par le mérite de
דת שָׂכָר וָעֹנֶשׁ — rémunératon *f*, sanction *f*
1. שֶׂכֶר (—) ז (תשלום) — paiement *m*
טִיסַת־שֶׂכֶר נ — vol *m* à fret, charter *m*, vol nolisé
דְּמֵי־שֶׂכֶר ז״ר — fret *m*
2. שֶׂכֶר (166) ז (מחסום) — digue *f*
שָׁכַר (308) פ״ע — être ivre, s'enivrer
|| נִשְׁכַּר (389) פ״ע — s'enivrer, se soûler
|| שִׁכֵּר (432) פ״י — enivrer, soûler
|| הִשְׁתַּכֵּר (470) פ״ע — s'enivrer, se soûler
|| הִשְׁכִּיר (499) פ״י — enivrer, soûler
שֵׁכָר (נס׳ שֵׁכַר־; בלי ר׳) ז — liqueur enivrante
שֵׁכַר־תַּפּוּחִים — cidre *m*
|| (בירה) — bière *f*
שֶׁכֶר (—) ז — ivresse *f*
שַׁכָּר (90) ז — ivrogne *m*
שִׁכְרָה (—) נ — ivresse *f*, ébriété *f*
שָׁתָה לְשָׁכְרָה — boire jusqu'à l'ivresse
1. שִׁכָּרוֹן (38) ז — ivresse *f*
2. שִׁכָּרוֹן ז (—) ז צמח — jusquiame *f*
שַׁכְרוּת (45) נ — ivrognerie *f*, ivresse *f*
שַׁכְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ivrogne *n*
שַׁכְרָנִי, ־נִית ת — enivrant
שַׁכֶּרֶת (—) נ רפא — alcoolisme *m*, dipsomanie *f*
שִׁכְשׁוּךְ (51) ז — barbotage *m*, pataugeage *m*

שִׁכְשׁוּךְ־הָרַגְלַיִם בַּמַּיִם — trempette *f* des pieds dans l'eau
1. שִׁכְשֵׁךְ (460) פ״י — secouer, agiter
|| פ״ע — barboter, patauger
|| הִשְׁתַּכְשֵׁךְ (493) פ״ע — s'agiter, s'ébrouer
הִשְׁתַּכְשֵׁךְ בַּמַּיִם — barboter dans l'eau
2. שִׁכְשֵׁךְ (460) פ״י (השקיט) — calmer, tranquilliser
שִׁכְתֵּב (458) פ״י — récrire, remanier (un texte)
שִׁכְתּוּב (51) ז — remaniement (d'un texte) *m*
1. שַׁל (53) ז — faute *f*, erreur *f*
2. שַׁל ← נָשַׁל
שֶׁל־ (289) מ״י — de, à
הַסֵּפֶר הוּא שֶׁלִּי — ce livre est à moi
כַּרְמִי שֶׁלִּי — ma vigne à moi
שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ — ce qui est à moi est à toi
רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם! — maître du monde!
|| בְּשֶׁל־ — à cause de
בְּשֶׁלְּמִי? — à cause de qui?
הוּא בְּשֶׁלּוֹ — il n'en démord pas
שַׁלְאֲנָן, ־נַנָּה ת — calme, paisible, serein
שָׁלַב (301) פ״י — enlacer, joindre
|| נִשְׁלַב (388) פ״ע — s'enlacer, s'enchaîner
|| שִׁלֵּב (432) פ״י — enlacer, croiser
בהש — insérer, intégrer, combiner
פְּעֻלָּה מְשֻׁלֶּבֶת — opération combinée
|| הִשְׁתַּלֵּב (470) פ״ע — s'intégrer, se combiner
|| הִשְׁלִיב (498) פ״י — enlacer, croiser
שָׁלָב (104) ז — échelon *m*
|| בהש — degré *m*, étape *f*, phase *f*
שְׁלַבִּים שְׁלַבִּים — par degrés, progressivement
שַׁלְבּוּק (51) ז — ampoule (de la peau) *f*, pustule *f*
שִׁלְבֵּק (458) פ״י — couvrir d'ampoules
שַׁלְבֶּקֶת (—) נ רפא — herpès *m*
[שלג] נִשְׁלַג (388) פ״ע — devenir blanc comme neige
|| הִשְׁלִיג (498) פ״י — couvrir de neige
(הלבין) — rendre blanc comme neige
פ״ע — devenir blanc comme neige
שֶׁלֶג (165) ז — neige *f*
אִישׁ־שֶׁלֶג ז — bonhomme *m* de neige
שֶׁלֶג יוֹרֵד — il neige

הַשֵּׂכֶל מְחַיֵּב שֶׁ־ la logique veut que
שׂוּם־שֵׂכֶל d'une manière intelligible
שָׁכֹל (313) אוֹ שָׁכַל (308) פ״י perdre un enfant
שָׁכַל אֶת־בְּנוֹ perdre son fils
|| שִׁכֵּל (432) פ״י (גרם לשיכול) laisser sans enfants
שִׁכְּלָה (ילדה ולד מת) avorter
|| הִשְׁכִּיל (499) פ״י faire avorter
שִׁכְלוּל (51) ז amélioration *f*, perfectionnement *m*
שִׁכָּלוֹן (38) ז perte *f* d'un enfant
שִׂכְלוּן (51) ז rationalisation *f*
1. שִׂכְלוּת (45) נ (שכל) intelligence *f*, compréhension *f*
2. שִׂכְלוּת (45) נ (איוולת) folie *f*, sottise *f*
שִׂכְלִי, ־לִית ת mental, intellectuel, logique
דת מִצְווֹת שִׂכְלִיּוֹת préceptes rationnels
שִׂכְלִי (ר׳ ־לִים) ז עוף perdrix *f*
שִׂכְלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ logique *f*, rationalité *f*
שִׁכְלֵל (460) פ״י améliorer, perfectionner
|| הִשְׁתַּכְלֵל (493) פ״ע s'améliorer, se perfectionner
שִׂכְלֵן (460 נ) פ״י rationaliser, intellectualiser
שִׂכְלְתָן (ר׳ ־לְתָנִים) ז rationaliste *m*
שִׂכְלְתָנוּת (46) נ rationalisme *m*
שִׂכְלְתָנִי, ־נִית ת rationaliste
[שכם] הִשְׁכִּים (499) פ״ע se lever tôt
בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם le matin de bonne heure
דַּבֵּר הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר ne cesser de répéter
הַבָּא לְהָרָגְךָ הַשְׁכֵּם לְהָרְגוֹ si l'on veut te tuer prends les devants
הִשְׁכִּים לְפֶתַח־פ׳ faire antichambre chez
1. שְׁכֶם ש״פ נ (עיר) Sichem *f*, Naplouse *f*
2. שְׁכֶם אוֹ שֶׁכֶם (166) ז épaule *f*
שְׁכֶם אֶחָד (יחד) d'un commun effort
° שְׁכֶם אַחַד (בראשית מ״ח כ״ב) une part
עָלָה עַל־פְּ׳ מִשִּׁכְמוֹ וָמַעְלָה dépasser qn de loin
נָטָה שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל assumer une charge
שִׁכְמָה (242) נ אנטום omoplate *f*
שִׁכְמִי, ־מִית ת sichémite

כהש פָּרוּשׁ שִׁכְמִי pharisien *m* de Sichem, tartufe *m*
שִׁכְמִיָּה (202) נ cape *f*, pèlerine *f*
שָׁכַן (303 נ) פ״ע habiter, demeurer, résider
שׁוֹכֵן עַד celui qui habite l'éternité (Dieu)
שׁוֹכְנֵי־מְעָרוֹת troglodytes *mpl*
שׁוֹכְנֵי־עָפָר les morts *mpl*
|| (היה מאוכלס) être habité, être établi
יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכֹּן לָבֶטַח Jérusalem demeurera en sécurité
|| שִׁכֵּן (432 נ) פ״י loger (qn), installer
|| הִשְׁתַּכֵּן (470 נ) פ״ע s'établir, s'installer
|| הִשְׁכִּין (499 נ) פ״י établir, installer
כהש הִשְׁכִּין שָׁלוֹם faire régner la paix
שָׁכֵן (136) ז voisin *m*
|| (דייר) habitant *m*, locataire *m*
שְׁכֵנֵי־הַבַּיִת les habitants de la maison
שֶׁכֶן (166) ז résidence *f*, domicile *m*, demeure *f*
שְׁכֵנָה (232) נ voisine *f*
שִׁכְנוּעַ (9) ז persuasion *f*
שְׁכֵנוּת (48) נ voisinage *m*
שְׂכָנִי, ־נִית ת épineux
שִׁכְנֵעַ (465) פ״י persuader, convaincre
|| הִשְׁתַּכְנֵעַ (495) פ״ע se persuader
שַׁכָּף (90) ז sellier *m*
שִׁכְפּוּל (51) ז polycopie *f*
מְכוֹנַת־שִׁכְפּוּל נ duplicateur *m*
שִׁכְפֵּל (458) פ״י polycopier
שַׁכְפֵּלָה (229) נ duplicateur *m*
שַׁכְפָּ״ץ (97) ז (= שִׁכְבַת־פִּצּוּץ) gilet ignifugé, pare-balles *m*
|| (תקרה) revêtement *m* ininflammable
שָׂכַר (303) פ״י (דירה) louer (prendre en location)
(פועלים) engager, embaucher
|| נִשְׂכַּר (389) פ״ע (דירה) être loué
(פועל) être embauché, s'embaucher
(הרויח) gagner, profiter
יָצָא נִשְׂכָּר s'en tirer à son avantage
|| הִשְׂתַּכֵּר (470) פ״ע gagner (par son travail)

שְׁלוּחַת־רַכֶּבֶת — voie *f* secondaire
1. שִׁלּוּט (51) ז (התקנת־שלטים) — fixation *f* de plaques indicatrices
2. שִׁלּוּט (51) ז (שליטה) — domination *f*
שִׁלּוּי (51) ז — retrait (de l'eau) *m*
שִׁלּוּךְ (51) ז — rejet *m*, chute (de feuilles *etc*) *f*
1. שָׁלוּל, שְׁלוּלָה ת — emporté comme butin
‖ (מחוסר) — privé de, dépourvu de
שְׁלוּל־יְסוֹד — dénué de fondement
2. שָׁלוּל, שְׁלוּלָה ת (כבול) — enchaîné, entravé
שְׁלוּלִית (17) נ — mare *f*, flaque *f* d'eau
שְׁלוּלִיתוֹ שֶׁל־נָהָר — eaux basses d'un fleuve
שָׁלוֹם (33, ר' שְׁלוֹמִים או ־מוֹת) ז — paix *f*, bien-être *m*
שְׁלוֹם־בַּיִת — paix du ménage
מִפְּנֵי־דַרְכֵי־שָׁלוֹם — par esprit de conciliation
שׁוֹפֵט־שָׁלוֹם ז — juge *m* de paix
הַכֹּל עַל־מְקוֹמוֹ יָבוֹא בְּשָׁלוֹם — tout s'arrangera
חַס וְשָׁלוֹם! — à Dieu ne plaise!
עָלָיו (נ' עָלֶיהָ) הַשָּׁלוֹם — paix à son âme
שָׁב בְּשָׁלוֹם — revenir sain et sauf
‖ (ידידות) — amitié *f*, bonne entente
אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ ז״ר — nos amis, nos copains
‖ (ברכה) שָׁלוֹם! — salut!, bonjour!
שָׁלוֹם וּבְרָכָה! או שָׁלוֹם עָלֶיךָ! — bien le bonjour!
שָׁלוֹם רַב! או רֹב־שְׁלוֹמוֹת! — meilleures amitiés!
שַׁבַּת־שָׁלוֹם! — bon sabbat!
מַה־שְּׁלוֹמְךָ (־מֵךְ, ־מְכֶם, ־מְכֶן)? — comment allez-vous?
בּוֹאֲךָ לְשָׁלוֹם! או שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם! — soyez le bienvenu!
לֵךְ (או צֵאתְךָ) לְשָׁלוֹם! — bon voyage!
דְּרִישַׁת־ או פְּרִיסַת־שָׁלוֹם נ — salutation *f*, compliments *mpl*
נָתַן שָׁלוֹם לִפ' — saluer qn
דָּרַשׁ בִּשְׁלוֹם־פ' — transmettre son salut à qn
הִקְדִּים שָׁלוֹם לִפ' — saluer qn le premier
הֶחֱזִיר שָׁלוֹם לִפ' — rendre son salut à qn
שָׁאַל לִשְׁלוֹם־פ' — demander des nouvelles de qn
‖ ° שְׁלוֹמִים תה״פ — entièrement, complètement

הָגְלַת שְׁלוֹמִים — elle fut déportée en bloc
שָׁלֵם, שְׁלֵמָה ת — intègre, parfait, pacifique
שְׁלוֹמֵי־אֱמוּנֵי־יִשְׂרָאֵל — les fidèles dévoués d'Israël
שִׁלּוּם (51) ז — paiement *m*
‖ (גמול) — salaire *m*, récompense *f*
‖ (שוחד) — pot-de-vin *m*
שִׁלּוּמִים ז״ר — compensation *f*, réparations *fpl*
שִׁלּוּמָה (201) נ — rémunération *f*, salaire *m*
שְׁלוֹמִי, ־מִית ת — pacifique
שְׁלוּמִיאֵל (ר' ־לִים) ז עממי — maladroit *m*, raté *m*, niais *m*
שְׁלוּמִיאֵלִיּוּת (47, בלי ר') נ — maladresse *f*
שַׁלְוָנִי, ־נִית ת — calme, serein
שָׁלוּף, שְׁלוּפָה ת (חרב) — dégainé
‖ (שדה) — couvert de chaume
שָׁלוּק, שְׁלוּקָה ת מטבח — bouilli dans l'eau
בֵּיצָה שְׁלוּקָה — oeuf poché *ou* mollet
שִׁלּוּק (51) ז מטבח — coction *f*, ébullition *f*
שָׁלוֹשׁ ← שְׁלוֹשָׁה
שָׁלוּשׁ, שְׁלוּשָׁה ת — à trois faces
שִׁלּוּשׁ (51) ז מתמט — triplement *m*
‖ דת (באמונת־הנוצרים) — trinité *f*
שְׁלוֹשָׁה או שְׁלֹשָׁה (נ' שָׁלוֹשׁ או שָׁלֹשׁ) ש״מ — trois
שְׁלָשְׁתֵּנוּ (־תְּכֶם, ־תָּם) — nous (vous, eux) trois
שְׁלוֹשָׁה־עָשָׂר (נ' שְׁלוֹשׁ־עֶשְׂרֵה) — treize
שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים — trois mille
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת — trois cents
שְׁלוֹשִׁים או שְׁלֹשִׁים (—) ש״מ — trente
‖ (חודש האבל) — mois *m* de deuil
שַׁלְוְתָן, ־וְתָנִית ת — calme, serein
שַׁלְוְתָנוּת (46) נ — calme *m*, sérénité *f*
שַׁלְוְתָנִי, ־נִית ת — calme, serein
שָׁלַח (331) פ״י (שיגר) — envoyer, expédier
(הושיט) שָׁלַח יָדוֹ — tendre la main
שָׁלַח יָד בְּפִקָּדוֹן — s'approprier un dépôt
שָׁלַח יָד בְּנַפְשׁוֹ — se suicider
שָׁלַח יָדוֹ בְּפ' — attenter à la vie de qn
שָׁלַח יָדוֹ בַּעֲסָקִים — s'essayer aux affaires
‖ נִשְׁלַח (402) פ״ע — être envoyé, être expédié
(הושט) — être tendu

כַּדּוּר־שֶׁלֶג ז — boule *f* de neige
אַיֵּה הַשֶּׁלֶג שֶׁל־אֶשְׁתָּקַד? — où sont les neiges d'antan?
שִׁלְגּוֹן (ר׳ ־נִים) ז (מפל־שלג) — avalanche *f*
|| (גלידה) — chocolat glacé, esquimau *m*
שַׁלְגִּיָּה (202) נ צמח — perce-neige *f*
שַׁלְגִּיָּה ש״פ נ — Blanche-Neige *f*
שַׁלְגִּיּוּת (45) נ — enneigement *m*
שַׁלְגִּית (ר׳ ־גִּיּוֹת) נ — traîneau *m*
שֶׁלֶד (165) ז אנטום — squelette *m*
(של־בניין) — charpente *f*
(של־מכונית) — châssis *m*
(של־אונייה) — carcasse *f*, coque *f*
שַׁלְדָּג (83) ז עוף — martin-pêcheur *m*
שִׁלְדָּה (241) נ — charpente *f*, carcasse *f*, châssis *m*
שִׁלְדִּי, ־דִּית ת — osseux, squelettique
1. שָׁלָה (353) פ״ע (היה שליו) — être tranquille, vivre en paix
|| נִשְׁלָה (406) פ״ע — être insouciant
|| הִשְׁתַּלָּה (480) פ״ע — se faire des illusions
|| הִשְׁלָה (512) פ״י — abuser, leurrer, tromper
אַל־תַּשְׁלֶה אֶת־עַצְמְךָ — ne te fais pas d'illusions
2. שָׁלָה (353) פ״י (משה) — retirer (d'un liquide)
שָׁלָה דָּג מִן־הַמַּיִם — retirer un poisson de l'eau
שׁוֹלֵה־מוֹקְשִׁים — dragueur *m* de mines
|| נִשְׁלָה (406) פ״ע — être retiré, être extrait
|| שִׁלָּה (453) פ״י — retirer, extraire
° שֵׁלָה (229) נ (שמואל א׳ א׳ י״ז) — demande *f*
שִׁלְהֵב (462) פ״י — enflammer, embraser, attiser
בהש — enflammer, enthousiasmer, exciter
פָּנִים מְשֻׁלְהָבִים — visage *m* en feu
|| הִשְׁתַּלְהֵב (492) פ״ע — s'enflammer, s'embraser
בהש — s'enthousiasmer , s'exciter
שַׁלְהָבָה (224) או שַׁלְהֶבֶת (255) נ — flamme *f*
|| שַׁלְהֶבֶתְיָה (—) נ — flamme puissante
שַׁלְהָבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ צמח — phlox *m*
שִׁלְהוּב (51) ז — embrasement *m*, excitation *f*
שִׁלְהֵי (—) ז״ר ארמית — fin *f*
שִׁלְהֵי דְּקַיְטָא — fin de l'été
שְׂלָו (88, ר׳ שַׂלְוִים, שַׂלְוֵי־) ז עוף — caille *f*

שָׁלַו (307) פ״ע — être calme, vivre en paix
|| נִשְׁלַו (388) פ״י — être calme, vivre en paix
|| הִשְׁתַּלֵּו (470) פ״ע — se calmer, s'apaiser
|| הִשְׁלִיו (489) פ״י — calmer, apaiser
פ״ע — se calmer, s'apaiser
שָׁלֵו, שְׁלֵוָה ת — calme, paisible, serein
שַׁלְו (—) או שֶׁלֶו (173, בלי ר׳) ז — tranquillité *f*
לֹא יָדַע שָׁלֵו — il ne connaît pas de repos
שָׁלוּב, שְׁלוּבָה ת — entrelacé, joint, imbriqué
שְׁלוּבֵי־זְרוֹעַ — bras dessus bras dessous
בְּיָדַיִם שְׁלוּבוֹת — les main jointes
פיס כֵּלִים שְׁלוּבִים — vases communicants
שִׁלּוּב (51) ז — enlacement *m*, entrecroisement *m*
בהש — insertion *f*, combinaison *f*, intégration *f*
שְׁלוּבִית (17) נ — bretzel (pâtisserie) *m*
שָׁלוּג, שְׁלוּגָה ת — enneigé, couvert de neige
שְׁלוּגִית (17) נ — neige à moitié fondue
1. שַׁלְוָה (239, בלי ר׳) נ — tranquillité *f*, sérénité *f*
שַׁלְוַת־נֶפֶשׁ — paix intérieure
2. שְׂלָוָה (239, בלי ר׳) נ — blé gonflé
שָׁלוּחַ, שְׁלוּחָה ת (מושט) — étendu, tendu
יָד שְׁלוּחָה — main tendue
|| (מהיר) — rapide, agile
אַיָּלָה שְׁלוּחָה — biche *f* aux pieds légers
|| (מותר) שְׁלוּחַ־רֶסֶן — effréné, déchaîné
|| שָׁלוּחַ (11) ז — délégué *m*, émissaire *m*
שִׁלּוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז — renvoi *m*, répudiation *f*
|| (שיחרור) — libération *f*, lâcher *m*
דת שִׁלּוּחַ־הַקֵּן — renvoi *m* du nid (Deut. 22, 6–7)
|| (שיגור) — envoi *m*, expédition *f*
שִׁלּוּחַ־טִילִים — lancement *m* de fusées
|| ° שִׁלּוּחִים ז״ר (נדוניה) — dot *f*
שְׁלוּחָא (ר׳ ־חִין) ז ארמית — délégué *m*, émissaire *m*
שְׁלוּחָה (201) נ צמח — rejeton *m*, scion *m*, marcotte *f*, ramification *f*
|| (של־הרים) — contrefort *m*
|| בהש (סניף) — succursale *f*, antenne *f*
שְׁלוּחַת־טֶלֶפוֹן — ligne *f* téléphonique supplémentaire, extension *f*

|| (מדרגה) échelon *m*
|| אנטום commissure *f*
שְׁלִיבוּת (48) נ enchaînement *m*, entrelacement *m*, imbrication *f*
שְׁלִיגָה (201) נ chute *f* de neige
שְׁלִיָּה (202) נ action *f* de retirer de l'eau, repêchage *m*
שִׁלְיָה (242) נ אנטום placenta *m*
שְׁלִיָּה ← שׁוּלְיָה
שָׁלִיו, שְׁלָיו ← שָׁלֵו, שָׁלֵו
שָׁלִיחַ (11) ז délégué *m*, émissaire *m*, envoyé *m*
שְׁלִיחַ־מִצְוָה chargé d'une mission pieuse
שְׁלִיחַ־צִבּוּר ministre-officiant *m*
בהש שְׁלִיחַ־צִבּוּר personnalité publique
|| (בתולדות־הנצרות) apôtre *m*
מַעֲשֵׂי־הַשְּׁלִיחִים ז״ר les Actes *mpl* des Apôtres
|| ספורט מֵרוֹץ־שְׁלִיחִים ז course *f* de relais
|| (במשרד) נַעַר שָׁלִיחַ garçon *m* de courses, commissionnaire *m*
שְׁלִיחָה (201) נ (משלוח) envoi *m*, expédition *f*
|| (אשה בשליחות) déléguée *f*, émissaire *f*
שְׁלִיחוּת (48) נ mission *f*, commission *f*, mandat *m*
שְׁלִיחוּת־יָד détournement *m* de fonds
בִּשְׁלִיחוּת־הַמְּדִינָה au service de l'Etat
|| (ייעוד) mission, vocation *f*
שַׁלִּיט, ־לֶטֶת (ר׳ ־לִיטִים, ־לִיטוֹת) ת souverain *n*, maître *n*
הַמִּפְלָגָה הַשַּׁלֶּטֶת le parti au pouvoir
שַׁלִּיט בְּרוּחוֹ maître de lui-même
שְׁלִיטָה (201) נ domination *f*, maîtrise *f*
בהש אִבֵּד אֶת־הַשְּׁלִיטָה perdre le contrôle
שְׁלִיטָה בַּמַּצָּב contrôle *m* de la situation
שְׁלִיטָה עַצְמִית maîtrise de soi
שַׁלִּיטוּת (48) נ domination *f*, maîtrise *f*
שָׁלִיל (1) ז embryon *m*, foetus *m*
1. שְׁלִילָה (201) נ négation *f*
עָנָה בִּשְׁלִילָה répondre négativement
שְׁלִילַת־זְכֻיּוֹת déni *m* de droits
שְׁלִילַת־רִשָּׁיוֹן retrait *m* de permis
לְחִיּוּב אוֹ לִשְׁלִילָה positivement ou négativement, en bien ou en mal
הוֹכָחָה נ דֶּרֶךְ־הַשְּׁלִילָה démonstration par l'absurde
2. שְׁלִילָה (201) נ (תפירה ארעית) faufilage *m*
שְׁלִילִי, ־לִית ת négatif
תְּשׁוּבָה שְׁלִילִית réponse négative
תְּכוּנָה שְׁלִילִית défaut *m*
דקדוק מִשְׁפָּט שְׁלִילִי phrase négative
מתמט מִסְפָּר שְׁלִילִי nombre négatif
פיס חַשְׁמַל שְׁלִילִי électricité négative
שְׁלִילִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère négatif
שְׁלִילָנוּת (46) נ négativisme *m*, nihilisme *m*
שָׁלִיף (1) ז sac *m*, musette *f*
שָׁלִיף, שְׁלִיפָה ת amovible
שְׁלִיפָה (201) נ action *f* de retirer *ou* d'extraire
שְׁלִיפַת־אֶקְדָּח action de brandir un revolver
שְׁלִיפַת־מַסְמֵר extraction *f* d'un clou
שְׁלִיפַת־מֵידָע obtention *f* d'un renseignement (d'un ordinateur, *etc*)
שְׁלִיקָה (201) נ מטבח coction *f*, ébullition *f*
שְׁלִישׁ (1) ז tiers *m*
|| (שליש־שנת־הלימודים) trimestre *m*
1. שָׁלִישׁ (14) ז (בימי־קדם) capitaine *m*
|| צבא (קצין־מטה) adjudant-major *m*
שָׁלִישׁ אִישִׁי aide *m* de camp
שָׁלִישׁ רָאשִׁי chef *m* du permier bureau (à l'Etat-Major), intendant *m* militaire
|| משפט (בורר) arbitre *m*, tierce personne, tiers *m*
(נאמן) cosignataire *m*
2. שָׁלִישׁ (14) ז מוס triangle (instrument de musique) *m*
3. שָׁלִישׁ (15) ז (מידה קדומה) tiers *m* d'*éfa* (mesure de capacité)
בהש בָּכָה בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ verser des torrents de larmes
שְׁלִישׁוֹן (21) ז מוס triolet *m*
|| (בגיאולוגיה) ère *f* tertiaire
שְׁלִישׁוֹנִי, ־נִית ת tertiaire
שָׁלִישׁוּת (—) נ צבא intendance *f* militaire

|| שִׁלַּח (440) פ״י (שיחרר) — relâcher, congédier
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי — laisse partir mon peuple
שִׁלַּח כָּל־רֶסֶן — lâcher la bride
(ליווה) — raccompagner
(גרש) — renvoyer, chasser
° שִׁלַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ — répudier sa femme
(שיגר) שִׁלַּח טִיל — lancer une fusée
שִׁלַּח בָּאֵשׁ או שִׁלַּח אֵשׁ בְּ־ — mettre le feu à
שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל־פְּנֵי־הַמַּיִם — un bienfait n'est jamais perdu
(הושיט) — tendre
שִׁלַּח יָדוֹ בְּ־ — s'occuper de, travailler à
שִׁלַּח שָׁרָשָׁיו — étendre ses racines
|| הִשְׁתַּלַּח (477) פ״ע — être envoyé
(גורש) — être renvoyé, être chassé
דת שָׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ — bouc *m* émissaire
(הושט) — être étendu, s'étendre
|| הִשְׁלִיחַ (504) פ״י — faire venir, susciter
1. שֶׁלַח (179) ז (נשק) — javeline *f*, dard (arme) *m*
2. שֶׁלַח (179) ז (עור־בהמה) — peau (de bête) *f*, dépouille *f*, cuir brut
3. שֶׁלַח (ר׳ שְׁלָחִים) ז (תעלה) — canal *m* d'irrigation, rigole *f*
אַדְמַת־שְׁלָחִים נ — terre irriguée
4. שֶׁלַח (179, בלי ר׳) ז (רוחב) — largeur *f*
5. שֶׁלַח (179) ז (זית) — olive mûre
6. שֶׁלַח (179) ז צמח — roquette *f*
1. שַׁלָּח (90) ז (פושט־עורות) — équarrisseur *m*, écorcheur *m*
2. שַׁלָּח (90) ז (משלח) — expéditeur *m*
שִׁלֹּחַ ש״פ ז (נחל) — Siloé (source à Jérusalem) *m*
שַׁלְחוּף (ר׳ ־פִים) ז — vessie *f*
שִׁלְחוּף (—) ז — vésication *f*
שַׁלְחוּפָה (201) נ — tortue *f*
שַׁלְחוּפִית (17) נ אנטום — vésicule *f*, ampoule *f*
שֻׁלְחָן (103) ז — table *f*
שֻׁלְחַן־כְּתִיבָה — secrétaire (meuble) *m*, bureau *m*
שֻׁלְחַן־מְלָאכָה (של־נגר וכו׳) — établi *m*
שֻׁלְחַן־מַכְשִׁירִים — console *f*
מטבח שֻׁלְחַן־סִדּוּר — dressoir *m*

שֻׁלְחַן־עֵזֶר — desserte *f*
שֻׁלְחַן־עֲבוֹדָה — table de travail
שֻׁלְחָן עָגֹל — table ronde
כְּלֵי־שֻׁלְחָן ז״ר — service *m* de table, vaisselle *f*
שֻׁלְחָן עָרוּךְ ← עָרוּךְ
שֻׁלְחָנוֹן (28) ז — petite table, tablette *f*
שֻׁלְחָנוּת (46) נ — commerce *m* de changeur
שֻׁלְחָנִי (ר׳ ־נִים) ז — changeur *m*
שֻׁלְחָנִיָּה (202) נ — office *m* de changeur
שֻׁלְחָנִית (17) נ — planchette (de géomètre) *f*
שִׁלְחֵף (462) פ״י — produire des ampoules
1. שָׁלַט (301) פ״י (בְּ־ או עַל־) — dominer, maîtriser, gouverner
שָׁלַט בְּרוּחוֹ — se dominer
שָׁלַט בַּמַּצָּב — avoir la situation en main
שָׁלַט בְּשָׂפָה זָרָה — posséder une langue étrangère
שָׁלְטָה בּוֹ עַיִן — être exposé à la vue
|| נִשְׁלַט (388) פ״ע — être dominé, être gouverné
|| שִׁלֵּט (432) פ״י — dominer, gouverner
|| הִשְׁתַּלֵּט (470) פ״ע (עַל־) — se rendre maître de
|| הִשְׁלִיט (498) פ״י — faire régner
הִשְׁלִיט סֵדֶר — rétablir l'ordre
2. שִׁלֵּט (432) פ״י (התקין שלטים) — pourvoir de plaques indicatrices
שֶׁלֶט (166) ז (מגן) — bouclier *m*
|| (לוח) — enseigne *f*, plaque indicatrice
|| שֶׁלֶט־רָחוֹק — télécommande *f*
שִׁלְטוֹן (22) ז — gouvernement *m*, pouvoir *m*
שִׁלְטוֹן מְקוֹמִי — administration locale
שִׁלְטוֹן עַצְמִי — autonomie *f*
הַשִּׁלְטוֹנוֹת — les autorités *fpl*
שִׁלְטוֹנִי, ־נִית ת — gouvernemental, autoritaire
שִׁלְטוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — domination *f*
שִׁלְטָן (—) ז — gouvernement *m*, pouvoir *m*
שַׁלְטָנוּת (46) נ — domination *f*
שַׁלְטָנִי, ־נִית ת — dominateur, dominant
שַׁלֶּטֶת ← שַׁלִּיט
שֶׁלִי (—) ז — secret *m*
|| בַּשֶּׁלִי תה״פ — secrètement, en cachette
שְׁלִיבָה (201) נ — entrelacement *m*, insertion *f*

מִסְפָּר שָׁלֵם nombre entier
רְפוּאָה שְׁלֵמָה! bon rétablissement!
|| (במצב טוב) en bon état, en bonne santé
בָּרִיא וְשָׁלֵם sain et sauf
|| (נאמן) fidèle, loyal
אֵינֶנִּי שָׁלֵם עִם־עַצְמִי je ne suis pas content de moi
רַבִּים וְכֵן שְׁלֵמִים beaucoup de gens dignes de foi
|| דקדוק שְׁלֵמִים ז״ר verbes réguliers
2. שָׁלֵם ש״פ נ (עיר) Salem (ancien nom de Jérusalem) *f*
שֶׁלֶם (176) ז (תשלום) paiement *m*
|| דת שְׁלָמִים ז״ר sacrifice *m* d'acquit
שַׁלְמֵי־תוֹדָה sacrifices d'action de grâces
שַׁלְמֵי־צִבּוּר sacrifices d'acquit offerts par la communauté
שַׁלָּם (90) ז payeur *m*, trésorier *m*
שִׁלֵּם (—) ז récompense *f*, salaire *m*
שְׁלָמָא (—) ז ארמית paix *f*, bien-être *m*
|| בִּשְׁלָמָא soit, admettons
שַׂלְמָה (239) נ vêtement *m*, robe *f*
שְׁלֹמֹה ש״פ ז Salomon *m*
שֶׁלָּמָה? מילת־שאלה car pourquoi?
1. שַׁלְמוֹן (21) ז (בצע) bénéfice *m*, présent *m*, pot-de-vin *m*
2. שַׁלְמוֹן (21) ז צמח scabieuse *f*
שְׁלָמוֹנִית (17) נ poème *m* liturgique à forme fixe
שְׁלֵמוּת (48) נ intégrité *f*, totalité *f*
הָאֹסֶף בִּשְׁלֵמוּתוֹ la collection intégrale
|| (שיכלול) perfection *f*
כְּלִיל־הַשְּׁלֵמוּת ז comble *m* de la perfection, nec plus ultra
שְׁלֻמָן (ר׳ ־נִים) ז homme *m* pacifique
שָׁלַף (301) פ״י retirer, extraire, arracher
שָׁלַף אֶקְדָּח brandir un revolver
שָׁלַף חַרְבּוֹ dégainer son épée
שָׁלַף נַעֲלוֹ retirer sa chaussure
|| פ״ע être arraché
|| נִשְׁלַף (388) פ״ע être tiré, être arraché
|| הִשְׁתַּלֵּף (470) פ״ע être retiré, être arraché
|| הִשְׁלִיף (498) פ״י arracher
שֶׁלֶף (165) ז חקל chaume *m*
בהש שַׁלְפֵי־זָקָן barbe *f* de plusieurs jours
|| (סוף־עונה) fin *f* de saison
שַׁלְפֵי־קָצִיר fin de la moisson
בהש שַׁלְפֵי־מַחֲלָה séquelles *fpl* d'une maladie
שַׁלְפּוּחִי, ־חִית ת vésiculaire
שַׁלְפּוּחִית (17) נ אנטום vessie *f*, vésicule *f*
שַׁלְפּוּחִית־הַמָּרָה vésicule biliaire
שַׁלְפּוּחִית־הַשֶּׁתֶן vessie
|| (בועה) bulle *f*
שַׁלְפּוּחִית־סַבּוֹן bulle de savon
שִׁלְפֵּחַ (465) פ״י faire des bulles
|| הִשְׁתַּלְפֵּחַ (495) פ״ע s'enfler, se gonfler
שָׁלַק (301) פ״י faire bouillir dans l'eau
שָׁלַק בֵּיצָה cuire un oeuf poché *ou* mollet
|| נִשְׁלַק (388) פ״ע être bouilli, être cuit
|| שִׁלֵּק (432) פ״י faire bouillir dans l'eau
|| הִשְׁתַּלֵּק (470) פ״ע être bouilli, être cuit
שֶׁלֶק (177) ז légume bouilli
מֵי־שְׁלָקוֹת ז״ר eau dans laquelle ont bouilli des légumes
שָׁלֹשׁ, שְׁלֹשָׁה, שְׁלֹשִׁים ← שָׁלוֹשׁ, שְׁלוֹשָׁה, שְׁלוֹשִׁים
[שלש] נִשְׁלַשׁ (388) פ״ע être triplé
|| שִׁלֵּשׁ (432) פ״י (כפל בשלוש) tripler
(עשה פעם שלישית) faire pour la troisième fois
(חילק לשלושה) diviser par trois
|| הִשְׁתַּלֵּשׁ (470) פ״ע (חזר פעם שלישית) se produire pour la troisième fois
(התחלק לשלושה) se diviser en trois parts
|| הִשְׁלִישׁ (498) פ״י (הפקיד) déposer entre les mains d'un tiers, consigner
(חילק לשלושה) diviser en trois parts
שַׁלָּשׁ (88) ז triple exemplaire *m*
שֶׁלֶשׁ (—) ז (אריג) coutil *m*, treillis *m*
שִׁלֵּשׁ, ־שָׁה ש parent *n* de la troisième génération, arrière-petit-fils *m*
אַב שִׁלֵּשׁ arrière-grand-père *m*

שְׁלִישׁוּת רָאשִׁית — premier bureau (à l'Etat-Major)
|| משפט — consignation *f*
שְׁלִישִׁי, ־שִׁית ת — troisième, tiers
יוֹם שְׁלִישִׁי — mardi *m*
דקדוק גּוּף שְׁלִישִׁי — troisième personne *f*
|| ° שְׁלִישִׁים (בראשית ו' ט"ז) — troisième étage *m*
|| בַּשְּׁלִישִׁית תה"פ — pour la troisième fois
שְׁלִישִׁיָּה (202) נ מוס — trio *m*
|| (תאומים) — triplés *ou* triplets *mpl*
שְׁלִישִׁית (ר' שִׁיוֹת) נ — tiers (fraction) *m*
[שלך] נִשְׁלַךְ (388) פ"ע — être jeté, être rejeté
|| שִׁלֵּךְ (432) פ"י — jeter, rejeter, chasser
|| הִשְׁלִיךְ (498) פ"י — jeter, rejeter
הִשְׁלִיךְ אַרְצָה — jeter à terre
הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי־גֵוּוֹ — dédaigner, rejeter
הִשְׁלִיךְ יְהָבוֹ עַל־ — mettre sa confiance en
הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד — risquer sa vie
הָשְׁלַךְ הַס — le silence se fit
כָּל־הַטֹּרַח מֻשְׁלָךְ עָלָיו — tout le tracas retombe sur lui
דת תַּשְׁלִיךְ — rejet *m* des fautes (prière du Nouvel An)
שָׁלָךְ (105) ז עוף — cormoran *m*, balbuzard *m*
שָׁלֵךְ, שְׁלֵכָה ת — caduc (feuillage)
שַׁלֶּכֶת (251) נ — chute *f* des feuilles, effeuillaison *f*
שְׁלָל (88) ז — faufilage *m*, couture *f* provisoire
1. שָׁלַל (31) פ"י (אמר לא) — nier
שָׁלַל עֻבְדָּה — nier un fait
שָׁלַל הַצָּעָה — rejeter une proposition
(מנע) שָׁלַל ד"מ מִפּ' — refuser qch à qn
שָׁלַל מִפּ' אֶת־הָאֶפְשָׁרוּת — priver qn de la possibilité
שָׁלַל אֶת־הָרַעְיוֹן — exclure l'idée
שָׁלַל עֶמְדָּה — condamner une attitude
|| נִשְׁלַל (388) פ"ע — être nié, être refusé
|| שׁוֹלֵל (455) פ"י — nier, refuser, dénier
2. שָׁלַל (301 או 358) פ"י (בזז) — piller, dépouiller, saccager
(שלף) — retirer, extraire

|| נִשְׁלַל (388) פ"ע — être pillé, être saccagé
|| הִשְׁתּוֹלֵל (487) פ"ע — se déchaîner, s'emballer (cheval)
3. שָׁלַל (301) פ"י (תפר) — faufiler, coudre provisoirement
שָׁלָל (105, בלי ר') ז — butin *m*
בהש שְׁלַל־צְבָעִים — profusion *f* de couleurs
שָׂשׂ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב — se réjouir comme qn qui découvre un trésor
שֶׁלֶל (—) ז — grappe *f*
שֶׁלֶל שֶׁל־בֵּיצִים — ovaire *m*
שָׁלֵם (307) פ"ע (נגמר) — être achevé, être complet
שָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלְךָ — ton deuil est achevé
(יצא בשלום) — être intact, être sain et sauf
|| נִשְׁלַם (388) פ"ע — être achevé, être terminé
תַּם וְנִשְׁלַם — fin (à la dernière page d'un livre) *f*
|| שִׁלֵּם (432) פ"י (סיים) — achever, terminer
(פרע) — payer, acquitter (une dette)
שִׁלֵּם לְפ' כִּגְמוּלוֹ — traiter qn comme il le mérite
שִׁלֵּם רָעָה תַּחַת־טוֹבָה — rendre le mal pour le bien
|| הִשְׁתַּלֵּם (470) פ"ע (כיסה הוצאותיו) — couvrir ses frais, valoir la peine
הָעֵסֶק מִשְׁתַּלֵּם — l'affaire est rentable
הַפֶּשַׁע אֵינוֹ מִשְׁתַּלֵּם — le crime ne paie pas
(השתכלל) — se perfectionner
הִשְׁתַּלֵּם בְּמִקְצוֹעוֹ — se perfectionner dans sa profession
|| הִשְׁלִים (498) פ"י (סיים) — achever, terminer, compléter
(התפשר) הִשְׁלִים עִם־ — se réconcilier avec
בהש הִשְׁלִים עִם־גּוֹרָלוֹ — se résigner à son sort
הִשְׁלִים בֵּין־ — faire la paix entre
(מסר) — remettre, livrer, confier
הִשְׁלִים נַפְשׁוֹ לְ־ — remettre sa vie entre les mains de
1. שָׁלֵם, שְׁלֵמָה ת (מלא) — entier, complet
שָׁנָה שְׁלֵמָה — une année entière
בְּלֵב שָׁלֵם — de tout coeur, sans réticence

2. שֵׁם ש״פ ז — Sem (fils de Noé) *m*
בְּנֵי־שֵׁם ז״ר — les Sémites *mpl*
שֶׁמָּא תה״פ (אולי) — peut-être
|| מ״ח (מחשש ש־) — de peur que
שַׁמָּאוּת (46, בלי ר׳) נ — estimation *f*, taxation *f*, appréciation *f*
1. שַׁמַּאי (62) ז — appréciateur *m*, commissaire-priseur *m*
2. שַׁמַּאי ש״פ ז — Chammaï *m*
בֵּית־שַׁמַּאי ז — école *f* de Chammaï (connue pour sa sévérité)
שְׂמֹאל (25, בלי ר׳) ז — gauche *f*
פְּנֵה שְׂמֹאלָה! — tournez à gauche!
לֹא תָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל — ne t'écarte pas d'un pouce
יָצָא בְּרֶגֶל־שְׂמֹאל — se lever du pied gauche
|| (בפרלמנט) הַשְּׂמֹאל — la gauche (politique)
הַשְּׂמֹאל הַקִּיצוֹנִי — l'extrême-gauche
|| °(צפון) — nord *m*
מִשְּׂמֹאל לְדַמֶּשֶׂק — au nord de Damas
|| נ (יד שמאל) — main *f* gauche
לֹא יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ — il ne sait pas distinguer entre gauche et droite
[שמאל] הִשְׂמְאִיל (498) פ״ע — tourner à gauche
בהש (במדיניות) — tendre vers la gauche
|| (השתמש ביד־שמאל) — être gaucher
שְׂמָאלוּת (46) נ — usage *m* de la main gauche
שְׂמָאלִי, ־לִית ת — gauche
הַצַּד הַשְּׂמָאלִי — le côté gauche
|| בהש (במדיניות) — gauche, gauchiste
נְטִיָּה שְׂמָאלִית — tendance *f* vers la gauche
|| (איטר) — gaucher
שְׂמָאלִיּוּת (47, בלי ר׳) או ־לָנוּת (46) נ — gauchisme (politique) *m*
שְׂמָאלָנִי, ־נִית ת — gauchiste
שְׁמָד (88, ר׳ ־דוֹת) ז — persécution antijuive
[שמד] נִשְׁמַד (388) פ״ע — être détruit *ou* exterminé
|| שִׁמֵּד (432) פ״י דת — convertir de force (p. ex. au christianisme)
|| הִשְׁתַּמֵּד (470) פ״ע דת — se convertir (p. ex. au christianisme)

(נכרת) — être détruit, être exterminé
|| הִשְׁמִיד (498) פ״י — anéantir, exterminer
שַׁמָּה (208) נ — dévastation *f*, ruine *f*
עָשָׂה שַׁמּוֹת — causer des dévastations
|| °(תימהון) — stupéfaction *f*
שָׁמָּה ← שָׁם
שְׁמוּאֵל ש״פ ז — Samuel *m*
שְׁמוּד (51) ז — conversion forcée
שָׂמוּחַ, שְׂמוּחָה ת — joyeux, réjoui, gai
שִׂמּוּחַ (9) ז — égaiement *m*, action *f* de réjouir
שִׁמּוּט (51) ז — dislocation *f*, débrayage *m*
|| דת שְׁמוּט־קַרְקָעוֹת — terres *fpl* en friche, jachère *f*
שְׁמוּט־כְּסָפִים — annulation *f* de dettes
שַׁמּוּטִי (—) ז צמח — *chamouti* (orange) *m*
שָׁמוּם, שְׁמוּמָה ת — désolé, abandonné, vide
|| בהש (משועמם) — indifférent, apathique
שִׁמּוּם (51) ז — dévastation *f*, désolation *f*, vide *m*
שִׁמּוֹן (ר׳ שִׁמּוֹנִים) ז — nomenclature *f*, répertoire *m*
שִׁמּוּן (51) ז — graissage *m*, huilage *m*, lubrification *f*
שְׁמוֹנָה (נ׳ שְׁמוֹנֶה) ש״מ — huit
שְׁמוֹנָה־עָשָׂר (נ׳ שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה) — dix-huit
שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת — huit cent
שְׁמוֹנַת־אֲלָפִים — huit mille
דת תְּפִלַּת־שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה נ — les Dix-huit bénédictions (prière quotidienne)
שְׁמוֹנִים (—) ש״פ — quatre-vingt
שְׁמוֹנִים אִישׁ — quatre-vingts hommes
בֶּן־ (נ׳ בַּת־) שְׁמוֹנִים — octogénaire
שִׁמּוּעַ (44, בלי ר׳) ז — proclamation *f*, promulgation *f*
|| (של חשוד) — audition *f*
שְׁמוּעָה (201) נ — nouvelle *f*, bruit *m*, rumeur *f*
שְׁמוּעָה טוֹבָה — bonne nouvelle
הֵפִיץ שְׁמוּעוֹת — diffuser des rumeurs
מִפִּי־הַשְּׁמוּעָה — par ouï-dire
דת מִפִּי־הַשְּׁמוּעָה — par révélation divine
|| (מסורת) — tradition orale
שָׁמוּר, שְׁמוּרָה ת — gardé, réservé

אֵם שִׁלֵּשָׁה arrière-grand-mère *f*
הוֹרִים שִׁלֵּשִׁים arrière-grands-parents *mpl*
שְׁלָשָׁה (212) נ groupe *m ou* rangée *f* de trois, trio *m*
1. **שִׁלְשׁוּל** (51) ז זואול lombric *m*, ver *m* de terre
2. **שִׁלְשׁוּל** (51) ז (הנחה) mise *f*, descente *f*
שִׁלְשׁוּל־מִכְתָּב לְתֵבַת־דֹּאַר introduction *f* d'une lettre dans la boîte aux lettres
‖ רפא diarrhée *f*
שִׁלְשׁוֹם תה"פ avant-hier
תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם auparavant, précédemment
1. **שִׁלְשׁוֹן** (38, ר' שִׁלְשׁוֹנִים) ז tube *m* en T
2. **שִׁלְשׁוֹן** (38, ר' שִׁלְשׁוֹנִים) ז צמח trèfle *m*, triolet *m*
שִׁלְשׁוּת (46) נ triplicité *f*
שִׁלְשִׁי, ־שִׁית ת triparti
דקדוק שֹׁרֶשׁ שִׁלְשִׁי racine *f* trilittère
‖ (בן שלוש) de trois ans
שַׁלֶּשֶׁת (17) נ מוס trio *m*
שִׁלְשֵׁל (460) פ"י (הוריד בחבל) faire descendre
(הטיל) mettre, glisser, introduire
שִׁלְשֵׁל לְכִיסוֹ glisser dans sa poche
(כבל) enchaîner
‖ רפא causer de la diarrhée, purger
‖ פ"ע avoir la diarrhée
‖ **הִשְׁתַּלְשֵׁל** (493) פ"ע être suspendu, descendre
בהש (התפתח) se développer, se dérouler
הִשְׁתַּלְשְׁלוּ הַדְּבָרִים les événements se déroulèrent
‖ (התארך בקו שבור) serpenter
שַׁלְשֶׁלֶת (252, ר' גם שַׁלְשְׁלָאוֹת) נ chaîne *f*
‖ בהש (התפתחות) enchaînement *m*, déroulement *m*
שַׁלְשֶׁלֶת־יוּחֲסִין généalogie *f*
(מסורת) chaîne de la tradition
‖ (מטעמי־המקרא) *chalchéleth* (neume) *f*
‖ (חידק) spirochète *m*
שַׁלְשַׁלְתִּי, ־תִּית ת caténaire, en forme de chaînons

שִׁלְשְׁתַּיִם תה"פ trois fois, triplement
שָׁם תה"פ là, y
אֵי־שָׁם quelque part
פֹּה וָשָׁם çà et là
שָׁמָּה או לְשָׁם là (avec mouvement), y
לֵךְ לְשָׁם vas-y
1. **שֵׁם** (117) ז nom *m*
שֵׁם־מִשְׁפָּחָה nom de famille
שֵׁם פְּרָטִי prénom *m*
שֵׁם־לְוַי surnom *m*
שֵׁם־טוֹב/רָע bonne / mauvaise réputation
הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל־ calomnier, diffamer
אַנְשֵׁי־שֵׁם ז"ר hommes renommés
עָשָׂה או קָנָה לוֹ שֵׁם se faire une réputation
שְׁמוֹ הוֹלֵךְ לְפָנָיו sa réputation s'étend
הָיָה לְשֵׁם־דָּבָר devenir célèbre *ou* fameux
קָרָא לַיֶּלֶד בִּשְׁמוֹ appeler un chat un chat
כִּשְׁמוֹ כֵּן הוּא comme son nom l'indique
בַּעַל־שֵׁם ← בַּעַל
יָד וָשֵׁם monument commémoratif
‖ דת הַשֵּׁם Dieu *m*
בְּעֶזְרַת־הַשֵּׁם avec l'aide de Dieu
קִדּוּשׁ־הַשֵּׁם ז sanctification *f* du Nom divin
‖ בְּשֵׁם־ או מִשֵּׁם־ au nom de
כְּשֵׁם שֶׁ־ de même que
לְשֵׁם־ en vue de, pour
לְשֵׁם־שָׁמַיִם d'une manière désintéressée
לִמּוּד לִשְׁמוֹ étude désintéressée
אָמָּנוּת לִשְׁמָהּ l'art pour l'art
אֵינוֹ מִן־הַשֵּׁם être sans rapport
בנק מְנָיָה נ עַל־שֵׁם action nominative
עַל־שֵׁם־ (בגלל־) à cause de
עַל־שֵׁם־ (לזכר־) en souvenir de
‖ דקדוק שֵׁם־עֶצֶם nom *m*, substantif *m*
שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי nom commun
שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי nom propre
שֵׁם־גּוּף pronom *m*
שֵׁם־הַפֹּעַל nom verbal, infinitif *m*
שֵׁם־מִסְפָּר nom de nombre
שֵׁם־תֹּאַר adjectif *m*
‖ סֵפֶר־שְׁמוֹת ז le livre de l'Exode

השמיט קטע ממאמר — supprimer un passage d'un article
שמטה (208) נ — abandon *m*, relâche *f*
שנת־השמטה נ — année *f* sabbatique
שמטת־כספים — remise *f* de dettes
שמטת־קרקע — jachère *f* du sol
מה ענין־שמטה אצל הר־סיני? — quel rapport?
שמטן (ר׳ ־נים) ז — banqueroutier *m*, failli *m*
1. שמי, ־מית ת (לפי־שמות) — nominatif
2. שמי, ־מית ת (של־בני־שם) — sémite, sémitique
שפות שמיות — langues *fpl* sémitiques
שמיא (—) ז״ר ארמית — ciel *m*
שמיות (47, בלי ר׳) נ — sémitisme *m*
שמיט, שמיטה ת — amovible, démontable
שמיכה (201) נ — couverture *f*
שמים (263) ז״ר — ciel *m*
שמי־השמים — les plus élevés des cieux
תחת־כפת־השמים — en plein air
|| דת (כינוי לאלוהים) — le Ciel, Dieu *m*
הכל בידי־שמים — tout dépend de Dieu
יראת־שמים נ — piété *f*, dévotion *f*
לשם־שמים — d'une manière désintéressée
שמימי, ־מית ת — céleste
שמיני, ־נית ת — huitième
דת שמיני־עצרת — le huitième jour de *Soukkoth*
|| שמינית (ר׳ ־ניות) נ — huitième (fraction) *m*
בהש שמינית שבשמינית — une toute petite dose
(כלי־נגינה קדמון) — octacorde *f*
שמיניה (ר׳ ־ניות) נ — groupe *m* de huit, octuor *m*
|| (צליל שמיני בסולם) — octave *f*
|| שמיניות — acrobaties *fpl*
שמיניות באויר — acrobaties aériennes
בהש — efforts désespérés
שמיע, שמיעה ת — audible
שמיעה (201) נ — ouïe *f*
(האזנה) — audition *f*, écoute *f*
שמיעת־עדים — audition de témoins
|| מוס שמיעה מחלטת — ouïe absolue
|| בהש שמיעה בקול־פ׳ — obéissance *f* à qn

שמיעות (48) נ — audibilité *f*, acoustique *f*
שמיעתי, ־תית ת — auditif, acoustique
1. שמיר (15) ז צמח — paliure *m*
שמיר ושית — ronces et épines *fpl*
2. שמיר (15) ז (אבן קשה) — émeri *m*, corindon *m*
בד־שמיר ז — toile *f* d'émeri
נייר־שמיר ז — papier *m* d'émeri
שמיר, שמירה ת — qu'on peut garder
שמירה (201) נ — garde *f*, surveillance *f*, conservation *f*
|| (קיום) — observance *f*, accomplissement *m*
שמירת־חפצים — consigne (de gare, *etc*) *f*
שמירת־החק — respect *m* de la loi
שמירת־הסדר — maintien *m* de l'ordre
דת שמירת־שבת — observance *f* du sabbat
שמיש, שמישה ת — utilisable, utile, pratique
שמישות (48) נ — utilisation *f*, utilité *f*
שמך (165) ז דג — truite *f*
[שמל] השמיל ← [שמאל]
שמלה (242) נ — vêtement *m*, robe *f*, tunique *f*
שמלנית (17) נ — jupe *f*
שמלנת (256) נ — robe courte
שמם (358) פ״ע — être dévasté, être désolé
בהש (נדהם) — être stupéfait, être consterné
שמו שמים! — ciel!, quel scandale!
שממה רוחו — son esprit est accablé
|| נשם (417) פ״ע — être dévasté
בהש (נדהם) — être stupéfait, être consterné
|| שמם (432) פ״י — stupéfier, déprimer
|| שומם (455) פ״י (הבעית) — consterner, horrifier
פ״ע (נבעת) — être consterné, être horrifié
|| השתומם (487) פ״ע (היה שומם) — être désolé
בהש (התפלא) — être stupéfait
(נבעת) — être consterné, être épouvanté
|| השומם (487) פ״ע — vivre dans la désolation
השמים (498) פ״י — effrayer, déprimer
פ״ע (נדהם) — être effrayé, être déprimé
|| השם (529) או השים (522) פ״י — détruire, dévaster
בהש (הבעית) — consterner, épouvanter
שמם, שממה ת — désert, désolé, délaissé
שמם, שממת (ר׳ שממים, ־מות) ת — fou, stupide

כָּל־הַזְּכֻיּוֹת שְׁמוּרוֹת — tous droits réservés
מְקוֹמוֹת שְׁמוּרִים — places réservées
בנק קֶרֶן שְׁמוּרָה — fonds *m* de réserve
דת מַצָּה שְׁמוּרָה — pain azyme garanti
‖ צבא (סודי למחצה) — de diffusion restreinte
שִׁמּוּר (51) ז — garde *f*, conservation *f*
שִׁמּוּר־קַרְקַע — préservation *f* du sol
לֵיל־שִׁמּוּרִים ז — nuit *f* de veille
‖ מטבח שִׁמּוּר־יְרָקוֹת — conservation de légumes
שִׁמּוּרִים ז״ר — conserves *fpl*
שְׁמוּרָה (201) נ — réserve *f*, espace réservé
שְׁמוּרַת־טֶבַע — réserves naturelles
‖ צבא שְׁמוּרַת־הַהֶדֶק — pontet *m*
‖ (עפעף) — paupière *f*
שִׁמּוּרִי, ־רִית ת — conservateur
שִׁמּוּשׁ (51) ז (שרות) — service *m*, soins *mpl*
שִׁמּוּשׁ־חֲכָמִים — fréquentation *f* des sages
‖ (השתמשות) — usage *m*, emploi *m*
הָיָה בְּשִׁמּוּשׁ — être usité, être en usage
יָצָא מִכְּלַל־שִׁמּוּשׁ — devenir désuet, être hors d'usage
הוֹרָאוֹת־שִׁמּוּשׁ נ״ר — mode *m* d'emploi
‖ בֵּית־שִׁמּוּשׁ (ר׳ בָּתֵּי־שִׁמּוּשׁ) ז — cabinet *m*, toilettes *fpl*
נְיַר־שִׁמּוּשׁ ז — papier *m* hygiénique
‖ דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַשִּׁמּוּשׁ נ״ר — affixes *mpl*, lettres-outils *fpl*
שִׁמּוּשִׁי, ־שִׁית ת — utile, pratique, commode
פִיסִיקָה שִׁמּוּשִׁית — physique appliquée
שִׁמּוּשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — utilité *f*, commodité *f*
שְׁמוֹת, שֵׁמוֹת ← שֵׁם
שַׁמּוּתִי (—) ז — disciple *m* de l'école de Chammaï (sévère)
שָׂמַח (331, בינוני שָׂמֵחַ, שְׂמֵחָה) פ״ע — se réjouir, être content
שָׂמַח בְּחֶלְקוֹ — être content de son sort
שָׂמַחְתִּי לְהַכִּיר אוֹתְךָ — enchanté d'avoir fait votre connaissance
שָׂמַח לִפְ׳ — se gausser de qn
שָׂמַח לְאֵיד־פְּ׳ — se réjouir du malheur de qn
‖ שִׂמֵּחַ (440) פ״י — égayer, réjouir
‖ הִשְׂתַּמֵּחַ (477) פ״ע — s'égayer, s'amuser
‖ הִשְׂמִיחַ (504) פ״י — réjouir, rendre joyeux
שָׂמֵחַ, שְׂמֵחָה ת — joyeux, gai, content
‖ (גורם לשמחה) — joyeux, réjouissant
חַג שָׂמֵחַ! — bonne fête!
עממי יִהְיֶה שָׂמֵחַ! — ça va barder!
שִׂמְחָה (242) נ — joie *f*, gaieté *f*
שִׂמְחָה לְאֵיד — joie maligne
‖ (חגיגה) — fête *f*, réjouissance *f*
שִׂמְחָה מִשְׁפַּחְתִּית — fête de famille
בַּעַל־הַשִּׂמְחָה — le héros de la fête
‖ דת שִׂמְחַת־תּוֹרָה — fête de la *Tora* (dernier jour de *Soukkoth)*
שַׂמְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne joyeuse, gai luron
שָׁמַט (301) פ״י — laisser tomber, lâcher
‖ (היטה) — incliner, pencher
שָׁמַט כּוֹבָעוֹ — ôter son chapeau
שָׁמַט אֶת־יָדוֹ — renoncer à son bien
בהש שָׁמַט נַפְשׁוֹ — expirer, rendre l'âme
‖ (הפקיר) — abandonner, laisser en friche
‖ פ״ע (מעד) — glisser, chanceler, lâcher prise
‖ נִשְׁמַט (388) פ״ע — s'échapper, glisser
(הוחסר) — être omis, être laissé de côté
הַמִּשְׁפָּט נִשְׁמַט מִן־הֶהָעְתֵּק — la phrase a été omise dans la copie
הַדָּבָר נִשְׁמַט מִזִּכְרוֹנִי — cela m'échappe
(התחמק) — se dérober, s'esquiver
(בוטל) הַמִּלְוָה נִשְׁמֶטֶת — le prêt est annulé
‖ שִׁמֵּט (432) פ״י — faire tomber, rejeter, tirer
טכנ שִׁמֵּט אֶת־הַמַּצְמֵד — débrayer
(ביטל) שִׁמֵּט מִלְוָה — remettre une dette
‖ הִשְׁתַּמֵּט (470) פ״י — se dérober, s'esquiver
הִשְׁתַּמֵּט מִבֵּית־הַסֵּפֶר — faire l'école buissonnière
הִשְׁתַּמֵּט מִגִּיּוּס — se dérober au service militaire
הִשְׁתַּמֵּט מִתְּשׁוּבָה — donner une réponse évasive
‖ הִשְׁמִיט (498) פ״י — retirer, écarter
(החסיר) — omettre, laisser de côté

דת מִצְווֹת שִׁמְעִיּוֹת — préceptes reçus d'autorité
שַׁמְעָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — auditeur attentif
שְׁמַעְתָּא (—) נ ארמית — tradition *f*, enseignement oral
שַׁמְפּוּ (—) ז — shampooing *m*
שַׁמְפַּנְיָה (—) ש״פ נ (אזור בצרפת) — la Champagne
יֵין־שַׁמְפַּנְיָה ז — champagne *m*
1. שֶׁמֶץ (—) ז (קצת) — un peu, une parcelle
שֶׁמֶץ שֶׁל־אֱמֶת — un grain de vérité
2. שֶׁמֶץ (166) ז (גנאי) — calomnie *f*, mauvaise réputation
שִׁמֵּץ (432) פ״י — calomnier, diffamer, dénigrer
‖ הִשְׁתַּמֵּץ (470) פ״ע — perdre sa réputation
‖ הִשְׁמִיץ (498) פ״י — calomnier, diffamer, dénigrer
שִׁמְצָה (242) נ — mauvaise réputation
יָדוּעַ לְשִׁמְצָה — mal famé
שַׁמְצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — diffamateur *n*, dénigreur *n*
שַׁמְצָנִי, ־נִית ת — diffamatoire
שָׁמַר (301) — garder
שְׁמָר־לִי וְאֶשְׁמֹר לְךָ — une main lave l'autre, échange *m* de bons procédés
שְׁבֹר חָבִית וּשְׁמֹר אֶת־יֵינָהּ — demander l'impossible
שָׁמַר עַל־זְכֻיּוֹת — sauvegarder des droits
שָׁמַר עַל־קֹר־רוּחוֹ — garder son sang-froid
(קיים) — garder, conserver, observer
שָׁמַר דָּבָר — retenir qch
שָׁמַר אֱמוּנִים לְ־ — rester fidèle à
שָׁמַר הַבְטָחָתוֹ — tenir sa promesse
דת שָׁמַר שַׁבָּת — observer le sabbat
(השגיח) — surveiller
שָׁמַר לְשׁוֹנוֹ או פִּיו — surveiller *ou* tenir sa langue
שָׁמַר מָקוֹם — réserver une place
שָׁמַר נַפְשׁוֹ — être prudent
(המתין) שָׁמַר לְפ׳ — attendre qn
‖ נִשְׁמַר (388) פ״ע — être gardé, se conserver
(נזהר) — se garder, prendre garde
הִשָּׁמֵר מִפָּנָיו! — méfie-toi de lui!

‖ שִׁמֵּר (432) פ״י — garder, conserver, observer
(מזונות) — conserver, mettre en conserves
(יין) — encaver
‖ הִשְׁתַּמֵּר (470) פ״ע — se garder, se conserver
שֶׁמֶר ← שְׁמָרִים
שֶׁמֶר (95) ז צמח — aneth *m*, fenouil *m*
שְׁמִירָה (207) נ — garde *f*, surveillance *f*
שְׁמַרְחֹם (ר׳ ־חֻמִּים) ז — thermos (bouteille) *m*
שְׁמַרְטַף (ר׳ ־פִים) ז — baby-sitter *m*
שְׁמָרִים (165) ז״ר — levure *f*
עוּגַת־שְׁמָרִים נ — gâteau *m* de levure
בהש קָפָא עַל־שְׁמָרָיו — stagner, rester inactif
שַׁמְרָן (97) ז — conservateur (en politique) *m*
שַׁמְרָנוּת (46) נ — conservatisme *m*
שַׁמְרָנִי, ־נִית ת — conservateur
שְׁמַרְקַע (89) ז צמח — truffe *f*
שֶׁמֶשׁ (177) נ — soleil *m*
בָּרוּר כַּשֶּׁמֶשׁ — clair comme le jour
מַעֲרֶכֶת־הַשֶּׁמֶשׁ נ — le système solaire
עִם־שֶׁמֶשׁ — dès le lever du soleil
נֶגֶד־הַשֶּׁמֶשׁ או לְעֵינֵי־הַשֶּׁמֶשׁ — en public
בָּאָה הַשֶּׁמֶשׁ — le soleil s'est couché
בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת — au crépuscule
שַׁמָּשׁ (90) ז — serviteur *m*, domestique *m*
(בבית־כנסת) — bedeau *m*
(בבית־דין) — huissier *m*
‖ (במנורת־חנוכה) — lumière *f* auxiliaire (du chandelier)
שִׁמֵּשׁ (432) פ״י (שרת) — servir, assister
שִׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי־חֲכָמִים — fréquenter des érudits
לֹא שִׁמֵּשׁ כָּל־צָרְכּוֹ — manquer d'expérience
שִׁמֵּשׁ אֶת־מִטָּתוֹ — s'acquitter de son devoir conjugal
‖ (כֹּהֵן) שִׁמֵּשׁ בִּכְהֻנָּה — officier comme prêtre
שִׁמֵּשׁ סְגָן — remplir les fonctions d'adjoint
‖ (מילא תפקיד) — servir de, tenir lieu de
הַסַּפָּה שִׁמְּשָׁה כְּמִטָּה — le canapé servit de lit
שִׁמְּשׁוּ בְּעִרְבּוּבְיָה — être confondu *ou* mélangé
‖ הִשְׁתַּמֵּשׁ (470) פ״ע (בְּ־) — se servir de, utiliser
(נעשה משומש) — s'user
שִׁמְשָׁה (242) נ — vitre *f*

שְׁמָמָה (215) נ | désolation *f*, désert *m*
כִּבּוּשׁ־הַשְּׁמָמָה ז | conquête *f* du désert, défrichement *m*
בהש (חרדה) | stupeur *f*
שִׁמָּמָה (242) נ | désolation *f*, désert *m*
שִׁמָּמוֹן (38) ז | stupeur *f*, abattement *m*, apathie *f*
שְׁמָמוּת (45) נ | désolation *f*, abandon *m*
בהש (דיכדוך) | stupeur *f*, abattement *m*
שְׂמָמִית (17) נ (לטאה) | gecko *m*
‖ (עכביש) | araignée *f*
1. שָׁמַן (307 נ) פ״ע | engraisser, grossir
‖ שִׁמֵּן (432 נ) פ״י | graisser, huiler
‖ הִשְׁתַּמֵּן (470 נ) פ״ע | engraisser, grossir
(הוסך) | être graissé, devenir graisseux
‖ הִשְׁמִין (498 נ) פ״י | engraisser, rendre gras
פ״ע | engraisser, se couvrir de graisse
2. שִׁמֵּן (432 נ) פ״י (העריך) | estimer, évaluer
שָׁמֵן, שְׁמֵנָה ת | gros, gras, robuste, fertile
שֶׁמֶן (176) ז | huile *f*
שֶׁמֶן־מַאֲכָל | huile de table
צֶבַע־שֶׁמֶן ז | peinture *f* à l'huile
‖ (שומן) | graisse *f*
שֶׁמֶן־דָּגִים | huile de foie de morue
בהש שֶׁמֶן־זַיִת זָךְ | le comble du raffinement
‖ בהש מִשְׁתֵּה־שְׁמָנִים ז | festin succulent
שֹׁמֶן (191) ז | graisse *f*
בהש שֹׁמֶן־הַפֵּרוֹת | suc *m* des fruits
שַׁמָּן (90) ז | fabricant *ou* marchand *m* d'huile
שֻׁמָּן (97) ז | graisse *f*
בהש בּוֹר־שֻׁמָּן ז | affaire *f* qui rapporte gros
שַׁמְנוּנִי, ־נִית ת | gras, graisseux, adipeux
שַׁמְנוּנִיּוּת או שַׁמְנוּת (45, בלי ר׳) נ | onctuosité *f*, adiposité *f*
שַׁמְנוּנִית (17) נ -- | graisse ~~*f*,~~ matière grasse
שַׁמְנִי, ־נִית ת | huileux, oléagineux
שְׁמָנִי, ־נִית ת דקדוק | nominal
מִשְׁפָּט שְׁמָנִי | phrase nominale
שְׁמַנְמַן, ־מַנָּה או ־מֶנֶת (ר׳ ־מַנִּים, ־מַנּוֹת) ת | replet, grassouillet, potelé
שַׁמֶּנֶת (—) נ מטבח | crème (de lait) *f*

בהש | la crème, l'élite *f*, le dessus du panier
שָׁמַע (331) פ״י | entendre, apprendre (une nouvelle)
שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ | j'ai entendu parler de vous
(הקשיב) | écouter
(נעתר) שָׁמַע לְ־ | exaucer la prière de
(צִיית) שָׁמַע בְּקוֹל־פ׳ | obéir à qn
(הבין) | comprendre, inférer
מָהִיר לִשְׁמֹעַ | prompt à comprendre
מִכְּלַל־לָאו אַתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן | l'affirmation découle de la négation
ארמית שְׁמַע מִינַּהּ | il s'ensuit
‖ דת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! | écoute Israël! (Deut. 6, 4)
קְרִיאַת־שְׁמַע נ | lecture *f* du *Chema*
‖ נִשְׁמַע (402) נ | être entendu
מַה־נִּשְׁמָע? | quoi de neuf?
(צִיית) נִשְׁמַע לְפ׳ | obéir à qn
‖ שִׁמַּע (440) פ״י | annoncer, proclamer, publier
(הזעיק) | convoquer
‖ הִשְׁתַּמַּע (477) פ״ע | se faire entendre
לְהִשְׁתַּמֵּעַ! | à bientôt de vos nouvelles!
(התפרש) | être interprété
מִשְׁתַּמֵּעַ לְכָאן וּלְכָאן | ambigu, équivoque
אֵינוֹ מִשְׁתַּמֵּעַ לִשְׁתֵּי־פָנִים | sans équivoque
‖ הִשְׁמִיעַ (504) פ״י | faire entendre
הִשְׁמִיעַ שִׁיר | faire entendre un chant
הִשְׁמִיעַ נְגִינָה | jouer un air
(הודיע) | annoncer, proclamer, publier
ארמית קָא מַשְׁמַע לָן | cela nous enseigne
שֶׁמַע (179) ז (צליל) | son *m*, retentissement *m*
צִלְצְלֵי־שָׁמַע ז״ר | cymbales *fpl* sonores
שֵׁמַע (184) ז (שמיעה) | ouïe *f*
חוּשׁ־הַשֵּׁמַע | le sens de l'ouïe
כְּבַד־שֵׁמַע | dur d'oreille
רפא קְנֵה־שֵׁמַע ז | stéthoscope *m*
‖ (שמועה) | nouvelle *f*, réputation *f*
שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ | j'ai entendu parler de vous
שֹׁמַע (196) ז | réputation *f*, renommée *f*
שְׁמִיעָה (207) נ | audition *f*, écoute *f*
שִׁמְעוֹן ש״פ ז | Siméon *m*, Simon *m*
שִׁמְעִי, ־עִית ת | auditif

שְׁנַת־מִנְחָה — sieste *f*
שֵׁנָה קַלָּה — somme *m*
חֲדַר־שֵׁנָה — chambre *f* à coucher
אוּלַם־שֵׁנָה — dortoir *m*
לֹא נָתַן שֵׁנָה לְעֵינָיו — se priver de sommeil
שֶׁנְהָב (98) ז — ivoire *m*
(של־השיניים) — émail *m*, dentine *f*
‖ גיאוגר חוֹף־הַשֶּׁנְהָב — la Côte d'Ivoire
שֶׁנְהַבִּי, ־בִּית ת — d'ivoire, éburnéen
שַׁנְהֶבֶת (—) נ רפא — éléphantiasis *f*
שָׂנוּא, שְׂנוּאָה ת — haï, détesté, odieux
שָׂנוּי או שָׂנאוּי, שְׂנוּיָה ת — haï, détesté, odieux
שָׁנוּי, שְׁנוּיָה ת — répété
‖ (נלמד) — étudié, cité, mentionné
שָׁנוּי בְּמַחְלֹקֶת — sujet à controverse
שִׁנּוּי (51) ז — changement *m*, transformation *f*
לְלֹא־שִׁנּוּי — sans changement
לְשֵׁם־שִׁנּוּי — pour changer
שִׁנּוּי־עֲרָכִים — changement de valeurs, remise *f* en cause
שָׁנוּן, שְׁנוּנָה ת — aigu, pointu, tranchant
אָדָם שָׁנוּן — homme spirituel *ou* ingénieux
בְּדִיחָה שְׁנוּנָה — mot *m* d'esprit, plaisanterie subtile
שִׁנּוּן (51) ז — inculcation *f*, répétition *f*
שִׁנּוּן־עֶקְרוֹנוֹת־הַדָּת — catéchèse *f*
‖ (השחזה) — aiguisage *m*
1. שְׁנוּנִית (17) נ (סלע) — falaise *f*, récif *m*
2. שְׁנוּנִית (17) נ (אימרה שנונה) — mot *m* d'esprit
שִׁנּוּס (51) ז — action *f* de ceindre
שִׁנּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז — transport *m*, manutention *f*
שִׁנּוּץ (51) ז — laçage *m*, accrochage *m*
שִׁנּוּק (51) ז — étranglement *m*, strangulation *f*
שְׁנוֹר (—) ז עממי — mendicité *f*
שְׁנוֹרֶר (ר׳ ־רְרִים) ז עממי — mendiant *m*, tapeur *m*
שְׁנוֹרֵר (455, עת׳ אֲשְׁנוֹרֵר) פ״ע עממי — mendier, taper
שְׁנוֹרְרוּת (45) נ — mendicité *f*, quête *f* d'aumônes
שְׁנוּת (ר׳ ־תִּים) ז — graduation *f*
שִׁנְטוּעַ (9) ז חקל — replantation *f*
שִׁנְטֵעַ (465) פ״י חקל — replanter

שָׁנִי (16, ר׳ שָׁנִים) ז — écarlate *f*, cramoisi *m*
בהש חוּט־הַשָּׁנִי ז — leitmotiv *m*, thème *m* caractéristique
שֵׁנִי, שֵׁנִית או שְׁנִיָּה (ר׳ שְׁנִיִּים, שְׁנִיּוֹת) ת — deuxième, second
יוֹם שֵׁנִי — lundi *m*
כָּל־שֵׁנִי וַחֲמִישִׁי — deux fois par semaine, à tout bout de champ
יוֹם־טוֹב שֵׁנִי — deuxième jour *m* de fête
מִכְּלִי שֵׁנִי — (information) de seconde main
הַבַּיִת הַשֵּׁנִי — le second Temple
שֵׁנִי בְּמַעֲלָה — de seconde importance
‖ שֵׁנִית או בַּשְּׁנִיָּה תה״פ — pour la seconde fois
‖ ° שְׁנַיִם ז״ר — second étage
שְׁנֵי, שְׁנֵינוּ וכו׳ ← שְׁנַיִם
שְׁנִי (200, בלי ר׳) ז — différence *f*
שִׁנִּי, שִׁנִּית ת — dental
דקדוק עִצּוּר שִׁנִּי — consonne dentale
שָׂנִיא, שְׂנִיאָה ת — haï, détesté
שְׁנִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — seconde (mesure de temps *ou* d'angle) *f*
‖ ← שֵׁנִי
שִׁנְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — différence *f*, diversité *f*
שִׁנְיוֹנִי, ־נִית ת — secondaire, binaire
שְׁנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — dualisme *m*, dualité *f*
אֱמוּנַת־הַשְּׁנִיּוּת נ — manichéisme *m*
(כפילות) — dédoublement *m*, double emploi *m*
(צביעות) — duplicité *f*, hypocrisie *f*
שְׁנִיִּי, שְׁנִיִּית ת — secondaire
שְׁנַיִם (שְׁנֵי־, נ׳ שְׁתַּיִם, שְׁתֵּי־) ש״מ — deux
שְׁנֵי־אֲנָשִׁים — deux hommes
שְׁתֵּי־נָשִׁים — deux femmes
שְׁנֵינוּ (נ׳ שְׁתֵּינוּ) — nous deux
שְׁנֵיכֶם (נ׳ שְׁתֵּיכֶן) — vous deux
שְׁנֵיהֶם (נ׳ שְׁתֵּיהֶן) — eux (*f* elles) deux
פִּי־שְׁנַיִם — deux fois, au double
מְהַלֵּךְ עַל־שְׁתַּיִם — bipède *m*
‖ שְׁנֵים־עָשָׂר (נ׳ שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה) — douze
שְׁנִינָה (201) נ — raillerie *f*, sarcasme *m*, satire *f*
הָיָה לִשְׁנִינָה — être un objet de sarcasmes

1. שִׁמְשׁוֹן ש״פ ז — Samson *m*
2. שִׁמְשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — hélianthème *m*
שִׁמְשׁוֹנִית (17) נ צמח — tournesol *m*
שַׁמָּשׁוּת (46) נ — charge *f* de bedeau *ou* d'huissier
שִׁמְשִׁי, ־שִׁית ת — solaire
שָׁנָה שִׁמְשִׁית — année *f* solaire
‖ (מלא שמש) — ensoleillé
קַיִץ שִׁמְשִׁי — été ensoleillé
שִׁמְשִׁיָּה (202) נ — parasol *m*, ombrelle *f*
שֻׁמְשֹׁם (ר׳ ־שְׁמִים) ז צמח — sésame *m*
שְׁמַשְׁמַנִּי, ־נִית ת — minuscule
שֻׁמְשְׁמָנִית (17) נ — gâteau *m* de sésame
שַׁמֶּשֶׁת (251) נ (כלי־שייט) — bateau ravitailleur
שַׁמֵּת (432 ת) פ״י — frapper d'anathème
שַׁמְתָּה (206) נ — anathème *m*
שֵׁן (114, זוגי שִׁנַּיִם) נ — dent *f*
שִׁנֵּי־בִינָה — dents de sagesse
שִׁנֵּי־חָלָב — dents de lait
שִׁנַּיִם חוֹתְכוֹת — incisives *fpl*
שִׁנַּיִם טוֹחֲנוֹת — molaires *fpl*
שִׁנַּיִם קְיָמוֹת — seconde dentition
חָשׁ בְּשִׁנָּיו — avoir mal aux dents
בהש יָצָא בְּשֵׁן וָעַיִן — laisser des plumes
‖ שֵׁן־סֶלַע — rocher *m*, écueil *m*
‖ טכנ גַּלְגַּל־שִׁנַּיִם — roue dentée
‖ צמח שֵׁן־הָאֲרִי — pissenlit *m*
‖ (שנהב) — ivoire *m*
שָׂנֵא (340) פ״י — haïr, détester
‖ נִשְׂנָא (403) פ״ע — être haï, être détesté
‖ שִׂנֵּא (444) פ״י — haïr, détester
‖ הִשְׂתַּנֵּא (478) פ״ע — se faire détester
‖ הִשְׂנִיא (407) פ״י — rendre odieux
שָׁנָא (338, עת׳ יִשְׁנָא) פ״ע — se transformer
‖ שַׁנָּא (446) פ״י — changer
שִׂנְאָה (507) נ — haine *f*, hostilité *f*
שִׂנְאַת־חִנָּם — haine sans motif
שִׂנְאַת־מָוֶת — haine mortelle
שְׁנָאוּי ← שָׁנוּי
שִׁנְאוֹן (—) ז — éclair *m*
שִׁנְאִי (—) ז מוס — reprise *f*

שַׁנַּאי (62) ז חשמל — transformateur *m*
שִׁנְאָן (ר׳ ־אַנִּים) ז — ange *m*
שִׁנְאָתָנוּת (46) נ — misanthropie *f*, hostilité *f*
שִׁנְאָתָנִי, ־נִית ת — misanthrope, hostile
1. שָׁנָה (353) פ״י (עשה שנית) — répéter
‖ (למד) — apprendre (par coeur), étudier
שָׁנוּ חֲכָמִים — les docteurs ont enseigné
שָׁנָה פִּרְקוֹ — réciter sa leçon
שָׁנָה לְתַלְמִיד — faire étudier un élève
‖ נִשְׁנָה (406) פ״ע — se répéter
(נלמד) — être appris, être étudié
‖ הִשְׁנָה (512) פ״י — enseigner, rabâcher, ressasser
2. שָׁנָה (353) פ״ע (התחלף) — se transformer
(נבדל) — être différent
‖ שִׁנָּה (453) פ״י — transformer, modifier, diversifier
שִׁנָּה אֶת־פ׳ לְטוֹב — favoriser qn, avantager qn
עממי לֹא מְשַׁנֶּה! — c'est égal!
שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ — simuler la folie
בהש שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ — changer d'opinion
‖ הִשְׁתַּנָּה (480) פ״ע — se transformer, se différencier
מַה־נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה — en quoi cette nuit diffère-t-elle?
שָׁנָה (211; ר׳ שָׁנִים, שְׁנֵי־ או שְׁנוֹת־, שְׁנוֹתַי) נ — année *f*
הַשָּׁנָה — cette année
שְׁנָתַיִם — deux ans
מִדֵּי־שָׁנָה או שָׁנָה שָׁנָה — chaque année, annuellement
שְׁנַת־כְּסָפִים — année budgétaire
שְׁנַת־לִמּוּדִים — année scolaire
יוֹם־הַשָּׁנָה ז — anniversaire *m*
לוּחַ־הַשָּׁנָה ז — calendrier *m*
רֹאשׁ־הַשָּׁנָה ז — nouvel an
בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה — l'an dernier, l'année passée
לַשָּׁנָה הַבָּאָה — l'an prochain
לֹא הוֹצִיא אֶת־שְׁנָתוֹ — ne pas passer l'année
שֵׁנָה (228) נ — sommeil *m*
יָשֵׁן שְׁנַת־יְשָׁרִים — dormir du sommeil du juste
חֹסֶר־שֵׁנָה ז או נְדוּדֵי־שֵׁנָה ז״ר — insomnie *f*

שֶׁסֶק (166) ז צמח — néflier (arbre) *m*, nèfle (fruit) *f*
שַׁסְתּוֹם (21) ז טכנ — valve *f*, soupape *f*
שַׁסְתּוֹם־בְּטִיחוּת — soupape de sûreté
|| אנטומ שַׁסְתּוֹם־הַלֵּב — valvule *f* du coeur
שִׁסְתֵּם (458) פ״י — fermer par une valve
שִׁעְבֵּד (458) פ״י — asservir, soumettre
(נכסים) — hypothéquer
|| הִשְׁתַּעְבֵּד (491) פ״ע — se soumettre
הִשְׁתַּעְבֵּד בְּפ׳ — asservir qn
(נכסים) — être hypothéqué
שַׁעְבְּדָנִי, ־נִית ת — oppressif, tyrannique
שִׁעְבּוּד (51) ז — asservissement *m*, assujétissement *m*
(של־נכסים) — hypothèque *f*
שִׁעְבּוּר (51) ז — hébraïsation *f*
שִׁעְבֵּר (458) פ״י — hébraïser
שָׁעָה (350) פ״ע — se tourner vers, considérer, faire attention à
|| שָׁעָה בְּדְ״מְ — s'occuper de qch
|| שָׁעָה מִן־ — se détourner de
שְׁעֵה מִמֶּנִּי או מֵעָלַי! — laisse-moi!
|| הִשְׁתָּעָה (481) פ״ע — se tourner
(שוחח) — s'entretenir, causer
(פחד) — s'alarmer, être anxieux
|| הִשְׁעָה (509) פ״י (היפנה) — détourner
(הרחיק זמנית) — suspendre (qn)
הִשְׁעָה מִתַּפְקִידוֹ — suspendre de ses fonctions
שָׁעָה (211, גם שְׁעַת־, שְׁעָתוֹ, זוגי שְׁעָתַיִם) נ — heure *f*
מַה הַשָּׁעָה? — quelle heure est-il?
הַשָּׁעָה שְׁמוֹנֶה — il est huit heures
שָׁעָה אֲרֻכָּה — longtemps
שָׁעָה קַלָּה או קְטַנָּה — un petit moment
שְׁעַת־רָצוֹן — moment favorable
לְפִי־שָׁעָה — pour le moment
הִגִּיעָה הַשָּׁעָה לְ־ — il est temps de
חַיֵּי־שָׁעָה ז״ר — vie *f* terrestre, vie quotidienne
שְׁעַת־כֹּשֶׁר — moment *m* propice
הוֹרָאַת־שָׁעָה נ — décision exceptionnelle
שְׁעוֹן־קַיִץ — horaire *m* d'été
בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמֻצְלַחַת! — à la bonne heure!
בְּשָׁעָה שֶׁ־ — tandis que

בִּשְׁעַת־ או בְּשָׁעַת־ — pendant
שַׁעֲוָה (209, בלי ר׳) נ — cire *f*
נֵר־שַׁעֲוָה ז — bougie *f*, cierge *m*
שַׁעֲוַת־הָאֹזֶן — cérumen *m*
שַׁעֲוִי, ־וִית ת — cireux
שַׁעֲוִית (ר׳ ־וִיּוֹת) נ — stencil *m*
שִׁעוּל (50) ז רפא — toux *f*
תְּרוּפָה נֶגֶד־שִׁעוּל — antitussif *m*
שָׁעוֹן (30) ז — horloge *f*, montre *f*
שְׁעוֹן־חוֹל — sablier *m*
שְׁעוֹן־יָד — montre-bracelet
שְׁעוֹן־כִּיס — montre de poche
שְׁעוֹן־מַיִם — compteur *m* d'eau
שְׁעוֹן־שֶׁמֶשׁ — cadran *m* solaire
שַׁעֲוָנִי, ־נִית ת — cireux
שַׁעֲוָנִיָּה (201) נ — stencil *m*
שְׁעוֹנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח — passiflore *f*
שַׁעֲוָנִית (17) נ — toile cirée
שָׁעוּעַ, שְׁעוּעָה ת — lisse, poli, uni
שְׁעוּעִית (ר׳ ־עִים) נ צמח — haricot *m*
שִׁעוּר (50) ז (מידה) — mesure *f*
לְאֵין־שִׁעוּר — incomparablement
שִׁעוּר־קוֹמָה ← קוֹמָה
(יחס) — proportion *f*, taux *m*
(מנה) — fraction *f*, terme *m*
תַּשְׁלוּמִים ז״ר לְשִׁעוּרִים — paiements échelonnés
נָתַתָּ דְּבָרֶיךָ לְשִׁעוּרִים — ce que tu dis est relatif
|| (השערה) — supposition *f*, évaluation *f*
|| (משמעות) — signification *f*
|| (יחידה לימודית) — cours *m*, leçon *f*
שִׁעוּרֵי־בַיִת — devoirs (écrits) *mpl*, leçons (orales) *fpl*
שִׁעוּרִים פְּרָטִיִּים — leçons particulières
מַעֲרֶכֶת־שִׁעוּרִים נ — emploi *m* du temps
שְׂעוֹרָה (ר׳ ־רִים) נ צמח — orge *f* (*ou m*)
שְׂעוֹרָה קְלוּפָה — orge perlé, orge mondé
|| (דלקת בעין) — orgelet *m*, compère-loriot *m*
שָׁעַט (326) פ״ע — marcher à pas lourds
|| שִׁעֵט (435) פ״ע — piétiner, trépigner
|| הִשְׁתַּעֵט (471) פ״ע — se mettre en route
|| הִשְׁעִיט (502) פ״י — mettre en route

שנינות (48) נ — vivacité *f* d'esprit, ingéniosité *f*
1. שנית (—) נ רפא — scarlatine *f*
2. שנית (17) נ צמח — salicaire *f*
1. שנן (358 נ) פ"י — aiguiser, affiler, affûter
|| שנן (432 נ) פ"י — aiguiser, affiler, affûter
בהש — apprendre par coeur, inculquer
|| השתנן (470 נ) פ"ע — être aiguisé, être affilé
בהש — se répéter, trotter dans la tête
|| השתונן (487 נ) פ"ע — être blessé, être navré
2. שנן (432 נ) פ"י — denter, denteler
שנן (105) ז — falaise *f*, récif *m*, rocher *m*
1. שנן (97) ז — technicien-dentiste *m*
2. שנן (95) ז צמח — pissenlit *m*
שננא (—) ז ארמית — homme intelligent
שננה (215) נ — pointe (d'une lance) *f*
שנני, ־נית ת — aux dents longues
שננית (17) נ — aide-dentiste *f*
שנס (432) פ"י — ceindre
שנס את־מתניו — ceindre ses reins
בהש — s'enhardir
|| השתנס (470) פ"ע — se ceindre
שנע (439) פ"י — transférer, manutentionner
שנער ש"פ נ (ארץ) — Sumer (Mésopotamie) *m*
שנף (165) ז צמח — vanille *f*
שנץ (301) פ"י — lacer, serrer, sangler
|| נשנץ (388) פ"ע — être lacé, être serré
|| שנץ (432) פ"י — lacer, serrer
שנץ (166, ר' גם שנצות) ז — lacet *m*, cordon *m*
שנק (301) פ"י — étrangler
|| נשנק (388) פ"ע — s'étrangler, suffoquer
|| שנק (432) פ"י — étrangler, étouffer
טכנ שנק מנוע — couper les gaz à un moteur
|| השתנק (470) פ"ע — s'étrangler, suffoquer
|| השניק (498) פ"י — étrangler, étouffer
שנק (—) ז — suffocation *f*, asphyxie *f*
שנקני, ־נית ת — étouffant, suffocant
שנשן (460 נ) פ"ע — chuinter
שנת (—) נ — sommeil *m*
שנת (ר' שנתות) נ — graduation (d'un tube) *f*, marque *f*
שנת (432 ת) פ"י — graduer (un tube)

שנתון (שנתון־; ר' שנתונים) ז — annuaire *m*
|| (קבוצת־גיל) — classe (d'âge) *f*, promotion *f*
שנתי, ־תית ת — annuel
הכנסה שנתית — revenu annuel
תשלום שנתי — annuité *f*
ש"ס (=ששה סדרים) ז — le Talmud
שסאי (62) ז — provocateur *m*, excitateur *m*
1. שסה (353) פ"י (בזז) — piller, dépouiller
|| נשסה (406) פ"ע — être pillé, être dépouillé
|| שסה (453) פ"י — piller, dépouiller
2. שסה (453) פ"י (גרה) — exciter
שסה כלב ב־ — exciter un chien contre
בהש (הסית) — provoquer, inciter, soulever
|| השתסה (480) פ"ע — être excité, être incité
שסוי, שסויה ת — pillé, dépouillé
שסוי (51) ז — excitation *f*, provocation *f*
שסוע, שסועה ת — fendu, fourchu
שסוע־פרסה — aux sabots fendus, fissipède
שפה שסועה — bec-de-lièvre *m*
בהש נפש שסועה — âme déchirée
שסוע (—) ז — action *f* de fendre
|| (הפסקה) — interruption *f*
|| פסיכ שסוע־האישיות — schizophrénie *f*
שסוף (51) ז — action *f* de fendre en deux
שסיעה (201) נ — fission *f*, scission *f*
בהש — déchirement *m*
שסס (358) פ"י — piller, dépouiller
|| נשס (417) פ"ע — être pillé, être dépouillé
שסע (331) פ"י — fendre
|| נשסע (402) פ"ע — être fendu
(נפסק) — être interrompu
|| שסע (440) פ"י — fendre, tailler en pièces
(הפסיק) — interrompre
|| השתסע (477) פ"ע — se fendre, être fendu
(נפסק) — être interrompu
שסע (179) ז — fente *f*, fissure *f*
שסעת (—) נ רפא — schizophrénie *f*
שסף (301) פ"י — fendre, tailler en pièces
|| נשסף (388) פ"ע — être fendu d'un coup d'épée
|| שסף (432) פ"י — fendre d'un coup d'épée

אֵין לְשַׁעֵר	on ne peut concevoir *ou* imaginer
שַׁעֵר בְּנַפְשְׁךָ	imagine-toi, figure-toi
הַהוֹצָאָה הַמְשֹׁעֶרֶת	la dépense probable
‖ הִשְׁתַּעֵר (471) פ"ע	être estimé, être évalué
1. שַׁעַר (152) ז (פתח)	porte *f*, portail *m*
שַׁעַר־נִצָּחוֹן	arc *m* de triomphe
עָמַד בַּשַּׁעַר	se tenir sur la brèche
הֵשִׁיב מִלְחָמָה שַׁעְרָה	porter la guerre chez l'ennemi
מוֹכִיחַ בַּשַּׁעַר	sermonneur *m* sur la place publique
עַל־שַׁעַר־בַּת־רַבִּים	publiquement
° הַגֵּר אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ	l'étranger qui habite tes villes
‖ ספורט (בכדורגל וכו')	but *m*
הִבְקִיעַ שַׁעַר	marquer un but
‖ (עמוד ראשון בספר)	page *f* de titre, frontispice *m*
(פרק) שַׁעַר שֵׁנִי	chapitre deux
2. שַׁעַר (152) ז (מידה)	mesure *f*
מֵאָה שְׁעָרִים	cent mesures, au centuple
‖ (מחיר)	prix *m*, taux *m*
שַׁעַר־חֲלִיפִין	taux de change
הִפְקִיעַ שְׁעָרִים	renchérir
שְׂעָרָה (216) נ	tempête *f*, orage *m*
שַׂעֲרָה (238) נ	cheveu *m*, poil *m*
לֹא יִפֹּל מִשַּׂעֲרָתוֹ אַרְצָה	on ne lui fera aucum mal
‖ צמח שַׂעֲרוֹת־שׁוּלַמִּית נ"ר	capillaire *m*, adiante *m*
שִׁעֲרוּךְ (51) ז	réévaluation *f*
שַׁעֲרוּרָה (201) נ (שחיתות)	corruption *f*
‖ (שערוריה)	scandale *m*, horreur *f*
שַׂעֲרוּרִי, ־רִית ת	velu, poilu
שַׁעֲרוּרִי, ־רִית ת	scandaleux
שַׁעֲרוּרִיָּה (202) נ	scandale *m*
שַׁעֲרוּרִית (–) נ	scandale *m*
שַׁעֲרוּרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	provocateur *n* de scandales
שִׁעֲרֵךְ (460) פ"י	réévaluer
שִׁעֲרֵר (460) פ"י	scandaliser, choquer
שַׂעֶרֶת (–) נ רפא	trichose *f*
שַׁעֲשׁוּעַ (9) ז	jeu *m*, plaisir *m*, amusement *m*
בֵּית־שַׁעֲשׁוּעִים ז	maison *f* de jeux, casino *m*
יֶלֶד־שַׁעֲשׁוּעִים ז	enfant choyé
נֶטַע־שַׁעֲשׁוּעִים ז	plante *f* d'agrément
שַׁעֲשׁוּעֵי־מִלִּים	jeux de mots
שַׁעֲשׁוּעִי, ־עִית ת	amusant, plaisant
1. שִׁעֲשַׁע (465) פ"י	réjouir, amuser, divertir
‖ פ"ע (שיחק)	jouer, s'amuser
‖ הִשְׁתַּעֲשַׁע (493) פ"ע	s'amuser, se divertir
הִשְׁתַּעֲשַׁע בְּרַעְיוֹן	se plaire à une idée
2. שִׁעֲשַׁע (465) פ"י (טימטם)	émousser, hébéter
‖ הִשְׁתַּעֲשַׁע (493) פ"ע (נדהם)	être stupéfait, être hébété
שַׁעֲשְׁעָנִי, ־נִית ת	amusant, divertissant
שִׁעְתּוּק (51) ז	reproduction (d'un dessin) *f*
שְׁעָתִי, ־תִית ת	temporaire, provisoire
שִׁעְתֵּק (458) פ"י	reproduire (un dessin *etc*)
שָׁף ← [שׁוּף]	
שְׁפָאִים (87) ז"ר	éclats (de bois) *mpl*, copeaux *mpl*
שָׁפַד (303) פ"י	transpercer, embrocher
‖ נִשְׁפַּד (389) פ"ע	être transpercé
‖ שִׁפֵּד (432) פ"י	percer, transpercer
(חידד)	affiler, affûter
‖ הִשְׁפִּיד (499) פ"י	embrocher
שָׂפָה (211, זוגי שְׂפָתַיִם, שִׂפְתֵי־ וגם שִׂפְתוֹת־) נ	lèvre *f*
מִן־הַשָּׂפָה וְלַחוּץ	purement verbal
דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַשְּׂפָתַיִם נ"ר	consonnes labiales
אִישׁ־שְׂפָתַיִם ז	homme éloquent, beau parleur
‖ (לשון)	langue *f*
שְׂפַת־אֵם	langue maternelle
שְׂפַת־דִּבּוּר	langue parlée
שְׂפַת־עֵבֶר	la langue hébraïque
שָׂפָה זָרָה	langue étrangère
בְּשָׂפָה בְּרוּרָה	distinctement, explicitement
בְּשָׂפָה רָפָה	du bout des lèvres
‖ (גדה)	bord *m*, rivage *m*, rive *f*
שְׂפַת־הַיָּם	plage *f*

שָׁעַט (–) ז או שְׁעָטָה (216) נ	piétinement *m*, trot *m*
שַׁעֲטוּט (41) ז	trottinement *m*, trot *m*
שַׁעֲטְנוּז (41) ז	mélange *m*, hybridation *f*
שַׁעַטְנֵז (132) ז	étoffe *f* mixte (laine et lin)
‖ בהש	mélange *m*, confusion *f*
שִׁעַטְנֵז (460) פ״י	mélanger, hybrider
שַׁעַטְנֵזִי, ־זִית ת	mixte, hybride
שְׁעִיָּה (202) נ	tendance *f*, voeu *m*
שְׁעִינָה (201) נ	appui *m*, soutien *m*
שָׁעִיעַ, שְׁעִיעָה ת	lisse, poli, uni
שְׁעִיעוּת (48) נ	nature lisse *ou* polie
שָׂעִיר, שְׂעִירָה ת	chevelu, poilu, velu
1. שָׂעִיר (15) ז (תייש)	bouc *m*
שְׂעִיר לַעֲזָאזֵל	bouc émissaire
‖ מיתול	satyre *m*
‖ עוף	petit-duc *m*
2. שָׂעִיר (ר׳ שְׂעִירִים) ז (גשם)	crachin *m*, bruine *f*
1. שְׂעִירָה (201) נ	chèvre, bique *f*
2. שְׂעִירָה (201) נ	fourré *m*
שְׂעִירוּת (48) נ	pilosité *f*
1. שַׁעַל (152) ז (צעד)	pas *m*
עַל־כָּל־צַעַד וָשַׁעַל	à chaque pas, partout
אַף לֹא שַׁעַל־אֲדָמָה	pas un pouce de terrain
2. שַׁעַל (152) או שֹׁעַל (197) ז (חופן)	creux *m* de la main
שָׁעַל (326) פ״ע	tousser
‖ שִׁעֵל (435) פ״ע	tousser
‖ הִשְׁתַּעֵל (471) פ״ע	tousser
שְׁעָלוּל (41) ז	renardeau *m*
‖ צמח	girolle *f*
שִׁעֲלֵל (460) פ״ע	toussoter
שַׁעֶלֶת (–) נ רפא	coqueluche *f*
שַׁעַם (152) ז	liège *m*
צמח אַלּוֹן־הַשַּׁעַם ז	chêne-liège *m*
שִׁעְמֵד (460) פ״י	baptiser
שִׁעְמוּד (51) ז	baptême *m*
שַׁעֲמוּם, ־מִית (ר׳ ־מִים, ־מִיּוֹת) ש	homme déprimé *ou* paumé
שִׁעֲמוּם (41, בלי ר׳) ז	ennui *m*
‖ (דיכאון)	mélancolie *f*, dépression *f*
שַׁעֲמוּמִי, ־מִית ת	ennuyeux
שַׁעֲמוּמִית (17) נ	mélancolie *f*, dépression *f*
שִׁעֲמֵם (460) פ״י	ennuyer
‖ הִשְׁתַּעֲמֵם (493) פ״ע	s'ennuyer
(הותקף בדיכאון)	devenir mélancolique
שַׁעַמְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	importun *n*
שַׁעֲמָנִית (17) נ	linoléum *m*
שָׁעַן (326 נ) פ״י	appuyer, soutenir
‖ פ״ע	s'appuyer
‖ נִשְׁעַן (397 נ) פ״ע	s'appuyer, se reposer
בהש (בטח ב־)	s'appuyer sur, se fier à
נִשְׁעַן עַל־דִּבְרֵי־פ׳	se fier aux paroles de qn
(היה סמוך ל־)	être limitrophe de
‖ הִשְׁתַּעֵן (471 נ) פ״ע	s'appuyer
‖ הִשְׁעִין (502 נ) פ״י	appuyer, étayer
שָׁעָן (99) ז	horloger *m*
שָׁעָנוּת (46) נ	horlogerie (art) *f*
שִׁעְנֵן (460 נ) פ״י	secouer, agiter
שִׁעַע (440) פ״י	lisser
‖ הֵשַׁע (530) פ״י	boucher, obturer
שְׂעִף (139) ז	pensée *f*, méditation *f*
1. שָׂעַר (326) פ״ע (חרד)	frémir, frissonner
‖ פ״י (הסעיר)	faire tourbillonner
‖ נִשְׂעַר (397) פ״ע	se déchaîner, être tumultueux
‖ שִׂעֵר (435) פ״י	faire tourbillonner
‖ הִשְׂתָּעֵר (475) פ״ע	assaillir, se précipiter sur
2. [שער] הִשְׂעִיר (502) פ״י (העלה שער)	se couvrir de cheveux
שַׂעַר (152) ז (סופה)	tempête *f*, orage *m*
בהש (חרדה)	frémissement *m*, frisson *m*
שֵׂעָר (108, גם שְׂעַר־, שְׂעָרוֹ; בלי ר׳) ז	chevelure *f*
אַדֶּרֶת־שֵׂעָר נ	manteau *m* de fourrure
מְסַמֵּר שֵׂעָר	terrifiant, effrayant
‖ (של־צמחים)	poils *mpl*, filaments *mpl*
שִׁעֵר (326) פ״י	penser, supposer, imaginer
לֹא שִׁעַרְתִּי	je n'avais pas pensé
‖ נִשְׁעַר (397) פ״ע	être estimé, être évalué
‖ שִׁעֵר (435) פ״י (העריך)	estimer, évaluer
(דימה)	supposer, imaginer

שִׁפְחָה (242) נ — servante *f*, esclave *f*
שִׁפְחָה חֲרוּפָה — esclave promise (à un mari)
בהש שִׁפְחָה חֲרוּפָה — servante misérable
שִׁפְחוּת (45) נ — esclavage (d'une femme) *m*
שָׁפַט (303) פ״י — juger
(הרשיע) — condamner
שָׁפַט לְמַאֲסָר — condamner à la prison
°(תבע עלבון־פ׳) — rendre justice, faire droit
|| (משל) — gouverner, administrer
|| (שקל בדבר) — juger, apprécier
קָשֶׁה לִשְׁפֹּט — il est difficile de se faire une opinion
|| נִשְׁפַּט (389) פ״ע — être jugé
נִשְׁפַּט עִם־פ׳ — plaider contre qn, intenter un procès à qn
שֶׁפֶט (166) ז — jugement *m*, procès *m*
|| (עונש) — punition *f*, peine *f*
עָשָׂה שְׁפָטִים בְּ־ — punir, exercer sa vengeance
שְׁפִי (5) ז — sommet *m*, hauteur *f*
שֶׁפִי תה״פ — tranquillement, lentement
שָׂפִי, ־פִית ת דקדוק — labial
1. שֹׁפִי (200) ז אנטום — tête *f* de fémur
2. שֹׁפִי (200) ז (בריאות) — santé *f*, état normal
|| בְּשֹׁפִי תה״פ (בנחת) — doucement, calmement
(בשפע) — abondamment, largement
שָׁפִיד, שְׁפִידָה ת — effilé, pointu
שְׁפִיָּה (202) נ (הטייה) — inclination *f*
|| (ממאגר־מים) — décantage *m*
שִׁפְיוֹן (21, בלי ר׳) ז (שלוה) — calme *m*, sérénité *f*
|| (צלילות־דעת) — lucidité *f*
שְׁפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — santé, état normal
שְׁפִיּוּת־הַדַּעַת — lucidité *f*
שְׁפִיּוּת (45, בלי ר׳) נ — calme *m*, paix *f*, accord *m*
שְׁפִיטָה (201) נ — jugement *m*, arbitrage *m*
בַּר־שְׁפִיטָה — pénalement responsable
שָׁפִיךְ, שְׁפִיכָה ת — coulant, liquide
שְׁפִיכָה (201) או שְׁפִיכוּת (48) נ — épanchement *m*, effusion *f*
שְׁפִיכַת־ (או שְׁפִיכוּת־) דָּמִים — effusion de sang, meurtre *m*
שְׁפִילָה (201) נ — abaissement *m*, descente *f*

שְׁפִיעַ (9) ז — moraine *f*
1. שְׁפִיעָה (201) נ (שפע) — abondance *f*, profusion *f*, débit *m*
2. שְׁפִיעָה (201) נ (שיפוע) — pente *f*, inclinaison *f*
שְׁפִיעַת־הַכְּבִישׁ — déclivité *f* de la route
שְׁפִיפָה (201) נ — position courbée
הָלַךְ בִּשְׁפִיפָה — marcher tête baissée
שְׁפִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז זואול — vipère *f*, céraste *m*
שָׁפִיר (15) ז אנטום — chorion *m*, membrane vitelline
שַׁפִּיר (ר׳ ־רִים) ז — beau, bon, bénin
שַׁפִּירֵי־יְרוּשָׁלַיִם — les notables *mpl* de Jérusalem
|| שַׁפִּיר תה״פ — bien
כְּלָא אָתֵי שַׁפִּיר — tout s'arrange pour le mieux
שַׁפִּירִית (17) נ חרק — libellule *f*
שְׁפִית (17) נ צמח — labelle *m*
שְׁפִיתָה (201) נ — mise (d'un pot) *f* sur le feu
שָׁפַךְ (303) פ״י — verser, épancher, répandre
שָׁפַךְ דָּם — verser du sang
שָׁפַךְ דְּמָעוֹת — verser des larmes
בהש שָׁפַךְ לִבּוֹ — épancher son coeur
שָׁפַךְ שִׂיחוֹ — exhaler ses sentiments
שָׁפַךְ בּוּז עַל־ — répandre du mépris sur
בְּחֵמָה שְׁפוּכָה — dans un accès de colère
צבא שָׁפַךְ סוֹלְלָה — élever un remblai
|| נִשְׁפַּךְ (389) פ״ע — être versé, être répandu
|| שִׁפֵּךְ (432) פ״י — verser, répandre, faire glisser
° שֻׁפְּכוּ אֲשׁוּרָי — mes pas ont glissé
|| הִשְׁתַּפֵּךְ (470) פ״ע — se déverser, s'écouler
בהש (שפך לבו) — s'épancher
|| הִשְׁפִּיךְ (499) פ״י — verser, répandre
שֶׁפֶךְ (165) ז — dépotoir *m*, égout *m*
° שֶׁפֶךְ־הַדֶּשֶׁן — dépôt *m* des cendres
שֶׁפֶךְ־דָּם — hémorragie *f*
|| גיאוגר (של־נהר) — embouchure *f*, estuaire *m*
שֶׁפֶךְ־הַיַּרְדֵּן — l'embouchure du Jourdain
בהש שֶׁפֶךְ־שִׂיחַ — prière *f*
שֹׁפֶךְ (ר׳ שְׁפָכִים, שָׁפְכֵי־) ז — vidange *f*, égout *m*
בּוֹר־שְׁפָכִים ז — fosse *f* à purin
מֵי־שְׁפָכִים ז״ר — eaux *fpl* de vidange

שְׂפַת־הַיַּעַר — l'orée *f ou* la lisière de la forêt
שְׂפַת־הַיְאֹר — les bords du Nil
|| (שוליים, ר׳ שְׂפָתוֹת) — bord, rebord *m*, bordure *f*
שְׂפַת־הַיְרִיעָה — le rebord de la tenture
אַבְנֵי־שָׂפָה נ״ר — margelle *f*
שָׁפָה (211) נ — fromage *m*
שְׁפוֹת־בָּקָר — fromage de vache
1. **שָׁפָה** (347) פ״י (הקציע) — raboter, gratter
|| נִשְׁפָּה (408) פ״ע — être dégarni, être lisse
|| שִׁפָּה (453) פ״י — raboter, aplanir, lisser
פ״ע (הרזה) — maigrir
|| הִשְׁתַּפָּה (480) פ״ע — devenir saillant
2. **שָׁפָה** (347) פ״ע (נרגע) — se calmer, se reposer
שָׁפָה מִכַּעְסוֹ — se remettre de sa colère
|| שִׁפָּה (453) (נתן פיצויים) — indemniser, réparer (un tort)
|| הִשְׁתַּפָּה (480) פ״ע — se rétablir, guérir
בהש (קיבל פיצויים) — être indemnisé
3. **שָׁפָה** (347) פ״י (היטה) — incliner
שָׁפָה יַיִן — verser du vin
שִׁפָּה (453) פ״י (בגד) — ourler
שַׁפּוּד (51) ז — broche (à rôtir la viande) *f*
צְלִי־שַׁפּוּד ז — viande rôtie à la broche
|| (צינורה) — aiguille *f* à tricoter
שִׁפּוּד (51) ז — affûtage *m*, affilage *m*
שַׁפּוּדִי, ־דִית ת — effilé, pointu
שַׁפּוּדִית (17) נ — brochette *f*
שְׁפוֹט (ר׳ שְׁפוֹטִים) ז — punition *f*, châtiment *m*
עָשָׂה שְׁפוֹטִים בְּ־ — infliger une punition à
שִׁפּוּט (51) ז — juridiction *f*
שִׁפּוּט צְבָאִי — juridiction militaire, loi martiale
תְּחוּם־שִׁפּוּט ז — ressort *m*
|| (שיקול־דעת) — jugement *m*, appréciation *f*
כֹּחַ־שִׁפּוּט ז — faculté *f* de jugement
שִׁפּוּטִי, ־טִית ת — judiciaire
1. **שָׁפוּי, שְׁפוּיָה** ת (חלק) — dégarni, dénudé, lisse
2. **שָׁפוּי, שְׁפוּיָה** ת (בר־דעת) — raisonnable, sain d'esprit
אֵינוֹ שָׁפוּי בְּדַעְתּוֹ — il est anormal
|| (מתון) — sensé, modéré

שִׁפּוּי (51) ז (תפירת־שפה) — action *f* d'ourler
1. **שִׁפּוּי** (51) ז (הקצעה) — rabotage *m*, lissage *m*
|| (שפאים) — copeaux *mpl*
2. **שִׁפּוּי** (51) ז (נטייה) — inclination *f*
שִׁפּוּי־הָרֹאשׁ — inclination de la tête
אנטום שִׁפּוּי־כּוֹבַע — pomme *f* d'Adam
3. **שִׁפּוּי** (51) ז (פיצוי) — indemnité *f*, compensation *f*
4. **שִׁפּוּי** (—) ז (שקט) — calme *m*, tranquillité *f*
שָׁפוּל, שְׁפוּלָה ת — humilié, abaissé
שִׁפּוּל (51) ז — bord inférieur, fond *m*
בְּשִׁפּוּלֵי־הָהָר — au pied de la montagne
שִׁפּוּלֵי־הַבֶּטֶן — hypogastre *m*, abdomen *m*
|| (שובל) — pan *m*, traîne (d'une robe) *f*
שָׁפוּן, שְׁפוּנָה ת — caché, enfoui
|| שְׂפוּנִים ז״ר או שְׂפוּנוֹת נ״ר — secrets *mpl*, trésor *m*
שִׁפּוּן ← שִׁיפוֹן
שָׁפוּעַ, שְׁפוּעָה ת — abondant
1. **שִׁפּוּעַ** (9) ז (נטייה באלכסון) — pente *f*, versant *m*, inclinaison *f*
2. **שִׁפּוּעַ** (9) ז (שפע) — abondance *f*, profusion *f*
שָׁפוּף, שְׁפוּפָה ת — penché, courbé, accroupi
בהש (עלוב) — écrasé, abattu, humble
|| (עייף מאוד) — éreinté, fourbu
שְׁפוֹפָר (91) ז טכנ — tubulure *f*
שְׁפוֹפֶרֶת (252) נ (קליפה) — coque *f*, coquille *f*
שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל־בֵּיצָה — coquille d'oeuf
|| (קנה) — tube *m*, conduit *m*
שְׁפוֹפֶרֶת־קֶרֶן־קָתוֹד — tube cathodique
שְׁפוֹפֶרֶת־רִיק — tube à vide
|| (בטלפון) — combiné *m*, récepteur *m*
הֵרִים הַשְּׁפוֹפֶרֶת — décrocher le récepteur
הֵנִיחַ הַשְּׁפוֹפֶרֶת — raccrocher
שִׁפּוּץ (51) ז — rénovation *f*, remise *f* en état
שִׁפּוּץ־דִּירָה — réfection *f* d'un appartement
שִׁפּוּר (51) ז — amélioration *f*, progrès *m*
הִכְנִיס שִׁפּוּרִים — introduire des perfectionnements
חָל שִׁפּוּר בְּמַצָּבוֹ — son état s'est amélioré
|| מטבח — habillage *m*
שִׁפֵּחַ (440) פ״י — couvrir de dartre

|| (בקבלה) émanation *f*, effluve *m*
שפע (196) ז (באנייה) inclinaison (d'un navire) *f*
שפעה (242) נ abondance *f*, multitude *f*
שפעול (51) ז remise *f* en action, réactivation *f*
שפעל (—) ז דקדוק conjugaison factitive
שפעל (462) פ״י remettre en action, réactiver
שפעת (—) נ רפא grippe *f*
שפעתי, ־תית ת רפא grippal
שפף (303) פ״ע se courber, s'accroupir
|| השתופף (487) פ״ע se courber, s'accroupir
|| השפיף (499) פ״י courber, faire accroupir
שפוץ (—) ז réfection *f*, remise *f* en état
שפץ (432) פ״י rénover, remettre en état
שפץ בנין restaurer un édifice
|| השתפץ (470) פ״ע être remis en état
1. שפק (303) פ״י (היכה) frapper, battre
שפק כפים frapper des mains
2. שפק (303) פ״י (הספיק) suffire
|| השפיק (499) פ״ע abonder, être riche
(הסתפק) se contenter de
1. שפק (166) ז (רוויה) suffisance *f*, satiété *f*
די־שפקו tout son soûl, à satiété
2. שפק (166) ז (ספק) doute *m*, hésitation *f*
שפר (308) פ״ע être beau, plaire
שפר חלקו il a eu de la chance
|| נשפר (389) פ״ע s'embellir, se parer
|| שפר (432) פ״י améliorer, perfectionner
שפר את־מצבו améliorer sa situation
|| מטבח habiller
|| השתפר (470) פ״ע s'améliorer
|| השפיר (499) פ״י améliorer
(אריג) finir (un tissu)
שפר (166) ז beauté *f*
אמרי־שפר ז״ר belles paroles
משפר־השפר ce qu'il y a de mieux
שפר (90) ז décorateur *m*
שפרה (242) נ beauté *f*
שפרוק (51) ז catabolisme *m*
שפריר (1) ז dais *m*, tente *f*
שפרנון (1) ז דג dorade *f*
שפרפר (91) ז aube *f*, aurore *f*

שפרר (460) פ״י embellir, parer
שפשוף (51) ז (חיכוך) frottement *m*
(ליטוש) lissage *m*, polissage *m*
עממי décrassage *m*, décrottage *m*
צבא brimade *f*
שפשף (460) פ״י (חיכך) frotter
(ליטש) lisser, polir
עממי (טירון) faire baver, dégourdir, brimer
|| השתפשף (493) פ״ע se frotter, s'user par frottement
עממי se dégourdir, se décrasser, être brimé
שפשפת (252) נ paillasson *m*, essuie-pieds *m*
שפת (303 ת) פ״י mettre sur le feu
שפת קדרה mettre une casserole sur le feu
שפת לו יורה של־פרענות s'attirer un tas d'ennuis
|| נשפת (389 ת) פ״ע être mis sur le feu
שפתה (206) נ canapé *m*, fauteuil *m*
שפתון (שפתון; ר׳ שפתונים) ז bâton *m* de rouge (à lèvres)
שפתי, ־תית ת דקדוק labial
|| (לשוני) linguistique
שפתים ← שפה
שפתים (שפתי־) נ״ז (כיריים) âtre *m*, foyer *m*
|| (אנקולים) crochets *mpl*
שפתני, ־נית ת צמח labié *ou* labiacé
ש״ץ (=שליח־צבור) ז דת ministre-officiant *m*
שצף (301) פ״י couler à flots, submerger
|| השתצף (470) פ״ע jaillir, se déverser
שצף (165) ז (זרם) flot *m*, torrent *m*
בשצף־קצף dans un débordement de fureur
|| (זעם) colère *f*, fureur *f*
שצפה (241) נ flot *m*, jaillissement *m*, jet *m*
שצפון (3) ז inondation *f*, débordement *m*
שק (53) ז sac *m*
שק־דאר sac postal
שק־שנה sac de couchage
צבא שק־חפצים havresac *m*, paquetage *m*
|| (אריג) toile *f* de sac, cilice *m*
° לבש שק se vêtir d'un cilice (en signe de deuil)

שָׁפְכָה (—) נ אנטום | urètre *m*
כְּרוּת־שָׁפְכָה | mutilé de l'urètre
שָׁפְכָן (97) ז אנטום | uretère *m*
שָׁפְכָנִי, ־נִית ת | juteux, succulent
זַיִת שָׁפְכָנִי | olive *f* riche en huile
בהש סוֹפֵר שָׁפְכָנִי | écrivain *m* prolixe
שָׁפֹכֶת (256) נ גיאול | décombres *mpl*, dépôts *mpl*
שָׁפְכָתִי, ־תִית ת רפא | urétral
שָׁפַל (308, בינוני שָׁפֵל) פ״ע | être bas, être abaissé
|| נִשְׁפַּל (389) פ״ע | s'abaisser, être abaissé
|| הִשְׁתַּפֵּל (470) פ״ע | se baisser, s'humilier
הִשְׁתַּפֵּל מַצָּבוֹ | son état a empiré
|| הִשְׁפִּיל (499) פ״י | baisser, abaisser, humilier
הִשְׁפִּיל עֵינָיו | baisser les yeux
הִשְׁפִּיל דַּעְתּוֹ | être modeste
הִשְׁפִּיל לִרְאוֹת | condescendre à voir
(הכניע) | soumettre, abattre
פ״ע (ירד) | descendre, baisser
שָׁפָל, שְׁפָלָה ת (נמוך) | bas
שְׁפַל־קוֹמָה | de petite taille
|| (עמוק) | profond, enfoncé
|| בהש (בזוי) | vil, méprisable
מַעֲשֶׂה שָׁפָל | vilenie *f*, bassesse *f*
(צנוע) שְׁפַל־רוּחַ | modeste, humble
(רשלן) שְׁפַל־יָדַיִם | indolent, nonchalant
שֵׁפֶל (182) ז | dépression *f*, abaissement *m*
בְּשֵׁפֶל־הַמַּדְרֵגָה | dans un piètre état
שֵׁפֶל־בֶּרֶךְ | modestie *f*, humilité *f*
בְּשֵׁפֶל־קוֹל | à voix basse
שֵׁפֶל בָּרוֹמֶטְרִי | dépression barométrique
|| (של־הים) | marée basse, reflux *m*
בהש שֵׁפֶל כַּלְכָּלִי | marasme *m* économique
שֵׁפֶל מוּסָרִי | démoralisation *f*
שְׁעוֹת־שֵׁפֶל נ״ר | heures creuses
שְׁפֵלָה (229) נ גיאוגר | plaine *f*
הַשְּׁפֵלָה (בארץ־ישראל) | la plaine côtière
אַרְצוֹת־הַשְּׁפֵלָה נ״ר | les Pays-Bas *mpl*
שִׁפְלָה (242) נ | plaine *f*, vallée *f*
שִׁפְלוּת (45) נ (נבזות) | vilenie *f*, bassesse *f*
|| (נחיתות) | infériorité *f*, humiliation *f*
|| (כניעה) שִׁפְלוּת־רוּחַ | humilité *f*, modestie *f*
|| (עצלות) שִׁפְלוּת־יָדַיִם | indolence *f*, paresse *f*
שַׁפְלָן (ר׳ ־נִים) ז (כלב) | terrier *m*
שְׁפֹלֶת (256) נ | pente *f*, dépression *f*
|| אדר | plinthe *f*
שָׂפָם (105, ר׳ גם שְׂפָמוֹת, שְׂפָמוֹת־) ז | moustache *f*
עָשָׂה שְׂפָמוֹ | tailler sa moustache
° עָטָה עַל־שָׂפָם | se couvrir le menton (en signe de deuil)
[שפם] הִשְׂפִּים (499) פ״י | se laisser pousser la moustache
שְׂפַמּוֹן (שְׂפָמוֹן, ר׳ שְׂפַמּוֹנִים) ז | petite moustache
שְׂפַמְנוּן (ר׳ ־נִים) ז דג | silure *m*, poisson-chat *m*
שְׂפַמְפַם (91) ז | petite moustache
שְׂפַמְתָּן (97) ז | moustachu *m*
שָׁפָן (104) ז זואול | daman *m*, lapin *m*
בהש שְׁפַן־נִסָּיוֹן | cobaye *m*
שְׁפַנִּיָּה (202) נ | clapier *m*
שְׁפַנְפַן, ־פַנָּה ש | petit lapin (terme d'affection)
1. שָׁפַע (329) פ״י (נתן בשפע) | abonder en, déborder de
שָׁפַע אֹשֶׁר | rayonner de bonheur
|| פ״ע (זרם) | couler à flots, émaner
|| נִשְׁפַּע (401) פ״ע | être répandu, émaner
(קיבל השפעה) | être influencé
|| שִׁפַּע (440) פ״י | fournir en abondance
|| הִשְׁתַּפֵּעַ (477) פ״ע | déborder, regorger
|| הִשְׁפִּיעַ (505) פ״י | donner en abondance
הִשְׁפִּיעַ טוֹבָה עַל־פ׳ | combler qn de bienfaits
(עשה רושם) | influencer, impressionner
הִשְׁפִּיעַ עַל־פ׳ | influencer qn
2. שָׁפַע (329) פ״י (נטה) | pencher, être incliné
|| שִׁפַּע (440) פ״י | incliner, tailler en biseau
(אנייה) | redresser
|| הִשְׁתַּפֵּעַ (477) פ״ע | descendre en pente
|| הִשְׁפִּיעַ (505) פ״י | incliner, construire en pente
פ״ע | être incliné, être oblique
שֶׁפַע (17) ז | abondance *f*, profusion *f*
שֶׁפַע־בְּרָכוֹת | toutes nos félicitations
בְּשֶׁפַע | abondamment, à profusion
חַי חַיֵּי־שֶׁפַע | vivre dans l'opulence

שִׁקּוּר (51) ז	mensonge *m*
שָׁקַט (301) פ"ע	être calme, garder le calme
שָׁקַט עַל־שְׁמָרָיו	rester indifférent
שָׁקְטָה דַּעְתּוֹ	se calmer, être satisfait
לֹא אֶשְׁקֹט	je n'aurai pas de cesse
‖ נִשְׁקַט (388) פ"ע	se calmer, se tranquilliser
‖ הִשְׁתַּקֵּט (470) פ"ע	se calmer, s'apaiser
‖ הִשְׁקִיט (498) פ"י	calmer, tranquilliser, apaiser
הִשְׁקִיט אֶת־הַכְּאֵבִים	calmer les douleurs
פ"ע הַשְׁקֵט לֹא יוּכַל	il ne peut rester en repos
שָׁקֵט, שְׁקֵטָה ת	calme, tranquille, silencieux
הֲפֵיכָה שְׁקֵטָה	révolution *f* pacifique
גיאוגר הָאוֹקְיָנוֹס הַשָּׁקֵט	l'Océan *m* Pacifique
שֶׁקֶט (—) ז	calme *m*, tranquillité *f*
שֶׁקֶט מָתוּחַ	calme tendu
אִי־שֶׁקֶט	inquiétude *f*, agitation *f*
שׁוֹרֵר שֶׁקֶט	le calme règne
‖ (שתיקה)	silence *m*
שַׁקְטָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme *m* calme
שְׁקִידָה (201) נ	assiduité *f*, application *f*
שַׁקְיָה (236, בלי ר') נ	terre irriguée
‖ (תעלה)	canal *m* d'irrigation
שְׁקִיטָה (201) נ	calme *m*, sérénité *f*
שְׁקִיטָן (97) ז עוף	flamant *m*
שָׁקִיל, שְׁקִילָה ת	équivalent
שְׁקִילָה (201) נ	pesage *m*, pesée *f*
‖ בהש (עיון)	réflexion *f*, considération *f*
שְׁקִילוּת (48) נ	équivalence *f*
שָׁקִיעַ, שְׁקִיעָה ת	qui s'enfonce, qui se tasse
שְׁקִיעָה (201) נ	enfoncement *m*, dépression *f*
שְׁקִיעַת־קַרְקַע	tassement *m* du sol
שְׁקִיעַת־הַחַמָּה	coucher *m* du soleil
בהש שְׁקִיעָה תַּרְבּוּתִית	décadence culturelle
רפא שְׁקִיעַת־דָּם	sédimentation *f* du sang
‖ (התעמקות)	approfondissement *m*
שְׁקִיעָה בְּמַחֲשָׁבוֹת	absorption *f* dans des pensées
שְׁקִיעִין (שְׁקִיעֵי־) ז"ר	résidus *mpl*, vestiges *mpl*
1. שָׁקִיף (15) ז (סלע)	rocher *m*, escarpement *m*
2. שָׁקִיף (15) ז (ברובה)	guidon *m*
שְׁקִיפוּת (48) נ	transparence *f*
שַׂקִּיק (1) ז	sachet *m*, petit sac
1. שְׁקִיקָה (201) נ (נהימת־דוב)	grognement *m*
2. שְׁקִיקָה (201) נ (תשוקה)	désir ardent, avidité *f*
שְׁקִיקוּת (48) נ	ardeur *f*, avidité *f*
שַׂקִּית (ר' שַׂקִּיּוֹת) נ	sachet *m*, petit sac
1. שָׁקַל (301) פ"י (במאזניים)	peser
°(שילם)	payer
(תרם שקל)	verser un sicle
(בדק) שָׁקַל בְּדַעְתּוֹ	réfléchir à, considérer
שָׁקַל דְּבָרָיו	peser ses mots
‖ פ"ע (היה כבד)	peser, être lourd
בהש הַדָּבָר שׁוֹקֵל עָלַי	la chose me pèse
‖ נִשְׁקַל (388) פ"ע	être pesé
(נבדק)	être considéré, être examiné
‖ שִׁקֵּל (432) פ"י	examiner, peser le pour et le contre
(איזן)	équilibrer, compenser
‖ הִשְׁתַּקֵּל (470) פ"ע (שקל עצמו)	se peser
(נעשה שקול)	s'équilibrer
‖ הִשְׁקִיל (498) פ"י	examiner, considérer
(מכר שקל)	faire verser un sicle
2. שָׁקַל (301) פ"י (לקח)	prendre
שָׁקַל וְטָרָה	discuter, délibérer, négocier
שֶׁקֶל (166) ז (מטבע)	sicle (monnaie) *m*
שַׁקְלָא (—) ז ארמית	prise *f*
שַׁקְלָא וְטַרְיָא	discussion *f*, négociation *f*
שִׁקְלוּל (51) ז	compensation *f*, ventilation *f*, dosage *m*
שִׁקְלֵל (460) פ"י	équilibrer, compenser, ventiler, doser
שֶׁקֶ"ם (= שֵׁרוּת־קַנְטִינוֹת־וּמִזְנוֹנִים) ז צבא	service *m* des cantines
שִׁקֵּם (432) פ"י	reconstituer, rétablir, restaurer, rééduquer
‖ הִשְׁתַּקֵּם (470) פ"ע	être reconstitué *ou* rétabli
שִׁקְמָה (ר' ־מִים) נ צמח	sycomore *m*
בְּתוּלַת־שִׁקְמָה נ	sycomore sauvage
שַׁקְנַאי (61) ז עוף	pélican *m*
שָׁקַע (331) פ"ע	s'enfoncer, s'affaisser

שֶׁק (ר׳ שֶׁקִים) ז	chèque *m*
שֵׁק ← 1. נָשַׁק	
שַׁקָּא (—) ז ארמית	brancard *m*, timon *m*
שַׁקָּאי (62) ז	porteur *m* d'eau
[שקד] נִשְׁקַד (388) פ״ע	être attaché, être noué
שָׁקַד (301) פ״ע	être assidu, s'appliquer
שָׁקַד עַל־דַּלְתוֹת־פ׳	fréquenter qn, être assidu auprès de qn
שָׁקַד עַל־לִמּוּדָיו	s'appliquer à ses études
שָׁקַד עַל־תַּקָּנַת־פ׳	veiller au bien-être de
שָׁקֵד (135) ז צמח (עץ)	amandier *m*
(פרי)	amande *f*
‖ אנטום	amygdale *f*
רפא דַּלֶּקֶת־שְׁקֵדִים נ	amygdalite *f*, angine *f*
שֶׁקֶד (—) ז	assiduité *f*, diligence *f*
שַׁקָּד (50) ז	homme assidu *ou* diligent
שְׁקֵדִי, ־דִית ת	en forme d'amande
שְׁקֵדִיָּה (202) נ צמח	amandier *m*
שַׁקְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme assidu *ou* diligent
שַׁקְדָנוּת (46) נ	assiduité *f*, persévérance *f*
שַׁקְדָנִי, ־נִית ת	assidu, diligent, persévérant
שָׁקָה (453) פ״י	abreuver
‖ הִשְׁקָה (512) פ״י (אדם)	donner à boire à
(בהמה)	faire boire, abreuver
(שדה)	arroser, irriguer
שָׁקוּד, שְׁקוּדָה ת	assidu, appliqué, diligent
שָׁקוּט, שְׁקוּטָה ת	trapu, gros et court
שִׁקּוּט (51) ז	apaisement *m*
שָׁקוּי, שְׁקוּיָה ת	abreuvé, saturé, imprégné
שְׁקוּי־יַיִן	ivre, pris de vin
בהש שְׁקוּי־שֶׁמֶשׁ	inondé de soleil
שִׁקּוּי (51) ז	boisson *f*, breuvage *m*, rafraîchissement *m*
שָׁקוּל, שְׁקוּלָה ת	pesé
‖ (שוה־ערך) שָׁקוּל כְּנֶגֶד־	équivalent à
‖ (מאוזן)	équilibré, égal
כחות שְׁקוּלִים	forces égales
קולות שְׁקוּלִים	égalité *f* des voix
אֵין בֵּית־דִּין שָׁקוּל	un tribunal ne peut se composer d'un nombre pair de juges
דֵּעָה שְׁקוּלָה	avis pondéré
‖ (קצוב) פְּרוֹזָה שְׁקוּלָה	prose rythmée
שִׁקּוּל (51) ז	pesage *m*, pesée *f*
‖ (הערכה)	réflexion *f*, considération *f*
שִׁקּוּל־הַדַּעַת	appréciation *f*
טָעָה בְּשִׁקּוּל־הַדַּעַת	commettre une erreur d'appréciation
הַדָּבָר נִתָּן לְשִׁקּוּלְךָ	je laisse cela à votre discrétion
שִׁקּוּם (51) ז	reconstitution *f*, rétablissement *m*
‖ (חינוך מחדש)	rééducation *f*
שִׁקּוּמִי, ־מִית ת	de réadaptation
שָׁקוּעַ, שְׁקוּעָה ת	enfoncé, plongé, absorbé
לְחָיַיִם שְׁקוּעוֹת	joues creuses
שָׁקוּעַ בְּהִרְהוּרִים	plongé dans des réflexions
שָׁקוּעַ בְּחוֹבוֹת	submergé de dettes
שִׁקּוּעַ (9) ז	immersion *f*, enfoncement *m*
שְׁקוּעַ־הַחַמָּה	coucher *m* du soleil
בהש שִׁקּוּעַ בְּמַחְשָׁבוֹת	absorption *f* dans des pensées
‖ (בקיר)	renfoncement *m*, niche *f*
‖ (במסחר)	investissement *m*, mise *f* de fonds
שְׁקוֹף (21) ז	linteau *m*
שָׁקוּף, שְׁקוּפָה ת	transparent, diaphane
בהש רֶמֶז שָׁקוּף	allusion transparente
שְׁקִיפוּת / שִׁקּוּף (51) ז	transparence *f*, translucidité *f*
‖ רפא (בקרני־רנטגן)	radioscopie *f*
שְׁקוּפִית (17) נ	diapositive *f*
שִׁקּוּץ (51) ז	immondice *f*, ordure *f*, horreur *f*
הִשְׁלִיךְ שִׁקּוּצִים עַל־פ׳	injurier qn
‖ (אליל)	idole *f*
° שִׁקּוּץ שׁוֹמֵם או מְשׁוֹמֵם	l'abomination *f* de la désolation
שִׁקּוּצִי, ־צִית ת	dégoûtant, répugnant
1. שִׁקּוּק (51) ז (בהימה)	grognement (de l'ours) *m*
2. שִׁקּוּק (51) ז (חשק)	avidité *f*
שִׁקּוּר (51) ז	signe (de l'œil) *m*, allusion *f*
שִׁקּוּר־עַיִן	clignement *m* d'oeil, oeillade *f*
שָׁקוּר (ר׳ ־רִים) ז	cruche *f*

שִׁקְקָה (215) נ gargouillement *m*, clapotis *m*
שִׁקֵּר (301) פ"ע mentir, tromper
|| שִׁקֵּר (432) פ"ע mentir
(בגד) שִׁקֵּר בְּ־ trahir
|| הִשְׁתַּקֵּר (470) פ"ע être convaincu de mensonge
שֶׁקֶר (166) ז mensonge *m*
מַתַּת־שֶׁקֶר נ fausse promesse
נְבִיא־שֶׁקֶר ז faux prophète
עֵד־שֶׁקֶר ז faux témoin
עָשָׂה שֶׁקֶר בְּנַפְשׁוֹ se désavouer
שַׁקָּר (90) ז menteur *m*
שִׂקֵּר (432) פ"י cligner, lancer des oeillades
|| (שם בפוך) farder, maquiller
שַׁקְרַאי או שַׁקְרוּרַאי (61) ז menteur *m*
שַׁקְרוּת (45) נ mensonge *m*, caractère mensonger, fausseté *f*
שִׁקְרִי, ־רִית ת mensonger
שַׁקְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש menteur *n*
שַׁקְרָנוּת (46) נ menterie *f*, habitude *f* de mentir
שַׁקְרָנִי, ־נִית ת mensonger, faux
שִׁקְשׁוּק (51) ז bruit *m*, cliquetis *m*
שַׁקְשׁוּקָה (—) נ מטבח ratatouille *f*
1. שִׁקְשֵׁק (460) פ"י (הרעיש) faire du bruit, cliqueter, claquer
עממי terroriser
|| פ"ע être terrorisé
|| הִשְׁתַּקְשֵׁק (493) פ"ע se mouvoir avec fracas
עממי mourir de peur
2. שִׁקְשֵׁק (460) פ"י (הרטיב) mouiller, humecter
שַׁקְשְׁקָנִי, ־נִית ת bruyant, crépitant
שֹׁקֶת (שָׁקְתִּי; ר' שְׁקָתוֹת, שִׁקְתוֹת־) נ abreuvoir *m*, auge *f*
בהש עָמַד בִּפְנֵי־שֹׁקֶת שְׁבוּרָה se trouver désemparé
שַׂר (57) ז (בימי־קדם) gouverneur *m*, chef *m*
° שַׂר־צָבָא capitaine *m*, général *m*
° שַׂר־מֵאָה centurion *m*
° שַׂר־הַמַּשְׁקִים grand échanson
שַׂר־הָעִיר gouverneur de la ville

|| (חבר־ממשלה) ministre *m*
שַׂר־הָאוֹצָר ministre des finances
שַׂר־הַבִּטָּחוֹן ministre de la défense nationale
שַׂר־הַחוּץ ministre des affaires étrangères
|| (מלאך ממונה) ange *m* tutélaire, patron *m*, génie *m*
שַׂר־הַיָּם l'ange de la mer
שָׂרוֹ שֶׁל־עֵשָׂו le génie d'Esau
שַׂר־הָאֻמָּה le héros de la nation
שָׁר, שָׁרָה ש chanteur *n*, poète *n*
|| ← 1. [שיר]
שֵׁר (113) ז chaîne *f*, chaînette *f*
שֵׂר (—) ז domination *f*, pouvoir *m*
° שֹׁר (שָׁרִי) ז nombril *m*
שָׁרַב (301) פ"י brûler, embraser
|| הִשְׁתָּרֵב (474) פ"ע être accablé de chaleur
שָׁרָב (105) ז vague *f* de chaleur, sirocco *m*
(מראה שווא) mirage *m*
שֶׁרֶב (—) ז chaleur sèche
שִׁרְבֵּב (458) פ"י allonger, étendre, étirer
שִׁרְבֵּב לְשׁוֹנוֹ tirer la langue
(הכניס בטעות) insérer mal à propos
|| הִשְׁתַּרְבֵּב (491) פ"ע s'allonger, s'étirer
(הוכנס בטעות) être inséré mal à propos
שִׁרְבּוּב (51) ז action *f* d'allonger *ou* d'étirer
(הכנסה בטעות) insertion *f* mal à propos
שִׁרְבּוּט (51) ז gribouillage *m*, griffonnage *m*
1. שִׁרְבֵּט (458) פ"י allonger, étirer, hérisser
שִׁרְבֵּט שְׂפָתָיו faire la moue
|| (הילקה) frapper à coups de bâton
|| הִשְׁתַּרְבֵּט (491) פ"ע s'allonger, s'étirer
2. שִׁרְבֵּט (458) פ"י (כתב ברשלנות) gribouiller, griffonner
שָׁרָבִי, ־בִית ת torride, chaud et sec
שַׁרְבִיט (1) ז branche *f*, bâton *m*, baguette *f*
(של־מלך) sceptre *m*
(של־מנצח) baguette (de chef d'orchestre)
שַׁרְבִיטַאי (ר' ־טָאִים) ז צבא tambour-major *m*
שַׁרְבִּיטָן (97) ז צמח éphèdre *f*
שְׁרַבְרָב (91) ז installateur *m*, plombier *m*
שְׁרַבְרָבוּת (46) נ plomberie *f*

הָרִצְפָּה שָׁקְעָה — le plancher s'est affaissé
שָׁקְעָה הַחַמָּה — le soleil s'est couché
שָׁקְעָה הָאֵשׁ — le feu s'est éteint
שָׁקַע בְּחוֹבוֹת — s'endetter jusqu'au cou
בהש שָׁקַע בַּעֲבוֹדָה — s'absorber dans le travail
שָׁקַע בְּהִרְהוּרִים — être plongé dans des réflexions
(ירד) — tomber en décadence
(טבע) הַסְּפִינָה שָׁקְעָה — le navire a sombré
‖ נִשְׁקַע (402) פ״ע — s'enfoncer, sombrer
‖ שִׁקַּע (440) פ״י — enfoncer
(טיבע) — noyer, faire couler
(הכניס) שִׁקַּע כָּל־כֹּחוֹ — investir toutes ses forces
שִׁקַּע עַצְמוֹ בְּ־ — se plonger *ou* s'absorber dans
‖ הִשְׁתַּקֵּעַ (477) פ״ע — s'enfoncer, s'affaisser
(טבע) — se noyer
(השתכח) — tomber dans l'oubli
(התיישב) — s'installer définitivement
(התמסר) הִשְׁתַּקֵּעַ בַּעֲבוֹדָתוֹ — se consacrer à son travail
‖ הִשְׁקִיעַ (504) פ״י — enfoncer, abaisser, déposer
(טיבע) — noyer, faire couler
(הקדיש) הִשְׁקִיעַ מַאֲמַצִּים בְּ־ — consacrer des efforts à
בנק הִשְׁקִיעַ כַּסְפּוֹ — placer son argent
הִשְׁקִיעַ כֶּסֶף בְּמִפְעָל — investir dans une entreprise
שֶׁקַע (179) ז (באדמה) — creux *m*, dépression *f*
(בקיר) — enfoncement *m*, niche *f*
‖ חשמל — prise de courant murale
‖ שֶׁקַע בָּרוֹמֶטְרִי — dépression barométrique
‖ דְּפוּס־שֶׁקַע ז — photogravure *f*
שֹׁקַע (196) ז (באנייה) — tirant *m* d'eau
שְׁקַעֲרוּרָה (201) נ — dépression *f*, cavité *f*
שְׁקַעֲרוּרִי, ־רִית ת — concave
שְׁקַעֲרוּרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ — concavité *f*
1. שָׁקַף (301) פ״ע — regarder, voir, contempler
‖ נִשְׁקַף (388) פ״ע (נראה) — être vu, paraître
(הביט) נִשְׁקַף בְּעַד־הַחַלּוֹן — regarder par la fenêtre
(היה צפוי) — être attendu, être imminent
נִשְׁקֶפֶת סַכָּנָה — un danger menace
‖ שִׁקֵּף (432) פ״י (החזיר תמונה) — réfléchir (une image)
(עשה לשקוף) — faire voir par transparence
רפא — radiographier
בהש הַמַּאֲמָר מְשַׁקֵּף אֶת־דַּעַת־הַקָּהָל — l'article reflète l'opinion publique
‖ הִשְׁתַּקֵּף (470) פ״ע — se montrer, se refléter
‖ הִשְׁקִיף (498) פ״י — regarder, passer en revue
(השגיח) — observer, surveiller
2. שָׁקַף (301) פ״י (חבט) — battre, frapper, heurter
שָׁקַף אֶת־הַדֶּלֶת — claquer la porte
‖ הִשְׁקִיף (498) פ״י — fermer solidement, serrer
1. שֶׁקֶף (165) ז (מבט) — regard *m*, vue *f*, aspect *m*
בהש שֶׁקֶף הִיסְטוֹרִי — perspective *f* historique
2. ° שֶׁקֶף (165) ז (משקוף) — linteau *m*
שַׁקָּף (90) ז — épidiascope *m*
שִׁקְפֵּף (458) פ״י — rendre transparent
שֶׁקֶץ (166) ז — immondice *f*, ordure *f*
‖ (שרץ) — bestiole impure
‖ עממי (נער שובב) — polisson *m*, garnement *m*
שִׁקֵּץ (432) פ״י — avoir en horreur
(טימא) — souiller, rendre impur
‖ הִשְׁתַּקֵּץ (470) פ״ע — se souiller
‖ הִשְׁקִיץ (498) פ״י — faire pulluler
שִׁקְצָה (ר׳ ־צוֹת) נ עממי — mécréante *f*
1. שָׁקָק (88) ז (שוק קטן) — marché local
2. שְׁקָק (—) ז חקל — premier labour
1. שָׁקַק (358) פ״ע (התרוצץ) — s'agiter, grouiller
רְחוֹב שׁוֹקֵק — rue animée
שָׁקַק חַיִּים — déborder de vie
‖ (נהם) — grogner (ours)
2. שָׁקַק (358) פ״ע (נכסף) — être avide, convoiter, désirer
נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה — âme altérée *ou* languissante
‖ הִשְׁתּוֹקֵק (487) פ״ע — désirer ardemment, avoir la nostalgie
1. שֶׁקֶק (—) ז (שיקשוק) — gargouillement *m*, clapotis *m*
2. שֶׁקֶק (—) ז (תשוקה) — désir ardent, nostalgie *f*

שָׂרַט (301) פ״י	griffer, égratigner, rayer
‖ נִשְׂרַט (388) פ״ע	être griffé, être égratigné
‖ שֵׂרֵט (437) פ״י	griffer, égratigner, rayer
‖ הִשְׂתָּרֵט (474) פ״ע	être gravé, se graver
שֶׂרֶט (166) ז	incision *f*, entaille *f*
שִׂרְטוּט (51) ז	dessin *m*, tracé *m*, esquisse *f*
שִׂרְטוֹן (21) ז	banc *m* de sable, haut-fond *m*
עָלָה עַל־שִׂרְטוֹן	s'échouer, échouer
שִׂרְטוֹנִית (17) נ	ensablement *m*, barre *f*
שִׂרְטֵט (460) פ״י	dessiner, tracer, esquisser
‖ הִשְׂתַּרְטֵט (493) פ״ע	se dessiner, être tracé
שַׂרְטָט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טָטִים, ־טָטוֹת) ש	dessinateur industriel
שָׂרְטָנִי, ־נִית ת	griffu
שָׂרֶטֶת (252) נ	incision *f*, entaille *f*, cicatrice *f*
שְׂרֵי (—) ת ארמית	permis
1. שָׂרִיג (14) ז (ענף)	rameau *m*, branche *f*
2. שָׂרִיג (15) ז (סבכה)	grillage *m*, treillis *m*
שָׂרִיד (15) ז (פליט)	rescapé *m*, survivant *m*
‖ (שארית)	reste *m*, débris *m*
שְׂרִידֵי־בִנְיָן	débris d'un édifice
שְׂרִידוּת (45) נ	résistance *f*, endurance *f*
1. שְׂרִיָּה (202) נ (בנוזלים)	trempage *m*, rouissage *m*, macération *f*
2. שְׂרִיָּה (202) נ (הימצאות)	séjour *m*, présence *f*
1. שִׁרְיָה (242) נ (שריון)	cuirasse *f*, bouclier *m*
2. שִׁרְיָה (242) נ חקל	greffon *m*, scion *m*
שִׁרְיוֹן (21) ז (לבוש־מתכת)	cuirasse *f*
שִׁרְיוֹן־קַשְׂקַשִּׂים ז	cotte *f* de mailles
‖ זואול	carapace *f*
‖ צבא	blindage *m*
מְכוֹנִית־שִׁרְיוֹן נ	automitrailleuse *f*
חֵיל־שִׁרְיוֹן ז	troupes blindées
שִׁרְיוּן (51) ז	blindage *m*
‖ בהש (קביעה מראש)	assurance *f*, garantie *f*
שִׁרְיוּן־מְקוֹם־עֲבוֹדָה	garantie d'une place de travail
שִׁרְיוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז צבא	soldat *m* des troupes blindées, tankiste *m*
שִׁרְיוֹנִית (17) נ	automitrailleuse *f*, auto blindée
שְׂרִיטָה (201) נ (בעור)	égratignure *f*, entaille *f*
‖ (חריץ)	rayure *f*
°שִׁרְיָן (91) ז	cuirasse *f*
שִׁרְיֵן (460 נ) פ״י	blinder, cuirasser
בהש (ביטח)	assurer, garantir, réserver
‖ הִשְׁתַּרְיֵן (493 נ) פ״ע	se cuirasser
שְׂרִיעוּת (48) נ רפא	dilatation *f*
שְׂרִיעוּת־הַמֵּעַיִם	mégacôlon *m*
שָׂרִיף, שְׂרִיפָה ת	combustible, inflammable
שָׁרִיף (11) ז (אציל)	chérif (noble musulman) *m*
שֶׁרִיף (ר׳ שֶׁרִיפִים) ז (קצין־משטרה)	shérif (officier de police) *m*
שְׁרִיצָה (201) נ	pullulation *f*, grouillement *m*
שָׂרִיק, שְׂרִיקָה ת	peigné, cardé
שְׁרִיק (1) ז	sifflement *m*, coup *m* de sifflet
שְׁרִיקָה (201) נ	sifflement *m*, coup *m* de sifflet
‖ דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַשְּׁרִיקָה נ״ר	sifflantes *fpl*
שְׁרִיר (1) או שָׁרִיר (15) ז אנטום	muscle *m*
שְׁרִיר־הַלֵּב	myocarde *m*
בַּעַל־שְׁרִירִים ז	homme musclé, costaud *m*
מַעֲרֶכֶת־שְׁרִירִים נ	musculature *f*
שָׁרִיר, שְׁרִירָה ת	fort, ferme, dur
שְׁרִיר־לֵב	despotique, arbitraire
‖ (בעל־תוקף)	valable
הַכֹּל שָׁרִיר וְקַיָּם	tout est valable et en règle
שְׁרִירוּת (48) נ	arbitraire *m*, bon plaisir
שְׁרִירוּת־לֵב	obstination *f*, entêtement *m*, caprice *m*
הָלַךְ בִּשְׁרִירוּת־לִבּוֹ	suivre ses caprices
מַעֲשֵׂה־שְׁרִירוּת ז	acte *m* arbitraire
שְׁרִירוּתִי, ־תִית ת	arbitraire
שְׁרִירִי, ־רִית ת	musclé, musculeux
שְׁרִירִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ אנטום	petit muscle
שְׁרִירָן (97) ז	homme musclé, costaud *m*
שְׁרִירָנִי, ־נִית ת	musclé
שָׂרִית (17) נ	femme *f* ministre, grande dame
שָׁרִית (15) ז	fonctionnaire *m*
שָׂרִית (—) נ	reste *m*
שָׂרַךְ (301) פ״י (סחב)	traîner
שָׂרַךְ רַגְלָיו	croiser les jambes
‖ (קשר בשרוך)	lacer (des souliers)

שֶׂרֶג (165) ז — réseau *m*, labyrinthe *m*
שָׂרַג (437) פ"י — enlacer, enchevêtrer
‖ הִשְׂתָּרֵג (474) פ"ע — s'enlacer, s'enrouler
‖ הִשְׂרִיג (498) פ"י — enlacer, enrouler
שְׁרָגָא (—) ז ארמית — lampe *f*, chandelle *f*
שִׁרְגֵּג (458) פ"י — appâter
שִׁרְגּוּג (51) ז — appât *m*
שְׂרָד (—) ז — cérémonie *f*, solennité *f*
בִּגְדֵי־שְׂרָד ז"ר — habits *mpl* de gala
דִּירַת־שְׂרָד נ — logement *m* de service
שָׂרַד (307) פ"ע — rester, survivre
‖ שֵׂרֵד (437) פ"י — laisser après soi
‖ הִשְׂתָּרֵד (474) פ"ע — rester, survivre
‖ הִשְׂרִיד (498) פ"י — laisser un reste
1. שֶׂרֶד (165) ז (חרט) — burin *m*, poinçon *m*
2. שֶׂרֶד (—) ז (שארית) — reste *m*
1. שָׂרָה (210) נ °(גבירה) — dame *f*, princesse *f*
‖ (חברה בממשלה) — femme *f* ministre, ministresse *f*
2. שָׂרָה ש"פ נ — Sara *f*
שָׂרָה (353) פ"ע — lutter, combattre
1. שָׁרָה (210) נ (שורה) — rangée *f*, allée *f*
2. שָׁרָה ← 1. [שיר], שָׁר
1. שָׁרָה (353) פ"י (שיקע בנחל) — tremper
‖ נִשְׁרָה (406) פ"ע — être trempé, macérer
‖ הִשְׁרָה (512) פ"י — tremper, rouir, faire macérer, mariner
2. שָׁרָה (353) פ"ע (שכן) — demeurer, résider, planer
שָׁרְתָה עָלָיו הַשְּׁכִינָה — la Présence divine plane sur lui
שְׂחוֹק שׁוֹרֶה עַל־פִּיו — un sourire égaie sa bouche
‖ הִשְׁתָּרָה (481) פ"ע — s'établir, s'installer
הִשְׁתָּרְתָה דוּמִיָּה — le silence se fit
‖ הִשְׁרָה (512) פ"י — établir, installer, faire régner
הִשְׁרָה מַצַּב־רוּחַ טוֹב — répandre la bonne humeur
‖ חשמל — produire du courant par induction
3. שָׁרָה (353) פ"י (התיר) — délier, permettre
‖ שֵׁרָה (450) פ"י — délivrer, libérer, sauver
4. [שרה] הִשְׁרָה (512) פ"י (פירנס) — nourrir
שֵׁרָה (229) נ — chaîne *f*, chaînette *f*
שָׁרוּב, שְׁרוּבָה ת — brûlé, torride
שֵׂרוּג (49) ז — enlacement *m*, croisement *m*
שָׂרוּד, שְׂרוּדָה ת — laissé, abandonné
שַׁרְווּל (41, זוגי ־לַיִם) ז — manche *f*
כְּמִתּוֹךְ־הַשַּׁרְווּל — comme par enchantement
שַׁרְווּל־אֲוִיר (בשדה־תעופה) — manche à vent
שַׁרְווּלִית (17) נ — manchette *f*
1. שָׁרוּי, שְׁרוּיָה ת (שקוע בנוזלים) — trempé, macéré
2. שָׁרוּי, שְׁרוּיָה ת (שוכן) — habitant,demeurant
הוּא שָׁרוּי בְּאֵבֶל — il est en deuil
3. שָׁרוּי, שְׁרוּיָה ת (מותר) — permis
שְׂרוֹךְ (21) ז — lacet *m*, cordon *m*
שְׂרוֹכִית (17) נ צמח — zostère *f*
שְׁרוֹנִי (ר' ־נִים) ז עוף — pluvier *m*
שְׁרוֹנִי מְזַיֵּן — pluvian *m*
שְׁרוֹנִי מְצַיֵּץ — vanneau *m*
שָׂרוּעַ, שְׂרוּעָה ת — allongé, étendu
‖ (בעל איבר ארוך) — dont un membre est trop long, membru
שֵׂרוּעַ (—) ז — allongement *m*, étirage *m*
שָׂרוּף, שְׂרוּפָה ת — brûlé
עממי (נלהב) — ardent, fervent
קַלְפָן שָׂרוּף — joueur de cartes impénitent
‖ יַיִן שָׂרוּף או יֵין־שָׂרָף ז — eau-de-vie *f*
שֵׂרוּף (49) ז — combustion *f*
שֵׁרוּץ (49) ז — pullulation *f*, grouillement *m*
שָׁרוּק, שְׁרוּקָה ת דקדוק — pourvu de la voyelle *ou*
שֵׁרוּשׁ (49) ז — déracinement *m*, extirpation *f*
שֵׁרוּת (49, ר' שֵׁרוּתִים) ז — service *m*
שֵׁרוּת צִבּוּרִי — service public
שֵׁרוּת עַצְמִי (במסעדה) — libre-service *m*
שֵׁרוּת־תַּחְבּוּרָה — desserte *f*
שֵׁרוּת־דֹּב — mauvais service
אֲנִי לְשֵׁרוּתְךָ — je suis à votre disposition
‖ צבא שֵׁרוּת פָּעִיל — service actif
‖ (מונית ציבורית) — taxi collectif
שֵׁרוּתִים — toilettes *fpl*

עָקַר מִן־הַשֹּׁרֶשׁ	déraciner, extirper
קְנֵה־שֹׁרֶשׁ ז	rhizome *m*
בהש שֹׁרֶשׁ־הָרַע	l'origine *f* du mal
הִתְחַקָּה עַל־שָׁרְשֵׁי־פ'	pister qn, être aux trousses de qn
‖ אנטום שֹׁרֶשׁ־הַיָּד	poignet *m*
שֹׁרֶשׁ־הָרֶגֶל	cou-de-pied *m*
שֹׁרֶשׁ־הַשֵּׁן/־הַשֵּׂעָר	racine de dent / de cheveu
‖ דקדוק	racine (d'un mot), radical *m*
‖ מתמט	racine
שֹׁרֶשׁ מְרֻבָּע/מְעֻקָּב	racine carrée / cubique
הוֹצִיא שֹׁרֶשׁ	extraire une racine
שַׁרְשָׁה (239) נ	chaîne *f*, chaînette *f*
שָׁרְשׁוֹן (ר' ־נִים) ז צמח	radicule *f*, radicelle *f*
‖ כימ	radical *m*
שַׁרְשׁוּר (ר' ־רִים) ז זואול	ténia *m*, ver *m* solitaire
שִׁרְשׁוּר (51) ז	enchaînement *m*
שָׁרְשִׁי, ־שִׁית ת	radical
‖ בהש (בסיסי)	enraciné, ancré, fondamental
‖ דקדוק אוֹת שָׁרְשִׁית	lettre radicale
שָׁרְשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ	enracinement *m*
שַׁרְשִׁיף (1) ז	tabouret *m*
שַׁרְשִׁיר (ר' ־רִים) ז עוף	sarcelle *f*
שַׁרְשְׁכֵף (53) ז	ergot (des oiseaux) *m*
שִׁרְשֵׁר (460) פ"י	enchaîner, attacher
בהש (שילב)	enchaîner (des idées), lier
צבא	établir un cordon autour de
‖ הִשְׁתַּרְשֵׁר (493) פ"ע	s'enchaîner
שְׁרַשְׁרָשׁ (91) ז	radicule *f*, radicelle *f*
שַׁרְשֶׁרֶת (254) נ	chaîne *f*, cordon *m*, collier *m*
חֻלְיַת־שַׁרְשֶׁרֶת נ	chaînon *m*, maillon *m*
בהש תְּגוּבַת־שַׁרְשֶׁרֶת נ	réaction *f* en chaîne
עִשֵּׁן בְּשַׁרְשֶׁרֶת	fumer sans arrêt
שָׁרֵת (—) ז	service *m*, ministère (sacré) *m*
דת בִּגְדֵי־שָׁרֵת ז"ר	vêtements sacerdotaux
כְּלֵי־שָׁרֵת ז"ר	ustensiles *mpl* du culte
בהש כְּלִי־שָׁרֵת בִּידֵי־פ'	jouet *m* aux mains de qn
מַלְאֲכֵי־הַשָּׁרֵת ז"ר	anges *mpl* de service
שָׁרָת (100) ז	domestique *m*
(בבית־ספר)	appariteur *m*, portier *m*

שֵׁרֵת (437 ת) פ"י	servir (un maître)
‖ (מילא תפקיד)	servir, remplir une fonction
שַׁרְתּוּעַ (ר' ־עִים) ז	broche *f*, fourche *f*
שֵׁשׁ ← [שיש]	
1. שֵׁשׁ (—) ז (שיש)	marbre *m*
2. שֵׁשׁ (—) ז (אריג)	lin fin, byssus *m*
3. שֵׁשׁ ← שִׁשָּׁה	
שֵׁשׁ־בֵּשׁ (משחק) ז	jacquet *m*
° שִׁשָּׁא (444) פ"י	exciter, tenter, séduire
שַׁשְׁגּוֹנִי, ־נִית ת	varié, bigarré, bariolé
שִׁשָּׁה (נס' שֵׁשֶׁת־, נ' שֵׁשׁ) ש"מ	six
שֵׁשֶׁת־יְמֵי־הַמַּעֲשֶׂה	les six jours ouvrables
שִׁשָּׁה־עָשָׂר (נ' שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה)	seize
שִׁשָּׁה (453) פ"י (כפל בשש)	sextupler
‖ (חילק לשש)	diviser en six parts
שָׂשׂוֹן (30) ז	joie *f*, gaieté *f*, allégresse *f*
שִׁשִּׁי, שִׁשִּׁית ת	sixième
יוֹם שִׁשִּׁי	vendredi *m*
‖ שִׁשִּׁית (ר' שִׁשִּׁיּוֹת) נ	sixième (fraction) *m*
שִׁשִּׁיָּה (202) נ	sextuor *m*, groupe *m* de six
‖ (שישה תאומים)	sextuplés *mpl*
שִׁשִּׁים (—) ש"מ	soixante
אֶחָד מִשִּׁשִּׁים	un soixantième
בָּטֵל בְּשִׁשִּׁים	quantité *f* négligeable
שָׁשַׁר (—) ז	cinabre *m*, vermillon *m*, minium *m*
שֵׁשֶׁת ← שִׁשָּׁה	
1. שָׁת ← [שית]	
2. שָׁת (ר' שָׁתוֹת) ז	base *f*, fondation *f*
שֵׁת (117) ז	derrière *m*, postérieur *m*
שַׁתָּא (—) נ ארמית	année *f*
‖ הָשַׁתָּא תה"פ	cette année
1. שַׁתַּאי (62) ז (שתיין)	buveur *m*, ivrogne *m*
2. שַׁתַּאי (62) ז (אורג)	ourdisseur *m*
שְׁתַדְּלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	intercesseur *n*, solliciteur *n*, agent *n*
שְׁתַדְּלָנוּת (46) נ	intercession *f*, sollicitation *f*
שְׁתַדְּלָנִי, ־נִית ת	d'intercesseur, de solliciteur
1. שָׁתָה (347) פ"י	boire
שָׁתָה לְשָׁכְרָה	s'enivrer

‖ שֵׂרֵךְ (437) פ״י (עיקם)	entortiller, embrouiller
שֵׂרֵךְ דְּרָכָיו	suivre des chemins tortueux
בהש שָׂרַךְ דַּרְכּוֹ	marcher lentement
‖ הִשְׂתָּרֵךְ (474) פ״ע	se traîner
שָׂרָךְ (109) ז צמח	fougère *f*
שָׂרַע (331) פ״ע	s'allonger, s'étendre
‖ נִשְׂרַע (402) פ״ע	s'étendre, se répandre
‖ הִשְׂתָּרַע (476) פ״ע	s'allonger, s'étendre, s'étaler
קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ	il n'y a pas lieu de s'étendre sur ce sujet
שַׂרְעַף (98) ז	pensée *f*, méditation *f*
1. שָׂרַף (301) פ״י	brûler
בהש שָׂרַף אֶת־הַגְּשָׁרִים	couper les ponts
‖ נִשְׂרַף (388) פ״ע	être brûlé, être consumé
‖ שֵׂרֵף (437) פ״י	brûler, consumer
‖ הִשְׂתָּרֵף (474) פ״ע	être brûlé
2. שָׂרַף (301) פ״י (גמע)	gober (un oeuf), avaler, sucer
3. שֵׂרֵף (437) פ״י (מרח בשרף)	enduire de résine
שְׂרָף (88) ז	résine *f*
‖ (מיץ־צמחים)	sève *f*, suc *m*, jus *m*
1. שָׂרָף (109) ז (נחש)	dragon *m*
‖ (מלאך)	séraphin (ange) *m*
2. שָׂרָף ← שָׂרוּף	
שְׂרֵפָה (229) נ	combustion *f*
הָיָה לִשְׂרֵפָה	être la proie des flammes
‖ (דליקה)	incendie *m*
פָּרְצָה שְׂרֵפָה	un incendie a éclaté
שְׁרַפְנֶל (ר׳ ־לִים) ז צבא	shrapnel (obus fusant) *m*
שְׁרַפְרַף (53) ז	escabeau *m*, tabouret *m*
שָׁרַץ (301) פ״ע	pulluler, grouiller, fourmiller
‖ פ״י שָׁרַץ עַכְבָּרִים	être infesté de souris
‖ נִשְׁרַץ (388) פ״ע	se multiplier
‖ הִשְׁתָּרֵץ (474) פ״ע	pulluler, fourmiller
‖ הִשְׁרִיץ (489) פ״י	faire pulluler
שֶׁרֶץ (166) ז	vermine *f*
שֶׁרֶץ־הָעוֹף	vermine volante, insectes *mpl*
בהש טוֹבֵל וְשֶׁרֶץ בְּיָדוֹ	pécheur impénitent
קָפֶה נ שֶׁל־שְׁרָצִים	passé *m* peu recommandable
שִׁרְצֵץ (460) פ״ע	grouiller, fourmiller
שְׁרַצְרָץ (98) ז	bestiole *f*
שָׂרַק (301) פ״י	teindre en rouge
‖ הִשְׂרִיק (498) פ״ע	briller, flamboyer
שְׂרָק (—) ז	rouge (à lèvres) *m*
לְלֹא כֹּחַל וְשָׂרָק	sans fard
שָׂרֹק, שְׂרֻקָּה ת	rouge, roux
שָׁרַק (301) פ״ע	siffler
‖ הִשְׁתָּרֵק (474) פ״ע	se mettre à siffler
‖ הִשְׁרִיק (498) פ״י	siffler
הִשְׁרִיק נִגּוּן	siffler un air
שְׁרֵקָה (229) נ	sifflement *m*, coup *m* de sifflet
° שָׂם לִשְׁרֵקָה	tourner en dérision
‖ (חריקה)	grincement *m*
שְׁרוֹקִית (17) נ	sifflet *m*, flûtiau *m*
שַׁרְקִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ	vent *m* d'est, sirocco *m*
שַׁרְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	siffleur *n*
שַׁרְקָנוּת (46) נ	art *m* de siffler
שַׁרְקָנִי, ־נִית ת	sifflant
שִׁרְקֵק (460) פ״ע	siffloter
שְׁרַקְרַק (53) ז עוף	guêpier *m*
שָׂרַר (358, עת׳ יָשֹׂר או יָשׂוֹר) פ״ע	régner, gouverner
‖ הִשְׂתָּרֵר (474) פ״ע	s'ériger en maître
‖ הֵשִׂיר (526) או הֵשַׂר (527) פ״י	faire régner
[שרר] הִשְׁרִיר (498) פ״י	valider, ratifier
° שֹׁרֶר (193, בלי ר׳) ז	nombril *m*
שְׂרָרָה (212) נ	domination *f*, pouvoir *m*
בַּעַל־שְׂרָרָה	dignitaire *m*
נָהַג שְׂרָרָה	se conduire en despote
שְׂרָרוּת (46) נ	domination *f*, tyrannie *f*
[שרש] נִשְׁרַשׁ (388) פ״ע	s'enraciner, prendre racine
‖ שֵׁרֵשׁ (437) פ״י (עקר)	déraciner, extirper
שֹׁרַשׁ (נעקר)	être déraciné
° שֹׁרַשׁ (היכה שרשים)	s'enraciner
‖ הִשְׁתָּרֵשׁ (474) פ״ע	s'enraciner
‖ הִשְׁרִישׁ (498) פ״י	enraciner
פ״ע	s'enraciner, prendre racine
שֹׁרֶשׁ (193) ז	racine *f*
הִכָּה שָׁרָשִׁים	prendre racine, s'enraciner

שַׁתָּל (90) ז	planteur *m*, jardinier *m*
שְׁתַלְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne *f* autoritaire, despote *n*, dominateur *n*
שְׁתַלְטָנוּת (46) נ	envie *f* de dominer, domination *f*
שְׁתַלְטָנִי, ־נִית ת	dominateur, despotique
שַׁתְלָן (97) ז	pépiniériste *m*, arboriculteur *m*
שַׁתְלָנוּת (46) נ	arboriculture *f*, horticulture *f*
שָׁתַם (303) פ״י	fermer, boucher, obstruer
שָׁתַם (303) פ״י	ouvrir, percer, déboucher
שֶׁתֶם (166) ז	trou *m*, ouverture *f*, orifice *m*
‖ (נקיק)	caverne *f*, grotte *f*
שַׁתָּם (90) ז	metteur *m* en perce (de tonneaux)
שְׁתַמְּטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	embusqué *n*, tire-au-flanc *m*, réfractaire *n*
שְׁתַמְּטָנוּת (46) נ	dérobade *f*, tendance *f* à se défiler
שְׁתַמְּטָנִי, ־נִית ת	évasif
[שתן] הִשְׁתִּין (499 נ) פ״ע	uriner, pisser
° לֹא הִשְׁאִיר מַשְׁתִּין בְּקִיר	ne laisser survivre aucun mâle
שֶׁתֶן (166, בלי ר׳) ז	urine *f*
שַׁתְּנָן (97) ז	pisseur *m*, pissenlit *m*
שְׁתָנָן (—) ז	urée *f*
שַׁתֶּנֶת (—) נ רפא	urose *f*
שַׁתֶּנֶת־הַדָּם	urémie *f*
שָׁתַע (329) פ״ע	craindre, avoir peur
שִׁתֵּף (432) פ״י	associer, faire participer
שִׁתֵּף פְּעֻלָּה	collaborer
‖ הִשְׁתַּתֵּף (470) פ״ע	s'associer, participer
הִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר־פ׳	prendre part à la douleur de qn
שֻׁתָּף, ־פִית (ר׳ ־פִים, ־פוֹת) ש	associé *n*, partenaire *n*

שֻׁתָּף רָדוּם	commanditaire *m*
לֵוִי וְשֻׁתָּפָיו	Lévy et compagnie
שֻׁתָּפוּת (46) נ	association *f*
שַׁתְפְּכָנִי, ־נִית ת	sentimental, expansif
שִׁתְּפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	collectiviste *n*
שִׁתְּפָנוּת (46) נ	collectivisme *m*
שִׁתְּפָנִי, ־נִית ת	collectiviste
שָׁתַק (303) פ״ע	se taire, garder le silence
‖ (נרגע)	se calmer, s'apaiser
‖ נִשְׁתַּק (399) פ״ע	être réduit au silence
‖ שִׁתֵּק (432) פ״י	faire taire, imposer silence à
(הפסיק)	arrêter, paralyser
שִׁתֵּק אֶת־אֵשׁ־הָאוֹיֵב	faire taire le feu ennemi
רפא	paralyser
‖ הִשְׁתַּתֵּק (470) פ״ע	se taire, devenir muet
(נרגע)	se calmer, s'apaiser
רפא	être paralysé
‖ הִשְׁתִּיק (499) פ״י	faire taire
הִשְׁתִּיק שַׁעֲרוּרִיָּה	étouffer un scandale
שֶׁתֶק (—) ז	silence *m*
שַׁתְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme *m* taciturne
שַׁתְקָנוּת (46) נ	réticence *f*
שַׁתְקָנִי, ־נִית ת	taciturne, réticent
שַׁתֶּקֶת (—) נ רפא	paralysie *f*, mutisme *m*
[שתר] ° נִשְׁתַּר (389) פ״ע	éclater, faire éruption
1. שָׁתַת (303 ת) פ״ע (נזל)	couler, s'écouler
שָׁתַת דָּם	saigner
2. ° שָׁתַת (358 ת) פ״י (שם)	mettre, placer
3. [שתת] נִשְׁתַּת (389 ת) פ״ע (נוסד)	être fondé
‖ שִׁתֵּת (432 ת) פ״י	fonder, affermir
‖ הִשְׁתִּית (499 ת) פ״י	fonder, baser, établir
שֶׁתֶת (—) ז	écoulement *m*
שֶׁתֶת־דָּם	hémorragie *f*

שָׁתָה נַרְגִּילָה	fumer le narguilé
בהש שָׁתָה בְּצָמָא דִּבְרֵי־פ'	boire avidement les paroles de qn
‖ נִשְׁתָּה (408) פ"ע	être bu
2. [שתה] נִשְׁתָּה (408) פ"ע (נארג)	être ourdi, être tissé
‖ הִשְׁתָּה (508) פ"י	ourdir, tisser
שָׁתוּי, שְׁתוּיָה ת	ivre, pris de boisson
שִׁתּוּךְ (51) ז	corrosion *f*
שִׁתּוּל (51) ז חקל	transplantation *f*
שְׁתוֹלְלָנִי, ־נִית ת	déchaîné, frénétique
שְׁתוּם, שְׁתוּמָה ת	ouvert, dessillé
° שְׁתוּם־הָעַיִן	à l'œil ouvert, clairvoyant
שִׁתּוּף (51) ז	participation *f*, association *f*
חַיֵּי־שִׁתּוּף ז"ר	vie commune
שִׁתּוּף־פְּעֻלָּה	collaboration *f*, coopération *f*
‖ (צירוף כשותף)	association, cooptation *f*
שִׁתּוּף בְּהוֹן הַחֶבְרָה	actionnariat *m*
שִׁתּוּף בְּרְוָחִים	intéressement *m*
‖ פסיכ שִׁתּוּף־רַעְיוֹנוֹת	association d'idées
‖ דת אֱמוּנַת־הַשִּׁתּוּף	polythéisme *m*
שְׁתוּפָה (201) נ	association *f*, raison sociale
שִׁתּוּפִי, ־פִית ת	collectif, commun
אֲגֻדָּה שִׁתּוּפִית	coopérative *f*
מֶשֶׁק שִׁתּוּפִי	exploitation coopérative
שִׁתּוּפִיּוּת (47, בלי ר') נ	collectivisme *m*, coopération *f*
שָׁתוּק, שְׁתוּקָה ת	silencieux, réduit au silence
שִׁתּוּק (51) ז רפא	paralysie *f*
שִׁתּוּק־יְלָדִים	paralysie infantile, poliomyélite *f*
‖ בהש (הפסקה)	arrêt *m*, immobilisation *f*
שִׁתּוּק־הַתְּנוּעָה	blocage *m* de la circulation
צבא שִׁתּוּק־יְרִי	enraiement *m* du tir
שְׁתוּקוּת (48) נ	paternité inconnue
שְׁתוּקִי, ־קִית ת	taciturne, réticent
‖ משפט	enfant *m* de père inconnu
שְׁתוּת (ר' ־תִים) ז	sixième (fraction) *m*
שְׁתוֹת ← 2. שָׁת	
שְׁתוּת (51) ז	écoulement *m*, épanchement *m*
רפא שְׁתוּת־דָּם	hémorragie *f*
1. שְׁתִי (5) ז (באריגה)	chaîne (d'un tissu) *f*
שְׁתִי וָעֵרֶב	en long et en large, en croix
חֲקִירַת־שְׁתִי־וָעֵרֶב נ	interrogatoire *m*
2. שְׁתִי (–) ז (שתייה)	boisson *f*, beuverie *f*
שְׁתֵּי ← שְׁנַיִם	
1. שְׁתִיָּה (202) נ	boisson *f*, fait *m* de boire
דְּמֵי־שְׁתִיָּה ז"ר	pourboire *m*
לְהוּט אַחֲרֵי־הַשְּׁתִיָּה	buveur impénitent
2. שְׁתִיָּה (–) נ (יסוד)	fondement *m*
אֶבֶן־שְׁתִיָּה נ	pierre *f* d'assise (au Temple de Jérusalem)
שָׁתִיךְ, שְׁתִיכָה ת	corrosible
שְׁתִיכוּת (48) נ	corrosion *f*
שָׁתִיל (15) ז	plant *m*, pousse *f*, scion *m*
שְׁתִילָה (201) נ	plantation *f*, repiquage *m*
שְׁתַּיִם, שְׁתֵּינוּ וכו' ← שְׁנַיִם	
שְׁתִימָה (201) נ	ouverture *f*, débouchage *m*
שַׁתְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	buveur *n*, ivrogne *n*
1. שִׁתִּין ← 2. שִׁית	
2. שִׁתִּין (–) ש"מ ארמית	soixante
שְׁתִינָה (201) נ	miction *f*
שְׁתִיקָה (201) נ	silence *m*
שְׁתִיקָה כְּהוֹדָאָה דּוֹמָה	qui ne dit mot consent
שְׁתִיקוּת (48) נ	silence prolongé
שְׁתִית (15, ר' שְׁתִיתִים) ז חקל	sous-sol (géologique) *m*, soubassement *m*
שְׁתִית (ר' שְׁתִיּוֹת) נ מוס	sextuor *m*
שְׁתִיתָה (201) נ	écoulement *m*, épanchement *m*
שְׁתִיתַת־דָּם	saignement *m*, hémorragie *f*
שָׁתַךְ (432) פ"י	corroder, ronger
‖ פ"ע	(se) rouiller
שָׁתַל (303) פ"י	planter
בהש שָׁתַל עַצְמוֹ	s'installer, s'implanter
שָׁתַל אֲנָשָׁיו בַּמִּשְׂרָד	noyauter le ministère
‖ נִשְׁתַּל (389) פ"ע	être planté
בהש (נקלט)	prendre racine, s'enraciner
‖ הִשְׁתִּיל (499) פ"י	implanter, transplanter
בהש הִשְׁתִּיל סוֹכֵן	implanter un agent
רפא הִשְׁתִּיל כִּלְיָה	greffer un rein
שֶׁתֶל (166) ז	plant *m*, greffon *m*

תְּאוּצָה (201) נ — accélération *f*
מַד־תְּאוּצָה ז — accélérographe *m*
תֵּאוּר (49) ז — description *f*
תֵּאוּר גְּרָפִי — diagramme *m*
תְּאוּרָה (201) נ — éclairage *m*
תֵּאוּרִי, ־רִית ת — descriptif
הַנְדָּסָה תֵּאוּרִית — géométrie descriptive
תֵּאוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — art *m* de la description
תַּאַוְתָן (ר׳ ־נִים) ז — homme sensuel
תַּאַוְתָנוּת, תַּאַוְתָנִי ← תַּאֲוָנוּת, תַּאֲוָנִי
תַּאֲזוּנָה (201) נ — équilibre *m*, balance *f*
תַּאֲחוּז (41) ז — pourcentage *m*
תַּאֲחִיזָה (201) נ פיס — adhésion *f*, cohésion *f*
תָּאִי, תָּאִית ת — cellulaire, alvéolaire
תְּאִיבָה (201) נ — désir *m*, convoitise *f*
תְּאִימָה (201) נ — coordination *f*
תְּאִימוּת (48) נ — symétrie *f*
תָּאִיר, תְּאִירָה ת מוס — figuratif
תָּאִית (—) נ — cellulose *f*, pâte *f* à papier
תַּאֲלָה (209) נ — malédiction *f*, imprécation *f*
תָּאַם (325) פ״ע — convenir, s'harmoniser, s'apparier, concorder
|| נִתְאַם (397) פ״ע — se ressembler, être adapté
|| תֵּאֵם (436) פ״י — coordonner, adapter
|| הִתְאִים (502) פ״י — adapter, approprier
פ״ע — convenir, être adapté
תֹּאַם (197) ז — harmonie *f*, symétrie *f*
תָּאַן (325 נ) פ״ע — se lamenter, gémir
תְּאֵנָה (229) נ (עץ) — figuier *m*
בהש עֲלֵה־תְּאֵנָה ז — feuille *f* de vigne
|| (פרי, ר׳ תְּאֵנִים) — figue *f*
תַּאֲנָה (209) נ — rut *m*, ardeur *f*, passion *f*
תַּאֲנָה ← תְּאוּנָה
תַּאֲנִיָּה (202) נ — lamentation *f*, gémissement *m*
תָּאַר (325) פ״י — entourer, délimiter
|| תֵּאֵר (438) פ״י (שירטט) — tracer, dessiner
(מסר פרטים) — décrire, dépeindre
שִׂמְחָה שֶׁלֹּא תְּתֹאַר — joie *f* indescriptible
תָּאֵר לְעַצְמְךָ — imagine-toi
|| הִתְאַר (485) פ״ע — être décrit
|| הִתְאִיר (502) פ״י מוס — figurer

תֹּאַר (197) ז — forme *f*, apparence *f*
אִישׁ־תֹּאַר ז — homme *m* de belle prestance
יְפֵה־תֹאַר — beau, de belle apparence
לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר — il ne paie pas de mine
|| (כינוי־כבוד) — titre *m*
תֹּאַר אֲקָדֵמִי — grade *m* universitaire
|| (תכונה) — attribut *m*, qualité *f*
|| דקדוק שֵׁם־תֹּאַר או תֹּאַר־הַשֵּׁם — adjectif *m*
תֹּאַר־הַפֹּעַל — adverbe *m*
תַּאֲרֹגֶת (256) נ — tissu *m*, texture *f*
תַּאֲרִיךְ (1) ז — date *f*
תַּאֲרִיכוֹן (21) ז (חותמת) — timbre dateur
|| (קובץ־תאריכים) — table *f* chronologique
תַּאֲרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ מוס — figure *f*
תַּאֲרֵךְ (459) פ״י — dater
°תְּאַשּׁוּר (ר׳ ־רִים) ז צמח — buis *m*
תֵּבָה (229) נ — caisse *f*, boîte *f*, coffret *m*
תֵּבַת־דֹּאַר — boîte aux lettres
תֵּבַת־הִלּוּכִים — boîte des vitesses
|| תֵּבַת־נֹחַ — arche *f* de Noé
|| דת (ארון־הקודש) — l'arche sainte
(מקום־החזן) — pupitre *m* de l'officiant, lutrin *m*
עָבַר או יָרַד לִפְנֵי־הַתֵּבָה — officier (à la synagogue)
|| (מלה) — mot *m*
רָאשֵׁי־תֵבוֹת ז״ר — initiales *fpl*, abréviation *f*, sigle *m*
תֵּבָה (208) נ (באנייה) — coque (d'un navire) *f*
|| (בטנק) — carcasse (d'un char) *f*
תַּבְהֵלָה (229) נ — panique *f*
תְּבוּאָה (201) נ — récolte *f*, produit (du sol) *m*
|| (דגניים) — céréales *fpl*, grains *mpl*
|| בהש (תוצרת) — production *f*
תִּבּוּל (51) ז — assaisonnement *m*
תְּבוּנָה (201) נ — intelligence *f*, raison *f*
נָהַג בִּתְבוּנָה — agir sagement
(בפילוסופיה) הַתְּבוּנָה הַטְּהוֹרָה — la raison pure
בהש תְּבוּנַת־כַּפַּיִם — dextérité *f*, habileté manuelle
תְּבוּנִי, ־נִית או תְּבוּנָתִי, ־תִית ת — rationnel

ת

ת (תָּו) taw (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ת' [valeur numérique:] 400
1. תָּא (87) ז °(לישכה) chambre *f*, salle *f*, compartiment *m*
(בתיאטרון) loge *f*
תָּא־הַקְפָּאָה congélateur *m*
(ברכב) תָּא־הַנֶּהָג cabine *f* du chauffeur
(במטוס) תָּא־הַטַּיָּס poste *m* du pilote
|| (בבית־סוהר) cellule *f*
|| (במפלגה) cellule, groupement *m*
|| (תיבה) תָּא־דֹּאַר boîte *ou* case postale
|| ביול cellule
רִקְמַת־תָּאִים נ tissu *m* cellulaire
2. תָּא ← אָתָה
תְּאָב (—) ז désir *m*, convoitise *f*
1. תָּאַב (325, בינוני תָּאֵב) פ"ע désirer, convoiter
|| תֵּאֵב (436) פ"י désirer, convoiter
|| הִתְאִיב (502) פ"י faire désirer *ou* convoiter
2. תֵּאֵב (436) פ"י (תיעב) abhorrer, détester
תָּאֵב, תְּאֵבָה ת désireux, avide
תְּאֵב־דַּע curieux
תַּאֲבָה (209) נ désir *m*, avidité *f*
תֵּאָבוֹן (35) ז appétit *m*
בְּתֵאָבוֹן! bon appétit!
מוּמָר לְתֵאָבוֹן apostat *m* par intérêt
תַּאֲבוֹנִי, ־נִית ת appétissant
תַּאֲבֵן (459 ג) פ"י stimuler l'appétit
תַּאֲגִיד (1) ז corporation *f*, association *f*
תָּאָה (449) פ"י tracer, marquer, délimiter
|| הִתְאָה (509) פ"י définir, décrire
תְּאוֹ (ר' תְּאוֹאִים) ז זוּאוּל buffle *m*

תְּאָו (—) ז désir *m*, convoitise *f*
תָּאֵו, תְּאֵוָה ת désireux, avide
תָּאוּב, תְּאוּבָה ת désireux, avide
1. תַּאֲוָה (209) נ (תשוקה) désir *m*, passion *f*
תַּאֲוַת־בֶּצַע passion du lucre
תַּאֲוַת־בְּשָׂרִים volupté *f*, sensualité *f*
תַּאֲוַת־נָקָם soif *f* de vengeance
תַּאֲוָה לָעֵינַיִם un délice pour les yeux
מַאֲכַל־תַּאֲוָה ז mets délicieux
2. °תַּאֲוָה (209) נ (גבול) limite *f*, extrémité *f*
עַד־תַּאֲוַת־גִּבְעוֹת־עוֹלָם jusqu'au sommet des monts antiques
תְּאוֹם, ־מָה ש jumeau *n*
אֲחָיוֹת תְּאוֹמוֹת jumelles *fpl*
תְּאוֹמֵי־סִיאָם frères siamois
עָרִים תְּאוֹמוֹת villes jumelées
|| אסטר מַזַּל־תְּאוֹמִים ז les Gémeaux *mpl*
תָּאוּם, תְּאוּמָה ת symétrique
תֵּאוּם (49) ז coordination *f*
חֹסֶר־תֵּאוּם ז manque *m* de coordination
תְּאוֹמִי, ־מִית ת jumeau, jumelé, géminé
תָּאוֹן (30) ז casier *m*
תְּאוּנָה או תְּאֻנָּה (208) נ accident *m*
תְּאוּנַת־דְּרָכִים accident de la route
תַּאֲוָנוּת או תַּאַוְתָנוּת (46) נ avidité *f*, convoitise *f*
תַּאֲוָנִי או תַּאַוְתָנִי, ־נִית ת passionné, voluptueux
תַּאֲוָנִיּוּת (47, בלי ר') נ avidité *f*, sensualité *f*
°תְּאוּנִים (—) ז"ר (יחזקאל כ"ד י"ב) injustice *f*, fraude *f*

תָּגָא (–) ז ארמית couronne *f*
בהש הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתָגָא abuser de son autorité
תִּגְבֵּר (457) פ"י צבא renforcer
תִּגְבֹּרֶת (256) נ renforcement *m*
צבא renfort *m*
תַּגְהוּת (45) נ hygiène *f*
תִּגְהֹצֶת (256) נ tenue soignée
תְּגוּבָה (201) נ réaction *f*, réplique *f*
עוֹרֵר תְּגוּבָה susciter une réaction
אֵין תְּגוּבָה sans commentaire
1. תִּגּוּר (51) ז (מיקוח) marchandage *m*
2. תִּגּוּר (51) ז (ריב) querelle *f*, dispute *f*
תִּגְזֹזֶת (256) נ coupe *f* des cheveux
בהש (קיצוץ) restriction *f*, rognage *m*
תַּגְזִיר (1) ז coupure (de journal) *f*
תִּגְלַחַת (246) נ action *f* de raser *ou* de se raser
תַּגְלִיף (1) ז gravure *f*
תַּגְלִית (17) נ découverte *f*
תַּגְמוּל (51) ז récompense *f*, revanche *f*
אֶמְצְעֵי־תַּגְמוּל ז"ר mesures *fpl* de rétorsion
פְּעֻלַּת־תַּגְמוּל נ représailles *fpl*
|| (מענק) indemnité *f*, allocation *f*
קֻפַּת־תַּגְמוּלִים נ caisse *f* de prévoyance
תַּגְמִיר (1) ז finissage *m*
תִּגְמֵר (459) פ"י mettre la dernière main à
תִּגָּר (88) ז défi *m*, provocation *f*
תַּגָּר (90) ז marchand *m*
תִּגָּר (–) ז querelle *f*, dispute *f*
קָרָא תִּגָּר עַל־פְּ' se plaindre de qn
1. תִּגֵּר (433) פ"י (סחר) faire du commerce
(התמקח) marchander
|| הִתַּגֵּר (483) פ"ע marchander
2. תִּגֵּר (433) פ"י (התגרה) défier, provoquer
תִּגְרָה (206) נ (רוגז) colère *f*, fureur *f*
(קטטה) querelle *f*, dispute *f*
תִּגְרַת־יָדַיִם rixe *f*
תַּגָּרָה (221) נ affaire (commerciale) *f*, transaction *f*
תִּגְרוּת (45) נ contestation *f*, rivalité *f*
תַּגָּרוּת (46) נ commerce *m*, négoce *m*
תַּגְרֹלֶת (256) נ loterie *f*, tombola *f*

תַּגְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש petit marchand
|| (מתמקח) marchandeur *n*
תַּגְרָנוּת (46) נ petit commerce, colportage *m*
|| (מיקוח) marchandage *m*
תַּגְרָנִי, ־נִית ת commercial, mercantile
תַּדְבִּיק (1) ז autocollant *m*, étiquette collante
תִּדְבֹּקֶת (256) נ רפא contamination *f*
תַּדְגִּים (1) ז démonstration (en public) *f*
תִּדְגֹּרֶת (256) נ couvaison *f*
|| רפא incubation (d'une maladie) *f*
תַּדְהֵמָה (229) נ stupeur *f*
מֻכֵּה־תַדְהֵמָה frappé de stupeur
תִּדְהָר (102) ז צמח orme *m*
תַּדְחִית (17) נ בנק moratoire *m*
תִּדְחֵפָה (229) נ poussée *f*, pression *f*, presse *f*
תִּדְחֹקֶת (256) נ cohue *f*, bousculade *f*
תָּדִיר, תְּדִירָה ת fréquent
תָּדִיר וְשֶׁאֵינוֹ תָּדִיר תָּדִיר קוֹדֵם les habitués ont priorité
|| תָּדִיר תה"פ fréquemment, constamment
תְּדִירוּת (48) נ constance *f*, régularité *f*
|| פיס fréquence *f*
תְּדִירִי, ־רִית ת constant, permanent, régulier
תַּדָּל (–) ז bavard *m*, niais *m*
תַּדְלוּחָה (201) נ fange *f*, boue *f*
תִּדְלוּק (51) ז plein *m* d'essence
תַּדְלוּקָה (201) נ ravitaillement *m* en essence
תִּדְלֵק (459) פ"י faire le plein d'essence
תַּדְמִית (17) נ (תבנית) maquette *f*, modèle *m*
|| (דמות) apparence *f*, image *f*
פסיכ illusion *f*
תַּדְמָן (97) ז modelliste *m*
תַּדְעֵכָה (229) נ extinction lente
תַּדְפִּיס (1) ז tirage *m* à part
תִּדְפֵּס (459) פ"י tirer à part
תֶּדֶר (166) ז פיס fréquence *f*
תֶּדֶר גָּבוֹהַּ/נָמוּךְ haute / basse fréquence
[תדר] הִתְדִּיר (499) פ"י accomplir fréquemment
תַּדְרוּךְ (51) ז directives *fpl*
תַּדְרִיג (1) ז צבא échelonnement *m*
תַּדְרִיךְ (1) ז instructions *fpl*, consignes *fpl*

תְּבוּנִיּוּת (47, בלי ר') נ rationalisme *m*
תְּבוּסָה (201) נ défaite *f*, déroute *f*
תְּבוּסָן או ־סְתָן (ר' ־נים) ז défaitiste *m*
תְּבוּסָנוּת או ־סְתָנוּת (46) נ défaitisme *m*
תְּבוּסָנִי או ־תְּבוּסְתָנִי, ־נית ת défaitiste
תַּבְחִין (1) ז critère *m*
|| רפא diagnostic *m*
תַּבְחֲלָה (229) נ mélange nauséabond
תְּבִיעָה (201) נ exigence *f*, revendication *f*, requête *f*
תְּבִיעָה מִשְׁפָּטִית action *f* judiciaire
עֵד־תְּבִיעָה ז témoin *m* à charge
תְּבִיעָה כְּלָלִית ministère public, parquet *m*
תְּבִיעַת־נֶגֶד demande reconventionnelle
תְּבִיר (—) ז *tevir* (neume) *m*
1. תֶּבֶל (176) ז מטבח épice *f*, condiment *m*
2. תֶּבֶל (—) ז (תועבה) perversion *f*, inceste *m*
תֵּבֵל (—) נ monde *m*, univers *m*
תִּבֵּל (433) פ״י épicer, assaisonner
בהש תִּבֵּל דְּבָרָיו בְּהוּמוֹר assaisonner ses paroles d'humour
|| הִתְבַּל (483) פ״ע être épicé, être assaisonné
תְּבַלּוּל (51) ז רפא taie (de l'oeil) *f*
תִּבְלֵט (459) פ״י travailler en relief
תַּבְלִיט (1) ז relief *m*
תַּבְלִיט נִשָּׂא/מֻשְׁקָע haut / bas-relief
תַּבְלִיל (1) ז mélange *m*, mixture *f*
תַּבְלִין (ר' ־נים) ז épice *f*, condiment *m*
תַּכְלִית (17) נ (כיליון) ruine *f*, destruction *f*
|| (תועבה) perversion *f*, perfidie *f*
תַּבְלָן (97) ז assaisonneur *m*
תֶּבֶן (166, בלי ר') ז paille *f*, chaume *m*
אֵין בָּר בְּלֹא תֶּבֶן pas de grain sans ivraie
מַה־לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר? que fait l'ivraie auprès du bon grain?
תַּבָּן (90) ז coupeur *m* de paille
תִּבֵּן (432) (נ) פ״י mélanger avec de la paille
תַּבְנוּן (41) ז צבא bastion *m*
תַּבְנִית (17) נ (צורה) forme *f*, modèle *m*
(גודל) format *m*
צבא formation *f*
אדר maquette *f*
|| (דפוס ליציקה) moule *m*
תַּבְנִית־אֲפִיָּה נ moule à gâteaux
|| דקדוק paradigme *m*
תַּבְנִיתִי, ־תית ת structural
תָּבַע (333) פ״י exiger, réclamer, revendiquer
תָּבַע עֶלְבּוֹנוֹ demander satisfaction
תָּבַע לְדִין assigner en justice
תָּבַע אֶת־פ׳ עַל־גְּנֵבָה poursuivre qn pour vol
|| נִתְבַּע (401) פ״ע être exigé, être revendiqué
נִתְבַּע לְדִין être assigné en justice
תַּבְעָן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש revendicateur *n*
תַּבְעָן עַל־כִּסֵּא־הַמְּלוּכָה prétendant au trône
תַּבְעָנוּת (46) נ exigence *f*
תַּבְעָנִי, ־נית ת exigeant
תַּבְעֵרָה (229) נ incendie *m*, combustion *f*
פְּצָצַת־תַּבְעֵרָה נ bombe *f* incendiaire
בהש תַּבְעֵרָה עוֹלָמִית conflagration mondiale
תִּבְצוּר (41) ז צבא blockhaus *m*, fortin *m*
תַּבְצִיק (122) ז מטבח échaudé *m*
[תבר] °תִּתָּבַר (שמואל ב׳ כ״ב כ״ז) ← בָּרַר
תִּבְרֵג (459) פ״י טכנ fileter, tarauder
תַּבְרֶגֶת (256) נ טכנ filet *m* de vis, pas *m* de vis
תַּבְרוּאָה (201) נ hygiène *f*, santé publique
תַּבְרוּאִי, ־אית ת sanitaire, hygiénique
תַּבְרוּאָן (97) ז hygiéniste *m*, agent *m* sanitaire
תַּבְרוּאָנוּת (46) נ service *m* sanitaire
תַּבְרוֹג (ר' ־גים) ז טכנ filière (outil) *f*
תִּבְרוּג (51) ז טכנ filetage *m*, taraudage *m*
תַּבְרִיג (ר' ־גים) ז filet *m* de vis, pas *m* de vis
תַּבְרִיר (1) ז sélection *f*
תַּבְשִׁיל (1) ז mets *m*, plat (cuit) *m*
בהש הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ se compromettre
בֵּית־תַּבְשִׁיל ז gargote *f*, restaurant *m*
עֵרוּב־תַּבְשִׁילִים ← עֵרוּב
תָּג (88) ז (סימן־פיסוק) apostrophe *f*
|| (כתר על־אות) aigrette *f*, fioriture (sur une lettre) *f*
|| צבא insigne *m*, chevron *m*
|| (פרט קטן) vétille *f*, petit détail, nuance *f*
בְּכָל־הַתָּגִים avec toutes les finesses

תּוֹבְעָנָה (222) נ משפט — plainte (en justice) *f*
תּוֹבְעָנִי, ־נִית ת — exigeant
תּוֹבָר (91) ז — passant (de ceinture) *m*
תּוֹבְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — boucle *f*, noeud coulant
תּוּגָה (201) נ — chagrin *m*, tristesse *f*
תּוּגְיוֹן (—) ז — chagrin *m*, tristesse *f*
תּוֹגָר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש — Turc *n*
תּוֹגָרִי, ־רִית ת — turc
תּוֹדָה (201) נ — remerciement *m*, reconnaissance *f*
תּוֹדָה! — merci!
תּוֹדָה רַבָּה! או רַב־תּוֹדוֹת! — merci bien!
בְּתוֹדָה מֵרֹאשׁ — en vous remerciant d'avance
תּוֹדָה לָאֵל — Dieu merci
אֲסִיר־תּוֹדָה — reconnaissant
זֶבַח־תּוֹדָה ז — sacrifice *m* d'action de grâces
תּוֹדוֹת לְ־ — grâce à
|| °(וידוי) — aveu *m*, confession *f*
תּוֹדָעָה (222) נ — conscience *f*
תּוֹדָעָה עַצְמִית — connaissance *f* de soi
תַּת־תּוֹדָעָה — subconscient *m*
תּוֹדַעְתִּי, ־תִּית ת — conscient
בִּלְתִּי־תּוֹדַעְתִּי — inconscient
תָּוָה (343) פ״י — tracer, dessiner
|| נִתְוָה (406) פ״ע — être tracé, être dessiné
|| תִּוָּה (447) פ״י — tracer, dessiner, esquisser
|| הִתְוָה (512) פ״י (שירטט) — tracer, dessiner
(תאר בקווים כלליים) — esquisser, ébaucher
תָּוֶה (ר׳ תְּוָהִים) ז — crainte *f*, frayeur *f*
תְּוָהוּת (45) נ — regret *m*, repentir *m*
תְּווּי (51) ז — esquisse *f*, ébauche *f*, croquis *m*
תִּוּוּךְ (51) ז — médiation *f*, courtage *m*, entremise *f*
דְּמֵי־תִּוּוּךְ ז״ר — commission *f*, courtage
תִּוּוּל (51) ז — pose *f* de barbelés
תּוֹחֶלֶת (255) נ — attente *f*, espérance *f*
תּוֹחֶלֶת־חַיִּים — espérance de vie
תָּוַי (תְּוֵי־, תְּוָיו; ר׳ תְּוָיִים, תְּוָיֵי־) ז — tracé *m*
תּוּיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח — thuya *m*
תְּוִיָּה (202) נ — levé (d'un plan) *m*
תַּוְיָן (ר׳ ־נִים) ז — copiste *m* de musique

תָּוִית (17) נ — étiquette *f*, label *m*
|| דקדוק — particule *f*
תָּוֶךְ (162) ז (אמצע) — milieu *m*, centre *m*
עַמּוּד־הַתָּוֶךְ ז — pilier central, poutre *f* maîtresse
|| (פנים) — intérieur *m*
תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ — sincère, qui n'a rien à cacher
תּוֹךְ־תּוֹכוֹ — son for intérieur
|| תּוֹךְ־ מ״י — dans, à l'intérieur de
תּוֹךְ־חֹדֶשׁ — dans un délai d'un mois
תּוֹךְ־כְּדֵי־דִבּוּר — immédiatement
בְּתוֹךְ־ — au mileu de, entre, parmi
בְּתוֹךְ־הַגַּן — au milieu du jardin
בְּתוֹךְ־כָּךְ — entre temps
מִתּוֹךְ־כָּךְ — de ce fait, ainsi
מִתּוֹךְ שֶׁ־ — puisque, étant donné que
|| תּוֹךְ־ תחילית — inter, intra-
תּוֹךְ־וְרִידִי — intraveineux
תַּוָּךְ (90) ז חשמל — relais *m*
תִּוֵּךְ (433) פ״ע (פישר) — s'entremettre
מסחר — faire l'intermédiaire
(חצה) — partager, diviser
|| הִתְוִיךְ (498) פ״י — mettre d'accord, concilier
תּוֹכָּבָר (ר׳ ־רִים) ז מטבח — agneau rôti
|| בהש (אדם גלוי־לב) — homme sincère
תּוֹכָחָה (225) או תּוֹכַחַת (246) נ — remontrance *f*, reproche *m*
אִישׁ־תּוֹכָחוֹת ז — contradicteur *m*, rebelle *m*
תּוֹכֵחָה (233) נ — châtiment *m*, punition *f*
תּוֹכַחְתִּי, ־תִּית ת — moralisateur, prédicateur
תּוֹכִי, ־כִית ת — intérieur, interne
תּוֹכִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — intériorité *f*, intimité *f*
תּוֹכִית (17) נ דקדוק — infixe *m*
תּוֹכֵן (132) ז — astronome *m*
תַּוְּכָן (97) ז — intermédiaire *m*, courtier *m*, médiateur *m*
תַּוְּכָנוּת (46) נ — médiation *f*, courtage *m*
תּוֹכְפָנִי, ־נִית ת — répété, successif
תּוֹלָדָה (223) נ — descendance *f*, postérité *f*
|| (תוצאה) — résultat *m*, corollaire *m*
תּוֹלְדוֹת־הַטֻּמְאָה — impuretés *fpl* secondaires

תִּדְרֵךְ (459) פ״י — donner des instructions à

תֵּה (–) ז צמח — thé *m*, tisane *f*

מְסִבַּת־תֵּה נ — goûter *m*

תָּהָא ← תָּהָה

תִּהֵד (434) פ״י — faire résonner

תָּהָה (344) או תָּהָא (336) פ״ע — être stupéfait

תָּהָה וּבָהָה — être perplexe *ou* ahuri

|| (הירהר) — s'interroger, avoir des doutes

תָּהָה עַל־קַנְקַן־פ׳ — sonder qn, voir à qui l'on a affaire

|| הִתְהָה (509) פ״י — étonner, stupéfier

תֹּהוּ (–) ז — désert *m*, chaos *m*

תֹּהוּ וָבֹהוּ — désert et désolation, tohu-bohu *m*

עָלָה בַּתֹּהוּ — se terminer par un échec

|| (הבל) — inanité *f*, vanité *f*, vide *m*

אֶפֶס וָתֹהוּ — néant et vanité

תְּהוּדָה (201) נ מוס — résonance *f*

תֵּבַת־תְּהוּדָה נ — caisse *f* de résonance

|| בהש (הד) — écho *m*

תָּהוּי, תְּהוּיָה ת — consterné, perplexe

תְּהוּי (50) ז — étonnement *m*, stupéfaction *f*

תְּהוֹם (ר׳ ־מוֹת) נ — gouffre *m*, abîme *m*

תְּהוֹם רַבָּה — les profondeurs *fpl* de l'Océan

|| (מצולה) — entrailles *fpl* de la terre

מֵי־תְּהוֹם ז״ר — eaux souterraines

בהש תְּהוֹם־הַנְּשִׁיָּה — oubli profond

הֶעֱלָה מִתְּהוֹם־הַנְּשִׁיָּה — sauver de l'oubli

|| (זרם) — flots *mpl*

תָּהוֹם, תְּהוֹמָה ת — abyssal, insondable

תְּהוֹמִי, ־מִית ת — abyssal, insondable

תְּהוֹמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — profondeur *f* insondable

תְּהוּת (45) נ — regret *m*, repentir *m*

תְּהִיָּה (202) נ — étonnement *m*, perplexité *f*

תְּהִיָּה עַל־קַנְקַן־פ׳ — sondage *m* de la nature de qn

|| (חרטה) — regret *m*, repentir *m*

תָּהֳלָה (–) נ — méfiance *f*, suspicion *f*

שָׂם תָּהֳלָה בְּ־ — se méfier de

תְּהִלָּה (208) נ — gloire *f*, louange *f*

שִׁיר־תְּהִלָּה ז — dithyrambe *m*

שְׁמוֹ יָצָא לִתְהִלָּה — il est devenu célèbre

|| סֵפֶר־תְּהִלִּים ז — le livre des Psaumes

תַּהֲלוּכָה (201) נ — procession *f*, cortège *m*

|| (אורח־חיים) — conduite *f*, comportement *m*

תַּהֲלוּמָה (201) נ — rixe *f*, bagarre *f*

תַּהֲלִיךְ (1) ז — processus *m*, développement *m*

תַּהֲלִיךְ־הַחֲשִׁיבָה — le cheminement de la pensée

תַּהֲלִילָה (201) נ מוס — psalmodie *f*

תְּהִלִּים ← תְּהִלָּה

תִּהְלֵל (459) פ״י — psalmodier

תָּהַם (325) פ״ע — être béant

|| הִתְהִים (502) פ״י (הוריד לתהום) — faire sombrer

(הפעיר תהום) — ouvrir un abîme

תַּהֲמוּלָה (201) נ — tumulte *m*, agitation *f*

תַּהְפּוּךְ (51) ז — fourberie *f*, tromperie *f*

תַּהְפּוּכָה (201) נ — fourberie *f*, tromperie *f*

לְשׁוֹן־תַּהְפּוּכוֹת נ — langage *m* versatile

|| (שינוי) — changement *m*, reconversion *f*

תַּהְפּוּכוֹת־הַגּוֹרָל — les vicissitudes *fpl* du sort

תַּהְפּוּכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — fourbe *n*

תּוּ תה״פ ארמית — plus, davantage

וְתוּ לָא — et pas plus

תָּו (88) ז — marque *f*, trait *m*, signe *m*

תָּו מִסְחָרִי — marque de fabrique

בהש תָּוֵי־הַפָּנִים — les traits du visage

|| מוס — note *f*

תָּו שָׁלֵם — ronde *f*

חֲצִי־תָו ז — blanche *f*

רֶבַע־תָו ז — noire *f*

שְׁמִינִית־תָו נ — croche *f*

|| (אות) — *taw* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*

מֵאָלֶף עַד תָּו — depuis A jusqu'à Z

תּוֹאָמוּת (45) נ — conformisme *m*

תּוֹאֲמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — conformiste *n*

תּוֹאֲנָה (209) נ — prétexte *m*

תּוֹבָלָה (222) נ — transport *m*

תּוֹבָלָה יַמִּית — messageries *fpl* maritimes

תּוֹבֵעַ, ־בַעַת (ר׳ ־בְעִים, ־בְעוֹת) ש — demandeur *n*

|| משפט תּוֹבֵעַ כְּלָלִי — procureur général

תּוֹקְפָנִי, ־נִית ת	agressif
[תור] תָּר (378) פ״י	parcourir, explorer, visiter
תָּר אֶת־הָאֵזוֹר	parcourir la région
כהש תָּר אַחֲרֵי־לְבָבוֹ	suivre ses penchants
תָּר בַּחָכְמָה	explorer par la réflexion
‖ (ריגל)	espionner
‖ תִּיֵּר (451) פ״ע	faire du tourisme
‖ הֵתִיר (526) פ״י	parcourir, explorer
1. תּוֹר (21) ז (עידן)	époque *f*, ère *f*
תּוֹר־הַזָּהָב	l'âge *m* d'or
‖ (שורה)	rangée *f*, file *f*
עָמַד בַּתּוֹר	faire la queue
נִדְחַק לְרֹאשׁ־הַתּוֹר	passer avant son tour
הִגִּיעַ תּוֹרוֹ	c'est son tour
לְפִי־הַתּוֹר	à tour de rôle
רְשִׁימַת־תּוֹר נ	liste *f* d'attente
‖ תּוֹרֵי־זָהָב	collier *m* de pièces d'or
2. תּוֹר (21) ז עוף	tourterelle *f*
3. תּוֹר (—) ז	forme *f*, aspect *m*
‖ בְּתוֹר־	en tant que, en qualité de
תּוֹרָא (—) ז ארמית	boeuf *m*
תּוֹרָה (201) נ דת	la *Tora*, le Pentateuque
תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב	loi écrite
תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה	tradition orale
תּוֹרַת־כֹּהֲנִים	le Lévitique
דִּבְרֵי־תּוֹרָה ז״ר	propos *mpl* sur des sujets sacrés
דִּין־תּוֹרָה	juridiction *f* rabbinique
סֵפֶר־תּוֹרָה	rouleau *m* de la *Tora*
‖ (לימוד)	étude *f*
תּוֹרָה לִשְׁמָהּ	étude désintéressée
בֶּן־תּוֹרָה ז	érudit
שָׁכַח תּוֹרָתוֹ	oublier son savoir
בְּתוֹרַת־	en tant que
‖ (שיטה)	théorie *f*, système *m*, doctrine *f*
תּוֹרַת־הַיַּחֲסוּת	théorie de la relativité
תּוֹרַת־מַרְקְס	marxisme *m*
תּוֹרַת־הַהִגָּיוֹן	logique *f*
תּוֹרַת־הַחֶשְׁבּוֹן	arithmétique *f*
תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן	linguistique *f*
תּוֹרַת־הַנֶּפֶשׁ	psychologie *f*
תּוֹרִי, ־רִית ת (של־התורה)	de la *Tora*
‖ (עיוני)	théorique
תּוֹרְיוּם (—) ז כימ	thorium *m*
תּוּרְכִּי, תּוּרְכִּיָּה ← טוּרְקִי, טוּרְקִיָּה	
תּוֹרֵם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רְמִים, ־רְמוֹת) ש	donateur *n*
תּוֹרֵם־דָּם	donneur *m* de sang
תּוּרְמוּס (ר׳ ־סים) ז צמח	lupin *m*
תּוּרְמִית (17) נ	troupe *f*
תּוֹרָן (97) ז	personne *f* de service
רוֹפֵא תּוֹרָן	médecin *m* de service
נְשִׂיא תּוֹרָן (של־בית־משפט)	président *m* en exercice
תּוֹרָנוּת (46) נ	tour *m* de rôle
לוּחַ־תּוֹרָנוּת ז	tableau *m* de service
1. תּוֹרָנִי, ־נִית ת (לפי־תור)	de service
2. תּוֹרָנִי, ־נִית ת (של־תורה)	relatif à la *Tora*
סִפְרוּת תּוֹרָנִית	littérature religieuse (juive)
‖ (מלומד)	érudit, savant
תּוֹרָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	science religieuse
תּוֹרְעֲמָנִי, ־נִית ת	réprobateur, grognon
תּוֹרְעָנִי, ־נִית ת	bruyant, claironnant
תּוֹרָשָׁה (233) נ	hérédité *f*, atavisme *m*
תּוֹרַשְׁתִּי, ־תִּית ת	héréditaire, atavique
תּוֹרַשְׁתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	hérédité *f*, atavisme *m*
תּוֹשָׁב (97) ז	habitant *m*, résident *m*
שַׁגְרִיר לֹא־תּוֹשָׁב	ambassadeur non résident
גֵּר תּוֹשָׁב	étranger résident
דת גֵּר תּוֹשָׁב	étranger non-converti
תּוֹשֶׁבֶת (252) נ	habitante *f*, résidente *f*
‖ (בסיס)	base *f*, support *m*, châssis *m*
תּוּשִׁיָּה (202) נ (תבונה)	intelligence *f*, sagacité *f*, savoir-faire *m*
‖ (כושר־התמצאות)	présence *f* d'esprit, sang-froid *m*, résolution *f*
בַּעַל־תּוּשִׁיָּה	homme de ressource, débrouillard *m*
עָשָׂה תּוּשִׁיָּה	réussir
תּוּת (ר׳ ־תִּים) ז צמח	mûrier (arbre) *m*, mûre (fruit) *f*
תּוּת־שָׂדֶה	fraise *f*
תּוֹתָב (91) ז טכב	manchon *m*, fourreau *m*

‖ (מסקנה) — conclusion *f*, conséquence *f*
‖ (טבע) הַתּוֹלָדָה — la nature
‖ תּוֹלְדוֹת (נס׳ תּוֹלְדוֹת־) — histoire *f*
תּוֹלְדוֹת־יִשְׂרָאֵל — histoire d'Israel
תּוֹלְדוֹת־חַיִּים — biographie *f*
תּוֹלְדִי, ־דִית ת — historique
תּוֹלֶדֶת (252, בלי ר׳) נ — nature *f*
תּוֹלַדְתִּי, ־תִּית ת — historique
תּוֹלָל (91) ז — oppresseur *m*
תּוֹלָע (89) ז זואול — ver *m*
‖ (אריג אדום) — étoffe cramoisie, pourpre *f*
תּוֹלֵעַ או **תּוֹלַעַת** (248) נ — ver *m*, vermine *f*
תּוֹלַעַת־מֶשִׁי — ver à soie
תּוֹלַעַת־שָׁנִי — cochenille *f*, carmin *m*
‖ (זחל) — chenille *f*, larve *f*, asticot *m*
‖ בהש תּוֹלַעַת־אָדָם — loque humaine
תּוֹלַעַת־יַעֲקֹב — Jacob ce vermisseau
תּוֹלַעַת־סְפָרִים — rat *m* de bibliothèque
תּוֹלָעִי, ־עִית ת — vermiforme
תּוֹלַעֲנָה (ר׳ ־נוֹת) נ צמח — acajou *m*
תּוֹלַעְתִּי, ־תִּית ת — vermiculaire
תּוֹל״ר (ר׳ ־רִים) ז (= תּוֹתָח לְאֹ־רֶתַע) צבא — canon *m* sans recul
°תּוֹמִים (= תְּאוֹמִים) ← **תְּאוֹם**
תּוֹמְכָה (ר׳ ־כוֹת) נ — étai *m*, pilier *m*
תָּוֶן (ר׳ תְּוָנִים) ז — chambre *f*, compartiment *m*
תּוּנִיסִי, ־סִית ת — tunisien
תּוּנִיסְיָה ש״פ נ (מדינה) — la Tunisie
תּוֹסֵס, ־סֶסֶת (ר׳ ־סְסִים, ־סְסוֹת) ת — effervescent
יַיִן תּוֹסֵס — vin pétillant
בהש אָדָם תּוֹסֵס — homme plein d'activité
חַיִּים תּוֹסְסִים — vie trépidante
תּוֹסָף (97) ז — additif *m*
תּוֹסֶפֶת (252) נ — supplément *m*, accompagnement *n*
תּוֹסֶפֶת־יֹקֶר — indemnité *f* de vie chère
‖ תּוֹסָפוֹת — *Tossafoth* (gloses du Talmud) *fpl*
בַּעֲלֵי־הַתּוֹסָפוֹת ז״ר — les *Tossafistes mpl*
תּוֹסֶפְתָּא (—) נ — *Tossefta* (supplément de la *Michna*) *f*
תּוֹסֶפְתָּן (97) ז אנטום — appendice *m*

רפא דַּלֶּקֶת־הַתּוֹסֶפְתָּן נ — appendicite *f*
תּוֹעֵבָה (234) נ — horreur *f*, abomination *f*
סִפְרוּת־תּוֹעֵבָה נ — pornographie *f*
תּוֹעֶה, ־עָה ת — errant, vagabond
כַּדּוּר תּוֹעֶה — balle perdue
תּוֹעֵה־לֵבָב — à l'esprit égaré
‖ תּוֹעָה (201) נ — erreur *f*, tromperie *f*, tort *m*
תּוֹעֵלָה (—) נ — utilité *f*
תּוֹעֶלֶת (253, ר׳ גם תּוֹעֲלִיּוֹת) נ — utilité *f*, bénéfice *m*
הֵפִיק תּוֹעֶלֶת — tirer profit, bénéficier
חֲסַר־תּוֹעֶלֶת — inutile
‖ תּוֹעֲלִיּוֹת — leçons *fpl* de morale
תּוֹעַלְתִּי, ־תִּית ת — profitable, utilitaire
תּוֹעַלְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — utilitarisme *m*
תּוֹעַלְתָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — utilitariste *n*
תּוֹעַלְתָּנוּת (46) נ — utilitarisme *m*
תּוֹעַמְלָן, תּוֹעַמְלָנוּת ← תַּעַמְלָן, תַּעַמְלָנוּת
תּוֹעָפוֹת (נס׳ ־עֲפוֹת־) נ״ר — hauteur *f*, force *f*
°תּוֹעֲפוֹת־רְאֵם — la vigueur du buffle
הוֹן־תּוֹעָפוֹת ז — des sommes folles
תּוּפִין (1) ז — biscuit *m*
תּוּפִינִיָּה (202) נ — biscuiterie *f*
תּוֹפֶס (132) ז טכנ — chape *f*, anneau *m*
תּוֹפְסָנִי, ־נִית ת — agrippeur
תּוֹפֶסֶת (—) נ (משחק־ילדים) — chat perché
תּוֹפָעָה (222) נ — phénomène *m*, fait *m*
תּוֹפֵר, ־פֶרֶת (ר׳ ־פְרִים, ־פְרוֹת) ש — couturier *n*
תּוֹצָא (87) ז — effet *m*
תּוֹצָאָה (226) נ — conséquence *f*, résultat *m*
‖ °(מקור) תּוֹצְאוֹת־חַיִּים — sources *fpl* de la vie
‖ °(קצה) — extrémité *f*, limite *f*
תּוֹצָר (91) ז — produit *m*
תּוֹצַר־לְוַאי — sous-produit *m*
תּוֹצָר לְאֻמִּי — production nationale
תּוֹצֶרֶת (252) נ — production *f*
תּוֹצֶרֶת־חוּץ — fabriqué à l'étranger
תּוֹקֵעַ (ר׳ ־קְעִים) ז — sonneur (de trompette) *m*
דת בַּעַל־תּוֹקֵעַ ז — sonneur de *chofar*
תּוֹקְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — agresseur *n*
תּוֹקְפָנוּת (46) נ — agression *f*, agressivité *f*

תַּחְבֹּשֶׁת (256) נ רפא	bandage *m*, pansement *m*
תַּחְבֹּשֶׁת חַמָּה	compresse chaude
תַּחֲגָה (208) נ	festival *m*
תַּחְדִּישׁ (1) ז	néologisme *m*
תָּחוּחַ, תְּחוּחָה ת	meuble (terre), friable
תִּחוּחַ (44, בלי ר׳) ז	ameublissement (du sol) *m*
תִּחוּל (50) ז צבא	amorçage (d'une fusée) *m*
תְּחוּלָה (201) נ	entrée *f* en vigueur, validité *f*
תְּחוּם (41) ז	limite *f*, zone *f*
תְּחוּם־בְּטִיחוּת	zone de sécurité
תְּחוּם־רְאִיָּה	champ visuel
תְּחוּם־שַׁבָּת	limite des déplacements autorisés le sabbat
תְּחוּם־הַמּוֹשָׁב ← מוֹשָׁב	
צבא מְחוּץ לַתְּחוּם	interdit aux militaires
‖ בהש	domaine *m*, sphère *f*, secteur *m*
תְּחוּם־הַכַּלְכָּלָה	le domaine économique
תִּחוּם (50) ז	délimitation *f*, démarcation *f*
תְּחוּשָׁה (201) נ פסיכ	sensation *f*
‖ (הרגשה)	sentiment *m*, sensibilité *f*
תְּחוּשָׁתִי, ־תִית ת	sensoriel, sensible
תִּחְזוּק (51) ז	manutention *f*, entretien *m*
תַּחְזוּקָה (201) ז	entretien (d'un bâtiment etc) *m*
דְּמֵי־תַחְזוּקָה ז״ר	frais *mpl* d'entretien
תַּחֲזִית (17) נ	prévision *f*
תַּחֲזִית־מֶזֶג־אֲוִיר	prévision météorologique
‖ פיס	spectre *m*
תִּחְזֵק (459) פ״י	entretenir (du matériel)
‖ (תיגבר)	renforcer
תַּחֲזֹרֶת (256) נ	reconstitution *f*, restauration *f*
תִּחֵחַ (332) פ״י	ameublir, effriter, émietter
‖ נִתְחַח (402) פ״ע	être ameubli, s'effriter
‖ תִּחַח (439) פ״י	ameublir, effriter
‖ הִתְחִיחַ (504) פ״י	ameublir, effriter
תְּחִי (—) ז	renaissance *f*, renouvellement *m*
תְּחִיבָה (201) נ	enfoncement *m*, action *f* d'enfoncer
תְּחִיָּה (202) נ	renaissance *f*, résurrection *f*
שָׁב לִתְחִיָּה	ressusciter, renaître
תְּחִיַּת־הַמֵּתִים	résurrection des morts
בהש תְּקוּפַת־הַתְּחִיָּה	la Renaissance
תְּחִיַּת־הַלָּשׁוֹן־הָעִבְרִית	renaissance de l'hébreu
תְּחִיחָה (201) נ	ameublissement (du sol) *m*
תְּחִיחוּת (48) נ	friabilité *f*
תְּחִימָה (201) נ	délimitation *f*, démarcation *f*
תִּחְכּוּם (51) ז	sophistication *f*
תִּחְכֵּם (458) פ״י	sophistiquer
תַּחְכְּמוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז	savant *m*, érudit *m*
‖ (אקדמיה)	académie *f*
[תחל] הִתְחִיל (501) פ״י	commencer
הִתְחִיל לְדַבֵּר או מְדַבֵּר	commencer à parler
הִתְחִיל בְּמִצְוָה	entreprendre une bonne action
1. תָּחֵל (176) ז צבא	amorce *f*
2. תָּחֵל (—) ז	commencement *m*, début *m*
תִּחֵל (434) פ״י צבא	amorcer (une fusée)
תִּחְלֵב (459) פ״י	émulsionner
תְּחִלָּה (208) נ	commencement *m*, début *m*
מִתְּחִלָּה וְעַד־סוֹף	du début jusqu'à la fin
תְּחִלַּת־הַחָכְמָה שְׁתִיקָה	le silence est père de la sagesse
תְּחִלָּתוֹ בִּשְׁגָגָה וְסוֹפוֹ בְּזָדוֹן	d'abord par mégarde mais ensuite consciemment
‖ תְּחִלָּה תה״פ	d'abord
בַּתְּחִלָּה	d'abord, au début
כְּבַתְּחִלָּה	comme autrefois
לְכַתְּחִלָּה	a priori, de propos délibéré
מִלְּכַתְּחִלָּה	dès le début
תַּחֲלוּא (41) ז	maladie *f*, infirmité *f*
תַּחֲלוּאָה (201) נ רפא	morbidité *f*
תַּחֲלוּאִי, ־אִית ת רפא	morbide, pathologique
תַּחְלוּף (51)	substitution *f*, renouvellement *m*
תַּחְלוּפָה (201) נ	changement *m*, renouvellement *m*
תְּחִלִּי, ־לִית ת	initial
תַּחְלִיב (1) ז	émulsion *f*
תַּחְלִיף (1) ז	succédané *m*
תְּחִלִּית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ דקדוק	préfixe *m*
תִּחְלֵף (459) פ״י	substituer à, remplacer par
תָּחַם (325) פ״י	délimiter
‖ נִתְחַם (397) פ״ע	être délimité

תּוֹתַב־מֵסַב — coussinet *m*
תּוֹתָב, ־תֶבֶת (ר׳ ־תָבִים, ־תָבוֹת) ת — inséré, rapporté
עַיִן תּוֹתֶבֶת — oeil artificiel
יָד/רֶגֶל תּוֹתֶבֶת — prothèse *f*
שֵׁן תּוֹתֶבֶת — fausse dent
שִׁנַּיִם תּוֹתָבוֹת — dentier *m*
תּוֹתֵב (454) פ״י טכנ — baguer (une machine)
תּוֹתְבָן (97) ז — faiseur *m* de prothèses
תְּוִתֵּו (457) פ״י — hachurer
תְּוִתּוּו (51) ז — hachures *fpl*
תּוֹתָח (89) ז צבא — canon *m*
תּוֹתַח נֶגֶד־טַנְקִים — canon antichar
תּוֹתַח־שָׂדֶה — canon de campagne
תּוֹתְחָן (ר׳ ־נִים) ז צבא — artilleur *m*, canonnier *m*
חֵיל־תּוֹתְחָנִים ז — artillerie (arme) *f*
תּוֹתְחָנוּת (46) נ צבא — artillerie (science) *f*
תּוּתִיִּים (—) ז״ר צמח — moracées *fpl*
תּוֹתְרָן, תּוֹתְרָנוּת ← תַּתְרָן, תַּתְרָנוּת
תַּזְגִּיג (1) ז — émail *m*
|| (של־השיניים) — cément *m*
תָּזָה, תָּזִיס ← תֵּסִיס
תְּזוּזָה (201) נ — mouvement *m*, déplacement *m*
|| בהש חָלָה תְּזוּזָה — il y a un léger progrès
תְּזוּנַאי, ־נָאִית (ר׳ ־נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש — diététicien *n*
תְּזוּנָה (201) נ — alimentation *f*
תְּזוּנָתִי, ־תִית ת — alimentaire, nutritif
תְּזוּעָה (201) נ — secousse *f*, trépidation *f*
1. תָּזַז (301) פ״ע (חלף) — passer en rafale, siffler
|| תִּזֵּז (432) פ״ע — passer en rafale
2. [תזז] הֵתֵז (529) פ״י (כרת) — couper, trancher
תָּזָזִי, ־זִית ת — dément, fou
|| תְּזָזִית נ או רוּחַ תְּזָזִית — bourrasque *f*, rafale *f*
בהש (טירוף) — démence *f*, folie *f*
תָּזִיז, תְּזִיזָה ת — dément, fou
תְּזִיזָה (201) נ — sifflement *m*
תַּזְכִּיר (1) ז — mémoire *m*, note *f*, mémorandum *m*
תִּזְכֹּרֶת (256) נ — rappel *m*, aide-mémoire *m*
תִּזְמוּן (51) ז — chronométrage *m*
תַּזְמוּר (41) ז מוס — partition *f* pour orchestre

תִּזְמוּר (51) ז מוס — orchestration *f*
תִּזְמֵן (459 נ) פ״י — régler l'horaire, chronométrer
תִּזְמֹנֶת (256) נ — synchronisme *m*
תִּזְמֵר (459) פ״י מוס — orchestrer
תִּזְמֹרֶת (256) נ מוס — orchestre *m*
תִּזְמָרְתִּי, ־תִית ת מוס — orchestral
תַּזְנוּנְיָה (202) נ — promiscuité *f*, débauche *f*
תַּזְנוּנִים (41) ז״ר — prostitution *f*
תַּזְנוּת (45, ר׳ ־נוּתִים) נ — prostitution *f*, débauche *f*
תַּזְקִיף (1) ז בנק — rentrées (sur un compte) *fpl*
תַּזְקִיק (1) ז — produit distillé, distillat *m*
תִּזְרַחַת (246) נ — lever (d'un astre) *m*, aurore *f*
תַּזְרִיק (1) ז רפא — injection *f*, liquide injecté
תִּזְרֹמֶת (256) נ — débit *m*
תִּזְתּוּז (51) ז — frottement *m*, grincement *m*
תִּזְתֵּז (457) פ״ע — frotter, grincer
תָּחַב (325) פ״י — enfoncer
עממי תָּחַב אַפּוֹ לְ־ — fourrer son nez dans
תָּחַב סַכִּין בְּגַב־פ׳ — poignarder qn dans le dos
|| נִתְחַב (397) פ״ע — s'enfoncer, être enfoncé
|| הִתְחִיב (502) פ״י — enfoncer
תַּחְבּוּל (51) ז — ruse *f*, stratagème *m*
תִּחְבּוּל (51) ז — manoeuvre *f*, intrigue *f*
תַּחְבּוּלָה (201) נ — ruse *f*, stratagème *m*
בַּעַל־תַּחְבּוּלוֹת — homme astucieux
תַּחְבּוּלָנִי, ־נִית ת — ingénieux, astucieux
תַּחְבּוּרָה (201, בלי ר׳) נ — communication *f*
אֶמְצְעֵי־תַּחְבּוּרָה ז״ר — moyens *mpl* de transport
קַוֵּי־תַּחְבּוּרָה ז — lignes *fpl* de communication
תַּחְבִּיב (1) ז — passe-temps *m*, violon *m* d'Ingres
תַּחְבִּיבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — amateur *n*
תַּחְבִּיר (1) ז דקדוק — syntaxe *f*
תַּחְבִּירִי, ־רִית ת דקדוק — syntaxique
תִּחְבֵּל (457) פ״י — user de stratagèmes
תַּחְבְּלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — manœuvrier *n*
תַּחְבְּלָנוּת (46) נ — ingéniosité *f*, tactique *f*
תַּחְבְּלָנִי, ־נִית ת — ingénieux, astucieux
תַּחְבֹּרֶת (256) נ — liaison *f*, jonction *f*
תִּחְבֵּשׁ (457) פ״י — panser (une plaie)

|| תַּחְתּוֹנִים ז״ר (בני־אדם) habitants *mpl* de la terre

|| תַּחְתּוֹנִים ז״ר (לבנים) caleçon *m*, culotte (de femme) *f*

תַּחְתּוֹנִית (17) נ sous-vêtement féminin, combinaison *f*, jupon *m*

תִּחְתֵּחַ (464) פ״ע pétarader

תַּחְתִּי, ־תִּית ת bas, profond

|| (מתחת לאדמה) souterrain

רַכֶּבֶת תַּחְתִּית chemin de fer souterrain, métro *m*

שְׁאוֹל תַּחְתִּית או תַּחְתִּיָּה les profondeurs *fpl* de la tombe

תַּחְתִּיָּה (—) נ fond *m*, abîme *m*

תַּחְתִּית (ר׳ ־תִּיּוֹת) נ (קרקעית) partie inférieure, bas (d'un objet) *m*, fond *m*

בְּתַחְתִּית־הָהָר au pied de la montagne

|| (צלחת) soucoupe *f*

תְּטוּלָה (201) נ חקל ponte (des poules *etc*) *f*

תַּטְפִּיס (1) ז cliché *m*

תִּיאָה (ר׳ ־אוֹת) נ צמח renoncule *f*

תֵּיאוֹגוֹנְיָה (—) נ théogonie *f*

תֵּיאוֹדוֹלִיט (ר׳ ־טִים) ז théodolite *m*

תֵּיאוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז théologien *m*

תֵּיאוֹלוֹגִי, ־גִית ת théologique

תֵּיאוֹלוֹגְיָה (202) נ théologie *f*

תֵּיאוֹסוֹפְיָה (202) נ théosophie *f*

תֵּיאוֹצֶנְטְרִי, ־רִית ת théocentrique

תֵּיאוֹקְרָטִי, ־טִית ת théocratique

תֵּיאוֹקְרַטְיָה (202) נ théocratie *f*

תֵּיאוֹרְבָּה (ר׳ ־בּוֹת) נ מוס théorbe *m*

תֵּיאוֹרְיָה (202) נ théorie *f*

תֵּיאוֹרֵטִי, ־טִית ת théorique *f*

תֵּיאַטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז théâtre *m*

תֵּיאַטְרוֹנִי, ־נִית ת de théâtre

תֵּיאַטְרָלִי, ־לִית ת théâtral, spectaculaire

תֵּיאַטְרָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ attitude théâtrale

תִּיֵּג (451) פ״י orner de fioritures, étiqueter

תְּיוּבְתָּא (ר׳ ־תּוֹת) נ ארמית objection *f*

תִּיּוּג (51) ז ornementation (de lettres) *f*, étiquetage *m*

תִּיּוּל (51) ז pose *f* de fils de fer

תְּיוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ (תאומה) soeur jumelle

|| צמח feuille géminée

תֵּיוֹן (ר׳ ־נִים) ז théière *f*

תִּיּוּק (51) ז classement (dans des dossiers) *m*

תִּיּוּר (51) ז tourisme *m*

תִּיכוֹן, ־נָה ת moyen, intermédiaire

בֵּית־סֵפֶר תִּיכוֹן école *f* secondaire, lycée *m*

|| גיאוגר הַיָּם הַתִּיכוֹן la Méditerranée

הַמִּזְרָח הַתִּיכוֹן le Moyen Orient

תִּיכוֹנִי, ־נִית ת secondaire, moyen

הַשְׂכָּלָה תִּיכוֹנִית formation *f* secondaire

תַּיִל (161) ז fil *m* de fer

תַּיִל דוֹקְרָנִי fil de fer barbelé

גֶּדֶר־תַּיִל נ réseau *m* de barbelés

תִּיֵּל (451) פ״י poser des fils de fer

תִּימוֹרָה (ר׳ ־רוֹת או ־רִים) נ palme *f*, palmette *f*

|| (עמוד) colonne *f*

תֵּימָן (—) ז (דרום) sud *m*

|| ש״פ נ (מדינה) le Yémen

תֵּימָנִי, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש Yéménite *n*

תִּימָרָה (226) נ colonne *f*

תִּימְרוֹת־עָשָׁן volutes *fpl* de fumée

תִּימֹרֶת (256) נ colonne *f*, taille élancée

תִּינוֹק (22) ז (פעוט) nourrisson *m*, bébé *m*, poupon *m*

|| (ילד) enfant *m*

תִּינוֹקוֹת שֶׁל־בֵּית־רַבָּן écoliers *mpl*

תִּינוֹקִי, ־קִית ת enfantin, infantile

תִּינוֹקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ conduite enfantine, infantilisme *m*, puérilité *f*

תִּינֹקֶת (256) נ (פעוטה) pouponne *f*

|| (ילדה) enfant *f*, petite fille

תִּיק־(1) ז (נרתיק) étui *m*, gaine *f*

|| (ילקוט) cartable *m*, portefeuille *m*, serviette *f*, trousse *f*, sacoche *f*

שַׂר ז בְּלִי־תִּיק ministre *m* sans portefeuille

|| (עטיפת־כרטון) dossier *m*, classeur *m*

תִּיק אִישִׁי dossier personnel

סָגַר תִּיק (במשטרה) classer un dossier

|| טכנ moufle *f*

‖ תְּחֵם (434) פ״י — délimiter
‖ הִתְחִים (502) פ״י — délimiter
תַּחְמוּד (ר׳ ־דים או ־דות) ז — plaisir *m*, délice *m*
תַּחְמִיץ (1) ז — foin fermenté
מִגְדַּל־תַּחְמִיץ ז — silo *m*
‖ מטבח — marinade *f*
תַּחְמִישׁ (1) ז צבא — gargousse *f*
תַּחְמִישׁ־הַצָּתָה — cartouche *f* d'allumage
°תַּחְמָס (91) ז עוף — engoulevent *m*
תִּחְמֵץ (459) פ״י כימ — oxyder
תַּחְמֹצֶת (256) נ כימ — oxyde *m*
דּוּ־תַּחְמֹצֶת־הַפַּחְמָן — gaz *m* carbonique
תִּחְמֵשׁ (459) פ״י — approvisionner en munitions
תַּחְמֹשֶׁת (256) נ צבא — munitions *fpl*
תַּחְמֹשֶׁת חַיָּה — munitions à tir réel
תַּחְמֹשֶׁת אֲדִישָׁה — munitions à tir blanc
חֲגוֹרַת־תַּחְמֹשֶׁת נ — ceinturon *m* à cartouchières
תַּחַן (—) ז — supplication *f*
תַּחֲנַאי (61) ז — chef *m* de gare *ou* de station
תַּחֲנָה (209) נ — station *f*, poste *m*
תַּחֲנַת־אוֹטוֹבּוּסִים — arrêt *m* d'autobus
תַּחֲנַת־רַכֶּבֶת — gare *f*
תַּחֲנָה סוֹפִית — terminus *m*
תַּחֲנַת־מִשְׁטָרָה — poste de police
תַּחֲנַת־דֶּלֶק — poste d'essence
תַּחֲנַת־כֹּחַ — centrale *f* électrique
תַּחֲנַת־מִמְסָר — relais *m*
תַּחֲנַת־עֶזְרָה־רִאשׁוֹנָה — poste de secours
תַּחֲנַת־שִׁדּוּר — poste émetteur
חקל תַּחֲנַת־נִסָּיוֹן — station expérimentale
תְּחִנָּה (208) נ (תפילה) — supplication *f*, oraison *f*
‖ (חנינה) — grâce *f*
תַּחֲנוּן (41) ז — supplication *f*, prière *f*
תַּחֲנוֹת (תַּחֲנוֹתַי וכו׳, בלי ר׳) נ — campement *m*
תִּחְפֵּשׂ (457) פ״י — déguiser
תַּחְפֹּשֶׂת (256) נ — déguisement *m*
נֶשֶׁף־תַּחְפּוּשׂוֹת ז — bal masqué
תַּחֲצָה (209) נ — passage *m* pour piétons
תְּחִקָּה (208) נ — législation *f*
תַּחְקִיר (1) ז — enquête *f*, investigation *f*
תִּחְקֵר (459) פ״י — enquêter
תִּחֵר (434) פ״ע — faire concurrence, rivaliser
תַּחְרָא (—) נ — cuirasse *f*, armure *f*
תַּחֲרָה (209) נ (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
‖ (תחרות) — rivalité *f*, compétition *f*, concurrence *f*
תַּחְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ (סלסלה) — dentelle *f*
תַּחֲרָה (עת׳ יְתַחֲרֶה) פ״ע — rivaliser
תַּחֲרוּת (45) נ — concurrence *f*, rivalité *f*, concours *m*
‖ ספורט — compétition *f*, match *m*
תַּחֲרוּת־גְּמָר — finale *f*
תַּחֲרוּתִי, ־תִית ת — concurrent, compétitif
תַּחְרִיט (1) ז — gravure *f*, eau-forte *f*
תַּחְרִיט־עֵץ — gravure sur bois
תַּחְרִים (ר׳ ־מִים) ז — dentelle *f*
תַּחֲרֹשֶׁת (256) נ — fabrication *f*
°תַּחַשׁ (152) ז זואול — dauphin *m*, lamantin *m*
תַּחְשֹׁבֶת (256) נ — pensée *f*, réflexion *f*
תַּחְשִׁיב (1) ז — calcul *m*, devis *m*
תַּחַת־ (290) מ״י — sous
תַּחַת־כִּפַּת־הַשָּׁמַיִם — en plein air
מִתַּחַת לְ־ — au-dessous de
חָמֵשׁ מַעֲלוֹת מִתַּחַת לָאֶפֶס — cinq degrés au-dessous de zéro
הוֹצִיא מִתַּחַת־יָדוֹ — fournir, accomplir, réaliser
‖ (במקום־) — à la place de, en échange de
עַיִן תַּחַת־עַיִן — œil pour œil
שִׁלֵּם רָעָה תַּחַת־טוֹבָה — rendre le mal pour le bien
‖ (בגלל) — à cause de
°תַּחַת כִּי — parce que
תַּחְתּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז — pétarade *f*
תַּחְתּוֹן, ־נָה ת — inférieur, bas
הַבַּיִת הַתַּחְתּוֹן — chambre basse (d'un parlement)
גַּן־הָעֵדֶן הַתַּחְתּוֹן — le paradis terrestre
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן — le milieu, la pègre
אִישׁ־הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן ז — truand *m*
גיאוגר הַגָּלִיל הַתַּחְתּוֹן — la Basse Galilée
‖ יָדוֹ עַל־הַתַּחְתּוֹנָה — avoir le dessous

תַּכְלִיתִי, ־תִית ת — efficace, intentionnel, pratique
רַב־תַּכְלִיתִי — polyvalent
תַּכְלִיתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — efficacité *f*
|| (בפילוסופיה) — téléologie *f*, finalisme *m*
תַּכְלִיתָן (97) ז — homme *m* pratique
תַּכְלִיתָנוּת (46) נ — esprit *m* pratique
תְּכַלְכַּל, ־כַּלָּה ת — bleuâtre
תְּכַלְכַּלּוּת (47) נ — teinte *f* bleuâtre
תְּכֵלֶת (תְּכֶלְתּוֹ; בלי ר׳) נ — azur *m*, bleu clair
טַלִּית שֶׁכֻּלָּהּ תְּכֵלֶת — modèle *m* de perfection
תְּכֶלְתִּי, ־תִּית ת — azur, bleu clair
תָּכַן (302 נ) פ״י (בדק) — sonder, évaluer
(תיכנן) — projeter, faire le plan de
|| נִתְכַּן (389 נ) פ״ע (נבדק) — être sondé *ou* évalué
(תוכנן) — être projeté, être conçu
(היה מתאים) — être convenable, être juste
הֲדְרָכַי לֹא יִתָּכֵן? — ma conduite n'est-elle pas droite?
(היה אפשרי) — être possible
יִתָּכֵן שֶׁ־ — il se peut que
הֲיִתָּכֵן? — est-ce possible?
לֹא יִתָּכֵן — cela ne se peut pas
|| תִּכֵּן (433 נ) פ״י (מדד) — mesurer, évaluer
(תכנן) — planifier, combiner
תֶּכֶן (166) ז — plan *m*, projet *m*
תֹּכֶן (191) ז (מידה) — mesure *f*, quantité *f*
תֹּכֶן־הָעִנְיָנִים — table *f* des matières, sommaire *m*
|| (מהות) — contenu *m*, substance *f*
נְטוּל־תֹּכֶן — dépourvu de signification
הִתְרוֹקֵן מִתָּכְנוֹ — perdre sa signification
תַּכָּן (90) ז — planificateur *m*
תָּכְנָה (207) נ — logiciel *m*
תִּכְנוּן (51) ז — planification *f*, organisation *f*
תִּכְנוּן־עָרִים — urbanisme *m*
תִּכְנוּת (51, ר׳ ־תים) ז (במחשב) — programmation *f*
תָּכְנִי, ־נִית ת — objectif, substantiel
תָּכְנִיָּה (202) נ — programme (d'une représentation) *m*
תָּכְנִית (17) נ — plan *m*, programme *m*
תָּכְנִית־אָב — plan de base, schéma-directeur *m*
תָּכְנִית־לִמּוּדִים — programme d'études
תָּכְנִית־פְּעֻלָּה — plan d'action
עָרַךְ תָּכְנִית — dresser un programme
תָּכְנִיתִי, ־תִית ת — conçu selon un plan, planifié
מוסיקה תָּכְנִיתִית — musique descriptive
תָּכְנִיתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — planification *f*
תָּכְנִיתָן (94) ז — programmateur *m*
תִּכְנֵן (459 נ) פ״י — planifier, organiser
תִּכְנֵת (459 ת) פ״י (במחשב) — programmer
תַּכְסִיס (1) ז — manoeuvre *f*, stratagème *m*
תַּכְסִיסֵי־קְרָב — tactique *f*
תַּכְסִיסִי, ־סִית ת — tactique
תַּכְסִיסָן (97) ז — tacticien *n*, manoeuvrier *m*
תַּכְסִיסָנוּת (46) נ — tactique *f*
תִּכְסֵס (459) פ״ע — manoeuvrer
תָּכַף (302) פ״י — faire succéder
(תפר) — coudre ensemble
|| פ״ע (בא ברציפות) — se succéder rapidement
תָּכְפוּ יְדִיעוֹת — les nouvelles se succédaient
|| נִתְכַּף (389) פ״ע — devenir fréquent
|| תִּכֵּף (433) פ״י — rendre plus fréquent
|| הִתְכִּיף (499) פ״י — rendre plus fréquent
פ״ע — devenir fréquent, se succéder
תֶּכֶף (165) ז פ״ס — fréquence *f*
תֵּכֶף תה״פ — aussitôt, tout de suite
תֵּכֶף וּמִיָּד — immédiatement
תַּכְפִּיל (1) ז — multiple *m*, double *m*
תַּכְרִיךְ (1) ז (מעטה) — couverture *f*, houppelande *f*
|| (צרור) — paquet *m*, liasse *f*
|| תַּכְרִיכִים ז״ר — vêtements *mpl* mortuaires, linceul *m*
תַּכְשִׁיט (1) ז — bijou *m*, parure *f*
|| עממי (ילד שובב) — garnement *m*
תַּכְשִׁיטָן (97) ז — bijoutier *m*
תַּכְשִׁיטָנוּת (45) נ — gemmologie *f*
תַּכְשִׁיר (1) ז — préparation (de laboratoire) *f*
תַּכְשִׁיר רְפוּאִי — préparation pharmaceutique
תִּכְתֹּבֶת (256) נ — correspondance (par lettres) *f*

תַּיָּק (90) ז	employé chargé des dossiers
תִּיֵּק (451) פ״י	classer (dans des dossiers)
תֵּיקוּ (—) פ״ע ארמית	la question reste entière
הִשְׁאִיר או הִנִּיחַ בְּתֵיקוּ	laisser en suspens
‖ ספורט	match nul
(בשחמט)	pat
תִּיקִיָּה (202) נ	casier (pour dossiers) *m*
תִּיקְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז	enregistrement (bureau) *m*
תִּיקִית (ר׳ ־קִיּוֹת) נ	sachet *m*
תִּיקָן (97) ז חרק	blatte *f*, cancrelat *m*
תִּיר (—) ת ארמית	éveillé, réveillé
תִּיר וְלָא־תִיר	à moitié réveillé
תַּיָּר, תַּיֶּרֶת (ר׳ תַּיָּרִים, ־רוֹת) ש	touriste *n*
תִּיֵּר ← [תור]	
תִּירָה (201) נ פיס	balayage *m*
תִּירוֹשׁ (21, בלי ר׳) ז	vin nouveau, moût *m*
תַּיָּרוּת (46, בלי ר׳) נ	tourisme *m*
תַּיָּרִי, ־רִית ת	touristique
תַּיְרָנוּת (46) נ	curiosité *f*, investigation *f*
תַּיְרָנִי, ־נִית ת	curieux, fureteur
תִּירָס (—) ז צמח	maïs *m*
תַּיִשׁ (161) ז	bouc *m*
עממי זְקַן־תַּיִשׁ ז	barbiche *f*
תַּיְשׁוּת או תַּיְשָׁנוּת (46) נ	entêtement *m*, caprice *m*
תַּיְשָׁנִי, ־נִית ת	entêté, capricieux
תֵּיתֵי (—) פ״ע ארמית	cela est dû
תֵּיתֵי לָךְ	merci à toi
תֵּיתֵי לִי	j'ai du mérite, je me félicite
מֵהֵיכָא תֵּיתֵי	tant mieux
תֵּךְ (53) ז	point (de couture) *m*
תֹּךְ (144, ר׳ תְּכָכִים, תֻּכְּכֵי־) ז	fourberie *f*
אִישׁ־תְּכָכִים ז	intrigant *m*
תִּכְבֹּסֶת (256) נ	lessive *f*
תֵּכָה (208) נ	petite table
תִּכָּה (447) פ״י	vaincre, soumettre
תְּכוֹל (21, בלי ר׳) ז	azur *m*, bleu clair
תְּכוּלָה (201) נ	contenance *f*, capacité *f*, teneur *f*
‖ (מה שיש בתוך)	contenu *m*
תִּכְוֵן (459) פ״י	orienter
תֻּכּוֹן (ר׳ ־נִים) ז עוף	petit perroquet
1. תְּכוּנָה (201) נ (אופי)	qualité *f*, caractère *m*
תְּכוּנָה שְׁלִילִית	défaut *m*
תְּכוּנוֹת נִקְנוֹת	qualités acquises
תְּכוּנוֹת מִלֵּדָה	qualités innées
2. תְּכוּנָה (201) נ (הכנה)	préparatifs *mpl*
3. תְּכוּנָה (—) נ (מדע־הכוכבים)	astronomie *f*
תְּכוּנָתִי, ־תִית ת	caractéristique
תָּכוּף, תְּכוּפָה ת	fréquent
בִּקּוּרִים תְּכוּפִים	visites fréquentes
‖ תְּכוּפוֹת תה״פ	fréquement
תֻּכִּי (ר׳ ־כִּיִּים) ז עוף	perroquet *m*
תְּכִינָה (201) נ	planification *f*
תְּכִיפָה (201) נ	action consécutive, suite *f*
‖ (תפר)	point (de couture) *m*
תְּכִיפוּת (48) נ	fréquence *f*, succession *f*
תְּכָכִים ← תֹּךְ	
תַּכְכָן (97) ז	intrigant *m*
תַּכְכָנוּת (46) נ	intrigues *fpl*, machinations *fpl*
תָּכַל (305) פ״ע	être bleu clair
‖ הִתְכִּיל (499) פ״י	azurer, bleuir
פ״ע	être bleu clair
תָּכֹל, תְּכֻלָּה ת	azur, bleu clair
תֶּכֶל (—) ז או תִּכְלָה (207) נ	limite *f*, fin *f*
‖ (דבר מוגבל)	achèvement *m*, dessein *m*, intention *f*
תַּכְלִי, ־לִית ת	final
סִבָּה תַּכְלִית	cause finale
תַּכְלִיל (1) ז מוס	partition *f*
‖ (בספרנות)	collation *f*
תַּכְלִילִי, ־לִית ת	azur, bleu clair
תַּכְלִית (17) נ (גבול)	limite *f*, fin *f*
בְּלִי־תַכְלִית	sans limite, infini
‖ (מטרה)	but *m*, objet *m*
נְדַבֵּר עַל־תַּכְלִית	parlons de manière concrète
‖ (הישג ממשי)	résultat concret, avantage positif
‖ (שיא)	le plus haut degré, comble *m*
תַּכְלִית־הַטִּפְּשׁוּת	le comble de la bêtise
זֶה פָּשׁוּט בְּתַכְלִית	c'est extrêmement simple

תְּלוּשׁ־מַשְׂכֹּרֶת — feuille *f* de paie
תָּלוּשׁ, תְּלוּשָׁה ת (פרי) — arraché, cueilli
(דף) — arraché, détaché
בהש (מנותק) — détaché, éloigné
תָּלוּשׁ מִן־הַמְּצִיאוּת — détaché de la réalité
תְּלוּשׁ (51) ז — arrachage *m*, déracinement *m*
תְּלוּת (45, בלי ר׳) נ — dépendance *f*
תְּלוּת הֲדָדִית — interdépendance *f*
אִי־תְּלוּת — indépendance *f*
תְּלִי (5) ז (תיק לחיצים) — carquois *m*
|| (קולב) — porte-manteau *m*
|| אסטר — le Dragon (constellation)
תַּלְיָא (—) ת ארמית — dépendant
הָא בְּהָא תַּלְיָא — l'un dépend de l'autre
תְּלִיָּה (202) נ — suspension *f*
תְּלִיַּת־תְּמוּנָה עַל־הַקִּיר — suspension d'un tableau au mur
|| (של־נידון למוות) — pendaison *f*
עֵץ־ (או עַמּוּד־) הַתְּלִיָּה ז — potence *f*
תַּלְיוּם (—) ז כים — thallium *m*
תִּלְיוֹן (21) ז — médaillon *m*, pendentif *m*
תְּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — dépendance *f*
תְּלִילוּת (48) נ — escarpement *m*
תַּלְיָן (97) ז — bourreau *m*
תַּלְיָנוּת (46) נ — fonction *f* de bourreau
תְּלֵיסַר ש״מ ארמית — treize
תְּלִישׁ (15, בלי ר׳) ז חקל — cueillaison *f*, cueillette *f*
תָּלִישׁ, תְּלִישָׁה ת — détachable
תְּלִישָׁא (—) נ — *telicha* (neume) *f*
תְּלִישָׁה (201) נ — arrachage *m*
תְּלִישַׁת־דַּף — arrachage d'une page
תְּלִישַׁת־הַפִּשְׁתָּה — cueillette *f* du lin
תְּלִישׁוּת (48) נ — détachement *m*
בהש תְּלִישׁוּת רוּחָנִית — déracinement spirituel
תַּלְכִּיד (1) ז — concrétion *f*
|| גיאול — conglomérat *m*, agrégat *m*
1. תָּלַל (304) פ״י — entasser, amonceler
|| נִתְלַל (388) פ״ע — être entassé, être amoncelé
|| תִּלֵּל (433) פ״י — entasser, amonceler, butter
|| הִתְלִיל (498) פ״י — élever, hausser
פ״ע — s'élever, se dresser

2. [תלל] הֵתֵל (529) פ״י (בְּ־) — se moquer
תְּלָלָה (215) נ טכנ — déversoir *m*, glissière *f*
תָּלַם (304) פ״י חקל — labourer, creuser des sillons
|| נִתְלַם (388) פ״ע — être labouré, être sillonné
|| תִּלֵּם (433) פ״י — labourer, creuser des sillons
|| הִתְלִים (498) פ״י — labourer
תֶּלֶם (176) ז חקל — sillon *m*
תַּלְמֵי־רְבִיעָה — sillons creusés avant la pluie
|| בהש הָלַךְ בַּתֶּלֶם — suivre les sentiers battus
תַּלָּם (90) ז — laboureur *m*
תַּלְמוּד (51) ז (לימוד) — étude *f*
תַּלְמוּד־תּוֹרָה — étude de la *Tora*
תַּלְמוּד לוֹמַר — l'étude du texte nous amène à dire
|| (תורה שבעל־פה) — Talmud *m*
הַתַּלְמוּד הַבַּבְלִי — le Talmud de Babylone
הַתַּלְמוּד הַיְרוּשַׁלְמִי — le Talmud de Jérusalem
תַּלְמוּדַאי (61) ז — talmudiste *m*
תַּלְמוּדִי, ־דִית ת — talmudique
|| תַּלְמוּדִי ז — talmudiste *m*
תַּלְמוּדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — science *f* talmudique
תַּלְמַי ש״פ ז — Ptolémée *m*
תְּלָמִי (ר׳ ־מִיּוֹת) נ — fossé *m*, caniveau *m*
תַּלְמִיד, ־דָה ש — élève *n*, disciple *n*, écolier *n*
(באוניברסיטה) — étudiant *n*
|| תַּלְמִיד־חָכָם (ר׳ תַּלְמִידֵי־חֲכָמִים) ז — savant *m*
תַּלְמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ — petit sillon
תִּלֵּעַ (439) פ״י (הוציא תולעים) — enlever les vers, écheniller
|| (צבע באדום) — teindre en rouge, vermillonner
|| הִתְלִיעַ (504) פ״ע — être plein de vers
(נבט) — germer, bourgeonner
תַּלַּעַת (—) נ רפא — helminthiase *f*
תַּלְפִּיּוֹת (—) נ״ר — donjon *m*, forteresse *f*
בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת — construit magnifiquement
בהש תֵּל־תַּלְפִּיּוֹת ז — place forte, citadelle *f*
תַּלְקִיט (1) ז — conglomérat *m*
|| (ילקוט מאמרי עיתונות) — digest *m*
תָּלַשׁ (304) פ״י (צמח) — arracher, cueillir
תָּלַשׁ דַּף — arracher une feuille

תִּכְתּוּךְ (51) ז	bouillonnement *m*
תַּכְתִּיב (1) ז	dictée *f*
‖ בהש (פקודה)	diktat *m*, ordre imposé
תִּכְתֹּשֶׁת (256) נ	mêlée *f*, corps-à-corps *m*
תֵּל (114) ז (גבעה)	monticule *m*, tertre *m*, tumulus *m*
עוֹמֵד עַל־תִּלּוֹ	solidement établi
תֵּל־עוֹלָם	ruines perpétuelles
‖ צבא תֵּל־חָזֶה	parapet *m*
תֵּל־גַּב	parados *m*
‖ (ערימה)	tas *m*, monceau *m*
בהש תִּלֵּי־תִלִּים שֶׁל־	profusion *f* de
תְּלָאָה (212) נ	malheur *m*, tribulation *f*
תַּלְאוּב (—) ז	chaleur *f*, sécheresse *f*
תַּלְאוּבָה (201) נ (חום לוהט)	chaleur *f* torride
‖ בהש	difficulté *f*, peine *f*, tourment *m*
תְּלַאי (61) ז	boucle (pour suspendre) *f*, anse *f*
תִּלְבִּיד (1) ז	contreplaqué *m*
תִּלְבֹּשֶׁת (256) נ	vêtement *m*, costume *m*
תִּלְבֹּשֶׁת אֲחִידָה	uniforme *m*
תִּלְבֹּשֶׁת חֲגִיגִית	tenue *f* de gala
תְּלַג (—) ז ארמית	neige *f*
תָּלָה (342) פ״י	pendre, suspendre
בהש תָּלָה עַצְמוֹ בְּאִילָן גָּדוֹל	se référer à une autorité reconnue
תָּלָה עֵינָיו לְ־	lever les yeux vers
‖ (ייחס)	attribuer, imputer
תָּלָה הָאַשְׁמָה בְּ־	imputer la faute à
תָּלָה הַקּוֹלָר בְּצַוַּאר־פ׳	rejeter la responsabilité sur qn
תָּלָה תִּקְווֹת בְּ־	fonder des espoirs sur
‖ (הניח בספק)	laisser en suspens
‖ פ״ע	pendre (*v. intr.*), être suspendu
‖ נִתְלָה (406) פ״ע	être pendu *ou* suspendu
(נאחז) נִתְלָה בְּ־	s'accrocher à
(נדחה)	bénéficier d'un sursis
‖ תִּלָּה (447) פ״י	pendre, suspendre
בהש תִּלָּה בַּעֲקֵבוֹ	marcher en se dandinant
(עיכב)	différer, suspendre
‖ הִתְלָה (512) פ״י	différer, suspendre
תָּלוּא, תְּלוּאָה ת	pendu, suspendu
תָּלוּא מִנֶּגֶד	précaire, en suspens
תָּלוּי, תְּלוּיָה ת	pendu, suspendu
גֶּשֶׁר תָּלוּי	pont suspendu
תָּלוּי עַל־בְּלִימָה	suspendu au-dessus du néant, irréel
בהש תָּלוּי בָּאֲוִיר	en l'air, sans réalité
תָּלוּי בְּשַׂעֲרָה	suspendu à un cheveu
עֵינָיו תְּלוּיוֹת בִּפְ׳	fonder son espoir sur qn
‖ (קשור) תָּלוּי בְּ־	dépendant de
הַדָּבָר תָּלוּי בְּךָ	cela dépend de toi
אַהֲבָה הַתְּלוּיָה בְדָבָר	amour intéressé
מִצְוָה הַתְּלוּיָה בָּאָרֶץ	précepte relatif à la terre
הַכֹּל תָּלוּי בְּמַזָּל	tout dépend de la chance
תָּלוּי זֶה בָּזֶה	interdépendant
בִּלְתִּי־תָלוּי	indépendant
‖ (מוטל בספק)	en suspens, douteux
הָעִנְיָן תָּלוּי וְעוֹמֵד	l'affaire reste en suspens
‖ הַתָּלוּי ז	le Crucifié (Jésus)
תְּלוּי (23) ז	patte *f*, crochet *m* de suspension
תִּלּוּי (51) ז	élévation *f*, relèvement *m*
בְּתִלּוּי־רֹאשׁ	en relevant la tête
תָּלוּל (41) ז	monticule *m*, butte *f*
תָּלוּל, תְּלוּלָה ת	escarpé, raide, abrupt
בהש עֲלִיָּה תְּלוּלָה בַּמְּחִירִים	hausse verticale des prix
‖ (מבוצר)	fortifié
תִּלּוּל (51) ז	remblayage *m*
‖ חקל	buttage *m*
‖ בְּתִלּוּל־בִּרְכַּיִם	en relevant les genoux
תְּלוּלִית (17) נ	monticule *m*, butte *f*
תִּלּוּם (51) ז חקל	labour *m*, sillonnage *m*
תָּלוֹן (21) ז	monticule *m*
תְּלוּנָה (201) נ	réclamation *f*, plainte *f*
הגיש תְּלוּנָה	déposer une plainte
תָּלוּעַ, תְּלוּעָה ת	véreux, rongé des vers
תִּלּוּעַ (44, בלי ר׳) ז	enlèvement *m* des vers
תִּלּוּשׁ (41) ז	touffe *f*
תִּלּוּשׁ שֶׁל־צֶמֶר	touffe de laine
‖ (חלק של־כרטיס)	coupon *m*, talon *m*
פִּנְקַס־תְּלוּשִׁים ז	carnet *m* de tickets

תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם — auparavant, précédemment
מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם — depuis longtemps, antérieurement
תְּמוֹלִי, ־לִית ת — d'hier
תְּמוּנָה (201) נ — image *f*, tableau *m*, portrait *m*
תְּמוּנָה מְשֻׁבֶּצֶת — photomontage *m*
נִמְצָא בַּתְּמוּנָה — être au courant
|| (בדרמה) — scène *f*
תְּמוּנוֹן (21) ז — album *m*
תְּמוּנִי, ־נִית או **תְּמוּנָתִי, ־תִית** ת — pittoresque
תְּמוּנָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — pittoresque *m*
תְּמוּר־ מ"י — à la place de, en échange de
תָּמוּר, תְּמוּרָה ת — élancé, svelte
תְּמוּר (51) ז — montée *f*, ascension *f*, lever *m*
תְּמוּרָה (201) נ — remplacement *m*, substitution *f*, échange *m*
מִי יָבִיא תְּמוּרָתוֹ? — comment le remplacer?
לַכֹּל יֵשׁ תְּמוּרָה — rien n'est irremplaçable
תְּמוּרַת־ — en échange de
|| (מחיר) — prix *m*, compensation *f*
|| (שינוי) — changement *m*, mutation *f*
|| דקדוק — apposition *f*
תַּמּוּת (47) נ (שלמות) — intégrité *f*, perfection *f*
|| (יושר) — simplicité *f*, honnêteté *f*
תְּמוּתָה (201) נ — mortalité *f*
בֶּן־ (נ' בַּת־) תְּמוּתָה — mortel
|| (בסטטיסטיקה) — taux *m* de mortalité
תִּמְזֹגֶת (256) נ — tempérament *m*, constitution *f*
תַּמְזִיג (1) ז כים — composé *m*
תַּמְחוּי (23) ז (קערה) — marmite *f*, gamelle *f*
|| (מטבח זול) — soupe *f* populaire
|| (בעגלה) — coffre (d'une voiture) *m*
תַּמְחוּת (—) נ — poussière *f*
תַּמְחִיז (1) ז — adaptation *f* à la scène
תַּמְחִיזָן (97) ז — adaptateur *m* à la scène
תַּמְחִיר (1) ז — calcul *m* du prix
תַּמְחִירָן (97) ז — calculateur *m* de prix
תַּמְחִית (17) נ — expertise *f*
תֶּמֶט (166) ז — effondrement *m*, dépression *f*
תָּמִיד (15) ז (קביעות) — permanence *f*
כְּתָמִידוֹ — selon son habitude

אֵשׁ־תָּמִיד נ — feu permanent
נֵר־תָּמִיד ז — lampe perpétuelle
קָרְבַּן־תָּמִיד ז — sacrifice quotidien
|| דת (קרבן־תמיד) — sacrifice quotidien
|| תָּמִיד תה"פ — toujours, constamment
אַחַת וּלְתָמִיד — une fois pour toutes
תְּמִידוּת (48) נ — continuité *f*, permanence *f*
בִּתְמִידוּת — continuellement, assidûment
תְּמִידִי, ־דִית ת — constant, permanent
תְּמִידִיּוּת (47, בלי ר') נ — éternité *f*, perpétuité *f*
תְּמִיהָה (201) או **תְּמִיָּה** (202) נ — étonnement *m*, surprise *f*
בִּתְמִיהָה — interrogativement
תְּמִיהוּת (48) נ — étrangeté *f*, bizarrerie *f*
תְּמִיכָה (201) נ — soutien *m*, aide *f*, subvention *f*
תְּמִיכָה כַּסְפִּית — aide financière
תָּמִים, תְּמִימָה ת (שלם) — entier, complet
יוֹם תָּמִים — un jour entier
אָנוּ תְּמִימֵי־דֵעִים — nous sommes d'accord
|| (בלי־מום) — sans défaut
שֶׂה תָּמִים — agneau *m* sans défaut
|| (ישר) — droit, innocent, pur
הוֹלֵךְ תָּמִים או תְּמִים־דֶּרֶךְ — irréprochable
בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים — en toute sincérité
|| (פשטן) — simple, naïf
תֻּמִּים ← אוּרִים וְתֻמִּים
תַּמִּימוֹן, ־מֹנֶת (ר' ־מוֹנִים, ־מוֹנוֹת) ש — niais, dadais
תְּמִימוּת (48) נ (יושר) — droiture *f*, innocence *f*
|| (פשטנות) — simplicité *f*, naïveté *f*
|| תְּמִימוּת־דֵּעִים — unanimité *f*, plein accord
תְּמִימִי, ־מִית ת — naïf
תָּמִיר, תְּמִירָה ת — svelte, élancé
תַּמִּירוֹן (21) ז עוף — échasse *f*
תְּמִירוּת (48) נ — sveltesse *f*
תָּמַךְ (304) פ"י — appuyer, soutenir, aider
תָּמַךְ בְּהַצָּעָה — soutenir une proposition
תָּמַךְ בְּהוֹרָיו — soutenir ses parents
|| נִתְמַךְ (388) פ"י — être soutenu, être aidé
(נלכד) — être pris, être tenu
(קיבל סעד) — recevoir une subvention
|| הִתְמִיךְ (498) פ"י — appuyer, étayer

תִּלֵּשׁ שַׂעֲרוֹתָיו s'arracher les cheveux
|| נִתְלַשׁ (388) פ"ע être arraché, être coupé
בהש נִתְלַשׁ מִמְּקוֹמוֹ être déraciné
|| תִּלֵּשׁ (433) פ"י arracher
תְּלָת ש"מ ארמית trois
תְּלַת־אוֹפַן ז tricycle *m*
תְּלַת־מְמַדִּי à trois dimensions, tridimensionnel
תְּלַת־חָדְשִׁי trimestriel
תְּלַת־שְׁנָתִי triennal
מתמט תְּלַת־אֵיבָר ז trinôme *m*
1. תַּלְתּוּל (51) ז (של־שיער) ondulation *f*
2. תַּלְתּוּל (51) ז (יבלת) caroncule *f*
1. תַּלְתַּל (53) ז (שיער) boucle (de cheveux) *f*
|| (של תיל) rouleau *m* de fil de fer barbelé
2. תַּלְתַּל (53) ז (ערימה) tas *m*, monceau *m*
תִּלְתֵּל (457) פ"י boucler, friser, onduler
תַּלְתַּלּוֹן (21) ז petite boucle (de cheveux), bouclette *f*
תִּלְתָּן (91) ז צמח trèfle *m*
תִּלְתָּנִי, ־נִית ת צמח trilobé
תָּם ← [תמם]
תָּם, תַּמָּה ת innocent, simple, naïf, pur
|| (שלם) parfait, intègre
תָּם וְיָשָׁר simple et droit
שְׁאֵלַת־תָּם נ question naïve
כְּתִיבָה תַּמָּה calligraphie *f*
יוֹנָתִי תַמָּתִי ma pure colombe
שׁוֹר תָּם taureau inoffensif
תֹּם (144) ז (יושר) droiture *f*, honnêteté *f*
תֹּם־לֵב innocence *f*
לְתֻמּוֹ או לְפִי־תֻמּוֹ de bonne foi
בְּעֶצֶם־תֻּמּוֹ dans toute sa pureté
|| (סיום) intégrité *f*, achèvement *m*
עַד־תֹּם, עַד־תֻּמּוֹ jusqu'au bout
בְּתֹם־ à la fin de
|| תֻּמִּים ← אוּרִים וְתֻמִּים
תֶּמֶד (88, בלי ר') ז hydromel *m*, piquette *f*
1. תָּמַד (304) פ"ע (עשה תמיד) faire constamment
|| נִתְמַד (388) פ"ע se continuer, se perpétuer
|| הִתְמִיד (498) פ"י être assidu, persévérer
הִתְמִיד בְּלִמּוּדוֹ persévérer dans ses études
2. תִּמֵּד (433) פ"י (הכין תמד) tremper, délayer
תָּמַהּ (334) פ"ע s'étonner, être surpris
(הטיל ספק) avoir des doutes
תָּמַהּ מִן־ s'étonner de
|| נִתְמַהּ (402) פ"ע être stupéfait
|| תִּמַּהּ (439) פ"י étonner, surprendre
|| הִתַּמַּהּ (477) פ"ע s'étonner, être surpris
|| הִתְמִיהַּ (504) פ"י étonner, stupéfier
פ"ע s'étonner, être stupéfait
תָּמֵהַּ, תְּמֵהָה ת étonné, surpris, stupéfait
תָּמֵהַּ אֲנִי או תְּמֵהַנִי je me demande
תִּמָּהוֹן (184) ז étonnement *m*, stupeur *f*
אֵין בָּזֶה מִן־הַתֵּמַהּ ce n'est pas étonnant
מַה־תֵּמַהּ? quoi d'étonnant?
תֻּמָּה (208) נ innocence *f*, honnêteté *f*
תֻּמַּת־יְשָׁרִים la probité des justes
תִּמְהוֹנַאי, ־הָאִית (ר ־הָאִים, ־הָאִיּוֹת) ש personnage *m* bizarre, original *m*, excentrique *m*
תִּמָּהוֹן (38) ז étonnement *m*, surprise *f*
תִּמְהוֹן־לֵבָב stupeur *f*, consternation *f*
לְתִמְהוֹנִי à mon étonnement
מֻכֵּה־תִּמָּהוֹן stupéfait, frappé de stupeur
תִּמְהוֹנוּת (48) נ étrangeté *f*, bizarrerie *f*
תִּמְהוֹנִי, ־נִית ת excentrique, bizarre, étrange
תְּמוּגָה (201) נ רפא accalmie *f*, relâchement (d'une maladie) *m*
תָּמוּהַּ, תְּמוּהָה ת étonnant, suprenant, étrange
תְּמוּהָה (201) נ phénomène étonnant, énigme *f*
תַּמּוּז (—) ז *Tammouz* (10e mois de l'année juive: juin / juillet) *m*
תְּקוּפַת־תַּמּוּז נ solstice *m* d'été
תַּמּוּז, ־זָה ת dépourvu de cils
תְּמוּטָה (201) נ effondrement *m*
תָּמוּךְ, תְּמוּכָה ת appuyé, soutenu, étayé
תִּמּוּךְ (51) ז appui *m*, étayage *m*
|| תִּמּוּכִים ז"ר soutien (moral) *m*
תְּמוּכָה (201) נ étai *m*, étançon *m*
תְּמוֹל (21) ז veille *f*, jour précédent, passé *m*
|| תְּמוֹל תה"פ hier

תְּמָרֵט (459) פ״י — polir (des meubles), cirer, encaustiquer
תַּמְרִיחַ (9) ז — tartine *f*
תַּמְרִיץ (1) ז — encouragement *m*, stimulant *m*, prime *f*
תַּמְרִיק (1) ז — viande *f* de pot-au-feu, bouilli *m*
תִּמְרֵן (459 נ) פ״י — manoeuvrer
תַּמְרֹסֶת (256) נ — bouillie *f*
תִּמְרֵץ (459) פ״י — stimuler
תִּמְרֵק (459) פ״י — enduire, parfumer
תִּמְרֵר (459) פ״י — signaliser
תַּמְשִׁיחַ (9) ז — fresque *f*
תַּן (53) ז — chacal *m*
יִלְלַת־תַּנִּים נ — hurlement *m* de chacals
תֵּן ← נָתַן
תְּנָא (תְּנַן, תָּנוּ; בינוני תַּנְיָא) פ״י ארמית — répéter (une tradition), enseigner
תְּנַן — on nous a enseigné (dans la *Michna*)
תָּנוּ רַבָּנָן — nos rabbins ont enseigné
תַּנְיָא — il a été enseigné
תַּנָּא (ר׳ תַּנָּאִים, תַּנָּאֵי־) ז — docteur (de la *Michna*) *m*
תַּנָּא קַמָּא — docteur cité en premier lieu
תַּנָּא דְּמְסַיֵּעַ — preuve *f* à l'appui
|| (בתקופת־האמוראים) — spécialiste versé dans la *Michna*
תְּנָאָה (212) נ — stipulation *f*, clause *f*
תְּנַאי (61) ז — condition *f*
תְּנַאי הֶכְרֵחִי — condition nécessaire
תְּנַאי מַסְפִּיק — condition suffisante
תְּנַאי בַּל־יַעֲבֹר — condition sine qua non
בִּתְנַאי שֶׁ־ — à la condition que
עַל־תְּנַאי — sous condition
משפט מַאֲסָר ז עַל־תְּנַאי — prison *f* avec sursis
צו ז עַל־תְּנַאי — arrêt *m* provisoire
|| (מצב) חַי בִּתְנָאִים קָשִׁים — vivre dans des conditions difficiles
|| מִשְׁפַּט־תְּנַאי — proposition conditionnelle
|| מתמט — donnée *f*
תְּנָאֵי־הַבְּעָיָה — éléments *mpl* du problème
|| (אירוסים) תְּנָאִים — fiançailles *fpl*

כָּתְבוּ תְּנָאִים — célébrer les fiançailles
תְּנַגֹּדֶת (256) נ רפא — résistance (d'un corps) *f*
תִּנְגּוּן (51) ז מוס — instrumentation *f*
תִּנְגֵּן (457 נ) פ״י מוס — instrumenter
תַּנָּה (208) נ — chacal (femelle) *m*
תִּנָּה (447) פ״י — raconter, décrire, énumérer
תִּנָּה צָרוֹתָיו — faire le récit de ses peines
|| (קונן) — pleurer, se lamenter
|| הִתְנָה (512) פ״י — conditionner, stipuler
הִתְנָה תְּנַאי — poser une condition
(הבטיח) הִתְנָה אֲהָבִים — conter fleurette
תְּנוּ ← תְּנָא
תְּנוּאָה (201) נ — opposition *f*, hostilité *f*
|| (עלילה) — grief *m*, motif *m* de plainte
תְּנוּבָה (201) נ — produit *m*, récolte *f*
תְּנוּדָה (201) נ — mouvement *m*, balancement *m*
תְּנוּדַת־רֹאשׁ — hochement *m* de tête
תְּנוּדַת־עַמִּים — migration *f* de peuples
|| פיס — oscillation *f*, vibration *f*
רוֹשֵׁם־תְּנוּדוֹת — oscillographe *m*
|| בהש תְּנוּדַת־מְחִירִים — fluctuations *fpl* des prix
תְּנוּחָה (201) נ — position *f*, pose *f*
תִּנּוּי (51) ז — récit *m*, énumération *f*
תְּנוּךְ (41) ז — cartilage (de l'oreille) *m*
תְּנוּמָה (201) נ — sommeil léger, somme *m*
תְּנוּעָה (201) נ — mouvement *m*, geste *m*
פיס תְּנוּעָה מוּאֶצֶת — mouvement accéléré
|| (תעבורה) — circulation *f*
שׁוֹטֵר־תְּנוּעָה ז — agent *m* de la circulation
צבא צַו־תְּנוּעָה ז — feuille *f* de route
|| (זרם ציבורי) — mouvement (politique)
תְּנוּעַת־נֹעַר — mouvement de jeunesse
הַתְּנוּעָה הַצִּיּוֹנִית — le mouvement sioniste
|| דקדוק — voyelle *f*
תְּנוּעָה גְּדוֹלָה/קְטַנָּה — voyelle longue / brève
תְּנוּעִי, ־עִית ת דקדוק — vocalique
תְּנוּעָתִי, ־תִית ת — de mouvement, dynamique
תְּנוּפָה (201) נ — élévation *f*, élan *m*
תְּנוּפַת־יָד — geste *m* de la main
טכנ גַּלְגַּל־תְּנוּפָה ז — volant *m*
|| בהש עָבַד בִּתְנוּפָה — travailler avec élan

תָּמֶךְ (165) ז	appui *m*, étai *m*, étançon *m*
‖ בהש (הוכחה)	appui, soutien *m*, support *m*
תַּמְכָּא (—) ז צמח	cerfeuil *m*
תַּמְלוּג (41) ז	redevance *f*, droits *mpl*
תַּמְלוּחִית (17) נ	salure *f*, salinité *f*
‖ מטבח	marinade *f*, salaison *f*
תַּמְלַחַת (246) נ	solution salée, saumure *f*
תַּמְלִיל (1) ז	livret (d'opéra) *m*, libretto *m*
‖ (במחשב)	texte *m*
עִבּוּד־תַּמְלִילִים ז	traitement *m* de textes
תַּמְלִילָן (94) ז מוס	librettiste *m*
[תמם] תַּם (360, עת' יִתַּם או יִתֹּם) פ"ע	être achevé
תַּם וְנִשְׁלַם	être completement terminé
‖ (אזל)	venir à terme, être épuisé
תַּם הַכֶּסֶף	il n'y a plus d'argent
(הושמד)	disparaître, être anéanti
‖ תִּמֵּם (433) פ"י	terminer, achever
‖ הִתַּמֵּם (483) פ"ע (נהג ביושר)	agir honnêtement
(העמיד פני־תם)	faire l'innocent
‖ הֵתַם (529, עת' יָתֵם או יַתֵּם) פ"י	achever
(יישר) הֵתֵם דְּרָכָיו	se conduire honnêtement
(השמיד)	faire disparaître, anéantir
‖ הִתְמִים (498) פ"י	rendre honnête
תְּמַן (191) ז	huitième (fraction) *m*
תַּמָּן תה"פ ארמית	là, là-bas
1. תִּמֵּן (433 נ) פ"י (כפל בשמונה)	octupler
2. תִּמֵּן (433 נ) פ"י (צייר)	dessiner, peindre
תְּמָנוּן (ר' ־נִים) ז זואול	poulpe *m*, pieuvre *f*
תְּמְנוּעַ (44) ז רפא	prévention *f*, prophylaxie *f*
‖ (בסייף)	parade *f*
תְּמָנִיּוֹן (ר' ־נִים) ז מתמט	octaèdre *m*
תְּמָנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ מוס	octuor *m*
תִּמְנֵעַ (464) פ"י רפא	soigner préventivement
תִּמְנָעָה (225) נ רפא	préventorium *m*
תִּמְנָעִי, ־עִית ת רפא	préventif, prophylactique
תֶּמֶס (—) ז	dissolution *f*, liquéfaction *f*
תֶּמֶס יְהַלֵּךְ	décliner, baisser
תְּמִסָּה (208) נ כים	solution *f*
תְּמִסָּה מְרֻכֶּזֶת	solution concentrée
תְּמִסָּה רְווּיָה	solution saturée
תִּמְסָח (89) ז זואול	crocodile *m*
תַּמְסִיר (1) ז	communiqué *m*
תִּמְסֹרֶת (256) נ טכנ	transmission *f*
תַּמְצוּת (ר' ־תִים) ז	résumé *m*, condensation *f*
תַּמְצִית (17) נ	jus *m*, suc *m*, extrait *m*, essence *f*
דַּם־הַתַּמְצִית ז	la dernière goutte de sang
‖ בהש	résumé *m*, abrégé *m*, sommaire *m*
תַּמְצִית־נְאוּם	résumé d'un discours
תַּמְצִיתִי, ־תִית ת	concis, essentiel, succinct
תַּמְצִיתִיּוּת (47, בלי ר') נ	concision *m*
תִּמְצֵת (459 ת) פ"י	résumer, condenser
1. תָּמַר (304) פ"י	élever, dresser
‖ תִּמֵּר (433) פ"י	faire monter
פ"ע	monter, se lever
‖ הִתַּמֵּר (483) פ"ע	s'élever, se dresser
‖ הִתְמִיר (498) פ"ע	s'élever, se dresser
2. [תמר] נִתְמַר (388) פ"ע	se changer
‖ פ"י	permuter
‖ הֵתְמִיר (498) פ"י	remplacer, substituer
תָּמָר (106, ר' תְּמָרִים, תַּמְרֵי־) ז צמח (עץ)	dattier *m*
‖ (פרי)	datte *f*
תֹּמֶר (191) ז צמח	palmier *m*
תָּמֵר, תְּמֶרֶת (ר' תְּמֵרִים, ־רוֹת) ת	svelte, élancé
תְּמָרָה (215) נ צמח (עץ)	dattier *m*
‖ (פרי)	datte *f*
‖ (גבעול)	pousse *f*, rejeton *m*
תַּמְרוּט (51) ז	encaustique *f*
תִּמְרוֹן (21) ז צבא	manoeuvre *f*
‖ בהש (תכסיס)	stratagème *m*
תִּמְרוּן (51) ז	art *m* de manoeuvrer
תַּמְרוּק (51) ז	parfum *m*
תַּמְרוּקִיָּה (201) נ	parfumerie *f*
תַּמְרוּקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	parfumeur *n*, cosméticien *n*
1. תַּמְרוּר (ר' ־רִים) ז (מרירות)	amertume *f*
בְּכִי־תַמְרוּרִים	pleurs amers
הִכְעִיס תַּמְרוּרִים	irriter terriblement
2. תַּמְרוּר (51) ז (ציון)	signal *m*, poteau indicateur
תִּמְרוּר (51) ז	signalisation *f*

|| הִתְסִיס (498) פ״י — faire fermenter *ou* mousser
בהש — exciter, agiter
תְּסָס (—) ז — fermentation *f*, effervescence *f*
תַּסָס (90) ז — ferment *m*, enzyme *m*, diastase *f*
|| (משקה תוסס) — limonade *f*
תִּסְעָרָה (229) נ — tempête *f*
תַּסְפֹּקֶת (256) נ צבא — ravitaillement *m*
תִּסְפֹּרֶת (256) נ — coupe *f* de cheveux, coiffure *f*
תַּסְקוּף (51) ז — intrigue *f*, fausse accusation
תַּסְקִיר (1) ז — rapport *m*, exposé *m*
תִּסְקֹרֶת (256) נ — revue (théâtrale) *f*
תַּסְרוּט (51) ז — adaptation *f* pour le cinéma
תִּסְרֵט (459) פ״י — adapter pour le cinéma
תַּסְרִיט (1) ז — scénario *m*
תַּסְרִיטַאי (61) ז — scénariste *m*
תִּסְרֹקֶת (256) נ — coiffure (arrangement des cheveux) *f*
תָּעַב (325) פ״י — abominer, avoir en horreur
|| נִתְעַב (397) פ״ע — être abominé, être abhorré
|| תִּעֵב (434) פ״י — abominer, avoir en horreur
(זיהם) — salir, souiller
|| הִתְעַב (484) פ״ע — devenir odieux
|| הִתְעִיב (502) פ״י — rendre odieux, gâter
פ״ע — agir odieusement
תֵּעָב (—) ז — abomination *f*, horreur *f*
תִּעְבּוּד (51) ז מוס — adaptation (d'une oeuvre) *f*
תַּעֲבוּרָה (201) נ — circulation *f*
שׁוֹטֵר־תַּעֲבוּרָה ז — agent *m* de la circulation
תִּעֵד (434) פ״י — documenter
תָּעָה (344) פ״ע — errer, s'égarer, se fourvoyer
בהש תָּעָה לִבָּבוֹ — son esprit s'égare
תוֹעֵה־רוּחַ — dévoyé
|| נִתְעָה (407) פ״ע — s'égarer, se fourvoyer
(הגיע בטעות) — arriver par erreur
|| הִתְעָה (509) פ״י — égarer, fourvoyer
בהש — induire en erreur
תִּעוּב (50) ז — abomination *f*, exécration *f*
תְּעוּגָה (201) נ — chorégraphie *f*
תִּעוּד (50) ז — documentation *f*
תְּעוּדָה (201) נ — attestation *f*, document *m*
תְּעוּדַת־זֶהוּת — carte *f* d'identité
תְּעוּדַת־מִשְׁלוֹחַ — connaissement *m*
תְּעוּדַת־בַּגְרוּת — diplôme *m* de bachelier
(בבית־ספר) תְּעוּדַת־שְׁלִישׁ — bulletin trimestriel
תְּעוּדַת־גְּמַר — certificat *m* de fin d'études
|| (מנהג) — coutume *f*
|| תְּעוּדוֹת — archives *fpl*
|| (ייעוד) — destination *f*, vocation *f*
תְּעוּדִי, ־דית או תְּעוּדָתִי, ־תית ת — documentaire
תַּעוּדָן (94) ז — documentaliste *m*
תִּעוּל (50) ז — canalisation *f*
תְּעוּפָה (201) נ — vol *m*, essor *m*
תְּעוּפַת־הַצִּפֳּרִים — vol des oiseaux
בהש תְּעוּפַת־עַיִן — coup *m* d'oeil
|| (טייס) — aviation *f*
חֵיל־תְּעוּפָה ז — armée *f* de l'air
נְמַל־תְּעוּפָה ז — aéroport *m*
שְׂדֵה־תְּעוּפָה ז — champ *m* d'aviation, aérodrome *m*
תְּעוּקָה (201) נ — angoisse *f*, anxiété *f*
רפא תְּעוּקַת־הֶחָזֶה — angine *f* de poitrine
תְּעוּרָה (301) נ — veille *f*, éveil *m*, réveil *m*
תִּעוּשׂ (50, בלי ר׳) ז — industrialisation *f*
תָּעוּת (46) נ — erreur *f*, égarement *m*
|| בהש (שגיאה) — aberration *f*
תַּעֲזָה (208) נ — courage *m*, audace *f*
תְּעִיבָה (201) נ — dégoût *m*, horreur *f*
תְּעִיָּה (202) נ — égarement *m*, fourvoiement *m*
|| (שוטטות ללא מטרה) — vagabondage *m*
|| בהש (שגיאה) — erreur *f*, aberration *f*
תַּעַל (152) ז — guérison *f*, remède *m*
1. תִּעֵל (434) פ״י (התקין תעלות) — canaliser
2. [תעל] הִתְעִיל (502) פ״י (ריפא) — guérir
תַּעֲלָא (—) ז ארמית — renard *m*
1. תְּעָלָה (212) נ (חפירה) — fossé *m*, canal *m*, tranchée *f*
תְּעָלַת־נִקּוּז — fossé de drainage
תְּעָלַת־מָגֵן — douve *f*
צבא תְּעָלָה נֶגֶד־טַנְקִים — fossé antichar
גיאוגר תְּעָלַת־סוּאֶץ — le canal de Suez
2. תְּעָלָה (212) נ (רפואה) — guérison *f*, remède *m*
|| (תועלת) — utilité *f*, profit *m*

צבא מִלְחֶמֶת־תְּנוּפָה נ — offensive *f*
תַּנּוּר (51) ז — four *m*, fourneau *m*, poêle *m*
תַּנּוּר חַשְׁמַלִּי — fourneau électrique
תַּנּוּר שֶׁל־עַכְנַאי — four articulé
תַּנּוּר־תֵּבָה — marmite norvégienne
בהש הִקִּיפוּ אֶת־פ׳ כְּתַנּוּר־עַכְנַאי — assaillir qn de toute part
בֵּין תַּנּוּר וְכִירַיִם — entre le poêle et le fourneau, à l'endroit le plus modeste
תִּנּוּר (51) ז — enfournement *m*
תַּנּוּרָן (97) ז — chauffeur (de four) *m*
תְּנוּת (45) נ — conditionnement *m*
[תנח] הִתְנִיחַ (504) פ״י — arrêter, mettre au repos
תֶּנַח (184) ז מוס — cadence *f*
תַּנְחוּם (41, ר׳ ־מִים או ־מוֹת) ז — consolation *f*
הִבִּיעַ תַּנְחוּמִים — exprimer ses condoléances
תַּנְיָא ← תָּנָא
תַּנְיָה ← תְּנָאָה
תַּנִּים (—) ז (יחזקאל כ״ט ג׳; ל״ב ב׳) — crocodile *m*
תַּנִּין (ר׳ ־נִים) ז זואול — crocodile *m*
בהש דִּמְעוֹת־תַּנִּין נ״ר — larmes *fpl* de crocodile
‖ מיתול — dragon *m*
תַּנְיָנִי, ־נִית ת — secondaire
תַּנִּינָן (91) ז עוף — pluvian *m ou* pluvier *m*
תַּנַ״ךְ (= תּוֹרָה נְבִיאִים כְּתוּבִים) ז — la Bible, l'Ancien Testament
תַּנָ״כִי, ־כִית ת — biblique
תַּנֶּמֶת (251) נ — troupeau *m* de chacals
תְּנַן ← תָּנָא
[תנע] הִתְנִיעַ (504) פ״י — mettre en marche
תְּנַע (179) ז פיס — moment (d'une force) *m*
תֶּנַע (184) ז מוס — motif *m*
תֶּנַע תּוֹאַר — leitmotiv *m*, thème *m* caractéristique
תַּנְעוּמָה (201) נ מוס — euphonie *f*
תַּנְעֹלֶת (265) נ — chaussure *f*
תַּנְעֶמֶת (256) נ מוס — art *m* de la mélodie
תַּנְפָּן (97) ז מוס — timbale *f*
תַּנְפְּנַאי (ר׳ ־פָּנָאִים) ז מוס — timbalier *m*
תַּנָּר (90) ז — fabricant *m* de fourneaux
תַּנְשֶׁמֶת (252) נ — effraie *f*

תְּסִבָּה (208) נ — mouvement *m* circulaire, rotation *f*
תַּסְבִּיךְ (1) ז — complication *f*
‖ פסיכ — complexe *m*
תַּסְבִּיךְ־נְחִיתוּת — complexe d'infériorité
תַּסְבִּיר (1) ז — prospectus *m*
תִּסְבֵּךְ (457) פ״י — donner des complexes à
תַּסְבֹּכֶת (256) נ — complexité *f*, complication *f*
תַּסְבֹּלֶת (256) נ טכנ — portance *f*
תֶּסְבָּר (ר׳ ־רִים, או ־רִיּוֹת) ז — trésor *m*
תַּסְבְּרָן (97) ז — exégète *m*, interprète *m*
תַּסְדִּיר (1) ז (בדפוס) — composition *f*
‖ מוס — arrangement *m*
תְּסוֹגָה (201) נ — retraite *f*, recul *m*, régression *f*
‖ צבא — retraite stratégique, repli *m*
תִּסּוּס (51) ז — fermentation *f*, pétillement *m*
תַּסְחִיט (1) ז — jus *m*
תַּסְחִיף (1) ז רפא — caillot *m*, embolie *f*
תָּסִיל (15) ז עוף — pigeon *m*
תְּסִיס (1) ז — pétillement *m*, crépitement *m*
תָּסִיס, תְּסִיסָה ת — fermentescible, effervescent
‖ תָּסִיס ז — vin mousseux
תֵּסִיס או תֵּזִיס (ר׳ ־סִים) ז או תֵּזָה (ר׳ ־תֵּזוֹת) נ — thèse *f*
תְּסִיסָה (201) כימ — fermentation *f*
‖ בהש — agitation *f*, effervescence *f*
תִּסְכּוּל (51) ז פסיכ — frustration *f*
תִּסְכּוּת (ר׳ ־תִים) ז — adaptation *f* pour la radio
תַּסְכִּית (1, ר׳ ־תִים) ז — jeu *m* radiophonique
תַּסְכִּיתָן (97) ז — auteur *m* de jeux radiophoniques
תִּסְכֵּל (457) פ״י פסיכ — frustrer
תִּסְכֵּת (457 ת) פ״י — adapter pour la radio
תַּסְמִין (1) ז — symptôme *m*
תַּסְמֹכֶת (256) נ — cintrage *m*
תַּסְמֹנֶת (256) נ רפא — syndrome *m*
תַּסְנִין (1) ז — filtrat *m*
תָּסַס (304) פ״י — fermenter, pétiller
יַיִן תּוֹסֵס — vin mousseux
בהש — s'agiter, bouillonner
‖ נִתְסַס (388) פ״ע — entrer en effervescence

תַּפּוּז־דָּם — orange sanguine
תָּפוּחַ, תְּפוּחָה ת — enflé, gonflé
תַּפּוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז צמח (עץ) — pommier *m*
(פרי) — pomme *f*
הַתַּפּוּחַ אֵינוֹ נוֹפֵל הַרְחֵק מִן־הָעֵץ — tel père tel fils
תַּפּוּחַ־אֲדָמָה (ר׳ תַּפּוּחֵי־אֲדָמָה) — pomme de terre
תַּפּוּחַ־זָהָב — orange *f*
|| טכנ (גולה) — pommeau *m*
|| (ערמה) — monceau *m*, renflement *m*
תְּפוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז — enflure *f*, gonflement *m*
תַּפּוּחוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petite pomme
תְּפוּנָה (201) נ — doute *m*, hésitation *f*
תַּפּוּס (41) ז — pommeau *m*
תָּפוּס, תְּפוּסָה ת — pris, occupé
מָקוֹם תָּפוּס — place occupée
(בטלפון) הַקַּו תָּפוּס — la ligne est occupée
תָּפוּס בְּמַחְשָׁבוֹת — absorbé dans ses pensées
תְּפוּסָה (201) ז (נפח) — volume *m*, tonnage *m*
|| (בבית־מלון) — occupation (d'un hôtel) *f*
|| (אדמת־קבורה) — terre *f* de sépulture
תִּפּוּף (51) ז — battement *m* de tambour, tambourinage *m*
תְּפוּצָה (201) נ — diffusion *f*
תְּפוּצַת־עִתּוֹן — diffusion d'un journal
|| (פיזור) — dispersion *f*
|| הַתְּפוּצוֹת נ״ר — la diaspora
תְּפוּקָה (201) נ — production *f*, rendement *m*
תִּפּוּר (51) ז — couture *f*
תָּפוּשׂ, תְּפוּשָׂה ת — pris, occupé, saisi
תָּפֹז, תְּפֻזָּה ת — orange (couleur)
תִּפְזֹרֶת (256) נ — chargement non emballé
|| בְּתִפְזֹרֶת — en vrac
תָּפַח (330) פ״ע — s'enfler, se gonfler
|| נִתְפַּח (401) פ״ע — s'enfler, se gonfler
|| הִתְפִּיחַ (505) פ״י — enfler, gonfler
פ״ע — s'enfler, se gonfler, lever
תָּפֵחַ, תְּפֵחָה ת — enflé, gonflé, tuméfié
תֶּפַח (179) ז — enflure *f*, tumeur *f*
תַּפְטִיר (1) ז צמח — mycélium *m*
תֻּפִּי, תֻּפִּית ת — en forme de tambour
אֶקְדָּח תֻּפִּי — revolver *m* à barillet

תְּפִיחָה (201) נ — enflure *f*, tumeur *f*
|| מטבח — soufflé *m*
תְּפִיחוּת (48) נ — enflure *f*
תַּפְּחִית (17) נ מטבח — soufflé *m*
תַּפִּיס (1) ז — éclair *m*, prise instantanée
תָּפִיס, תְּפִיסָה ת — saisissable, perceptible
תְּפִיסָה או תְּפִישָׂה (201) נ — saisie *f*, prise *f*
תְּפִיסַת־יָד — maniement *m*, possession *f*
תְּפִיסַת־עֶמְדָּה — prise de position
|| (כליאה) — emprisonnement *m*
|| (הבנה) — intelligence *f*, compréhension *f*
תְּפִיסָה מְהִירָה — intelligence vive
|| (השקפה) — conception *f*
תְּפִיסָה מֻטְעֵית — conception erronée
תְּפִיסַת־עוֹלָם — conception du monde
|| משפט (קבלת־תוקף) — validité *f*
תְּפִיסַת־הַקִּדּוּשִׁים — validité du mariage
תְּפִיסוּת (48) נ — intelligibilité *f*
תְּפִיסָתִי, ־תִית ת — perceptif
תְּפִיפָה (201) נ — tambourinage *m*, tapotement *m*
תְּפִירָה (201) נ — couture *f*
מְכוֹנַת־תְּפִירָה נ — machine *f* à coudre
|| (תך) — point *m* de couture
תְּפִישָׂה ← תְּפִיסָה
תֻּפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ (במיקרופון) — diaphragme *m*
תָּפַל (302) פ״י (מרח) — enduire
|| בהש (בדה) — imputer à tort, calomnier
|| הִתְפַּל (483) פ״ע — se montrer impertinent
|| הִתְפִּיל (499) פ״י — rendre fade *ou* insipide
(מי־ים) — dessaler (l'eau de mer)
תָּפֵל, תְּפֵלָה ת — fade, insipide
מַאֲכָל תָּפֵל — aliment *m* insipide
תֹּפֶל (—) ז — fadeur *f*
תִּפְלֶגֶת (256) נ טכנ — réglage *m*, distribution *f*
תִּפְלָה (207) נ — frivolité *f*, inconvenance *f*
נָתַן תִּפְלָה לְ־ — être impertinent envers
שָׂם תִּפְלָה בְּ־ — critiquer, blâmer
תְּפִלָּה (208) נ — prière *f*
בֵּית־תְּפִלָּה ז — lieu *m* de prière, oratoire *m*
בַּעַל־תְּפִלָּה ז — officiant *m*
תְּפִלַּת־הַדֶּרֶךְ — prière du voyageur

1. תַּעֲלוּל (41) ז (מעשה) — acte *m*, action *f*
|| (מעשה־קונדס) — polissonnerie *f*, mystification *f*
2. תַּעֲלוּל (41) ז (ילד) — gosse *m*, gamin *m*
תַּעֲלוּלָה (201) נ — mystification *f*, farce *f*
תַּעֲלוּלָן (97) ז — polisson *m*, farceur *m*
תַּעֲלוּלָנִי, ־נִית ת — de polisson, de farceur
תַּעֲלוּם (41) ז — secret *m*, mystère *m*
תַּעֲלוּמָה (201) נ — mystère *m*, énigme *f*
תְּעָלִית (17) נ — rainure *f*, caniveau *m*
|| אנטום — canalicule *m*
תַּעֲמוּלָה (201) נ — propagande *f*, réclame *f*
תַּעֲמוּלָתִי, ־תִית ת — de propagande, publicitaire
תַּעֲמִיד (1) ז — pose *f*
תַּעַמְלָן או תּוֹעַמְלָן (99) ז — propagandiste *m*
תַּעַמְלָנוּת או תּוֹעַמְלָנוּת (46) נ — propagande *f*
תַּעֲנוּג (1, ר' גם ־גוֹת) ז — plaisir *m*
רוֹדֵף־תַּעֲנוּגוֹת — jouisseur
תַּעֲנִית (17) נ דת — jeûne *m*
תַּעֲנִית־יָחִיד — jeûne individuel
תַּעֲנִית־צִבּוּר — jeûne public
יָשַׁב בְּתַעֲנִית — jeûner
קָם מִתַּעֲנִיתוֹ — cesser le jeûne
תַּעֲסוּקָה (201, בלי ר') נ — emploi (de travailleurs) *m*, occupation *f*
תַּעֲסוּקָה מְלֵאָה או רְוּיָה — plein emploi
שֵׁרוּת־הַתַּעֲסוּקָה ז — service *m* de la main-d'oeuvre
תַּעֲצוּם (41) ז — force *f*, puissance *f*
תַּעֲצוּמָה (201) נ — force *f*, puissance *f*
1. תַּעֲצֹמֶת (256) נ (גבורה) — courage *m*, énergie *f*
2. תַּעֲצֹמֶת (256) נ אנטום — ossature *f*, squelette *m*
תַּעֲקִיף (1) ז — paraphrase *f*
1. תַּעַר (152) ז (סכין־גילוח) — rasoir *m*
|| תַּעַר־הַסּוֹפֵר — canif *m*
2. תַּעַר (152) ז (נדן) — fourreau *m*, gaine *f*
תַּעֲרֹבֶת (256) נ — mélange *m*
בֶּן־ (נ' בַּת־) תַּעֲרֹבֶת — métis *n*, mulâtre *n*
נִשּׂוּאֵי־תַּעֲרֹבֶת ז"ר — mariage *m* mixte
|| כימ — mélange, alliage *m*

תַּעֲרוּבָה (201) נ — gage *m*, caution *f*, garantie *f*
בַּר־תַּעֲרוּבוֹת ז — otage *m*
תַּעֲרוּכָה (201) נ — exposition *f*
תַּעֲרִיף (1) ז — tarif *m*
תַּעַשׂ (—) ז צבא — fabrication *f* d'armes
תִּעֵשׂ (434) פ"י — industrialiser
תַּעֲשִׂיָּה (202) נ — industrie *f*, fabrication *f*
תַּעֲשִׂיָּן (97) ז — industriel *m*
תַּעֲשִׂיָּנוּת (46) נ — industrialisme *m*
תַּעֲשִׂיָּתִי, ־תִית ת — industriel
תַּעְתּוּעַ (44, ר' ־עִים) ז — illusion *f*, erreur *f*
תַּעְתּוּעַ־רְאִיָּה — illusion d'optique
חֲזוֹן־תַּעְתּוּעִים ז — mirage *m*
מַעֲשֵׂה־תַּעְתּוּעִים ז — tromperie *f*, escroquerie *f*
תַּעְתּוּק (51) ז — transcription (méthode) *f*
תַּעְתִּיק (1) ז — transcription (texte) *f*
תַּעְתִּיק־אוֹתִיּוֹת — translittération *f*
תִּעְתַּע (464) פ"י — tromper, abuser
|| הִתְעַתֵּעַ (495) פ"ע — se moquer
תַּעְתְּעָנִי, ־נִית ת — illusoire, trompeur
תִּעְתֵּק (457) פ"י — transcrire
תֹּף (144) ז מוס — tambour *m*
תֹּף־מִרְיָם — tambourin *m*
בְּתֻפִּים וּבִמְחוֹלוֹת — en grande pompe
|| טכנ — tambour, barillet (revolver) *m*
תֹּף־כְּבָלִים — tambour à cordes
|| אנטום (באוזן) — tympan *m*
תִּפְאוּר (51) ז — arrangement *m* des décors
תַּפְאוּרָה (201) נ — décor (de théâtre) *m*
תַּפְאוּרָן (97) ז — décorateur *m*
תַּפְאוּרְתִּי, ־תִית ת — décoratif
תִּפְאֵר (461) פ"י — arranger des décors
תִּפְאָרָה (224) או תִּפְאֶרֶת (255) נ — beauté *f*, magnificence *f*, gloire *f*
עֲטֶרֶת־תִּפְאֶרֶת נ — couronne *f* magnifique
לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ הַזֹּאת — cette démarche ne te fera pas honneur
לְתִפְאֶרֶת־הַמְּלִיצָה — par souci du beau langage
תְּפוּגָה (201) נ — relâche *f*, expiration *f*
תַּפּוּד (51) ז — pomme *f* de terre
תַּפּוּז (51) ז צמח — orange *f*

תַּפָּר (90) ז — tailleur *m*, couturier *m*
תַּפָּרוּת (46) נ — couture (profession) *f*
תִּפְרַחַת (246) נ — inflorescence *f*, floraison *f*, éruption *f*
תַּפְרִיט (1) ז — menu (d'un repas) *m*
תַּפְרִיטוֹן (21) ז — carte (d'un restaurant) *f*
תַּפְרִישׁ (1) ז — sécrétion *f*
תִּפְרֹסֶת (256) נ — déploiement *m*, distribution *f*
תִּפְרֹשֶׁת (256) נ — voilure *f*
תָּפַשׂ ← תָּפַס
תֶּפֶשׂ (182, בלי ר׳) ז — étreinte *f*, prise *f*
תַּפְשׁוּעָה (201) נ — criminalité *f*
תֹּפֶת (–) ז — *Tofêt* (lieu à Jérusalem) *m*
‖ (גיהינום) — enfer *m*
בהש מְכוֹנַת־תֹּפֶת — machine infernale
תָּפְתֶּה (–) ז — bûcher *m*
תִּפְתּוּף (51) ז — tambourinage *m*
תָּפְתִּי, ־תִּית ת — infernal
תַּפְתִּיחַ (9) ז חקל — terre crevassée
תִּפְתֹּלֶת (256) נ — complication *f*, confusion *f*
תַּצְבִּיר (1) ז — concrétion *f*
תִּצְבֹּרֶת (256) נ — amas *m*, agglomération *f*
תַּצְהִיר (1) ז — déclaration *f*
תַּצְהִיר בִּשְׁבוּעָה — déclaration sous la foi du serment
תְּצוּגָה (201) נ — présentation *f*, exposition *f*
תְּצוּגַת־אָפְנָה — présentation de mode
תְּצוּגָתִי, ־תִית ת — représentatif
תְּצוּרָה (201) נ — formation *f*, configuration *f*
תְּצוּרָתִי, ־תִית ת — formatif
תִּצְלֹבֶת (256) נ — croisement *m*, chiasme *m*
תַּצְלוּם (41) ז — photographie (image) *f*, photo *f*
תַּצְלוּם־אֲוִיר — photo aérienne
תַּצְלִיל (1) ז מוס — accord (musical) *m*
תַּצְמִיד (1) ז — conglomérat *m*
תַּצְפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ — observation *f*
עֶמְדַת־תַּצְפִּית נ — poste *m* d'observation
תַּצְפִּיתָן (94) ז — guetteur *m*
תִּצְפֹּפֶת (256) נ — affluence *f*, presse *f*, cohue *f*
תִּצְרֹדֶת (256) נ — choeur *m* de voix enrouées
תַּצְרוּם (41) ז — cacophonie *f*, discordance *f*

תַּצְרִיב (1) ז — gravure *f* à l'eau-forte
תִּצְרֹכֶת (256) נ — consommation *f*
תִּצְרֹפֶת (256) נ — combinaison *f*, synthèse *f*
תַּקְבּוּל (41) ז — recette *f*
תַּקְבִּיץ (1) ז — cumul *m*
‖ (קבוצה מורכבת) — complexe *m*
תִּקְבֵּל (457) פ״י — mettre en parallèle
תַּקְבֹּלֶת (256) נ — parallélisme *m*
תַּקְדִּים (1) ז משפט — précédent *m*
חֲסַר־תַּקְדִּים — sans précédent
שִׁמֵּשׁ תַּקְדִּים — créer un précédent
1. תִּקְוָה (207) נ (תוחלת) — espoir *m*, espérance *f*
אֲסִיר־תִּקְוָה — plein d'espoir
חֲסַר־תִּקְוָה — désespéré
אֲנִי תִּקְוָה כִּי — j'ai bon espoir que
2. °תִּקְוָה (207) נ (חֶבֶל) — fil tressé, cordon *m*
תָּקוּל, תְּקוּלָה ת — en mauvais état, en panne
תְּקוּמָה (201) נ — rétablissement *m*, renaissance *f*
אֵין לוֹ תְּקוּמָה — il ne pourra pas se rétablir
°תְּקוֹמֵם (132) ז (תהלים קל״ט כ״א) — adversaire *m*
תִּקּוּן (51) ז — réparation *f*, amendement *m*
תִּקּוּן־טָעוּת — correction *f* d'une faute, erratum *m*
תִּקּוּן־נַעֲלַיִם — réparation de chaussures
לֹא נִתָּן לְתִקּוּן — irréparable, irrémédiable
תִּקּוּן־הַמִּדּוֹת — éthique *f*, morale *f*
תִּקּוּן־סוֹפְרִים — euphémisme *m*, correction
‖ (שינוי) — réforme *f*
תִּקּוּנֵי־דָת — réforme religieuse
‖ (מצב תקין) — état normal
עִבְרִית כְּתִקּוּנָהּ — hébreu correct
מִפְּנֵי־תִקּוּן־הָעוֹלָם — dans l'intérêt général
‖ דת תִּקּוּן־חֲצוֹת — liturgie *f* de minuit
תִּקּוּנֵי־שַׁבָּת — liturgie sabbatique
°תָּקוֹעַ (32) ז — cor *m*, trompette *f*
תָּקוּעַ, תְּקוּעָה ת — enfoncé, coincé, planté
בהש תָּקוּעַ אֵצֶל־פ׳ — installé à demeure chez qn
נִשְׁאַר תָּקוּעַ — rester en panne
תִּקּוּעַ (44, ר׳ ־עִים) ז — enfoncement *m*
תִּקּוּף (51) ז — agression *f*
תְּקוּפָה (201) נ אסטר — révolution (d'un astre) *f*

אֲנִי תְּפִלָּה שֶׁ־	je prie Dieu que
‖ (סידור)	rituel *m* de prières
‖ (קופסה של תפילין)	fronteau *m*, phylactère *m*
תְּפְלוּלִי, ־לִית ת	fade
תְּפְלוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	fadeur *f*
תְּפֵלוּת (48) נ	fadeur *f*, insipidité *f*
תִּפְלוּת (45, בלי ר׳) נ	fadaise *f*, niaiserie *f*
מַעֲשֵׂה־תִפְלוּת ז	frivolité *f*, inconvenance *f*
תַּפְלִיט (1) ז	exsudation *f*, sécrétion *f*
תְּפִלִּין (—) נ״ר דת	fronteaux *mpl*, phylactères *mpl*
הִנִּיחַ תְּפִלִּין	mettre les phylactères
תַּפְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne fastidieuse
תִּפְלֶצֶת (252) נ	horreur *f*, terreur *f*
‖ (מפלצת)	monstre *m*, monstruosité *f*
תִּפְלַצְתִּי, ־תִּית ת	monstrueux, horrible
תַּפְנוּק (51) ז	gâterie *f*, plaisir *m*, faveur *f*
תַּפְנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ	tournant *m*, virage *m*, volte-face *f*, demi-tour *m*
תָּפַס או תָּפַשׂ (302) פ״י	saisir, tenir, manier
תָּפַס עֶמְדָּה	prendre position
תָּפַס אֻמָּנוּת־אֲבוֹתָיו	continuer la tradition ancestrale, suivre la voie des ancêtres
תּוֹפֵשׂ־כִּנּוֹר	joueur *m* de violon
תּוֹפֵשׂ־עֵט	écrivain *m*
תּוֹפְשֵׂי־הַתּוֹרָה	les détenteurs *mpl* de la *Tora*
תָּפַס הַשּׁוֹר בְּקַרְנָיו	saisir le taureau par les cornes
תָּפַס הָרַע בְּמִעוּטוֹ	choisir le moindre mal
תָּפַסְתָּ מְרֻבֶּה לֹא תָפַסְתָּ	qui trop embrasse mal étreint
אֵין זֶה תּוֹפֵס	cela ne tient pas debout
תָּפַס אֶת־פ׳ בִּלְשׁוֹן	prendre qn au mot
‖ (לכד)	attraper, saisir, empoigner, capturer
‖ (מילא)	tenir, occuper, remplir
תָּפַס מָקוֹם	occuper de la place
משפט (קיבל תוקף)	être valable
הַקִּדּוּשִׁים תּוֹפְסִים	le mariage est valable
‖ כהש (הבין)	saisir, comprendre
אֵינֶנִּי תּוֹפֵס	je ne comprends pas
‖ נִתְפַּס או נִתְפַּשׂ (389) פ״ע	être pris, être arrêté
אֵין אָדָם נִתְפָּס עַל־צַעֲרוֹ	on n'en veut pas à un homme égaré par la douleur
(הושפע)	être entraîné, s'adonner à
נִתְפַּס לְתַרְבּוּת רָעָה	se laisser entraîner à la débauche
(הובן)	être compris, être saisi
‖ תִּפֵּשׂ (433) פ״י	saisir, attraper
‖ הִתְפִּיס (499) פ״י	faire saisir, faire occuper
(נתן להבין)	faire comprendre
תֶּפֶס (166) ז טכנ	cliquet *m*, mentonnet *m*
תַּפְסָנִי, ־נִית ת	pénétrant
תַּפְסָנִית (17) נ	étau *m*
תִּפְעוּל (51) ז	fonctionnement *m*
תִּפְעוּלִי, ־לִית ת	opérationnel
תִּפְעֵל (461) פ״י	faire fonctionner
תָּפַף (302) פ״י	tambouriner
‖ תּוֹפֵף (454) פ״י	battre du tambour
תּוֹפֵף עַל־הַדֶּלֶת	tambouriner sur la porte
‖ הִתְפִּיף (499) פ״י	faire tambouriner
תֶּפֶף (—) ז	tambourinage *m*
תַּפָּף (90) ז	tambour (musicien) *m*
תַּפְצִיד (1) חקל	drainage *m*
תִּפְקֵד (459) פ״ע	fonctionner
תִּפְקוּד (51) ז	fonctionnement *m*
תִּפְקוּדִי, ־דִית ת	fonctionnel
תַּפְקִיד (1) ז	fonction *f*, tâche *f*, rôle *m*
מִלֵּא תַּפְקִיד	remplir une fonction
צבא נָפַל בְּמִלּוּי תַּפְקִידוֹ	tombé en service commandé
‖ (בתיאטרון)	rôle
שִׂחֵק תַּפְקִיד	jouer un rôle
תָּפַר (302) פ״י	coudre
מִכְרָז תָּפוּר	concours sur mesure *ou* truqué
‖ נִתְפַּר (389) פ״ע	être cousu
‖ תִּפֵּר (433) פ״י	coudre
‖ הִתְפִּיר (499) פ״י	recoudre
תֶּפֶר (166) ז	couture (assemblage) *f*
‖ רפא	suture *f*

|| (חוק) règle *f*, règlement *m*
מָה הוֹעִילוּ חֲכָמִים בְּתַקָּנָתָם? à quoi tout cela a-t-il servi?
|| (תיקון) réforme *f*
תַּקָּנוֹן (תַּקְנוֹן; ר׳ תַּקָּנוֹנִים) ז règlement *m*, statut *m*
תִּקְנוּן (51) ז standardisation *f*, normalisation *f*
תַּקְנוֹנִי, ־נִית ת réglementaire, statutaire
תִּקְנִי, ־נִית ת normal, réglementaire
זְמַן תִּקְנִי heure légale
תִּקְנֵן (459 נ) פ״י standardiser, normaliser, réglementer
1. תָּקַע (334) פ״י (נעץ) enfoncer, planter
תָּקַע מַסְמֵר enfoncer un clou
תָּקַע אָהֳלוֹ planter sa tente
בהש תָּקַע יָתֵד בְּמָקוֹם prendre pied en un lieu
|| (סטר) תָּקַע לִפ׳ gifler qn
תָּקַע כַּף (להתחייבות) serrer la main, toper
תָּקַע כַּף (למחא כפיים) applaudir
|| (דחף) enfoncer, fourrer
בהש תָּקַע חָטְמוֹ בֵּין־ fourrer son nez dans
תָּקַע עַצְמוֹ לְד״מ s'absorber dans qch
|| נִתְקַע (402) פ״ע s'enfoncer, être enfoncé
נִתְקַע לְיַד־פ׳ s'engager envers qn
נִתְקַע בָּעִיר être retenu en ville
|| תִּקַּע (439) פ״י enfoncer, planter
|| הִתְקִיעַ (504) פ״י enfoncer
2. תָּקַע (334) פ״י (בחצוצרה) sonner
|| נִתְקַע (402) פ״ע être sonné (trompette, cor)
יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל on sonnera d'un grand cor
|| הִתְקִיעַ (504) פ״י faire sonner
תֶּקַע (179) ז חשמל prise *f* de courant (mâle)
1. תֵּקַע (184) ז enfoncement *m*, poignée (de main) *f*, tenon *m*
2. תֵּקַע (184) ז sonnerie *f*
תָּקַף (304) פ״י attaquer
בהש תְּקָפַתּוּ שֵׁנָה le sommeil s'empara de lui
תְּקֵפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ l'étude lui pèse
|| נִתְקַף (388) פ״ע être attaqué, être assailli
בהש נִתְקַף פַּחַד être pris de peur

|| הִתְקִיף (498) פ״י attaquer, assaillir
(היקשה) objecter
תֹּקֶף (187, בלי ר׳) ז force *f*, vigueur *f*, fermeté *f*
בְּכָל־תֹּקֶף énergiquement, catégoriquement
|| (של־מסמך) validité *f*
בַּר־תֹּקֶף valable
נִכְנַס לְתָקְפּוֹ entrer en vigueur
פָּג תָּקְפּוֹ sa validité est expirée
נָתַן תֹּקֶף לְ־ mettre en vigueur, valider
תָּקֵף, תְּקֵפָה ת valable
תְּקֵפוּת (48) נ validité *f*
תִּקְצֵב (459) פ״י établir un budget, budgétiser
תִּקְצוּב (51) ז établissement *m* d'un budget
תַּקְצִיב (1) ז budget *m*
תַּקְצִיב־פִּתּוּחַ budget de développement
תַּקְצִיבִי, ־בִית ת budgétaire
תַּקְצִיר (1) ז résumé *m*, abrégé *m*, synopsis *f*
תִּקְצֵר (459) פ״י résumer, abréger
תֶּקֶר (166) ז panne *f*, incident *m*, crevaison *f*
1. תִּקֵּר (433) פ״י (גרם לתקר) mettre en panne, crever les pneus
2. תִּקֵּר (433) פ״י (כיסה) couvrir d'un toit
תִּקְרֹבֶת (256) נ rafraîchissements *mpl*, collation *f*
|| (קרבן) offrande *f*, don *m*
תִּקְרָה (207) נ plafond *m*
|| בהש plafond, limite supérieure
מְחִיר־תִּקְרָה ז prix maximal
תַּקְרִישׁ (1) ז רפא thrombose *f*, caillot *m*
תַּקְרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ incident *m*
תִּקְרֹנֶת (256) נ rayonnement *m*, radiation *f*
תִּקְשֹׁטֶת (256) נ parure *f*, décor *m*
תַּקְשִׁיט (1) ז ornement *m*, parure *f*
|| (בתיאטרון) accessoires *mpl*
|| (בספר) vignette *f*
תַּקְשִׁיר (1) ז règlement *m* du service public
תִּקְשֵׁר (459) פ״י communiquer
תִּקְשֹׁרֶת (256) נ communication *f*
אֶמְצְעֵי־תִּקְשֹׁרֶת ז״ר moyens *mpl* de communication
תִּקְתּוּק (51) ז tic-tac *m*

|| (עונה) saison *f*
תְּקוּפַת־טֵבֵת/־תַּמּוּז solstice *m* d'hiver / d'été
תְּקוּפַת־נִיסָן/־תִּשְׁרֵי équinoxe *m* de printemps / d'automne
|| (זמן) période *f*, époque *f*
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן l'âge *m* de la pierre
תְּקוּפַת־הַיַּלְדוּת les années *fpl* d'enfance
|| לִתְקוּפַת־הַשָּׁנָה au bout d'un an
לִתְקוּפוֹת־הַיָּמִים après un certain temps
לִתְקוּפוֹת périodiquement
תְּקוּפוֹן (21) ז périodique *m*
תְּקוּפִי, ־פִית או **תְּקוּפָתִי**, ־תִית ת périodique
תְּקוּצָה (201) נ פסי"כ satiété *f*, dégoût *m*
תְּקִיל (ר' לִין) ת ארמית bien pesé
טָבִין וּתְקִילִין espèces sonnantes et trébuchantes
תָּקִין, תְּקִינָה ת normal, régulier
חַיִּים תְּקִינִים vie normale
תְּקִינָה (201) נ standardisation *f*, régularité *f*, bonne marche
תְּקִינוּת (48) נ état normal
1. **תְּקִיעָה** (201) נ (נעיצה) enfoncement *m*
תְּקִיעַת־מַסְמֵר enfoncement d'un clou
תְּקִיעַת־כַּף poignée *f* de main
תְּקִיעַת־סַכִּין בַּגַּב coup *m* de poignard dans le dos
2. **תְּקִיעָה** (201) נ (בחצוצרה) sonnerie *f*
תְּקִיעַת־שׁוֹפָר sonnerie du cor
תְּקִיעָה גְּדוֹלָה son prolongé (du *chofar*)
תַּקִּיף, ־פָה ת fort, énergique, vigoureux
תַּקִּיף בְּדַעְתּוֹ résolu, déterminé
בְּיָד תַּקִּיפָה d'une main ferme
תְּקִיפָה (201) נ attaque *f*, agression *f*
(של־מחלה) attaque
|| חשמל impulsion *f*
תַּקִּיפוּת (48) נ force *f*, fermeté *f*, vigueur *f*
תַּקִּיפוּת־דַּעַת résolution *f*, détermination *f*
[תקל] נִתְקַל (388) פ"ע trébucher, se heurter
נִתְקַל בְּקָשִׁיִּים se heurter à des difficultés
(נפגש) נִתְקַלְתִּי בִּידִידִי j'ai rencontré mon ami

|| הִתְקִיל (498) פ"י faire trébucher *ou* échouer
תַּקָּלָה (212) נ accident *m*, panne *f*
תַּקְלַחַת (246) נ douche *f*
תַּקְלִיט (1) ז disque (enregistré) *m*
מוֹכֵר־תַּקְלִיטִים disquaire *m*
תַּקְלִיטִיָּה (202) נ collection *f* de disques, discothèque *f*
תַּקְמֶטֶת (252) נ plissement *m*
תָּקַן (304 נ) פ"ע se redresser, se rétablir
מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקוֹן ce qui est tordu ne peut se redresser
|| פ"י redresser, rectifier
|| נִתְקַן (388 נ) פ"ע être réparé, être corrigé
|| תִּקֵּן (433 נ) פ"י réparer, corriger, améliorer
תִּקֵּן שְׁגִיאוֹת corriger des fautes
תִּקֵּן דְּרָכָיו corriger sa conduite
תִּקֵּן פֻּלְחָן réformer un culte
(הכין) préparer, établir
מְתֻקָּן לִסְעוּדָה prêt pour le repas
(קבע נוהג) ordonner, prescrire, légiférer
(קישט) orner, parer, embellir
בהש תִּקֵּן אֶת־פ' בְּעֵצָה טוֹבָה assister qn de bons conseils
|| הִתְתַּקֵּן (483 נ) פ"ע être réparé
|| הִתְקִין (498 נ) פ"י (הכין) arranger, installer
הִתְקִין חַשְׁמַל installer l'électricité
(קבע נוהג) ordonner, prescrire, instituer
תֶּקֶן (166) ז standard *m*, norme *f*
מַעְבָּדָה נ לִתְקָנִים laboratoire *m* d'étalonnage
מְכוֹן־הַתְּקָנִים ז office *m* de normalisation
|| (בכוח־אדם) tableau *m* des emplois réglementaires, état *m* du personnel
מֵעַל לַתֶּקֶן en surnombre
|| (מצב תקין) état normal
פָּעַל כְּתִקְנוֹ fonctionner normalement
בְּיָמִים כְּתִקְנָם en temps normal
תַּקָּנָה (221) נ réparation *f*, remède *m*
אֵין לוֹ תַּקָּנָה il est incorrigible *ou* irréparable
תַּקָּנַת־הַשָּׁבִים mesure *f* pour encourager les repentis

תְּרוּעַת־נִצָּחוֹן — cris de triomphe
תְּרוּעוֹת־הֵידָד — applaudissements *mpl*, acclamations *fpl*
‖ (של־חצוצרה) — sonnerie (de trompette) *f*, fanfare *f*
דת יוֹם־תְּרוּעָה ז — le Nouvel-An
תְּרוּפָה (201) נ — remède *m*, médicament *m*
תְּרוּפָתִי, ־תִית ת — thérapeutique
תֵּרוּץ (19) ז (תשובה) — réponse *f*, solution (d'un problème) *f*
‖ (אמתלה) — prétexte *m*, excuse *f*
[תרז] נִתְרַז (388) פ״ע רפא — avoir la diarrhée
בהש (נדהם) — être consterné
‖ הִתְרִיז (489) פ״י (התיז) — jeter, lancer, déverser
פ״ע (התחצף) — être impertinent
רפא — avoir la diarrhée
תֶּרֶז (166) ז — excréments *mpl*, crotte *f*
תִּרְזָה (242) נ צמח — bouleau *m*, rouvre *m*
תֶּרַח ש״פ ז — Térah (père d'Abraham) *m*
‖ עממי תֶּרַח זָקֵן — vieil imbécile
תַּרְחִיף (1) ז כים — suspension *f*, aérosol *m*
תַּרְחִיץ (1) ז רפא — lotion *f*
תַּרְטִיט (1) ז מוס — vibration *f*, vibrato *m*
תַּרְטִימַר ← טַרְטִימַר
תְּרֵי (נ׳ תַּרְתֵּי) ש״מ ארמית — deux
מַשְׁמָע לִתְרֵי אַפֵּי — équivoque
תְּרֵי־עָשָׂר — les Douze (petits prophètes) *mpl*
תַּרְתֵּי דְּסָתְרֵי — contradiction *f* dans les termes
תַּרְתֵּי מַשְׁמַע — à double sens
תְּרִיס (1) ז (מגן) — bouclier *m*
בהש בַּעֲלֵי־תְּרִיסִים ז״ר — les champions (savants éminents) *mpl*
‖ (של־חלון) — volet *m*
תְּרִיס־רְפָפוֹת — store vénitien
הֵגִיף אֶת־הַתְּרִיסִים — fermer les volets
‖ אנטום בַּלּוּטַת־הַתְּרִיס נ — glande *f* thyroïde
תְּרִיסָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ דג — raie *f*
תְּרֵיסַר ש״מ ארמית — douze, douzaine *f*
תְּרֵיסַר־בֵּיצִים ז — une douzaine d'oeufs
תְּרֵיסָרוֹן (ר׳ ־נִים) ז מתמט — dodécaèdre *m*

תְּרֵיסַרְיָן (—) ז אנטום — duodénum *m*
תְּרִיָקָה (—) נ — thériaque *f*, remède *m*
תִּרְכֹּבֶת (256) נ כים — composé *m*, combinaison *f*
תִּרְכּוּב (51) ז רפא — vaccination *f*
תַּרְכּוֹס (21) ז — grande valise, malle *f*
‖ (רהיט) — dressoir *m*, table *f* de service
תִּרְכֹּזֶת (256) נ — concentration *f*
תֻּרְכִּי, תֻּרְכִּיָּה ← טוּרְקִי, טוּרְקִיָּה
תַּרְכִּיב (1) ז רפא — vaccin *m*
תַּרְכִּיז (1) ז — concentré *m*
תָּרַם (304) פ״י — offrir (un don), contribuer
תָּרַם לְמַגְבִּית — souscrire à une quête
בהש תָּרַם לְפִתּוּחַ־הָעִיר — contribuer au développment de la ville
‖ (הפריש תרומה) — prélever (la part du prêtre)
‖ (רוקן) — évacuer, vider
תָּרַם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ — débarrasser l'autel (des cendres)
‖ נִתְרַם (388) פ״ע — être offert
‖ הִתְרִים (498) פ״י — faire souscrire (à une quête)
תָּרְמָה (—) נ — ruse *f*, perfidie *f*
תֶּרְמוֹגַרְעִינִי, ־נִית ת פיס — thermonucléaire
תֶּרְמוֹדִינָמִיקָה (—) נ פיס — thermodynamique *f*
תֶּרְמוֹכִימִיָּה (—) נ — thermochimie *f*
תִּרְמוּל (51) ז צמח — formation *f* de cosses
תֶּרְמוֹסְטָט (ר׳ ־טִים) ז חשמל — thermostat *m*
תֶּרְמוֹסְטָטִיקָה (—) נ פיס — thermostatique *f*
תִּרְמֹזֶת (256) נ — allusions *fpl*
תֶּרְמִי, ־מִית ת — thermique
תֶּרְמְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס — thermo-ion *m*
תֶּרְמִיט (—) ז כים — thermite *f*
תַּרְמִיל (1) ז — sac *m*, sacoche *f*, gibecière *f*
תַּרְמִיל־גַּב — sac à dos, havresac *m*
תַּרְמִיל־צַד — musette *f*
‖ צבא (של־כדור) — douille *f*
‖ צמח — cosse *f*, gousse *f*, silique *f*
תַּרְמִילוֹן (21) ז — petite sacoche
‖ צמח — silicule *f*
1. תַּרְמִית (17) נ (מירמה) — ruse *f*, escroquerie *f*

|| (כתיבה במכונה) — dactylographie *f*
תִּקְתֵּק (457) פ"ע — faire tic-tac
|| פ"י (כתב במכונה) — dactylographier, taper
תַּר ← [תור]
תַּרְבּוּכָה (201) נ — confusion *f*, désordre *m*
תַּרְבּוּת (ר' ־בֻּיּוֹת) נ — civilisation *f*, culture *f*
תַּרְבּוּת־הַגּוּף — culture physique
בֶּן־תַּרְבּוּת ז — homme civilisé
חֲסַר־תַּרְבּוּת — mal élevé, inculte
יָצָא לְתַרְבּוּת רָעָה — se dépraver
|| (גידול) — culture, colonie *f*
תַּרְבּוּת־חַיְדַּקִּים — culture de microbes
צִמְחֵי־תַרְבּוּת ז"ר — plantes cultivées
|| °(צאצאים) — descendance *f*, engeance *f*
תִּרְבּוּת (51, בלי ר') ז — action *f* de civiliser
|| (ביות) — domestication *f*
|| (גידול) — culture (de plantes *etc*) *f*
תַּרְבּוּתִי, ־תִית ת — civilisé, cultivé, culturel
שִׂיחָה תַּרְבּוּתִית — conversation *f* de gens cultivés
פְּעֻלָּה תַּרְבּוּתִית — activité culturelle
צֶמַח תַּרְבּוּתִי — plante cultivée
תַּרְבּוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ — degré *m* de culture
תַּרְבִּיךְ (1) ז מטבח — ragoût *m*
תַּרְבִּיץ או תַּרְבֵּץ (ר' ־בִּיצִים) ז — cour *f*, jardin *m*
|| (מקום־תורה) — académie *f*, centre culturel
1. תַּרְבִּית (—) נ (ריבית) — intérêts *mpl*, usure *f*
2. תַּרְבִּית (ר' ־בִּיּוֹת) נ (של־בעלי־חיים) — culture *f*
תַּרְבִּית־פִּטְרִיּוֹת — culture de champignons
תַּרְבֹּכֶת (256) נ — confusion *f*, désordre *m*
|| מטבח (תרביך) — ragoût *m*
תַּרְבֵּץ ← תַּרְבִּיץ
תִּרְבֵּת (457 ת) פ"י — civiliser, cultiver
|| (אילף) — apprivoiser, domestiquer
[תרג] הִתְרִיג (498) פ"י — colorer en jaune
|| פ"ע — jaunir
תְּרֹג, תְּרֻגָּה ת — jaunâtre, couleur de citron
תִּרְגּוּל (51) ז — exercice *m*, entraînement *m*
תַּרְגּוּם (41) ז — traduction (texte) *f*
תַּרְגּוּם־הַשִּׁבְעִים — la version des Septante
תִּרְגּוּם (51) ז — traduction (action) *f*

לֹא נִתָּן לְתִרְגּוּם — intraduisible
תַּרְגִּיל (1) ז — exercice *m*
תַּרְגִּילֵי־חֶשְׁבּוֹן — exercices de calcul
צבא תַּרְגִּיל־אֵשׁ — exercice de tir
תַּרְגִּילֵי־סֵדֶר — exercices d'ordre serré
תַּרְגִּילוֹן (ר' ־נִים) ז — recueil *m* d'exercices
תַּרְגִּימָה (201) נ — dessert *m*, sucreries *fpl*
תַּרְגִּישׁ (1) ז — sentiment *m*
תִּרְגֵּל (457) פ"י (הדריך) — habituer à marcher
|| (אימן) — exercer, entraîner
|| פ"ע — s'exercer, s'entraîner
תַּרְגֶּלֶת (252) נ — habitude *f*
תִּרְגֹּלֶת (256) נ — entraînement *m*
תַּרְגָּם (97) ז — traducteur *m*
תִּרְגֵּם (457) פ"י — traduire
(הסביר) — expliquer, interpréter
|| הִתַּרְגֵּם (497) פ"ע — être traduit
תֻּרְגְּמָן (97) ז — traducteur *m*, interprète *m*
תִּרְגֹּשֶׁת (256) נ — émotion *f*
תְּרָד (165) ז צמח — épinard *m*
תַּרְדֵּמָה (229) נ — sommeil profond, torpeur *f*
שָׁקַע בְּתַרְדֵּמָה — s'endormir profondément
|| תַּרְדֵּמַת־חֹרֶף — hibernation *f*
תַּרְדֶּמֶת (—) נ — sommeil *m*, torpeur *f*, léthargie *f*, coma *m*
תִּרְדָּפָה (229) נ — poursuite *f*
[תרה] הִתְרָה (512) פ"י (בְּ־) — avertir, alerter
תִּרְהֹטֶת (256) נ — ameublement *m*
תְּרוֹבְתוֹר (ר' ־רִים) ז צמח — chou-fleur *m*
תְּרוֹג (—) ז — teinte *f* jaunâtre
תַּרְוָד (91, ר' גם ־וָדוֹת) ז מטבח — louche *f*, cuiller *f* à pot
תְּרוּמָה (201) נ (מתנה) — don *m*, offrande *f*
(הבאת חלקו) — contribution *f*
דת (מתנה לכהן) — prélèvement *m*
תְּרוּמַת־מַעֲשֵׂר — prélèvement sur la dîme
|| °(יבול) שְׂדֵה־תְרוּמוֹת — champ *m* fertile
תְּרוּמִי, ־מִית ת — noble, d'élite
מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת — vertus exceptionnelles
תְּרוּמִיָּה (202) נ — offrande *f*, contribution *f*
תְּרוּעָה (201) נ — clameur *f*, cris *mpl*

1. תִּרְתֵּר (457) פ"ע (הגה כיונה) — roucouler
2. תִּרְתֵּר (457) פ"י (שפך) — déverser, faire couler
תַּשׁ ← תָּשַׁשׁ
תָּשׁ, תָּשָׁה ת — faible, affaibli, infirme
תִּשְׁאוֹל (41) ז — interrogatoire *m*
תַּשְׁבּוּץ (51) ז — encastrement *m*, enchâssement *m*
בהש (של־עובדים) — classement *m*, échelonnement *m*
תִּשְׁבָּחָה או תִּשְׁבָּחָה (225) או תִּשְׁבַּחַת (246) נ — louange *f*
תִּשְׁבִּי (—) ז — le Thisbite (le prophète Elie)
תַּשְׁבֵּץ (132) ז — broderie *f*, étoffe quadrillée
‖ (חידת־מילים) — mots croisés
תִּשְׁבֵּץ (459) פ"י — encastrer, encadrer, enchâsser
תַּשְׁבְּצוֹן (ר' ־נִים) ז — recueil *m* de mots croisés
תִּשְׁבֹּצֶת (256) נ — encastrement *m*
תִּשְׁבֹּרֶת (256) נ — fraction (arithmétique) *f*
חָכְמַת־הַתִּשְׁבֹּרֶת נ — calcul *m* des fractions
‖ פיס — réfraction *f*, dioptrique *f*
‖ (שבירה) — rupture *f*, fracture *f*
תַּשְׁדִּיר (1) ז — communiqué radiotélévisé
תִּשְׁדֹּרֶת (256) נ — message *m* radiophonique
תְּשׁוּאָה (201) נ — bénéfices *mpl*, revenus *mpl*, rapport *m*, profit *m*
תְּשׁוּאָה (201) נ — bruit *m*, vacarme *m*
‖ תְּשׁוּאוֹת — applaudissements *mpl*, ovations *fpl*
תְּשׁוּאוֹת־חֵן — remerciements *mpl*
תְּשׁוּבָה (201) נ — réponse *f*
נָתַן או הֶחֱזִיר תְּשׁוּבָה — donner une réponse
בִּתְשׁוּבָה לְמִכְתָּבְךָ — en réponse à votre lettre
‖ (חזרה) — retour *m*
°לִתְשׁוּבַת־הַשָּׁנָה — un an après
‖ (חרטה) — repentir *m*, pénitence *f*
בַּעַל־תְּשׁוּבָה ז — repenti *m*, pénitent *m*
חָזַר בִּתְשׁוּבָה — faire pénitence, se repentir
עֲשֶׂרֶת־יְמֵי־תְשׁוּבָה — dix jours de pénitence
תְּשׂוּמָה (201, נס' תְּשׂוּמַת־ או תְּשׂוּמֶת־) נ — application *f*
תְּשׂוּמֶת־יָד — prêt *m*, gage *m*, dépôt *m*
תְּשׂוּמֶת־לֵב — attention *f*
עוֹרֵר תְּשׂוּמֶת־לֵב — attirer l'attention
‖ (השקעה) — investissement *m*
תְּשׁוּמָה (201) נ — estimation *f*, appréciation *f*
תִּשּׁוּעַ (—) ז — multiplication *f* par neuf
‖ (אחד מתשעה) — un neuvième
תְּשׁוּעָה (201) נ — secours *m*, salut *m*
תְּשׁוּקָה (201) נ — désir ardent, passion *f*
תְּשׁוּרָה (201) נ — cadeau *m*, présent *m*
תָּשׁוּשׁ, תְּשׁוּשָׁה ת — faible, affaibli, débile
תְּשׁוּת (47) נ — faiblesse *f*, débilité *f*
תְּשׁוּת־כֹּחַ — faiblesse
תִּשְׁזֹרֶת (256) נ — entrelacement *m*, lacis *m*
תַּשְׁחִיק (1) ז — mouture *f*, poudre *f*
1. תִּשְׁחֹרֶת (—) נ (נעורים) — jeunesse *f*
בְּנֵי־תִשְׁחֹרֶת ז"ר — jeunes gens *mpl*
2. תִּשְׁחֹרֶת (—) נ (בולשת) — police secrète
תַּשְׁטִיף (1) ז רפא — gargarisme *m*
תְּשִׁיעִי, ־עִית ת — neuvième
‖ תְּשִׁיעִית (ר' ־עִיּוֹת) נ — neuvième (fraction) *m*
תָּשִׁישׁ, תְּשִׁישָׁה ת — faible, impotent
תְּשִׁישׁוּת (48) נ — faiblesse *f*, impotence *f*
תִּשְׁכֹּלֶת (256) נ — chiasme *m*
תִּשְׁלֹבֶת (256) נ טכנ — engrenage *m*
תִּשְׁלֹבֶת־גְּלִילִים — denture *f* à fuseaux
בהש (שילוב) — combinaison *f*
‖ (בתעשיה) — complexe *m*, combinat *m*
תַּשְׁלוּם (41) ז (פרעון) — paiement *m*
תַּשְׁלוּמִים לְשִׁעוּרִים — paiements échelonnés
אֶמְצְעֵי־תַשְׁלוּם ז"ר — moyens *mpl* de paiement
‖ (סיום) — achèvement *m*
תַּשְׁלִיב (1) ז — entrelacs *m*
תַּשְׁלִיךְ ← [שלך]
תַּשְׁלִיל (1) ז (בצילום) — négatif *m*
תִּשְׁלֹמֶת (256) נ — rémunération *f*
תַּשְׁמִישׁ (1) ז (מכשיר) — ustensile *m*, instrument *m*
דת תַּשְׁמִישֵׁי־קְדֻשָּׁה — objets *mpl* du culte
‖ (שימוש) — usage *m*
יָצָא מִכְּלַל־תַּשְׁמִישׁ — devenir inutilisable
‖ תַּשְׁמִישׁ־הַמִּטָּה — cohabitation (sexuelle)

2. תַּרְמִית (—) נ (זריקה) lancement *m*
תַּרְמֵל (459) פ"ע צמח former des cosses
‖ הִתְרַמֵּל (497) פ"ע se former en cosses
תֹּרֶן (191) ז (בספינה) mât *m*
‖ (של־דגל) mât, hampe *f*
הוֹרִיד דֶּגֶל עַד־חֲצִי־הַתֹּרֶן mettre un drapeau en berne
תַּרְנְגוֹל (21) ז עוף coq *m*
תַּרְנְגוֹל־הֹדּוּ dindon *m*
‖ ספורט מִשְׁקַל־תַּרְנְגוֹל poids-coq *m*
תַּרְנְגוֹלִי, ־לִית ת de coq
תַּרְנְגוֹלָן (ר׳ ־נִים) ז marchand *m* de volaille
תַּרְנְגֹלֶת (256) נ עוף poule *f*
תַּרְנְגֹלֶת־הֹדּוּ dinde *f*
בהש עָמַד עַל־כַּרְעֵי־תַרְנְגֹלֶת être fragile
תַּרְנָה (208) נ ספנ mâture *f*
תַּרְנִית (17) נ longeron (d'une voiture) *m*
תָּרַס (304) פ"י protéger par des volets
(חסם) barricader
‖ הִתְרִיס (498) פ"י fermer (un volet)
(הקים מיתרס) barricader
(מחה) protester, se révolter
הִתְרִיס כְּלַפֵּי־מַעְלָה s'insurger contre le Ciel
הִתְרִיס עִם־ (או כְּנֶגֶד־) פ׳ se disputer avec qn
תַּרְסִיס (1) ז aérosol *m*, liquide *m* à pulvériser
תַּרְסִית (17) נ lanière *f*, lacet *m*
1. תָּרַע (334) פ"ע sonner (de la trompette)
‖ הִתְרִיעַ (504) פ"ע applaudir, acclamer
בהש (התמרמר) protester, s'indigner
2. [תרע] אִתְּרַע (—) פ"ע ארמית se briser
אִתְּרַע מַזָּלֵהּ il n'a pas de chance
תַּרְעָא (—) ז ארמית porte *f*
תַּרְעֻבָה (229) נ dépérissement *m*, inanition *f*
תַּרְעוּמָה (201) נ mécontentement *m*, plainte *f*
תַּרְעוּמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש ronchon *n*, grognon *n*
תַּרְעוּמָנִי, ־נִית ת réprobateur
תַּרְעֵלָה (229) נ poison *m*
בהש שָׁתָה אֶת־כּוֹס־הַתַּרְעֵלָה boire la coupe jusqu'à la lie
תִּרְעֵם (461) פ"י exciter (contre qn), irriter

תַּרְעֹמֶת (259) נ mécontentement *m*, plainte *f*
יֵשׁ לִי תַּרְעֹמֶת עָלֶיךָ j'ai à me plaindre de toi
תַּרְעֹשֶׁת (256) נ bruit *m*, vacarme *m*
[תרף] הִתְרִיף (498) פ"י affaiblir
‖ פ"ע se ramollir, se gâter
תֶּרֶף (—) ז (תרופה) remède *m*
1. תֹּרֶף (187) ז (בשטר) libellé (d'un document contenant les indications essentielles) *m*
‖ בהש (עיקר) l'essentiel *m*
2. תֹּרֶף (187) ז או תָּרְפָּה (206) נ faiblesse *f*
נְקֻדַּת־הַתֻּרְפָּה le point faible, le talon d'Achille
‖ (ערווה) organes génitaux (de la femme)
תַּרְפּוּת (—) נ idolâtrie *f*
תְּרָפִים (—) ז"ר lares *mpl*, pénates *mpl*
תֵּרֵץ (436) פ"י résoudre (une difficulté)
תֵּרֵץ הִתְנַהֲגוּתוֹ justifier sa conduite
‖ הִתְרָץ (485) פ"ע s'expliquer, se justifier
תִּרְצָה ש"פ נ Tirtsa (nom de femme) *f*
‖ (עיר) Tirtsa (ancienne ville d'Israël) *f*
תַּרְצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש personne *f* qui a réponse à tout, donneur *n* de prétextes
תַּרְקַב (ר׳ ־בִים) ז trois *qav* (mesure de capacité)
תַּרְקָדָה (229) נ ronde *f*, sarabande *f*
תַּרְקִיחַ (9) ז préparation *f* pharmaceutique
תַּרְקִיעַ (9) ז plat (d'argent) *m*
תַּרְקֹמֶת (256) נ broderie *f*
תַּרְשִׁים (1) ז plan *m*, schéma *m*, esquisse *f*
תַּרְשִׁישׁ שפ"נ (עיר) Tarsis *ou* Tarse (ville) *f*
אֳנִיַּת־תַּרְשִׁישׁ נ vaisseau *m* au long cours
‖ (אבן יקרה) chrysolithe *f*
‖ (מלאך) תַּרְשִׁישִׁים anges *mpl*
בהש (אדם נכבד) homme *m* illustre
תִּרְשֵׁם (459) פ"י tracer, esquisser, ébaucher
תַּרְשֹׁמֶת (256) נ inscription *f*, écritures *fpl*
°תִּרְשָׁתָא (—) ז gouverneur (en Perse) *m*
תַּרְתּוּר (51) ז roucoulement *m*
תַּרְתֵּי ← תְּרֵי
°תַּרְתָּן (97) ז capitaine (assyrien) *m*

1. נטיית השם — *Déclinaison du Nom*

על־יד כל שם במילון העברי־צרפתי רשום מספר (1–260) המתייחס ללוח I (להלן עמ' 786–791). בלוח זה תמצא את צורות־הנטייה הבסיסיות של אותו שם או של שם מאותו דגם.

לדגמה: בֵּן (112), גָּדָה (211): בלוח I תמצא:

Dans le dictionnaire hébreu-français chaque nom est suivi d'un numéro (1–260) qui se réfère à la liste I (ci-dessous pp. 786–791). Dans cette liste vous trouvez les formes principales de la déclinaison de ce nom ou d'un nom du même type.
Par exemple: vous cherchez les noms (112) בֵּן ou (211) גָּדָה; la liste I vous donne:

מס'	יחיד				ריבוי		
112	בֵּן	בֶּן־	בְּנִי	בִּנְךָ	בִּנְכֶם	בָּנִים	בְּנֵי־
211	גָּדָה	גְּדַת־	גְּדָתִי	גְּדָתְךָ	גְּדַתְכֶם	גָּדוֹת	גְּדוֹת־

את צורות־הנטייה שאינן מופיעות בלוח תקבל כדלקמן:

— Vous trouverez comme suit les formes qui ne figurent pas dans la liste

יחיד: החלף הסיומת ־ִי של בְּנִי (גְּדָתִי) באחת הסיומות ־ֵךְ, ־וֹ, ־ָהּ, ־ֵנוּ, ־ָם/ן.

Singulier: remplacez le suffixe ־ִי de בְּנִי (גְּדָתִי) par un des suffixes ־ֵךְ, ־וֹ, ־ָהּ, ־ֵנוּ, ־ָם/ן.

ריבוי: א) ריבוי בסיומת ־ִים: החלף הסיומת ־ִים של בָּנִים באחת הסיומות ־ַי, ־ֶיךָ, ־ַיִךְ, ־ָיו, ־ֶיהָ, ־ֵינוּ; צרף הסיומות ־כֶם/ן, ־הֶם/ן לצורה בְּנֵי־.

Pluriel: a) *pluriel en* ־ִים: remplacez le suffixe ־ִים de בָּנִים par un des suffixes ־ַי, ־ֶיךָ, ־ַיִךְ, ־ָיו, ־ֶיהָ, ־ֵינוּ ajoutez à la forme בְּנֵי־ les suffixes ־כֶם/ן ou ־הֶם/ן.

ב) ריבוי בסיומת ־וֹת: צרף לצורה גְּדוֹת־ אחת הסיומות ־ַי, ־ֶיךָ, ־ַיִךְ, ־ָיו, ־ֶיהָ, ־ֵינוּ, ־ֵיכֶם/ן, ־ֵיהֶם/ן.

b) *pluriel en* ־וֹת: ajoutez à la forme גְּדוֹת־ un des suffixes ־ַי, ־ֶיךָ, ־ַיִךְ, ־ָיו, ־ֵינוּ, ־ֵיכֶם/ן, ־ֵיהֶם/ן.

הנטייה השלמה של השמות בֵּן, גָּדָה תהיה אפוא כדלקמן:

— La déclinaison complète des noms בֵּן et גָּדָה se présente donc comme suit:

יחיד	בֵּן	בֶּן־	בְּנִי	בִּנְךָ	בְּנֵךְ	בְּנוֹ	בְּנָהּ	בְּנֵנוּ	בִּנְכֶם/ן	בְּנָם/ן
Singulier	גָּדָה	גְּדַת־	גְּדָתִי	גְּדָתְךָ	גְּדָתֵךְ	גְּדָתוֹ	גְּדָתָהּ	גְּדָתֵנוּ	גְּדַתְכֶם/ן	גְּדָתָם/ן
ריבוי	בָּנִים	בְּנֵי־	בָּנַי	בָּנֶיךָ	בָּנַיִךְ	בָּנָיו	בָּנֶיהָ	בָּנֵינוּ	בְּנֵיכֶם/ן	בְּנֵיהֶם/ן
Pluriel	גָּדוֹת	גְּדוֹת־	גְּדוֹתַי	גְּדוֹתֶיךָ	גְּדוֹתַיִךְ	גְּדוֹתָיו	גְּדוֹתֶיהָ	גְּדוֹתֵינוּ	גְּדוֹתֵיכֶ/ן	גְּדוֹתֵיהֶם/ן

נוסף לצורות היחיד והריבוי קיים בנטיית כמה שמות גם מספר זוגי; דגמים של צורות אלו (מס' 261–265) תמצא בלוח II (להלן עמ' 786).

—La déclinaison de certains noms comporte, en plus du singulier et du pluriel, les formes du *duel* (numéros 261-265); voyez la liste II (ci-dessous p. 786).

תַּשְׁנוּן (41) ז — répétition *f*
תַּשְׁנוּק (41) או תַּשְׁנִיק (1) ז — étouffement *m*, suffocation *f*
תֵּשַׁע ← תִּשְׁעָה
תִּשַּׁע (439) פ״י — multiplier par neuf
תִּשְׁעָה (נס׳ תִּשְׁעַת־, נ׳ תֵּשַׁע) ש״מ — neuf
תִּשְׁעָה בְּאָב — le neuf *Av* (jour de deuil)
תִּשְׁעָה־עָשָׂר (נ׳ תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה) — dix-neuf
תִּשְׁעִים (—) ש״מ — quatre-vingt-dix
בֶּן־ (ר׳ בַּת־) תִּשְׁעִים — nonagénaire
תַּשְׁפֹּכֶת (256) נ — écoulement *m*
תַּשְׁפֹּכֶת־דָּם — effusion *f* de sang
תַּשְׁקִיף (1) ז — vue *f*, observation *f*
מַרְאַת־תַּשְׁקִיף — rétroviseur *m*
‖ (תחזית) — pronostic m, prévision *f*
‖ (דף הסבר ופרסומת) — prospectus *m*
תַּשְׁקֹפֶת (256) נ — perspective *f*
תִּשֵּׁר (304) פ״י — offrir un cadeau
‖ הִתְשִׁיר (498) פ״י — offrir un cadeau
תְּשֵׁר (166) ז — cadeau *m*, présent *m*, pourboire *m*
תַּשְׂרֹגֶת (256) נ — enchevêtrement *m*, fouillis *m*
תִּשְׁרֵי (—) ז — *Tichré* (1er mois de l'année juive: septembre/octobre) *m*
תְּקוּפַת־תִּשְׁרֵי נ — équinoxe *m* d'automne
תַּשְׂרִיט (1) ז — plan *m*, esquisse *f*
תַּשְׁרִיר (1) ז — validation *f*, ratification *f*
תַּשְׁרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ — macération *f*, eau *f* de rouissage
תַּשְׁרֹקֶת (256) נ — sifflement *m*
תַּשְׁרֹרֶת (256) נ אנטום — musculature *f*
תַּשְׁרֹרֶת־הַלֵּב — myocarde *m*
תָּשַׁשׁ או תָּשַׁשׁ (360) פ״ע — s'affaiblir, être affaibli
‖ הִתֵּשׁ (529) או הִתִּישׁ (522) פ״י — affaiblir
הִתֵּשׁ כֹּחַ־פ׳ — affaiblir qn
תַּשְׁתִּית (17) נ — assise *f*, infrastructure *f*, base *f*
תַּת־ תחילית — sous-, sub-
תַּת־אָדֹם ת — infrarouge
תַּת־אַלּוּף ז — lieutenant-général *m*
תַּת־הַכָּרָה נ — subconscient *m*
תַּת־מַקְלֵעַ ז — mitraillette *f*
תַּת־שַׂר ז — secrétaire *m* d'Etat
תַּת־תְּזוּנָה נ — sous-alimentation *f*
תַּת־אֱנוֹשִׁי — indigne d'êtres humains
תַּת־יַמִּי — sous-marin
תַּת־כְּלוֹרִיתִי — hypochloreux
נַתְרָן תַּת־כְּלוֹרִיתִי — hypochlorate *m* de sodium
תַּת־קוֹלִי — subsonique
תַּת־קַרְקָעִי — souterrain
תַּת־תִּקְנִי — inférieur au niveau moyen
תֵּת, תְּתִי ← נָתַן
תַּתָּאָה (—) ת ארמית — inférieur
תַּתּוֹן־הַמֹּחַ (—) ז אנטום — hypophyse *f*
תִּתּוֹרָה (201) נ — bord *m*, rebord *m*
תִּתְמֹכֶת (256) נ ספנ — accores *mpl*, épontilles *fpl*
תַּתְקִין (1) ז — préparation (de laboratoire) *f*
תַּתְרָן או תּוֹתְרָן (ר׳ ־נִים) ז — privé d'odorat
תַּתְרָנוּת או תּוֹתְרָנוּת (46) נ — anosmie *f*, perte *f* de l'odorat
‖ בהש — insensibilité *f*
תְּתֹרֶת (256) נ — bord *m*, rebord *m*

מס'	יחיד					ריבוי	
42	זוּג	זוּג־	זוּגִי	זוּגְךָ	זוּגְכֶם	זוּגוֹת	זוּגוֹת־
43	שׁוּק	שׁוּק־	שׁוּקִי	שׁוּקְךָ	שׁוּקְכֶם	שְׁוָקִים	שׁוּקֵי־
44	רוּחַ	רוּחַ־	רוּחִי	רוּחֲךָ	רוּחֲכֶם	רוּחוֹת	רוּחוֹת־
45	זְכוּת	זְכוּת־	זְכוּתִי	זְכוּתְךָ	זְכוּתְכֶם	זְכֻיּוֹת	זְכֻיּוֹת־
46	גָּלוּת	גָּלוּת־	גָּלוּתִי	גָּלוּתְךָ	גָּלוּתְכֶם	גָּלֻיּוֹת	גָּלֻיּוֹת־
47	גַּסּוּת	גַּסּוּת־	גַּסּוּתִי	גַּסּוּתְךָ	גַּסּוּתְכֶם	גַּסֻּיּוֹת	גַּסֻּיּוֹת־
48	עֵדוּת	עֵדוּת־	עֵדוּתִי	עֵדוּתְךָ	עֵדוּתְכֶם	עֵדֻיּוֹת	עֵדֻיּוֹת־
49	סֵרוּב	סֵרוּב־	סֵרוּבִי	סֵרוּבְךָ	סֵרוּבְכֶם	סֵרוּבִים	סֵרוּבֵי־
50	גִּהוּץ	גִּהוּץ־	גִּהוּצִי	גִּהוּצְךָ	גִּהוּצְכֶם	גִּהוּצִים	גִּהוּצֵי־
51	שִׁדּוּךְ	שִׁדּוּךְ־	שִׁדּוּכִי	שִׁדּוּכְךָ	שִׁדּוּכְכֶם	שִׁדּוּכִים	שִׁדּוּכֵי־
52	גַּג	גַּג־	גַּגִּי	גַּגְּךָ	גַּגְּכֶם	גַּגּוֹת	גַּגּוֹת־
53	גַּן	גַּן־	גַּנִּי	גַּנְּךָ	גַּנְּכֶם	גַּנִּים	גַּנֵּי־
54	גַּת	גַּת־	גִּתִּי	גִּתְּךָ	גִּתְּכֶם	גִּתּוֹת	גִּתּוֹת־
55	מַס	מַס־	מִסִּי	מִסְּךָ	מִסְּכֶם	מִסִּים	מִסֵּי־
56	פַּח	פַּח־	פַּחִי	פַּחֲךָ	פַּחֲכֶם	פַּחִים	פַּחֵי־
57	שַׂר	שַׂר־	שָׂרִי	שָׂרְךָ	שַׂרְכֶם	שָׂרִים	שָׂרֵי־
58	צַד	צַד־	צִדִּי	צִדְּךָ	צִדְּכֶם	צִדִּים[1]	צִדֵּי־[1]
59	קַו	קַו־	קַוִּי	קַוְּךָ	קַוְּכֶם	קַוִּים	קַוֵּי־
60	שַׁי	שַׁי־	שַׁיִּי	שַׁיְּךָ	שַׁיְּכֶם	שַׁיִּים	שַׁיֵּי־
61	תְּנַאי	תְּנַאי־	תְּנָאִי	תְּנָאֲךָ	תְּנַאֲכֶם	תְּנָאִים	תְּנָאֵי־
62	גַּבַּאי	גַּבַּאי־	גַּבָּאִי	גַּבָּאֲךָ	גַּבַּאֲכֶם	גַּבָּאִים	גַּבָּאֵי־
63	אֶמְצַע	אֶמְצַע־	אֶמְצָעִי	אֶמְצָעֲךָ	אֶמְצַעֲכֶם	אֶמְצָעִים	אֶמְצְעֵי־
64	מַחֲבַת	מַחֲבַת־	מַחֲבַתִּי	מַחֲבַתְּךָ	מַחֲבַתְּכֶם	מַחֲבַתּוֹת	מַחֲבַתּוֹת־
65	קַרְקַע	קַרְקַע־	קַרְקָעִי	קַרְקָעֲךָ	קַרְקַעֲכֶם	קַרְקָעוֹת	קַרְקְעוֹת־
66	מֵמַד	מֵמַד־	מְמַדִּי	מְמַדְּךָ	מְמַדְּכֶם	מְמַדִּים	מְמַדֵּי־
67	מֵצַר	מֵצַר־	מְצָרִי	מְצָרְךָ	מְצַרְכֶם	מְצָרִים	מְצָרֵי־
68	פֶּה	פִּי־	פִּי	פִּיךָ[2]	פִּיכֶם	פִּיּוֹת	פִּיּוֹת־
69	שֶׂה	שֵׂה־	שֵׂיִי	שֵׂיְךָ[3]	שֵׂיכֶם	שֵׂיִים	שְׂיֵי־
70	אֱמֶת	אֱמֶת־	אֲמִתִּי	אֲמִתְּךָ	אֲמִתְּכֶם	אֲמִתּוֹת	אֲמִתּוֹת־
71	גַּרְזֶן	גַּרְזֶן־	גַּרְזִנִּי	גַּרְזִנְּךָ	גַּרְזִנְּכֶם	גַּרְזִנִּים	גַּרְזִנֵּי־
72	עֲרָפֶל	עֲרָפֶל־	עַרְפִלִּי	עַרְפִלְּךָ	עַרְפִלְּכֶם	עַרְפִלִּים	עַרְפִלֵּי־
73	מוֹרֶה	מוֹרֵה־	מוֹרִי	מוֹרְךָ[4]	מוֹרְכֶם	מוֹרִים	מוֹרֵי־
74	מַחֲנֶה	מַחֲנֵה־	מַחֲנִי	מַחַנְךָ[5]	מַחַנְכֶם	מַחֲנוֹת	מַחֲנוֹת־
75	מַטֶּה	מַטֵּה־	מַטִּי	מַטְּךָ[6]	מַטְּכֶם	מַטּוֹת	מַטּוֹת־
76	מַעֲשֶׂה	מַעֲשֵׂה־	מַעֲשִׂי	מַעַשְׂךָ[7]	מַעַשְׂכֶם	מַעֲשִׂים	מַעֲשֵׂי־
77	רוֹעֶה	רוֹעֵה־	רוֹעִי	רוֹעֲךָ[8]	רוֹעֲכֶם	רוֹעִים	רוֹעֵי־
78	חָזֶה	חֲזֵה־	חָזִי	חָזְךָ[9]	חֲזֵכֶם	חָזוֹת	חֲזוֹת־
79	קָנֶה	קְנֵה־	קָנִי	קָנְךָ[10]	קְנֵכֶם	קָנִים	קְנֵי־

[1] 58: גם צְדָדִים צִדְדֵי־. — [2] 68: פִּיךְ פִּיו (או פִּיהוּ) פִּיהָ פִּינוּ פִּיהֶם/ן.

[3] 69: גם שֵׂיְךְ שֵׂיֵךְ שֵׂיֵהוּ שֵׂיֵנוּ שֵׂיֵכֶם/ן. — [4] 73: מוֹרוֹ מוֹרָהּ או מוֹרֵהוּ מוֹרֶהָ. — [5] 74: מַחֲנֵהוּ מַחֲנֶהָ. — [6] 75: מַטֵּהוּ מַטֶּהָ.

— [7] 76: מַעֲשֵׂהוּ מַעֲשֶׂהָ. — [8] 77: רוֹעוֹ רוֹעָהּ או רוֹעֵהוּ רוֹעֶהָ. — [9] 78: חָזוֹ חָזָהּ או חֲזֵהוּ חֲזֶהָ.

[10] 79: קָנוֹ קָנָהּ או קְנֵהוּ קְנֶהָ.

מס'	יחיד					ריבוי	
1	שִׁיר	שִׁיר־	שִׁירִי	שִׁירְךָ	שִׁירְכֶם	שִׁירִים	שִׁירֵי־
2	קִיר	קִיר־	קִירִי	קִירְךָ	קִירְכֶם	קִירוֹת	קִירוֹת־
3	אִישׁ	אִישׁ־	אִישִׁי	אִישְׁךָ	אִישְׁכֶם	אֲנָשִׁים	אַנְשֵׁי־
4	עִיר	עִיר־	עִירִי	עִירְךָ	עִירְכֶם	עָרִים	עָרֵי־
5	גְּדִי	גְּדִי־	גְּדְיִי	גֶּדְיְךָ	גֶּדְיְכֶם	גְּדָיִים	גְּדָיֵי־
6	כְּלִי	כְּלִי־	כְּלִיִי	כֶּלְיְךָ	כֶּלְיְכֶם	כֵּלִים	כְּלֵי־
7	עֲדִי	עֲדִי־	עֶדְיִי	עֶדְיְךָ	עֶדְיְכֶם	עֲדָיִים	עֲדָיֵי־
8	צְבִי	צְבִי־	צִבְיִי	צֶבְיְךָ	צֶבְיְכֶם	צְבָאִים	צִבְאֵי־
9	שִׂיחַ	שִׂיחַ־	שִׂיחִי	שִׂיחֲךָ	שִׂיחֲכֶם	שִׂיחִים	שִׂיחֵי־
10	אָפִיק	אֲפִיק־	אֲפִיקִי	אֲפִיקְךָ	אֲפִיקְכֶם	אֲפִיקִים	אֲפִיקֵי־
11	גָּבִיעַ	גְּבִיעַ־	גְּבִיעִי	גְּבִיעֲךָ	גְּבִיעֲכֶם	גְּבִיעִים	גְּבִיעֵי־
12	נָבִיא	נְבִיא־	נְבִיאִי	נְבִיאֲךָ	נְבִיאֲכֶם	נְבִיאִים	נְבִיאֵי־
13	עָנִי	עֲנִי־	עֲנִיִּי	עֲנִיְּךָ	עֲנִיְּכֶם	עֲנִיִּים	עֲנִיֵּי־
14	עָרִיץ	עֲרִיץ־	עֲרִיצִי	עֲרִיצְךָ	עֲרִיצְכֶם	עֲרִיצִים	עֲרִיצֵי־
15	פָּקִיד	פְּקִיד־	פְּקִידִי	פְּקִידְךָ	פְּקִידְכֶם	פְּקִידִים	פְּקִידֵי־
16	צְלִי	צְלִי־	צְלִיִּי	צְלִיְךָ	צְלִיכֶם	צְלִיִּים	צְלִיֵּי־
17	זָוִית	זָוִית־	זָוִיתִי	זָוִיתְךָ	זָוִיתְכֶם	זָוִיּוֹת	זָוִיּוֹת־
18	עַכָּבִישׁ	עַכְבִּישׁ־	עַכְבִּישִׁי	עַכְבִּישְׁךָ	עַכְבִּישְׁכֶם	עַכְבִּישִׁים	עַכְבִּישֵׁי־
19	מֵלִיץ	מֵלִיץ־	מְלִיצִי	מְלִיצְךָ	מְלִיצְכֶם	מְלִיצִים	מְלִיצֵי־
20	מֵנִיעַ	מֵנִיעַ־	מְנִיעִי	מְנִיעֲךָ	מְנִיעֲכֶם	מְנִיעִים	מְנִיעֵי־
21	דּוֹד	דּוֹד־	דּוֹדִי	דּוֹדְךָ	דּוֹדְכֶם	דּוֹדִים	דּוֹדֵי־
22	קוֹל	קוֹל־	קוֹלִי	קוֹלְךָ	קוֹלְכֶם	קוֹלוֹת	קוֹלוֹת־
23	גּוֹי	גּוֹי־	גּוֹיִי	גּוֹיְךָ	גּוֹיְכֶם	גּוֹיִם	גּוֹיֵי־
24	יוֹם	יוֹם־	יוֹמִי	יוֹמְךָ	יוֹמְכֶם	יָמִים	יְמֵי־
25	רֹאשׁ	רֹאשׁ־	רֹאשִׁי	רֹאשְׁךָ	רֹאשְׁכֶם	רָאשִׁים	רָאשֵׁי־
26	שׁוֹר	שׁוֹר־	שׁוֹרִי	שׁוֹרְךָ	שׁוֹרְכֶם	שְׁוָרִים	שׁוֹרֵי־
27	זְרוֹעַ	זְרוֹעַ־	זְרוֹעִי	זְרוֹעֲךָ	זְרוֹעֲכֶם	זְרוֹעוֹת	זְרוֹעוֹת־
28	אָדוֹן	אֲדוֹן־	אֲדוֹנִי	אֲדוֹנְךָ	אֲדוֹנְכֶם	אֲדוֹנִים	אֲדוֹנֵי־
29	אָתוֹן	אֲתוֹן־	אֲתוֹנִי	אֲתוֹנְךָ	אֲתוֹנְכֶם	אֲתוֹנוֹת	אֲתוֹנוֹת־
30	שָׁעוֹן	שְׁעוֹן־	שְׁעוֹנִי	שְׁעוֹנְךָ	שְׁעוֹנְכֶם	שְׁעוֹנִים	שְׁעוֹנֵי־
31	כָּרוֹז	כְּרוֹז־	כְּרוֹזִי	כְּרוֹזְךָ	כְּרוֹזְכֶם	כְּרוֹזוֹת	כְּרוֹזוֹת־
32	לָקוֹחַ	לְקוֹחַ־	לְקוֹחִי	לְקוֹחֲךָ	לְקוֹחֲכֶם	לְקוֹחוֹת	לְקוֹחוֹת־
33	מָקוֹם	מְקוֹם־	מְקוֹמִי	מְקוֹמְךָ	מְקוֹמְכֶם	מְקוֹמוֹת	מְקוֹמוֹת־
34	אָחוֹת	אֲחוֹת־	אֲחוֹתִי	אֲחוֹתְךָ	אֲחוֹתְכֶם	אֲחָיוֹת	אַחְיוֹת־
35	רַאֲיוֹן	רַאֲיוֹן־	רַאֲיוֹנִי	רַאֲיוֹנְךָ	רַאֲיוֹנְכֶם	רַאֲיוֹנוֹת	רַאֲיוֹנוֹת־
36	רְעָבוֹן	רַעֲבוֹן־	רַעֲבוֹנִי	רַעֲבוֹנְךָ	רַעֲבוֹנְכֶם	רַעֲבוֹנִים	רַעֲבוֹנֵי־
37	גֵּרָעוֹן	גִּרְעוֹן־	גִּרְעוֹנִי	גִּרְעוֹנְךָ	גִּרְעוֹנְכֶם	גִּרְעוֹנוֹת	גִּרְעוֹנוֹת־
38	זִכָּרוֹן	זִכְרוֹן־	זִכְרוֹנִי	זִכְרוֹנְךָ	זִכְרוֹנְכֶם	זִכְרוֹנוֹת	זִכְרוֹנוֹת־
39	חִסָּכוֹן	חֶסְכוֹן־	חֶסְכוֹנִי	חֶסְכוֹנְךָ	חֶסְכוֹנְכֶם	חֶסְכוֹנוֹת	חֶסְכוֹנוֹת־
40	אֵזוֹר	אֵזוֹר־	אֲזוֹרִי	אֲזוֹרְךָ	אֲזוֹרְכֶם	אֲזוֹרִים	אֲזוֹרֵי־
41	סוּס	סוּס־	סוּסִי	סוּסְךָ	סוּסְכֶם	סוּסִים	סוּסֵי־

מס'	יחיד					ריבוי	
118	בְּאֵר	בְּאֵר־	בְּאֵרִי	בְּאֵרְךָ	בְּאֶרְכֶם	בְּאֵרוֹת	בְּאֵרוֹת־
119	זְאֵב	זְאֵב־	זְאֵבִי	זְאֵבְךָ	זְאֵבְכֶם	זְאֵבִים	זְאֵבֵי־
120	חֵטְא	חֵטְא־	חֶטְאִי	חֶטְאֲךָ	חֶטְאֲכֶם	חֲטָאִים	חֲטָאֵי־
121	אוֹיֵב	אוֹיֵב־	אוֹיְבִי	אוֹיִבְךָ	אוֹיִבְכֶם	אוֹיְבִים	אוֹיְבֵי־
122	גַּרְגֵּר	גַּרְגֵּר־	גַּרְגְּרִי	גַּרְגֶּרְךָ	גַּרְגֶּרְכֶם	גַּרְגְּרִים	גַּרְגְּרֵי־
123	הֶבְדֵּל	הֶבְדֵּל־	הֶבְדֵּלִי	הֶבְדֵּלְךָ	הֶבְדֵּלְכֶם	הֶבְדֵּלִים	הֶבְדֵּלֵי־
124	הֶכְרֵחַ	הֶכְרֵח־	הֶכְרֵחִי	הֶכְרֵחֲךָ	הֶכְרֵחֲכֶם	הֶכְרֵחִים	הֶכְרֵחֵי־
125	אוֹהֵב	אוֹהֵב־	אוֹהֲבִי	אוֹהַבְךָ	אוֹהַבְכֶם	אוֹהֲבִים	אוֹהֲבֵי־
126	מְנַהֵל	מְנַהֵל־	מְנַהֲלִי	מְנַהַלְךָ	מְנַהַלְכֶם	מְנַהֲלִי	מְנַהֲלֵי־
127	מַעֲשֵׂר	מַעֲשַׂר־	מַעַשְׂרִי	מַעֲשֶׂרְךָ	מַעֲשֶׂרְכֶם	מַעַשְׂרוֹת	מַעַשְׂרוֹת־
128	מְפַקֵּחַ	מְפַקַּח־	מְפַקְּחִי	מְפַקַּחֲךָ	מְפַקַּחֲכֶם	מְפַקְּחִים	מְפַקְּחֵי־
129	מַפְתֵּחַ	מַפְתֵּחַ־	מַפְתְּחִי	מַפְתַּחֲךָ	מַפְתַּחֲכֶם	מַפְתְּחוֹת	מַפְתְּחוֹת־
130	מַקֵּל	מַקֵּל־	מַקְלִי	מַקֶּלְךָ	מַקֶּלְכֶם	מַקְלוֹת	מַקְלוֹת־
131	רוֹפֵא	רוֹפֵא־	רוֹפְאִי	רוֹפַאֲךָ	רוֹפַאֲכֶם	רוֹפְאִים	רוֹפְאֵי־
132	שׁוֹמֵר	שׁוֹמֵר־	שׁוֹמְרִי	שׁוֹמֶרְךָ	שׁוֹמֶרְכֶם	שׁוֹמְרִים	שׁוֹמְרֵי־
133	אָבֵל	אֲבֵל־	אֲבֵלִי	אֲבֵלְךָ	אֲבֶלְכֶם	אֲבֵלִים	אֲבֵלֵי־
134	גָּדֵר	גֶּדֶר־	גְּדֵרִי	גְּדֵרְךָ	גְּדֶרְכֶם	גְּדֵרִים	גִּדְרֵי־
135	שָׁקֵד	שְׁקֵד־	שְׁקֵדִי	שְׁקֵדְךָ	שְׁקֶדְכֶם	שְׁקֵדִים	שְׁקֵדֵי־
136	זָקֵן	זְקַן־	זְקֵנִי	זְקֵנְךָ	זְקַנְכֶם	זְקֵנִים	זִקְנֵי־
137	חָבֵר	חֲבֵר־	חֲבֵרִי	חֲבֵרְךָ	חֲבֶרְכֶם	חֲבֵרִים	חַבְרֵי־
138	חָצֵר	חֲצַר־	חֲצֵרִי	חֲצֵרְךָ	חֲצַרְכֶם	חֲצֵרוֹת	חַצְרוֹת־
139	מָגֵן	מָגֵן־	מָגִנִּי	מָגִנְּךָ	מָגִנְּכֶם	מָגִנִּים	מָגִנֵּי־
140	סָפֵק	סְפֵק־	סְפֵקִי	סְפֵקְךָ	סְפֶקְכֶם	סְפֵקוֹת	סְפֵקוֹת־
141	עָקֵב	עֲקֵב־	עֲקֵבִי	עֲקֵבְךָ	עֲקֶבְכֶם	עֲקֵבִים	עִקְבֵי־
142	חֵרֵשׁ	חֵרֵשׁ־	חֵרְשִׁי	חֶרְשְׁךָ	חֶרְשְׁכֶם	חֵרְשִׁים	חֵרְשֵׁי־
143	חֹק	חָק־	חֻקִּי	חָקְּךָ	חָקְּכֶם	חֻקִּים	חֻקֵּי־
144	תֹּף	תֹּף־	תֻּפִּי	תֻּפְּךָ	תֻּפְּכֶם	תֻּפִּים	תֻּפֵּי־
145	כֹּחַ	כֹּחַ־	כֹּחִי	כֹּחֲךָ	כֹּחֲכֶם	כֹּחוֹת	כֹּחוֹת־
146	אֶפְרֹחַ	אֶפְרֹחַ־	אֶפְרֹחִי	אֶפְרֹחֲךָ	אֶפְרֹחֲכֶם	אֶפְרֹחִים	אֶפְרֹחֵי־
147	גִּבְעֹל	גִּבְעֹל־	גִּבְעֹלִי	גִּבְעָלְךָ	גִּבְעָלְכֶם	גִּבְעֹלִים	גִּבְעֹלֵי־
148	קָדְקֹד	קָדְקֹד־	קָדְקֳדִי	קָדְקָדְךָ	קָדְקָדְכֶם	קָדְקֳדִים	קָדְקֳדֵי־
149	קַרְדֹּם	קַרְדֹּם־	קַרְדֻּמִּי	קַרְדֻּמְּךָ	קַרְדֻּמְּכֶם	קַרְדֻּמִּים	קַרְדֻּמֵּי־
150	מָעוֹז	מָעוֹז־	מָעֻזִּי	מָעֻזְּךָ	מָעֻזְּכֶם	מָעֻזִּים	מָעֻזֵּי־
151	אַהַב	אַהַב־	אֲהָבִי	אַהַבְךָ	אַהַבְכֶם	אֲהָבִים	אַהֲבֵי־
152	נַעַר	נַעַר	נַעֲרִי	נַעַרְךָ	נַעַרְכֶם	נְעָרִים	נַעֲרֵי־
153	יַעַר	יַעַר־	יַעֲרִי	יַעַרְךָ	יַעַרְכֶם	יְעָרוֹת	יַעֲרוֹת־
154	פַּחַד	פַּחַד־	פַּחְדִּי	פַּחְדְּךָ	פַּחְדְּכֶם	פְּחָדִים	פַּחֲדֵי־
155	בַּיִת	בֵּית־	בֵּיתִי	בֵּיתְךָ	בֵּיתְכֶם	בָּתִּים	בָּתֵּי־
156	גַּיִס	גֵּיס־	גֵּיסִי	גֵּיסְךָ	גֵּיסְכֶם	גְּיָסוֹת	גֵּיסוֹת־
157	זַיִת	זֵית־	זֵיתִי	זֵיתְךָ	זֵיתְכֶם	זֵיתִים	זֵיתֵי־
158	חַיִל	חֵיל־	חֵילִי	חֵילְךָ	חֵילְכֶם	חֲיָלִים	חֵילֵי־
159	לַיִל	לֵיל־	לֵילִי	לֵילְךָ	לֵילְכֶם	לֵילוֹת	לֵילוֹת־

מס'	יחיד					ריבוי	
80	שָׂדֶה	שְׂדֵה־	שָׂדִי	שָׂדְךָ[1]	שְׂדֵכֶם	שָׂדוֹת	שְׂדוֹת־
81	אָב	אֲבִי־	אָבִי	אָבִיךָ[2]	אֲבִיכֶם	אָבוֹת	אֲבוֹת־
82	אָח	אֲחִי־	אָחִי	אָחִיךָ[3]	אֲחִיכֶם	אַחִים[3]	אֲחֵי־
83	דָּג	דַּג־	דָּגִי	דָּגְךָ	דַּגְכֶם	דָּגִים	דְּגֵי־
84	דָּת	דָּת־	דָּתִי	דָּתְךָ	דָּתְכֶם	דָּתוֹת	דָּתוֹת־
85	יָד	יַד־	יָדִי	יָדְךָ	יֶדְכֶם	יָדוֹת	יְדוֹת־
86	יָם	יַם־	יַמִּי	יַמְּךָ	יַמְּכֶם	יַמִּים	יַמֵּי־
87	תָּא	תָּא־	תָּאִי	תָּאֲךָ	תַּאֲכֶם	תָּאִים	תָּאֵי־
88	פְּרָט	פְּרַט־	פְּרָטִי	פְּרָטְךָ	פְּרַטְכֶם	פְּרָטִים	פְּרָטֵי־
89	אֶזְרָח	אֶזְרַח־	אֶזְרָחִי	אֶזְרָחֲךָ	אֶזְרַחֲכֶם	אֶזְרָחִים	אֶזְרָחֵי־
90	חַיָּט	חַיַּט־	חַיָּטִי	חַיָּטְךָ	חַיַּטְכֶם	חַיָּטִים	חַיָּטֵי־
91	מִפְקָד	מִפְקַד־	מִפְקָדִי	מִפְקָדְךָ	מִפְקַדְכֶם	מִפְקָדִים	מִפְקְדֵי־
92	מַאֲכָל	מַאֲכַל־	מַאֲכָלִי	מַאֲכָלְךָ	מַאֲכַלְכֶם	מַאֲכָלִים	מַאַכְלֵי־
93	מוֹסָד	מוֹסַד־	מוֹסָדִי	מוֹסָדְךָ	מוֹסַדְכֶם	מוֹסָדוֹת	מוֹסְדוֹת־
94	מַסָּע	מַסַּע־	מַסָּעִי	מַסָּעֲךָ	מַסַּעֲכֶם	מַסָּעִים	מַסְעֵי־
95	מֻשָּׂג	מֻשַּׂג־	מֻשָּׂגִי	מֻשָּׂגְךָ	מֻשַּׂגְכֶם	מֻשָּׂגִים	מֻשְׂגֵי־
96	נֶאֱשָׁם	נֶאֱשַׁם־	נֶאֱשָׁמִי	נֶאֱשָׁמְךָ	נֶאֱשַׁמְכֶם	נֶאֱשָׁמִים	נֶאְשְׁמֵי־
97	סִימָן	סִימַן־	סִימָנִי	סִימָנְךָ	סִימַנְכֶם	סִימָנִים	סִימָנֵי־
98	עַקְרָב	עַקְרַב־	עַקְרַבִּי	עַקְרַבְּךָ	עַקְרַבְּכֶם	עַקְרַבִּים	עַקְרַבֵּי־
99	נֶהָג	נַהַג־	נֶהָגִי	נֶהָגְךָ	נַהַגְכֶם	נֶהָגִים	נֶהָגֵי־
100	פָּרָשׁ	פָּרַשׁ־	פָּרָשִׁי	פָּרָשְׁךָ	פָּרַשְׁכֶם	פָּרָשִׁים	פָּרָשֵׁי־
101	שַׁבָּת	שַׁבַּת־	שַׁבַּתִּי	שַׁבַּתְּךָ	שַׁבַּתְּכֶם	שַׁבָּתוֹת	שַׁבְּתוֹת־
102	מִפְעָל	מִפְעַל־	מִפְעָלִי	מִפְעָלְךָ	מִפְעַלְכֶם	מִפְעָלִים	מִפְעֲלֵי־
103	שֻׁלְחָן	שֻׁלְחַן־	שֻׁלְחָנִי	שֻׁלְחָנְךָ	שֻׁלְחַנְכֶם	שֻׁלְחָנוֹת	שֻׁלְחֲנוֹת־
104	גָּמָל	גְּמַל־	גְּמַלִּי	גְּמַלְּךָ	גְּמַלְּכֶם	גְּמַלִּים	גְּמַלֵּי־
105	דָּבָר	דְּבַר־	דְּבָרִי	דְּבָרְךָ	דְּבַרְכֶם	דְּבָרִים	דִּבְרֵי־
106	זָנָב	זְנַב־	זְנָבִי	זְנָבְךָ	זְנַבְכֶם	זְנָבוֹת	זַנְבוֹת־
107	חָכָם	חֲכַם־	חֲכָמִי	חֲכָמְךָ	חֲכַמְכֶם	חֲכָמִים	חַכְמֵי־
108	לֵבָב	לְבַב־	לְבָבִי	לְבָבְךָ	לְבַבְכֶם	לְבָבוֹת	לִבְבוֹת־
109	נָחָשׁ	נְחַשׁ־	נְחָשִׁי	נְחָשְׁךָ	נְחַשְׁכֶם	נְחָשִׁים	נַחֲשֵׁי־
110	צָבָא	צְבָא־	צְבָאִי	צְבָאֲךָ	צְבַאֲכֶם	צְבָאוֹת	צִבְאוֹת־
111	אֵם	אֵם־	אִמִּי	אִמְּךָ	אִמְּכֶם	אִמָּהוֹת	אִמּוֹת־
112	בֵּן	בֶּן־	בְּנִי	בִּנְךָ	בִּנְכֶם	בָּנִים	בְּנֵי־
113	גֵּר	גֵּר־	גֵּרִי	גֵּרְךָ	גֵּרְכֶם	גֵּרִים	גֵּרֵי־
114	נֵס	נֵס־	נִסִּי	נִסְּךָ	נִסְּכֶם	נִסִּים	נִסֵּי־
115	כֵּן	כַּן־	כַּנִּי	כַּנְּךָ	כַּנְּכֶם	כַּנִּים	כַּנֵּי־
116	עֵץ	עֵץ־	עֵצִי	עֵצְךָ	עֵצְכֶם	עֵצִים	עֲצֵי־
117	שֵׁם	שֵׁם־	שְׁמִי	שִׁמְךָ	שִׁמְכֶם	שֵׁמוֹת	שְׁמוֹת־

[1] 80: שָׂדוֹ שָׂדֵהוּ או שָׂדֵהוּ שָׂדֶהָ. — [2] 81: אָבִיךְ אָבִיו אָבִיהָ אָבִינוּ אֲבִיהֶם/ן.

[3] 82: אָחִיךְ אָחִיו אָחִיהָ אָחִינוּ אֲחִיהֶם/ן; אַחַי אַחֶיךָ אַחַיִךְ אֶחָיו אַחֶיהָ אַחֵינוּ.

מס'	יחיד					ריבוי	
199	חֳלִי	חֳלִי־	חָלְיִי	חָלְיְךָ	חָלְיְכֶם	חֳלָיִים	חֳלָיֵי־
200	קֹשִׁי	קְשִׁי־	קָשְׁיִי	קָשְׁיְךָ	קָשְׁיְכֶם	קְשָׁיִים	קָשְׁיֵי־
201	שִׁירָה	שִׁירַת־	שִׁירָתִי	שִׁירָתְךָ	שִׁירַתְכֶם	שִׁירוֹת	שִׁירוֹת־
202	אֳנִיָּה	אֳנִיַּת־	אֳנִיָּתִי	אֳנִיָּתְךָ	אֳנִיַּתְכֶם	אֳנִיּוֹת	אֳנִיּוֹת־
203	בָּגוֹדָה	בָּגוֹדַת־	בָּגוֹדָתִי	בָּגוֹדָתְךָ	בָּגוֹדַתְכֶם	בָּגוֹדוֹת	בָּגוֹדוֹת־
204	בַּחוּרָה	בַּחוּרַת־	בַּחוּרָתִי	בַּחוּרָתְךָ	בַּחוּרַתְכֶם	בַּחוּרוֹת	בַּחוּרוֹת־
205	בֵּיצָה	בֵּיצַת־	בֵּיצָתִי	בֵּיצָתְךָ	בֵּיצַתְכֶם	בֵּיצִים	בֵּיצֵי־
206	בִּקְתָּה	בִּקְתַּת־	בִּקְתָּתִי	בִּקְתָּתְךָ	בִּקְתַּתְכֶם	בִּקְתּוֹת	בִּקְתּוֹת־
207	חָכְמָה	חָכְמַת־	חָכְמָתִי	חָכְמָתְךָ	חָכְמַתְכֶם	חָכְמוֹת	חָכְמוֹת־
208	סֻכָּה	סֻכַּת־	סֻכָּתִי	סֻכָּתְךָ	סֻכַּתְכֶם	סֻכּוֹת	סֻכּוֹת־
209	תַּאֲוָה	תַּאֲוַת־	תַּאֲוָתִי	תַּאֲוָתְךָ	תַּאֲוַתְכֶם	תַּאֲווֹת	תַּאֲווֹת־
210	בָּמָה	בָּמַת־	בָּמָתִי	בָּמָתְךָ	בָּמַתְכֶם	בָּמוֹת	בָּמוֹת־
211	גָּדָה	גְּדַת־	גְּדָתִי	גְּדָתְךָ	גְּדַתְכֶם	גָּדוֹת	גְּדוֹת־
212	בְּעָיָה	בְּעָיַת־	בְּעָיָתִי	בְּעָיָתְךָ	בְּעָיַתְכֶם	בְּעָיוֹת	בְּעָיוֹת־
213	בְּרָכָה	בִּרְכַּת־	בִּרְכָתִי	בִּרְכָתְךָ	בִּרְכַתְכֶם	בְּרָכוֹת	בִּרְכוֹת־
214	זְוָעָה	זַוְעַת־	זַוְעָתִי	זַוְעָתְךָ	זַוְעַתְכֶם	זְוָעוֹת	זַוְעוֹת־
215	נְדָבָה	נִדְבַת־	נִדְבָתִי	נִדְבָתְךָ	נִדְבַתְכֶם	נְדָבוֹת	נִדְבוֹת־
216	קְעָרָה	קַעֲרַת־	קַעֲרָתִי	קַעֲרָתְךָ	קַעֲרַתְכֶם	קְעָרוֹת	קַעֲרוֹת־
217	אֲדָמָה	אַדְמַת־	אַדְמָתִי	אַדְמָתְךָ	אַדְמַתְכֶם	אֲדָמוֹת	אַדְמוֹת־
218	עֲגָלָה	עֶגְלַת־	עֶגְלָתִי	עֶגְלָתְךָ	עֶגְלַתְכֶם	עֲגָלוֹת	עֶגְלוֹת־
219	עֲטָרָה	עֲטֶרֶת־	עֲטַרְתִּי	עֲטַרְתְּךָ	עֲטַרְתְּכֶם	עֲטָרוֹת	עַטְרוֹת־
220	בֶּהָלָה	בֶּהָלַת־	בֶּהָלָתִי	בֶּהָלָתְךָ	בֶּהָלַתְכֶם	בֶּהָלוֹת	בֶּהָלוֹת־
221	בַּקָּשָׁה	בַּקָּשַׁת־	בַּקָּשָׁתִי	בַּקָּשָׁתְךָ	בַּקָּשַׁתְכֶם	בַּקָּשׁוֹת	בַּקָּשׁוֹת־
222	הַכְנָסָה	הַכְנָסַת־	הַכְנָסָתִי	הַכְנָסָתְךָ	הַכְנָסַתְכֶם	הַכְנָסוֹת	הַכְנָסוֹת־
223	מוֹרָשָׁה	מוֹרֶשֶׁת־	מוֹרַשְׁתִּי	מוֹרַשְׁתְּךָ	מוֹרַשְׁתְּכֶם	מוֹרָשׁוֹת	מוֹרְשׁוֹת־
224	מִלְחָמָה	מִלְחֶמֶת־	מִלְחַמְתִּי	מִלְחַמְתְּךָ	מִלְחַמְתְּכֶם	מִלְחָמוֹת	מִלְחֲמוֹת־
225	מִשְׁפָּחָה	מִשְׁפַּחַת־	מִשְׁפַּחְתִּי	מִשְׁפַּחְתְּךָ	מִשְׁפַּחְתְּכֶם	מִשְׁפָּחוֹת	מִשְׁפְּחוֹת־
226	מַתָּנָה	מַתְּנַת־	מַתְּנָתִי	מַתְּנָתְךָ	מַתְּנַתְכֶם	מַתָּנוֹת	מַתְּנוֹת־
227	עֵצָה	עֲצַת־	עֲצָתִי	עֲצָתְךָ	עֲצַתְכֶם	עֵצוֹת	עֲצוֹת־
228	פֵּאָה	פְּאַת־	פְּאָתִי	פְּאָתְךָ	פְּאַתְכֶם	פֵּאוֹת	פְּאוֹת־
229	אֲבֵדָה	אֲבֵדַת־	אֲבֵדָתִי	אֲבֵדָתְךָ	אֲבֵדַתְכֶם	אֲבֵדוֹת	אֲבֵדוֹת־
230	בְּהֵמָה	בֶּהֱמַת־	בֶּהֱמְתִּי	בֶּהֱמְתְּךָ	בֶּהֱמְתְּכֶם	בְּהֵמוֹת	בַּהֲמוֹת־
231	נְבֵלָה	נִבְלַת־	נִבְלָתִי	נִבְלָתְךָ	נִבְלַתְכֶם	נְבֵלוֹת	נִבְלוֹת־
232	שְׁכֵנָה	שְׁכֶנֶת־	שְׁכֶנְתִּי	שְׁכֶנְתְּךָ	שְׁכֶנְתְּכֶם	שְׁכֵנוֹת	שְׁכֵנוֹת־
233	תּוֹכֵחָה	תּוֹכַחַת־	תּוֹכַחְתִּי	תּוֹכַחְתְּךָ	תּוֹכַחְתְּכֶם	תּוֹכֵחוֹת	תּוֹכְחוֹת־
234	תּוֹעֵבָה	תּוֹעֲבַת־	תּוֹעֲבָתִי	תּוֹעֲבָתְךָ	תּוֹעֲבַתְכֶם	תּוֹעֵבוֹת	תּוֹעֲבוֹת־
235	רוֹפְאָה	רוֹפֵאת־	רוֹפֵאתִי	רוֹפֵאתְךָ	רוֹפֵאתְכֶם	רוֹפְאוֹת	רוֹפְאוֹת־
236	אַטְמָה	אַטְמַת־	אַטְמָתִי	אַטְמָתְךָ	אַטְמַתְכֶם	אֲטָמוֹת	אַטְמוֹת־
237	אֲסָדָה	אַסְדַּת־	אַסְדָּתִי	אַסְדָּתְךָ	אַסְדַּתְכֶם	אֲסָדוֹת	אַסְדוֹת־
238	טַחֲנָה	טַחֲנַת־	טַחֲנָתִי	טַחֲנָתְךָ	טַחֲנַתְכֶם	טְחָנוֹת	טַחֲנוֹת־
239	מַלְכָּה	מַלְכַּת־	מַלְכָּתִי	מַלְכָּתְךָ	מַלְכַּתְכֶם	מְלָכוֹת	מַלְכוֹת־
240	אֲבָקָה	אַבְקַת־	אַבְקָתִי	אַבְקָתְךָ	אַבְקַתְכֶם	אֲבָקוֹת	אַבְקוֹת־

מס'	יחיד					ריבוי	
160	עַיִר	עִיר־	עִירִי	עִירְךָ	עִירְכֶם	עֲיָרִים	עִירֵי־
161	תַּיִשׁ	תֵּישׁ־	תֵּישִׁי	תֵּישְׁךָ	תֵּישְׁכֶם	תְּיָשִׁים	תֵּישֵׁי־
162	גָּוֶן	גּוֹן־	גּוֹנִי	גּוֹנְךָ	גּוֹנְכֶם	גְּוָנִים	גּוֹנֵי־
163	אֶבֶן	אֶבֶן־	אַבְנִי	אַבְנְךָ	אַבְנְכֶם	אֲבָנִים	אַבְנֵי־
164	אֶרֶץ	אֶרֶץ־	אַרְצִי	אַרְצְךָ	אַרְצְכֶם	אֲרָצוֹת	אַרְצוֹת־
165	רֶגֶב	רֶגֶב־	רִגְבִּי	רִגְבְּךָ	רִגְבְּכֶם	רְגָבִים	רִגְבֵי־
166	סֶרֶט	סֶרֶט־	סִרְטִי	סִרְטְךָ	סִרְטְכֶם	סְרָטִים	סִרְטֵי־
167	קֶשֶׁת	קֶשֶׁת־	קַשְׁתִּי	קַשְׁתְּךָ	קַשְׁתְּכֶם	קְשָׁתוֹת	קַשְׁתוֹת־
168	דֶּרֶךְ	דֶּרֶךְ־	דַּרְכִּי	דַּרְכְּךָ	דַּרְכְּכֶם	דְּרָכִים	דַּרְכֵי־
169	הֶבֶל	הֶבֶל־[1]	הֶבְלִי	הֶבְלְךָ	הֶבְלְכֶם	הֲבָלִים	הַבְלֵי־
170	הֶגֶה	הֶגֶה־	הֶגְיִי	הֶגְיְךָ	הֶגְיְכֶם	הֲגָאִים	הֲגָאֵי־
171	חֶדֶר	חֲדַר־	חַדְרִי	חַדְרְךָ	חַדְרְכֶם	חֲדָרִים	חַדְרֵי־
172	נֶכֶד	נֶכֶד־	נֶכְדִּי	נֶכְדְּךָ	נֶכְדְּכֶם	נְכָדִים	נֶכְדֵי־
173	נֶפֶשׁ	נֶפֶשׁ־	נַפְשִׁי	נַפְשְׁךָ	נַפְשְׁכֶם	נְפָשׁוֹת	נַפְשׁוֹת־
174	עֶבֶד	עֶבֶד־	עַבְדִּי	עַבְדְּךָ	עַבְדְּכֶם	עֲבָדִים	עַבְדֵי־
175	פֶּלֶא	פֶּלֶא־	פִּלְאִי	פִּלְאֲךָ	פִּלְאֲכֶם	פְּלָאִים	פִּלְאֵי־
176	שֶׁמֶן	שֶׁמֶן־	שַׁמְנִי	שַׁמְנְךָ	שַׁמְנְכֶם	שְׁמָנִים	שַׁמְנֵי־
177	שֶׁמֶשׁ	שֶׁמֶשׁ־	שִׁמְשִׁי	שִׁמְשְׁךָ	שִׁמְשְׁכֶם	שְׁמָשׁוֹת	שִׁמְשׁוֹת־
178	זֶרַע	זֶרַע־	זַרְעִי	זַרְעֲךָ	זַרְעֲכֶם	זְרָעִים	זַרְעֵי־
179	צֶבַע	צֶבַע־	צִבְעִי	צִבְעֲךָ	צִבְעֲכֶם	צְבָעִים	צִבְעֵי־
180	חֵלֶב	חֵלֶב־	חֶלְבִּי	חֶלְבְּךָ	חֶלְבְּכֶם	חֲלָבִים	חֶלְבֵי־
181	חֵלֶק	חֵלֶק־	חֶלְקִי	חֶלְקְךָ	חֶלְקְכֶם	חֲלָקִים	חֶלְקֵי־
182	סֵפֶר	סֵפֶר־	סִפְרִי	סִפְרְךָ	סִפְרְכֶם	סְפָרִים	סִפְרֵי־
183	עֵמֶק	עֵמֶק־	עִמְקִי	עִמְקְךָ	עִמְקְכֶם	עֲמָקִים	עִמְקֵי־
184	מֵצַח	מֵצַח־	מִצְחִי	מִצְחֲךָ	מִצְחֲכֶם	מְצָחוֹת	מִצְחוֹת־
185	אֹהֶל	אֹהֶל־	אָהֳלִי	אָהָלְךָ	אָהָלְכֶם	אֹהָלִים	אָהֳלֵי־
186	אֹמֶר	אֹמֶר־	אָמְרִי	אָמְרְךָ	אָמְרְכֶם	אֲמָרִים	אִמְרֵי־
187	צֹרֶךְ	צֹרֶךְ־	צָרְכִּי	צָרְכְּךָ	צָרְכְּכֶם	צְרָכִים	צָרְכֵי־
188	גֹּמֶא	גֹּמֶא־	גָּמְאִי	גָּמְאֲךָ	גָּמְאֲכֶם	גְּמָאִים	גָּמְאֵי־
189	גֹּרֶן	גֹּרֶן־	גָּרְנִי	גָּרְנְךָ	גָּרְנְכֶם	גְּרָנוֹת	גָּרְנוֹת־
190	חֹדֶשׁ	חֹדֶשׁ־	חָדְשִׁי	חָדְשְׁךָ	חָדְשְׁכֶם	חֳדָשִׁים	חָדְשֵׁי־
191	כֹּתֶל	כֹּתֶל־	כָּתְלִי	כָּתְלְךָ	כָּתְלְכֶם	כְּתָלִים	כָּתְלֵי־
192	קֹמֶץ	קֹמֶץ־	קָמְצִי	קָמְצְךָ	קָמְצְכֶם	קְמָצִים	קָמְצֵי־
193	שֹׁרֶשׁ	שֹׁרֶשׁ־	שָׁרְשִׁי	שָׁרְשְׁךָ	שָׁרְשְׁכֶם	שָׁרָשִׁים	שָׁרְשֵׁי־
194	צִפֹּרֶן	צִפֹּרֶן־	צִפָּרְנִי	צִפָּרְנְךָ	צִפָּרְנְכֶם	צִפָּרְנִים	צִפָּרְנֵי־
195	אֹרַח	אֹרַח־	אָרְחִי	אָרְחֲךָ	אָרְחֲכֶם	אֳרָחוֹת	אָרְחוֹת־
196	גֹּבַהּ	גֹּבַהּ־	גָּבְהִי	גָּבְהֲךָ	גָּבְהֲכֶם	גְּבָהִים	גָּבְהֵי־
197	פֹּעַל	פֹּעַל־	פָּעֳלִי	פָּעָלְךָ	פָּעָלְכֶם	פְּעָלִים	פָּעֳלֵי־
198	רֹחַב	רֹחַב־	רָחְבִּי	רָחְבְּךָ	רָחְבְּכֶם	רְחָבִים	רָחֳבֵי־

[1] 169: גם הֲבֵל־ (בביטוי הֲבֵל־הֲבָלִים).

כל שם־תואר ניתן במילון בצורות־היחיד זכר ונקבה; את־צורות־הריבוי תקבל כדלקמן:
א) אם צורת־הנקבה מסתיימת בסיומת ָה, החלף ָה בסיומת ִים (זכר ריבוי) או ־וֹת (נקבה ריבוי), כגון: גָּדוֹל, גְּדוֹלָה – ריבוי: גְּדוֹלִים, גְּדוֹלוֹת;
ב) אם צורת־הזכר מסתיימת בסיומת ִי והנקבה בסיומת ִית, החלף ִית בסיומת ִיִּים (זכר ריבוי) או ִיּוֹת (נקבה ריבוי), כגון: חֻקִּי, חֻקִּית – ריבוי: חֻקִּיִּים, חֻקִּיּוֹת.
אצל כל שאר שמות־התואר רשומות צורות־הריבוי בגוף המילון, כגון: פִּקֵּחַ, פִּקַּחַת (ר' פִּקְחִים, ־חוֹת).

— Les adjectifs hébraïques sont donnés dans le dictionnaire au masculin et au féminin singulier; on obtient les formes du pluriel comme suit:
a) Si le féminin singulier se termine en ָה, remplacez ָה par ִים (masculin pluriel) ou ־וֹת (féminin pluriel), p. ex. גָּדוֹל, גְּדוֹלָה — pluriel: גְּדוֹלִים, גְּדוֹלוֹת;
b) Si le masculin singulier se termine en ִי et le féminin singulier en ִית, remplacez ִי par ִיִּים (masculin pluriel) ou ִיּוֹת (féminin pluriel), p. ex. חֻקִּי, חֻקִּית — pluriel: חֻקִּיִּים, חֻקִּיּוֹת.
— Pour tous les autres adjectifs, les formes du pluriel sont indiquées dans le dictionnaire, p. ex. פִּקֵּחַ, פִּקַּחַת (ר' פִּקְחִים, ־חוֹת).

Déclinaison des Prépositions – 3. נטיית מלות־היחס

En hébreu, contrairement au français, les prépositions se déclinent par adjonction ae suffixes personnels, p.ex. אֵלַי "vers moi"

לוח III – נטיית מלות־היחס

מס'	מלות־יחס								
266	אוֹדוֹת־	אוֹדוֹתַי	אוֹדוֹתֶיךָ	אוֹדוֹתַיִךְ	אוֹדוֹתָיו	אוֹדוֹתֶיהָ	אוֹדוֹתֵינוּ	אוֹדוֹתֵיכֶם/ן	אוֹדוֹתֵיהֶם/ן
267	אַחֲרֵי־	אַחֲרַי	אַחֲרֶיךָ	אַחֲרַיִךְ	אַחֲרָיו	אַחֲרֶיהָ	אַחֲרֵינוּ	אַחֲרֵיכֶם/ן	אַחֲרֵיהֶם/ן
268	אֶל־	אֵלַי	אֵלֶיךָ	אֵלַיִךְ	אֵלָיו	אֵלֶיהָ	אֵלֵינוּ	אֲלֵיכֶם/ן	אֲלֵיהֶם/ן
269	אֵצֶל־	אֶצְלִי	אֶצְלְךָ	אֶצְלֵךְ	אֶצְלוֹ	אֶצְלָהּ	אֶצְלֵנוּ	אֶצְלְכֶם/ן	אֶצְלָם/ן
270	1. אֶת־	אוֹתִי	אוֹתְךָ	אוֹתָךְ	אוֹתוֹ	אוֹתָהּ	אוֹתָנוּ	אֶתְכֶם/ן	אוֹתָם/ן
271	2. אֶת־	אִתִּי	אִתְּךָ	אִתָּךְ	אִתּוֹ	אִתָּהּ	אִתָּנוּ	אִתְּכֶם/ן	אִתָּם/ן
272	בְּ־	בִּי	בְּךָ	בָּךְ	בּוֹ	בָּהּ	בָּנוּ	בָּכֶם/ן	בָּהֶם/ן[1]
273	בִּגְלַל־	בִּגְלָלִי	בִּגְלָלְךָ	בִּגְלָלֵךְ	בִּגְלָלוֹ	בִּגְלָלָהּ	בִּגְלָלֵנוּ	בִּגְלַלְכֶם/ן	בִּגְלָלָם/ן
274	בֵּין־	בֵּינִי	בֵּינְךָ	בֵּינֵךְ	בֵּינוֹ	בֵּינָהּ	בֵּינֵינוּ[2]	בֵּינֵיכֶם/ן	בֵּינֵיהֶם/ן
275	בִּלְעֲדֵי־	בִּלְעָדַי	בִּלְעָדֶיךָ	בִּלְעָדַיִךְ	בִּלְעָדָיו	בִּלְעָדֶיהָ	בִּלְעָדֵינוּ	בִּלְעֲדֵיכֶם/ן	בִּלְעֲדֵיהֶם/ן
276	בַּעֲבוּר־	בַּעֲבוּרִי	בַּעֲבוּרְךָ	בַּעֲבוּרֵךְ	בַּעֲבוּרוֹ	בַּעֲבוּרָהּ	בַּעֲבוּרֵנוּ	בַּעֲבוּרְכֶם/ן	בַּעֲבוּרָם/ן
277	בְּעַד־	בַּעֲדִי	בַּעַדְךָ	בַּעֲדֵךְ	בַּעֲדוֹ	בַּעֲדָהּ	בַּעֲדֵנוּ	בַּעַדְכֶם/ן	בַּעֲדָם/ן

[1] 272: גם בָּם/ן.
[2] 274: גם בֵּינוֹתֵינוּ, בֵּינוֹתָם.

מס'	יחיד					ריבוי	
241	רְצָפָה	רִצְפַּת־	רִצְפָּתִי	רִצְפָּתְךָ	רִצְפַּתְכֶם	רְצָפוֹת	רִצְפוֹת־
242	שִׂמְלָה	שִׂמְלַת־	שִׂמְלָתִי	שִׂמְלָתְךָ	שִׂמְלַתְכֶם	שְׂמָלוֹת	שִׂמְלוֹת־
243	חֶבְרָה	חֶבְרַת־	חֶבְרָתִי	חֶבְרָתְךָ	חֶבְרַתְכֶם	חֲבָרוֹת	חֶבְרוֹת־
244	עָרְלָה	עָרְלַת־	עָרְלָתִי	עָרְלָתְךָ	עָרְלַתְכֶם	עֲרָלוֹת	עָרְלוֹת־
245	אוֹרַחַת	אוֹרַחַת־	אוֹרַחְתִּי	אוֹרַחְתְּךָ	אוֹרַחְתְּכֶם	אוֹרְחוֹת	אוֹרְחוֹת־
246	מִשְׁלַחַת	מִשְׁלַחַת־	מִשְׁלַחְתִּי	מִשְׁלַחְתְּךָ	מִשְׁלַחְתְּכֶם	מִשְׁלָחוֹת	מִשְׁלְחוֹת־
247	מְפַקַּחַת	מְפַקַּחַת־	מְפַקַּחְתִּי	מְפַקַּחְתְּךָ	מְפַקַּחְתְּכֶם	מְפַקְּחוֹת	מְפַקְּחוֹת־
248	תּוֹלַעַת	תּוֹלַעַת־	תּוֹלַעְתִּי	תּוֹלַעְתְּךָ	תּוֹלַעְתְּכֶם	תּוֹלָעִים	תּוֹלְעֵי־
249	מֵינֶקֶת	מֵינֶקֶת־	מֵינִקְתִּי	מֵינִקְתְּךָ	מֵינִקְתְּכֶם	מֵינִיקוֹת	מֵינִיקוֹת־
250	עֲצֶרֶת	עֲצֶרֶת־	עֲצַרְתִּי	עֲצַרְתְּךָ	עֲצַרְתְּכֶם	עֲצָרוֹת	עֲצָרוֹת־
251	צַמֶּרֶת	צַמֶּרֶת־	צַמַּרְתִּי	צַמַּרְתְּךָ	צַמַּרְתְּכֶם	צַמָּרוֹת	צַמְּרוֹת־
252	מִשְׁמֶרֶת	מִשְׁמֶרֶת־	מִשְׁמַרְתִּי	מִשְׁמַרְתְּךָ	מִשְׁמַרְתְּכֶם	מִשְׁמָרוֹת	מִשְׁמְרוֹת־
253	יוֹעֶצֶת	יוֹעֶצֶת־	יוֹעַצְתִּי	יוֹעַצְתְּךָ	יוֹעַצְתְּכֶם	יוֹעֲצוֹת	יוֹעֲצוֹת־
254	חוֹתֶנֶת	חוֹתֶנֶת־	חוֹתַנְתִּי	חוֹתַנְתְּךָ	חוֹתַנְתְּכֶם	חוֹתְנוֹת	חוֹתְנוֹת־
255	מִשְׁעֶנֶת	מִשְׁעֶנֶת־	מִשְׁעַנְתִּי	מִשְׁעַנְתְּךָ	מִשְׁעַנְתְּכֶם	מִשְׁעָנוֹת	מִשְׁעֲנוֹת־
256	תִּזְמֹרֶת	תִּזְמֹרֶת־	תִּזְמָרְתִּי	תִּזְמָרְתְּךָ	תִּזְמָרְתְּכֶם	תִּזְמוֹרוֹת	תִּזְמוֹרוֹת־
257	גֻּלְגֹּלֶת	גֻּלְגֹּלֶת־	גֻּלְגָּלְתִּי	גֻּלְגָּלְתְּךָ	גֻּלְגָּלְתְּכֶם	גֻּלְגָּלוֹת	גֻּלְגְּלוֹת־
258	כְּתֹנֶת־	כְּתֹנֶת־	כֻּתָּנְתְּךָ	כֻּתָּנְתְּךָ	כֻּתָּנְתְּכֶם	כֻּתֳּנוֹת	כָּתְנוֹת־
259	מַשְׂכֹּרֶת	מַשְׂכֹּרֶת־	מַשְׂכֻּרְתִּי	מַשְׂכֻּרְתְּךָ	מַשְׂכֻּרְתְּכֶם	מַשְׂכּוֹרוֹת	מַשְׂכּוֹרוֹת־
260	פָּרֹכֶת	פָּרֹכֶת־	פָּרָכְתִּי	פָּרָכְתְּךָ	פָּרָכְתְּכֶם	פָּרוֹכוֹת	פָּרוֹכוֹת־

לוח II — מספר זוגי

מס'	זוגי									
261	אָזְנַיִם	אָזְנֵי־	אָזְנַי	אָזְנֶיךָ	אָזְנַיִךְ	אָזְנָיו	אָזְנֶיהָ	אָזְנֵינוּ	אָזְנֵיכֶם/ן	אָזְנֵיהֶם/ן
262	בִּרְכַּיִם	בִּרְכֵּי־	בִּרְכַּי	בִּרְכֶּיךָ	בִּרְכַּיִךְ	בִּרְכָּיו	בִּרְכֶּיהָ	בִּרְכֵּינוּ	בִּרְכֵּיכֶם/ן	בִּרְכֵּיהֶם/ן
263	יָדַיִם	יְדֵי־	יָדַי	יָדֶיךָ	יָדַיִךְ	יָדָיו	יָדֶיהָ	יָדֵינוּ	יְדֵיכֶם/ן	יְדֵיהֶם/ן
264	לְחָיַיִם	לְחָיֵי־	לְחָיַי	לְחָיֶיךָ	לְחָיַיִךְ	לְחָיָיו	לְחָיֶיהָ	לְחָיֵינוּ	לְחָיֵיכֶם/ן	לְחָיֵיהֶם/ן
265	עֵינַיִם	עֵינֵי־	עֵינַי	עֵינֶיךָ	עֵינַיִךְ	עֵינָיו	עֵינֶיהָ	עֵינֵינוּ	עֵינֵיכֶם/ן	עֵינֵיהֶם/ן

על־יד כל פועל רשום מספר (530–301) המתייחס ללוחות IX–V (להלן עמ' 797–810) ובלוחות אלו תמצא את צורות־הנטייה הבסיסיות של אותו פועל או של פועל מאותו דגם.

לדוגמה: קָשַׁר (301), בָּרָא (336), נִזְכַּר (389): בלוח V תמצא:

— Chaque verbe est suivi d'un numéro (301–530) qui se réfère aux listes V–IX (ci-dessous pp. 797–810). Dans ces listes vous trouvez les formes principales de la conjugaison de ce verbe ou d'un verbe du même type.
Par exemple: vous cherchez un des verbes קָשַׁר (301), בָּרָא (633), נִזְכַּר (389) : la liste V vous donne:

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
301	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קְשַׁרְתֶּם	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	תִּקְשֹׁרְנָה	קְשֹׁר	קִשְׁרִי	לִקְשֹׁר	קוֹשֵׁר,	קָשׁוּר
336	בָּרָאתִי	בָּרָא	בָּרְאָה	בְּרָאתֶם	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	תִּבְרֶאנָה	בְּרָא	בִּרְאִי	לִבְרֹא	בּוֹרֵא,	בָּרוּא

la liste VI vous donne: בלוח VI תמצא:

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
389	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְתֶּם	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	תִּזָּכַרְנָה	לְהִזָּכֵר	נִזְכָּר

את צורות הנטייה שאינן מופיעות בלוחות תקבל כדלקמן:

Vous trouverez comme suit les formes qui ne figurent pas dans les listes:

עבר: החלף הסיומת ־תִּי של קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) באחת הסיומות ־תָּ, ־תְּ, ־נוּ, ואת הסיומת ־תִי של בָּרָאתִי באחת הסיומות ־תָ, ־ת, ־נוּ; — החלף הסיומת ־ָה של קָשְׁרָה (בָּרְאָה, נִזְכְּרָה) בסיומת ־וּ.

Passé: remplacez le suffixe ־תִּי de קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) par un des suffixes ־תָּ, ־תְּ, ־נוּ et le suffixe ־תִי de בָּרָאתִי par un des suffixes ־תָ, ־ת, ־נוּ. Remplacez le suffixe ־ָה de קָשְׁרָה (נִזְכְּרָה, בָּרְאָה) par le suffixe ־וּ.

עתיד: החלף התחילית תִּ־ של תִּקְשֹׁר (תִּבְרָא, תִּזָּכֵר) באחת התחיליות יִ־ או נִ־. החלף הסיומת ־ִי של תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי, תִּזָּכְרִי) בסיומת ־וּ.

Futur: remplacez le préfixe תִּ־ de תִּקְשׁוֹר (תִּזָּכֵר, תִּבְרָא) par un des préfixes יִ־ ou נִ־. Remplacez le suffixe ־ִי de תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי, תִּזָּכְרִי) par le suffixe ־וּ.

ציווי: א) בבניין קל, פִּעֵל ו־הִפְעִיל (לוחות VII, V, IX): הוסף הסיומת ־ְנָה לצורה קְשֹׁר: החלף ־ָא של בְּרָא בסיומת ־ֶאנָה.

Impératif: a) *conjugaison simple*, פִּעֵל et הִפְעִיל (listes V, VII et IX): ajoutez le suffixe ־ְנָה à la forme קְשֹׁר; remplacez ־ָא de בְּרָא par le suffixe ־ֶאנָה.

מס'	מלות־יחס								
278	כְּמוֹ־	כָּמוֹנִי	כָּמוֹךָ	כָּמוֹךְ	כָּמוֹהוּ	כָּמוֹהָ	כָּמוֹנוּ	כְּמוֹכֶם/ן[3]	כְּמוֹהֶם/ן[3]
279	לְ־	לִי	לְךָ	לָךְ	לוֹ	לָהּ	לָנוּ	לָכֶם/ן	לָהֶם/ן[4]
280	לְמַעַן־	לְמַעֲנִי	לְמַעַנְךָ	לְמַעֲנֵךְ	לְמַעֲנוֹ	לְמַעֲנָהּ	לְמַעֲנֵנוּ	לְמַעַנְכֶם/ן	לְמַעֲנָם/ן
281	לִקְרַאת־	לִקְרָאתִי	לִקְרָאתְךָ	לִקְרָאתֵךְ	לִקְרָאתוֹ	לִקְרָאתָהּ	לִקְרָאתֵנוּ	לִקְרַאתְכֶם/ן	לִקְרָאתָם/ן
282	מִן־	מִמֶּנִּי	מִמְּךָ	מִמֵּךְ	מִמֶּנּוּ	מִמֶּנָּה	מִמֶּנּוּ	מִכֶּם/ן	מֵהֶם/ן
283	נֶגֶד־	נֶגְדִּי	נֶגְדְּךָ	נֶגְדֵּךְ	נֶגְדּוֹ	נֶגְדָּהּ	נֶגְדֵּנוּ	נֶגְדְּכֶם/ן	נֶגְדָּם/ן
284	נֹכַח־	נִכְחִי	נִכְחֲךָ	נִכְחֵךְ	נִכְחוֹ	נִכְחָהּ	נִכְחֵנוּ	נִכְחֲכֶם/ן	נִכְחָם/ן
285	סְבִיב־	סְבִיבִי[5]	סְבִיבְךָ	סְבִיבֵךְ	סְבִיבוֹ	סְבִיבָהּ	סְבִיבֵנוּ	סְבִיבְכֶם/ן	סְבִיבָם/ן
286	עַד־	עָדַי	עָדֶיךָ	עָדַיִךְ	עָדָיו	עָדֶיהָ	עָדֵינוּ	עֲדֵיכֶם/ן	עֲדֵיהֶם/ן
287	עַל־	עָלַי	עָלֶיךָ	עָלַיִךְ	עָלָיו	עָלֶיהָ	עָלֵינוּ	עֲלֵיכֶם/ן	עֲלֵיהֶם/ן
288	עִם־	עִמִּי[6]	עִמְּךָ	עִמָּךְ	עִמּוֹ	עִמָּהּ	עִמָּנוּ	עִמָּכֶם/ן	עִמָּהֶם/ן[6]
289	שֶׁל־	שֶׁלִּי	שֶׁלְּךָ	שֶׁלָּךְ	שֶׁלּוֹ	שֶׁלָּהּ	שֶׁלָּנוּ	שֶׁלָּכֶם/ן	שֶׁלָּהֶם/ן
290	תַּחַת	תַּחְתַּי[7]	תַּחְתֶּיךָ	תַּחְתַּיִךְ	תַּחְתָּיו	תַּחְתֶּיהָ	תַּחְתֵּינוּ	תַּחְתֵּיכֶם/ן	תַּחְתֵּיהֶם/ן[7]

[3] 278: גם כָּכֶם/ן, כָּהֶם/ן. — [4] 279: גם לָמוֹ.

[5] 285: גם סְבִיבַי וכו' וגם סְבִיבוֹתַי וכו'. — [6] 288: גם /עִמָּדִי, עִמָּם/ן. — [7] 290: גם תַּחְתֵּנִי, תַּחְתָּם/ן

4. נטיית המיליות — *Déclinaison des Particules*

En hébreu, certaines particules (adverbes, conjonctions) se déclinent par adjonction de suffixes personnels, p. ex. עוֹדֶנּוּ חַי "il est encore vivant".

לוח IV — נטיית המיליות

מס'	מיליות								
291	אַיֵּה[1]	אַיֵּנִי	אַיֶּכָּה	אַיֵּךְ	אַיּוֹ	אַיָּהּ	אַיֵּנוּ	אַיֵּכֶם/ן	אַיָּם/ן
292	אֵין	אֵינִי[2]	אֵינְךָ	אֵינֵךְ	אֵינוֹ[2]	אֵינָהּ[2]	אֵינֶנּוּ	אֵינְכֶם/ן	אֵינָם/ן
293	אַשְׁרֵי	אַשְׁרַי	אַשְׁרֶיךָ	אַשְׁרַיִךְ	אַשְׁרָיו	אַשְׁרֶיהָ	אַשְׁרֵינוּ	אַשְׁרֵיכֶם/ן	אַשְׁרֵיהֶם/ן
294	בִּלְתִּי	בִּלְתִּי	בִּלְתְּךָ	בִּלְתֵּךְ	בִּלְתּוֹ	בִּלְתָּהּ	בִּלְתֵּנוּ	בִּלְתְּכֶם/ן	בִּלְתָּם/ן
295	דַּי	דַּיִּי[3]	דַּיְּךָ	דַּיֵּךְ	דַּיּוֹ	דַּיָּהּ	דַּיֵּנוּ	דַּיְּכֶם/ן	דַּיָּם/ן
296	הִנֵּה	הִנְנִי[4]	הִנְּךָ	הִנָּךְ	הִנּוֹ[4]	הִנָּהּ[4]	הִנְנוּ[4]	הִנְּכֶם/ן	הִנָּם/ן
297	הֲרֵי	הֲרֵינִי	—[5]	—[5]	הֲרֵיהוּ	הֲרֵיהִי	הֲרֵינוּ	—[5]	הֲרֵיהֶם/ן
298	יֵשׁ	יֶשְׁנִי	יֶשְׁךָ	יֶשְׁנֵךְ	יֶשְׁנוֹ	יֶשְׁנָהּ	יֶשְׁנֵנוּ	יֶשְׁכֶם/ן	יֶשְׁנָם/ן
299	כֹּל	כֻּלִּי	כֻּלְּךָ	כֻּלֵּךְ	כֻּלּוֹ	כֻּלָּהּ	כֻּלָּנוּ	כֻּלְּכֶם/ן	כֻּלָּם/ן
300	עוֹד	עוֹדֶנִּי	עוֹדְךָ	עוֹדֵךְ	עוֹדוֹ[6]	עוֹדָהּ[6]	עוֹדֶנּוּ	עוֹדְכֶם/ן	עוֹדָם/ן

[1] 291: גם אֵי. — [2] 292: גם אֵינֶנִּי, אֵינֶנּוּ, אֵינֶנָּה. — [3] 295: גם דַּיֵּנִי. — [4] 296: גם הִנֵּנִי, הִנֵּהוּ, הִנֶּהָ, הִנֶּנּוּ. — [5] 297: הֲרֵי אַתָּה, אַתְּ, אַתֶּם/ן. — [6] 300: גם עוֹדֶנּוּ, עוֹדֶנָּה.

עלייד כל פועל רשום מספר (301–530) המתייחס ללוחות V–IX (להלן עמ' 797–810) ובלוחות אלו תמצא את צורות־הנטייה הבסיסיות של אותו פועל או של פועל מאותו דגם.

לדוגמה: קָשַׁר (301), בָּרָא (336), נִזְכַּר (389): בלוח V תמצא:

— Chaque verbe est suivi d'un numéro (301–530) qui se réfère aux listes V–IX (ci-dessous pp. 797–810). Dans ces listes vous trouvez les formes principales de la conjugaison de ce verbe ou d'un verbe du même type.
Par exemple: vous cherchez un des verbes קָשַׁר (301), בָּרָא (633), נִזְכַּר (389) : la liste V vous donne:

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
301	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קְשַׁרְתֶּם	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	תִּקְשֹׁרְנָה	קְשֹׁר	קִשְׁרִי	לִקְשֹׁר	קוֹשֵׁר,	קָשׁוּר
336	בָּרָאתִי	בָּרָא	בָּרְאָה	בְּרָאתֶם	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	תִּבְרֶאנָה	בְּרָא	בִּרְאִי	לִבְרֹא	בּוֹרֵא,	בָּרוּא

בלוח VI תמצא: la liste VI vous donne:

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
389	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְתֶּם	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	תִּזָּכַרְנָה	לְהִזָּכֵר	נִזְכָּר

את צורות הנטייה שאינן מופיעות בלוחות תקבל כדלקמן:

עבר: החלף הסיומת ־תִי של קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) באחת הסיומות ־תָ, ־תְ, ־נוּ, ואת הסיומת ־תִי של בָּרָאתִי באחת הסיומות ־תָ, ־ת, ־נוּ; — החלף הסיומת ־ָה של קָשְׁרָה (בָּרְאָה, נִזְכְּרָה) בסיומת ־וּ.

עתיד: החלף התחילית תּ־ של תִּקְשֹׁר (תִּבְרָא, תִּזָּכֵר) באחת התחיליות י־ או נ־. החלף הסיומת ־ִי של תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי, תִּזָּכְרִי) בסיומת ־וּ.

ציווי: א) בבניין קל, פִּעֵל ו־הִפְעִיל (לוחות V, VII, IX): הוסף הסיומת ־ָנָה לצורה קְשֹׁר: החלף ־ָא של בְּרָא בסיומת ־ֶאנָה.

Vous trouverez comme suit les formes qui ne figurent pas dans les listes:

Passé: remplacez le suffixe ־תִי de קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) par un des suffixes ־תָ, ־תְ, ־נוּ et le suffixe ־תִי de בָּרָאתִי par un des suffixes ־תָ, ־ת, ־נוּ. Remplacez le suffixe ־ָה de קָשְׁרָה (בָּרְאָה, נִזְכְּרָה) par le suffixe ־וּ.

Futur: remplacez le préfixe תּ־ de תִּקְשׁוֹר (תִּבְרָא, תִּזָּכֵר) par un des préfixes י־ ou נ־. Remplacez le suffixe ־ִי de תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי, תִּזָּכְרִי) par le suffixe ־וּ.

Impératif: a) *conjugaison simple*, פִּעֵל et הִפְעִיל (listes V, VII et IX): ajoutez le suffixe ־ָנָה à la forme קְשֹׁר; remplacez ־ָא de בְּרָא par le suffixe ־ֶאנָה.

מס'	מלות־יחס								
278	כְּמוֹ־	כָּמוֹנִי	כָּמוֹךָ	כָּמוֹךְ	כָּמוֹהוּ	כָּמוֹהָ	כָּמוֹנוּ	כְּמוֹכֶם/ן[3]	כְּמוֹהֶם/ן[3]
279	לְ־	לִי	לְךָ	לָךְ	לוֹ	לָהּ	לָנוּ	לָכֶם/ן	לָהֶם/ן[4]
280	לְמַעַן־	לְמַעֲנִי	לְמַעַנְךָ	לְמַעֲנֵךְ	לְמַעֲנוֹ	לְמַעֲנָהּ	לְמַעֲנֵנוּ	לְמַעַנְכֶם/ן	לְמַעֲנָם/ן
281	לִקְרַאת־	לִקְרָאתִי	לִקְרָאתְךָ	לִקְרָאתֵךְ	לִקְרָאתוֹ	לִקְרָאתָהּ	לִקְרָאתֵנוּ	לִקְרַאתְכֶם/ן	לִקְרָאתָם/ן
282	מִן־	מִמֶּנִּי	מִמְּךָ	מִמֵּךְ	מִמֶּנּוּ	מִמֶּנָּה	מִמֶּנּוּ	מִכֶּם/ן	מֵהֶם/ן
283	נֶגֶד־	נֶגְדִּי	נֶגְדְּךָ	נֶגְדֵּךְ	נֶגְדּוֹ	נֶגְדָּהּ	נֶגְדֵּנוּ	נֶגְדְּכֶם/ן	נֶגְדָּם/ן
284	נֹכַח־	נִכְחִי	נִכְחֲךָ	נִכְחֵךְ	נִכְחוֹ	נִכְחָהּ	נִכְחֵנוּ	נִכְחֲכֶם/ן	נִכְחָם/ן
285	סְבִיב־	סְבִיבִי[5]	סְבִיבְךָ	סְבִיבֵךְ	סְבִיבוֹ	סְבִיבָהּ	סְבִיבֵנוּ	סְבִיבְכֶם/ן	סְבִיבָם/ן
286	עַד־	עָדַי	עָדֶיךָ	עָדַיִךְ	עָדָיו	עָדֶיהָ	עָדֵינוּ	עֲדֵיכֶם/ן	עֲדֵיהֶם/ן
287	עַל־	עָלַי	עָלֶיךָ	עָלַיִךְ	עָלָיו	עָלֶיהָ	עָלֵינוּ	עֲלֵיכֶם/ן	עֲלֵיהֶם/ן
288	עִם־	עִמִּי[6]	עִמְּךָ	עִמָּךְ	עִמּוֹ	עִמָּהּ	עִמָּנוּ	עִמָּכֶם/ן	עִמָּהֶם/ן[6]
289	שֶׁל־	שֶׁלִּי	שֶׁלְּךָ	שֶׁלָּךְ	שֶׁלּוֹ	שֶׁלָּהּ	שֶׁלָּנוּ	שֶׁלָּכֶם/ן	שֶׁלָּהֶם/ן
290	תַּחַת	תַּחְתַּי[7]	תַּחְתֶּיךָ	תַּחְתַּיִךְ	תַּחְתָּיו	תַּחְתֶּיהָ	תַּחְתֵּינוּ	תַּחְתֵּיכֶם/ן	תַּחְתֵּיהֶם/ן[7]

[3] 278: גם כָּכֶם/ן, כָּהֶם/ן. — [4] 279: גם לָמוֹ.

[5] 285: גם סְבִיבַי וכו' וגם סְבִיבוֹתַי וכו'. — [6] 288: גם /עִמָּדִי, עִמָּם/ן. — [7] 290: גם תַּחְתֵּנִי, תַּחְתָּם/ן

4. נטיית המיליות – *Déclinaison des Particules*

En hébreu, certaines particules (adverbes, conjonctions) se déclinent par adjonction de suffixes personnels, p. ex. עוֹדֶנּוּ חַי "il est encore vivant".

לוח IV – נטיית המיליות

מס'	מיליות								
291	אַיֵּה[1]	אַיֵּנִי	אַיֶּכָּ	אַיֵּךְ	אַיּוֹ	אַיָּהּ	אַיֵּנוּ	אַיֵּכֶם/ן	אַיָּם/ן
292	אַיִן	אֵינִי[2]	אֵינְךָ	אֵינֵךְ	אֵינוֹ[2]	אֵינָהּ[2]	אֵינֶנּוּ	אֵינְכֶם/ן	אֵינָם/ן
293	אַשְׁרֵי	אַשְׁרַי	אַשְׁרֶיךָ	אַשְׁרַיִךְ	אַשְׁרָיו	אַשְׁרֶיהָ	אַשְׁרֵינוּ	אַשְׁרֵיכֶם/ן	אַשְׁרֵיהֶם/ן
294	בִּלְתִּי	בִּלְתִּי	בִּלְתְּךָ	בִּלְתֵּךְ	בִּלְתּוֹ	בִּלְתָּהּ	בִּלְתֵּנוּ	בִּלְתְּכֶם/ן	בִּלְתָּם/ן
295	דַּי	דַּיִּי[3]	דַּיְּךָ	דַּיֵּךְ	דַּיּוֹ	דַּיָּהּ	דַּיֵּנוּ	דַּיְּכֶם/ן	דַּיָּם/ן
296	הִנֵּה	הִנְנִי[4]	הִנְּךָ	הִנָּךְ	הִנּוֹ[4]	הִנָּהּ[4]	הִנְנוּ[4]	הִנְּכֶם/ן	הִנָּם/ן
297	הֲרֵי	הֲרֵינִי	—[5]	—[5]	הֲרֵיהוּ	הֲרֵיהִי	הֲרֵינוּ	—[5]	הֲרֵיהֶם/ן
298	יֵשׁ	יֶשְׁנִי	יֶשְׁךָ	יֶשְׁנֵךְ	יֶשְׁנוֹ	יֶשְׁנָהּ	יֶשְׁנֵנוּ	יֶשְׁכֶם/ן	יֶשְׁנָם/ן
299	כֹּל	כֻּלִּי	כֻּלְּךָ	כֻּלֵּךְ	כֻּלּוֹ	כֻּלָּהּ	כֻּלָּנוּ	כֻּלְּכֶם/ן	כֻּלָּם/ן
300	עוֹד	עוֹדֶנִּי	עוֹדְךָ	עוֹדָךְ	עוֹדוֹ[6]	עוֹדָהּ[6]	עוֹדֶנּוּ	עוֹדְכֶם/ן	עוֹדָם/ן

[1] 291: גם אֵי. — [2] 292: גם אֵינֶנִּי, אֵינֶנּוּ, אֵינֶנָּה. — [3] 295: גם דַּיֵּנִי. — [4] 296: גם הִנֵּנִי, הִנֵּהוּ, הִנֶּהָ, הִנֶּנּוּ. — [5] 297: הֲרֵי אַתָּה, אַתְּ, אַתֶּם/ן. — [6] 300: גם עוֹדֶנּוּ, עוֹדֶנָּה.

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
301	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קְשַׁרְתֶּם	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	תִּקְשֹׁרְנָה	קְשֹׁר	קִשְׁרִי	לִקְשֹׁר	קוֹשֵׁר	קָשׁוּר
302	כָּתַבְתִּי	כָּתַב	כָּתְבָה	כְּתַבְתֶּם	אֶכְתֹּב	תִּכְתֹּב	תִּכְתְּבִי	תִּכְתֹּבְנָה	כְּתֹב	כִּתְבִי	לִכְתֹּב	כּוֹתֵב	כָּתוּב
303	זָכַרְתִּי	זָכַר	זָכְרָה	זְכַרְתֶּם	אֶזְכֹּר	תִּזְכֹּר	תִּזְכְּרִי	תִּזְכֹּרְנָה	זְכֹר	זִכְרִי	לִזְכֹּר	זוֹכֵר	זָכוּר
304	פָּקַדְתִּי	פָּקַד	פָּקְדָה	פְּקַדְתֶּם	אֶפְקֹד	תִּפְקֹד	תִּפְקְדִי	תִּפְקֹדְנָה	פְּקֹד	פִּקְדִי	לִפְקֹד	פּוֹקֵד	פָּקוּד
305	גָּבַרְתִּי	גָּבַר	גָּבְרָה	גְּבַרְתֶּם	אֶגְבַּר	תִּגְבַּר	תִּגְבְּרִי	תִּגְבַּרְנָה	גְּבַר	גִּבְרִי	לִגְבֹּר	גּוֹבֵר	–
306	דָּלַקְתִּי	דָּלַק	דָּלְקָה	דְּלַקְתֶּם	אֶדְלַק	תִּדְלַק	תִּדְלְקִי	תִּדְלַקְנָה	דְּלַק	דִּלְקִי	לִדְלֹק	דּוֹלֵק[1]	דָּלוּק
307	לָמַדְתִּי	לָמַד	לָמְדָה	לְמַדְתֶּם	אֶלְמַד	תִּלְמַד	תִּלְמְדִי	תִּלְמַדְנָה	לְמַד	לִמְדִי	לִלְמֹד	לוֹמֵד[2]	לָמוּד
308	רָכַבְתִּי	רָכַב	רָכְבָה	רְכַבְתֶּם	אֶרְכַּב	תִּרְכַּב	תִּרְכְּבִי	תִּרְכַּבְנָה	רְכַב	רִכְבִי	לִרְכֹּב	רוֹכֵב	רָכוּב
309	בָּטַלְתִּי	בָּטֵל	בָּטְלָה	בְּטַלְתֶּם	אֶבְטַל	תִּבְטַל	תִּבְטְלִי	תִּבְטַלְנָה	בְּטַל	בִּטְלִי	לִבְטֹל	בָּטֵל	–
310	דָּבַקְתִּי	דָּבַק	דָּבְקָה	דְּבַקְתֶּם	אֶדְבַּק	תִּדְבַּק	תִּדְבְּקִי	תִּדְבַּקְנָה	דְּבַק	דִּבְקִי	לִדְבֹּק	דּוֹבֵק[3]	דָּבוּק
311	זָקַנְתִּי	זָקֵן	זָקְנָה	זְקַנְתֶּם	אֶזְקַן	תִּזְקַן	תִּזְקְנִי	תִּזְקַנָּה	זְקַן	זִקְנִי	לִזְקֹן	זָקֵן	–
312	קָטֹנְתִּי	קָטֹן	קָטְנָה	קְטָנְתֶּם	אֶקְטַן	תִּקְטַן	תִּקְטְנִי	תִּקְטַנָּה	קְטַן	קִטְנִי	לִקְטֹן	קָטֹן	–
313	שָׁכֹלְתִּי	שָׁכֹל	שָׁכְלָה	שְׁכָלְתֶּם	אֶשְׁכַּל	תִּשְׁכַּל	תִּשְׁכְּלִי	תִּשְׁכַּלְנָה	שְׁכַל	שִׁכְלִי	לִשְׁכֹּל	–	שָׁכוּל
314	אָכַלְתִּי	אָכַל	אָכְלָה	אֲכַלְתֶּם	אֹכַל	תֹּאכַל	תֹּאכְלִי	תֹּאכַלְנָה	אֱכֹל	אִכְלִי	לֶאֱכֹל	אוֹכֵל	אָכוּל
315	אָבַלְתִּי	אָבַל	אָבְלָה	אֲבַלְתֶּם	אֶאֱבַל	תֶּאֱבַל	תֶּאֶבְלִי	תֶּאֱבַלְנָה	אֱבַל	אִבְלִי	לֶאֱבֹל	אָבֵל	–
316	אָמַרְתִּי	אָמַר	אָמְרָה	אֲמַרְתֶּם	אֹמַר	תֹּאמַר	תֹּאמְרִי	תֹּאמַרְנָה	אֱמֹר	אִמְרִי	לֵאמֹר	אוֹמֵר	אָמוּר
317	אָנַפְתִּי	אָנַף	אָנְפָה	אֲנַפְתֶּם	אֶאֱנַף	תֶּאֱנַף	תֶּאֶנְפִי	תֶּאֱנַפְנָה	אֱנַף	אִנְפִי	לֶאֱנֹף	אוֹנֵף	–
318	אָסַפְתִּי	אָסַף	אָסְפָה	אֲסַפְתֶּם	אֶאֱסֹף	תֶּאֱסֹף	תַּאַסְפִי	תֶּאֱסֹפְנָה	אֱסֹף	אִסְפִי	לֶאֱסֹף	אוֹסֵף	אָסוּף
319	אָפַדְתִּי	אָפַד	אָפְדָה	אֲפַדְתֶּם	אֶאֱפֹד	תֶּאֱפֹד	תֶּאֶפְדִי	תֶּאֱפֹדְנָה	אֱפֹד	אִפְדִי	לֶאֱפֹד	אוֹפֵד	אָפוּד
320	חָזַקְתִּי	חָזַק	חָזְקָה	חֲזַקְתֶּם	אֶחֱזַק	תֶּחֱזַק	תֶּחֶזְקִי	תֶּחֱזַקְנָה	חֲזַק	חִזְקִי	לַחֲזֹק	חָזָק	–
321	חָכַמְתִּי	חָכַם	חָכְמָה	חֲכַמְתֶּם	אֶחְכַּם	תֶּחְכַּם	תֶּחְכְּמִי	תֶּחְכַּמְנָה	חֲכַם	חַכְמִי	לַחְכֹּם	חָכָם	–
322	חָשַׁבְתִּי	חָשַׁב	חָשְׁבָה	חֲשַׁבְתֶּם	אֶחְשֹׁב	תַּחְשֹׁב	תַּחְשְׁבִי	תַּחְשֹׁבְנָה	חֲשֹׁב	חִשְׁבִי	לַחְשֹׁב	חוֹשֵׁב	חָשׁוּב
323	חָפַרְתִּי	חָפַר	חָפְרָה	חֲפַרְתֶּם	אֶחְפֹּר	תַּחְפֹּר	תַּחְפְּרִי	תַּחְפֹּרְנָה	חֲפֹר	חִפְרִי	לַחְפֹּר	חוֹפֵר	חָפוּר

ב) בבניין נִפְעַל וְהִתְפַּעֵל (לוחות VIII, VI): קח את הצורות המקבילות של העתיד והחלף האות תּ׳ שבראש המלה באות ה־.

b) *conjugaisons* נִפְעַל et הִתְפַּעֵל (listes VI et VIII): prenez les formes correspondantes du futur et remplacez la consonne initiale תּ־ par la consonne ה־.

הנטייה השלמה של הפעלים קָשַׁר, בָּרָא, נִזְכַּר תהיה אפוא כדלקמן:

La conjugaison complète des verbes קָשַׁר, בָּרָא, נִזְכַּר se présente donc comme suit:

עבר	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁרְתָּ	קָשַׁרְתְּ	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קָשַׁרְנוּ	קְשַׁרְתֶּם/ן	קָשְׁרוּ
Passé	בָּרָאתִי	בָּרָאתָ	בָּרָאת	בָּרָא	בָּרְאָה	בָּרָאנוּ	בְּרָאתֶם/ן	בָּרְאוּ
	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּרְתָּ	נִזְכַּרְתְּ	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְנוּ	נִזְכַּרְתֶּם/ן	נִזְכְּרוּ

עתיד	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	יִקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	נִקְשֹׁר	תִּקְשְׁרוּ	תִּקְשֹׁרְנָה	יִקְשְׁרוּ	תִּקְשֹׁרְנָה
Futur	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	יִבְרָא	תִּבְרָא	נִבְרָא	תִּבְרְאוּ	תִּבְרֶאנָה	יִבְרְאוּ	תִּבְרֶאנָה
	אִזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	יִזָּכֵר	תִּזָּכֵר	נִזָּכֵר	תִּזָּכְרוּ	תִּזָּכַרְנָה	יִזָּכְרוּ	תִּזָּכַרְנָה

ציווי	קְשֹׁר	קִשְׁרִי	קִשְׁרוּ	קְשֹׁרְנָה
Impératif	בְּרָא	בִּרְאִי	בִּרְאוּ	בְּרֶאנָה
	הִזָּכֵר	הִזָּכְרִי	הִזָּכְרוּ	הִזָּכַרְנָה

348	חָיִיתִי	חָיָה	חָיְתָה[2]	חֲיִיתֶם	אֶחְיֶה	תִּחְיֶה	תִּחְיִי	תִּחְיֶינָה	חֲיֵה[3]	חֲיִי	לִחְיוֹת	חַי	–
349	חָסִיתִי	חָסָה	חָסְתָה[2]	חֲסִיתֶם	אֶחֱסֶה	תֶּחֱסֶה	תֶּחֱסִי	תֶּחֱסֶינָה	חֲסֵה[3]	חֲסִי	לַחֲסוֹת	חוֹסֶה	חָסוּי
350	מָחִיתִי	מָחָה	מָחֲתָה[2]	מְחִיתֶם	אֶמְחֶה	תִּמְחֶה	תִּמְחִי	תִּמְחֶינָה	מְחֵה[3]	מְחִי	לִמְחוֹת	מוֹחֶה	מָחוּי
351	עָשִׂיתִי	עָשָׂה	עָשְׂתָה[2]	עֲשִׂיתֶם	אֶעֱשֶׂה	תַּעֲשֶׂה	תַּעֲשִׂי	תַּעֲשֶׂינָה	עֲשֵׂה[3]	עֲשִׂי	לַעֲשׂוֹת	עוֹשֶׂה	עָשׂוּי
352	פָּדִיתִי	פָּדָה	פָּדְתָה[1]	פְּדִיתֶם	אֶפְדֶּה	תִּפְדֶּה	תִּפְדִּי	תִּפְדֶּינָה	פְּדֵה[2]	פְּדִי	לִפְדּוֹת	פּוֹדֶה	פָּדוּי
353	קָנִיתִי	קָנָה	קָנְתָה[1]	קְנִיתֶם	אֶקְנֶה	תִּקְנֶה	תִּקְנִי	תִּקְנֶינָה	קְנֵה[2]	קְנִי	לִקְנוֹת	קוֹנֶה	קָנוּי
354	אָרוֹתִי[3]	אָרַר	אָרְרָה	אָרוֹתֶם[3]	אָאֹר	תָּאֹר	תָּאֹרִי	תְּאֹרֶנָה	אֹר	אֹרִי	לָאֹר	אוֹרֵר	אָרוּר
355	בָּרוֹתִי	בָּרַר	בָּרְרָה	בָּרוֹתֶם	אָבֹר[4]	תָּבֹר[4]	תָּבֹרִי[4]	תְּבֹרֶנָה	בֹּר	בֹּרִי	לָבֹר[5]	בּוֹרֵר	בָּרוּר
356	גַּלּוֹתִי[6]	גָּלַל	גָּלְלָה	גַּלּוֹתֶם[6]	אָגֹל[4]	תָּגֹל[4]	תָּגֹלִּי[4]	תְּגֻלֶּנָה	גֹּל	גֹּלִּי	לָגֹל[5]	גּוֹלֵל	גָּלוּל
357	חַמּוֹתִי[6]	חַם	חַמָּה	חַמּוֹתֶם	אָחֹם	תָּחֹם	תָּחֹמִּי	תְּחֻמֶּנָה	חֹם	חֹמִּי	לָחֹם	חַם	חָמוּם
358	סַבּוֹתִי[7]	סָבַב	סָבְבָה	סַבּוֹתֶם[7]	אָסֹב[8]	תָּסֹב[8]	תָּסֹבִּי[8]	תְּסֻבֶּנָה[8]	סֹב	סֹבִּי	לָסֹב[9]	סוֹבֵב	סָבוּב
359	צַרּוֹתִי[7]	צָרַר	צָרְרָה	צַרּוֹתֶם[7]	אָצֹר	תָּצֹר	תָּצֹרִי	תְּצֹרֶנָה	צֹר	צֹרִי	לָצֹר[9]	צוֹרֵר	צָרוּר
360	דַּלּוֹתִי	דַּל[10]	דַּלָּה[10]	דַּלּוֹתֶם	אָדַל	תִּדַּל	תִּדַּלִּי	תִּדַּלֶּנָה	דַּל	דַּלִּי	לָדֹל	דַּל	דָּלוּל
361	קַלּוֹתִי	קַל	קַלָּה	קַלּוֹתֶם	אֵקַל	תֵּקַל	תֵּקַלִּי	תֵּקַלְנָה	קַל	קַלִּי	לָקֹל	קַל	–
362	יָגַעְתִּי	יָגַע	יָגְעָה	יְגַעְתֶּם	אִיגַע	תִּיגַע	תִּיגְעִי	תִּיגַעְנָה	יְגַע	יִגְעִי	לִיגֹעַ	יָגֵעַ	–
363	יָדַעְתִּי	יָדַע	יָדְעָה	יְדַעְתֶּם	אֵדַע	תֵּדַע	תֵּדְעִי	תֵּדַעְנָה	דַּע	דְּעִי	לָדַעַת	יוֹדֵעַ	יָדוּעַ
364	יָסַדְתִּי	יָסַד	יָסְדָה	יְסַדְתֶּם	אִיסַד	תִּיסַד	תִּיסְדִי	תִּיסַדְנָה	יְסַד	יִסְדִי	לִיסֹד	יוֹסֵד	יָסוּד
365	יָשַׁבְתִּי	יָשַׁב	יָשְׁבָה	יְשַׁבְתֶּם	אֵשֵׁב	תֵּשֵׁב	תֵּשְׁבִי	תֵּשַׁבְנָה	שֵׁב	שְׁבִי	לָשֶׁבֶת	יוֹשֵׁב	יָשׁוּב
366	יָעַצְתִּי	יָעַץ	יָעֲצָה	יְעַצְתֶּם	אִיעַץ	תִּיעַץ	תִּיעֲצִי	תִּיעַצְנָה	יְעַץ	יַעֲצִי	לִיעֹץ	יוֹעֵץ	יָעוּץ
367	יָצָאתִי	יָצָא	יָצְאָה	יְצָאתֶם	אֵצֵא	תֵּצֵא	תֵּצְאִי	תֵּצֶאנָה	צֵא[11]	צְאִי	לָצֵאת	יוֹצֵא	–
368	יָרִיתִי	יָרָה	יָרְתָה[12]	יְרִיתֶם	אִירֶה	תִּירֶה	תִּירִי	תִּירֶינָה	יְרֵה[11]	יְרִי	לִירוֹת	יוֹרֶה	יָרוּי

327	אָהַבְתִּי	אָהַב	אָהֲבָה	אֲהַבְתֶּם	אֹהַב	תֶּאֱהַב	תֶּאֱהָבִי	תֶּאֱהַבְנָה	אֱהַב	אֶהֱבִי	לֶאֱהֹב	אוֹהֵב	אָהוּב
328	אָלַחְתִּי	אָלַח	אָלְחָה	אֲלַחְתֶּם	אֶאֱלַח	תֶּאֱלַח	תֶּאַלְחִי	תֶּאֱלַחְנָה	אֱלַח	אִלְחִי	לֶאֱלֹחַ	אוֹלֵחַ	אָלוּחַ
329	מָתַחְתִּי	מָתַח	מָתְחָה	מְתַחְתֶּם	אֶמְתַּח	תִּמְתַּח	תִּמְתְּחִי	תִּמְתַּחְנָה	מְתַח	מִתְחִי	לִמְתֹּחַ	מוֹתֵחַ	מָתוּחַ
330	פָּתַחְתִּי	פָּתַח	פָּתְחָה	פְּתַחְתֶּם	אֶפְתַּח	תִּפְתַּח	תִּפְתְּחִי	תִּפְתַּחְנָה	פְּתַח	פִּתְחִי	לִפְתֹּחַ	פּוֹתֵחַ	פָּתוּחַ
331	שָׁלַחְתִּי	שָׁלַח	שָׁלְחָה	שְׁלַחְתֶּם	אֶשְׁלַח	תִּשְׁלַח	תִּשְׁלְחִי	תִּשְׁלַחְנָה	שְׁלַח	שִׁלְחִי	לִשְׁלֹחַ	שׁוֹלֵחַ	שָׁלוּחַ
332	פָּרַעְתִּי	פָּרַע	פָּרְעָה	פְּרַעְתֶּם	אֶפְרַע	תִּפְרַע	תִּפְרְעִי	תִּפְרַעְנָה	פְּרַע	פִּרְעִי	לִפְרֹעַ	פּוֹרֵעַ	פָּרוּעַ
333	תָּבַעְתִּי	תָּבַע	תָּבְעָה	תְּבַעְתֶּם	אֶתְבַּע	תִּתְבַּע	תִּתְבְּעִי	תִּתְבַּעְנָה	תְּבַע	תִּבְעִי	לִתְבֹּעַ	תּוֹבֵעַ	תָּבוּעַ
334	תָּמַהְתִּי	תָּמַהּ	תָּמְהָה	תְּמַהְתֶּם	אֶתְמַהּ	תִּתְמַהּ	תִּתְמְהִי	תִּתְמַהְנָה	תְּמַהּ	תִּמְהִי	לִתְמֹהַּ	תָּמֵהַּ	–
335	בָּדָאתִי	בָּדָא	בָּדְאָה	בְּדָאתֶם	אֶבְדָּא	תִּבְדָּא	תִּבְדְּאִי	תִּבְדֶּאנָה	בְּדָא[1]	בִּדְאִי	לִבְדֹּא	בּוֹדֵא	בָּדוּא
336	בָּרָאתִי	בָּרָא	בָּרְאָה	בְּרָאתֶם	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	תִּבְרֶאנָה	בְּרָא[1]	בִּרְאִי	לִבְרֹא	בּוֹרֵא	בָּרוּא
337	חָטָאתִי	חָטָא	חָטְאָה	חֲטָאתֶם	אֶחֱטָא	תֶּחֱטָא	תֶּחֶטְאִי	תֶּחֱטֶאנָה	חֲטָא[1]	חִטְאִי	לַחֲטֹא	חוֹטֵא	–
338	קָרָאתִי	קָרָא	קָרְאָה	קְרָאתֶם	אֶקְרָא	תִּקְרָא	תִּקְרְאִי	תִּקְרֶאנָה	קְרָא[1]	קִרְאִי	לִקְרֹא	קוֹרֵא	קָרוּא
339	רָפָאתִי	רָפָא	רָפְאָה	רְפָאתֶם	אֶרְפָּא	תִּרְפָּא	תִּרְפְּאִי	תִּרְפֶּאנָה	רְפָא[1]	רִפְאִי	לִרְפֹּא	רוֹפֵא	–
340	צָמֵאתִי	צָמֵא	צָמְאָה	צְמֵאתֶם	אֶצְמָא	תִּצְמָא	תִּצְמְאִי	תִּצְמֶאנָה	צְמָא[1]	צִמְאִי	לִצְמֹא	צָמֵא	–
341	אָבִיתִי	אָבָה	אָבְתָה[2]	אֲבִיתֶם	אֹבֶה	תֹּאבֶה	תֹּאבִי	תֹּאבֶינָה	אֱבֵה[3]	אֱבִי	לֶאֱבוֹת	אוֹבֶה	–
342	בָּנִיתִי	בָּנָה	בָּנְתָה[2]	בְּנִיתֶם	אֶבְנֶה	תִּבְנֶה	תִּבְנִי	תִּבְנֶינָה	בְּנֵה[3]	בְּנִי	לִבְנוֹת	בּוֹנֶה	בָּנוּי
343	דָּוִיתִי	דָּוָה	דָּוְתָה[2]	דְּוִיתֶם	אֶדְוֶה	תִּדְוֶה	תִּדְוִי	תִּדְוֶינָה	דְּוֵה[3]	דְּוִי	לִדְווֹת	דָּוֶה	דָּווּי
344	דָּחִיתִי	דָּחָה	דָּחֲתָה[2]	דְּחִיתֶם	אֶדְחֶה	תִּדְחֶה	תִּדְחִי	תִּדְחֶינָה	דְּחֵה[3]	דְּחִי	לִדְחוֹת	דּוֹחֶה	דָּחוּי
345	הָגִיתִי	הָגָה	הָגְתָה[2]	הֲגִיתֶם	אֶהְגֶּה	תֶּהְגֶּה	תֶּהְגִּי	תֶּהְגֶּינָה	הֲגֵה[3]	הֲגִי	לַהֲגוֹת	הוֹגֶה	הָגוּי
346	הָיִיתִי	הָיָה	הָיְתָה[2]	הֱיִיתֶם	אֶהְיֶה	תִּהְיֶה	תִּהְיִי	תִּהְיֶינָה	הֱיֵה[3]	הֱיִי	לִהְיוֹת	הוֹוֶה	–
347	זָכִיתִי	זָכָה	זָכְתָה[2]	זְכִיתֶם	אֶזְכֶּה	תִּזְכֶּה	תִּזְכִּי	תִּזְכֶּינָה	זְכֵה[3]	זְכִי	לִזְכּוֹת	זוֹכֶה	–

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
388	נִקְשַׁרְתִּי	נִקְשַׁר	נִקְשְׁרָה	נִקְשַׁרְתֶּם	אֶקָּשֵׁר	תִּקָּשֵׁר	תִּקָּשְׁרִי	תִּקָּשַׁרְנָה	לְהִקָּשֵׁר	נִקְשָׁר
389	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְתֶּם	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	תִּזָּכַרְנָה	לְהִזָּכֵר	נִזְכָּר
390	נִרְדַּמְתִּי	נִרְדַּם	נִרְדְּמָה	נִרְדַּמְתֶּם	אֵרָדֵם	תֵּרָדֵם	תֵּרָדְמִי	תֵּרָדַמְנָה	לְהֵרָדֵם	נִרְדָּם
391	נִרְקַמְתִּי	נִרְקַם	נִרְקְמָה	נִרְקַמְתֶּם	אֵרָקֵם	תֵּרָקֵם	תֵּרָקְמִי	תֵּרָקַמְנָה	לְהֵרָקֵם	נִרְקָם
392	נֶאֱסַפְתִּי	נֶאֱסַף	נֶאֶסְפָה	נֶאֱסַפְתֶּם	אֵאָסֵף	תֵּאָסֵף	תֵּאָסְפִי	תֵּאָסַפְנָה	לְהֵאָסֵף	נֶאֱסָף
393	נֶחְסַכְתִּי	נֶחְסַךְ	נֶחְסְכָה	נֶחְסַכְתֶּם	אֵחָסֵךְ	תֵּחָסֵךְ	תֵּחָסְכִי	תֵּחָסַכְנָה	לְהֵחָסֵךְ	נֶחְסָךְ
394	נֶחְפַּזְתִּי	נֶחְפַּז	נֶחְפְּזָה	נֶחְפַּזְתֶּם	אֵחָפֵז	תֵּחָפֵז	תֵּחָפְזִי	תֵּחָפַזְנָה	לְהֵחָפֵז	נֶחְפָּז
395	נֶחֱרַצְתִּי	נֶחֱרַץ	נֶחֶרְצָה	נֶחֱרַצְתֶּם	אֵחָרֵץ	תֵּחָרֵץ	תֵּחָרְצִי	תֵּחָרַצְנָה	לְהֵחָרֵץ	נֶחֱרָץ
396	נֶאֱהַבְתִּי	נֶאֱהַב	נֶאֶהְבָה	נֶאֱהַבְתֶּם	אֵאָהֵב	תֵּאָהֵב	תֵּאָהֲבִי	תֵּאָהַבְנָה	לְהֵאָהֵב	נֶאֱהָב
397	נִשְׁאַלְתִּי	נִשְׁאַל	נִשְׁאֲלָה	נִשְׁאַלְתֶּם	אֶשָּׁאֵל	תִּשָּׁאֵל	תִּשָּׁאֲלִי	תִּשָּׁאַלְנָה	לְהִשָּׁאֵל	נִשְׁאָל
398	נֶאֱנַחְתִּי	נֶאֱנַח	נֶאֶנְחָה	נֶאֱנַחְתֶּם	אֵאָנַח	תֵּאָנַח	תֵּאָנְחִי	תֵּאָנַחְנָה	לְהֵאָנַח	נֶאֱנָח
399	נִרְגַּעְתִּי	נִרְגַּע	נִרְגְּעָה	נִרְגַּעְתֶּם	אֵרָגַע	תֵּרָגַע	תֵּרָגְעִי	תֵּרָגַעְנָה	לְהֵרָגַע	נִרְגָּע
400	נִרְצַחְתִּי	נִרְצַח	נִרְצְחָה	נִרְצַחְתֶּם	אֵרָצַח	תֵּרָצַח	תֵּרָצְחִי	תֵּרָצַחְנָה	לְהֵרָצַח	נִרְצָח
401	נִשְׁבַּעְתִּי	נִשְׁבַּע	נִשְׁבְּעָה	נִשְׁבַּעְתֶּם	אֶשָּׁבַע	תִּשָּׁבַע	תִּשָּׁבְעִי	תִּשָּׁבַעְנָה	לְהִשָּׁבַע	נִשְׁבָּע
402	נִשְׁלַחְתִּי	נִשְׁלַח	נִשְׁלְחָה	נִשְׁלַחְתֶּם	אֶשָּׁלַח	תִּשָּׁלַח	תִּשָּׁלְחִי	תִּשָּׁלַחְנָה	לְהִשָּׁלַח	נִשְׁלָח
403	נִקְרֵאתִי	נִקְרָא	נִקְרְאָה	נִקְרֵאתֶם	אֶקָּרֵא	תִּקָּרֵא	תִּקָּרְאִי	תִּקָּרֶאנָה	לְהִקָּרֵא	נִקְרָא
404	נִרְפֵּאתִי	נִרְפָּא	נִרְפְּאָה	נִרְפֵּאתֶם	אֵרָפֵא	תֵּרָפֵא	תֵּרָפְאִי	תֵּרָפֶאנָה	לְהֵרָפֵא	נִרְפָּא
405	נֶחְבֵּאתִי	נֶחְבָּא	נֶחְבְּאָה	נֶחְבֵּאתֶם	אֵחָבֵא	תֵּחָבֵא	תֵּחָבְאִי	תֵּחָבֶאנָה	לְהֵחָבֵא	נֶחְבָּא
406	נִבְנֵיתִי	נִבְנָה	נִבְנְתָה[1]	נִבְנֵיתֶם	אֶבָּנֶה	תִּבָּנֶה	תִּבָּנִי	תִּבָּנֶינָה	לְהִבָּנוֹת	נִבְנֶה
407	נִדְחֵיתִי	נִדְחָה	נִדְחֲתָה[1]	נִדְחֵיתֶם	אֶדָּחֶה	תִּדָּחֶה	תִּדָּחִי	תִּדָּחֶינָה	לְהִדָּחוֹת	נִדְחֶה
408	נִפְדֵּיתִי	נִפְדָּה	נִפְדְּתָה[1]	נִפְדֵּיתֶם	אֶפָּדֶה	תִּפָּדֶה	תִּפָּדִי	תִּפָּדֶינָה	לְהִפָּדוֹת	נִפְדֶּה
409	נֶהֱנֵיתִי	נֶהֱנָה	נֶהֶנְתָה[1]	נֶהֱנֵיתֶם	אֵהָנֶה	תֵּהָנֶה	תֵּהָנִי	תֵּהָנֶינָה	לְהֵהָנוֹת	נֶהֱנֶה

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
369	יָכֹלְתִּי	יָכֹל	יָכְלָה	יְכָלְתֶּם	אוּכַל	תּוּכַל	תּוּכְלִי	תּוּכַלְנָה	–	–	לִיכֹל	יָכוֹל	–
370	הָלַכְתִּי	הָלַךְ	הָלְכָה	הֲלַכְתֶּם	אֵלֵךְ	תֵּלֵךְ	תֵּלְכִי	תֵּלַכְנָה	לֵךְ	לְכִי	לָלֶכֶת	הוֹלֵךְ	–
371	נָטִיתִי	נָטָה	נָטְתָה[13]	נְטִיתֶם	אֶטֶּה	תִּטֶּה	תִּטִּי	תִּטֶּינָה	נְטֵה[14]	נְטִי	לִנְטוֹת	נוֹטֶה	נָטוּי
372	נָטַלְתִּי	נָטַל	נָטְלָה	נְטַלְתֶּם	אֶטֹּל	תִּטֹּל	תִּטְּלִי	תִּטֹּלְנָה	טֹל	טְלִי	לִטֹּל	נוֹטֵל	נָטוּל
373	נָסַעְתִּי	נָסַע	נָסְעָה	נְסַעְתֶּם	אֶסַּע	תִּסַּע	תִּסְּעִי	תִּסַּעְנָה	סַע	סְעִי	לִנְסֹעַ	נוֹסֵעַ	–
374	נָקַבְתִּי	נָקַב	נָקְבָה	נְקַבְתֶּם	אֶקֹּב	תִּקֹּב	תִּקְּבִי	תִּקֹּבְנָה	נְקֹב	נִקְבִי	לִנְקֹב	נוֹקֵב	נָקוּב
375	נָשָׂאתִי	נָשָׂא	נָשְׂאָה	נְשָׂאתֶם	אֶשָּׂא	תִּשָּׂא	תִּשְּׂאִי	תִּשֶּׂאנָה	שָׂא[15]	שְׂאִי	לָשֵׂאת	נוֹשֵׂא	נָשׂוּא
376	נָשַׁקְתִּי	נָשַׁק	נָשְׁקָה	נְשַׁקְתֶּם	אֶשַּׁק	תִּשַּׁק	תִּשְּׁקִי	תִּשַּׁקְנָה	שַׁק	שְׁקִי	לִנְשֹׁק	נוֹשֵׁק	נָשׁוּק
377	נָתַתִּי[1]	נָתַן	נָתְנָה	נְתַתֶּם	אֶתֵּן	תִּתֵּן	תִּתְּנִי	תִּתֵּנָּה	תֵּן[2]	תְּנִי	לָתֵת	נוֹתֵן	נָתוּן
378	דַּשְׁתִּי	דָּשׁ	דָּשָׁה	דַּשְׁתֶּם	אָדוּשׁ	תָּדוּשׁ	תָּדוּשִׁי	תָּדֹשְׁנָה	דּוּשׁ[2]	דּוּשִׁי	לָדוּשׁ	דָּשׁ	–
379	מַתִּי[3]	מֵת	מֵתָה	מַתֶּם	אָמוּת	תָּמוּת	תָּמוּתִי	תָּמֹתְנָה	מוּת[2]	מוּתִי	לָמוּת	מֵת	–
380	נַחְתִּי	נָח	נָחָה	נַחְתֶּם	אָנוּחַ	תָּנוּחַ	תָּנוּחִי	תָּנַחְנָה	נוּחַ[2]	נוּחִי	לָנוּחַ	נָח	–
381	סַגְתִּי	סָג	סָגָה	סַגְתֶּם	אָסוּג	תָּסוּג	תָּסוּגִי	תָּסֹגְנָה	סוּג[2]	סוּגִי	לָסוּג[4]	סָג	סוּג
382	קַמְתִּי	קָם	קָמָה	קַמְתֶּם	אָקוּם	תָּקוּם	תָּקוּמִי	תָּקֹמְנָה	קוּם[2]	קוּמִי	לָקוּם	קָם	–
383	בָּאתִי	בָּא	בָּאָה	בָּאתֶם	אָבוֹא	תָּבוֹא	תָּבוֹאִי	תָּבֹאנָה	בּוֹא[2]	בּוֹאִי	לָבוֹא	בָּא	–
384	בֹּשְׁתִּי	בּוֹשׁ	בּוֹשָׁה	בָּשְׁתֶּם	אֵבוֹשׁ	תֵּבוֹשׁ	תֵּבוֹשִׁי	תֵּבֹשְׁנָה	בּוֹשׁ[2]	בּוֹשִׁי	לָבוֹשׁ	בּוֹשׁ	–
385	בַּנְתִּי	בָּן	בָּנָה	בַּנְתֶּם	אָבִין	תָּבִין	תָּבִינִי	תָּבֵנָּה	בִּין[2]	בִּינִי	לָבִין	בָּן	–
386	שַׂחְתִּי	שָׂח	שָׂחָה	שַׂחְתֶּם	אָשִׂיחַ	תָּשִׂיחַ	תָּשִׂיחִי	תָּשַׂחְנָה	שִׂיחַ[2]	שִׂיחִי	לָשִׂיחַ	שָׂח	–
387	שַׂמְתִּי	שָׂם	שָׂמָה	שַׂמְתֶּם	אָשִׂים	תָּשִׂים	תָּשִׂימִי	תָּשֵׂמְנָה	שִׂים[2]	שִׂימִי	לָשִׂים	שָׂם	שׂוּם

432	קִשַּׁרְתִּי	קִשֵּׁר	קִשְּׁרָה	קִשַּׁרְתֶּם	אֲקַשֵּׁר	תְּקַשֵּׁר	תְּקַשְּׁרִי	תְּקַשֵּׁרְנָה	קַשֵּׁר	קַשְּׁרִי	לְקַשֵּׁר	מְקַשֵּׁר
	קֻשַּׁרְתִּי	קֻשַּׁר	קֻשְּׁרָה	קֻשַּׁרְתֶּם	אֲקֻשַּׁר	תְּקֻשַּׁר	תְּקֻשְּׁרִי	תְּקֻשַּׁרְנָה				מְקֻשָּׁר
433	כִּבַּדְתִּי	כִּבֵּד	כִּבְּדָה	כִּבַּדְתֶּם	אֲכַבֵּד	תְּכַבֵּד	תְּכַבְּדִי	תְּכַבֵּדְנָה	כַּבֵּד	כַּבְּדִי	לְכַבֵּד	מְכַבֵּד
	כֻּבַּדְתִּי	כֻּבַּד	כֻּבְּדָה	כֻּבַּדְתֶּם	אֲכֻבַּד	תְּכֻבַּד	תְּכֻבְּדִי	תְּכֻבַּדְנָה				מְכֻבָּד
434	גִּהַצְתִּי	גִּהֵץ	גִּהֲצָה	גִּהַצְתֶּם	אֲגַהֵץ	תְּגַהֵץ	תְּגַהֲצִי	תְּגַהֵצְנָה	גַּהֵץ	גַּהֲצִי	לְגַהֵץ	מְגַהֵץ
	גֹּהַצְתִּי	גֹּהַץ	גֹּהֲצָה	גֹּהַצְתֶּם	אֲגֹהַץ	תְּגֹהַץ	תְּגֹהֲצִי	תְּגֹהַצְנָה				מְגֹהָץ
435	טִהַרְתִּי	טִהֵר	טִהֲרָה	טִהַרְתֶּם	אֲטַהֵר	תְּטַהֵר	תְּטַהֲרִי	תְּטַהֵרְנָה	טַהֵר	טַהֲרִי	לְטַהֵר	מְטַהֵר
	טֹהַרְתִּי	טֹהַר	טֹהֲרָה	טֹהַרְתֶּם	אֲטֹהַר	תְּטֹהַר	תְּטֹהֲרִי	תְּטֹהַרְנָה				מְטֹהָר
436	בֵּרַכְתִּי	בֵּרֵךְ	בֵּרְכָה	בֵּרַכְתֶּם	אֲבָרֵךְ	תְּבָרֵךְ	תְּבָרְכִי	תְּבָרֵכְנָה	בָּרֵךְ	בָּרְכִי	לְבָרֵךְ	מְבָרֵךְ
	בֹּרַכְתִּי	בֹּרַךְ	בֹּרְכָה	בֹּרַכְתֶּם	אֲבֹרַךְ	תְּבֹרַךְ	תְּבֹרְכִי	תְּבֹרַכְנָה				מְבֹרָךְ
437	זֵרַזְתִּי	זֵרֵז	זֵרְזָה	זֵרַזְתֶּם	אֲזָרֵז	תְּזָרֵז	תְּזָרְזִי	תְּזָרֵזְנָה	זָרֵז	זָרְזִי	לְזָרֵז	מְזָרֵז
	זֹרַזְתִּי	זֹרַז	זֹרְזָה	זֹרַזְתֶּם	אֲזֹרַז	תְּזֹרַז	תְּזֹרְזִי	תְּזֹרַזְנָה				מְזֹרָז
438	תֵּאַמְתִּי	תֵּאֵם	תֵּאֲמָה	תֵּאַמְתֶּם	אֲתָאֵם	תְּתָאֵם	תְּתָאֲמִי	תְּתָאֵמְנָה	תָּאֵם	תָּאֲמִי	לְתָאֵם	מְתָאֵם
	תֹּאַמְתִּי	תֹּאַם	תֹּאֲמָה	תֹּאַמְתֶּם	אֲתֹאַם	תְּתֹאַם	תְּתֹאֲמִי	תְּתֹאַמְנָה				מְתֹאָם
439	גִּלַּחְתִּי	גִּלַּח	גִּלְּחָה	גִּלַּחְתֶּם	אֲגַלַּח	תְּגַלַּח	תְּגַלְּחִי	תְּגַלַּחְנָה	גַּלַּח	גַּלְּחִי	לְגַלֵּחַ	מְגַלֵּחַ
	גֻּלַּחְתִּי	גֻּלַּח	גֻּלְּחָה	גֻּלַּחְתֶּם	אֲגֻלַּח	תְּגֻלַּח	תְּגֻלְּחִי	תְּגֻלַּחְנָה				מְגֻלָּח
440	שִׁלַּחְתִּי	שִׁלַּח	שִׁלְּחָה	שִׁלַּחְתֶּם	אֲשַׁלַּח	תְּשַׁלַּח	תְּשַׁלְּחִי	תְּשַׁלַּחְנָה	שַׁלַּח	שַׁלְּחִי	לְשַׁלֵּחַ	מְשַׁלֵּחַ
	שֻׁלַּחְתִּי	שֻׁלַּח	שֻׁלְּחָה	שֻׁלַּחְתֶּם	אֲשֻׁלַּח	תְּשֻׁלַּח	תְּשֻׁלְּחִי	תְּשֻׁלַּחְנָה				מְשֻׁלָּח
441	גֵּרַעְתִּי	גֵּרַע	גֵּרְעָה	גֵּרַעְתֶּם	אֲגָרַע	תְּגָרַע	תְּגָרְעִי	תְּגָרַעְנָה	גָּרַע	גָּרְעִי	לְגָרֵעַ	מְגָרֵעַ
	גֹּרַעְתִּי	גֹּרַע	גֹּרְעָה	גֹּרַעְתֶּם	אֲגֹרַע	תְּגֹרַע	תְּגֹרְעִי	תְּגֹרַעְנָה				מְגֹרָע
442	מֵרַחְתִּי	מֵרַח	מֵרְחָה	מֵרַחְתֶּם	אֲמָרַח	תְּמָרַח	תְּמָרְחִי	תְּמָרַחְנָה	מָרַח	מָרְחִי	לְמָרֵחַ	מְמָרֵחַ
	מֹרַחְתִּי	מֹרַח	מֹרְחָה	מֹרַחְתֶּם	אֲמֹרַח	תְּמֹרַח	תְּמֹרְחִי	תְּמֹרַחְנָה				מְמֹרָח
443	בִּטֵּאתִי	בִּטֵּא	בִּטְּאָה	בִּטֵּאתֶם	אֲבַטֵּא	תְּבַטֵּא	תְּבַטְּאִי	תְּבַטֵּאנָה	בַּטֵּא[1]	בַּטְּאִי	לְבַטֵּא	מְבַטֵּא

מס'	עבר				עתיד				ציווי	שם הפועל	בינוני
410	נֶחְפֵּיתִי	נֶחְפָּה	נֶחְפְּתָה[1]	נֶחְפֵּיתֶם	אֵחָפֶה	תֵּחָפֶה	תֵּחָפֶה	תֵּחָפִי	תֵּחָפֶינָה	לְהֵחָפוֹת	נֶחְפֶּה
411	נַעֲשֵׂיתִי	נַעֲשָׂה	נֶעֶשְׂתָה[1]	נַעֲשֵׂיתֶם	אֵעָשֶׂה	תֵּעָשֶׂה	תֵּעָשֶׂה	תֵּעָשִׂי	תֵּעָשֶׂינָה	לְהֵעָשׂוֹת	נַעֲשֶׂה
412	נִרְאֵיתִי	נִרְאָה	נִרְאֲתָה[1]	נִרְאֵיתֶם	אֵרָאֶה	תֵּרָאֶה	תֵּרָאֶה	תֵּרָאִי	תֵּרָאֶינָה	לְהֵרָאוֹת	נִרְאֶה
413	נְבָרוֹתִי	נָבַר	נָבָרָה	נְבָרוֹתֶם	אֶבַּר	תִּבַּר	תִּבַּר	תִּבָּרִי	תִּבַּרְנָה	לְהִבַּר	נָבָר
414	נְגַלּוֹתִי	נָגֹל	נָגֹלָּה	נְגַלּוֹתֶם	אֶגַּל	תִּגַּל	תִּגַּל	תִּגַּלִּי	תִּגַּלְנָה	לְהִגַּל	נָגֹל
415	נְחַגּוֹתִי	נָחֹג	נָחֹגָּה	נְחַגּוֹתֶם	אֵחַג	תֵּחַג	תֵּחַג	תֵּחֹגִּי	תֵּחַגְנָה	לְהֵחֹג	נָחֹג
416	נְחַלּוֹתִי	נָחַל	נָחַלָּה	נְחַלּוֹתֶם	אֵחַל	תֵּחַל	תֵּחַל	תֵּחַלִּי	תֵּחַלְנָה	לְהֵחַל	נָחַל
417	נְסַבּוֹתִי	נָסַב	נָסַבָּה	נְסַבּוֹתֶם	אֶסַּב	תִּסַּב	תִּסַּב	תִּסַּבִּי	תִּסַּבְנָה	לְהִסַּב	נָסַב
418	נוֹאַשְׁתִּי	נוֹאַשׁ	נוֹאֲשָׁה	נוֹאַשְׁתֶּם	אִוָּאֵשׁ	תִּוָּאֵשׁ	תִּוָּאֵשׁ	תִּוָּאֲשִׁי	תִּוָּאַשְׁנָה	לְהִוָּאֵשׁ	נוֹאָשׁ
419	נוֹכַחְתִּי	נוֹכַח	נוֹכְחָה	נוֹכַחְתֶּם	אִוָּכַח	תִּוָּכַח	תִּוָּכַח	תִּוָּכְחִי	תִּוָּכַחְנָה	לְהִוָּכַח	נוֹכָח
420	נוֹסַדְתִּי	נוֹסַד	נוֹסְדָה	נוֹסַדְתֶּם	אִוָּסֵד	תִּוָּסֵד	תִּוָּסֵד	תִּוָּסְדִי	תִּוָּסַדְנָה	לְהִוָּסֵד	נוֹסָד
421	נוֹרֵאתִי	נוֹרָא	נוֹרְאָה	נוֹרֵאתֶם	אִוָּרֵא	תִּוָּרֵא	תִּוָּרֵא	תִּוָּרְאִי	תִּוָּרֶאנָה	לְהִוָּרֵא	נוֹרָא
422	נוֹרֵיתִי	נוֹרָה	נוֹרְתָה[2]	נוֹרֵיתֶם	אִיָּרֶה	תִּיָּרֶה	תִּיָּרֶה	תִּיָּרִי	תִּיָּרֶינָה	לְהִיָּרוֹת	נוֹרֶה
423	נִגַּפְתִּי	נִגַּף	נִגְּפָה	נִגַּפְתֶּם	אֶנָּגֵף	תִּנָּגֵף	תִּנָּגֵף	תִּנָּגְפִי	תִּנָּגַפְנָה	לְהִנָּגֵף	נִגָּף
424	נִחַמְתִּי	נִחַם	נִחֲמָה	נִחַמְתֶּם	אֶנָּחֵם	תִּנָּחֵם	תִּנָּחֵם	תִּנָּחֲמִי	תִּנָּחַמְנָה	לְהִנָּחֵם	נִחָם
425	נִטֵּיתִי	נִטָּה	נִטְּתָה[3]	נִטֵּיתֶם	אֶנָּטֶה	תִּנָּטֶה	תִּנָּטֶה	תִּנָּטִי	תִּנָּטֶינָה	לְהִנָּטוֹת	נִטֶּה
426	נִטַּעְתִּי	נִטַּע	נִטְּעָה	נִטַּעְתֶּם	אֶנָּטַע	תִּנָּטַע	תִּנָּטַע	תִּנָּטְעִי	תִּנָּטַעְנָה	לְהִנָּטַע	נִטָּע
427	נִשֵּׂאתִי	נִשָּׂא	נִשְּׂאָה	נִשֵּׂאתֶם	אֶנָּשֵׂא	תִּנָּשֵׂא	תִּנָּשֵׂא	תִּנָּשְׂאִי	תִּנָּשֶׂאנָה	לְהִנָּשֵׂא	נִשָּׂא
428	נִכַּפְתִּי	נִכַּף	נִכְּפָה	נִכַּפְתֶּם	אֶכַּף	תִּכַּף	תִּכַּף	תִּכַּפִּי	תִּכַּפְנָה	לְהִכַּף	נָכָף
429	נְסוּגוֹתִי	נָסוֹג	נָסוֹגָה	נְסוּגוֹתֶם	אֶסּוֹג	תִּסּוֹג	תִּסּוֹג	תִּסּוֹגִי	תִּסֹּגְנָה	לְהִסּוֹג	נָסוֹג
430	נְעוּרוֹתִי	נֵעוֹר	נֵעוֹרָה	נְעוּרוֹתֶם	אֵעוֹר	תֵּעוֹר	תֵּעוֹר	תֵּעוֹרִי	תֵּעוֹרֶנָה	לְהֵעוֹר	נֵעוֹר
431	נְצוּדוֹתִי	נִצוֹד	נִצוֹדָה	נְצוּדוֹתֶם	אֶצוֹד	תִּצוֹד	תִּצוֹד	תִּצוֹדִי	תִּצֹּדְנָה	לְהִצוֹד	נִצוֹד

	קוֹמַמְתִּי	קוֹמַם	קוֹמְמָה	קוֹמַמְתֶּם	אֲקוֹמַם	תְּקוֹמַם	תְּקוֹמְמִי	תְּקוֹמַמְנָה				מְקוֹמָם
456	רוֹעַעְתִּי	רוֹעַע	רוֹעֲעָה	רוֹעַעְתֶּם	אֲרוֹעַע	תְּרוֹעַע	תְּרוֹעֲעִי	תְּרוֹעַעְנָה	רוֹעַע	רוֹעֲעִי	לְרוֹעַע	מְרוֹעַע
	רוֹעַעְתִּי	רוֹעַע	רוֹעֲעָה	רוֹעַעְתֶּם	אֲרוֹעַע	תְּרוֹעַע	תְּרוֹעֲעִי	תְּרוֹעַעְנָה				מְרוֹעָע
457	כִּלְכַּלְתִּי	כִּלְכֵּל	כִּלְכְּלָה	כִּלְכַּלְתֶּם	אֲכַלְכֵּל	תְּכַלְכֵּל	תְּכַלְכְּלִי	תְּכַלְכֵּלְנָה	כַּלְכֵּל	כַּלְכְּלִי	לְכַלְכֵּל	מְכַלְכֵּל
	כֻּלְכַּלְתִּי	כֻּלְכַּל	כֻּלְכְּלָה	כֻּלְכַּלְתֶּם	אֲכֻלְכַּל	תְּכֻלְכַּל	תְּכֻלְכְּלִי	תְּכֻלְכַּלְנָה				מְכֻלְכָּל
458	עִרְבַּבְתִּי	עִרְבֵּב	עִרְבְּבָה	עִרְבַּבְתֶּם	אֲעַרְבֵּב	תְּעַרְבֵּב	תְּעַרְבְּבִי	תְּעַרְבֵּבְנָה	עַרְבֵּב	עַרְבְּבִי	לְעַרְבֵּב	מְעַרְבֵּב
	עֻרְבַּבְתִּי	עֻרְבַּב	עֻרְבְּבָה	עֻרְבַּבְתֶּם	אֲעֻרְבַּב	תְּעֻרְבַּב	תְּעֻרְבְּבִי	תְּעֻרְבַּבְנָה				מְעֻרְבָּב
459	פִּרְנַסְתִּי	פִּרְנֵס	פִּרְנְסָה	פִּרְנַסְתֶּם	אֲפַרְנֵס	תְּפַרְנֵס	תְּפַרְנְסִי	תְּפַרְנֵסְנָה	פַּרְנֵס	פַּרְנְסִי	נְפַרְנֵס	מְפַרְנֵס
	פֻּרְנַסְתִּי	פֻּרְנַס	פֻּרְנְסָה	פֻּרְנַסְתֶּם	אֲפֻרְנַס	תְּפֻרְנַס	תְּפֻרְנְסִי	תְּפֻרְנַסְנָה				מְפֻרְנָס
460	קִלְקַלְתִּי	קִלְקֵל	קִלְקְלָה	קִלְקַלְתֶּם	אֲקַלְקֵל	תְּקַלְקֵל	תְּקַלְקְלִי	תְּקַלְקֵלְנָה	קַלְקֵל	קַלְקְלִי	לְקַלְקֵל	מְקַלְקֵל
	קֻלְקַלְתִּי	קֻלְקַל	קֻלְקְלָה	קֻלְקַלְתֶּם	אֲקֻלְקַל	תְּקֻלְקַל	תְּקֻלְקְלִי	תְּקֻלְקַלְנָה				מְקֻלְקָל
461	בִּנְאַמְתִּי	בִּנְאֵם	בִּנְאֲמָה	בִּנְאַמְתֶּם	אֲבַנְאֵם	תְּבַנְאֵם	תְּבַנְאֲמִי	תְּבַנְאֵמְנָה	בַּנְאֵם	בַּנְאֲמִי	לְבַנְאֵם	מְבַנְאֵם
	בֻּנְאַמְתִּי	בֻּנְאַם	בֻּנְאֲמָה	בֻּנְאַמְתֶּם	אֲבֻנְאַם	תְּבֻנְאַם	תְּבֻנְאֲמִי	תְּבֻנְאַמְנָה				מְבֻנְאָם
462	שִׁלְהַבְתִּי	שִׁלְהֵב	שִׁלְהֲבָה	שִׁלְהַבְתֶּם	אֲשַׁלְהֵב	תְּשַׁלְהֵב	תְּשַׁלְהֲבִי	תְּשַׁלְהֵבְנָה	שַׁלְהֵב	שַׁלְהֲבִי	לְשַׁלְהֵב	מְשַׁלְהֵב
	שֻׁלְהַבְתִּי	שֻׁלְהַב	שֻׁלְהֲבָה	שֻׁלְהַבְתֶּם	אֲשֻׁלְהַב	תְּשֻׁלְהַב	תְּשֻׁלְהֲבִי	תְּשֻׁלְהַבְנָה				מְשֻׁלְהָב
463	טִאטֵאתִי	טִאטֵא	טִאטְאָה	טִאטֵאתֶם	אֲטַאטֵא	תְּטַאטֵא	תְּטַאטְאִי	תְּטַאטֶאנָה	טַאטֵא[1]	טַאטְאִי	לְטַאטֵא	מְטַאטֵא
	טֻאטֵאתִי	טֻאטָא	טֻאטְאָה	טֻאטֵאתֶם	אֲטֻאטָא	תְּטֻאטָא	תְּטֻאטְאִי	תְּטֻאטֶאנָה				מְטֻאטָא
464	פִּעְנַחְתִּי	פִּעְנֵחַ	פִּעְנְחָה	פִּעְנַחְתֶּם	אֲפַעְנֵחַ	תְּפַעְנֵחַ	תְּפַעְנְחִי	תְּפַעְנֵחְנָה	פַּעְנֵחַ	פַּעְנְחִי	לְפַעְנֵחַ	מְפַעְנֵחַ
	פֻּעְנַחְתִּי	פֻּעְנַח	פֻּעְנְחָה	פֻּעְנַחְתֶּם	אֲפֻעְנַח	תְּפֻעְנַח	תְּפֻעְנְחִי	תְּפֻעְנַחְנָה				מְפֻעְנָח
465	צִעְצַעְתִּי	צִעְצַע	צִעְצְעָה	צִעְצַעְתֶּם	אֲצַעְצֵעַ	תְּצַעְצֵעַ	תְּצַעְצְעִי	תְּצַעְצֵעְנָה	צַעְצֵעַ	צַעְצְעִי	לְצַעְצֵעַ	מְצַעְצֵעַ
	צֻעְצַעְתִּי	צֻעְצַע	צֻעְצְעָה	צֻעְצַעְתֶּם	אֲצֻעְצַע	תְּצֻעְצַע	תְּצֻעְצְעִי	תְּצֻעְצַעְנָה				מְצֻעְצָע

	בֻּטֵּאתִי	בֻּטָּא	בֻּטְּאָה	בֻּטֵּאתֶם	אֲבֻטָּא	תְּבֻטָּא	תְּבֻטְּאִי	תְּבֻטֶּאנָה				מְבֻטָּא
444	מִלֵּאתִי	מִלֵּא	מִלְּאָה	מִלֵּאתֶם	אֲמַלֵּא	תְּמַלֵּא	תְּמַלְּאִי	תְּמַלֶּאנָה	מַלֵּא[1]	מַלְּאִי	לְמַלֵּא	מְמַלֵּא
	מֻלֵּאתִי	מֻלָּא	מֻלְּאָה	מֻלֵּאתֶם	אֲמֻלָּא	תְּמֻלָּא	תְּמֻלְּאִי	תְּמֻלֶּאנָה				מְמֻלָּא
445	בֵּרֵאתִי	בֵּרֵא	בֵּרְאָה	בֵּרֵאתֶם	אֲבָרֵא	תְּבָרֵא	תְּבָרְאִי	תְּבָרֶאנָה	בָּרֵא[1]	בָּרְאִי	לְבָרֵא	מְבָרֵא
	בֹּרֵאתִי	בֹּרָא	בֹּרְאָה	בֹּרֵאתֶם	אֲבֹרָא	תְּבֹרָא	תְּבֹרְאִי	תְּבֹרֶאנָה				מְבֹרָא
446	דִּכֵּאתִי	דִּכֵּא	דִּכְּאָה	דִּכֵּאתֶם	אֲדַכֵּא	תְּדַכֵּא	תְּדַכְּאִי	תְּדַכֶּאנָה	דַּכֵּא[1]	דַּכְּאִי	לְדַכֵּא	מְדַכֵּא
	דֻּכֵּאתִי	דֻּכָּא	דֻּכְּאָה	דֻּכֵּאתֶם	אֲדֻכָּא	תְּדֻכָּא	תְּדֻכְּאִי	תְּדֻכֶּאנָה				מְדֻכָּא
447	גִּלִּיתִי	גִּלָּה	גִּלְּתָה[2]	גִּלִּיתֶם	אֲגַלֶּה	תְּגַלֶּה	תְּגַלִּי	תְּגַלֶּינָה	גַּלֵּה[3]	גַּלִּי	לְגַלּוֹת	מְגַלֶּה
	גֻּלֵּיתִי	גֻּלָּה	גֻּלְּתָה[2]	גֻּלֵּיתֶם	אֲגֻלֶּה	תְּגֻלֶּה	תְּגֻלִּי	תְּגֻלֶּינָה				מְגֻלֶּה
448	זִהִיתִי	זִהָה	זִהֲתָה[2]	זִהִיתֶם	אֲזַהֶה	תְּזַהֶה	תְּזַהִי	תְּזַהֶינָה	זַהֵה[3]	זַהִי	לְזַהוֹת	מְזַהֶה
	זֻהֵיתִי	זֻהָה	זֻהֲתָה[2]	זֻהֵיתֶם	אֲזֻהֶה	תְּזֻהֶה	תְּזֻהִי	תְּזֻהֶינָה				מְזֻהֶה
449	גֵּרִיתִי	גֵּרָה	גֵּרְתָה[2]	גֵּרִיתֶם	אֲגָרֶה	תְּגָרֶה	תְּגָרִי	תְּגָרֶינָה	גָּרֵה[3]	גָּרִי	לְגָרוֹת	מְגָרֶה
	גֹּרֵיתִי	גֹּרָה	גֹּרְתָה[2]	גֹּרֵיתֶם	אֲגֹרֶה	תְּגֹרֶה	תְּגֹרִי	תְּגֹרֶינָה				מְגֹרֶה
450	זֵרִיתִי	זֵרָה	זֵרְתָה[2]	זֵרִיתֶם	אֲזָרֶה	תְּזָרֶה	תְּזָרִי	תְּזָרֶינָה	זָרֵה[3]	זָרִי	לְזָרוֹת	מְזָרֶה
	זֹרֵיתִי	זֹרָה	זֹרְתָה[2]	זֹרֵיתֶם	אֲזֹרֶה	תְּזֹרֶה	תְּזֹרִי	תְּזֹרֶינָה				מְזֹרֶה
451	גִּיַּסְתִּי	גִּיֵּס	גִּיְּסָה	גִּיַּסְתֶּם	אֲגַיֵּס	תְּגַיֵּס	תְּגַיְּסִי	תְּגַיֵּסְנָה	גַּיֵּס	גַּיְּסִי	לְגַיֵּס	מְגַיֵּס
	גֻּיַּסְתִּי	גֻּיַּס	גֻּיְּסָה	גֻּיַּסְתֶּם	אֲגֻיַּס	תְּגֻיַּס	תְּגֻיְּסִי	תְּגֻיַּסְנָה				מְגֻיָּס
452	קִיַּמְתִּי	קִיֵּם	קִיְּמָה	קִיַּמְתֶּם	אֲקַיֵּם	תְּקַיֵּם	תְּקַיְּמִי	תְּקַיֵּמְנָה	קַיֵּם	קַיְּמִי	לְקַיֵּם	מְקַיֵּם
	קֻיַּמְתִּי	קֻיַּם	קֻיְּמָה	קֻיַּמְתֶּם	אֲקֻיַּם	תְּקֻיַּם	תְּקֻיְּמִי	תְּקֻיַּמְנָה				מְקֻיָּם
453	צִוִּיתִי	צִוָּה	צִוְּתָה[4]	צִוִּיתֶם	אֲצַוֶּה	תְּצַוֶּה	תְּצַוִּי	תְּצַוֶּינָה	צַוֵּה[5]	צַוִּי	לְצַוּוֹת	מְצַוֶּה
	צֻוֵּיתִי	צֻוָּה	צֻוְּתָה[4]	צֻוֵּיתֶם	אֲצֻוֶּה	תְּצֻוֶּה	תְּצֻוִּי	תְּצֻוֶּינָה				מְצֻוֶּה
454	דּוֹבַבְתִּי	דּוֹבֵב	דּוֹבְבָה	דּוֹבַבְתֶּם	אֲדוֹבֵב	תְּדוֹבֵב	תְּדוֹבְבִי	תְּדוֹבֵבְנָה	דּוֹבֵב	דּוֹבְבִי	לְדוֹבֵב	מְדוֹבֵב
	דּוֹבַבְתִּי	דּוֹבַב	דּוֹבְבָה	דּוֹבַבְתֶּם	אֲדוֹבַב	תְּדוֹבַב	תְּדוֹבְבִי	תְּדוֹבַבְנָה				מְדוֹבָב
455	קוֹמַמְתִּי	קוֹמֵם	קוֹמְמָה	קוֹמַמְתֶּם	אֲקוֹמֵם	תְּקוֹמֵם	תְּקוֹמְמִי	תְּקוֹמֵמְנָה	קוֹמֵם	קוֹמְמִי	לְקוֹמֵם	מְקוֹמֵם

לוח IX – בניין הִפְעִיל (כולל הָפְעַל)

הערה: בעבר, בעתיד ובבינוני של הצורה הסבילה (הָפְעַל) נהוגה היום בדרך־כלל התנועה ֻ (הֻקְשַׁר אֻקְשַׁר מֻקְשָׁר), אך נמצאת גם התנועה ָ (הָקְשַׁר וכו׳), במיוחד בלשון־התנ״ך ולפני חטף־קמץ (ֳ).

מס׳	עבר				עתיד			ציווי	שם הפועל	בינוני
489	הִשְׁתּוֹחַחְתִּי	הִשְׁתּוֹחֵחַ	הִשְׁתּוֹחֲחָה	הִשְׁתּוֹחַחְתֶּם	אֶשְׁתּוֹחֵחַ	תִּשְׁתּוֹחֵחַ	תִּשְׁתּוֹחֲחִי	תִּשְׁתּוֹחַחְנָה	לְהִשְׁתּוֹחֵחַ	מִשְׁתּוֹחֵחַ
490	הִתְאַפְיַנְתִּי	הִתְאַפְיֵן	הִתְאַפְיְנָה	הִתְאַפְיַנְתֶּם	אֶתְאַפְיֵן	תִּתְאַפְיֵן	תִּתְאַפְיְנִי	תִּתְאַפְיֵנָּה	לְהִתְאַפְיֵן	מִתְאַפְיֵן
491	הִתְגַּלְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְגֵּל	הִתְגַּלְגְּלָה	הִתְגַּלְגַּלְתֶּם	אֶתְגַּלְגֵּל	תִּתְגַּלְגֵּל	תִּתְגַּלְגְּלִי	תִּתְגַּלְגֵּלְנָה	לְהִתְגַּלְגֵּל	מִתְגַּלְגֵּל
492	הִתְהַבְהַבְתִּי	הִתְהַבְהֵב	הִתְהַבְהֲבָה	הִתְהַבְהַבְתֶּם	אֶתְהַבְהֵב	תִּתְהַבְהֵב	תִּתְהַבְהֲבִי	תִּתְהַבְהֵבְנָה	לְהִתְהַבְהֵב	מִתְהַבְהֵב
493	הִתְפַּרְנַסְתִּי	הִתְפַּרְנֵס	הִתְפַּרְנְסָה	הִתְפַּרְנַסְתֶּם	אֶתְפַּרְנֵס	תִּתְפַּרְנֵס	תִּתְפַּרְנְסִי	תִּתְפַּרְנֵסְנָה	לְהִתְפַּרְנֵס	מִתְפַּרְנֵס
494	הִתְקַלְקַלְתִּי	הִתְקַלְקֵל	הִתְקַלְקְלָה	הִתְקַלְקַלְתֶּם	אֶתְקַלְקֵל	תִּתְקַלְקֵל	תִּתְקַלְקְלִי	תִּתְקַלְקֵלְנָה	לְהִתְקַלְקֵל	מִתְקַלְקֵל
495	הִתְגַּעְגַּעְתִּי	הִתְגַּעְגֵּעַ	הִתְגַּעְגְּעָה	הִתְגַּעְגַּעְתֶּם	אֶתְגַּעְגֵּעַ	תִּתְגַּעְגֵּעַ	תִּתְגַּעְגְּעִי	תִּתְגַּעְגַּעְנָה	לְהִתְגַּעְגֵּעַ	מִתְגַּעְגֵּעַ
496	הִתְמַהְמַהְתִּי	הִתְמַהְמֵהַּ	הִתְמַהְמְהָה	הִתְמַהְמַהְתֶּם	אֶתְמַהְמֵהַּ	תִּתְמַהְמֵהַּ	תִּתְמַהְמְהִי	תִּתְמַהְמַהְנָה	לְהִתְמַהְמֵהַּ	מִתְמַהְמֵהַּ
497	הִדַּלְדַּלְתִּי	הִדַּלְדֵּל	הִדַּלְדְּלָה	הִדַּלְדַּלְתֶּם	אֶדַּלְדֵּל	תִּדַּלְדֵּל	תִּדַּלְדְּלִי	תִּדַּלְדֵּלְנָה	לְהִדַּלְדֵּל	מִדַּלְדֵּל

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
466	הִתְקַשַּׁרְתִּי	הִתְקַשֵּׁר	הִתְקַשְּׁרָה	הִתְקַשַּׁרְתֶּם	אֶתְקַשֵּׁר	תִּתְקַשֵּׁר	תִּתְקַשְּׁרִי	תִּתְקַשֵּׁרְנָה	לְהִתְקַשֵּׁר	מִתְקַשֵּׁר
467	הִתְגַּבַּשְׁתִּי	הִתְגַּבֵּשׁ	הִתְגַּבְּשָׁה	הִתְגַּבַּשְׁתֶּם	אֶתְגַּבֵּשׁ	תִּתְגַּבֵּשׁ	תִּתְגַּבְּשִׁי	תִּתְגַּבֵּשְׁנָה	לְהִתְגַּבֵּשׁ	מִתְגַּבֵּשׁ
468	הִתְכַּוַּצְתִּי	הִתְכַּוֵּץ	הִתְכַּוְּצָה	הִתְכַּוַּצְתֶּם	אֶתְכַּוֵּץ	תִּתְכַּוֵּץ	תִּתְכַּוְּצִי	תִּתְכַּוֵּצְנָה	לְהִתְכַּוֵּץ	מִתְכַּוֵּץ
469	הִצְטַדַּקְתִּי	הִצְטַדֵּק	הִצְטַדְּקָה	הִצְטַדַּקְתֶּם	אֶצְטַדֵּק	תִּצְטַדֵּק	תִּצְטַדְּקִי	תִּצְטַדֵּקְנָה	לְהִצְטַדֵּק	מִצְטַדֵּק
470	הִשְׁתַּלַּמְתִּי	הִשְׁתַּלֵּם	הִשְׁתַּלְּמָה	הִשְׁתַּלַּמְתֶּם	אֶשְׁתַּלֵּם	תִּשְׁתַּלֵּם	תִּשְׁתַּלְּמִי	תִּשְׁתַּלֵּמְנָה	לְהִשְׁתַּלֵּם	מִשְׁתַּלֵּם
471	הִתְבַּהַלְתִּי	הִתְבַּהֵל	הִתְבַּהֲלָה	הִתְבַּהַלְתֶּם	אֶתְבַּהֵל	תִּתְבַּהֵל	תִּתְבַּהֲלִי	תִּתְבַּהֵלְנָה	לְהִתְבַּהֵל	מִתְבַּהֵל
472	הִתְנַהַלְתִּי	הִתְנַהֵל	הִתְנַהֲלָה	הִתְנַהַלְתֶּם	אֶתְנַהֵל	תִּתְנַהֵל	תִּתְנַהֲלִי	תִּתְנַהֵלְנָה	לְהִתְנַהֵל	מִתְנַהֵל
473	הִתְמָרַדְתִּי	הִתְמָרֵד	הִתְמָרְדָה	הִתְמָרַדְתֶּם	אֶתְמָרֵד	תִּתְמָרֵד	תִּתְמָרְדִי	תִּתְמָרֵדְנָה	לְהִתְמָרֵד	מִתְמָרֵד
474	הִתְפָּרַקְתִּי	הִתְפָּרֵק	הִתְפָּרְקָה	הִתְפָּרַקְתֶּם	אֶתְפָּרֵק	תִּתְפָּרֵק	תִּתְפָּרְקִי	תִּתְפָּרֵקְנָה	לְהִתְפָּרֵק	מִתְפָּרֵק
475	הִתְפָּאַרְתִּי	הִתְפָּאֵר	הִתְפָּאֲרָה	הִתְפָּאַרְתֶּם	אֶתְפָּאֵר	תִּתְפָּאֵר	תִּתְפָּאֲרִי	תִּתְפָּאֵרְנָה	לְהִתְפָּאֵר	מִתְפָּאֵר
476	הִתְאָרַחְתִּי	הִתְאָרֵחַ	הִתְאָרְחָה	הִתְאָרַחְתֶּם	אֶתְאָרֵחַ	תִּתְאָרֵחַ	תִּתְאָרְחִי	תִּתְאָרַחְנָה	לְהִתְאָרֵחַ	מִתְאָרֵחַ
477	הִתְבַּקַּעְתִּי	הִתְבַּקֵּעַ	הִתְבַּקְּעָה	הִתְבַּקַּעְתֶּם	אֶתְבַּקֵּעַ	תִּתְבַּקֵּעַ	תִּתְבַּקְּעִי	תִּתְבַּקַּעְנָה	לְהִתְבַּקֵּעַ	מִתְבַּקֵּעַ
478	הִתְנַשֵּׂאתִי	הִתְנַשֵּׂא	הִתְנַשְּׂאָה	הִתְנַשֵּׂאתֶם	אֶתְנַשֵּׂא	תִּתְנַשֵּׂא	תִּתְנַשְּׂאִי	תִּתְנַשֶּׂאנָה	לְהִתְנַשֵּׂא	מִתְנַשֵּׂא
479	הִתְיָרֵאתִי	הִתְיָרֵא	הִתְיָרְאָה	הִתְיָרֵאתֶם	אֶתְיָרֵא	תִּתְיָרֵא	תִּתְיָרְאִי	תִּתְיָרֶאנָה	לְהִתְיָרֵא	מִתְיָרֵא
480	הִתְמַנֵּיתִי	הִתְמַנָּה	הִתְמַנְּתָה[1]	הִתְמַנֵּיתֶם	אֶתְמַנֶּה	תִּתְמַנֶּה	תִּתְמַנִּי	תִּתְמַנֶּינָה	לְהִתְמַנּוֹת	מִתְמַנֶּה
481	הִתְגָּאֵיתִי	הִתְגָּאָה	הִתְגָּאֲתָה[1]	הִתְגָּאֵיתֶם	אֶתְגָּאֶה	תִּתְגָּאֶה	תִּתְגָּאִי	תִּתְגָּאֶינָה	לְהִתְגָּאוֹת	מִתְגָּאֶה
482	הִתְמַחֵיתִי	הִתְמַחָה	הִתְמַחֲתָה[1]	הִתְמַחֵיתֶם	אֶתְמַחֶה	תִּתְמַחֶה	תִּתְמַחִי	תִּתְמַחֶינָה	לְהִתְמַחוֹת	מִתְמַחֶה
483	הִדַּבַּקְתִּי	הִדַּבֵּק	הִדַּבְּקָה	הִדַּבַּקְתֶּם	אֶדַּבֵּק	תִּדַּבֵּק	תִּדַּבְּקִי	תִּדַּבֵּקְנָה	לְהִדַּבֵּק	מִדַּבֵּק
484	הִטַּהַרְתִּי	הִטַּהֵר	הִטַּהֲרָה	הִטַּהַרְתֶּם	אֶטַּהֵר	תִּטַּהֵר	תִּטַּהֲרִי	תִּטַּהֵרְנָה	לְהִטַּהֵר	מִטַּהֵר
485	הִטָּרַפְתִּי	הִטָּרֵף	הִטָּרְפָה	הִטָּרַפְתֶּם	אֶטָּרֵף	תִּטָּרֵף	תִּטָּרְפִי	תִּטָּרֵפְנָה	לְהִטָּרֵף	מִטָּרֵף
486	הִדַּדֵּיתִי	הִדַּדָּה	הִדַּדְּתָה[2]	הִדַּדֵּיתֶם	אֶדַּדֶּה	תִּדַּדֶּה	תִּדַּדִּי	תִּדַּדֶּינָה	לְהִדַּדּוֹת	מִדַּדֶּה
487	הִתְפּוֹצַצְתִּי	הִתְפּוֹצֵץ	הִתְפּוֹצְצָה	הִתְפּוֹצַצְתֶּם	אֶתְפּוֹצֵץ	תִּתְפּוֹצֵץ	תִּתְפּוֹצְצִי	תִּתְפּוֹצֵצְנָה	לְהִתְפּוֹצֵץ	מִתְפּוֹצֵץ
488	הִתְקוֹמַמְתִּי	הִתְקוֹמֵם	הִתְקוֹמְמָה	הִתְקוֹמַמְתֶּם	אֶתְקוֹמֵם	תִּתְקוֹמֵם	תִּתְקוֹמְמִי	תִּתְקוֹמֵמְנָה	לְהִתְקוֹמֵם	מִתְקוֹמֵם

[1] 480–482: ריבוי הִתְמַנּוּ; הִתְגָּאוּ; הִתְמַחוּ. — [2] 486: ריבוי הִדַּדּוּ.

512	הִקְנֵיתִי	הִקְנָה	הִקְנְתָה¹	הִקְנֵיתֶם	אַקְנֶה	תַּקְנֶה	תַּקְנִי	תַּקְנֶינָה	הַקְנֵה¹	הַקְנִי	לְהַקְנוֹת	מַקְנֶה
	הָקְנֵיתִי	הָקְנָה	הָקְנְתָה¹	הָקְנֵיתֶם	אָקְנֶה	תָּקְנֶה	תָּקְנִי	תָּקְנֶינָה				מָקְנֶה
513	הֶרְאֵיתִי	הֶרְאָה	הֶרְאֲתָה¹	הֶרְאֵיתֶם	אַרְאֶה	תַּרְאֶה	תַּרְאִי	תַּרְאֶינָה	הַרְאֵה	הַרְאִי	לְהַרְאוֹת	מַרְאֶה
	הָרְאֵיתִי	הָרְאָה	הָרְאֲתָה¹	הָרְאֵיתֶם	אָרְאֶה	תָּרְאֶה	תָּרְאִי	תָּרְאֶינָה				מָרְאֶה
514	הוֹכַחְתִּי	הוֹכִיחַ	הוֹכִיחָה	הוֹכַחְתֶּם	אוֹכִיחַ	תּוֹכִיחַ	תּוֹכִיחִי	תּוֹכַחְנָה	הוֹכַח	הוֹכִיחִי	לְהוֹכִיחַ	מוֹכִיחַ
	הוּכַחְתִּי	הוּכַח	הוּכְחָה	הוּכַחְתֶּם	אוּכַח	תּוּכַח	תּוּכְחִי	תּוּכַחְנָה				מוּכָח
515	הוֹעַדְתִּי	הוֹעִיד	הוֹעִידָה	הוֹעַדְתֶּם	אוֹעִיד	תּוֹעִיד	תּוֹעִידִי	תּוֹעֵדְנָה	הוֹעֵד	הוֹעִידִי	לְהוֹעִיד	מוֹעִיד
	הוּעַדְתִּי	הוּעַד	הוּעֲדָה	הוּעַדְתֶּם	אוּעַד	תּוּעַד	תּוּעֲדִי	תּוּעֲדְנָה				מוּעָד
516	הוֹצֵאתִי	הוֹצִיא	הוֹצִיאָה	הוֹצֵאתֶם	אוֹצִיא	תּוֹצִיא	תּוֹצִיאִי	תּוֹצֶאנָה	הוֹצֵא¹	הוֹצִיאִי	לְהוֹצִיא	מוֹצִיא
	הוּצֵאתִי	הוּצָא	הוּצְאָה	הוּצֵאתֶם	אוּצָא	תּוּצָא	תּוּצְאִי	תּוּצֶאנָה				מוּצָא
517	הוֹנֵיתִי	הוֹנָה	הוֹנְתָה¹	הוֹנֵיתֶם	אוֹנֶה	תּוֹנֶה	תּוֹנִי	תּוֹנֶינָה	הוֹנֵה	הוֹנִי	לְהוֹנוֹת	מוֹנֶה
	הוּנֵיתִי	הוּנָה	הוּנְתָה¹	הוּנֵיתֶם	אוּנֶה	תּוּנֶה	תּוּנִי	תּוּנֶינָה				מוּנֶה
518	הוֹרַדְתִּי	הוֹרִיד	הוֹרִידָה	הוֹרַדְתֶּם	אוֹרִיד	תּוֹרִיד	תּוֹרִידִי	תּוֹרֵדְנָה	הוֹרֵד	הוֹרִידִי	לְהוֹרִיד	מוֹרִיד
	הוּרַדְתִּי	הוּרַד	הוּרְדָה	הוּרַדְתֶּם	אוּרַד	תּוּרַד	תּוּרְדִי	תּוּרַדְנָה				מוּרָד
519	הֵיטַבְתִּי	הֵיטִיב	הֵיטִיבָה	הֵיטַבְתֶּם	אֵיטִיב	תֵּיטִיב	תֵּיטִיבִי	תֵּיטֵבְנָה	הֵיטֵב	הֵיטִיבִי	לְהֵיטִיב	מֵיטִיב
	הוּטַבְתִּי	הוּטַב	הוּטְבָה	הוּטַבְתֶּם	אוּטַב	תּוּטַב	תּוּטְבִי	תּוּטַבְנָה				מוּטָב
520	הִכֵּיתִי	הִכָּה	הִכְּתָה³	הִכֵּיתֶם	אַכֶּה	תַּכֶּה	תַּכִּי	תַּכֶּינָה	הַכֵּה¹	הַכִּי	לְהַכּוֹת	מַכֶּה
	הֻכֵּיתִי	הֻכָּה	הֻכְּתָה³	הֻכֵּיתֶם	אֻכֶּה	תֻּכֶּה	תֻּכִּי	תֻּכֶּינָה				מֻכֶּה
521	הִסַּעְתִּי	הִסִּיעַ	הִסִּיעָה	הִסַּעְתֶּם	אַסִּיעַ	תַּסִּיעַ	תַּסִּיעִי	תַּסַּעְנָה	הַסַּע	הַסִּיעִי	לְהַסִּיעַ	מַסִּיעַ
	הֻסַּעְתִּי	הֻסַּע	הֻסְּעָה	הֻסַּעְתֶּם	אֻסַּע	תֻּסַּע	תֻּסְּעִי	תֻּסַּעְנָה				מֻסָּע
522	הִפַּלְתִּי	הִפִּיל	הִפִּילָה	הִפַּלְתֶּם	אַפִּיל	תַּפִּיל	תַּפִּילִי	תַּפֵּלְנָה	הַפֵּל	הַפִּילִי	לְהַפִּיל	מַפִּיל
	הֻפַּלְתִּי	הֻפַּל	הֻפְּלָה	הֻפַּלְתֶּם	אֻפַּל	תֻּפַּל	תֻּפְּלִי	תֻּפַּלְנָה				מֻפָּל

500	הֶאֱכַלְתִּי	הֶאֱכִיל	הֶאֱכִילָה	הֶאֱכַלְתֶּם	אַאֲכִיל	תַּאֲכִיל	תַּאֲכִילִי	תַּאֲכֵלְנָה	הַאֲכֵל	הַאֲכִילִי	לְהַאֲכִיל	מַאֲכִיל
	הָאֳכַלְתִּי	הָאֳכַל	הָאָכְלָה	הָאֳכַלְתֶּם	אָאֳכַל	תָּאֳכַל	תָּאָכְלִי	תָּאֳכַלְנָה				מָאֳכָל
501	הֶחֱלַפְתִּי	הֶחֱלִיף	הֶחֱלִיפָה	הֶחֱלַפְתֶּם	אַחֲלִיף	תַּחֲלִיף	תַּחֲלִיפִי	תַּחֲלֵפְנָה	הַחֲלֵף	הַחֲלִיפִי	לְהַחֲלִיף	מַחֲלִיף
	הָחֳלַפְתִּי	הָחֳלַף	הָחָלְפָה	הָחֳלַפְתֶּם	אָחֳלַף	תָּחֳלַף	תָּחָלְפִי	תָּחֳלַפְנָה				מָחֳלָף
502	הִדְהַמְתִּי	הִדְהִים	הִדְהִימָה	הִדְהַמְתֶּם	אַדְהִים	תַּדְהִים	תַּדְהִימִי	תַּדְהֵמְנָה	הַדְהֵם	הַדְהִימִי	לְהַדְהִים	מַדְהִים
	הֻדְהַמְתִּי	הֻדְהַם	הֻדְהֲמָה	הֻדְהַמְתֶּם	אֻדְהַם	תֻּדְהַם	תֻּדְהֲמִי	תֻּדְהַמְנָה				מֻדְהָם
503	הֶאֱרַחְתִּי	הֶאֱרִיחַ	הֶאֱרִיחָה	הֶאֱרַחְתֶּם	אַאֲרִיחַ	תַּאֲרִיחַ	תַּאֲרִיחִי	תַּאֲרֵחְנָה	הַאֲרַח	הַאֲרִיחִי	לְהַאֲרִיחַ	מַאֲרִיחַ
	הָאֳרַחְתִּי	הָאֳרַח	הָאָרְחָה	הָאֳרַחְתֶּם	אָאֳרַח	תָּאֳרַח	תָּאָרְחִי	תָּאֳרַחְנָה				מָאֳרָח
504	הִבְלַעְתִּי	הִבְלִיעַ	הִבְלִיעָה	הִבְלַעְתֶּם	אַבְלִיעַ	תַּבְלִיעַ	תַּבְלִיעִי	תַּבְלַעְנָה	הַבְלַע	הַבְלִיעִי	לְהַבְלִיעַ	מַבְלִיעַ
	הֻבְלַעְתִּי	הֻבְלַע	הֻבְלְעָה	הֻבְלַעְתֶּם	אֻבְלַע	תֻּבְלַע	תֻּבְלְעִי	תֻּבְלַעְנָה				מֻבְלָע
505	הִפְתַּעְתִּי	הִפְתִּיעַ	הִפְתִּיעָה	הִפְתַּעְתֶּם	אַפְתִּיעַ	תַּפְתִּיעַ	תַּפְתִּיעִי	תַּפְתַּעְנָה	הַפְתַּע	הַפְתִּיעִי	לְהַפְתִּיעַ	מַפְתִּיעַ
	הֻפְתַּעְתִּי	הֻפְתַּע	הֻפְתְּעָה	הֻפְתַּעְתֶּם	אֻפְתַּע	תֻּפְתַּע	תֻּפְתְּעִי	תֻּפְתַּעְנָה				מֻפְתָּע
506	הֶחֱטֵאתִי	הֶחֱטִיא	הֶחֱטִיאָה	הֶחֱטֵאתֶם	אַחֲטִיא	תַּחֲטִיא	תַּחֲטִיאִי	תַּחֲטֶאנָה	הַחֲטֵא[1]	הַחֲטִיאִי	לְהַחֲטִיא	מַחֲטִיא
	הָחֳטֵאתִי	הָחֳטָא	הָחָטְאָה	הָחֳטֵאתֶם	אָחֳטָא	תָּחֳטָא	תָּחָטְאִי	תָּחֳטֶאנָה				מָחֳטָא
507	הִמְצֵאתִי	הִמְצִיא	הִמְצִיאָה	הִמְצֵאתֶם	אַמְצִיא	תַּמְצִיא	תַּמְצִיאִי	תַּמְצֶאנָה	הַמְצֵא[1]	הַמְצִיאִי	לְהַמְצִיא	מַמְצִיא
	הֻמְצֵאתִי	הֻמְצָא	הֻמְצְאָה	הֻמְצֵאתֶם	אֻמְצָא	תֻּמְצָא	תֻּמְצְאִי	תֻּמְצֶאנָה				מֻמְצָא
508	הִפְדֵּיתִי	הִפְדָּה	הִפְדְּתָה[2]	הִפְדֵּיתֶם	אַפְדֶּה	תַּפְדֶּה	תַּפְדִּי	תַּפְדֶּינָה	הַפְדֵּה[3]	הַפְדִּי	לְהַפְדּוֹת	מַפְדֶּה
	הֻפְדֵּיתִי	הֻפְדָּה	הֻפְדְּתָה[2]	הֻפְדֵּיתֶם	אֻפְדֶּה	תֻּפְדֶּה	תֻּפְדִּי	תֻּפְדֶּינָה				מֻפְדֶּה
509	הִדְחֵיתִי	הִדְחָה	הִדְחֲתָה[2]	הִדְחֵיתֶם	אַדְחֶה	תַּדְחֶה	תַּדְחִי	תַּדְחֶינָה	הַדְחֵה[3]	הַדְחִי	לְהַדְחוֹת	מַדְחֶה
	הֻדְחֵיתִי	הֻדְחָה	הֻדְחֲתָה[2]	הֻדְחֵיתֶם	אֻדְחֶה	תֻּדְחֶה	תֻּדְחִי	תֻּדְחֶינָה				מֻדְחֶה
510	הֶהֱגֵיתִי	הֶהֱגָה	הֶהֶגְתָה[2]	הֶהֱגֵיתֶם	אַהֲגֶה	תַּהֲגֶה	תַּהֲגִי	תַּהֲגֶינָה	הַהֲגֵה[3]	הַהֲגִי	לְהַהֲגוֹת	מַהֲגֶה
	הָהֳגֵיתִי	הָהֳגָה	הָהָגְתָה[2]	הָהֳגֵיתֶם	אָהֳגֶה	תָּהֳגֶה	תָּהָגִי	תָּהֳגֶינָה				מָהֳגֶה
511	הֶעֱלֵיתִי	הֶעֱלָה	הֶעֶלְתָה[2]	הֶעֱלֵיתֶם	אַעֲלֶה	תַּעֲלֶה	תַּעֲלִי	תַּעֲלֶינָה	הַעֲלֵה[3]	הַעֲלִי	לְהַעֲלוֹת	מַעֲלֶה
	הָעֳלֵיתִי	הָעֳלָה	הָעָלְתָה[2]	הָעֳלֵיתֶם	אָעֳלֶה	תָּעֳלֶה	תָּעָלִי	תָּעֳלֶינָה				מָעֳלֶה

[1] 507–506: נ״ר הַחְטֶאנָה; הַמְצֶאנָה. — [2] 511–508: ריבוי הִפְדּוּ הֻפְדּוּ; הִדְחוּ הֻדְחוּ וכו׳ — [3] 511–508: הַפְדֶּינָה; הַדְחֶינָה וכו׳ —

523	הֵבֵאתִי[5]	הֵבִיא	הֵבִיאָה	הֲבֵאתֶם	אָבִיא	תָּבִיא	תָּבִיאִי	תְּבֶאנָה	הָבֵא[6]	הָבִיאִי	לְהָבִיא	מֵבִיא
	הוּבֵאתִי	הוּבָא	הוּבְאָה	הוּבֵאתֶם	אוּבָא	תּוּבָא	תּוּבְאִי	תּוּבֶאנָה				מוּבָא
524	הֵנַעְתִּי	הֵנִיעַ	הֵנִיעָה	הֲנַעְתֶּם	אָנִיעַ	תָּנִיעַ	תָּנִיעִי	תְּנַעְנָה	הָנַע	הָנִיעִי	לְהָנִיעַ	מֵנִיעַ
	הוּנַעְתִּי	הוּנַע	הוּנְעָה	הוּנַעְתֶּם	אוּנַע	תּוּנַע	תּוּנְעִי	תּוּנַעְנָה				מוּנָע
525	הֵעַרְתִּי[7]	הֵעִיר	הֵעִירָה	הֲעַרְתֶּם	אָעִיר	תָּעִיר	תָּעִירִי	תְּעֵרְנָה	הָעֵר	הָעִירִי	לְהָעִיר	מֵעִיר
	הוּעַרְתִּי	הוּעַר	הוּעֲרָה	הוּעַרְתֶּם	אוּעַר	תּוּעַר	תּוּעֲרִי	תּוּעַרְנָה				מוּעָר
526	הֵרַמְתִּי[7]	הֵרִים	הֵרִימָה	הֲרַמְתֶּם	אָרִים	תָּרִים	תָּרִימִי	תְּרֵמְנָה	הָרֵם	הָרִימִי	לְהָרִים	מֵרִים
	הוּרַמְתִּי	הוּרַם	הוּרְמָה	הוּרַמְתֶּם	אוּרַם	תּוּרַם	תּוּרְמִי	תּוּרַמְנָה				מוּרָם
527	הֵפַרְתִּי	הֵפֵר	הֵפֵרָה	הֲפַרְתֶּם	אָפֵר	תָּפֵר	תָּפֵרִי	תְּפֵרְנָה	הָפֵר	הָפֵרִי	לְהָפֵר	מֵפֵר
	הוּפַרְתִּי	הוּפַר	הוּפְרָה	הוּפַרְתֶּם	אוּפַר	תּוּפַר	תּוּפְרִי	תּוּפַרְנָה				מוּפָר
528	הַחִלּוֹתִי	הֵחֵל	הֵחֵלָּה	הַחִלּוֹתֶם	אָחֵל	תָּחֵל	תָּחֵלִּי	תְּחֵלְנָה	הָחֵל	הָחֵלִּי	לְהָחֵל	מֵחֵל
	הוּחַלְתִּי	הוּחַל	הוּחַלָּה	הוּחַלְתֶּם	אוּחַל	תּוּחַל	תּוּחַלִּי	תּוּחַלְנָה				מוּחָל
529	הֲסִבּוֹתִי[8]	הֵסֵב	הֵסֵבָּה	הֲסִבּוֹתֶם[8]	אָסֵב	תָּסֵב	תָּסֵבִּי	תְּסֵבְנָה	הָסֵב	הָסֵבִּי	לְהָסֵב	מֵסֵב
	הוּסַבְתִּי	הוּסַב	הוּסַבָּה	הוּסַבְתֶּם	אוּסַב	תּוּסַב	תּוּסַבִּי	תּוּסַבְנָה				מוּסָב
530	הֲרֵעוֹתִי	הֵרַע	הֵרֵעָה	הֲרֵעוֹתֶם	אָרַע	תָּרַע	תָּרֵעִי	תְּרַעְנָה	הָרַע	הָרֵעִי	לְהָרַע	מֵרַע
	הוּרַעְתִּי	הוּרַע	הוּרְעָה	הוּרַעְתֶּם	אוּרַע	תּוּרַע	תּוּרְעִי	תּוּרַעְנָה				מוּרָע

LAROUSSE

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

מילון עברי-צרפתי

מאת מרק מ. כהן, לשעבר מנהל
בית הספר הרמב"ם בפאריס.

מערכת זו הנה ספר עיון חשוב ליודעי
עברית בצרפת, לא רק הודות
לבהירותה ודיוקה בהקבלה בין מצב
התפתחותן הנוכחי של שתי הלשונות,
אלא גם משום שהכרך העברי - צרפתי
כולל מונחים תנ"כיים ותלמודיים
לרבות הפניות למקורותיהם, וכן
עיקר אוצר המלים של ספרות
ימי הבינים.

---

par Marc M. Cohn, ancien directeur
de l'école Maïmonide de Paris.

Cet ensemble est l'ouvrage de référence pour les hébraïsants de France, non seulement pour sa clarté et sa précision dans la correspondance entre l'état actuel des deux langues, mais aussi parce que le volume hébreu-français comprend les termes bibliques et talmudiques, avec leurs références, ainsi que l'essentiel du vocabulaire des littératures médiévales.

ISBN 2-03-451212-X